

குடி அரசு

1937 – 1

பெரியாரின் எழுத்தும் பேச்சும்

தொகுதி 24

பெரியார் திராவிடர் கழகம்

29 இதழியலாளர் குடியிருப்பு

திருவள்ளூர் நகர் – திருவான்மியூர்

சென்னை – 600 041

நூல் விளக்கம்

நூலின் பெயர்	: குடி அரசு 1937 -1
பொருள்	: பெரியாரின் எழுத்தும் பேச்சும்
மொழி	: தமிழ்
பதிப்பாளர்	: கொளத்தூர் தா.செ. மணி
பதிப்பு	: முதல் பதிப்பு, 2008
உரிமை	: பதிப்பாளருக்கு
தாள் வகை	: நேச்சுரல் ஷேட்
நூல் அமைப்பு	: 1/8 டெம்மி
எழுத்து அளவு	: 11 புள்ளி
பக்கங்கள்	: 424
அட்டை வடிவமைப்பு	: ட்ராட்ஸ்கி மருது, செம்பட்டி இராசா
கணினியாக்கம்	: ஐரிஸ் கிராபிக்ஸ், கோவை.
விலை	: உரு. 200/-
வெளியீடு	: பெரியார் திராவிடர் கழகம் 29 இதழியலாளர் குடியிருப்பு திருவள்ளூர் நகர் - திருவான்மியூர் சென்னை - 600 041

காங்கிரஸ் அரங்கேற்றிய நாடகம்

1937 ஆம் ஆண்டில் ஜனவரி முதல் ஜூன் முடிய 'குடி அரசு' ஏட்டில் இடம் பெற்றிருந்த பெரியார் எழுத்து பேச்சுகளைக் கொண்டுள்ள இந்த முதல் தொகுதி 424 பக்கங்களைக் கொண்டுள்ளது. தலையங்கங்கள் உரைகளாக 117 தலைப்புகளில் பெரியாரின் சிந்தனைகள் பதிவாகியுள்ளன. 'குடி அரசு' வார இதழாக வெளிவந்து கொண்டிருந்த இதே காலகட்டத்தில் 'பகுத்தறிவு' மாத இதழாகவும், 'விடுதலை' வாரம் இரு முறை இதழாகவும் வெளிவந்து கொண்டிருந்தன.

1935 ஆம் ஆண்டு பிரிட்டிஷ் அரசு இந்தியாவுக்காக உருவாக்கிய அரசியல் சட்டத்தின் கீழ் காங்கிரசார் தேர்தலில் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்றனர். நீதிக்கட்சி தோல்வியை சந்தித்த காலகட்டம்; இத்தொகுதியில் இடம் பெற்றுள்ள பெரும்பான்மையான பெரியார் எழுத்து - பேச்சுகள் - இந்த பின்னணியில் சுழலுவதால், பிரிட்டிஷ் ஆட்சி கொண்டு வந்த புதிய அரசியல் சட்டதிருத்தம் தொடர்பான சுருக்கமான ஓர் அறிமுகத்தை முன் வைக்கிறோம்.

1919 ஆம் ஆண்டு முதல் அமுலில் இருந்த இரட்டை ஆட்சி முறை முடிவுக்கு கொண்டு வரப்பட்டு 1935 இல் பிரிட்டிஷ் ஆட்சி, இந்தியர்களுக்காக உருவாக்கிய புதிய சட்டம் வழியாக மாநிலங்களில் சட்டமன்றம், மேலவைகளையும் மத்தியில் நாடாளுமன்றம், மேலவைகளையும் வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவ உரிமையுடன் நிறுவிக் கொள்ள உரிமை வழங்கியது. அப்போது இந்தியாவில் 11 மாநிலங்களும், ஆணையாளரின் நேரடி அதிகாரத்துக்கு உட்பட்ட 6 பகுதிகளும், 562 சிற்றரசுகளும் இருந்தன.

இதன்படி, சென்னை சட்டமன்றத்தில் மொத்தம் 315 உறுப்பினர் களுக்கான தொகுதிகளில் 116 தொகுதிகள் பொதுத் தொகுதிகளாகும். தாழ்த்தப்பட்டோருக்கு 30 தொகுதிகளும், பழங்குடியினருக்கு ஒரு தொகுதியும், இசுலாமியருக்கு 28 தொகுதிகளும், ஆங்கிலோ இந்தியருக்கு 2 தொகுதிகளும், அய்ரோப்பியருக்கு 3 தொகுதிகளும், இந்திய கிறிஸ்தவர் களுக்கு 8 தொகுதிகளும், தொழில் வணிக நிறுவனங்களுக்கு 6 தொகுதிகளும், பெருநிலக்கிழார்களுக்கு 6 தொகுதிகளும், பெண்களுக்கு

8 தொகுதிகளும் (இதில் ஒன்று கிறிஸ்தவருக்கும், ஒன்று இஸ்லாமியருக்கும்) பல்கலைக்கழகப் பிரதிநிதிக்கு ஒரு தொகுதியும் ஒதுக்கப்பட்டன. சட்டமன்றம் 5 ஆண்டுகள் பதவியில் இருக்கும்.

மேலவையில் 56 இடங்களில் 35 இடங்கள் பொதுவானவை. பத்து இடங்கள் தாழ்த்தப்பட்டோருக்கும், 7 இடங்கள் இசுலாமியருக்கும் 3 இடங்கள் இந்திய கிறிஸ்தவர்களுக்கும், ஓரிடம் அய்ரோப்பியருக்கும் ஒதுக்கப்பட்டன. மீதமுள்ள 10 இடங்களில் உறுப்பினர்களை ஆளுநர் நியமனம் செய்வார். மற்ற உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவோர். இந்த மேலவை நிலையானது. மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை மூன்றில் ஒரு பகுதி உறுப்பினர் பதவி இழப்பார்கள். அவர்கள் இடங்கள் நிரப்பப்படும். சட்டசபை கொண்டு வரும் ஒவ்வொரு சட்ட வரைவையும் மேலவை விவாதித்து, ஒப்புதல் தந்த பிறகே சட்டமாக்க முடியும். இறுதியில் ஆளுநர் ஒப்புதலைப் பெற்றாக வேண்டும். அதன் பிறகு வைஸ்ராய் ஒப்புதலும் பெற வேண்டும்.

மத்தியில் நாடாளுமன்ற மேலவை உறுப்பினர்கள் எண்ணிக்கை 150; இதில் தமிழகப் பிரதிநிதிகள் 20 பேர். 150 இடங்களில் பொது இடங்கள் 75; எஞ்சிய 75 இடங்களில் தாழ்த்தப்பட்டோருக்கு 6 இடங்களும், சீக்கியருக்கு 4 இடங்களும், இசுலாமியருக்கு 49 இடங்களும், பெண்களுக்கு 6 இடங்களும் ஒதுக்கப்பட்டன. மீதியுள்ள 10 இடங்களில் உறுப்பினர்களை வைஸ்ராய் நியமனம் செய்வார். இதே போல் நாடாளுமன்றத்துக்கான 250 இடங்களில் 105 பொதுவானது. தாழ்த்தப்பட்டோருக்கு 19 இடங்களும், இசுலாமியருக்கு 82 இடங்களும், தொழில் அதிபர்களுக்கு 11 இடங்களும், இந்திய கிறித்தவருக்கு 8 இடங்களும், அய்ரோப்பியருக்கு 12 இடங்களும், சீக்கியர்களுக்கு 6 இடங்களும், பெரு நிலக்கிழாருக்கு 7 இடங்களும் ஒதுக்கப்பட்டன. இரண்டு அவைகளின் காலமும் 5 ஆண்டுகள்.

மத்திய அரசின் நிர்வாகத்தின் கீழ் 56 துறைகளும், மாநில அரசு நிர்வாகத்தின் கீழ் 54 துறைகளும், மய்ய, மாநில அரசுகளுக்கு பொதுவாக 36 துறைகளும் நிர்வாகப் பங்கீடு செய்யப்பட்டன.

மேற்குறிப்பிட்ட அரசியலமைப்பின் கீழ் தேர்தலில் போட்டியிட காங்கிரஸ் முன் வந்தது. 1937 பிப்ரவரியில் சென்னை மாகாணத்தில் நடந்த தேர்தலில் காங்கிரஸ் வெற்றி பெற்று, நீதிக்கட்சி தோல்வி யடைந்தது. காங்கிரஸ் வெற்றி பெற்றாலும், ஆட்சி நிர்வாகத்தில் ஆளுநர் தலையிட மாட்டார் என்ற உறுதிமொழி தந்தால் மட்டுமே, பதவி ஏற்க முடியும் என்று கூறி, அமைச்சரவை அமைக்க மறுத்தது. காங்கிரசார் ஆட்சி அமைக்க மறுத்த நிலையில் நீதிக்கட்சியை ஆட்சி அமைக்க ஆளுநர் அழைத்தார். நீதிக்கட்சியினர் ஆட்சி அமைக்கக்

கூடாது என்று பெரியார் அழுத்தமாக வலியுறுத்தினார். இதனால் ஆளுநரே ஒரு அமைச்சரவையை நியமித்தார். மூன்றரை மாத காலம் தான். இந்த அமைச்சரவை நீடித்தது. காங்கிரசார் அதிகாரப் பசியைப் பொறுக்க முடியாமல், தங்களது “ஆளுநர் எதிர்ப்பு” வேடத்தைக் கலைத்துக் கொண்டு அமைச்சரவை அமைக்க முன் வந்தனர். 1937 ஜூலையில் இராஜகோபலாச்சாரி தலைமையில் காங்கிரஸ் ஆட்சி அமைத்தது. தோல்வியில் துவண்டு கிடந்த நீதிக்கட்சியினரைத் தட்டி எழுப்பியும், காங்கிரசை அம்பலப்படுத்தியும், பெரியார் ஆவேசமாகப் பேசினார். அனல் பறக்கும் தலையங்கங்களைத் தீட்டினார். கூர்மையான வாதங்களை முன் வைக்கும் அந்த கருத்தாக்கங்கள் இத்தொகுதியில் பெருமளவில் இடம் பெற்றுள்ளன.

நீதிக்கட்சிக்காக மக்கள் ஆதரவைத் திரட்டினார் பெரியார். அதற்காக அவர் நீதிக்கட்சியின் பலவீனங்களை மறைக்கவில்லை; ஒளிவுமறைவின்றி எழுதினார்; பேசினார். பார்ப்பனரல்லாத மக்களின் சமூக, கல்வி, அரசியல் உரிமைகளுக்கான வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம் என்ற மய்யப் புள்ளியிலிருந்தே அவரது தேர்தல் அணுகுமுறைகள் இருந்ததை அவரது எழுத்தும் பேச்சும் வெளிச்சப்படுத்துகின்றன. காங்கிரசின் பார்ப்பன ஆதிக்க அரசியலுக்கு எதிராக களமிறங்கிய பெரியார் நீதிக்கட்சியின் வெற்றியை மட்டுமே மாற்றாக முன் வைக்கவில்லை. நீதிக்கட்சி தோல்வி அடைந்தாலும் கூட அது தனது கொள்கைக்கு மேலும் கூடுதல் பலத்தையே சேர்க்கும் என்கிறார்.

சென்னை கோடம்பாக்கத்தில் தாழ்த்தப்பட்டோர் நடத்திய பகுத்தறிவு சங்கம் ஆண்டு விழாவில் பெரியார் உரையாற்ற வந்தபோது, நீதிக்கட்சி தேர்தலில் வெற்றி பெறுமா என்று கூட்டத்தில் கேள்வி கேட்டதற்கு, பெரியார் இவ்வாறு பதிலளித்தார்.

“ஜஸ்டிஸ் கட்சி தேர்தலில் தோல்வி அடைந்தால் நான் மகிழ்ச்சி அடைவதோடு, சுயமரியாதை இயக்கப் பிரச்சாரத்துக்கு பார்ப்பனரல்லாத மக்களால் அதிக ஆதரவு கிடைக்கக் கூடும் என்கிற தன்மையில் இயக்கப் பிரச்சாரம் வளமாய் நடக்கவும் இடம் ஏற்படும் என்று கருதுகிறேன்.”

தாம் ஆதரித்த கட்சி, வெற்றி பெறுவதால் மட்டுமே தமது கொள்கைகள் வெற்றி பெறும் என்று பெரியார் கருதவில்லை. கட்சி வெற்றி பெற்றாலும், தோல்வியுற்றாலும் கட்சிகளைக் கடந்து கொள்கைக்கு வலிமை சேர்த்திட முடியும் என்பதே பெரியார் பார்வையாக இருந்திருக்கிறது. “இந்தத் தேர்தலில் பார்ப்பனரல்லாதார் தோற்றால் தமக்கு கூடுதல் பலம் கிடைக்கும்; பார்ப்பனர் என் முன் முழங்கால் படியிட்டு வணங்குவார்கள் என்பதிலும் சந்தேகமில்லை” என்று கூறிய பெரியார், அதற்கான காரணத்தையும் சுட்டிக் காட்டுகிறார். “ஏன் என்றால் நமது கொள்கை அப்படிப்பட்டது. வெற்றி தோல்விக்கும்,

கொள்கைக்கும் சம்பந்தமில்லை. பார்ப்பனர்களுடன் நாம் போரிடும் கொள்கை இந்த தேசத்தை யார் ஆள்வது என்பதல்ல; இந்த தேச ஆட்சியில் நமக்கு பங்கு வேண்டும் என்பதே” - என்று தெளிவு படுத்துகிறார். உத்தியோகத்தில் வழங்கப்படும் வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவத்தை காங்கிரசார் பதவிக்கு வந்து ஒழித்தால்கூட, அதுவும் நன்மைக்குத்தான் என்று கூறும் பெரியார், அதற்குப் பிறகு, ஆதி திராவிடர்களுக்கு வழங்கப்படும் குறைந்த எண்ணிக்கையான பிரதிநிதித்துவம் அதிகரிக்கவே செய்யும் என்று உறுதிபடக் கூறுகிறார். பார்ப்பனரல்லாதாரின் உரிமை என்ற தளத்தின் மீது தான் பெரியாரின் அரசியல் பார்வையும், தேர்தலில் அவர் பின்பற்றிய அணுகுமுறையும் இருந்திருக்கிறதே தவிர, கட்சிகளுக்கான ஆதரவு என்ற குறுகிய எல்லைக்குள் முடங்கிடவில்லை என்பதை அவரது பேச்சும் எழுத்தும் உணர்த்துகின்றன.

இத் தொகுப்பில், ‘தமிழ்நாட்டில் ஈ.வெ.ரா. சுற்றுப் பயணம்’ எனும் தலைப்பில் இடம் பெற்றுள்ள பெரியாரின் உரை மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

முரண்பாடுகளை பெரியார் எப்படிப் பார்த்தார்? இது பற்றிய அவரின் தெளிவான புரிதலை கேள்வி ஒன்றுக்கு அளித்த பதிலிலிருந்து அறிய முடிகிறது. காங்கிரஸ் பார்ப்பன ஆதிக்கத்தை நிலை நிறுத்த முயலுகிறது என்றால், நீதிக்கட்சியோ, ஜமீன்தார்கள் கட்சியாக இருக்கிறது. இதில் நமக்கென்ன வேலை? என்ற கேள்வி, பொதுக்கூட்டம் ஒன்றில் கேட்கப் பட்டபோது பெரியார் இவ்வாறு பதில் அளித்தார்.

“நம் கொள்கை ‘உண்மை சுதந்திரத்துக்கும் சுயமரியாதைக்கும் புரோகிதனும் செல்வனும் இருவரும் ஒழிய வேண்டும்’ என்பது தானே? இருவரையும் ஒருங்கே எதிர்க்க நம்மால் முடியுமா? எனவே அவர்களே ஒருவருக்கொருவர் போராடிக் கொள்ளும்போது நம் கடமை என்ன? இவர்கள் இருவர்களில் யார் அதிக அபாயமானவர்களோ அவர்கள் ஆதிக்கம் ஒழிவதற்கும் மற்றவர்களுடன் சேர வேண்டியது தானே அறிவுடைமையாகும்? ஆதலால் புரோகிதக் கூட்டத்தின் ஆதிக்கத்தைப் புதைப்பதற்கு ஒவ்வொருவரும் தங்களால் ஆன காரியத்தைச் செய்ய வேண்டியது அவசரமும் அவசியமும் ஆன காரியமாகும்.” (குடி அரசு, 24.1.37)

- என்ற பதிலின் மூலம், முரண்பாடுகளைக் கையாளும் முறையை முன் வைக்கிறார்.

இத் தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ள சில முக்கிய எழுத்து, பேச்சுகளில், இராஜகோபாலாச்சாரியாரை துல்லியமாக மதிப்பீடு செய்யும் ‘ஆச்சாரியார்’;

பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கத்தின் 15 ஆண்டு சாதனைகளை படம் பிடிக்கும் ‘பார்ப்பானுக்கு ஏன் ஆத்திரம் வராது?’;

காந்தியார் பட்டினி மிரட்டலுக்கு பணிந்துவிடக் கூடாது என்று அம்பேத்கருக்கு அய்ரோப்பிய சுற்றுப்பயணத்திலிருந்து பெரியார் தந்தி கொடுத்த வரலாற்றைப் பதிவு செய்யும் ‘தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் நிலை’;

கும்பகோணத்தில் வர்ணாஸ்ரமத்தை ஆதரித்து பார்ப்பனர் நடத்திய மாநாடுகளை விளக்கி எழுதப்பட்ட ‘பார்ப்பன மகா நாடுகள்’;

மீண்டும் சேரன்மாதேவியில் 12 ஆண்டுகளுக்கு பிறகு பார்ப்பன ‘குருகுலம்’ புத்துயிர் பெற்றதைத் தொடர்ந்து, குருகுலப் போராட்ட வரலாற்றைப் பதிவு செய்யும் ‘குருகுலம் மறுபடியும் பார்ப்பன ஆதிக்கமே’ போன்றவை ஊன்றிப் படிக்க வேண்டியவையாகும்.

- பதிப்பாளர்

பொருளடக்கம்

1. மத வெறி	13
2. மோட்சமும் நரகமும்	18
3. ஜாதிமுறை	22
4. ஒன்றுக்கொன்று பொருத்தம்	27
5. ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் ஈ.வெ.ரா. பிரசங்கம்	31
6. ஜஸ்டிஸ் கட்சியாரின் எதிர்கால வேலைத் திட்டம்	36
7. ஏமாற்றுந் திருவிழா	50
8. காந்தியின் பழைய பாடம்	57
9. கோடம்பாக்கம் பகுத்தறிவு சங்க ஆண்டுவிழா	61
10. சீர்திருத்தத்தை உடைப்பது	69
11. காங்கிரஸ் தீர்மானங்கள்	72
12. காங்கிரஸ் “ஜெயித்தது”	78
13. வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவத்துக்கு ஜே!	80
14. புறமுதுகு கொடுத்தோடிய ஆச்சாரியார் மறுபடியும் போர் முனைக்கு வந்துவிட்டார்	82
15. தர்மபுரி தேர்தல் வண்டவாளம்	83
16. “இந்து”வின் நொண்டிவாத அழகை	87
17. காங்கிரஸின் பிற்போக்கு	92
18. காங்கிரஸ் என்றால் என்ன?	94
19. தேர்தல் தொல்லை	101
20. ஜயோ, பட்டாபிஷேகம் நின்றுவிடுமே!	106
21. பாஞ்சாலத்தில் “ஜஸ்டிஸ்” கட்சி	108
22. பார்ப்பனர்களின் விளம்பர முறை	110
23. காங்கிரசுக்கு ஏன் ஓட்டு செய்யக்கூடாது?	111
24. ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கு ஏன் ஓட்டு செய்யவேண்டும்?	112
25. காங்கிரஸ் மிரட்டலுக்கு சர்க்கார் பதில்	113
26. சத்தியமூர்த்தியாரின் மாயாமாலம்	116

27. திருவாரூரில் கேள்விகளுக்கு ஈ.வெ.ரா. பதில்	118
28. கடற்கரைக் கூப்பாடு	125
29. காந்தியார்	128
30. ஆச்சாரியார்	130
31. காங்கிரஸ்காரர்கள் காலித்தனம் யாரும் மறந்துவிடமாட்டார்கள்	137
32. காங்கிரஸின் தோல்வி	143
33. “அடே குட்டிச்சுவரே அரைக்கமுதை வயதாகி இன்னம் சாமி விளையாட்டா?”	147
34. தமிழ்நாட்டில் ஈ.வெ.ரா. சுற்றுப்பிரயாணம்	150
35. முஸ்லீம்களும் கிறிஸ்தவர்களும் கயவர்களா?	155
36. திருத்துறைப்பூண்டியில் ஈ.வெ.ரா.	162
37. காங்கிரஸ் ஏன் ஏற்பட்டது?	164
38. எல்லா மாகாணங்களிலும் காங்கிரசிற்ருத் தோல்வி	170
39. தோழர் சின்னயா பிள்ளை காங்கிரசிலிருந்து ஏன் விலகினார்?	175
40. தேர்தல் கொந்தளிப்பு முடிந்து விட்டது	176
41. Dr. நடேசன் நலிந்தார்	180
42. ஆரம்பமுதல் ஜஸ்டிஸ் கட்சி நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கே உழைத்திருக்கிறது	181
43. தோல்வி ஆனால் நன்மைக்கே	185
44. காங்கிரஸ் வாலாக்கள் திகைப்பு	188
45. அஞ்சேல்! அஞ்சேல்!! அஞ்சேல்!!!	191
46. வெற்றி - தோல்வி	197
47. முஸ்லீம்கள் என்ன செய்யப்போகிறார்கள்?	202
48. முஸ்லீம் ஜட்ஜி	205
49. வேடிக்கை அல்லாத பேச்சு	206
50. சோழியன் குடுமி சும்மா ஆடுமா?	207
51. காங்கிரஸ்காரர்கள் பக்தி விசுவாசப் பிரமாணங்கள்	209
52. காங்கிரஸ் சாதித்தது	211
53. காங்கிரஸ்காரர்களின் சமத்துவம்	213
54. என்ன?	214
55. காங்கிரசும் பார்ப்பனரல்லாதாரும்	215

56. “விதவை கர்ப்பம் சூதகக்கட்டி ஆய்விட்டது”	219
57. தோழர் C.S.R.க்கு “5 வருஷம்”	223
58. பார்ப்பானுக்கு ஏன் ஆத்திரம் வராது?	225
59. பதவியும் ‘நிபந்தனை’யும்	232
60. காங்கிரசும் வரி குறைப்பும்	234
61. உத்தியோகத் தடை	237
62. நல்ல சந்தர்ப்பம் வீணாக்கப்பட்டது	239
63. யாருக்குக் கணக்குத் தெரியவில்லை?	243
64. ஜஸ்டிஸ் கட்சி மந்திரி பதவி ஏற்கக்கூடாது	245
65. வாக்குறுதிப் பித்தலாட்டம்	246
66. கேளம்பாக்கத்தில் சுயமரியாதைத் திருமணம்	249
67. மந்திரி சபை	250
68. யோக்கியப் பொறுப்பற்ற பேச்சு	253
69. பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகளின் நன்றியற்ற தன்மை	258
70. சட்டசபை மெம்பர்களும் ஓட்டர்களும்	262
71. புதிய மந்திரிகள்	267
72. சுயராஜ்யமா? பார்ப்பன ராஜ்யமா?	271
73. தலைவிதி	275
74. எதிர்பாராத அபாயம்	280
75. கட்சி மாறுதல்	282
76. அனாமத் மந்திரிகள் வேலைத் திட்டம்	285
77. ஆச்சாரியாருக்கு பைத்தியம்	289
78. துறையூரில் சுயமரியாதைப் பிரசாரம்	292
79. ஈரோடு சந்தைப்பேட்டை அபாய சம்பவம்	294
80. இத்தொல்லை என்று ஒழியும்?	298
81. காங்கிரஸ் வெற்றி பெற்ற யோக்கியதை	302
82. காங்கிரஸ் பூச்சாண்டி	312
83. பார்ப்பனரல்லாதாருக்குப் பத்திரிகை இல்லை	317
84. “சுதேசமித்திர”னின் விஷமம்	321
85. ஈரோடு முனிசிபல் சந்தைப்பேட்டை அபாய சம்பவம்	322
86. மும்மூர்த்திகள் கண்டனம்	324
87. மந்திரிகள் வேலைத் திட்டம்	326

88. கண்டன தீர்மானம்	328
89. தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் நிலை	329
90. காங்கிரஸ்காரர்கள் அரசியல் ஞானம்	332
91. நீடாமங்கலத்தில் சர்க்கார் தர்பார்	334
92. ஜோலார்ப்பேட்டையில் மகுடாபிஷேகம், பள்ளிக்கூட ஆண்டு விழா, வரதராஜ முதலியார் படத் திறப்புவிழா	336
93. யார் வெள்ளைக்கார ஆட்சி கொண்டுவந்தவர்கள்?	339
94. கவர்னர் பிரபு நடத்தை கண்டனம்	348
95. உலகில் பெரிய வெட்கக்கேடு	352
96. பார்ப்பன விஷமம்	354
97. தினசரி பத்திரிகை	356
98. முஸ்லீம்களுக்கு எச்சரிக்கை	357
99. மன்னர் முடிசூட்டு விழா	363
100. பார்ப்பன மகாநாடுகள்	364
101. இப்பொழுதாவது புரிகிறதா?	369
102. நான் காங்கிரசில் இருந்தால் என்ன ஆகிவிடும்?	371
103. காங்கிரஸ் ஆட்சியின் பயன்	380
104. “விடுதலை” காலணா தினசரி	384
105. தேச விடுதலைக்கு வழி?	386
106. காங்கிரஸ் கட்டுப்பாடு	389
107. காந்தியார் இறக்கம்	391
108. சேர்மாதேவி குருகுலம்	393
109. ஈரோடு சந்தைப்பேட்டை விபத்து	396
110. பதவிமோகம் காங்கிரஸ்காரருக்கா? அல்லாதாருக்கா?	398
111. திலகர் நிதி மோசடியும் பொது மக்களும்	400
112. காங்கிரசுக்கு புத்தி வந்துகொண்டிருக்கிறது	405
113. “குருகுலம்” மறுபடியும் பார்ப்பன ஆதிக்கமே	407
114. காங்கிரஸ் கண்ணாம்பூச்சி விளையாட்டு	415
115. காந்தியார் தலைமை ஏலத்துக்கு வந்துவிட்டது	418
116. தென்னாட்டுக் காங்கிரஸ்காரர் பதவி வேட்டைக்காரரே	420
117. அருஞ்சொல் பொருள்	422

மத வெறி

உலகில் மதங்கள் என்பவைகள் ஏற்பட்டு பல ஆயிரக்கணக்கான வருஷங்கள் ஆகி இருந்தாலும் மதங்களை ஏற்படுத்தியவர்கள் எல்லாம், அல்லது மதங்களின் மூல புருஷர்கள் எல்லாம் தெய்வீகச் சக்தி பொருந்தியவர்களாயும், தெய்வ சம்பந்தமுடையவர்களாயும், தீர்க்கதரிசன ஞானமுள்ள மகாத்மாக்களாயும் இருந்தார்கள் என்று சொல்லப்பட்டும் எல்லா மதக் கட்டளைகளும் தெய்வங்களாலேயே மூல புருஷர்கள் மூலம் உலகத்திற்கு இறக்கப்பட்டது என்று சொல்லப்பட்டும் இருந்தாலும் சதா சர்வ காலமும் அந்த அந்த மதப் பிரச்சாரம் செய்யப்படாவிட்டால் மதம் ஒழிந்துபோய்விடுமே என்கின்ற பயம் உலகிலுள்ள எல்லா மதஸ்தர்களிடமும் ஆதி முதல் இன்றுவரை இருந்துதான் வருகின்றது. இந்த அபிப்பிராயத்திலும், காரியத்திலும் உலகில் இன்ன மதம் உயர்வு, இன்ன மதம் தாழ்வு என்று சொல்லுவதற்கில்லை.

சாதாரணமாக ஒரு கோடி ரூபாயோ, அல்லது இரண்டு கோடி ரூபாயோ கையில் வைத்துக்கொண்டு ஆயிரம் ஆட்களையோ, அல்லது இரண்டாயிரம் ஆட்களையோ நியமித்து 5, 6 பாதைகளில் பத்திரிகைகளையும் வைத்துக்கொண்டு ஏதோ ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட மிருகத்தின் பேரால் ஒரு மதத்தைக் கற்பித்து அம் மிருகத்துக்குச் சில “தெய்வீகத் தன்மை”யைக் கற்பித்து அது பல “அற்புதங்கள்” செய்ததாக ஆபாசமானதும், பொருத்தமற்றதுமான கதைகளைக் கட்டி விட்டு பிரசாரங்கள் செய்ய ஆரம்பித்துவிட்டால் கண்டிப்பாக சில வருஷத்திற்குள் லக்ஷக்கணக்கான மக்களை அம்மதத்தைப் பின்பற்றுவவர்களாகச் செய்துவிடலாம். பிறகு அந்த மதத்தை எவனாவது குற்றம் சொல்லுவானேயானால் அவன் தண்டிக்கப்படவோ, வையப்படவோ, அடிக்கப்படவோ, அம்மதக்காரர்களால் கொலை செய்யப்படவோ ஆளாகும்படியும் செய்துவிடலாம்.

ஆதலால் மதங்களுக்கு ஜீவ நாடிகளாக இருந்து வருவன பணமும், ஆள்பவர்களின் சலுகையும் பிரசாரமுமே அல்லாமல் அவற்றின் தெய்வீகத் தன்மையோ, உயர்ந்த தத்துவமோ அறிவுக்கும், ஆராய்ச்சிக்கும் பொருந்தக்கூடிய கொள்கைகளோ என்று எந்த மதத்தையும் யாரும் சொல்லிவிட முடியாது.

“சமீப காலத்தில் ஒரு கிராமத்தில் ஒரு பெண்ணை ஒரு “பேய்பிடித்துக்கொண்டது” என்று அந்தப்பெண்ணும் தலைவிரித்து ஆடத்

தொடங்கினாள். அதற்காக ஒரு பேயோட்டியைக் கூப்பிட்டு அந்தப் பேயை ஓட்டச் சொன்னதில் அந்தப் பேயோட்டி இந்தப் பெண்ணைப் பிடித்திருக்கும் பேய் யார் என்று கண்டுபிடிப்பதில் 2-நாள் செலவழித்து கடைசியாக “5, 6 வருஷத்திற்கு முன்னால் அவ்வூர் கிணற்றில் விழுந்து செத்துப்போன ஒரு மராட்டியன் அடுத்த ஜன்மத்தில் நாயாய்ப் பிறந்து இந்தப் பெண் வீட்டில் வெகு செல்லமாய் வளர்ந்து இந்தப் பெண்ணிடமும் மிக அன்பாய் இருந்து ஆறு மாதத்திற்கு முன் அதுவும் கிணற்றில் விழுந்து செத்துப்போனதால் அது பேயாகி இப்போது அந்தப்பெண்ணைப் பிடித்துக்கொண்டது” என்று சொன்னான். இதை அந்த ஊர்க்காரர்கள் நம்பினார்கள் என்ற குறியை இந்தப் பெண் தெரிந்தவுடன் பேய் ஆடும்போது அடிக்கடி நாய்மாதிரி குலைப்பதும், சிற்சில சந்தர்ப்பங்களில் மராட்டிப் பேச்சு மாதிரி பேசுவதுமாய் இருந்தான். அதுமாத்திரமல்லாமல் தன்னைப் பிடித்திருக்கும் பிசாசு நாய்ப் பிசாசுதான் என்பதைக் காட்டுவதற்காகச் சில சமயங்களில் மலத்தைச் சாப்பிடவும் செய்தான். மற்றும் வேறு பல நாய்களுக்கும் தின்பண்டம் போட்டு சதா 7, 8 நாய்களுடன் காமாதுர விளையாட்டும் விளையாடுவான். இதைப் பார்த்த எல்லோருமே சிறிது கூடச் சந்தேகமில்லாமல் இந்தப் பெண்ணைப் பிடித்திருப்பது நாய்ப் பிசாசுதான் என்று தீர்மானித்துக் கொண்டார்கள்,”

மதங்களும் இது போலவே தான் தன்னை ஒரு மதக்காரன் என்று காட்டிக்கொள்ள வேண்டுமானால் மதக் குருக்கள், அல்லது மத கர்த்தர்கள், அல்லது மதப் பிரசாரக்காரர்கள் என்று சொல்லப்படுபவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்களோ, எப்படி நடந்தால் மத பக்தி உடையவன் என்று சொல்லுவார்களோ அந்தப்படி நடக்கத்தான் ஒவ்வொரு மதபக்தனும் ஆசைப்படுகிறான்.

மதம் நம்பிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டதென்றும், சைன்சுக்கும், மதத்துக்கும் சம்மந்தம் பார்க்கக் கூடாதென்றும் பகுத்தறிவு வேறு, மதக்கோட்பாடுகள் வேறு என்றும் இந்தக்காலம் வேறு, அந்தக்காலம் வேறு என்றும் பெரியார்கள் நியமனங்களுக்குக் காரண காரியங்கள் விசாரிக்கக்கூடாது என்றும் “ரிஷிமூலம், நதி மூலம்” பார்க்கக் கூடாது என்றும் எல்லா மதக்காரர்களும் சொல்லி விடுவதால் உலகில் மதத்தின் பேரால் எந்த மூடனும் எதையும் சொல்லித் தப்பித்துக்கொள்ளலாம் என்கின்ற தைரியத்தின் மீதே மத ஆபாசமும், மத அயோக்கியத்தனங்களும் உலகில் நிலைத்து வருகின்றன. இந்த லட்சணத்தில் உள்ள மதங்களுக்கு ஆள் பிடிக்க வேண்டும் என்கின்ற ஆர்வத்தின் மீது மதமாற்றப் பிரசாரங்களும் நடந்து வருகின்றன என்றால் இது “புழுத்ததின் மீது நாய் விட்டை யிட்டது” என்கின்ற பழமொழிப்படி மனிதர்களை மேலும் மேலும் மூடர்களாக்குவதாகவே இருந்து வருகிறதே அன்றி இதில் நாணயமோ, உயர்வோ இருப்பதாகச் சொல்ல முடியாது. சாதாரணமாக

இந்திய மக்களில் 100-க்கு 92-பேர்கள் தற்குறிகள், எழுதப் படிக்கத் தெரியாத பாமர மக்கள், இவர்களிலும் 100-க்கு 90-பேர்கள் நல்ல ஜீவனத்துக்கு மார்க்கமில்லாமல் வயிற்றுப் பிழைப்புக்கு எதையும் செய்யலாமென்று கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறவர்கள். இப்படிப்பட்ட இவர்களிடத்தில் எது சொன்னால் ஏறாது? என்ன சொன்னாலும் நம்பும் சக்தி எழுத்து வாசனை அறியாத மூடர்களுக்கே அதிகம். ஆதலால் இப்படிப்பட்ட ஜனங்களிடம் மதப்பிரசாரம் செய்து மத மாற்றுதல் வேட்டை ஆடுவது என்பது யாவருக்கும் சுலபமான காரியமாகும்.

இந்திய மக்களின் கல்வி அறிவு வாசனை அற்ற தன்மையும், பாமரத் தன்மையும், அடிமைத் தன்மையும் எல்லாம் சேர்ந்து உலகத்தில் வேறு எந்த தேசத்திலும் இல்லாத அவ்வளவு மதங்களும், மத வேற்றுமைகளும், மத மாற்றங்களும் தாண்டவமாடுகின்றன. இந்தியாவில் இந்துக்கள், கிறிஸ்துவர்கள், முஸ்லீம்கள், புத்தர்கள், யூதர்கள், பார்சீக்கள், சீக்கியர்கள், ஆரிய சமাজிகள், வைணவர்கள், சைவர்கள், ஸ்மார்த்தர்கள் முதலிய கடவுள் மாறுபாடுள்ளவர்களும், மதகர்த்தாக்கள் மாறுபட்டுள்ளவர்களும், மதக் கோட்பாடுகளின் அர்த்த மாறுபாடுள்ளவர்களுமாக எத்தனையோ பிரிவினர்கள் இருந்துகொண்டு வெகு காலமாகவே மதமாற்றப் பிரசாரம் செய்துகொண்டுதான் வருகிறார்கள்.

ஆனால் இந்த மதங்களில் மனித வாழ்க்கை தத்துவத்தில் ஏதாவது ஒன்றுக்கொன்று பிரமாத வித்தியாசங்கள் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் ஒன்றுமே காண முடியாத நிலையில் தான் இருந்து வருகின்றன.

எல்லா மதத்துக்குமே - ஒரு கடவுள் உண்டு.

மேல் லோகமுண்டு.

மோட்ச நரகமுண்டு.

ஆத்மா உண்டு.

செத்த பிறகு இந்த ஆத்மா என்கின்ற கொள்கைகளிலாவது, அல்லது மனிதன் அவனவன் நன்மை தீமைக்கு ஏற்றவிதம் பலன், மோட்ச நரகம் அனுபவிப்பான் என்கின்ற கொள்கைகளிலாவது கருத்து வித்தியாசமில்லாமலே இருந்து வருகின்றது.

பிரத்தியட்ச அனுபவத்திலோ எல்லா மதத்திலும் “அயோக்கியர்கள்” “யோக்கியர்கள்” இருந்து தான் வருகிறார்கள்.

எல்லா மதத்திலும் ஏழைகள் பணக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள்.

எல்லா மதத்திலும் எஜமான், கூலியாள் இருக்கிறார்கள்.

எல்லா மதத்திலும் உற்சவம், பண்டிகை இருக்கின்றன.

எல்லா மதத்திலும் வணக்கம், தொழுகை, பிரார்த்தனை, ஜபம், தபம் இருக்கின்றன.

எல்லா மதக்கடவுள்களும் தொழுகை, பிரார்த்தனை, வணக்கம், பூசை ஆகியவைகளுக்குப் பலன் கொடுக்கும் என்றும், இவற்றாலேயே நாம் செய்த எப்படிப்பட்ட பாவங்களும் மன்னிக்கப்பட்டு விடலாம் என்றும் நாம் கோரியதை அடைந்து விடலாம் என்றும் ஓர் நம்பிக்கை இருந்துதான் வருகின்றது.

மற்றும் எல்லா மதக் கடவுள்களும் கண்களுக்குத் தோன்றாததும், மனத்திற்கு படாததும், ஆதி, அந்தம், ரூபம், குணம், பிறப்பு, இறப்பு முதலியவைகள் இல்லாதவைகளாகவேதான் இருக்கின்றன. எல்லா மதங்களும், “கண்களுக்கும், மனதிற்கும் தோன்றக் கூடிய எந்த வஸ்துவுக்கும் ஒரு கர்த்தா இருக்கவேண்டும் என்றும், ஆனால் கண்களுக்கும், மனதிற்கும் எட்டாத ஒரு வஸ்துவாகிய கடவுளுக்கு மாத்திரம் ஒரு கர்த்தா இல்லை யென்றுமே சொல்லுகின்றன. ஒரு மதமாவது என் கடவுள் கண்ணுக்குத் தெரியக்கூடியது என்றோ, என் வேதமாவது தனது கோட்பாடுகள் எல்லாம், மக்கள் எல்லோரும் ஏற்று நடக்கக் கூடியதாய் இருந்து வருகின்றது, அல்லது நடக்கக்கூடியதாய் செய்ய சக்தி உள்ளதாய் இருக்கின்றது என்றோ, சொல்ல யோக்கியதை உடையதாக இல்லை. எல்லா மதக்காரர்களுக்கும் பசி, தாகம், நித்திரை, புணர்ச்சி, இன்பம், துன்பம், ஆசை, அதிர்ப்பி, கவலை, போதாது என்கின்ற தரித்திர குணம் ஆகியவை ஒன்றுபோலவேதான் இருக்கின்றன. எல்லோருடைய வேதமும் கடவுளாலும் கடவுள் தன்மை உடையவர்களாலுந்தான் உண்டாக்கப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகின்றன என்றாலும் அவை ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்டதாகவும் பலவற்றில் நேர்மாறான கருத்துக் கொண்டதாகவும் இருந்து வருகின்றன. எல்லா மதக்காரர்களுக்கும் ஒவ்வொரு வித அடையாளம் இருக்கின்றன. இந்த நிலையில் மதப்பிரசாரத்தால், மதமாற்றத்தால் மனிதர்களுக்கு என்ன லாபம் ஏற்படும் என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை.

சாதாரணமாக இந்தியர்களில் 8 கோடி முஸ்லீம்கள் இருக்கிறார்கள். 1 கோடி கிறிஸ்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். சுமார் 10 கோடி வைணவர்கள் இருக்கிறார்கள். 5 கோடி சைவர்கள் இருக்கிறார்கள்.

மற்றும் கலப்பு மதம் உள்ளவர்களும், மதக்குறிப்பு இல்லாதவர்களும் ஏராளமாயிருக்கிறார்கள் என்று உத்தேசமாகச் சொல்லக்கூடுமானாலும் இவர்களில் பெரும்பான்மையோர் சமீப காலங்களில் அதாவது சுமார் 1000, 2000 வருஷங்களுக்குள் மதமாற்றமடைந்தவர்கள் என்று சொல்லலாமானாலும் இவர்களின் வாழ்க்கையில் ஏதாவது விசேஷமோ, உயர்வோ உண்டா என்பதைச் சிந்தித்து நன்றாய் பார்ப்போமேயானால் ஒருவித மேன்மையும் எந்த ஒரு தனி மதக்காரருக்கும் இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

அதாவது அரசியலிலாகட்டும், பொருளியலிலாகட்டும், அறிவியலிலாகட்டும், சமுதாய வாழ்க்கையிலாகட்டும், ஆண் பெண் தன்மையிலாகட்டும், எல்லோரும் ஒரு திட்டத்தில் இல்லாவிட்டாலும் கொள்கையில் ஒரு மாதிரியாகவேதான் இருந்து வருகின்றார்கள்.

ஆகையால் மனித சமூகத்திற்கு அவரவர்கள் வாழ்க்கையில் உள்ள கவலைகள் அற்று அதிர்ப்பி ஒழிந்து சாந்தியும், சந்தோஷமும் கொண்டு வாழ்வதற்கும் பொருளியலிலும், சமுதாய இயலிலும், ஆண் பெண் தன்மையிலும் சமதர்ம தத்துவம் கொண்ட வாழ்க்கை ஏற்பட இந்தியாவுக்கோ, அல்லது உலகத்துக்கோ இனி மதம் ஒழிப்புப் பிரசாரம் வேண்டுமா? அல்லது மதம் மாற்றுப்பிரசாரம் வேண்டுமா? என்பதை ஒவ்வொரு அறிவாளியும் யோசிக்க வேண்டியது முக்கிய கடமையாகும்.

மதம் மாற்றுதல் மதப் பிரசாரம் ஆகிய காரியங்களால் சமீப காலத்திற்கு முன்பு உலகிலும் குறிப்பாகத் தென்னிந்தியாவிலும் நடந்த முட்டாள்தனமான - மூர்க்கத்தனமான பலாத்காரக்கொடுமைச் செயல்களும், கலகங்களும், அடிதடிகளும், குத்து வெட்டுகளும், கொலைகளும், சித்திரவதைகளும் எவ்வளவு என்பதற்குச் சரித்திரங்கள், புராணங்கள் பிரத்தியட்ச அனுபவங்கள் எத்தனையோ மலிந்து கிடக்கின்றன. இவைகளையெல்லாம் உத்தேசித்தாவது இனிவரும் சுயமரியாதை அறிவிக்கக் சமதர்ம உலக ஆட்சியில் மத விஷயத்தைப்பற்றி ஆதரித்து எவராவது தெருவில் நின்று பேசினாலும், தெருவில் புஸ்தகங்கள் வைத்து விற்பனை செய்தாலும், பத்திரிக்கைகளில் எழுதினாலும் அவர்களெல்லாம் கடுமையான தண்டனைக்குள்ளாவார்கள் என்று சட்டம் செய்யப்படுமானால், உலக மக்கள் பிரிவினையற்று, குரோதமற்று, மடைமையற்று, தோளோடு தோள் புனைந்து தோழர்களாக வாழமுடியும் என்பதோடு மத தத்துவங்களின் கூடாய்க் காண்கின்றோம். இன்று இந்து மதமென்று அருத்தமில்லாமல், சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற சிவ விஷ்ணு மதங்கள் சீர்திருந்தாவிடில் மக்கள் மேன்மேலும், தீமை செய்பவர்களாகவும், வறுமை, பிணி, ஒற்றுமையின்மை முதலியவைக்கு ஆளாகி என்றும் ஏழைகளாகவும், பலவீனர்களாகவும், மக்களுக்குள் அன்பற்றவர்களாகவும், மனிதத் தன்மையற்ற அடிமைகளாகவும் இருப்பார்களேயன்றி, இந்திய மக்கள் ஒன்று சேர்ந்து ஒருக்காலும் மற்ற நாட்டார்களைப்போல், தன் மதிப்போடு, மனிதத் தன்மையில் வாழ வியலாதென்பது எனது தாழ்மையான எண்ணமாகும்.

பகுத்தறிவு (மா.இ.) - கட்டுரை - சனவரி 1937

மோட்சமும் நரகமும்

மனிதன், உடல், உயிர், மாயை எனும் முப்பொருளாக ஆக்கப் பட்டிருக்கின்றான் என்று சைவர்களும், பிரம்மமே மாயா சம்மந்தப்பட்டு இவ்வுலகில் ஜீவர்களாய்த் தோன்றியிருக்கிறது என்று ஸ்மார்த்தர்களும் “ஆன்மா” என்றொரு பொருளை இறைவன் சிருஷ்டித்து மனித உடலுக்குள் புகுத்தியிருக்கிறான் எனச் சில மதங்களும், இவ்வாறு ஒன்றிற்கொன்று முரணாக, நாம் முன் அதிகாரங்களில் விளக்கிக் காட்டியபடி கூறிவருகின்றன. ஆனால் எல்லா மதங்களும் “ஆன்மா” செய்த நன்மை தீமைக்குத் தகுந்தவாறு மோட்சமும் நரகமும் எய்துமென்பதை அபிப்பிராய பேதமின்றி ஒத்துக் கொள்கின்றன. ஆனால் மோட்சமும் நரகமும் எவ்வாறு இருக்கும் என்றால் ஒவ்வொரு மதமும் ஒவ்வொரு விதமாகவே வர்ணிக்கின்றது. எந்த நாட்டான் நரகத்தைப்பற்றி எழுதியிருந்தாலும் தத்தம் நாட்டிலுள்ள கொடிய பிராணிகளும், பயங்கர உருவங்களும், கஷ்டமான அனுபவங்களும்தான் நரகத்திலேயிருப்பதாகவும், அவ்வாறே மோட்சத்திலும் தத்தம் நாட்டிலுள்ள உயர்ந்த பிராணிகளும், மரஞ் செடி, கொடி, பழ வர்க்கம், உணவு, பெண்கள் முதலிய போக போக்கியங்களுமிருப்பதாகவே எழுதி வைத்திருக்கின்றான்.

நரகமும் மோட்சமும் பணம் பறிப்பதற்குப் புரோகிதர்களால் கட்டப்பட்ட ஓர் கற்பனை உலகம் என்றே யாம் கருதுகின்றோம். சிறு பிள்ளைகளை ஐந்து கண்ணன் வருகிறான், பூச்சாண்டி வருகிறான், அழாதே! அப்படிச் செய்யாதே, இப்படி நடவாதே என்று ஏமாற்றுவது போலவே மனிதர்களை நரகத்தைக்காட்டிப் புரோகிதர்கள் மிரட்டுவதும், சிறு பிள்ளைகளுக்கு மிட்டாய், சாக்லெட் முதலியவைகளைக் காட்டி தத்தம் வழிக்குத் திருப்புவதுபோல மக்களிடம் மோட்சத்தைக் காட்டி பணம் பறித்து வருகிறார்கள். மேலும் முதலாளிகள் தொழிலாளிகளையும்; அரசன் குடிகளையும் விளித்து, ஜாக்கிரதை! நீ எஜமானத் துரோகம் ராஜத்துரோகம் செய்தால் என்றும் மீளாத கொடு நரகிலே வீழ்ந்து என்றும் துன்புறுவாய் என்று மிரட்டி அவர்களுக்குத் தங்களின் நியாயமான உரிமைகளைப் பெறவேண்டும் என்ற எண்ணம் உதிக்காமலே ஏமாற்றி விடுவதற்குத் தக்க பேராயுதமாய் நரகம் விளங்கிவருகிறது.

பொதுவாக எம்மதத்தை உற்று நோக்கினாலும் மோட்சத்தை, பணம், சாம்பல் (விபூதி,) சிலுவை, குருபக்தி, பிரார்த்தனை முதலியவைகளினால் எளிதில் பெறவழி காணலாம்.

மக்களுலகில் வறுமையும், ஏமாற்றும், அக்கிரமங்களும் இந்த மோட்ச - நரக பைத்தியத்தினாலும், பிராயச்சித்தம் என்னும் பித்தலாட்டத்தாலும் பெருகி வளர்ந்து வருகிறது என்பது மறுக்க முடியா உண்மையாகும்.

மோட்சமும் சுவர்க்கமும்; இன்றைய கள்ளுச் சாராயக் கடைகளையிட, தாசி வேசிகள் வீடுகளைவிட மோசமானது என்பதை மக்கள் உணரும்படி செய்யவேண்டும். மோட்ச நரகம் என்பது, எப்படி திருடர்கள் பிரயாணிகளை வழிப்பறி செய்வதற்கு தனி வழியில் ஆள் அடையாளம் தெரியாமல் வேஷம் போட்டுக்கொண்டு வந்து வழி மறித்து மண்டையை உடைக்க தடிக்கம்பையும், ஈட்டியையும் ஆயுதமாகக் கொண்டு பொருள் பறித்துச் செல்லுகின்றார்களோ, அது போலவே பகல் வழிப்பறிக்காரர்கள் மக்களின் வாழ்க்கைப் பிரயாணத்தில் வழிமறித்துப் பொருள் பறித்துப் போகச் செய்து கொண்ட ஆயுதங்களேயாகும். ஆகையால் அதை மனிதன் முதலில் மறந்தாகவேண்டும். இந்த உலக வாழ்க்கையையும், ஒழுக்கத்தையும் மக்களுக்கு உதவி செய்வதையும், தனது அளவுக்கும் தேவைக்கும் மேற்பட்டதை அடைய ஆசைப்படாமலிருக்க வேண்டியதேயே மோட்சம் என்று மக்கள் கருதவேண்டும். இந்தப்படி அளவுக்கும், தேவைக்கும் மேல் மக்களை அடையச் செய்யாமல் பார்த்துக்கொள்ளுவதேயே மக்களை மோட்சத்திற்கு அனுப்பும் வேலையென்று நாம் கருதவேண்டும். மனிதன் இந்த நாட்டில் எப்படி தனது தேவைக்கும், அளவுக்கும் தகுதிக்கும் மேல் அடைய ஆசைப்படுகின்றானோ அதற்கு ஆதரவாய் இருப்பதற்காகவே மூடர்களுக்கு மேல் உலகத்தில் அவரது தகுதிக்கும், அளவுக்கும், தேவைக்கும் மேலாக அனுபவிக்க ஆசை காட்டி இங்கு தட்டிப் பிடுங்கிக் கொள்ளு கின்றார்கள். மூடர்களும், பேராசைக்காரர்களுந்தான் மோட்சத்தை விரும்புவதை நாம் பல உதாரணங்களால் காணலாம். மோட்சத்தையும், தேவலோகத்தையும் பற்றி பாமர மக்களுக்குக்குச் சொல்லப்படும் கருத்துக்களை சற்றுக் கவனித்துப் பாருங்கள். மனிதனுக்கு எதெதில் சாதாரணமாய் ஆசை வரக்கூடுமோ அதையேதான் மோட்சத்தில் சிருஷ்டித்து இருக்கிறார்கள்.

அதாவது இங்குள்ள மனிதனுக்குப் பொருள் வேண்டும், பெண் வேண்டும், தேவையானதெல்லாம் நினைத்த மாத்திரத்தில் கிடைக்கவேண்டும், நல்ல வாலிபப் பருவம் வேண்டும், சதா இடைவிடாத போக்கியம் பெறவேண்டும், சாகாமலிருக்க வேண்டும். இந்த விஷயங்கள் மனிதனுக்கு சாகும் வரையிலும், செத்த பிறகும் அனுபவிக்கக் கூடியதாய் ஆசைப்படக்கூடியதாயிருக்கிறது என்பது யாரும் அறிந்ததாகும்.

ஆகவே இந்தக் காரியங்களையே மேல் உலகத்தில் இருப்பதாகவும், அதை அடையக்கூடும் என்றும் ஆசையுண்டாகும்படி அதாவது மேல் உலகத்தில் எங்கு பார்த்தாலும் பொன்னும், ரத்தனங்களும் நிறைந்து கிடைக்குமென்றும், உலகமே பொன்னுலகமென்றும் அங்கு அரம்பை, ஊர்வசி முதலாகிய தேவ கன்னிகைகள் என்பவர்கள் என்றைக்கும்

வாலிபமாய் நம் பக்கத்தில் இருந்துகொண்டு நமக்கு சதா போகங் கொடுத்துக்கொண்டிருப்பார்களென்றும், காமதேனு, கற்பக விருட்சங்கள் நமக்கு எது தேவையோ அதை உடனே கொண்டு வந்து கொடுக்குமென்றும், நரை, திரை, மூப்பில்லை யென்றும் நாம் சாகாமல் சிரஞ்சீவியாய் இருப்போமென்றும் சொல்லி ஏற்பாடு செய்துவிட்டதால், அவைகளை மனிதன் நித்தியமாய் நம்பி இந்த உலகத்தையும், இங்குள்ள போக போக்கியங்களையும் அநித்தியமாய் எண்ணி கஷ்டப்பட்டு சம்பாதித்த பொருள்களையெல்லாம் இந்த மோக்ஷத்திற்கு என்றே செலவு செய்வதுடன் நில்லாது இதற்காகவென்று பலவிதமான அக்கிரமமான வழிகளிலும் மற்ற மக்களை வஞ்சித்தும், பட்டினி போட்டும் பொருள் பறித்தும் கூட இதற்காகச் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கின்றது. உதாரணமாக ஏழை மக்கள் கஞ்சிக்கு அலையும்போது குடம் குடமாய்ப் பால் குடங்களைத் தினமும் கல்லின் தலையில் கொட்டி அவற்றை நாற வைப்பதின் கருத்து என்ன என்று பாருங்கள். குடியிருக்க நிழல் இல்லாமல் மக்கள் திரியும்போது மலைகளையும், பாறைகளையும் உடைத்துக் கோட்டைகள் போல் சந்திரகாந்த மண்டபங்கள் போல், மக்கள் கோவில்கள் கட்டுவதின் கருத்து என்னவென்று பாருங்கள். எவ்விதத் தொழிலும் செய்வதற்கு மூலதனம் இல்லாமலும், தொழிலில்லாமலும் மக்கள் வயிறு வளர்க்கக் கப்பலேறி வேற நாட்டிற்குக் கூலிகளாய்ப்போய் சொத்துப் பொத்தென்று மாண்டு மடிந்து கொண்டிருக்கும்போது, பொம்மைகளை வைத்து உற்சவம் செய்வதும், அவற்றிற்கு பத்து லக்ஷம், ஒருகோடி பத்துக்கோடிக் கணக்காக நகைகளும், பாத்திரங்களும், வாகனங்களும், துணிகளும், சொத்துகளும் சேர்த்து வைப்பதின் கருத்தென்னவென்று பாருங்கள். நாளுக்குநாள் வாழ்க்கை துன்பகரமாய் மாறி, ஏழைகள் மலிந்து வரும்போது ஆயிரக்கணக்காய் - ஏன் - லக்ஷக்கணக்காய் ரூபாய் செலவு செய்து கும்பாபிஷேகங்கள் செய்வதின் கருத்து என்னவென்று யோசித்துப்பாருங்கள். பூமியை உழுது கஷ்டப்பட்டு பயிர் செய்யும் குடியானவர்கள் அரை வயிற்றுக்குக்கூட போதுமான ஆகாரமில்லாமல் கஷ்டப்படும்கூட, குளவிக் கல்லுக்கும், செம்பு, பித்தளை பொம்மைகளுக்கும் தினம் பத்து மூட்டை, இருபது மூட்டை, முப்பது மூட்டை போன்ற அரிசிகள் போட்டுப் பொங்கி நைவேத்தியம் செய்து பாடுபடாத சோம்பேறிகளுக்குக் குடும்பத்துடன் போட்டுக்கொண்டிருக்கும் கருத்து என்ன என்று எண்ணிப்பாருங்கள். மக்களில் நூற்றுக்கு 10 - பேர்களுக்குக்கூட அதாவது சராசரி படிப்பு - எழுத்து வாசனைகூட இல்லாமல் இருக்கும்போது வேத பாடசாலை, தேவாரப் பாடசாலை முதலியவைகளுக்கும், கல்லுகள், பொம்மைகள் பின்னால் நின்றுகொண்டு ஆயிரத்திற்கு ஒருவருக்குக் கூடப் புரியாத வேதபாராயணம் முதலியவைகள் செய்யப்படுவதற்கும் லட்சக்கணக்காய் செலவு செய்ததையும், செய்யப்படுவதின் நோக்கம் என்ன என்பதையும் யோசித்துப் பாருங்கள். இப்படியாக நமது நாட்டில்,

இதுபோலவே எவ்வளவு காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன என்பதை நோக்கினால் மற்ற மக்களை எவ்வளவு பாடுபடுத்தியாவது, அவர்கள் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்தாலாவது சிறிதும் லக்ஷியம் செய்யாது - நாம் மோக்ஷத்திற்குப் போகவேண்டும்; நாம் பிரபுவாய் இருக்க வேண்டும். லக்ஷுமி புத்திரராய் - ராஜாவாய் - நிரந்தர செல்வனாய் - சிரஞ்சீவியாய் இருக்க வேண்டும் என்கிற பேராசையல்லாமல் வேற தத்துவம் அதில் என்ன இருக்கிறது என்பதை யோசித்துப் பாருங்கள். இந்த மாதிரி மோக்ஷம் கற்பிக்கப்பட்டு அதை அடைவதே மனிதனின் முக்கிய லக்ஷியம் என்று போதிக்கப்படுகின்ற பேராசை ஜனங்கள் மலிந்திருக்கும் இந்த நாட்டில் இந்த உணர்ச்சியை அழிக்காமல் என்ன காரியம் நம்மால் செய்ய முடியும் என்பதையும் யோசித்துப்பாருங்கள். ஆதலால்தான் முதலில் மோக்ஷ உணர்ச்சி ஒழிக்கப்படவேண்டியது அவசியம் என்று கருதுகின்றோம்.

சகோதரர்களே இந்த மோக்ஷ உணர்ச்சி ஒழிக்கப்பட வேண்டியதைப் போலவே நரக உணர்ச்சியும் அழிக்கப்படவேண்டும். மோக்ஷ உணர்ச்சி எப்படிப் பேராசையின் பிரதிபிம்பமோ அதுபோலவே நரக உணர்ச்சியும், அடிமைத்தனத்தினுடையவும், பயங்காளித் தனத்தினுடையவும், பிரதி பிம்பமாகும். நரகத்திற்கு பயப்படுவதாலேயே அநீதிகளுக்கு மனிதன் ஆளாகின்றான். தைரியமில்லாத கோழையாயிருக்கின்றான். இவைகளை யெல்லாம் விட மனிதன் சிறிதாவது முற்போக்கடைய வேண்டுமானால் சிறிதாவது இயற்கையின் இன்பத்தை நுகரவேண்டுமானால் எல்லாவற்றையும் விட மனிதனுக்கு விதி கர்மபலன் என்கின்றதை உணர்ச்சிகள் கண்டிப்பாய் ஒழிய வேண்டும். விதி கர்மபலன் என்கின்றவைகளான உணர்ச்சி இந்திய நாட்டிற்கு ஏற்பட்டிருக்கவில்லையானால் இன்றைய தினம் இந்தியா அநேக விஷயங்களில் ருஷியர்களுக்கு - ஏன் இந்த உலகத்தில் உள்ள மற்ற எந்த நாட்டு மக்களின் நிலைமைக்கும் மேலாக இருந்து அநேகமாக உலக மக்களுக்கே சமத்துவத்தையும் சம இன்பத்தையும் இயற்கை இன்ப நுகர்ச்சியையும் கொடுத்து சர்வ சுதந்திரத்துடன் வாழச் செய்திருக்கும் என்று தைரியமாய்ச் சொல்லுவேன். ஆகையால் இந்த கர்ம பலனின் உணர்ச்சி, மோட்ச நரக நம்பிக்கைகள் மனிதத்தன்மைக்கு மிகவும் கேடான எதிரி என்பதை நீங்கள் நன்றாய் ஞாபகத்தில் வைக்கவேண்டும். நான் மேலே காட்டிய இந்தக் காரணங்கள் தான் இந்த உலகத்தில் நமது நாட்டை மாத்திரம் இந்த இழிவான நிலையிலும், மீளா அடிமைத்தனத்திலும் வைத்திருக்கின்றன. இவைகள் ஒழிந்தால் தாமாகவே இந்தியா சுயமரியாதை பெற்றுவிடும்; மனிதத் தன்மை அடைந்து விடும். ஆகையால் சகோதரர்களே நீங்கள் இந்திய நாட்டின் முற்போக்கிற்கும், விடுதலைக்கும் மனிதத் தன்மைக்கும் பாடுபடவேண்டுமானால் மேற்கண்ட காரியங்களில் உங்கள் கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பகுத்தறிவு (மா.இ.) - சொற்பொழிவு - சனவரி 1937

ஜாதிமுறை

சாதியைக் காப்பாற்றும் பல சாதி அபிமானிகளே!

“குடி அரசு” தலையங்கம் ஒன்றில் “ஆதியில் ஏற்பட்ட நான்கு சாதிகள்” 4000 சாதிகளாகப் பிரிந்ததற்குக் காரணம் ஒரு சாதியும், மற்றொரு சாதியும் மாறி மாறி கலந்ததால் ஏற்பட்டதென்றும் சொல்லப்பட்டதோடு அந்த சாதிகள்தான் எல்லாப் பஞ்சம சாதியுமாகும் என்று பார்ப்பன ஆதாரங்களில் குறித்துள்ள சாதி ஆதாரங்களை எடுத்துக்காட்டினோம். அப்படி இருந்தும் இன்னும் நம்மவரிலேயே ஒரு கூட்டத்தார் அதாவது தங்களை வேளாளர் என்று சொல்லிக் கொள்ளுபவர்களில் ஒரு சிலர் ஷை சாதிக்கிரமத்தை அதாவது ஆதி சாதி என்பவைகளான, பிராமணன், கூடித்திரியன், வைசியன், சூத்திரன், பஞ்சமன் என்கின்ற கிரமத்தை ஒப்புக்கொண்டும் தங்களை மாத்திரம் சற்கூத்திரர் என்று அழைத்துக்கொண்டும், மற்றொரு சிலர் அச்சாதிக்கிரம வார்த்தைகளை வடமொழிப் பெயர்களால் சொல்லாமல் தென்மொழிப் பெயரால் சொல்லிக்கொண்டு அதாவது அந்தணர், அரசர், வணிகர், வேளாளர் என நான்காகப் பிரித்து அவை தமிழ் நாட்டில் ஆதியிலேயே அதாவது ஆரியர் வருவதற்கு முன்னாலேயே இருந்ததென்றும் அவற்றிலும் தாங்கள் நாலாம் சாதி என்றும் ஒரு கற்பனையைக் கற்பித்துக்கொண்டு அப்படிப்பட்டவர்களான தங்கள் நால்வருக்கும் தொண்டுசெய்ய - அடிமையாய் இருக்க வேறு பல சாதிகள் ஏற்பட்டு இருப்பதாகவும், அவர்கள்தான் “பள்ளு பறை பதினெட்டு சாதிகள்” என்பது என்றும் ஒரு புதிய ஏற்பாட்டைச் சொல்லி ஒரு வழியில் திருப்தி அடைந்து வருகிறார்கள். (இந்த இருவர் கூற்றின் உண்மை எப்படி இருந்தாலும், வடமொழிப்படி பார்த்தாலும் சரி, தென் மொழிப்படி பார்த்தாலும் சரி, வேளாளர் 4-வது சாதி என்பதை ஒப்புக்கொள்ளுகின்றார்கள் என்பது மாத்திரம் இதிலிருந்து அறியக்கிடக்கின்றது.)

அந்தப்படி கூறப்படும் பள்ளு பறை பதினெண்குடி மக்கள் என்பவர்களைக் குறிக்கும் முறையில் “பணி செய்யும் பதினெண்வகைச் சாதியார்” என்னும் தலைப்பின் கீழ் குறிக்கப்பட்டிருப்பது என்னவென்றால் இலை வாணிகன், உப்பு வாணிகன், எண்ணெய் வாணிகன், ஒச்சன், கல் தச்சன், கன்னான், குயவன், கொல்லன், கோயிற்குடியன், தச்சன், தட்டான், நாவிதன், பள்ளி, பாணன், பூமாலைக்காரன், வண்ணான், வலையன் என்பதாகக் கொண்டு குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. (இது அகராதியில் குறிக்கப்பட்டதாகும்)

ஆனால் இதே பதினெண் மக்களை அபிதானகோசம் என்னும் ஒரு ஆராய்ச்சி நூலில் காண்கின்ற விவரப்படி குறித்திருப்பதென்னவெனில் “ஏவலாள்களாக சிவிகையர் (இவர்கள் ஆந்திர நாட்டிலிருந்து வந்தவர்களாம்,) குயவர், பாணர், மேளக்காரர், பரதவர், செம்படவர், வேடர், வலையர், திமிலர், கரையார், சான்றார், சாலியார், எண்ணெய் வாணிகர், அம்பட்டர், வண்ணார், பள்ளர், புலையர், சக்கிலியர் எனப் பதினெட்டு பெயர்கள் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படிக் குறித்திருப்பதிலும் தமிழ் நாட்டிலுள்ள தெலுங்கர்களை (ஆந்திரர்களை) குறிப்பிடுவதில் “கம்மவார் என்னும் கவரைகள் ஏவர் பரிசனங்களாகவும் உப்பமைப்பவர்களாகவும் அனுப்பப்பட்டவர்கள்” என்று குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

இவை ஒருபுறமிருக்க வேளாளர்களிலும் பல பிரிவுகளை காட்டி அதில் உயர்வு தாழ்வுகளை கற்பிக்கும் வரிசையில் குறிப்பிட்டிருப்பது என்னவென்றால் “சூத்திரருள்ளே வேளாளர் தலையாயினர், அவருள்ளே முதலிகள் தலையாயினார், இவர்களுக்கு அடுத்தபடி வேளான் செட்டிகள், இவர்கள் சோழபுரத்தார், சித்தக்காட்டார், பஞ்சக்காரர் முதலிய பலதிறப்பட்டவர்கள். இதற்கடுத்த படியிலுள்ளோர் காரகாத்தார். அடுத்த வரிசையிலுள்ளோர் சோழிய வேளாளர், இவர்கள் சைவர்களாவார்கள். சம்பந்தி போசனத்திற்கும் உரியவர்கள். இதற்கடுத்தபடியில் உள்ளவர்கள் சோழிய, துளுவ கொடிக்கால் முதலிய பல வகை வேளாளர்களாவார்கள். (இவர்கள் மாம்ச போசனம் செய்பவர்கள்) இவரிற் தாழ்ந்தோர் அகம்படியர், அவரிற் தாழ்ந்தோர் மறவர், அவரிற் தாழ்ந்தோர் கள்ளர், அவற்றிற்றாழ்ந்தோர் இடையர், இவர்கட்கடுத்தபடியிலுள்ளோர் கவரைகள் கம்மவர்கள் என இந்தப்படியாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன.

இவற்றுள் எதிலும் பிராமணர்கள் விஷயத்தில் எவ்விதமான பாகுபாடும் தாழ்வுக்கிரமமும் சந்தேகமோ, ஆகேஷபணையோ சொல்லுவதற்குச் சிறிதும் இடமில்லாமல் செய்து கொள்ளப்பட்டிருப்பதைக் கவனித்தால் ஜாதியின் சூழ்ச்சித் தத்துவம் நன்றாய் விளங்கும். மற்றபடி கூடித்திரியர்களிலும், வைசியர்களிலும் இருக்கும் சண்டைகளும் ஆகேஷபணைகளும் கூடித்திரியர், வைசியர் என்று சொல்லிக்கொள்வதில் எவ்வித உயர்வு தத்துவமும் இல்லாமல் ஒருவருக்கொருவர் தங்களில் வீண் வழக்காடிக் கொண்டு பொது ஜனங்களாலும் ஒப்புக்கொள்ளப்படாமல் ஒருவரை ஒருவர் இழித்துரைத்து குறைவுபடுத்தி வருவதும் அநேக இடங்களில் பிரத்தியக்ஷமாய் காண்கின்றோம். மற்றும் ஒவ்வொரு ஜாதியாரும் தங்கள் தங்கள் ஜாதிகளைப்பற்றிய எவ்வளவு மேன்மை ஆதாரங்கள் கற்பித்துக்கொண்டாலும், கண்டு பிடித்தாலும் எந்த விதத்திலும் பிராமணர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ளும் பார்ப்பனர்களுக்கு மற்றவர்கள் எல்லாம் கீழ்ப்பட்டவர்கள் தான் என்பதை நிலைநிறுத்துவதற்கு மாத்திரம்

அவ்வாதாரங்கள் பயன்படுகின்றனவே தவிர மற்றபடி எந்தக் கருத்தைக் கொண்டு கஷ்டப்பட்டு இவ்வித ஆதாரங்கள் கற்பிக்கப்பட்டதோ, கண்டு பிடிக்கப்பட்டதோ அவற்றிற்குச் சிறிதும் பயன்படுவதில்லை என்பதையும் பிரத்தியட்சத்தில் பார்க்கின்றோம்.

எனவே இந்த நிலையில் இன்று நமது நாட்டில் பார்ப்பான் ஒருவனைத் தவிர மற்றவர்கள் தாழ்ந்த ஜாதியார்கள் அதாவது பார்ப்பனனால் தொடவும், சமபந்தி போஜனம் பண்ணவும் மற்றும் சில பொது உரிமைகள் பெறவும் கூடாத ஜாதியார்கள் என்பதும், அவனுக்கு அடிமையாகயிருக்கவும் ஒழுக்கத் தவறுதலால் அதாவது “விபசாரம்” “கீழ் மேல் ஜாதிக் கலப்பு” என்று சொல்லும்படியான “இழி தன்மை”யில் பிறந்தவர்கள் என்பதும், இன்றைய நம் ஜாதித் தத்துவமாயிருக்கின்றதை யாரும் மறுக்க முடியாதென்று உறுதி கூறுவோம்.

மற்றபடி இவற்றிற்கு எவ்வித தத்துவார்த்தம் சொல்லுவதானாலும் அதை மூடர்கள் முன்னால் மாத்திரம் சொல்லிக்கொள்ளக் கூடுமே தவிர ஜாதிக்கும், ஜாதியைக் கற்பித்த மதத்திற்கும், இவ்விரண்டிற்கும் ஆதாரமான வேதம், சாஸ்திரம், தர்மம் என்று சொல்லப்பட்ட ஆதார நூல்களில் இருக்கும் உண்மைகளுக்கும் எவ்வித ஆகேஷ்பணையும் எவ்வித தத்துவார்த்தமும் சொல்ல முடியாது என்பதையும் யாதொரு பதிலும் சொல்லாமல் பேசாமல் இழிவை ஒப்புக்கொண்டு தான் தீர்வேண்டியதாகும் என்பதையும் கண்டிப்பாய்ச் சொல்லுவோம்.

இவை ஒருபுறமிருக்க இந்த ஜாதிக் கிரமத்தில் பார்ப்பனர்களைத் தவிர மற்றவர்களுக்கு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் யோக்கியதைகளையும், உரிமைகளையும், பார்ப்போமானால் கடுகளவு பகுத்தறிவோ, மானமோ இருக்கின்ற மனிதர்கள் ஒருக்காலமும் தங்கள் ஜாதிப்பேரை சொல்லிக்கொள்ள முடியாதபடியும், அதைத் கனவிலும் நினைக்க முடியாதபடியும் இருப்பதை நன்றாய் உணரலாம். அதாவது நாலாவது ஜாதியார்களாக சூத்திரர்கள் என்று சொல்லப்படும் வகுப்பாருக்கு பார்ப்பனர்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கும் உரிமையானது எப்படியிருக்கின்றது என்று பார்த்தால் இப்போது “பாரம்பரியமாய் குற்றம் புரியும் வகுப்பார்” (அதாவது கிரிமினல் ட்ரைப்ஸ்) என்று சொல்லக்கூடியவர்களுக்கு சர்க்காரால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்ற நிர்ப்பந்தத்திற்கும், சட்ட திட்டங்களுக்கும் அவர்களை நடத்துகின்ற மாதிரிக்கும் சிறிதுகூட குறைவில்லாமல் நடத்துகின்ற மாதிரியாகவே ஏற்படுத்தி இருக்கின்றார்கள். உதாரணமாக இரண்டொன்றைச் சொல்லுவோம்.

அதுவும் தர்ம சாஸ்திரங்கள் என்று சொல்லப்பட்ட சட்டங்களில் உள்ளதையே சொல்லுவோம்.

“ஸ்நாதமஸ்வம், கஜமத்தம், ரிஷபம் காமமோ ஹிதம்.

சூத்தரமகூர சமயுக்தம், தூரதப் பரிவர்ஜஜயேல்.”

அதாவது குளிப்பாட்டிய குதிரையையும் - மதம் கொண்ட யானையையும் - காம விகாரம் கொண்ட காளை மாட்டையும், எழுத்துத் தெரிந்த சூத்திரனையும் பக்கத்தில் சேர்க்கக்கூடாது என்பது கருத்தாகும்.

“ஜப, ஸ்தப, தீர்த்தயாத்திர, பிரவர்ஜஜய, மந்தர சாதனம்,

தேவதாராதனம் சசய்வ ஸ்திரீ சூத்திர பததானிஷன்”.

அதாவது ஜபம், தபசு, தீர்த்த யாத்திரை, சந்நியாசம், கடவுள் தோத்திரம், ஆராதனை இந்தக் காரியங்கள் பெண்களும், சூத்திரர்களும் ஒருபோதும் செய்யக்கூடாது என்பது கருத்தாகும்.

“நபடேல் சமஸ்கிருதம் வாணீம்.”

(சூத்திரன்) சமஸ்கிருதம் படிக்கக்கூடாது என்பது கருத்தாகும்.

“நைவ சாஸ்திரம்படே நைவ கருணுயாத் வைதிகரகூரம்

நஸ்நாயாது தயால் பூர்வம் தபோமந்திரஞ் சவர்ஜஜயேல்”

(சூத்திரன்) சாஸ்திரம் படிக்கவோ, வேதத்தைக் கேட்கவோ ஒருக்காலும் கூடாது. அவன் சூர்ய உதயத்திற்கு முன் குளிக்கவும், மந்திரம் ஜெபிக்கவும், தபசு செய்யவும் கண்டிப்பாய் கூடாது என்பது கருத்தாகும்.

“இதிஹாச புராணானி நபடேச்ரோது மர்ஹசி”

இதிகாச புராணங்களும் கூட (சூத்திரர்கள்) படிக்கக் கூடாது. ஆனால் (பிராமணர்கள் படிக்க) காதால் கேட்கலாம்.

“சாதுர்வர்னியம் மயாசிருஷ்டம் பரிசரியாத்மகம்

கர்மம் சூத்ரஸ்ஸியாயி பாவனாம்”.

(கீதா ஸ்லோகம்)

நான்கு வர்ணங்களும் என்னால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவை. அவற்றுள் சூத்திரனுக்கு பிராம்மண சிசுருஷை தான் தர்மம் என்பது கருத்து.

இதுபோல் ஆயிரக்கணக்காக எழுதிக்கொண்டே போகலாம். இவைகள் எல்லாம் தான் நமது ஜாதிமத ஆச்சார அனுஷ்டானங்களாக இருக்கப்படவேண்டியவை என்று வேதங்கள், தர்மசாஸ்திரங்கள், பகவான் வாக்குகள் என்று சொல்லப்படுபவைகளில் சொல்லப்பட்டவைகளாகும்.

எந்தக் காரணத்தாலோ இந்துமத தர்மத்தை அனுஷ்டித்துத் தீர்வேண்டியதல்லாத ஒரு ஆகாஷி இந்த நாட்டுக்கு ஏற்பட்டதின் பலனால் நம்மில் சிலராவது இந்த தர்மங்கள் முழுவதும் வலியுறுத்தப்படாமல் இருக்க முடிகின்றது. ஆனால் இந்த நிலையாலும் நாம் மறுபடி நமது ஜாதியையும், மதத்தையும் காப்பாற்றும் கவலைகொண்டு ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்களுக்கு என்று மதத்தையும், ஜாதியையும் சொல்லி அவற்றை நிலை நிறுத்திக்கொண்டே போவோமானால் பின்னால் நமது நிலை என்ன ஆகும் என்பதை சற்று யோசித்துப் பார்க்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

எதோ “பொல்லாத விதிவசத்தினால்” இன்று ராம ராஜ்யத்தைக் கோரும் தோழர் காந்தியாரும் வருணாச்சிரமத்தைக் கோரும் “தேசீய” தலைவர்களும் கேட்கும் சுயராஜ்யம் வந்துவிடுமேயானால் இன்று இம்மாதிரி ஜாதிகளைக் காப்பாற்றியவர்களின் கதி என்னவாகக்கூடும் என்பதையும் சற்று யோசித்துப்பார்க்கும்படி வேண்டிக்கொள்ளுகிறோம்.

இந்துக்கள் என்பவர்களுக்குள் ஜாதிப்பிரிவு இருக்கும் வரை ஜாதி உயர்வு தாழ்வு வித்தியாசம் ஒருக்காலமும் போகவே போகாது என்பதைக் கண்டிப்பாய் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளும்படி எச்சரிக்கை செய்கிறோம்.

இன்றைய தினம் தேசியவாதிகளாயிருக்கின்றவர்கள் இந்தியா சுதந்திரம் அல்லது பூரண சுயேச்சை அடையவேண்டுமென்கின்ற உண்மையான ஆசையுடையவர்களாயிருப்பார்களானால் அவர்கள் வெள்ளைக்கார ஆக்ஷியிருக்கும்போதே ஜாதி வித்தியாசங்கள் எல்லாம் ஒழியும்படியான ஏற்பாடுகள் செய்துகொள்ள வேண்டியதுதான் அறிவுள்ள வேலையாகும். அதை விட்டுவிட்டு முதலில் “நீ போய்விடு நாங்கள் பார்த்துக்கொள்ளுகிறோம்” என்று சொன்னால் அது “தான் சாவதற்கு தானே மருந்து குடித்தது” போல்தான் ஆகுமே தவிர வேறொரு பயனும் தராது. ஏனெனில் இந்தியாவில் இந்துக்கள் என்பவர்களில் 1000க்கு 999 பேருக்கு குறையாமல் ஜாதி வித்தியாசத்தை ஒழிக்க வேண்டும் என்கின்ற எண்ணமில்லாதவர்களாய் இருப்பதோடு ஒவ்வொருவரும் “மேல் ஜாதி” ஆகவேண்டுமென்று ஆசைப்படுவதும் தனக்கு கீழ் பல ஜாதிகள் இருக்க வேண்டுமென்று ஆசைப்படுவதுமான உணர்ச்சி உள்ளவர்களாகவே இருக்கின்றார்கள். இந்த நிலையில் இன்றைய தினம் இருக்கும் பல சௌகரியங்களை ஒழித்து விட்டு வருணாச்சிரம கொள்கையும் ஜாதி ஆதிக்கத்திலிருந்தும் உடையவர்களான மக்களிடம் ஆக்ஷியும், பிரதிநிதித்துவமும் வந்து விட்டால் பிறகு எந்த விதத்தில் ஜாதிக்கொடுமைகளும் அதனால் ஏற்படும் தொல்லைகளும் ஒழியக்கூடும் என்பதை யோசித்தால் அதன் கெடுதி விளங்காமல் போகாது.

இந்தியர்களுக்குள் ஜாதி வித்தியாசம் உயர்வு தாழ்வு கொடுமைகள் ஆகியவைகள் இல்லாதிருந்திருக்குமானால் இந்தியா ஒருநாளும் அன்னியர் ஆக்ஷிக்கோ, அடிமைத்தனத்திற்கோ, அடிமையாகி இருக்கவோ முடியவே முடியாது. நமக்குள் இருக்கும் இழிவுகளில் நம்மால் கூடுமானதையெல்லாம் நாம் ஒழித்து ஒற்றுமைப்பட்டு பின் அயலானை வெளியில் போகச்சொல்லலாம் என்று கருதியும் நடவாததின் பயனாய் ஏற்படும் அதாவது இன்றைய தினம் உள்ள இழிவையும், கொடுமையையும், அடிமைத்தனத்தையும் அடையாமல் ஏமாற்றித் தப்பித்துக்கொள்ள முடியாது என்பதை மாத்திரம் கல்லின் மேல் எழுதிவைப்போம்.

பகுத்தறிவு (மா.இ.) - கட்டுரை - சனவரி 1937

ஒன்றுக்கொன்று பொருத்தம்

- சித்திரபுத்திரன்

இராமன் பிறப்பும் சுப்ரமணியன் பிறப்பும் ஒன்றுபோலவே கற்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இரண்டு பேர்களும் பூமிபாரம் தீர்க்கவும் ராக்ஷதர்கள் அசுரர்கள் அக்கிரமங்களை அழிக்கவும் தோன்றினவர்கள். இராமன் பிறப்பதற்காகவும் தேவர்கள் விஷ்ணுவை வேண்டிக் கொண்டார்கள். சுப்ரமணியன் பிறப்பதற்காகவும் தேவர்கள் சிவனை வேண்டிக்கொண்டார்கள்.

இராமன் ஒரு மனிதன் விந்திலிருந்து பிறந்தான். ஆனால், சுப்ரமணியன் சிவன் விந்திலிருந்து தோன்றினான். இராமன் ராக்ஷதர்களைக் கொன்றான்; சுப்ரமணியன் அசுரர்களைக் கொன்றான். இராமன் செய்த சண்டையில் ராக்ஷதர்களைக் கொல்லக் கொல்ல மூலபலம் தானாக உற்பத்தியாகிக் கொண்டே இருந்தது.

அதுபோலவே சுப்ரமணியன் அசுரர்களைக் கொல்லக் கொல்ல சும்மா தானாகவே அசுரர்கள் உற்பத்தியாகிக் கொண்டிருப்பதும் தலையை வெட்ட வெட்ட மறுபடியும் முளைத்துக்கொண்டிருப்பதுமாக இருந்தது. இன்னமும் பல விஷயங்களில் ஒற்றுமைகள் காணலாம். ஆகவே இரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று போட்டிக்காக உண்டாக்கப்பட்ட கற்பனைக் கதைகள் என்பது விளங்கும். மற்றும் பெரிய புராண 63 நாயன்மார்கள் கதையும் பக்த லீலாமிர்த ஹரிபக்தர்கள் கதையும் அனேகமாக ஒன்றுபோலவே கற்பிக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். பெரிய புராண நாயன்மார்களில் குயவர் வகுப்பு என்பதற்காக ஒரு நாயன்மாரை திருநீலகண்ட நாயனார் என்று உற்பத்தி செய்தது போலவே பக்த லீலாமிர்தத்திலும் குயவர் வகுப்புக்காக கோராரும்பார் என்பதாக ஒரு பக்தரை கற்பித்து இருக்கின்றார்கள். பெரிய புராணத்தில் பறையர் வகுப்பு என்பதற்காக நந்தனார் என்பதாக ஒரு நாயனாரை சிருஷ்டித்தது போலவே பக்த லீலாமிர்தத்திலும் பறையர் வகுப்புக்காக சொக்க மேளா என்கின்ற ஒரு பக்தரை சிருஷ்டித்து இருக்கின்றார்கள். இப்படியே மற்றும் பல நாயனார்களும், ஹரி பக்தர்களும் கற்பிக்கப்பட்டிருந்தாலும் அவர்கள் சம்பந்தமான கதைகளும் ஏறக்குறைய ஒன்றுபோலவே கற்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் ஈ.வெ.ரா. பிரசங்கம்

தலைவர் அவர்களே! தோழர்களே!

இந்திய அரசியலில் புதிய சீர்திருத்தம் அமுலுக்கு வரப்போகிறது. அது சம்பந்தமாக இனியும் ஒன்றரை மாதத்தில் தேர்தல் நடக்கப்போகிறது. காங்கிரஸ்காரர்கள் தேர்தலில் போட்டி போடுவது என்று முடிவு செய்துவிட்டார்கள். அதற்காக பொது ஜனங்களிடமிருந்து ஒரு அளவுக்கு பணமும் வசூலித்துக்கொண்டார்கள். பண ஆத்திரமும் பதவி ஆத்திரமும் அதிகார ஆத்திரமும் கொண்டவர்களாகப் புதிது புதிதாகத் தேடிப்பிடித்து தங்கள் கட்சியில் சேர்த்து எலக்ஷனுக்கு நிறுத்தி வருகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களிடமிருந்து மற்ற ஆட்களின் தேர்தல் செலவுக்கு பணமும் வசூலித்து சேர்த்து வருகிறார்கள். இந்தப் பணங்களால் பார்ப்பனர்களை தேர்தலுக்கு நிறுத்தியும், காலிகளுக்கு கொடுத்து காங்கிரசுக்காரர்கள் அல்லாதவர்களுடைய தேர்தலுக்கு இடையூறு செய்தும் தொல்லை விளைவிக்கப் போகிறார்கள்.

நாம் வெறும் தர்ம நியாயம் பேசிக்கொண்டு வீணாய் காலத்தைப் போக்கிக்கொண்டிருக்கிறோம். நமது நேரம் மிகவும் விலை உயர்ந்த நேரமாகும். ஏற்கனவே நாட்டில் காங்கிரஸ்காரர்களால் ஏராளமான விஷமப்பிரசாரம் நடந்தாய் விட்டது. தங்களைத் தவிர மற்றவர்கள் எல்லாம் தேசத்துரோகிகள் என்றும், சர்க்கார் அடிமைகள் என்றும் காங்கிரஸ்காரர்கள் பிரசாரம் செய்து வருகிறார்கள். ஆனால் நல்ல வேளையாய் இப்படிப்பட்ட காங்கிரஸ்காரர்களால் நாட்டுக்கோ மக்களுக்கோ ஏற்பட்ட பலன் இன்னது என்றும் அவர்களுடைய திட்டம் இன்னது என்றும் இதுவரை அவர்கள் சொல்லவில்லை. சொல்லுவதற்கு அவர்களிடம் யாதொரு சரக்கும் இல்லை. தாங்கள் ஒரு காலத்தில் ஜெயிலுக்கு போனதையும் சட்டம் மீறினதையும் சர்க்கார் உத்திரவு மீறி அடிபட்டதையும் எடுத்துச் சொல்லி பெருமை அடைகிறார்கள். மாஜி அடிபட்டவர்கள் என்றும் மாஜி ஜெயிலுக்குப் போனவர்கள் என்றும் சொல்லி ஓட்டு கேட்கிறார்கள். இப்போது ஜெயிலுக்குப் போவதும் சட்டம் மீறுவதும் தங்கள் கொள்கை அல்ல என்று சொல்வதோடு

அந்தப்படி காங்கிரஸ்காரர்கள் சர்க்காருக்கு எழுதியும் கொடுத்து விட்டார்கள். அவ்வளவோடு நிற்கவில்லை. எந்த சர்க்காரை சைத்தான் கவான்மெண்ட் என்றும் எந்த சர்க்காரோடு ஒத்து உழைப்பது பாவம் என்றும் பேசினார்களோ அந்த சர்க்காரிடமே - அந்த சர்க்கார் இவர்களை உதைத்து ஜெயிலுக்கு அனுப்பி புத்தி கற்பித்த பிறகு இனி அப்படிச் சொல்வதில்லை என்று எழுதிக்கொடுத்து விடுதலையாகி வெளிவந்து இப்போது அந்த சர்க்காருக்கும் அந்த சர்க்காருக்கு தலைவராய் இருக்கும் ராஜாவுக்கும் அந்த ராஜாவின் பின் சந்ததிக்கும் பக்தி விஸ்வாசமாய் இருப்பதாக தங்கள் கடவுளை வேண்டி பிரமாணம் செய்து கொடுத்து அந்த சர்க்காரது சட்டத்துக்கு கீழ்ப்படிந்து நடப்பதாய் சத்தியம் செய்து கொடுக்க முன் வந்துவிட்டார்கள். இந்தப்படி சத்தியம் செய்து கொடுப்பதற்கு காங்கிரசை வெறுத்து காங்கிரஸ்காரர்கள் நடத்தையில் அதிருப்திப்பட்டு வெளியேறின காந்தியாரே அனுமதி கொடுத்துவிட்டார். காந்தியார் மாத்திரமல்லாமலும் “பிரிட்டிஷாரையே அடியோடு விலக்கி ஆட்சி புரிய வேண்டும் என்பது தான் பூரண சுயராஜ்யம், அதுதான் எனது கொள்கை” என்று சொல்லுகிறவரும் காங்கிரசின் “மகத்துவம்” பொருந்திய தலைவருமான தோழர் ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களும் ராஜவிஸ்வாசப் பிரமாணத்துக்கும், சட்டத்துக்கு கீழ்ப்படிந்து நடக்கும் பிரமாணத்துக்கும் அனுமதி கொடுத்துவிட்டதோடு அந்தக் காரியம் செய்வதற்கு ஆக சட்டசபைக்குப் போகும் ஆட்களுக்காக தேர்தல் பிரசாரம் செய்யவும் துணிந்து இறங்கிவிட்டார். ஆகவே இனி வேறு எந்த விதத்தில் காங்கிரஸ்காரர்கள் தங்களுக்கும் மற்ற கட்சிக்காரர்களுக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள் என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை. காங்கிரசுக்காரருக்கு இன்று ஏற்பட்ட இந்த புத்தி இந்த பதினைந்து வருஷத்துக்கு முன் ஏற்பட்டிருக்குமானால் நாட்டில் எவ்வளவோ அபிவிருத்திகள் ஏற்பட்டிருக்கும். மிதவாதிகளும் ஜஸ்டிஸ்காரரும் சொன்னதை காங்கிரஸ்காரர் பரிகாசம் செய்தார்கள். அதனால் நாடு இந்த 15 வருஷமாய் பாழாகி விட்டது. அரசியல் தத்துவம் மற்ற தேசங்களில் இந்த 15 வருஷங்களில் எவ்வளவு முன்னேற்றமடைந்ததோ அவ்வளவு நம் நாட்டில் பின்னேற்றமடைந்தது என்று தான் சொல்ல வேண்டும். இந்த நாடு சமூகத்துறையிலோ அரசியல் துறையிலோ அதாவது ஒரு சிறிது அம்சமாவது முன்னேற்றமடைந்தது என்று சொல்லப்படுமானால் அது காங்கிரசுக்கு எதிராக இருந்து வந்த ஸ்தாபனங்களாலும் வேகத்தாலும் தான் என்று சொல்லவேண்டுமே ஒழிய காங்கிரசினால் சிறிது கூட ஏற்பட்டது என்று சொல்வதற்கு ஆதாரம் இல்லை.

அரசாங்கத்தார் நமக்கு அளித்த வாக்கு சுதந்திரத்தையும் எழுத்து சுதந்திரத்தையும் காங்கிரஸ்காரர் துஷ்பிரயோகம் செய்து மக்களுக்குள்

ஒற்றுமையற்ற தன்மையையும் கலவரத்தையும் காலித்தனத்தையும் உண்டாக்கி வருகிறார்கள். உதாரணமாக இப்போது எங்காவது ஒரு கூட்டம் நடக்க வேண்டுமானால் காலித்தனம் இல்லாமல் நடைபெறுமா என்பது சந்தேகமாய் இருக்கிறது. என் அனுபவத்தில் 100க்கு 50 கூட்டம் கலவரத்தில்தான் நடக்கின்றன. காங்கிரசுக்காரர்களின் 16 வருஷத்திற்கு முந்தியதும் இன்றைக்கு உள்ளதும் தான் ஜஸ்டிஸ் கட்சியினுடையவும் கொள்கையாகும்.

காங்கிரசுக்காரர்கள் கேட்கும் சுயராஜ்யம்தான் ஜஸ்டிஸ் கட்சியாரும் கேட்கின்றார்கள். காங்கிரசுக்காரர் போக விரும்பும் சட்டசபைக்குத்தான் ஜஸ்டிஸ்காரரும் போக விரும்புகிறார்கள். காங்கிரசுக்காரர் ஏற்படுத்திய சம்பளம்தான் ஜஸ்டிஸ்காரர்களும் வாங்குகிறார்கள்.

ஆனால் காங்கிரசுக்காரர் சட்டசபைக்குப் போய் மந்திரி பதவி ஏற்பதா இல்லையா என்பதை வெளியில் சொல்லாமல் ரகசியமாய் வைத்திருக்கிறார்கள். ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்காரர்கள் வெளிப்படையாய் பதவி ஏற்போம் என்று சொல்லுகிறார்கள். காங்கிரசுக்காரர் சீர்திருத்தம் உதவாது, அதை உடைக்கவேண்டும் என்கிறார்கள். ஜஸ்டிஸ்காரர் சீர்திருத்தம் போதாது, ஆனால் நடத்திக்காட்டி தகுதியை சொல்லி அதிகம் கொடுக்கும்படி வற்புறுத்துவோம் என்கிறார்கள். காங்கிரசுக்காரர்கள் முன்பு பல தடவைகளில் தங்கள் வாக்கை நிறைவேற்றவில்லை. ஜஸ்டிஸ்காரர்கள் தங்களால் கூடுமானதைச் சொல்லி அந்தப்படி நடந்து வருகிறார்கள்.

காங்கிரசுக்காரர்கள் அல்லாத மற்ற எந்தக் கட்சியாருள்ளும் சீர்திருத்தத்தை நடத்திக் கொடுத்து அதனால் கூடுமான பலனை மக்களுக்குச் செய்யச் செய்வது என்பதில் அபிப்பிராய பேதமில்லை. காங்கிரசுக்காரர்களுக்குள் பலவித அபிப்பிராய பேதம் சி.ஆர். ரெட்டி, ஜவஹர்லால், சத்தியமூர்த்தி ஆகியவர்கள் பல அபிப்பிராயம் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த மாதிரி நிலையில் ஜஸ்டிஸ் கட்சியை மாத்திரம் ஏன் வெட்டிப் புதைக்க வேண்டும்? அது யாரையாவது ஏமாற்றிற்றா? வெட்டி அளப்பு அளந்து இப்போது படுத்துக்கொண்டதா? ஓட்டர்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதியை மீற்றா? அதன் முக்கியக் கொள்கை அரசாங்க பிரதிநிதித்துவம், உத்தியோகம் முதலியவைகளை அடைவதில் இந்திய மக்களில் முக்கிய வகுப்புகளுக்குள் கலகம் கூடாது; ஏமாற்றமடையக் கூடாது; எல்லோருக்கும் சம சுதந்திரமும் சம சந்தர்ப்பமும் இருக்கவேண்டும் என்பதுதான். இது சரியா தப்பா என்பது வேறு விஷயம். இந்த கருத்தில் ஜஸ்டிஸ்காரர்கள் ஏதாவது மாறிவிட்டார்களா? ஜஸ்டிஸ்காரர்கள் தங்கள் ஆட்சியில் இதைச் செய்யவில்லையா? இந்தக் காரியங்கள் இன்று அவர்கள் அமுலுக்குக் கொண்டு வந்து சீர்திருத்தத்திலும் புகுத்திவிடவில்லையா? என்பவைகளை நீங்கள் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

அதுவும் ஜஸ்டிஸ்காரர்கள் தங்களுடைய இந்தக் கொள்கையை அரசாங்கத்தார் ஒப்புக்கொள்ளும்படி செய்து விட்டதோடு மாத்திரமல்லாமல் காங்கிரசுக்காரர்களையும் ஒப்புக்கொள்ளும்படியும் அதற்குக் கீழ்ப்படியும்படியும் செய்துவிட்டார்கள். இன்று அந்தத் திட்டத்தின்படியே காங்கிரசுக்காரர்களும் அடையப் புகுந்து விட்டார்கள். இன்னும் பல செய்யவேண்டுமென்கிறோம். இந்த முயற்சியால் சமுதாயத் துறையில் அரிய பெரிய புரட்சி செய்துவிட்டோம். மத ஆதிக்கமெல்லாம் பறந்தோடும்படி செய்து வருகிறோம். இவை செய்யாமல் வெறும் அரசியல் சுதந்திரம் என்ன நன்மை செய்துவிடும்? இந்தியா இன்று நேற்று அடிமை அல்ல. புராண காலம் தொட்டு சரித்திரமறிய ஆயிரக்கணக்கான வருஷமாய் அடிமை. இந்த நாட்டில் பறையனும், பள்ளனும், சூத்திரனும் எவ்வளவு காலமாய் அடிமையாய் இருந்திருக்கிறார்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியாதா? வெள்ளைக்காரனா இதற்கு ஜவாப்தாரி? அல்லது துருக்கனா இதற்கு ஜவாப்தாரி? ராமராஜ்யம், அரிச்சந்திர ராஜ்யம், சேர சோழ பாண்டியன், நாயக்கன், மராட்டியன் முதலிய எல்லா சுயராஜ்யத்திலும் இருந்த கொடுமைதான் இன்றும் இருந்து வருகிறது. இவற்றை ஒழிக்கத்தான் ஜஸ்டிஸ் கட்சி முயல்கின்றது. அதை வீணாக தேசத்துரோக கட்சி என்பதில் ஏதாவது அர்த்தமுண்டா? அது தேசத்தைவிட சமூகத்தை - மக்களை முக்கியமாய் கருதி மக்களுக்குத் தொண்டு செய்து வருகிறது. ஜஸ்டிஸ் கட்சி இந்நாட்டு எல்லா மக்களுக்கும் சுயமரியாதை உணர்ச்சியை உண்டாக்கி இருக்கிறது. எல்லா மக்களும் சுயராஜ்யத்தில் பங்கு பெறும்படி செய்திருக்கிறது. அது தோன்றிய பிறகே இந்திய மக்கள் சமூகத்தில் பெரும் பெரும் எண்ணிக்கை கொண்ட முஸ்லீம், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் ஆகிய 10, 12 கோடி ஜனங்களுக்கு அரசியலில் சம்மந்தமும் சமூக இயலில் மனிதத்தன்மையும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

கல்வியிலும் அரசியல் நிர்வாகத்திலும் மிகவும் பிற்பட்டிருக்கிற மக்களாகிய பார்ப்பனரல்லாதார் சமூகத்தில் அனேக வகுப்புகளை முன் வரிசைக்கு கொண்டு வந்து இருக்கிறது.

ஜஸ்டிஸ் கட்சி ஏற்படுவதற்கு முன் சமூகத்துறையில் தங்கள் பெண்களை விபசாரத் தனத்திற்கு விட்டுப் பிழைத்துத் தீரவேண்டிய மக்களை இன்று மற்ற ஜாதி மக்களோடு சமமாய் வாழச் செய்திருக்கிறது. சமூகத்துறையில் தங்கள் ஜாதியின் பெயரை வெளியில் சொல்ல வெட்கப்பட்டு மேல் ஜாதிப் பெயர்களை சொல்லிக்கொண்டு மறைமுகமாய்த் திரிந்த சமூக மக்களையெல்லாம் முக்கியமான சமூக மக்களாக ஆக்கி இருக்கிறது. தெருவில் நடக்க குளத்தில் தண்ணீர் மொள்ள உரிமையற்றுக் கிடந்த மக்களை முன்னணியில் நிற்க செய்திருக்கிறது. சமூகத்தில் தீண்டக்கூடாத மக்களாய் இருந்தவர்கள் இன்று பார்ப்பனருடனும்

பணக்காரப் பிரபுவுடனும் சரிசமமாய் உட்காரச் செய்திருக்கிறது. இப்படியாக சமூகத் துறையில் வாழ்க்கைச் சுதந்திரம் மாத்திரம் அல்லாமல் மனிதத் தன்மை சுயமரியாதை இல்லாமல் இழிவு பட்டுக் கிடந்த மக்களை தலை நிமிர்ந்து நடந்து மற்ற மக்களுடன் தோளோடு தோள் உறைந்து நிற்கும்படி செய்துவிட்டது. எனவே இப்படிப்பட்ட கட்சியை என்ன காரணத்திற்காக ஒழிக்க வேண்டும் என்று பார்ப்பனர்கள் கூறுகிறார்கள் என்பதை மக்கள் கவனித்துப் பார்க்க வேண்டியது முக்கிய கடமையாகும்.

குறிப்பு:- 22.12.1936 இல் அருப்புக்கோட்டை தேரடி மைதானத்தில் நடைபெற்ற பொதுக்கூட்டத்திலும் அதைத் தொடர்ந்து சாத்தூர், சிவகாசி ஆகிய இடங்களில் நடைபெற்ற பொதுக்கூட்டத்திலும் பேசிய சொற்பொழிவின் சுருக்கம்.

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 03.01.1937

ஜஸ்டிஸ் கட்சியாரின் எதிர்கால வேலைத் திட்டம்

தோழர் ஈ.வெ.ராமசாமியின்
வேலைத்திட்டம் உள்பட

(1) ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் இதுவரை சாதித்த வேலைகளை பொது ஜனங்கள் அறிந்தே இருக்கின்றார்கள். எல்லா சமூகங்களுக்கும் சம சந்தர்ப்பமளிப்பதும் தேசத்தின் பொதுவான முன்னேற்றத்திற்கு உழைப்பதுமே ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் வேலையின் அடிப்படையான கொள்கைகளாக இருந்து வந்திருக்கின்றன.

கிராமவாசிகள் கேடிமாபிவிருத்தி, ஒடுக்கப்பட்ட - தாழ்த்தப்பட்ட சமூகங்களின் முன்னேற்றம்,

பொதுஜன சுகாதார அபிவிருத்தி, நீர்ப்பாசனம்,

போக்குவரத்து வசதிகள், குடித்தனச்செட்டு, கூட்டுறவு பாங்கி ஏற்பாடு,

சகல சமூக ஆண் பெண் குழந்தைகளுக்கு சம வசதியுடன் ஆரம்பக் கல்வி முன்னேற்றம்,

அறநிலையப் பாதுகாப்பு, குடியிருப்பு பாத்தியதை, குடிவாரப் பாதுகாப்பு,

கிராம வாசிகளுக்கும் நகர வாசிகளுக்கும் அதிகப்படியான நலம் ஏற்படும் முறையில், ஸ்தல ஸ்தாபன முனிசிபல் நிர்வாகம் நடத்துதல்.

இவை முதலியனவே ஜஸ்டிஸ் கட்சியாரின் முக்கியமான நோக்கங்களாக இருந்து வந்திருக்கின்றன. இவற்றை அனுசரித்து பல காரியங்கள் செய்யப்பட்டும் இருக்கின்றன.

மேலே குறிப்பிட்ட ஒவ்வொரு விஷயங்களையும் பற்றி எவ்வளவோ விவரமாக எழுதலாம். ஆனால், அவைகளை பொது ஜனங்கள் ஏற்கனவே அறிந்திருப்பதினால் மீண்டும் விளக்கிக் கூற நாங்கள் விரும்பவில்லை. எனவே, எங்களது எதிர்கால வேலைத்திட்டத்தைப் பற்றிச் சுருக்கமாகக் கூற விரும்புகிறோம்.

(2) எங்கள் எதிர்கால வேலைத் திட்டத்தை விளக்கும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எங்கள் கட்சிக் கொள்கைகளைப் பற்றிக் கூறவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. ஏனெனில், எங்கள் வேலைத் திட்டங்களுக்கெல்லாம் அந்தக் கொள்கைகளே அடிப்படையாக இருக்கின்றன.

எங்கள் கொள்கைகள் ஆவன

(எ) பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தின் ஒரு பகுதியாக, சட்ட வரம்புக் குட்பட்ட நியாய முறைகளினால் சாத்தியமான மட்டும் விரைவாக சுயராஜ்யம் பெறுவது.

(பி) எல்லாப் பொது ஸ்தாபனங்களிலும் சர்க்கார் சர்வீசிலும் எல்லா சமூகங்களுக்கும் சமமான பிரதிநிதித்துவமும், சந்தர்ப்பமும் அளித்து எல்லா வகுப்புகளுக்கும் நல்லெண்ணத்தையும், ஒற்றுமையையும் உண்டுபண்ணுவது, கடைசியில் எல்லா சமூகங்களும் ஒன்றுபடுவதற்கு அனுகூலமாக ஒவ்வொரு சமூகத்தையும் சீர்திருத்தி முன்னுக்குக் கொண்டுவருவது.

(சி) தென்னிந்தியாவிலுள்ள சகல சமூகங்களுடையவும், கல்வி, சமூக சுதந்திரம், பொருளாதார கைத்தொழில், விவசாய, அரசியல் முன்னேற்றங்களுக்காகப் பாடுபடுவது.

(டி) முக்கியமான பிரச்சினைகளைப் பற்றி தென்னிந்திய பொதுஜன அபிப்பிராயத்தை உருப்படுத்தி அதைத் தாராளமாக வெளியிட வசதி யுண்டுபண்ணுவது.

மேலே குறிப்பிட்ட லக்ஷியங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக தேவையான வேலைகளை யெல்லாம் செய்வது.

3. அரசியல்

கட்சிக் கொள்கைகளுக்கு அநுகுணமாகவே இதுவரை வேலைத்திட்டம் வகுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. மேற்கொண்டும் கட்சிக் கொள்கைகளுக்குப் பொருத்தமாகத் திட்டம் வகுக்கவே முயற்சி செய்யப்படும்.

சீர்திருத்தங்கள் குறைபாடுடையனவா யிருந்தாலும் பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்துக்குள்ளே குடியேற்ற நாட்டந்தஸ்துப் பெறுவதை லட்சியமாக வைத்துக் கொண்டு தேச மகாஜனங்களுக்கு சாத்தியமான நன்மைகளையெல்லாம் செய்யும் முறையில் புதிய சீர்திருத்தத்தை ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் அமல் நடத்துவார்கள். இதற்காக சட்ட வரம்புக்குட்பட்டு அவசியமான சகல முறைகளையும் ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் கையாளுவார்கள்.

செயலிலும், கொள்கையிலும் தனி வகுப்பு நோக்குடன் இன்றி பரந்த நோக்குடன் எல்லா மக்களுக்கும் வேலை செய்யும் கட்சி ஜஸ்டிஸ் கட்சி ஒன்றே, சர்க்கார் சர்வீசிலும், இதர இடங்களிலும் ஒரு சமூகத்தார்

ஏகபோக உரிமை பாராட்டி வருவது இந்நாட்டின் துரதிர்ஷ்டமாக இருந்து வருகிறது. அதை ஒழித்து எல்லா சமூகங்களுக்கும் சம சந்தர்பங்களும் உரிமைகளும் அளிக்கும் பொருட்டு எல்லா ஸ்தாபனங்களிலும் வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவம் அளிக்க வேண்டுமென்ற ஜஸ்டிஸ் கட்சிக் கொள்கையே சமூக வேற்றுமைகளையும் உயர்வு தாழ்வுகளையும் ஒழித்து ஒற்றுமையை உண்டுபண்ண ஏற்ற மார்க்கமாக இருந்து வருகிறது.

ஒரு நாட்டிலே தேசிய உணர்ச்சி விருத்தியடைய வேண்டுமானால் சமூக ஒற்றுமை ஏற்பட்டுத் தீரவேண்டும். எனவே, வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவம் மூலமே சமூக ஒற்றுமையும், பரஸ்பர நல்லெண்ணமும் திருப்தியும் ஏற்படுமென்பது ஜஸ்டிஸ் கட்சியாரின் திடமான நம்பிக்கை.

4. நிலவரிக் கொள்கை

விலைவாசிகள் வீழ்ச்சியினாலும், உலகப் பொருளாதார மந்தத்தினாலும், நிலவரி வருமானம் துரதிர்ஷ்டவசமாகக் குறைந்து வருகிறது. அத்துடன் நிலவரியை குறைக்கச் செய்ய வேண்டுமென்ற கூச்சலும் தொடர்ச்சியாகக் கேட்கப்பட்டு வருகிறது.

நிலவரி, கலால், வன வருமானந்தான் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. வருமானம் குறையும்போது தேசோத்தாரண வேலைகள் தடைபடுகின்றன. கைத்தொழில் அபிவிருத்திக்கும், விவசாய முன்னேற்றத் திட்டங்களுக்கும் பாதகம் ஏற்படுகிறது, இவைகளுக்கெல்லாம் பணம் தேவையாக இருக்கிறது. எனவே, தேச நிருவாகத்துக்குத் தடை ஏற்படாமல் சாத்தியமான வழிகளில் எல்லாம் வருமானத்தைப் பெருக்கத் தேவை யுண்டாகிறது.

எவருக்கும் பலுவேற்படாமல் நியாயமான முறையில் நிலவரி முறையை வகுக்கத் தேவையான முயற்சிகள் செய்யப்படும்.

தற்காலப் பொருளாதார மந்த காலத்தில் மறு பைசல் செய்வதை ஆதரிக்க முடியாதென்று சட்டசபையிலும், மகாநாடுகளிலும் ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் வற்புறுத்தியே வந்திருக்கிறார்கள். எனவே போதுமான அளவுக்கு நில வரியை குறைக்க செய்ய ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் மேற்கொண்டும் முயற்சி செய்தே வருவார்கள்.

மறு பைசல் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கும் இடங்களில் விலைவாசியை முன்னிட்டு வரிகளை உயர்த்துவதில்லையென்றும் அந்தப் பொறுப்பை புது அரசியல் திட்டத்தின் படி ஏற்படும் சர்க்காருக்கு விட்டுக் கொடுப்பதென்றும் ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் தூண்டுதலின் பேரிலே சர்க்கார் சம்மதித்திருக்கிறார்கள். மறு பைசல் ஏற்பாடுகள் யோசனைக்கு வரும்போது ரயத்துகளுக்கு அதிகப்படியான நன்மைகள் கிடைக்கும்படி பார்த்துக் கொள்ளப்படும்.

நிலச்சுவான்தார்களும், விவசாயிகளும், பரஸ்பரம் விட்டுக் கொடுத்து ஒற்றுமையுடன் வேலை செய்தால்தான் விவசாயிகள் பிரச்சினை

திருப்திகரமாக முடியுமென்பது ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் நம்பிக்கை. சமீபத்தில் ஜமீன் சட்டம் திருத்தப்பட்டபோது மகாநாடுகள் மூலம் நிலச்சுவான்தார்களுக்கும், விவசாயிகளுக்கும் உள்ள குறைகளை நிவர்த்தி செய்ய முயற்சி செய்யப்பட்டது. அம்முயற்சி வெற்றியும் பெற்றது. குடிகளுக்கு குடி இருப்பு உரிமை, மேய்ச்சல் வசதிகள், நீர்ப்பாசன உரிமை முதலியன கிடைக்கும் பொருட்டு ஜஸ்டிஸ் கட்சி நிலச்சுவான்தார் மெம்பர்கள் தூண்டுதலினாலேயே ஜமீன் சட்டத்தில் பல திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டன.

பெரிய நிலச்சுவான்தார்களும், ஜமீன்தார்களும் இருக்க வேண்டியது அவசியமென ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் ஒப்புக்கொள்வதுடன் அவர்கள் க்ஷேமத்துக்கு குடிகள்திருப்தியாகவும், செழிப்பாகவும் இருக்க வேண்டியது அவசியமெனவும் ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் ஜமீன்தார்களுக்கு எடுத்துக்காட்டி வருகிறார்கள்.

ஆகவே, குடிகளின் நியாயமான குறைபாடுகளையெல்லாம் பரிகரித்து அவர்களது நியாயமான உரிமைகளைப் பாதுகாக்க ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் சதா முயற்சி செய்துகொண்டே இருப்பார்கள்.

விவசாயப் பொருள்களின் விலைவாசிகள் குறையும்போது ஜமீன் குடிகளின் வாரங்ககளையும் குறைக்க வேண்டுமென்று ஏற்கனவே சட்டம் இயற்றப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சினையை முடிவு செய்யும் விஷயத்தில் ஜமீன் குடிகளும், ஜமீன்தார்களும் ஜஸ்டிஸ் கட்சியாருடன் ஒத்துழைத்தே வந்திருக்கிறார்கள்.

சமீபத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட இனாம் சட்டத்தினால் இனாம் குடிகளும், இதர ஜமீன் குடிகளும் அநேகமாக சமநிலையை அடைந்திருக்கிறார்கள்.

இந்தச் சட்டத்தினால் மாகாணம் முழுதுமுள்ள சுமார் 50 லக்ஷம் இனாம் குடிகள் நன்மையடைந்திருக்கிறார்கள்.

ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் எவ்வளவோ எதிர்ப்புகளுக்கிடையில் மிகவும் பாடுபட்டு இனாம் சட்டத்தை நிறைவேற்றி வைத்திருக்கிறார்கள்.

5. நகரசபைகளும் ஸ்தல ஸ்தாபனமும்

நகரசபைகளில் நிர்வாக வேலைக்கு நகரசபைகளுக்கும் சர்க்காருக்கும் ஜவாப்தாரிகளான கமிஷனர்களை நியமனம் செய்து சீர்திருத்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் நகரசபைத் தலைவர்களுக்கு எவ்வளவோ ஆறுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நகரசபை, ஸ்தல ஸ்தாபன க்ஷேமத்தைக் கருதி, நகரசபை, ஸ்தல ஸ்தாபன சிப்பந்திகளை இடமாற்றும் அதிகாரம் சர்க்காருக்கு இருக்கும்படி ஸ்தல ஸ்தாபனச் சட்டங்கள் திருத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

இதனால் நகரசபை, ஸ்தல ஸ்தாபன உத்தியோகஸ்தர்கள் சர்க்கார் ஒழுங்கு முறைகளை மீறி நடவாமைத் தடுக்கப்பட்டிருப்பதுடன் ஸ்தல கட்சிப் பிணக்குகளினால் அவர்களுக்குத் தொல்லைகள் ஏற்படாமலிருக்கவும் வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

மேலும், சந்தர்ப்பங்களுக்குத் தக்கபடி நகரசபை ஸ்தல ஸ்தாபன அபிவிருத்திக்குத் தேவையான ஏற்பாடுகள் எல்லாம் அவ்வப்போது செய்யப்படும்.

தாலுகா போர்டுகள் நிர்வாகச் செலவுக்குப் பணமில்லாமல் கஷ்டப்பட்டதினால் நிறுத்தப்பட்டன. தாலுகா போர்டு நிர்வாகத்தில் இருந்த இடங்கள் 1934 ஏப்ரல் முதல் ஜில்லா போர்டு நிர்வாகத்துக்கு மாற்றப்பட்டன. ஸ்தல ஸ்தாபன நிர்வாகத்தைச் சீர்படுத்தும் பொருட்டு சில ஜில்லா போர்டுகள் பிரிக்கப்பட்டன. பிரிக்கப்பட்ட ஜில்லா போர்டு ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொருதலைவரும் உபதலைவரும் ஏற்படுத்தப்பட்டனர். பொருளாதார நெருக்கடியினால் பிரிக்கவேண்டிய ஏனைய ஜில்லா போர்டுகளும் காலக்கிரமத்தில் பிரிக்கப்படும். ஜில்லா போர்டுகளைப் பிரிவினை செய்வது சம்பந்தமான வேலைகளை கவனிக்கும் பொருட்டு ஒரு ஸ்பெஷல் உத்தியோகஸ்தர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்.

6. பஞ்சாயத்துகள்

லோக்கல் போர்டு ஆக்கின்படி அமைக்கப்பட்ட யூனியன் போர்டுகளும் 1920 - வது வருஷத்திய சென்னை கிராமப் பஞ்சாயத்துச் சட்டப்படி அமைக்கப்பட்ட பஞ்சாயத்து போர்டுகளும் 1930-வது வருஷத்திய XI-வது சட்டப்படியுள்ள பஞ்சாயத்துகளாக மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன. ஸ்தல நிர்வாக சம்பந்தமாக அவைகளுக்கு ஏராளமான அதிகாரங்களும் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. குடிநீர் உற்பத்தி ஸ்தானம், மார்க்கட்டுகள், வண்டிப்பேட்டைகள், கைத்தொழில்கள், ஆலைகள், கிராம ரஸ்தாக்கள், பொது ஸ்தலங்கள் முதலியவைகளை பஞ்சாயத்துகள் மேல் பார்த்து நிர்வகித்து வருகின்றன. கிராம ஜனங்கள், நீர்ப்பாசன வேலைகள் முதலியவைகளையும் பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்துக்கு விட்டுக் கொடுக்கலாம். வீட்டு வரி முதலியன வசூல் செய்வதைப் பற்றி பஞ்சாயத்துகள் சர்க்காருக்கு சிபார்சு செய்யலாம். ஜில்லா போர்டு, ஸ்தல ஸ்தாபன சர்க்கார் அதிகாரங்களுக்கு சில விஷயங்களில் கட்டுப்பட்டு, பஞ்சாயத்துகளும் லோக்கல் பண்டு நிர்வாகத்தைப் பொறுத்த வரையில் சுய ஆட்சி ஸ்தாபனங்கள் ஆகிவிட்டன.

கிராம ஜனங்களின் தேவைகளை கவனித்து, சரியானபடி பூர்த்தி செய்ய வசதி கிடைக்கும்படி கிராமப் பஞ்சாயத்துகளை விருத்தி செய்ய ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் மேற்கொண்டும் தேவையான முயற்சிகள் எல்லாம் செய்வார்கள்.

7. கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள்

கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள், கிராமவாசிகள் கடன் பளுவைக் குறைக்க தேவையான முயற்சிகள் எல்லாம் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

மத்திய நில அடமான பாங்கி விடுத்துள்ள கடன் பத்திரங்களில் ஒன்றேகால் கோடி ரூபாய்க்கு சர்க்கார் உத்தரவாதம் சொல்லுவதாக ஒப்புக்கொண்டிருப்பது மூலம் நில அடமான பாங்கிகளின் நிலைமை மிகவும் விருத்தியடைந்திருக்கிறது.

இந்த ஏற்பாட்டின்படி கடன் வாங்க ரயத்துகள் ஏராளமாக முன் வருகிறார்கள். மேற்கொண்டும் அவர்கள் அதிகமாக முன் வருவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அது சம்பந்தமான தஸ்தாவேஜிகளுக்குக் கட்டணம் வாங்கப்படுவதில்லை. மற்றும், தேவையான சலுகைகள் எல்லாம் காட்ட ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கூட்டுறவு நாணயச் சங்கங்களை விருத்தி செய்யவும் ஏற்பாடு செய்யப்படுகின்றன. கரும்புச் சாகுபடி, பழ விற்பனை, நெசவுத் தொழில், குடிசைக் கைத்தொழில் முதலியவைகளையும் கூட்டுறவு முறையில் செய்ய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

சமீபத்தில் விவசாயக்கடன் சட்டத்தில் சர்க்கார் செய்த திருத்தங்களினால், காலநிலை வேற்றுமையினால் ஏற்பட்ட கஷ்டங்களைத் தவிர இதர கஷ்டங் களுக்காகவும் கடன் வாங்க விவசாயிகளுக்கு வசதியளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

விவசாயிகள் கடன் பளுவைக் குறைப்பதற்காக கடன் சமரச போர்டுகள் ஏற்படுத்தும் விஷயங்களிலும் ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் எப்பொழுதும் ஆதரவளித்தே வந்திருக்கிறார்கள்.

தமதுபட் (Damdupat) சட்டப்படி முதலைவிட இரட்டிப்பான வட்டியை ஒரே முறையில் ஈடாக்க முடியாது. சென்னை மாகாணத்தில் இந்தச் சட்டம் அமலில் இல்லாமலிருந்தாலும், சென்னை கடன் சமரசச் சட்டத்தில் செய்யப்பட்டுள்ள ஒரு திருத்தம் மூலம் முதலைவிட இரட்டிப்பான வட்டியை எந்தக் கடன்காரரும் வசூல் செய்யக்கூடாது என்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது விவசாயக் கடனாளிக்கு மிகுந்த ஆறுதலளிக்கும்.

நீண்ட காலக் கடன்களை சிறு சிறு தவணைகளாகச் செலுத்தவும், குறைந்த வட்டியில் அது வகைக்குக் கடன் கொடுக்கவும் ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் ஏற்பாடு செய்வார்கள்.

கிராமவாசிகளின் கேடிமத்துக்குத் தேவையான சட்டங்கள் இயற்ற ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் ஒரு பொழுதும் பின்வாங்க மாட்டார்கள். மாகாணத்திலுள்ள பலதிறப்பட்ட ஐக்கிய நாணய ஸ்தாபனங்களையெல்லாம் ஒன்றாக இணைத்து விவசாயிகள் கடன் பளுவைக் குறைக்கச் சௌகரியம் செய்யும் பொருட்டு ஒரு தனி ஸ்தாபனம் ஏற்படுத்தவும் ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் எண்ணிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

மக்கள் கடனாளிகளாவதற்கு வேலையில்லாத திண்டாட்டமே காரணம். ஆகவே, குறைந்த வட்டிக்குத் தேவையுடையவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்வதுடன் ஏராளமான பேருக்கு வேலை

கொடுப்பதற்காக பெரிய கைத்தொழிற்சாலைகள் ஸ்தாபிக்கவும் வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படும். விவசாயம் மூலம் கிராமவாசிகளுக்கு வேலை கிடைப்பது கஷ்டமாய் விட்டதினால் கைத்தொழில் ஸ்தாபனங்கள் மூலமே கிராம வாசிகளுக்கு வேலை கொடுக்க முடியும்.

போஸ்டு ஆபீஸ் முதலிய சர்க்கார் ஸ்தாபனங்கள் மூலம் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் பெற்று வரும் இன்ஷியூரன்ஸ் வசதிகள் ஏனையோரும் பெறும்படி ஏற்பாடுகள் செய்யப்படும்.

8. கல்வி

10 வருஷ காலத்துக்குள் எல்லாருக்கும் ஆரம்பக் கல்வியளிப்பதே ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் லட்சியம். சில குறிப்பிட்ட இடங்களில் கட்டாய ஆரம்பக் கல்வி ஏற்பாடு அமலில் இருந்து வருகிறது. சொற்ப காலத்துக்குள் கட்டாய ஆரம்பக் கல்வி ஏற்பாடு எங்கும் அமலில் கொண்டு வரப்படும்.

ஆரம்பக்கல்விச் சட்டத்தைத் திருத்த ஏற்கனவே முயற்சி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கும்படி, உயர்ந்த வகுப்பு வரைப் படியாமல் இடையில் பள்ளிப்படிப்பை நிறுத்துகிறவர்களுக்குத் தண்டனையளிக்கப்படும். இதனால் ஆரம்பக் கல்வி விஷயத்தில் ஏற்படும் வீண்செலவு தடைபடும். ஆரம்பக் கல்விப் பயிற்சிக்குத் தடையேற்படாமல் இருக்கும் பொருட்டு ஏழை மாணவர்களுக்கு மத்தியானச் சாப்பாடு கொடுக்கவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது. ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் மத்தியானச் சாப்பாடு கொடுக்கும் விஷயத்தில் மேற்கொண்டும் கண்டிப்பான ஏற்பாடுகள் செய்யப்படும்.

மாணவர்களுக்கு இலக்கிய கல்வியளிப்பதுடன் தொழிற்கல்வி கற்பிக்கவும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்படும்.

தகுதியற்ற பள்ளிக்கூடங்களுக்கு அளிக்கப்பட்டு வரும் கிராண்டை நிறுத்தல் செய்துவிட்டு தகுதியுடைய பள்ளிக்கூடங்களுக்கு அதிகப்படியான கிராண்டுகள் கொடுக்கவும் ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது.

கிராண்டு கொடுக்கும் விஷயத்தில் இதுவரையில் அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வரும் ஆள் வீத முறை நிறுத்தப்பட்டு விடும். ஆரம்பப் பள்ளிக்கூட ஆசிரியர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டு வந்த மாதவாரி கிராண்டு 12 ரூபாயிலிருந்து 13 ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது.

எல்லோருக்கும் எழுதப்படிக்கக் கற்றுக்கொள்ள வசதியளிக்கும் பொருட்டு ஸ்பெஷல் பள்ளிக்கூடங்கள் ஸ்தாபித்து பருவமடைந்தவர்களுக்கு கல்விபுகட்ட மாகாணம் முழுதும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்படும். யூனிவர்சிட்டி, செக்கண்டரி, பிரைமரிக் கல்விகளுக்கு மொத்தம் 232 லக்ஷம் ரூபாய் வருஷந்தோறும் செலவாகிறது.

கைத்தொழில் விவசாயக் கல்விகளுக்கு சுமார் 4 லக்ஷம் ரூபாய் செலவாகும். இது மொத்தக் கல்விச்செலவில் 1.8 சதமானமாகிறது. இந்தத் தொகை சர்க்கார் கைத்தொழில் சாலைக்கும், சர்க்கார் சாங்கேதிகக் கல்விச்சாலைக்கும் செலவு செய்யப்படுகிறது. சர்க்கார் சாங்கேதிகக் கல்விச்சாலை உயர்தர எலக்ட்ரிகல், மெக்கானிக்கல் கல்விப் பயிற்சியளித்து வருகிறது. அத்துறைகளில் நிபுணர்களை உற்பத்தி செய்யவும் அது முயலுகிறது. அப்பள்ளிக்கூடத்தை விருத்தி செய்ய ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் மேலும் முயற்சி செய்வார்கள்.

கைத்தொழிற் பயிற்சியளிக்க ஒரு உருவான திட்டம் போடப்படுகிறது. ஒவ்வொரு ஜில்லாத் தலைநகரத்திலும் ஒவ்வொரு கைத்தொழில் கல்விச்சாலை ஸ்தாபிக்கவும் அந்தந்த இடத்துக்குப் பொருத்தமான கைத்தொழில்களில் மாணவர்களைப் பழக்கவும் ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

9. குடி

முன்னமே கூறியுள்ளபடி கலால் வருமானம் தற்பொழுது சிறிது சிறிதாகக் குறைந்து வருகிறது. எதிர்கால சர்க்கார் கலால் வருமானத்தில் இனி நம்பிக்கை வைப்பதில் பிரயோஜனமில்லை. இவ்வருமானத்திற்கு ஈடுசெய்ய வேறு வழிகளைக்கண்டு பிடித்தாக வேண்டும். குடி ஒழிப்புப் பிரச்சினை இதன் மூலம் தானாகவே தீர்ந்து விடும்.

மேலும், குடியை ஒழிக்க வேண்டி கள், சாராயம் முதலியவற்றிற்கு காண்பிக்கப்படும் சலுகையைத் தவிர்க்கவும், திருட்டுத்தனமாக சாராயம் காய்ச்சப்படுதலைத் தடுக்கவும் சட்டமூலம் இயன்றவற்றைச் செய்ய கட்சி தன் முழுப் பலத்தையும் கொண்டு பாடுபடும்.

10. தீண்டாமை

சமூக சமத்துவம், சகோதரத்வமே கட்சியின் அடிப்படையான கொள்கைகளில் முக்கியமானதாகும். தீண்டாமையை வேருடன் களைந்தெறிய கட்சி கங்கணம் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. பாடசாலைகள், கல்லூரிகள், குடிதண்ணீர், பொதுகாட்சிச் சாலைகள், மற்றும் பல பொது இடங்கள் முதலியவற்றிலும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் யாதொரு நிர்ப்பந்தமின்றி இதர ஜாதியினருடன் சமத்துவமாய் இருந்துவர, சட்டபூர்வமாகவும் கட்சி தன்னாலானவற்றைச் செய்ய பின் வாங்காது.

எம் மாணவனாவது வகுப்பு வித்தியாசக் காரணத்தைக் கொண்டு எப்பாடசாலையிலும் சேர்வதற்கு அநுமதி மறுக்கப்படுமேயானால் அப்பாடசாலையை அங்கீகரிப்பதில்லை யென்றும், அப்பாடசாலைக்கு நன்கொடையளிப்பதில்லை யெனவும் சென்னை ஆரம்பக்கல்விச் சட்டத்தில் கண்டிருக்கிறது. அதைக் கண்டிப்பாக அமுலுக்குக் கொண்டு வருவதன்

மூலம்தாழ்த்தப்பட்ட(ஷெட்யூல் வகுப்பு) மக்களுக்குத் தற்பொழுதிருந்து வரும் தடையும் நொடிப்பொழுதில் மறைந்து விடுமென்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை.

1933ம் வருஷத்திய திருத்தச் சட்டப்படி பஞ்சாயத்தின் மேற்பார்வையிலிருந்து வரும் கிணறுகள், குளங்கள், தண்ணீர்த் தேக்கங்கள் முதலியவற்றில் ஜாதி, மத வித்தியாசமின்றி எம்மக்களும் அனுபவிக்கலாமென்று கண்டிருக்கிறது. கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களில் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பு மக்களின் பிரதிநிதித்துவத்திற்கும், ஸ்தல ஸ்தாபன ஊழியங்களில் வகுப்பு வாரிப் பிரதிநிதித்துவத்தை கண்டிப்பாய் அனுசரிக்கவும், ஸ்தல ஸ்தாபன போர்டு சட்டத்தில் விதிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இது சம்பந்தமாக சட்டங்கள் மேலும் வேண்டியிருந்தால் அவைகளும் இயற்றப்படும்.

11. கிராம சுகாதாரம்

கிராம சுகாதாரமே கட்சியின் பிரதம நோக்கமா யிருந்து வருகிறது. வாழ்க்கையை இன்புறச் செய்வதற்கு சுத்தம், சுகாதாரம் என்பவை அவசியம் என்பதை விவசாயிகளுக்குப் போதிக்க வேண்டி ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்துகளுக்கும், ஒவ்வொரு சுகாதார இன்ஸ்பெக்டர்களை அளிக்க நோக்கங் கொண்டுள்ளது.

சேரி அபிவிருத்தி

கிராமங்களிலும் நகரங்களிலும் சேரி அபிவிருத்திக்கான எல்லாக் காரியங்களையும் செய்ய கட்சி தன் முழுக்கவனத்தையும் செலுத்தும். சேரிகளில் நெருக்கத்தைத் தவிர்க்கவும் சுகாதார முறைப்படி புதிய வீடுகள் அமைக்கவும் தகுந்த திட்டத்தின் மீது முயற்சிகள் கையாளப்படும்.

ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் சுத்தமான தண்ணீர் சப்ளை செய்வதற்கு ஒரு திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அடுத்த 10 வருஷங்களில் மாகாணத்தின் அதிகப்படியான வருமானத்தில் இச் செலவு சேரும்.

சேரிகளைத் திறம்பட நிர்வகிக்கவும், நகர மக்கள் அனுபவிக்கும் வசதிகளை சேரி மக்களும் அனுபவிக்கச் செய்யவும் வேண்டி சென்னை நகர முனிசிபல் திருத்தச் சட்டத்தில் விதிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மற்ற ஸ்தலங்களுக்கும் காலாகாலத்தில் சட்டங்கள் அதே போன்று இயற்றப்படும்.

12. போக்குவரத்துகள்

கிராம போக்குவரத்துக்களை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுவதே கட்சியின் இடைவிடா நோக்கமாயிருந்து வருகிறது.

கிராமங்களை ஒன்றோடொன்று இணைக்கவும் தனது விளை பொருள்களை முக்கியமான சந்தைகளுக்கு கிராமவாசி கொண்டு செல்லவும், கிராமங்களில் வண்டிப் போக்குவரத்துக்கான தக்க ரோடுகளை அமைக்கவும், கடைசியில் அவற்றையெல்லாம் கிராமத்தின்

பெரிய ரோட்டில் கலக்கும்படி செய்யவும் நகரிலுள்ள வைத்திய வசதிகளை கிராமவாசியும், கஷ்டமின்றி அடையும்படி செய்யவும் செலவிடாத பணம் சரியான முறையில் செலவிட்டதாகாது.

இது சம்பந்தமாக ரோடு அபிவிருத்தி விசேஷ இஞ்சினீயர் தோழர் வைப்பன் தயாரித்த திட்டம் உடனே அமுலுக்குக் கொண்டு வரப்படும். மாகாணம் முழுமைக்கும் இத்திட்டப்படி 5 கோடி ரூபாய்கள் பிடிக்குமென கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக இந்தியா சர்க்காரிடமிருந்து கடன் வாங்கிக் கொள்வதெனவும், மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து பெட்ரோல் சம்பந்தமாக வருஷா வருஷம் கிடைக்கும் 16 லக்ஷ ரூபாயிலிருந்து இக்கடனை திருப்பி அடைத்து விடுவதென்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சென்ற பட்ஜெட் கூட்டத்தின் பொழுது இது சம்பந்தமாக சட்டசபையின் அனுமதியும் பெறப்பட்டிருக்கிறது.

13. வைத்திய உதவி

வைத்திய உதவியை அதிகரிக்க முயற்சிகள் கையாளப்படும். ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும், அல்லது பல கிராமங்களுக்கும் சேர்ந்தாற்போலும், சிசு சம்ரக்ஷணை ஸ்தலங்களும், வைத்திய நிவாரண ஸ்தலங்களும் அளிக்கப்படும்.

சென்னையிலுள்ள இந்திய வைத்திய பாடசாலையும், மாகாணத்தின் பல பாகங்களிலும் கிராமங்களிலுமுள்ள இந்திய வைத்தியசாலைகள் யாவும் கட்சியின் முயற்சியினால் ஏற்பட்டனவே. அவைகள் மேலும் அதிகரிக்க எதிர்காலத்தில் முயற்சிக்கப்படும்.

சுகாதார நிபுணர்கள் தற்பொழுது பொறுக்கி எடுக்கப்பட்டுள்ள ஸ்தலங்களுக்கு நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். அவை இன்னும் அதிகரிக்கப்படும்.

14. பொருளாதார முன்னேற்றம்

விவசாயிக்கு ஏற்பட்டுள்ள கடன் சுமையை நிவர்த்திக்கவும் மேல் கொண்டு கடன் ஏற்படுவதினின்றும் அவனைப் பாதுகாக்கவும் சட்ட மூலமாகவும் இதர வழிகள் மூலமும் எல்லா முயற்சிகளும் கையாளப்படும்.

500 ரூபாய்க்கு மேற்படாத சிறிய கடன்காரர்களை, செளகாரர்களின் இம்சையினின்றும் பாதுகாப்பதற்காகவே, சமீபத்தில் சட்டசபையில் கடன்காரர் பாதுகாப்புச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது.

அரிசி, நெல் மற்றும் பல தானியங்களும், கடலைக்காய், கரும்பு, புகையிலை, எள் முதலியனவும் பழ வகைகளும் தக்க விலைக்கு விற்கும்படிச் செய்ய சர்க்கார் மார்க்கெடிங் உத்தியோகஸ்தர்களை நியமனம் செய்துள்ளது. அவைகளின் உற்பத்தி அதிகரிக்கச் செய்வதும்

புது புது சரக்குகளை உற்பத்தி செய்வதும் பயிர்களுக்கு நோய் வருவதைத் தடுக்க தக்க முயற்சிகளைக் கையாளுவதும் அவர்கள் வேலையாயிருந்து வரும்.

15. தொழிற்சாலைகள்

உள்நாட்டுத் தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்பதே தற்போதைய முக்கிய பிரச்சினையாயிருந்து வருகிறது. 100க்கு 75 பேர் விவசாயிகளாயிருந்தாலும் விவசாயம் மட்டும் பலன் தராது. தொழிற்சாலைகளும், நம் தேசத்தில் அதிகரிக்க வேண்டும். இறக்குமதியைக் காட்டிலும் தயார் செய்யப்பட்ட சரக்குகளின் ஏற்றுமதி அதிகரிக்க வேண்டும். தொழிற்சாலைகளின் அபிவிருத்திக்குக் கட்சி தன்னாலானவற்றை எல்லாம் செய்யும். இத்தேசத்திலும், வெளிநாடுகளிலும், தொழிற்பயிற்சி அடையும் மாணவர்களுக்காகத் தொகை ஒதுக்கி வைக்கப்படுவது அதிகரிக்கப்படும். பயிற்சி முடிந்தவுடன் அவர்கள் அத்தொழில்களுக்கு நியமிக்கப்படுவார்.

வியாபாரக் கல்வியும், பயிற்சியும்கூட போதிக்கப்படும். வியாபாரத்தில் திறமையும், பயிற்சியும் பெறுவதற்காக அன்னிய நாடுகளுக்கு அனுப்பப்படும் மாணவர் கோஷ்டிகள் அதிகரிக்கப்படும்.

குடிசைத் தொழில்கள்

குடிசைத் தொழில்களை புதுப்பிப்பது கட்சியின் பிரதம திட்டங்களில் ஒன்றாகும்.

நெசவு, பிரம்பு வேலை, விளையாட்டுச் சாமான்கள், பொத்தான் உற்பத்தி, டேப், லேஸ், பின்னல் வேலை, நாருரித்தல், கயிறு பின்னுதல், சாயம் போடுதல், சோப் உற்பத்தி மற்றும் பல கைத்தொழில்களும் இத்தேசத்திலிருந்து வருகின்றன. சிறிய பண உதவி அளிக்கப்படுமாயின் இக்கைத்தொழில் வளர்ச்சியுறுவதற்கு ஏதுவாயிருக்கும். அதை அளிக்கச் செய்து அவற்றின் அபிவிருத்திக்கான யாவற்றையும் கட்சி செய்யும்.

விவசாயத்திற்கு அடுத்தபடியான நம் தேசத்தில் இருக்கும் படியான முக்கியமான தொழில் கைத்தறியே ஆகும். இத்தொழிலை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுவதே கட்சியின் இடைவிடா முயற்சியாயிருந்து வருகிறது.

கையால் நெய்யப்பட்ட சரக்குகளை நல்ல விலைக்கு விற்க வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்காக சர்க்கார் ஐந்து வருஷத்திற்கு அரை லட்ச ரூபாய்க்கு மேல் திரவிய சகாயம் செய்துள்ளனர். அன்னிய நாட்டு நூற்களுக்கு விதிக்கப்பட்டுள்ள இறக்குமதி வரியிலிருந்து இத்தொகை பெறப்படுகிறது. மாகாணக் கைத்தறியாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பணமுடையால் கஷ்டப்படும் கைத்தறியாளர்க்கு பணவுதவி செய்வதும், ஸ்தல நெசவாலைகளிலிருந்து அவர்களுக்கு வேண்டிய நூற்களை கொடுத்து உதவுவதும், ஸ்தலத்தில் விற்பனையாவது

போக நெய்யப்பட்ட இதர சரக்குகளை சென்னையில் விற்பனையாக்க முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்வதும் அதன் பிரதம வேலையாயிருந்து வருகிறது.

கைத்தறிக்கு உதவுவது போன்று, கம்பளித் தொழிலுக்கும் 5 லக்ஷம் ரூபாய் உதவி செய்ய இந்தியா சர்க்கார் சமீபத்தில் தீர்மானித்துள்ளனர். இத்தொகை கிடைக்கப்பெற்றதும், இத்தொழிலாளர்களின் நன்மைக்காகவே உபயோகப்படும்.

பட்டு உற்பத்தி எதிர்காலத்தில் இன்னும் அதிகரிக்க முயற்சிக்கப்படும். கொள்ளைகால், குப்பம், பால்மனார், மதனபள்ளி, பெத்தாபுரம் போன்ற விடங்களில் மைசூரில் நடத்தி வருவதைப் போன்று பட்டு உற்பத்தித் தொழில் அதிகரிக்கச் செய்ய வசதியிருக்கிறது. நூற்றுக்கணக்கான வேலையில்லாதவர் களுக்கும் பட்டு உற்பத்தித் தொழில் மூலம் வேலை கிடைக்கும்.

இதற்காக ஒரு கட்டுப்பாடான திட்டத்தின் மீது தீவிரப் பிரசாரம் செய்ய கட்சி மேற்கொண்டு இருக்கிறது.

எண்ணெய் வித்துக்கள் விஷயத்திலும் நம் மாகாணம் பெரும் பாக்கியம் அடைந்திருக்கிறது. ஆனால், அவற்றை நாம் பலன்படுத்திக் கொள்ளாமலிருக்கிறோம். மேற்குக் கடற்கரை ஜில்லாக்களிலும் கிழக்குக் கடற்கரை ஜில்லாக்களிலும் ருசிகரமான எண்ணெய் வித்துக்கள் உற்பத்தியாகின்றன. அவற்றிலிருந்து சமையலுக்கும் மருந்து வகைகளுக்கும் எண்ணெய் எடுப்பதன் மூலம் நம்பிக்கையான வருமானம் கிடைப்பதுடன், ஆயிரக்கணக்கான வேலையில்லாதவர்களுக்கும் வேலை கிடைக்கும். இதையும் கட்சி மேற்கொள்ளும்.

16. சர்க்கார் உத்தியோகங்கள்

தற்போதைய நிர்வாகம் தாங்க முடியாதபடி இருந்து வருகிறது. ஆகவே, நிர்வாகத் திறமையில் சிறிதும் குறைவேற்படாத வண்ணம் நம் தேச பொருளாதார நிலைமைக்குத் தக்கபடியும் இந்திய வாழ்க்கைக்குத் தக்கபடியும் சர்க்கார் உத்தியோகங்களுக்குச் சம்பளம் தரப்பட வேண்டும்.

ரயில்வேக்கள், தண்ணீர் சப்ளை, மின்சாரம், நீர்ப்பாசனம் போன்ற பொதுஜன நன்மைக்குகந்தவற்றை சர்க்காரே தங்கள் மேற்பார்வையில் நடத்த கட்சி முயலும்.

வடக்கு, தெற்கு ஜில்லாக்களிலுள்ள டெல்டா பிராந்தியங்களில் பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் ஆரம்பித்து நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. அது போன்றே மேற்கு மத்திய ஜில்லாக்களிலும், சீதன ஜில்லாக்களிலும் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் கூடிய சீக்கிரத்தில் ஆரம்பித்து நடத்தப்படும்.

17. பெண்ணுரிமை

பெண்களின் முன்னேற்றத்திற்காகவும் அவர்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கவும் கட்சி எப்பொழுதும் முயன்றுவரும்.

18. மீன்

மீன் பண்ணையும் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டு வரும். உணவுக்கு அருமையான, விலை மதிக்க கூடிய உயர்ந்த ரக மீன்கள் தற்பொழுது மீன் இலாகாவின் முயற்சியினால் நதிகளில் விடப்படுவது இன்னும் தீவிரமாக நடைபெற்று வரும்.

19. தொழில்

தொழிலாளர் பிரச்சினையின் அவசியத்தை கட்சி உணராமலில்லை. தொழிலாளிக்கு குடியிருக்க சௌகரியமான வீடு, போதிய சம்பளம், வேலை நேர நிர்ணயம், தொழிலாளிகளின் குழந்தைகளுக்குப் படிப்பு, வயது வராத சிறுவர்கள் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்வதைத் தடுப்பது, வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய மற்றும் பல அத்தியாவசியமானவைகளும் கட்சியால் கவனிக்கப்பட்டு வரும்.

20. மாகாண பொருளாதார கவுன்சிலும் 10 வருஷத் திட்டமும்

மாகாண பொருளாதார கவுன்சில்கள் அமைக்க சர்க்கார் தீர்மானித்துள்ளனர். சர்க்கார் இலாகாக்கள் பலவற்றுடனும் இக்கவுன்சில்கள் ஒத்துழைத்து தேச முன்னேற்றத்துக்கான ஒரு பத்து வருஷத்திட்டத்தை வகுக்கும். அக்கவுன்சிலில் உத்தியோகஸ்தர் பாதிபேரும் உத்தியோகஸ்தர் அல்லாதார் பாதிபேருமிருப்பர். அதன் அமைப்பு, வேலை, நடவடிக்கை முதலியன இன்னும் தீர்மானிக்கப்படவில்லை. ஆயினும் இம்மாகாண விவசாய அபிவிருத்தியைக் குறித்தும், ஆரம்பக் கல்வியைக் குறித்தும் ஆலோசிக்க இரு கமிட்டிகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

விளைபொருள்கள் உற்பத்தி விஷயத்தில் பிறரை எதிர்பார்க்காத முறையில், இம்மாகாண விவசாய அபிவிருத்தியைச் செய்ய ஒரு பத்து வருஷத் திட்டத்தை வகுக்கவே முதற் கமிட்டி ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

மேலும் பல கிராமங்களுக்கு வேண்டிய விதைகள் சேகரம் செய்வதும், எருக்களை அதிகப்படியாக உபயோகிக்க வசதிகள் ஏற்படுத்துவதும், இல்லாத இடங்களில் நீர்பாசனங்களை உண்டாக்குவதும், கால்நடைகளை அபிவிருத்தி செய்வதும் அதன் நோக்கமாயிருந்து வரும்.

கிராமங்கள், நகரங்களிலுள்ள வயதுவந்த சிறுவர், சிறுமிகளுக்கெல்லாம் கல்வி கிடைக்கத் தக்கவிதமாய் ஆரம்பக்கல்வியை விஸ்தரிக்கச் செய்வதே கல்வி சப் கமிட்டியின் முக்கிய நோக்கமாய் இருந்து வரும். மேலும் விவசாய தோரணையில் இருக்கத் தக்க விதமாய் ஆரம்பக் கல்வி திருத்தி அமைக்கப்படும். விவசாயக் காட்சிகளும் அடிக்கடி தகுதியான இடங்களில் நடத்திக் காண்பிக்க முயற்சிக்கப்படும்.

மேலும் தகுதியான விலை வரும் வரையில், தங்கள் விலை பொருள்களை விவசாயிகள் சேமித்து வைப்பதற்காக தானியக் களஞ்சியங்களைத் தக்க இடங்களில் கட்டவும் கட்சி நோக்கங்கொண்டுள்ளது. விவசாயிகளுக்கு இலவசப் பொது மேய்ச்சல் தரை கிடைக்கும்படிச் செய்வதற்காக ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள், மேய்ச்சலுக்குத் தகுதியான இடங்களை விலைக்கு வாங்கும்படிச் செய்யவும் ஆலோசனையிலிருந்து வருகிறது.

ஆகவே, கட்டாய ஆரம்பக்கல்வி, கிராமங்களில் எல்லாக் காலத்துக்கும் தக்கதான ரோடுகள் அமைப்பது, பாதுகாப்பு தண்ணீர் சப்ளை, கிராமாந்தரங்களுக்கு குறைந்த விகித மின்சாரம் முதலியனவே ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் 10 வருஷத் திட்டமாகும். சுருங்கக் கூறுமிடத்து தேச வருமானத்தையும், வாழ்க்கையின் அந்தஸ்தையும் உயர்த்துவிப்பதுடன், தற்கால நிலைமையில் அடையக்கூடிய எல்லா வித சௌகரியங்களையும் கிராமவாசியும் அடையும்படிச் செய்வதேயாகும்.

21. பொது

ஜாதி, மத பேதமின்றி எம் மக்களும், இவற்றாலும், இன்னும் பலவற்றாலும் நன்மையை அடைய வேண்டுவதே கட்சியின் அடிப்படையான நோக்கமாய் இதுவரை இருந்து வந்தது போன்றே, இனியும் இருந்துவரும். வருங்காலத்தில் சரித்திராசிரியர்களே இது பற்றித் தீர்ப்புக் கூறவேண்டியர்களாவர்.

குடி அரசு - அறிக்கை - 03.01.1937

ஏமாற்றுந் திருவிழா

ஜவஹர் கதம்பம்

படித்த மக்கள் என்பவர்கள் பாமர மக்களை ஏமாற்றுந் திருவிழாவாகிய காங்கிரஸ் பெய்ஸ்பூரில் கூடிக் கலைந்தது. கும்பமேளா - மகாமகம் (மாமாங்கம்) என்கின்ற திருவிழாக்களுக்கு செய்யும் விளம்பரம் போலவே விளம்பரங்கள் செய்யப்பட்டு ஏராளமான மக்களைக் கூட்டுவித்து அவர்களுக்கு புரியாத பல விஷயங்களைப் பேசி அவர்களுக்கு சம்பந்தமில்லாத பல தீர்மானங்களைச் செய்து கலைந்தாகிவிட்டது. தேசியப் பத்திரிகைகளும், தேசியத் தலைவர்கள் என்று விளம்பரம் பெற்றவர்களும் இந்தப் பேச்சுக்களையும் தீர்மானங்களையும் புராணப் பிரசங்கம் போல் புகழ்ந்து பேசி காங்கிரசுக்கு போயிருக்காத பாமர மக்களையும் குழப்பி ஏமாற்றி ஆகிவிட்டது.

நமது நாட்டில் உள்ள மக்களில் 100க்கு 10பேர்களே படித்தவர்கள். இந்த பத்துப் பேர்களிலும் முக்காலே அரைக்கால்வாசிப் பேர்கள் அகவிலை அறிய முடியாத பெரிய ஜாதிக்காரர்களும் அகவிலை அறிய வேண்டிய அவசியமில்லாத வக்கீல்கள், டாக்டர்கள், பணக்கார வீட்டுப் பிள்ளைகள் மற்றும் தண்டசோத்து ஆசாமிகளும் ஆகவே இருப்பார்கள். இந்தக் கூட்டத்தார்களே பிரதானமாய் இருந்து முக்கிய பங்கெடுத்து நடத்தும் இம்மாதிரி திருவிழாக்களில் என்ன காரியங்கள் நடக்கும் என்பதை நாம் எடுத்துக் காட்ட வேண்டியதில்லை.

இத்திருவிழாவின் தலைவரான தோழர் ஜவஹர்லால் ஒரு கூடை சங்கதி ஒரே மூச்சில் பேசியிருக்கிறார். இந்தப் பேச்சு சுமார் எத்தனை பேருக்கு புரிந்திருக்கும் என்பது ஒரு பிரச்சினையானாலும் அப்பேச்சில் உள்ள விஷயம் என்ன என்பதை யோசித்தால் அது ஒரு கதம்பம் (அதுவும் பல நாளையத்த ஊசிப்போன காய்கறி, குழம்பு, சோறு ஆகியவைகளை பிசைந்து உருட்டிப் போட்ட உருண்டைக் கதம்பம்) என்பதல்லாமல் அதில் தற்காலத்துக்கு ஏற்றதோ அல்லது பதினாயிரக்கணக்காக பல ஊர்களிலிருந்து செலவு செய்து கொண்டு வந்த மக்களுக்கு பயன்படத்தக்கதாகவோ ஒரு வார்த்தையாவது இருந்தது என்று சொல்லத்தக்க பாகம் எதுவும் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை.

தலைமை உபன்யாசத்தின் முதல் மூச்சில் எல்லாம் வெறும் அகில உலக பிரச்சினைகளையே ஒன்றின்மேல் ஒன்றாகப் போட்டுக் குழப்பி முழுப் பேச்சிலும் அரைப்பாகத்துக்கு மேலாகவே பூலோகப் படலமாக முடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவை பாமர மக்களுக்கு எப்படிப் புரியும்? இவற்றைப் பேசியதால் ஏற்படும் பயன் என்ன? என்பவைகளைப் பற்றி யோசித்துப்பார்த்தால் அப்பேச்சின் பயனற்ற தன்மை அறிவாளிகளுக்கு தெற்றென விளங்காமல் போகாது.

இந்தியாவானது 100க்கு 90 பாகம் விவசாயிகளையும் கூலிகளையும் கொண்ட நாடு. இவர்கள் தங்கள் நாட்டிலேயே அடுத்த பட்டணத்தில் என்ன நடக்கிறது என்பது தெரிய முடியாதவர்கள். கையாலான அளவுக்கு உழைத்துவிட்டு தங்களுக்கு கிடைத்ததை சாப்பிட்டுவிட்டு கிடைக்காததைக் கடவுள் செயல் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடங்கிப் படுத்து விடியுமுன் எழுந்து உழைப்புக்கு போகிறவர்கள். இவர்கள் மூளையிலும், ரத்தத்திலும், மயிர்க்கால்களிலும் அடிமை வாழ்க்கையின் ஆனந்தமும் தலைவியியின் ஆதிக்கமும் அல்லாமல் வேறு ஒன்றுமே காணப்படாத மக்களையாவார்கள். ஆகவே இவர்களுக்கு பிரதிநிதி என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறவர்கள் இவர்களைக் கரையேற்ற அவதார புருஷர்களாக வந்தோம் என்கின்றவர்கள் பூலோக புராணத்தைப் படிப்பதன் மூலம் என்ன நன்மையை உண்டாக்கி விடமுடியும்?

நம் பாமர மக்கள் சிரம் வணங்கி கைகட்டி வாய் பொத்தி தலைவர்கள் உபன்யாசங்களை கேட்பதாலேயே அவைகளை உணர்ந்து கொண்டவர்களாக ஆகிவிடுவார்களா? கோவில்களில் அர்ச்சகர்களும் சடங்குகளில் புரோகிதர்களும் சமஸ்கிருதத்தில் பிரார்த்தனைகளும் சுலோகங்களும் சொல்லும்போது பாமர மக்கள் மாத்திரமல்லாமல் அங்கு கூடியுள்ள பண்டிதர்களும் பெரும் செல்வந்தர்களும் கைகூப்பி கண் மூடி ஏகாக்கிரஹிகளாய் இருந்து பயபக்தியுடன் கேட்கிறார்கள் கவனிக்கிறார்கள் என்றாலும் அவற்றில் ஒரு சிறு பாகமாவது அவர்களால் அறியமுடிகிறதா என்பதை அறியாதவர்கள் யார்? ஆகவே ஜவஹர் கதம்பமானது முதல் பகுதி பாகம் வெறும் உலக புராணமாக இருந்தது என்பதோடு மக்களுக்கு தேவையில்லாததும் புரியாததுமாகவே முடிந்துவிட்டது.

மற்ற பகுதி பாகமோவெனில் அதிற் பகுதி பழங்கதையாகவே முடிந்ததேயல்லாமல் புதிதாக தற்கால நிலைக்கு எல்லா மக்களுக்கு உள்ள பொது குறைகளுக்கு பாமர மக்களுக்கு உள்ள பாரம்பரியமான கஷ்டங்களுக்கு எவ்வித பரிகாரமும் கிடைக்கும்படியான மார்க்கமோ பேச்சோ ஒருவரி கூட கண்டுபிடிக்க முடியாமலே போய்விட்டது.

குறிப்பாக காங்கிரஸ் தலைவர் வறுமையைப் பற்றியும் வேலை இல்லாத திண்டாட்டத்தைப் பற்றியும் பேசும் போது “இன்று உலகத்தில் எங்குமே, துன்பத்தைத் தரும்படியான ஏற்றத்தாழ்வுகள்,

கொடுமைகள் இருந்து வருகின்றன. ஆனால் இந்தியாவைப் போல் இவ்வளவு அதிகமாக இல்லை” என்று சொல்லுகிறார். இப்படிச் சொல்லும்போது மற்ற நாட்டைவிட இங்கு அதிகமாக இருப்பதற்கு என்ன காரணம்? என்பதை ஜவஹர்லால் உணரவில்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஏனெனில் இதற்கு காரணம் ஏகாதிபத்தியமும் இந்திய அரசியலமைப்பும்தான் என்று அடிக்கடி பல்லவி பாடுகிறார். நாம் இதை ஒப்புக் கொள்ள முடியாது. ஏகாதிபத்தியம் இல்லாத சுதந்திர நாடுகள் என்பவைகளிலும் இந்திய அரசியலமைப்பு இல்லாத தேசத்திலும் “ஏற்றத்தாழ்வு, வறுமை, வேலை இல்லாத திண்டாட்டம்” என்பவைகள் இருந்துதான் வருகின்றன. ஆனால் இந்தியாவில் சற்று அதிகம் என்பதற்கு இந்தியர்களின் மதமும் ஜாதியுமே ஒழிய ஏகாதிபத்தியத்திற்கும் இந்திய வறுமைக்கும் அதிக சம்பந்தம் கிடையாது. உதாரணம் வேண்டுமானால் மதத் தலைவர்களுக்கும் மதத் தர்மகர்த்தாக்களுக்கும் மேல் ஜாதிக்காரர்களுக்கும் எங்காவது வறுமையோ, வேலை இல்லாத திண்டாட்டமோ இருக்கிறதா என்று கவனித்துப் பார்த்தால் நன்றாய் விளங்கும்.

டில்லி நகரைப் பார்த்து ஜவஹர்லால் மனம் புழுங்குகின்றார். ஆனால் இதே ஜவஹர்லால் ஸ்ரீரங்கம், மதுரை, ராமநாதபுரம் கோவில்களையும் “சுவாமி” நகைகளையும் பூஜை போக்கியங்களையும் பார்த்து தலை வணங்கி பிரசாதம் பெற்று மனமகிழ்கின்றார். ஆகவே வேலையில்லாத திண்டாட்டத்திற்கும் வறுமைக்கும் காரணமும் மருந்தும் கண்டு பிடிப்பதில் ஜவஹர்லால் புத்தி எவ்வளவு தீக்ஷண்ணியுள்ளது என்பதை நாம் விளக்க வேண்டியதில்லை என்று நினைக்கின்றோம்.

மற்றும் ஜவஹர்லால் டெல்லிக்கு சில மைல் தூரத்தில் பட்டினி கிடக்கும் விவசாயிகளைப் பார்த்து மனம் பதைத்தாராம். ஆனால் மேல்கண்ட கோவில்களுக்கு பல அங்குல தூரத்திற்குள் மொண்டி, முடம், கூன், குருடு, பெரு வியாதியஸ்தர்கள் ஆகியவர்களும் கும்பல் கும்பலான பிச்சைக்காரர்களும் வயிறொட்டி உடல் மெலிந்து வறுமை! வறுமை!! பட்டினி!!!! பட்டினி!!!! என்று கூப்பாடு போட்டு போகிறவர்கள் வருகிறவர்கள் காலைத் தொட்டு கண்ணில் ஒத்தவைத்துக்கொண்டு இரண்டு கையையும் ஏந்தி பிச்சை கேட்பதை இவர் பார்க்கவில்லையா என்று கேட்கின்றோம்.

ஆகவே இந்த வறுமைக்கும் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்துக்கும் ஜவஹர்லால் விடும் கண்ணீர் மாய்மாலக் கண்ணீரா, வெங்காய ரசம் தடவிக்கொண்டு விடும் கண்ணீரா, அல்லது முட்டாள் தனமான சோம்பேறி அழுகைக் கண்ணீரா என்று யோசித்துப் பார்க்கும்படி வேண்டுகிறோம்.

ஏழ்மை எல்லா நாட்டிலும் இருக்கிறது, தரித்திரமும் எல்லா நாட்டிலும் இருக்கிறது, வேலையில்லாத திண்டாட்டமும் எல்லா நாட்டிலுமே இருக்கிறது. டில்லி மாளிகைகளும் கோட்டைகளும் சந்திர

காந்த மேடைகளும் கூட எல்லா நாட்டிலும் தான் இருக்கின்றன. ஆனால் கோபுரங்களும் கோவில்களும் “சாமி”களுக்கு தங்க வைர கோமேத மரகத ஆபரணங்களும் “சாமி”க்கு 5000, 10000 கணக்கான நஞ்சை பூமிகளும், வெள்ளி தங்க வாகனங்களும், வருஷம் 10 லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் காணிக்கைகளும், பாமர தொழிலாளிகளும் ஏழை குடியானவர்களும் பாடுபட்ட பயனை பாழுங்குழியில் போடுவது போல் கோயில் குளங்களுக்கு அழுதுவிட்டு விரதமிருப்பதும் இந்தியாவைத் தவிர வேறு எங்கும் இல்லை என்பதையும் அதனாலேயே மற்ற நாடுகளை விட இந்தியாவில் சற்று அதிகமாக கொடுமைகள் காணப்படுகின்றன என்பதையும் ஜவஹர்லால் உணரவிட்டாலும் அல்லது அவர் வேண்டுமென்றே மறைத்தாலும் மற்ற மக்களாவது உணர வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறோம்.

ஏகாதிபத்தியம் என்பதும் நம்முடைய இந்தியாவுக்கு இன்று நேற்று ஏற்பட்டதல்ல என்பதோடு அது இந்தியாவில் மாத்திரமில்லை என்றும் தெரிவிப்பதோடு இந்தியாவுக்கு ஏகாதிபத்தியம் அதுவும் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தை விட கொடுமையான ஏகாதிபத்தியம் பல ஆயிரக்கணக்கான வருஷங்களாய் மதத்தின் பேராலும் ஜாதியின் பேராலும் ஜமீன் மானியம் ஆகியவற்றின் பேராலும் இருந்து வருகின்றது என்பதையும் உணர வேண்டுமாய் விரும்புகிறோம்.

மற்றும் ஜவஹர்லால் இந்திய அரசியல் திட்டத்தைப்பற்றியும் குறைகூறுகிறார். அது குறையானது என்றே வைத்துக்கொள்வோம். இதற்கு பதிலாக ஜவஹர்லால் அரசியல் திட்டம் என்ன? அல்லது காந்தியாரின் அரசியல் திட்டம் என்ன? அல்லது காங்கிரஸின் அரசியல் திட்டம்தான் என்ன என்று கேட்கின்றோம். பிரதிநிதித்துவ சபை கூட்டி ஒரு அரசியல் திட்டத்தை வகுக்கப் போவதாக இந்த 10, 12 வருஷ காலமாய் ஜவஹர்லால் அவர்களின் தகப்பனார் காலம் தொட்டே சொல்லப்பட்டு வருகிறது.

சென்ற 16 வருஷத்துக்கு முந்திய சீர்திருத்தம் வரும்போதும் சொல்லப்பட்டது. சென்ற எம்.எல்.ஏ. (இந்திய சட்டசபை) தேர்தலிலும் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் இதுவரை ஒன்றையுமே காணோம்.

இன்றைய சீர்திருத்தம் ஜஸ்டிஸ் கட்சியார், மிதவாதக் கட்சியார், மற்றும் காங்கிரஸ் அல்லாதார் முதலியவர்களால் குறிப்பிட்டு கொடுக்கப்பட்டவைகளின் பெரும்பாகத்தை பொறுத்ததே ஒழிய வேறில்லை. மற்றப்படி நம்முள் ஒருவருக்கொருவர் உள்ள அவ நம்பிக்கையாலும் துவேஷத்தாலும் ஒருவரை ஒருவர் வஞ்சிக்க எண்ணும் கெட்ட எண்ணத்தாலும் ஒருவர் உழைப்பில் ஒருவர் நோகாமல் சாப்பிட வேண்டும் என்ற சோம்பேறி உணர்ச்சியாலும் பிரிட்டிஷார் சில பாதுகாப்புகளும் சில சுயநல வசதிகளும் புகுத்தி இருக்கலாம். ஆனால்

அதற்கு பிரிட்டிஷா ஏகாதிபத்தியமோ காரணம் அல்ல என்பதையும் காங்கிரசும், ஜவஹர்லாலும், காந்தியாருமே முக்கிய காரணம் என்பதையும் ஆதாரத்தோடு எடுத்துக் கூறத் தயங்கோம்.

ஆதலால் சீர்திருத்தத்தைப் பற்றி குறைகூறுவதும் புத்திசாலித்தனமாகாது என்று கூறுவோம்.

தொழிலாளிகள், விவசாயிகள் ஆகியவர்களைப் பற்றி நமது ஜவஹர் கண்ணீர் வடிக்கிறார், ஒப்பாரி வைத்து அழுகிறார். இது யார் வீட்டு சாவுக்கோ போன எவர் வீட்டுப்பெண்ணோ எதையோ நினைத்துக்கொண்டு மாரடித்துக்கொண்டு அழுவதையே ஒத்து இருக்கிறது. தோழர் ஜவஹர்லால் தொழிலாளிகளுக்கு ஆக காங்கிரசினிடம் திட்டம் இல்லை என்றும் தன்னிடமும் திட்டம் இல்லை என்றும் சென்ற 3 மாதங்களுக்கு முன் தமிழ்நாட்டுக்கு வந்தபோது தொழிலாளியிடம் கூறி இருக்கிறார். வேலைத்திட்டமோ நிவர்த்தி மார்க்கமோ தன் கைவசம் இல்லாதவருக்கு பொய்யழகை அழகுவாவது பாத்தியம் எப்படி உண்டாகும்? விவசாயிகள் விஷயத்தில் பழம் பாடம் படித்திருக்கிறார். பலவற்றுள் ஜஸ்டிஸ் கட்சியாரின் திட்டத்தை எடுத்து பயன்படுத்திக் கொள்ளுகிறார். ஆனால் அவற்றை காரியத்தில் கொண்டுவர இவரது திட்டம் என்ன என்பதை விளக்கவில்லை.

சென்ற பல காங்கிரஸ்களில் “விவசாயிகளின் நன்மைக்கு திட்டம் வகுக்க ஏற்படுத்தப்பட்ட கமிட்டி இதுவரை தங்களது அறிக்கைகளை சமர்ப்பிக்கவில்லை” என்று குறைகூறுகிறார். இதிலிருந்தே காங்கிரஸ்காரர்கள் விவசாயிகளிடம் கொண்டுள்ள அனுதாபம் எப்படிப்பட்டது என்பது வெளிப்படுகிறது. கிராமத்தில் காங்கிரஸ் கூட்டினதினால் கிராமவாசிகளுக்கு என்ன நன்மை ஏற்பட்டுவிடும்? இதை ஒரு பெருமையாக சொல்லுகிறார். இவைகள் எல்லாம் ஏமாற்றத்தைத் தவிர வேறு என்னவாக இருக்க முடியும் என்பதை வாசகர்கள் உணரவேண்டுகிறோம்.

விவசாயிகளின் வரியை சமரசப்படுத்தவும் அவர்களது கடன் சுமையைக் குறைக்கவும் விவசாயிகளுக்கும் பொதுஜனங்களுக்கும் மத்தியில் உள்ள தரகர்களை ஒழிக்கவும், கூட்டுறவு இயக்கங்கள் மூலம் விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்படச் செய்யவும் தோழர் ஈ.வெ.ராமசாமி கொடுத்த திட்டத்தை ஜஸ்டிஸ் கட்சி ஒப்புக்கொண்டு சிலவற்றை அமுலுக்கு கொண்டுவந்திருப்பதோடு மற்றவைகளை வேலை முறையாகவும் ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் கைக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு ஆகவே சீர்திருத்தத்தை ஏற்று பயன்படுத்தவும் முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். அதை காங்கிரஸ் தலைவர் பாடம் பண்ணி ஒப்புவித்துவிட்டார். ஆனால் அரசியல் திட்டத்தையும் மந்திரி பதவியையும் பஹிஷ்கரிக்க வேண்டுமென்கிறார். இப்படிப்பட்ட அழிவு வேலைக்காரர்களால் - அழிவு வேலையை திட்டமாகக் கொண்ட காங்கிரசினால் மேற்கண்ட

காரியங்கள் விவசாயிகளுக்கு அனுபவத்தில் செய்ய எப்படி சாத்தியப்படும் என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை. இனி எந்த காலத்தில் சீர்திருத்தம் உடைக்கப்பட்டு, வேறு ஜனப்பிரதிநிதி சபை கூட்டப்பட்டு, திட்டம் போட்டு, வெள்ளைக்காரரை விரட்டி அடிக்கும் பூரண சுயராஜ்யம் பெற்று இவைகளை நடைமுறையில் கொண்டுவரக்கூடும் என்பதையும் வாசகர்களையே உணர்ந்து கொள்ளும்படி விட்டுவிடுகிறோம்.

“ஏட்டு சுரைக்காய் கறி செய்ய உதவுமா?” என்ற பழமொழிபோல் காங்கிரஸ்காரர்கள் திட்டம் காரியத்துக்கு பயன்படுமா என்று கேட்கின்றோம்.

மற்றும் தோழர் ஜவஹர்லால் அவர்களே தமது தலைமை உரையில், “இந்த லக்ஷியங்கள் எல்லாம் நமக்கு வெகு தூரத்தில் இருக்கின்றன” என்று சொல்லி அவரே ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்.

மற்றும் “பாமர மக்களுக்கு பயன்படத்தக்க ஒரு திட்டம் (இனிமேல் ப-ர்) வகுத்து வேலை செய்தால்தான் இவைகளுக்கு பரிகாரம் செய்ய முடியும்” என்கிறார்.

அதோடு கூடவே,

“ஏகாதிபத்தியமும் பணக்காரர்களும் இருக்கிற இடத்தில் எந்த திட்டமும் பயன்படாது” என்கிறார்.

அப்படியானால் இவர்கள் எப்போது திட்டம் போடுவது? ஏகாதிபத்தியம் எப்போது ஒழிவது? பணக்காரர் எப்போது ஒழிவது? அதுவரை இவர் திட்டம் என்ன? வேலை என்ன? என்பவற்றை கவனித்தால் ஜவஹர்லால் பேச்சு அவ்வளவும் வெத்தி வேட்டு என்பதும் கையில் ஒரு திட்டமும் இல்லை என்பதும் சுலபத்தில் புலனாகாமல் போகாது.

கட்சியாக ஓட்டு கேட்கிறார் - அதாவது சட்டசபை தேர்தலில் வெற்றிபெற வேண்டுமென்றும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்.

ஆனால் எதற்கு ஆக என்று மாத்திரம் சொல்லவில்லை. சட்டசபையில் சுயராஜ்யம் சம்பாதிக்க முடியாது என்றும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்.

மந்திரி பதவி ஏற்பது அரசாங்கத்துக்கு அடிமை முறிச்சீட்டு எழுதிக்கொடுப்பதாகும் என்றும் அடிக்கடி சொல்லுகிறார். மந்திரி பதவி ஏற்றால் சீர்திருத்தத்தை நடத்திக் கொடுத்ததாக ஆகுமே ஒழிய முட்டுக்கட்டை போட உதவவே உதவாது என்கிறார். மற்றும் “தேசத்துரோகிகள் சட்ட சபைக்கு போய் மந்திரி பதவிகளை ஏற்று நடத்துவார்கள் என்கின்ற பயம் அர்த்தமற்றது” என்றும் சொல்லுகிறார். அதாவது “நமக்கு மந்திரி பதவி ஏற்கும்படியான மெஜாரிட்டி இருந்தால் அந்த மெஜாரிட்டியைக் கொண்டே ஏன் மந்திரி சபையை கவிழ்க்கக் கூடாது” என்கிறார். இது புத்திசாலித்தனமான பேச்சுத்தான். ஆனால் இதற்கு பதவி மோக காங்கிரஸ்காரர் என்ன பதில் சொல்லுவார்களோ

தெரியவில்லை. நிற்க, கட்சியாக ஒரு விஷயத்தை ஜவஹர்லால் விளக்கி இருப்பதை குறிப்பிட்டு விட்டு இதை முடிக்கின்றோம். அதாவது இன்றைய தன்னுடைய போராட்டம் அபேதவாதத்திற்கு அல்ல என்று வியக்தமாகச் சொல்லி விட்டார்.

“அதாவது அபேதவாதத்தைப்பற்றி நினைப்பதற்கு முன் நாம் இன்னம் வெகு தூரம் போய் ஆகவேண்டும்” என்று சொல்லிவிட்டார். ஏற்கனவே இதை பல தடவை சொல்லி இருக்கிறார். இதையே தான் நாமும் சொல்லி வருகிறோம். ஆனால் அதற்கு ஆன வேலையை அதாவது அபேதவாதத்துக்கு நெருங்கும் வேலையை நாம் செய்கையில் செய்து வருகிறோம். அதற்கேற்ற சாத்திய திட்டம் வகுத்து வருகிறோம். ஆனால் ஜவஹர்லாலோ பாம்புக்கு (அதாவது பணக்காரர்களுக்கும் மேல் ஜாதிக்காரருக்கும்) தலையையும், மீனுக்கு (பாமர மக்களுக்கு) வாலையும் காட்டி வருகிறார்.

பொதுவாக ஒவ்வொரு கூட்டத்தாரையும் ஏமாற்றத்தக்க சூழ்ச்சியிலும் வஞ்சத்திலுமே காரியம் செய்து வருகிறார். சமுதாயத்தில் உள்ள குறைகளைப்பற்றியும் அவை சமுதாய அமைப்புக்கும் அரசியல் விடுதலைக்கும் பொருளாதார விடுதலைக்கும் எவ்வளவு முட்டுக் கட்டையாகவும் கெடுதி தரத்தக்கதாகவும் இருக்கிறது என்பதை மறந்தும் கூட காங்கிரஸ் தலைமைப் பேச்சில் ஜவஹர்லால் பேசவில்லை.

ஆகவே பெய்ஸ்பூர் காங்கிரஸ் என்னும் ஏமாற்றுத் திரு விழாவானது பெரிதும் தங்களுடைய ஏமாற்றிக்கொண்ட முடிவில்தான் முடிந்தது என்று சொல்ல வேண்டி இருக்குமே தவிர அத்திருவிழாவால் மக்கள் ஏமாந்திருப்பார்கள் என்று சொல்ல தைரியம் வரவில்லை.

காங்கிரஸ் தீர்மானங்களைப் பற்றிய விஷயங்கள் பின்னால் எழுதுவோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 03.01.1937

காந்தியின் பழைய பாடம்

பெய்ஸ்பூர் காங்கிரஸ் நாடகத்தில் தோழர் ஜவஹர்லால் முக்கிய நடிகரானாலும் காந்தியாரும் முக்கிய நடிகரில் முன்னணியில் இருப்பவரானதால் அவரது நடிப்பும் கவனிக்கத்தக்கதாகும்.

அவர் வெறும் பழம் பாடங்களைப் படித்து பழய ஆசாமிகளுக்கு ஆறுதலளித்து இருக்கிறார். காங்கிரஸ் எங்கு புரட்சிகரமான காரியத்தை நினைத்துவிடுமோ என்று பயந்த பணக்காரர்களுக்கும் மேல் ஜாதிக்காரர்களுக்கும் பயம் நீங்கும்படியாயும், தைரியம் உண்டாகும்படியாகவும் தந்திரமாய் பேசி மழுப்பி இருக்கிறார்.

ஆனால் தோழர் காந்தியார் இதுவரையில் பேசிவந்த பாமரத்தனமான பேச்சுகளிலெல்லாம் இந்த காங்கிரஸ் பொருட்காட்சி திறப்பு பேச்சு பல அம்சங்களில் மிக மிக பிற்போக்கானது என்பது நமது கெட்டியான அபிப்பிராயமாகும். எப்படி எனில்,

“பருத்தி நூல் முனையிலும், ராட்டை முனையிலுமே சுயராஜ்யம் இருக்கிறது” என்று கூறி இருக்கிறார். இது பழம் பாடம் என்று சொல்லி தள்ளிவிடலாம். ஆனால் சுயராஜ்யத்துக்கு “நான்கு முக்கிய அம்சம்” கூறுகிறார்.

அவையாவன:-

1. அனைவரும் இன்புற்றிருக்க வசதி வேண்டும்.
2. யாரும் பசியால் வாடக்கூடாது.
3. சௌகரியமான வாழ்க்கைக்கு அவசியமான எல்லா வசதிகளும் வேண்டும்.
4. ஸ்திரீகளும் புருஷர்களும் தங்களுக்கு இஷ்டமான ஆடம்பரமான - அலங்காரமான உடை உடுத்தி மகிழ தாராளமாய் இடம் இருக்கவேண்டும். மொத்தத்தில் அரசியல் துறை முன்னேற்றம்போலவே பொருளாதாரத் துறை முன்னேற்றமும் வேண்டும் என்று சொல்லி இருக்கிறார். (இது 28-12-36-ந் தேதி “சுதேசமித்திர”னில் இருக்கிறது)

இந்த 4 அம்சங்களும் பொருளாதார முன்னேற்றமும் பருத்தி நூல் முனையிலோ, ராட்டினத்தின் முனையிலோ உண்டாகுமா என்பதை தோழர்கள் ஜவஹர்லாலையும் சத்தியமூர்த்தியையுமே கேட்கின்றோம். இதைப் பார்க்கும்போது இவ்வளவு முயற்சியும் எவ்வளவு பயனற்றது என்பது விளங்குகிறது.

மற்றும் தனது சுயராஜ்யம் மேல்நாடுகளில் எவற்றிலும் இருக்கின்றதுபோன்ற சுயராஜ்யம் அல்லவென்று சொல்லுவதோடு அதை இப்போது “நான் விளக்குவதற்கில்லை” என்று மழுப்புகிறார். பின்னும் தனது சுயராஜ்யம் ராமராஜ்யம் தான் என்கிறார். (இதுவும் 28-12-36ந் தேதி “சுதேசமித்திரன்” 7-ம் பக்கம் 2-வது கலத்தில் இருக்கிறது)

சட்டசபையைப்பற்றி பேசுகையில் “சட்டசபைமூலம் நமக்கு ஒரு நன்மையும் ஏற்படாதென்றே சொல்லுகிறேன்”

“சட்டசபை பிரவேச மூலம் நீங்கள் என்ன சாதிக்க முடியும்?”

“ராட்டை நூற்றால் சுதந்தரம் பெறலாம்; ராட்டை நூற்காததாலேயே சுதந்திரம் இழந்தோம். சுதந்திரத்திற்கு வேறு வழிகாட்டுங்கள்”

“இதுவரை சுதந்திரத்துக்கு யாரும் புதிய வழி காட்டவில்லை”

“சுதந்திரமில்லாததற்கு நாமே காரணம். நமது முட்டாள் தனத்தாலேயே (நூல் நூற்காததாலேயே ப-ர்) சுதந்திரமிழந்தோம். பிரிட்டிஷாரே காரணம் அல்ல”

“நூல் நூற்பதே தரித்திரத்தையும் வேலை இல்லாத திண்டாட்டத்தையும் ஒழிக்கவல்லது.”

“நம் சுதரணிபவர்களில் சிலர் மோசக்காரரும் கொலைகாரருமாவதற்கு தயங்காதவர்கள்” என்பதாக வெல்லாம் பேசி இருக்கிறார். மற்றும்,

“எனது திட்டம் நிறைவேற்றி வைக்கப்படவில்லை” என்ற தலைப்பில் இந்து முஸ்லீம் ஒற்றுமைத் திட்டம், தீண்டாமை ஒழிப்புத் திட்டம் ஆகியவை நிறைவேற்றப்பட்டதா? திருவாங்கூர் ராஜாதான் தீண்டாமை ஒழிப்பு பிரகடனம் செய்தார். ஆனால் ஜாதி இந்துகள் (காங்கிரஸ் ப-ர்) செய்தது என்ன?”

“பகிஷ்காரத் திட்டங்களை நடத்திக் கொடுத்தீர்களா? மது அருந்துவதை நீங்கள் எத்தனை பேர் விட்டீர்கள்?” என்றெல்லாம் பச்சையாக காங்கிரசுக்காரர்களின் யோக்கியதையையும் காங்கிரசு ஒரு காரியமும் சாதிக்கவில்லை என்பதையும் வெளிப்படுத்திவிட்டார். (இதுவும் “சுதேசமித்திரன்”-இல் இருக்கிறது)

“நான் வைசிய ஜாதி ஆனதால் அடிக்கடி எனது வியாபாரத்தை மாற்றிக்கொள்ள உரிமை உண்டு. ஆதலால் பழைய திட்டம் பலிக்காததால் புதுத்திட்டம் போடுகிறேன். அதுதான் சட்ட சபை திட்டம். ஆனால் ராட்டினம் மூலம்தான் சுயராஜ்யம் கிடைக்குமே ஒழிய சட்ட சபை மூலம் கிடைக்கமாட்டாது என்று திரும்பவும் கூறுகிறேன்” என்கிறார்.

“நானும் ஜவஹரும் இப்போது ஜெயிலுக்கு போகவேண்டிய அவசியமிருந்தால் அவ்வாறே செய்வோம். தூக்கு மேடைக்கும் போவோம்” என்பதிலிருந்து சிறைசெல்வது இனி பயன்படாது என்கின்ற முடிவுக்கு வந்து விட்டார் என்பதற்கும் இது ஒரு சாட்சியாகும்.

மற்றும் லார்ட் லின்லித்சோவும் அவர் வகை மனிதர்களும் நாங்கள் போய்விடவா என்று கேட்டால் “வேண்டாம் வேண்டாம் இங்கேயே இருங்கள் ஆனால் இந்தியாவுக்கு ஏற்ற விதமாக (உங்கள் ஆட்சி ப-ர்) இருக்க வேண்டும்” என்று சொல்லுவாராம். இதிலிருந்து பூரண சுயேச்சை என்பதும் வெள்ளைக்காரர் அடியோடு ஆட்சியில் இருந்து விலகவேண்டும் என்பதும் வெறும் பகட்டு வார்த்தை என்பது விளங்கும்.

ஆகவே காந்தியார் வருணாச்சிரம ராமராஜ்ய வாதியாகவும் ஆங்கிலேய ஆட்சியில் சுதந்திரத்தோடு இருக்க விரும்புகிறவராகவும் தனது திட்டத்தில் தோல்வி அடைந்து பயன்ற சட்ட சபை மோகத்தை மக்களுக்கு அனுமதித்து இருப்பவராகவும் அதுவும் தன் திட்டத்தை மக்கள் ஏற்காததால் வீண் வேலையில் ஈடுபட்டிருப்பதாகவும் தெரிவித்துக் கொள்வதுடன் இப்போது ஜெயிலுக்குப் போகவேண்டிய எண்ணமே இல்லையென்றும் வெளிநாட்டு அரசியல் திட்டமோ அபேதவாதத் திட்டமோ இந்தியாவுக்கு வேண்டியதில்லை என்றும் ஸ்பஷ்டமாக எடுத்துச் சொல்லிவிட்டார். இதையும் வைத்து பண்டிதர் ஜவஹர்லால் பேச்சையும் வைத்து பார்த்தால் ஒன்றுக்கொன்று மலையும் மடுவும் போன்ற மாறுதல் உள்ளது என்பதும் இரண்டு பைத்தியக்காரர்கள் பாமர மக்களை குரங்குபோல் ஆட்டி பெருமை அடைகிறார்கள் என்பதும் அதை பெரிய ஜாதிக்காரர்களும் சமய சஞ்சீவிகளும் பயன்படுத்திக்கொண்டு மக்களை ஏமாற்றி பிழைக்கிறார்கள் என்பதும் இந்த காங்கிரஸ் நாடகத்தின் கருத்தும் அதிலிருந்து நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய விஷயமுமாகும் என்பதே நமது அபிப்பிராயம்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 03.01.1937

தோழர்களே!

இன்று இவ்வாண்டு விழாவில் தோழர்கள் ஊ.பு.அ.சௌந்திரபாண்டியன், என்.சிவராஜ், எஸ்.குருசாமி, டி.என்.ராமன், குஞ்சிதம், வித்துவான் முனிசாமி ஆரோக்கியசாமி, கல்யாணசுந்தரம் ஆகியவர்கள் பேசினார்கள். என்னுடைய முடிவுரையுடன் ஆண்டு விழா நிகழ்ச்சி முடிவு பெற்றதென்றே கருதுகிறேன். ஆனால் நான் பேசவேண்டும் என்று கருதி இருந்தவற்றை எல்லாம் உபயோகசக்திகள் பேசிவிட்டார்கள். ஆதலால் நான் அதிகம் பேசவேன் என்று நீங்கள் எதிர்பார்க்க மாட்டீர்கள். நீங்கள் ஒற்றுமையாய் இருக்க வேண்டும். பெண்களை அதிகமாக அங்கத்தினர்கள் ஆக்க வேண்டும்.

உண்மையிலேயே எல்லோரும் பகுத்தறிவுக்கு இடம் கொடுக்க வேண்டும். பகுத்தறிவை வளர்க்க வேண்டும். எந்த விஷயத்தையும் ஆராய்ச்சி செய்துபார்க்க வேண்டும். மனதிற்குத் தோன்றியதை எல்லாம் பகுத்தறிவு என்று சொல்லிவிடக்கூடாது. புஸ்தகத்தைப் படித்து ஒப்புவிப்பது பகுத்தறிவாகிவிடாது. சாத்தியம் அசாத்தியம் இன்னதென்று அறியவேண்டும். அனுபவ பலன் இன்னதென்று தெரியவேண்டும். நமது சக்தி எப்படிப்பட்டது? அது எவ்வளவு? என்பதை உணரவேண்டும். காலதேச வர்த்தமானங்களைக் கவனிக்க வேண்டும். நமது அறிவுக்கு ஒரு காரியம் சரி என்று பட்டாலும் மேல்கண்ட அனேக விஷயங்களை உணர்ந்தே அதைப் பிரயோகிக்க வேண்டும். அதாவது பகுத்தறிவை பிரயோகிக்க பகுத்தறிவு வேண்டும்.

இங்கு பேசிய பலர் சுயமரியாதையைப் பற்றியும் அரசியலைப் பற்றியும் பேசினார்கள். இச்சங்கத்தை சேர்ந்த மக்கள் பெரிதும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களாகக் காணப்படுகிறபடியால் உங்களுக்கு அரசியல் அரசாங்கத்தைத் தழுவிப் போவதுதான் பயன்படத்தக்கதாகும். அரசியலில் உங்கள்

வகுப்பைத் தனியாகப் பிரிக்கப்பட்டாய் விட்டது. மற்ற வகுப்புகள் லக்ஷியத்திற்கும் நிலைக்கும் உங்கள் வகுப்பு லக்ஷியத்துக்கும் நிலைக்கும் பெரியதொரு வித்தியாசம் இருப்பதாலேயே அரசியலில் நீங்கள் தனி உரிமை கேட்க வேண்டியதாயிற்று. அந்தப்படியே அரசாங்கம் உங்களுக்குத் தனி உரிமை அளித்தும் நீங்கள் மற்ற மேல் ஜாதி மக்கள் என்பவர்களால் ஏமாற்றப்பட்டு விட்டீர்கள். அதனால்தான் அவர்கள் மேல் ஜாதிக்காரர்களாய் இருக்கிறார்கள். அதில்லாததினால்தான் நீங்கள் கீழ் சாதி என்பதில் சேர்க்கப்பட்டு அதற்குண்டான பயனை அனுபவித்து வருகிறீர்கள். உங்களை தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்று குறிப்பிட்டதற்கே தோழர் ஆரோக்கியசாமி கோபித்துக்கொண்டார். கோபித்து என்ன செய்வது? பிரத்தியட்சத்தில் நீங்கள் தாழ்த்தப்பட்டு இருக்கிறீர்களா இல்லையா? அந்தப்படி இல்லையானால் உங்களுக்குத் தனி உரிமையே வேண்டியதில்லை அல்லவா? சமூக வாழ்வில் உங்களுக்கு எவ்வளவு இடையூறு சட்டப்படி இருக்கிறது என்று பாருங்கள். உங்களுக்குக் கோவில் பிரவேச உரிமை கிடையாது. தெரு, குளம், பள்ளிக்கூடம் ஆகியவைகளின் பிரவேச உரிமைகூட இப்போது ஜஸ்டிஸ் கட்சி ஏற்பட்ட பிறகு உங்களுக்கு உண்டாகி இருக்கிறது. அதற்கு இன்னம் பல இடங்களில் தடை இருந்து வருகிறது.

கோவில் பிரவேசம்

திருவாங்கூர் கோவில் பிரவேச உரிமையைப் பற்றிப் பாராட்டிப் பேசினார்கள். அதனால் உங்களுக்கு என்ன லாபம்? உங்கள் தாய் நாட்டில் உங்கள் நிலை என்ன? உங்களைவிட இன்னும் மேல் ஜாதிக்காரர்கள் என்பவர்களுக்கே நமது நாட்டில் பல இடங்களில் கோவிலின் மதில் பிரவேச உரிமை கூட கிடையாது. இந்த நிலையில் உள்ள மக்கள் சிலர் சிறிது கூட மானமில்லாமல் அரசியலைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். அவர்கள் மனித உரிமைக்கு லாயக்கற்றவர்கள் என்பதற்கு இதுவே போதிய உதாரணமாகும்.

நியாயமாகப் பேசப்போனால் நீங்கள் மாத்திரம் தாழ்த்தப் பட்டவர்கள் அல்ல. சில இடங்களில் கோவில் உரிமை இல்லாதவர்கள் மாத்திரம் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் அல்ல. சகல கோவில்களிலும் பிரவேசிக்க உரிமை உள்ள நாங்களும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களேயாவோம். கோவிலில் எங்களுக்கும் உரிமை இல்லாத இடம் பல உண்டு. காப்பிக்கடை, ஓட்டல் முதலிய இடங்களில் நாங்கள் ஒதுக்கப்பட்டவர்களாகவும் சில அறைகளுக்குள் செல்லப்படாதவர்களாகவும் தான் இருந்து வருகிறோம். உங்கள் இழிவைப்பற்றி பேசுவதால் எங்கள் இழிவும் நீங்கலாம் என்பதே எங்கள் அனுதாபத்தின் கருத்தாகும். பந்தியில் சாப்பிடும்போது தனக்கு வேண்டிய பதார்த்தத்தைப் பக்கத்து இலையில் இருக்கிறவர்களுக்கு வேண்டும்

என்று சொல்லிப் பரிமாறுகிறவனைக் கூப்பிட்டு பிறகு தனது இலைக்கும் வாங்கிக்கொள்ளுகிற தந்திரத்தை நீங்கள் அறிந்ததில்லையா? அது போல்தான் உங்கள் குறையோ இழிவோ நீங்கினால் கூடவே எங்கள் குறையும் இழிவும் தானாகவே நீங்கிவிடும். அதனாலேயே உங்கள் குறைகளைப்பற்றி நாங்கள் சதா பேசிக்கொண்டே வருகிறோம்.

காங்கிரசில் சேருவது

நீங்கள் எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு “அரசியல்” கூப்பாடுகளை வெறுக்கிறீர்களோ, எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு “அரசியல்” கட்சிகளுடன் சேராமல் இருக்கிறீர்களோ அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு உங்களுடைய குறைகள் நிவர்த்திக்கப்படலாம் என்பது எனது அபிப்பிராயம். உங்கள் தலைமேல் கால் வைத்து ஏறிப்போகிறவர்களுக்கு இடம் கொடுக்காமல் இருப்பீர்களானால் உங்கள் கொடுமை சீக்கிரத்தில் கவனிக்கப்படும். இல்லாவிட்டால் நீங்கள் படிக்கல்லாக விழுந்து கிடக்க வேண்டியதுதான்.

காங்கிரஸ் ஏற்பட்டு 50 வருஷகாலம் ஆகியும் ஜஸ்டிஸ் கட்சி ஏற்பட்டு பங்கு கேட்க ஆரம்பித்த பிறகே சமுதாயத் துறையில் பெரியதொரு மாறுதல் ஏற்பட முடிந்தது. அதன் பிறகுதான் உங்கள் நிலையும் இந்த 10 வருஷகாலத்தில் எவ்வளவோ மாறுதலை அடைய முடிந்தது. அப்படிக்கில்லாமல் காங்கிரசுக்கே கை தூக்கி வந்திருப்பீர்களானால் - மேல் ஜாதிக்காரர்கள் பின்னாலேயே கோவிந்தாப் போட்டிருப்பீர்களேயானால் உங்கள் நிலை எப்படி இருக்கும் என்பதை யோசித்துப் பாருங்கள்.

திருவாங்கூர் பிரகடனம்

திருவிதாங்கூர் ஆலயப் பிரவேச விளம்பரத்தைக் கவனித்துப் பாருங்கள். அது எப்படி ஏற்பட்டது? தோழர் சர்.சி.பி.ராமசாமி அய்யரைப்பற்றி நமக்குத் தெரியாதா? அவர் சர்க்கார் பராமரிப்பிலுள்ள சகல வீதிகளிலும் சகல பிரஜைகளும் நடக்கலாம் என்று ஜஸ்டிஸ் கட்சி மந்திரிகள் செய்த சட்டத்திற்கு மதிப்புக் கொடுக்காமல் தடுத்தவரல்லவா? அதாவது கல்பாத்தி ரோட்டில் ஈழவர்கள் நடக்கக்கூடாது என்று ஒரு பார்ப்பன மேஜிஸ்ட்ரேட் 144 தடை உத்திரவு போட்டு தடுத்ததைப் பற்றி சட்டசபையில் கேள்வி கேட்கப்பட்ட போது சர்.சி.பி. அய்யர் என்ன பதில் சொன்னார்? அந்த தடை உத்திரவு சரியானதுதான் என்று ஆதரித்துப் பதில் சொன்னார். அதாவது அந்த பிரவேச சட்டத்திற்கு ஒரு புது வியாக்கியானம் செய்தார். என்னவென்றால் “ஏதாவது ஒரு வேலையின் பேரில் - அவசியத்தின் பேரில் தெருவில் நடப்பவனுக்குத்தான் அந்தச் சட்டம் இடம் கொடுக்குமே ஒழிய அனாவசியமாய் வேலை இல்லாமல் நடப்பவனுக்கு அச்சட்டம் இடம் கொடுக்காது” என்று சொல்லி குறிப்பிட்ட 144 தடை உத்திரவு வேண்டுமென்றே அவசியம்

இல்லாமல் நடந்து மேல் ஜாதிக்காரர்களின் மனத்துக்கு சங்கடமுண்டாக்குவதை தடுப்பதற்கு ஆக போடப்பட்ட உத்திரவு என்றும் அது அவசியம் தான் என்றும் சொன்னார்.

ஆகவே திருவாங்கூர் திவான் சர்.சி.பி. அய்யரின் தாராள நோக்கம் இதிலிருந்து தெரிந்து கொள்ளலாம். அப்படி இருக்க திருவாங்கூர் கோவில் கதவு எப்படி உடைக்கப்பட்டது என்று யோசித்துப் பாருங்கள். அங்குள்ள தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும், ஈழவர்கள், நாடார்கள் உள்பட உள்ள மற்ற மக்களும், மதத்தையும், கோவிலையும் சாமியையுமே உடைக்கப் பார்த்தார்கள். இந்துமதம் புரட்டு, கோவில் புரட்டு, சாமியே புரட்டு என்று மகாநாடுகள் கூட்டி பதினாயிரக்கணக்கான பேர்கள் சேர்ந்து தீர்மானம் செய்தார்கள். பலர் முஸ்லீமாக துருக்கி தொப்பி போட்டார்கள், பலர் தாடி வளர்த்து தலைமுடி வளர்த்து கிருபான்(கத்தி) கட்டித் தொங்கவிட்டுக் கொண்டு சீக்கியர்கள் ஆனார்கள். சிலர் குடும்பத்தோடு கிறிஸ்தவர்கள் ஆனார்கள். அதன் பிறகே கோவில் கதவு திறக்கப்பட்டது. தமிழ் நாட்டில் உள்ள சகல மேல் ஜாதிக்காரர்களும் பார்ப்பனர்கள் உள்பட திருவாங்கூர் ராஜாவை வாழ்த்தி விட்டார்கள். வெற்றி பெறும் இரகசியம் எங்கே இருக்கிறது பாருங்கள். அதுபோலவே நீங்கள் காங்கிரஸ், மதம், கோவில், சாமி ஆகியவைகளை யெல்லாம் உடைக்க ஆரம்பித்தீர்களேயானால் உங்களுக்கு யாருடைய தயவும் இல்லாமல் சகல சுதந்திரமும் சகல உரிமையும் தானாக உங்களைத் தேடிக்கொண்டுவரும்.

பட்டம் மாற்றுவதில் பயனில்லை

அப்படிக்கு இல்லாமல் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்று உங்களைக் கூப்பிடுவதற்கு ஆக நீங்கள் கோபித்துக்கொள்வதால் ஒரு காரியமும் ஆகிவிடாது. பறையர்கள் என்கின்ற பட்டம் மாறி ஆதிதிராவிடர்கள் ஆகி இப்போது அரிஜனங்கள் என்கின்ற பட்டம் வந்ததுபோல் வேறு ஏதாவது ஒரு பெயர் ஏற்படலாமே ஒழிய குறையும் இழிவும் நீங்கிவிடாது. விவசாயிகளுக்கும், குச்சிக்காரிகளுக்கும் தேவதாசி, தேவ அடியாள் என்கின்ற பெயர்கள் இருப்பதால் அவர்களுக்கு சமூகத்தில் இழிவு இல்லாமல் போய்விடவில்லை.

அதுபோலவே பார்ப்பனரல்லாதார்களுக்கு நாயகர், முதலியார், தேவர், வேள் ஆளர், ராஜர் ராயர் என்கின்றதான பல பெயர் இருந்தாலேயே சமூக வாழ்வில் சூத்திரன் என்கின்ற பெயர் போய்விடவில்லை. ஆதலால் பெயரைப் பற்றிக் கவலைப்படாதீர்கள். இழிவும் குறையும் போக்க வழி பாருங்கள். அதற்கு அம்மாதிரி நம்மை குறைவுபடுத்தும் மக்களுடன் ஒத்துழையாமை செய்வதும் அவர்களுடைய முன்னேற்றத்துக்கு நாம் முட்டுக்கட்டை போடுவதும் தான் சரியான மருந்தாகும்.

கோடரிக் காம்புகள்

சில கோடாலிக் காம்புகள் அவர்களுடன் ஒத்துழைப்பதால் நாம் ஏமாந்துவிடக்கூடாது. அப்படிப்பட்ட இழி மக்கள், மானமற்றவர்கள் நம்மில் பலர் இருப்பதாலேயே நாம் இம்மாதிரி சங்கம் ஸ்தாபனம் பல வைத்துக்கொண்டு அவஸ்தைப்பட வேண்டியிருக்கிறது. எல்லோருக்கும் சுயமரியாதை உணர்ச்சி இருக்குமானால் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் சங்கமோ, பார்ப்பனரல்லாதார் சங்கமோ எதற்கு ஆக இருக்க வேண்டும்? நம்மில் எத்தனையோ பேர் உதைத்த காலுக்கு முத்தமிட்டு வாழ வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களின் இழி தொழிலுக்கெல்லாம் நாம் பரிகாரம் செய்ய வேண்டியவர்களாய் இருக்கிறோம். அந்தப் பரிகாரம் நம்முடைய உறுதியும் தைரியமும் கொண்ட ஒத்துழையாமையிலும் முட்டுக்கட்டையிலும்தான் இருக்கிறது. சுயமரியாதை இயக்கத்தைப் பற்றி சிலர் பேசியதோடு என்னையும் சில கேள்விகள் துண்டுச் சீட்டு மூலம் கேட்டிருக்கிறார்கள்.

கேள்விகள்

1. தோழர் ஜீவானந்தம் முதலியவர்களுக்கும் உங்களுக்கும் என்ன வித்தியாசம் என்று ஒருவர் கேட்கிறார். இப்போது ஒரு வித்தியாசமும் இல்லை. முன்பு அவர்கள் தேர்தல் பிரசாரம் ஊசிப்போனது என்றும், நாற்றமடிக்கிறது என்றும் சொல்லிக் கொண்டு இருந்தார்கள். ஆனால் இப்போது அவர்களும் தேர்தல் பிரசாரத்தில் இறங்கிவிட்டதாகப் பத்திரிகைகளில் பார்க்கிறேன். நான் ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கு தேர்தல் பிரசாரம் செய்கிறேன். அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு தேர்தல் பிரசாரம் செய்கிறார்கள். மற்றபடி வித்தியாசம் இல்லை.

2. இரண்டாவதாக ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கும் ஜனநாயகக் கட்சிக்கும் என்ன வித்தியாசம் என்று ஒரு தோழர் கேட்டிருக்கிறார். அதற்கும் பதில் ஒரு வித்தியாசமும் இல்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டும். இன்றுள்ள ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் முக்கிய கொள்கையாகிய வகுப்பு வாரிப்பிரதிநிதித்துவம் உத்தியோக விஷயங்களில் அனுபவத்தில் சிறிதாவது இருக்கிறது என்றால் அது ஜனநாயக கட்சியின் மூல புருஷரான தோழர் எஸ்.முத்தையா முதலியார் அவர்களின் தொண்டினால் என்றுதான் சொல்லுவேன். ஜஸ்டிஸ் கட்சி பிரமுகர்களில் பலரும், பார்ப்பனரல்லாத மக்களில் பலரும் அவருக்கு போதிய நன்றி விசுவாசம் காட்டாவிட்டாலும் நான் என்னைப் பொறுத்தவரை எப்போதும் ஒரு அளவுக்கு நன்றி யுடையவனே ஆவேன். மற்றபடி ஜனநாயகக் கட்சியார் அரசியல் நிபுணத்துவத்தை உத்தேசித்து ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கும் மிதவாத கட்சிக்கும் தங்கள் கட்சிக்கும் ஏதோ வித்தியாசமிருப்பதாக கூறலாம். ஆனால் அது என் சிறிய கண்ணுக்குத் தென்படவில்லை.

இந்தியாவில் ஒரே கட்சிதான்

இன்று இந்தியாவில் அரசியல் கொள்கையில் ஒரே கட்சிதான் உண்டு. அதாவது தேர்தலில் வெற்றி பெற்று மந்திரி பதவியை அடைந்து பணமும் அதிகாரமும் பெறவேண்டும் என்கின்ற கவலை கொண்ட ஒரே கட்சிதான் உண்டு. அதை அடைவதற்கு பல மார்க்கங்கள் பல தந்திரங்கள் கொண்டிருப்பதன் மூலம் பல கட்சிகள் இருப்பதாய்க் காணப்படலாம். அதோடு கூடவே அவை பெரிதும் சமுதாயத்துறையில் ஒன்றுக்கொன்று நேர்மாறான கொள்கை கொண்ட கட்சிகளாய்க் காணப்படலாம். அதன் பயனாய் சில கட்சி உண்மை பேசலாம். சில கட்சி புரியாத மாதிரி பேசலாம். சில கட்சி அடியோடு பொய்யும் புரட்டும் பித்தலாட்டமும் பேசலாம். இதுதான் இன்று அரசியல் கட்சிகளின் நிலைமை.

ஜஸ்டிஸ் கட்சி

ஆனால் ஜஸ்டிஸ் கட்சி தனது கொள்கைகளில் திட்டத்தில் உண்மை பேசுகிறது. அதுவும் சாத்தியமான மட்டும்தான் நடத்திக்கொடுப்பதாய் பச்சையாய்ச் சொல்லுகிறது. அதில் உள்ள தலைவர்களுக்குள்ளோ அங்கத்தினர்களுக்குள்ளோ கட்சி கொள்கை விஷயத்தில் அபிப்பிராய பேதமில்லை. தலைவர்களில் பின் பற்றுபவர்களில் ஒருவருக்கொருவர் ஒற்றுமை இல்லாதவர்களாகவும் பொது நோக்குடையவர்கள் அல்லாதவர்களாகவும் சுயநலத்துக்கு ஆக எதையும் செய்யக் கூடியவர்களாகவும் இருக்கலாம். அதைப்பற்றி நமக்குக் கவலையில்லை. அம்மாதிரி நபர்கள் எல்லாக் கட்சியிலும் உண்டு. அவர்களால் நேரும் கெடுதிக்கு எல்லாக் கட்சியாரும் சிறிது மார்ஜன் (இடம்) விட்டுத்தான் தீர்வேண்டும். மற்றபடி இன்று சமுதாயத் துறையில் பிற்பட்டு அடிமைப்பட்டு இழிவுபட்டுக் கிடக்கும் மக்களுக்கு ஜஸ்டிஸ் கட்சிதான் “சஞ்சீவி” மருந்து என்று சொல்லுவேன்.

காங்கிரஸ் கட்சிக்கு உத்தியோகமும் பதவி ஆசையும் இருப்பதாலேயே நான் அதை குறைகூறவில்லை. ஆனால் அது பிற்படுத்தப்பட்டு இழிவுபடுத்தப்பட்டு இருக்கும் மக்களுக்கு சமஉரிமை அளிக்க மறுப்பதையும் மற்றவர்கள் அளிப்பதைக் கெடுப்பதையுமே முக்கியக் கொள்கையாய்க் கொண்டு இருக்கிறபடியால் அதை ஒழித்து ஆக வேண்டும் என்கின்றேன். அதன் தலைவர்கள் பழமை விரும்பிகளாக இருப்பதாலேயே வருணாச்சிரம தர்மிகளாக இருப்பதாலேயே அவர்களிடத்தில் எனக்கு நம்பிக்கையும் மதிப்பும் இல்லை. மற்றபடி கட்சிகளைப் பற்றி நான் கவலைப்படவில்லை.

சுயமரியாதைப் பிரசாரம்

3. சுயமரியாதை இயக்கப் பிரசாரம் ஏன் செய்யவில்லை என்று கேட்கப்பட்டிருக்கிறது.

நானும் எனது தோழர்களும் ஒரு அளவுக்கு செய்து கொண்டோம் வருகிறோம். ஆனால் முக்கிய கவனம் ஜஸ்டிஸ் பிரசாரத்தில்தான் இருக்கிறது. சுயமரியாதை இயக்கத்தின் நன்மையைக் கோரி அது அவசியம் என்று கருதுகிறேன். எப்படியானாலும் இன்னும் ஒன்றரை மாதங்களில் ஜஸ்டிஸ் தேர்தல் பிரசாரம் தீர்ந்துவிடும். அதற்கப்புறம் அக்கட்சி தேர்தலில் வெற்றி பெற்றாலும் சரி, தோல்வி அடைந்தாலும் சரி, நானும் எனது தோழர்களும் தனி சுயமரியாதை இயக்கப் பிரசாரம் தான் செய்வோம்.

தோற்குமா? ஜெயிக்குமா?

4. ஜஸ்டிஸ் கட்சி வெற்றி பெறுமா? என்று கேட்கப் பட்டிருக்கிறது.

ஜஸ்டிஸ் கட்சி தோல்வியடைந்தால், நான் மகிழ்ச்சியடைவதோடு சுயமரியாதை இயக்கப் பிரசாரத்துக்கு பார்ப்பனரல்லாத மக்களால் அதிக ஆதரவு கிடைக்கக்கூடும் என்கிற தன்மையால் இயக்கப் பிரசாரம் வளமாய் நடக்கவும் இடம் ஏற்படும் என்று கருதுகிறேன். ஜஸ்டிஸ் கஷி ஜெயித்தால் தலைவர்கள், பதவி பெற்றவர்கள் ஆகியவர்களினது அனாதரவு ஏற்பட்டாலும் ஏற்படலாம். ஏனெனில், சிதறி கிடக்கும் பார்ப்பனரல்லாத மக்கள் ஒன்று சேர்ந்து பலமாய் வேலை செய்ய தோல்வி ஒரு சாதனமாகும். ஆனால் ஜஸ்டிஸ் கட்சித் தோல்வியடையாது. ஏனெனில் அதற்கு எதிரான கட்சி எதுவும் கொள்கையில் பலம் பொருந்தியதாக இல்லை. ஜஸ்டிஸ் கட்சித் தலைவர்களில் சிலர் இப்போது இருக்கும் அலக்ஷிய புத்தியும் பொறுப்பற்ற தன்மையும், சுயநல சூழ்ச்சியையும் விட இன்னும் கேவலமாய் நடந்து கொண்டாலும் அக்கட்சிக்கு தோல்வி ஏற்பட்டுவிடும் என்று நான் கருதவில்லை. ஏனெனில், அதற்கு கொள்கை பலம் உண்டு. காங்கிரசுக்கு அது அடியோடு பூஜ்யம். ஆதலால் ஜஸ்டிஸ் கட்சி தோல்வி அடையாது என்று கருதுகிறேன்.

சமதர்மம்

5. சமதர்மத்தைப் பற்றி ஒரு தோழர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

ஜஸ்டிஸ் கட்சி சமதர்மக் கட்சி என்பதை ஞாபகத்தில் வையுங்கள். அது தோன்றிய பிறகுதான் இன்று பறையனும், பார்ப்பானும் ஒரு ஸ்தானத்தில் சரிசமமாய் வீற்றிருக்கிறார்கள். புலியும் பசுவும் ஒரு துறையில் தண்ணீர் குடிப்பதுதான் சமதர்ம ராஜ்யம் என்பது பழங்கால பேச்சு. ஆனால், அது இன்று சர்க்கஸ் கொட்டகைகளில் நடைபெறுகின்றது. அதனாலேயே, நாம் அதை சமதர்ம ராஜ்யம் என்று சொல்லுவதில்லை. ஆனால், இன்று பறையனும், பார்ப்பானும், சாஸ்திரியும், சங்கராச்சாரியும், சக்கிலியும் ஒரு பீடத்தில் அமர்கிறார்கள்; ஒரு பதவியில் இருக்கிறார்கள். எப்படி? சவுக்கினாலா? ரிவால்வர் பயத்தினாலா? இல்லவே இல்லை. தாங்களாகவே ஆசைப்பட்டு அதுவும் பத்தாயிரம், இருபதாயிரம் செலவு

செய்து கொண்டு போய் அமர ஆசைப்படுகிறார்கள். பறையனை பார்ப்பான் பிரபுவே எஜமானே என்று நின்று கொண்டு கெஞ்சிப் பேசுகிறான். இதெல்லாம் எப்படி ஏற்பட்டது? ஜஸ்டிஸ் கட்சி ஏற்படுவதற்கு முன் தாழ்த்தப்பட்டவகுப்புகளைப் பற்றிய ஒரு வார்த்தையாவது காங்கிரஸ் கூட்டத்தில், நடவடிக்கையில், ஆதாரத்தில், திட்டத்தில், கொள்கையில் இருந்ததா என்று யோசித்துப் பாருங்கள். ஆகவே, ஜஸ்டிஸ் கட்சி சமதர்ம கட்சி என்பதில் உங்களுக்கு இன்னும் சந்தேகம் உண்டா என்று கேட்கின்றேன். ஆகையால் சமுதாய சமதர்ம வேலையே தான் நான் இப்போதும் இன்றும் செய்து வருகிறேன்.

பொருளாதார சமதர்ம வேலை செய்ய எனக்கு ஆசைதான். ஆனால், காங்கிரஸ் அதற்குப் பரமவிரோதி என்பதோடு அது ஒரு காட்டிக்கொடுக்கும் ஸ்தாபனமுமாகும். அது ஒழிந்தால்தான் பொருளாதார சமதர்மம் பேச சவுகரியப்படும் என்றாலும் சட்டத்துக்கு மாறாய் இல்லாமல், அதாவது சர்க்கார் அடக்குமுறைக்கு ஆளாகாமல் எவ்வளவு சமதர்ம பிரசாரம் செய்யலாமோ அவ்வளவையும் செய்துதான் வருகிறேன். செய்யத்தான் போகிறேன். மற்றபடி நீங்கள் எனக்கு இவ்வளவு கௌரவம் செய்து இவ்வளவு தூரம் எனது அபிப்பிராயத்தை எடுத்துச் சொல்ல வசதி அளித்ததற்கு எனது நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

குறிப்பு: 27.12.1936 ஆம் நாள் கோடம்பாக்கம் தொடர்வண்டி நிலையத்தை அடுத்த வரதராஜப் பேட்டையில் நடைபெற்ற கோடம்பாக்கம் பகுத்தறிவு சங்கத்தின் நான்காம் ஆண்டு விழாவில் ஆற்றிய தலைமை உரை.

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 10.01.1937

சீர்திருத்தத்தை உடைப்பது

சம்பாஷணை

- சித்திரபுத்திரன்

- சுப்பு:-** மணி என்ன விஷேசம்? சும்மா யோசிக்கிறாயே?
- மணி:-** ஒன்றும் இல்லை, இந்த தேவதாசி முறையை ஒழிக்க வேண்டுமே என்று பார்க்கிறேன்.
- சுப்பு:-** அதற்கு ஆக என்ன செய்யப் போகிறாய்?
- மணி:-** நம்ம பெண்களுக்கெல்லாம் பொட்டுக்கட்டி (முத்திரை போட்டு) விடலாம் என்று யோசிக்கிறேன்.
- சுப்பு:-** என்ன முட்டாளாய் இருக்கிறாயே? தேவதாசி முறையை ஒழிப்பவன் பொட்டுக் கட்டுவதை நிறுத்துவானா? தன் பெண்களுக்கும் பொட்டுக் கட்டுவானா?
- மணி:-** இல்லைய்யா, அப்படிச் செய்யாவிட்டால் வேறு சிலர் தங்கள் பெண்களுக்கு பொட்டுக்கட்டிவிடுவார்கள். ஆதலால், நாம் நம் பெண்களுக்கு பொட்டுக்கட்டிவிட்டால் அவர்களது பொட்டுக் கட்டும் தொழிலும் அவர்கள் தேவதாசித் தொழில் செய்வதும் தடுக்கப்பட்டுவிடாதா?
- சுப்பு:-** அதனால் நமக்கு என்ன லாபம்? எப்படியாவது அந்தத் தொழிலை நிறுத்துவதா அதை நாம் மேற்கொள்ளுவதா?
- மணி:-** நாம் பொட்டுக்கட்டி நம்ம பெண்களை விவசாயத்தினம் செய்ய வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டால் அந்தத் தொழில் நின்றுவிடாதா?
- சுப்பு:-** இது என்ன முட்டாள்தனமான யோசனை? நம்ம பெண்களுக்கு பொட்டு கட்டுகிறோம். விவசாயத்தினம் செய்ய வேண்டாம் என்று சொல்லுகிறோம். அதனால் விவசாயத்தினம் நின்று போகுமா? அப்புறம் பொட்டுக்கட்டிய நம்ம பெண்கள் புருஷர்கள் தேடாமல் இருக்க வேண்டுமே.
- மணி:-** ஏன்? புருஷன் வேண்டும் என்பது கட்டாயமா?
- சுப்பு:-** விதவை ஆனவர்களே புருஷனுக்கு அவஸ்தைப்படுகிறார்கள். பொட்டுக்கட்டி அலங்காரம் செய்து கொள்ள அனுமதித்து தாராளமாய் தேர்திருவிழாக்களுக்கு கோவிலுக்கு போய் வருகிறவர்களை புருஷன்

வேண்டும் என்பது கட்டாயமா என்று கேட்கிறாயே, உனக்கு உலக அனுபவமோ, இயற்கையின் சக்தியோ தெரிந்திருந்தால் இப்படி பேசுவாயா?

மணி:- நீ என்ன அப்படிச் சொல்லுகிறாய்? புதிய சீர்திருத்தத்தை உடைக்க நமது காங்கிரஸ் தலைவர் சத்தியமூர்த்தி அவர்கள் சட்டசபைக்கு போய் மந்திரி உத்தியோகம் ஏற்க வேண்டும் என்கின்றாரே. மந்திரி உத்தியோகம் ஏற்பதால் சீர்திருத்தம் உடைபடும்போது பொட்டுக் கட்டுவதால் விவசாயம் ஒழியாதா?

சுப்பு:- அட பைத்தியமே! அது சத்தியமூர்த்தி கோஸ்டியார் மந்திரி பதவி ஏற்காவிட்டால் ஜஸ்டிஸ் கோஸ்டியார் மந்திரி பதவி ஏற்றுக் கொள்வார்கள். ஆதலால் அப்பதவியில் இவர்கள் உட்கார்ந்து கொண்டால் ஜஸ்டிஸ் கோஸ்டியார் என்ன செய்வார்கள்? என்று கருதி அவர் அப்படிச் சொன்னார். அதில் என்ன தப்பு?

மணி:- அதுபோல் தான் நானும் சொல்லுகிறேன். நமது பெண்கள் பொட்டுக் கட்டிக்கொண்டால் தேவதாசிகள் என்ன செய்யமுடியும்? இல்லாவிட்டால் அவர்கள் பொட்டுக்கட்டிக் கொள்ளுகிறார்கள்.

சுப்பு:- பொட்டுக்கட்டிக்கொண்ட நமது பெண்கள் புருஷன்களை தேடாமல் இருக்க முடியுமா என்று முன்னமே சொன்னேனே? மந்திரி பதவி ஏற்றுக்கொண்டால் அங்கு மந்திரிகளுக்கு உள்ள பொறுப்புப்படியும் சட்டப்படியும் நடக்காமல் இருக்க முடியுமா? மந்திரி பதவி ஏற்பதற்கு முன்பே சட்டசபைக்குள் நுழையும்போது தேவதாசிகள் எப்படிப் பொட்டுக்கட்டிக்கொள்ள கோவிலுக்குள் நுழையும்போதே அந்த சாமிக்கும் சாமியின் பக்தருக்கும் அடி ஆளாய் அதாவது கீழே இருப்பவளாய் சொல்லியே கடவுளை வேண்டி பொட்டுக்கட்டிக் கொள்வதுபோல் சட்டசபை மெம்பர்கள் சட்டப்படி நடக்கிறேன் என்று சத்தியம் செய்துவிட்டுத்தானே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும்? அங்கு மந்திரி ஆனவுடன் செகரட்டரி சொன்னபடி கேட்காவிட்டால் கவர்னரிடம் புகார் போகும். கவர்னர் செகரட்டரி சொல்கிறபடி நடக்கச் சொல்லுவார், நடக்கா விட்டால் தன்னுடைய விசேஷ அதிகாரத்தையும் பாதுகாப்பு அதிகாரத்தையும் பயன்படுத்தி சொந்த முறையில் உத்தரவு போடுவார். அப்புறம் மந்திரிகள் கவர்னரை மன்னிப்பு கேட்கவேண்டும்; இல்லா விட்டால் ராஜினாமா கொடுக்க வேண்டும். ராஜினாமா கொடுத்த பிறகு என்ன செய்ய முடியும்? பேசாமல் இருக்க வேண்டியதுதான். கவர்னர் வேறு (கட்சியாருக்கு) கூட்டத்தாருக்கு மந்திரி பதவி அளித்துப் பார்ப்பார். அதற்குள் காங்கிரசிலிருந்து சிலர் பிரிந்து அந்தக் கூட்டத்தில் சேர்வார்கள். பிறகு “உளி முறிந்த சக்கிலி மாதிரி” பழய மந்திரிகள் பேந்தப் பேந்த முழிக்க வேண்டியதுதான்.

மணி:- அதெப்படி காங்கிரஸ்காரர்கள் மற்ற கூட்டத்தாருடன் சேருவார்களா?

சுப்பு:- ஏன் சேரமாட்டார்கள்? வேலூர், திருச்சி, தர்மபுரி ஆகிய காங்கிரஸ்காரர்களை நினைத்துப் பாரேன். அவர்கள்தானே, அவர்களைப் போன்ற மனித வர்க்கத்தார்தானே காங்கிரஸ் சட்டசபைக்காரர்கள். உனக்கு உலக அனுபவமும் இயற்கையின் சக்தியும் தெரிந்திருந்தால் நீ இப்படிப் பேசுவாயா?

அதோடு கூட சத்தியமூர்த்தியாரின் கோஷ்டியாரின் யோக்கியதையும் அவர்களது முன்பின் நடவடிக்கைகளும் நாணயமும் தெரிந்திருந்தால் இப்படிப் பேசுவாயா?

மணி:- சரி மந்திரிகள் ராஜினாமா கொடுத்துவிடுகிறார்கள். வேறு யாரும் மந்திரி பதவி ஏற்க மெஜாரிட்டி இல்லாமல் செய்துவிடுகிறார்கள், அதனால் சீர்திருத்தம் முறிந்துவிடாதா?

சுப்பு:- அதனால் தான் எப்படி சீர்திருத்தம் முறிந்துவிடும்? கவர்னர் சட்டசபையைக் கலைத்துவிட்டு மறு எலக்ஷன் போட்டுவிடுவார். அப்போது காங்கிரசின் பேரால் நின்ற பழய ஆட்கள் வேறு கஷ்டியின் பேராலோ சுதந்திரமாகவோ நிற்பார்கள். அப்புறம் தனித்தனியாகவோ, கூட்டாகவோ மந்திரிகள் வந்து யாருக்கும் பொறுப்பில்லாமல் தனக்கே, சர்க்கார் சட்டத்திற்கே, பணத்துக்கே பொறுப்பாய் இருந்து வேலை நடத்துவார்கள்.

மணி:- ஆனால் சீர்திருத்தத்தை உடைக்க முடியாதா?

சுப்பு:- நீதான் சொல்லே பார்ப்போம், எங்காவது எப்போதாவது இந்த சர்க்காரின் சட்டத்தை மீறி ஒரு காரியமாவது செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? என்று பார். அடிபட்டாய், உதைபட்டாய், சட்டம் மீறினாய், மறியல் செய்தாய், ஜெயிலுக்கு போனாய், கொடியேற்றினாய், மகாத்மா பட்டம் கொடுத்தாய், சர்தார் பட்டம் கொடுத்தாய், தேசபந்து ஆனாய், ராஷ்டிரபதி ஆனாய், ராஜாஜி ஆனாய், வெங்காயம் ஆனாய், கருப்பட்டி ஆனாய், விளக்கெண்ணெய் விளக்கெரித்தாய், குரங்கு குல்லாப் போட்டாய், செருப்பெறிந்தாய், அழகு முட்டை போட்டாய், கடசியாக வெள்ளைக்காரர்களில் சிலபேரை சுட்டாய், முடிவில் ஆனதென்ன? ஆளுக்கொரு கல்லுப் போட்டால் வெள்ளையர்கள் செத்துப் போவார்கள், அதை நான் தடுத்தேன் என்று காந்தி சொன்னார். நான் தூக்கு மேடைக்குப் போகத் தயார் ஜவஹர்லால் தூக்கு மேடைக்குத் தயார் என்று சொன்னார். அவ்வளவோடு தீர்ந்தது பாரத யுத்தம் பிறகு செய்யப்போவது என்ன?

குடி அரசு - உரையாடல் - 10.01.1937

காங்கிரஸ் தீர்மானங்கள்

பெய்ஸ்பூரில் கூடக் கலைந்த 50 - வது காங்கிரசைப் பற்றிக் “குடி அரசி”ல் நமது அபிப்பிராயத்தை எழுதிவிட்டு காங்கிரஸ் தீர்மானங்களின் தன்மையைப் பற்றி பின்னால் எழுதுவதாக எழுதியிருந்தோம்.

காங்கிரசின் 20 தீர்மானங்களில் ஒரே ஒரு தீர்மானம் மாத்திரம் பொதுஜனங்களின் கவனத்துக்குக் கொண்டு வரத்தக்கதாகும். மற்ற தீர்மானங்கள் சடங்குத் தீர்மானங்களேயாகும். ஆதலால் அவற்றைப் பற்றி குறிப்பிடாமல் முக்கிய தீர்மானத்தைப் பற்றியே கவனம் செலுத்துவோம்.

அதாவது, சட்டசபை தேர்தலைப் பற்றிய தீர்மானம்.

“1935-ம் வருஷத்து இந்திய கவர்ன்மெண்ட் ஆக்ட் என்னும் அரசியல் சீர்திருத்தமானது இந்தியருடைய விருப்பத்துக்கு மாறானது. ஆதலால் அதை இந்த காங்கிரஸ் நிராகரிக்கிறது.

அதனோடு ஒத்துழைப்பது இந்திய சுதந்திர எழுச்சிக்கு துரோகம் செய்ததாகும்.

பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்திற்கு இந்தியாவின் மீது உள்ள ஆதிக்கத்தைப் பலப்படுத்துவதாகும்.

பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய ஆதிக்கத்தினால் ஏற்கனவே சுரண்டப்பட்டுள்ள இந்திய மக்களை இந்த புதிய அரசியல் இன்னும் கசக்கிப்பிழிந்து வேலை வாங்கி தரித்திரர்களாக்கும் என இக்காங்கிரஸ் அபிப்பிராயப்படுகிறது.

ஆகையால், இந்த புதிய அரசியலுக்கு கீழ்ப்படிவதில்லை என்றும், இதனுடன் ஒத்துழைப்பது இல்லை என்றும் இதை ஒழிப்பதற்கு சட்டசபைக்கு உள்ளும் வெளியிலும் போராடுவது என்றும் காங்கிரஸ் ஏற்கனவே முடிவு செய்து கொண்டிருப்பதை இக்காங்கிரஸ் மீண்டும் எடுத்துரைக்கின்றது” என்பது முக்கிய தீர்மானமாகும்.

மற்ற அம்சங்களைப்பற்றிய விவரங்களில்,

இந்தியாவுக்கு அரசியல் அமைக்க பிரிட்டிஷாருக்கு உரிமை கிடையாது என்பதையும், இந்தியாவுக்குப் பூரண ஜனநாயகத்துவமே தேவை என்பதையும், சட்டசபை அபேக்ஷகர்கள் காங்கிரஸ் தேர்தல் பிரச்சினையையே பிரசாரம் செய்ய வேண்டுமென்பதையும் விளக்கிவிட்டு

சட்டசபையில் உள்ள காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் இந்தியாவின் அரசியலை நிர்ணயிப்பதற்கு ஜனப்பிரதிநிதி சபை கூட்டவேண்டும் என்றும், வயது வந்தவர்களுக்கு எல்லாம் வாக்குரிமை கொடுத்து அவர்களைக் கொண்டே பிரதிநிதிசபை கூட்டவேண்டும் என்று கோர வேண்டுமென்றும் கட்டளை இட்டுவிட்டு,

உத்தியோகம் ஏற்பு விஷயத்தில்,

“உத்தியோகம் ஏற்பதா கூடாதா என்பதை மாகாண அசம்பிளி தேர்தல் முடிந்த பிறகு அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கமிட்டியே எவ்வளவு சீக்கிரமாக முடிவு செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரமாக முடிவு செய்யும்.

தேர்தலுக்குப் பிறகு பல மாகாண காங்கிரஸ் கமிட்டிகளும் தங்கள் ஜில்லாக் கமிட்டியையும் ஸ்தல கமிட்டியையும் கலந்து ஆலோசித்து இவ்விஷயமாக தமது சிபார்சுகளை அ.இ. காங்கிரஸ் கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டும். அதன் பேரில் அ.இ.கா. கமிட்டி முடிவு செய்யும்” என்பது காங்கிரஸ் தீர்மானமாகும்.

ஆகவே இப்போது சட்டசபை அபேக்ஷகர்கள் சட்டசபைக்குப் போய் என்ன செய்வது என்பதற்கு ஒரு திட்டம் கிடையாது.

ஆனால் பொதுஜனங்களை ஏமாற்றவும் ஓட்டர்களை ஏமாற்றவும் மிகவும் சரியான திட்டம் என்று சொல்லலாம். ஏனெனில் இன்று காங்கிரஸ்காரர்களுக்குள் இரண்டுவித அபிப்பிராயமுடையவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் ஒரு சாரார் பதவி ஏற்புக்காரர்கள். அதோடு பதவி பெற்று சீர்திருத்தத்தை நடத்திக் கொடுத்து பயன்பெற அவா உடையவர்கள். மற்றொரு சாரார் முட்டுக்கட்டை மனோபாவமுடையவர்கள். ஆதலால் இத்தீர்மானம் இருவரையும் ஏமாற்றத் தகுந்தது. ஓட்டர்களோ 100க்கு 90 பேர் தற்குறிகள்; அரசியல் ஞானம் கற்பிக்கப்படாதவர்கள். அவர்களை இரு கூட்டத்தாரும் ஏமாற்ற இத்தீர்மானம் வசதியளிக்கிறது.

இது எப்படியோ இருக்கட்டும். முடிவில் அ.இ. காங்கிரஸ் கமிட்டி சட்டசபையில் முட்டுக்கட்டை போட்டு அரசியலை உடைக்க வேண்டுமென்று தீர்மானிப்பதாகவே வைத்துக் கொள்வோம்.

காங்கிரசு எதிர்ப்பு - முட்டுக்கட்டை, சீர்திருத்தத்தை உடைத்தல் ஆகிய காரியங்களில் ஈடுபடப் போவதாகவே வைத்துக்கொள்ளுவோம். அப்படியானால் புது சீர்திருத்தத்தின்படி ஏற்பட்டிருக்கும் தேச ஆட்சி நடைபெறுவது எப்படி? அதை நடத்துபவர்கள் யார்? சொத்து காவல், நீதி சமாதானம், பரிபாலனம் ஆகிய காரியங்கள் பார்ப்பது யார்? உத்தியோகஸ்தர்களுடைய அக்கிரமங்களை கேட்பது யார்? ஒரே வகுப்பாரே உத்தியோகங்களை எல்லாம் கொள்ளைகொண்டு போகாமல், ஒரு வகுப்பார் ஆதிக்கம் ஏற்படாமல் பார்ப்பது யார்?

இந்திய மக்கள் வருஷம் ஒன்றுக்கு 250 கோடி ரூபாய் வரிகொடுத்துவிட்டு அவர்கள் பிரதிநிதிகள் சட்டசபைக்குப் போவதற்கும் கோடிக்கணக்கில் ரூபாய் செலவழித்துவிட்டு அங்கு போய் அரசியலை முட்டுக்கட்டை போடுவதற்கும் அரசியலை உடைப்பதற்கும் நாள்களை வீணாக்கினால் நம்மால் கொடுக்கப்பட்ட வரி நாசமாகிறதா இல்லையா என்று கேட்கின்றோம்.

காங்கிரஸ் இந்திய ஜனப்பிரதிநிதி சபையாய் இருப்பது உண்மையாய் இருந்து, இந்திய மக்களும் காங்கிரசை ஆதரிப்பது உண்மையாய் இருந்து காங்கிரசின் கொள்கையும் அரசாங்க நடப்புக்கு முட்டுக்கட்டை போட்டு அரசியலை உடைப்பது உண்மையாயிருக்குமானால் முதலில் செய்ய வேண்டிய வேலை வரியைக் கொடுப்பதை நிறுத்துவதேயாகும். அப்படிக்கில்லாமல் வரியைக் கொடுத்துவிட்டு 10 ஆயிரம் 20 ஆயிரம் செலவு செய்து சட்டசபைக்குப் போய் உட்கார்ந்து கொண்டு திட்டமும் நிகழ்ச்சிக் குறிப்பும் இல்லாமல் வீணே அரசாங்கத்தார் ஏணி என்றால் கோணி என்று சொல்லிக்கொண்டு அரசாங்கத்துக்கு தோல்வி மேல் தோல்வி, காங்கிரசுக்கு வெற்றிமேல் வெற்றி என்று பத்திரிகைகளில் எழுதிக்கொண்டு காலத்தைப் போக்கினால் மக்களுக்கு என்ன லாபம் என்று கேட்கின்றோம்.

தோழர் புலாபாய் தேசாய் அவர்கள் தேர்தலில் காங்கிரஸ்காரர்கள் 100க்கு 50வீதம்தான் ஜெயிக்கக்கூடும் என்று வியத்தமாய்ச் சொல்லி விட்டார். தோழர் காந்தியார் காங்கிரசுக்காரர்களின் முட்டுக்கட்டை, சீர்திருத்த உடைப்பு ஆகிய வேலைகளுக்கு தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அதாவது ஷெட்யூல் வகுப்பார்கள் சம்மதிக்க வேண்டியதில்லை என்று சொல்லிவிட்டார். தோழர் ஜின்னாவும் மற்றும் உள்ள முஸ்லீம் சங்கத்தார்களும் காங்கிரசை வால் பிடிக்கக்கூடாது, பின்பற்றக்கூடாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். கிறிஸ்தவர்களும் ஐரோப்பியர்களும் சமதர்மம் மதத்துக்கு விரோதம் என்றும் சீர்திருத்தத்தை உடைப்பது ராஜத்துரோகம் என்றும் சொல்லிவிட்டார்கள். மற்றபடி ஜமீன்தார்கள், வியாபாரிகள், நிலச்சுவான்தார்கள் அழிவு வேலை ஜன சமூகத்துக்கும் முற்போக்குக்கும் கேடு என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த நிலையில் காங்கிரஸ் முட்டுக்கட்டை போடுவதெங்கே? சீர்திருத்தத்தை உடைப்பது எங்கே என்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டாமா என்று கேட்கின்றோம்.

1920ம் வருஷத்திய சீர்திருத்தத்தை உடைப்பதற்கு வக்கீல்கள் வேலையைவிட்டு மாணவர்கள் பள்ளியைவிட்டு முனிசிபாலிட்டி ஜில்லா போர்டு தாலுக்கா போர்ட் காலியாக்கப்பட்டு கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் பொது மக்களிடம் வசூல் செய்து செலவழிக்கப்பட்டு வேலை விட்ட வக்கீல்களுக்கும் பள்ளி விட்ட மாணவர்களுக்கும் அந்தப் பணத்தில் வேலை கொடுத்து சம்பளம்- நிவேதனம் கொடுத்து

பதினாயிரக்கணக்காய் மக்கள் ஜெயிலுக்கு அனுப்பப்பட்டு ஜெயிலுக்கு போனவர்கள் குடும்பத்துக்கும் அலவன்ஸ் கொடுத்து இவ்வளவும் செய்தும் ஒரு காரியமும் நடவாமல் தோழர்கள் தாஸ், நேரு, சீனிவாசயங்கார், லஜபதிராய், மகமதலி, ஷங்கத்தலி போன்ற உண்மையிலேயே நாட்டில் பெருமையும் மதிப்பும் செல்வமும் அறிவும் வீரமும் உள்ள ஆட்கள் எல்லாம் தலைகீழாய்த் தொங்கிப்பார்த்தும், ஆகாத காரியத்தை காந்தியார் காங்கிரசிலிருந்து விலகி, ராஜகோபாலாச்சாரியார் ஓய்வெடுத்துக்கொண்டு இருக்கிற காலத்தில் மற்றும் பலர் காங்கிரசை எதிர்த்துக்கொண்டிருக்கிற காலத்தில் - ஜாதி ஜாதியாய் வகுப்பு வகுப்பாய் மதம் மதமாய் மக்கள் பிரிந்து நிற்கும் காலத்தில் சத்தியமூர்த்தியும் ஜவஹர்லாலும் தலைவர்களாகவும் சர்வாதிகாரிகளாகவும் இருக்கும் காலத்தில் - மாத சம்பளக்காரர்கள், கூலிகள், சட்டசபை பதவி முதலிய மோகக்காரர்கள் மாத்திரமே அபிமானிகளாகவும் தொண்டர்களாகவும் பிரமுகர்களாகவும் இருக்கிற இந்தக் காலத்தில் என்ன செய்ய முடியும் என்று கேட்கின்றோம்.

ஜவஹர்லால் ஆசைப்படுகின்றபடியும் சத்தியமூர்த்தியார் சொல்லுகிறபடியும் ராஜகோபாலாச்சாரியார் கனவுப்படியும் காங்கிரசின் பேரால் நிறுத்தப்படும் ஆட்கள் வெற்றி பெற்று விட்டார்கள் என்றே வைத்துக்கொள்ளுவோம். கவர்னர் சத்தியமூர்த்தியாரைக் கூப்பிட்டு மந்திரி லிஸ்ட்டு கொடுக்கும்படி கேட்பதாகவே வைத்துக்கொள்ளுவோம். தோழர் சத்தியமூர்த்தியார் 1. சத்தியமூர்த்தி, 2. பிரகாசம், 3. யாகூப்உசேன், 4. எம்.சி.ராஜா, 5. டாக்டர் சுப்பராயன், 6. சி.ஆர்.ரெட்டி, 7. முத்துரங்க முதலியார் அல்லது ஜார்ஜ் ஜோசப் ஆகியவர்கள் பெயரைக் கொடுப்பதாகவே வைத்துக்கொள்ளுவோம். இவர்கள் போய் உட்கார்ந்த முதல் மீட்டிங்கில், “இந்த சீர்திருத்தம் பயன்படாதது, இதை ஒழிக்க வேண்டும், சர்க்கார் ஜனப்பிரதிநிதி சபை கூட்டி இந்திய பொதுஜனங்களின் அபிப்பிராயப்படி ஒரு சீர்திருத்த திட்டம் ஏற்படுத்த வேண்டும். அதுவரை நாங்கள் இந்த சீர்திருத்தத்தையோ அரசாங்கத்தையோ நடத்த மாட்டோம்”

என்ற தீர்மானம் தோழர்கள் சுப்பையாவால் பிரேரேபிக்கப்பட்டு அண்ணாமலையால் ஆமோதிக்கப்பட்டு கிருஷ்ணசாமிபாரதியால் ஆதரிக்கப்பட்டு சொக்கலிங்கம் காமராஜன் ஆகியவர்களால் பின் தாங்கப்பட்டு 115 மெம்பர்களின் ஓட்டுகளால் காந்திக்கு ஜே, வந்தே மாதரம் என்கின்ற கோஷத்துக்கு மத்தியில் நிறைவேற்றப்பட்டு விட்டதாகவே வைத்துக்கொள்ளுவோம். மேலால் என்ன நடக்கும் என்று கேட்கின்றோம். கவர்னர் லீவ் எடுத்துக்கொள்வாரா? செகரட்டரிகள் ராஜினாமா கொடுத்து விடுவார்களா? பட்டாளங்கள் வெளியாக்கப்பட்டு போர்ட் சென்சார்ஜ் கோட்டை மூடப்பட்டு காங்கிரஸ் மண்டபம் சட்டசபை மண்டபமாகி விடுமா? என்று கேட்கின்றோம்.

அதுதான் போகட்டும், சட்டசபை காங்கிரஸ் மெம்பர்கள் செலவு பில்லாவது சட்டசபை காரியதரிசிக்கு கொடுக்க மாட்டார்களா என்று கேட்கின்றோம். என்ன காரியத்தை இத்தீர்மானமும் வெற்றியும் வந்தே மாதரமும் நிறுத்திவிடும் என்று கேட்கின்றோம்.

இந்திய சட்டசபையில் தோழர்கள் புலாபாயும் சத்தியமூர்த்தியும் மற்றும் மெஜாரிட்டி காங்கிரஸ் மெம்பர்களும் இருந்து 2½ வருஷ காலமாய் என்ன காரியம் செய்ய முடிந்ததோ அதற்கு மேல் வரப்போகும் சென்னை சட்டசபையில் என்ன செய்ய முடியும் என்று கேட்கின்றோம்.

இப்பொழுதே காங்கிரஸ்காரர்கள் ஒரு விஷயத்தை ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். அதென்னவென்றால், இப்போதைய சீர்திருத்தத்தில் கவர்னருக்கு முன்பிருந்ததைவிட அதிகமான அதிகாரம் இருக்கிறது என்றும், சட்டசபையின் எந்தத் தீர்மானத்தையும் நிராகரித்துவிடலாம் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே காங்கிரஸ்காரர்களின் சீர்திருத்த மறுப்பு தீர்மானம் என்ன பலனை உண்டாக்கிவிட முடியும் என்று கேட்கின்றோம்.

பொதுஜனங்கள் முட்டாள்கள் என்றும், ஓட்டர்கள் பெரும்பாலோர் அரசியல் ஞானமற்றவர்கள் என்றும் காங்கிரஸ்காரர்கள் கருதியிருக்கும் முழு தைரியத்தால் பேசும் புரட்டுகளே இன்று காங்கிரஸ் கொள்கையாயிருக்கின்றது என்று சொல்லக்கூடுமே யல்லாமல் மற்றபடி காங்கிரசுக்கு காரியத்துக்கு பயன்படும்படியான திட்டம் ஏதாவது இருக்கிறதா என்று கேட்கின்றோம். உண்மையில் இன்று காங்கிரசில் சட்டசபைக்குப் போகிறவர்கள் பெரும்பாலும் யார் என்று பார்த்தால் உத்தியோகம் ஏற்று பலன் அனுபவிக்க வேண்டும் என்கின்ற கூட்டத்தார்கள் என்பது விளங்கும்.

தோழர் சத்தியமூர்த்தியாரும் அவரது அந்தரங்க நண்பர் தோழர் டாக்டர் சுப்பராயன் அவர்களும் எப்படிப்பட்டவர்கள் என்பதை நாம் விளக்கவேண்டியதில்லை.

தோழர் சுப்பராயன் அவர்கள் 1927ம் வருஷத்தில் காங்கிரசுக்காரர்களால் பிடித்து வைக்கப்பட்ட மந்திரிகளில் ஒருவராயிருந்தபொழுது சைமன் கமிஷனை பகிஷ்கரித்து மற்ற மந்திரிகள் ராஜிநாமாக் கொடுத்த காலத்தில் இவர் ராஜிநாமாக் கொடுக்காமல் ஜஸ்டிஸ் கட்சியாரின் மந்திரியாக ஆகி மேல்கொண்டு 3½ வருஷ காலம் பயன் அனுபவித்தவர். அப்படிப்பட்டவர் இன்று மந்திரியானால் வேறு யார் வெளியேறினாலும் நமது டாக்டர் அவர்கள் காலாவதி ஆகி சார்ஜெண்டு வெளியில் பிடித்துத் தள்ளினாலொழிய வெளியில் வந்துவிடக்கூடுமா என்று யோசிக்க விரும்புகிறோம்.

தோழர் சத்தியமூர்த்தியாரோ செல்லுமிடங்களில் எல்லாம் நான் மந்திரி ஆனால் அதைச் செய்வேன், இதைச் செய்வேன், தண்ணீர் கொண்டு வருவேன், வரி குறைப்பேன், போலீஸ்காரனை சலாம் போட வைப்பேன் என்கின்ற மந்திரங்களையே ஜெபித்து வருகிறார். சிலர் பட்டங்களை விட்டு விட்டுக்கூட

மந்திரி பதவிக்கு காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் காங்கிரசானது சட்டசபையில் முட்டுக்கட்டை போடப்போகின்றது என்பதையோ மந்திரி பதவியை கிடைக்கக்கூடுமானால் மறுக்கப் போகிறது என்பதையோ யார் நம்புவார்கள்?

எப்படி ஆன போதிலும் காங்கிரசின் நிலைமை அது எவ்வளவுதான் பாமர மக்களிடத்தில் மூடபக்தி பெற்றிருந்தாலும் இப்போது அது வெகு நெருக்கடியாக ஆகிவிட்டது. அதற்கு ஜெயித்தாலும் ஆபத்து தோற்றாலும் ஆபத்து என்கின்ற நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. இருதலைக் கொள்ளிக்குள் அகப்பட்ட எறும்புபோல் ஆகிவிட்டது. வெட்டி ஆடம்பரத்துடன் அதன் வாழ்வும் முடியப்போகிறது.

எப்படி எனில் ஜெயித்தால் மந்திரி பதவி ஏற்கும் போதே வகுப்புக் கலகம் ஏற்படும். பதவி ஏற்றபின் கொள்கையிலும் வேலைத் திட்டமுறையிலும் சதா தொல்லை நேரும். ஏதாவது ஒரு காரணத்தால் வெளியேற நேர்ந்தால் டாக்டர் சுப்பராயன் மந்திரிகாலம் போல் சிலர் தங்கிக்கொள்வார்கள். சிலர்தான் வெளியேறுவார்கள் என்கின்ற நிலைமை ஏற்படும்.

மந்திரி பதவி ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டாலோ சட்டசபையில் இவர்கள் வேறு என்ன செய்ய முடியும் என்பதையும் இவர்கள் ஓட்டுப் பலத்தால் தோற்கடிக்கக்கூடிய தீர்மானங்களின் கதி என்ன ஆகும் என்பதையும் நாம் விளக்க வேண்டியதில்லை. அல்லது காங்கிரஸ் அல்லாத மந்திரிகளின் மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வருவதாகவே வைத்துக்கொண்டாலும் அத்தீர்மானம் நிறைவேறிவிட்டாலும் அப்புறம் என்ன செய்வது? மந்திரிகள் இலாகாவை கவர்னர் ஏற்று நடத்துகிறார் என்றோ அல்லது சட்டசபை கலைக்கப்பட்டு மறுதேர்தல் ஏற்படுத்தப்படுகிறது என்றோ வைத்துக்கொள்வோம். அப்பொழுது கவர்னர் ஆட்சி செல்லுபடியற்றதாகிவிடுமா? அல்லது மறுதேர்தலில் மறுபடியும் காங்கிரஸ் ஜெயிக்குமா? என்று பார்த்தால் வேலூர் ஜி. போ. காங்கிரஸ் மெம்பர்கள் ராஜினாமாக் கொடுத்த பின்பு என்ன பலன் ஏற்பட்டதோ அதுதான் ஏற்படுமே ஒழிய வேறு என்ன நடக்கக்கூடும்?

ஆகையால் காங்கிரசின் சட்டசபை வேட்டையானது அதன் அந்திய காலத்துக்கு சாதனமாய் முடியப்போகின்றது என்பதை இப்போதே “ஜோசியம்” கூறுகிறோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 10.01.1937

காங்கிரஸ் “ஜெயித்தது”

காங்கிரஸ் சட்டசபைத் தேர்தலுக்கு இதுவரை தமிழ் நாட்டில் அபேஷுகர்களை நிறுத்தப்பட்டதிலிருந்தே ஒரு அளவுக்குக் காங்கிரசின் கொள்கை வெற்றி பெற்று விட்டதென்றே கூறலாம்.

என்னவெனில் இன்று தென்னாட்டில் சிறப்பாகத் தமிழ் நாட்டில் காங்கிரஸ் பார்ப்பன ஆதிக்க ஆயுதம் என்பதும் அவ்வாதிக்கத்துக்கு ஜஸ்டிஸ் கட்சியால் ஏற்படப் போகும் ஆபத்திலிருந்து தப்புவதற்காகவே காங்கிரஸ் நடத்தப்படுகிறது என்பதும் அறிஞர் அறியாததல்ல. அதற்கு ஆகவே காங்கிரஸ் இன்று சட்டசபை வேட்டை ஆடுகின்றது. முடிவு எப்படி இருந்தாலும் பார்ப்பன ஆதிக்கத்துக்கு வெற்றி ஏற்பட்டுவிட்ட தென்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

என்ன வென்றி என்றால் தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரை சட்டசபைக்குப் பொதுத் தொகுதி மெம்பர்கள் பெண்கள் உட்பட 64 பேர்களேயாகும். இந்த 64 ஸ்தானங்களுக்கு இதுவரை காங்கிரஸ் 62 ஸ்தானங்களுக்கு ஆட்களை நிறுத்தி இருக்கிறது.

இவற்றிலும் தோழர்கள் சுப்பையா, சொக்கலிங்கம், அண்ணாமலை, காமராஜ் நாடார், கிருஷ்ணசாமி பாரதி, ஆதிகேசவ நாயக்கர், சேலம் சுப்பிரமணியம், ராமநாதன், கிருஷ்ணசாமி பாரதி மனைவி முதலிய சுவார் பதினம்களை அவர்கள் வெற்றிபெற வேண்டும் என்கின்ற கவலை இல்லாமல் அந்த இடங்களைப் பூர்த்தி பண்ணுவதற்காகவே நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த மாதிரி தோழர்களை நீக்கிக் கணக்குப் பார்த்தால் காங்கிரசுக்கு தமிழ் நாட்டில் நிஜமாகவே நிறுத்தப்பட்டிருக்கும் அபேஷுகர்கள் மொத்தம் 50 அல்லது 52 பேர்களே யாவார்கள். இவர்களில் 18 பேர்கள் பார்ப்பனர்கள் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தோழர்கள் சென்னை 1. டி. பிரகாசம், 2. என்.எஸ். வரதாச்சாரி. 3. சத்தியமூர்த்தி, 4. ருக்மணி லக்ஷ்மிபதி, 5. டாக்டர் சீனிவாசய்யர், 6. கே. பாஷ்யம், 7. சேஷாத்திரி ஆச்சாரியார், 8. சிதம்பர அய்யர், 9. பூவராக அய்யங்கார், 10. அம்மாப்பேட்டை வெங்கிட்டராமய்யர், 11. ஆலஸ்யம் அய்யர், 12. திண்டுக்கல் குப்புசாமி அய்யர், 13. மட்டப்பாறை

வெங்கிட்டராமய்யர், 14. எக்னேஸ்வர சர்மா, 15. சங்கரய்யர் லக்ஷ்மி, 16. திண்டுக்கல் நாகராஜ அய்யர், 17. சேலம் பி.டி. வெங்கட்டாச்சாரி, 18. கோபி டி. சீனிவாசய்யர் ஆகியவர் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்னம் 2 ஸ்தானங்கள் பாக்கி இருக்கின்றன.

ஆகவே 62க்கு ஏன் 52க்கு 18 பேர் பார்ப்பனர்களாகிவிட்டார்கள். இது மொத்தத்தில் மூன்றில் ஒரு பாகத்துக்கு மேலாகவே இருக்கிறது. சென்னை கார்ப்பரேஷன் எலக்ஷனுக்கும் இது போலவே நிறுத்தப்பட்டார்கள். அது வெற்றி பெற்ற பின்பு இன்றும் 3ல் ஒரு பாகம் பார்ப்பனர்களுக்கு ஒதுக்கி வைத்து விட்டார்கள்.

ஆகவே முறையில் காங்கிரஸ் வெற்றி பெற்று விட்டது என்று சொல்லித்தானே ஆகவேண்டும்? இனி அடுத்த தேர்தல் ஏதாவது ஏற்பட்டால் அதற்கு 2-ல் ஒரு பாகம் அதாவது சரி பகுதிப் பேர் நிறுத்தப்படுவார்கள் என்பதில் யாருக்கும் சந்தேகம் வேண்டியதில்லை. அப்பறம் பழையபடி “சர்வம் பார்ப்பன மயம்” என்று ஆகிவிடலாமல்லவா? இதற்கு ஆக நாம் மாத்திரம் வருந்தி என்ன செய்ய முடியும்? நம்மவர்களின் காட்டிக்கொடுக்கும் தன்மையும், மானங்கெட்ட தன்மையும் இன்னமும் அச்சக் குலையாமலிருக்கும் போது நமது தலைவர்கள் என்பவர்களில் பலரே இன்னமும் அவர்களுக்கு உள் ஆளாய் இருக்கும்போது இவற்றை எதிர்பார்க்கவேண்டியதுதானே.

ஆகவே ஜஸ்டிஸ் கட்சி நியாயமான கட்சி என்பதற்கும், அது இன்னும் வெகுநாளானால் இருக்க வேண்டி இருக்கிறது என்பதற்கும், வெற்றியோ தோல்வியோ என்ன ஏற்பட்டாலும் லட்சியம் செய்யாமல் அதற்காக இன்னமும் உழைக்க வேண்டியது உண்மை சமதர்ம வாதிகளுக்கு நீங்காக் கடமை என்பதற்கும் ஆதாரமும் அவசியமும் இதிலிருந்தாவது விளங்கவில்லையா?

குடி அரசு - கட்டுரை - 10.01.1937

வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவத்துக்கு ஜே!

வங்காளம் ‘தேசீயத்துக்கு’ படு தோல்வி

ஆனால் சமூக ஒற்றுமை ஏற்பட்டது

வங்காளத்தில் இந்துக்களுக்கும் முஸ்லீம்களுக்கும் “இருந்த வகுப்பு வாதப் பேய்” “மாண்டு மடிந்து” தீர்க்காயுள் பெற்று விட்டது. அதாவது ராஜி ஏற்பட்டு விட்டது. வகுப்பரிமைக்கு சிரஞ்சீவிப்பட்டம் கிடைத்து விட்டது. “தேசீயம்” செத்து ஒழிந்தது. இரு கட்சித் தலைவர்களும் கூடி இரு சமூகத்துக்குள்ளும் ராஜி செய்துகொண்டார்கள்.

ராஜி நிபந்தனை

1. இன்று அரசாங்கம் முஸ்லீம்களுக்கு அளித்துள்ள விகிதாச்சார வகுப்பரிமை வகுப்புத் தீர்ப்பு அதில் கண்டபடி 10 வருஷ காலத்துக்கு ஆகேஷிக்கப்படக்கூடாது. இரு சமூகத்தார் சம்மதித்தால் மாத்திரம் அதைப்பற்றி மத்தியில் யோசிக்கலாம்.
2. மந்திரிசபை அமைக்கப்படுவதில் முஸ்லீம்களுக்கு ஜனத்தொகுதிக்கு தகுந்தபடி பகுதி எண்ணிக்கை கொடுக்கப்படவேண்டும்.
3. சர்க்கார் உத்தியோகம் மற்ற பிரதிநிதித்துவம் ஆகியவைகளில் முஸ்லீம்களுக்கு ஜனத்தொகை விகிதப்படி பகுதி விகிதாச்சாரம் ஒதுக்கப்படவேண்டும். யோக்கியதாம்சப் பரீகைஷ குறைந்த அளவுக்கே ஏற்படுத்தப்படவேண்டும் என்பதாகும்.

இந்த நிபந்தனைகள் 1933ம் வருஷத்திலேயே பார்லிமெண்ட் கூட்டுக் கமிட்டியில் எடுத்துரைக்கப்பட்டனவாம். அப்போதே முஸ்லீம்கள் ஒப்புக்கொண்டார்களாம். ஆனால் இந்துக்கள் தான் ஆட்சேபித்தார்களாம். 4 வருஷம் சென்று இப்போதுதான் இந்துத் தலைவர்களுக்கு புத்தி வந்திருக்கிறது. இப்போதாவது ஒப்புக்கொண்டு ஒற்றுமைப்பட்டதற்கு நாம் மகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

தென்னாட்டிலும் பார்ப்பனர்களுக்கு எப்போது இந்த மாதிரி புத்தி வந்து பார்ப்பனர் - அல்லாதார் என்கின்ற வேற்றுமையும் பிணக்கும் ஒழிய இணங்குவார்களோ தெரியவில்லை. பார்ப்பனருக்கு இருக்கும்

இன்னம் கொஞ்ச நஞ்சம் யோக்கியதையும் ஒழிந்து நெருக்கடியான காலம் வந்த பிறகே அவர்கள் வழிக்கு வருவார்கள் என்று எண்ணுகிறோம்.

நாளாக நாளாக நமக்கு நன்மைதான். ஏனென்றால், அவர்களைப்பற்றி அதிக பிரசாரம் செய்ய வசதி இருந்து வருகிறது. கடனுக்கு நாளாக நாளாக வட்டி ஏறுவது போலும் விவகாரம் வலுக்க வலுக்க வட்டியும் கோர்ட்டு செலவும் அதிகரிப்பது போலும் கலகமும் பிணக்கும் வளர வளர நமக்கு விகிதாச்சாரப் பிரச்சினை பெருகிக் கொண்டே வர வசதி இருக்கிறது. தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியாரும் சத்தியமூர்த்தியாரும் செய்கின்ற ஆர்ப்பாட்டங்கள் இன்று பார்ப்பனர்களுக்கு ஏதோ பெரிய ஆதாயம் கொடுப்பதாக காணப்படலாம். பார்ப்பனரல்லாதாருக்கு பெருத்த அழிவுகாலம் ஏற்பட்டுவிட்டது போல் தோன்றலாம். ஆனால் இதன் முடிவு கடைசியில் பார்ப்பனருக்கு 100க்கு 3 விகிதத்துக்கே கொண்டு வந்து விடப் போகிறது என்பதில் நமக்கு சந்தேகமில்லை. ஆகவே இன்றைய “தோல்வி” “வெற்றி” “போர் தொடுக்க துவஜாரோகணம்” “ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கு அழிவு காலம்” “ஜஸ்டிஸ் கட்சி அழிந்தே போய்விட்டது” என்கின்ற “தேசீயப் பிரசாரங்களு”க்கு நாம் மயங்கவேண்டியதில்லை; கலங்க வேண்டியதில்லை.

பார்ப்பனீயம் ஒழிக, பார்ப்பன ஆதிக்கம் அழிக என்கின்ற பல்லவியே நமது “தாரக” மந்திரமாய் “உபாசனாமூர்த்த”மாய் இருக்கவேண்டியது. மரணமடைய நேரும் ஒவ்வொரு தமிழ் மகனும் இதையே “மரணத்தறுவாய் நாம் மந்திரமாக”க்கொள்ள வேண்டியது.

துரோகிகளைப்பற்றி கவலைவேண்டாம்! கோடாலிக் காம்புகளைப் பற்றி நினைவு வேண்டாம்!! நடப்பது நடக்கட்டும்!!! வெற்றி நம்முடையதே!!!! வெற்றி நம்முடையதே!!!! நம்முடையதே!!!!

குடி அரசு - கட்டுரை - 10.01.1937

புறமுதுகு கொடுத்தோடிய ஆச்சாரியார் மறுபடியும் போர் முனைக்கு வந்து விட்டார்

இதில் ஆச்சாரியமொன்றுமில்லை

தோழர் சி. ராஜகோபாலாச்சாரியார் வட ஆற்காடு ஜில்லா போர்ட் தேர்தலிலும் திருச்சி முனிசிபல் தேர்தலிலும் காங்கிரஸ்காரர்களின் அயோக்கியத்தனம் வெளியாகி தலைவர்கள், மகா தியாகிகள், பாரத மாதாவின் அருந்தவப் புதல்வர்கள் என்கின்றவர்களின் யோக்கியதையும் வெளியாகி காங்கிரஸ் என்றால் சீ என்னும்படியான நிலைமைக்கு வந்து விட்டவுடன் (தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார்) மனம் நொந்து

“இன்றிலிருந்து சென்னையிலோ (சென்னை மாகாணத்திலோ ப-ர்) அல்லது வெளியிடங்களிலோ (வெளிமாகாணத்திலோ - என்றுதான் அப்போது காங்கிரஸ் பத்திரிகைகளும் காங்கிரஸ் தலைவர் களும் கருதி விசனப்பட்டிருக்கிறார்கள் ப-ர்) உள்ள எந்த காங்கிரஸ் கமிட்டி அலுவல்களுக்கும் எனக்கும் யாதொரு சம்மந்தமும் இல்லை.”

என்று 11-8-36ந் தேதியில் ஒரு அறிக்கை எல்லா பத்திரிக்கைகளுக்கும் வெளியிட்டு விட்டு துறவு பூண்டுகொண்ட விஷயம் அந்த தேதி பத்திரிகை களில் இன்றும் யாவரும் காணலாம்.

நாம் அன்றைய தினமே மறுபடியும் ஆச்சாரியார் பார்ப்பன பிரசார அரசியலுக்கு வருவார் என்றும், இன்று காங்கிரசுக்கு ஏற்பட்ட நாற்றத்தை சகிக்க முடியாமல் பலவீனத்தினால் விலகிக்கொண்டதாய் காட்டிக் கொண்டார் என்றும், காங்கிரஸ் இந்த நாற்றம் ஒழிந்ததும் முன்னணிக்கு வருவாரென்றும் எழுதி இருந்தோம். அது இன்று நிஜமாகி புறமுதுகு கொடுத்தோடியவர் மறுபடியும் போர்முனைக்கு வந்து பழையபடி வீரம் பேசுகிறார். ஜஸ்டிஸ் கட்சியை ஒழிப்பதையே “பல ஜன்மத்துக்கும்” தொண்டாய் கொண்டுவிட்டார். ஆனால் அக்கக்ஷியை ஒழிக்க முடியாது என்றும், அவரது இந்த எண்ணம் அவரது வாழ்வையே குட்டிச்சுவராக்கிவிட்டது என்றும் சொல்லி பரிதாபப்படுவதை விட அவருக்கு நாம் செய்யும் பணி வேறு ஒன்றும் இல்லாமல் போனதற்கு உண்மையிலேயே வருந்துகிறோம்.

குடி அரசு - கட்டுரை - 10.01.1937

தர்மபுரி தேர்தல் வண்டவாளம் அழுவதற்கு வெட்கமில்லையா?

சேலம் ஜில்லா போர்டு பிரிவினையான விஷயம் யாவரும் அறிந்ததேயாகும். அதில் சேலம் ஜில்லா போர்டு என்பதற்கு காங்கிரஸ்காரர் பிரசிடெண்டாக வந்துவிட்டார். அதற்கும் நாமினேஷன் கொடுத்த பிறகுதான் தேர்தல் நடந்திருக்கிறது. அது போலவே சென்னை மாகாணத்தில் மற்றும் எவ்வளவோ ஜில்லா போர்டுகள் பிரிக்கப்பட்டு நாமினேஷன்கள் கொடுக்கப்பட்ட பிறகே இதுவரை பெரிதும் பிரசிடெண்ட் தேர்தல்கள் நடந்திருக்கின்றன. இனியும் நடக்கப்போகின்றன. கோயமுத்தூர் ஜில்லா போர்டும் அப்படியே நடந்தது. ஈரோடு ஜில்லா போர்டும் அப்படியே நடந்தது. முன் சொன்ன சேலத்திலும் அப்படியே நடந்தது. அதுபோலவே தான் தருமபுரி ஜில்லா போர்டும் நடந்திருக்கிறது.

இந்த நிலையில் பிரசிடெண்ட் தேர்தலில் காங்கிரஸ் அபேக்ஷகர் தோல்வி அடைந்துவிட்டதற்கு பார்ப்பன பத்திரிகைகள் ஜஸ்டிஸ் கட்சி மீது ஆத்திரத்தைக் காட்டி வசவு மாலை சூட்டுகின்றன.

தர்மபுரி நடவடிக்கையைப் பார்த்தவர்களுக்கு ஜில்லா போர்டுக்கு காங்கிரசிற்கு இயற்கையிலேயே மெஜாரிட்டி கிடையாது என்பது விளங்கும். ஒட்டு ஒன்றுக்கு 2000, 3000, 4000 ரூபாய் கொடுத்து சில ஓட்டுகள் விலைக்கு வாங்கிய பிறகே காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு 14 ஓட்டுகளாவது பெற முடிந்திருக்கிறது.

இந்த யோக்கியதையில் தேசியப் பத்திரிகைகள் என்பவை ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் நாணையத்தைப்பற்றி பேச முன்வந்திருப்பது “குச்சிக்காரி வரும்படி குறைந்தவுடன் கற்பு உபதேசம் செய்யப் புறப்பட்டாள்” என்பதுபோல் இருக்கிறது.

காங்கிரஸ்காரர்கள் ஓட்டர்களுக்குப் பணம் கொடுத்து மெம்பர் தேர்தல்களிலேயே வெற்றி பெற்றது ஒரு புறமிருக்க காங்கிரஸ் பிரசிடெண்ட் தேர்தலுக்குக்கூட சிலர் பணம் வாங்கிக்கொண்டு ஓட்டுப்போட்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்கும் ஆதாரம் காட்டத் தயாராய் இருக்கிறோம்.

அதாவது 2, 3-ந் தேதிகளில் கத்தை கத்தையாய் கரன்சி நோட்டுகள் வைத்துக்கொண்டு ஊர் ஊராய்த் திரிந்து பணம் கொடுத்து மெம்பர்களைப்

பிடித்துக்கொண்டு வந்து ஒவ்வொருவராக அறையில் போட்டுப் பூட்டிக் கொண்டார்கள். 4ந் தேதி தேர்தல் நடக்கும்போது மெம்பர்களைக் கைதிகள் போல் அறையைத் திறந்து வண்டியில் வைத்து ஆபீசுக்கு அழைத்துப் போகும்முன் கற்பூரம் பற்றி வைத்து ஒவ்வொருவரிடம் வெளிப்படையாய் ஒட்டுப்போட ஒப்பந்தம் பேசி சத்தியம் வாங்கிக் கொண்டு வண்டி ஏற்றினார்கள்.

பிறகு என்ன நடந்தது என்பதைக் கவனிக்க வேண்டுகிறோம். ஏனெனில் அதுதான் காங்கிரஸின் யோக்கியதையைப் பட்டவர்த்தனமாய்க் காட்ட மிகவும் சரியான ஆதாரமாகும்.

அதென்னவென்றால் எலக்ஷன் ஸ்தலத்தில் சேலம் ஜில்லா கலைக்டர் தோழர் எஸ்.வி. ராமமூர்த்தி அவர்கள் தலைமையில் எலக்ஷன் நடக்கும்போது காங்கிரசுக்கு ஒட்டுப்போட்ட 14 மெம்பர்களும் பாரிஸ்டர், வக்கீல்கள், பெரிய மிராசுதாரர்கள் உள்பட எல்லோருமே கலைக்டரையே ஒட்டுச் செய்யும்படி சொல்லி வெளிப்படையாக (ஒப்பன் ஓட்டாகவே) ஒட்டுப் போட்டார்கள். இந்த சமயத்தில் கலைக்டர் ஒருவரை “நீர் பாரிஸ்டராயிற்றே, நீர் ஏன் ஒப்பன் ஓட்டுப் போடுகிறீர்?” என்று கேட்டாராம். மற்றொருவரை “நீர் வக்கீலாயிற்றே, உமக்குக்கூடவா எழுதப்படிக்கத் தெரியவில்லை?” என்று கேட்டாராம்.

இப்படியே ஒவ்வொருவரையும் கலைக்டர் கேட்கும்போது ஒருவர் “மயக்கமாய் இருக்கிறது” என்றும், ஒருவர் “தலை சுறுகிறது” என்றும், ஒருவர் “கண் மப்பாயிருக்கிறது” என்றும், ஒருவர் “மனம் சரியாயில்லை” என்றும் இப்படியே இன்னும் பலரும் பல விதமாய் சமாதானம் சொல்ல கலைக்டர் சிரித்துக்கொண்டே ஒட்டு (மார்க்கு) செய்தாராம்.

ஆகவே காங்கிரஸ் மெஜாரிட்டி அதாவது பொது ஜனங்களுடைய அபிப்பிராயம் இந்த 14 பேர்களுடையதுதான் என்பதாய் இருந்தால் இந்த பதினான்கு பேரும் பொதுஜனப் பிரதிநிதிகளாக யோக்கியமுடையவர் களாவார்களா என்று கேட்பதோடு காங்கிரசுக்கு உண்மையிலேயே மெஜாரிட்டி இருந்திருக்கிறதா என்று கேட்கிறோம்.

“மடியில் கனமில்லாதவர்கள் வழியில் ஏன் பயப்படவேண்டும்?” இவர்கள் பணத்துக்கோ அல்லது வேறு சுயநலத்துக்கோ பிரதிநிதிகளாய் இல்லாமல் பொதுஜனங்களுக்கு உண்மையான பிரதிநிதிகளாய் இருந்திருந்தால் தோழர் M.G. நடேச செட்டியாரைத் திருப்தி செய்யச் சத்தியமும் செய்து கொடுத்துவிட்டு ஒப்பன் ஓட்டாய் ஒட்டுப் போடக் காரணம் என்ன என்று கேட்கின்றோம்.

ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கு “அந்திய காலம்” ஏற்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் அந்திய காலத்துக்கு ஆரம்பகாலம் ஏற்பட்டில்லாமல் காங்கிரசுக்கு இந்த கதி ஏற்பட்டிருக்க முடியுமா?

இன்னமும் நமக்கு வந்துள்ள செய்தியில் ஆசாமிகள் பேரும் அவர்கள் ஆள் ஒன்றுக்கு இத்தனை ரூபாய் கொடுத்து வெளிப்படையாய் ஒட்டுப் போட இத்தனை ஓட்டர்களிடம் கண்டிஷன் வாங்கப்பட்டது என்ற விபரமும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அவைகள் எல்லாம் உண்மையாயிருக்குமா என்று சந்தேகப்பட்டே நாம் அதை பிரசுரிக்கவில்லை.

ஆனால் 14 ஓட்டர்களும் பாரிஸ்டர், வக்கீல்கள், மிராசுதாரர்கள் ஆகியவர்கள் சட்ட விரோதமாய் வெளிப்படையாய் ஒட்டுப் போடக் காரணம் என்ன? சட்டப்படி ரகசியமாய் ஒட்டுப் போடுவதில் இவர்களுக்கு ஏற்பட்ட அசௌகரியம் என்ன? என்று கேட்கின்றோம்.

சில ஜில்லா போர்டு மெம்பர்களின் தேர்தல்களில் சில விஷயங்கள் நேரிலேயே நாம் பார்த்திருக்கிறோம். என்னவென்றால் ரகசிய ஓட்டுக்கு ஒரு ரூபாய், ஒப்பன் ஓட்டுக்கு இரண்டு ரூபாய் என்று பேரம் பேசப்படுவதையும், வெளிப்படையாய் ஒட்டுப் போட்டுவிட்டு பொது மனிதரிடம் பொதுக் கட்டிய பணத்தை வாங்கிப் போவதையும் பார்த்திருக்கிறோம்.

தரம்புரி காங்கிரஸ் மெம்பர்கள் விஷயத்தில் இது பொருந்தாது என்று சொல்வதானாலும் சேலத்தில் வெகு நாளாய் ஆதி முதல் காங்கிரஸ்வாதியாயிருந்தவரான தோழர் வெங்கிட்டப்ப செட்டியார் அவர்கள் குமாரரும் சீமைக்குப் போய் பாரிஸ்டர் பாஸ் செய்து ஆங்கில நாகரீகத்தையும் நாணயத்தையும் படித்து வந்தவருமான பாரிஸ்டர் தோழர் எஸ்.வி. ராமசாமி அவர்கள் கூட இம்மாதிரி ஒப்பன் ஓட்டுப் போட சரியான காரணம் சொல்லாவிட்டால் அதில் காங்கிரசு, தேசாபிமானம், பொதுஜனப் பிரதிநிதித்துவம் என்பவைகள் அல்லாமல் வேறு என்னமோ ஒன்று ஒளிந்து கொண்டு இருக்கிறது என்றாவது சொல்ல வேண்டாமா என்று கேட்கின்றோம்.

தலைமை வகித்த கலைக்டர் தோழர் ராமமூர்த்தி I.C.S. அவர்கள் இவ்விஷயங்களை அதாவது இன்ன இன்னார் இத்தனை பேர் காங்கிரஸ் பிரசிடெண்ட் அபேக்ஷகருக்கு இன்ன இன்ன காரணம் சொல்லி (ஒப்பனாய்) வெளிப்படையாய் நடேச செட்டியாருக்குத் தெரியும் படியாக ஒட்டுப் போட்டார்கள் என்று கவர்ன்மெண்டுக்கு ரிபோர்ட் செய்திருப்பார்கள் என்றே எண்ணுகின்றோம். இந்த ரிப்போர்ட்டையும் கவர்னர் பிரபு பார்ப்பார் என்றே கருதுகிறோம். இவற்றைப்பற்றி அடுத்து வரும் சட்டசபையில் இருகட்சி அங்கத்தினர்களும் கேள்வி கேட்பார்கள் என்றும் எதிர்பார்க்கிறோம்.

இப்படிப்பட்ட யோக்கியர்களைக் கொண்ட காங்கிரஸின் சார்பாய் நிறுத்தப்பட்ட தலைவர் - அதுவும் வெளிப்படையாய் ஒப்பன் ஓட்டு

போடும்படி ஏற்பாடு செய்து கொண்ட தலைவர் வெற்றி பெறவில்லை என்று காங்கிரஸ் பத்திரிக்கைகள் அழுவதற்கு வெட்கமில்லையா என்று கேட்கின்றோம். இந்த லக்ஷணத்தில் ஜஸ்டிஸ் கக்ஷி மந்திரி மீது குறை கூற வெட்கமில்லையா என்றும் கேட்கின்றோம்.

காங்கிரஸ்காரர்களின் ஜனநாயகத்துவமும் தேர்தலில் வெற்றி பெறும் யோக்கியதையும் அவர்களது பிரதிநிதித்துவமும் தான் சுயராஜ்யத்திற்கு பாதை என்றால் அப்பாதையை கல்லும் முள்ளும் படைக் கத்தாழையும் போட்டு மூடி விடுவதே மேல் என்று சொல்லுவோம்.

குடி அரசு - கட்டுரை - 10.01.1937

“இந்து”வின் நொண்டிவாத அழகை

ஸ்தல ஸ்தாபன நாமினேஷன்

அதற்குள் அழகை முடிந்துபோகவில்லை

“இந்து” பத்திரிகையானது தர்மபுரி ஜில்லாபோர்டு பிரசிடெண்டு எலக்ஷனில் காங்கிரசுக்கு தோல்வி ஏற்பட்டுப் போனதின் காரணமாய் ஜஸ்டிஸ் கக்ஷி மீது பழி சுமத்துகிறது. அதாவது தோல்விக்கு காரணம்,

1. சர்க்கார் நாமினேஷன் செய்த கெஜட் விளம்பரம் ஞாயிற்றுக்கிழமை (லீவு நாளில்) வெளியாக்கப்பட்டதாம்.
2. எலக்ஷன் நடத்தப்படுவதற்கு முன்பாகவே குறிப்பிட்ட போர்டுக்கும் மொத்த மெம்பர்கள் எவ்வளவு என்பதை தெரியப்படுத்த வேண்டும் என்கின்ற சட்டத்தை அனுசரிக்கவில்லையாம்.
3. எலக்ஷன் மெஜாரிட்டியை நாமினேஷன் கெடுத்துவிட்டதாம்.

இந்த மூன்று காரணங்களும் நொண்டி வாதமான காரணம் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

எப்படி எனில் முதலாவது காரணமான லீவு நாளில் நாமினேஷன் பெயர்கள் கெஜட் ஆனதினால் எலக்ஷனை எப்படி பாதித்து விட்டது என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை.

இது “ஆடத் தெரியாத தேவடியாள் கூடம் போதாது” என்று சாக்குச் சொல்லுவது போல் இருக்கிறது.

சர்க்கார் காரியாலயங்களுக்கு டிசம்பர் 23ந் தேதியில் இருந்து ஜனவரி 3ந் தேதி வரையில் விடுமுறை நாளாகும். பிரசிடெண்ட் தேர்தல்களோ சேலத்துக்கு ஜனவரி மீ நாலாந் தேதியும் தர்மபுரிக்கு 5ந்தேதியும் ஏற்கனவே கலைக்டரால் குறிப்பிடப்பட்டாய் விட்டது. ஆதலால் தேர்தலுக்கு முன்பாகவே நாமினேஷன் ஆனவர்களின் பெயர்கள் வெளியாக்க வேண்டியதின் நிமித்தம் 3ந்தேதி விசேஷ கெஜட் மூலம் வெளியாக்கப்பட வேண்டியதாயிற்று. இது அனேக தடவைகளில் சாதாரணமாக அரசாங்கத்தாரால் செய்யப்பட்டு வரும் காரியமே ஒழிய தர்மபுரிக்கு மாத்திரம் செய்யவில்லை. சேலம் போர்டு பிரசிடெண்ட் தேர்தலில் ஓட்டுச் செய்த நாமினேஷன் மெம்பர்களும் லீவு நாளில்

வெளியான கெஜட்டில் பிரசுரிக்கப்பட்டவர்களேயாவார்கள். இந்த சந்தர்ப்பங்களிலெல்லாம் லீவு நாளில் கெஜட் வெளியானதை “இந்து” பத்திரிகையோ, வேறு காங்கிரஸ்காரர்களோ குற்றம் சொல்லவோ அல்லது எடுத்துக் காட்டவோ கூட இதுவரை முன் வரவில்லை.

சட்ட சம்பந்தமாக கூறப்படும் குற்றமும் ஆதாரமற்றது என்றே சொல்ல வேண்டும். அல்லது வேண்டுமென்றே குரோதக்கண்ணில் பார்த்து குரைப்பது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். சட்டத்தில் ஒரு போட்டுக்கு மொத்த மெம்பர்களின் எண்ணிக்கை நிர்ணயிக்கும் பிரிவானது:-

“போட்டுக்கு இவ்வளவு பேர்கள் மெம்பர்களாயிருக்கவேண்டும் என்பதை கவர்ன்மெண்டார் விளம்பரத்தின் மூலம் வெளியிடவேண்டும்” என்றுதான் சொல்லுகிறதே தவிர “இந்து” பத்திரிகை சொல்லுகிறபடி “தேர்தலுக்கு வேண்டிய காரியம் துவக்குமுன்னமே வெளிப்படுத்த வேண்டும்” என்பதாக இல்லை.

போட்டு மெம்பர் தேர்தல் மெம்பர்கள் எலக்ஷன் நடந்து அதில் வராத ஒதுக்கி வைக்கப்பட்ட வகுப்பார்களை அறிந்து அவர்கள் ஜனத்தொகை வீதாச்சாரத்துக்கும் எத்தனை மெம்பர்கள் வேண்டி இருக்கும் என்பதை உணர்ந்து சட்டத்தையும் அனுசரித்து நியமனம் செய்ய வேண்டியிருப்பதால் மெம்பர்கள் தேர்தலுக்கு பின்னால் தான் மொத்த எண்ணிக்கை நிர்ணயிக்க முடிகிறது. ஆதலால் கவர்ன்மெண்டார் இவ்விஷயத்தில் சட்டத்தை மீறி சட்ட வாசகத்துக்கு விரோதமாய் ஒன்றும் செய்து விடவில்லை.

கட்சியாக எலக்ஷன் மெஜாரிட்டியை நாமினேஷன் கெடுத்து விட்டது என்பது.

இது அடியோடு வேண்டுமென்றே சுமத்தும் பழியாகும். ஏனெனில் தர்மபுரி ஜில்லா போர்ட் அதாவது வடக்கு சேலம் ஜில்லா போர்டு மெம்பர்கள் தேர்தல் நடந்தவுடன் காங்கிரஸ்காரர்கள் 24 மெம்பர்களில் தங்களுக்கு 18 மெம்பர்கள் என்று அவர்களே விளம்பரப்படுத்தினார்கள். அது ஒரு புறமிருக்க மேல் குறிப்பிட்ட மொத்த மெம்பர்கள் 24 பேர்களில் தோழர் கிருஷ்ணமூர்த்தியை பிரசிடெண்டாக்குவதற்கு அதாவது “கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் தலைமையில் போர்டில் தொண்டாற்றுகின்றோம்” என்று 14 பேர்கள் கூடி தங்களை ஒரு கமிட்டியாய் ஏற்படுத்திக் கொண்டு தாங்கள் ஜில்லா மக்களுக்கு ஆக உழைப்பதாய் சில கொள்கைகளையும் வகுத்து ஒரு அறிக்கை தயார் செய்து தங்கள் கையெழுத்துக்களையும் போட்டு வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அவ்வறிக்கை சர்க்கார் அதிகாரிகள் பார்வைக்கும் தென்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த நிலையில் காங்கிரசுக்கு 10 மெம்பர்கள் தான் உண்மையாய் இருந்திருக்க வேண்டும் என்பதை சர்வ முட்டாளும் ஒப்புக்கொள்வான்.

இது எப்படியோ இருக்கட்டும். காங்கிரஸ்காரர்கள் வெளியிட்டிருக்கிற படியே பார்த்தாலும் காங்கிரசின் பேரால் காங்கிரஸ் ஆதரவால் மெம்பரான 18 பேர்கள் அன்று எலக்ஷனின் போது எங்கு போய்விட்டார்கள் என்று கேட்கின்றோம்.

மறுநாள் 6-ந் தேதி சேலத்தில் காங்கிரஸ்காரர் தோல்வி துக்கம் கொண்டாடிய ஒரு துக்க மீட்டிங்கில் தோழர் பாரிஸ்டர் S.V. ராமசாமி அவர்களும் அவர் தகப்பனார் வெங்கட்டப்ப செட்டியாரும் சேலம் காங்கிரஸ் காரியதரிசியும் டாக்டர் சுப்பராயன் அவர்களும் பேசியிருப்பதில் ஒரு விஷயம் வெளியிட்டிருப்பதைக் காணலாம். (அது 7-1-37தி “சுதேசமித்திரன்” 9ம் பக்கம் 2,3, கலங்களில் காணப்படுகிறது.)

அதாவது,

காங்கிரசின் சார்பாக வெற்றி பெற்ற மெம்பர்களான தோழர்கள் வெங்கிட்டே கவுண்டர், ஹரூர் தீர்த்தகிரி கவுண்டர், ஊத்தங்கரை சென்ன கிருஷ்ண செட்டியார் ஆகியவர்கள் காங்கிரஸ் நிபந்தனை பத்திரத்தில் கையெழுத்து போட்டு காங்கிரசின் பேரால் வெற்றி பெற்று விட்டு பிரசிடெண்ட் தேர்தலில் காங்கிரசை மோசம் செய்துவிட்டதால் அவர்கள் பதவியை ராஜினாமா செய்ய வேண்டுமென்று பேசி தீர்மானங்களும் செய்திருக்கிறார்கள்.

மற்றும் ஸ்ரீமான் S.C. வெங்கட்டப்ப செட்டியார் “ஜில்லா காங்கிரஸ் கமிட்டியின் தலைவரான தர்மபுரி டாக்டர் S.R. தர்மலிங்கம் அவர்கள் தர்மபுரி ஜில்லா போர்டு தேர்தலில் காங்கிரஸ் பிரதிநிதியான ஸ்ரீமான் M.G. நடேசம் செட்டியாருக்கு விரோதமாக வேலை செய்ததை கண்டித்து இம்மாதிரி காங்கிரசுக்கு விரோதமாக நடந்து கொண்டதற்கு ஜில்லா காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் பதவியிலிருந்து அவரை நீக்கி தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளும்படி தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியை கேட்டுக் கொள்ளுகிறது” என்று ஒரு பிரேரேபணை கொண்டு வந்திருக்கிறார்.

ஸ்ரீமான் சாமண்ணா இதை ஆமோதித்திருக்கிறார். அதன் பின் ஏகமனதாக இது நிறைவேறி இருக்கிறது.

மற்றும் “வேலூரில் நடந்தபடியே இங்கும் சம்பவம் நடந்துவிட்டது. வருத்தகரமான விஷயம்” என்று சேலம் ஜில்லா காங்கிரஸ் கமிட்டி காரியதரிசியே பேசி இருக்கிறார்.

கட்சியாக டாக்டர் சுப்பராயன் அவர்கள் அக்கூட்டத்தில் பேசுகையில் “காங்கிரஸ் மெம்பரான ஸ்ரீமான் வெங்கிட்டே கவுண்டர் (பிரசிடெண்டு அபேகூசுரான தோழர் கிருஷ்ணமூர்த்தி கவுண்டர்) தன் ஜாதியை சேர்ந்தவர் என்கின்ற காரணத்தால் ஜஸ்டிஸ் கசூதியை சேர்ந்த ஒருவருக்கு

தலைவராகும்படி ஓட்டுச் செய்திருப்பதால் காங்கிரசில் இம்மாதிரி வகுப்புவாதம் இருந்து வருவது விசனப்படத் தக்கதாகும்” என்று பேசி அழுது இருக்கிறார்.

ஆகவே வாஸ்தவத்தில் ரிக்கார்ட்டுப்படி பார்க்கவேண்டுமானால், தர்மபுரி ஜில்லா போர்டு தலைவர் தேர்தலில் காங்கிரஸ் அபேக்ஷகர் காங்கிரஸ் மெம்பர்களின் நடத்தையாலும் “துரோகத்தாலும்” தோல்வி அடைந்ததே தவிர ஜஸ்டிஸ் கக்ஷியால் தோல்வி அடையவில்லை என்று உறுதியாய்ச் சொல்லுவோம்.

அன்றியும் தோழர் கிருஷ்ணமூர்த்தி கவுண்டரை ஆதரிப்பதாக வாக்களித்து கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுத்த 14 மெம்பர்களில் 5, 6 பேர்களை காங்கிரஸ்காரர் பணம் கொடுத்தும் வைஸ் பிரசிடெண்டு கொடுப்பதாகச் சொல்லியும் விலை கொடுத்து வாங்கி இருக்கிறார்கள் என்பதற்கு ஆதாரம் காங்கிரஸ் மெம்பர்கள் எழுதப்பட்டிருக்க தெரிந்த பெரிய மனிதர்கள் என்பவர்களாய் இருந்தும் வெளிப்படையாய் ஓட்டுப் போட்டிருப்பதே போதுமானதாகும். விஷயம் இப்படி இருக்க, தோல்விக்கு ஆக ஜஸ்டிஸ் கக்ஷியை வைவதும் அதற்கு அந்திய காலம் வந்து விட்டது என்று சொல்லுவதும் எப்படி சமாதானமாகிவிடும்?

இதுவரை காங்கிரஸ்காரர்கள் எந்த ஊர் தேர்தலிலாவது யோக்கியமாய் நடந்து கொண்டார்கள் என்று “இந்து” பத்திரிகை ஒரு விரலையாவது விட முடியுமா என்று கேட்கின்றோம்.

திருநெல்வேலி, திருச்சி, தென் ஆற்காடு, வட ஆற்காடு, திருவண்ணாமலை முதலிய இடங்களில் காங்கிரசின் பேரால் வந்த மெம்பர்கள் எவ்வளவு காங்கிரசுக்கு ஓட்டுப் போட்ட ஆட்கள் எவ்வளவு என்று கணக்கு பார்த்தால் காங்கிரசின் யோக்கியதை விளங்கிவிடும். இல்லாவிட்டால் தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியாரைக் கேட்டாலும் அவரது துறவை கேட்டாலும் சுலபத்தில் புரிந்துவிடும்.

இப்பொழுதுதான் ஆகட்டும் ஒரு ஜோசியம் கூறுகிறோம். காங்கிரசு தலைவர்கள் சட்டசபைத் தேர்தலுக்கு இதுபோலவே ஆட்களை நிறுத்தி இருக்கிறார்கள். (முக்கிய கருத்து தாங்கள் மந்திரிகளாக வரலாம் என்று கருதியே) இவர்கள் ஜெயித்து மெஜாரிட்டி ஆகப்போவதில்லை என்பது உறுதி. ஒரு சமயம் மெஜாரிட்டியாக வந்துவிட்டார்கள் என்றே வைத்துக்கொள்வோம். அப்பொழுதும் இதுபோல்தான் எதிர்க்கட்சிக்கு கையெழுத்துப்போட்டு கொடுத்து காங்கிரசை வெட்கப்படும்படி தோற்கடிக்கப் போகிறார்கள் என்பதாகச் சொல்லி வைக்கிறோம்.

டாக்டர் சுப்பராயன் அவர்கள் சொன்னது போல் காங்கிரசில் பரிசுத்தமான கலப்படமில்லாத வகுப்பார்கள் எல்லாம் வகுப்பு வாதம்

பேசித்தான் தீருவார்கள். யோக்கியமாகப் பணம் சம்பாதிக்காத பணக்காரர்கள் இடத்திலெல்லாம் உண்மையான ஏழை மெம்பர்கள் பணம் வாங்கித்தான் தீருவார்கள்.

பணமிருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் தங்களுக்கு மேல் அதிகப்பணம் வைத்திருப்பவர்களிடத்தில் எல்லாம் “சமதர்மிகள்” பணம் கேட்டுத்தான் தீருவார்கள். இன்னும் பலவும் செய்வார்கள்.

“இந்து” “சுதேசமித்திரன்” “தினமணி” ஆகிய பத்திரிகைகள் எல்லாம் அப்போது ஒரு தரம் “காங்கிரசுக்கு துரோகம் செய்துவிட்டார்கள்”, இனி வரப்போகும் தேர்தலிலாவது தேசத்தைப் பாராமல் யோக்கியர்களாக பார்ப்பனர்களாகவே அவர்களது உண்மையான “சூத்திரர்”களாகவே பார்த்து நிறுத்த வேண்டும், “கலப்பட சூத்திரர்கள்” கூடாது என்று தலையங்கம் எழுதி தங்களது துக்கக் கொண்டாட்டத்தை முடித்துக்கொள்ளப் போகிறார்கள். இதன் மூலம் காங்கிரசின் வெற்றி மேல் வெற்றி கோவிந்தா ஆகப்போகிறது என்பதை முடிந்து வைத்துக்கொள்ளுங்கள்.

“இந்து”வே உன்னுடைய தோல்வி அழுகை அதற்குள் முடிந்து போகவில்லை.

“ஏன் துள்ளுகிறாய் ஆட்டுக்குட்டி? என்னிடம் இருக்கிறது சூரிக்கத்தி”.

குடி அரசு - கட்டுரை - 10.01.1937

காங்கிரசின் பிற்போக்கு

இந்திய மக்கள் கால்நடையில் இருந்து மாட்டுவண்டி பிரயாணம் ஆகி குதிரைவண்டியாகி ரயில் வண்டி ஆகி சைக்கிள் வண்டி ஆகி மோட்டார் வண்டி ஆகி ஆகாயத்தில் பறக்கும் ஏரோப்ளான் பிரயாணத்துக்கு வந்திருக்கிற காலத்தில் இன்றைய காந்தி சகாப்தத்திலும் ஜவஹர் அயனத்திலும் பழயபடி மாட்டு வண்டிப் பிரயாணம் மறுபடியும் துவக்கப்பட்டுவிட்டது. அதாவது பெய்ஸ்பூர் காங்கிரசில் தலைவர் ஜவஹர்லாலை 6 காளைமாடு பூட்டிய வண்டியில் வைத்து ஊர்வலம் செய்தார்களாம். காங்கிரஸ்காரர்களின் இந்த பிற்போக்கு உணர்ச்சியில் நாம் ஆச்சரியப்படத்தக்கது ஒன்றும் இல்லை. ஏனெனில் ஒரு மணி நேரத்திற்கு ஒரு ராத்தல் நூல் பூச்சிக்கூடு இழைபோல் நூற்கும் யந்திரங்கள் வந்திருக்கும் இந்தக் காலத்தில் ஒரு வாரத்துக்கு ஒரு ராத்தல் நூல் மொந்தம் பழம் மொத்தம் நூற்கும்படியான கைராட்டினத்தை வைத்து பூஜிக்கிற தலைவரான காந்தியாரின் சிஷ்யர் மாட்டு வண்டிக்கு போவதில் எப்படி அதிசயமிருக்க முடியும்?

காந்தியார் இன்று மக்களை ஏமாற்றி மகாத்மா ஆன ரகசியமே பழய காட்டுமிராண்டித் தனத்தை - கல் ஆயுத காலத்தைப் புகழ்ந்தும் உபதேசித்தும் (பார்ப்பனர்கள் மாட்டுச் சாணியும் மூத்திரமும் கலந்து குடிப்பதே மோகஷம் என்று சொல்லி ஆச்சாரிகள் ஆனது போல்) அவற்றையே தேசியமென்றும் விடுதலையென்றும் வெள்ளைக்காரனை ஒட்டும் “பிரம்மராஷ்டிர” என்றும் வஞ்சித்ததே ஒழிய வேறில்லை. இப்பொழுதும் காந்தியாரின் கிராம முன்னேற்ற வேலையும் கிராமப்புனருத்தாரண வேலையும் இது போலவேதான். அதாவது கொட்டைமுத்து எண்ணெய் விளக்கு எரித்தல், கருப்பட்டி இனிப்பு உபயோகித்தல், கைக்குத்து அரிசி சாப்பிடுதல், ஆடு மாடு மேய்த்து பால், தயிர், நெய் செய்து பட்டண வாசிகளுக்கு உதவுதல், பாலிய விதவைகள் ராட்டினத்தை கல்யாணம் செய்து கொண்டு இரவும் பகலும் அதனுடன் கொஞ்சுதல் என்கின்றது போன்ற “புதிய” முறைகளைக் கண்டுபிடித்து இந்திய மக்களை ஈடேற்ற வந்திருக்கும் மகாத்மாவின் சிஷ்யரான ஜவஹர்லால் மாட்டுவண்டி ஊர்கோலம் போவது ஏன் பொருந்தாது?

காங்கிரஸ் என்றாலே பாமர மக்களை ஏய்க்க வேண்டியது, காலிகளுக்கும் சோம்பேறிப் பிழைப்புக்காரர்களுக்கும் பாமர ஜனங்களை

ஏமாற்றி மிரட்டிவெரட்டி வயிறு வளர்க்க வழிகாட்டிக் கொடுக்க வேண்டியது, இந்தக் கூட்டத்தை சேர்ந்த காங்கிரஸ் தலைவர்களுக்கு ஜே போட வேண்டியது என்பதைத் தவிர வேறில்லை. ஆகவே மற்றவர்கள் எப்படி பட்டினியாய் எவ்வளவு இழிவாய் எவ்வளவு கொடுமையாய் வாழ்ந்தாலென்ன?

இன்று இந்த தலைவர்கள் போலவே புரோகிதர்களும் அர்ச்சகர்களும் வாழ்க்கை நடத்துவதைப் பார்க்கலாம். ஒவ்வொரு புரோகிதன் வயிறும் அர்ச்சகன் வயிறும் வண்ணான் தாழிபோல் இருக்கும். அவர்கள் பெண்ஜாதிமார்களுக்கு டபிள் பிரத்தில் 3 கஜம் துணி ஒரு ரவிக்கைக்கு வேண்டிய மாதிரி உடல் பெருத்திருக்கும். இவர்களுக்கும் மோட்சத்திற்குப் போக என்று காணிக்கை அழுகின்ற ஆட்கள் பாமர மக்கள் வயிறொட்டி, கண் குழிவிழுந்து, விலாவெலும்பு வெளியில் தெரிந்து கூட்டங்களில் மிதிபட்டு நசங்குண்டு அலைந்து திரிந்து நோயுடன் வீடு வந்து சேர்வார்கள்.

வைதீக விஷயத்தில் இந்த நிலையுள்ள மக்கள் அரசியல் விஷயத்தில் மாட்டுவண்டி கட்டி ஓட்டுவது ஏன் சரியாகாது? எப்படியோ போய் தொலைந்தாலும் இன்றைய தலைவர்கள் என்பவர்கள் நம்மை காட்டுமிராண்டி காலத்துக்குக் கொண்டு போய்விட்டு மகாத்மாவாகவும் சமதர்ம வீரர்களாகவும் ஆகப் பார்க்கிறார்கள் என்பதற்கு இதை குறிப்பிடுகிறோம்.

மற்றபடி முட்டாள்கள் கஷ்டப்பட்டு வருவதைப்பற்றி நாம் ஆத்திரப்படவில்லை. இமயமலை பனிக்கட்டியில் மூடப்பட்டு குளிரால் அவஸ்தைப்படுவதற்கு நாம் வருந்தி என்ன பயன் ஏற்படுத்த முடியும்? பித்தலாட்ட தேசியமும் வஞ்சக சுயராஜ்யமும் ஒழிந்து மக்களுக்கு சுயமரியாதை உணர்ச்சி ஏற்படும்போது தான் எல்லாம் சரியாய்விடும்.

குடி அரசு - கட்டுரை - 17.01.1937

காங்கிரஸ் என்றால் என்ன?

ஜெயிலுக்குப் போவது கல்லுளி மங்கன் வேலை

மொண்டி பிள்ளையை வாடகைக்கு
வாங்கி காட்டி பிச்சை கேட்பதா?

தலைவரவர்களே! தோழர்களே!

இங்கு நாங்கள் வந்த சமயத்தில் எங்களுக்கு செய்த வரவேற்புக்கு மிகுதியும் நன்றி செலுத்த வேண்டியவன். ஊர்வலங்களும் வாத்தியங்களும் ஜே கோஷங்களும் வழி நெடுகச் செய்த வரவேற்பு ஆடம்பரங்களும் இந்த ஜஸ்டிஸ் இயக்கத்தில் உங்களுக்கு உள்ள பற்றுதலையும் ஊக்கத்தையும் உற்சாகத்தையும் காட்டுகின்றன.

நமது ஊக்கமும் உற்சாகமும் இப்படி செலவழிக்கப்படுவது எனக்கு விருப்பமில்லை. காரியத்தில் மக்களுக்குள் இயக்கத் தன்மையையும் அது செய்த வேலையும் எடுத்துச் சொல்லுவதில் செலவழிக்கப்பட வேண்டும்.

ஆச்சரியமில்லை

ஜஸ்டிஸ் இயக்கம் என்றால் தீண்டாமை போல் மக்கள் பாவிக்கிறார்கள் என்று தலைவர் எடுத்துக் கூறினார்.

அதற்கு பொது ஜனங்களும் நம் எதிரிகளுமே காரணமல்ல. நாம் பொது ஜனங்களுக்கு வேலை செய்கிறோம் என்கின்ற மமதையில் இருந்து விட்டோமே ஒழிய நமது வேலையை பாமர ஜனங்கள் உணர்ந்தார்களா என்பதைப்பற்றி கவலைப்படவில்லை. நமது எதிரிகள் செய்யும் விஷமப் பிரசாரத்துக்கு அவ்வப்போது பதில் சொல்லி தப்பிப்பிராயம் வளர்த்தப்படுவதைத் தடுக்க முயற்சிக்கவில்லை.

பாமர மக்கள் 100க்கு 90 பேர் படிப்பு வாசனை அற்றவர்கள் என்பதை நாம் தெரிந்திருந்தும் அவர்களுக்காக நாம் பிரசாரம் செய்யவோ, பத்திரிகைகளின் மூலம் விஷயங்களை பரப்பவோ நாம் கவலை கொள்ளவில்லை. நமது எதிரிகள் முதலில் கோடிக்கணக்காய் பாமர மக்களிடம் பணம் வசூலித்துக் கொண்டார்கள். அப்போது அவர்கள் நம்மைப்பற்றி பேசாமல் ஏதோ ஞானம் பேசி பணம் சம்பாதித்துக் கொண்டார்கள். அதைக்கொண்டு ஆட்களை சேமித்து பத்திரிகைகளுக்கு

பணம் கொடுத்து நம்மீது துவேஷ பிரசாரம் செய்து அநேக பழிகளை சுமத்தி விட்டார்கள். இந்த நிலையில் பாமர மக்களுக்கு நம்மீது சலிப்பு ஏற்பட்டிருந்தால் அதில் அதிசயமில்லை.

இந்தக் கூட்டம் ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் பேரால் கூட்டப்பட்டிருக்கிறது. சமீபத்தில் வரப்போகும் புதிய அரசியல் திட்டத்தின்படி நடக்கும் தேர்தலுக்கு ஆகவே இக்கூட்டம் கூட்டப்பட்டிருக்கிறது.

நான் வந்த காரியம்

நான் தேர்தலுக்கு எந்த தனிப்பட்ட நபருக்கு ஓட்டுப்போடுங்கள் என்று சொல்ல வரவில்லை. ஏனென்றால் இங்கு தேர்தலில் நிற்கப்போகும் அபேக்ஷைகள் உங்களுக்கு தெரியாதவர்கள் அல்ல. அன்றியும் உங்களைவிட எனக்கு அதிகமாய் தெரிந்தவர்களும் அல்ல. ஆகையால் எந்த நபருக்கு ஓட்டுப்போடுவது என்பதை நீங்களே முடிவு செய்துகொள்ளுங்கள்.

நான் வந்த காரியம் என்னவென்றால் தனிப்பட்ட நபர்கள் பலர் தங்கள் பெயர்களை சொல்லிக்கொள்ள யோக்கியதை இல்லாதவர்களும் பொதுஜனங்களால் தகுதி உள்ளவர் என்று கருத முடியாதவர்களும் இப்போது தேர்தல்களில் நிற்க ஆரம்பித்து விட்டதாலும் தகுதி உள்ளவர்கள் கிடைக்காததினாலும் அபேக்ஷை பெயர் சொல்லக்கூடாமல் கட்சிகளின் பெயர்களையும் காந்தியின் பெயரையும் சொல்லி நமது எதிரிகள் ஓட்டுக் கேட்பதோடு இந்த சாக்கில் ஜஸ்டிஸ் கட்சியை கேவலமாகப் பேசி வருவதால் அதைப் பற்றி கண்டித்தும் மறுத்தும் பேசவே வந்திருக்கிறேன்.

எலக்ஷனுக்கு நிற்க ஓட்டர் லிஸ்டில் பெயர் வந்த 25 வயதுக்கு மேற்பட்ட யாருக்கும் உரிமை உண்டு. அப்படிப்பட்டவர்களில் கோவிலின் முன்னால் நின்று பிச்சை வாங்கி கஞ்சா அடித்துவிட்டு திண்ணையில் தூங்குகிறவனானாலும் தேர்தலுக்கு நிற்கலாம். அவனுக்கும் உரிமை உண்டு. எப்படி உரிமை உண்டு என்றால் அவன் கஞ்சா குடிப்பதில் சர்க்காருக்கு வரி செலுத்துகிறான்.

சீர்திருத்தம்

வரப்போகும் சீர்திருத்தம் பதவியும் சம்பளமும் அதிகாரமும் கொண்டது. அவற்றை நடத்தவும் பெறவும் மனிதர்களாகத்தான் இருக்கவேண்டும் என்கின்ற அவசியமும் இல்லை. தோழர் ஜவஹர்லால் கூறியது போல் கூன், குருடு, செவிடு, மொண்டி, முடம் ஆகிய யாராயிருந்தாலும் பரவா இல்லை என்று கூட ஆய்விட்டது. சீர்திருத்தம் என்றால் நம் இஷ்டப்படி நடப்பது என்பதல்ல. ஏற்கனவே இருந்து வரும் ராஜாவுக்கு பக்தி செலுத்தி “அவரால்” ஏற்பட்டுள்ள சட்டப்படி நடப்பதேயாகும். இதற்கு யார் இருந்தால்தான் என்ன?

அதற்கு விரோதமாய் நடப்பவர் நடப்பதாய்ச் சொல்லுபவர் யாராயிருந்தாலும் தோழர்கள் நேரு காந்தி உள்பட மற்றும் யாராய் இருந்தாலும் அவர்களுக்கு சீர்திருத்தத்தில் இடம் கிடையாது. சட்டசபையிலும் இடம் கிடையாது. இதை நன்றாக ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். இந்த நிலைமையில் யார் போனாலென்ன? தேர்தலில் வெற்றி பெற்று சர்க்கார் கட்டடத்துக்குள் நுழையும் போதே ராஜ் பக்தி விஸ்வாசப் பிரமாணமும் - சட்டபக்தி - விஸ்வாசப் பிரமாணமும் செய்துவிட்டுத்தான் உள்ளே போக வேண்டும்.

கட்சிகள்

இன்று தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் தலைவர்களான சத்தியமூர்த்தி முத்துரங்க முதலியார் முதலிய எல்லோருமே ராஜ்விஸ்வாசப் பிரமாணம் செய்துவிட்டுத்தான் அசம்பிளியில் இருக்கிறார்கள். ஆதலால் சட்டசபைக்கு ஆட்கள் அனுப்புவதில் வீரனையும் சூரனையும் தேடுவதில் பயனில்லை. தமிழ்நாட்டில் காங்கிரஸ், ஜஸ்டிஸ், ஜனநாயகம், லிபரல், வர்ணாச்சிரம சுயராஜ்யம், முஸ்லீம் முதலிய பல கட்சிகள் இருக்கின்றன. இவற்றுள் பெரும்பாலும் காங்கிரஸ் ஜஸ்டிஸ் என்ற இரண்டு கட்சிகளின் பெயர் அதிகமாக அடிபடுகின்றன. இதில் காங்கிரஸ் பிரசாரம் மிக்க பலமாக இருக்கிறது. ஆனால் அதற்கு பிரசாரத்தில் தனது கொள்கையை எடுத்துச் சொல்லி ஓட்டுக் கேட்க யோக்கியதை இல்லை. ஜஸ்டிஸ் கட்சியை வைத்து, அதன் தலைவர்கள் அங்கத்தினர்களை இழிவாய்ப் பேசுவது, தேசத்துரோகிகள், சர்க்கார்தாசர்கள், உத்தியோக வேட்டைக்காரர்கள் என்றெல்லாம் வசை பொழிவது முதலான முறைகளில் பிரசாரம் செய்கிறார்கள். ஒன்றிலும் முடியாவிட்டால் கடைசி முயற்சியாக காலித்தனம் வரையில் செய்ய முற்பட்டு விட்டார்கள். தாராளமாகப் பொய் பேசுகிறார்கள்.

இதற்கு ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் இதுவரை கவலை எடுத்து தக்க பதில் சொல்லவே இல்லை. எலக்ஷன் நெருங்கிய பிறகே பிரசாரம் செய்ய ஆசைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

காங்கிரஸ் கொள்கைகள்

நீங்கள் காங்கிரஸ் என்றால் என்ன? ஜஸ்டிஸ் கட்சி என்றால் என்ன? என்பதை முதலில் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். காங்கிரஸ் எப்போது ஏன் ஏற்பட்டது? அதனால் நாட்டுக்கு ஏற்பட்ட நன்மை என்ன? ஜஸ்டிஸ் கட்சி ஏன் எப்போது ஏற்பட்டது? அதனால் ஏற்பட்ட நன்மை என்ன? என்பவைகளையும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

காங்கிரஸ் உத்தியோக வேட்டைக்கும் சர்க்கார் தாசத்துவம் பாடவும், தேசத்துரோகம் செய்யவுமே ஏற்பட்டது. காங்கிரஸின் முதல் கொள்கை “ராஜ் விஸ்வாசமாயும், ராஜ் பக்தியாயும் இந்தியா

என்றென்றும் இருக்க வேண்டும்” என்பது. இரண்டாவது கொள்கை “உத்தியோகங்கள் இந்தியர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டும்” என்பது. மூன்றாவது காரியம் “உத்தியோகங்களை ஏராளமாய் உற்பத்தி செய்து சம்பளங்களை உயர்த்தி அதற்கேற்றபடி வரியை உயர்த்திக் கொண்டு வந்தது.” இந்த காரியம் தான் காங்கிரஸ் சுமார் 35 வருஷ காலம் செய்து வந்தது. இந்தக் கூட்டத்தில் யாராவது இல்லை என்று சொல்லட்டும்.

பிறகு, காங்கிரஸினால் ஏற்பட்ட பலன் என்னவென்றால் காங்கிரஸின் பலனாய் ஒரு கூட்டத்தாரே உத்தியோகம் பெற்று பெருஞ்சம்பளம் பெற்று வந்ததால் முஸ்லீம்கள் தங்கள் வகுப்புக்கு விகிதாச்சாரம் கேட்டார்கள், பிறகு கிறிஸ்தவர்கள் கேட்டார்கள், பிறகு பார்ப்பனரல்லாதார் கேட்டார்கள். அதற்காகவே காங்கிரசில் இருந்த முக்கியமான முஸ்லீம் தலைவர்களும், முக்கியமான கிறிஸ்தவ தலைவர்களும், பார்ப்பனரல்லாத “இந்து” தலைவர்களும் பிரிந்து வந்து தனிதனி சங்கங்கள் ஏற்படுத்திக் கொண்டு காங்கிரஸ்காரர்களைப் போலவே ராஜ் விஸ்வாசத் தீர்மானம் செய்து உத்தியோகம், பதவி ஆகியவற்றில் பங்கு கேட்டார்கள். முஸ்லீம்களுக்கும் கிறிஸ்தவர்களுக்கும் பங்கு கிடைத்துவிட்டது. ஆனால் பார்ப்பனரல்லாதார்களுக்கு அது இன்னமும் சரியாய்க் கிடைக்கவில்லை. காங்கிரசில் பெரும்பாலும் ஏகபோகமாய் இருந்த பார்ப்பனர்களுக்கு தங்கள் ஆதிக்கமும் அனுபவித்து வந்த உத்தியோக எண்ணிக்கையும் சிறிது சிறிது குறைய ஆரம்பித்ததும் அவர்கள் (பார்ப்பனர்கள்) வேறு உபாயம் கண்டுபிடித்தார்கள்.

புது உபாயம்

அது என்னவென்றால் “ராஜ் பக்தி வேண்டியதில்லை; தேச பக்திதான் வேண்டும்” என்று சொல்லியும் “உத்தியோகம் பெறுவது சர்க்கார் அடிமைத்தனம்” என்றும் பேச ஆரம்பித்தார்கள். இந்திய சரித்திரத்திலேயே ராஜ் பக்தி வேண்டியதில்லை என்றும் உத்தியோகம் அடிமைத்தனம் என்றும் சொன்னதானது அப்போதுதான் ஏற்பட்டது. ஆனால் தேசபக்தி பேசும் பார்ப்பனர்களிலும் உத்தியோகம் அடிமைத்தனம் என்று பேசும் பார்ப்பனர்களிலும்தான் அன்றைய தினமும் 100க்கு 75 பேர், 100க்கு 95 உத்தியோகங்களை அடைந்திருந்தார்கள். அதில் மீதி உள்ள சில பார்ப்பனர்கள் காங்கிரசை சுவாதீனம் செய்து கொண்டு பார்ப்பனரல்லாதார்களில் 100-க்கு ஒருவருக்குக் கூட உத்தியோகம் கிடைப்பதற்கு மார்க்கமில்லாமல் தொல்லைப்படுத்தி வந்தார்கள். இன்றும் அப்படியே செய்து வருகிறார்கள். இந்தத் தொல்லைதான் இன்று சுயராஜ்யமாகவும், தேசியமாகவும், தேசபக்தியாகவும் இருந்து வருகிறது.

மற்றபடி காங்கிரசுக்கும் மற்ற ஜஸ்டிஸ் கட்சி முதலியவற்றிற்கும் இன்று கொள்கையில் என்ன வித்தியாசம்? காங்கிரஸின் பேரால் பதவி

வேட்டையாடுகிறவர்களை விட - அதாவது சட்டசபைக்கு போகவேண்டும் என்பவர்களை விட கொள்கையிலோ, தனிப்பட்ட முறையிலோ, முன்பின் நாணயத்திலோ மற்ற கட்சிக்காரர்கள் எதில் மோசமானவர்கள் என்று யாராவது சொல்லட்டும். வீணாக ஒரு கட்சியையும் ஒரு கட்சி தலைவர்களையும் ஒரு கட்சி கொள்கைகளையும் திரித்துக் கூறி மக்களை ஏமாற்றுவது யோக்கியமாகுமா? என்று கேட்கின்றேன்.

உருப்படியான திட்டம்?

காங்கிரசுக்கு உருப்படியான திட்டம் ஒன்றும் கிடையாது. மக்கள் ஏமாறும்படியும் குழப்பம் அடையும்படி பேசுவதை தவிர ஒரு காரியமும் செய்தது கிடையாது. யாராவது அதன் கொள்கையைப்பற்றியோ அது மக்களுக்கு செய்துள்ள வேலையைப் பற்றியோ எடுத்துச் சொல்லட்டும், அல்லது ஜஸ்டிஸ் கட்சி ரோட்டு, சுகாதாரம், ஆஸ்பத்திரி, பள்ளிக்கூடம், தீண்டாமை விலக்கு, சகல வகுப்பாருக்கும் உத்தியோக விகிதம் ஆகிய காரியங்கள் செய்ததையும், மற்றும் தேவஸ்தான நிர்வாகச் சட்டம், நாட்டுவைத்திய சட்டம், இனாம் பூமி சட்டம், குடிவாரச் சட்டம், விவசாயி ஒழிப்புச் சட்டம், தேவதாசி ஒழிப்புச் சட்டம், பெண்மக்களுக்கு ஓட்டு, தீண்டாதார் என்பவர்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம், வரி குறைப்புக்கு வாதாடி குறைக்கச் செய்தது, சுங்கம் எடுக்கச் செய்தது முதலிய காரியங்கள் செய்ததை இல்லை என்றாவது மறுக்கட்டும் என்று கேட்கின்றேன்.

மற்றும் ஜஸ்டிஸ் கட்சி பொது மக்களிடம் ஏதாவது பொய் சொல்லி ஓட்டு வாங்கியதாகவோ, ஓட்டர்களுக்கு கொடுத்த வாக்குறுதி மீறியதாகவோ பொது ஜனங்களை தப்பு வழியில் நடத்தியதாகவோ எடுத்துக்காட்டட்டும். அக்கிரமமாக வேண்டுமென்றே பொய்யும் பித்தலாட்டமும் பேசி மக்களை ஏமாற்றி பணம் பறித்து ஓட்டுப் பறித்து விஷமப் பிரசாரம் செய்து மற்ற கட்சியையும் மக்களுக்கு முழு நன்மை செய்யவொட்டாமல் முட்டுக்கட்டை போட்டு தடுத்துவிட்டதல்லாமல் காங்கிரஸ் வேறு என்ன செய்தது என்று யாராவது சொல்லட்டும்.

காங்கிரசின் “தியாகம்”

காங்கிரசு தான் செய்த தியாகத்தை பெரிதாகச் சொல்லி ஓட்டுக் கேட்கிறது.

இது சந்தைகளில் கல்லுளி மங்கன்கள் நெற்றியை கல்லால் கிழித்து காயம் பண்ணி ரத்தம் ஒழுக்கிக் கொண்டு காசு கேட்பது போல்தான் இருக்கிறது. முதலாவதாக காங்கிரஸ் தியாகத்தால் ஆன காரியம் என்ன என்று கேட்கிறேன்.

ஒவ்வொரு தியாகம் என்பதையும் தப்பு, தப்பு என்று ஜஸ்டிஸ் காரர்களும் மிதவாத லிபரல் கட்சியாரும் மற்றும் பல கட்சியாரும்

சொல்லி மக்களுக்கு எவ்வளவோ எடுத்துச் சொன்னார்கள். காங்கிரசு பணத்தாலும் பார்ப்பன பத்திரிகையின் வஞ்சக பிரசாரத்தாலும் பாமர மக்கள் ஏமாந்து காங்கிரசுக்கு கோவிந்தா போட்டே வந்தார்கள். கட்சியில் காங்கிரசுக்காரருக்கே புத்தி வந்து மாற்றிக் கொண்டே வந்து விட்டார்கள். காங்கிரசிலும் இனிமேல் சட்டம் மீறுவதில்லை, சத்தியாக்கிரகம் செய்வதில்லை, ஒத்துழையாமை செய்வதில்லை என்று தீர்மானித்து விட்டார்கள். சர்க்காருக்கும் எழுதி கொடுத்துவிட்டார்கள். காந்தியாரும் நேற்று பெய்ஸ்பூர் காங்கிரசில் “நான் பனியா (வியாபாரி) ஆனதால் ஒரு வியாபாரத்தில் நஷ்டம் வந்தால் வேறு வியாபாரம் ஆரம்பிப்பேன்” ஆதலால் பழய (தியாக) வியாபாரங்களை விட்டு விட்டு இப்போது சட்டசபை வியாபாரங்களை ஆரம்பித்து இருக்கிறேன் என்பது ஆகப் பேசியிருக்கிறார். ஆகவே தியாகத்தைப் பற்றிப் பேசி ஓட்டுக் கேட்பது அவரவர்கள் முட்டாள் தனத்தைப் பற்றிப் பேசி ஓட்டுக்கேட்பது போல் இல்லையா என்று கேட்கின்றேன். அப்படித்தான் இப்போது காங்கிரசால் நிறுத்தப்பட்டிருக்கும் உங்கள் ஜில்லா போர்டு தலைவர்களும் உங்கள் ஜில்லா போர்டு மெம்பர்களும் சட்டசபைக்கும் மேல் சபைக்கும் நிறுத்தப்பட்டிருக்கும் தோழர்கள் நாடிமுத்து பிள்ளை, பூவராக அய்யங்கார், சுப்பராய செட்டியார், மைதீன் மரைக்கார் முதலியவர்களும் என்ன தியாகம் செய்தவர்கள்? தோழர் நாடிமுத்துபிள்ளை அவர்களின் குருவும் நண்பர்களுமான தோழர்கள் டாக்டர் சுப்பராயன் ராமலிங்க செட்டியார், வெள்ளியங்கிரி கவுண்டர் முதலிய 100க்கு 75 பேர்கள் என்ன தியாகம் செய்தவர்கள்? யாரோ பெற்ற மொண்டிப் பிள்ளையை வாடகைக்கு வாங்கி வந்து காட்டி பிச்சை கேட்பது போல் யாரோ ஜெயிலுக்கு போனதைச் சொல்லி உங்களை ஓட்டுக் கேட்டால் அதற்கு ஏமாறுவதா?

ஜெயிலுக்குப் போவது கல்லுளி மங்கன் வேலை

இந்தக்காலத்தில் ஜெயிலுக்குப் போவது என்பது வாஸ்தவத்திலேயே ஒரு தியாகமா என்று கேட்கிறேன். ஜெயிலில் ஜாதியும் மதமும் பார்ப்பனர்களுக்கு நன்றாய் காப்பாற்றப்படுகிறது. ஜெயிலில் ஏ, பி, கிளாஸ் பதவிகள் இருக்கின்றன. அங்கு பச்சரிசி சாதம், பருப்பு நெய், சாம்பார், ரசம், பால், தயிர், காப்பி, ரொட்டி, வெண்ணெய், கட்டில், மெத்தை, நாற்காலி, மேஜை, மாம்சம் சாப்பிடுபவர்களுக்கு மாம்சம் முதலிய சப்ளை உண்டு. ஏ - கிளாஸ் காரருக்கு பங்காகூட வைத்துக் கொள்ள அனுமதிக்கப்படுகிறது. சமையல் ஆள், பியூன் ஆகியவைகூட அனுமதிக்கப்படுகிறது. ஜெயில்வாசம் உண்மையிலேயே தியாகமா, பெருமையா என்று கேட்கிறேன். தொண்டர்கள் பெரும்பாலோருக்கு சம்பளம் உண்டு. ஜெயில் வாசத்தின் போது குடும்பத்தாருக்கு அலவன்சு உண்டு. இதற்கென்றே பொது மக்களிடமிருந்து அவ்வப்போது பணம் வசூலிக்கப்படுகிறது.

தோழர்கள் சத்தியமூர்த்தி முதல் குப்புசாமி வரை உள்ள பல தேசபக்தர்கள் தேசபக்தர்களான பிறகே தியாகமூர்த்திகள் ஆன பிறகே பதினாயிரக்கணக்காக ரூபாய் சம்பாதித்து இருக்கிறார்கள். இவை தவிர வேறு என்ன தியாகம் செய்தார்கள் என்று நீங்களாவது சொல்லுங்கள்.

ஜஸ்டிஸ் கட்சியார்கள் பிரசாரம் இல்லாததாலேயே காங்கிரசுக்காரர்கள் மக்களை இவ்வளவு ஏய்க்க முடிந்தது.

தாழ்த்தப்பட்டவருக்கு உரிமை மறுப்பது தேசியமா?

இன்றும் நாம் காங்கிரஸ் எவ்வளவு தீவிர கொள்கை கொண்டாலும் நாமும் பின்பற்றத் தயாராய் இருக்கிறோம். ஆனால் நமக்கு சுயராஜ்யம் முழு சுயராஜ்யம் என்பது கிடைத்த பிறகு நமக்கும் சண்டையில்லாமல் இருக்க வேண்டாமா? நம்மில் பிற்பட்டு தாழ்த்தப்பட்டு அரசியலிலும், சமூக இயலிலும் பிறவி காரணத்தாலேயே ஒதுக்கப்பட்டு கிடக்கும் வகுப்புகளுக்கு ஒரு நல்ல வார்த்தை சொல்ல வேண்டாமா? அவர்களுக்கு சரிபங்கு கிடைக்கும் என்று வாக்குறுதி கொடுக்க வேண்டாமா? என்று நான் கேட்கிறேன். அப்படிப் பங்கு கொடுப்பதாக வாயால் சொல்லுவதே தேசத் துரோகமாகவும் தேசியத்துக்கு மாறானதாகவும் ஆகிவிட்டால் பிறகு பங்கு கொடுப்பது மிகவும் பெரிய தேசத்துரோகமாகவல்லவா ஆகிவிடும்? ஆகவே மதத்தால் ஜாதியால் பிரிந்தது மாத்திரம் அல்லாமல் தாழ்த்தப்பட்டு கிடக்கும் மக்கள் மலிந்து இருக்கும் இந்த நாட்டில் அவர்களுக்கு பங்கு கொடுப்பது நாட்டுக்குக் கேடு என்று சொன்னால் அப்படிப்பட்ட தேசியத்தை வளரவிட முடியுமா என்று யோசித்துப் பாருங்கள்.

ஆகவே ஜஸ்டிஸ் கஷியானது வாயில்லாத பூச்சிகளான பாமர மக்களுக்கும் தாழ்த்தப்பட்டு கிடக்கும் மக்களுக்கும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கும் அரசாங்கத்தினிடமும் மேல் ஜாதியாரிடமும் வாதாடி பங்கு வாங்கிக் கொடுத்து முன்னணிக்கு கொண்டு வருவதற்கு ஆகவே இருக்கிறது. அந்தக் காரியத்தை இந்த 15 வருஷமாக அனேக தொல்லைகளுக்கிடையில் செய்து வந்திருக்கிறது.

ஆகையால் நீங்கள் எந்த விஷயங்களையும் யார் சொல்வதையும் தீர யோசித்து உங்கள் ஓட்டுகளை அளியுங்கள். ஏமாந்து போகாதீர்கள். உங்களுக்கு சுயபுத்தி இருக்கிறது என்று கருதித்தான் ஜஸ்டிஸ் கஷியார் உங்களுக்கு ஓட்டுகள் அளிக்க சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள். அந்த நம்பிக்கையை மோசம் செய்து விடாதீர்கள்.

குறிப்பு: 10.01.1937 திருவாரூர் கமலாலய தெப்பக்குளத்துக் கரையிலும், 11.01.1937 திருவாரூர் கருணாநிதி திரையரங்கிலும், 11.01.1937 திருத்துறைப்பூண்டியிலும் ஆற்றிய சொற்பொழிவு.

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 17.01.1937

தேர்தல் தொல்லை

ஜஸ்டிஸ் இயக்கம் ஏற்பட்டு சுமார் 20 வருஷம் ஆகின்றது. அக்கட்சிப்பிரமுகர்கள் பதினாறு வருஷகாலமாய் அதிகாரத்தில் இருந்து வருகிறார்கள். அதன் பயனாக அக்கட்சியின் முக்கிய கொள்கைகளான வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவம் என்பதிலும் அனுபவ சாத்தியமான கிளர்ச்சியால் தகுதியுள்ள அளவுக்கு அரசியல் முன்னேற்றம் பெறுவது என்பதிலும் சிறிதும் பிற்போக்கில்லாமல் கூடுமானவரை பலன் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதில் நமக்கு சிறிதும் ஐயமில்லை. பதினாறு வருஷகாலம் அதிகாரத்தில் இருந்து வருகிற இயக்கம் எதுவானாலும் பாமரஜனங்களிடம் செல்வாக்குப் பெற்றிருப்பது என்பது மிகவும் கஷ்டமான காரியம்தான்.

அதுவும் மக்களின் நித்திய வாழ்க்கைத் திட்டங்களில் கலந்துள்ள அதிகாரத்துவம் எப்படிப்பட்டதானாலும் எவ்வளவு நன்மை பயப்பதானாலும் பாமரமக்களின் மகிழ்ச்சிக்குப் பாத்திரமாவது என்பது மிக மிக கஷ்டமான காரியமேயாகும். அதுவும் முக்கியமாக நம் நாட்டில் அது முடியாத காரியம் என்றே தான் சொல்லித் தீரவேண்டும். ஏனெனில் பொது மக்களில் 100க்கு 90பேர் கல்வி அறிவில்லாதவர்கள். மற்றும் பல மதம், பல ஜாதி, பல உள் வகுப்பு என்று சின்னா பின்னமாய்ச் சிதைந்து கிடப்பவர்கள். மேலும் வெகுசாலமாகவே தாழ்த்தப்பட்டு அடிமைப்பட்டு கிடந்ததோடு அதிகாரத்தின் பொறுப்பையும் நன்மையையும் அறியாதவர்கள் ஆவார்கள். ஆதலால் தான் இப்படிப்பட்ட மக்களை எவ்விதமான பொது நன்மை பயக்கும் நல்ல ஆட்சியும் திருப்தி அடையச் செய்வதென்றால் அது சிறிதும் முடியாத காரியமென்கின்றோம்.

சாதாரணமான நிலைமையிலே அதிகாரத்தில் இருப்பவர்களே மக்களிடம் செல்வாக்குப் பெற்றிருப்பது கஷ்டம் என்றால் பொது ஜனங்களிடம் கூடிப் பழக முடியாதவர்களும் தங்களுக்குள் ஒற்றுமை இல்லாதவர்களும், பல காரணத்தால் தங்கள் சொந்த காரியத்தையும் கவனித்துக் கொள்ள வேண்டியவர்களும், சொந்தக் காரியங்களுக்காக பொதுஜன சேவைக்கு என்று அடைந்த பதவிகளையும் அதிகாரங்களையும் பயன்படுத்தித் தீரவேண்டிய அவசியமுள்ளவர்களும் தலைவர்களாகவோ, அதிகாரஸ்தர்களாகவோ இருக்க நேர்ந்து விட்டால் பிறகு அவ்வதிகார வாழ்க்கையின் ஆயுளை நாம் நிர்ணயிக்கவே தேவை இருக்காதென்றே

சொல்லுவோம். ஏன் இப்படி சொல்லுகிறோம் என்றால் மேல்காட்டிய குணங்கள் இல்லாத தலைவர்கள் கிடைப்பது என்பது எந்த இயக்கத்துக்கும் சலபமான காரியமல்ல.

இந்த லட்சணத்தில் தலைமைத் தலைவர் போட்டிக்கு ஒருவரையொருவர் காலை வாரிவிடக் கருதி விட்டால் என்ன ஏற்படும் என்பதை ஒருவர் சொல்ல வேண்டுமா? என்று கேட்கின்றோம். கிட்டத்தட்ட 10 வருஷகாலமாகவே ஜஸ்டிஸ் கட்சி சார்பாய் அதிகாரத்தில் இருந்த தலைவர்களின் நிலைமை இப்படியே இருந்து வந்திருக்கிறது என்பது பொதுமக்களில் பலர் அறியாததல்ல.

மேல் குறிப்பிட்ட காரியங்கள் எந்தக் கட்சிக்கும் இயற்கை என்றாலும் ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கு தானாகவே இயற்கையாக மாத்திரம் அல்லாமல் செயற்கையாகவும் ஏற்பட்ட அசௌகரியங்களாகும் என்பது ஒரு புறமிருக்க,

இனி எதிரிகளால் ஏற்பட்ட தொல்லைகளையும் அவற்றை லட்சியம் செய்யாமலும் அவற்றிற்கு பரிகாரம் தேடாமலும் இருந்து வந்தால் ஏற்பட்ட அசௌகரியங்களையும் பார்த்தால் அக்கட்சி (ஜஸ்டிஸ் கட்சி) இன்று எவ்வளவு நெருக்கடியான நிலைமையில் இருக்கவேண்டும் என்பது யோசிக்காமலே விளங்கும்.

நம் நாட்டில் அதாவது தமிழ் நாட்டில் மேல் ஜாதிக்காரர்கள் என்கின்ற பார்ப்பனர்கள் சமூகமானது மதத்தின் காரணமாகவும் சமுதாயத்தின் காரணமாகவும் அரசியல் காரணமாகவும் மிகவும் பலமும் கட்டுப்பாடும் பெற்றுள்ள சமூகமாகும். அச்சமுகத்தின் ஆதிக்கத்திலும் அடக்குமுறையிலும் இருந்து விலகவே ஜஸ்டிஸ் கட்சி ஏற்பட்டதாகும். அவ்விடுதலையானது சமூகத் துறையிலும் மதத் துறையிலும் அரசியல் துறையிலும் பெற வேண்டியிருப்பதால் முன் குறிப்பிட்டது போல் இம்மூன்று துறைகளும் பன்னெடுங்காலமாகப் பார்ப்பனரின் ஏகபோக ஆதிக்கத்தில் இருந்து வந்திருப்பதால் அதன் காரணமாகவே தமிழ்நாட்டு மக்கள் பெரிதும் பார்ப்பனருக்கு அடிமைப்பட்டிருந்து வருவதால் ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் நிலை மிகவும் எதிர் நீச்சமாகவும் தலை கீழ் ஏற்றமானதாகவும் இருந்து வருகிறது கொண்டு மேலும் மிக்க அசௌகரியமானதென்றே சொல்லலாம்.

இந்த நிலையில் பார்ப்பனர்களுடைய சர்வ வல்லமை உள்ள எதிர்ப்பிலும் தொல்லையிலும் அவர்கள் (பார்ப்பனர்கள்) காங்கிரஸ் என்னும் ஸ்தாபனத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டு அதை தங்கள் ஆதிக்கத்திலேயே வைத்துக்கொண்டு செய்த சூழ்ச்சிகளிலும் சளைக்காமல் இந்த 16 வருஷகாலமாய் ஜஸ்டிஸ் கட்சி ஆதிக்கத்தில் இருந்து வந்தது ஆச்சரியமான காரணம் என்று சொல்லலாமானாலும் அதிகாரத்தில் இருந்த தலைவர்களும் இக் கட்சியினால் பட்டம், பதவி பயன் பெற்று

வந்த தலைவர்களும் ஒழுங்காய் நடந்து வராத காரணத்தால் சமீபத்தில் நடக்கப்போகும் தேர்தல் அதிகமான கஷ்டத்தைக் கொடுக்கக் கூடியதாய் இருக்கிறது என்பதை மறைக்காமல் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

இதற்கு ஆக யாரும் பயந்து விட வேண்டியதில்லை என்பதையும் கஷ்டம் எவ்வளவு இருந்த போதிலும் முடிவில் வெற்றி நமதே என்பதையும் நாம் உற்சாகத்துடனும் உறுதியுடனும் கூறுகிறோம்.

இன்றைய தேர்தல் என்பது விளையாட்டுக் காரியமல்ல. பொது தொகுதிகள் என்பவைச் சராசரி ஒவ்வொன்றும் 50ஆயிரம் ஓட்டர்களைக் கொண்டது என்று சொல்லலாம். இந்த ஓட்டர்களில் பெரும்பாலோருக்கு ஜஸ்டிஸ் கட்சி என்றால் என்ன என்று தெரிந்து கொள்ள வசதி இல்லை என்பதோடு தலைவர்கள் நடந்து கொண்ட அலட்சிய புத்தியால் கட்சியால் ஏற்பட்ட நன்மைகளை அறியாதவர்களாகவும் எதிரிகளின் விஷமப் பிரசாரத்தால் ஜஸ்டிஸ் கட்சியை சேர்ந்த மக்கள் தீமைபுரிந்தவர்கள் என்று அறிவிக்கப்பட்டவர்களாயும் இருக்கிறார்கள்.

இந்த பதினாறு வருஷ காலத்துக்கு கட்சிப் பத்திரிகைக்காக என்று மாதம் 4000 முதல் 5000 செலவாகி இருந்தபோதிலும் அப்பத்திரிகைகள் பாமர மக்களை உத்தேசித்து நடத்தப்படாமல் இருந்துவிட்ட காரணத்தாலும் 3, 4 வருஷகாலமாக சுதேச பாஷைப் பத்திரிகை இல்லாத காரணத்தாலும் பாமர மக்கள் உள்ளத்தில் எதிரிகளால் விஷம் பாய்ச்சப்பட்டதை பரிகரிக்க எவ்வித முயற்சியும் செய்யாமலே போய்விட்டது என்று சொல்வதில் கட்சித் தலைவர்கள் வருத்தப்படக்கூடாது என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம். அதோடு கட்சிக்காக உழைத்த தொண்டர்கள் மீதே பல தலைவர்களுக்கு அதிக கண் இருந்து அவர்களை (தொண்டர்களை) செல்வாக்கற்றவர்களாக ஆக்கும் வேலை சில தலைவர்களுக்கும் முக்கிய காரியமாய் அமைந்து விட்டதால் தொண்டர்கள் முயற்சியும் தக்க பலனளிக்க முடியாததாய் விட்டது என்று சொல்ல வேண்டி இருக்கிறது. சுயநலம் கோராமல் கட்சிக்கு என்று ஒத்துழைத்த பிரமுகர்கள் பலர் நடுநிலைமையும், நேர்மையும் கொண்டிருந்த காரணத்தாலேயே அவர்கள் மீது சந்தேகப்பட்டு அவர்களுக்கு போதிய ஆதரவளித்து வராத காரணத்தால் அப்படிப்பட்டவர்களது உற்சாகமும் குறைந்து கொண்டே வந்துவிட்டதுடன் புதிய மந்திரிசபை அமைப்பதில் “தனக்கு மந்திரி பதவி கிடைக்க வழியுண்டா” என்று சிலர் பார்க்கிறதைவிட கட்சி மெஜாரிட்டியாய் வரவேண்டும் என்கிற கவலை அதிகமாக இல்லாததால் கூட்டுப் பொறுப்பும் குறைந்து வருகிறது.

எதிரிகளாயிருப்பவர்கள் பொதுமக்களிடம் ஏராளமாகப் பணம் பறிக்கவும் ஒழுக்கமும் நேர்மையும் இல்லாத ஆட்களையும், ஜஸ்டிஸ் கட்சியில் தங்களின் சுயநலம் வெற்றிபெறவில்லை என்று கருதி அக்கட்சியின் மீது நிஷ்டூரப்பட்ட ஆட்களையும் யோக்கியம்,

அயோக்கியம், தராதரம் என்பவைகளைச் சிறிதும் கவனியாமல் சேர்த்துக் கொண்டு பணத்தை கண்முடி இறைத்து பத்திரிகைகளையும் சரிகட்டிக் கொண்டு சரமாரியாய் பொய்யும் புளூரும் கலந்து பிரசாரம் செய்து வந்திருக்கிறதினாலும் ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்குப் பாமர மக்களின் நல்லபிப்பிராயத்தைப் பெறுவது என்பது விளையாட்டான காரியமாக இருக்க முடியாது என்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

இவ்வளவு கஷ்டம் இருந்த போதிலும் வெற்றி நம்முடையதுதான் என்பதில் நமக்கு சிறிதும் ஐயமில்லை. எப்படிப்பட்ட கஷ்டமான நிலைமையிலும் எவ்வளவு அசௌகரியத்திலும் எவ்வளவு எதிர்ப்புத் தொல்லையிலும் நாம்தான் வெற்றி பெறப்போகிறோம் என்பதை எடுத்துக்காட்டவே இவைகளைக் குறிப்பிடுகிறோமே ஒழிய வேறில்லை.

தேர்தலில் பணச்செலவு இருக்கிறது என்பதையும் அதற்கு ஆகப் பயந்துவிடக்கூடாது என்பதையும் முதலிலேயே ஞாபகப்படுத்துகிறோம். அந்த பணச்செலவும் பணக்காரர் என்பவர்கள் நின்றால் அதிகச் செலவும் சாதாரண மக்கள் என்பவர்கள் நின்றால் குறைந்த செலவும் என்கின்ற முறையில் எதிர் பார்க்க வேண்டி இருக்கிறது. சமீபத்தில் நடந்த ஜில்லாபோர்ட்மெம்பர் தேர்தல்களுக்கே ஒவ்வொன்றுக்கு 25ஆயிரம் 50 ஆயிரம் ரூபாய்கள் செலவாகி இருக்கின்றன. இந்த சட்டசபை தேர்தல்களும் இந்த செலவிற்கு இளைத்தல்ல என்று தான் சொல்ல வேண்டும். இவ்வளவு செலவழித்தும் தேர்தல் நடந்த பிறகு வெற்றி தோல்விதான் பிரதானமாகி விடுகின்றனவே ஒழிய செய்யப்போகும் காரியம், கொள்கை என்பவைகள் பெரிதும் எல்லாக் கட்சிக்குமே மறக்கப்பட்டு விடுகின்றன. மற்றும் சில தேர்தல் போட்டிகள் இன்று சமூக துவேஷங்களையும் தனிப்பட்ட பொறாமை குரோதம் ஆகியவைகளையுமே அடிப்படையாகக் கொண்டு நடைபெற வேண்டியதாகவும் ஏற்பட்டுவிடுகின்றன.

எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டு தன் சொந்தப் பணத்தைச் செலவு செய்து வெற்றி பெற்ற பிறகு ஏதோ இரண்டொருவருக்கு மந்திரிவேலையும் ஏதோ இரண்டொருவருக்கு உத்தியோக சிபார்சு வெற்றியும் அல்லாமல் மற்றபடி சுதந்திரமோ, சொந்தப் புத்தியோ இல்லாமல் தலைவர்கள் என்பவர்களுக்கு கைதுக்க வேண்டியதைத் தவிர வேறுகட்சித் தொல்லைகளின் பயனாய் நல்ல பலன்கள் உண்டாக்க முடிவதில்லை என்பதும் அனுபவத்தில் கண்ட காரியமேயாகும்.

பொது ஜனங்களிடம் இருந்து வசூலித்த பணத்தை காங்கிரசு அபேட்சகர்கள் என்பவர்களுக்காக செலவழிக்கப்படுவதாலும் கட்சித் தலைவர்கள் என்பவர்களின் சொந்தப்பணம் கட்சி அபேட்சகர்கள் என்பவர்கள் பலருக்கு செலவு செய்யப்போவதாய் தெரியவருவதாலும் சொந்தப்பணம் செலவு செய்து வெற்றி பெறுகின்ற மற்றவர்களுக்கு இரு கட்சியிலும் மதிப்பிருக்குமா என்பது சந்தேகம்தான். ஆதலால்

ஒரு பொது கௌரவத்துக்கு ஆசைப்படுகின்றவர்களுக்கும் தனிப்பட்ட சுயநலத்தை எதிர்பார்ப்பவர்களுக்கும் தான் சட்டசபை வெற்றி பெரிதும் பயன்படுமே ஒழிய கொள்கைகளுக்கு அதிகம் பயன்படுமா என்பது நமக்கு மயக்கமாகவே இருந்து வருகிறது.

ஏனெனில் கொள்கை இல்லாததும் சுயநல வகுப்பு ஆதிக்கத்துக்குப் பாடுபடுவதுமான காங்கிரசானது தேர்தலுக்கு கொள்கை தேவை இல்லை என்றும் அபேட்சகர்களின் தகுதி கவனிக்கப்பட வேண்டியதில்லை என்றும் பிரசாரம் செய்வதைப் பொது மக்கள் அனுமதித்துக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தால் காங்கிரஸ் வெற்றிபெற்றாலும் அதனால் என்ன நன்மை ஏற்பட்டுவிடக்கூடும் என்பதை இதிலிருந்தே அறியலாம்.

அது போலவே ஜஸ்டிஸ் கட்சியும் தனிப்பட்ட தலைவர்கள் தங்கள் தங்கள் பலத்துக்கு என்று ஆட்கள் சேர்க்க ஆரம்பித்தால் அதனால்தான் என்ன காரியம் பலத்தோடு செய்ய முடியும் என்பதும் ஒரு யோசிக்கத்தக்க விஷயமாகும்.

இத்தேர்தல்களுக்கு பெருவாரியாகப் பணம் செலவழிக்கப்படுவதானது நமக்கு இஷ்டமில்லாத காரியம் என்பதோடு பணத்தால் பெறும் வெற்றி பணத்தின் பிரதிநிதித்துவமாகத்தான் விளங்குமே ஒழிய மக்கள் பிரதிநிதித்துவமாக விளங்காது. அது போலவே காலித்தனத்தாலும், பொய் பித்தலாட்டம் ஆகியவைகளால் பெறும் வெற்றி காலித்தனத்துக்கும் பொய் பித்தலாட்டத்துக்கும் பிரதிநிதித்துவமாய் விளங்குமே தவிர மக்களுக்கும் பிரதிநிதித்துவமாய் விளங்காது. ஆகையால் பணச்செலவில்லாமலும் பொய் பித்தலாட்டம் பிரசாரமில்லாமலும் தேர்தல்கள் நடைபெற வேண்டுமென்பது நமது ஆசை.

பணச்செலவும் காலித்தனமும் பொய் பித்தலாட்ட பிரசாரமும் இல்லாமல் எலக்ஷன் காரியங்களும் வெற்றி தோல்விகளும் நடக்குமா? நடக்கும் காலம் வருமா என்பது இன்றைய எலக்ஷன் வெற்றி தோல்வியைவிட நமக்கு அதிக கவலையைக் கொடுக்கக்கூடியதாய் இருக்கிறது. எது எப்படி இருந்தாலும் பார்ப்பனரல்லாத மக்கள் இந்தச் சமயம் தங்களுக்குள்ள சகல அபிப்பிராய பேதங்களையும் சுயநலங்களையும் சொந்த விருப்பு வெறுப்புகளையும் மறந்து வஞ்சகமில்லாமல் உண்மையோடு உழைக்க வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 17.01.1937

ஐயோ, பட்டாபிஷேகம் நின்று விடுமே!

பொம்மனுக்கும் – திம்மனுக்கும் சம்பாஷணை

- சித்திரபுத்திரன்

பொம்மன்:- ஐயோ! பட்டாபிஷேகம் நின்று விடுமே! இனி நமக்கு ராஜாவே இல்லாமல் போய் விடுமே! நாம் என்ன செய்கிறது?

திம்மன்:- ஏன் - ஏன் அப்படி அழுகிறாய்? அழாதே.

பொ:- இல்லே-ஏ காங்கிரசில் பட்டாபிஷேகத்தை பகிஷ்கரிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டார்களே ராஜகுடும்பத்தார் இதை லட்சியம் செய்யாவிட்டாலும் பார்லிமெண்டார் இதை லட்சியம் செய்து பட்டாபிஷேகத்தை நிறுத்தி விடுவார்களே! பிறகு நமக்கு ராஜா வேண்டாமா? அதுதான் அழுகை ஆனந்தக்கண்ணீராய் வடிகிறது.

தி:- அட போடா மடையா! யாரோ பட்டாபிஷேகத்தை பஹிஷ்கரித்தால் யாரோ நிறுத்திவிடுவார்களா? உனக்கு புத்தியில்லையா? இதற்காக அழுகிறாயே.

பொ:- யாரோவா? ஜவஹர்லால் என்ன, சத்தியமூர்த்தி என்ன? கமலாதேவி என்ன இப்படிப்பட்ட தேசாபிமான ரத்தினங்கள் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள்! அதுவும் 1000000000 இன்னம் எத்தனையோ சைபர் கொண்ட ஜனங்கள் கைதூக்கி இருக்கிறார்கள்! அப்படி இருக்க பட்டாபிஷேகம் எப்படி நடக்கும்?

பொ:- நமக்கு ஆகத் தீர்மானித்திருக்கிறார்களே ஒழிய பிரிட்டிஷாருக்கு ஆக தீர்மானிக்கவில்லை. அதற்கு உதாரணமாக அரசாங்கத்தாரால் கூப்பிடப்படாதவர்கள் போகப் போவதும் இல்லை. போவதானாலும் உள்ளே விடப்படப் போவதும் இல்லை. இது விஷயத்தில் ஏன் இவ்வளவு துக்கம்?

தி:- தேச ஜனங்கள் பஹிஷ்கரித்து விட்டால் பெரிய அவமானமல்லவா சர்க்காருக்கு?

பொ:- என்ன அவமானம்? பட்டாபிஷேகம் நடப்பதற்கு முன்பாகவும் சீர்திருத்தம் அமுலுக்கு வருவதற்கு முன்பாகவும் இந்தியமக்களின் சரியான பிரதிநிதிகளான சட்ட சபை அங்கத்தினர்களை இந்தியாவில் ஆங்காங்குள்ள அரசாங்க மாளிகைகளுக்கு கூப்பிட்டு அரசப் பிரதிநிதிகளின் ஆட்களின் முன்னிலையில் அரசர் பட்டாபிஷேகத்தையும் அரசரையும் அரசர் உத்திரவாகிய சட்டங்களையும் பகிஷ்கரிக்கிறீர்களா? பக்தி செலுத்துகிறீர்களா? சத்தியமாய்ச் சொல்லுங்கள் என்று கேட்பார்கள். அப்பொழுது நமது பிரதிநிதிகள் தலைவர்கள் உள்பட அங்குள்ளவர்கள் முடி குட்டிக்கொள்ளும் அரசரிடம் பக்தியாய் இருக்கிறோம், அரசர் அனுமதிக்கிற சட்டங்களிடம் பக்தியாய் கட்டுப்பட்டு நடக்கிறோம், அரசரின் பின் சந்ததியார்களிடமும் பக்தியாய் இருக்கிறோம், சத்தியமாய் - பிரமாணமாய் - எங்கள் இஷ்ட தேவதை சாட்சியாய் பக்தியாய் இருக்கிறோம் என்று சொல்லுவார்கள். அதற்கப்புறம் தான் பட்டாபிஷேகம் நடக்கும். நீ ஏன் வீணாய் அழுகிறாய்? துக்கப்படாதே! நமக்கு ராஜா உண்டு.

தி:- பின்னை ஏன் இப்படிச் செய்தார்கள்?

பொ:- எப்படிச் செய்தார்கள்? பட்டாபிஷேகத்தையும் சீர்திருத்த சட்டத்தையும் பகிஷ்கரித்தார்கள்.

தி:- அதெல்லாம் சும்மா கேப்சு கேசு, உடான் விட்டுப்பார்க்கிறது.

பொ:- யாருக்காக இப்படி கப்சு கேசு, உடான் விடுகிறது?

தி:- உன்னைப்போல் முட்டாள்கள் நம்பி ஓட்டுப் போடுவீர்கள் என்பதற்கு ஆகத்தான். பக்கத்தில் எலக்ஷன் வருகிறதல்லவா? அதற்கு ஆகத்தான். வேறு என்ன?

பொ:- இதற்கு ஆகவா ஒரு காங்கிரசு நடத்துவது? “லட்சம்” பேர் கூடுகிறது. எவ்வளவு செலவு? எவ்வளவு தொல்லை? தோழர் சத்தியமூர்த்தி சொசைட்டி அங்கு குளிரில் எவ்வளவு கஷ்டம்?

தி:- இதுதானா பிரமாத கஷ்டம்? மாமாங்கத்துக்கு போய் இருக்கிறையா? எச்சில், மூத்திரம் கலந்த சேற்றுத் தண்ணீரை எடுத்துப் பூசிக் கொள்ள எத்தனை கஷ்டம்? எத்தனை ஜோடி கலைந்து போய் விட்டது? எவ்வளவு நஷ்டம்? இவற்றைப் பார்த்தால் காங்கிரசு ஒரு பெரிய கூட்டமா? அதன் லட்சியம் மகா பித்தலாட்டமா?

பொ:- சரி, சரி எனக்குப் புரிந்தது. நான் வெள்ளை ஆசாமி, கருத்தெல்லாம்பாலு, வெளுத்ததெல்லாம் இங்கி என்று நம்பிக்கொண்டிருக்கிற சாது. அதனால் ஏமாந்து போய் விசனப்பட்டு விட்டேன். தேய்ப்பூ!

குடி அரசு - உரையாடல் - 17.01.1937

ஆதலால்தான் நாம் பல சமயங்களில் இஸ்லாம் சமயம் சமூக விஷயத்தில் மற்ற சமயத்தை விட சுயமரியாதை உள்ளது என்று சொல்லுகிறோம். எப்படி இருந்தாலும் கூடிய சீக்கிரம் இந்தியா பூராவும் “ஜஸ்டிஸ்” கக்சி தாண்டவமாடப் போகிறது என்பது மாத்திரம் உறுதி.

குடி அரசு - கட்டுரை - 17.01.1937

பாஞ்சாலத்தில் “ஜஸ்டிஸ்” கட்சி

“100க்கு 50 விகிதமாவது உத்தியோகம் அளிக்க வேண்டும்

“உருது அரசியல் பாஷையாக இருக்க வேண்டும்”

பஞ்சாப் யூனியனிஸ்ட் கக்சிக்குத் தலைவரான முஸ்லீம் சமூகத் தலைவர் சர். சிக்கந்தர் அயாத்தான் அவர்கள் ஒரு கூட்டத்தில் பேசும்போது

“நாங்கள் வகுப்புத் தீர்ப்பை ஆதரிப்போம், அதிகாரத்துக்கு வந்தால் அந்தப்படியே நடப்போம், குறைந்தபட்சம் 100க்கு 50 வீதமாவது உத்தியோகங்கள் முஸ்லீம்களுக்கு அளிப்போம். உருது பாஷையை தான் அரசியல் பொது பாஷையாக ஏற்படுத்துவோம்” என்று கூறியிருக்கிறார்.

அதற்கு ஆக அங்குள்ள காங்கிரசுக்காரர் முஸ்லீம் கக்சி வகுப்பு வாதக் கக்சி என்றோ தேசத்துரோக கக்சி யென்றோ கூறி முஸ்லீம் கக்சியை யூனியனிஸ்ட் கக்சியை வெட்டிப் புதைக்கவேண்டும் என்று கூறியிருந்தால் என்ன நடந்திருக்கும் என்பது வாசகர்களுக்குத் தெரியாததல்ல. அப்படிக் கூறுகிறவர்களின் பல்லைத் தட்டிக் கையில் கொடுத்திருப்பார்கள். ஏன் வகுப்பரிமை கேட்பதையும் ஜனத்தொகைக்குத் தகுந்த உத்தியோகம் அந்தந்த வகுப்புகளுக்கு வழங்குவதையும் அரசியல் திட்டத்தை ஏற்று நடத்துவதையும் உருது பாஷை வேண்டுவதையும் தேசத்துரோகம் என்று சொன்னால் அப்படி சொல்லுவதை மனித சமூகத் துரோகம் என்று முஸ்லீம்கள் 100க்கு 99 பேர் கருதுகிறார்கள். தென்னாட்டுப் பார்ப்பனரல்லாதாருக்குள் இருப்பது போல் அவர்களுக்குள் கூலிகளும் சமூகத் துரோகிகளும் மிக மிகக் கொஞ்சம். ஆனால் இங்கு அப்படி இல்லை. இங்கு உண்மையாகவே பார்ப்பனரல்லாத இந்துக்கள் பார்ப்பனர்களின் வைப்பாட்டி மக்கள், சூத்திரர்கள், அடிமைகள், கூலிகள் என்று பார்ப்பனர்கள் சொல்லுவதையும் எழுதி வைத்திருப்பதையும் உண்மை என்று நம்புகிறவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். ஆதலாலேயே அவர்களுக்கும் ஆள் கூட்டம் சேருகிறது. வகுப்பரிமை கேட்பதை தேசத் துரோகம் என்று பார்ப்பனர்கள் சொல்லுவதற்கு பார்ப்பனரல்லாதார்கள் பலர் ஆமாம் சாமி போடுகிறார்கள்.

பார்ப்பனர்களின் விளம்பர முறை

தோழர் ஜவஹர்லால் காரில் போகும்போது ஒரு மாட்டு வண்டி குறுக்கே நின்றதாம். அதை அந்த வண்டிக்காரனால் விலக்க முடியவில்லையாம். தோழர் ஜவஹர்லால் கீழே இறங்கி வண்டியை மூங்கிலைப் பிடித்து ஒரு ஓரமாய் தள்ளி விட்டுவிட்டு தன் வண்டியை ஓட்டிக்கொண்டு போனாராம். மாட்டு வண்டிக்காரன் “நான் அதிர்ஷ்டசாலி” என்றானாம். இது அசோசியேட் பிரசில் வெளியாகி பார்ப்பனப் பத்திரிகைகளில் பெரிய எழுத்தில் போடப்பட்டிருக்கிறது. இது எவ்வளவு பெரிய பரோபகார காரியம்? எவ்வளவு பெரிய மனிதன் ஜவஹர்லாலைப் புகழ்ந்து விட்டான் பாருங்கள்.

ஆகவே ஒரு ஆசாமியை பார்ப்பனர்கள் பெரிய ஆள் ஆக்க வேண்டுமானால் எவ்வளவு மானமற்ற முறையில் விளம்பரம் செய்து பாமர மக்களை ஏமாற்ற முயற்சிக்கிறார்கள் என்பதை குறிப்பிடவே இதை எழுதுகிறோம். இது போலவே “காந்தியார் பூனைக் குட்டியுடன் விளையாடினார்!!”

“ஒரு பழுத்த கிழவி ஜவஹர்லாலை கும்பிட்டாள்!!!” “ஒரு பெண் பட்டேலுக்கு ஆலாத்தி எடுத்தாள்!!!!”

என்பது போன்ற அற்ப பிரசாரம் செய்து பாமர மக்களை ஏமாற்றி பிறகு அவர் அப்படிச் சொன்னார், இப்படிச் சொன்னார் அந்தப்படி கேளுங்கள் என்று சொல்லித் தாங்கள் காரியத்தை சாதித்துக் கொள்ளுகிறார்கள்.

இம்மாதிரி காரியம் செய்பவர்கள் வெற்றி பெறுகிறார்கள் என்றால் அதில் அதிசயம் ஒன்றும் இருக்க நியாயமில்லை.

மக்களுக்கு உண்மையாய் நன்மை செய்ய விரும்புவார்கள் இந்த மாதிரி பித்தலாட்ட மார்க்கத்தில் வெற்றியைக் கண்டு பயப்படாமல் உறுதியுடன் இருந்து இவற்றை வெளிப்படுத்துவதன் மூலம்தான் தங்கள் காரியத்தில் சித்தி பெறவேண்டுமே ஒழிய அற்ப காரியத்தில் பிரவேசிக்கக் கூடாது என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

குடி அரசு - கட்டுரை - 17.01.1937

காங்கிரசுக்கு ஏன் ஓட்டு செய்யக்கூடாது?

1. அதற்கு கொள்கை இல்லை
2. அது ஒரு சமூகம் தவிர மற்ற சமூக முன்னேற்றத்தைத் தடுக்கவே வேலை செய்கிறது.
3. வருணாச்சிரமம் சம்மந்தப்பட்ட பழைய முறைகளை புதுப்பிக்கவே வேலை செய்கிறது.
4. அதனிடத்தில் ஒரு காலத்திலாவது நாணயம் இருந்ததில்லை.
5. அதில் சமய சஞ்சீவிகளும், காலிகளும், வருணாச்சிரமிகளுமே ஆதிக்கம் செலுத்துகிறார்கள்.
6. அதன் தலைவர்கள் சொல்லுகின்ற காரியங்கள் எதுவும் அனுபவ சாத்தியமானதல்ல.
7. அதனால் இதுவரை ஒரு பலனும் ஏற்பட்டதில்லை.
8. அது ராஜபக்தி - சர்க்கார் பக்தி பிரமாணம் செய்து ராஜாவை சர்க்காரை கவிழ்த்து விடுகிறேன் என்று பொய் சொல்லுகிறது.
9. ஓட்டு செய்துவிட்டு பின்னால் முட்டாள் தனமாக ஏமாந்து போனோமே என்று விசனப்படப் போகிறீர்கள்.

குடி அரசு - வேண்டுகோள் - 17.01.1937

ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கு ஏன் ஓட்டு செய்ய வேண்டும்?

1. அது சமூக முன்னேற்றத்தையும் மக்கள் சமத்துவத்தையும் கொள்கையாய் கொண்டு பாடுபடுகிறது.
2. வருணாச்சிரம முறையை மாற்றி மக்களை சுயமரியாதையுடன் வாழ வேலை செய்து கொண்டு வருகிறது.
3. ஆரம்பகாலம் முதல் இதுவரை நாணயமாகவும் குறிப்பிட்ட கொள்கையில் ஏமாறாமலும் வேலைசெய்து வந்திருக்கிறது.
4. தீண்டாமையை படிப்படியாய் ஒழித்துக் கொண்டுவருகிறது.
5. சகல மக்களுக்கும் அரசியலில் பிரதிநிதித்துவம் வழங்கி இருக்கிறது.
6. ஜனங்களை அது ஒரு நாளும் ஏமாற்றவில்லை.
7. பொட்டுக்கட்டுவதை ஒழித்தது, கோவில் தாசி முறையை ஒழித்தது, விபசாரத்தை ஒழித்தது, கல்வியை அதிகரித்தது, கட்டாயக் கல்வி ஏற்படுத்திற்று, ஆஸ்பத்திரிகளை அதிகப்படுத்தியது, தமிழ் வைத்தியத்தை பிரபலமாக்கியது, சங்கத்தை எடுத்தது, குடியானவர்களுக்கு இனாம் பூமி சட்டம் ஏற்படுத்திற்று, 100க்கு 12½ வரி குறைத்தது, மலையாள குடிவார மசோதா செய்தது, விவசாயிகளுக்கு கடன் உதவச் செய்தது, அதிக தூரம் ரோட்டுகள் ஏற்படுத்திற்று, பாலங்கள் ஏராளமாய் கட்டிற்று, புதிய வரிகளைத் தடுத்து வந்திருக்கிறது, சம்பளங்களை குறைத்துக் கொண்டது.
8. அது ராஜபக்தி - சர்க்கார் பக்தி பிரமாணம் செய்து ராஜாவை சர்க்காரை கவிழ்த்து விடுகிறேன் என்று பொய் சொல்லவில்லை.
9. ஓட்டு செய்துவிட்டு பின்னால் முட்டாள்தனமாக ஏமாந்து போனோமே என்று விசனப்பட மாட்டீர்கள்.

குடி அரசு - வேண்டுகோள் - 17.01.1937

காங்கிரஸ் மிரட்டலுக்கு சர்க்கார் பதில்

காங்கிரசானது இதுவரை நாட்டில் பொய்ப் பிரசாரத்தாலும் காலித்தனத்தாலும் உயிர் வாழ்ந்து வந்தது என்பது அறிஞர்கள் உணர்ந்ததேயாகும். இப்போது தேர்தல் காலம் நெருங்கி வருவதால் காங்கிரசின் காலித்தனத்தைப்பற்றி பொது ஜனங்களும் எதிர் அபேட்சகர்களும் அதிகமாகக் கூப்பாடு போட்டு அரசாங்கத்தாருக்கு தகவல் கொடுக்க ஆரம்பித்தார்கள். சம்மந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு சுற்று அறிக்கைகள் அனுப்பி பொதுக் கூட்டங்களில் காலித்தனம் நடக்காமல் பார்த்துக்கொள்ளும்படியும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

இதை அறிந்த காங்கிரஸ் தலைவர்கள் பொதுக்கூட்டங்களில் போலீசுக்காரரை மிரட்டி பலவிதமாகப் பயமுறுத்திப் பேசினார்கள்.

அதாவது, தேர்தலில் தாங்களே ஜெயிக்கப்போகிறார்கள் என்றும், போலீஸ் அதிகாரம் தங்கள் கைக்கு வரும் என்றும், அப்போது போலீசுக்காரர்கள் விஷயத்தில் கடினமான முறைகள் கையாளப்படும் என்றும், பல போலீஸ் அதிகாரிகள் வீட்டுக்கு அனுப்பப்பட்டு விடுவார்கள் என்றும் பலவாறாகப் பேசினார்கள். சூசனை காட்டினார்கள். இதனால் உண்மையிலேயே சில போலீஸ்காரர்கள் பயந்து கொண்டேதோடு சில போலீசார் காங்கிரசுக்கு அனுகூலமாய் இருந்து காலித்தனத்துக்கு உதவி செய்தும் வந்ததானது அரசாங்க தகவலுக்கு எட்டியபின் அரசாங்கத்தார் 12-1-37ல் போலீசாருக்கு என்று ஒரு அறிக்கை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

அவ்வறிக்கையில் (சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் விஷயத்தில்)

“1935-ம் வருஷத்திய இந்திய சர்க்கார் சட்டத்தின் 240-270வது பிரிவின்படி சர்க்கார் சிப்பந்திகளின் உரிமைகள் எவ்விதமும் பாதிக்கப்படமாட்டாது. கடமைகளை உண்மையுடன் செய்து வருபவர்களை நீக்காமல் பார்த்துக் கொள்வார்கள்.

தாங்கள் அதிகாரத்துக்கு வந்தால் போலீஸ் படையைச் சேர்ந்த சிலரை வேலையில் இருந்து நீக்கிவிடப் போவதாய் சில அரசியல் வாதிகள் பயம் காட்டுவதைக் கண்டு எந்த அதிகாரியும் பயப்படவேண்டியதில்லை.

நாணயமாகவும் விஸ்வாசமாகவும் நடந்துகொள்ளும் எந்த சிப்பந்தியையும் யாராலும் அசைத்துவிட முடியாது என்று சர்க்கார் தங்கள் சிப்பந்திகளுக்கு உறுதி கூறுகிறார்கள்.” என்று கண்டிருக்கிறது.

இதனால் நமக்கு ஒன்றும் லாபமில்லை. ஆனால் இது தோழர்கள் பட்டேல், சத்தியமூர்த்தி ஆகியவர்களின் வாய்க்கொழுப்பு சீலையில் வடிந்தது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். போலீசார் பெரிதும் பார்ப்பனர்களாய் இருந்தபடியால் சத்தியமூர்த்தியார் கோபத்திற்கு பெரும்பான்மையான போலீசார்கள் ஆளாகவில்லை. பார்ப்பனரல்லாத போலீசுக்காரர்கள் சிலர் சத்தியமூர்த்தியார் கோபத்திற்கு ஆளாகிவிட்டார்கள். அவர்களை மிரட்டவே தோழர் சத்தியமூர்த்தியார் தான் அதிகாரத்துக்கு வந்தவுடன் அப்படிச் செய்வேன் இப்படிச் செய்வேன் என்று அளந்து இருக்கிறார். தோழர் பட்டேலைக் கொண்டும் இம்மாதிரி கூறச் செய்து மிரட்டி இருக்கிறார். அதன் பயன் சர்க்கார் இவ்வித அறிக்கை வெளியிட வேண்டியதாயிற்று. இதனாலேயே போலீசுக்காரர்கள் ஒழுங்காய் நடந்து கொள்ளுகிறார்கள் என்று நாம் சொல்ல வரவில்லை. பொதுக் கூட்டங்கள் விஷயத்தில், 100க்கு 75 போலீசார் கவலை ஈனமாகவே இருக்கிறார்கள். கூட்டங்கள் நடப்பது தெரிந்தும் அதற்கு ஆஜராவதில்லை. பெரிய கூட்டத்திற்கு ஒருவர் இருவர் அதுவும் கான்ஸ்டேபிள்களே வருவது, அதிகாரியாய் இருப்பவர் வந்தாலும் காலித்தனத்தை வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டே இருப்பதே ஒழிய ஏன் என்று கேட்பதில்லை. சில கூட்டங்களுக்கு போலீசாரையோ சின்ன அதிகாரியையோ அனுப்பும் போது போய் “பேசாமல் இருந்து பார்த்து என்ன நடக்கிறது என்று தெரிந்து கொண்டு வா” என்றும் “கலாட்டா நடக்குமானால் கூட்டத்தை நிறுத்திவிடு” என்றும் எச்சரிக்கை செய்து அனுப்புவதும், மற்றும் சில சமயங்களில் அதிகாரிகள் ஊரிலேயே இல்லாமல் போய்விடுவது இப்படி பல சூழ்ச்சிகள் வேண்டுமென்றே நடைபெறுகின்றன என்று சொல்லலாம். பொதுக் கூட்ட விஷயங்களில் கலகாஸ்பதமாகும்படி எவரையும் குறைவாய் திட்டாமலும் குற்றச்சாட்டுகளுக்கு பதில் சொல்லவும் தங்கள் கட்சிக் கொள்கையை எடுத்து விளக்கவும் அரசியல் பிரசாரத்தில் இடமில்லையானால் சீர்திருத்தங்கள் எப்படி பயன்படும் என்று கேட்பதோடு உண்மையான - யோக்கியமான நாணையமான பிரதிநிதிகள் எப்படி வரமுடியும் என்றும் கேட்கின்றோம்.

இன்று ஜஸ்டிஸ் கட்சித் தலைவர்களும் மிதவாதக் கட்சித் தலைவர்களும் மற்றும் பலரும் காங்கிரஸ் காலிகளின் காலித்தனத்துக்குப் பயந்து கொண்டே வெளியில் பிரசாரத்துக்கு வரப் பயப்படுகிறார்கள் என்பது நமக்கு நன்றாய்த் தெரியும்.

மந்திரி கனம் குமாரசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் மதுரையிலும் ராஜபாளையத்திலும் திருச்சியிலும் பேசும்போது கூச்சல் போட்டு கலகம் செய்ததும், மந்திரி கனம் பி.டி. ராஜன் அவர்கள் ஆஜராய் இருந்த சேலம் கூட்டத்திலேயே காங்கிரஸ் காலிகள் குழப்பம் செய்ததும், திருச்செங்கோட்டில் முதல் மந்திரி கனம் பொப்பிலி ராஜா அவர்கள் ஆஜராய் இருந்த கூட்டத்திலேயே சில காங்கிரஸ் காலிகள் குழப்பம் செய்ததும் ஆகிய காரியங்கள் அரசாங்கத்துக்கு தெரிந்ததேயாகும். இதிலிருந்தே போலீஸ் இலாக்கா எவ்வளவு தளர்ந்து இருந்தது என்பதும், காங்கிரஸ் காலிகளுக்கு இடம் கொடுக்கக் கூடியதாய் இருந்தது என்பதும் நாம் எடுத்துக்காட்ட வேண்டியதில்லை.

போலீசுக்காரருக்கு இவ்வளவு தூரம் அவர்கள் வேலைக்கு உத்திரவாதம் கொடுத்து அறிக்கை விடுவதை விட அவர்கள் தங்கள் கடமையைச் சரிவரச் செய்யாவிட்டால் கண்டிப்பான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று காலாகாலத்தில் அறிக்கை வெளியிட்டிருந்தால் தோழர் சத்தியமூர்த்தி முதலியவர்கள் இவ்விதம் பூச்சாண்டி காட்டும் படியான நிலைமையே ஏற்பட்டிருக்காது என்று சொல்லுவோம். ராசீபுரம், மாயவரம், நாகப்பட்டணம், லால்குடி, நீடாமங்கலம் முதலாகிய இடங்களில் போலீசார் ஜஸ்டிஸ் கக்ஷியின் சார்பாகப் பணியாற்றிய சில பிரபலஸ்தர்களையும் தொண்டர்களையும் எவ்வளவு கேவலமாக நடத்தினார்கள், நடத்துகிறார்கள் எவ்வளவு தைரியமாக காங்கிரசை ஆதரித்தார்கள் என்பதை போலீஸ் இலாக்கா மேல் அதிகாரிகள் கவனித்துப் பார்த்தால் விளங்கும்.

சில பார்ப்பன போலீஸ் அதிகாரிகள் ஜஸ்டிஸ் கக்ஷியார்கள் என்றாலே கொடிய பகையாளியைப் பார்ப்பது போல் பார்க்கின்றார்கள்.

பெரியஜில்லாபோலீஸ் ஆபீசரும் டிப்டி சூப்ரண்டுமே பார்ப்பனரல்லாத சப் இன்ஸ்பெக்டர்களை “நீ ஜஸ்டிஸ் கக்ஷியா” என்று அதட்டுகிறார்களாம். இந்த நெருக்கடியான சமயத்தில் போலீசாருக்கு இப்படி மொட்டையான சிபார்சு அறிக்கை விடாமல் அவர்களது கடமையை வலியுறுத்தி பொதுஜன பேச்சுரிமையை காப்பாற்றும் பொறுப்பை விளக்கி அறிக்கை வெளியிட்டால் அனுகூலமாய் இருக்கும் என்று எண்ணுகிறோம். அதுவும் உடனே அறிக்கை வெளியிட்டால் நல்லது என்று சொல்லுவோம்.

இனி எங்கு ஜஸ்டிஸ் கக்ஷி மீட்டிங்கு கூட்டப்படுவதானாலும் அங்கு எழுத்து மூலமாக போலீசுக்கு தகவல் தெரிவித்துவிட்டு கூட்டுவது நலம் என்றும், அங்கு அந்தப்படி தெரிவித்து விட்டு நடத்தப்படும் கூட்டங்களில் காலித்தனம் ஏற்பட்டால் அதற்கு சர்க்காராரே பொறுப்பாளிகள் என்பதை உணர்த்தி விடலாம் என்றும் யோசனை கூறுகிறோம்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 17.01.1937

சத்தியமூர்த்தியாரின் மாயாமாலம்

தோழர் சத்தியமூர்த்தியார் நிலக்கோட்டை தாலுகாவிற்குள் பிரசாரத்துக்குப் போனபோது அங்கு ஏதோ சில காலிகளோ அல்லது பொறுப்பற்ற வேடிக்கைப் பிள்ளைகளோ ஒரு மோட்டார் கார் மீது கல் போட்டார்களாம். அதற்காக பத்திரிகைகள் தனது அடிமையாய் இருக்கின்றன என்கின்ற ஆணவத்தால் நீண்ட அறிக்கைகளை வெளியிட்டு மக்களுக்கு ஜஸ்டிஸ் கட்சி மீது துவேஷத்தைக் கிளப்பி வருகிறார்.

அறிவுள்ள மக்கள் யாரும் இந்த விஷமம் மாய மாலமும் கொண்ட அறிக்கையை லட்சியம் செய்யமாட்டார்கள் என்பது நமக்குத் தெரியும்.

ஆனால் இந்த சின்ன காரியத்துக்காக (அதுவும் உண்மையாய் நடந்ததோ இல்லையோ) இவ்வளவு “ஆத்திரம்” காட்டி தடபுடல் செய்யும் சத்தியமூர்த்தியாற் காங்கிரஸ் காலிகள் கதர் குல்லாயுடனும் கொடியுடனும் செய்த எத்தனையோ காலித்தனங்களைப் பற்றி ஏன் ஆத்திரப்படவில்லை என்று கேட்கின்றோம்.

சேலத்தில் தான் பிரசன்னமாயிருந்த கூட்டத்திலேயே எதிர்க்கட்சிப் பிரமுகர்களை கேள்விகள் கேட்டதற்காக கதர் குல்லாயும் கொடியும் பிடித்திருந்த காங்கிரஸ் காலிகள் கடினமாய்த் தாக்கித் துன்பப்படுத்தியதற்கு தன்னைப் பொறுத்தவரை ஒரு மாதகாலம் அந்தப் பக்கம் தலைகாட்டாமல் ஒளிந்து கொண்டதல்லாமல் வேறு என்ன பரிகாரம் செய்தார்?

பள்ளத்தூரில் தோழர் ஈ.வெ.ராமசாமி பேசும்போது சாணி உருண்டைகளும் கல்மாரியும் விழுந்ததைப்பற்றி என்ன அறிக்கை விட்டார்?

சென்னைக் கார்ப்பரேஷன் கூட்டத்தில் ஒரு கதர் குல்லாய் போட்டிருந்த காங்கிரஸ் காலி அழகு முட்டையையும் செருப்பையும் ஜஸ்டிஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த பெண் அம்மையார் மீது வீசியதற்காக எந்த அறிக்கையை விட்டார்?

மந்திரிகள் கனம் பொப்பிலி ராஜா, குமாரசாமி ரெட்டியார், ராஜன் ஆகியவர்கள் கூட்டத்தில் முறையே திருச்செங்கோடு, ராஜபாளையம், திருச்சி, சேலம் ஆகிய இடங்களில் குழப்பம் விளைவித்ததற்கு என்ன அறிக்கைவிட்டார்?

மற்றும் தோழர் வி.வி. ராமசாமி தேர்தலில் தோழர் செளந்திரபாண்டியன், ஈ.வெ. ராமசாமி கூட்டங்களில் காங்கிரஸ் காலிகள் செய்த குழப்பங்கள் கல்வீச்சுகள் ஆகியவைகளுக்கு என்ன அறிக்கை விட்டார்? இப்படியாக காங்கிரஸ் காலிகளுக்கு காலித்தனம் செய்ய உற்சாகத்தை மூட்டி சம்மந்தமில்லாத ஆட்களுக்கெல்லாம் காங்கிரஸ்காரர்களமீது ஆத்திரம் ஏற்படும்படியாகச் செய்து காலித்தனத்தை வளர்க்கவிட்டு ஒரு காரின் மீது ஏதோ கல்பட்டது என்று அதுவும் உண்மையா? யார் செய்தார்கள்? என்று இல்லாமல் இம்மாதிரியான அறிக்கை விடுவதால் யார் பயந்துகொள்ள முடியும் என்று கேட்கின்றோம்.

இந்தச் சமயத்தில் இதைப்பற்றிப் பொதுஜனங்களுக்கு ஒரு விஷயத்தை எடுத்துச்சொல்ல ஆசைப்படுகிறோம்.

அதாவது இம்மாதிரி தங்கள் மீது கல் விழுந்ததாகவும் தாங்கள் அடிபட்டதாகவும் எடுத்துச் சொல்லி மாயமாலமாய் அழுதால் பொதுஜனங்கள் ஏமாந்து தங்கள் ஓட்டுக்களை கொடுத்து விடுவார்கள் என்கின்ற தந்திரத்துக்காக இந்தக் கூப்பாடுகள் என்பதைத் தெரிவிக்கிறோம்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 17.01.1937

திருவாரூரில் கேள்விகளுக்கு ஈ.வெ.ரா. பதில்

கேள்விகள்

1. சமதர்மம் விரும்பும் தாங்கள் தனித்தொகுதி பிரதிநிதித்துவம் கேட்பது அழகா?
2. காங்கிரசு மகாசபை பிராமணர்களுக்கு மாத்திரம்தான் சொந்தமா?
3. ஜவஹர்லாலை ஏன் கண்டிக்கிறீர்கள்?
4. பணக்காரர்களை நீங்கள் ஆதரிக்கலாமா?

“ஆலய நிந்தனை, விக்கிரக நிந்தனை செய்கிற ராமசாமியுடன் மற்றவர்கள் சேரலாமா?” என்று கேட்கப்பட்ட அச்ச நோட்டீசம் கொடுக்கப்பட்டது.

பதில்கள்

வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம் கேட்பது சமதர்மக் கொள்கையைச் சேர்ந்ததேயாகும். இன்றைய சீர்திருத்தம், அரசியல், சுதந்திரம் என்பவைகள் எல்லாம் அதிகாரம், பதவி, உத்தியோகம் ஆகியவைகளாகத்தான் இருக்கின்றன. எனக்குத் தெரிய 1900 முதலே இன்று வரை அப்படித்தான் இருந்து வந்திருக்கிறது. இந்தியாவில் பல மதம் பல ஜாதியாக மக்கள் பிரிந்திருக்கிறார்கள்.

அவர்களில் பலர் பிறவியினால் இழி மக்களாகக் கருதப்பட்டு அரசியலில் உத்தியோகம், பதவி அதிகாரம் ஆகியவைகளில் 100க்கு ஒருவர் இருவர் கூட இருப்பதற்கு இல்லாமல் விலக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாய் கல்வி செல்வம், நல்வாழ்வு ஆகியவைகள் அடைவதற்கில்லாமல் அநேக காலமாக மிருகங்களிலும் கேவலமாக அநேகர் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அப்படிப்பட்டவர்கள் மற்ற மக்களோடு சரி சமத்துவமாக வரவேண்டுமென்றால் அவர்கள் உரிமைகளை தனிப்பட்ட முறையில் கவனிக்கவில்லையானால் வேறு வழி என்ன என்று நீங்கலே சொல்லுங்கள். முன்னணியில் இருப்பவர்களுடன் அவர்கள் போட்டி போட வேண்டும்

என்றால் இன்று அவர்களால் (தாழ்த்தப்பட்ட மக்களால்) எப்படி சாத்தியப்படும்? அவர்கள் கை கால்கள், வாய்கள், கண்கள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

அன்றியும் நமது தேசிய சபை என்னும் காங்கிரசுக்கு வகுப்பு வாரி பிரதிநிதித்துவமும் தனித்தொகுதியும் புதிதான காரியமல்ல. 1906ல் சர்க்காரார் முஸ்லீம்களுக்கு அவர்கள் சமூக எண்ணிக்கைப்படி பிரதிநிதித்துவம் கொடுப்பதாக வாக்களித்து 1910ல் தனித்தொகுதி மூலமே கொடுக்கப்பட்டு 1916ல் காங்கிரஸ்காரர்களும் காங்கிரஸ் தீர்மானத்தின் மூலம் ஜன சமூக எண்ணிக்கைப்படி தனித்தொகுதி மூலம் கொடுப்பதாக ஒப்புக்கொண்டு விட்டார்கள். மகமதிய தொகுதி மகதியரல்லாதார் தொகுதி என்று பிரித்து இன்று 26 வருஷ காலமாக நடைபெற்று வருகிறது. காந்தி காங்கிரசிலும் சி.ஆர்.தாசின் பாட்டா ஒப்புந்தம் மூலம் இது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டுவிட்டது. அது போலவே கிறிஸ்தவ சமூகத்துக்கும் கொடுக்கப்பட்டாய் விட்டது.

ஆகவே அது முதல் இன்று 25 வருஷம் காலமாக கிறிஸ்தவர்களாலும் மகமதியர்களாலும் தேசியத்துக்கு ஏற்பட்ட கெடுதி என்ன என்று கேட்கிறேன்.

வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவம் இருப்பதால் முஸ்லீம்கள், கிறிஸ்தவர்கள் அரசாங்கத்தாருடன் ஒத்துழைக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுமானால் வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவத்தை விரும்பாத ஆதரிக்காத மிதவாதிகள் தோழர்கள் ஸ்ரீனிவாச சாஸ்திரி, சாப்ரு, சிவசாமி அய்யர், சி.பி.ராமசாமி அய்யர் முதலியவர்கள் சர்க்காருடன் ஒத்துழைப்பதேன்? என்பதை யோசித்துப் பார்த்தால் வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம் அரசாங்கத்துடன் ஒத்துழைப்பதற்கும் ஒத்துழையாமல் இருப்பதற்கும் காரணமானதல்ல என்பது விளங்கும்.

வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம் பொது ஜனங்களால் விரும்பப்பட வில்லையென்றாவது யாராலாவது சொல்ல முடியுமா?

முஸ்லீம் சமூகத்தில் 100க்கு 99 பேர்களும் அதை ஆதரிக்கிறார்கள்; கிறிஸ்தவர்களிலும் 100க்கு 99 பேர்கள் ஆதரிக்கிறார்கள்; தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் என்பவர்களிலும் அது போலவே ஏன்? 100க்கு 100 பேர் ஆதரிக்கிறார்கள். இவர்கள் எண்ணிக்கை இந்திய ஜனசங்கையில் கிட்டத்தட்ட பகுதி ஆகலாம். மற்றும் இந்துக்களில் பார்ப்பனரல்லாத மக்கள் 100க்கு 100பேரும் ஆதரித்துவிட்டார்கள். ஆதாரம் என்னவென்றால் 1920ல் வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவ பிரச்சினையின் மீதே தேர்தலில் நின்ற பார்ப்பனரல்லாதார்கள் பெருவாரியாக வெற்றி பெற்று விட்டார்கள். அந்தச் சமயத்தில் காங்கிரசில் இருந்த பார்ப்பனர் அல்லாதார்களும் வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவ கொள்கையை ஒப்புக் கொண்டார்கள். காங்கிரஸ் பார்ப்பனர்களில் பலரும் ஒப்புக் கொண்டார்கள். அந்த உணர்ச்சி ஏற்பட்ட பிறகு தான் பார்ப்பனர்கள் தேர்தல்களில் மிகக் குறைந்தவர்களாக ஆகி வருகிறார்கள். ஆதலால் அதை ஏன் இவ்வளவு பிடிவாதமாக இப்போது எதிர்க்க வேண்டும்?

வகுப்புகள் இருப்பது தேசியத்துக்கும் சமதர்மத்துக்கும் குற்றமில்லையானால், பிரதிநிதித்துவம் மாத்திரம் எப்படி சமதர்மத்துக்கு விரோதமாகிவிடும்?

அன்றியும் பொது ஓட்டல்கள், கோவில்கள், குளங்கள் ஆகியவைகளில் இன்ன இன்ன வகுப்புக்கு பிரவேசம் இல்லை என்றும் இன்ன இன்ன வகுப்புக்கு இன்ன இன்ன இடம் என்றும் போர்டு போடுவது சட்ட விரோதமில்லை என்றும் தேசியத்திற்கும் சமதர்மத்திற்கும் விரோதமில்லையென்றும் ஆனால் அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் பிரதிநிதித்துவம் மாத்திரம் எப்படி சட்ட விரோதமாகிவிடும் சமபங்கு பிரதிநிதித்துவம் தான் கேட்கின்றோமே தவிர அதிகபாகம் கேட்கின்றோமா? ஆகவே சமபாகம் கேட்பது ஒருநாளும் சமதர்மத்துக்கு விரோதமாகிவிடாது. கொடுக்க மறுப்பதுதான் சமதர்மத்துக்கு விரோதமாகும் என்று சொல்லுவேன். அதுவும் என்றென்றைக்கும் கேட்கவில்லை.

அடுத்தபடியாக **காங்கிரசு பிராமணர்களுக்கு மாத்திரம் சொந்தமா?** என்று கேட்கிறீர்கள்.

இன்று அப்படித்தான் இருந்து வருகிறது. அதனால்தான் நான் காங்கிரசில் இருந்து விலகினேன்.

தமிழ்நாட்டில் காங்கிரசுக்கு பிரசிடெண்டு முத்துரங்க முதலியார் என்று ஆதாரம் இருந்தாலும் அதிகாரம் செலுத்துவது சத்தியமூர்த்திதானே? அறிக்கை விடுவதும் ஆதிக்கம் செலுத்துவதும் ராஜகோபாலாச்சாரியார் தானே? வெளிநாட்டில் காந்தியாரிடமும் மற்ற காங்கிரஸ் தலைவர்களிடமும் செல்வாக்கும் இஷ்டம்போல் காரியம் சாதித்துக்கொள்ளும் சக்தியும் இருப்பது பார்ப்பனர்களுக்குத் தானே?

காங்கிரசுக்கு எதிராக எவ்வளவு அக்கிரமம் செய்தாலும் மதிக்கப்படுவது பார்ப்பனர்கள் தானே? மாளவியா எவ்வளவு எதிர்ப்பாய் நடந்துகொள்ளுகிறார். எந்தப் பார்ப்பனராவது காங்கிரஸ்காரராவது அவரை தேசத்துரோகி என்று அழைக்கிறார்களா? டாக்டர் ராஜன் காங்கிரசுக்கு எவ்வளவு பெரிய “துரோகம்” செய்தார். அவர் வீட்டுக்குத்தானே ஜவஹர்லால் போய்விட்டு வந்தார்? 100க்கு 3 பேர்களாக உள்ள பார்ப்பனர்கள் இன்று காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்திலும் காங்கிரஸ் பிரதிநிதித்துவத்திலும் காங்கிரசின் பேரால் நிறுத்தப்படும் அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்திலும் 100க்கு 25,30 வீதம் ஏன் அமர்த்தப்படுகிறார்கள்? இவைகள் எல்லாம் காங்கிரஸ் பார்ப்பன ஸ்தாபனம் என்று சொல்லுவதற்கு போதுமானதாகாதா?

வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவத்தை பார்ப்பனர் ஒப்புக் கொண்டால் வேறு ஆக்ஷேபிக்கிறவர்கள் யார்? முத்துரங்க முதலியார் தலைவர் தேர்தலும் அந்த கொள்கை மீதுதான் வெற்றியடைந்தது. வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவத்திற்கு

பார்ப்பனர்களே எதிரிகளாய் இருப்பதாலும் அவர்களே எதிர்ப்பதாலும் காங்கிரசும் அவர்கள் இஷ்டத்தையே பொறுத்து இருப்பதாலும் நான் காங்கிரசை பார்ப்பனர் ஸ்தாபனம் என்று சொல்லுகிறேன்.

ஜவஹர்லாலைக் கண்டிப்பது பற்றி கேட்கின்றீர்கள். ஜவஹர்லாலை நான் மாத்திரம் கண்டிக்கவில்லை. “சுதேசமித்திரன்” பத்திராதிபர் கண்டித்து வைது ஜவஹர்லாலைக்கு புத்தியில்லை, யோசனை இல்லை, ஆணவக்காரர், உலக அனுபவம் போதாது, புஸ்தகப் பூச்சி, அனுபவ சாத்தியமான கொள்கையில்லாதவர், தற்பெருமைக்காரர், தலைவருக்கு தகுதி இல்லாதவர் என்றெல்லாம் “இந்து”ப் பத்திரிகையில் எழுதினார்.

சத்தியமூர்த்தியவர்களும் ஜவஹர்லால் கொள்கைக்கு ஆக அவருக்குத் தலைவர் ஸ்தானம் கொடுக்கவில்லை என்றும், அவரது தகப்பனார் பெருமைக்கும் அவரது தியாகத்துக்கும் கொடுக்கப்பட்டது என்றும் ஆணைமலையில் சொன்னார்.

மற்றும் அவர் நிதான புத்தியும் நேர்மைக் குணமும் இல்லாமல் சுயமரியாதைக்காரர்களை கேள்வி கேட்டதற்கு ஆக “பொய்யர்கள்” என்று சொன்னார். அவரைப்பற்றி மாளவியா முதல் பலர் கண்டித்து பேசியிருக்கிறார்கள். ஆதலால் ஜவஹர்லால் என் போன்றோர்களால் கண்டிக்கப்படுவது ஒரு அதிசயமான காரியமல்ல.

பணக்காரர்களை நான் ஆதரிப்பது சமதர்மத்துக்கு அடுக்குமா என்று கேட்கிறீர்கள்.

பணக்காரர்களை ஒழிக்கும் நிலையில் நான் இல்லை. ஏனென்றால் காங்கிரசானது பார்ப்பனர்களை காப்பதற்கு இருக்கிறது என்பதுடன் இரண்டாவதாக தங்கள் அடிமைகளான பணக்காரர்களை காப்பாற்றுவதற்கு ஆகவே இருக்கிறது.

ஜம்னாலால் பஜாஜ், பிரீலா, கோஸ்வாமி, சிவப்பிரகாஸ் குப்தா, ஜமால் மகமது, நாடிமுத்துபிள்ளை, சுப்பராயன், ராமலிங்கம் செட்டியார் போன்ற நூற்றுக்கணக்கான மக்களை ஆதரித்து அவர்களுக்கு பதவிகள் சம்பாதித்து கொடுக்க கூலிவேலை செய்யும்போது நான் எப்படி பணக்காரர்களை ஒழித்துவிட முடியும்? நான் விரட்டியடிக்கும் பணக்காரர்கள் எல்லாம் காங்கிரசை தஞ்சமடைகிறார்கள். அவர்களை காங்கிரஸ் ஆதரிக்கிறது.

ஆதலால் காங்கிரஸ் ஒழியாமல் பணக்காரர்கள் ஒழிக்கப்படமாட்டார்கள். நான் பணக்காரர்களை ஒழிக்க வேலை செய்தேனேயானால் பணக்காரர்களால் காங்கிரசுதான் லாபமடைகிறது.

ஆகவே பணக்காரர்கள் ஒழிக்கப்படுவதற்கு முன் பார்ப்பனீயம் ஒழிக்கப்படவேண்டும் என்று நினைக்கிறேன்.

கடசியாக, “ஆலய நிந்தனை, விக்கிரக நிந்தனை செய்யும் ராமசாமி நாயக்கருடன் மற்றவர்கள் சேரலாமா” என்று ஒருவர் அச்ச நோட்டீஸ் வழங்கியிருக்கிறார்.

ஆலய நிந்தனை, விக்கிரக நிந்தனை செய்வது ஒரு குற்றமாகுமா? என்று கேட்கிறேன்.

“ஏசு கிறிஸ்து கோவில்கள் கள்ளர் குகை” என்றார். ஏசுகிறிஸ்துவை நீங்கள் பாவி என்கிறீர்களா?

முஸ்லீம்கள் அநேக விக்கிரகங்களை உடைத்திருக்கிறார்கள். கோவிலை கொள்ளை கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இன்றும் விக்கிரகங்களை மாத்திரம் அல்லாமல் விக்கிரக வணக்கக் காரர்களை காபர்கள் என்று இழிவாய்ப் பேசுகிறார்கள்.

தோழர் காந்தியார் “கோவில்கள் குச்சுக்காரிகள் இல்லம்” “கோவில்களில் கடவுள் இல்லை” என்றார்.

காங்கிரஸ் தலைவர் ஜவஹர்லால் பழனியிலும் மதுரையிலும் கோவிலுக்குப் போய் இருந்தாலும் கடலூரில் “கோவில்களை எல்லாம் இடித்து தரைமட்டமாக்க வேண்டும்” என்று சொன்னார். கோவில்களின் தர்மகர்த்தாக்களும், பூசாரித்தனம் செய்யும் பார்பனர்களும் மடாதிபதிகளும் 100க்கு 99 பேர் “சாமி” சொத்துக்களை திருடுகிறார்கள். இவர்களை யெல்லாம் நீங்கள் அயோக்கியர்கள் என்று சொல்லுகிறீர்களா? இவர்கள் தலைமையில் இருந்து நீங்கள் விலகிவிட்டீர்களா? இப்படி இருக்கையில் உங்களுக்கு மாத்திரம் கோவில்களிடமும் விக்கிரகங்களிடமும் உண்மையான நம்பிக்கையோ மரியாதையோ இருக்கிறது என்று நான் எப்படி நம்பமுடியும்?

வாலிபர்கள்

தோழர்களே! உங்களது கேள்விகளுக்கு பதில் சொல்லிவிட்டதாகக் கருதுகிறேன். இது உங்களை திருப்தி செய்திருக்குமா என்பது வேறு விஷயம். நீங்கள் திருப்தி அடைந்துதான் தீரவேண்டும் என்று நான் சொல்லவரவில்லை. வாலிபர்களாகிய நீங்கள் இம்மாதிரி போலி எழுச்சியில் உங்களை கெடுத்துக்கொள்ளாதீர்கள். உங்களுக்கு காங்கிரசினிடம் பற்று இருப்பதுபற்றி நான் குறைகூறவில்லை. யோசித்தாமல் வெறும் உற்சாகத்தில் பயனற்ற வேலையில் இறங்கிவிட்டீர்களே என்றுதான் பரிதாபப்படுகிறேன். உங்களுக்கு காங்கிரசைப்பற்றி என்ன தெரியும்? அதன் சூழ்ச்சிகள், சுயநலக் கொள்கைகள் ஆகியவைகளைப்பற்றி ஏதாவது அறிந்திருக்கிறீர்களா? அல்லது அது இந்த 50 வருஷ காலமாய் நாட்டுக்கு செய்தது இன்னதென்று ஏதாவது உங்களுக்குத் தெரியுமா?

உங்களது பொறுப்பற்ற வாலிப பருவத்தை நல்ல காரியத்துக்கு பயன்படுத்திக் கொள்ளவும் அடக்கி ஆளவும் இந்த நாட்டில் போதுமான வசதி இல்லாததால் இம்மாதிரியான விவேகமற்ற காரியத்தில் இறங்கிவிட்டீர்கள். நீங்கள் கூடிய சீக்கிரம் மனம் திரும்புவீர்கள் என்கின்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு. உங்களிடத்தில் விவகாரம் பேசி உங்களை எல்லாம் நான் சீக்கிரத்தில் திருப்பப்போகிறேன்; உங்களைக் கொண்டே பயனுள்ள வேலை செய்யப்போகிறேன். நான் உங்களைப்போல் போலி உற்சாகத்தில் காங்கிரசில் விழுவில்லையானாலும் நம்பி விழுந்து பிறகு மேடேறியவன். எனக்கு வேறு விஷயத்தில் போதிய ஞானமில்லா விட்டாலும் இந்த காங்கிரசின் வண்டவாளத்தை உணர்ந்திருப்பதில் நான் ஒரு நிபுணன் என்று சொல்லிக்கொள்வேன்.

இந்த 50ஹு காலமாக காங்கிரசினால் இந்த நாட்டுக்கு ஏற்பட்ட தீமைகளை அடுக்கடுக்காய் எடுத்துச் சொல்லுவேன். இந்தியா ஒரு நாகரிக மக்களால் ஆளப்பட்டும் இன்னமும் காட்டுமிராண்டித் தன்மையில் இருப்பதற்குக் காரணம் காங்கிரசேயாகும். இந்த நாட்டில் இவ்வளவு தார தம்மியமுள்ள பணக்காரரும் ஏழையும் இருப்பதற்கு காங்கிரசே காரணம்.

இந்த நாட்டில் இவ்வளவு ஏராளமான சம்பளமும் உத்தியோகமும் இருப்பதற்கு காங்கிரசே காரணம்.

இந்த நாட்டில் பாடுபடாத ஒரு வகுப்பார் 100க்கு 100 பேர் படித்து, பாடுபடும் மக்கள் 100க்கு 95 பேர் தற்குறிகளாக இருப்பதற்கு காங்கிரசே காரணம்.

இந்த நாட்டில் விவசாயிகளுக்கும் கூலிக்காரர்களுக்கும் இவ்வளவு வரி உயர்வுக்கு காங்கிரசே காரணம்.

இந்த நாட்டில் தொழில்கள் முன்னேற்றம் அடையாமல் கர்னாடக நிலை பூஜிக்கப்படுவதற்கு காங்கிரசே காரணம்.

இப்படியே இன்னமும் அனேக கெடுதல்களுக்கு காங்கிரஸ் காரணம் என்று மெய்ப்பிக்க என்னால் முடியும். நீங்களல்ல, இன்னம் இந்த ஊரில்ல, ராஜகோபாலாச்சாரி அல்ல, இன்னும் வேறு யார் வந்து வாதாடுவதால் இருந்தாலும் இவைகளை ருஜுப்பிக்கத் தயாராய் இருக்கிறேன்.

ஆதலால் வாலிபர்கள் யாருக்காவது உண்மையில் தேசப்பற்றோ மனிதப்பற்றோ இருக்குமானால் காங்கிரசை ஒழியுங்கள். பிறகு இந்த அரசாங்க முறை தானாக மாய்ந்து ஒழிந்து ஏழை மக்களின் நன்மைக்கு ஏற்றபடி நடக்கக் கூடியதாகிவிடும். அதுவாகத் திருத்தப்பாடு அடையா விட்டாலும் 5 நிமிஷத்தில் நம்மால் செய்துவிட முடியும். இன்று இந்த அரசாங்க ஆக்டிவ் கொடுமைகள் என்பவற்றிற் கெல்லாம் காங்கிரசே ஆதரவளிக்கிறது.

நன்மைகள் எல்லாம் நம்மாலேயே அதாவது காங்கிரஸ் அல்லாதவர்களாலேயே ஏற்பட்டு வருகின்றன. இந்த 15 - வருஷகாலமாக காங்கிரசுக்கு எதிர் ஸ்தாபனம் ஜஸ்டிஸ் கட்சி ஏற்பட்டிருக்க வில்லையானால் இந்த நாட்டு குடிகளின் நிலைமை என்ன ஆயிருக்கும் என்பதற்கு அதற்கு முந்திய அதாவது எதிர் ஸ்தாபனம் ஏற்படுவதற்கு முந்திய 20, 30 வருஷத்திய அனுபவத்தையும் புள்ளி விவரத்தையும் கூர்ந்து பாருங்கள். நான் வாய் உருட்டல் கூலியல்ல. புள்ளிவிவரத்தோடு பேசுகிறவன். ஆகையால் தோழர்களே உங்கள் உற்சாகத்தை நாட்டுக்கும் மனித சமூகத்துக்கும் விரோதமாய் பயன்படுத்தாதீர்கள் என்று வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

குறிப்பு: 10.01.1937 இல் திருவாரூரில் நடைபெற்ற பொதுக்கூட்டத்தில் உரையாற்றியபோது 'தேசிய வாலிபர்கள்' என்ற பெயரில் வெளியிடப்பட்டிருந்த துண்டறிக்கைக்கு அளித்த பதில்களும் சொற்பொழிவின் தொடர்ச்சியும்.

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 24.01.1937

கடற்கரைக் கூப்பாடு

தேர்தல் போர் ஆரம்பமாகிவிட்டது. அபேஷுகர் பெயர்கள் வெளிவரத் தொடங்கிவிட்டன. ஏற்கனவே நாம் கூறியுள்ளபடி நமது கட்சிக்கு அபேஷுகர் பஞ்சம் ஏற்படவில்லை; ஏற்படவும் செய்யாது. காங்கரஸ் பகட்டு வெற்றியில் மயங்கி - காங்கரஸ் ஆர்பாட்டங்களுக்கு அஞ்சி - தன் காலில் நிற்க ஆண்மையின்றி - காங்கிரசில் சரணாகதி அடைந்து இச்சகம் பாடும் துடை நடுங்கிகள் சிலர் போனாலும், நம் கட்சிக் கொடிக் கீழ்நின்று போராடத் துணிவுகொண்டு நிற்கும் வீரர்கள் ஏராளமாக இருந்து வருவது மகிழ்த்தக்கதே. நமக்குப் பத்திரிகைகள் குறைவாக இருக்கலாம்; தொண்டர்கள் குறைவாக இருக்கலாம்; பிரசாரகர்கள் குறைவாக இருக்கலாம். எனினும் நாம் அஞ்சத் தேவையில்லை. ஏன்? அபிமானிகள் ஏராளமாயிருக்கிறார்கள். நமது கட்சியால் நலம் பெற்றவர்களும் ஏராளமாயிருக்கிறார்கள். நாம் நாட்டுக்குச் செய்துள்ள நன்மைகளோ அனந்தம். நமது எதிரிகள் எதிர்பார்க்கிறபடி தமிழ் நாட்டார் முச்சூடும் அப்பாவிகள் அல்ல. அப்பாவிகளாயிருந்தால் நமது கட்சிப் பெயரால் அந்தஸ்துடையவர்கள் தேர்தலுக்கு முன்வரத் துணிவு கொண்டு இருக்க மாட்டார்கள். தென்னாட்டாருக்கு காங்கிரஸ் மீது இருந்துவரும் பக்திக்கு அறிகுறியாக கொஞ்சப் பேராவது போட்டியின்றித் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்று தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் தோழர் சத்தியமூர்த்தி விரும்பினார். ஆனால் அவருடைய விருப்பம் நிறைவேறவில்லை. டாக்டர் சுப்பராயன் ஒருவரே இதுவரை போட்டியின்றி நிற்பதாகத் தெரியவருகிறது. டாக்டர் சுப்பராயனுக்கும் காங்கிரசுக்கும் உள்ள சம்பந்தம் குலாம் காதிருக்கும் கோகுலாஷ்டமிக்கும் உள்ள சம்பந்தந்தான். எனவே டாக்டர் சுப்பராயன் வெற்றி காங்கிரஸ் வெற்றியாக மாட்டாது. டாக்டர் சுப்பராயனைப் போலவே நமது தலைவர் ஒருவரும் போட்டியின்றித் தேர்ந்தெடுக்கப்படப் போவதனால் காங்கிரசுக்கு மட்டும் பெருமையடித்துக்கொள்ள உரிமையே இல்லை.

இருந்தாலும் நாம் ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டியது அவசியம். காங்கிரஸ்காரர் பொய்ப் பிரசாரம் செய்வதில் நிபுணர்கள். சென்னையிலே சென்ற ஞாயிற்றன்றே (17-1-37) அவர்கள் பிரசாரத் திருவிழா ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். இனி பிரதி தினமும் திருவல்லிக்கேணி கடற்கரையில் ஓயாது கூப்பாடு கேட்டுக்கொண்டே இருக்கும்.

அம்மட்டோ! நாடெங்கணும் காங்கிரஸ் கூச்சல் மயமாகவே இருக்கும். காங்கிரஸ் கூப்பாட்டுக்கு திருவல்லிக்கேணி கடற்கரை ஞாயிற்றுக்கிழமைக் கூப்பாட்டை ஒரு “சாம்பிளாக” எடுத்துக்கொண்டால் காங்கிரஸ்காரர் கூச்சல் எவ்வளவு விஷமத்தனமானது என்பது நன்கு விளங்கும். சென்ற ஞாயிற்றன்று கடற்கரையில் பேசிய ஒருவராவது யோக்கியப் பொறுப்பான காங்கிரஸ் பிரசாரம் செய்யவில்லை. எள்ளத்தனையாவது கூச்சமில்லாமல் பொய்ப் பிரசாரமே செய்தார்கள்.

முதன் முதலில் பேசிய தோழர் சத்தியமூர்த்தி காங்கிரசுக்குத் தான் ஒரு வேலைத் திட்டம் உண்டு என்றும், ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கு வேலைத் திட்டமே இல்லை என்றும் கூறினாராம். இதைவிட அயோக்கியத்தனமான புளுகு வேறுண்டோ? ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் சமீபத்தில் வெளியிட்ட புதுவேலைத் திட்டத்தைப்பற்றி தோழர் சத்தியமூர்த்தி பல கூட்டங்களில் பேசியதையும் பல பத்திரிகைகளில் எழுதியதையும் அவர் மறந்து விட்டாரா? 15-வருஷகாலம் நிர்வாகம் நடத்திய ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் இப்பொழுது தான் ஒரு வேலைத்திட்டத்தையும் கொண்டு வெளி வந்திருக்கிறார்கள் என அவர் கேலிசெய்து வெகுநாள் ஆகவில்லையே! புதுக் கட்சிகளுக்கு வேலைத் திட்டம் அவசியம்தான்; 15-வருஷம் அமல் நடத்திய கட்சிக்கு வேலைத்திட்டம் எதற்கு? எனக்கேட்ட தோழர் சத்தியமூர்த்தியின் நாக்கு மரத்துப் போய்விட்டதா? தோழர் மந்திரி ராஜனுடைய வாடிப்பட்டிப் பிரசங்கத்துக்கு லாகூரிலிருந்து கொண்டு தோழர் சத்தியமூர்த்தி அளித்த பதிலில் “ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் ஒன்றும் செய்யவில்லை என நான் கூறவில்லை. அவர்கள் எண்ணியிருந்தால் அதிகப்படியாகச் செய்திருக்கலாம் என்பதே எனது வாதம்” என தோழர் சத்தியமூர்த்தி கூறவில்லையா? கடற்கரைக் கூட்டத்திலே எது வேண்டுமானாலும் பேசலாம்; யார் கேட்கப் போகிறார்கள் என்ற துணிச்சலா? நாம் கடைசி முறையாக அவருக்கு ஒன்று கூறுகிறோம்.

ஒரு உருவான வேலைத் திட்டம் வகுத்துக்கொண்டே ஜஸ்டிஸ் கட்சி தோன்றியது. மாண்புமீட்டு திட்டப்படி எவ்வளவு நன்மைகள் செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு நன்மைகளையும் ஜஸ்டிஸ் கட்சி செய்தது. அதற்கு மௌலானா யாக்கூப் ஹாஸன் சேட் பொன்மொழிகளே அத்தாட்சி. இப்பொழுது மாகாண சுய ஆட்சி வரப்போவதினால் மந்திரி மாருக்கு அதிகப்படியான அதிகாரங்கள் கிடைக்கப் போகின்றன. ஆகவே, வரப்போகும் சீர்திருத்த அரசியலில் தாம் மேற்கொண்டு செய்யப்போவதை தேச மகா ஜனங்களுக்கு அறிவுறுத்தும் பொருட்டே சமீபத்தில் ஒரு புது வேலைத் திட்டத்தை ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் வேலைத் திட்டம் வெளியிட்டிருப்பதினால் இதற்கு முன் வேலைத் திட்டமே அவர்களுக்கு இருந்ததில்லையென ஏற்பட்டு விடாது.

கண்ணிருந்தும் பாராத, காதிருந்தும் கேளாத, மூளையிருந்தும் யோசியாத தோழர் சத்தியமூர்த்தி கூட்டத்தாரே ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் இதுவரை வேலைத் திட்டமின்றி வேலை செய்தார்கள் என உளறுவார்கள்.

அப்பால், காங்கிரசுக்குத் தான் உருவான வேலைத்திட்டம் உண்டெனக் கூறும் தோழர் சத்தியமூர்த்தியின் பிதற்றலைக் கவனிப்போம். பூரண சுயராஜ்யம் பெறுவதுதான் காங்கிரஸ் வேலைத் திட்டமாம். பூரண சுயராஜ்யம் காங்கிரஸ் லக்ஷ்யமாக இருக்கலாம். லக்ஷ்யத்துக்கும் வேலைத் திட்டத்துக்கும் வேற்றுமை காண முடியாத தோழர் சத்தியமூர்த்திக்கு அரசியலைப் பற்றிப் பேசவே உரிமையில்லை. ஜஸ்டிஸ் கட்சியாரிடம் சிறிது நாள் அரசியல் பால பாடம் கற்ற பிறகு அவர் அரசியல் விஷயங்களைப் பற்றிப் பேச முன்வந்தால் நலமாயிருக்குமென்று எண்ணுகிறோம். பூரண சுயராஜ்ய லக்ஷ்யம் நல்லது தான். ஆனால் அதை அடையும் வழி என்ன? வேலைத் திட்டம் என்ன? எந்த காங்கிரஸ் வாதியாவது பூரண சுயராஜ்யம் அடையும் மார்க்கத்தைக் குறிப்பாக எடுத்துக்காட்டியதுண்டா? பிரதிநிதித்துவ சபை, நேஷனல் கன்வென்ஷன் எனப் பலர் கிளிப்பிள்ளை மாதிரி கூறுவதை நாம் கேட்டிருக்கிறோம். அவை யாவும் உதவாக்கரைப் பேச்சென பிரபல ராஜ்ய தந்திரியான ஸர்.டெஜ் பகதூர் சாப்ரூவே கூறியிருக்கிறார். சென்னை சட்டசபை காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் தோழர் ஸி.ஆர். செட்டியாரும் அவ்வாறே அபிப்பிராயப் படுகிறார். தேச மக்கள் அரசியல் அதிகாரங்களைப் பெற்ற பிறகே பிரதிநிதித்துவ சபைத் தீர்மானங்களுக்கு மதிப்புண்டு என “ராஷ்டிரபதி” ஜவஹர்லால் கூடக் கூறுகிறார். இந்நிலையில் பூரண சுயராஜ்யத்தைப் பற்றி தோழர் சத்தியமூர்த்தி புலம்புவதற்கு அர்த்தமுண்டா? கடற்கரைப் பிதற்றல்களினால் சுயராஜ்யம் பெற முடியுமா? அரசியலைத் தகர்ப்போம், முட்டுக்கட்டை போடுவோமென ஆர்ப்பரிப்பதினால் சுயராஜ்யம் பெற முடியுமா?

சட்டசபைக்குப் போகிறவர்கள் தாம் செய்யப் போகும் வேலைகளை வாக்காளர்களுக்குத் தெளிவாகக் கூறவேண்டும். அவ்வாறு கூறாமல் “காந்திக்கு வோட்டுப் போடு; சுயராஜ்யத்துக்கு வோட்டு போடு; விடுதலைக்கு வோட்டுப் போடு” எனக் கூறுவோரை பகல் வேஷக்காரர் என்று தானே கூறவேண்டும்? சர்க்காரோடு போராடி பூரண சுதந்தரம் பெற முடியாதவர்களா சட்ட சபைக்குச் சென்று முட்டுக்கட்டை போட்டு சுயராஜ்யம் பெறப் போகிறார்கள்? அது காசுபெறாத ஹம்பக் பேச்சென்பதைப் பச்சைக் குழந்தைகளும் அறியுமே. எனவே, வாக்காளர்களே! ஜாக்கிரதையாக இருங்கள். பொய்யும் புளுகும் அளந்து பொது ஜனங்களை ஏமாற்றும் புரட்டர்களை நம்பாதீர்கள்! நாட்டுக்கு நன்மை செய்து மதிப்பும், அனுபவமும் பெற்ற ஜஸ்டிஸ்கட்சியாரையே ஆதரியுங்கள்.

- “விடுதலை”

குடி அரசு (மறு பிரசுரம்) - கட்டுரை - 24.01.1937

காந்தியார்

இனியும் உங்களுக்கு காந்தி பைத்தியமா?

இன்று காங்கிரஸின் பேரால் தேர்தலில் நிற்கும் பித்தலாட்டக்காரர்கள் காந்தி பெயரைச்சொல்லி ஓட்டுக் கேட்கிறார்கள்.

ஆனால் நாம் இந்த 3 வருஷ காலமாகவே காந்தியாருக்கும் காங்கிரசுக்கும் சம்மந்தமில்லை என்று சொல்லி வருகிறோம். அதை பார்ப்பனர்களும் அவர்களது கூலிகளும் மறைத்து மக்களை ஏமாற்றி வந்திருக்கிறார்கள் - வருகிறார்கள்.

அப்படிப்பட்ட புரட்டுகளை வெளியாக்க இப்போது ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததற்கு மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். அதாவது 22.1.37ந் தேதி தோழர் காந்தியாரை சென்னையில் “சுதேசமித்திரன்” நிருபர் பேட்டி கண்டு பேசியபோது அவர் சொன்னதாவது:-

“ராஜ்ய விஷயத்தில் எனக்கு சிரத்தை கிடையாது.” “அவற்றைப் பற்றி விவாதிக்க எனக்கு இஷ்டம் இல்லை.” “உண்மை சத்தியாக்கிரகி என்கிற முறையில் இதை சொல்லுகிறேன்.”

“வரப்போகும் தேர்தல் முடிவுகள் உத்தியோக பிரச்சினைகள் முதலிய விஷயங்களில் எனக்கு எவ்வித அபிப்பிராயமும் இல்லை” என்று பேசி இருக்கிறார்.

(இவ்வாக்கியங்கள் 22.1.37ந் தேதி “சுதேசமித்திரன்” 6-வது பக்கம் 3-வது கலம் “சென்னையில் காந்திஜி”, “அரசியல் விஷயங்கள்” என்கின்ற தலைப்பில் இருக்கிறது.)

காந்திக்கு ஜே சொல்லியோ, காந்திஜி பேர் சொல்லியோ அவர் ஓட்டுக்கேட்டதாகச் சொல்லியோ ஓட்டுக் கேட்பவர்கள் எவ்வளவு அயோக்கியர்கள் மோசக்காரர்கள் என்பதை உணர்ந்து உங்கள் ஓட்டுகளை பயன்படுத்துங்கள் என்று என்பதை ஞாபகப்படுத்தவே இதை “சுதேசமித்திர”னில் கண்டபடி எடுத்துக் காட்டுகிறோம்.

மற்றும் பேசியதாவது:-

அரசியலுக்கு திரும்பும் உத்தேசம் தனக்கு இப்போது இல்லை என்றும், அரசியல் போராட்டத்தை சட்ட சபையிலோ வெளியிலோ நடத்தவும் சட்ட மறுப்பை மறுபடியும் ஆரம்பிக்கவும் அவருக்கு உத்தேசமுண்டா? என்று நிருபர் கேட்டதற்கு காந்தியார் நான்(தான்) 4 அணா அங்கத்தினராகக்கூட இல்லை என்றும் அதைப்பற்றிப் பேச தனக்குத் தகுதி இல்லை என்றும் சொல்லி இருக்கிறார்.

இந்த தகவலும் 22.1.37ந் தேதி “சுதேசமித்திரன்” 3-வது கலம் கடசி வாக்கியமாகவும், 4-வது கலம் தொடர்ச்சி வாக்கியமாகவும் காணக்கிடக்கின்றது.

குடி அரசு - செய்தி விமர்சனம் - 24.01.1937

ஆச்சாரியார்

தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் போர் முனைக்கு வந்துவிட்டார். என்ன போர் என்றால் வீரப்போர் அல்ல, மற்றென்னவெனில் சூழ்ச்சிப்போர், வஞ்சப்போர் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

ஆச்சாரியார் என்றும் இதற்குத்தான் அருகதையானவர், ஏனெனில் அவருக்கு உடல் வலிமை கிடையாது. தோல்வியைச் சகிக்கும் மனவலிமையும் கிடையாது. ஆதலால் இப்படிப்பட்டவர்கள் என்றும் சூழ்ச்சியைத்தான் நம்புவார்கள். அவர்களுக்குத்தான் சூழ்ச்சித்திறமும் ஏற்படக்கூடும். ஆச்சாரியார் வெற்றிபெற்று மந்திரி ஆசனத்தில் அமர்வாரானால் மற்ற விஷயங்களையெல்லாம் மறந்துவிட்டு மகிழ்ச்சியடைவதில் முதல்வராக இருக்க நாமே முயலுவோம். அம்மகிழ்ச்சி ஏதாவது ஒரு நன்மையை எதிர்பார்த்து என்று சொல்ல முடியாது. ஆனால் பரிதாபத்தால்.

ஆச்சாரியார் திடமான தியாகி, மகத்தான தியாகம் செய்தவர். அவர் மந்திரி பதவி ஏற்றால் அவர் விஷயத்தில் யாரும் பொறாமைப்பட வேண்டியதில்லை, அவரது சூழ்ச்சிக்குப் பலர் ஆத்திரப்படக்கூடும் தான். அப்படிப்பட்ட ஆத்திரங்கள் கூட தோல்வி அல்லது சக்தியற்ற தன்மையின் எதிரொலி என்றுதான் சொல்லுவோம். ஏனெனில் ஆத்திரப்படுகிறவர்களும் தங்களாலான சூழ்ச்சிகள் செய்து பார்த்துத்தான் முடியாமல் போய் ஆத்திரப்படுபவர்களாய் அநேகர் இருப்பார்கள். உலகம் சூழ்ச்சிக்கும் ஏமாற்றத்தலுக்கும் அடிமை, அவ்வளவு மாத்திரமல்ல, சக்தியத்திற்கும் வீரத்துக்கும் எதிரி. அதனாலேயே காந்தி பிரசித்த புருஷராகவும் “மகா”புருஷராகவும் ஆனார்.

ஆகையால் ஆச்சாரியாரின் சூழ்ச்சிக்கு நாம் வெறுப்போ ஆத்திரமோ கொள்ளவில்லை. அவர் மந்திரியானாலும் நாம் பொறாமைப்படவில்லை. இந்தத் திருப்தியாவது அவருக்கு ஏற்பட்டும் என்றே ஆசி கூறுவோம்.

ஆனால் அது முடியுமா என்பது வேறு விஷயம். இவை ஒருபுறமிருக்க,

தோழர் ஆச்சாரியார் 17-1-37ந் தேதி மாலை சென்னை கடற்கரையில் பேசும் போது,

“ஜஸ்டிஸ் கட்சி உத்தியோகங்களை வகுப்புவாரியாகப் பிரித்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்பதற்காக ஏற்பட்டது”

“வகுப்பு வாரியாக உத்தியோகங்களைப் பிரித்துக் கொடுத்து ஒரு ஏற்பாடு செய்துகொள்ள காங்கிரஸ் என்றும் மறுத்ததில்லை”

“ரம்ப நாளைக்கு முன்னமேயே ஜஸ்டிஸ் கட்சியைக் கலைத்திருக்க வேண்டும்” என்று பேசி இருக்கிறார்.

(இது 18-1-37ந் தேதி “தினமணி” 7ம் பக்கம் 2ம் கலம் 3வது வரி முதல் 12ம் வரி வரை உள்ள வாக்கியங்களாகும்) இந்த வாக்கியங்களை நாம் வரவேற்கவேண்டியதே கிரமமாகும்.

ஆனால் இது உண்மையான வாக்கியங்களா, உதட்டளவில் சொல்லும் வாக்கியங்களா என்பது கவனிக்க வேண்டாமா? ஜஸ்டிஸ் கட்சி வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவத்துக்கு ஆகத்தான் ஏற்பட்டது என்பதை ஆச்சாரியார் இன்று ஒப்புக்கொண்டது நமக்கு மகிழ்ச்சியை கொடுக்கிறது. இதற்கு முன்னும் ஆச்சாரியார் இப்படியே பல தடவை நெருக்கடி ஏற்பட்ட போதெல்லாம் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார். நெருக்கடி தீர்ந்த உடன் வகுப்பு வாதம் பேசும் கட்சியின் ஆதிக்கத்தை விட பிரிட்டிஷ் ஆதிக்கமே மேலானது என்று பேசி விடுகிறார். தோழர் சத்தியமூர்த்தியும் பல தடவை இப்படியே பேசி இருக்கிறார். உதாரணமாக 7,8 மாதங்களுக்கு முன் தஞ்சையில் அவர் பேசும்போது,

“ஸ்ரீமான் ராமசாமி நாயக்கர் காங்கிரஸ் வகுப்பு வாரிப் பிரதிநிதித்துவத்தை ஒப்புக்கொண்டால் தானும் காங்கிரசில் சேருவதாகச் சொன்னாராம். அவர் சொன்னது மிகவும் சரியென்றே சொல்லுவேன். கூடிய சீக்கிரம் காங்கிரசின் மூலம் வகுப்பு வாரி உரிமை விஷயமாய் ஒரு அறிக்கை வெளியிடலாமென்று இருக்கிறேன்” என்பதாகப் பேசினார்? அதைக் கண்டித்துக் கூட தோழர் திரு.வி.க. அவர்கள் “சத்தியமூர்த்திக்கு யார் இந்த அதிகாரம் கொடுத்தார்கள்” என்று தனது “நவசக்தி”யில் எழுதியிருந்தார்.

அவ்வளவு தூரம் போவானேன்? 1919ல் ஈரோட்டில் கூட்டப்பட்ட சென்னை மாகாணச் சங்க மகாநாடு என்னும் பார்ப்பனரல்லாத காங்கிரஸ்காரர்கள் என்பவர்கள் கூட்டத்திலும், 1920ம் வருஷம் சென்னையில் கூட்டப்பட்ட அதிதீவிர தேசியவாதிகள் மகாநாட்டிலும் வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவம் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு 100க்கு 50க்குக் குறையாமல் அளிப்பது என்று தீர்மானம் செய்ததோடு காங்கிரஸ் வேலைத்திட்டத்திலும் இது குறிப்பிடப்பட்டும் இருந்தது.

1920ம் வருஷத்திய தேர்தல் முடிந்த உடன் வகுப்புவாதம் தேசியத்துக்கு விரோதமென்று பேசி சென்னை மாகாண சங்கத்தையும் அதிதீவிர தேசியவாதிகள் சங்கத்தையும் முறையே ஒருவருஷ குழந்தைப் பருவத்திலும் 6ம் குழந்தைப் பருவத்திலும் கழுத்தைத் திருகி கொன்றாய்விட்டது.

இன்னமும் இப்படி பல உதாரணங்கள் எடுத்துக்காட்டலாம்.

எப்படி இருந்தபோதிலும் தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் அந்தரங்கமாகவும் தனிப்பட்ட முறையிலும் பேசும்போதெல்லாம் தெரியப்படுத்தின அபிப்பிராயத்தையே தான் இப்பொழுது 17ந் தேதி சென்னை கடற்கரையில் பேசி இருக்கிறார். தனிப்பட்ட முறையிலும் அந்தரங்கத்திலும் பேசியது புரட்டாயிருக்குமானால் 17ந்தேதி கடற்கரைப் பேச்சும் புரட்டாகவோ வஞ்சிப்பாகவோ இருக்கலாம்.

உண்மையாகவே பேசினார் என்றாலும் பேச்சும் செயலும் ஒன்றாக இருக்கக்கூடுமா என்பதும் யோசிக்கத் தகுந்ததாகும். ஏனெனில் சில விஷயங்கள் ஞாயம் தான் என்று பட்டாலும் செய்கையில் செய்யவேண்டிய அவசரம் வரும்போது அதனால் தங்கள் சமூகத்துக்கு நஷ்டம் ஏற்படும் என்று தோன்றினால் பிறண்டு கொள்ள வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டு விடுகிறது. ஆதலால் தான் இப்படியே பல தடவை ஏமாற்றி வந்திருக்கிறார்கள். இந்த ஏமாற்றங்களினால் நமக்கு ஏற்பட்டு வரும் பலன்கள் என்னவென்றால் தேர்தல்களின் பலன் என்னவானாலும் வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவத்தின் அவசியமும் நியாயமும் பலப்பட்டுக் கொண்டே வருகிறது. நாம் இன்று பதவிக்காகவே இருக்கவில்லை. நமக்கு சொந்தத்தில் அல்லது நமக்கு வேண்டியவர்களுக்கு சொந்தத்தில் ஒன்று இரண்டு பதவிகள் தேவையானால் அது கிடைப்பது அசாத்தியமானதல்ல. அல்லது தனிப்பட்டவர்களுடன் போட்டிக்குப் புறப்பட்டு விடுவதினாலும் பிரமாதமான வெற்றி தோல்விகள் ஏற்பட்டுவிடாது. நாம் வாதாடுவதும் உழைப்பதும் ஒரு சமூக நன்மையைக் கோரியிருப்பதாலும் அதுவும் அவசியம் செய்யவேண்டிய காரியமாயிருப்பதாலும் அது மற்றொரு சமூகத்தின் பேராசைக்கும் ஏக போக ஆதிக்கத்திற்கும் கேடாயிருப்பதாலும் இவ்வளவு தொல்லைப்பட வேண்டி இருக்கிறது.

ஆனால் ஒரு விசேஷம் என்னவென்றால் தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் அந்தரங்கத்தில் பிரஸ்தாபித்தது போலவே கடற்கரைக் கூட்டத்திலும் பேசி இருப்பதால் உண்மை நிலையையும் அதனால் ஏற்பட்டுவரும் பயனையும் உணர்ந்துதான் பேசி இருப்பார் என்றே சொல்ல வேண்டி இருக்கிறது. என்னவெனில் வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவத்தை ஆதியில் எதிர்த்ததே தப்பு என்றும், எதிர்த்தாலேயே காங்கிரசுக்கு விரோதமாகப் பல கட்சிகள் தோன்ற வேண்டிய அவசியமும் அவை பலப்பட வேண்டிய அவசியமும் ஏற்பட்டன என்றும், முன்னமேயே ஒப்புக்கொண்டிருந்தால் ஜஸ்டிஸ் கட்சி வெகு நாளைக்கு முன்னமேயே மறைந்திருக்கும் என்றும் பேசினதைத்தான் கடற்கரையிலும் பேசியிருக்கிறார்.

ஆதலால் இனியாவது உணர்ந்து அவர் பேசியபடி அதுவும், “வகுப்புவாரியாக உத்தியோகங்களைப் பிரித்துக்கொடுத்து ஒரு ஏற்பாடு

செய்துகொள்ள காங்கிரஸ் என்றும் மறுத்ததில்லை” என்கிறதைக் காரியத்தில் காட்டி ஒரு ஏற்பாடு செய்து விடுவாரேயானால் வகுப்பின் பேரால் நடக்கும் கிளர்ச்சிகளுக்கு உண்மையிலேயே சாவுமணி அடிக்கப்பட்டாய் விடலாம் என்பது நமது கெட்டியான அபிப்பிராயம். ஆச்சாரியாரும் அவர் ஒரு பக்கா வகுப்புவாதி என்கின்ற பொது ஜன அபிப்பிராயத்தில் இருந்து விலக்கப்பட்டவராகக்கூடும். அப்படிக்கு இல்லாதவரை ஆச்சாரியார் வெற்றி பெற்றாலும் மந்திரி ஆகப்போவதில்லை என்பது ஒருபுறம் இருந்தாலும் மந்திரி ஆனாலும் மானமிழந்து தற்கொலை செய்து கொண்ட நிலைமையை அடைவதைத் தவிர சர்க்காரை ஏதோ செய்து விட்டதாகவோ ஜனங்களுக்கு ஏதாவது சாதித்துவிட்டதாகவோ சிறிதும் ஆகப்போவதில்லை என்பதை இப்போதே “தீர்க்கதரிசனம்” கூறுவோம்.

ஆச்சாரியாரின் 17வ் கடற்கரைப் பிரசங்கத்தை பத்திரிக்கைகளில் சிறப்பாக “தினமணி”யில் பார்த்த நமது நண்பர்கள் சிலர் “அப்பாகத்தைக் கத்தரித்து அனுப்பி ஆச்சாரியாருக்கும் உங்களுக்கும் ஏதாவது ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டுவிட்டதா?” என்று எழுதிக் கேட்டிருக்கிறார்கள்.

மற்றும் கோவை ஜெயில்வாசத்தின் போதும் குற்றாலத்திலும் ஆச்சாரியாரை தோழர் ஈ.வெ.ரா. சந்தித்து நேர்ந்தவைகளைப் பற்றி பலர் நினைத்துக்கொண்டதையும் ஆச்சாரியாரின் இந்த பேச்சு உறுதிப்படுத்தக் கூடியதாயும் ஏற்பட்டுவிட்டது என்றாலும் நாம் இதை உண்மையான - காரியத்திற்கு செய்ய வேண்டும் என்கின்ற கருத்தில் பேசியதாக முடிவு செய்துகொள்ளவில்லை. அல்லது தோல்வி ஏற்படுமே என்று பயந்து ஏதாவது ஒரு சந்தில் நுழைந்து கொள்ள இதை பயன்படுத்திக் கொள்ளவும் நாம் கருதவில்லை.

காங்கிரசோ ஆச்சாரியாரோ வெற்றி பெற்று சென்னை அரசாங்க கோட்டைக்குள் நுழைந்து மந்திரி ஆசனங்களில் அமரும் நிலை ஏற்பட்டுவிட்டால் அதற்கு ஆக ஒரு சிறிது கூட மனங் கலங்கவோ வெட்கப்படவோ மாட்டோம். அதற்கு மாறாக “அப்பாடா நமது தலைச் சுமையை சற்று கீழே இறக்கி வைத்து இளைப்பாற ஒரு சுமைதாங்கி ஏற்பட்டதே” என்றுதான் கருதுவோம். நிற்க,

“நல்ல” சமயத்தில் அதுவும் தங்களுக்கே வெற்றி, தனக்கு மந்திரி பதவி நிச்சயம் என்று கருதி தோழர் சத்தியமூர்த்தி அவர்கள் உயரத்திலும் அகலத்திலும் கனத்திலும் பெருகி இருக்கும் சமயத்தில் அவர் காலாவாரி விடப்பட்டு “இன்று முதல் இந்த மாகாணத்திலோ வெளியிடங்களிலோ நடக்கும் காங்கிரஸ் கமிட்டி காரியங்களுக்கும் எனக்கும் யாதொரு சம்மந்தமும் இல்லை” என்று சொன்ன தோழர் ஆச்சாரியார்

அவர்கள் திடும் பிரவேசமாய் நுழைந்து உரிமையாக்கிக்கொண்டது பலருக்கு ஆச்சரியமாயிருக்கலாம். சத்தியமூர்த்தியின் “மகத்தான தியாகமாய்” இருக்கலாம். ஆச்சாரியார் ஒப்புக்கொண்டதும் பொது ஜனங்களின் “பூர்வபண்ணிய அதிர்ஷ்டவசமாய்” இருக்கலாம். ஆனால் இப்படி ஏற்பட்டதற்கு காரணம் ஒன்று வேண்டாமா? என்று கேட்கிறோம். எவ்வளவு தான் “பலமான தலைவிதி” ப்படி ஒருவன் செத்திருந்தாலும் செத்ததற்கு ஒரு காரணம், பேதியோ, பிளேக்கோ, கொலையோ, குத்தோ, நெஞ்சடைப்போ, தண்ணீர்முரண்டலோ, சாதம் விக்கலோ என்பதைப் போன்ற ஏதாவது ஒரு காரணம் காட்டித் தான் மரண ரிஜிஸ்டரில் பதிவார்களே ஒழிய “தலைவிதி முடிந்தது” என்று எந்த ஆஸ்திகனும் பதியமாட்டான். ஆகவே மூர்த்தியார் கழிதலுக்கும் ஆச்சாரியார் புகுதலுக்கும் காரணவகை ஏதாவது ஒன்று இருக்கவேண்டும். அது என்னவென்றால் வெள்ளைக்காரர்கள் கூட்டத்தில் சத்தியமூர்த்தியாரைப் பற்றி கேவலமாய் பேசப்பட்டு அவர் பின்னால் தாங்கள் உட்கார முடியாது என்றும் கண்டிப்பாய் சொல்லப்பட்டு விட்டது. அதோடு ஜஸ்டிஸ் கட்சியைத்தான் ஆதரிக்கவேண்டும் என்றும் சொல்லப்பட்டு விட்டது. “110 பேர்கள் காங்கிரஸின் பேரால் (முடியாது) வந்தால் கூட சத்தியமூர்த்திக்கு மந்திரி பதவி கிடையாது என்று கவர்னர் சொன்னார்” என்ற வாசகம் மெய்யாகவோ பொய்யாகவோ பரவி விட்டது.

“அவர் பின்னால் கூட உட்காருவது அவமானம்” என்று சில காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் கூறினதாகவும் “தலைமை மந்திரி பதவி அவருக்கு கொடுக்கக்கூடாது” என்று பலர் ஆக்ஷேபித்து போட்டி போட தயார் செய்து கொண்டதாகவும் தெரிந்தது. மேலும் இவ்வளவு குளறுபடியில் “காங்கிரசுக்காரர்கள் மந்திரி ஆனாலும் ஒரு வருஷம் நிலைக்க மாட்டார்கள்” என்ற பொது ஜனவாக்கை மறுக்க சக்தியில்லாமல் காங்கிரஸ்காரர்களே “நாங்கள் மந்திரியானால் அங்கேயே ஒட்டிக்கொண்டிருக்க மாட்டோம்” என்று சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியதாகவும் ஆகிவிட்டது.

இந்தக் காரணங்கள் தான் சத்தியமூர்த்தியார் “மகத்தான தியாகம்” செய்ய வேண்டியதற்கும் பொது ஜனங்கள் “அதிர்ஷ்டசாலி” ஆவதற்கும் இடம் கொடுத்தது. அதாவது “மேலே இருந்த முடவனுக்கு வெளிக்குப் போக வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. சுமந்து சென்ற எருதுக்கு அதன் திமிரால் துள்ளிக் குதிக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. அதனால் முடவன் கீழே விழுந்தான். விழுந்த வலியை விட வெளிக்கு போகக்கிடைத்த வசதியை முடவன் திருப்தியாக கொண்டான்” என்பது போல் நிலைமை ஏற்பட்டு விட்டது.

இது இவ்வளவுடன் நிற்க தேர்தல் விஷயத்தில் ஆங்காங்கு நடக்கும் போட்டியைப் பார்த்தால் பொதுத் தொகுதிகளில் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு சில ஸ்தானங்கள் அதிகமாகக் கிடைக்கலாம். இது முன்னமே எதிர்பார்த்தது

தான். அதனாலேயே காங்கிரஸ்காரர் மொத்தத்தில் 215 ஸ்தானங்களில் மெஜாரிட்டியாக 108 ஸ்தானங்கள் அடைந்து விடுவார்கள் என்று சொல்லுவதற்கில்லை. பலமான எதிர்ப்பாளர்களாக ஆகலாம். அல்லது “தங்களுக்கும் ஒன்று இரண்டு மந்திரி ஸ்தானங்கள் கொடுத்தால் கிரமமாக நடத்திக் கொடுக்கிறோம்” என்று கேட்பதன் மூலம் ஒன்று இரண்டு மந்திரி பதவி பெறலாம். ஆனால் அதுவும் மந்திரி பதவி பெற்று அரசியலை சட்டப்படி நடத்திக்கொடுப்பதாக ஒப்புக்கொண்டால்தான் அவை கிடைக்கக்கூடும். அல்லது மந்திரி பதவி அடைந்து அரசியலை சட்டப்படி நடத்திக் கொடுத்தால் அவை நிலைக்கும் என்றுதான் சொல்லவேண்டுமே ஒழிய முட்டுக்கட்டை போடுவதோ அரசியலை உடைப்பதோ என்பது கடுகளவும் முடியாத காரியம் என்று சொல்லுவோம்.

மொத்தத்தில் இந்தத் தேர்தல் முடிவானது இதுவரை நடந்தவைகளைப் போல் அல்லாமல் அரசாங்கத்துக்கு அதிக நிம்மதியையும் செளகரியத்தையும் கொடுக்கக்கூடியதாக ஏற்படும் என்பது நமது அபிப்பிராயம். ஏனெனில் காங்கிரஸ்வாதிகளுக்கு ஒரு மந்திரி கொடுப்பதானாலும் அடிமை முறிசீட்டு எழுதி வாங்கிக்கொண்டுதான் கொடுப்பார்கள்.

அதோடுகூடவே நமக்கும் (ஒரு நிம்மதியைக் கொடுக்காவிட்டாலும்) இயங்குதல் அடங்கும்வரை ஒரு நாளும் கொடுக்காது என்றாலும்) அடுத்தபடிக்குச் சென்று தொண்டாற்றவாவது உதவும் என்று கருதுகிறோம்.

இத்தேர்தலில் நம்மவர் சிலர் தங்கள் கவலையையும் பொறுப்பையும் கட்டிவைத்துவிட்டு அலட்சியமாய் இருக்கிறார்கள் என்பது நமக்கு தெரிவிக்கப்படுகிறது. காரணம் என்னவென்றால், “காங்கிரஸின் பேரால் பார்ப்பனர்கள் தங்கள் ஆதிக்கத்துக்குப் பாடுபடுகிறார்கள். அதற்குப் போட்டியாக ஜமீன்தாரர்களும் இரண்டொரு பெருஞ்செல்வர்களும் தங்கள் தனிப்பட்ட ஆதிக்கத்துக்குப் பாடுபடுகிறார்கள். இதில் நமக்கு என்ன வேலை? நம் செல்வமும் ஊக்கமும் நேரமும் ஏன் வீணாக வேண்டும்?” என்று கருதி இருக்கிறார்களாம்.

இது உண்மையாக இருக்கலாம். அல்லது இதில் பகுதி உண்மை இருக்கலாம். உலக போராட்டமே இதுதான். அதாவது புரோகிதர்களும் பெரும் செல்வவான்களும் உலகைக் கட்டியாள்வதற்குச் செய்யும் வெளிப்படையான காரியம்தான் மக்கள் சுதந்திரப் போராய் விளங்குகின்றது. நல்ல சம்பவமாக நம் நாட்டில் இன்று புரோகிதனுக்கும் பெருஞ்செல்வவானுக்கும் ஏற்பட்ட சண்டையானது வரவேற்கக்கூடியதாகும். ஏனெனில் அதுவே உலக பாமர மக்கள் சுதந்திரத்துக்கு மார்க்கம் செப்பனிடக்கூடியதாகும். இந்தப் போராட்டம் காரணமாகவேதான் இந்த நாட்டில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு மனிதத்தன்மை ஏற்பட மார்க்கம் ஏற்பட்டு வருகிறது. இதை விட்டு விட்டால் - புரோகிதனும் செல்வவானும்

ஒன்றாகிவிட்டால் பாமர மக்கள் அடிமைப்பிராயத்துக்குப் போக வேண்டியதுதான் - தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மிருகப்பிராயத்துக்குப் போக வேண்டியதுதான். ஆதலால் யாருடைய தனிப்பட்ட நன்மைக்கு போராட்டம் ஏற்பட்டாலும் அதன் பயன் நமக்குக்கிடைக்க வழி இருக்கிறது. பலர் புகழும் ரஷ்யர்களுக்கு எப்படிப்பட்ட போராட்டத்தால் பயன் ஏற்பட்டது என்பதை யோசித்தால் நாம் கூறுவதில் இருக்கும் தத்துவம் விளங்காமல் போகாது. நம் கொள்கை “உண்மை சுதந்திரத்துக்கும் சுயமரியாதைக்கும் புரோகிதனும் செல்வனும் இருவரும் ஒழியவேண்டும்” என்பதுதானே? இருவரையும் ஒருங்கே எதிர்க்க நம்மால் முடியுமா? எனவே அவர்களே ஒருவருக்கொருவர் போராடிக் கொள்ளும்போது நம்கடமை என்ன? இவர்கள் இருவர்களில் யார் அதிக அபாயமானவர்களோ அவர்கள் ஆதிக்கம் ஒழிவதற்கும் மற்றவர்களுடன் சேரவேண்டியதுதானே அறிவுடைமையாகும்? ஆதலால் புரோகிதக் கூட்டத்தின் ஆதிக்கத்தைப் புதைப்பதற்கு ஒவ்வொருவரும் தங்களால் ஆன காரியத்தைச் செய்ய வேண்டியது அவசரமும் அவசியமும் ஆன காரியமாகும்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 24.01.1937

காங்கிரஸ்காரர்கள் காலித்தனம் யாரும் மறந்துவிடமாட்டார்கள்

தலைவர் அவர்களே! தோழர்களே!

இந்தப் பக்கங்களில் நாங்கள் வருவதாகத் தெரிந்தவுடன் காங்கிரஸ்காரர்கள் வெகு தட்புடலாக அவசர அவசரமாக ஓடி எங்களைப் பற்றி விஷமப் பிரசாரம் செய்து எங்கள் கூட்டங்களுக்கு யாரும் போகாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று காலிகளுக்கு உத்திரவு செய்து கொண்டே ஓடுகிறார்களாம். அது போலவே இரண்டு ஒரு இடங்களில் எங்கள் கூட்டத்திற்கு கொஞ்ச தூரத்தில் காலிகளும் குடிகாரர்களும் நின்று கொண்டு வரும் ஆட்களைத் தடுத்து திருப்பி அனுப்பிக் கொண்டிருப்பதையும் கெட்ட வார்த்தைகள் பேசி வைவதையும் பார்த்தோம். ஒரு கூட்டத்தில் கல்லுகள் போட்டதுடன் செருப்பும் வீசி எறியப்பட்டது.

அது உள்ளூர்க்காரர் மீது விழுந்து செருப்பு போட்டவனை மறுநாள் உள்ளூர்க்காரர்களே நன்றாய் செருப்பாலடித்ததாகவும் கேள்விப்பட்டேன். சென்றவாரம் நானும் தோழர் பாண்டியனும் அய்யம்பாளையத்துக்குப் போனபோதும் அங்கு சிலர் மூக்கில் கள்ளு ஒழுகக் குடித்துவிட்டு கண்டபடி கூப்பாடு போட்டும், சிறு பையன்களைக் கொண்டு கூப்பாடு போடச் செய்தும் சுமார் 1000ம் பேர் வரை கூட்டத்தில் அமைதியாய் உட்கார்ந்திருந்தவர்கள் மீது கல்லு போட்டும் நெருப்பு சட்டி எடுத்துக் கொண்டு சாமி வந்தவர்கள் போல் ஆவேசம் காட்டி கூட்டத்தை கலைக்க முயற்சித்ததுமான காரியத்தை நேரிலேயே பார்த்தேன்.

இதைப் பார்த்த போலீஸார் எங்களை கூட்டம் நடத்தக்கூடாது என்று தடுத்துவிட்டார்கள். ஆனால் மறுநாள் அந்த ஊரில் 16 காலிகளை அரஸ்ட் செய்து அந்த ஊருக்கு ஒரு அவுட் போஸ்ட் போலீஸ்டேஷனும் போட்டுவிட்டார்கள்! இந்த காலித்தனத்தின் பயனாய் அந்த ஊர்க்காரர்களுக்குள்ளாகவே ஒருவருக்கொருவர்கள் சண்டை போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவைகளைப் பார்க்கும் போது காங்கிரஸ் என்பது ஒரு கொள்ளைக் கூட்டமாகவே மாறிவிட்டது என்று கருதவேண்டி இருக்கிறது. இதற்குப் பதில் செய்ய நாம் ஆரம்பித்தால் நம்மவர்கள் தான் கஷ்டப்படுவார்கள். பார்ப்பனர்கள் சுகமாக மணிக்கு 50 மைல்

60மைல் வேகத்தில் ஊர் ஊருக்கு நெருப்பு வைப்பது போல் கிளப்பி விட்டுவிட்டு ஓடிப்போய் விடுகிறார்கள். ஆதலால் நாம் பதில் செய்ய தயங்கவேண்டி இருக்கிறது. இவ்வளவு அயோக்கியத் தனங்களும் அற்பத்தனங்களும் செய்தும் அவர்கள் வெற்றி பெறப்போவது கிடையாது.

பத்திரிகை ஆர்ப்பாட்டமும் சில்லறைக் காலித்தனமும் அல்லாமல் ஒரு காரியமும் ஆகப் போவதில்லை.

சில இடங்களில் பார்ப்பனர்கள் போலீஸ் சப் இன்ஸ்பெக்டர்களாகவும் சர்க்கிள்களாகவும் இருப்பதாலும் சிறப்பாக மதுரை ஜில்லாவில் சில காலிகள் மீது அவர்களுக்கு செல்வாக்கு இருப்பதாலும் அவர்கள் சுலபமாகக் காலித்தனம் செய்யச் செய்ய முடிகிறது. சின்னாளப்பட்டி என்கின்ற ஊரில் போலீஸ்காரர்கள் காலித்தனத்தைப் பார்த்துக்கொண்டே இருந்தார்களாம். போலீஸ் மீது ரிப்போர்டு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்றாலும் காலித்தனத்துக்கு தோழர் பாண்டியன் பயப்படாமல் தன் ஆட்களையும் பொது ஜனங்களையும் பதிலுக்கு பதில் செய்ய விடாமல் அடக்கி 3 மணி நேரம் மீட்டிங்கை நடத்தி இருக்கிறார். பாண்டியன் ஆட்களையும் பொது ஜனங்களையும் அடக்காமல் இருந்தால் என்ன நடந்திருக்கும் என்பது பயங்கரமான விஷயம். அது போலவே மற்றும் பல இடங்களில் நடக்கின்றன. கிட்டத்தட்ட பாண்டிச்சேரி எலக்ஷன் போலவே நமது எலக்ஷன்களும் ஆகிவிட்டன. அடுத்த தேர்தலில் கண்டிப்பாகப் பார்ப்பனர்கள் ஊரை விட்டு ஓடிப்போகும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். யார் ஜெயித்தாலும் சரி, யார் தோற்றாலும் சரி, கண்டிப்பாக இந்த முறையை நாம் கையாள ஆரம்பித்தால் அவர்கள் அதோகதிதான். அடுத்த தேர்தல் வருவதற்குள் இன்றைய போலீசு இலாக்காவிலுள்ள பார்ப்பன ஆதிக்கம் அநேகமாகக் குறைந்துவிடும். பார்ப்பன தலைவர்களான தோழர்கள் ராஜகோபாலாச்சாரியார், சத்தியமூர்த்தியார், மற்றும் பார்ப்பன உத்தியோகஸ்தர்கள், வக்கீல்கள் ஆகியவர்களால் ஏற்படும் பயன் இதுதான்.

இந்த அக்கிரமங்களை முடித்துவைக்காமல் யார்தான் இருப்பார்கள்? நாம் எது எப்படியிருந்தாலும் உத்தியோகங்களை கைப்பற்றி ஆகவேண்டும். நம் வக்கீல்களை ஆதரித்து ஆக வேண்டும். இனி முனிசிப்புகளும் நம்மவர்களே அதிகம் வரக்கூடும்.

தோழர் மட்டப்பாரை அய்யர் நாடார்கள் கையில் குறிப்பாக பாண்டியன் கையில் திராசு கொடுத்து கருப்பட்டி நிறுக்கச் செய்வதாகச் சொன்னாராம். அதாவது நாடார்களை மரமேறி கள்ளும் பதனி (தெளிவு)யும் இறக்கி கருப்பட்டி காய்ச்சி விற்கும்படி செய்யப்போகிறாராம். விளக்கமாக சொல்லவேண்டுமானால் அவரவர்கள் ஜாதித்தொழிலுக்கு அனுப்புகிறோம் என்பதாகும். மட்டப்பாரை அய்யர் அப்படிச் சொன்னதைப்

பற்றி நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அப்பொழுதாவது நாடார் ஜாதிக்கு சுயமரியாதை உணர்ச்சி ததும்பாதா என்பதுதான். மட்டப்பாரை அய்யர் பேசியது கொஞ்சம், மற்றும் பல பார்ப்பனர்கள் பேசுவதும் அந்த அதிகாரிகள் ஆணவமாய்ப் பேசி செய்யும் கொடுமைகளும் உங்களுக்கு தெரியாது. அவற்றை உணர்ந்துதான் நாங்கள் பாடுபடுகிறோமே ஒழிய, மற்றபடி எங்களுக்கு எந்த உத்தியோகம் பதவி வேண்டும்?

பார்ப்பனரல்லாத மக்களுக்கு உண்மையிலேயே சுயமரியாதை உண்டாகவேண்டும் என்பதற்கு ஆகவே பாடுபாடுகிறோம். இந்த தேர்தல்கள் பதவிகள், உத்தியோகங்கள்தான் சுயமரியாதையை கிளப்பிவிடக்கூடியதும் உண்டாக்கக் கூடியதுமாய் இருந்து வருகிறது.

நமது மந்திரிகள் இரண்டொருவர் தவிர மற்றவர்கள் பார்ப்பன ஒற்றர்களாக இருந்துவிட்டார்கள். தோழர் ராஜனுக்கு பார்ப்பனர்கள்தான் அதிக சிநேகம். அவர்களைத்தான் அவர் நம்பி ரகசியத்தில் அவர்களுக்கு அனேக நன்மைகள் செய்து வந்தார். தோழர் ரெட்டியாரோ சொல்ல வேண்டியதில்லை. அவருக்குப் பதில் வந்தவரோ உங்களுக்கே தெரியும். இப்படிப்பட்ட மந்திரிகளை உள்ள கட்சி எப்படி உருப்படி ஆகும்? நமக்கு பத்திரிகை இல்லை, பிரசாரம் இல்லை, ஆங்காங்கு ஜில்லாக்களில் உள்ள தலைவர்கள் கட்சிக்கு துரோகம் செய்வதையும் தங்கள் சுயநலத்தையுமே பிரதானமாய்க் கருதி வந்தார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் பார்ப்பனர்கள் நல்ல புத்தி கற்பித்தார்கள். நமக்கு விரோதமான பார்ப்பனர்களும் பார்ப்பன உத்தியோகஸ்தர்களும் நம் மந்திரிகளுக்கு அத்தியந்த நண்பர்களாக இருந்தார்கள்; இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பயந்தே பிரசாரம் நடத்தாமலும் பத்திரிகை நடத்தாமலும் இருந்தார்கள். ஆனால் அதன் பயனை இப்போது அடைகிறார்கள். நாம் என்ன செய்யலாம்? தோற்றாலும் வெற்றி பெற்றாலும் பார்ப்பனர்களுக்கு 2000 ரூபாய் செலவு என்றால் மந்திரி கூட்டத்துக்கு 20000 ரூபாய் செலவும் எதிர் நீச்சமுமான வேலையாக இருக்கிறது. நமது பாமர மக்கள் விவரம் தெரியாதவர்கள் பார்ப்பனர்கள் விஷமப் பிரசாரத்தை நம்பி நமக்கு எதிர்ப்பாய் இருக்கிறார்கள். விவரம் தெரிந்தவர்கள் மந்திரிகள் நடந்துகொண்ட காரியத்துக்கு ஆக விரோதமாகப் பேசுகிறார்கள். 100க்கு 3 பேர்களாய் உள்ள பார்ப்பன சமூகம் எவ்வளவு தொல்லை விளைவிக்கிறார்கள் பாருங்கள். தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் தாங்கள் தோற்றுவிட்டால் வங்காளக்குடாக் கடலில் விழுக வேண்டும் என்கிறார். தோழர் சத்தியமூர்த்தியார் தாங்கள் தோற்றுவிட்டால் தற்கொலை புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்கிறார்.

நம்மவர்களுக்கு என்ன உணர்ச்சி இருக்கிறது? தோழர் பொப்பிலி ராஜா இல்லாதிருந்தால் ஜஸ்டிஸ் கட்சி என்று ஒன்று இருக்கிறதாக ஜனங்களுக்கு தெரியவே முடியாமல் போயிருக்கும். உங்களுக்கு

ரோஷம் வேண்டும்; சுயமரியாதை உணர்ச்சி வேண்டும். எதற்காக ஜஸ்டிஸ் இயக்கமும் சுயமரியாதை இயக்கமும் போராடுகிறது என்பதை உணர வேண்டும்.

நாம் மந்திரிகளை ஆதரிக்கிறோம் என்றும் பணத்துக்காக மந்திரிகளுக்கு வேலை செய்கிறோம் என்றும் சில அயோக்கியர்கள் பேசிக் கொண்டு பார்ப்பனர்களின் உள்ளங்காலை நக்குகிறார்கள். யார் அவர்கள்? நாம் பணம் கொடுக்காததால் நம்மைவிட்டு ஓடிப்போன கூலிகளே ஒழிய மற்றபடி எவ்விதத்திலும் சுயமரியாதையோடு இருந்தவர்கள் அல்ல. அவர்கள் யோக்கியதை சீக்கிரத்தில் வெளியாகப் போகிறது. நாம் மந்திரிகளை பணம் கொடுத்தாலும் கொடுக்காவிட்டாலும் ஆதரிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் ஏன்? பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கத்தின் பேரால் இருக்கும் மந்திரிகள் ஆனதால்தான். இதே தோழர் கனம் முத்தைய செட்டியாரை நாம் கண்டித்தோம்; அவர் பார்ப்பனர்களின் கையாயுதமாய் இருக்கிறார் என்று கண்டித்தோம். இது போலவே தோழர் டாக்டர் சுப்பராயன் அவர்களையும் முன்பு பார்ப்பனர்களின் கையாளாய் இருக்கும்போது கண்டித்தோம்; பிறகு நம் கையாளாக ஆனபோது ஆதரித்தோம். இப்போது மறுபடியும் அவர் பார்ப்பனர் கையாளானமையால் கண்டிக்கின்றோம். நமக்கு ஆட்களின் தனிப்பட்ட முறையில் வெறுப்பு விருப்பு இல்லை. நம் சமூகத்துக்கு எவ்வளவு அனுகூலமோ எவ்வளவு கேடில்லாதவரோ என்று பார்த்து ஆதரவு செய்யவேண்டியது நம் கடமை. தோழர் டாக்டர் சுப்பராயனை இப்போது பார்ப்பனர்கள் ஆதரிக்கவில்லையா? மற்றும் நம்மிடம் இருந்து பார்ப்பனர்களை காங்கிரசை, காந்தியை, ஆச்சாரியாரை சின்னம் சின்னமாய்ப் பேசிக் கண்டித்த ஆட்களை பார்ப்பனர்கள் ஆதரிக்கவில்லையா? இந்த ஆட்களிடம் பணமும் கூலியும் வாங்கிக்கொண்டா பார்ப்பனர்கள் ஆதரிக்கிறார்கள்? அவர்கள் சமூகத்துக்கு தொண்டுசெய்ய ஆட்கள் கிடைத்தால் போதுமென்று கூலிகொடுத்து சோறு போட்டு ஆதரிக்கிறார்கள். ஆதலால் நாம் நம் சமூகத்துக்கு ஆதரவாகவோ வெளிப்படையான எதிரிகளாகவோ இல்லாதவர்களை நம்மால் கூடியவரை ஆதரிக்க வேண்டியது கடமை ஆகும்.

பார்ப்பனக் கூட்டத்தில் சேராத ஒவ்வொருவரும் நம் ஆதரிப்புக்கு ஆளானவர்களேயாவார்கள்.

பார்ப்பனர்களோ அவர்களது கூலிகளோ புதியதாய் கூலிகளாகப் பட்டவர்களோ நம்மை வைகிறார்கள் என்று நாம் லக்ஷியம் செய்யக் கூடாது என்பதை தெரியப்படுத்திக் கொள்ளுகிறேன். இந்தக் கூட்டத்தை நாம் நாளைக்கு மறுபடியும் கூலிக்கமர்த்திக் கொள்ளலாம். அதற்கு ஆகப் பயப்பட வேண்டியதில்லை.

நிற்க, தோழர் மட்டப்பாரை அய்யர் அவர்கள் ஜஸ்டிஸ் மந்திரிகள் கதர்கட்டவில்லை என்றும், பார்ப்பனரல்லாதார் தான் கதர் நூற்கிறார்கள் என்றும் ஆதலால், தாங்கள் பார்ப்பனராயிருந்தும் ஆதரிப்பதாகவும் சொன்னாராம்.

பார்ப்பனரல்லாதார் கதர்நூற்பதாலேயே நாம் அதை ஆதரிக்கவேண்டுமா என்று கேட்கிறேன். அது (கதர்) ஒரு முட்டாள் தனமான காரியமாகும். மக்களை ஏமாற்றும் சாதனமாகும். அதனால் நாட்டுப்பஞ்சு ஏராளமாய் வீணாகின்றது. ஏழைகளுக்கு பணம் ஏராளமாய் வீணாகின்றது. ஒரு ஏழை தினம் 14 மணி நேரம் வேலை செய்து 12 தம்பிடி சம்பாதிப்பதற்கு மற்றொரு ஏழை ஒரு கஜம் துணி 2½ அணாவுக்கு வாங்குவதற்குப் பதிலாக 12½ அணாவுக்கு வாங்க வேண்டியதாகிறது. இது “பசுவைக்கொன்று செருப்புதானம் கொடுத்த பலன்” போன்ற தர்மமே தவிர, இதில் புத்திசாலித்தனமோ நல்ல எண்ணமோ கிடையாது.

தாசித்தனம் பார்ப்பனரல்லாதார் தான் வெளிப்படையாகச் செய்தார்கள். ஆதலால் மந்திரிகள் பார்ப்பனரல்லாதாராயிருப்பதால் அதை ஆதரித்திருக்க வேண்டுமா? கதரை பார்ப்பனர்கள் ஆதரிப்பது போல் தான் தோழர் சத்தியமூர்த்தி முதலிய பார்ப்பனர்கள் தாசிகள் பார்ப்பனரல்லாதார்தானே என்று சட்டசபையில் சொல்லி வாதாடினார்கள். நம் மந்திரிகள் அதற்குப் பயப்படாமல் தாசித்தனத்தை - பொட்டுக்கட்டுவதை ஒழித்தார்கள். அதனால் தாசிகள் அவர்கள் மக்கள் ஓட்டுகள் கிடையாமல் போகலாம். அதைப்பற்றி நமக்கு கவலை இல்லை.

மற்றும் தோழர் மட்டப்பாரை அய்யர் அவர்கள் உத்தியோகங்களுக்கு சம்பளம் அதிகமென்றும் ஜஸ்டிஸ்காரர்கள் இப்படிச் செய்துவிட்டார்கள் என்றும் பழி கூறினாராம்.

இது அக்கிரமமான வெறுக்கத்தக்க பழியாகும். இன்றுள்ள மந்திரிகள் சம்பளம் உள்பட 100க்கு 99 பங்குள்ள அதிக சம்பளமும் கொள்ளைச் சம்பளமும் காங்கிரஸ்காரர்கள் ஏற்படுத்தினது. ஜஸ்டிஸ் மந்திரிகள் பதவிக்கு வரும்முன் ஏற்படுத்திக் கொண்டவையாகும்.

காரணம் பார்ப்பனர்களே உத்தியோகத்தில் இருந்தார்கள். காங்கிரசின் வேலையும் உத்தியோகம் கேட்பதும், சம்பளம் உயர்த்துவதும் ஆகிய இரண்டு காரியமே முக்கியமானதாக இருந்தன. ஆதலால் பார்ப்பனர்கள் வெள்ளைக்காரர்களுக்கு உள் ஆளாய் இருந்து தாங்கள் இருந்த எல்லா உத்தியோகத்துக்கும் சம்பளங்களை ஒன்றுக்கு இரண்டாய் மூன்றாய் பெருக்கிக் கொண்டார்கள். உதாரணமாக ஜஸ்டிஸ் கட்சி பதவிக்கு வரும் முன்பே காங்கிரசும் சர்க்காரும் சேர்ந்து 1918ம் வருஷத்தில் 3½ கோடி ரூபாயாக இருந்த சம்பளத்தை 1921ல் 6½ கோடி ரூபாயாக ஆக்கிக் கொண்டார்கள். ஜஸ்டிஸ் மந்திரிகளுக்கு அவைகளில் அனேக காரியங்கள் அதிகாரமில்லாமலே சட்டம் செய்து வைத்துவிட்டார்கள். ஆதலால்

சம்பளக் கொள்ளைக்கும் காரணம் காங்கிரசேயாகும். ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் பதவிக்கு வந்ததும் சம்பளக் கொள்ளையை கண்டித்து தீர்மானங்கள் செய்து அவற்றைக் குறைப்பதற்கு கமிட்டிகளும் நியமித்தார்கள். பார்ப்பனர்களும் சர்க்காரும் அதற்கு இடம் கொடுக்கவில்லை. அப்படி இருந்தும் தங்களது சம்பளங்களில் 1000 ரூபாய் வீதம் குறைத்துக் கொண்டார்கள்.

காங்கிரஸ்காரர்கள் அநேக தீர்மானங்களில் வெள்ளைக்காரர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளங்கள் போலவே தங்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள்.

ஆகையால் வரியை உயர்த்தி ஊரைக் குட்டிச்சுவராக்கியவர்கள் காங்கிரசும் பார்ப்பனர்களுமேயாகும்.

குறிப்பு: மதுரை மாவட்டத்தில் 25.01.1937 ஆம் நாள் பட்டி வீரன்பட்டியிலும், 26.01.1937 ஆம் நாள் தேவதானப்பட்டியிலும், 27.01.1937 ஆம் நாள் நிலக்கோட்டையிலும் நடைபெற்ற 'ஜஸ்டிஸ் கட்சி' தேர்தல் பிரசாரக் கூட்டங்களில் ஆற்றிய உரை.

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 31.01.1937

காங்கிரசின் தோல்வி

காங்கிரசானது எவ்வளவுதான் பொய்ப்பிரசாரங்கள் செய்து பாமர மக்களை ஏமாற்றி வந்த போதிலும் எவ்வளவுதான் கட்டுப்பாடாக எல்லாப் பார்ப்பனர்களும் எல்லா பத்திரிகைகளும் ஒன்று சேர்ந்து சூழ்ச்சி செய்து வந்திருந்த போதிலும் கடைசியாக புதிய சீர்திருத்தத் தேர்தலில் நல்ல பரிசுத்தமான தோல்வியை அடைந்து விட்டது என்பதை காங்கிரஸ்காரர்களே ஒப்புக்கொண்டு விட்டார்கள். இந்தத் தோல்வியை அறிவதற்கு யாரும் தேர்தல் வரை காத்திருந்து தேர்தல் முடிவைக்கொண்டு தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லாமலே முடிவு வெளியாகிவிட்டது. இந்த விபரத்தை "தினமணி" பத்திரிகையில் கண்டபடியே மற்றொரு புறம் பிரசுரித்திருக்கிறோம்.

அதாவது இந்தியாவில் உள்ள 11 மாகாணங்களுக்கும் உள்ள சட்டசபைகளின் அசம்பளி என்னும் கீழ் ஸ்தானங்களுக்கு மொத்த ஸ்தானங்கள் 1585 ஆகும். அவற்றிற்கு காங்கிரஸ்காரர்கள் போட்டி போட முன் வந்திருப்பது 758 ஸ்தானங்களுக்கு மாத்திரமேயாகும். 758 ஸ்தானங்களிலும் வெற்றி பெற்றாலும் அது மொத்த ஸ்தானங்களில் பகுதியைவிடக் குறைந்த ஸ்தானங்களேயாகும். ஆகையால் காங்கிரஸ் தோல்வி அடைந்தது என்பதற்கு வேறு என்ன அத்தாட்சி வேண்டும் என்று கேட்கின்றோம்.

மொத்தத்தில் 11 மாகாணங்களில் 5 மாகாணங்களுக்குக் காங்கிரஸ்காரர்கள் தங்கள் அபேக்ஷகர்களை நிறுத்தி இருக்கும் ஸ்தானங்கள் மிக மிகக் குறைவாகும்.

வங்காளத்தில் மொத்த ஸ்தானங்கள் 250க்கு 47 ஸ்தானங்களுக்கே போட்டி போட்டு 45 ஸ்தானங்கள்தான் எதிர் பார்க்கிறார்கள்.

அதுபோலவே பஞ்சாப் மாகாணத்திலும் 175 மொத்த ஸ்தானங்களில் காங்கிரஸ்காரர்கள் 30 ஸ்தானங்களுக்கே அபேக்ஷகர்களை நிறுத்தி 25 ஸ்தானங்கள்தான் வெற்றி பெறலாம் என்று கருதுகிறார்கள்.

சிந்து மாகாணத்தில் 60 மொத்த ஸ்தானங்களில் 14 அபேக்ஷகர்களை நிறுத்தி 12 ஸ்தானங்கள்தான் வெற்றி பெறலாம் என்று கருதுகிறார்கள்.

அஸ்ஸாம் மாகாணத்திலும் 108 பொது ஸ்தானங்களில் 40 ஸ்தானங்களுக்கே அபேக்ஷகர்களை நிறுத்தி 37 ஸ்தானங்களே எதிர்பார்க்கிறார்கள்.

மற்ற மாகாணங்களிலும் 100க்கு 4, 5, 6 ஸ்தானங்களே தாங்கள் மெஜாரிட்டியாய் வரலாம் என்று எதிர் பார்க்கிறார்களே ஒழிய தாராளமாகக் குறிப்பிடத் தகுந்த மெஜாரிட்டி ஒரு மாகாணத்திலும் எதிர்பார்க்கவில்லை. பீகார் ஒன்றில் மாத்திரம் ரூபாய்க்கு 10 அணா வீதம் வெற்றி கிடைக்கலாம் என்று கருதுகிறார்கள்.

நமது சென்னை மாகாணத்தைப் பொறுத்தவரை மொத்தம் 215 ஸ்தானங்களுக்கு 140 ஸ்தானங்களுக்கே காங்கிரஸ்காரர்கள் போட்டி போட்டிருக்கிறார்கள். பாக்கி 75 ஸ்தானங்களுக்கு ஆட்களை நிறுத்தவேயில்லை. ஆகவே காங்கிரசுக்கு எதிராக இப்போதே 75 ஸ்தானங்கள் போட்டி இல்லாமல் வெற்றி பெற்றுவிட்டன. அவைகளுக்கு சிலவற்றிற்கு போட்டி இருக்கலாம் என்றாலும் அப்போட்டிகள் வகுப்புவாதத்தை ஒழிக்கவோ ஜஸ்டிஸ் கட்சியை வெட்டிப் புதைக்கவோ, சீர்திருத்தத்தை உடைக்கவோ ஏற்பட்டவை அல்ல.

ஆதலால் இப்பொழுதே ஜஸ்டிஸ் கட்சிக் கொள்கைக்கு அனுகூலமாக 75 ஸ்தானங்கள் கிடைத்துவிட்டன. பாக்கி உள்ள 140 ஸ்தானங்களிலும் காங்கிரசுக்காரர்கள் 120 ஸ்தானங்கள் தான் எதிர்பார்க்கிறார்கள். இந்த 120 ஸ்தானங்கள் அவர்கள் எதிர்பார்ப்பது போல் கிடைத்தாலும் 12½ ஸ்தானங்கள்தான் மெஜாரிட்டி கிடைக்கலாம். ஆனால் இதுவாவது எதிர்பார்த்தபடி கிடைக்குமா? என்பது மிகவும் யோசிக்கத்தக்கதாகும்.

தெலுங்கு நாட்டில் அவர்கள் நிறுத்திய அபேக்ஷகர்களில் பாதிப்பேர்கள் கூட எதிர்பார்க்க முடியாது என்பதை தெலுங்கு தேசத்துக் காங்கிரஸ்வாதிகளே ஒப்புக்கொண்டுவிட்டார்கள். மலையாளத்தில் நிறுத்தப்பட்ட அபேக்ஷகர்களில் பகுதியே கிடைக்கலாம்.

தமிழ்நாட்டில் 2 ஜாயிண்டு ஒட்டுகள் உள்ள இடங்களில் எல்லாம் காங்கிரசுக்கு எதிரான ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கோ வேறு கட்சிக்கோ ஒரு ஸ்தானம் கிடைத்துவிடும். மற்ற ஸ்தானங்களிலும் மொத்தத்தில் ஒவ்வொரு ஜில்லாக்களிலும் பகுதிக்குக் குறைவில்லாமல் காங்கிரசின் எதிர்க்கட்சிகளுக்கு ஜெயம் கண்டிப்பாய் கிடைக்கக்கூடும்.

உதாரணமாக கோயமுத்தூர் ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் ஈரோட்டில் பட்டக்காரருக்கு ஜெயம் என்று இப்போதே எழுதி வைத்துக்கொள்ளலாம். கோவையில் சி.எஸ்.இரத்தினசபாபதி முதலியார் அவர்களுக்கும் கோபியில் சுப்பிரமணிய கவுண்டர் அவர்களுக்கும் முஸ்லீம்களில் கான்சாகிப் ஷேக்தாவது சாயபு அவர்களுக்கும் அவ்வபேக்ஷகர்கள் தூங்கிக்கொண்டிருந்தாலும் ஜெயம் கிடைக்குமென்று சொல்லலாம். இது போலவே திருநெல்வேலி முதல் சென்னை வரையில் தமிழ்நாட்டில் ஒவ்வொரு இடத்திலும் பகுதிக்கு மேல் இப்போதே உறுதி சொல்லக்கூடிய நிலையில் தேர்தல் முடிவு இருந்து வருகிறது.

போட்டியில்லாமல் வெற்றி பெற்ற ஸ்தானங்கள் என்பவைகளிலும் காங்கிரஸ் அல்லாத கட்சிக்கு மொத்தத்தில் எவ்வளவு ஸ்தானங்களுக்குப் போட்டி இல்லையோ அவ்வளவு ஸ்தானங்களுக்குத்தான் காங்கிரசிலும் போட்டி இல்லாமல் வெற்றி கிடைத்திருக்கிறது.

காங்கிரசுக்கு இந்த தேர்தல்களில் என்ன வெற்றி என்றால் 140 ஸ்தானங்களுக்கு காங்கிரஸ் போட்டி போட்டதில் 40 ஸ்தானங்களுக்கு மேல் பார்ப்பனர்களை காங்கிரஸ் நிறுத்திவைத்து பெரும்பாலும் மற்றவர்கள் பணத்தில் போட்டி போட்டு பார்ப்பனர்கள் எல்லோரும் வெற்றி பெறும்படியாக முயற்சிக்கிறது. இதுதான் காங்கிரசுக்கு நல்ல வெற்றியாகும். இதைப்பற்றி முன்னமேயே சென்ற வாரத்திற்கு முன்பே குறிப்பு காட்டியிருக்கிறோம். அதாவது 100க்கு 3 வீத உரிமையுள்ள ஜனத்தொகைக்காரர்கள் 140க்கு 40 என்றால் 100க்கு 30 வீதம் நின்று இருக்கிறார்கள். வெற்றி விஷயத்திலும் பார்ப்பனர்கள் ஏறக்குறைய முக்காலே அரைக்கால் வாசிப்பீர்கள் வெற்றி பெற சூழ்ச்சிகள் நடந்து வருகின்றன.

பார்ப்பனர்கள் ஒட்டுகளே ஏராளமாய் மெஜாரிட்டியாய் உள்ள யூனியர்சிட்டி தொகுதிக்கு தோழர் சி.ராஜகோபாலாச்சாரியார் அபேக்ஷகராய் நின்றுகொண்டு அறிக்கை விடுகிறார்.

அதாவது தான் ஏழை என்றும், வீடுவீடாய் வந்து ஒட்டுக் கேட்க முடியாதென்றும், தபால் கார்டு போட்டாலும் அதிகப் பணம் செலவாகும் என்றும், பத்திரிகை அறிக்கையைப் பார்த்து தனக்கு எல்லாரும் ஒட்டுப்போட வேண்டும் என்றும், காங்கிரசானது அப்பேர்ப்பட்ட மகத்தான சபை ஆனதால் ஒவ்வொருவரும் அப்படியே செய்ய வேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

இதன் கருத்து என்ன என்று யோசித்துப் பார்க்க விரும்புகிறோம். அதாவது தானும் பார்ப்பனர், ஒட்டர்களும் மெஜாரிட்டி பார்ப்பனர்கள், எதற்கு ஆக நேரில் சென்று ஒட்டு கேட்க வேண்டும், காங்கிரசு பார்ப்பனர்கள் சொத்துதானே என்கின்ற அஹம்பாவத்தின் பிரதிபிம்பமே அல்லாமல் இவ்வறிக்கையின் தத்துவம் வேறு என்ன? என்று கேட்கிறோம்.

இதைப்பார்த்து தோழர் சிவகாசி சொக்கலிங்கம் காப்பி அடிக்கிறார். பயன்படுமா என்பதை கடைசியில் பார்க்க இருக்கிறோம். இதே தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் தன் விஷயத்துக்கு மாத்திரம் ஏழையானால் மற்ற ஏழை அபேக்ஷகர்கள் விஷயத்தில் ஏன் அறிக்கை இட்டுவிட்டு வீட்டில் உட்கார்ந்து கொள்ளக்கூடாது என்று கேட்டால் என்ன மறுமொழி சொல்லுவார்? மற்ற எத்தனை ஏழை அபேக்ஷகர்களுக்கு இவர் ஏன் ஊர் ஊராய்ச் சுற்றி பிரசாரம் செய்யவேண்டும்?

ஆகவே “உங்கள் சொத்து எங்கள் சொத்து, எங்கள் சொத்து எங்கள் சொத்து” என்று ஒரு வைசிய பழமொழி உண்டு. அதுபோல் பார்ப்பனர்

ஓட்டுகள் பார்ப்பனர்களுடையது, பார்ப்பனரல்லாதார் ஓட்டுகள் பார்ப்பனருடையது என்றுதான் நம் பார்ப்பனர்களும் கருதி இருக்கிறார்கள்.

எப்படி இருந்த போதிலும் பொது நிலைமையை நோக்கின் இன்று காங்கிரசுக்கு வெற்றி இல்லை என்பதை இப்போதே எழுதி வைத்துவிடலாம். இதை 4, 5 வாரத்துக்கு முன்பாகவே “குடியரசு” தலையங்கம் ஒன்றில் குறிப்பிட்டு இருக்கிறோம். 110 ஸ்தானங்கள் காங்கிரசின் பேரால் பெற்று “காங்கிரஸ் கொள்கைப்படி இந்த அரசாங்கத்தை கவிழ்ப்பதற்கு அரசியலை உடைப்பதற்கு சட்டசபைக்கு போக வந்தோம்” என்று அவர்கள் எல்லோரும் சொல்லிவிட்டு “இந்த அரசாங்கத்துக்கும் அரசருக்கும் அரச சந்ததிக்கும் அரசாங்க சட்டத்துக்கும் கீழ்ப்படிந்து பக்தி விசுவாசமாய் நடக்கிறோம்” என்று சொல்லி காங்கிரஸ்காரர்கள் மந்திரிபதவி அடைந்து சிம்மாசனத்தில் உட்காருவது என்பது குதிரைக்குக் கொம்பு முளைப்பதை ஒத்தது என்று எழுதியிருக்கிறோம்.

அதை மெய்ப்பிக்க இன்று காங்கிரஸ் பத்திரிகையே தெரிந்தோ தெரியாமலோ தங்கள் நிலைமையை குறிப்பிட்டு விட்டதானது குறிப்பிடத்தக்கதேயாகும்.

இந்த நிலையில் தோழர் சத்தியமூர்த்தி அவர்கள் தங்கள் கைக்கு ராஜாங்கம் இன்னும் இரண்டு மாதத்தில் வந்துவிடப் போவதாகவும் எல்லா அதிகாரங்களையும் தாங்களே கைப்பற்றிப் பார்ப்பனரல்லாத அதிகாரிகளைத் தூக்கில் போடப்போவதாகவும் சவடால் அடிக்கிறார். சொன்ன வாய் மூடுவதற்குள் தோழர் சத்தியமூர்த்தியாரைத் தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் மறைந்திருந்து அம்பு எய்து ஒழித்தே விட்டார். தோழர் முத்துரங்க முதலியாரும் காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவரே ஒழிய, அவர் விலாசம் பூதக் கண்ணாடி வைத்துப் பார்த்தாலும் கிடைக்க முடியாததாகப் போய் விட்டது. இவ்வளவும் ஒருபுறமிருக்க எந்தக் காரணத்துக்காக ஜஸ்டிஸ் கட்சியை ஒழிக்க வேண்டுமென்று சத்தியமூர்த்தியாரும் ஆச்சாரியாரும் சொன்னார்களோ, அந்தக் காரணத்தை அதாவது உத்தியோகங்களையும் பதவிகளையும் சகல வகுப்புகளும் அடையும்படி செய்யவேண்டும் என்பதற்காக ஒழிக்க வேண்டும் என்றார்களோ அதை இப்பொழுது மாற்றிக்கொண்டு காங்கிரஸ் எப்போதும் இந்தக் கொள்கைக்கு அதாவது “வகுப்புவாரியாக உத்தியோகங்களைப் பிரித்துக்கொடுத்து ஒரு ஏற்பாடு செய்துகொள்ள காங்கிரஸ் என்றும் மறுத்ததில்லை” என்று ஆச்சாரியாரே சொல்ல வேண்டியதாகவும் ஏற்பட்டுவிட்டது.

ஆகவே காங்கிரஸ் தனது கொள்கைகளையெல்லாம் விட்டுக்கொடுத்து கீழே இறங்கிவிட்டது என்றாலும் அப்படியாவது தேர்தலில் வெற்றி பெறுதலோ பதவி அடைவதோ என்பது எதிர்பார்க்க முடியாததாகவே போய்விட்டது.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 31.01.1937

“அடே குட்டிச்சுவரே அரைக்கமுதை வயதாகி இன்னம் சாமி விளையாட்டா?”

நமது சின்னஞ் சிறு குழந்தைகள் “சாமி” வைத்து விளையாடுவதைப் பார்த்திருக்கின்றோம். சிறு கற்களை இரண்டு வரிசையாக அடுக்கி அதன் மேல் குச்சிகளைப் பரப்பி, அதற்கு மேல் துணி, இலை, காகிதம் முதலியவைகளைப் போட்டு மூடி, ஓர் அறை மாதிரியாகச் செய்வார்கள். அதன் பிறகு சிறு ஓடுகளை முக்கோணமாகத் தேய்த்தோ அல்லது பொம்மைகளையோ அவ்வறைகளுக்குள் “சாமி”களாக வைத்து, ஒரு குழந்தை அர்ச்சகராகவும், மற்றக் குழந்தைகள் “பக்தர்”களாகவும் நடிப்பதுண்டு. இதுதான் குழந்தைகளினுடைய கோயில்கள். இவைகளுக்குத் திருவிழாக்களும் உண்டு. சிறு காய்களில் துடைப்பக் குச்சிகளைக் கோர்த்து தேர்மாதிரி செய்து அடியில் குச்சிகளைப் பரப்பி அதன் மேல் முக்கோணமாய்த் தேய்க்கப்பட்ட ஓட்டுத்துண்டை வைத்து, இழுத்துக்கொண்டு போவது உண்டு. அந்தக் கூட்டத்தில் மிகவும் சிறு குழந்தையாய் இருப்பவர்கள் ஓட்டைத் தகரங்களை “மேள்”மாக உபயோகப்படுத்துவார்கள். “இந்துக்கள்” என்றும், “சைவர்கள்” “வைஷ்ணவர்கள்” என்றும் சொல்லிக்கொள்ளும் எல்லாருடைய வீடுகளிலும் பெரும்பாலும் குழந்தைகள் இவ்வாறு விளையாடுவது உண்டு. ஆனால் இப்போது பட்டணங்களிலுள்ள ‘இந்து’க் குழந்தைகள் இவ்வாறான விளையாட்டு விளையாடுவது கிடையாது. அவர்கள் பட்டண வாழ்க்கையில் அதிகமாய்க் காணப்படும் மோட்டார், ரயில் முதலியவைகள் மாதிரி வைத்துவிளையாடுகிறார்கள். ஏனெனில் கிராமத்துக் குழந்தைகளுக்கு கடவுளின் மேலிருக்கும் அவ்வளவு “பக்தி” பட்டணத்துக் குழந்தைகளுக்கு இருக்கச் சந்தர்ப்பம் கிடையாதல்லவா? “சாமி” வைத்து விளையாடும் குழந்தைகள், பெரியோர்களாகிய நாம் செய்வதைப் பார்த்துத்தான் செய்கின்றன. ஆனாலும் அக்குழந்தைகள் விளையாடுவதை ஓரளவுதான் நாம் பொறுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். பொறுத்துக் கொள்ளவும் முடிகிறது. உதாரணமாக, மிகவும் “செல்ல”ப்பிள்ளையாய் வளரும் ஒரு குழந்தையை 6 முதல் 8 அல்லது 10வது வயது வரை “சாமி” வைத்து விளையாடுவதைப் பொறுத்துக்கொண்டிருப்போம். சாதாரணமாக 3

வயது முதல் 6 வயது வரையில்தான் இவ்வித விளையாட்டுகளுக்கு மதிப்பும் இருக்கும். அதுவும்கூட ஓர் அளவு வரையில்தான். 7 வயதுக்குழந்தை “சாமி” விளையாடுவதற்காக பள்ளிச் சம்பளத்துக்கு வைத்திருக்கும் பணத்தை எடுத்துக் கற்பூரமும் கலர் காகிதமும் வாங்கினால், கன்னத்தில் ஒரு அறை கொடுத்துக் காதைப்பிடித்து இழுத்து அப்புறம் விடுவதைப் பார்த்திருக்கிறோம். அல்லது 13 வயதுப் பையன் “சாமி” விளையாட ஆரம்பிப்பதைக் கண்டோமானால், “அடே, குட்டிச்சுவரே அரைக்கமுதை வயதாகி இன்னம் சாமி வைத்து விளையாட வெட்கமில்லையா?” என்று கடுத்த முகத்தோடு கேட்கிறோம். அதையும் மீறிச் செய்தால் அக்குழந்தைகள் சிறு சிறைச்சாலை வாழ்க்கையைக் கூட அநுபவிக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டு விடுகிறது. இச்சிறு அனுபவம் எல்லாருக்கும் தெரிந்ததுதான்.

ஆனால், மேலே சொன்ன எல்லா விஷயங்களிலும் அக்குழந்தைகளே நம்மைத் திருப்பிக் கேட்குமாகில் நாம் என்ன சொல்வோம்? அவர்களை “அடே அதிகப் பிரசங்கி” என்பது தவிர உண்மையான பதில் ஏதாவது நம்மால் சொல்ல முடியுமா என்பதை யோசித்துப் பாருங்கள்.

வருஷா வருஷம் நமது நாட்டில் நூற்றுக்கணக்காக கோயில்களும் தேர்களும் கட்டப்பட்டு, ஆயிரக்கணக்கான உத்சவங்களும் நடைபெற்று வருகின்றன. ஒவ்வொரு திருவிழாவுக்கும் லட்சக்கணக்கான ஜனங்கள் போய்க் கொண்டே இருந்தால், இன்னும் சில வருஷங்களில் இந்தியாவினுடைய செல்வமெல்லாம் குட்டிச் சுவர்களிலும், குழவிக் கற்களிலும் குடை பீதாம்பரங்களிலும் தான் இருக்குமேயொழிய ஜனங்களுக்குப் பிரயோஜனப்படக்கூடிய முறையில் ஒரு தம்பிபடி கூட இருக்காது என்பது திண்ணம்! இன்னும், மதுரை, திருநெல்வேலி, திருவாரூர், சீரங்கம், திருச்செந்தூர், திருவாணைக்காவல் முதலிய ஊர்களில் ஜனங்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொள்ளக் கூட இடமில்லாதபடி சரிபாதி ஊரைக் கோவில் அடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. உயிரில்லாச் சாமி ஒன்றுக்கும், உயிரற்ற “சாமிகள்” தோசை, வடை, புளியோதரையை விழுங்கி விட்டு ஜட்காவண்டிக் குதிரை புரளுவது மாதிரி நெளிந்து கொண்டு ஏப்பம் விட்டு மல்லாந்து கிடப்பதற்கு மாத்திரம் ஊரில் பாதியை அடைத்துக் கோவில் கட்டினால் நமது புத்திசாலித் தனத்தைக் கண்டு மேல் நாட்டுப் பெண்மணிகள் புஸ்தகம் எழுதாமல் வேறு என்ன செய்வார்கள்?

நமக்கும் குட்டிச் சுவர் மாதிரி 5 கழுதை வயது ஆயிரற்றேயொழிய, “சாமி” விளையாட்டு மாத்திரம்போகவே இல்லை. திருப்பதி போகலாமா, திருச்செந்தூர் போகலாமா என்பதும், காசி போய்விட்டு ராமேஸ்வரம் போகலாமா, அல்லது ராமேஸ்வரம் போய் விட்டுக் காசி போகலாமா வென்பதும், அநுமார் வாகனத்திற்குத் தங்கமுலாம் பூசலாமா அல்லது தங்கத் தகட்டினாலேயே செய்து விடலாமா என்பதும், ஜம்புகேஸ்வரருக்குப்

பூச்சக்கரக் குடை செய்வதற்குப் பட்டு விசேஷமா வெல்வட் விசேஷமா என்பதும், மாரியம்மனுக்கு வெள்ளியில் கண்கவசம் செய்யலாமா தங்கத்தில் செய்யலாமா, கல்யாண உற்சவம் வருஷத்துக்கு இரண்டு தடவை நடத்தலாமா என்பதுமே பெரிய ஆராய்ச்சியாயிருக்கிறதே தவிர, நமது நித்திய வாழ்க்கைக்குச் சௌகரியமான ஏற்பாடுகளைச் செய்வதில் நமது புத்தியானது சிறு பிள்ளைகளை விட ஆயிர மடங்கு கீழாகவே தான் இருக்கிறது. போன வருஷம் நடந்த கல்யாணம் என்ன ஆயிற்று? எந்த கோர்ட்டில் ரத்து ஆயிற்று? அல்லது ஓடிப்போயிற்றா? தம்பதிகளில் ஏதாவது ஒன்று செத்துப்போயிற்றா என்று யோசிப்பதில்லை.

பள்ளிக்கூடத்துச் சம்பளத்தை யெடுத்துக் கற்பூரம் வாங்கி தன் “சாமி”க்குக் கொளுத்தும் பிள்ளையாண்டானுக்கும், ஆஸ்பத்திரி, கல்விச்சாலை, சுகாதாரம் முதலியவைகளுக்குப் பணமே இல்லாமலிருக்கும் போது, பெரிய தொகையைச் செலவு செய்து, “சாமி” விளையாட்டு விளையாடும் பெரியோர்களுக்கும் புத்தி சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், ஏதேனும் வித்தியாசமிருக்கிறதா என்பதை வாசகர்களே யோசித்துப் பார்க்கட்டும்.

இவ்வுலக வாழ்விற்கு அவசியமான கல்வியையும், அதன் பிறகு தெரிய வேண்டிய பல விஷயங்களையும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய வயதில் “சாமி” வைத்து விளையாடுவதும், அதுவும் வீட்டுப்பணத்தைச் செலவழிப்பதும் அறிவீனமென்றும் அதைத் தடுக்காவிட்டால் பிள்ளையாண்டான் கெட்டுப்போவதோடு குடும்பத்துக்கும் கெடுதியுண்டாகும் என்றும் பெற்றோர்கள் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதுபோலவே, நமது உலக முன்னேற்றத்தில் ஈடுபடவும், நமது வாழ்க்கையைச் சீர்ப்படுத்திக் கொள்ளவும், அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளைப் பல துறைகளிலும் செய்யவும் வேண்டிய காலத்தில், நமது பெரியோர்கள் “சாமி” வைத்து விளையாடுவதும் அதற்காக கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவழிப்பதும், நமது மக்களைச் சோம்பேறிகளாக்கி விடுவதோடு, நமது நாட்டையும் பாழ்படுத்தி விடும் என்ற கவலையால்தான், நாடும் நமது பெரியோர்களுக்குப் புத்தி கூற வேண்டியது கடமையாகின்றது. பெற்றோருக்கு அடங்காப்பிள்ளை “சாமி” விளையாடிக்கொண்டே இருந்து வீணாய் போவதுண்டு. ஆனால் தைரியமுள்ள பெற்றோர் தமது பிள்ளையைக் கெடுக்க விரும்புவதில்லை. அறைக்குள் கட்டிப்போட்டாவது புத்தி புகட்டுவது வழக்கம். அவ்வாறே “அறிவியக்கத்தார்”களாகிய சுயமரியாதை இயக்கத்தவர்களுக்கும், சந்தர்ப்பமும், சௌகரியமும் கிடைக்குமானால் மேல்கண்ட முறையை கையாண்டாவது நமது பக்தர்களுக்குப் புத்தி புகட்டாமல் இருக்கப் போவதில்லை. ஆனால் அதற்குள்ளாக, நமது “பெரியோர்களும்” “பக்தர்களும்” நல்ல பிள்ளைகளாக ஆகிவிட வேண்டும் என்பதே நமது கோரிக்கை.

பகுத்தறிவு (மா.இ.) - கட்டுரை - பிப்ரவரி 1937

தமிழ்நாட்டில் ஈ.வெ.ரா. சுற்றுப்பிரயாணம்

தோழர்களே!

சமீபத்தில் நடக்கப்போகும் சென்னை சட்டசபை தேர்தல் பிரசாரம் பலமாய் நடைபெறுகிறது. இதுவரை நடந்த பிரசாரங்களைவிட இந்த சீர்திருத்த விஷயத்தில் அதிகக் கிளர்ச்சி இருந்து வருகிறது. அதற்கேற்ப குழப்பமும் பலாத்காரமும் கூட நடைபெறுகின்றன. தோழர்கள் ஜவஹர்லால், மாளவியா, ஜின்னா கூட்டங்களில் குழப்பம், கலவரம் நடப்பதோடு மாளவியா, ஜவஹர்லால் கூட்டங்களில் செருப்புகளும், கற்களும், அழகு முட்டைகளும், சாணி உருண்டைகளும் விழுந்துவிட்டன. அடிதடிகள், குத்து வெட்டுகள், கொலைகள் நடந்துவிட்டன. பணங்களும் கோடிக்கணக்கில் செலவு செய்யப்பட்டு வருகின்றன. வசவுகளோ மீன்கடை, கள்ளுக்கடைகள் போல் நடைபெறுகின்றன. கூட்டங்களில் பேசப்படும் பேச்சுகளும் பொய்யும், பித்தலாட்டமும், ஈனப்பழிகளும் அபாண்டப் புரட்டுகளும் கொண்டவைகளாகவே இருக்கின்றன. மறைந்து நின்று கொன்ற புராண சூழ்ச்சி இழிதன்மை நிகழ்ச்சிக் கதைகள் போலவே “தலைவர்கள்” நடத்தைகள் இருந்து வருகின்றன. இவைகளின் பயனால் கிடைக்கும் வெற்றி தோல்விகளின் பயன்களோ மிகமிக அற்பமான பயனைக் கொடுக்கக்கூடியதும் ஒரு குறிப்பிட்ட வகுப்பு ஆதிக்கத்துக்கு அரணா அழிவா என்பதைத் தவிர வேறு ஒன்றுமே இல்லை.

இன்று நமது நாட்டில் இவ்வளவு சாமக்கிரிகைகளோடும் சாதனைகளோடும் செய்யப்படும் தேர்தல் போர் பார்ப்பன ஆதிக்கம் இருப்பதா இறப்பதா என்பதைத் தவிர, வேறு எந்தக் காரியத்துக்கும் அல்ல. நான் இதில் பிரவேசித்து இருப்பதும் தோழர்கள் ராஜகோபாலாச்சாரியார், சத்தியமூர்த்தி ஆகியவர்கள் இதில் பிரவேசித்திருப்பதும் இதைத்தவிர வேறு அல்ல. மற்றவர்கள் இரு கட்சியிலும் கூலிகள், தனது தனிப்பட்ட சுயநலக்காரர்கள், வயிற்றுப்பிழைப்புக்கு எதையாவது செய்து வயிறு வளர்க்க வேண்டியவர்கள் இருக்கலாம். அதைப்பற்றி நான் குறை கூறவில்லை. ஆனால் பார்ப்பனரல்லாத சமூகத்தைவிட பார்ப்பன சமூக ஆதிக்கத்துக்குப் பாடுபடும் கட்சி இன்று பலம் பொருந்தியது.

பார்ப்பனர்கள் 100க்கு 3 பேரே இருந்தாலும் அக்கூட்டம் அத்தனையும் அசல் மணிகளாக இருக்கின்றன. அதில் பொக்கு இல்லை, கருக்காய் இல்லை, சோடையில்கூட. நமது சமூகத்தில் பெரும்பான்மை மக்கள் பொக்குகள், சோடைகள், கருக்காய், பாளைகள். பார்ப்பனர்கள் இப்போரை நடத்த இராமாயணக் கதையை வழிகாட்டியாகக் கொண்டுவிட்டார்கள். அக்கதை பார்ப்பனர்களுக்கு ஒரு வழிகாட்டுவதற்காகவே ஏற்படுத்திக் கொண்டதாகும். அதைப் பின்பற்றியே நடந்து வருகிறார்கள். அதனாலேயே அவர்கள் இவ்வளவு காலம் சமாளித்து இன்னமும் சமாளிக்க நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறார்கள். பார்ப்பனர்களில் எப்படிப்பட்ட அயோக்கியனும் இழிமகனும் இருந்தாலும் எவனாவது தன் சமூகத்தைக் காட்டிக் கொடுத்து எதிரியோடு சேர்ந்து வயிறு வளர்க்கிறானா பெருமை அடைகிறானா என்று பாருங்கள். இன்றைய போர் உண்மையிலேயே பார்ப்பனர்களுக்கு வெற்றி கொடுத்தால் அதில் ஆச்சரியமென்ன இருக்கிறது? அச்சமூகத்தில் தங்கள் சமூகத்தைக் காட்டிக் கொடுத்து வயிறு வளர்க்க எதிரிகளுடன் சேரும் ஈனப்பிறவிகள் இல்லை. நம்மிடம் ஏராளமாக இருக்கின்றன. பார்ப்பனர்களுடன் சேர்ந்து கொண்டிருக்கிறவர்களின் கொள்கை, நடத்தை, நாணயம் ஆகியவைகளைப் பாருங்கள்.

அதாவது காட்டிக்கொடுப்பவர்களும் அனுமார்களும் அதாவது சுயமரியாதை அற்ற மிருக (குரங்கு) பிறவிகளும் இருந்தாலும் நாம் பயப்படப்போவதில்லை. இந்தக் கூட்டங்கள் இருப்பதே நமது தொண்டின் அவசியத்திற்குக் காரணமாகும். ஆதலால் நீங்கள் யாரும் மனங்கலங்க வேண்டியதில்லை. வெகு சீக்கிரத்தில் பார்ப்பனர்கள் வழிக்கு வரப்போகிறார்கள்.

இந்தத் தடவை பார்ப்பனர்களுக்கு நல்ல பாடம் கற்பிக்கும் படியான தோல்வி அணுகிக்கொண்டு வருகிறது. அவர்கள் மகிழ்ச்சி அடையக்கூடியதெல்லாம் ஒரு விஷயம் தான். அதாவது இப்பொழுது நடைபெறப்போகும் தேர்தல்களில் பார்ப்பனர்கள் தங்கள் அளவுக்கு மேல் ஸ்தானம் பெறுவார்கள். அதாவது 100க்கு 3 வீதமாக 215 ஸ்தானங்களுக்கு 6 பேர் 7 பேர்கள் வரவேண்டிய ஸ்தானங்களுக்கு இன்று 40,50 பேர்கள் வர எதிர்பார்க்கிறார்கள். இதில் அவர்கள் 30, 35 பேர்களாவது வரக்கூடும். அதில் வெற்றி பெறக்கூடும். அவ்வளவுதானே ஒழிய வேறில்லை. அச்சமூகத்துக்கு 2 மந்திரிகள் எதிர்பார்ப்பார்கள். அதனால் நான் பயப்படவில்லை.

ஆனால் நமக்கு இன்னமும் அவர்களைப் பார்த்து பழகிக்கொள்ள வேண்டிய விஷயம் அதிகம் இருக்கிறது. பொறாமைப்பட்டு பயன் இல்லை. ஆனால் மட்டும் பார்ப்பனர்களால் செத்தாலும் சாவேனே ஒழிய ஒழிந்தாலும் ஒழிவேனே ஒழிய ஒரு நாளும் அவர்கள் காலுக்குள் புகமாட்டேன் என்பதை உறுதி கூறுகிறேன். இந்தத் தேர்தலில் பார்ப்பனரல்லாதார்

தோற்றால் எனக்கு அதிக பலம் ஏற்படும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. பார்ப்பனர் என்முன் முழங்கால் படியிட்டு வணங்குவார்கள் என்பதிலும் சந்தேகமில்லை.

ஏன் என்றால் நமது கொள்கை அப்படிப்பட்டது; வெற்றி தோல்விக்கும் கொள்கைக்கும் சம்மந்தமில்லை.

பார்ப்பனர்களுடன் நாம் போரிடும் கொள்கை இந்த தேசத்தை யார் ஆள்வது என்பதல்ல. இந்த தேச ஆக்கியில் நமக்கு பங்கு வேண்டும் என்பதே. இப்போது உள்ள பங்குகள் பார்ப்பனர்களிடமே இருக்கிறது. இத்தனை நாளும் பார்ப்பனர்களிடமே இருந்து வந்திருக்கிறது. அதனாலேயே நமது வகுப்பு தேவடியாள் வகுப்பாகவும் தாசி வகுப்பாகவும் அடிமை சூத்திர வகுப்பாகவும் இருந்து வந்திருக்கிறது. அது மாதிரியே அவர்கள் வகுப்பும் ஆகவேண்டும். இன்று நம் முயற்சியால் குறிப்பாக சுயமரியாதை இயக்க முயற்சியால் பார்ப்பனப் பெண்களை சதுரட வைத்து விட்டோம், பார்ப்பனர்களை விவசாயிகளுக்குப் பின்னால் தாளம் போடச் செய்து விட்டோம். உலகில் இனி மேல் இழிதொழில்களே இல்லையென்று செய்யப்போகிறோம். இன்னும் அனேக காரியம் செய்யப்போகிறோம். ஆனால் அதற்குத் தாராளமான சௌகரியம் வேண்டுமானால் அரசியலில் இருந்து எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு பார்ப்பனர்களை மேல் ஜாதிக்காரர்களை ஒழிக்கின்றோமோ அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு அனுகூலம். அதனால்தான் நாம் இன்று தேர்தலில் அலெக்சிண்ட்ரோவ், அவதிப்படுகின்றோம். இன்னம் எத்தனை விபீஷணர்களும் அவர்கள் கூட்டங்களில் தைரியமாக ராமாயணத்தை உபமானம் கூறுகிறார்கள் - விளம்பரங்களில் அனுமார்படம் போடுகிறார்கள். நம்மவர்கள் பட்டம் பதவிக்கு ஆசைப்பட்டு அங்கு செல்லுபவர்களை விபீஷணர்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். சென்னையில் வெங்கிடுசாமி நாயுடு அவர்களை தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் விபீஷணன் என்றே அழைத்தார். தொண்டர்கள் என்பவர்களுக்கு வானரப்படை என்றே பெயர் வைத்திருக்கிறார்கள். நம் தலைவர்களை ராவணன், ராக்ஷதன், கும்பகர்ணன் என்றே சத்தியமூர்த்தியார் அழைக்கிறார். இவைகளை நாம் தினமும் பார்க்கின்றோம். நம்மவர்களிலும் கழிபட்டவர்கள் பெரும்பாலும் எதிரிகளிடம் - பார்ப்பனர்களிடமே போய் சேருகிறார்கள். நமது போரானது அந்தத் தன்மையை அடியோடு ஒழிக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே ஒழிய, நாம் யாரும் கிரீடம் சூட்டிக்கொள்ளவில்லை. பார்ப்பனர்கள் நம்மில் எவ்வளவு கீழானவர்களாய் இருந்தும் நம்மால் மனிதர்கள் என்று கருதத் தகுதி அற்றவர்கள் என்றும் நினைத்து ஒதுக்கித் தள்ளுகிறோமோ அவர்களையெல்லாம் விபீஷணர்கள் ஆக்குவதும் பட்டம் பதவி கொடுத்து நம்மை வையவும் நம்மோடு போர் தொடுக்கச் சொல்லவும் செய்து வருகிறார்கள் என்பதை நான் உங்களுக்குத் தனித்தனியே எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமா என்று கேட்கின்றேன்.

பார்ப்பனர்களால் தேர்தல்களில் நிறுத்தப்பட்டிருக்கும் பார்ப்பனரல்லாத ஆட்களில் 100க்கு 75 பேர்களை நீங்கள் பாருங்கள். பார்ப்பனர்களால் வெறுத்துத் தள்ளி அரக்கன் என்றும், ராக்ஷதன் என்றும், ஒழிய வேண்டும் என்றும் கூறும் ஆட்களின் யோக்கியதைகளையும் பாருங்கள்.

ஆகவே அவர்களுடைய சூழ்ச்சி மதத்தையும், புராணத்தையும் மூடநம்பிக்கையையும் ஆயுதமாகக் கொண்டதா அல்லவா? என்பதை யோசித்துப் பாருங்கள். நான் மூடநம்பிக்கையும் புராண ஆபாசமும் மதப்பித்தும் ஒழிய வேண்டும் என்று சொல்லுவது சரியா தப்பா? என்று இப்போது யோசித்துப் பாருங்கள். புராணப் பித்தும் மூடநம்பிக்கையும் ஒழிந்திருந்தால் நம்மை மோசம் செய்து காட்டிக் கொடுப்பவர்களை இன்று ஆச்சாரியார் விபீஷணர் என்று கூறுவாரா? நமக்குத் துரோகம் செய்து ஓடினவர்களையும் நம்மால் யோக்கியதைக்கு மேற்பட்டுப் பயனனுபவித்து விட்டு இன்று கைவிட்டு விட்டு ஓடினவர்களையும் பற்றி ஆச்சாரியார் கவிபாடி ஓட்டு வாங்கிக் கொடுப்பார்களா என்பதையும் யோசித்துப் பாருங்கள். அவர்கள் மந்திரிகளாவதாகவே வைத்துக் கொள்ளுவோம். அவர்கள் கொள்கைகள் என்ன என்று பார்ப்போம்.

தோழர்களே!

இன்று சட்டசபைத் தேர்தலுக்கு காங்கிரஸ்காரர்கள் எதற்காகப் போகிறார்கள்? அங்கு போய் இவர்கள் என்ன செய்வதாய்ச் சொல்லுகிறார்கள்? இத்தனை நாள் இவர்கள் சட்டசபையில் செய்யமுடியாத எந்த வேலையை இவர்கள் புதிதாகச் செய்வதாய்ச் சொல்லுகிறார்கள். தோழர்கள் சி.ஆர்.தாஸ், லஜபதி, பெரிய நேரு, எஸ்.சீனிவாசயங்கார் முதலிய சட்ட ஞானமுள்ளவர்களும் உண்மை வீரர்கள் என்று சொல்லப்பட்டவர்களும் சட்டசபைக்கு மெஜாரிட்டியாய்ப் போன காலத்தில் செய்ய முடியாமல் போன எந்தக் காரியங்களை தோழர்கள் ராஜகோபாலாச்சாரியாரும் சுப்பையா முதலியாரும், அண்ணாமலை பிள்ளையும் செய்து முடித்துவிட முடியும்? தோழர்கள் சத்தியமூர்த்தி, புலாபாய் தேசாய், அவனாசிலிங்கம், முத்துரங்கம் ஆகியவர்கள் இந்திய சட்டசபையில் ஜின்னா அவர்கள் உதவியும் பெற்று செய்ய முடியாமல் போன எந்தக் காரியத்தை இவர்கள் இனி புதிதாகத் தோழர்கள் சொக்கலிங்கத்தையும் அஞ்சலை அம்மாளையும் அழைத்துப்போய் செய்ய முடியும்? வீண் ஏமாற்று வார்த்தையால் மயங்கி ஓட்டுப் போடுவீர்களானால் நீங்கள் அரசியல் சுதந்திரம் பெறத் தகுதி உடையவர்களாவீர்களா? ஜெயிலுக்குப் போனதற்கு ஓட்டுக்கொடு என்றால் ஜெயிலுக்குப் போனவர்கள் பொது மக்கள் பணத்தில் அலவன்ஸ் வாங்கவில்லையா? வக்கீல் விட்டதற்கு ஓட்டு என்றால் வக்கீல் வேலை விட்ட காலத்தில் பொது மக்கள் பணத்தில் மாதம் 50

முதல் 250 ரூபாய் வரை அலவன்ஸ் வாங்கவில்லையா? அன்றியும் அவை இனிமேல் செய்வதில்லை என்று காங்கிரஸ் தீர்மானித்துவிடவில்லையா?

இனிமேல் சட்டம் மீறவில்லை என்று காங்கிரஸ் எழுதிக் கொடுக்கவில்லையா?

ராஜாவிடத்திலும் அவர்பின் சந்ததியிடத்திலும் அவரது சட்டத்துக்கும் பக்தி விசுவாசமாய் இருப்பதாக காங்கிரஸ்காரர் பிரமாணம் செய்து கொடுக்கவில்லையா?

சட்டப்படி நடப்பவர்கள் ராஜாங்கத்தினிடம் பக்தி விசுவாசமாய் இருப்பவர்கள் ராஜாங்கத்தை கவிழ்க்க முடியுமா?

சட்டங்களை சீர்திருத்தச் சட்டங்களை உடைக்க முடியுமா?

சட்டத்தை மீறியாவது காங்கிரஸ்காரர்கள் சட்டத்தையோ அரசாங்கத்தையோ எப்படி உடைக்க முடியும்?

ராஜதுவேஷமாய் - சட்டவிரோதமாய்ப் பேசினால் சர்க்கார் சட்டப்புத்தகத்தில் தண்டனையும், ஜெயிலும், உதையும் இருக்கிறது. 1 தடவை, 2 தடவை, 3 தடவை பார்த்துவிட்டு இனிமேல் அப்படிச் செய்வதில்லை என்று எழுதிக் கொடுத்து விட்டு சட்டத்துக்குப் பக்தியாய் நடக்கிறேன் என்று பிரமாணம் செய்துவிட்டு இனி எப்படி சட்டத்தை ஒழிக்க முடியும்? காங்கிரஸ்காரர்கள் எல்லா ஸ்தாபனமும் பெற்று 8 மந்திரிகளும் அவர்களையானாலும் மேஜிஸ்ட்ரேட்டையும் பட்டாளத்தானையும் போலீசாரையும் பற்றி எவ்வித உத்திரவும் சட்டத்திற்கு விரோதமாய்ப் போட முடியாது. ஒரு காசு சம்பளம் குறைக்க முடியாது. வெட்டி ஜம்பப் பேச்சுக்கு ஏமாற்று வித்தைக்கு ஏமாறக்கூடாது. பாரதமாதா என்பது பார்ப்பனர்கள் வயிறுதான். காங்கிரஸ் என்பது பார்ப்பனர்கள் ஆதிக்கம்தான். தேசபக்தர்கள் என்பது பார்ப்பனர்களின் நிபந்தனை இல்லாத அடிமைகள் தான். இதை அறியாத மூட மக்களும் வயிற்றுப்பிழைப்புக்கு எதிரி கால்களுக்குள் நுழைகின்றவர்களும் தான் இன்று காங்கிரஸ் சேவையாளர்களாக இருக்கிறார்கள். உங்கள் ஓட்டு பத்திரம். மஞ்சள் பெட்டிக்குள் விழுந்து உங்கள் மானத்தை இழக்கச் செய்யப் போகிறது.

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 07.02.1937

முஸ்லீம்களும் கிறிஸ்தவர்களும் கயவர்களா?

முஸ்லீம்களுக்கும் கிறிஸ்தவர்களுக்கும் ஷெட்யூல் (தாழ்த்தப்பட்ட) வகுப்பாருக்கும் காங்கிரஸ் இழைத்துவந்த கொடுமைகள் அச்சமூகத்தில் சுயமரியாதை உள்ள மக்கள் அறியாததல்ல. அவர்களுக்கு இன்று கிடைத்துள்ள தனித்தொகுதி உரிமைகளை ஒழிப்பதற்கு ஆக காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆதியில் இருந்தே பட்டபாடும் செய்த சூழ்ச்சிகளும் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. அப்படியிருந்தும் அவ்வவ் சமூகங்களில் உள்ள வீரர்களான சில தலைவர்களால் அது பெறப்பட்டு காப்பாற்றப்பட்டு இன்று அச்சமூகங்கள் அரசியலிலும் அரசியல் சேவைகளிலும் பங்குபெற முடிந்தது.

ஒரு நாட்டில் அரசியல் சீர்திருத்தமோ, உரிமையோ, சுதந்திரமோ எது கிடைப்பதானாலும் எவ்வளவு கிடைப்பதானாலும் அவற்றில் பங்கு பெற அந்நாட்டிலுள்ள ஒரு மதத்துக்கோ, ஜாதிக்கோ, வகுப்புக்கோ இடமில்லாமல் அவ்வகுப்பை ஒடுக்கி அழுத்தி எப்பொழுதும் ஆதிக்கம் செலுத்தும் வகுப்புக்கே பெரும்பங்கும் போவதாய் இருந்தால் அச் சுதந்திரங்கள் எப்படிப்பட்டவையானாலும் எதற்குதவும் என்று கேட்கின்றோம்.

இந்நாட்டில் முஸ்லீம்கள் அரசியலில் தனி உரிமை பெறுவதற்கு முன் இந்துக்களிடையில் தீண்டப்படாதவர்களாய் இருந்ததை எந்த மனிதனாவது “எந்த கயவ” எல்லாதானாவது மறுக்க முடியுமா என்று கேட்கின்றோம்.

“துலுக்கனைத் தொட்டால் தொட்ட விரலைத் துண்டித்து விடவேண்டும்” என்கின்ற பழமொழியும் “துலுக்கன் என்றால் மிலேச்சன்” என்கின்ற அகராதியும் அதைவிட இழிவான கருத்துக்களடங்கிய ஆதாரங்களும் இன்றும் இந்துக்களிடையில் இருக்கிறதா இல்லையா? என்று கேட்கின்றோம்.

அதுபோலவே கிறிஸ்தவர்களுக்கும் வகுப்பரிமை கிடைப்பதற்கு முன் இந்துக்களிடையில் இருந்த மரியாதை என்ன என்பது யாரும் அறியாததா என்று கேட்கின்றோம். இன்றும் அவர்களுக்கு மற்ற இந்துக்கள் குடியிருக்கும் வீதிகளில் குடி இருக்க வீடு கிடைக்கிறதா என்று கேட்கின்றோம்.

கிறிஸ்தவர்கள் என்றால் இந்துக்கள், “பறையர்” களுக்கு சமதையாகவே கருதி வந்தார்கள். இந்துக்களில் இன்றும் தம்முள்

ஆசாரமில்லாதவர்களை “கிறிஸ்தவப் பறையனாட்டமா இருக்கிறான்” என்று சொல்லுவதே வழக்கமாக இருந்து வருகிறது. இன்றும் கூட முஸ்லீம் உபாத்தியாயரையோ, ஒரு கிறிஸ்தவ உபாத்தியாயரையோ கிராமப்பள்ளிக் கூடத்திற்கு நியமித்து விட்டால் உடனே தங்கள் பிள்ளைகளை பள்ளியிலிருந்து வீட்டுக்கழைத்துக் கொள்ளுகிற வழக்கம் அமுவில் இருந்து வருகிறது. பள்ளிப்பிள்ளைகள் வீட்டுக்கு வந்தால் கட்டியிருந்த துணியை அவிழ்த்து விட்டு வேறு துணி கட்டிக்கொள்ள வேண்டும். ஏன் என்றால் துலுக்கனைத் தொட்டிருப்பார்களாம்.

இவர்கள் இரு சமூக சங்கதியே இப்படி இருக்கும் போது மற்றபடி உண்மையாகவே மிலேச்சர் என்றும் சண்டாளரென்றும் புலையரென்றும் பறையரென்றும் இந்துக்களால் அழைக்கப்படும் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பு மக்களின் நிலையைப் பற்றி கேட்க வேண்டுமா என்று கேட்கின்றோம்.

இந்த சமூகங்கள் தனித்தொகுதி மூலம் தனி உரிமை பெற்ற பின்பே மனிதர்களாக இந்து “பெரியோர்கள்”களால் “கயவர்”கள் அல்லாதவர்களால் மதிக்கப்படுகின்றார்கள். அப்படிக்கு இருக்க, அச்சமூகங்களின் வகுப்பரிமைகளைப் பற்றிப் பார்ப்பன அடிமைப் பத்திரிக்கைகளிலும் பார்ப்பனக் கூலிப் பத்திரிக்கைகளிலும் சமூகத்தைக் காட்டிக் கொடுத்து வயிறு வளர்க்கும் இழிமக்கள் கையாளும் பத்திரிக்கைகளிலும் தலை சிறந்து விளங்கும் “தினமணி” பத்திரிக்கையானது தனது 3.2.37ந் தேதி தலையங்கத்தில் “கிறிஸ்தவ முஸ்லீம் தொகுதிகள்” என்னும் தலைப்பின் கீழ் (3.2.37ந் தேதி தினமணி 6 பக்கம் 3ம் கலத்தில் உள்ளபடி)

“பதவி வேட்டையே தொழிலாக உள்ள ஒரு சிலரைத் தவிர வகுப்பு மாச்சரியங்களை கிளப்பினாலொழிய தமக்கு சமூகத்தில் எவ்வித செலாவணியுமிருக்காதென்று கருதும் கயவர்களைத் தவிர வேறு யாரும் தனித்தொகுதியை விரும்பார்கள்”

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது. இக்கயவர்கள் பட்டத்தை தனித்தொகுதியை விரும்பும் முகம்மதியர்களும் கிறிஸ்தவர்களும் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார்களா? என்று அவ்விரு சமூகத்திலும் சுயமரியாதை உள்ள மக்களைக் கேட்கின்றோம்.

தனித்தொகுதியை விரும்பும் முஸ்லீம்கள் கயவர்கள் என்றால் மௌலானாக்கள் முகம்மதலி, ஷவுக்கத்தலி, ஜனாப் ஜின்னா, நவாப் அப்துல் ஹகீம் முதலிய தலைவர்களும், ஆங்காங்கு இன்று தனித்தொகுதி பேரால் நிற்கும் முஸ்லீம் கனவான்களும் ஓட்டர்களும் கயவர்களே ஆக வேண்டும். தனித்தொகுதியின் பேரால் அபேட்சகர்களை நிறுத்தி இருக்கும் முஸ்லீம் பார்லிமெண்டரி போர்ட் தலைவர் தோழர் ஜமால் முகம்மது அவர்களும் அக்கூட்டத்தில் (கயவர்கள் கூட்டத்தில்) பகுதி அளவாவது

சேர்க்கப்பட்டாக வேண்டும் அல்லவா? மற்றும் முஸ்லீம் லீக்கும் முஸ்லீம் புரோகரஸீப் பார்ட்டியும் தனித்தொகுதி விரும்பும் முஸ்லீம்களின் சகல சங்கங்களும் கயவர்களின் சங்கங்களாகத்தானே இருக்கவேண்டும்?

இதை முஸ்லீம் வாலிபர்களும் பெரியோர்களும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்களா என்று கேட்கின்றோம்.

1916 ஆம் வருஷத்தில் காங்கிரஸ் முஸ்லீம்களுக்கு தனித் தொகுதி ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறது. அப்போது அக்காங்கிரஸ், கயவர்கள் கூட்டமா என்று கேட்கிறோம்.

1931ல் தோழர் காந்தியார் “முஸ்லீம்களுக்கு சரித்திர சம்பந்தமான காரணங்களை உத்தேசித்து தனி உரிமை கொடுக்க வேண்டியதுதான்” என்று சொல்லி இருக்கிறார். ஆகவே காந்தியாரையும் கயவர்கள் கூட்டத்தில் சேர்க்க வேண்டியதுதானா என்று “தினமணி”யைக் கேட்கின்றோம்.

காங்கிரஸ்காரர்கள் இன்றும் கூட தனித்தொகுதி தேர்தல்களிலும் தங்கள் அபேக்ஷகர்களை போட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இன்றைய காங்கிரஸ்காரர்களும் அவர்களால் தனித்தொகுதிக்கு நிறுத்தப்பட்ட அபேக்ஷகர்களும் பதவி வேட்டைக்காரக் கயவர்கள் கூட்டத்தில் சேர்ந்தவர்களா என்று கேட்கின்றோம்.

“தனித்தொகுதி பேரால் காங்கிரஸ் இன்னும் அதிக அபேக்ஷகர்களை நிறுத்தவில்லையே” என்று “தினமணி” அதே வியாசத்தில் வியாசுலப்புகிறது.

அதாவது,

“இங்கும் இந்த தனித்தொகுதி முழுவதற்கும் காங்கிரஸ் அபேக்ஷகர்களை போட்டிருக்கலாம். அநாவசியமாக சந்தேகங் கொண்டு சில தொகுதிகளில் காங்கிரஸ் சார்பாக அபேக்ஷகர்களை நிறுத்தாது போய் விட்டோம்” என்று அழுகின்றது. என்ன சந்தேகம்? தாங்களும் ஏன் கயவர்கள் ஆகவேண்டும் என்கின்ற சந்தேகமா? தாங்கள் “கயவர்கள்” ஆனால் தங்களை மக்கள் உண்மையாகவே கயவர்கள் என்று கருதி சைபர் (0) ஓட்டு போட்டு விடுவார்கள் என்கின்ற சந்தேகமா? அல்லது முஸ்லீம் லீக்கின் சென்னை தலைவர் ஜனாப் ஜமால் மகமது சாயபு இடமும் நவாப் ஹகீம் சாயபு இடமும் பிச்சை கிடைக்காமல் போகுமே என்கின்ற சந்தேகமா? அல்லது இக்கயவர்களை நம்பி முஸ்லீம்கள் உண்மையான கயவர்கள் ஆகமாட்டார்களே என்கின்ற சந்தேகமா? என்று கேட்கின்றோம்.

ஆகவே காங்கிரஸும் “தினமணி”யும் ஏன் இந்தக் கயவர் கூட்டத்திற்கு சந்தேகத்தோடு மனுப்போட்டு தாங்களும் முதல் நெம்பர் வடிக்கட்டின கயவர்களாக ஆக ஆசைப்படுகிறார்கள் என்று கேட்கின்றோம்.

எனவே இந்திய முஸ்லீம் சமூகத்தையும் அவர்களது மாண்புமிக்க ஸ்தாபனங்களையும் அவற்றின் தலைவர்களையும் கயவர்கள் என்று

பட்டம் சூட்டும் “தினமணி”க்கு புத்தி கற்பிப்பார்களா? அல்லது மானமின்றி சுயமரியாதை இன்றி “தினமணி”யைப் பார்த்து மகிழ்ச்சியோடு சுயவர் பட்டத்தை வரவேற்பார்களா என்பதைப் பார்க்கக் காத்துக்கொண்டு இருக்கிறோம்.

இக்கயவர் தன்மையை “தினமணி” கிறிஸ்தவர்கள் மீதும் சுமத்தி இருக்கிறது. கிறிஸ்தவ சமூகத்தில் தனி தொகுதி விரும்பாத அதாவது “கயவர்” அல்லாதவர்கள் எத்தனை பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று கேட்கின்றோம். இன்று காங்கிரஸ் கூட்டத்தாரால் தனித் தொகுதிக்கு அபேக்ஷகராக நிறுத்தப்பட்டிருக்கும் தோழர் ஜார்ஜ் ஜோசப் அவர்கள் “தினமணி” கூற்றுப்படி பதவி வேட்டைக்காரக் கயவர் அல்ல என்று சொல்லிவிட முடியுமா என்று கேட்கிறோம். ஒரு சமயம் தோழர் ஜோசப் அவர்கள் பதவி ஆசையால் தன்னை கயவர் அல்ல (தனித்தொகுதிக்காரன் அல்ல) என்று சொல்லிக் கொள்வதானாலும் கயவர் அல்லாதவராய் இருந்தபோது (காங்கிரசில் பொதுத் தொகுதியில் இருந்தபோது) அவருக்கு ஸ்தானம் கிடைத்ததா என்று கேட்கின்றோம். கொஞ்ச நாளைக்கு முன்தோழர் ஜோசப் அதுவும் “யங்இந்தியா” பத்திரிகை ஆசிரியராய் இருந்த தோழர் ஜோசப் அவர்கள் காங்கிரஸ் பிரமுகராய் இருந்த போதே மதுரையில் ஒரு முனிசிபல் கவுன்சிலர் ஸ்தானத்துக்கு காங்கிரஸ் சார்பாக ஒரு அபேக்ஷகராக நின்றார். அதே தொகுதிக்கு காங்கிரஸ் சார்பு அல்லாமல் ஒரு பார்ப்பனர் நின்றார். தோழர் ஜோசப்புக்கு திருச்சி தேவருக்கு ஏற்பட்ட தோல்வியைவிட மகத்தான தோல்வி ஏற்பட்டு காங்கிரஸ் அல்லாத பார்ப்பனருக்கு வெற்றி ஏற்பட்டது. அது “அக்கிராரத்” தொகுதியாய் இருந்ததால் காங்கிரஸ் பார்ப்பனர்கள் எல்லோரும் பெரிதும் ஜோசப் அவர்களுக்கு நாமம் சாத்தி கோவிந்தா போட்டுவிட்டார்கள்.

இதை சகிக்காமல் ஜோசப் அவர்கள் கொஞ்ச நாளையிலே ஜஸ்டிஸ் க்ஷிக்கு வந்து தனித் தொகுதியின் மேன்மையைப் பிரசாரம் செய்தார். அது சமயம் பார்ப்பனர்கள் அவர் மனைவிக்கு பயமுறுத்தல் கடிதம் எழுதினார்கள். அது முதல் இதுவரை காங்கிரசுக்கு வெளியில் இருந்தவர் இப்பொழுது என்ன காரணத்தால் 2 மாதத்துக்கு முன் காங்கிரசில் சேர்ந்து தேர்தலுக்கு நிற்கிறார்கள் என்பதை “கயவர்” அல்லாத கூட்டத்தைச் சேர்ந்த “தினமணி” கூற முடியுமா? என்று கேட்கின்றோம். முஸ்லீம் சமூகமும் கிறிஸ்தவ சமூகமும் “கயவர்”களாக ஆவதற்கு முன் எத்தனை பேருக்கு எந்தெந்த வகைகளில் பதவியும் ஸ்தானங்களும் காங்கிரஸ் அளித்து வந்தது என்று கேட்கின்றோம். இன்றும் காங்கிரசுக்கு இவ்விரு சமூகத்திலும் கயவர்கள் அல்லாத ஆட்கள் வேண்டுமானால் பெரும்பாலும் 100க்கு 90 கனவான்கள் 4ம் தரம் 5ம் தரம் தகரப்போகணி ஆட்கள் தான் கிடைக்கிறதே தவிர மற்றபடி அச்சமூக பிரமுகர்களில் உண்மை

சுயமரியாதை உள்ளவர்கள் கிடைக்கிறார்களா? அப்படியானால் தனித்தொகுதி பேச்சிலும் செய்கையிலும் வேண்டாம் என்று சொல்லி வெளியில் நிற்கும் பிரமுகர்களில் ஒரு 10 பெயர்களுயாவது நம் நாட்டில் எடுத்துக்காட்டுப்படி “தினமணி”யை அறைகூவி அழைக்கின்றோம். இன்று காங்கிரசால் நிறுத்தப்பட்ட சகல முஸ்லீம்களும் தனித் தொகுதியை விரும்பியே இருக்கிறார்கள். தனித்தொகுதிக்கு ஆதரவு கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் இம்மாதம் 16ந் தேதி முஸ்லீம் தொகுதிக்கும் கிறிஸ்தவ தொகுதிக்கும் பிறகு நடக்கும் ஷெட்யூல் வகுப்பு ஸ்தானங்களுக்கும் நடக்கப்போகும் சென்னை சட்டசபை தேர்தல்களுக்கு அச்சமூகத்தார் தங்களுடைய ஓட்டுகளை சமூக சுயமரியாதைக்கு ஓட் செய்யப்போகிறீர்களா? அல்லது இச்சமூகங்களை கயவர்கள் கூட்டமென்று சொல்லுகின்ற அயோக்கியர்களை ஆதரிக்கும் மானங்கெட்ட இழிதன்மைக்கு ஓட்டு செய்யப்போகிறீர்களா? என்று கேட்கின்றோம். காங்கிரசின் பேரால் நிற்கும் முஸ்லீம், கிறிஸ்து, ஷெட்யூல் வகுப்புத் தோழர்களையும் ஒன்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம். தோழர்களே! உங்கள் சமூகத்தையும் சமூகப் பிரமுகர்களையும் சமூக ஸ்தாபனங்களையும் கயவர்கள் என்று சொன்ன பிறகு அதுவும் நீங்கள் ஜீவாதாரம் என்று கருதும் உரிமைக்காக உங்களைக் கயவர்கள் என்று சொல்லும் போது நீங்கள் அவர்கள் சார்பாக அவர்களது கையாட்களாக இருந்து ஓட்டுப் பெற நினைப்பது உங்கள் சுயமரியாதைக்கு ஏற்றதா? என்று கேட்கின்றோம்.

ஷெட்யூல் வகுப்பு என்னும் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பாருக்கு இதே சமயத்தில் தனியாகவும் ஒரு வார்த்தை சொல்லுகிறோம்.

அதாவது, தோழர்களே! காந்தியார் சாகும் நிலையில் இருப்பதாகப் பாசாங்கு செய்து உங்கள் தலைவர்களுடைய கால்களில் தங்கள் உள்ளங்கைகளும் விரல்களும் படும்படியாக நடந்து கையெழுத்துப் பெற்று தனித்தொகுதியை ஒழித்துவிட்டு அன்று அதாவது காந்தியாரின் உயிரை மீட்கக் கையெழுத்து வாங்கிய தலைவர்களையே இன்று ஒழிக்க காங்கிரஸ் வஞ்சகம் செய்கின்றது. அதாவது காந்தியாரை உயிர்ப்பிக்க தோழர் சிவராஜ் அவர்களிடம் கையெழுத்து வாங்கினார்கள். இன்று அவரை எந்தத் தொகுதியிலும் நிற்க விடாமல் தொல்லை கொடுக்கிறார்கள். கட்சியாக தோழர் ஊ.பு.அ. சௌந்திரபாண்டியன் அவர்களும் தோழர் வி.வி.ராமசாமி அவர்களும் தங்கள் இருவர் ஸ்தானங்களையும் வாப்பீஸ் வாங்கிக்கொண்டு தோழர்கள் சிவராஜ் அவர்களுக்கும் அவரது வாழ்க்கைத் துணைவி மீனாம்பாள் அவர்களுக்கும் இடம் தந்து தங்கள் சொந்த செலவில் வேலை செய்கிறார்கள். அத்தம்பதிகள் வரக்கூடாது என்று அத்தொகுதிகளில் காங்கிரசுக்காரர்கள் செய்யும் சூழ்ச்சியும் தொல்லையும் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. அதிகாரிகளும் அவர்கள் தொகுதியில் வேலை செய்யும் தொண்டர்கள் மீது ஜாமீன் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

எனவே கல்வியும் அரசியல் ஞானமும் உள்ள பெரியார்களை பதவிக்கு வரவொட்டாமல் அடித்து தங்கள் அடிமைகளையும் 3-ம் தரம் 4-ந் தரம் ஆட்களையுமே கொண்டு அரசியலைக் கைப்பற்ற காங்கிரஸ்காரர்கள் - (பச்சையாய் சொல்லவேண்டுமானால்) பார்ப்பணர்கள் செய்துவரும் கொடுமை சகிக்க முடியாததாக இருந்து வருகின்றது.

ஆகவே ஷெட்யூல் வகுப்புக்குத் தனித்தொகுதி இருக்குமானால் பெரும்பாகம் பேர்கள் உண்மையாக அச்சமூக நலன் கோருபவர்கள் வரக்கூடும். சமூகநலன் கோருவது ஒரு நாளும்கயவர் தன்மை ஆகவே ஆகாது. தனது தாய் தகப்பன் இன்னார் என்று உணர்ந்து, தனது சமூகம் இன்னது என்றும், மார்க்கம் இன்னது என்றும் அறிய சவுகரியமுள்ள எவனும் தனது சமூக நலனையோ, சுயமரியாதையையோ காப்பாற்ற தனி உரிமை கேட்பதை கயமை என்று ஒருநாளும் சொல்லமாட்டான். மௌலானாக்கள் மகமத்தலி, ஷங்கத்தலி ஆகிய தேசீய வீரர்களே ஒரு சமயத்தில் “நாங்கள் முதலில் முஸ்லீம்கள், இரண்டாவதும் முஸ்லீம்கள், மூன்றாவதுதான் இந்தியர்கள்” என்று சொன்னார்கள். அதனால் அவர்களை யாரும் கயவர்கள் என்று சொல்லவில்லை. தோழர் ராமசாமியும் அனேக சந்தர்ப்பங்களில் “நான் முதலாவது மனிதன், இரண்டாவது சுயமரியாதைக்காரன், அப்புறம்தான் இந்தியனோ, ரஷ்யனோ, துருக்கியனோ, பிரிட்டிஷானோ எவனோ” என்று கூறுகிறார். தாய் தகப்பன் சமூகம் கூட மனிதத் தன்மைக்கும் சுயமரியாதைக்கும் பிறகுதான் என்கின்றார். அப்படி இருக்க, கல்லையும் மண்ணையும் கழுதை விட்டைகளையும் கொண்ட மனிதத்தன்மையும் சுயமரியாதையும் அற்ற ஜீவன்களைக் கொண்ட நாட்டைப் பிடித்துக்கொண்டு நாட்டைப்பற்றிப் பேசுவதில் பயன் என்ன என்று கேட்பதோடு இப்படி கேட்பதனால் ஒருவரோ ஒரு சமூகமோ கயவர்களாவார்களானால் அப்படிப்பட்ட கயவர்கள் அல்லாதவர்கள் வாழும் நாட்டில் கழுதைகள், பன்றிகள், நாய்கள் போன்ற ஜீவன்களைவிட மக்களுக்கு இடமில்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது.

இன்று ஷெட்யூல் வகுப்பார் காந்தியாரின் பட்டினிப் பாசாங்கின் பயனாய் “கழுதை விட்டையானாலும் கை நிறைய கிடைத்தால் போதும்” என்ற பழமொழிக்கு இலக்காகி விட்டார்கள். தங்கள் சமூகத்துக்கு என்பதாக அரசாங்கத்தார் கொடுத்த 18 பவுன் (பொன்)களுக்கு பதில் 30 தம்பிடைகளை பெற்றுக்கொண்டார்கள். எண்ணிக்கையைப் பார்த்து ஏமாந்து விட்டார்கள். காங்கிரஸ்காரர்கள் தம்பிடியைக் கொடுத்து பவுனை பிடிங்கிக் கொண்டதோடு அந்தத் தம்பிடைகளையும் செல்லாத தம்பிடைகளாக்கப் பார்க்கிறார்கள். தம்பிடியைத் தட்டி நோட்டம் பார்த்தால் கயவர்கள் என்கிறார்கள்.

நிற்க, கோயமுத்தூர், சேலம், நீலகிரி தொகுதிக்கு முஸ்லீம் லீக்கின் சார்பாக நிறுத்தப்பட்ட ஈரோடு சேர்மெனும் ஜில்லா போர்டு மெம்பருமான தோழர் கான் சாயபு கே.ஏ.ஷேக்தாவுது சாயபு அவர்களுக்கு எதிரியாக காங்கிரஸில் தோழர் ஏ.கே.அப்துல் ரஹீம் சாயபு அவர்களை ஏன் நிறுத்தினார்கள் என்பதை முஸ்லீம் தோழர்கள் யோசித்துப்பார்க்க வேண்டுகிறோம்.

ஜனாப் அப்துல் ரஹீம் அவர்கள் சமீப காலம்வரை ஜஸ்டிஸ் கட்சி ஆதரவாளராய் இருந்தவர், தனித்தொகுதி விரும்பாத “கயவர்” அல்லாதவரும் அல்ல. அத்தொகுதிக்கு ஜஸ்டிஸ் கட்சியோ, வேறு முஸ்லீம் அல்லாதவர்கள் கட்சியோ அபேக்ஷகரை நிறுத்தவும் இல்லை. அப்படி இருக்க முஸ்லீம் லீக்கையும் ஒழிக்க வேண்டும் என்று காங்கிரஸ் ஏன் கங்கணம் கட்டுகின்றது என்று கேட்கின்றோம். ஆகவே சுயமரியாதையும் சமூக பக்தியும் உள்ள முஸ்லீம் ஓட்டர்கள் தங்கள் சமூகத்தையும் முஸ்லீம் லீக்கையும் காட்டிக் கொடுக்காமல் கான்சாஹிப் ஷேக்தாவுது அவர்கள் தேர்தலில் காங்கிரசுக்கு நல்ல புத்தி கற்பிக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்வதோடு முஸ்லீம் சமூகத்தில் தனித்தொகுதி விரும்புகிறவர்களை பதவி வேட்டைக்கார கயவர்கள் என்று சொன்னதற்கும் பரிகாரம் தேடி சுயமரியாதை அடைவார்கள் என்று நம்புகிறோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 07.02.1937

திருத்துறைப்பூண்டியில் ஈ.வெ.ரா.

சாமியப்பாவுக்கு வாழ்த்துக்கூட்டம்

நான் பிரசாரத்திற்குப் புறப்பட்டுப்போகும் வழியில் இங்குள்ள பிரசாரகர்களுக்கு ஏதோ சில திட்டங்களை வகுத்து விட்டுப் போகலா மென்றுதான் வந்தேன். இது ஒருவர் பட்டம் பெற்றதன் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவிக்கும் ஒரு பாராட்டு விருந்துக் கூட்டம். அதிலும் சமீபத்தில் நடக்கவிருக்கும் சட்டசபைத் தேர்தலில் என்னுடைய பிரசங்கத்தைக் கேட்டுத் தங்கள் பகுத்தறிவை உபயோகிக்கக்கூடிய எளிய அறிவுடையவர்களாக இந்தக் கூட்டத்திற்கு வந்திருக்கும் தோழர்கள் இருப்பார்கள் என்று நான் நம்பவில்லை. இருந்தாலும் ஒரு நண்பரால் காண்பிக்கப்பட்ட “ஆனந்தவிகடன்” பிரதியை (7.2.37ந் தேதி) புரட்டிப் பார்த்ததில் அதில் சில விஷயங்கள் என் கண்களுக்குப் புலப்பட்டன. ஏதோ அவைகளைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் கூறுகிறேன். “ஆனந்தவிகடன்” தனது தலையங்கக் குறிப்பில் 1920ம் வருஷத்தில் இம்மாகாணத்தில் எல்லா சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் சேர்ந்து சம்பளம் நாலுகோடி ரூபாய்; 1934-ம் வருஷத்தில் அதே சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களின் சம்பளம் பத்தரைக்கோடி ரூபாயென்றும், குறிப்பிட்டிருப்பதோடு, இவ்வளவு சம்பள உயர்வுக்கும் காரணம் ஜஸ்டிஸ் மந்திரிகளின் நிர்வாகம் தான் என்றும் ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் மீது வரி செலுத்தும் விவசாயிகள் வெறுப்புக்கொள்ளும்படியான முறையில் எழுதியிருக்கிறது. வாஸ்தவத்தில் ஜஸ்டிஸ் மந்திரிசபைக்கும், இந்த சம்பளம் உயர்வுக்கும் எள்ளளவு சம்பந்தமுமில்லை. 1920ம் வருஷத்திய ஆரம்பகாலத்தில் தோழர் காந்தியார் ஆரம்பித்த சட்ட மறுப்புப் போர் நமது மாகாணத்தில் சிறிது வியாபகமாயிற்று. பள்ளிக்கூட பகிஷ்காரம், கள்ளுக்கடை பகிஷ்காரம் முதலியவைகளைப் போல உத்தியோக பகிஷ்காரமும் செய்வது என்ற பிரச்னை காந்தியார் திட்டத்தில் இடம் பெறப்போகிறது என்பதை சர்க்கார் கண்டார்கள். அந்த உணர்ச்சி சர்க்காருக்குப் பட்டதுதான் தாமதம். சாதாரணமாக 200ரூபாய் முதல் 400ரூபாய்க்குள் சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டிருந்த சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கட்கெல்லாம் 400, 500, 600 என்பதாகவும் 1000, 2000ரூ. சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டிருந்த சில உத்தியோகங்கட்கு 3000, 4000ரூ. என்பதாகவும் சம்பளத்தை உயர்த்தி விட்டார்கள். அதற்குக்

காரணம் என்னவென்றால் சர்க்கார் வலுவில் கழுத்தைப் பிடித்து உத்தியோகஸ்தர்களைத் தள்ளினாலும் வெளியே போகாமல் உத்தியோகஸ்தர்கள் நிர்வாகத்திலிருந்து ஊழியம் செய்ய வேண்டுமென்கிற கட்டாய எண்ணம் சர்க்காருக்கு ஏற்பட்டதால்தான் இம்மாதிரியான சம்பள உயர்வும், நிலவரி உயர்வும் ஏற்பட்டதற்குக் காரணம். இந்த ஏற்பாட்டிற்கும், ஜஸ்டிஸ் சபைக்கும் கொஞ்சங் கூட சம்மந்தமில்லை. இந்தச் சம்பளங்களைக் குறைக்கும் அதிகாரமும் மந்திரிகள் வசம் கிடையாது. நாளது மாதம் வரப்போகும் புதிய சீர்திருத்தத்தில் தோழர் சக்கரவர்த்தி ராஜாஜி அவர்களே தனது சிஷ்யர்களுடன் எட்டு மந்திரி பதவிகளையும் எட்டிப்பிடித்து செயிண்ட் ஜார்ஜ் கோட்டை உடைய உரக்கச் சத்தம் போட்டாலும், ஒருக்காலும் சம்பளக்குறைவு ஏற்படாது. சர்க்கார் இதுபோன்ற முக்கியமான விஷயங்களை நேரடியான நிர்வாகத்தில் வைத்து வருகிறார்கள். நிலத்தீர்வை வரிக்குறைப்பு ஏற்பாடுகளும் அப்படியே தான். மந்திரிகளால் செய்ய முடியாத விஷயம். சம்பள உயர்வுக்குக் காரணம், காங்கிரஸ்காரர்களே உயர்ந்த சம்பளத்தை வாங்கி பக்கா சர்க்கார் ராஜா விஸ்வாசியாக இருந்து, இப்பொழுது பதவி போனவுடன் காங்கரஸ் பக்தராகி சம்பளம் உயர்ந்து விட்டது என்று கூப்பாடு போடுவதும் காங்கிரஸ்காரர்களே. “ஆனந்த விகடன்” என்ற கேலிப் பத்திரிகை பாமர மக்களாகிய நம்மை அரசியல் ஞானமில்லாத முட்டாள்களாகப் பாவித்தே இம்மாதிரி தப்பு வியாக்கியானம் எழுதத் துணிந்திருக்கிறது.

குறிப்பு: 07.02.1937 இல் திருத்துறைப்பூண்டியில் ராவ்பகதூர் என்.ஆர். சாமியப்ப முதலியாருக்கு நடைபெற்ற பாராட்டுக் கூட்டத்தில் ஆற்றிய உரை.

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 14.02.1937

காங்கிரஸ் ஏன் ஏற்பட்டது?

சம்பளம் உயர்ந்ததே காங்கிரசால்தான்

சைமன் கமிஷனை பணிஷ்கரித்தவர்கள் அவரால்
சிபார்சு செய்த சட்டசபைக்குப் போகலாமா?

தோழர்களே!

நான் யாருக்கு ஒட்டுப்போட வேண்டும் என்று சொல்ல இங்கு வரவில்லை. வரும் தேர்தலுக்கு கஞ்சா குடிக்கிறவன் கூட ஒரு அபேட்சகராய் நின்று சட்டசபைக்குப் போக உரிமை உண்டு. புதிய சீர்திருத்தத்தில் ஏழெட்டு மந்திரிகள் உண்டு. யார் மந்திரியாய் வந்தாலும் ஒரு காரியம்தான் செய்ய முடியும். யார் சட்டசபைக்குச் சென்றாலும், முதலில் இந்த இராஜாவுக்கும் அவர்கள் பின் சந்ததிக்கும், அவர்கள் சட்டங்களுக்கும் கட்டுப்பட்டு பக்தி விசுவாசத்துடன் நடக்கிறேன் என்று சத்தியம் செய்து இராஜ விஸ்வாசப் பிரமாணம் எடுத்தக்கொள்ள வேண்டும். இன்று நடக்கப் போகிற தேர்தலில் காங்கிரசின் பேரால் நிற்கிறவர்கள் தனிப்பட்ட தங்கள் சொந்த யோக்கியதையைப் பற்றிக் கூறாமல், கட்சியின் பேரை உபயோகித்து ஒட்டுக்கேட்கிறார்கள். ஏன்? ஆசாமிகள் யோக்கியதை வெளியானால் காங்கிரஸ் புதைக்கப்பட்டு விடும். இதனால்தான் எங்கு பார்த்தாலும் கட்சியின் பேர் அடிபடுகிறது. அதுவும் பொய்யும் புளுகும் கூறி பாமர மக்களை ஏமாற்றி, தங்கள் கட்சிகளுக்கு ஒட்டுப்போடும்படி தேர்தல் பிரசாரங்கள் நடைபெறுகின்றன.

இன்று தமிழ்நாட்டில் இந்த தேர்தலின் பேரால் இரண்டு மூன்று கட்சிகளின் பேர்கள் அடிபடுகின்றன. அதில் ஒன்று ஜஸ்டிஸ், மற்றொன்று காங்கிரஸ், மற்றொன்று ஜனநாயகம் என்றும், மற்றும் சமூகத்தின் பேரால் முஸ்லீம் லீக் கட்சி, தாழ்த்தப்பட்டோர் கட்சி, ஐரோப்பியர்கள் கட்சி, வர்ணாஸ்சிரம கட்சி என்றும் பல கட்சிகள் இருக்கின்றன. அவைகளை எல்லாம் விட்டு காங்கிரஸ் கட்சியாரால் துவேஷித்து கூறப்படுகிற கட்சி ஜஸ்டிஸ் கட்சிதான். ஜஸ்டிஸ் கட்சியைப் பற்றி பேசும்போது அது தேசத்துரோக கட்சி, சர்க்கார் கட்சி என்றெல்லாம் கூறி பாமர மக்களைத் தூண்டி விட்டு, குத்து, வெட்டு, சண்டை முதலிய வீண் குழப்பங்களை உண்டாக்கி ஜனங்களைத் தப்பான வழியில் செலுத்தி காங்கிரஸ்காரர் பிரசாரம் செய்து வருகிறார்கள். நாம் சில கட்சிகளின் சம்பந்தம் வைத்து

வருவதால், அந்த கட்சியை இவர்கள் (காங்கிரஸ்காரர்கள்) இழித்து பழித்துக் கூறி வருவதினால் அதற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். காங்கிரஸ் என்றால் என்னவென்று கேட்கிறேன். சுயராஜ்யம் என்றால் என்னவென்று யாராகிலும் விபரமாய் சொல்லமுடியுமா? இல்லை, காங்கிரஸ் தலைவர்கள் என்கின்றவர்களையே கேட்கிறேன், சொல்லட்டுமே பார்ப்போம். நான் அவர்கள் (காங்கிரஸ்காரர்) மாதிரி யாராகிலும் கேள்வி கேட்டால் கேள்விக்குப் பயந்து கொண்டு ஓடிப்போய்விட இங்கு வரவில்லை. யார் கேட்டாலும் பதில் சொல்லுகிறேன். ஏன், ஜவஹர்லால் கூட தமிழ் நாட்டில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்கிறபோது அவரைக் கேள்விகள் கேட்ட போது கேள்விக்குப் பதில் சொல்ல முடியாமல், கேட்டவர்களை முட்டாள்கள் என்று தான் கூறினாரே ஒழிய, வேறு என்ன சொல்லமுடிந்தது? காங்கிரஸ் ஆரம்பம் 1885. முஸ்லீம் லீக் ஆரம்பம் 1906. ஜஸ்டிஸ் கட்சி ஆரம்பம் 1916.

எருமை, பசு முதலியவைகள் கன்றுகள் போடும்போது முதலில் வால் முளைக்கிறது அதன் பிறகு தான் கொம்பு வெளியில் வருகிறது. கொம்பைவிட வால் மூத்ததானதினாலே பலம் அதிகரித்துவிடுமா? பழசு என்றால் பெருமையா? புதுசு என்றால் தள்ளுபடியா? அந்த வாதம் அயோக்கியத்தனமானது. காங்கிரஸ் ஏற்பட்டது ஐ.சி.எஸ்.வெள்ளைக்காரரால் தானே ஒழிய இந்தியர்களால் அல்ல. நாம் யார் உதை போட்டுக்கொண்டாலும், வெள்ளைக்காரர்கள் தங்களுக்குப் பாதகம் வராமல் தங்கள் சவுகரியத்திற்காகச் செய்து கொண்ட காரியமேயாகும். காங்கிரஸ் உற்பத்தியான கதை என்ன வென்றால் 50, 60 வருடங்களுக்கு முன் வெள்ளைக்காரர் நாயக்கர்கள், முதலியார்கள், முஸ்லீம்கள் ஆகியவர்களுக்குத்தான் உத்தியோகம் கொடுத்தார்கள். பிறகு, வெள்ளைக்காரர்கள் இங்கு பள்ளிக்கூடம் வைத்ததும் அதில் சிலர் படித்து, படித்த யோக்கியதையையே வைத்துக் கொண்டு வெள்ளைக்காரர்களிடத்தில் உத்தியோகம் கேட்க ஆரம்பித்தார்கள்.

அப்பொழுது படித்தவர்களை உத்தியோகம் கேட்பதற்கு ஆக ஒரு ஸ்தாபனம் வைத்துக்கொண்டு உங்கள் சங்கதிகள் கேளுங்கள் என்றார்கள். அப்பொழுது உத்தியோகத்துக்கு ஆக ஏற்பட்டது தான் காங்கிரஸ். அதன் முதல் தீர்மானமே இராஜ விசுவாசந்தான். அதற்கு அடுத்தது உத்தியோகம் கேட்பது. டிசம்பர் 29ல் காங்கிரசு கூடினால் ஜனவரி முதல் தேதிக்குள் காங்கிரசில் தலைமை வகித்த தலைவர்களுக்கும் வாய்ப்பேச்சு வீரர்களுக்கும் உடனே உத்தியோகம் சர்க்காரில் கொடுக்கப்பட்டாயிடும.

இதனால் 1890லேயே முஸ்லீம்களுக்கு நடுக்கம் கொடுத்துவிட்டது. இவர்களும் தங்களுக்கு உத்தியோகம் கேட்க ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். மே-த-ஆகாகான் முதலியவர்களும் இன்னும் முக்கியமானவர்களும் ஒன்று சேர்ந்து சர்க்காரை நெருக்க ஆரம்பித்தார்கள். 1900த்தில் சர்க்கார் முஸ்லீம்களுக்கு இன்னவீதம் உத்தியோகம் கொடுப்பதாக ஒரு உத்திரவு போட்டார்கள். எலக்ஷன்களிலும் தனியே மெம்பர்கள் கேட்டார்கள். இது

1905ல் தகராறு செய்து அதற்கு ஆகவே 1906ல் முஸ்லீம் லீக் ஏற்படுத்தி முதல் தீர்மானமாக முஸ்லீம்களுக்கு தனித் தொகுதி கேட்டார்கள். 1909ல் மின்டோமார்லி சீர்திருத்தம் வந்தது. 1910ல் தனித்தொகுதியில் சட்டசபைக்கு வந்தார்கள். அந்த தேர்தலில் நின்று சட்டசபைக்கு வந்த முஸ்லீம் அங்கத்தினர்களில் இப்போது காங்கிரஸின் பேரால் தேர்தலில் நிற்கும் முகையதீன் மரைக்காயர் அவர்களின் தகப்பனார் காலஞ்சென்ற சர்.அகமது தம்பி மரைக்காயர் அவர்களும் ஒருவர். இவைகளைக் காங்கிரஸ்காரர்கள் கண்டித்தார்கள். இது சரித்திர சம்மந்தமானது. 1916ல் பெசன்ட் தலைமையில் கூடிய காங்கிரஸில் முஸ்லீம்களுக்கும் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கும் ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அதன் பிறகுதான் முஸ்லீம்கள் காங்கிரஸில் சேர்ந்தார்கள். அதன்பின் காங்கிரஸில் முக்கியஸ்தராயிருந்த டாக்டர் நாயரும், சர்.தியாகராஜ செட்டியாரும் எலக்ஷனில் பார்ப்பனரால் தோல்வி அடைந்தபின் பார்ப்பனரல்லாதார் நன்மையை உத்தேசித்து இந்த ஜஸ்டிஸ் கட்சியைத் தோற்றுவித்தார்கள். பார்ப்பனரல்லாத மற்ற சமூகத்தினர் அத்தனை பேரும் இந்தக் கட்சியில் வந்து சேர்ந்தார்கள். 1885 வருஷம் முதல் 1915 வருஷம் வரையும் பள்ளிக்கூடங்களில் அதிகமாகப் படித்தவர்கள் பார்ப்பனர்கள்தான். அவர்களுக்கே தான் பெரிதும் உத்தியோகம் போய்க் கொண்டிருந்தது இல்லை என்று யாராகிலும் சொல்லட்டுமே. 1915ம் வருடத்திற்கு முன் இப்போது எல்லா சமூகத்தினர்களும் சர்க்காரில் உத்தியோகம் பார்ப்பது போல், உத்தியோகம் பார்த்தார்களா என்று கேட்கின்றேன். இன்னும் முஸ்லீம்களில் இன்று பி.ஏ. பாஸ் செய்தவர்கள் மாதிரி, டிப்டி கலைக்டர்கள் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர்கள் இருக்கிற மாதிரி முன்னே இருந்தார்களா என்று கேட்கிறேன். காங்கிரஸ் ஒன்று தான் தேசிய ஸ்தாபனம் என்று கூறி பாமர மக்களை ஏமாற்றி ஜஸ்டிஸ் கட்சியைக் குறை கூறுகிறார்கள். ஆனால் அடைய நினைப்பது உத்தியோகம். சர்க்காரில் உத்தியோகம் கொடுத்தவுடன் அதற்கு பதில் ஏழைகளுக்கு வரி போடுவதுதான். எனக்குத் தெரிய 5 தாலுக்காக்களுக்கு ஒரு சப் கலைக்டர் இருந்து வந்தார். இப்போது 2 தாலுக்காக்களுக்கு ஒரு சப் கலைக்டர் இருக்கிறார். இப்படியே எல்லா உத்தியோகங்களிலும் வெள்ளைக்காரனுக்கு கொடுப்பதைப் போல் எங்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டதினால்தான் முன்னே 2 மந்திரியாய் இருந்தது இதுபோது 7 மந்திரியாகிவிட்டது. 1920ல் மூன்றரையே அரைக்கால் கோடியாய் இருந்த சம்பளம், 1921ல் 6½ கோடி ஆகிவிட்டது. இது உங்கள் ஜில்லாவில் இருக்கிற மகாலிங்க ஐயர் என்கின்ற ஒருவரே விபரமாய் எழுதி இருக்கிறார் இதோ பாருங்கள். இது காந்தி சர்க்காரை மிரட்டி வீண் வீம்பு பேசியதால் ஏற்பட்ட கஷ்டமாகும். அதனால்தான் முன் 100 ரூபாய் சம்பளமாய் இருந்தது. இப்போது 150 முதல் 200 வரையும் ஆகிவிட்டது.

நேற்று பட்டேல் வந்து போலீஸ்காரரை மிரட்டினார். உடனே சர்க்கார் காங்கிரஸ் மந்திரிக்கும் போலீசுக்கும் சம்மந்தமில்லை என்று உத்திரவு

போட்டு விட்டார்கள். காங்கிரஸ்காரர் அதிகாரத்திற்கு வந்தவுடன் பிரித்த ஜில்லா போர்டை ஒன்றாக ஆக்கிவிடுவோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். உடனே சர்க்கார் பிரிக்கமுடியாது என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். 1920 முதல் 1936 வரை காங்கிரஸ் சாதித்தது என்ன? காங்கிரஸ்காரர்கள் சட்ட சபைக்கு போக என்ன காரணம் சொல்லுகிறார்கள்? முன்பு அதை பறிக்கிறதே போது என்ன சொன்னார்கள்? இன்று சொல்லுவது என்ன? சட்டசபைக்கு நாய், கழுதைதான் போகும் என்றார்கள். இந்த 10-16 வருடம் காங்கிரஸ்காரர்கள் செய்த கிளர்ச்சியில் ஜனங்களுக்கு சாதித்தது என்ன? நன்மை என்ன வென்று கேட்கிறேன் சொல்லட்டுமே. ஏகாதிபத்தியத்தை ஒழிப்பது, வெள்ளை அறிக்கையை கழிப்பது, சீர்திருத்தத்தை உடைப்பது என்றால் என்ன? இவர்கள் இந்திய சட்டசபையில் செய்தார்களா? இவர்களுக்கு (காங்கிரஸ்காரர்) நாணயம் இருந்தால் சைமன் கமிஷனை பகிஷ்கரித்து சைமன் கமிஷன் சிபார்சு செய்த புதிய சீர்திருத்த சட்டசபை தேர்தலில் காங்கிரஸ்காரர்கள் போட்டி போடலாமா என்று கேட்கின்றேன். தோழர் காந்தி காங்கிரசு தோற்றுப் போனதற்கு அது ஒரு வியாபாரம் என்கிறார். ஒரு வியாபாரத்தில் நஷ்டப்பட்டால் வேறு வியாபாரம் செய்வேன் என்கிறார்.

1920ம் ஆண்டில் காங்கிரஸின் தீர்மானம் இந்து முஸ்லீம் ஒற்றுமை, மதுவிலக்கு, கதர், தீண்டாமை ஒழிப்பு முதலானவைகளாகும். அவைகளில் இன்று காங்கிரஸில் ஏதாகிலும் ஒன்று இருக்கிறதா? இவர் சங்கதி பலிக்காமல் போகவே “சுயராஜ்யம் வந்தபிறகு இவை பார்த்துக் கொள்ளலாம்” என்கின்றார் காந்தியாரும். வட்டமேஜை மகாநாட்டில் இவர் (காந்தி) டாக்டர் அம்பேத்கார் கேட்ட கேள்விக்கு பதில் சொல்ல முடியாமல் நீ பிரதிநிதி இல்லை என்று தான் சொன்னார். பள்ளிக்கூடங்களை விடச் சொன்னார் - ஜெயிலுக்கு 1000க் கணக்கான 10000 ஆயிரக்கணக் கானவர்களை அனுப்பினார். கடைசியில் என்ன முடிந்தது? வைசிராய் இடம் மண்டி போட்டு இனிமேல் சட்டம் மீறுவதில்லை என்று சொல்லி ராஜி செய்து கொள்ள வேண்டி இருந்தது. காங்கிரஸ்காரர்கள் வேண்டுமானால் காந்தி இர்வின் ஒப்பந்தம் பற்றி பெருமை பேசிக்கொள்ளலாமே ஒழிய அதில் தோல்வியும் மன்னிப்பும் தான் இருக்கிறது. ஒரு உருப்படியான காரியமும் இவர்கள் இதுவரையும் செய்யவில்லை என்பதை ருசுப்பிக்க முடியும். யாராவது காங்கிரஸினால் ஏற்பட்ட நன்மை இன்னது என்று சொல்லி மறுக்கட்டுமே பார்ப்போம். உப்புவரியை குறைக்க உப்பு அள்ளப்போனார்களே உப்பு வரி குறைந்ததா, என்ன நடந்தது. இனிமேல் உப்புக்காய்ச்சுவதில்லை என்று ஒப்புக் கொண்டதுதான். எலக்ஷன் காலத்தில் புதிதாய் ஒரு தந்திரமாக சட்டசபைக்கு சுயராஜ்யம் வாங்கப்போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். காந்தியார் சட்டசபையில் சுயராஜ்யம் வராது என்று சொல்லுகிறார். ஜவஹர்லால் நேரு ஏழைகள் பட்டினி போக்க சுயராஜ்யம் வாங்கப் போவதாக கூறுகிறார். இன்று உலகில் உள்ள அமெரிக்கா,

பிரஞ்சு, இங்கிலாந்து முதலிய தேசங்கள் சுயராஜ்யம் இல்லாத தேசமா? அங்கு ஏழைகள் இல்லையா? பட்டினிக்காரர்கள் இல்லையா? இது சின்ன நேருவுக்குத் தெரியாதா? இன்னும் காங்கிரஸ் தலைவர்கள் என்பவர்களுக்குள்ளேயே சுயராஜ்யம் என்பதில் வித்தியாசமான அபிப்பிராயம் சொல்லப்படுகிறது. ஒருவர் குடி ஏற்ற நாட்டு அந்தஸ்து என்கிறார். வேறொருவர் பூர்ண சுயராஜ்யம் என்கிறார். தோழர் சத்தியமூர்த்தியார் வெள்ளைக்காரரோடு ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளுவது தான் சுயராஜ்யம் என்கிறார். ஆகையால் நீங்கள் எதை நம்புகிறீர்கள். தோழர்களே இன்னும் சொல்லுகிறேன். இன்று நடக்கும் கிளர்ச்சிகள் எல்லாம் முஸ்லீம்களுக்கும், ஆதிதிராவிடர்கள் என்பவர்களுக்கும் கிடைத்திருக்கும் வகுப்பரிமையை கெடுக்கவும் உத்தியோக வகுப்பு முறையை அழிக்கவும்தான். இந்தக் காரியங்களுக்கு ஆகத்தான் பார்ப்பனர்கள் தேசபக்தி பேசுகிறார்களே தவிர வேறொன்றும் இல்லை என்பதை உணருங்கள். ஏன் 30, 40 வருடங்களுக்கு முன், “துலுக்கனை” தொட்டால் அந்த விரலை வெட்டிவிட வேண்டும் என்று சொல்லி வந்தார்கள். இந்துக்கள் அகராதிகளில் கூட பாருங்கள். “துலுக்கன்” என்றால் என்ன எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள்? இப்போதல்லவா முஸ்லீம்கள் தங்கள் நிலைமை உணர்ந்து தங்களுக்கு பாதுகாப்பு தேடிக்கொண்ட பிறகு, என்ன! பாயி!! - சாயபே - ஜனாப் - பகதூர் என்று தோளோடு தோள் உரசுகிறார்கள். சில சமஸ்தானங்களில் பார்ப்பான் கொலை செய்தால் தூக்குக்கிடையாது என்று சட்டம் இருக்கிறது. இன்றும் இந்து லாவில் நமது பெண்களுக்கு பார்ப்பான் பிள்ளை கொடுத்தால் அப்பிள்ளைக்கு பார்ப்பான் சொத்தில் பங்கில்லை. பார்ப்பனப் பெண்ணுக்கு நாம் பிள்ளை கொடுத்தால் அப்பிள்ளைக்கு நமது சொத்தில் பங்கு உண்டு. இந்த வித்தியாசங்கள் ஒழியவேண்டும் என்று சொல்லுகிற முஸ்லீம் லீக்கையும் ஜஸ்டிஸ் கட்சியையும் எப்படி தேசத்துரோக கட்சி என்று சொல்ல முடியும்?

தமிழ்நாட்டை பொறுத்தவரையும் தான் பார்ப்பனர் அல்லாதார் கட்சி, வடநாட்டில் இந்து - முஸ்லீம் கிளர்ச்சிதானே - இன்றும் இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் இந்து முஸ்லீம் கலகம் இல்லாததற்கு காரணம் ஜஸ்டிஸ் கட்சிதான்.

இன்னும் தோழர்களே உங்கள் ஜில்லா முஸ்லீம் தொகுதிக்கு நிற்கும் ஜனாப் தாஜுஉன்சாயபு அவர்கள் சட்டசபையில் வரிசுறைப்பு சம்பந்தமாய் ஏதாலும் செய்திருக்கிறாரா இல்லையா என்பதை சட்டசபை நடவடிக்கைப் புத்தகத்தில் பாருங்கள். 1933ம் வருடமே வரிசுறைப்பு சம்பந்தமாய் வந்த தீர்மானங்களுக்கு ஒட்டுச் செய்து வந்திருக்கிறார்.

ஆனால் காங்கிரஸ்காரர்கள் அசம்பளியில் 185 தீர்மானம் கொண்டு வந்து சர்க்காரை தோற்கடித்து விட்டதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அத்தீர்மானங்கள் என்ன ஆயிற்று? குப்பைத் தொட்டிக்குத் தானே போயிற்று. நிலவரியில் நமது மாகாணத்தில் இப்போது ரூ.1க்கு 3 அணா

வரி வஜா செய்து இருப்பது கூட ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் முயற்சியும் ஆதரவும் இல்லாவிட்டால் எப்படி முடியும் என்று கேட்கிறேன். காங்கிரசுக்கு மெஜாரிட்டி இருந்ததா?

மேல்சபைக்கு என்.ஆர். சாமியப்ப முதலியார் நிற்கிறார். காங்கிரஸ் அல்லாத டி.ஆர். வெங்கிட்டராம சாஸ்திரியாரை தோழர் ஆச்சாரியாரும் தஞ்சை காங்கிரஸ் பார்ப்பனர்களும் ஆதரிக்கிறார்கள். இது எப்படி ஒழுங்கான நியாயமாகும்? ராவ்பகதூர் பட்டத்தை விட்ட தோழர் ராமனாதம் செட்டியாருக்கு பார்ப்பனர்கள் நாமம் சாத்தப் போகிறார்கள். அவர் கண்டிப்பாய் தோற்கடிக்கப்படப்போகிறார். இது தான் காங்கிரஸ் கட்டுப்பாடு.

ராவ்பகதூர் ஏ.டி.பன்னீர்ச் செல்வம் கிறிஸ்துவ தொகுதிக்கு நிற்கிறார். அவர் என்ன குற்றம் செய்து விட்டார்? உத்தியோகம் பார்க்கிறார் என்பது தானே அவர் செய்த தப்பு. இந்த உத்தியோகங்கள் இவர்கள் பார்க்கா விட்டால் சம்மாகிடந்து விடுமா? 200 வருஷம் பொறுத்து ஒரு இந்திய கிறிஸ்தவர் மந்திரி ஆனால் இதில் ஏன் இவ்வளவு பொறாமை? இந்த பார்ப்பனக் கூட்டத்தார் உத்தியோகம் பார்த்தால் தேச பக்தி என்பதும் நாம் உத்தியோகம் ஒன்று இரண்டு நாளைக்குப் பார்த்தால் அதை தேசத்துரோகி என்பதா? என்று கேட்கிறேன். தோழர் தாஜுஉன் சாயபு மந்திரி காரியதரிசியாய் இருந்து மாதம் 500ரூ. வாங்கினதற்கு இந்துக்கள் பொறாமைப்படவில்லை. சில முஸ்லீம்கள் அதிகப் பொறாமைப்படுகிறார்கள். பார்ப்பனர்கள் 1000, 2000, 5000 வாங்கினார்கள் - வாங்குகிறார்கள். எத்தனையோ பார்ப்பனவக்கீல் மீ 10 ஆயிரம் இருபது ஆயிரம் வாங்கினார்கள். அதை யாரும் குறிப்பிடுவதில்லை. இம்மாதிரியே பார்ப்பனரல்லாதார் சமூகம் தங்களுக்குள்ளாகவே பொறாமைப்பட்டு ஒருவரை ஒருவர் கெடுத்துக் கொள்கிறார்கள். சாயபுக்கு இவ்வளவு சாயபு எதிர்ப்பும் முதலியாருக்கு இவ்வளவு முதலியார் எதிர்ப்பும் பார்க்கிறீர்களே, ஒரு பார்ப்பானுக்கு ஒரு பார்ப்பான் எதிர்ப்பையோ பொறாமையையோ காட்டுங்கள் பார்க்கலாம். நாம் நாகரீகமடையாத மக்கள் - காட்டுமிராண்டி மக்கள் என்பதற்கு இதைவிட வேறு என்ன அத்தாட்சி வேண்டும்?

காங்கிரஸ் வெற்றி பெற்றால் வகுப்பு உரிமை ஒழிந்தது. பழயபடி ஜட்கா வண்டி ரைன்சும் பங்கா கயிறும் பில்லை சேவகமும் தான் ஏற்படும். ஆதலால் ஜாக்கிரதை! எச்சரிக்கை!! பார்ப்பனர்கள் எச்சரிக்கை!!!

குறிப்பு: 12.02.1937 இல் நாச்சியார்கோவில், கூத்தாநல்லூர் ஆகியவிடங்களில் ஆற்றிய உரை.

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 14.02.1937

எல்லா மாகாணங்களிலும் காங்கிரசிற்ருத் தோல்வி

சட்டசபை எலக்ஷன் நாள் நெருங்கிவிட்டது. காங்கிரஸ்காரர்களின் பிரசாரம் அளவிட்டுச் சொல்ல முடியாத மாதிரியில் நடைபெறுகின்றது. இன்னது தான் பேசுவது, இன்ன கொள்கையைத்தான் சொல்லுவது என்று இல்லாமல் குடிகாரர்கள் வெறிகாரர்கள் போல் வாயில் வந்ததை எல்லாம் உளறிவருகிறார்கள். எப்படியாவது வெற்றி அடைய வேண்டும் என்கின்ற கவலையால் எதை வேண்டுமானாலும் சொல்லவும் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்யவும் காங்கிரசுக்காரர்கள் துணிந்து விட்டார்கள். தோழர்கள் சத்தியமூர்த்தியாரும் ராஜகோபால ஆச்சாரியாரும் தங்களால் கூடுமான அளவு எல்லாவித தந்திரங்களையும் கையாண்டு பார்த்து விட்டார்கள். பஞ்ச தந்திரத்தையும் கையாண்டுவிட்டார்கள். பார்ப்பனர்கள் கட்டுப்பாடாய் கூடி சகல முயற்சியும் செய்துவிட்டார்கள். இனிச் செய்ய வேண்டிய காரியம் ஒன்றும் இல்லை என்று சொல்லத்தக்க வண்ணம் செய்து இப்போதே ஓய்வடைந்துவிட்டார்கள் என்று கூடச் சொல்லலாம்.

இதன் பலன் மாத்திரம் சைபர் (0) என்பதை நாம் உணர்ந்து விட்டோம். அவர்களும் ஒரு அளவுக்கு உணர்ந்து தங்கள் ஸ்வரத்தை குறைத்துக்கொண்டார்கள். ஆனால் அந்த ஆத்திரத்தில் செய்வது இன்னது என்று தோன்றாமல் அலைகிறார்கள். இன்று வரை காங்கிரசுக்கு அனேக மாகாணங்களில் வெற்றிக் குறி கிடையவே கிடையாது; படுதோல்வியே ஏற்பட்டுவிட்டது.

அதாவது இந்தியா பூராவிலும் முக்கிய மாகாணங்களில் எல்லாம் இதுவரை நடந்த தேர்தல்களில் காங்கிரசுக்கு படுதோல்வி ஏற்பட்டு விட்டது. தெளிவாக விளக்க வேண்டுமானால்,

வங்காளத்தில் 250 ஸ்தானங்களில் காங்கிரசுக்கு 45 ஸ்தானங்களே கிடைத்திருக்கின்றன.

பாஞ்சாலத்தில் - பஞ்சாபில் 175 ஸ்தானங்களில் காங்கிரசுக்கு தேர்தல் முடிவில் 10 ஸ்தானங்களே கிடைத்திருக்கின்றன.

அஸ்ஸாம் மாகாணத்தில் 108 ஸ்தானங்களில் காங்கிரசுக்கு 35 ஸ்தானங்களே கிடைத்திருக்கின்றன.

சிந்து மாகாணத்தில் 60 ஸ்தானங்களில் காங்கிரசுக்கு 12 ஸ்தானங்களே கிடைத்து இருக்கின்றன. காங்கிரஸ்காரர்கள் அவ்வளவுதான் எதிர்பார்த்தார்கள்.

ஐக்கிய மாகாணத்தில் 228 ஸ்தானங்களில் காங்கிரசு தங்களுக்கு 115 கிடைக்கும் என்று தான் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே அதுவும் எதிர்பார்ப்பதற்கு 2 ஸ்தானம் குறைந்தாலும் தோற்றுவிட்டது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். ஆனால் காங்கிரஸ் பத்திரிக்கைகளே 12.2.37ந் தேதி “சுதேசமித்திர”னில் ஐக்கிய மாகாண தேர்தலில் முடிவு கூறப்பட்ட 18 ஸ்தானங்களுக்கு 13 ஸ்தானங்கள் தான் காங்கிரசுக்கு கிடைத்திருப்பதாய் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. ஆகவே மற்ற எல்லா ஸ்தானங்களும் காங்கிரஸ் ஜெயித்தாலும் காங்கிரசுக்கு தோல்வியேயாகும். ஆனாலும் மொத்தத்தில் 228க்கு 100 ஸ்தானங்கள் கூட காங்கிரசுக்கு கிடைக்காது என்பது காங்கிரஸ் பத்திரிகைகளாலேயே ஜாடை காட்டப்பட்டுவிட்டது.

பம்பாயில் கண்டிப்பாக தோல்வி ஏற்படப் போகிறது. ஏனெனில் 26-1-37ந்தேதி “தினமணி”யில் தங்களுக்கு வெற்றி ஏற்படக்கூடும் என்று குறிப்பிட்ட மாகாணங்களில் பம்பாய் மாகாணத்தைச் சேர்க்காமல் விட்டுவிட்டிருக்கிறது.

சென்னை மாகாணத்தில் 215 ஸ்தானங்களுக்கு காங்கிரசுக்காரர்கள் 120 ஸ்தானங்கள் எதிர்பார்ப்பதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

இன்றைய நிலைமையில் தமிழ் நாட்டைப் பொருத்தவரை காங்கிரசின் பேரால் நிறுத்தப்பட்ட முஸ்லீம்கள், கிறிஸ்தவர்கள், ஆதிதிராவிடர்கள் ஆகியவர்கள் ஸ்தானங்களில் 100க்கு 25 வீதம் கூட காங்கிரஸ் வெற்றி பெறும் என்று சொல்லுவதற்கு இல்லாமல் இருக்கிறது. அவைகளில் கண்டிப்பாகப் பகுதிக்குக் குறையாமல் காங்கிரஸ் தோல்வி அடைந்துவிடும் என்பதை இப்போதே எழுதி வைத்துக்கொள்ளலாம்.

இவற்றைத்தவிர, நிலச்சுவான் தொகுதிகளில் காங்கிரசால் நிறுத்தப்பட்ட அபேக்ஷுக்களிலும் 100க்கு 25 கூட கிடைக்க மார்க்கமில்லை என்பதை காங்கிரசே உணர்த்திவிட்டது.

இனி பொது தொகுதிகளில் காங்கிரசால் நிறுத்தப்பட்ட ஸ்தானங்களில் 100க்கு 75 வீதம் காங்கிரஸ் ஜெயிப்பதாகவே வைத்துக்கொண்டாலும் காங்கிரசுக்கு மொத்த 215 ஸ்தானங்களில் 80, 90 ஸ்தானங்கள் கிடைப்பது கூட மிக மிக கடினமாக ஆகிவிடும் என்பது குருடனும் அறியக்கூடிய சேதியாகும்.

இந்த நிலையில் தோழர் சத்தியமூர்த்தியார் செல்லுமிடங்களில் எல்லாம் தாங்களே ஆட்சிக்கு வரப்போவதாகவும் தானே கவர்னர் ஆகப்போவதாகவும் போலீசார்களை தூக்கில் போடப் போவதாகவும் அதிகாரிகள் பல்லைப் பிடுங்கப்போவதாகவும் ஜில்லாபோர்டுகள்

பிரிக்கப்பட்டவைகளை ஒன்று சேர்த்து விடுவதை முதல் வேலையாய் பார்க்கப்போவதாகவும் மனதார உடான் விட்டு மக்களை மிரட்டி ஏமாற்றி கொண்டு வருகிறார்.

காங்கிரஸ்காரர்கள் சில அதாவது ஒன்று இரண்டு மாகாணங்களில் வெற்றி பெறுவதாகவே வைத்துக்கொள்ளுவோம். மந்திரி பதவி ஏற்பார்களா இல்லையா என்பது இன்னம் முடிவு செய்யவில்லை.

மந்திரி பதவி ஏற்பதாகவே வைத்துக்கொள்ளுவோம். அப்பதவியின் மூலம் செய்யக்கூடிய காரியம் என்ன என்று யோசித்துப்பார்க்க விரும்புகிறோம். சர்க்கார் (கவர்னர்) இஷ்டத்துக்கு விரோதமாய் எந்தக் காரியமும் செய்ய முடியாது என்பதை காங்கிரஸ்காரர்களே பல தடவை சொல்லி இருப்பதோடு அதன் பயனாகவே “சீர்திருத்தம் பயனில்லை” என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் காங்கிரஸ்காரர்கள் நாட்டில் இவ்வளவு பெரிய குழப்பம் உண்டாக்கியதில் என்ன பயன் ஏற்படப்போகிறது என்பது கவனிக்கத்தக்கதாகும்.

காங்கிரசு இதுவரை இந்த 50 வருஷகாலமாக நாட்டுக்கு உண்டாக்கிய நன்மை இன்னது என்று ஒரு விரல் விடக்கூடாது என்று கேட்கின்றோம். காங்கிரஸ் மகத்தான தொண்டு செய்தது, தியாகம் செய்தது என்று தான் “சுதேசமித்திரன்” 4.5 தலையங்கம் தொடர்ந்து எழுதிற்றே ஒழிய ஒரு சிறு நன்மையாவது காங்கிரசு செய்ததாகவோ காங்கிரசால் ஏற்பட்டதாகவோ எடுத்துக்காட்டவில்லை. மக்களைக் கிளப்பிவிட்டு வெறும் தொல்லையை உண்டாக்கி அதிகாரிகளுக்கு அதிக அதிகாரமும் சம்பளப் பெருக்கமும் ஏற்படுத்தியதல்லாமல் ஒரு ஏழைக்கோ ஒரு குடியானவனுக்கோ ஒரு காதொடிந்த ஊசி அளவு பயனாவது ஏற்படும்படி செய்திருக்கிறதா என்று பார்த்தால் ஒன்றும் இல்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டும்.

காங்கிரசின் பயனாய் வக்கீல்கள் (பார்ப்பனர்கள்) ஏராளமாய் உண்டானார்கள். அவர்கள் தாராளமாய்ப் பிழைக்கிறார்கள். அவர்கள் பிள்ளை குட்டிகளுக்கு ஏராளமாக உத்தியோகமும் சம்பளமும் கிடைத்து வந்தன என்பதல்லாமல் படித்தவர்களுக்கு (பார்ப்பனர்களுக்கு) உத்தியோகமும் பெரும் சம்பளமும் கிடைத்தது என்பதல்லாமல் வேறு என்ன பலன் ஏற்பட்டது என்று யார்தான் சொல்லமுடியும்?

1920ல் காந்தியார் வக்கீல்கள் பொது நல சேவை செய்ய அருகதை அற்றவர்கள் என்று சொல்லி அவர்களை காங்கிரசில் சேர்க்கக்கூடாது என்றும் பொது நல சேவைக்கு ஒரு வக்கீலை விட ஒரு சக்கிலி மேலானவன் என்றும் சொல்லி இருக்கிறார். அப்படி இருக்க, இப்போது மறுபடியும் அந்த வக்கீல் கூட்டங்களே காங்கிரசில் ஆதிக்கம்

செலுத்துகின்றன. ஓடி ஓடி ஓட்டு வேட்டை ஆடுகின்றன. ஓட்டு அறிக்கை வெளியிடுகின்றன. இதன் பயனாய் ஏற்படும் வெற்றி என்ன காரியத்திற்குப் பயன்படக்கூடும் என்பதை அறிவுள்ள மக்கள் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டியதாகும்.

இவை ஒருபுறமிருக்க இந்த தேர்தல் பிரசாரத்தில் இருந்து வரும் பார்ப்பன சூழ்ச்சி எப்படிப்பட்டது என்பதை மானமுள்ள பார்ப்பனரல்லாதார் உணரவேண்டுமென்று ஆசைப்படுகின்றோம்.

அதாவது தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் தோழர் டி.ஆர். வெங்கட்டராம் சாஸ்திரியாருக்கு ஓட்டு வேட்டை ஆடிவருகிறார். தஞ்சை ஜில்லாவில் அவர் செல்லுமிடங்களில், எல்லாம் தோழர் டி.ஆர்.வி. சாஸ்திரிக்கு ஓட்டுப் போடுங்கள் என்று சொல்லி வருகிறார். சாஸ்திரியார் எந்தக் கட்சியை சேர்ந்தவர்? அவர் காங்கிரஸ்காரரா? என்று பார்த்தால் காங்கிரசுக்கு மாறுபட்ட எதிரான மிதவாதக்கட்சி என்பதும் ஒத்துழைப்புக் கட்சி என்பதும் விளங்கும். அவர் மிதவாத மகாநாட்டுக்கு இவ்வருஷம் கூட தலைமை வகித்து காங்கிரசின் கொள்கைகளைக் கண்டித்தவர். அப்படி இருக்க அவரை ஆதரிக்க வேண்டும் என்று தோழர் சி.ஆர். ஆச்சாரியார் பிரசாரம் செய்வதற்கு காரணம் அவர் பார்ப்பனர் என்பதற்கு அல்லாமல் வேறு என்ன காரணம் என்று கேட்கின்றோம். மேல் சபைக்கு தஞ்சை ஜில்லாவில் 3 ஸ்தானங்களுக்கு 2 ஸ்தானங்களுக்கு மாத்திரம் காங்கிரஸ் அபேட்சகர்களை நிறுத்தி ஒரு ஸ்தானம் காலியாகிவிட்டதற்குக் காரணமே தோழர் ஆர்.வி. சாஸ்திரியாருக்கு ஒரு ஸ்தானம் ஒதுக்குவதற்கு ஆகவே என்று யாவரும் எளிதில் உணரலாம். மற்றபடி தஞ்சை ஜில்லாவில் அந்த ஸ்தானத்துக்கு தகுதியுள்ள காங்கிரஸ்காரர் இல்லை என்று சொல்லி விட முடியுமா என்று யோசித்தாலும் விளங்காமல் போகாது.

மற்றும் சில குறிப்பிட்ட பார்ப்பனரல்லாதார் அபேட்சகர்கள் விஷயத்தில் காங்கிரசின் பேரால் செய்து வரும் எதிர்ப்பிரசாரத்தின் யோக்கியதையை பார்த்தாலும் அதன் உள் கருத்து என்ன என்பது விளங்கும். உதாரணமாக தோழர் எஸ். முத்தையா முதலியார் அவர்கள் விஷயத்தில் தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் பலமான எதிர்ப்பிரசாரம் செய்கிறார். முதலியார் அவர்கள் உத்தியோகத்தில் வகுப்புவாரி முறை ஏற்படுத்திய காரணத்தை வெளிப்படையாக எடுத்துச் சொல்லி சகல பார்ப்பனர்களையும் விரோதமாய்க் கிளப்பி விடுகிறார். ஆனால் அதே சமயத்தில் டாக்டர் சுப்பராயன் அவர்களுடன் குலாவுகிறார். டாக்டர் சுப்பராயன் அவர்களும் காங்கிரஸ்காரர்களால் மந்திரி ஆகி காங்கிரஸ் முழு ஆதரவில் ஒரு வருஷம் மந்திரியாக இருந்து தோழர் முத்தையா முதலியாருடன் கூட்டு மந்திரியாய் முதல் மந்திரியாய்

இருந்து வந்தவர். அவருக்கு இப்போது மறுபடியும் மந்திரிவேலை கொடுப்பதாக வாக்குறுதி கொடுத்து சேர்த்துக்கொண்டார்கள். அப்படி இருக்க முத்தையா முதலியார் அவர்களுக்கு இவ்வளவு தொல்லை கொடுக்க காரணம் என்ன என்று யோசித்து பார்க்க வேண்டுகிறோம். தோழர் முத்தையா முதலியாரைத் தோற்கடித்துவிட்டால் சட்ட சபையில் எப்படியாவது பாடுபட்டு பார்ப்பனர்கள் தங்கள் அடிமைகளை வைத்துக்கொண்டு வகுப்பு வாரிமுறை உத்திரவை ஒழித்துவிடலாம் என்கின்ற எண்ணத்தின் மீதே இவ்வளவு பாடுபடுகிறார்கள். இதை நமது பார்ப்பனரல்லாத மக்கள் உணராமல் பார்ப்பனர்கள்கூட கோவிந்தா போடுவது நமது சமூகத்தில் உள்ள இழி மக்கள் - சமூகத்துரோகிகள் - சமூகத்தை காட்டிக்கொடுத்து வாழவேண்டிய மக்கள் இத்தனை பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதைக் காட்டுகிறது என்று தான் சொல்ல வேண்டும். எப்படியான போதிலும் எவ்வளவு தான் பார்ப்பனரல்லாதார்களே காட்டிக்கொடுத்து எதிரிகளுக்கு ஆயுதமாக “விபீஷணர்” போலவும் “அனுமார்” போலவும் நடந்து கொண்டாலும் **காங்கிரசுக்கு (பார்ப்பனர்களுக்கு) படுதோல்வியும் காங்கிரஸ் அல்லாதவர்களுக்கு (பார்ப்பனரல்லாதார்க்கு) வெற்றியும் ஏற்படப்போகிறது என்பதில் நமக்கு சிறிதும் சந்தேகமில்லை.** ஆனால் எப்படியோ பித்தலாட்டம் செய்து ஜெகஜ்ஜால் செய்து சுமார் 40, 50 பார்ப்பனர்கள் வரையில் சட்டசபைக்குள் புகுத்த சூழ்ச்சி செய்து விட்டார்கள் என்பது தான் பார்ப்பனருக்கு வெற்றியாகச் சொல்லிக்கொள்ளக் கூடியதாகும்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 14.02.1937

தோழர் சின்னையா பிள்ளை

காங்கிரசிலிருந்து

ஏன் விலகினார்?

- ஒரு நிருபர்

தோழர் சி. ராஜகோபாலாச்சாரியார் காங்கிரசின் கட்டுப்பாட்டுக்கு விரோதமாய் காங்கிரசு அல்லாதவர்களுக்கு ஒட்டுப்பிரசாரம் செய்ததால் தனக்கு காங்கிரசில் இருக்க பிடிக்கவில்லை என்று சொல்லி விலகிவிட்டார்.

ஆச்சாரியார் தோழர் டி.ஆர். வெங்கிட்டராம சாஸ்திரியாருக்கு ஒரு ஒட்டுப்போடுங்கள் என்று பிரசாரம் செய்தார். காங்கிரசுக்கு மாறாக வேறு பல அபேட்சகர்கள் நிற்கும் போது காங்கிரஸ் ஒட்டு வேறு அபேட்சகரை பலப்படுத்தினால் காங்கிரஸ் அபேட்சகர் பலவீனமடைய முடியாதா என்று கேட்டார். ஒவ்வொருவருக்கு மேல் சபைக்கு மூன்று ஒட்டுகள் இருந்தாலும் அந்த மூன்றையும் காங்கிரசு அபேட்சகரில் யார் பலவீனமானவர்களோ அவருக்கு ஒரு ஒட்டு அதிகமாய் போடும்படி செய்யாமல் அதை சாஸ்திரியாருக்கு போடும்படி சொன்னால் வேறு அபேட்சகரான தோழர் சாமியப்ப முதலியார் அவர்கள் மூன்று ஒட்டுகளும் தனக்கே போடும்படி சிலரைப் பிடித்து சரி செய்து கொண்டால் தனது சொந்த ஒட்டுக்களுடன் காங்கிரஸ் ஒட்டும் சேர்ந்து சாஸ்திரியார் வெற்றி பெறுவதுதான் நிச்சயமாகுமே தவிர மற்ற காங்கிரஸ் அபேட்சகரில் ஒருவர் தோல்வி அடைந்துதான் தீரவேண்டும். இது ஆச்சாரியாருக்கு தெரியாது என்று சொல்லிவிட முடியுமா? என்று கேட்டார். இந்நிலையில் தஞ்சை ஜில்லா குற்றாலத்தில் தோழர் ஆச்சாரியார் பேசும்போது ஒரு காங்கிரஸ் தொண்டர் ஆச்சாரியாரை இதைப் பற்றி கேள்விகேட்டார். அதற்கு ஆச்சாரியார் பதில் சொல்லாமல் தோழர் சின்னையா பிள்ளை பதில் சொல்லுவார் என்று சொல்லி விட்டு உட்கார்ந்து கொண்டார். தோழர் சின்னையா பிள்ளை அவர்கள் எழுந்து மொண்டிக் காலுக்கு தப்பை கட்டுவது போல் ஏதோ சமாதானம் சொன்னார். இது பொதுஜனங்களுக்கு பிடிக்கவில்லை. இதனால் மனம் நொந்த தோழர் சின்னையா பிள்ளை அவர்கள் உடனே தனது காங்கிரஸ் மெம்பர் பதவியை ராஜிநாமா செய்து விட்டு தோழர் முத்தையா முதலியாருக்கு அனுகூலமாக வேலைசெய்கிறார்.

குடி அரசு - கட்டுரை - 14.02.1937

தேர்தல் கொந்தளிப்பு முடிந்து விட்டது

சாகப்போகும் காயலாக்காரனுக்கு கோமாரி ஜன்னி கண்டால் பத்துப்பேர்கள் போட்டு அமிழ்த்தினாலும் திமிரிக்கொண்டு எழுந்திருக்கும் படியான பலம் ஏற்படுவதுண்டு. அதுபோல் காங்கிரஸ் கூப்பாட்டுக்கும் காலித்தனங்களுக்கும், பொய் பித்தலாட்டங்களுக்கும் போலி ஆணவங்களுக்கும் சாவுகாலம் நெருங்கிவிட்டது. இன்னும் சில நாளில் பிணமாகி சுட்டுக்கொளுத்தப்பட்டு சாம்பலாக்கி கரைத்து விடப்படக்கூடிய நிலை காங்கிரசுக்கு எய்திவிட்டது. காங்கிரஸ்காரர்கள் தங்களால் ஆன சகல காரியங்களையும் செய்து பார்த்து விட்டார்கள். காங்கிரஸ் தேர்தல் கொந்தளிப்பு அடங்கி முடிவு தெரிவதற்கு முன்னாலேயே காங்கிரஸ் கொள்கையும் சவடால் வீரமும் செத்து அரசாங்கத்தின் காலுக்குள் நுழைந்து “வார்த்த அளவுக்குக் கஞ்சி வாருங்கள்” என்று இரு கை நீட்டிக் கெஞ்சும் நிலையைக் கொண்டுவந்து விட்டது என்பதில் யாரும் இனிச் சிறிதும் சந்தேகம் கொள்ள வேண்டியதில்லை.

இதை ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே நாம் எதிர்பார்த்ததே ஒழிய இந்த நிலை நாம் திடீரென்று மகிழ்ச்சி அடையத்தக்க சேதியல்ல. பட்டம் விடுதல், பள்ளி விடுதல், பதவி விடுதல், சட்டசபை விடுதல், சீர்திருத்தத்தைத் தகர்த்தல், அரசியலை உடைத்தல், ஏகாதிபத்தியத்தை ஒழித்தல் என்கின்றதான பகட்டுப் போர்வைகள் பறந்து விட்டன. காங்கிரசின் உண்மையான யோக்கியதை நிர்வாணமாய் விளங்கி விட்டது.

“மந்திரி வேலை ஏற்றால் அரசாங்கத்திற்கு அடிமை முறிச்சீட்டு எழுதிக்கொடுத்தது போல் ஆகும், தேசத்தைக் காட்டிக் கொடுத்த தேசத்துரோகத்துக்கு ஒப்பாகும்” என்றும் “காங்கிரசுக்காரர் மந்திரி பதவிக்காக எக்கட்சியுடனாவது சமாதானம் செய்து கொள்வது என்பது காங்கிரசின் வீழ்ச்சிக்கு அறிகுறி” என்றும் 2,3 மாதத்திற்கு முன் தமிழ்நாட்டில் ஏன்? இந்தியாவெங்கணும் சுற்றிச்சுற்றி “கர்ஜித்து”ப்போன காங்கிரஸ் தலைவர் “ஒப்பற்ற வீரர்” “சமதர்ம சாஸ்திரி” “பொது உடமை கனபாடி” பண்டிட் ஜவஹர் பார்ப்பனர் தன் மாகாணத்திலேயே இன்று மந்திரி வேலைக்குத் தன் தங்கையை நிறுத்தி காங்கிரஸ் விரோதிகளான முஸ்லீம்களிடம் அவர்களுக்கும் 2 மந்திரி வேலை கொடுப்பதாகக் கூறி உறவுகொள்ள சரண்புகுந்து சர்க்கார்முன் மண்டியிட்டு பிரார்த்திப்பதைப் பார்ப்பனப் பத்திரிகைகளிலேயே பரக்கக் காண்கின்றோம்.

ஆகவே “ஐயோ மானங்கெட்ட காங்கிரசே! பார்ப்பனரை நம்பி பரதேசியான காங்கிரசே! உன்னிலை இப்படியா ஆகவேண்டும்! உன் ஆரவாரம் எங்கே? ஆட்ட பாட்டம் எங்கே? ஆணவமெங்கே? ஆங்கிலேயரின் அறை இடுக்கில் புகுந்து போட்டி போடுகிறாயே வெட்கமில்லையா” என்று உலகோர் பரிகசிக்கும் நிலைக்கு வந்துவிட்டது.

எனவே காங்கிரசின் வீரம் ஏமாற்று வீரம் என்பதையும் அதன் பஹிஷ்கார கொள்கைகள் என்பவைகள் பதவிகள் கிடைக்காத காரணத்தால் போடும் போலிக் கூச்சல் என்பதையும் காங்கிரசில் சேர்ந்தால் ஒரு மனிதனாவது யோக்கியதையாகவோ நாணயமுடையவனாகவோ இருக்க முடியாது என்பதையும் நமது 1937ம் வருஷ சீர்திருத்தமும் அதன் தேர்தலும் கல்லின் மேல் எழுத்துப் போல் எழுதிக் காட்டி விட்டன.

என்றாலும் இதுவரை நடந்த 8, 9 மாகாணத் தேர்தல்களில் காங்கிரசுக்கு 5, 6 மாகாணங்களில் படுதோல்வி ஏற்பட்டு விட்டது என்பதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை.

ஐக்கிய மாகாணத்திற்கு தேர்தல் நடந்து முடிவு வெளியாகத் தொடங்கிய முதல் தினத்திலேயே “காங்கிரஸ் நிறுத்திய 120 ஸ்தானங்களில் இதுவரை 8 ஸ்தானங்களில் தோல்வி அடைந்துவிட்டது” என்று வெளியாக்கிய பார்ப்பனப் பத்திரிக்கைகள் 17ந் தேதியில் 113 ஸ்தானம் காங்கிரசுக்கு கிடைத்தது என்று “மெயில்” “ஜஸ்டிஸ்” முதலிய பத்திரிக்கைகளில் அ.பி. சேதி வந்திருக்கும்போது 116 ஸ்தானங்கள் காங்கிரசுக்கு வெற்றி என்று எழுதினால் காங்கிரசின் நாணயத்துக்கும் அக்கட்சியின் பத்திரிகைகளின் யோக்கியதைக்கும் வேறு உதாரணம் என்ன வேண்டும் என்பதை வாசகர்களே ஒருவாறு உணரலாம்.

அன்றியும் ஐக்கிய மாகாணத்தில் மொத்தம் 288 ஸ்தானத்துக்கு மேல்குறிப்பிட்டபடி காங்கிரஸ்கட்சி நிறுத்தியதே 120 ஸ்தானம் என்று “இந்து” முதல் எல்லா பத்திரிகைகளும் 26-1-37ந் தேதியில் புள்ளி விபரங்கள் காட்டியிருக்க இன்று அதற்கு மாறாக 131 ஸ்தானம் அதாவது காங்கிரசால் நிறுத்தப்பட்ட 120 ஆள்களுக்கு மேல் 11 ஸ்தானங்கள் எப்படி கிடைத்தது என்று யோசித்தால் மந்திரி வேலை ஒப்புக் கொள்ளப்போவதாகவும் வேறு கட்சியின் பேரால் நின்றவர்களுக்கும் மந்திரி வேலை கொடுக்கப் போவதாகவும் அதுவும் காங்கிரசுக்கு எதிரிகளாய் நின்ற முஸ்லீம்களுக்கு 2 மந்திரி ஸ்தானம் கொடுப்பதாகவும் அப்படிப்பட்ட மந்திரிகளை தாங்கள் ஆதரித்து கடைசிவரை காப்பாற்றிக் கொடுத்து வருவதாகவும் பேரம் பேசி சேர்த்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதல்லாமல் வேறு என்ன காரணம் இருக்க முடியும் என்று கேட்கின்றோம்.

நாளைக்கு தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் என்கின்ற அய்யங்கார் பார்ப்பனரும் காங்கிரஸ் எண்ணிக்கை மெஜாரிட்டியாய் இல்லாமல்

தோற்கடிக்கப்பட்டுப் போனால் மத்திய மாகாண வீரர் தோழர் ஜவஹர்லால் என்ற பார்ப்பனரைப் போலவே மற்ற கட்சியாரை அதாவது காங்கிரஸை எதிர்த்து நின்ற கட்சியாரை கெஞ்சி கூத்தாடி அவர்களுக்கும் மந்திரி வேலை கொடுப்பதாக வாக்குறுதி கொடுத்து ஆள் சேர்த்து “காங்கிரசுக்கு ஜெயம்” என்று கணக்கு காட்ட முயற்சிக்கலாம்.

ஆனால் சென்னை கவர்னர் பிரபு அவ்வளவு சுலபத்தில் ஏமாறக்கூடிய பேர்வழியல்ல.

காங்கிரஸ்காரர் அடியோடு நிபந்தனை இல்லாத அடிமை முறிச்சீட்டு அதாவது காந்தியார் இர்வின் பிரபுவுக்கு “இனி மேல் சட்டம் மீறுவதில்லை, சத்தியாக்கிரகம் செய்வதில்லை, சர்க்கார் உத்திரவுகளை மீறுவதில்லை, மறியல் செய்வதில்லை, வட்டமேஜை மகாநாட்டுக்கு மரியாதையாய் போய் வருகிறேன்” என்று சரணாகதி (காந்தி - இர்வின் ஒப்பந்த) பத்திரம் எழுதிக் கொடுத்தது போல் தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியாரும் தன் கைப்பட எழுதிக் கொடுத்து தலைவணங்கி கெஞ்சி பிரிட்டிஷ் அரசருக்கும் அவர் சந்ததிக்கும் அடிபணிந்து பக்தி விஸ்வாசம் செலுத்தி அவரது சட்டத்துக்கும் கட்டுப்பட்டு அடிமையாய் இருந்து பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தை சீர்திருத்த சட்டத்துக்கு அடங்கி நடத்திக் கொடுக்கிறேன் என்று பூணுலையும் கீதை உபநிஷத்தையும் தொட்டு சத்தியம் செய்து கொடுத்தாலொழிய போர்ட் சென்ஜார்ஜ் கோட்டைக்குள் விடப்படமாட்டார் என்பதை ஒவ்வொரு ஓட்டரும் சமதர்ம சூரர்களும் வயிற்றுப்பிழைப்பு வீரர்களும் உணர்ந்திருக்க வேண்டும் என்று நாம் இப்போதே முரசடிப்போம். கொள்கையும், நாணையமும், உண்மையும் இல்லாவிட்டாலும் காங்கிரசுக்கு பிரசார பலமும், பார்ப்பனர்கள் ஒற்றுமை முயற்சியும் இருந்தால் காங்கிரஸ் எண்ணிக்கையில் வெற்றி பெற்றால் அதில் ஆச்சரியப்பட இடமில்லை.

ஜஸ்டிஸ் கட்சியோ சரியான பிரசாரமில்லாமல் பத்திரிகை இல்லாமல் தங்களில் ஒற்றுமை இல்லாமல் ஒருவரை ஒருவர் தாழ்த்தச் செய்து கொண்ட முயற்சியால் அது எண்ணிக்கையில் தோல்வி அடைந்தால் அதிலும் ஆச்சரியப்பட இடமில்லை. எப்படியானாலும் சரி, ஒரு விதத்தில் “குந்தினாயே குரங்கே உன் கொட்டம் அடங்க” என்பதுபோல் காங்கிரஸ் காலித்தனமும் தொல்லையும் ஒழிய நல்ல வசதி ஏற்பட்டது என்பதோடு நாம் மகிழ்ச்சி அடைய வேண்டிய நிலை சந்தேகமற ஏற்பட்டு இருக்கிறது.

நிற்க, இனி நம் காரியமென்ன என்பதை நாம் யோசிக்க வேண்டியதற்கு நாம் எதிர்பார்த்தபடியே தக்க தருணம் வந்துவிட்டது. இனி அரை வினாடியும் வீண் செலவழிப்பதற்கு இல்லாத அவ்வளவு சிக்கனத்தில் நேரத்தைக் கையாள வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம்.

இனி நாம் நமது சுயமரியாதைப் போர் முழக்கத்தை முன்னிலும் பன்மடங்கு அதிக வேகத்துடனும் ஊக்கத்துடனும் தொடங்க வேண்டியது தான் நாம் இனிச் செய்யவேண்டிய வேலையாகும். இனி காங்கிரசுக்கு - பார்ப்பனருக்கு மேடையில்லாமல் எங்கும் சுயமரியாதைச் சுடர், எங்கும் மனித சமூக சமத்துவ சுதந்திரம் என்கின்ற ஒளி கொண்டு பட்டணம் தோறும் கிராமம் தோறும் தெருக்கள் தோறும் சுயமரியாதை மேடையையும் மண்டபத்தையும் ஏற்படுத்த வேண்டியதே முக்கிய காரியமாகும். கூடிய சீக்கிரம் தமிழ்நாட்டில் செளகரியமுள்ள இடத்தில் ஒரு ஆரம்ப முஸ்தீப கூட்டமும் சமீப காலத்தில் ஒரு தமிழ், ஆந்திரா, மலையாளம் ஆகிய பிரதிநிதிகள் கொண்ட சென்னை மாகாண 4-வது சுயமரியாதை மகாநாடும் கூட்டப்பட்டு இந்தியா முழுமைக்கும் நம் இயக்கம் பரவி ஸ்தாபனங்கள் ஏற்படும்படியான காரியங்களையும் செய்ய வேண்டியது கடமையாகும்.

தயாராகுங்கள்!

வாலிபர்களை போருக்கு தயாராகுங்கள்!!

கூட்டுத் தோழர்களே சுயமரியாதைப் போருக்கு தயாராகுங்கள்!!!

குடி அரசு - தலையங்கம் - 21.02.1937

Dr. நடேசன் நலிந்தார்

டாக்டர் சி. நடேச முதலியார் நலிந்தார் என்ற சேதி கேட்டு நம்நாட்டில் திடுக்கிடாத பார்ப்பனரல்லாத தமிழ் மக்கள் எவரும் இருக்கமாட்டார்கள். அவரது சேவையைப் பாராட்டி அவருக்கு நன்றி விஸ்வாசம் காட்டக் கடமைப்படாத தமிழ் மகன் எவனும் எந்நாட்டிலுமிருக்கமாட்டான். தோழர் நடேச முதலியாரிடம் உள்ள அருங்குணங்களில் சூது வஞ்சகம் அற்ற தன்மையே முதலாவதும் இரண்டாவதும் மூன்றாவதுமாகும்.

சூதற்றவனும் வஞ்சகமற்றவனும் உலகப்போட்டியில் ஒரு நாளும் வெற்றிபெறமாட்டான் என்கின்ற தீர்க்கதரிசன ஆப்த வாக்கியத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாக இருந்த நடேசன் அவர்கள் தனது தொண்டிற்கும் ஆர்வத்திற்கும் உண்மையான கவலை கொண்ட ஊக்கத்திற்கும் உள்ள பலனை தன் சொந்தத்துக்கு அடையாமல் போனதில் நமக்கு சிறிதும் ஆச்சரியமில்லை. ஏன்? தனக்கென வாழாதார் தான் பிறர்க்கு என வாழ முடியும். ஆதலால் நடேசன் அவர்களால் தமிழ் மக்களுக்கு எண்ணரிய நன்மைகள் ஏற்பட்டிருப்பதை அவரது எதிரிகளும் மறுக்கார். சென்னை வாசிகள் யாரும் கோபித்துக் கொள்ளக்கூடாது என்கின்ற வேண்டுகோளின் மீது ஒருவார்த்தை சொல்லுகிறோம். அதாவது நடேசன் நலிவால் சென்னை நகரத்தில் பார்ப்பனரல்லாதார் மக்கள் முன்னேற்ற விஷயத்தில் உண்மையான பற்றும் கவலையும் இருந்த மக்களில் தலைவர் குழாத்தில் முதன்மையானவர் மறைந்து விட்டார் என்று சொல்கிறோம். அது மாத்திரமா என்றால் இன்று அவருக்கடுத்த நிலையில் இரண்டாவதவர் மூன்றாவதவர் தான் யார் என்று தேடித்திரிய வேண்டிய நிலையில் தமிழ்மக்களை விட்டு மறைந்து விட்டார் என்றும் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறதை நினைக்கும்போது நடேசன் நலிவால் தமிழ் மக்கள் உள்ளத்தில் துக்க தீப்பொறி குடிகொண்டு விட்டது என்றே கூறுவோம்.

ஒரு தனிப்பட்ட மனிதனை நம்பிவாழும் நாடோ சமூகமோ சுதந்திரமும் வீரமும் உள்ள நாடோ சமூகமோ ஆகாது. ஆதலால் ஒரு நடேசன் நலிந்ததாலேயே தமிழ் மக்களுக்கு உழைக்கும் தயாளர் இல்லை என்ற நலி ஏற்படக்கூடாது என்பதே நமது அவா. ஆதலால் ஒரு நடேசன் நலிந்ததால் நாம் நலிவு கொண்டவிடாமல் 1000 நடேசனைக் காணுவோமாக. நாம் ஒவ்வொருவரும் நடேசனே ஆக நாடுவோமாக.

குடி அரசு - இரங்கல் கட்டுரை - 21.02.1937

ஆரம்பமுதல் ஜஸ்டிஸ் கட்சி நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கே உழைத்திருக்கிறது ஒருநாளும் நாட்டைக் காட்டிக் கொடுத்ததில்லை

மந்திரி கணம் செட்டிநாட்டுக்

குமாரராஜா அவர்களின் வீரமுடிக்கம்

தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியாரின் வகுப்புச் சலுகை வெளியான மர்மம்

காந்தியாரையும் காங்கிரசையும் தாக்கியவருக்கு ஓட்டுக்கொடுக்கவேண்டுமாம்

காங்கிரஸ் வாக்கும் தற்கால போக்கும்

காங்கிரஸ் இதுவரை தேசத்திற்கோ அல்லது குறிப்பாக நம் மக்களுக்கோ உருப்படியான காரியம் இன்ன செய்திருக்கிறது, செய்யப்போகிறது, அதற்கு திட்டங்கள் இன்னின்னவைகள் என்று பொது மக்களுக்கு எடுத்துக்காட்டி தங்கள் கட்சி அபேட்சகர்களுக்கு ஆதரவு தேடுவதற்கு பதிலாக ஜஸ்டிஸ் கட்சி தேசத்தூராக கட்சியென்றும், அதைச் சேர்ந்த பிரமுகர்கள் சுயநலமிகள், உத்தியோக வேட்டைக்காரர்கள் என்று சொல்லியும் வந்திருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ்காரர்களில் சிலர் நினைத்துக்கொண்டிருப்பதுபோல் புதிய சீர்திருத்தத்தை தகர்த்துவிடப் போவதில்லை. சபையில் நுழைந்தவுடன் ராஜவிஸ்வாசப்பிரமாணம் செய்துகொண்டு சர்க்காரின் சட்டங்களுக்குக் கட்டுப்பட்டு அடங்கி இருக்கப்போகிறார்கள். ஏன் அவ்வளவு தூரம் போக வேண்டும்? தோழர் சத்தியமூர்த்தியாரையே எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அவர் இந்திய சட்ட சபையில் ராஜவிஸ்வாசப் பிரமாணம் செய்யவில்லையா? ஏமாளிகளாகிய நம் பொது மக்களை வாயாடியான சத்தியமூர்த்தியார் சுயராஜ்யம் வந்து விட்டால் வெள்ளையர்களை விரட்டியடித்து விடுவோம் என்று சொல்லுவதெல்லாம் வெறும் பித்தலாட்டமேயாகும். பண்டித மோதிலால் நேரும் இந்நாட்டுக்கு விடுதலையைக் கொண்டு வந்துவிடுவேன் என்று சட்ட சபைக்கு சென்றார். பின்னால் ஏமாற்றமடைந்ததால் கடைசியாக அதைவிட்டு ராஜிநாமா செய்து வெளியேறிவிட்டார். இந்திய

சட்டசபையில் மெஜாரிட்டியாக இருப்பவர்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள்தான். இவர்களும் எத்தனையோ தீர்மானங்கள் பாஸ் செய்தார்கள். அவை என்ன கதியாயிற்று! எல்லாம் சர்க்கார் குப்பைத் தொட்டியில் போய் சேர்ந்தனவேயன்றி வேறு என்ன அவர்களால் சாதிக்க முடிந்தது? காங்கிரஸ்காரர்களால் என்ன சாதிக்க முடியும்? என்பதை நீங்களே யோசித்துப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். ஏதோ அவர்கள் படிப்பணம் வாங்கிக்கொள்ளுவதைத் தவிர வேறென்ன செய்ய முடியும்? அவர்கள் கோடி கோடியாக நிதிதிரட்டினார்கள். அவைகள் எல்லாம் எதற்காக உபயோகப்படுத்தப்பட்டன? தங்கள் சுயநலத்திற்கும், பிரச்சாரத்திற்குமே உபயோகப்படுத்தப்பட்டு வந்தன. காந்தி இர்வின் ஒப்பந்தப்படி இனி சட்ட மறுப்பு போர் ஆரம்பிப்பதில்லை யென்று வாக்குறுதி செய்து கொடுத்துவிட்டு அவ்வியக்கத்தையும் நிறுத்திவிட்டார்கள். ஆகவே காங்கிரஸ்காரர்களின் ஏருக்குமாறான செய்கைகளினாலும், தந்திரோபாயங்களினாலும் நாட்டை பாழ்படுத்தியதல்லாமல் என்ன பயனை உண்டுபண்ண முடிந்தது? ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கும், காங்கிரஸ் கட்சிக்கும், உள்ள வித்தியாசம் யாதெனில் முன்னவர்கள் கட்டுப்பாடான ஒரு அரசியல் முறையைக் கொண்டு நாட்டுக்கு நன்மை புரிந்து வந்தார்கள். பின்னவர்கள் முன்னேற்றத்திற்கு முட்டுக்கட்டையான பல முறைகளைக் கையாண்டு நாட்டைக் கெடுத்து வைத்துவிட்டார்கள். காங்கிரஸ்காரர்கள் மெஜாரிட்டியாக இருந்தார்களே; அங்கு அவர்களால் வரிகுறைக்க என்ன செய்ய முடிந்தது? காங்கிரஸ்காரர்கள் முனிசிபாலிட்டிகளையும் ஜில்லா போர்டுகளையும் இதுவரை கைப்பற்றினார்களே, அவைகளில் எங்கெங்கே காங்கிரஸ்காரர்கள் தாங்கள் சொன்னபடி காங்கிரஸ் கொடியைப் பறக்க விட முடிந்தது? இது தவிர காங்கிரஸ்காரர்கள் சம்பளம் குறைக்க வேண்டும் என்று சொல்லி ரெவின்யூ ஆபீசரை 500 ரூ சம்பளத்தில் நியமித்ததை, சர்க்கார் அவ்வளவு குறைந்த சம்பளம் அந்தப் பதவிக்கு போதுமானதல்லவென்றும், ஆளும் தகுதியுடையதல்லவென்றும் நிராகரித்துவிட்டார்கள். ஆகவே எக்கட்சி எவ்வளவு பலம் பொருந்தியதாக இருந்தாலும் தாங்கள் நினைக்கிறபடி ஒரு காரியத்தையும் செய்ய முடியாது. சட்டங்களுக்கு உட்பட்டுத்தான் யாவும் நடைபெற முடியும். ஏதாவது அதிக நன்மை பெறவேண்டுமானால் சர்க்காரோடு ஒத்துப்போனாலொழிய ஒன்றும் சாதிக்க முடியாது. காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு இன்னும் சுயராஜ்யமென்றால் என்ன என்பது புரியாமல் இருந்து வருகிறது. ஏன் தோழர் விஜயராகவாச்சாரியார் கூட சுயராஜ்யத்தின் கருத்து இன்னதென்று தனக்குத் தெரியாதென்று சொல்லியிருக்கிறார். காங்கிரஸ்காரர்கள் கிராமங்களில் சென்று பாமர மக்களிடம், சுயராஜ்யம் வந்துவிட்டால் நாட்டில் வரியிருக்காதென்றும், ரயில்வேக்களில் டிக்கட் கட்டணம் இருக்காதென்றும் கூறி வருகிறார்கள். சுயராஜ்யம் வந்துவிட்டால் நாட்டில் வறுமையும், வேலையில்லாத்

திண்டாட்டமும் ஒழிந்துப்போகும் என்று தோழர் ஜவஹர்லால் கூட சமீபத்தில் கூறியிருக்கிறார். ஒரு “ஜனநாயக” ஆட்சியை கொண்ட நாட்டில் இவைகளை எப்படி ஒழிக்க முடியும்? இதற்கு இவர்களிடத்தில் என்ன வழியிருக்கிறது? மேல் நாடுகளில் “ஜனநாயக” ஆட்சி நடைபெறுகிறது. எந்த நாட்டிலாவது, தரித்திரமும் வேலையில்லாத் திண்டாட்டமும் ஒழிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா? இன்னும் அமெரிக்கா, ரஷ்யா முதலிய நாடுகளில் இன்றும் ஆயிரக்கணக்கான, லக்ஷக்கணக்கான பேர்கள் வேலையில்லாமல் துன்பப்படுகிறார்கள். இதனால், சுயராஜ்யம் பெறுவதாலே வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை நீக்கிவிட முடியாது என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள். இது ஒரு பெரிய பிரச்சனை. இதை சுலபமாகத் தீர்க்க முடியாது. இப் பிரச்சனை பலகாலம் நீடித்திருக்கும். இந்நாட்டிலே ஜஸ்டிஸ் கட்சி ஒன்றுதான் எல்லா வகுப்பாருக்கும் நீதியை வழங்கி வந்திருக்கிறது. பார்ப்பனரல்லாத மக்கள் ஒவ்வொருவரும் இக்கட்சி தோன்றுவதற்கு முன் என்ன நிலைமையில் இருந்து வந்தோம் என்றும் இக்கட்சி தோன்றிய பின் தங்கள் நிலை மனித சமூகத்தில் எவ்வளவு உயர்ந்திருக்கிறது என்பதும் யோசித்துப்பார்க்க வேண்டியதாகும்.

இப்பொழுது ஜனங்களுக்கு ஒட்டுரிமை அதிகரித்திருப்பதற்கு மூல காரணம் ஜஸ்டிஸ் கட்சியேயல்லவா? இந்தியாவிலே ஏனைய மாகாணங்களில் பெண்களுக்கு கிடைத்துள்ள ஒட்டுரிமைகளுக்கும் இந்த ஜஸ்டிஸ் கட்சியே ஜவாப்தாரியல்லவா?

இச்சமயத்தில் கூட்டத்தில் யாராவது கேள்வி கேட்க விரும்பினால் தாம் பதில் சொல்லத் தயாராயிருப்பதாகவும், காங்கிரஸ்காரர்களைப் போல் மேடையை விட்டு ஓடப்போவதில்லை யென்றும் அறை கூவினார். ஆனால் ஒருவரும் முன்வரவில்லை.

ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் பெரு முயற்சியில் தாழ்த்தப்பட்ட சகோதரர்களுக்கு ஸ்தல ஸ்தாபனங்களில் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இக் கட்சியார் சொன்ன வாக்குறுதிகளை எல்லாம் நிறைவேற்றியுள்ளார்கள். ஆனால் காங்கிரஸ்காரர்கள் சொன்ன வாக்குறுதிகளில் எத்தனை வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள் என்பது பொது மக்களுக்குத் தெரியும். அதைப்பற்றி நான் விளக்கிக் கூற வேண்டியதில்லை. காங்கிரஸ்காரர்களுக்கும், ஜஸ்டிஸ்காரர்களுக்கும் அரசியல் திட்டங்களில் வித்தியாசம், வகுப்பு விகிதாச்சாரத்தைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை. காங்கிரஸ்காரர்கள் வகுப்பு விகிதாச்சாரத்தை ஒப்புக்கொண்டுவிட்டால் நாம் அவர்களோடு ஒத்துப்போவதில் யாதொரு தடையுமில்லை. நமது நாட்டில் பல வகுப்பார்கள் இருந்து வருகிறார்கள். அவர்கள் யாவருக்கும் வருங்கால அதாவது இவர்கள் நினைக்கும் சுயராஜ்ய அரசியலில் சகல அரசியலுரிமையும் கிடைப்பதாக வாக்குறுதியளிப்பார்களானால் எங்களுக்கு அதில் சேர்ந்து

உழைக்கத் தடையொன்றுமில்லை. காங்கிரசையும், காந்தியாரையும் எதிர்த்துப் பேசிவந்த தோழர் வெங்கடராம சாஸ்திரியாரை தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் ஆதரித்து வருவது வகுப்புச்சலுகை எவ்வளவு தூரம் காங்கிரசில் இருந்து வருகிறது என்பதை விளக்கி காட்டிவிட்டார். கடைசியாக பார்ப்பனரல்லாத மக்கள் காங்கிரசுக்கு முழுத் தோல்வியைக் கொடுக்க ஒரு நாளும் பின் வாங்கக் கூடாது.

(அடுத்து, ராமநாயக்கன் பேட்டை பஞ்சாயத்து போர்டாரும் உபசாரப் பத்திரங்கள் தலைவர்களுக்கு வாசித்து அளித்தார்கள். உபசாரப்பத்திரங்களுக்குப் பதில் சொல்லுகையில் தோழர் ஈ.வெ.ரா. அவர்கள் சொன்னதாவது)

காங்கிரஸ்காரர்கள் போடும் கூச்சலைக் கண்டோ, ஆரவாரத்தைக் கண்டோ ஒருவரும் ஏமாந்துவிடக்கூடாது. காங்கிரஸ் தோன்றி 50 வருஷங்கள் ஆனது என்று வைத்துக் கொண்டாலும் அதனால் நாட்டுக்கு ஏதாவது காதொடிந்த ஊசியளவாவது நன்மை உண்டாயிருக்கிறதா? இல்லை. அதற்கு பதிலாக சர்க்கார் போலீஸ் படையை அதிகரித்து, சம்பளங்களை உயர்த்தினார்கள். இது தான் நாம் இன்று கண்ட பலன். ஏதாவது நில வரியில் ரூபாய்க்கு 3 அணாவாவது வஜா செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்றால் அது ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் திறமையால்தான். இன்னும் இது தவிர கிராமங்களில் கிணறுகள் வெட்டுவித்தல், பள்ளிக்கூடங்கள் ஏற்படுத்தல், கிராமங்களில் போக்குவரத்து ரஸ்தாக்கள் உண்டு பண்ணுதல் போன்ற காரியங்கள் செய்தது ஜஸ்டிஸ் கட்சியேயாகும். விவசாயிகளின் கடன் தொல்லையை நில அடமான பாங்குகளை ஏற்படுத்தி ஓர் அளவுக்கு குறைத்திருக்கிறார்கள். ஜஸ்டிஸ் கட்சியை மட்டும் பணக்காரர் கட்சி ஜமீன்தார்கள் கட்சி என்று சொல்லுவதெல்லாம் வெறும் புரட்டு. வாஸ்தவத்தில் காங்கிரஸில்தான் பெரிய முதலாளிகளும், ஜமீன்தார்களும் நிறைந்திருக்கிறார்கள். உங்களுக்கு இன்னும் ஏதாவது நன்மை அடைய விரும்பினால் ஜஸ்டிஸ் கட்சியை சார்ந்தவர்களை ஆதரியுங்கள். இல்லையானால் பார்ப்பனரல்லாத பெருங்குடி மக்கள் தாங்களே தங்கள் தலையில் மண்ணை வாரிப்போட்டுக் கொள்ளுவதாகும். காங்கிரசின் தலைநகரமாகிய வங்காளத்தில் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு படுதோல்வி. இதையே நம் மாகாணமும் பின்பற்ற வேண்டும்.

குறிப்பு: 14.02.1937 ஆம் நாள் திருப்பத்தூரில் (வேலூர்) நடைபெற்ற பொதுக் கூட்டத்தில் ஆற்றிய உரை.

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 21.02.1937

தோல்வி ஆனால் நன்மைக்கே

தேர்தல் தொல்லை ஒழிந்தது போலவே தேர்தல் முடிவுபற்றிய கவலையும் ஒழிந்தது. எண்ணிக்கையில் காங்கிரஸ் பெருமை அடித்துக் கொள்ளத்தக்க அளவுக்கு அதிகமாக அடைந்து விட்டது. ஜஸ்டிஸ் கட்சித் தலைவர்கள் கட்சிப் பிரசாரமில்லாமலும் எதிரிகளால் சுமத்தப்பட்ட ஈனப்பழிகளும் மனதறிந்து பொய்ப் பிரசாரங்களும் பாமரமக்கள் மனதைக் கெடுத்து விடுமே என்கின்ற கவலையே சிறிதும் இல்லாமல் அலட்சியமாயும் ஆணவமாயும் இருந்து வந்த பலனை அடைந்து விட்டார்கள் என்றாலும் நிலைமையில் எவ்வித மாறுதலும் ஏற்பட்டு விட்டதாக யாரும் சொல்ல முடியாது. ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் கொள்கைகளுக்கு எவ்வித கெடுதியும் வந்து விட்டது என்றோ, இனிமேலாகிலும் வந்துவிடும் என்றோ யாரும் யோசிக்கவேண்டிய அவசியமில்லாத நிலைமையிலேயே இருக்கிறோம்.

எப்படியெனில் ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் முக்கியமான கொள்கை எல்லாம் அரசியலில் வகுப்பு வாரிப்பிரதிநிதித்துவமும் சமுதாயத்துறையில் சமத்துவமும் அடையவேண்டும் என்பதேயாகும். மற்றபடி அரசியல் சுதந்திர விஷயத்தில் சாத்தியமான அளவுக்கு எவ்வளவு அதிதீவிரமான கொள்கையானாலும் அடைய ஆவலாகத்தான் இருந்து வருகிறது.

ஆகவே வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவத்தில் தக்க அளவுக்கு வெற்றி பெற்றுவிட்டது என்பதில் எவ்வித ஆக்ஷேபணையுமில்லை. உதாரணமாக பார்ப்பனர்கள் காங்கிரசின் பேரால் எவ்வளவுதான் ஆக்ஷேபித்தும் இன்று 30 முஸ்லீம்களும் 30 தீண்டப்படாத மக்கள் என்பவர்களும் 6 கிறிஸ்தவர்களும் 6 பெண்களும் வந்துவிட்டார்கள். இந்த வகுப்பு உரிமை இல்லாவிட்டால் இந்தக் கூட்டத்தார் வரமுடியாது என்கின்ற நிலைமை இன்றும் இருக்கிறது என்பதை இன்றைய தேர்தலே பிரத்தியக்ஷத்தில் காட்டிவிட்டது. அதாவது பொதுத் தொகுதியில் நின்ற இரு பெண்களில் ஒரு பெண் தானாகவே பின் வாங்கிக் கொண்டதும் தேர்தலில் போட்டி போட்ட ஒரு பெண் தோல்விடைந்ததும் பார்த்துவிட்டோம்.

அது போலவே பொதுத் தொகுதியில் போட்டிபோட்ட ஒரு முஸ்லீம் கோடல்வாரும் காங்கிரசுக்கு மிக ஆதரவாளியும் வெற்றி பெற்றாலும் காங்கிரசையே ஆதரிக்க இருந்தவருமான ஒரு பிரபு அதுவும் அவர் எந்தத் தொகுதியில் நின்றாரோ அத்தொகுதி விஷயத்தில் நிபுணத்துவம்

பொருந்தியவராயிருந்தும் ஒரு பார்ப்பனரால் தோற்கடிக்கப்பட்டதானது முஸ்லீமோ, ஆதிதிராவிடரோ, பெண்களோ பொதுத் தொகுதியில் வரமுடியாது என்பதையும் தனித்தொகுதி மூலம்தான் வரமுடியும் என்பதையும் நிதரிசனப்படுத்திக் காண்பித்து விட்டது. ஆதலால் வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவம் கேட்பது சரி என்பதையும் கேட்டது கிடைத்தது என்பதையும் இச்சீர்திருத்தம் மெய்ப்பித்துப் பலன் கொடுத்துவிட்டது. இது ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கு ஒரு உண்மையான வெற்றியேயாகும்.

இனி உத்தியோக விஷயத்தில் ஜஸ்டிஸ் கட்சி செய்திருக்கும் ஒரு சிறு ஏற்பாட்டைக் காங்கிரஸ் (பார்ப்பனர்கள்) அதிகாரத்துக்கு வந்தால் கெடுத்து விடும் என்கின்ற பயம் சிலருக்கு இருக்கலாம். அது அவ்வளவு சுலபமான காரியம் என்று நாம் கருதவில்லை. அப்படிக் கெடுக்கக் கூடுமானாலும் அதையும் நாம் உண்மையிலேயே வரவேற்கத் தயாராய் இருக்கிறோம். ஏனெனில் உத்தியோகத்தில் இப்போது முக்கியமாய் இரு சமூகத்தாருக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைவானது. உதாரணமாக சட்டசபை எண்ணிக்கையில் முஸ்லீம்களுக்கு 29 ஸ்தானங்களும் ஆதி திராவிடர்களுக்கு 30 ஸ்தானங்களும் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் உத்தியோகங்களில் முஸ்லீம்களுக்கு நூற்றுக்கு 16 ஸ்தானங்களும் ஆதிதிராவிடர்களுக்கு 100க்கு 8 ஸ்தானங்களும் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இம்முறை ஆதிதிராவிடர்கள் விஷயத்தில் மிகுதியும் அநியாயமானதாகும். அதுபோலவே பார்ப்பனரல்லாத இந்து ஜாதியார் என்பவர்களில் மொத்தத்தில் 100க்கு 3 வீதமே உரிமையுள்ள பார்ப்பனர்கள் 100-க்கு 16 வீதமும் 100க்கு கிட்டத்தட்ட 60 வீதமுள்ள ஜாதி இந்துக்களுக்கு 44 வீதமுமாய் இருந்துவருகிறது. இவ்விரு வகுப்பினர் ஸ்தானங்களை இன்று பார்ப்பனர்கள் அனுபவித்து வருகிறார்கள். ஆதலால் இந்த விகிதாச்சாரம் மாறுதலடைய வேண்டியது மிகவும் அவசியமானதால் இதில் பார்ப்பனர்கள் கை வைத்தவுடன் காங்கிரஸின் பேரால் இருந்து வரும் பார்ப்பனரல்லாதாரும் ஆதிதிராவிடர்களும் இதைக் கவனித்து தங்கள் குறையை நிவர்த்திசெய்து கொள்ள ஒரு வசதி அளித்ததுபோலாகும். மற்றபடி முஸ்லீம்களும் காங்கிரஸ் இதில் கை வைக்க ஆரம்பித்தால் தக்க புத்தி கற்பிக்கத் தயங்க மாட்டார்கள். ஆதலால் அதைப்பற்றி யாரும் பயப்பட வேண்டியதில்லை என்றே கூறுவோம்.

மற்றபடி இன்று நம் எதிரிகளான பார்ப்பனர்களுக்கு கிடைத்துள்ள வெற்றியெல்லாம் இப்போது நடந்த தேர்தலில் பார்ப்பனர்கள் 215 ஸ்தானங்களுக்கு தங்கள் இனத்தவர்களாகிய பார்ப்பனர்களில் 40, 50 பேர்களை எப்படி எப்படியோ தந்திரம் செய்து உள்ளே புகுத்தி விட்டார்கள் என்பது தவிர வேறு ஒன்றுமேயில்லை.

அதற்கு ஏற்றாற்போல் பார்ப்பனரல்லாதாருக்கு ஏற்பட்ட வெற்றி என்னவென்று பார்ப்போமானால் ஆணவமும் அகம்பாவமும் பிடித்து

கஷ்டியையும் கஷ்டிக் கொள்கையையும் பற்றி லக்ஷியமில்லாமல் பார்ப்பனரல்லாதாராய்ப் பிறந்து பணக்காரர்களாகவும் சமய சஞ்சீவிகளாகவும் தந்திரசாலிகளாகவும் இருக்கின்ற காரணத்தாலேயே அதிகாரமும் பதவியும் தங்கள் காலடியில் வந்து கிடந்துவிட்டது, இனியும் அப்படியே கிடந்துவிடும் என்று கருதி இருந்த இறுமாப்பு ஒழிந்து படுதோல்வி அடையவும் தலைகளை மறைத்துக்கொள்ளவும் புறமுதுகிட்டு ஓடி ஒளியவுமான நிலை ஏற்பட்டு உண்மையான உழைப்பாளிகளும் கவலையாளர்களும் வெளிக்கிளம்பி வேலை செய்ய முன் வரும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டதாகும்.

காங்கிரசும் பார்ப்பனரும் நல்ல நெருக்கடியில் சிக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதில் யாரும் சந்தேகப்பட வேண்டியதில்லை. அவர்களது கட்டுப்பாடானதும் தொடர்ச்சியானதுமான விஷமப் பிரசாரத்துக்கு எப்போதாவது ஒரு அழிவுகாலம் வரவேண்டுமானால் அது இப்போது வந்திருக்கிறது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

கெட்டிக்காரன் புளூகு எட்டு நாளையில் என்பது போல் பார்ப்பனர்களது புளூகுகளும் பித்தலாட்டங்களும் புராண பிரசாரங்களும் வெட்ட வெளிச்சமாகி கொஞ்சநஞ்சம் பாக்கி இருந்த பாமர மக்களும் உணர்ந்து ஜாக்கிரதையாகிக் கொள்ளத்தகுந்த சந்தர்ப்பம் கிடைத்திருப்பதை அறிவாளிகள் வரவேற்பார்கள் என்றே கருதுகிறோம்.

இனிமேல் தான் மந்திரிகளின் 500 ரூ. சம்பளம் பெறும் தியாகமும் சீர்திருத்தத்தை தகார்க்கும் வீரமும் வரிகளைக் குறைத்துவிடும் தயாள குணமும் “பாரதத்தாயின்” விலங்கை உடைத்துச் சிறையிலிருந்து வெளியாக்கும் தேசபக்தியும் நன்றாய் விளங்கப் போகின்றன.

ஆதலால் இன்றைய நிலைமை பார்ப்பனரல்லாத மக்கள் நலனுக்குச் சிறப்பாக ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கு ஒரு மதிப்பிடற்கரிய மகத்தான அநுகூலமான நன்மை என்றே சொல்ல வேண்டும். மற்றபடி சென்ற வாரம் குறிப்பிட்டது போல் சுயமரியாதை இயக்கப் பிரசாரத்துக்கும் பாதை வழி திறக்கப்பட்டது போல் முன்னிலும் தீவிரமாய்ச் செய்ய வசதி ஏற்பட்டிருப்பதை வீணாக்கிவிடாமல் இயக்கத்தில் உண்மைப்பற்றுக் கொண்டவர்களும் சுயநலமற்றவர்களுமான தோழர்கள் ஒன்று சேர்ந்து கட்டுப்பாடாகவும் தொடர்ச்சியாகவும் வேலை செய்யவேண்டியது கடமையாகும். அதற்கான காரியங்கள் செய்யவும் சுயநலம் காரணமல்லாமல் திட்டத்தில் தப்பிப்பிராயம் கொண்டு விலகி இருக்கும் தோழர்களை ஒன்று சேர்த்து வேலை துவக்கவும் தோழர்கள் செளந்திரபாண்டியன், ஈ.வெ.ராமசாமி முதலியவர்கள் முயற்சி செய்து வருவது பாராட்டத்தக்கதாகும்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 28.02.1937

காங்கரஸ் வாலாக்கள் திகைப்பு

“காங்கரஸே இந்தியா, இந்தியாவே காங்கரஸ்” எனப் பொக்கம் பேசும் காங்கிரஸ் வாலாக்களுக்கு 11- மாகாணங்களில் 6- மாகாணங்களில் தான் இந்த தேர்தலில் மெஜார்டி கிடைக்குமாம். அந்த மெஜார்டியுங்கூட மாய மெஜார்டிதான். மந்திரி சபை அமைக்கும் தருணம் வரும்போதோ அல்லது மந்திரிசபை அமைத்துச் சில காலத்துக்குப் பிறகோ அந்த மெஜார்டிகள் மைனார்டிகளாகி விடவும் கூடும். ஏனெனில் தற்கால காங்கரஸ் ஒரு நெல்லிக்காய் மூட்டை. தேர்தலில் பேப்பர் மெஜார்டி காட்டி நாட்டை ஏய்க்கும் பொருட்டு காங்கிரஸ் பற்றே அணுவளவும் இல்லாதவர்களை காங்கரஸ் பிரகஸ்பதிகள் காங்கரஸில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். புதுச் சட்ட சபைகள் உருவான பிறகு ஏதேனும் நெருக்கடி ஏற்பட்டு சட்டசபை மெம்பர்கள் எல்லாம் ராஜிநாமாச் செய்ய வேண்டுமென்று அகில இந்திய காங்கரஸ் காரியக் கமிட்டியார் உத்தரவு பிறப்பித்தால் தற்காலக் காங்கரஸ் பக்தர்களாக விளங்கும் மாஜி ராப்பகதூர்களும், மாஜி திவான்பகதூர்களும் அந்த உத்தரவுக்குக் கீழ்ப்படி வார்களா? அவர்கள் வீணாகவா திவான்பகதூர் பட்டங்களையும், ராப்பகதூர் பட்டங்களையும் துறந்தார்கள்? அவ்வளவுக்கு அவர்கள் பைத்தியக்காரர்கள் என நாம் நம்பவில்லை. ஆகவே காங்கரஸின் தற்கால மெஜார்டியைப் பார்த்து எவரும் அஞ்சவேண்டியதில்லை. அது மாய மெஜார்டியென எந்த மலையுச்சிமேல் நின்று கூறவும் நாம் தயாராக இருக்கிறோம்.

சென்னைத் தேர்தல் முடிவுகள் இன்னும் வெளிவர வில்லையாயினும், காங்கரஸ் மந்திரிசபை ஸ்தாபனத்தைப் பற்றி ஏற்கனவே ஆலோசனை ஆரம்பமாகி விட்டது. மந்திரிமார்கள் பெயருங்கூட அநேகமாக நிச்சயமாகி விட்டனவாம். **வகுப்பு வாரியாகவே** மந்திரிமாள் பொறுக்கி எடுக்கப்படுவார்கள். மந்திரி சபை அக்கிரகாரமாக இருக்கும் பக்கத்தில் காங்கரஸுக்குள் புரட்சி ஏற்படும் என்பதை காங்கரஸ் பிரகஸ்பதிகள் நன்கு உணர்ந்து விட்டார்கள். எனவே, காங்கரஸ் மந்திரிசபை உருவானாலும் ஜஸ்டிஸ் கட்சிக் கொள்கையைத் தழுவினே உருவாகும் என்பது நிச்சயம். ஆகவே ஜஸ்டிஸ் லக்ஷயம் வெற்றி பெற்று விட்டது கண்கூடு. ஆனால், மாகாண மந்திரிமாள் 500 ரூபாய் சம்பளம் வாங்குவது என்பது தான் பல மந்திரி பதவி மோகினிகளுக்குப் பிடிக்கவில்லையாம். எந்த உத்தியோகத்துக்கும் 500 ரூபாய்க்கு மேல் சம்பளம் இருக்கக்கூடாது என கராச்சியில் தீர்மானம் நிறைவேற்றியது முட்டாள் தனமென காங்கரஸ் தலைவர்களே இப்பொழுது ஒப்புக்கொள்கிறார்களாம்.

மந்திரிமாருக்குள்ள பூராச்சம்பளத்தையும் வாங்கி ஒரு பகுதியை தேச நிர்மாண வேலைக்கு வழங்குவதே உசிதமென்று மாஜி திவான்பகதூர்களும், ராப்பகதூர்களும் கூறுகிறார்களாம். முடிவு எப்படையானாலும் சரி, சென்னை மாகாண காங்கரஸ் மந்திரிமாள் 500 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கமாட்டார்கள் என்பது மட்டும் நிச்சயம். சென்னை நிலைமை இவ்வாறாக வடநாட்டு நிலைமையைக் கவனிப்போம்.

வடநாட்டில் மந்திரி பதவி ஏற்பதுபற்றி பலமான அபிப்பிராய வித்தியாசம் இருந்து வருகிறது. இந்திய மாகாணங்கள் 11-ல் 6 மாகாணங்களில் காங்கரஸுக்கு மெஜார்டி கிடைக்கப் போவதினால் அந்த ஆறு மாகாணமும் மந்திரி சபை ஸ்தாபிக்க மறுத்தால் சர்க்கார் ஸ்தம்பித்து விடும் என்று ஒரு சாரார் அபிப்பிராயப் படுகிறார்கள். அவர்கள் அபிப்பிராயப்படி ஆறு மாகாணங்களில் மந்திரி சபை ஸ்தாபிக்க காங்கரஸ் மறுத்தால், சர்க்கார் சட்டசபைகளைக் கலைத்துவிட்டு மறு தேர்தலுக்கு உத்திரவிடுவார்கள். அப்பால் நடக்கும் தேர்தல்களில் காங்கரஸ்காரருக்கு மீண்டும் வெற்றி கிடைக்குமென்பது நிச்சயமா என வேறொரு சாரார் கேட்கிறார்கள். தேர்தல் என்பது கேவலம் பாப்பா விளையாட்டல்ல. “மோட்டாரின் பணமும் இன்றி தேர்தல் ஒன்று வருகுது” என காங்கரஸ்காரர் அலங்காரமாகச் சொல்லிக்கொண்டாலும் காங்கரஸ்காரரின் வெற்றிக்கு மோட்டாரும், பணமும் ஒரு காரணமென்பதை எவராலும் மறுக்க முடியாது. காங்கரஸ் அபேக்ஷகர்களில் பலர் ஏழைகள் என்று சொல்லிக் கொள்ளப்பட்டாலும் புது காங்கரஸ் பக்தர்களான பணக்காரர் உதவி அவர்களுக்கு ஏராளமாகக் கிடைத்திருக்கத்தான் செய்கிறது. மற்றும் பல இடங்களில் பணக்காரரைப் பொறுக்கியெடுத்தே காங்கரஸ் அபேட்சகர்களாக நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது நடைபெற்ற தேர்தலில் மொத்தமாகப் பார்த்தால் பல லக்ஷம் செலவாகி இருக்குமென்பது நிச்சயம். ஆகவே, மீண்டும் வெகு சீக்கிரம் ஒரு தேர்தல் வந்தால் தேர்தலுக்கு யார் தாலியை அறுப்பது என மந்திரி சபை ஆதரிப்புக் கட்சியார் கூறுகிறார்களாம். மந்திரி சபை ஸ்தாபித்து நிலவரி குறைத்தல் முதலிய பொது ஜனோபகாரமான காரியங்களை வற்புறுத்தி கவர்னர் முட்டுக்கட்டை போட்டால் அப்பொழுது காங்கரஸ் மந்திரிகளும், காங்கரஸ் மெம்பர்களும் ராஜிநாமாச் செய்து மறுதேர்தல் நடத்தும் நிலைமையை உண்டுபண்ணவேண்டுமென்றும், அக்காலத்து பொதுஜன ஆதரவு கிடைக்குமென்றும் மற்றொரு சாரார் கூறுகிறார்களாம். காங்கரஸ் சோஷியலிஸ்டுகள் மந்திரி பதவி ஏற்கவே கூடாதென்று கண்டிப்பாகக் கூறுகிறார்கள். மற்றும் மார்க்சு முதல் வாரத்தில் கூடப்போகும் அகில இந்திய காங்கிரஸ் காரியக்கமிட்டியார் எவ்வாறு முடிவு செய்வார்கள் என்பதும் நிச்சயமாகத் தெரியவில்லை. வரப்போகும் சீர்திருத்தத்தைக் கவிழ்ப்பதே இதுவரை காங்கிரஸின் திட்டமான லக்ஷயமாக இருந்து வருவதினால் மந்திரி பதவி ஒப்புக்கொள்வது தற்கொலை செய்துகொள்வதற்கு ஒப்பாகுமென விவேகிகளான காங்கரஸ் தலைவர்கள் அபிப்பிராயப்படுவதாகத் தெரிகிறது.

இவ்வண்ணம் காங்கிரஸ்காரர்களுக்குள்ளேயே பலவிதமான அபிப்பிராயங்கள் இருந்து வருவதைப் பார்த்து ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. பாமர மக்களை ஏமாற்றி வோட்டுப்பறிக்கும் பொருட்டு அசாத்தியமான காரியங்களையெல்லாம் சாதிக்கப் போவதாக பொறுப்பற்ற காங்கிரஸ் தலைவர்கள் வாய்வீச்சு வீசினார்கள். இப்பொழுது சில மாகாணங்களில் குருட்டாம்போக்கில் அவர்களுக்கு மெஜார்டி கிடைத்துவிட்டது. அவர்களுடைய வாய்வீச்சுகளை கிரியாம்சையில் காட்ட வேண்டிய சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டு விட்டது. எனவே, காங்கிரஸ்காரர் பேந்தப் பேந்த விழிக்கிறார்கள். இந்த தர்ம சங்கடத்துக்கு என்ன செய்வதென்று சஞ்சலப்படுகிறார்கள். சந்திக் கூட்டங்களில் வாய் வீச்சு வீசுவதற்கும் மந்திர பீடத்திலமர்ந்து காரியங்கள் நடத்துவதற்கும் மலைக்கும் மடுவுக்குமுள்ள வித்தியாசமுண்டு. மறியல் செய்வதில், உப்புக் காய்ச்சுவதில், தடியடி படுவதில் சிறை புகுவதில், பொதுப் பணங்களை ஸ்வாஹா செய்வதில், வாக்குறுதிகளைக் காற்றுவாக்கில் பறக்க விடுவதில் காங்கிரஸ் கொள்கைகளுக்குப் புதுப்புது வியாக்கியானங்கள் செய்வதில், சமயோசிதமாக பொய்யும் புளுகும் வாரி வீசுவதில், விஷமப் பிரசாரம் செய்வதில், நாடகக்காரிகளையும், சினிமாக்காரிகளையும் காட்டி வோட்டு வேட்டையாடுவதில், தேர்தல் தினத்துக்குத் தலைநாள் உலகம் திடுக்கிடக்கூடிய புரளியுண்டுபண்ணுவதில், காங்கிரஸ்காரர்கள் வெகு சமர்த்தர்களாக இருக்கலாம். ஆனால், அரசியலில் காங்கிரஸ்காரர் பச்சைக் குழந்தைகளிலும் கேவலமானவர்களே. அரசியல் அரிச்சுவடியை இனித்தான் அவர்கள் கற்கவேண்டும். ஆகவே, சில மாகாணங்களில் காங்கிரஸ்காரருக்கு மெஜார்டி கிடைத்திருப்பதைப் பார்த்து நாம் கவலைப்படவில்லை. சென்னை மாகாணத்தில் காங்கிரஸ் மெஜார்டி ஏற்பட்டாலும் நாம் வருந்தப் போவதில்லை. மாறாக காங்கிரஸ்காரர்களின் யோக்கியதையை அறிய சென்னை மாகாணத்தாருக்கு ஒரு தருணம் கிடைத்தால் அதைப்பற்றி நாம் பெரும் மகிழ்ச்சியே அடைவோம்.

கடைசியாக நம்மவர்களுக்கு ஒரு வார்த்தை கூற விரும்புகிறோம். தற்காலிக வெற்றியில் காங்கிரஸ்காரர் தலைகால் தெரியாமல் கூத்தாடுவதைப் பார்த்து நீங்கள் அஞ்சவேண்டாம். வெகு விரைவில் அதாவது சுமார் 6 மாதங்களுக்குள் காங்கிரஸ்காரர் மிரட்டல்கள் வெட்ட வெளிச்சமாகப் போகின்றன. அப்பொழுது ஒரு பிரம்மாண்டமான நெருக்கடி ஏற்படும். அந்த நெருக்கடியை நம்மவர்களுக்கு சாதகமாக்கிக் கொள்ள இப்பொழுதே நீங்கள் முயற்சி செய்யுங்கள். உலக வாழ்வில் போலவே அரசியல் வாழ்விலும் மேடும்பள்ளமும் உண்டாகத்தான் செய்யும். எனவே எவரும் அஞ்சவேண்டாம்.

- “24-2-37 விடுதலை”

குடி அரசு (மறு பிரசுரம்) - கட்டுரை - 28.02.1937

அஞ்சேல்! அஞ்சேல்!! அஞ்சேல்!!!

எந்த நாட்டிலும் எந்தக் கட்சியும் யுகாந்த காலம் வரை அதிகார பதவி வகித்ததில்லை. எந்தக் கட்சிக்கும் பொதுஜன கோரிக்கைகளை யெல்லாம் சரிவர நிறைவேற்றி வைக்க முடியாது. ஆகவே அதிகார பதவி வகிக்கும் கட்சி மீது பொதுஜனங்களுக்கு சில காலத்துக்குப் பிறகு அதிருப்தி ஏற்படுதல் இயல்பே. இந்நிலைமை எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் பொதுவானதே. பிரிட்டனிலே மிகவும் முற்போக்குக் கட்சி எனக் கூறப்படும் தொழிற் கட்சி தோழர் ராமஸே மாக்டோனால்டு தலைமையில் அதிகார பதவி ஏற்றது. கொஞ்ச காலம் அக்கட்சி செல்வாக்குப் பெற்றும் இருந்தது. ஆனால் அந்தச் செல்வாக்கு நெடு நாள் நிலை நிற்கவில்லை. வெகு சீக்கிரம் மறுதேர்தலை நடத்தும் நிலைமை ஏற்பட்டது. தேர்தலிலே தொழிற்கட்சியார் முறியடிக்கப்பட்டார்கள். பிற்போக்குக் கட்சி எனக் கூறப்படும் கன்சர்வேட்டிங் கட்சியார் மெஜார்டி பெற்று அதிகார பதவி ஏற்றார்கள். தொழிற்கட்சித் தலைவர் தோழர் ராமஸே மாக்டோனால்டு தமது கட்சியை நடாற்றவில் விட்டுவிட்டு கன்சர்வேட்டிங் கட்சியாரிடம் சரணாகதியடைந்தார். இன்று தொழிற்கட்சி மைனாரிட்டி கட்சியாகி செல்வாக்கு இழந்து நிற்கிறது. வெகு சமீபத்தில் பூர்வ நிலையை அடையுமென நம்ப முடியவில்லை. மிகுந்த கட்டுப்பாடும் அரசியல் அனுபவமும் உடைய தொழிற்கட்சி பாடே இவ்வாறிருக்கையில் நமது கட்சிக்குத் தற்காலம் ஏற்பட்டிருக்கும் தோல்வியைப் பார்த்து மனந்தளர்வது மதியீனமாகும்.

நமது நிலை

மக்கள் மனப் போக்கு கடல் அலைகளுக்கு ஒப்பானது. இன்று பொதுஜன மதிப்பைப் பெற்று நிற்கும் ஒரு கட்சி நாளை அம்மதிப்பை இழக்கவும் கூடும். இது எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் பொதுவானதாயினும் நமது கட்சியின் விசேஷ நிலைமையை வாசகர்கள் முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டும். சமயங்களின் பேராலும் ஒரு சிறு சமூகத்தார் பெற்றிருக்கும் விசேஷ உரிமைகளையும் வசதிகளையும் பிரயோகம் செய்து எல்லாத் துறைகளிலும் நம்மவர்களை அடிமைப்படுத்தி வைத்திருக்கும் கொடுமையை ஒழிக்கவே நமது கட்சி தோன்றிற்று. சென்ற 20 வருஷ உழைப்பினால் நம் கட்சியின் நோக்கம் ஒருவாறு வெற்றி பெற்று வருகிறது. நம்மை அடக்கியாண்டு வந்த சமூகத்தார் தமது பூர்வ பலத்தை

இழந்து விட்டனர். அரசியலிலும் சமூக இயலிலும் அவர்களுக்கிருந்த செல்வாக்கும் மதிப்பும் மாய்ந்து விட்டன. ஆகவே தமது பூர்வ நிலைமையை மீண்டும் அடைய அவர்கள் பகீரதப் பிரயத்தனம் செய்கின்றனர். “இருப்பதா இறப்பதா?” என்ற பிரச்சினையை முடிவு செய்ய வேண்டிய நிலைமை அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நேருக்கு நேர் மார்தட்டி நின்று போராட அவர்களுக்கு சுய பலமில்லை. 100க்கு 3 கொண்ட ஒரு சமூகத்தாருக்கு 100-க்கு 97 கொண்ட சமூகத்தார் முன் எவ்வாறு மார்தட்டி நின்று போர் தொடுக்க முடியும்? ஆகவே, காங்கரஸ் துணை கொண்டு நம்மவர்களை வீழ்த்த அவர்கள் சூழ்ச்சி செய்கிறார்கள்.

காங்கரஸ்

மிகவும் பழமையான ஸ்தாபனம். அறிவும், ஆற்றலும் மிக்க பல பெரியார்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. காங்கரசின் ஆதிகால லக்ஷ்யம் வேறு, தற்கால லக்ஷ்யம் வேறு. இந்தியர்களின் குறைபாடுகளை பிரிட்டிஷ் சர்க்காருக்கு உணர்த்தி அரசியல் உரிமைகள் பெறுவதே காங்கரசின் ஆதிகால லக்ஷ்யமாக இருந்தது. பிரிட்டிஷ் தொடர்பற்ற பூரண சுயராஜ்யம் பெறுவது காங்கரசின் தற்கால லக்ஷ்யம். ‘சுதந்திரம், விடுதலை’ என்பன மிகவும் மனோகரமான வார்த்தைகள். இந்திய மக்களில் 100-க்கு 97 பேர் எழுத்து வாசனையில்லாதவர்களாயிருந்தாலும் நோபல் பரிசு பெற்ற விஞ்ஞானிகளும், கலைஞானிகளும், உலக மதிப்புப் பெற்ற அரசியல்வாதிகளும் நமக்குள்ளே இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்கள் வார்த்தைகளை பாமர மக்கள் தேவ வாக்காக மதிப்பது ஆச்சரியமல்ல. காந்தி, தூய வாழ்க்கையினாலும், தியாகங்களினாலும் எப்படியோ இந்தியர் மதிப்பைப் பெற்று விட்டார். இந்தியர்களில் 100-க்கு 90 பேர் காந்தியைக் கடவுளாக வணங்கும் மனப்பான்மையுடையவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். ஜவஹர்லால், பட்டேல், ராஜேந்திரா முதலியோரும் தியாகிகள் என்றும், வீரர்கள் என்றும் அமிதமாக விளம்பரம் செய்யப்பட்டு, பொது மக்கள் மனத்தைக் கவர்ந்தவர்கள். ஆகவே, சுயராஜ்யம் என்றும், ராமராஜ்யம் என்றும் அவர்கள் கூறுவதைக் கேட்டு பாமர மக்கள் மதிமயங்கி யிருப்பது ஆச்சரியமல்ல. வரிப்பளுவால் வாடும் விவசாயி வரி வசூல் செய்யாத ஒரு அரசாங்கத்தை விரும்புவது இயல்பே. கடன் பளுவால் நசங்கும் ஏழைகள் வாங்கின கடனைக் கொடு என்று சொல்லாத ஒரு நிருவாக முறையை நாடுவதும் சகஜமே. வரப்போகும் சுயராஜ்யத்திலே - ராம ராஜ்யத்தில் குடிகள் சுவர்க்க வாழ்வு வாழ்வார்கள் என்று காங்கரஸ்காரர் கூறுகிறார்கள். இந்தியாவின் தற்காலக் கஷ்டங்களுக்கெல்லாம் பிரிட்டிஷாரே காரணமென்றும், பிரிட்டிஷாரை இந்தியாவிலிருந்து ஒட்டிவிட்டால் இந்தியர்கள் பாலும் சோறும் உண்டு சுபிஷுமாக வாழ முடியுமென்றும் காந்தி கோஷ்டியார்

செய்கிறார்கள். ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் அம்மாதிரி அசாத்தியமான காரியங்களைச் செய்யப்போவதாய் கூறவில்லை. மக்களில் 100-க்கு 90 பேர் எழுத்து வாசனையில்லாதவர்கள், பரம ஏழைகள் என ஏற்கனவே கூறியிருக்கிறோம். காங்கரஸ்காரர் காங்கரஸ் தோன்றி 50 வருஷங்களுக்குப் பிறகு இப்பொழுது தான் முதன் முதலாக அரசியல் நடத்த முன்வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் கொடுத்துப் பார்ப்போமே என தேச மகாஜனங்கள் விரும்புவது சகஜம் தானே. தற்கால காங்கரஸ் வெற்றிக்கு காரணம் இதுவே. அரசியலை ஒப்புக்கொண்டு தமது வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றிவைக்க காங்கரஸ்காரர் தவறுவார்களாயின் இன்று அவர்களை மெஜார்ட்டியாக அனுப்பும் தேச மகாஜனங்களே அடுத்த தேர்தலில் அவர்களை விளக்குமாறைக் காட்டி வெரட்டி ஒட்டுவார்கள் என்பது நிச்சயம். எனவே காங்கரஸ் வெற்றியைப் பார்த்து நாம் அஞ்சத் தேவையே இல்லை. மாறாக அடுத்த போருக்கு இப்பொழுதே ஆயத்தம் செய்ய வேண்டியதே நமது கடமை.

எதிர்கால வேலை

சுமார் 15 வருஷகாலம் அதிகார பதவி வகித்து நாட்டுக்கும், சமூகத்துக்கும் அளப்பரிய நன்மைகள் நாம் செய்துள்ளோமாயினும் நமது கட்சியை வளர்க்க - உறுதிப்படுத்த - அநியாயமாகத் தவறிவிட்டோ மென்பதை நாம் மிக்க வருத்தத்துடன் தெரிவிக்க வேண்டியதாகவே இருக்கிறது. 15 வருஷகாலம் அதிகார பதவி வகித்த ஒரு கட்சிக்குப் பொது நிதியில்லை; தேவையான அளவுக்குப் பத்திரிகைகள் இல்லை; பிரசாரங்கள் இல்லை என்றால் இதைவிடப் பெரிய மானக்கேடு வேறுண்டா? 1933-ல் கனம் பொப்பிலி ராஜா அவர்கள் மட்டும் கட்சித் தலைவர் பதவி ஏற்றிருக்காவிட்டால் நமது கட்சி எவ்வளவோ காலத்துக்கு முன்னமேயே தோழர் சத்தியமூர்த்தி அபீஷ்டத்தைப் பூர்த்தி செய்திருக்கும் என்பதற்கு சந்தேகமே இல்லை. மந்திரி பதவிக்குள்ள சம்பளத்தைத் தவிர தம் சொந்த பணத்தையும் லட்சக்கணக்கில் கட்சி நலனுக்காகச் செலவு செய்யும் ஒரு தலைவரை நாம் அதிர்ஷ்டவசமாகப் பெற்றிருந்தும் ஏனைய தலைவர்களின் அலட்சிய புத்தியினால் நமது கட்சி இன்று வலியழிந்து நிற்பது மிகவும் வருந்தத் தக்கதாகும். ஒரு சமூகத்துக்குப் பத்திரிகையே நாக்கு. பத்திரிகையிலாத சமூகம் பேச நாக்கில்லாத சமூகமேயாகும். வாரம் இரு முறையாவது தமிழர் சமூகம் பேசுவதற்கு வசதியளித்த பெருமையும், இங்கிலீஷ் தினசரி நடத்தும் பொறுப்பையும் சென்ற மூன்று நான்கு வருஷகாலமாகத் தாங்கி நிற்கும் நமது மாபெரும் தலைவருக்கே உரியது - ஏனைய தலைவர்கள் கட்சிக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகளை அந்தோ! மறந்தே விட்டார்கள். தமது நலனுக்காக உழைப்பது கட்சியின் கடமையே யன்றி கட்சி நலனுக்காக

உழைப்பது தமது கடமையல்லவென அவர்கள் அசட்டுத்தனமாக நம்பியிருந்ததே நமது கட்சியின் தற்கால நிலைமைக்குக் காரணம்.

ஜில்லாக்களின் அலக்ஷயம்

நமது கட்சிக்கு ஒவ்வொரு ஜில்லாவும் ஒவ்வொரு கோட்டையாகும். ஜில்லாக் கோட்டைகள் எல்லாம் நமது கட்சியார் வசமிருந்தும் ஜில்லாக் கோட்டைகளுக்கு தளபதிகளாயிருந்தவர்களின் அலக்ஷய பாவனையினால் நாம் ஜில்லாக் கோட்டைகளை ஒவ்வொன்றாக இழந்து விட்டோம். ஜில்லா போர்டு தலைவர்கள் தாலாகாக்கள் தோறும் மகாநாடுகள் கூட்டி பாமர மக்களும் நமது தலைவர்களும் நெருங்கிப் பழகவும் நாம் செய்துள்ள வேலைகளை பாமர மக்கள் உணரவும் சந்தர்ப்பங்கள் அளித்திருந்தால் தற்கால நிலைமை வேறுவிதமாக இருந்திருக்கும் என்பதற்கு சந்தேகமே இல்லை. சென்ற டெல்லி அசம்பிளித் தேர்தலில் வெற்றிக்கொடி நாட்டிய காங்கரஸ்காரர் தாலாகாக்கள் தோறும் கிராமங்கள் தோறும் மகாநாடுகள் கூட்டியும் திக் விஜயம் செய்தும் தீவிர பிரசாரம் செய்து வருவதைக் கண்டும் நமது ஜில்லாத் தலைவர்கள் தூங்கிக்கொண்டு இருந்தது மன்னிக்க முடியாத குற்றமல்லவா? மகாநாடுகள் கூட்டி நாம் செய்துள்ள வேலைகளையும், மேற்கொண்டு செய்யப்போகும் வேலைகளையும் பாமர மக்களுக்கு எடுத்துக் கூறி பாமர மக்கள் ஆதரவைக் காலாகாலத்தில் பெற்றிருந்தால், கடைசிக் காலத்து லட்சக் கணக்காகச் செலவு செய்தும் - அநாமதேயர்களால் தோற்கடிக்கப்படும் துர்ப்பாக்கிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்குமா என்பதை ஜில்லாத் தலைவர்கள் இப்பொழுதாவது யோசித்துப் பார்ப்பார்களா? காங்கரஸ்காரர் பாடுபட்டார்கள்; கூலி பெற்றார்கள்; நாம் சோம்பியிருந்தோம்; தோல்வி யடைந்தோம்.

போனதெல்லாம் போகட்டும்

சென்றன சென்றன. நிகழ்ந்து போனதை எண்ணி வருந்துவதில் பயனில்லை. பிப்ரவரி தேர்தலோடு நமது வாழ்நாள் முடிவுபெற்றுவிடவில்லை. அரசியல் வாழ்வில் இறங்கினால் வெற்றியும், தோல்வியும் உண்டாகத்தான் செய்யும். தோல்வியுறுவது மானக் கேடும்ல்ல; தோல்விக்கஞ்சி ஒடுவதுதான் மானக்கேடு. அதிர்ஷ்டவசமாக நாம் ஒரு இணையற்ற தலைவரைப் பெற்றிருக்கிறோம். அவரது கொடிகீழ் நின்று நாமெல்லாம் ஒற்றுமையோடு உழைத்தால் வெகு சீக்கிரத்தில் நாம் வெற்றிக் கொடி நாட்டிவிடலாம். நமது குறைபாடுகளை கட்சித் தலைவர்கள் உள்பட எல்லாரும் அறிந்துதான் இருக்கிறார்கள். எனவே, நாம் மீண்டும் விளக்கிக்கூற விரும்பவில்லை. பணமும், தொண்டர்களும், பத்திரிகைகளும் உண்டானால் காங்கிரஸ்காரரோடு போராடி வெற்றிக் கொடி நாட்டலாமென்பது நிச்சயம். மலையாளம், தெலுங்கு, தமிழ், கன்னடம் ஆகிய தேச பாவைத் தினசரிகள் கட்டாயம் வெளிவந்து தீர வேண்டும். மலையாளியான

டாக்டர் நாயர் தோற்றுவித்த இயக்கத்தை மலையாளிகள் முற்றிலும் மறந்தே விட்டார்கள். 18-ந் தேதி நடைபெற்ற தேர்தலில் நூற்றுக்கணக்கான மலையாளி வாலிபர்கள் கும்பல் கும்பலாகச் சென்று மஞ்சள் பெட்டியில் வோட்டுப்போட முயல்வதை நாம் கண்ணாரக் கண்டபோது நமது இரத்தம் கொதித்தது. என் செய்வது? மலையாளப் பத்திரிகை இல்லாத குறையினால் நாம் மலையாளிகள் ஆதரவை இழந்து விட்டோம். தெலுங்குப் பத்திரிகை இல்லாத குறையினால் ஆந்திர நாட்டு ஆதரவையும் அநேகமாக இழந்து விட்டோம். இன்னும் 6 மாதத்துக்குள் ஒரு பிரம்மாண்டமான அரசியல் நெருக்கடி ஏற்படுமென்ற உணர்ச்சி நமக்கு எப்படியோ இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. அதற்கு முன் நாம் நம்மவர்களை ஆயத்தம் செய்து கொள்ளவேண்டுமென்று நம்மவர்களை நாம் வணக்கமாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம்.

ஒரு வார்த்தை

நாம் முன்னேற வேண்டுமானால், நமது பூர்வ நிலையை அடைய வேண்டுமானால் நம்மவர்களின் தற்கால மனப்போக்கு அடியோடு மாற வேண்டும். பத்திரிகை, பிரசாரம் என்றால் நம்மவர்களுக்கு விளக்கெண்ணெய், வேப்பங்காய் மாதிரி இருக்கிறது. அந்த மனோ நிலை மாறினாற்றான் நமக்கு எதிர்காலத்து வாழ்வுண்டு. தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம், கன்னடம் ஆகிய பாவைகளில் நான்கு தினசரிகள் வெகு சீக்கிரம் வெளிவந்து தீரவேண்டும். தொழில் பழக்க முடையவர்கள் துணைகொண்டு வர்த்தக முறையில் பத்திரிகைகள் நடத்தினால் கை நஷ்டம் ஏற்படவே செய்யாது. ஒருகால், ஆரம்ப காலத்தில் சிறிது நஷ்ட மேற்பட்டாலும் நான்கோ, ஐந்தோ ஆயிரத்துக்குமேல் போகாது. இந்தச் சிறு நஷ்டத்தை சமாளிக்க நமக்கு சக்தியில்லையா? நமக்குள்ளே ஜமீன்தார்கள் இல்லையா! மிராசதார்கள் இல்லையா? மிட்டாதார்கள் இல்லையா? ஆலை முதலாளிகள் இல்லையா? பாங்கர்கள் இல்லையா? லக்ஷாதிபதிகள் இல்லையா? இவர்கள் எல்லாம் நினைத்தால் பத்திரிகைப் பிரச்சினை வெகு சுருவில் முடிவடையாதா? தேர்தல் காலத்தில் லக்ஷக்கணக்கில் செலவு செய்கிறவர்கள் ஆதியில் கட்சியை வலுப்படுத்த சிறிது செலவு செய்தால் கடைசிக் காலத்தில் பணம் பாழ்படுவது கட்டாயம் தடைபடத்தான் செய்யும். பணத்தைச் செலவு செய்தாலும் போதாது; கால மறிந்து இடமறிந்து செலவு செய்ய வேண்டும். நமது லக்ஷயம் உயர்வானது; நமது கொள்கைகள் உத்தமமானவை; நாம் செய்துள்ள வேலைகளோ அபாரமானவை; மேற்கொண்டு செய்ய வேண்டிய வேலைகளும் மலைபோல் இருக்கின்றன. நமது லக்ஷயம் கொள்கை, சேவை காரணமாக நாம் எக்கட்சிக்கும் தலை குனியத் தேவையில்லை. காலப்போக்குக்கு அநுகுணமான சாதனங்கள் இல்லாமையினாலேயே நாம் தற்காலம் தலைகுனியப்படி நேர்ந்திருக்கிறது. “ஜஸ்டிஸ்” பத்திரிகை கூறுகிறபடி நாம் அபிசீனியர் நிலையிலும், நமது எதிரிகள் இத்தாலியர்

நிலையிலும் இருந்து வருவது உண்மையே. நியாய பலம் அபிசீனியர் பக்கம் இருந்தாலும் பிரம்மாண்டமான படை வலியினால் இத்தாலியர் அபிசீனியரை நசுக்கி வருவதுபோல், நியாயபலம் நம் பக்கம் இருந்தும் அமோகமான பத்திரிகைகள், பிரசாரர்கள் முதலிய சாதனங்களின் உதவியினால் விஷமப் பிரசாரம் செய்தும், காலித்தனம் செய்தும் காங்கரஸ்காரர் நம்மை முறியடித்து வருகிறார்கள். “துஷ்டரைக் கண்டால் தூரத் தூரே” என்ற பழமொழிப்படி நாமும் பின் மாறும்படி நேர்ந்திருக்கிறது. நமது பலத்தை நாம் உணர்கின்றோமில்லை. நமக்கு எவ்வளவு ஆற்றலுண்டென்பதை யறியவும் நமக்கு மதியில்லை. பல்லாயிர வருஷ காலமாக மதத்தின் பேராலும், சாஸ்திரங்களின் பேராலும், நம்மை யடக்கியாண்டு வந்த ஒரு சக்தி வாய்ந்த சமூகத்தை எதிர்த்து நின்று வெற்றி பெற்ற தியாகர், நாயர், ராயர் திருவுருவங்களை தினமொருமுறை நினைத்துப்பார்த்தாலும் நாம் ஒவ்வொருவரும் ஆண்சிங்கம் ஆகமாட்டோமா! மலையினும் பெரிய வலி பெறமாட்டோமா!! தலைவர்களே!! தொண்டர்களே!!! ஒரு நிமிஷம் யோசித்துப் பாருங்கள். தளராத வெற்றிக்கொடி நாட்டி நிற்க ஆற்றலுடைய - வசதியுடைய நாம் நமது மதியீனத்தினாலன்றோ ஒரு சிறுகுடி மக்கள் முன் தலை குனிய வேண்டியிருக்கிறது. நமது திராவிட வீரம் எங்கு போயிற்று? இமயத்தில் புலிக்கொடி நாட்டிய சக்தி எங்கு போயிற்று? தற்கால நாகரிக மக்கள் வனவிலங்கனையராய் பொந்திலும், புதரிலும் வாழ்ந்த காலத்து சாம்ராஜ்யங்கள் கண்டு திரைகடலோடி திரவியம் தேடி, திராவிட நாகரிகத்தை உலக முழுதும் பரப்பிய நமது பேராற்றல் எங்கு போயிற்று? தலைவர்களே!! தொண்டர்களே!!! சகோதரர்களே! நமது பூர்வ நிலைமையை சிறிது சிந்தித்துப் பாருங்கள்! நமது முன்னோர் ஆற்றலை - வீரத்தை - ஆண்மையை - சிறிது உன்னிப்பாருங்கள்! அடுத்த போருக்கு தயாராகுங்கள்!!!

- “விடுதலை”

குடி அரசு (மறு பிரசுரம்) - கட்டுரை - 07.03.1937

வெற்றி - தோல்வி

சட்டசபைத்தேர்தல் நடந்து இரண்டு வாரம் ஆகிவிட்டது. காங்கிரசுக்கு 5, 6 மாகாணங்களில் தோல்வியும் 5, 6 மாகாணங்களில் எண்ணிக்கையில் வெற்றியும் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

தோல்வி அடைந்த மாகாணங்களில் காங்கிரஸ் மந்திரிசபை ஏற்றுக்கொள்ளுவதில்லை என்கின்ற முடிவுக்கு வந்துவிட்டார்கள் காரணம் இவர்கள் (காங்கிரஸ்காரர்கள்) ஆசைப்பட்டாலும் முடியாது. ஆகவே இவ்விஷயத்தில் காங்கிரஸ்காரர்கள் பெரியதொரு “தியாகம்” செய்து விட்டார்கள்.

அதுமாத்திரமல்லாமல் தோல்வி அடைந்த மாகாணங்களில் ஏற்படப்போகும் மந்திரிகளுக்கு எதிர்க்கட்சியில் இருந்து மந்திரி சபை நடக்காமல் தடைமுறைகளை கையாளப் போகிறார்களாம். இதுவும் வெகுதடிப்பட்டு கண்டு பிடித்த சங்கதியாகும். இல்லாவிட்டால் இவர்கள் தோல்வியுற்ற சபைகளில் வேறு என்னதான் செய்ய முடியுமோ தெரியவில்லை.

காங்கிரஸ் தடுமாற்றம்

நிற்க, வெற்றி பெற்ற மாகாணங்கள் என்பவைகளில் என்ன செய்வது என்பதுபற்றி தலைவர்கள் முதல் வாலர்கள் வரை தைரியமாய் ஒன்றும் வெளியில் சொல்லமுடியாமல் ஆளுக்காள் உளறிக்கொட்டிய வண்ணமாக இருக்கிறார்கள்.

ஆனால் அந்தரங்கத்தில் அவரவர்கள் உள் எண்ணத்தில் தோழர் ஜவஹர்லால் முதல் எல்லோரும் ஆதிமுதற்கொண்டே எப்படியாவது பதவிபெற்று 5 நிமிஷமாவது அனுபவித்து விட்டுச் சாகவேண்டும் என்கின்ற தீர்மானத்தின் மீதே துணிந்து தேர்தலில் இறங்கி இருக்கிறார்கள்.

ஆனால் பகுதி மாகாணங்களில் தோல்வியும் பகுதி மாகாணங்களில் மாத்திரம் வெற்றியும் ஏற்பட்டு விட்டதால் அவர்களுக்கு இன்னது செய்வது என்பது தோன்றாமல் உளறிக்கொட்ட வேண்டியதாய் நேர்ந்து விட்டது. எப்படி இருந்தாலும் மந்திரிகளாகாமல் சாவதில் பல தலைவர்களுக்கு இஷ்டமிருக்காது. ஆதலால் கண்டிப்பாய் மந்திரிகளாவதற்கு வேண்டிய சகல தந்திரமும் செய்துதான் தீருவார்கள். இப்போது முதலே செய்துகொண்டுதான் வருகிறார்கள். அதில் அவர்களுடைய (காங்கிரஸ்காரர்களுடைய) முக்கிய

கஷ்டம் என்னவென்றால் “தேர்தலுக்கு முன் என்னென்னமோ பொறுப்பும் முன்யோசனையும் இல்லாமல் வீம்புபேசிவிட்டோமே இன்னம் 10 நாள் கூட ஆகாமல் அவ்வீம்புகளுக்கு விரோதமாய் எப்படி நடப்பது?” என்கின்ற கவலையே இப்போது இருந்து வருகிறது. இந்தக் கஷ்டத்தில் இருந்து தப்பித்துக்கொள்ள காந்தியாரையும் இழுத்துப் போட்டுக்கொண்டார்கள்.

காந்தியார் நாணயம்

கடந்த ஜனவரி மாதம் 22-ந் தேதி தோழர் காந்தியார் சென்னைக்கு வந்திருந்தபோது அவரை “சுதேசமித்திரன்” நிருபர் பேட்டி கண்டு பேசியதில் அவர் (காந்தியார்) “ராஜ்ய விஷயத்தில் எனக்குச் சிரத்தை கிடையாது. அவற்றைப் பற்றி விவாதிக்க எனக்கு இஷ்டமில்லை. உண்மை சத்தியாக்கிரகி என்கின்ற முறையில் இதைச் சொல்லுகிறேன்” என்றும், மற்றும் “வரப்போகும் தேர்தல் முடிவுகள் உத்தியோகப் பிரச்சினைகள் முதலிய விஷயங்களில் எனக்கு எவ்வித அபிப்பிராயமும் கிடையாது” என்றும் சொல்லிவிட்டுப் போனவர் (இது 22-1-37 “சுதேசமித்திர”னில் வெளியாகி இருக்கிறது) இப்போது 35 நாளைக்குள் தேர்தல் முடிவில் கலந்து கொண்டு சிரத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு அபிப்பிராயமும் கொடுத்துவிட்டார்.

அதாவது “கவர்னர் விசேஷ அதிகாரங்களை உபயோகப் படுத்துவதில்லை என்று வாக்குக் கொடுத்தால் மந்திரி பதவிகளை ஏற்றுக்கொள்ளலாம்.”

என்று வார்தாவில் அபிப்பிராயம் கொடுத்துவிட்டார்.

அவ்வளவோடு நிற்காமல் “இதைப்பற்றி கலந்து பேசி வைசிராயை பேட்டிகாணப் போகிறார்” என்றும் காங்கிரஸ் பத்திரிக்கைகளில் காணப்படுகிறது.

ஆகவே காந்தியாருடைய நாணயமும் சத்தியாக்கிரகத்தன்மையுமே இப்படி இருக்கும்போது இனி மற்றவர்களுடைய நாணயத்தையும் வாக்குறுதிகளையும் பற்றி கவனிப்பது ஒரு மெனக்கெட்ட வேலையேயாகும்.

பதவியேற்றால்தான் உண்மை வெளியாகும்

இதுவரையில் கிடைத்துள்ள சேதிகளில் இருந்து காங்கிரஸ்காரர்கள் மந்திரி பதவி ஏற்க வேண்டுமென்றே “உலகம்” பூராவும் விரும்புவதாகவே காங்கிரஸ் பத்திரிக்கைகளின் அபிப்பிராயமும் காங்கிரஸ் தலைவர்கள் வாலர்கள் அபிமானிகள் என்பவர்களுடைய அபிப்பிராயமும் தெரிவிக்கப்பட்டு வருகிறது. அந்தப்படி அவர்கள் மந்திரி பதவிகளை ஏற்றுக்கொண்டால்தான் ஜஸ்டிஸ் கட்சியும் மற்றும் காங்கிரஸ் அல்லாத கட்சியும் எலக்சனில் தோல்வி அடைந்ததானது நாட்டிற்கு பயன்படக்கூடியதாக ஏற்படும்

என்பதே நமது அபிப்பிராயமாகும். ஏனெனில் 16, 17 வருஷகாலம் அரசியல் அதிகாரத்தில் இருந்த ஒரு கட்சியானது தனது ஆட்சியில் செய்து வந்த காரியம் மக்களுக்கு நன்மையானதா தீமையானதா என்று அறிய பொது ஜனங்களுக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கவில்லையானால் கட்சியின் உழைப்பு எப்படி மதிக்கக்கூடியதாகும் என்று கேட்கின்றோம்.

இந்திய சட்டசபையை காங்கிரஸ்காரர்கள் கைப்பற்றி 2 வருஷங்களுக்கு மேல் ஆயிற்று. இதுவரை இவர்கள் அங்கு செய்த வேலை என்ன என்பதையும் ஓட்டர்களுக்கு காங்கிரஸ்காரர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதிகளில் எதை எதை நிறைவேற்றினார்கள் என்பதையும், இந்திய சட்டசபையில் காங்கிரஸ்காரர்கள் அல்லாதவர்கள் இருந்து செய்த காரியங்களுக்கு மேல் காங்கிரஸ்காரர்கள் என்ன அதிகமாய் செய்ய முடிந்தது - செய்து விட்டார்கள் என்பதையும் ஒரு அளவுக்காவது அறிவாளிகள் அறிய முடிந்தது.

அதுபோலவே ஸ்தல ஸ்தாபனங்களில் ஜில்லா போர்டு முனிசிபாலிட்டி ஆகியவைகளில் இந்த ஒரு வருஷம் ஒன்றரை வருஷம் காலமாக காங்கிரஸ்காரர்கள் வெற்றி பெற்று சபைகளில் மற்றவர்களில் அதாவது காங்கிரஸ்காரர்கள் அல்லாதவர்கள் இந்த 10, 15 வருஷகாலமாய் செய்து வந்த காரியங்களை விட என்ன அதிகமாய் செய்தார்கள், செய்யக்கூடியவை இருக்கின்றன என்பவைகளையும் ஒரு அளவுக்காவது அறிய முடிந்தது. அதுபோலவே சட்ட சபைகளிலும் காங்கிரஸ்காரர்கள் சாதிக்கப் போவதை பொதுஜனங்கள் ஒரு தடவையாவது பார்த்தால் தான் அவர்களது மயக்கமும் ஒழியும். ஆதலால் அதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் கொடுக்க நாமாக இஷ்டப்படாவிட்டாலும் தானாக ஏற்பட்டதற்கு திருப்தி அடைய வேண்டியதுதான் கிரமமாகும்.

என்ன செய்யப் போகிறார்கள்?

“மந்திரி பதவியை காங்கிரஸ்காரர்கள் ஏற்றுக்கொண்டால் பொது ஜனங்களுக்கு அன்றாட வாழ்க்கையில் சில சவுகரியங்கள் ஏற்படுவதற்கு சட்ட சபையில் காங்கிரஸ்காரர்கள் முயற்சிப்பார்கள். ஆனால் அது சாத்தியமாகுமென்று உறுதி சொல்ல முடியாது ஏனெனில் மந்திரிசபைக்கு பூரண அதிகாரம் சர்க்கார் கொடுக்கவில்லை” என்று ஒரு காங்கிரஸ் பத்திரிக்கை (அதுவும் சட்டசபை தேர்தலில் வெற்றி பெற்ற ஒரு அங்கத்தினரை ஆசிரியராகக் கொண்ட பத்திரிகை) எழுதி இருக்கிறது. (இந்த சமாதானம் காங்கிரஸ்காரருக்கு தான் உரிமை போலும்! ஜஸ்டிஸ் கட்சி சொல்வதானால் அது தேசத்துரோகம் போலும்) அப்படியாவது காங்கிரஸ்காரர்கள் மக்களுடைய நித்திய வாழ்க்கை காரியங்களுக்கு என்னதான் செய்ய முன் வருகிறார்கள் என்று பார்ப்போம். வார்தா கூட்டத்தில் காங்கிரஸ்காரர்கள் சட்டசபையில் செய்யப் போகும்

காரியங்கள் என்று 11 அய்ட்டங்கள் ஏற்படுத்திக் கொண்டவைகளில் ஏமாற்றுத் திட்டம் 3 போக பாக்கி உண்மைத் திட்டம் 8-ம் தோழர் ஈ.வெ.ரா. ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கு கொடுத்து ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட திட்டங்களாகும். அவற்றையும் செய்கிறார்களோ இல்லையோ என்பது ஒருபுறமிருந்தாலும் எதோ ஒரு காரணம் சொல்லி எப்படியாவது மந்திரி பதவியை ஏற்றுக் கொள்வதில் முழுச் சம்மதம் இருப்பதாகவே இச்சையாய் விளங்கிவிட்டது. ஆனால் அப்புறம் என்ன செய்வது என்பதில் எப்படி மக்களை திருப்தி செய்வது என்பதுதான் புரியாமல் உளறுகின்றார்கள். எப்படியானாலும் அதைப்பற்றி இனி யாரும் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. நிற்க காங்கிரஸ்காரர்கள் மந்திரி பதவி ஏற்றுக் கொண்டால் மற்றவர்கள் என்ன செய்வது என்பதைப் பற்றியும் யாரும் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. ஏனென்றால் அதையும் காங்கிரஸ்காரர்களே நமக்கு காட்டிக்கொடுக்கப் போகிறார்கள். எப்படி என்றால் காங்கிரஸ்காரர்கள் தோல்வியடைந்து விட்ட 5, 6 மாகாணங்களில் மந்திரிகளுக்கு எதிர்க்கட்சியில் இருந்து, மந்திரிகளுக்கு தொல்லை கொடுக்கவும் அவர்களை சர்க்கார் தாசர்கள் என்று ஜனங்கள் கருதும்படி செய்யவும் வேண்டிய முயற்சிகள் செய்யப்போகிறார்களாம். ஆதலால் அதையே காங்கிரஸ்காரர்கள் மந்திரி பதவி ஏற்று மக்களுக்கு செய்யப்போகும் காரியத்துக்கும் காங்கிரஸ்காரர்கள் செய்து காட்டும் முட்டுக்கட்டைக்கும் நாமும் அதாவது காங்கிரஸ்காரர்கள் அல்லாதவர்களும் செய்து காட்டினால் போதுமானதாகும். காங்கிரஸ் மந்திரிகள் இல்லாத சட்டசபைகளில் காங்கிரஸ்காரர்கள் 100க்கு 33 வீதம் வரி குறைக்கவேண்டும் என்று தீர்மானங்கள் கொண்டு வந்தால் காங்கிரஸ்காரர்கள் மந்திரிகளாய் உள்ள சட்டசபையில் காங்கிரஸ்காரர்கள் அல்லாதவர்கள் 100க்கு 66 வீதம் வரி குறைக்க தீர்மானம் கொண்டு போவார்கள்.

அப்போது காங்கிரஸ் மந்திரிகள் ஓட்டு கொடுப்பார்களா? ஓட்டுக் கொடுத்து தீர்மானம் நிறைவேற்றினால் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்வார்களா? ஏற்றுக்கொள்ளாமல் தீர்மானத்தை அவர்கள் குப்பைத் தொட்டியில் போட்டு விட்டால் உடனே வெளியில் வந்து கழுத்துக்கு சுருக்குப் போட்டுக் கொள்ளுவார்களா? அல்லது போகட்டும் வார்ப்பதை வாரும் என்று கையேந்தி நிற்பார்களா என்பதை பார்க்கத்தான் இருக்கிறோம்.

அஞ்சவேண்டியதில்லை

ஆதலால் காங்கிரஸ்காரர்கள் சட்ட சபைக்குப் போய் மந்திரி பதவி ஏற்று இது வரை ஜஸ்டிஸ் க்ஷியார் அப்பதவியில் இருந்து செய்து வந்ததற்கு மேல் செய்து காட்டினால் ஜஸ்டிஸ் க்ஷியார்களை கையாலாகாதவர்கள் என்றோ தேசத்துரோகிகள் என்றோ ருஜுவு செய்து விடுவார்களே என்கின்ற பயம் யாரும் கொள்ள வேண்டியதில்லை என்றே சொல்லுவோம். மற்றும் அவர்கள் வேறு ஏதாவது செய்து விடுவார்களா என்று

சிலர் பயப்படக்கூடும். அதாவது உத்தியோகங்களிலும் பிரதிநிதித்துவங்களிலும் முன் உள்ள ஏற்பாடுகள் மாற்றப்பட்டு விடுமோ என்பதாக பயப்படக்கூடும். இதைப்பற்றி முன்பும் பல தடவை எழுதி இருக்கிறோம். அதாவது அந்தப்படி செய்வதை வரவேற்க வேண்டும் என்றே எழுதியிருக்கிறோம். ஏனெனில் நம் நாட்டு காங்கிரசின் உள் எண்ணம் என்ன என்றும் நாம் ஏன் காங்கிரசை ஒழிக்க வேண்டும் என்று பாடுபடுகிறோம் என்றும் எழுதிவந்தது மெய்யென்றும் சரி என்றும் பாமர மக்களுக்கும் முட்டாள் தேசபக்தர்களுக்கும் விளங்குவதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டால் அதை வரவேற்க வேண்டாமா என்று தான் கேட்கிறோம்.

இவை ஒருபுறமிருக்க, இனி நாம் செய்ய வேண்டிய வேலை என்ன என்பதைப்பற்றி இதற்கு முன்னும் இரண்டொரு தடவை குறிப்பிட்டிருந்தாலும் தோழர்கள் ஈ.வெ.ராமசாமி, செளந்திரபாண்டியன் முதலியவர்கள் ஜஸ்டிஸ் க்ஷி தலைவர்களுடன் வந்து யோசித்த பிறகு அது சம்மந்தமாக ஒரு அறிக்கை வெளியிடுவார்கள். அதில் ஜஸ்டிஸ் கட்சி வேலையைப்பற்றியும் சுயமரியாதை இயக்க வேலையைப் பற்றியும் விளக்குவார்கள் என்று எதிர்பார்த்து நிறுத்தி வைக்கிறோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 07.03.1937

முஸ்லீம்கள் என்ன செய்யப்போகிறார்கள்?

முஸ்லீம்களுக்கு அனேகமாய் மதம் வேறு, சமூகம் வேறு, தேசம் வேறு என்கின்ற வித்தியாசம் கிடையாது. மூன்றையும் வேறு வேறாய்க் கருதும்படியான நிலை ஏற்பட்டு விட்டால் முதலில் மதத்தையும் பிறகு சமூகத்தையும் அப்புறம் தான் தேசத்தையும் கருதுவார்கள். அவர்களுக்கு மதம் ஒன்றேயாகும்; சமூகம் ஒன்றேயாகும்; தேசம் பலவாகும். துருக்கி, ஈஜிப்ட், பர்ஷியா, ஈராக், ஆப்கானிஸ்தானம் முதலிய பல தேசங்கள் உண்டு. கடவுளும் நபியும் ஒன்றேயாகும். இஸ்லாம் சமூகம் ஒன்றேயாகும். இஸ்லாம் சமூகத்துக்கு ஆபத்துண்டாக்கக்கூடிய அல்லது கேடுண்டாக்கக்கூடிய நிலையில் தேசத்தை இந்தியாவைக் காப்பாற்ற வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டால் சமூகத்தைக் காப்பார்களே ஒழிய தேசத்தை லஷியம் செய்யமாட்டார்கள். அவர்கள் சமூகம் முன்னேறி வருவதற்கும் அவர்கள் மதம் தலை சிறந்து விளங்குவதற்கும் அதுதான் காரணம். அப்படிப்பட்டவர்கள் இன்று இந்தியாவில் ஜன சமூகத்தில் சுருங்கின எண்ணிக்கை உள்ளவர்களாய் இருந்தும் எப்படிப்பட்ட நெருக்கடியிலும் சமூகத்தை விட்டுக் கொடுக்காததாலேயே அவர்கள் தலை நிமிர்ந்து நடக்கிறார்கள். சமபங்கு - சில விஷயங்களில் இரட்டைப்பங்கு கூட அடைந்து வருகிறார்கள். இது நமக்கு மகிழ்ச்சியை கொடுக்கக் கூடியதும் மற்ற சமூகத்துக்கு படிப்பினைக்கு பயன்படுத்தக் கூடியதுமான விஷயமாகும்.

ஆனால் நம் தென்னாட்டு முஸ்லீம் சமூகப் பிரமுகர்களில் பிரமுகரான தோழர் ஜமால் மகமது சாயபு அவர்கள் தேசம் தான் முதலாவது, சமூகம் இரண்டாவது என்று கொஞ்சகாலமாய்க் கருதி பார்ப்பனர்கள் வலையில் பட்டு எப்படியோ ஏமாந்து வருகிறார் என்பதைக் காண நமக்கு ஆச்சரியமாகவும் பரிதாபகரமாகவும் இருந்து வருகிறது.

இந்திய தேசிய காங்கிரசு ஏற்பட்ட நாள் முதல் முஸ்லீம்கள் தாங்கள் சமூக மதவிஷயங்களின் நலனுக்கு காங்கிரசினிடம் உத்திரவாதம் பெறுவதற்குப் பாடுபட்டு வந்திருக்கிறார்கள். எத்தனையோ முஸ்லீம் பிரமுகர்கள் இதற்கு மாறாக காங்கிரசை ஆதரித்து தங்கள் சமூக நலன் கோரும் ஸ்தாபனங்களுக்கு பலவீனத்தை உண்டாக்கி வந்திருந்தாலும் அச்சமூக பாமரமக்களின் உறுதியாலும் அச்சமூக கட்டுப்பாட்டினாலும் 1890ம் வருஷம் முதலே பந்தோபஸ்துகள் சம்பாதிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது.

1900-த்தில் விகிதாசாரம் நியமனமும் 1909ல் விகிதாச்சார ஸ்தானம் தேர்தலிலும் அளிக்கப்பட்டுவிட்டது. 1920-லும் 1937-லும் விகிதாசார ஸ்தாபனம் ஜனசங்கைப்படி நியமனத்திலும் தேர்தலிலும் விளக்கமாக ஏற்பட்டு விட்டது.

இவைகளை எல்லாம் அறிந்தவரும் இம்மாதிரி தனிப் பிரதிநிதித்துவம் ஏற்பட்ட பிறகே முஸ்லீம்களுக்கு அரசியலிலும் சமுதாயத்திலும் மற்ற வகுப்புகளுக்கு சமமாய் முன்னேற்றமடைந்திருப்பதை நேரில் அறிந்தும் இப்பிரதிநிதித்துவ முறை இல்லாத போது தாங்கள் தாழ்த்தப்பட்ட பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் போல் சிலரால் மதிக்கப்பட்டு வந்ததையும் நேரில் அறிந்தும் என்ன காரணத்தாலோ தோழர் ஜமால் முகமது சாயபு அவர்கள் அப்பிரதிநிதித்துவ முறை தேசியத்துக்கு விரோதமென்றும் தேசியம் சமூகத்தைவிட மேலானதென்றும் வாதாடி வந்திருக்கிறார்.

அந்தக் காரணத்தாலேயே அவர் இதுவரை தனித்தொகுதியின் மூலம் எந்த தேர்தலுக்கும் நிற்காமல் பொதுத் தொகுதியிலேயே நின்று வந்திருக்கிறார்.

அப்படி நின்று வந்ததில் 1928 வாக்கில் இந்திய சட்டசபைக்கு வர்த்தகத் தொகுதிக்கு ஒரு அபேக்ஷகராக நிற்க தோழர் ஜமால் முகமது சாயபு முன்வந்த போது தனித்தொகுதி தேசியத்துக்கு விரோதமென்று கூப்பாடு போட்டு சாயபுவை ஏமாற்றி தங்கள் வசம் செய்து கொண்ட பார்ப்பனர்களே அவருக்கு எதிரியாய் வந்து (தோழர் கோவை வெங்கிட்ட ரமணய்யங்கார்) எதிர் அபேக்ஷகராய் நின்று பார்ப்பனர் எல்லாம் “இந்து” “சுதேசமித்திரன்” கூட்ட அய்யங்கார் முழுவதும் அய்யங்காரை ஆதரிக்க முன் வந்து தொல்லை விளைவித்தார்கள். இது கண்ட தோழர் ஜமால் முகமது சாயபு அவர்கள் பேசாமல் விலகிக் கொண்டார். அதற்குப் பிறகும் அது முதல் இதுவரை இந்த 10 வருஷ காலமாய் தனித்தொகுதியை வெறுத்து வந்திருக்கிறார். அவ்வளவோடு மாத்திரமல்லாமல் பார்ப்பனர்கள் பக்கமே இருந்து வந்திருக்கிறார். பார்ப்பனர்களுக்கு தாராளமாய் ஏராளமான பொருளுதவி செய்தும் வருகிறார். பார்ப்பன பத்திரிகைகள் பலவற்றிற்கும் தாராளமாய் பண உதவி செய்தும் வருகிறார். அப்படி எல்லாம் இருந்தும் இந்த தடவை தேர்தலில் தோழர் ஜமால் மகமது அவர்களை பார்ப்பனர்கள் காலை வாரிவிட்டு விட்டு விட்டார்கள். விபரம் என்னவென்றால் தோழர் ஜமால் மகமது சாயபு முஸ்லீம் தொகுதி 28 ஸ்தானங்களில் 2, 3 ஸ்தானங்களுக்கு வேண்டுமானாலும் நின்று போட்டியில்லாமல் வெற்றி பெற்றிருக்கக் கூடியவர் என்பதை அவர் எதிரிகளும் மறுக்கார்கள். அப்படி இருக்க அவைகளை விட்டு விட்டு ஏனென்றால் தனி தொகுதி வேண்டாம் என்கின்றவர்கள் தனித்தொகுதியை பயன்படுத்திக்கொள்ளுவது சுயமரியாதை அல்ல என்கின்ற கருத்தின் மீது தனி தொகுதிக்கு நிற்காமல் பொதுத் தொகுதியிலேயே நிற்க வேண்டும்

என்று கருதி, அதிலும் தனக்கு இயற்கையிலேயே உரிமை உள்ள தென் இந்திய வியாபாரத் தொகுதியில் ஒரு அபேக்ஷகராய் நின்றார். தென் இந்திய வியாபார சங்கத்திற்கு தோழர் ஜமால் மகமது அவர்கள் வெகுநாளாகவே (சர். தியாகராய செட்டியார் அவர்கள் காலம் சென்ற காலம் முதலே) தலைவராய் இருந்து வருவதோடு அச்சங்கத்துக்கு எவ்வளவோ நன்மையும் செய்து வந்திருக்கிறார். மற்றும் வியாபார விஷயத்தில் நாணைய செலாவணி விஷயத்தில் நிபுணர் - பெருத்த வியாபாரி. இவ்வளவும் தவிர தனித்தொகுதியை வெறுத்து பொதுத் தொகுதிக்கு வந்தவர். இப்படிப்பட்ட ஒருவருக்கு விரோதமாய் பார்ப்பனர்கள் ஒரு அய்யங்கார் பார்ப்பனரை நிறுத்தி தோழர் கோவை சி.வி. வெங்கிட்டரமணயங்கார் முதல் சென்னை பத்திரிக்கை அய்யங்கார்கள், காங்கிரஸ் அய்யங்கார்கள், மற்றும் பார்ப்பனர்கள் ஆகியவர் எல்லோரும் ஒருங்கே பாடுபட்டு தோழர் ஜமால் மகமது சாயபுவை தோற்கடித்துவிட்டார்கள்.

காரணம் என்னவென்றால் தோழர் ஜமால் மகமது அவர்கள் காங்கிரஸ் அபேக்ஷகருக்கு விரோதமாய் முஸ்லீம் லீக்கு அபேக்ஷகர்களை நிறுத்தினார் என்பதுதானாகும்.

முஸ்லீம் லீக்கைப் பொறுத்தவரை நிறுத்தப்பட்ட அபேக்ஷகர்கள் காங்கிரசைத் தழுவின யிருப்பார்கள் என்று தெரிவித்து இருந்தும் அதைக் கவனியாமல் ஏதோ ஒரு பேர் அறிந்திருக்க முடியாத ஒரு சாதாரண அய்யங்கார் பார்ப்பனரை அவருக்கு விரோதமாய் நிறுத்தி வைத்து சட்டசபை அசம்பிளித் தேர்தலில் தோற்கடித்து விட்டார்கள்.

இப்போது மந்திரி சபை நியமிக்கப் போவதிலும் முஸ்லீம் லீக்காரால் வெற்றி பெற்ற மெம்பர்களை லக்ஷியம் செய்யாமலும் எதிர்பார்க்காமலும் மந்திரி சபை அமைக்கப் போகிறார்கள்.

முஸ்லீம் சமூகம் பெரிதும் தென்னாடு மாத்திரமல்லாமல் இந்தியா வெங்கும் காங்கிரசுக்கு வேறாகவே இருந்து வருகிறது. அதோட மாத்திரமல்லாமல் காங்கிரஸ் மந்திரி பதவி ஏற்பது சீர்திருத்தத்தை உடைப்பது என்பது ஏமாற்றமாய் இருந்தாலும் வகுப்பு உரிமைகளை அழிப்பதே முக்கிய கருத்தாய் கொண்டிருக்கிறது.

ஆகவே முஸ்லீம் மக்கள் குறிப்பாக தோழர் ஜமால் முகமது சாயபு அவர்கள் முதல் கொண்டு தேர்தலில் முஸ்லீம் லீக்கின் பேரால் வெற்றி பெற்ற அங்கத்தினர்கள் உள்பட என்ன செய்யப்போகிறார்கள்? தங்கள் சுயமரியாதையை காக்கப் போகிறார்களா? அல்லது வகுப்பின் பேரால் முன்னுக்கு வந்தவர்கள் பெரும்பாலும் தங்கள் வகுப்பைக் காட்டிக் கொடுத்து சுயநலம் பெறுவது போல் தங்கள் தனிப்பட்ட சுயநலத்தை காப்பாற்றிக் கொள்ளப் போகிறார்களா?

குடி அரசு - தலையங்கம் - 14.03.1937

முஸ்லீம் ஜட்ஜி

சென்னை ஐகோர்ட்டுக்கு ஒரு முஸ்லீம் ஜட்ஜியை நியமித்திருக்கிறார்கள். ஹைகோர்ட் மூடி திறக்கப்பட்டவுடன் உத்தியோகத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுவார். சர். அப்துல் ரகீமுக்குப் பின் சுமார் 20-வருஷ காலமாக சென்னை ஹைகோர்ட்டுக்கு முஸ்லீம் ஜட்ஜி நியமிக்கப்படவே இல்லை. சுமார் 20-வருஷம் பொறுத்து இப்போதுதான் சர். அப்துல் ரஹிமான் என்பவர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம் என்பது கேட்கப்பட்ட பின்பும் குறிப்பாக முஸ்லீம்கள் முஸ்லீம் லீக் ஆரம்பித்து அதன் மூலம் தாங்கள் சமூக உரிமைகளை வலியுறுத்த ஆரம்பித்த பிறகும் தான் நம் தமிழ்நாட்டில் மாத்திரம் அல்லாமல் இந்தியா எங்கும் முஸ்லீம்கள் அரசியலில் உரிமை பெற்று ஹைகோர்ட் ஜட்ஜி கவர்னர் முதலிய பதவிகள் பெற்று அதன் மூலம் நாட்டுக்கும் அச்சமூகத்திற்கும் சேவை செய்யும் சந்தர்ப்பம் பெறவும் தகுதி உள்ளவர்கள் பயன்பெறவும் சவுகரியம் ஏற்பட்டது என்பதை எவரும் மறுக்கமாட்டார்கள்.

வகுப்பு உரிமை தேசியத்துக்கு விரோதமென்றும் வகுப்பு உரிமையை ஒழித்தாலொழிய தேசியம் உருப்படாதென்றும் பார்ப்பனர்கள் கூப்பாடு போடுகிறார்கள். காங்கிரசையும் வகுப்பு உரிமை எதிர்ப்புச் சங்கமாக ஆக்கிவிட்டார்கள்.

சிலர் அதாவது வகுப்புவரிமையால் பயன்பெற முடியாத அடிவண்டல்களும், பார்ப்பன புகழ்ச்சியில் மயங்கின முடங்களும், ஆழ்ந்து அறிய முடியாதவர்களும் பார்ப்பனர்களுக்கு அடிமையாகி வகுப்புவரிமையை எதிர்த்து சொந்தத்தில் பயன் பெற்று வருகிறார்கள் என்றாலும் இவர்கள் சீக்கிரம் புத்தி கற்றுக்கொண்டு வகுப்புவரிமைக்கு வாதாட வரிந்து கட்டிக்கொள்வார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

குடி அரசு - கட்டுரை - 14.03.1937

வேடிக்கை அல்லாத பேச்சு

- சித்திரபுத்திரன்

“ராஜகோபாலாச்சாரிக்கும் ஜின்னாவுக்கும் வித்தியாசமில்லை”யாம்

உண்மைதான், ஜின்னா முதலில் முஸ்லீம் சமூக நன்மை அப்புறம் தேசியம் என்கிறார். ராஜகோபாலாச்சாரியும் முதலில் பார்ப்பன ஆதிக்கம், அப்புறம் தேசியம் என்கிறார்.

இது தெரிந்துதான் ஜின்னா சொன்னார், ஆச்சாரியும் ஏற்றுக்கொண்டார்; தேசியப் பத்திரிகைகளும் மேலொப்பம் செய்தன.

ராஜபக்தி கூடாது பறையனும் பார்ப்பானும்

கருப்பப் பறையன்:- ராஜ பக்திக்கு வருகிறாயா போகலாம்.

சுப்பையர்:- போன வாரம்தான் “ராஜாவையே விரட்டி விடுவது” என்ற பிரச்சினை மீது தேர்தல் நடந்து எலக்ஷனில் வெற்றிபெற்றுவிட்டோமே. இப்பொழுது வந்து ராஜபக்திக்குக் கூப்பிடுகிறாயே உனக்குப் புத்தி இல்லையா?

கரு:- அடே பைத்தியமே! ராஜாவிடம் பக்தி காட்ட நான் கூப்பிட வில்லை. “ராஜ பக்தி” என்று நம்ம ஊரில் ஒரு சினிமா நடக்கிறது உனக்குத் தெரியாதா? அதற்குக் கூப்பிட்டேன். மகா பதிவிரதை மாதிரி பேசுகிறாயே.

சுப்:- அதுகூட பார்க்கக் கூடாது. அந்தப் பேச்சே காதில் விழுகக் கூடாது தெரியுமா?

கரு:- சரி, சரி. எனக்கு இப்போதுதான் அர்த்தமாயிற்று. அதுதான் ராஜகோபாலாச்சாரியார் சத்தியமூர்த்தி எல்லோரும் நாளைக்குச் சென்னை சட்டசபை அசம்பிளி கூடும்போது நம் பிரதிநிதிகளாய் இருந்து நம் பிரதிநிதிகள் என்கின்ற முறையில் “ராஜாவுக்கும் சந்ததிக்கும் அவர்கள் சட்ட திட்டங்களுக்கும் பக்தி விஸ்வாசமாய் கட்டுப்பட்டு நடக்கிறேன்” என்று சத்தியம் செய்யப்போகிறார்களாக்கும்.

சுப்:- அதெல்லாம் ராஜ தந்திரம், சர்க்காரை ஏமாற்றுவதற்குச் சொல்லுவது. இது தெரியாதா உனக்கு?

கரு:- அப்படியானால் இதெல்லாம் பார்ப்பன தந்திரமாக்கும், மக்களை ஏமாற்றச் சொல்லுவதாகும்.

சுப்:- வெளிக்கு வருகிறது அவசரமாய் போகணும், குட் நைட்.

குடி அரசு - உரையாடல் - 14.03.1937

சோழியன் குடுமி சும்மா ஆடுமா?

சென்னை ஹைக்கோர்ட்டுக்கு இந்திய சீப் ஜட்ஜி

சென்னை ஹைக்கோர்ட்டுக்கு இந்திய சீப் ஜட்ஜி வேண்டுமென்று பார்ப்பனப் பத்திரிகைகள் கூப்பாடு போடுகின்றன. மைலாப்பூர் பார்ப்பன வக்கீல்களும் கூப்பாடு போடுகின்றனர்.

இக்கூப்பாட்டை அரசாங்கத்தார் ஏற்றுக்கொண்டு ஒரு இந்தியரை ஹைக்கோர்ட்டுக்கு சீப் ஜட்ஜியாக்கினால் அந்தப் பதவி தோழர் ஜட்ஜி வெங்கிடசுப்பராவ் என்கின்ற பார்ப்பனரல்லாதாருக்குத்தான் கிடைக்கும். ஏனெனில் அவர்தான் இருக்கிற இந்திய ஜட்ஜிகளில் அதிக சர்வீஸ் பெற்று முன்னணியில் இருப்பவர். அப்படி இருக்க பார்ப்பனர்கள் ஒரு பார்ப்பனரல்லாதார் சீப் ஜட்ஜி ஆவதற்கு இவ்வளவு ஆத்திரப்படுவார்களா என்றும் அதற்குள் பார்ப்பனர்களுக்கு இவ்வளவு நல்ல எண்ணமும் நல்ல புத்தியும் வந்துவிட்டதா என்றும் நம்மவர் பலர் ஆச்சரியப்படலாம். “சோழியன் குடுமி சும்மா ஆடாது” என்கின்ற பழமொழிக்கு ஒப்ப பார்ப்பனர்கள் நல்ல எண்ணத்தின்மீது இதற்கு பாடுபடவில்லை. அதிலும் ஒரு கெட்ட எண்ணத்தை வைத்தே இந்தத் தந்திரம் செய்திருக்கிறார்கள்.

அது என்ன கெட்ட எண்ணம் என்று அறிய பலர் ஆசைப்படக்கூடும். அதென்னவென்றால் அகில இந்திய சம்மந்தமான ஒரு பெரிய உத்தியோகத்துக்கு இப்போது அட்வகேட் ஜனரலாயிருக்கும் தோழர் சர். அல்லாடிக்கும் ஜட்ஜி தோழர் வெங்கிட சுப்பராவுக்கும் போட்டி இருந்து வருகிறது.

அதாவது இவர்களுக்குள் போட்டி இல்லாவிட்டாலும் இவர்களில் யாரைப்போடுவது என்பதில் முயற்சிகள் நடந்து வருகின்றன. அதற்குப் போக சர். அல்லாடி முயற்சி செய்து வருகிறார். அநேகமாய் ஜஸ்டிஸ் வெங்கிடசுப்பராவுக்குக் கிடைத்தாலும் கிடைக்கலாம். அப்படிக் கிடைத்து விட்டால் சர். அல்லாடி ஏமாற்றமடைய வேண்டிவரும்.

ஆதலால் ஜஸ்டிஸ் வெங்கிட சுப்பராவை சீப் ஜட்ஜி ஆக்கி இங்கேயே ஆணி அடித்துவிட்டால் சர். அல்லாடிக்கு தானாகவே அப்பதவி வந்து விடும் என்கின்ற “நல்ல எண்ணம்” அதனால் ஒரு பார்ப்பன ரல்லாதாருக்கு ஹைக்கோர்ட்டு ஜட்ஜி வேலை கிடைக்க பார்ப்பனர்கள் இவ்வளவு ஆசைப்படுகிறார்கள்.

அந்த அகில இந்திய இலாகா உத்தியோகம் என்னவென்றால் பிடரல் கோர்ட்டு ஜட்ஜி அல்லது ஆலோசனை சொல்லுபவர் என்கின்ற உத்தியோகமாகும். மற்றும் ஒன்றை கருத்தில் வைத்திருக்கிறார்கள். அவைகளுக்கு மீ 6000 ரூபாய்க்குக் குறையாத சம்பளமிருக்கும். அதிகாரமும் கௌரவமும் அதிகமானதாகும்.

குடி அரசு - கட்டுரை - 14.03.1937

காங்கிரஸ்காரர்கள் பக்தி விசுவாசப் பிரமாணங்கள்

சட்ட சபைகளுக்கு வெற்றிபெற்ற காங்கிரஸ்காரர்கள் இரண்டு பிரமாணங்கள் செய்ய வேண்டியதாக ஏற்படும் போல் இருக்கிறது.

அதாவது:-

1. தேசபக்திக்கும் காங்கிரஸ் கட்டுதிட்ட பக்திக்கும் ஒரு பிரமாணம் டெல்லியில் கூடப் போகும் கன்வென்ஷன் என்பதில் செய்ய வேண்டுமாம்.
2. ராஜாவுக்கும் ராஜ சந்ததிக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் அரசாங்க சட்ட திட்டத்திற்கும் கட்டுப்பட்டு பக்தி விசுவாசமாய் நடந்துகொள்ளுவதாக ஒரு பிரமாணம் சர்க்கார் கோட்டைக்குள் சென்று செய்யவேண்டுமாம்.

ஆகவே இந்த இரண்டு பிரமாணமும் ஒன்றுக்கொன்று முரணானதாகும். இரண்டையும் காங்கிரஸ்காரர்கள் செய்வதாய் இருந்தால் எதாவது ஒன்றை “சும்மா வெறும் சத்தியம்” - “பொய் சத்தியம்” - “மனதுக்குள் வேறு ஒன்றை நினைத்துக் கொண்டு ஏமாற்றுவதற்கு ஆக செய்யப்பட்ட சத்தியம்” என்று (சைவப் பெரியார்களில் சுந்தரமூர்த்தி செய்தது போல்) கருதி செய்யப் போகிறார்களோ என்னமோ தெரியவில்லை.

எப்படி இருந்தாலும் ஒரு சத்தியம் மாத்திரம் உண்மையானதும் உறுதியானதுமாய் இருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

அதாவது சர்க்காரையும் ஏமாற்றி காங்கிரசையும் ஏமாற்றி மக்களையும் ஏமாற்றி தேசத்தையும் காட்டிக் கொடுத்து சமயம் போல் நடந்து தங்கள் சுயநலத்தையே கண்ணும் கருத்துமாய் கவனித்து அதற்கு பக்தி விசுவாசமாய் நடந்து கொள்வது என்பதில் சந்தேகமில்லை. இவர்களுக்குள் பார்ப்பனர்களாய் இருப்பவர்கள் எல்லோரையும் ஏமாற்றி தங்கள் ஜாதி உயர்வுக்கும் தங்கள் வாழ்க்கை உயர்வுக்கும் மாத்திரம் பக்தி விசுவாசமாய் நடந்து கொள்ளுவதாய் சத்தியம் செய்துகொள்வார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. மற்றபடி 3ம் நெம்பர் 4ம் நெம்பர் பொக்கிகளைப் பற்றி சொல்ல வேண்டியதில்லை. பார்ப்பனர்களுக்கு பக்தி விசுவாசமாய் இருந்து வயிறு வளர்த்துக்கொள்ளுவது

என்று சத்தியம் செய்து கொள்ளுவார்கள் என்பதிலும் சந்தேகமில்லை. அக்கூட்டத்தில் 100க்கு 90 பேர்கள் போல் இந்த சத்தியம்தான் ஏற்கனவே செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லலாம்.

இதற்கு வழிகாட்டியாக காங்கிரஸே நாளைக்கு ஒரு பொய்ச் சத்தியம் செய்ய உத்திரவு கொடுக்கப் போகிறது.

அதாவது “மனதில் பூரண சுயேச்சை என்கின்ற எண்ணம் வைத்துக்கொண்டு ராஜாவுக்கும் சந்ததிக்கும் சட்ட திட்டத்துக்கும் கட்டுப்பட்டு பக்தி விஸ்வாசமாய் நடப்பதாக பிரமாணம் செய்யலாம்” என்பதாக அனுமதி அளிக்கப்போகிறது. மனதில் ஒன்றை வைத்துக்கொண்டு காரியத்தில் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்யலாமல்லவா? அது தானே இப்போது பார்ப்பனர்கள் செய்யும் தேசபக்தி நாடகமும். அவர்கள் மனதில் பார்ப்பன பக்தி இருந்தால் போதும், வெளி வேஷத்தில் என்ன வேண்டுமானாலும் சொல்லிக்கொள்ளலாம் என்று நடந்து கொண்டார்கள். இதற்கு ராமாயணமும் வழிகாட்டி இருக்கிறது.

அதாவது ராமன் சீதையை ராவணன் அனுபவித்து இருப்பான் என்று சந்தேகப்பட்டு “அந்நியன் வீட்டில் இருந்தவனை எப்படி சேர்த்துக்கொள்ளுவது” என்று கேட்டபோது சீதை “என் சரீரம் தானே ராவணன் வசப்பட்டு இருந்தது? நான் பெண் ஆனதால் சரீரத்தை காப்பாற்றிக்கொள்ள முடியவில்லை. ஆனால் என் மனம் மாத்திரம் உன்னையே நினைத்துக் கொண்டிருந்தது” என்று சொன்னாளாம். அது போல் காங்கிரஸ்காரர்கள் எப்படி வேண்டுமானாலும் நடந்துகொள்ள காங்கிரசும் சமயமும் சமயப் புராணங்களும் ராமாயணமும் ஜாதி புத்திகளும் இடம் கொடுக்கின்றன. ஆதலால் அதைப்பற்றி கவனிப்பது வீண்வேலையாகும்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 14.03.1937

காங்கிரஸ் சாதித்தது

- வம்பளப்போன்

காங்கிரஸ்காரர்கள் இந்திய சட்டசபைக்குப் போன பிறகு எவ்வளவு வரியைக் குறைத்தார்கள், என்ன காரியம் சாதித்தார்கள் என்பதை ஒட்டர்கள் அறிந்திருந்தால் அல்லது ஒட்டர்களுக்கு அறியும் சக்தி இருந்திருந்தால் அல்லது ஒட்டர்கள் அறியும்படி யாராவது செய்திருந்தால் சமீப தேர்தலில் பெரும்பான்மை ஒட்டர்கள் இம்மாதிரி தேசத்துக்குக் கேடு சூழத்தக்கதும் முட்டாள் தனமானதுமான காரியத்தைச் செய்திருக்கமாட்டார்கள். எப்படியோ மோசம் போய் விட்டார்கள். அயோக்கியர்களாலும், காலிகளாலும், கூலிகளாலும் ஏமாற்றப்பட்டு விட்டார்கள். அதைப் பற்றி இப்போது கவலைப்படுவதில் பயனில்லை.

காங்கிரஸ்காரர்கள் இந்திய சட்டசபைக்குப் போனபின்பு வரிகள் மொத்தத்தில் பல துறைகளில் அதிகப்படுத்தப்பட்டதே தவிர காங்கிரஸ்காரர்களால் குறைவு படுத்தப்பட்டது என்று சொல்வதற்கு ஆதரவு இல்லை. சென்ற முந்தின வருஷங்களுக்கு அரிசி முதலிய உணவுப் பொருள்களுக்கு வரி போட்டது முதலிய காரியங்கள் ஒருபுறமிருக்க இப்போதும் தபால் இலாக்காவில் சில அயட்டங்களில் வரிகள் ஒன்றுக்கு இரண்டாய் மூன்றாய் அதிகப்படுத்தப்பட்டு விட்டது.

அதாவது பர்மாவுக்கு - ரங்கூன் முதலிய ஊர்களுக்கு முன் காட்டுக்கு முக்காலணாவும் கவருக்கு ஒரு அணாவும் தந்திக்கு ஒன்பது அணாவும் இருந்து வந்தது. இப்போது காங்கிரஸ்காரர்கள் போனபிறகு அந்த ஊர்களுக்கு ஏப்ரல் முதல் தேதி முதல் காட்டுக்கு 2 அணா, கவருக்கு 2½ அணா, தந்திக்கு ரூ-1-2-0 என்பதாக ஏற்பட்டு விட்டது. பார்சல்களுக்கும் 2 அணாவாக இருந்தது. இப்போது எல்லா ஊர்களுக்கும் 4 அணாவாக உயர்த்தப்பட்டு விட்டது. போன வருஷம் அரிசிக்கு வரி போட்டது தவிர இவ்வருஷம் சர்க்கரைக்கு அந்தர் ஒன்றுக்கு வரி 1-5-0 ஆக இருந்ததை இப்போது அந்தர் 1க்கு 2 ரூ. ஆக செய்யப்பட்டு விட்டார்கள். இறக்குமதி ஆகும் வெள்ளிக்கு 2½ ரூ. தூக்கத்துக்கு 2 அணாவாக இருந்ததை 3 அணாவாக செய்யப்பட்டு விட்டது.

போன வருஷத்தைவிட இந்த வருஷம் வரியில் மொத்தம் ஒன்றரைக்கோடி ரூபாய்க்கு மேல் 2 கோடிவரை உயர்த்தப்பட்டு விட்டது. ஆகவே இனி மாகாண சட்டசபையில் என்ன செய்யப் போகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கப்போகிறீர்கள். உங்களுக்கு நன்மை 0 தான்.

குடி அரசு - கட்டுரை - 14.03.1937

காங்கிரஸ்காரர்களின் சமத்துவம்

- நேரில் கண்டோன்

ஈரோடு தாலுகாவில் சென்னை சட்டசபைக்கு காங்கிரஸ் அபேட்சகராக நின்று வெற்றி பெற்ற தோழர் கே.எஸ். பெரியசாமி அவர்களுக்கு ஈரோடு காங்கிரஸ் தலைவர் ஒரு விருந்து நடத்தினார். அவ்விருந்தில் பார்ப்பனரைக் கொண்டே சமையல் செய்யப்பட்டது.

அவ்விருந்திற்கு பார்ப்பன வக்கீல்களும், சில பார்ப்பனரல்லாதார்களும் சென்றிருந்தார்கள். பார்ப்பனர்களுக்குத் தனி யிடமும், பார்ப்பனரல்லாதார்களுக்குத் தனியிடமுமாக அமைத்து சாப்பாடு போடப்பட்டது. இதையறிந்த சில பார்ப்பனரல்லாத மானமுள்ள வாலிபர்கள் வெறுப்புக் கொண்டு வெளியில் வர ஆரம்பித்தார்கள். பின் அவர்களை சமாதானம் செய்யப்பட்டது.

மேலும் இந்த விருந்திற்கு ஒரு முஸ்லீம் தோழரும், ஒரு பார்ப்பன தோழரும் ஜோடியாகச் சேர்ந்து சென்றார்கள். விருந்து காரியங்களை கவனித்து வந்த மற்றொரு பார்ப்பனரல்லாத காங்கிரஸ் தலைவர் அந்த பார்ப்பன தோழரை நோக்கி “நீ அங்கே போய் சாப்பிடு” “நீ இங்கே போய் சாப்பிடு” என்று தனித் தனியான இடத்தைக் காண்பித்தார். அந்த முஸ்லீம் தோழர் வெற்றி பெற்ற காங்கிரஸ் சட்டசபை அங்கத்தினரிடம் ஷை சம்பவத்தைப்பற்றி கூறினார். அவர் கவனிப்பதாகக் கூறினார்.

இது ஈரோடு காங்கிரஸ்காரரிடம் மாத்திரமல்ல, எங்கும் எல்லா காங்கிரஸ்காரரிடமும் இப்படித்தான் நடந்து வருகிறது. பார்ப்பனரல்லாதாருக்கு என்று சுயமரியாதை வருமோ? பார்ப்பன சுயராஜ்யம் வந்தால் இன்னம் என்ன நடக்குமோ?

குடி அரசு - செய்தி கட்டுரை - 14.03.1937

என்ன?

“பார்ப்பனரல்லாதார் கட்சி தோற்று விட்டது” என்று நீலிக்கண்ணீர் விடும் தோழர்களே!

தலைவர்களையும், பாடுபட்டவர்களையும் குறை கூறும் தோழர்களே!!

நீங்கள் அக்கட்சி நலத்துக்கு ஆக என்று என்ன செய்தீர்கள்!!!

ஆங்கிலம் கற்று உத்தியோகத்திலிருக்கும் பார்ப்பனரல்லாதாரும் வக்கீல் பார்ப்பனரல்லாதாரும் அக்கட்சியின் பேரால் மனிதர் என்று மதிக்கப்பட்டு பயன் பெற்றவர்களும் “ஜஸ்டிஸ்” பத்திரிகைக்கு சந்தாதாரராகிப் படித்திருப்பீர்களா?

அல்லது வெட்கப்படும் தமிழ் மக்களாவது ஒவ்வொருவரும் “குடி அரசு” “விடுதலை” வாங்கி படித்திருப்பீர்களா?

அப்படியானால் “ஜஸ்டிஸ்” பத்திரிகைக்கும், “விடுதலை” வார இருமுறை பத்திரிகைக்கும், “குடி அரசு”க்கும் முறையே மீ 2500, 1000, 250 ரூ.வீதம் நஷ்டம் ஏற்படுவானேன்?

பார்ப்பனர்களைப் பாருங்கள், அவர்கள் முயற்சியை பாருங்கள், அவர்கள் பத்திரிக்கைகளை அவர்கள் எப்படி மதிக்கிறார்கள் ஆதரிக்கிறார்கள், பாருங்கள்.

ஆகவே கட்சி ஏன் ஜெயிக்கவில்லை? யாரால்? என்பதை இப்போதாவது உணருங்கள்.

ஆத்திரப்படுவதில் பயனில்லை.

இப்படிக்கு

கட்சியால் கடுகளவும் பயன் பெறாதவன்.

குடி அரசு - வேண்டுகோள் - 14.03.1937

காங்கிரசும் பார்ப்பனரல்லாதாரும்

- “ஜஸ்டிஸ்” எழுதுவது

தோழர் சி.ஆர். ரெட்டி அவர்களிடம் நமக்கு அனுதாபம் இல்லை. அவரும் நமது அனுதாபத்துக்கு உரியவரல்ல. ஆனால் அவரால் வெளிப்படுத்தப்பட்ட கடிதப்போக்குவரத்தானது காங்கிரசில் உள்ள பார்ப்பனரல்லாதாரின் கதியை நிச்சயிக்க மிகவும் முக்கியமான ஆதாரமாகும்.

நாம் வெகு காலமாகவே அதாவது நமது கட்சி ஆரம்பித்த காலம் முதல்கொண்டே நமது நாட்டில் பார்ப்பனர்கள் “தேசீயம்” “தேசாபிமானம்” “சுதந்திரப்போர்” என்று கூப்பாடு போட்டு வந்ததெல்லாம் பார்ப்பன சமூகத்தின் முன்னேற்றத்திற்கும் அச்சமுகம் மற்ற சமூகத்தை அடக்கி ஆள்வதற்கும் மற்ற வகுப்பார் சமீப காலமாக அரசியலிலும் சமூகத்துறையிலும் அடைந்து வரும் நலங்களை ஒழித்து பழய பார்ப்பனிய ஆட்சியை ஏற்படுத்தவும் தானே ஒழிய வேறில்லை என்று கூறி வந்திருக்கிறோம்.

ஜஸ்டிஸ் கட்சியானது பார்ப்பனர்களின் இவ்வெண்ணங்கள் நிறைவேறாமலிருக்கும்படியும் பார்ப்பனர்களின் ஏகபோக உரிமையை அழித்து அவர்களது ஆதிக்கத்திலிருந்து மக்கள் விடுதலை அடையும்படியும் தன்னால் ஆனதையெல்லாம் செய்து வந்திருக்கிறது என்றாலும் அதற்கு பார்ப்பனரல்லாத மக்கள் போதுமான ஆதரவும் ஒத்துழைப்பும் அளித்து வரவில்லை. ஆகையால் தோழர் சி.ஆர்.ரெட்டி போன்ற மேதாவிகளும் நாட்டை நடத்தத் தக்க திறமைசாலிகளும் இம்மாதிரி பார்ப்பனர்களால் புறக்கணிக்கப்பட்டதும் வஞ்சிக்கப்பட்டதும் மிகவும் அவசியமானதும் தகுதியுடையதுமேயாகும்.

பார்ப்பனர்கள் வகுப்பு பூராவும் சூழ்ச்சிக்கும் தந்திரத்துக்கும் மிகவும் பேர்போன கெட்டிக்காரர்கள் என்பதும் பார்ப்பனரல்லாதார் வகுப்பு பூராவும் அதை பார்த்துக்கொண்டும் பார்ப்பன சூழ்ச்சியினுடையவும் தந்திரத்தினுடையவும் வஞ்சகத்தினுடையவும் சகல கெடுதிகளையும் அனுபவித்துக்கொண்டும் இருப்பதோடு காங்கிரஸ் பார்ப்பனரல்லாதார் தொண்டுகள் எல்லாம் பார்ப்பன ஆதிக்கத்திற்கே பயன்படுகின்றன

என்பதை உணர்ந்து கொண்டும் இருக்கிறவர்களாய் இருக்கிறார்கள். மேலும் என்ன காரணத்தால் இவர்கள் காங்கிரசில் இன்னமும் இருந்து கொண்டு இருக்க வேண்டும் என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை.

அது எப்படியோ போகட்டும். தோழர் சி.ஆர். ரெட்டியாரின் நிலைமையை சற்று கவனிப்போம். சென்னை காங்கிரசைப் பொறுத்தவரை தோழர் ரெட்டியாரின் அறிவுக்கும் திறமைக்கும் ஒப்பிடக்கூடியவர் வேறு ஒருவர் இருக்கிறார் என்று சொல்லமுடியாது. இது தோழர் ரெட்டியாருக்கும் தெரியும். இந்தக் காரணத்தினாலேயே மந்திரி பதவியான தகுதியையும் திறமையையும் புத்தியையும் கவனித்து தன் பாதத்தில் வந்து விழுகும் என்று கருதினார். பார்ப்பனரல்லாதாருக்கு புத்திசாலித்தனமும் கெட்டிக்காரத்தனமும் இருந்தால் அப்படிப்பட்டவர்கள் காங்கிரசுக்கு தகுதி அற்றவர்கள் என்று பார்ப்பனர்கள் செய்து கொண்டிருக்கும் தடைவிதி தோழர் ரெட்டியாருக்கு தெரியாமல் போய்விட்டது போலும். பார்ப்பனத் தலைவர்கள் பார்ப்பனரல்லாதார்களில் புத்தியும் திறமையும் யோக்கியதையும் உள்ளவர்களை ஏற்கமாட்டார்கள் என்பதும் ரெட்டியாருக்கு இதுவரை தெரியாமல் போய்விட்டது.

அப்படி இல்லையானல் தோழர் ரெட்டியாரை ஏன் காங்கிரசு தலைவர்கள் சட்டசபை தேர்தலுக்கு நிறுத்தவில்லை? தோழர் ரெட்டியார் உள்ளூர் அதாவது அந்த ஜில்லா காங்கிரஸ் கமிட்டிக்கு தலைவராய் இருந்திருக்கிறார், ஜஸ்டிஸ் க்ஷியை வைவதற்கு ஆக தோழர் ரெட்டியாரின் முழு சேவையையும் காங்கிரசே உபயோகப்படுத்திக் கொண்டும் வந்திருக்கிறது.

அப்படிப்பட்ட ஒருவரை அதாவது தகுதி, அறிவு, திறமை ஆகியவை கொண்டவரும், காங்கிரசுக் கமிட்டிக்குத் தலைவரும் பொதுத் தலைவர்களில் ஒருவராய் கருதப்பட்டு வந்தவரும் எதிரிகளை வைவதற்கு மிகவும் உற்சாகமாகவும் உரிமையாகவும் உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளப்பட்டவரும் ஆன தோழர் ரெட்டியாரை ஏன் சட்டசபை ஸ்தானங்கள் ஒன்றிற்கு நிறுத்தப்பட்ட வில்லை என்பதற்குக் காரணம் வேண்டாமா என்று கேட்கின்றோம். தோழர் ரெட்டியார் விண்ணப்பம் போடவில்லை என்பது ஒரு குற்றமானால், அபேக்ஷகர்களை பொறுக்கி எடுக்கும் சபை அவரை தெரிந்தெடுக்க என்ன ஆட்சேபம் குறுக்கே இருந்தது என்பது தெரியவில்லை. அன்றியும் தோழர் சி. ராஜகோபலாச்சாரியார் விண்ணப்பம் போடாமலும் “இனிமேல் காங்கிரஸ் கமிட்டிகளில் யாதொரு சம்பந்தமும் வைத்துக் கொள்வதில்லை” என்று விளம்பரப்படுத்திவிட்டும் வெளியில் இருந்த பொழுதும் அவரைப்போய் எல்லோரும் கெஞ்சவும் அவர் ஒப்புக்கொண்டது ஒரு பெரிய தயவாகவும் கருதியவர்கள் தோழர் சி.ஆர்.ரெட்டியார் விஷயத்தில் ஏன் அவரை தெரிந்தெடுக்கவில்லை? என்பதற்கு என்ன பதில் சொல்லுவார்கள்?

ஒவ்வொருவரும் விண்ணப்பம் போட்டுத்தான் தெரிந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்ற சட்டம் காங்கிரசில் இருந்திருக்குமானால் எல்லோர் விஷயத்திலும் அப்படியே நடந்திருக்க வேண்டும். அப்படிக்கில்லாமல் தகுதி உடையவர்களை கேட்டுக்கொள்ளுவது என்று இருக்குமானால் மற்ற அநேகரை கேட்டது போலவே தோழர் ரெட்டியாரையும் கேட்டு விண்ணப்பம் போடச்சொல்லியாவது இருக்க வேண்டும்.

11ந் தேதி “ஹிந்து” பத்திரிகை விசாகப்பட்டினக் காங்கிரஸ் கமிட்டியில் தலைவருடைய பதிலையும் ஒரு நிருபருடைய செய்தியையும் வெளியிட்டிருக்கிறது. அவைகளைப் பார்த்தால் காங்கிரஸ்காரர்கள் தோழர் ரெட்டியாரை அஜாக் கிரதையாகவோ அல்லது தவறுதலாகவோ இக்காரியத்தை செய்ததாக நினைப்பதற்கு இல்லை. அதற்கு மாறாக வேண்டுமென்றே காங்கிரஸ் அங்கத்தினர் லிஸ்டிலிருந்து விலக்கியதாக கருத இடமிருக்கிறது. தோழர் ரெட்டியார் தன்னை காங்கிரஸ்காரர்கள் என்னமோ பகிஷ்கரித்து விட்டார்கள் என்று நினைக்கக்கூடும். ஆனால் நன்கு பரிசீலனை செய்தால் அவரை விலக்கியது வேண்டுமென்றே கழுத்தைப் பிடித்து வெளியே தள்ளியதற்கு ஒப்பாகும். ஏன் இவ்வாறு செய்தார்கள் என்றால், தோழர் ரெட்டியார் முதன் மந்திரி ஸ்தானத்திற்கு தோழர் ஆச்சாரியாருடன் போட்டி போடுவார் என்ற ஒரே எண்ணத்தால் தான் என்று சொல்ல வேண்டும். ஆரம்பத்திலே ஒரு சிறு தவறிழைத்தால் பின்னால் பல ஆபத்துகளுக்கு ஆளாக வேண்டுமென்று கருதியும் தங்கள் சமூகமாகிய பிராமண சமூகத்தின் நன்மையை நாடியுமே காங்கிரஸ் தலைவர்களில் ஒருவராகிய தலைவர் ரெட்டியாரை தியாகஞ்செய்து விட்டார்கள். ஏன்? அவர் பார்ப்பனரல்லாதாரானால் தோழர் வல்லபய்யப்ப்டேல் சொன்னபடி “தந்திரமுள்ள அரசியல் வாதி” யாகிய தோழர் ராஜகோபலாச்சாரியாரை அவருக்குப் பதிலாகத் தெரிந்தெடுத்துக் கொண்டார்கள். பிராமண முதன் மந்திரியாயிருந்தால் அவர்களுடைய (பிராமண சமூகத்தாருடைய) வாழ்க்கையானது சரியாகப் பாதுகாக்கப்படும் எனக் கருதியே இச்சதி செய்திருக்கிறார்கள்.

ஆகவே சென்னையில் சர்வாதிகாரர்களாக விளங்கும் கும்பல்கள், சுயமரியாதையும், சுயபுத்தியும் கொண்ட காங்கிரஸ் பார்ப்பனரல்லாத தோழர்களாகிய சி.ஆர். ரெட்டியார், டாக்டர் பி. வரதராஜுலு போன்ற தலைவர்களை காங்கிரசிற்கு புறம்பே நிறுத்தினதோடுமட்டுமல்லாமல் அசம்பளியில் பார்ப்பனர் தொகையையும் அதிகரிக்கச் செய்து கொண்டனர். இதற்கு முன் சட்டசபையில் வீற்றிருந்த பிராமண அங்கத்தினர் தொகையையும் இப்பொழுது அச்சட்டசபைக்கு அவர்களுக்கு கிடைத்திருக்கும் அங்கங்களின் தொகையையும் பார்த்தால் வகுப்பு விகிதாச்சாரப்படி எந்த வகுப்பாரும் இவ்வளவதிகமான அங்கங்களை பெறவில்லை யென்று

நன்கு விளங்கும். ஏனெனில் சட்ட சபைக்கு தமிழ் நாட்டில் பொதுத் தொகுதியில் 23 பிராமணர்களும் 50 பிராமணரல்லாதாரும் அங்கம் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆந்திர நாட்டில் 20 பிராமணர்களும் 28 பிராமணரல்லாதாரும் அங்கம் பெற்றிருக்கின்றனர். அதேவிதமாக மேல் சபைக்கு தமிழ்நாட்டில் 5 பிராமணர்களும் 5 பிராமணரல்லாதாரும் ஆந்திர தேசத்தில் 7 பிராமணரல்லாதாரும் 5 பிராமணர்களும் அங்கம் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆக கீழ் சபையில் செல்வாக்கு மிகுந்த 53 பிராமணர்களும் 106 பிராமணரல்லாதாரும் காங்கிரஸ் கட்சியில் இருந்து வருகிறார்கள். மேல் சபையில் 12 பிராமணர்களும் 14 பிராமணரல்லாதாரும் காங்கிரஸ் கட்சியில் இருந்து வருகிறார்கள். இன்னும் தெளிவாகச் சொல்லப்போனால் 100-க்கு 3 வீதம் ஜனசங்கிகையுள்ள பிராமண சமூகம் அசம்பிளியில் 100-க்கு 50 வீதம் சரிபகுதி ஸ்தானங்களைப் பெற்றிருக்கிறது என்று சொல்லலாம்.

இந்த கணக்கு விகிதங்களை பொது மக்களுக்கு ஏன் எடுத்துக் காட்டுகிறோமென்றால் காங்கிரஸ் போர்வையை மூடிக்கொண்டு வகுப்புவாதம் எவ்வளவு தூரத்திற்கு பெரிய பாதகத்தை விளைவிக்கக் கூடியதாக நடந்து வருகிறது என்பதோடு காங்கிரஸில் உள்ள பிராமணரல்லாத தோழர்கள் விழித்துக் கொண்டு மக்களின் பொது நலத்திற்கு தாங்கள் செய்ய வேண்டிய கடமையை எச்சரிப்பதற்காகவேயாகும். காங்கிரஸின் பேரால் வெற்றி பெற்றவர்களில் பெரும்பான்மையோர் சுயநல யதேச்சாதிகாரிகளாக விளங்கும் கும்பல்களுக்கு கட்டுப்பட்ட அடிமைகள் என்பது நமக்குத் தெரியாமலில்லை. ஆனாலும் சிலர் சுத்த இரத்தமும், சுயமரியாதையும், சுயபுத்தியும், சுயேச்சைத் தன்மையும் உடையவர்கள் இல்லாமலில்லை. அத்தகையவர்கள் பிராமணர் யதேச்சாதிகாரத்தை தலையெடுக்க வொட்டாமல் அழிக்க வேண்டுமென்பதுதான் எங்களுடைய விருப்பம். வெகு சீக்கிரத்தில் காங்கிரஸ் கட்சி மந்திரி பதவி, செக்ரட்டரி பதவி, தலைவர் பதவி முதலானவைகளை பங்கு போடப் போகிறார்கள். தோழர் ஆச்சாரியார் தம்முடைய சமூகத்தாருக்கு எத்தனை ஸ்தானங்கள் கிடைக்க வேண்டுமோ அத்தனையும் கிடைக்க வழி செய்வதில் ஒரு நாளும் மறந்துவிட மாட்டார். இது சமயத்தில் பார்ப்பனரல்லாதார் உறுதியாக நின்று தங்கள் கடமையை ஆற்றுவார்களேயானால் உண்மையிலே அவர்கள் நாட்டிற்கு பெரிய பணி செய்தவர்களாவார்கள். நம்மைப் பொறுத்தவரையில் எந்தக் கட்சியிலிருந்தாவது பார்ப்பனரல்லாதார்கள் முன்னேற்றமடைந்தால் அதுவே நமக்கு மிகுந்த திருப்தியளிப்பதாகும்.

குடி அரசு - கட்டுரை - 14.03.1937

“விதவை கர்ப்பம் குதகக்கட்டி ஆய்விட்டது”

காங்கிரஸ்காரர்கள் நாம் கூறி வந்தபடியே நிபந்தனையில்லாமல் மந்திரிபதவி ஏற்றுக்கொள்ளுவது என்கின்ற முடிவுக்கு வந்துவிட்டதோடு 5 வருஷ காலத்துக்கும் மந்திரி பதவி தங்களை விட்டுப் போகாமல் இருப்பதற்கு சர்க்காருக்கு தாங்களாகவே நிபந்தனையும் கொடுத்து விட்டார்கள். அதாவது மந்திரிகள் அரசியல் சட்டதிட்டங்களுக்கு கட்டுப்பட்டு நடக்க வேண்டும் - நடப்போமாகவும் என்பதை காங்கிரஸ் மூலமே தீர்மானித்து சர்க்காருக்கும் தெரிவித்து விட்டார்கள்.

சட்டசபை மெம்பர் ஆகி சர்க்கார் கட்டிடத்துக்குள் பிரவேசிக்கும்போதே பிரிட்டிஷ் அரசருக்கும் அரச சந்ததிக்கும் அரச சட்டங்களுக்கும் ஆக்கினைக்கும் கட்டுப்பட்டு பக்தி விசுவாசமாய் நடக்கிறேன் என்று (ராஜவிசுவாச) பிரமாணம் செய்து ஆகவேண்டும் என்பது ஒருபுறமிருந்தாலும் அதற்கு காங்கிரஸ்காரர்கள் ஒரு மாதத்திற்கு முன் ஒரு வியாக்கியானம் செய்தது. அதாவது “மனதில் ஒன்றை வைத்துக்கொண்டு வாயில் ஒரு விதமாய் பிரமாணம் செய்தால் அந்த பிரமாணம் உண்மையான பிரமாணமாகாது” என்று வியாக்கியானம் செய்ததால் சர்க்கார் எங்கு தப்பிதமாய் நினைத்துக்கொண்டு மந்திரி சபை அமைக்க தங்களை கூப்பிடாமல் விட்டுவிடுவார்களோ என்று கருதி அதாவது கூப்பிட்டு மந்திரிபதவி ஏற்கச் சொன்னாலும் கூட ஏற்றபின் சர்க்கார் ஏறுமாறாய் நடந்து சீக்கிரம் மந்திரி பதவி ஒழியும்படி ஏதாவது சர்க்கார் செய்துவிடுவார்களோ என்று பயந்து இப்போது பச்சையாய் அரசியல் சட்டத்துக்கு (சீர்திருத்த சட்டத்துக்கு) கட்டுப்பட்டு நடக்கிறோம் என்றும் அந்தப்படி நடக்கும் காலங்களில் சர்க்கார் தங்கள் எதேச்சாதிகாரத்தை நடத்தக்கூடாது என்றும் விண்ணப்பம் போடும் படியான நிலைமைக்கு வந்துவிட்டார்கள்.

இதுவரை எந்த “சர்க்கார் தாசர்” கட்சியும் “தேசத்துரோக” கட்சியும் இம்மாதிரி சிறிதும் மானமும் வெட்கமும் சுயமரியாதையும் இல்லாத ஒரு நிபந்தனையை தாங்களாகக் கொடுத்து மந்திரி பதவிப்பிச்சை கேட்டதில்லை என்று உறுதியாய்ச் சொல்லுவோம்.

இத்தீர்மானம் அதாவது:-

“சட்டசபையில் உள்ள காங்கிரஸ் தலைவர்களும் மந்திரிகளும் சட்டத்திற்கு உட்பட்டு நடந்துகொள்ளும் வரையில் சட்ட பூர்வமான நடவடிக்கைகளைப் பொறுத்த மந்திரிகளின் யோசனைகளை கவர்னர் நிராகரிக்கவோ, விசேஷ அதிகாரங்களை கவர்னர் உபயோகிக்கவோ மாட்டாரென்று காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திருப்தி அடையும்படி பகிரங்கமாகக் கூறினாலன்றி (யார் கூறுவது ப-ர்) மந்திரி பதவியை ஏற்கலாகாது” என்பதாகும்.

இந்த தீர்மானம் அ.இ. காங்கிரஸ் கமிட்டியில் வந்தபோது அதை எதிர்த்துப் பேசிய தோழர்கள் எல்லோரும் அதாவது தோழர்கள் ஜெயப்பிரகாஸ் போன்ற சமதர்மவாதிகள், பட்டாபி போன்ற காங்கிரஸ்காரர்கள், மாளவியா போன்ற மிதவாதிகள் அத்தீர்மானத்தில் உள்ள மானங்கெட்ட தன்மையையும் புரட்டையும் ஏமாற்றுதலையும் புட்டுப் புட்டு விளக்கமாகக் காட்டி இருக்கிறார்கள். அவைகளை மற்றொரு பக்கம் பிரசுரித்திருக்கிறோம். அதற்கு மேல் நாம் எடுத்துக்காட்டுவது என்பது சிறிதும் முடியாத காரியமே. காங்கிரஸ்காரர்கள் சட்டத்துக்கு கட்டுப்பட்டு நடக்கிறோம் என்று சொன்ன பிறகும் சட்டத்துக்கு கட்டுப்பட்ட முறையில் யோசனை கூறுகிறோம் என்று சொன்ன பிறகும் எதற்கு ஆக ஒரு கவர்னர் தனது எதேச்சாதிகாரத்தை நடத்த முன் வருவார் என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை. அதற்கு ஆக அவரை சம்மதம் கேட்பது எதற்கு என்றும் நமக்குப் புரியவில்லை.

இத்தீர்மானமானது ஒரு மனிதன் ஒரு மேஜிஸ்ட்ரேட்டைப் பார்த்து “நான் குற்றம் செய்யாதபோது என்னைத் தண்டிப்பதில்லை என்று ஜாடை காட்டுங்கள்” என்று விண்ணப்பம் போடுவதுபோல் இருக்கிறது.

இவைகள் ஒருபுறமிருந்தாலும் “அரசியல் சீர்திருத்த சட்டத்தில் உள்ள நிபந்தனைகள் மக்களுக்கோ நாட்டுக்கோ எவ்வித நன்மையும் செய்ய முடியாதபடி இருக்கிறதால் சீர்திருத்தத்தை உடைக்கவேண்டும்” என்று கூறிய காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு அரசியல் சீர்திருத்தப்படி நடந்து காட்டுவதன் மூலம் அதுவும் கவர்னர் பிரபு மனங்குளிர சட்டப்படி நடந்து காட்டுவதன் மூலம் தேசத்துக்கோ மக்களுக்கோ சீர்திருத்தத்தை உடைப்பதற்கோ என்ன நன்மை செய்யக்கூடும் என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் நினைத்திருக்கிறார்கள் என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை.

“பூமிகளுக்கும் வீடுகளுக்கும் வரி இருக்காது, ரயிலுக்கு சார்ஜ் இருக்காது, மலைகளில் காடுகளில் மாடு கன்றுகள் மேய பாஸ் (சங்கம்) இருக்காது, மழை பெய்யெனும் போது பெய்யும், வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இருக்காது, பட்டினிக் கொடுமை இருக்காது” என்றெல்லாம் சொல்லி பாமர மக்களை நம்பச் செய்து ஓட்டுப் பெற்றவுடன் சீர்திருத்த சட்டத்திற்கு அடங்கி மந்திரிகள் புதிய அரசியல் வேலை நடத்தும்போது

கவர்னர் எதேச்சாதிகாரம் செய்யக்கூடாது என்று கவர்னர் கேட்டுக்கொள்வது என்பது தோழர் கேல்கர் சொல்லுவதுபோல் இதுவரை யாராலும் எந்தக் கட்சியாலும் செய்திருக்காத அரசியல் அயோக்கியத்தனமேயாகும்.

ஆனபோதிலும் நாம் சிரிதும் இதை ஆகேபிக்கவில்லை. விதவைகள் கர்ப்பம் 100க்கு 90க்கு மேல் “சூதகக்கட்டியாக” “மாறி” விடுவது உலக இயற்கையேயாகும். உங்களின் முட்டாள்தனம் காரணமாக யாராவது விதவையாக இருக்க வேண்டியதானால் இயற்கையை வெல்ல முடியாதவர்கள் கர்ப்பமாகித்தான் தீருவார்கள். அதைச் சகித்துக்கொள்ள முடியாத முட்டாள் பொது ஜனங்களின் முன்னால் விதவைகள் அந்த கர்ப்பத்தை தன் தந்திரத்தால் சூதகக் கட்டியாக்கி ஒழித்து விட்டு மனிதர்களாய் வாழவேண்டியவர்களாகிறார்கள்.

அதுபோல் ஜனங்களின் முட்டாள் தனத்தால் இப்படிப்பட்ட காங்கிரசு என்று ஒன்று இருக்க வேண்டியதாகிறது. அந்த காங்கிரஸ்காரர்கள் இயற்கையை வெல்ல முடியாதவர்களாக வேஷத்தில் ஒருவிதமும் காரியத்தில் ஒருவிதமுமாய் வாழவேண்டியவர்களாகிவிடுகிறார்கள். அதாவது வேஷத்தில் தியாகமும் காரியத்தில் சுயநலமுமாக இருக்க வேண்டியவர்களாகிறார்கள். பொதுஜனங்கள் சுய காரியத்துக்கு மதிப்புக்கொடுக்காமல் வேஷத்துக்கு மதிப்புக் கொடுப்பதால் காங்கிரஸ்காரர் (பார்ப்பனர்கள்) தங்கள் காரியத்தால் ஏற்பட்ட பலனை எப்படியாவது பித்தலாட்டத்தால் திரித்து வியாக்கியானம் கூறி காரியத்தில் ஏற்பட்ட குற்றத்திலிருந்து தப்பித்துக்கொண்டு சுயநன்மை அடைந்து விடுகிறார்கள். இதற்கு ஆக காங்கிரஸ்காரர்களை குற்றம் சொல்லுவதில் இருப்பதாக நாம் கருதவில்லை. பொது ஜனங்களில் பெரும்பாலோர் எவ்வளவு காலம் மடையர்களாகவும் மூடர்களாகவும் இருக்கிறார்களோ அதுவரை அயோக்கியர்கள், பித்தலாட்டக்காரர்கள் ஆகியவர்கள் காரியம் வெற்றி பெற்றுக்கொண்டுதான் வரும். அதைப்பற்றி கவலைப்படுவது முட்டாள்தனம் என்றுதான் கூறுவோம்.

எது எப்படி இருந்தாலும் இன்று நம் நாட்டில் தேர்தலில் தோல்வியுற்ற கட்சிகள் எல்லாம் அவர்களது அரசியல் கொள்கைகளில் திட்டங்களில் வெற்றி பெற்று விட்டார்கள் என்பதும் தேர்தலில் வெற்றி பெற்ற கட்சிகள் என்பவைகள் அரசியல் கொள்கைகளில் திட்டங்களில் படுதோல்வி அடைந்து விட்டார்கள் என்பதும் உறுதியாய் விட்டது. இதை பொது ஜனங்களில் எவ்வளவு மூடர்களும் உணரத்தக்க காலமும் கிட்ட நெருங்கி விட்டது. மந்திரி பதவிகளையும் தேர்தல்களையும் வெகு கேவலமாகப் பேசி இழித்துரைத்த காங்கிரஸ்காரர்கள் தேர்தலில் குளித்து முழுகி சுத்த ஆடையுடன் - பக்தியுடன் மக்களை ஓட்டுக்கு வரச் செய்து காங்கிரஸ்காரர்கள் தங்கள் பெண்டு பிள்ளைகளை இறுக்கமான

உடையுடன் அலங்கரித்து வந்து மக்கள் கையைப்பிடித்து ஓட்டுப்போடும் விதத்தை மக்களுக்கு விளக்கிக்காட்டி மத உணர்ச்சியான பக்தி விஸ்வாசத்துடன் ஓட்டுப்போடச் செய்ய வேண்டிய நிலைமையை அடைந்து விட்டார்கள். ஓட்டுப் போடுவதில் உள்ள மோட்சத்தையும் எடுத்துக்காட்டி விட்டார்கள். கடசியாக டில்லியில் கூடிய அ.இ.கா. கமிட்டியில் கவர்னர்களுக்கு வாக்குறுதி கொடுத்துவிட்டு கவர்னரிடம் கேட்காமல் ஜாடை காட்டினால் போதும் என்று அதுவும் பொது ஜனங்களுக்கு திருப்தி ஏற்படும்படியாய் இல்லாமல் கட்சித் தலைவர்களுக்கு திருப்தி ஏற்படும்படி ஜாடை காட்டினால் போதுமென்ற நிலைமைக்கு சர்க்கார் அடிபணிய ஒப்புக்கொண்டு விட்டார்கள்.

பொது ஜனங்களிடம் காங்கிரஸ்காரர்கள் பேசும்போதெல்லாம் மற்ற கட்சிகளைக் குறை கூறியும் சர்க்காரை குறை கூறியும் எவ்வளவோ வீராவேசமாய்ப் பேசி மக்களை ஏய்த்தவர்கள் இப்போது தாங்கள் மற்றக் கட்சிக்காரர்கள் நிலைமைக்கு வந்த உடன் சர்க்காருக்கும் சட்டத்துக்கும் இவ்வளவு தூரம் கட்டுப்பட்டு நடப்பதாக இவ்வளவு வெளிப்படையாகச் சொல்லுவதென்றால் இது அவர்களது படுதோல்வியும் மகா துணிவுமான காரியம் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

“மயிருள்ள சீமாட்டி வாரி வீசி முடிவாள்” என்கின்ற பழமொழிக்கேற்ப பாமர மக்களைத் தங்கள் சுவாதீனப்படுத்திக்கொண்டிருக்கும் மக்கள் இதுவும் செய்வார்கள் இன்னமும் அநேகம் செய்வார்கள். அவர்கள் மீது குறை கூறுவது கையாலாகாத் தனமேயாகும்.

இன்று அவர்களுக்கு (காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு) எதிரிகள் யார்? எங்கே இருக்கிறார்கள்? எத்தனை பேர் என்றால் எல்லாம் இல்லை என்றுதான் சொல்லக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இதை மாற்ற முயற்சிக்க வேண்டியதே இப்போது நம் கடமையாகும். அதற்கேற்ற சந்தர்ப்பம் நன்றாய் வழி திறக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

ஆதலால் காங்கிரஸ்காரர்கள் பதவி ஏற்று அவர்கள் செய்வதைப் பார்ப்போம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 21.03.1937

தோழர் C.S.R.க்கு “5 வருஷம்”

காங்கிரஸ்காரர்கள் என்னும் நமது பார்ப்பனர்கள் எந்த அளவுக்கு ஆணவம் படைத்தவர்களாக ஆகிவிட்டார்கள் என்பதற்கு அவர்கள் அடிக்கடி போடும் கரணங்களும் பித்தலாட்டங்களும் வஞ்சகங்களும் பாமர மக்களை ஏமாற்றும் சூழ்ச்சிகளும் ஒருபுறமிருந்தாலும் தங்களை ஒரு கொடுங்கோன்மை பழிவாங்கும் தன்மையினராக நினைத்துக்கொண்டு அடக்கு முறைத் திட்டங்களையும் கடுமையான தண்டனைகளையும் கையாளுவதாக மக்களுக்குக் காட்டி மிரட்டி வருகிறார்கள். இதனால் மற்றவர்களைக் காங்கிரசுக்குள் - தங்களுக்குள் அடங்கி சரணாகதியாய் நடக்கச் செய்ய இது ஒரு சூழ்ச்சிமார்க்கம் என்று கருதிச் செய்கிறார்கள்.

இந்த சூழ்ச்சி எந்த அளவுக்குப் போய்விட்டது என்று பார்த்தால் கோயமுத்தூர் தோழர் சி.எஸ். ரத்தினசபாபதி முதலியார் அவர்களை “5 வருஷகாலத்துக்குப் பொது வாழ்வில் காங்கிரசில் எவ்வித ஸ்தானத்துக்கும் தகுதி இல்லை” என்பதாகத் தீர்மானித்து விட்டார்களாம்.

இன்று காங்கிரசில் தலைவராயிருக்கும் தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் தோழர் சி.எஸ்.ஆர். அவர்கள் வீட்டிற்கு நடையாய் நடந்து கடித்ததின் மேல் கடிதம் எழுதி அவரை சட்டசபை அபேக்ஷகரிலிருந்து பின் வாங்கிக் கொள்ளும்படி கெஞ்சி அவர் வித்திற்றா செய்தவுடன் காங்கிரஸ் அபேக்ஷகர் வெற்றியும் பெற்று விட்டு அதுமாத்திரமல்லாமல் தோழர் சி.எஸ்.ஆர். அவர்களின் மேலான குணத்தைப் புகழ்ந்து சி.ரா. அவர்கள் மேடைகளிலும் பேசி அவருக்கு நன்றியும் செலுத்தி விட்டு இப்போது அவரை “5 வருஷம் தண்டித்து இருப்பதாய் தீர்ப்பு” எழுதி பகிரங்கப் படுத்துகிறார்கள் என்றால் “காரியத்துக்கு காலைக் கட்டுவதும் காரியம் தாண்டினால் காலைவாரிப் போடுவதும் பார்ப்பான் குணம்” என்கின்ற பழமொழி நிர்வாணமாய் மெய்ப்பிக்கப்பட்டு விட்டதா இல்லையா என்று கேட்கிறோம்.

தோழர் சி.எஸ்.ஆர். அவர்களுக்கும் இது வேண்டும் என்றுதான் கூறுவோம். “மகன் செத்தாலும் சரி, மருமகன் முண்டச்சி ஆகவேண்டும்” என்பதற்கிணங்க ஜஸ்டிஸ் கட்சி மீதுள்ள அதாவது அக்கட்சி தலைவர்கள்

மீதுள்ள கோபத்தைக் காட்டுவதற்கு ஆக காங்கிரசைப் பணியப் போனவருக்கு இந்த நிலை ஏற்பட்டதானது இனியும் இவரைப்போன்ற மனப்பான்மை கொண்டவருக்கு இது ஒரு படிப்பினையாகும் என்றே கூறுவோம்.

பொதுவாக இந்த மாகாணத்திலேயே பொது வாழ்வில் தோழர் சி.எஸ்.ஆர். அவர்களைப் போன்ற நாணயமுள்ளவர் அதாவது தனது சுயநலத்துக்கு ஆக பொதுநல வாழ்வை சிறிதும் பயன்படுத்திக் கொள்ளாதவர் ஒருவர் உண்டு என்று சொல்லுவதென்றால் அது சுலபமான காரியமாக ஆகிவிடாது. பொதுநல வாழ்வு காரியமாகவே தனது செல்வம், தனது வாலிபம், ஊக்கம் ஆகியவைகளை தாராளமாய் செலவு செய்தவர். ஒரு காலத்தில் தாலுக்கா போர்ட் நாமினேஷனுக்கு ஆக 20000 ரூ கொண்டு வந்து ஒருவர் காணிக்கை வைத்ததை உதைத்துத் தள்ளிவிட்டு ஒரு பெரிய விரோதத்தை சம்பாதித்துக்கொண்டு போராடியவர். தனது முக்கிய நண்பர்களைக் கூட அலட்சியம் செய்து எதிரிகளுக்கு அனுகூலமாய் இருந்தவர். சிறப்பாக பார்ப்பனர்களுக்கு அந்தரங்க விசுவாசமாக நடந்து கொண்டவர். இப்படிப்பட்டவர் அதே பார்ப்பனர்களால் காலவாரி விடப்பட்டதும் அவர்களே துணிகரமாய் “5 வருஷ தண்டனை” கொடுத்து இருப்பதும் காங்கிரசுக்கு பிற்கால வாழ்வில் பிரதிபலிக்காமல் வீணாகப் போகக்கூடியதாய் இருக்காது என்றே கருதுகிறோம்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 21.03.1937

பார்ப்பானுக்கு ஏன் ஆத்திரம் வராது?

சென்ற மாதம் நடந்த சட்டசபை தேர்தலில் பார்ப்பனர்கள் தங்கள் கட்சிக்கு வெற்றி ஏற்பட வேண்டுமென்று உத்தியோகப் பார்ப்பான் முதல் கொண்டு எச்சில் கிண்ணம் கழுவும் பார்ப்பான் வரை பெண்டு பிள்ளை குடும்ப சமேதமாய் கட்டுப்பாடாய் அக்கரையாய் ஆத்திரமாய் அலைந்து திரிந்து வேலை செய்தார்கள் என்பதைப் புகழ்ந்து அச்சமூகத்தை மெச்சிப்பேசுவதே இன்றைய எந்தக் கூட்டத்தினுடையவும் முதல் பேச்சாய் இருக்கிறது. அது உண்மைதான். ஆச்சரியப்படத் தக்கதுதான்.

ஆனால் அதன் காரணம் அவர்களுடைய பொது நல சேவை என்று சொல்ல முடியுமா? அல்லது அதிகாரம், பதவி ஆகியவற்றின் ஆசை என்று சொல்லிவிட முடியுமா? என்றால் இரண்டும் அல்ல என்று தான் சொல்லுவோம். மற்றென்னவென்றால் பார்ப்பனர்களை நாம், (ஜஸ்டிஸ் கட்சியும் சுயமரியாதைக் கட்சியும்) அந்த நிலையில் கொண்டு வந்து வைத்து விட்டோம். அவர்களது வாழ்க்கையை சமூகத்துறையிலும் அரசியல் துறையினும் மிக்க நெருக்கடியானதாக ஆக்கிவிட்டோம். சகல தொழிலிலும் பிரவேசிக்க அவர்கள் துணிந்தும் நாம் ஒவ்வொன்றிலும் தடுத்து கஷ்டமாக்கி விட்டோம். நாம் ஆக்காவிட்டாலும் “தானாகவேயாவது” ஆகிக்கொண்டு வர வேண்டியதாகிவிட்டது என்றாவது சொல்லித்தீர வேண்டியதாகிவிட்டது.

ஒரு சின்ன உதாரணம் கூறுவோம்.

உத்தியோக முறையில் நாம் வகுப்பு உணர்ச்சியை கிளப்பி விட்டதிலிருந்து - வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம் ஏற்பட்டதிலிருந்து அவர்கள் ஆதிக்கமும் பெருமையும் தேயத் தலைப்பட்டு விட்டது என்பதோடு மூடநம்பிக்கை ஒழிய வேண்டும் என்கின்ற அபிப்பிராயத்தை செல்வாக்குப் பெறும்படி நாம் செய்துவிட்டது முதல் மதத்திலும் சமூகத்துறையிலும் அவர்களுடைய உயர்வும் மதிப்பும் தேய்ந்துவர ஆரம்பித்துவிட்டது.

அச்சமூகத்தில் 100க்கு ஐம்பது பேருக்கு மேல்பட்டவர்கள் படித்து 100 உத்தியோகங்களில் 90 உத்தியோகங்களை கைப்பற்றி வந்ததும்

அச்சமுகத்தில் உள்ள மீதி 100க்கு 50 பேருக்கு புரோகிதம், அர்ச்சகம், பரிசாரம், ரிஸ்டோரெண்ட், தூது ஆகிய வேலையில் ஈடுபட்டிருந்ததுமே அச் (பார்ப்பன) சமூக ஜீவன மார்க்கமாக இருந்தது.

மற்றும் வக்கீல், டாக்டர் ஆகிய வேலையும் அச்சமுகத்துக்கே ஏகபோக உரிமையாகவும் பணம் சம்பாதித்து சேர்க்கும் மார்க்கமாகவும் இருந்தது. இந்த நிலையில் இன்று அவர்களது படிப்பு, உத்தியோகம், வக்கீல், டாக்டர் ஆகிய பிழைப்புக்கு பலமான போட்டி ஏற்பட்டுவிட்டது. அரசியல் அதிகாரம் 15 வருஷ காலமாக அவர்களிடமிருந்து சிறிது சிறிதாக பறிக்கப்பட்டு விட்டதால் பார்ப்பனர்களே போட்டியில் முழு வெற்றியும் பெறுவதற்கு மார்க்கமில்லாமல் போய்விட்டது. சமூக வாழ்க்கையிலும் மதிப்பும் பெருமையும் குறைந்த உடன் அவர்களது சோம்பேறி வாழ்க்கைக்கு போதிய வருமானத்துக்கும் கூட வழி இல்லாமல் போய்விட்டது. இதன் பயனாய் பச்சை வருணாச்சிரம பார்ப்பனர் முதல் பெரிய சீர்திருத்த பார்ப்பான் - சர்க்கார் சேவக பார்ப்பான் முதல் மிதவாதப் பார்ப்பான் அதி தீவிர சத்தியாக்கிரக பார்ப்பான் முதல் தேசிய - சமதர்ம - பொது உடமை பார்ப்பான் வரை தங்களது நிலைமைக்கு வருந்தி கூடிக்கூடி ஒருவருக்கொருவர் கட்டி அழுது தங்கள் தங்கள் துக்கத்தை ஆற்றிக்கொள்ளவும் அச்சமுகத்துக்கு ஏற்பட்ட கஷ்டத்துக்கு பரிசாரம் உடனே தேடவும் முயற்சி செய்யவும் வேண்டியதாய் போய்விட்டது.

இதன் பயனாகவே தோழர் சி. ராஜகோபாலாச்சாரியார் ஒரு கூட்டத்தில் பேசும்போது “இந்த தேர்தலில் ஜஸ்டிஸ் கட்சியை ஜெயிக்க விட்டு விட்டால் நாம் (பார்ப்பனர்கள்) எல்லோரும் வங்காளக்குடாக்கடலில் விழுந்து மடிய வேண்டியதுதான்” என்று சொன்னார்.

பார்ப்பனர்களுக்கு மேல்கண்டபடியான கஷ்டங்களால் ஏற்பட்ட நஷ்டங்கள் அவ்வளவும் பார்ப்பனரல்லாதாருக்கு லாபமாய் இருந்ததால் அதை அடைந்து சுகத்தில் இருக்கும் பார்ப்பனரல்லாதாருக்கு கவலைப்படவேண்டிய அவசியமோ கட்டுப்பட வேண்டிய அவசியமோ ஒன்று சேர்ந்து ஒற்றுமையாய் வேலை செய்ய வேண்டிய அவசியமோ இல்லாமல் அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் பொறாமை, போட்டி, வேற்றுமை, துவேஷம் ஆகியவைகளையே வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டியவர்களாகி விட்டார்கள். அதோடு ஒரே கட்சியில் ஒருவர் தோல்வி அடைய மற்றொருவர் காங்கிரசுக்கு பணம் கொடுக்க வேண்டிய அவசியத்துக்கும் ஆளானார்கள்.

இந்தக் காரணங்களால் ஒரு கூட்டம் (சிறியதாய் இருந்தாலும்) ஒற்றுமைப்பட்டு வலுவடைந்து வரவும், மற்றொரு கூட்டம் (பெரியதாய் இருந்தாலும்) வேற்றுமைப்பட்டு பலவீனமடைந்து வரவும் வேண்டியதாய் விட்டது.

ஒரு சின்ன விஷயம்

அதாவது சென்ற மாதத்தில் தென் இந்திய ரயில்வேக் கம்பெனிக்கு உத்தியோகத்திற்கு ஆட்கள் தேவையிருந்தபோது 200க்கு மேற்பட்ட ஆட்கள் தேவை என்று ரயில்வேகாரர் விளம்பரம் செய்யும்போது,

பார்ப்பனர் 6 பேர் வேண்டுமென்றும் பார்ப்பனரல்லாதார் 196 பேர்கள் வேண்டுமென்றும் விளம்பரம் செய்திருந்தார்கள்.

மற்றும் சென்னை ஹைக்கோர்ட்டில் இன்று முஸ்லீம் உள்பட 5 பார்ப்பனரல்லாத ஜட்ஜிகள் இருக்கவும் சென்னை மாகாணத்தில் 2 தடவை கவர்னர் ஸ்தானம் காலியானபோதும் 2 பார்ப்பனரல்லாதாரே கவர்னர் வேலைபார்க்கவும், 7 மந்திரிகளில் 5 இந்திய மந்திரிகள் ஸ்தானத்தில் சுமார் 10 வருஷகாலமாய் 5 பேரும் பார்ப்பனரல்லாதாராகவே இருக்கவும், பார்ப்பனருக்கே பெரிதும் ஏகபோக உரிமையாய் இருந்த முனிசீப், ஜட்சி ஆகிய உத்தியோகங்களில் 100க்கு 20 வீதமாவது பார்ப்பனரல்லாதார்களாக ஆகி பார்ப்பனரல்லாதார் வக்கீல்கள் ஆங்காங்கு 100க்கு 10, 20, 30 வீதம் பெருகி பார்ப்பனர்களின் பிரபுத்தன்மைப் பிழைப்பு நாளுக்கு நாள் குறையவும், மற்றும் பொதுவாக பார்ப்பனர்கள் வீடுகள் ஒவ்வொன்றிலும் 1, 2, 3 பையன்கள் பி.ஏ., எம்.ஏ., வரை படித்து விட்டு வேலையில்லாமல் திண்டாடவும் பார்ப்பனரல்லாதாரை சிபார்சுக்கு கெஞ்சவுமான நிலையில் இருந்து வருவது யாரும் அறியாததல்ல.

மற்றும் ஆர்.கே. ஷண்முகம் அவர்கள் கொச்சி சமஸ்தான திவானாகப் போன பின்பு அதற்கு முன்பு அச்சமஸ்தானத்தில் 100க்கு 2 வீதம் இருந்த பார்ப்பனர்க்கு பெரும் உத்தியோகங்களில் 100-க்கு 40 வீதம் 50 வீதம் இருந்த உத்தியோக விகிதத்தை மாற்றி பார்ப்பனர்களுக்கு இனிமேல் 100க்கு 2 உத்தியோகந்தான் என்றும் பார்ப்பனரல்லாதாருக்கு 100க்கு 98 என்றும் தீர்மானம் செய்து விட்டார். அதிலும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களாக இருந்து வந்தவர்கள் 100க்கு 40 வீதம் உத்தியோகம் பெறும்படி ஆகிவிட்டது.

இது மைசூர் சமஸ்தானத்திலும் பம்பாய் மாகாணத்திலும் மத்திய மாகாணத்திலும் பரவி அங்கும் பார்ப்பன ஏகபோக ஆதிக்கம் குறையும்படியான - ஒழியும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டு வருகிறது என்றால் பார்ப்பான் வயிறு வேகாமலோ, ஒற்றுமைப்படாமலோ, கட்டுப்பாடாக அக்கரையும் ஆத்திரமும் படாமலோ இருக்க முடியுமா என்று யோசித்துப் பாருங்கள். இந்த நிலைமை நாளுக்கு நாள் வளர்ந்துகொண்டே போகுமானால் பார்ப்பனர்கள் நிலை இன்னும் ஒரு 25 வருஷ காலத்துக்குள் தாழ்ந்த ஜாதி என்று கருதும்படியான நிலைமைக்கு வந்துவிடும் என்பதில் என்ன தடை?

இப்போது சங்கீத தொழில், நாடகத் தொழில், நாட்டியத் தொழில் என்பவைகளில் கூட பார்ப்பனர்கள் தங்கள் பெண்களை தாராளமாய் இறக்கிவிட்டார்கள். இத் தொழில்களுக்கு என்னதான் மதிப்பு கற்பித்தாலும் இது வரை நம்நாட்டில் இத் தொழில்களில் ஈடுபட்டிருந்த பெண்களை பெரும்பாலும் கீழ் ஜாதியார்கள் என்றும் விவசாயிகள் என்றும் கருதி வந்திருக்கிறார்கள்.

விவசாயித்தனத்தில் பயனடையவும் பெருமை பெறவும் இத்தொழில்களே பெரிதும் பெண்களுக்கு உதவி செய்து வந்திருக்கின்றன என்றும் இதை அனுபவிக்கிற புருஷன்களும் கெட்டுப்போகிறார்கள் என்றும் கருதி பல பெரியோர்கள் அக்கூட்டங்களையே பணிஷ்கரித்து இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட தொழிலை பார்ப்பனப் பெண்கள் ஏகபோகமாக்கிக் கொள்ள வேண்டிய நிலை ஏன் ஏற்பட்டது?

மற்றும் இதுபோன்ற வேறுபல தொழில்களை - இழிவு என்று கருதப்பட்டவைகளை பார்ப்பனர்கள் தங்கள் வாழ்விற்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டிய நிலைக்கு வந்துவிட்டார்கள்.

நம் நிலையோ

நம் நிலையோ நம்மில் தாழ்ந்த ஜாதி என்றும், இழி ஜாதி என்றும் கீழ் மக்கள் செய்யும் தொழிலை உடையவர்கள் என்றும் கருதப்பட்டு வந்த மக்கள் முதல் கொண்டு சகல வகுப்பு மக்களிலும் இந்த 15 வருஷகாலத்துக்குள்ளாக தாராளமாகப் படிக்கவும் பரீட்சையில் பாஸ் செய்து பட்டம் பெறவும் 100க்கு 5, 10 வீதமாவது பெரிய உத்தியோகங்கள் பெறவும் இவர்களால் எவ்வளவோ மதிப்பாயும் பக்தியாயும் கருதப்பட்டு வந்த பார்ப்பனர்களை சாதாரணமாக நீ, நான், வா, போ, வாடா, போடா என்கின்ற மாதிரியில் சமத்துவமாகவும் சமீபமாகவும் அழைக்கும்படியான - மதிக்கும்படியான நிலைமைக்கு வந்துவிட்டோம்.

நமக்கு உத்தியோகப் பஞ்சமென்பது தெரிவதற்கில்லாமல் தானாகவே, தான் பிறப்பதற்கு முன்பே - படிப்பதற்கு முன்பே - பாஸ் செய்வதற்கு முன்பே உரிமை ஏற்பட்டிருப்பதாய் - காத்துக்கொண்டிருப்பதாய்க் கருதிக்கொண்டு “எனக்கு என்ன செய்தீர்கள்? எனக்கேன் அந்த உத்தியோகம் கொடுக்கவில்லை?” என்று பார்ப்பனரல்லாத பிரமுகர்களை மிரட்டி உத்தியோகம் பெறவும் சில சமயங்களில் நம்மில் சில வகுப்புகளில் உத்தியோகத்துக்கு ஆள் இருக்கிறதா என்று தேடிப்பிடிக்கவேண்டிய அவசியம் வரவும், சிலர் “எனக்கு அந்த உத்தியோகம் வேண்டாம், இந்த உத்தியோகம்தான் வேண்டும்” என்று வாதாடவும் பாத்தியம் கொண்டாடவுமான நிலைமை சிறிதாவது ஏற்பட்டு இருக்கிறது.

மற்றும் சில குடும்பங்களில் பார்ப்பனரல்லாதார் என்பதற்காக புருஷனுக்கு உத்தியோகம் கிடைத்தவுடன் பெண் ஜாதிக்கு உத்தியோகம்

ஏன் கொடுக்கவில்லை என்று கோபித்துக் கொள்ளவும், இருவருக்கும் உத்தியோகம் கொடுத்தால் இருவரையும் ஏன் ஒரே பக்கத்தில் போடவில்லை என்று கோபித்துக்கொண்டு வேண்டாம் எனவும், இருவருக்கும் ஒரே இடத்தில் உத்தியோகம் கிடைத்தால் மேல் உத்தியோகமும் அவசரப் பிரமோஷனும் உயர்ந்த சம்பளமும் ஏன் கொடுக்கவில்லை என்று நிஷ்டிரூப்படவுமான நிலைமையும் ஏற்பட்டு இருக்கிறது.

ஒவ்வொரு பார்ப்பனரல்லாத பெற்றோர்களும் “என் பையன் ஏன் படிக்கவில்லை” என்று வாத்தியார்களை கண்டிக்கவும் “என் பையனைமேல் கிளாஸில் தாக்கல் செய்துகொள்” என்று ஹெட்மாஸ்ட்டரை அதிகாரம் செய்யவும் மிரட்டவும் “காலர்ஷிப் கொடுக்கிறாயா இல்லையா” என்று பள்ளிக்கூட மேனேஜர்களையும் பார்ப்பனரல்லாத பிரமுகர்களையும் அதிகாரம் செய்யவும் காலேஜுகளில் இடம் ஒதுக்கிவைக்கும்படி அதிகாரிகளுக்குத் தந்திகொடுக்கவும் வீடு வாசல் உடையவர்கள் “என் வீட்டுக்கு வரி குறைக்கிறாயா இல்லையா” என்று சேர்மென் கவுன்சிலர்களை அதட்டவும் கவுன்சிலர் “விண்ணப்பம் எழுதிக்கொடு” என்றால் “நீங்களே எழுதிக்கொள்ளுங்கள், நான் கையெழுத்து போடுகிறேன்” என்று சொல்லவும் இப்படியே இன்னும் பல துறைகளிலும் கஷ்டம் இன்னதென்று உணரமுடியாமல் அதிகாரத்திலும் ஆணவத்திலும் பாத்தியத்திலுமே காரியம் செய்துகொண்டு போகும்படியான சவுகரியங்களுக்கு வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மற்றும் பார்ப்பனரல்லாதார் சமூகத்தில் அரசியலிலும் 15 வருஷத்துக்கு முன் தாங்கள் எப்படி இருந்தவர்கள் என்பதை சரிவர உணராத வாலிபர்களும் இன்று தாங்கள் இருக்கும் நிலை தங்களுக்கு உரிமை உள்ளதே தவிர இது யாராலும் ஏற்பட்டதல்ல என்று கருதும் வாலிபர்களுமே இன்று இருக்கிறபடியால் பழைய நிலை எப்படிப்பட்டது என்று தெரியாத வாலிபர்களும் பழைய நிலை மாறினதற்கு நன்றி செலுத்த வேண்டியதல்லாதவர்களும் பழைய நிலைக்குப் போக நேரிட்டால் என்ன செய்வது என்பதைப் பற்றி கவலைப்பட வேண்டாதவர்களுமாய் இருக்கிறார்கள்.

உதாரணமாக ரஷியாவை எடுத்துக்கொள்ளுவோம். ரஷியாவில் புரட்சி ஏற்பட்ட 1917ம் வருஷத்துக்கு இன்று 20 வருஷம் ஆகிறது. ஆதலால் இன்று அங்கு 20 வருஷ வயதுள்ள வாலிபர்களும் புரட்சியின் போது 10, 15 வயதுடைய சிறுபிள்ளையாய் இருந்து இன்று 30, 35 வயதுவரை உள்ளவர்களுக்கும் புரட்சிக்கு முன் அந்நாட்டில் தங்களுடைய நிலைமையும் வாழ்க்கையும் சுயமரியாதையும் எப்படி இருந்தது என்பது பிரத்தியக்ஷத்தில் தெரிந்து இன்றைய நிலைமையோடு ஒத்திட்டுப் பார்த்து மகிழ்ச்சி யடையவும் இந்நிலைமைக்கு உதவியாய் இருந்து நடத்தி வருகிறவர்களுக்கு நன்றி செலுத்தவும் வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் அந்த மக்களுக்கு இல்லாமலே போய்விட்டது.

இந்த காரணத்திலேயே இப்போது ரஷியாவில் புரட்சிக் கொள்கை தளர்ச்சியடைகின்றது என்றும், நாஸ்திகம் குறைகின்றது என்றும், ஜனநாயகமுறை கையாள யோசிக்கப்படுகின்றது என்றும் சொல்லப்படுகின்றது. இது உண்மையாய் இருந்தால் இதில் ஆச்சரியப்பட இடமில்லை. ஏனென்றால் மக்களுக்கு கவலை ஏற்பட அவசியம் இல்லாமல் போய்விட்டது.

அது போலவேதான் நம் நிலையும் என்று சொல்லுவோம்.

உதாரணமாக சில வகுப்புகளை எடுத்துக் கொள்ளுவோம். 20 வருஷத்துக்கு முன் மேல் வேஷ்டியை இடுப்பில் கட்டிக்கொண்டு 20, 30 அடி தூரத்துக்கு அப்பால் இருந்து கை கட்டி வாய் பொத்தி சாமி, எஜமானே, புத்தி என்று மரியாதைச் சொல் வைத்துப் பேசி வந்த வகுப்பார்கள் இன்று சமீபத்தில் உட்கார்ந்து தட்டிக் கூப்பிட்டு சமமான முறையில் மரியாதை வைத்து எதிர்த்தும் பேசக்கூடிய நிலைமை வந்தால் அவர்களது மக்கள் தங்கள் பூர்வ நிலையை எப்படி நினைக்க முடியும்? மற்றும் எத்தனையோ பேர் சமூகத்துறையில் எவ்வளவு குற்றமாக கருதக்கூடியவர்களானாலும் “நாங்கள் 30 வருஷத்துக்கு முன்பே 50 வருஷத்துக்கு முன்பே சுயமரியாதைக்காரர்கள்” என்று கூறிக்கொண்டு மேடையில் முதல் வரிசையில் உட்காரக்கூடிய பெருமை வந்து விட்ட பின் பழைய நிலை எப்படி ஞாபகத்துக்கு வரும்? இன்றைய இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட உழைத்தவர்களுக்கு எப்படி மரியாதையோ நன்றியோ காட்ட முடியும் என்பதை யோசித்தால் அவர்களது நடத்தையும் அலட்சிய புத்தியும் தன்னை மறந்ததும் ஞாயம் தான் என்று தோன்றும்.

ஆகையால் இன்றைய வாலிபர்கள் அல்லது இன்றைய நடுப்பிராயமுள்ள மக்கள் சமூகத்துறை முற்போக்கு முயற்சிக்கு சிறிதாவது உதவி செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்க முடியாமல் போனது நியாயமேயாகும். அதுபோலவே கிராமக் குடித்தனக்காரர்களின் மக்கள் உதவியும் நாம் எதிர்பார்க்க முடியாது என்பதற்கும் நியாயம் உண்டு. கிராமக் குடித்தனக்காரன் முன்பு எவ்வளவு செல்வவானாய் இருந்தாலும் பஞ்சாங்கப் பார்ப்பான், வக்கீல் பார்ப்பான், போலீசுக்காரன் ஆகியவர்களின் அடிமையாய் இருந்து வணங்கி வந்தது யாவரும் அறிந்ததேயாகும். அப்படிப்பட்டவர்களுடைய மக்கள் தன் நிலை அறிய முடியாமல் இன்று ஜில்லா, தாலுக்கா போர்டு மெம்பர்களாயும் தலைவர்களாயும் பட்டண வாசிகள் பலர் தங்களிடம் வந்து வாயில் காத்து தயவு எதிர்பார்க்கின்றவர்களாகவும் பட்டணங்களில் உள்ள வக்கீல்கள் கிராமங்களுக்கு சென்று கட்சிக்காரர்களை தேடும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கும் போதும் கிராமக்காரர்கள் சீர்த்திருத்த முயற்சியில் ஈடுபட வேண்டிய அவசியமென்ன என்று கேட்கின்றோம்.

ஆகவே இன்று சீர்திருத்த முயற்சி இயக்கம் வெற்றிபெறவில்லை என்றும் செல்வாக்குடன் இல்லை என்றும் சொல்லப்படுமானால் அதிலும் நாம் ஆச்சரியப்பட இடமில்லை.

ஆகையால் மனித சமூக சீர்திருத்த - முன்னேற்ற வேலையில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் செய்ய வேண்டியதெல்லாம் பொறுமையோடு இருக்கவேண்டும்; மனத்தளர்ச்சி அடையக்கூடாது கூடிய அளவு ஸ்தாபன நிர்மாண வேலையை நடத்திக் கொண்டு போக வேண்டும். இன்று நாட்டின் செல்வாக்கானது மனித சமூக முற்போக்கு விரோதிகளிடம் சிக்குண்டுவிட்டது. பழைய கஷ்டமறியா வாலிபர்கள் பெரிதும் அவர்களது அடிமைகளாக ஆகிவிட்டார்கள். பாமரமக்களுக்கு தங்களின் முன்னைய நிலையை தாங்கள் உணருவதற்கில்லாமல் போய் விட்டது. ஆதலால் செல்வாக்கு பெற்றிருப்பவர்களும் மனித சமூக விரோதிகளும் தங்கள் சுயநலமே பிரதானமெனக் கருதுபவர்களுமான பார்ப்பனர்களின் ஆதிக்கம் நன்றாக உச்சஸ்தானத்துக்கு போகவும், பார்ப்பனரல்லாத மக்கள் தங்கள் பழைய நிலைமைக்கு வரவும் வீட்டுக்கு நாலு இரண்டு உத்தியோகத்துக்கு ஆகவும் வயிற்றுப் பிழைப்புக்கு ஆகவும் எவ்வித இழிவான வேலையும் செய்யத் தயாராகவும் சமூக துறையில் வருணாச்சிரமம் மேலும் பலப்பட்டு தலையெடுக்கவும் ஒவ்வொரு காரியத்துக்கும் பார்ப்பனரல்லாத பிரமுகர்களிடம் வந்து அதிகார தோரணையில் கேட்பது போய் பார்ப்பான் வாயலில் கோயிலுக்குச் சென்று கல் முன் நிற்பது போல் பக்தியோடு - பணிவோடு நின்று கெஞ்சவுமான நிலைமை சீக்கிரத்தில் ஏற்படத் தாராளமாய் இடம் கொடுத்துவிடவேண்டும். இந்த நிலை தானாகவே வரக்கூடும். ஆனாலும் அதற்கு எதிராய் நின்றால் கொஞ்சமாவது தடைப்பட்டு காலதாமதமாகி விடுமாதலால் தாராளமாய் விட்டுவிட்டால் நம்மக்கள் கூடிய சீக்கிரம் புத்திபெற்று இரட்டை ஆவேசத்துடன் புரட்சிக்கு தயாராகிவிடுவார்கள். இதில் நமக்கு சிறிதும் சந்தேகமில்லை.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 28.03.1937

பதவியும் ‘நிபந்தனை’யும்

கவர்னர்களிடம் வாக்குறுதி பெற்றுக்கொண்டு காங்கிரஸ்காரர்கள் மந்திரி பதவிகள் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்பதாக அ.இ. காங்கிரஸ் கமிட்டி தீர்மானித்துவிட்டது.

ஆனால் எந்த மாதிரி வாக்குறுதி பெறுவது என்பதும் அத்தீர்மானத்திலேயே இருக்கிறது. அதாவது “காங்கிரஸ்காரர் சட்டத்திற்கு கட்டுப்பட்டு அரசியலை நடத்திக்கொடுக்கும்போது கவர்னர் எதேச்சாதிகாரம் செலுத்தக்கூடாது” என்கின்ற வாக்குத்தத்த ஒப்பந்தம் பெற்று அரசியலை நடத்திக் கொடுப்பது.

இதில் இரண்டு விஷயம் யோசிக்க வேண்டியதாகும்.

1. சட்டத்துக்கு கீழ்ப்பட்டு அரசியல் சட்டப்படி நடந்து அரசியலை நடத்திக்கொடுக்கும்போது கவர்னர் எதேச்சா (விசேஷா) திகாரத்தை ஏன் உபயோகிப்பார் என்பது.
2. ஒருசமயம் உபயோகிக்க வேண்டிய அவசியம் வந்து விட்டால் என்ன செய்வது என்று சொல்லப்படுமானால் அந்த மாதிரி சந்தர்ப்பங்களில் கவர்னருக்கு சொந்த அதிகாரம் ஏதாவது உண்டா? பொதுஜன நன்மைக்கோ பிரிட்டிஷ் அரசியல் தத்துவத்துக்கோ விரோதமில்லாமல் நடத்தவே அரசியல் சீர்திருத்தம் கட்டுப்பட்டதாகும். அம்மாதிரி காரியம் மந்திரிகள் செய்யாமல் இருக்கும் வரை கவர்னர் எதேச்சாதிகாரம் செலுத்த ஏன் முற்படுவார்?

மந்திரிகள் செய்யும் எந்தக் காரியமாவது பொதுஜன நன்மைக்கு ஏற்றதல்ல என்று கருதி அக்காரியம் அரசியல் சட்ட நிபந்தனைக்கு மீறியதல்ல என்றும் கருதுவாரானால் அப்போது கவர்னரால் எதேச்சாதிகாரம் செலுத்தாமல் இருக்க முடியுமா? அவர் இஷ்டப்பட்டாலும் எதேச்சாதிகாரம் செலுத்தாமல் இருக்க முடியுமா?

அப்படி எதேச்சாதிகாரம் செலுத்தாவிட்டால் பார்லிமெண்டு கவர்னரை சுமமா விட்டுவிடுமா? கவர்னருக்கு அந்த உரிமை அதாவது எதேச்சாதிகாரம் செலுத்துவதோ செலுத்தாமல் இருப்பதோ என்ற உரிமை பார்லிமெண்டால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

என்பவைகளை யோசித்தால் காங்கிரஸ் கவர்னர்களை வாக்குறுதி கேட்பதே சட்ட விரோதமும் முட்டாள் தனமானதுமான காரியமாகும்.

ஒவ்வொரு கவர்னரும் காங்கிரஸ் தலைவர்களிடம் “நீங்கள் யோக்கியமாய் நடந்தால் நானும் ஒழுங்காய் நடக்கிறேன்” என்றுதான் சொல்லுவார்களே தவிர, “வாக்குறுதி கொடுப்பார்களே” தவிர சட்டத்துக்கு கட்டுப்பட்டு என்று நீங்கள் என்ன செய்தாலும் நான் சுமமா இருக்கிறேன் என்று சொல்லமாட்டார்.

இது ஒருபுறமிருக்க

அந்த அதாவது காங்கிரஸ் மந்திரிகள் செய்யும் செய்யப்போகும் ஒரு காரியத்தை ஒழுங்கானது என்றோ, யோக்கியமானது என்றோ முடிவு செய்யும் அதிகாரம் இன்று சட்டப்படி அல்லது கவர்னர் வாக்குறுதிப்படி யாரிடம் இருக்கிறது என்பது மிகவும் யோசிக்கத்தக்கதாகும்.

உதாரணமாக காந்தி இர்வின் ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது யாவருக்கும் ஞாபகமிருக்கும். அதில் காங்கிரசுக்காரர்கள் தாங்கள் இனிமேல் சட்டம் மீறுவதில்லை, சட்ட மறுப்பு செய்வதில்லை, மறியல் செய்வதில்லை, உப்புக் காய்ச்சுவதில்லை என்று ஒப்புக்கொண்டார்கள்.

சர்க்காரார் அப்படியானால் கைதி செய்வதில்லை, போலீஸ்காரர்களை விட்டு அடிப்பதில்லை, ஜெயிலில் இருப்பவர்களை விடுதலை செய்து விடுகிறோம் என்று ஒப்புக்கொண்டார்கள்; இந்தப்படி ஒரு ஆதாரம் ஏற்படுத்திக்கொண்டார்கள்.

பிறகு உடனே ஜவஹர்லால் பண்டித் தனது ஐரோப்பிய தோழர்கள் கேலி செய்வார்கள் என்று பயந்து ஒரு குட்டிக்கரணம் போட்டு இது ஒப்பந்தமல்ல இளைப்பாறும் முறை என்று சொன்னார். காந்திஜி அந்த அபிப்பிராயத்தை மாற்றி ஜவஹரைக் கூப்பிட்டனுப்பி வைசிராயிடம் தெரிவித்தார். (இதற்கு ஆக ஜவஹர்லாலையும் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புச் சங்க உபதலைவர் பதவியில் இருந்து விலக்கினார்கள். அப்படியெல்லாம் இருந்தும்) காங்கிரஸ்காரர் ஒப்பந்தத்திற்கு விரோதமாய் நடந்து விட்டதாக சர்க்கார் சொன்னார்கள். சர்க்காரார் ஒப்பந்தத்துக்கு விரோதமாய் நடந்து விட்டதாக காங்கிரஸ்காரர்கள் சொன்னார்கள். மறுபடியும் “போர்” தொடக்கமாயிற்று. காங்கிரஸ்காரர்கள் காங்கிரஸ் மூலமே ஒரு சரணாகதி தீர்மானம் செய்தனுப்பிவிட்டு அதாவது இனிமேல் சட்டம் மீறுவதில்லை, ஒத்துழையாமை செய்வதில்லை, சத்தியாக்கிரகம் செய்வதில்லை என்று தீர்மானம் செய்துவிட்டு சட்டசபைக்குள் நுழைந்தார்கள். அதுபோலவே இப்போது “ஒப்பந்தத்தில்” தகராறு ஏற்பட்டால் யார் தீர்ப்புக் கூறுவது என்று கேட்கின்றோம்.

ஆகவே பொது ஜனங்களை ஏமாற்றவே இப்படிப்பட்ட தந்திரங்களை காங்கிரசுக்காரர்கள் செய்து வருகிறார்களே அல்லாமல் கவர்னர் வாக்குறுதி என்பதில் எவ்வித அருத்தமும் இல்லை. அதற்கு ஏதாவது அருத்தம் இருக்குமானால் அது எப்படியாவது மந்திரி பதவி ஏற்பது என்பதுதான்.

குடி அரசு - கட்டுரை - 28.03.1937

காங்கிரசும் வரி குறைப்பும்

காங்கிரஸ்காரர்கள் சமீப தேர்தலில் வெற்றி பெற்ற உடன் சர்க்காரார் தங்களைக் கண்டு நடுங்குவதாக பித்தலாட்டப் பிரசாரம் செய்து வருகிறார்கள். எதில் நடுங்குகிறார்கள் என்று பார்ப்போம். சட்டசபையில் “ஏராளமான வெற்றி” “வெற்றிமேல் வெற்றி” “எதிர்பாராத வெற்றி” என்பதெல்லாம் பெற்ற பிறகே டில்லி சட்டசபையில் சர்க்காரார் 3 வித வரிகளை அதிகமாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். அதாவது வெள்ளிக்கு வரி, சர்க்கரைக்கு வரி, தபாலுக்கு வரி. இந்த மூன்றில் காங்கிரஸ்காரர்கள் வெள்ளி வரியைப் பற்றி கவலைப்படவில்லை. சர்க்கரை, தபால் வரியைப்பற்றி கூப்பாடு போட்டார்கள். ஒன்றும் ஜபம் சாயவில்லை. பட்ஜெட்டில் கைவைக்கவிட மாட்டேன்” என்று சர்க்கார் மெம்பர் சொன்னார். வைசிராய் பிரபு மேலொப்பம் போட்டுவிட்டார். உளி முறிந்த ஷுமேக்கர் மாதிரி காங்கிரஸ் மெம்பர்கள் தலை குனிந்து கொண்டு வாய்ச் சவடால் அடிக்கிறார்கள்.

ஆகவே காங்கிரஸ்காரர்களால் வரி குறைக்கப்படும் என்பதற்கு ஏதாவது அர்த்தமிருக்கிறதா என்று கேட்கிறோம். அசம்பிளியில் காங்கிரஸ் கஷி தலைவர் தோழர் தேசாய் காங்கிரஸ் தீர்மானத்தை வைசிராய் குப்பைத் தொட்டியில் போட்டபோது உடனே கோபித்து எழுந்து,

“அசம்பளி - நடவடிக்கை என்ற மோசடியை இனி நடத்தாதீர்கள்; எங்கள் தீர்மானங்களுக்கு மதிப்பில்லையானால் அசம்பளியை கலைத்துவிடுவதே மேல்; இதுவரை சட்டசபை நிறைவேற்றிய ஒரு தீர்மானத்தையாவது ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறீர்களா?” என்று பேசியிருக்கிறார். இதிலிருந்து இதுவரை இந்த மூன்று வருஷ காலமாய் டில்லி அசம்பிளி சட்டசபை செய்த தீர்மானங்கள் ஒன்றாவது மதிக்கப்படவில்லை; அமுலுக்கு வரவில்லை என்பது விளங்குகிறது. ஆகவே காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு சிறிதாவது மானம், வெட்கம், சுயமரியாதை, தேசிய வீரம் இருக்குமானால் அவர்கள் செய்திருக்கவேண்டிய தென்ன?

மறுபடியும், மறுபடியும் அங்கு போய் உட்கார்ந்து வாய்வலிக்க கத்திவிட்டு தினம் 20 ரூபாய் படியும் முதல் வகுப்பு ரயில் படியும் வாங்கிக் கொண்டு தங்கள் பெயருடன் எம்.எல்.ஏ. என்று போட்டு மானங்கெட்ட பெருமையும், பிழைப்பும் பெறுவதா, அல்லது பண்டித மோதிலால் நேரு அவர்கள் சொன்னது போல் “இப்பொழுது எங்களுக்கு புத்தி வந்தது” என்று சொல்லிவிட்டு வெளியில் வந்துவிடுவதா என்று கேட்கின்றோம்.

சர்க்காருக்கு இந்த காங்கிரஸ் வீரர்கள் யோக்கியதை தெரியாதா? இவர்கள் மானமரியாதை, சொந்த நடத்தை, யோக்கியதை, பொதுவாழ்வில் உள்ள நாணயம் ஆகியவைகள் தெரியாதா என்று கேட்கின்றோம்.

அசம்பளி சட்டசபை சட்டத்திலேயே “சட்டசபை மெம்பர்கள் தீர்மானித்த தீர்மானங்களை சர்க்கார் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும் என்கின்ற அவசியம் இல்லை. அவைகளை குப்பைத்தொட்டியில் போடவே வைஸ்ராய் பிரபுவிடம் அதிகாரமிருக்கிறது” என்று தெளிவாக அங்கு எழுதி இருக்கும்போதும் இதற்கு முன்னும் அநேக வருஷமாக சட்டசபை தீர்மானங்களை அவமதித்து வந்திருக்கிறபோதும் அதை மறைத்து முன்பு சட்டசபையில் இருந்தவர்கள் மீது குறை கூறி வைது பொது ஜனங்களை ஏமாற்றி சுமை சுமையாகச் சாதித்து விடுகிறேன் என்று சொல்லி ஓட்டு வாங்கி சட்டசபைக்கு போனது அயோக்கியத்தனமும் அற்பத்தனமும் இழிதனமும் ஆன காரியமா அல்லது சர்க்கார் செய்வது தப்பான காரியமா என்று கேட்கின்றேன்.

இந்திய அரசியல் முயற்சி உருப்படாமல் போனதுக்கு காரணமே யோக்கியர்களும் நாணய முள்ளவர்களும் அதிகமாய் அரசியலுக்கு வரமுடியாத நிலையில் அரசியல் இருப்பதும் கூலிக்கு மாரடிக்கும் ஆட்களையும் கூலிக்கும் வயிற்றுப்பிழைப்புக்கும் பிரசாரம் செய்யும் பத்திரிக்கைகளையும் ஆயுதமாய் கொண்டு வேலை செய்வதேயாகும். மற்றும் அரசியலில் கலந்துள்ளவர்களில் சத்தியவான் - நாணயவான் என்று கூறும்படியானவர்கள் எத்தனை பேர்? அரசியல் பிரசார பத்திரிக்கைகளில் யோக்கியமானது - நாணயமானது - மானமுள்ளது என்று சொல்லும்படியானவை எத்தனை என்று கேட்டால் என்ன பதில் சொல்லக்கூடும்? இந்த யோக்கியதையில் காங்கிரசு இருந்து கொண்டு மக்களை முட்டாள்களாக்கி வைத்துக்கொண்டு அரசியலை நடத்தினால் எந்த சர்க்கார் தான் மதிக்கும் என்று கேட்கின்றோம்.

உண்மையைக் கூறவேண்டுமானால் டில்லி அசெம்பிளியில் காங்கிரஸ்காரர்கள் மெஜாரிட்டியாய் இல்லாமல் வேறு யோக்கியர்களும் நாணயஸ்தர்களும் இருந்திருப்பார்களானால் மனித சமூக நன்மைக்கு ஆக அனேக காரியம் செய்யப்பட்டிருக்கலாம்; பல வரிகளும் குறைக்கப்பட்டிருக்கலாம்; பல தீர்மானங்களும் மதிக்கப்பட்டிருக்கலாம். இதற்கு ஆதாரம் முந்திய 10, 20 னூத்திய அசம்பிளி நடவடிக்கைகளையும் தீர்மானங்களையும் பார்த்தாலே தெரியவரும்.

நிற்க, மாகாண சட்டசபைகளான அசம்பளிக்கு காங்கிரஸ்காரர்கள் மெஜாரிட்டியாய் சென்று இருக்கிறார்களே அங்குதான் என்ன செய்ய முடியும் என்று பார்த்தால் பார்ப்பனர்கள் தங்கள் ஜாதி நலங்களுக்கு

அனுகூலமான சில காரியங்களை அவசர அவசரமாகச் செய்துகொண்டு “நாங்கள் முன்னேயே சொல்லவில்லையா இந்த சட்டசபையில் ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்று”

என்பதாகச் சொல்லி விடப் போகிறார்கள்.

வரி குறைப்பது என்பது வரவு செலவை சரிக்கட்டுவதாகும். அதில் செலவைக் குறைத்தால் தான் வரியைக் குறைக்க முடியும். எந்தச் செலவை குறைக்க முடியும்? கள்ளுக்கடை எடுப்பதற்கு தகுந்த அளவு செலவு குறைப்பதே லேசான காரியமல்ல என்பதை ஒவ்வொருவரும் ஞாபகத்தில் வைக்க வேண்டும். வெள்ளைக்காரன் ஐ.சி.எஸ். சம்பளத்தில் கைவைக்க முடியாது என்பதும் ஞாபகத்தில் வைக்கவேண்டும்.

இப்பொழுதே சர்க்காரார் (ஜஸ்டிஸ் கக்ஷியார்) 3-அணா பூமி வரி குறைத்து விட்டார்கள்.

ஆகவே காங்கிரஸ்காரர்கள் இனி எந்த மாதிரியான காரியத்தால் ஜனங்களை ஏமாற்றப் போகிறார்கள் என்பது இனிமேல்தான் தெரியப்போகிறது.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 28.03.1937

உத்தியோகத் தடை

“ஜஸ்டிஸ் கட்சி “தலைவர்களுக்கு” சர்க்கார் இனி பெரிய உத்தியோகங்கள் கொடுக்கக்கூடாது” என்பதாக சேலம் ஜஸ்டிஸ் - சுயமரியாதைத் தொண்டர்கள் வேலைக்கூட்டத்தில் ஒரு தோழரால் ஒரு தீர்மானம் பிரேரிக்கப்பட்டது. அதற்கு அத்தீர்மானம் கொண்டு வந்தவர் சொன்ன காரணம் மிகவும் கவனிக்கத் தக்கதாகும்.

காங்கிரஸ்காரர்கள் ஜஸ்டிஸ் கட்சி பிரமுகர்களுக்கு நாட்டில் செல்வாக்கில்லையென்றும் அவர்கள் நாட்டுக்கு ஒன்றும் செய்யவில்லையென்றும் அவர்களுக்கு உத்தியோகங்கள் கொடுக்கக்கூடாது என்றும் சொல்லுகிறார்கள் என்றும், தான் அதில் ஒரு திருத்தம் செய்து அதே தீர்மானத்தையே பிரேரேபிக்கிறதாகவும் சொன்னார். அதாவது,

உத்தியோகம் கொடுக்கக் கூடாது என்பதில் தனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை என்றும் அதற்கு ஆக சொல்லப்படும் காரணத்தை மாத்திரம் மாற்ற வேண்டுமென்கிறேன் என்றும் சொன்னார். காரணம் என்னவென்றால் எந்தக் கட்சியின் பேரால் ஜஸ்டிஸ் கட்சி பிரமுகர்கள் தலைவர்கள் என்பவர் பெரும் பெரும் பதவி பெற்றார்களோ அந்தகட்சிக்கு அவர்கள் நன்றி காட்டவில்லை. பல வழிகளில் துரோகம் செய்துவிட்டார்கள். பொது ஜனங்களையும் சர்க்காரையும் திருப்தி செய்து பணம் சம்பாதித்து மூட்டை கட்டவும் பெருமை அடைவதிலும் கவலை கொண்டார்களே ஒழிய கக்ஷி நன்மைக்கு ஆவது - பார்ப்பனரல்லாதார் சமூகத்துக்கு ஆவது ஏதும் செய்தவர்கள் அல்ல. இனியும் அவர்களுக்கு உத்தியோகம் கொடுத்தால் அவர்கள் பச்சையாய் நமது சமூகத்துக்கு எதிரிகளே ஆகிவிடுவார்கள். அவர்களால் அதிக துரோகம் அடையவேண்டி வரும். பார்ப்பனரல்லாதார் சமூகத்துக்கு அவர்களால் ஏற்படும் நன்மை வீணாகிவிடும். ஆதலால் அரசாங்கத்தார் கவனித்து முன் வேலை கொடுத்தவர்களுக்கும் வேலை பார்த்தவர்களுக்கும் சர்க்கார் மறுபடியும் உத்தியோகங்கள் கொடுக்கக் கூடாது என்று சொன்னார்.

கூட்டத்தில் தலைமை வகித்த தோழர் ஈ.வெ.ராமசாமி அவர்கள் இந்த காரணங்கள் முழுதும் தப்பு அல்லவென்றும் தீர்மானம்

அவசியம்தானென்றும் இத் தீர்மானம் இல்லாமலே இனி அவர்களுக்கு உத்தியோகங்கள் கொடுக்க கவர்ன்மெண்டார் அவ்வளவு முட்டாள்கள் அல்லவென்றும் அநாவசியமாய் நாம் ஏன் கெட்ட பெயர் சம்பாதித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றும் சொல்லி கேட்டுக்கொண்டு தீர்மானத்தை வித்திற்றா செய்து கொள்ளும்படி செய்துவிட்டார்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 28.03.1937

நல்ல சந்தர்ப்பம் வீணாக்கப்பட்டது

காங்கிரஸ்காரர்கள் மந்திரி சபையை ஏற்று சீர்திருத்த சட்டத்திற்கு கட்டுப்பட்டு நடப்பதின் மூலம் மக்களுக்கு என்ன நன்மைகள் செய்யக்கூடும் என்பதையும் கவர்னர்கள் தங்கள் விசேஷாதிகாரங்களைச் செலுத்துவதில்லை என்று வாக்குறுதி கொடுத்துவிட்டதினாலேயே காங்கிரஸ்காரர்கள் என்ன செய்ய முடிந்துவிடும் என்பதையும் காங்கிரஸ்காரர்களிடம் குடிகளின் நன்மைக்கு என்று அனுபவத்தில் செய்வதற்கு ஏதாவது கொள்கைகள் இருக்கிறதா என்றும் பார்ப்பதற்கு இருந்த ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பம் வீணாகிவிட்டது.

அதாவது காங்கிரஸ்காரர்கள் மந்திரி பதவி ஏற்காமல் தப்பித்துக்கொள்ளக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டு விட்டது.

தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரை கவலை கொண்டு பார்ப்பதாயிருந்தால் காங்கிரஸ்காரர்கள் மந்திரி பதவி ஏற்க முடியாமல் போனது பற்றி பார்ப்பனர்களுக்கு துக்கமும் பார்ப்பனரல்லாதாருக்கு மகிழ்ச்சியுமாய்த்தான் இருக்கும். இதன் உண்மை அறிய வேண்டியவர்கள் எந்த ஊரிலாவது அக்கிராஹார வழி நடந்து பார்த்தால் ஒவ்வொரு பார்ப்பனர் முகத்திலும் அன்று தாலியறுத்த விதவைக் களை ஜொலிப்பதைப் பார்க்கலாம். அது போலவே பார்ப்பனரல்லாதார் தெருக்களைப் பார்த்தால் பண்டிகை போல் காணப்படுவதும் விளங்கும். இக்காட்சி நமக்கு முக்கியமானதல்ல நமக்கு அனுகூலமானதுமல்ல.

பாமர மக்கள் பார்ப்பனத் தொல்லையில் இருந்தும் அவர்களது கூலிகளின் கூப்பாடுகளிலிருந்தும் விடுபடும்படியான ஒரு அரிய சந்தர்ப்பம் வீணாகி விட்டதே என்பதுதான் நமக்கு முக்கியமானதாகவும் வருத்தப்பட வேண்டியதாகவுமாகி விட்டது.

சென்னை மாகாண காங்கிரஸ் வாதிகள் எப்படியாவது தாங்கள் மந்திரிபதவி அடைந்து விடக்கூடும் என்று கருதியே எவ்வளவோ சிரமப்பட்டு தேர்தலில் வெற்றி பெற்றார்கள். அவர்கள் சொன்ன பொய்க்கும் செய்த சூழ்ச்சிக்கும் பார்ப்பன அதிகாரிகள் நடந்து கொண்ட ஞாயமற்ற காரியத்துக்கும் அளவே இல்லை. கடைசியாக “காத்திருந்தவன் பெண்டை நேற்று வந்தவன் அடித்துக்கொண்டு போனான்” என்பதற்கிணங்க மந்திரி பதவிகளை ஏதோ அனாமத் நபர்கள் கைப்பற்றும் படியாக

ஆகிவிட்டது. ஜனங்களுக்கும் பாமர மக்களுக்கும் பொறுப்பில்லாமல் சர்க்காருக்கு மாத்திரம் பொறுப்பானவர்கள் என்கின்ற நபர்களே கைப்பற்ற வேண்டியதாகி விட்டது. எப்படி எனில் இந்த மந்திரிகள் 6 பேரும் எந்தக் கட்சியையும் சேர்ந்தவர்கள் அல்ல என்பதோடு அவர்களுக்கு சுதாவில் எவ்வித திட்டமும் இல்லை என்று சொல்லத்தக்கவர்களாக இருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி மந்திரி சபை நீடித்திருக்குமானால் நமது போர் வளர்ந்து கொண்டே போகக்கூடியதாகி விடும். எப்படியாவது எல்லாக்கட்சிகளும் ஒன்று சேர்ந்து இம்மந்திரி சபையை முறித்து காங்கிரஸ்காரர்களை மந்திரி பதவி ஏற்கச் செய்து அவர்களின் யோக்கியதை இன்னது என்பதை உலகுக்கு வெளிப்படுத்தி அவர்களது தொல்லையில் இருந்து நாட்டையும் மக்களையும் பூராவாய் விடுவிக்க வேண்டியது நமது கடமையாகும். அரசாங்கத்துக்கு இருந்துவரும் பொறுப்பற்றதும் விஸ்வாசமற்றதுமான தன்மையையும் ஒழிக்க மக்கள் பாடுபடவேண்டியது அவசியமாகும். குறிப்பாகக் கூற வேண்டுமானால் நமது அரசாங்கத்துக்கு நாணையமும் நன்றியும் இல்லையென்றே சொல்ல வேண்டும். பார்ப்பனர்களைவிட மிக மோசமான குணம் படைத்தவர்கள், சமயம்போல் பார்த்துக்கொள்கிறவர்கள் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். ஏனெனில் சமீப தேர்தலானது அவ்வளவு பொறுப்பற்ற முறையில் நடந்திருக்கிறது. அரசாங்க அதிகாரிகளும் சிப்பந்திகளும் 100க்கு 90 பேர்கள் தேர்தல் நாணையமாய் நடப்பதற்கு உதவி செய்யாமல் பாரபகூத்திற்கே உதவி செய்திருக்கிறார்கள்.

இம்மாதிரி பார்ப்பன அதிகாரிகளும் சிப்பந்திகளும் நடந்து கொண்ட விஷயத்தைப்பற்றி அரசாங்கம் ஏன் என்று கூட கேட்கவில்லை. அதிலும் குறிப்பாக பார்ப்பன போலீசு நடந்து கொண்ட விஷயம் மிகமிக மோசமானதாக இருந்தது.

சர்க்கார் காரியதரிசிகள் ஜஸ்டிஸ் கக்ஷியை பரிகாசம் செய்வதிலேயே தாங்கள் நேரப்போக்கைக் கழித்தார்கள். சர்க்காருக்கு சிறிதாவது நன்றி விசுவாசம் அல்லது பொறுப்பு இருந்திருக்குமானால் தேர்தல் முடிவு இந்த மாதிரியாக ஏற்பட்டிருக்காது என்பதோடு காங்கிரஸின் பேரால் சட்டசபைக்கு வந்த ஆட்களின் பெரும்பான்மை எண்ணிக்கை உள்ளவர்கள் இவ்வளவு மோசமான ஆட்களாக வந்திருக்க முடியாது. சட்டசபை பிரதிநிதித்துவம் என்பதும் ஒரு நாட்டின் பிரதிநிதித்துவம் என்பதும் இவ்வளவு மோசமான ஆட்களைக் கொண்டது என்று ஏற்படுமானால் இதன் குற்றம் சர்க்காரைச் சேர்ந்ததாகுமே தவிர மக்களைச் சேர்ந்ததாக ஆகாது.

பாமர மக்கள் ஏமாற்றுக்கும் சூழ்ச்சிக்கும் ஆளாகாமல் இருக்கும்படி பார்த்துக் கொள்ளவேண்டியது யோக்கியமான சர்க்கார் கடமையாகும். இதற்கு ஆக சர்க்கார் ஒரு காரியமும் செய்ததாகத் தெரியவில்லை.

தங்களுக்கு இருக்கும் ராணுவ பலத்தையும் ஏராளமான பணத்தை சம்பளமாக அள்ளிக்கொடுப்பதின் மூலம் அமர்த்திக் கொண்டிருக்கும் உத்தியோகஸ்தர்களின் அடிமைத் தனத்தையும் காவலாக வைத்து ஆளுகிறார்கள் என்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

ஜஸ்டிஸ்கட்சியும் மற்றும் பல கட்சியும் தேர்தலில் தோல்வியுற்றதற்குக் காரணம் என்ன என்று பார்த்தால் காங்கிரஸ்காரர்கள் மற்ற கட்சிகளையெல்லாம் சர்க்கார் அடிமைக்கட்சி என்றும் சர்க்காருக்கு அனுகூலமாய் நடந்து கொள்ளுகிறார்கள் என்றும் பழிகூறி செய்த விஷமப் பிரசாரம் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியாது என்று சொல்லிவிட முடியுமா என்று கேட்கிறோம். இதற்கு ஆக சர்க்கார் என்ன பரிகாரம் செய்தார்கள். வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டும் சிரித்துக்கொண்டும் தான் இருந்தார்கள்.

ஆதலால் இந்த சர்க்காரின் சாயம் வெளுக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியமேயாகும்.

இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் செய்ய வேண்டியதெல்லாம் அரசியலில் எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் அரசாங்கத்துக்கும் மந்திரி சபைக்கும் உதவி செய்யக்கூடாது என்பதோடு சட்டசபை கூட்டம் கூட சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டால் கண்டிப்பாய் சர்க்காருக்கு எதிர்க்கட்சியாய் உட்கார வேண்டியதேயாகும். எப்படியாவது காங்கிரஸ்காரர்கள் மந்திரி பதவி ஏற்கும்படி செய்ய வேண்டும். இந்த இரண்டு காரியத்தின் மூலம்தான் இனி ஜஸ்டிஸ் கட்சி தலையெடுக்க முடியும். அதில்லாவிடில் கட்சியைக் கொஞ்ச காலத்துக்கு அடைத்து வைப்பதே மேல் என்று சொல்லுவோம்.

ஜஸ்டிஸ் சுயமரியாதை தோழர்கள் மந்திரிகள் வரவேற்புகளில் எங்கும் கலந்துகொள்ளக்கூடாது என்பது நமது விண்ணப்பமாகும். மந்திரிகள் வரவுக்கு காங்கிரஸ்காரர்கள் எங்காவது பஹிஷ்காரங்கள் நடத்தினால் அதை ஜஸ்டிஸ் சுயமரியாதை தோழர்கள் எந்த வகையிலும் தடுக்காமல் இருக்க வேண்டுமாய் வேண்டுகிறோம்.

ஏனெனில் மந்திரிகள் ஜஸ்டிஸ் கட்சி மந்திரிகள் அல்ல வென்பதை பொது ஜனங்கள் அறியும்படியாய்ச் செய்ய வேண்டியது நமது கடமையாகும். இல்லாதவரை அது ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் எதிர்கால வேலைக்கு தொல்லையாக வந்து சேரும் என்பதை எச்சரிக்கை செய்கிறோம். இதிலிருந்து காங்கிரசுக்கும் ஜஸ்டிஸ் சுயமரியாதை கட்சிகளுக்கும் உள்ள நிலையில் எவ்வித மாற்றமும் ஏற்பட்டுவிட்டதாக யாரும் கருதிவிடக்கூடாது. காங்கிரசானது இன்றைய நிலையில் ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கும் சுயமரியாதை இயக்கத்துக்கும் விரோதமாகவே இருந்து வருகிறது. ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவத்துக்கு காங்கிரஸ் எதிரியாகவே இருக்கிறது. சுயமரியாதை இயக்கத்தின் சமூக

சீர்திருத்த முறைகளுக்கும் மூடநம்பிக்கை ஒழிப்பு முறைகளுக்கும் வர்ணாச்சிரம முறை ஒழிப்பு முறைகளுக்கும் காங்கிரஸ் நேர் விரோதமானதேயாகும். ஆதலால் இந்த முறைகளில் நாம் வெற்றி பெறும் வரையிலுமோ அல்லது காங்கிரஸ் தனது எதிர்ப்பை மாற்றிக்கொள்ளும் வரையிலுமோ காங்கிரஸ் நமக்கு எதிர் ஸ்தாபனமேயாகும். காங்கிரஸுக்கு எதிராகப் பிரசாரம் செய்வதையும் காங்கிரஸின் பித்தலாட்டங்களை வெளிப்படுத்துவதையும் நாம் எந்தக் காரணம் கொண்டும் நிறுத்திக்கொள்ள முடியாது என்பதை வாசகர்கள் உணரவேண்டுமாய் ஆசைப்படுகிறோம். ஜஸ்டிஸ் கட்சியானது இந்த அனாமத் மந்திரிகளை ஆதரிக்கிறது என்று ஏற்படுமானால் சுயமரியாதைக்காரர்கள் தங்களுக்கும் ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கும் உள்ள சம்மந்தத்தை திருத்தி அமைப்பதைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டியவர்களாவார்கள்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 04.04.1937

யாருக்குக் கணக்குத் தெரியவில்லை?

தோழர் சத்தியமூர்த்தி அவர்கள் சர்.கே.வி. ரெட்டி நாயுடு அவர்கள் மந்திரி பதவி ஒப்புக்கொண்டதால் நாயுடு அவர்களுக்குக் கணக்கே தெரியவில்லை என்றும், சுயமரியாதை இல்லை என்றும் டில்லியிலிருந்து பத்திரிக்கைகளுக்குச் சேதி விட்டிருக்கிறார். காரணம் என்ன சொல்லுகிறார் என்று பார்த்தால்,

215 மெம்பர்கள் உள்ள சட்ட சபையில் 16 மெம்பர்கள் மாத்திரம் கொண்ட ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் மந்திரி பதவி ஏற்றிருக்கிறார்களே, 16ஐ விட மீதி 199 பெரிய எண் என்று தெரிந்திருந்தால் ஏற்றுக்கொண்டிருக்க மாட்டார்கள் என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறார்.

இது அயோக்கியத்தனத்தின் மீது எழுந்த ஆத்திரத்தால் புத்தி மழுங்கிப்போன ஒருவர் குடி வெறியால் பேசுவது போலவே இருக்கிறதே ஒழிய இதில் உண்மையோ யோக்கியமோ ஏதும் சிறிதும் இருப்பதாகக் காணவில்லை.

ஏனெனில் முதலாவது சர்.கே.வி. ரெட்டி நாயுடு அவர்கள் ஜஸ்டிஸ் பார்ட்டி மெம்பராகவோ “16 பேர்” தெரிந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கும் கட்சி சார்பாகவோ (அவர்) மந்திரி சபை அமைக்கவும் இல்லை. மந்திரி பதவி ஏற்றுக்கொள்ளவும் இல்லை. இதை ஜஸ்டிஸ் கட்சித் தலைவர் வியத்தமாய் எடுத்து வெளியிட்டிருக்கிறார். அப்படி வெளியிட்ட பிறகும் மந்திரி சபை அமைப்பை இப்போது ஜஸ்டிஸ் கட்சியுடன் சம்மந்தப்படுத்திப் பேசுவது பொது ஜனங்களுக்கு அக்கட்சி மீது வெறுப்பு ஏற்படட்டும் என்கின்ற எண்ணத்தின்மீது பேசப்படும் மிக, மிக, மிக அயோக்கியத்தனமும் விஷமத்தனமுமான செய்கையாகும்.

மற்றும் சர்.கே.வி. ரெட்டி நாயுடுவுக்கு கணக்குத் தெரியவில்லை என்று கூறுவதில் சர்.கே.வி.க்கு கணக்குத் தெரிகிறதோ இல்லையோ என்பது ஒருபுறமிருந்தாலும் தோழர் சத்தியமூர்த்தியார் அவர்களுக்குக் கணக்குத் தெரிந்ததா? அவர் அரிவரி கணக்காவது தெரிந்ததாகக் காட்டிக்கொண்டிருக்கிறாரா? என்று பார்ப்போம்.

அதென்னவென்றால் தோழர் சத்தியமூர்த்தியார் பார்லிமெண்டரி கமிட்டித் தலைவர் என்கின்ற முறையில் ஜனசங்கையில் 100க்கு 3 பேர்களாக இருந்து வரும் பார்ப்பன சமூகத்தில் பிறந்திருக்கிறோம்

என்பதற்கு ஆக 100க்கு 97 பேர்களாக உள்ள பார்ப்பனரல்லாத சமூகத்தின் கணக்கை எண்ணிப் பார்க்காமல் 215 சட்டசபை ஸ்தானங்களில் 45 ஸ்தானங்கள் நமது தோழர் சத்தியமூர்த்தியார் பார்ப்பனர்களுக்கு வழங்கினாரே அது எப்படி கணக்குத் தெரிந்தா, அல்லது கணக்குத் தெரியாமலா? என்பதை யோசித்தால் மூர்த்தியாரின் கணக்கு ஞானம் ஒரு முட்டாளுக்கும் புலனாகாமல் போகாது.

மூர்த்தியாருக்குத்தான் ஜாதி அபிமானத்தால் கணக்குத் தெரியாமல் போயிருக்கலாம் என்று கருதினாலும் பார்ப்பன சமூகம் ஒட்டுக்குமே கணக்குத் தெரியாமல் போயா 6 பேர் புகவேண்டிய ஸ்தானத்துக்கு 45 பேர் புகுந்து கொண்டார்கள் என்பதைப் பார்த்தால் அச்சமூகம் ஒட்டுக்குமே கணக்குத் தெரியாமல்போனது மாத்திரமல்லாமல் சுயமரியாதையும் கூட அடியோடு அச்சமூகத்துக்கு இல்லாமல் போய் விட்டது என்று தான் முடிவுகட்ட வேண்டி இருக்கிறது.

இதிலிருந்தே இந்நாட்டில் மானம் போனாலும் சரி, மரியாதை போனாலும் சரி, “கற்பு” போனாலும் சரி, தங்கள் சமூக காரியம் ஆனால் போதும் என்கின்ற இழிகுணம் படைத்த சமூகம் எது என்பதை நாம் யாருக்கும் எடுத்துக் காட்ட வேண்டியதில்லை என்று நினைக்கிறோம்.

குடி அரசு - கட்டுரை - 04.04.1937

ஜஸ்டிஸ் கட்சி மந்திரி பதவி

ஏற்கக்கூடாது

ஜஸ்டிஸ் கட்சி தலைவருக்கு

ஈ.வெ.ரா. தந்தி

ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் மந்திரிபதவி ஏற்றுக்கொள்ளலாமா என்கின்ற பிரச்சினையின் மீது தோழர் ஈ.வெ. ராமசாமி கட்சித் தலைவரான பொப்பிலி ராஜா அவர்களுக்கு திருவாரூரிலிருந்து 29-ந்தேதி தந்தி மூலம் தெரிவித்த அபிப்பிராயம்.

“ஜஸ்டிஸ் கட்சியானது நன்றியற்றதும் பொறுப்பை உணராததுமான அரசாங்கத்தில் இப்போது கண்டிப்பாக மந்திரி பதவியை ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடாது. சர்க்கார் அதிகாரிகளும் சிப்பந்திகளும் நமது கட்சிக்கு செய்த அட்டூழியங்களையும் விஸ்வாசமற்ற தன்மையையும் பற்றி சர்க்கார் சிறிது கூட கவலை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. பதவி ஏற்றுக்கொண்டால் நமது வேலை மிகவும் கஷ்டமாகிவிடும்.”

என்று தெரிவித்து விட்டார். அந்தப்படியே தலைவரும் ஒத்துக்கொள்ள முடியாதென்று கவர்னரிடம் கண்டிப்பாக மறுத்துவிட்டார்.

குடி அரசு - வேண்டுகோள் - 04.04.1937

வாக்குறுதிப் பித்தலாட்டம் காங்கிரஸின் கோழைத்தனம்

காங்கிரஸ்காரர்கள் மந்திரி பதவி ஏற்க மறுத்தது கோழைத்தனம் என்றே சொல்லுவோம். தமிழ்நாட்டுக் காங்கிரஸ்காரர்கள் (பார்ப்பனர்கள்) மந்திரி பதவி ஏற்க எவ்வளவோ ஆசையாகவும் ஆத்திரமாகவும் இருந்தும் வெளி மாகாண காங்கிரஸ்காரர்களும் சில தலைவர்களும் மந்திரி பதவி ஏற்றால் வெளுத்துப் போகுமே என்று பயந்து மெல்ல முதுகு காட்டிவிட்டார்கள்.

கவர்னர்களிடம் வாக்குறுதி கேட்பது என்பது பொது ஜனங்களை ஏமாற்றக் கண்டுபிடித்த வழியே ஒழிய அதில் எவ்வித அருத்தமும் இல்லை. இதை சென்ற வாரமே எடுத்துரைத்தோம். அப்படி இருந்தும் கவர்னர்கள் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு நல்ல வார்த்தையே கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதாவது சட்டப்படி தமக்கு உள்ள நிர்ப்பந்தங்கள் தவிர மற்ற விஷயங்களில் தன்னால் கூடியவரை எல்லா வழிகளிலும் ஒத்துழைத்து உதவி செய்வதாய்க் கூறியிருக்கிறார். இதை ஆச்சாரியார் பாராட்டி நன்றி செலுத்தி ஏற்றுக்கொண்டு போனவர் பிறகு என்ன காரணத்தாலோ மந்திரி பதவியை அமைக்க முடியாது என்று சொல்லி இருக்கிறார். இது கவர்னர் அறிக்கையில் இருக்கிறது.

"His Excellency intimated that Mr. Rajagopalachariar could rely upon receiving all possible help, sympathy and co-operation in the event of his forming a Ministry. After a series of very amicable conversations, Mr. Rajagopalachariar has, while expressing appreciation of his His Excellency's assurances, finally intimated to-day that he is unable to accept the invitation to assist in forming a Ministry."

அதாவது தோழர் ஆச்சாரியாருக்கு கவர்னர் தெரிவித்ததில் சில வாக்குறுதிகள் கொடுக்க சட்டப்படி எனக்கு அதிகாரமில்லை என்றும் தன்மீது சுமத்தப்பட்டிருக்கும் பொறுப்பிலிருந்து தான் விலகிக்கொள்ள முடியாதென்றும் சொல்லி விட்டு "மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் தன்னை நம்பும் படியும் தன்னால் கூடிய எல்லா ஒத்துழைப்பையும் உதவியையும் ஆதரவையும் அன்பையும் அளிக்கத் தயாராய் இருப்பதாயும் சொன்னார்.

மற்றும் இருவரும் ஒரு தீர்மானத்துக்கு வரும்படியான அனேக விஷயங்களை மிகக் கருத்தோடு பேசிவிட்டு கவர்னரின் வாக்குறுதிகளைப்

பாராட்டிவிட்டு இன்று முடிவாக மந்திரி சபை அமைக்க உதவி செய்ய வரமுடியாது என்று தெரிவித்து விட்டார்" என்று பிரைவேட் செகரட்டரி வெளியிட்டிருக்கிறார்.

ஆகவே தோழர் ஆச்சாரியார் கவர்னரிடம் பேசும்போதும் அவர் உதவி செய்வதாகவும் ஒத்துழைப்பதாகவும் வாக்குறுதி கொடுத்த போதும் அதற்குப் பின் அவரிடம் மேல் கொண்டு மற்ற காரியங்களைப் பற்றி பேசும்போதும் கவர்னர் வாக்குறுதி கொடுக்கவில்லை என்றோ அல்லது கொடுத்தது போதாது என்றோ கருதிக்கொண்டு ஆச்சாரியார் வீட்டுக்குப் போகவில்லை என்று தெரிகிறது. ஆனால் மற்ற மாகாணங்களில் இருந்து வந்த சேதிகள் தான் ஆச்சாரியாரின் ஆசையை கட்டுப்படுத்தி விட்டன. எப்படியானாலும் சரி, வாக்குறுதி எந்த விதத்தில் காங்கிரஸ் மந்திரி பதவி ஏற்பதை தடுத்து விட்டது என்பது நமக்கு புலனாகவில்லை. பார்லிமெண்டில் ஏற்பட்ட சட்டத்துக்கு கவர்னர் வாக்குறுதி எப்படி கொடுக்கமுடியும் என்பது யாரும் அறியாததல்ல. அப்படி கவர்னர்கள் ஏதாவது வாக்குறுதி கொடுக்க முடியுமானால் சென்னை கவர்னர் கொடுத்த வாக்குறுதிக்கு மேல் யாரும் கொடுக்க முடியாது. அவர் வெகுசாலமாகவே காங்கிரசுக்கு பல வழிகளிலும் உதவிசெய்து வந்திருக்கிறார். காங்கிரசு சார்பான அதிகாரிகளிடம் மிக்க சலுகை காட்டியும் வந்திருக்கிறார். ஆகையால் சட்டத்துக்கு விரோதமில்லாமல் கவர்னர்களுடைய சொந்த அதிகாரத்தின் பலன் காங்கிரசுக்கு அனுகூலமாய் இருக்கவேண்டுமென்று கருதி காங்கிரஸ் வாக்குறுதி கேட்டிருக்குமானால் அதற்கு சென்னை கவர்னர் வாக்குறுதி தேவைக்கு மேற்பட்டதென்றே சொல்லலாம். ஆனால் காங்கிரஸ்காரர்கள் பயந்து விட்டார்கள். தாங்கள் பொது ஜனங்களுக்கு கொடுத்த வாக்குறுதி இமயமலை போன்ற பெரியதாயும் தங்கள் கவர்னர்களிடம் வாங்கும் வாக்குறுதி கடுகளவு சிறியதாயும் இருப்பதோடு சட்டம் ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் செய்த நன்மையைவிட அதிகமாய் ஒன்றும் செய்ய முடியாதபடி நிர்ப்பந்தமாயும் இருந்ததால் எப்படியாவது தப்பித்துக்கொண்டு ஓடுவதுதான் புத்திசாலித்தனமென்று கருதி புறமுதுகு காட்டிவிட்டு ஓடிவிட்டார்கள்.

காங்கிரஸ்காரர்கள் ஜெயித்து விட்ட மூன்றாம்நாளே காங்கிரஸ் பத்திரிக்கைகள் இனிமேல் என்ன செய்வது என்பது புரியாமல் அழத்தொடங்கிவிட்டன. எப்படியெனில்

"காங்கிரஸ் மந்திரி பதவி ஏற்றால் வரி இருக்காது என்று எண்ணுவது முட்டாள்தனமென்றும், படியாத பட்டிக்காட்டு மக்கள் அப்படி எண்ணுவது மாத்திரமல்லாமல் அந்தப் படி படித்தவர்களும் எண்ணுவது ஆச்சரியமாய் இருக்கிறது" என்றும் எழுதி மஞ்சள் பெட்டிக்கு ஓட்டுப்போட்டவர்களையெல்லாம் மடையர்கள் என்று தாம் கருதியதை வெளிப்படுத்திக்கொண்டு விட்டன.

காங்கிரஸ் தலைவர்களும் மந்திரிபதவி ஏற்றுக்கொள்ளப் போவதாகவே உறுதிபெற்று “ஜனங்களுக்கு நன்மை செய்வது எங்கள் பிரதான நோக்கமல்ல, சீர்திருத்தத்தை உடைப்பதும் சுயராஜ்யத்தை நெருக்குவதும் தான் எங்கள் அபிப்பிராயம்” என்று சொல்ல ஆரம்பித்து விட்டார்கள்.

ஆகவே மாகாண சுயாட்சி என்கின்ற பேரால் - இரட்டை ஆட்சி ஒழிந்தது என்கின்ற பேரால் முன் ஜஸ்டிஸ் மந்திரிகள் நடத்திய சீர்திருத்த ஆட்சியை விட அதிகமான அதிகாரம் வந்தும் ஜஸ்டிஸ் கட்சியினருக்கு இருந்ததை விட அதிகமான மெஜாரிட்டி இருந்தும் பதவி ஏற்று தங்கள் வாக்குறுதியை நிறைவேற்ற லாயக்கில்லாமல் முதுகு காட்டி பேடித்தனமாய் ஓடுவது என்பது காங்கிரஸ்காரர்கள் வாய்ச் சவடால்காரர்களே தவிர காரியத்துக்கு கையாலாகாத கோழிகள் என்றல்லாமல் வேறெதைக் காட்டுகின்றது என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை.

சுமார் 10, 12 வருஷகாலமாகவே காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு அரசியல் ஞானம் இல்லை என்றும் இன்னது செய்தால் இன்னது விளையும் என்கின்ற முன் யோசனை இல்லை என்றும் சொல்ல வந்திருக்கிறோம்.

தேர்தலில் வெற்றி பெறுவதே ஒரு வேலைத் திட்டமோ வீரத்தனமோ ஆகிவிடாது. அதிலும் இப்போதைய நிலையில் நமது பாமர மக்களுக்கு இருக்கும் அரசியல் அறிவுக்கும் அவர்கள் செய்த கட்டுப்பாடான பொய்ப் பிரசாரத்துக்கும் சென்ற தேர்தலில் காங்கிரஸ்காரர்கள் ஒரு டஜன் கழுதைகளையும் எருமைக்கிடாக்களையும் நிறுத்தி இருந்தால் கூட வெற்றி பெற்றிருப்பார்கள். காங்கிரஸ் பிரசாரமெல்லாம் மஞ்சள் பெட்டியை பொறுத்திருந்ததே தவிர மனுஷானையோ அபேட்சகர்களையோ பொறுத்தில்லவே இல்லை. இம்மாதிரியான செல்வாக்கை எப்படியோ அடைந்து விட்டு அதை தாங்கமுடியாமல் பொறுப்பு வந்தவுடன் பயந்து கொண்டு ஓடி விட்டதானது பெரும் அரசியல் மோசடி என்றுதான் சொல்லவேண்டும். இவ்வளவோடு நிற்க மாட்டார்கள். இந்த பித்தலாட்டத்தை மறைக்க காங்கிரஸ்காரர்கள் இனி மறுபடியும் சண்டித்தனம் ஆரம்பிப்பார்கள் என்று எண்ண வேண்டியிருக்கிறது. மறுபடியும் மக்களை ஜெயிலுக்கு அனுப்புவார்கள். சோத்துக்கு வழியற்றவர்களும் சோம்பேறி வாழ்க்கையில் ஊறிவிட்டவர்களும் பகுத்தறிவற்றவர்களும் காங்கிரசுக்காரர்களுக்கு தாராளமாய் கிடைக்கக்கூடும். அவர்களை கைமுதலாக வைத்து ஒரு கை பார்க்கப்போகிறார்கள். இதுவரை காங்கிரஸ்காரர்கள் செய்துவந்த சகல காரியங்களும் ஒரு பயனும் தராமல் போனதை நமது மக்கள் உணர்ந்திருந்தும் பிரசார பலத்தால் காங்கிரசினிடம் ஜனங்களுக்கு ஒரு பைத்தியம் இருந்து வருகிறது. அது இனியும் இருந்து வருமா என்பதையும் எத்தனை நாளைக்கு மக்களை காங்கிரஸ்காரர்கள் ஏமாற்றுவார்கள் என்பதையும் பார்ப்போமாக.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 04.04.1937

கேளம்பாக்கத்தில் சுயமரியாதைத் திருமணம்

திருமணம் என்பது ஒரு ஆணும் பெண்ணும் கூடி இல்வாழ்க்கை நடத்துவதேயாகும். ஆனால் இப்போது நமது இந்து மதத்தில் திருமண விஷயத்தில் நடைபெறும் கொடுமையைவிட வேறு எந்த மதத்திலும் நடைபெறுவதில்லை. திருமண விஷயத்தில் பெண்களுக்கு உரிமை கிடையாது, தாய் தந்தையர்கள் பார்த்து மொண்டியையோ, கிழவனையோ திருமணம் செய்துகொள்ளும்படி வற்புறுத்துகிறோம். அதற்குக் கட்டுப்பட்டு அப்பெண் திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டும். இல்லாவிட்டால் விபசாரம் கற்பிக்கிறோம். மகமதிய மதத்தில் பெண்களுக்குக் கோஷா முறை இருந்தாலும் திருமண விஷயத்தில் உரிமை வழங்கி இருக்கிறார்கள். அதுபோலவே கிறிஸ்து மதத்திலும் பெண்களுக்கு உரிமை வழங்கி வருகிறார்கள்.

குறிப்பு: செங்கல்பட்டு மாவட்டம் கேளம்பாக்கத்திற்கு அடுத்த படுரில் 04.04.1937 ஆம் நாள் நடைபெற்ற தோழர் வி.டி. ஏழுமலை - தோழர் கே. இராதாபாய் திருமணத்தை தலைமையேற்று நடத்தி வைத்து ஆற்றிய உரையின் சுருக்கம்.

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 11.04.1937

மந்திரி சபை

மந்திரிசபை ஏற்பட்டு விட்டது. காங்கிரஸ்காரர்கள் அடிபட்ட சுணங்கன் குரைப்பது போல் தங்களது ஆத்திரத்தை மந்திரிகள் மீது காட்டுகிறார்கள். மந்திரிமார்களை தினமும் கழுதை, நாய் என்று வைத வண்ணமாயிருக்கிறார்கள்; தினமும் கண்டித்து தீர்மானம் போட்ட வண்ணமாய் இருக்கிறார்கள். இந்த மந்திரிசபை நாளைக்குப் போய்விடும், இன்றைக்குப் போய்விடும் என்று அறிவில்லாமல் பொய்யையும் புளுகையும் வேண்டுமென்றே அளந்தவண்ணமாய் இருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ்காரர்கள் தங்கள் தவறை உணர்ந்து தங்களது அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி தீர்மானத்தை ரத்து செய்து கொண்டு வந்து அரசாங்கத்தை அடிபணிந்தாலொழிய இந்த மந்திரி சபை சீக்கிரத்தில் ஒழிந்துவிடும் என்று சட்டம் தெரிந்தவர்கள் யாரும் கருதமாட்டார்கள்.

சட்டத்தில் - சீர்திருத்த சட்டத்தில் விஷயம் தெளிவாக இருக்கிறது. மெஜாரிட்டி கட்சியார் மந்திரி பதவி ஏற்றுக்கொள்ள நிலைமை இடம் கொடுக்கவில்லையானால் கவர்னர் நிர்வாகப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு தன்னிஷ்டப்படி நடத்தலாம் என்பது ஸ்பஷ்டமாக இருக்கிறது. அதை கவர்னர் பின்பற்றியாக வேண்டும்.

இப்போது மெஜாரிட்டி கட்சியாருக்கு (காங்கிரஸ்காரருக்கு) மந்திரி பதவி ஏற்க ஆசை இருந்தும் அவர்களது (மெஜாரிட்டி கட்சியாருது) முட்டாள் தனத்தினால் மந்திரி பதவி ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலையைத் தாங்களாகவே ஏற்படுத்திக் கொண்டு தவிக்கிறார்கள் என்றும் இன்னம் அவர்களுக்கே ஒரு சந்தர்ப்பம் கொடுத்துப்பார்த்தால் அதற்குள் தங்கள் முட்டாள் தனத்தைத் திருத்திக் கொண்டு வந்து சேரக்கூடும் என்றும் அரசாங்கம் கருதியதால் அரசாங்கத்தார் வேண்டுமென்றே மனப்பூர்வமாய் சம்மதித்து இனியும் 6 மாத வாய்தா கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த 6 மாத வாய்தாவுக்குள் காங்கிரஸ்காரர்கள் தங்கள் குற்றத்தைத் திருத்திக் கொண்டு வரட்டும் என்று தவணை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தப்படி அவர்கள் திருத்திக் கொள்ளவில்லை என்று அரசாங்கத்தாருக்குத் தெரிந்தால் கவர்னர் அவர்கள் உடனே சட்டசபையைக் கூட்டி காங்கிரஸ்காரர்களின் நிலையை மறுபடியும் நாடு அறியும்படி செய்வார். அப்போது அதாவது சட்டசபை கூட்டப்பட்டவுடன் மெஜாரிட்டி கட்சியார் வெண்ணை வெட்டி சிப்பாய்கள் மாதிரி ராஜவிஸ்வாசப் பிரமாணம் செய்தவுடன் மந்திரிகள்

மீது நம்பிக்கை இல்லை என்று ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வருவார்கள். அப்போது, இப்போது அதிகாரத்தில் உள்ள மந்திரிகள் உடனே எழுந்து “எங்கள் மீது உங்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது என்று நாங்கள் மந்திரி பதவி ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை” என்றும், “இன்னம் 4, 5 மாதத்திலாவது உங்களுக்கு புத்தி வராதா என்று கருதி புத்தி வரும்வரை சட்டசபையை கலைக்காமல் இருப்பதற்கு ஆக இந்த பொறுப்பை ஒப்புக்கொண்டோமே தவிர வேறில்லை” என்றும் சொல்லி “இதோ எங்கள் ராஜினாமாவை நீங்கள் நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானம் பிரேரேபிக்கும் முன்பே வாங்கிக்கொள்ளுங்கள்” என்ற ராஜினாமாவை வீசி எறிந்து விடுவார்கள். அப்போதும் ஒரு தடவை கவர்னர் அவர்கள் மெஜாரிட்டி கட்சியாரை (காங்கிரஸ்காரர்களை) இப்போதாவது உங்களுக்கு புத்தி வந்ததா, ஏதாவது உங்கள் முட்டாள்தனமான தீர்மானங்களை மாற்றிக் கொண்டீர்களா என்று கேட்பார். காங்கிரஸ்காரர்கள் ஏதாவது மாறுதல் செய்து கொண்டிருந்தால் மந்திரி பதவி கிடைக்கும். இல்லாதவரை கவர்னர் தானாகவே ஒரு பட்ஜெட்டை தனது சொந்த அதிகாரத்தைக் கொண்டு தயார் செய்து வைத்து மறுபடியும் இம்மாதிரி மந்திரிசபையையே ஏற்படுத்தி மறுபடியும் ஒரு ஆறுமாத காலம் காங்கிரஸ்காரருக்கு புத்திவராதா என்று எதிர்பார்ப்பார். அதற்குப் பிறகும் 6 மாதத்தில் மற்றொரு சட்டசபை கூட்டம் கூட்டுவார். அதிலும் இதே கதியானால் சட்ட சபைகளை கலைத்து தேர்தல் வைப்பார். புது சட்டசபையும் இதே மாதிரி ஆனால் சபையைக் கலைத்து விட்டு சகல நிர்வாகத்தையும் தானே ஏற்றுக்கொண்டதாக விளம்பரம் செய்து விட்டு இதே மந்திரிகளையோ அல்லது வேறு ஆட்களையோ கூட்டியோ குறைத்தோ ஆலோசனைக் கர்த்தாக்களாக நியமித்துக்கொண்டு அவர்களது ஆலோசனைக்கு இணங்க 3 வருஷகாலம் ஆட்சி நடத்துவார். இதுதான் முடியாலாமே ஒழிய காங்கிரஸ்காரர்கள் மந்திரி பதவி மறுத்தாலேயோ இனியும் நடக்கப் போகும் தேர்தலில் காங்கிரஸ்காரர்கள் என்பவர்களை பாமரஜனங்கள் தெரிந்தெடுத்து விட்டதினாலேயோ பிரிட்டிஷார் ஆட்சி நடத்தாமல் ஓடிப்போவார்கள் என்றோ எங்கும் அராஜகம் பெருகி கையில் வலுத்தவன், தந்திரத்தில் வலுத்தவன் தேசங்களை பங்கு போட்டுக்கொண்டு ஆச்சாரிக்கு ஒரு மாகாணம், சத்தியமூர்த்திக்கு ஒரு மாகாணம், அண்ணாமலைக்கு ஒரு மாகாணம், சுப்பையாவுக்கு ஒரு மாகாணம் என்று பட்டாபிஷேகம் ஆகி விடுமென்றோ யாரும் கருதிவிட வேண்டியதில்லை. வேண்டுமானால் காங்கிரஸ்காரர்கள் ஒன்று செய்யலாம். அதாவது மறுபடி மறுபடி எலக்ஷன் ஏற்படச் செய்வதால் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் பாழாக்கப்படலாம்; சர்க்காருக்கும் மக்கள் வரிபணத்தில் இருந்து பணம் பாழாக்கப்படலாம். பணக்காரர்கள் பணமும் பாழாக்கப்படலாம். இதைத்தவிர வேறு ஒன்றும் நடக்க முடியாது.

மற்றப்படி கவர்ன்மெண்டார் இன்றே சட்டசபையைக் கலைக்காததற்கு காரணம் மேலே குறிப்பிட்டதுபோல் பொது ஜனங்களுக்கு அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் அவசரப்பட்டு தொல்லை கொடுக்கக் கூடாது என்றும் பொறுத்து பார்ப்போம் என்றும் கருதியே ஒழிய வேறில்லை. இனி அடுத்த தேர்தலில் கண்டிப்பாய் மஞ்சள் பெட்டி வராது. ஆள் பெயர் சொல்லித்தான் ஓட்டுப்போட வேண்டிவரும். இதுவரை செய்த பித்தலாட்டப் பிரசாரம் இனிப் பலிக்காது. ஆதலால் இந்த சட்டசபை கலைந்தால் இனி நடக்கும் தேர்தலில் இன்றுள்ள ஆட்களில் கிட்டத்தட்ட பகுதிப்பேருக்குக் கூட ஓட்டுகள் கிடைக்க மாட்டாது என்பதை உறுதியாய்க் கூறுவோம்.

ஆகவே காங்கிரஸ்காரர்கள் மந்திரி வேலை பார்க்க “அதிர்ஷ்டம் இருக்கச்” செய்ய வேண்டுமானால் மரியாதையாய் தங்களுடைய உறுதிமொழிப் பித்தலாட்டத்தை விட்டு விட்டு மக்களை ஏமாற்ற “கூடுமானவரை கவர்னர்கள் ஒத்துழைப்பதாக ஜாடை காட்டினால் போதும்” என்று ஒரு தீர்மானம் செய்து கொண்டு மரியாதையாய் மந்திரிபதவியை ஏற்று தங்களின் வண்டவாளத்தை தங்களால் செய்யக்கூடியதை காட்டிவிட்டுப் போகட்டும். இல்லாதவரை இன்றைய நிலைமையை ஒரு மயிர்க்கால் அளவு கூட மாற்ற முடியாது என்பதுடன் எந்த விதத்திலும் காங்கிரசுக்கு சாவுமணி காத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்றே உண்மையைக் கூறுகிறோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 11.04.1937

யோக்கியப் பொறுப்பற்ற பேச்சு

காங்கிரஸ்காரர்களின் ஆசை நிராசையாக ஆகிவிட்டது. அவர்கள் ஜனங்களையும் சர்க்காரையும் ஏமாற்றி பார்ப்பன ஆதிக்கத்துக்குப் புத்துயிர் கொடுத்து நாட்டைப் பழைய கால வருணாச்சிரம மனு ஆட்சி நாடாக ஆக்க முயற்சித்துப் பார்த்தார்கள். இதற்காக அவர்கள் செய்யக்கூடாத சூழ்ச்சிகளையும், பித்தலாட்டங்களையும் செய்து பார்த்தார்கள். கடைசியில் ஏமாற்றமடைந்து தோல்வி அடைந்தார்கள். இன்று அவிழ்த்து விட்ட குதிரைகள் போல் தலைமாடு கால்மாடு தெரியாமல் அளவு கடந்து பேசுவதும் வெறிபிடித்தவர்கள் போல் சீறிச் சீறி எதிரி மீது விழுகிறதுமாய் இருக்கிறார்கள்.

தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியாரும் இந்த சமயத்தில் தன்னை மறந்து விட்டார். தனக்கு இந்த சந்தர்ப்பத்தில் மந்திரி பதவி கிடைத்தால்தான் உண்டு இல்லாவிட்டால் தன் ஆயுளில் மந்திரியாக முடியாது என்று முடிவு செய்து கொண்டு “சாகிவனுக்கு சமுத்திரம் முழங்கால் தண்ணீராகத் தோன்றும்” என்பது போல் தனது வாயைத் தாராளமாய் திறந்துவிட்டு சத்தியமூர்த்தியாரைவிட மோசமாய்ப் பேச ஆரம்பித்து விட்டார்.

2-4-37ந் தேதி சென்னை மாம்பலம் காங்கிரஸ் சபையில் பேசியதாகக் காணப்படும் சேதியில் தோழர் சி. ராஜகோபாலாச்சாரியார் பேசியதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கும் குறிப்பில் “ஜனங்கள் கொடுத்தது குதிரை, சர்க்கார் தெரிந்தெடுத்தது கழுதை” என்று பெரும் எழுத்துத் தலைப்புக்கொடுத்து கீழே “சர்க்கார் ஜனங்கள் கொடுத்த குதிரைகளுக்கு கடிவாளம் போட யத்தனித்ததில் குதிரைகள் மறுத்ததும் அதை விட்டு விட்டு கழுதைகள் மீது சவாரி செய்யத் துணிந்து விட்டார்கள்” என்று தோழர் ஆச்சாரியார் பேசியதாகத் “தினமணி” 5ந் தேதி பத்திரிகையில் 6ம் பக்கத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

இந்தப்படி ஆச்சாரியார் பேசியிருப்பாரானால் இது மிகவும் அயோக்கியத்தனமானதும் பொது ஜனங்களால் தக்கபடி புத்தி கற்பிக்கப்பட வேண்டியதுமான செய்கையாகும். ஆச்சாரியார் எப்போதும் நிதானமாய் பேசக் கூடியவர். அவரது பேச்சு எவ்வளவு விஷமம் பொருந்திய பேச்சா யிருந்தாலும் அதில் மரியாதையும் மனுஷத்தன்மையும் குறையாமல்

இருக்கும். அப்படியிருக்க அவர் காதலித்த மந்திரி பதவி வேறு ஒருவரை காதலித்த உடன் அவரது மதியையும் மரியாதையையும் இழந்து இப்படி உளற வேண்டியவராய் விட்டார்.

இந்தக்குணம் தோழர் சத்தியமூர்த்தி அவர்களுக்கே பிறவிக்குணமாய் இருந்து வந்தது. அதற்கு உண்டான பதிலையும் மரியாதையையும் 100-க்கணக்கான தடவைகளில் மூர்த்தியார் அனுபவித்தும் வந்து இருக்கிறார். தோழர் சத்தியமூர்த்தியாரின் தோல் மொத்தமானதால் அவருக்கு கற்பிக்கப்பட்ட புத்திகள் ஒன்றுகூட பயன்படாமல் பழைய மாதிரி சண்டிக்கமுதை போலவே நடந்து கொள்ளுகிறார். ஆனால் ஆச்சாரியார் அந்த நிலைக்கு வந்தது மிகவும் வருந்தக்கூடிய காரியமாகும்.

ஆச்சாரியாருக்கும் அவர் இனி இம்மாதிரியான இழிவான நிலைக்கு இறங்காமல் இருக்கும்படி செய்வதற்கு ஆக பொதுஜனங்கள் புத்தி கற்பிக்க வேண்டிய அவசியம் வந்ததற்கு நாம் உண்மையிலேயே இரங்குகிறோம். தங்களைத் தவிர மற்றவர்கள் கழுதைகள் என்று பேசுவாரானால் பொது ஜனங்கள் புத்தி கற்பிக்காமல் இருப்பார்கள் என்று எந்த மடையனும் எதிர்பார்க்கமாட்டான்.

எலக்ஷனில் பார்ப்பனர்களும் அவர்களது கூலிகளும் வெற்றிபெற்று விட்டதினாலேயே ராஜ்ஜியம் தங்களுடையதாகிவிட்டதென்றும் பார்ப்பன ஆட்சி ஏற்பட்டு விட்டதென்றும் “என்ன வேண்டுமானாலும் பேசலாம், இனி நமக்கு யாரும் எதிரிகள் இல்லை, எல்லா மக்களும் பார்ப்பன அடிமைகள்தான்” என்றும் எண்ணி பார்ப்பனர்கள் தலைக்கிறுக்கு அடைந்துவிட்டார்கள். தோழர் சி. ராஜகோபாலாச்சாரியார் மாத்திரமல்லாமல் ஆங்காங்குள்ள பார்ப்பன அதிகாரிகள் போலீசு இலாக்கா முதற்கொண்டு நீதி - ரிவனியூ இலாக்கா மாத்திரமல்லாமல் மற்ற அன்னக்காவடி “அகூயபாத்திர” உபாதானப் பார்ப்பான் வரை இதே மாதிரி அயோக்கியத்தனமாகவும் அதிகப் பிரசங்கித்தனமாகவும் வீட்டிலும் தெருக்களிலும் தொழில் இடங்களிலும் மேடைகளிலும் பேசத் தொடங்கிவிட்டார்கள். காங்கிரசில் உள்ள பார்ப்பனரல்லாதார் பலர் பார்ப்பனர்கள் அங்கு பேசிக் கொள்ளப்படுவதை தங்களால் சகிக்க முடியாமல் நம்மிடம் தனிப்பட்ட முறையில் தெரிவித்து அழுகிறார்கள்.

அதாவது இப்போது பார்ப்பனர்கள் “என்ன ஆணவம்? என்ன திமிர்? எவ்வளவு அயோக்கியத்தனமாய் பேசுகிறார்கள்? எத்தனை தைரியம் வந்து விட்டது?” என்று ஆத்திரமாய் பேசி ஆவலாதி கூறுகிறார்கள்.

நாட்டை யார் ஆள்வதானாலும் மனிதனுக்கு மாணமும் மரியாதையும் முக்கியமான விஷயம் என்பதை எவரும் மறுக்க மாட்டார்கள். ஆனால் இன்று பார்ப்பனர்களுக்கு இதில் சிறிதும் கவலை இல்லாமல்

போய்விட்டது. “அற்பனுக்கு பவிசு வந்தால் அர்த்த ராத்திரியில் குடை பிடிப்பான்” என்பதுபோல் இன்னது செய்வது, இன்னது பேசுவது என்பதில்லாமல் குடிகாரன் வெறிகாரன்போல் கூத்தாடுவதை நாம் கொஞ்சமும் சகித்துக்கொண்டிருக்க முடியாது.

பாதுகாப்பு அவசியமேயாகும்

இன்று பார்ப்பனருக்கு எதிராக எந்த ஸ்தாபனமும் இல்லை என்று கருதும்படி ஆகிவிட்டதும், பார்ப்பனருக்கு எதிராகப் பேச எந்த மனிதனுக்கும் தைரியமில்லாமல் போய்விட்டது என்று கருதும்படியாகி விட்டதும் பார்ப்பனர்களுக்கு எதிராக ஒரு பத்திரிகையும் இல்லை, பிரசாரம் செய்ய ஒரு ஆளும் இல்லை என்று கருதும்படியாக ஆகி விட்டதுமே பார்ப்பனர்கள் இவ்வளவு தலைகொழுத்து பேச இடம் ஏற்பட்டு விட்டது.

முஸ்லீம்கள் விஷயத்திலும் பார்ப்பனர்கள் எவ்வளவு ஆணவமாய் நடந்து கொண்டார்கள் என்பதற்கு சென்னை கார்ப்பரேஷன் கூட்டத்தில் மாஜி மேயரும் சட்டசபை மெம்பரும் ஆன தோழர் அமீத்கான் சாயபும் டாக்டர் நியமதுல்லா கானும் வெளியிட்டிருக்கும் அபிப்பிராயமே போதுமானதாகும்.

மற்றும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் விஷயத்தில் பார்ப்பனர்கள் எவ்வளவு கொடுமையாக நடந்து கொண்டார்கள் என்பதற்கும் தேர்தலில் அவர்கள் நடந்துகொண்டதே போதிய ருஜுவாகும்.

இன்றைய பார்ப்பனர் - பார்ப்பனரல்லாதார் என்கின்ற கிளர்ச்சியைப் பார்ப்பனர்கள் எவ்வளவாவது லட்சியம் செய்தார்களா என்பதற்கு சென்ற சட்டசபை தேர்தலில் பார்ப்பனர்கள் 215 ஸ்தானங்களில் முஸ்லீம், கிறிஸ்தவர், ஆதிதிராவிடர், வெள்ளையர்கள் ஆகியவர்கள் ஸ்தானங்கள் 75 போக, பாக்கி இந்துக்கள் என்பவர்கள் ஸ்தானங்கள் 140-க்கு பார்ப்பனர்கள் 50 பேர்களை நிறுத்தி ஜெயித்தும் விட்டார்கள் என்றால் மூன்றில் ஒரு பாகத்துக்கு மேலாகவே அடைந்துவிட்டார்கள் என்றால் அவர்களது துணிவுக்கும் ஆணவத்துக்கும் நமது கிளர்ச்சியை அலட்சியமாய் கருதுகிறார்கள் என்பதற்கும் வேறு ஆதாரம் என்ன வேண்டும் என்று கேட்கின்றோம். பொதுஜனங்கள் தேர்தல் மூலம் நடக்கப்படவேண்டிய காரியத்திலேயே மூன்றில் ஒரு பங்குக்கு மேல் கொள்ளை அடித்து விடுகிறார்கள் என்றால் இனி இவர்கள் செய்யும் காரியத்தை யாரும் ஆட்சேபிக்கக் கூடாது என்கின்ற நிபந்தனை கொண்ட வாக்குறுதியின் மீது மந்திரி ஆட்சியில் உட்கார்ந்தார்களேயானால் பார்ப்பனரல்லாதார் சமூகத்தை என்ன கதிக்கு ஆளாக்குவார்கள் என்பதை விவரிக்க வேண்டுமா என்று கேட்கிறோம். என்ன காரணத்தாலேயோ

நம்மில் சில செல்லாக் காசுகளும் காட்டிக்கொடுத்து வயிறு வளர்க்க வேண்டிய “விபீஷணர்களும்” “அனுமார்களும்” பார்ப்பனர்களை தஞ்சமடைந்து விட்டதாலேயே நமது சமூகத்தின் சுயமரியாதையும் மனிதத்தன்மையும் அடியோடு பறிபோய் விட்டது என்று எண்ணி சும்மா இருந்து விடுவதா என்று கேட்கின்றோம். ஆதலால் பார்ப்பன ஆட்சியில் நமக்கு பாதுகாப்பு அவசியமேயாகும்.

ஏன் உறுதி மறுக்கப்பட்டது?

சர்க்கார் காங்கிரசுக்காரருக்கு உறுதிமொழி கொடுக்காததற்கு காரணம் கூறுகையில் இந்தியா மந்திரி அவர்கள் தெரிவித்து இருக்கும் ஒரு குறிப்பை எல்லோரும் கவனிக்க விரும்புகிறோம்.

சீர்திருத்த சட்டத்தில் குறைந்த எண்ணிக்கையுள்ள சமூகத்தார் நலத்தையும் பிற்போக்காளர்களையுள்ள சமூகத்தார் நலத்தையும் கவனிக்க வேண்டிய பொறுப்பு கவர்னர்கள் கையில் விடப்பட்டிருக்கிறது என்றாலும் சட்டப்படி பார்த்தால் சட்டசபைக்கும் மந்திரிகளுக்கும் இது விஷயத்தில் என்னமும் செய்து கொள்ள அதிகாரமளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அதிகாரத்தை வைத்து அதாவது உதாரணமாகச் சொல்லவேண்டுமானால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குக் கல்வி விஷயத்திலோ சமூக சுதந்திர விஷயத்திலோ அரசியல் - உத்தியோக இயல் பிரதிநிதித்துவ விஷயத்திலேயோ இருந்துவரும் பழக்கத்தையோ இனிமேல் செய்யப்படவேண்டிய அவசியமான காரியத்தையோ மந்திரிகளாவது சட்டசபையாவது மறுத்து விடுமானால் அது சட்டப்படி செல்லத்தக்கதேயாகும். அதாவது கவர்னருக்கு காங்கிரஸ்காரர் கொடுத்திருக்கும் நிபந்தனையாகிய சட்டரீதிக்குக் கட்டுப்பட்டு மந்திரிகள் நடந்துகொள்ளும் முறைக்கு அடங்கினதேயாகும். அப்பேர்ப்பட்ட சமயங்களில் கவர்னர்கள் விசேஷ அதிகாரத்தை செலுத்தாமல் போனால் என்ன கதியாவது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

இதிலிருந்து கவர்னர்கள் விசேஷ அதிகாரங்கள் செலுத்தப்பட வில்லையானால் அச்சமூகங்கள் அதோ கதி அடைய வேண்டியது தான் என்று ஏற்படுகிறதல்லவா?

இதுபோலவே அரசியல் சட்டத்தில் ஒரு சமூகத்தை மற்றொரு சமூகம் நசுக்கிவிட அநேக வசதிகள் இருக்கின்றன.

“பெண்கள் படிக்கக்கூடாது “குத்திரர்கள்” படிக்கக் கூடாது, அவர்கள் நிலை மனுதர்ம சாஸ்திரத்தில் உள்ளது எதுவோ அதுதான்” என்று வருணாச்சிரம முறையை மந்திரிகள் அனுஷ்டிக்க ஆரம்பித்துவிட்டால் அவை யாவும் சட்டப்படி செல்லக் கூடியதாகவே ஆகிவிடும். அப்போது கவர்னர்களுக்கு தனி அதிகாரம் இருந்தால்தான் மற்ற சமூகத்தார் சுயமரியாதையுடனோ மனிதத்தன்மையுடனோ வாழ முடியும் என்பதாகும்.

இதற்கு ஏற்றாற் போலவே காங்கிரசிலும் இவ்விஷயங்களில் தங்களிஷ்டப்படி நடக்கத் தகுந்த தீர்மானங்கள் செய்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். என்ன வென்றால் “அவனவன் ஜாதி பழக்க வழக்க சாஸ்திரப்படி நடக்க வேண்டும்” என்றும் அதிகாரம் வந்தால் காங்கிரஸ்காரர்கள் அந்தப்படி நடக்கச் செய்வதாக ஜனங்களுக்கு உத்திரவாத மளிக்கிறதாகவும் தீர்மானங்கள் செய்து வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஆதலால் காங்கிரசுக்காரர்கள் கவர்னர்களிடம் வாக்குறுதி கேட்பது என்பது தேசாபிமானத்தைப் பொருத்தோ சுதந்திரத்தைப் பொருத்தோ என்று எண்ணினால் அது முற்றிலும் பிசகேயாகும். மற்றென்ன வெனில் இன்று சிறிதாவது தலை தூக்கி இருக்கும் சிறுபான்மை சமூகங்களும் தாழ்த்தப்பட்ட பிற்படுத்தப்பட்ட சமூகங்களும் தலைதூக்காதிருக்கவும் பழய நிலைக்கு அமிழ்த்தப்படவும் ஆன சூழ்ச்சிக்கு ஆகவே ஒழிய வேறில்லை என்பதை ஆதாரத்தோடு எங்கு வேண்டுமானாலும் எடுத்துக் கூறத் தயாராய் இருக்கிறோம். ஆதலால் கவர்னர்கள் வாக்குறுதி கொடுக்கவில்லை என்கின்ற சாக்கை வைத்துக்கொண்டு மற்ற கட்சிகளையும் சமூகங்களையும் இவ்வளவு அயோக்கியத்தனமாய் பேசுவதை பொதுஜனங்கள் அடக்கியே ஆகவேண்டும். அதற்கு ஏற்ற எல்லா முயற்சிகளும் உடனே கையாளப்பட்டுத்தான் தீரவேண்டும். ஏனெனில் இது அவர்கள் வேண்டுமென்றே அத்துமீறிப் பேசும் அயோக்கியத்தனமான பேச்சாகும் என்றே கருதுகிறோம்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 11.04.1937

பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகளின் நன்றியற்ற தன்மை

பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் உலகிலுள்ள மற்ற அரசாங்கத்தைவிட கட்டுப்பாடும் சட்டரீதியுமானது என்பது நமது அபிப்பிராயம். பிரிட்டிஷ் சமூகத்தாரும் மற்ற தேசத்தாரைவிட நாணையமுள்ளவர்கள் என்பதும் நமதபிப்பிராயம். ஆனால் பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகளின் முறையானது “அரசியல் என்பது நாணையமற்றது, நன்றியற்றது, விஸ்வாசமற்றது” என்று ஒரு பெரியார் கூறியது போல் சிறிதும் நன்றி விஸ்வாசமற்றது என்று சொல்லுவோம்.

ஒரு காரியத்துக்கு நன்றி விஸ்வாசம் காட்டுவது என்றால் அது லேசானதல்ல என்பதும் தனது சுயநலத்தை விட்டுக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதும் நன்றி விஸ்வாசம் காட்டுவது ஒரு தியாகத்துக்கு ஒப்பானதென்பதும் நமதபிப்பிராயமானாலும் உலகில் நல்ல பெயரோ புகழோ சம்பாதிக்கவும் மற்றவர்கள் வெறுக்காதிருக்கவும் நன்றி விஸ்வாசம் காட்ட வேண்டியது மனிதத்தன்மையின் முதல் காரியமாகும். அந்தக் காரணத்தாலேயே நன்றி விஸ்வாசத்தை அவ்வளவு முக்கியமாகவும் அதில்லாத தன்மையை அவ்வளவு தாழ்மையாகவும் குறிப்பிடுகின்றோம்.

இந்தியாவில் மாத்திரமல்லாமல் மற்றும் வேறு நாடுகளிலும் பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு நெருக்கடி வந்தபோதெல்லாம் இந்தியா உதவி வந்திருக்கிறது. குறிப்பாக இந்தியாவில் அராஜகம் ஏற்பட இருந்த நிலைகளிலெல்லாம் இந்திய மக்கள் உதவி வந்திருக்கிறார்கள்.

காங்கிரஸ் என்பது சில சுயநலக்காரர்களும் சிறப்பாக பார்ப்பனர்களும் சேர்ந்து பாமர மக்களை ஏமாற்றி தங்கள் சமூக ஆதிக்கத்தை பலப்படுத்திக் கொள்ளும் சூழ்ச்சி ஸ்தாபனம் என்பதாக எத்தனையோ முறை எடுத்துக்காட்டி இருக்கிறோம். காங்கிரசிற்கு யோக்கியமான முறையில் பின்பற்றுகிறவர்கள் இல்லையென்றும் புள்ளி விவரங்களைக் காட்டி வந்திருக்கிறோம்.

உதாரணமாக 11 மாகாணத்தில் வங்காளம், பஞ்சாப் உள்பட 5 மாகாணங்களில் காங்கிரசிற்கு வெளிப்படையாகவே மெஜாரிட்டி பலம் இல்லை என்பதோடு மற்ற மாகாணங்களிலும் முஸ்லீம்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், கிறிஸ்தவர்கள் முதலாகிய சமூகத்தாரின் மெஜாரிட்டி பலம்

இல்லை என்பதும் இச்சமூகத்தார் சிறிதாவது காங்கிரசில் இருக்கிறார்கள் என்றால் அவர்களும் காங்கிரசின் முழுக் கொள்கைகளையும் ஆதரிக்காதவர்கள் என்றும் சர்க்காருக்கும் பொதுமக்களுக்கும் நாம் எடுத்துக்காட்ட வேண்டியதில்லை.

இப்படிப்பட்ட நிலையில் காங்கிரஸ் நாணையமும் யோக்கியமுமற்ற தன்மையினால் விளம்பரமும் பாமர மக்கள் கவனத்தை இழுக்கும்படியான தன்மையும் அடைந்து வந்திருக்கிறது. இதை எதிர்க்கும் விஷயத்தில் அறிஞர்களும் உண்மையான பொதுநல ஊழியர்களும் எவ்வளவோ கஷ்ட நஷ்டங்களுக்கு ஆளாகி வேலை செய்து வந்திருக்கிறார்கள் என்பது சுயபுத்தி உள்ளவர்களுக்கு சொல்லாமலே விளங்கும்.

இந்நிலையில் தாழ்த்தப்பட்ட பிற்படுத்தப்பட்ட சமூகங்களுக்கு மனிதத்தன்மையும் முன்னேற்றமும் ஏற்படுத்த என்று இந்நாட்டில் சிறப்பாக சென்னை மாகாணத்தில் பார்ப்பனர் ஒழிந்த மற்ற சமூகத்தார் பிரிட்டிஷ் இந்தியா ஆட்சி முறைக்கு எவ்வளவோ சாதகமாக இருந்து வந்திருப்பது பிரிட்டிஷார் அறியாததல்ல.

நல்லதோ கெட்டதோ எதையுமே காங்கிரஸ்காரர்கள் (பார்ப்பனர்கள்) குறை கூறிவந்து அனாவசிய முட்டுக்கட்டை போட்டு தங்களைத் தவிர மற்ற மக்கள் தலையெடுக்க வெட்டாமல் சூழ்ச்சி செய்து வந்த காலத்திலெல்லாம் பார்ப்பனத் தொல்லையையும் அதனால் விளையக்கூடிய துன்பங்களையும் லக்ஷியம் செய்யாமல் ஆட்சியை நடத்தி வந்திருந்தும் அதை பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் பொறுப்பாளிகள் எல்லாம் உணர்ந்து பாராட்டி இருந்தும் இப்போது காங்கிரஸ் தங்களை அடிபணிய வந்துவிட்டது என்கிற தன்மை ஏற்பட்டு விட்டதாகத் தோன்றிய உடன் அல்லது பார்ப்பனர்கள் கை மேலோங்கி விட்டதாகக் காணப்பட்டதுடன் சென்னை கவர்னருக்கு மதிமயக்கம் ஏற்பட்டு உடனே பார்ப்பனர்களுக்கு தாசனாகத் துணிந்து மற்றவர்களை புறக்கணிக்க ஆரம்பித்து விட்டார்.

அதாவது காங்கிரஸ்காரர்கள் கேட்கிறபடியான வாக்குறுதி கொடுப்பது சட்ட விரோதமானது என்று கண்டவுடன் கவர்னர் ஒரு பார்ப்பனரை (மகாகனம் சீனிவாச சாஸ்திரியை) கூப்பிட்டு மந்திரி சபை அமைக்கும்படி கெஞ்சியதானது இம்மாகாணத்தில் பார்ப்பனர் அல்லாத மற்ற எல்லா சமூகத்தாரையும் அவமானப்படுத்தியதாகவே ஆகிவிட்டது. இது நேர்மையற்றதும் - விஸ்வாசமற்றதுமான செய்கை என்று கவர்னர் பிரபுவுக்கு தெரியாமல் இருக்குமென்று யாரும் கருதிவிட முடியாது.

தோழர் சீனிவாச சாஸ்திரியார் இன்று ஒரு தனி மனிதரே ஒழிய அவருக்கு ஒரு கட்சியோ கட்சி பிரதான தன்மையோ ஒன்றும் கிடையாது. எலக்ஷனிலும் தன் சார்பாகவோ ஏதாவது ஒரு கட்சி சார்பாகவோ போட்டி போட்டதாகவோ யாரையாவது நிறுத்தியதாகவோ தகவல் இல்லை. அப்படி இருக்க ஏதோ ஒரு காலத்தில் வெளி தேசங்களுக்குப் போய்

பிரிட்டிஷ் ஆட்சி முறையை புகழ்ந்து பேசி பிரிட்டிஷ் பிரசாரகராய் இருந்து பிரசங்கம் செய்துவிட்டு வந்ததும் காந்தியை சிறை செய்யும்படி யோசனை சொன்னதும் சென்றமாத மலாய் நாட்டுக்கு சர்க்கார் தாசராகப் போய் அந்நாட்டு இந்திய மக்களுக்கு விரோதமாய் வெள்ளை தோட்ட முதலாளிகளுக்கு அனுகூலமாய் அறிக்கை விடுத்ததும் தவிர, நாட்டுக்கோ மக்களுக்கோ என்ன செய்தார், அல்லது எத்தனை மக்களை தனக்கு பின்பற்றுவோராய் உடைத்தாய் இருக்கிறார் என்று யாராவது சொல்ல முடியுமா? இப்படிப்பட்டவரை அழைத்து மந்திரிசபை அமைக்கிறாயா என்று கவர்னர் கேட்டிருக்கிறார் என்றால் கவர்னர் பிரபுவின் மனப்பான்மை எப்படிப்பட்டது என்பதும் பார்ப்பன அதிகாரிகள் தேர்தலில் செய்த அக்கிரமங்களுக்கு அஸ்திவாரம் எங்கிருந்திருக்கிறது என்பதும் இப்போது மக்களுக்கு சுலபத்தில் புரிந்திருக்குமென்றே நம்புகிறோம். இப்படிப்பட்ட கவர்னரது ஆட்சியில் இம்மாகாண பார்ப்பனரல்லாத மக்கள் இனி எப்படி நம்பிக்கை வைக்க முடியும் என்பது நமக்கு ஒரு பெரிய பிரச்சினையாக இருந்து வருகிறது. பார்ப்பனரல்லாத சமூக நன்மைக்கு ஆக - தாழ்த்தப்பட்ட - பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் நன்மைக்கு ஆக வேண்டி பிரிட்டிஷ் ஆட்சியுடன் ஒத்துழைத்ததின் பயன் பாமர மக்கள் உணர்ந்து கொள்ள முடியாமற்போய் அவர்கள் தப்பான வழியில் நடத்தப்படும்படியாக ஏற்பட்டு விட்டாலும் அரசாங்க ஏஜண்டுக்கு புத்தி வேண்டாமா என்றுதான் வருந்துகிறோம்.

இந்த எலக்ஷனில் பார்ப்பனர்கள் பார்ப்பனரல்லாதார் கட்சிக்கு விரோதமாய் செய்த பிரசாரத்தில் முக்கியமாக எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட காரியம் ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் சர்க்காருக்கு உதவியாய் இருக்கிறார்கள், சைத்தான் ஆட்சியை நடத்திக்கொடுத்தார்கள் என்று சொன்னதேயாகும்.

அப்படிக்கெட்ட பேரை வாங்கி கஷ்டப்பட்டவர்கள் இருக்க அவர்களை மறந்து என்ன காரியத்துக்கு ஆக கவர்னர் சாஸ்திரியாரைக் கூப்பிட்டு மந்திரி பதவி அமைக்க கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை எவ்வளவு யோசித்துப் பார்த்தாலும் நமக்கு விளங்கவில்லை. ஒரு சமயம் இந்த யோசனையானது தோழர் சி.ராஜகோபாலாச்சாரியாரும் கவர்னரும் கூடிக் கலந்ததில் பிறந்த பிள்ளையாக இருந்தாலும் இருக்கலாம் என்று கருத வேண்டியிருக்கிறது. அதாவது தேர்தலில் வெற்றிபெற்றவுடன் ஆச்சாரியாரும் கவர்னரும் ஒருவரை ஒருவர் அளவளாவிக்கொண்டதோடு ஆச்சாரியாரும் தாம் மந்திரி ஆகப்போவதாகவும் இன்ன இன்னபடி நடக்கப்போவதாகவும் மனக்கோட்டை கட்டிக்கொண்டார். கவர்னர் பிரபுவும் தனக்கு இனிமேல் கவலையே இல்லையென்றும் தனது ஆட்சி இனி வாழைப்பழத்தில் ஊசி சொருகுகிற மாதிரி அவ்வளவு சுலபமாக இருக்குமென்றும் கருதி ஆனந்தத்தில் மூழ்கி இருந்தார். எல்லா இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி தீர்மானத்திற்கு பிறகு கூட இருவரும் அதே அபிப்பிராயத்துடனேயே இருந்து மகிழ்ந்து வந்திருக்கிறார்கள். எல்லா இந்திய காங்கிரஸ்கமிட்டி தீர்மானத்துக்கு தோழர் ஆச்சாரியார் சம்மதித்ததுக்கு

காரணமும் கவர்னர் மீது தனக்கு உள்ள நம்பிக்கையேயாகும். இந்த நிலையில் இருவரையும் அதாவது கவர்னரையும் ஆச்சாரியாரையும் ஏமாற்றுவதற்கு ஆக மடிகட்டிக் காத்துக்கொண்டிருந்த அரசியல் சட்டத்தின் கருத்தை அறியாமல் போய்விட்டதானது ஆச்சாரியாரின் சட்டஞானமும் குயுத்தி வாதமுமேயாகும். இம்மாதிரியான தர்மசங்கடம் தோன்றி கவர்னருக்கும் ஆச்சாரியாருக்கும் ஊடல் ஏற்பட்டு விடவே ஆச்சாரியார் உடனே கவர்னருக்கு அபயஸ்தம் கொடுத்து “பயப்படாதே காதலரே, நாம் இருவரும் கலவாமலே தர்ப்பையைக் கிள்ளிப்போட்டு ஒரு குழந்தையை உண்டாக்கி விடலாம்” என்று ஆறுதல் சொல்லி “நிர்வாகத்தை மகாகனம் சீனிவாச சாஸ்திரி கையில் ஒப்புவித்துவிடு, நான் பார்த்துக்கொள்கிறேன் அதாவது முன் ஒரு காலத்தில் இப்படிப்பட்ட நிலை வந்தபோது டாக்டர் சுப்பராயனைப் பெற்றுக்கொடுத்தேன், அதுபோல் இப்போது சாஸ்திரியாரை தருகிறேன்” என்று யோசனை கூறி இருக்கவேண்டும். அதனாலேயே கவர்னர் தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரி மாளிகையைவிட்டு வெளி வந்த உடன் சாஸ்திரி விலாசத்தைத் தேடிப்பிடிக்க முயற்சித்திருக்க வேண்டும் என்று கருதுகிறோம். அப்படிக்கில்லா திருந்திருக்குமானால் கவர்னர் யோக்கியமாக செய்திருக்க வேண்டிய காரியம் காங்கிரசுக்கு மந்திரி பதவி இல்லை என்று தெரிந்த உடன் அடுத்த மெஜாரிட்டி கட்சியையோ அல்லது இதுவரை ஆட்சியில் இருந்த கட்சி தலைவரையோ கூப்பிட்டனுப்பி யோசனை கேட்டிருக்க வேண்டும். இரண்டுமில்லாமல் “பூவிலே பூவு என்ன பூவு” என்று ஒரு குழந்தை சவால் போட்டால் மற்றொரு குழந்தை “பூளைப்பூவு” என்று பதில் சொல்லுமாம். அதுபோல் இருந்து இருந்து சாஸ்திரியை கவர்னர் கூப்பிட்டதானது எவ்வளவு நன்றியற்றதும் சிறுபிள்ளைத்தனமான காரியமுமாகும் என்பதை நாம் எடுத்துக்காட்ட வேண்டியதில்லை. மந்திரி வேலை ஆசையாலோ ஜஸ்டிஸ் கட்சித் தலைவரைக் கூப்பிட்டுக்கேட்டால் அவர் ஒப்புக்கொள்ளத் தயாராய் இருந்தார் என்றோ நாம் இதைக் கூறவில்லை. கவர்னரின் மனப்பான்மை எவ்வளவு சாதாரணமானது என்பதையே எடுத்துக்காட்டுகிறோம். இதிலிருந்து என்ன கருதவேண்டியிருக்கிறது என்றால் கவர்னரின் எண்ணமும் புத்தியும் எப்படிப்பட்டது என்பதையும் இவருடைய ஆட்சி இன்னம் கொஞ்சகாலம் உள்ள மிகுதி நாள்களில் பார்ப்பனரல்லாதாருக்கு எப்படி இருக்கும் என்பதையும் முடிவு செய்யக்கூடியதாகவே இருக்கிறது.

மேலும் இந்த அரசாங்க ஆட்சி திட்டத்தில் வைகிறவனுக்கும் தொல்லை கொடுக்கிறவனுக்கும் மிரட்டுகிறவனுக்கும் தான் சலுகை கிடைப்பதாய் இருக்கிறதே ஒழிய நியாயமாக நடக்கிறவனுக்கு நாமத்தைச் சாத்துவதாக இருக்கிறது என்று முடிவு செய்ய வேண்டி இருக்கிறது. ஆகவே இதன் பலனை கவர்னர் சீக்கிரம் அறியும்படி செய்ய வேண்டியது சுயமரியாதையுள்ள மக்கள் கடமையாகும்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 11.04.1937

சட்டசபை மெம்பர்களும் ஓட்டர்களும்

சட்டசபை மெம்பர்கள் அதிகப்படியான ஓட்டுகளால் தெரிந்தெடுக்கப் பட்டார்கள் என்பதில் யாதொரு ஆட்சேபணையுமில்லை. ஆனால் ஓட்டர்களுக்கு மெம்பர்கள் எந்த விதத்திலாவது ஜவாப்தாரியென்றோ மெம்பர்களுக்கு ஓட்டர்கள் எந்த விதத்திலாவது ஜவாப்தாரியென்றோ சொல்லிவிடமுடியாது. ஏனெனில் சட்டசபைக்கு போய் நாங்கள் இன்னது செய்கிறோம் என்று எவ்வித பொறுப்புள்ள வாக்குறுதியும் மெம்பர்கள் ஓட்டர்களுக்கு கொடுக்கவில்லை. ஓட்டர்களும் சட்டசபை மெம்பர்களை இன்னது செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு ஓட்டு செய்யவில்லை. ஏதோ இருவருக்கும் புரியாததும் சாதாரணத்தில் முடியாததுமான ஆகாயக்கோட்டை போன்ற பேச்சுகளையும் மத நம்பிக்கை போன்ற மூட உபதேசங்களையும் செய்து ஓட்டர்கள் தங்கள் கடமையை உணராமல் கண்மூடித்தனமாய் நடந்துகொள்ளும் படியான பிரசார வலிமையினாலேயே ஓட்டுச்செய்திருக்கிறார்கள். புதிய அரசியலையோ சட்டசபை அதிகாரங்களையோ நன்றாய் உணர்ந்த ஓட்டர்கள் ஓட்டு செய்தவர்களில் 100க்கு ஒருவர் இருவர்கள்கூட இருக்கமாட்டார்கள். பொதுவாக நித்திய வாழ்வில் தற்கால வாழ்க்கை முறையின் பயனாக ஏற்பட்டுள்ள தவிர்க்க முடியாத “இயற்கை” கஷ்டங்கள் அடியோடு மாற்றப்பட்டு விடும் என்கின்ற பேராசையை ஓட்டர்களுக்கு உண்டாக்கி விட்டதின் பயனாய் ஓட்டர்கள் முன்பின் யோசியாமல் சாப்பாட்டு சாமான், துணிமணி சாமான் ஆகியவை உள்ள பண்டசாலையை திறந்து விட்டு தங்கள் தங்களுக்கு வேண்டியதை அள்ளிக்கொண்டு போகலாம் என்று எழுதிய ஒரு பலகையை பண்டசாலை முன்னால் கட்டித் தொங்க விட்டு விட்டால் ஜனங்கள் எவ்வளவு பேராசையுடனும் ஆத்திரத்துடனும் சாமான்களை அள்ளிக்கொண்டு போக வருவார்களோ அது போல் ஓட்டர்கள் மதிமயங்கி ஓட்டுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஆதலால் மெம்பர்களுக்கு ஓட்டர்களுடைய கட்டளையோ வேண்டுகோளோ ஏதும் அடியோடு இல்லை என்றே சொல்லிவிடலாம். சட்டசபையினால் தங்களுக்கு இன்ன பலன் தான் கிடைக்கும் இவ்வளவு தான் எதிர்பார்க்கலாம் என்கின்ற அறிவு போதியஅளவு இல்லாத மக்களே பெரிதும் பொய்ப்பிரசாரத்தில் ஏமாந்து ஓட்டுச் செய்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் மெம்பர்களுக்கு

பொறுப்புள்ள கடமை எதுவும் இல்லை என்றே சொல்லுவோம். மெம்பர்களும் தங்கள் பிரசாரத்தில் பூரணசுயேச்சை சுயராஜ்ஜியம், வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை அடியோடு ஒழிப்பது, எல்லா மக்களுக்கும் பட்டினியே இல்லாமல் செய்து விடுவது, புதிய அரசியலை ஒழிப்பது, முட்டுக்கட்டை போடுவது, ஆகாய கங்கை தருவிப்பது, ராமராஜ்ஜியமாக்குவது என்பன போன்ற ஒன்றுக்கொன்று முரணானதும் அர்த்தமற்றதும் மக்கள் சுலபத்தில் ஏமாறக் கூடியதுமான பேச்சுகளைப் பேசி ஓட்டு கேட்டார்களேயல்லாமல் சட்டசபைக்குப் போய் மந்திரி பதவி ஏற்படதோ அல்லது மறுப்பதோ அல்லது நிபந்தனை கேட்பதோ, கொடுக்காவிட்டால் என்ன செய்வது என்பதோ ஆகிய எவ்வித குறிப்பான காரியத்தைப்பற்றியும் பிரஸ்தாபிக்காமல் சட்டசபை காரியங்களையெல்லாம் தங்களுக்கே விட்டு விடும்படியும் சமயம்போல் சௌகரியம் போல் தாங்கள் நடந்து கொள்ளுவதாகவும் சொல்லியே - விளக்கமாக இப்படிச் சொல்லா விட்டாலும் தங்கள் இஷ்டப்படியெல்லாம் நடப்பதற்கு இடம் வைத்துக்கொண்டே ஓட்டுவாங்கி இருக்கிறார்கள்.

பதவி ஏற்பு விஷயத்திலும் கூட ஒரு கூட்டத்தில் ஒருவர் பதவி ஏற்கக் கூடாது என்றும் மற்றொருவர் ஒருபதவி ஏற்போம் என்றும் பேசியும், ஒரு தீர்மானம் பதவி ஏற்கக்கூடாது என்றும் மற்றொரு தீர்மானம் ஏற்கவேண்டும் என்றும் பிரரேபித்துக் கொண்டும் அந்தப்படியே பல மகாநாடுகளிலும் தீர்மானங்கள் செய்து கொண்டும் வந்தார்களே ஒழிய பதவி ஏற்பதற்கு ஏதாவது நிபந்தனை கேட்போம் என்றோ அது எப்படிப்பட்ட நிபந்தனையாய் இருக்கும் என்றோ, அந்த நிபந்தனை கிடைக்காவிட்டால் என்ன செய்வது என்ன செய்வோம் என்றோ காங்கிரஸ்காரர்கள் யாரும் எப்போதும் எந்த ஓட்டருக்கும் எடுத்துச் சொன்னதே இல்லை. அவ்வளவு மாத்திரம்தானா என்று பார்த்தால் இப்படிப்பட்ட விஷயத்தைப்பற்றி அதாவது நிபந்தனை உத்திரவாதம் என்பவைகளைப்பற்றி காங்கிரஸ்காரர்களே காந்தியார் சொல்லும் வரை கனவில் கூட நினைத்ததே இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இந்தப் பிரச்சினை எழுந்ததே ஓட்டர்களுக்கு மெம்பர்கள் ஜவாப்தாரிகள் என்கின்ற நிலை சிறிதுகூட இல்லாமல் காங்கிரஸ் தலைவர்கள் என்பவர்களில் தோழர் ஜவஹர்லாலுக்கும் ராஜகோபாலாச்சாரிக்கும் உள்ள அபிப்பிராய பேதத்தை அதாவது பதவி ஏற்கக்கூடாது என்றும் பதவி ஏற்க வேண்டும் என்றும் உள்ள வாதத்தை எப்படியாவது ராஜிப்படுத்தி காங்கிரசில் பிளவில்லாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்கின்ற அவசியத்துக்கும் சென்னை மாகாணத்தில் பார்ப்பனர் ஆதிக்கம் ஜஸ்டிஸ் கட்சியால் ஆட்டம் கொடுக்கப்பட்டு விட்டதை மறுபடியும் பலப்படுத்திக் கொடுப்பதற்கு ஆகவும் தோழர் காந்தியாரால் அதுவும்

“காங்கிரஸ் நடவடிக்கைகளில் எனக்கு எவ்வித சம்மந்தமும் இல்லை; எவ்வித அபிப்பிராயமும் கொடுப்பதற்கு நான் தகுதி உடையவனல்ல; அப்படி ஏதாவது அபிப்பிராயம் கொடுப்பது சத்தியத்துக்கும் நாணையத்துக்கும் விரோதம்” என்று சொல்லியவரும் காங்கிரஸ் நடவடிக்கைகளிலோ பிரசாரத்திலோ வேலைத்திட்டத்திலோ ஓட்டர்களிடம் காங்கிரஸ்காரர்கள் நடந்துகொண்டதிலோ சிறிதும் சம்மந்தமில்லாதவருமான காந்தியாரால் திடீரென்று சொல்லப்பட்ட ஒரு கற்பனை நிபந்தனையாகும். இந்த நிபந்தனையை ஓட்டர்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்றோ, இந்த நிபந்தனைப்படி செய்யாத காரியத்தையோ, பதவி ஏற்பையோ ஓட்டர்கள் ஒப்புக்கொள்ளமாட்டோம் என்கிறார்கள் என்றோ யாரும் சொல்லிவிட முடியாது.

ஆகையால் நிபந்தனை ஏற்றுக்கொள்ளவோ வாக்குறுதி கொடுக்கவோ சர்க்காரார் மறுத்தால் அதை ஓட்டர்களுடைய அபிப்பிராயத்தை சர்க்காரார் நிராகரித்துவிட்டார்கள் என்று சொல்லிவிட முடியாது. சர்க்காரார் இந்திய அரசியல் சம்மந்தமாக ஒரு திட்டம் அல்லது ஒரு சட்டம் வெளிப்படுத்தி மக்களுக்கு தெரியும்படி வினியோகித்தாய் விட்டது. அந்த சட்டத்தை ஆதரவாக வைத்தே கோடிக்கணக்கான பேர் ஓட்டுக்கொடுத்தாய் விட்டது. அவ்வோட்டின் பேரிலேயே ஆயிரக்கணக்கான மெம்பர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டாய் விட்டது. 11 மாகாணங்களில் ஏதோ 5, 6 மாகாணங்களில் காங்கிரஸ்காரர்கள் மெஜாரிட்டியாய் வந்துவிட்டார்கள் என்பதற்கு ஆகவே குரங்கு கையில் கிடைத்த பூமாலை போலவும் தகுதி அற்றவனுக்கும் எதிர் பாராதவனுக்கும் வந்து விட்ட பவிசு போலவும் கருதிக்கொண்டு தாங்கள் வாயில் வந்ததெல்லாம் சட்டம் என்றும் அதற்கு கட்டுப்பட்டுத்தான் மற்றவர்கள் நடக்க வேண்டும் என்றும் தலைகொழுத்துத் திரிந்தால் அது இந்த 20வது நூற்றாண்டில் செல்லுமா? என்று கேட்கின்றோம்.

மற்றும் காந்தியார் ஜெட்லெண்ட் பிரபு அறிக்கைக்கு விடுத்த பதிலில் கவர்னர்களை வாக்குறுதி கேட்பது சட்டப்படி செல்லத்தக்கதா என்பது தனக்கு தெரியாதென்றும் சில காங்கிரஸ் வக்கீல்கள் வாக்குறுதி கேட்பது சட்டப்படி செல்லுமென்று அபிப்பிராயம் சொன்னார்கள் என்றும் அதன் பேரிலேயே தான் வாக்குறுதி கேட்டதாகவும் சொல்லித் தப்பித்துக் கொள்ளுகிறார்.

ஆகவே இதிலிருந்து காங்கிரஸ்காரர்களுக்கும் காந்தியாருக்கும் திட்டம் இல்லை என்பதும் அரசியலை ஏற்று நடத்தும்படியான அரசியல் ஞானமும் அரசியல் சட்ட ஞானமும் இல்லை என்பதும் அவர்களுக்குள் கட்டுப்பாடோ யோக்கியப் பொறுப்போ இல்லை என்பதும் பச்சையாய் தெரிவதுடன் பாமர மக்களிடம் காந்தியாருக்கு உள்ள முட்டாள

செல்வாக்கைக்கொண்டு வெறும் குழப்பமும் தொல்லையும் விளைவித்து விளம்பரம் பெறுவதைத்தான் காங்கிரஸ் திட்டமாய் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும் கருத வேண்டியிருக்கிறது.

காங்கிரசுக்காரர்கள் என்பவர்களின் உள் அந்தரங்க எண்ணம் என்ன என்பதைக் கண்டுபிடித்தால் இந்த மாதிரியான போக்கடாத்தனத்திற்கு காரணம் என்ன என்பது விளங்கும்.

அதாவது இந்தியாவில் கொஞ்ச காலத்துக்கு முன் அரசியல் வாழ்வு, அதிகாரம், பதவி ஆதிக்கம் ஆகியவைகள் ஒரு குறிப்பிட்ட வகுப்பார் கையில் சிக்குண்டு வந்தன. அதனால் அந்த ஒரு குறிப்பிட்ட வகுப்பார்கள் பயனடைந்து வந்தார்கள். இப்போது சகல வகுப்பாரும் கண் விழித்துக்கொண்டார்கள். அவர்கள் வகுப்புக்கு தனித்தனி முன்னேற்ற உணர்ச்சி ஏற்பட்டு அவர்கள் தனித்தனியாக முன்னேற்றமடைய முயற்சிப்பதில் அரசியல், பதவி, அதிகாரம், ஆதிக்கம் ஆகியவைகளில் பங்கு பெற்று தங்கள் சமூக முன்னேற்றத்துக்கு பயன்படுத்திக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறார்கள். அரசாங்கமும் தங்கள் கையில் இருக்கும் அதிகாரம் மக்கள் கைக்கு கொடுக்கப்படுவதாய் இருந்தால் எல்லா வகுப்பாருக்கும் அது பயன்படும்படியாயும் ஒரு வகுப்பை ஒரு வகுப்பு அழுத்தி ஆதிக்கம் செலுத்தாமலும் இருக்கத்தக்க மாதிரியில் அதிகாரத்தையும் ஆட்சி ஆதிக்கத்தையும் மாற்றிக் கொடுக்க வேண்டியவர்களானதால் கூடுமானவரை சகல வகுப்பு நன்மைகளையும் கவனித்து அதிகாரத்தை மாற்றுவதாயிருப்பதால் காங்கிரசில் ஆதிக்கமிருக்கும் வகுப்பாருக்கு இப்போது அது கஷ்டமாய் இருந்து வருகிறது.

ஏனெனில் சகல வகுப்புக்கும் அதிகாரமும் ஆசையும் சம்மந்தமும் பரவி விட்டால் வருணாச்சிரம் ஒழிந்து விடும், பரம்பரை ஆதிக்க பாத்தியம் அழிந்துவிடும், பார்ப்பான் உயர்வு பறையன் மட்டம் என்பதும் இந்து மதம் சிரேஷ்டமானது, இஸ்லாம் மதம் கிறிஸ்தவ மதம் மிலேச்சத் தன்மை என்பதும் இந்திய இந்துக்களுக்கே தவிர அந்நியர்களுக்கு சம்மந்தமில்லை என்பதும் அடிமாய்ந்து போய்விடும். ஆதலால் இன்றைய காங்கிரஸ்காரர்களின் தொல்லையானதும் உண்மையிலேயே முழுவதும் ஜாதி, வகுப்பு, மதம், வருணாச்சிரம் தர்மம் ஆகியவைகளைக் கொண்டதே தவிர அரசியல் தத்துவமோ தேசிய தத்துவமோ அதில் கடுகளவும் இல்லை என்பதை வாசகர்கள் உணர்வார்களாக.

இதற்கு ஆதாரம் வேண்டுமானால் காந்தியார், ராஜகோபாலாச்சாரியார், சத்தியமூர்த்தியார் ஆகியவர்களின் பேச்சுக்களை எடுத்து புடைத்துத் தரித்துப் பார்த்தால் நன்றாய் விளங்கும். தலைவர் பண்டிதநேரு அவர்கள் “இந்து” பத்திராதிபர், “சுதேசமித்திரன்” பத்திராதிபர் ஆகியவர்கள்

எழுதியது போல் தனக்கும் புத்தியில்லை, சொல்லுகிறவர்கள் பேச்சையும் கேட்காத ஆணவம் படைத்தவர் என்பதற்கு இலக்கானவர் ஆதலால் அவர் பேச்சு கவைக்குதவாத பேச்சே தவிர மற்றொன்றும் சொல்ல முடியாததாகும்.

ஆதலால் இன்று காங்கிரஸ்காரர்கள் சர்க்காரோடு சண்டை போடுவதாய்ச்சொல்லிக் கொண்டு தொல்லை கொடுப்பதும் ஜனங்களுக்கு சுயராஜ்யம் வாங்கிக் கொடுப்பதாய்ச் சொல்லிக்கொண்டு மக்களை அலைக்கழிப்பதும் துன்பத்துக்குள்ளாக்குவதும் வெறும் பித்தலாட்டமும் வகுப்பு ஆதிக்க வகுப்பு வாதமுமே அல்லாமல் வேறு ஓட்டர்கள் நலனுக்கோ நாட்டு நலனுக்கோ நன்மையானது ஒன்றும் இல்லை என்பதை உணர்வார்களாக.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 18.04.1937

புதிய மந்திரிகள்

இன்று நமது சென்னை அரசாங்கத்தில் உள்ள மந்திரிகள் அறுவரும் ஜஸ்டிஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த மந்திரிகள் அல்ல என்பதை ஆரம்பத்திலேயே கூறி இருக்கிறோம். இன்றும் நமது அபிப்பிராயம் அதுவேயாகும். ஆனால் அவர்களுக்கு எவ்வித பொறுப்பும் இல்லை என்றும் அவர்களால் எவ்வித காரியமும் எதிர்பார்க்க மக்களுக்கு உரிமை இல்லை என்றும் யாரும் சொல்லிவிட முடியாது. அவர்கள் நமது வரிப்பணத்தில் இருந்தே சம்பளம் பெறுகிறார்கள். சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் மக்களுக்கு எவ்வளவு பொறுப்பாளிகளோ அவர்களிடமிருந்து மக்கள் எவ்வளவு எதிர்பார்க்கிறார்களோ அவ்வளவும் இந்த மந்திரிகளிடமும் எதிர்பார்ப்பது தவறல்ல, அதனாலேயே இந்த மந்திரிகளை ஆதரிக்கவோ வரவேற்கவோ நாம் கட்டுப்பட்டவர்கள் என்று யாரும் கருதிவிடமாட்டார்கள்.

பொதுவாக நோக்குமிடத்து இம் மந்திரிகளை பதவியில் அமர்த்தக் காரணம் அரசியல் சட்டத்தில் கண்டுள்ள நிபந்தனைகளுக்குக் கட்டுப்பட்டும் அதன் கருத்துக்குக் கட்டுப்பட்டும் காங்கிரஸ் மந்திரிகள் நடந்து கொள்ளுவார்கள் என்கின்ற விஷயத்தில் சர்க்காருக்கு உள்ள அவநம்பிக்கையாலேயே அவர்கள் கேட்ட சட்டமற்ற வாக்குறுதியை சர்க்கார் மறுத்து இந்த மந்திரிகளை நியமித்து இருக்கிறார்கள்.

இந்த மாதிரி சர்க்காரார் காங்கிரசுக்காரர்கள் மீது அவநம்பிக்கைப் பட்டதற்குக் காரணம் சிறுபான்மை வகுப்பார், பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பார் ஆகியவர்கள் விஷயத்தில் காங்கிரஸ்காரர்கள் ஒழுங்காய் நடந்து கொள்ளாவிட்டால் அப்படிப்பட்ட சமயங்களில் சர்க்காருக்கு விசேஷ அதிகாரம் வேண்டுமாதலால் வாக்குறுதி கொடுக்க முடியாது என்று சொன்னார்.

ஆகையால் இன்றைய மந்திரிகள் சிறுபான்மை வகுப்பார் விஷயத்தில் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பார் விஷயத்தில் தக்க நீதி வழங்கவும் அவர்களை முன்னேறச் செய்யவுமான காரியத்தை முக்கியமாய் கருதக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் எடுத்துக்காட்ட வேண்டியதில்லை.

அதுமாத்திரமல்லாமல் மந்திரிகள் பெரும்பாலோரும் சிறுபான்மை வகுப்பாரும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுமான வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள்.

இவர்களுடைய மந்திரி பதவி ஆயுள் எந்த நிமிஷத்தில் முடிந்தாலும் முடியலாம், மூன்று வருஷத்துக்குக் குறையாமல் இருந்தாலும் இருக்கலாம். மனித ஆயுள் 100 வயது என்றாலும் கர்ப்பத்திலோ அல்லது எந்தச் சமயத்திலோ வேண்டுமானாலும் முடிவடையலாம் என்பது எப்படி இயற்கையில் பட்டு விட்டதோ அதுபோல் இன்றைய மந்திரிகள் நிலையும் இருக்கிறது.

ஆதலால் இந்த “கொஞ்ச”கால வாழ்விற்குள்ளாக வேனும் ஏதாவது தக்க காரியம் செய்து மக்களுக்கு பயன் உண்டாக்க சந்தர்ப்பம் இல்லாமல் போய்விடவில்லை.

மந்திரிகள் செய்ய வேண்டியது

இன்று தமிழ் நாட்டில் தமிழ் மக்களுக்கு உள்ள பெரும் குறைவரி அதிகமும் உத்தியோகக் குறைவும் என்பது தமிழ் மக்கள் யாவரும் ஒப்புக்கொண்ட விஷயம். காங்கிரசுக்கு வரியைப்பற்றி கவலை இல்லை என்பது உண்மையான விஷயம். ஏனென்றால் நம் நாட்டில் காங்கிரஸ் தலைவர்கள், பிரமுகர்கள் ஆகியவர்கள் பார்ப்பனர்கள். அவர்களுக்கு பூமி சுடுகாட்டில் தான் உண்டே ஒழிய மற்றபடி நாட்டில் இருப்பது மிகவும் குறைந்த அளவேயாகும். ஆதலால் அவர்கள் வரி விஷயத்தை ஒட்டுபெறுவதற்கு மாத்திரம் ஓட்டர்களிடம் பேசுவதற்கு வரி குறைக்கிறோம் என்று ஏமாற்ற பயன்படுத்திக் கொள்வார்களே தவிர குறைய வேண்டுமென்று கவலைப்பட காரணமே இல்லை. உதாரணமாக சென்னை கார்ப்பரேஷனுக்கு காங்கிரஸ்காரர்கள் மெஜாரிட்டியாக வந்து 6 மாத காலமாகிறது. வரி போடுவதில் கவலையாக இருக்கிறார்களே தவிர எதைப் பிரமாதமாகக் குறைத்தார்கள் என்று யாரும் சொல்ல முடியாது.

மற்றும் காங்கிரஸ்காரர்கள் சட்டசபை தேர்தலில் அதிக மெஜாரிட்டியாய் வெற்றி பெற்றவுடன் தாங்களே மந்திரிகளாகி அரசாங்கத்தை நடத்தப்போகிறார்கள் என்கின்ற உறுதி ஏற்பட்டவுடன் காங்கிரஸ் பத்திரிக்கைகள் எழுதிய தலையங்கங்களைப் பார்த்தால் காங்கிரஸ்காரர்களின் புரட்டுகள் தாராளமாய் வெளியாகிவிடும்.

அதாவது “காங்கிரஸ்காரர்கள் மந்திரிகளானவுடன் வரிகள் குறைந்துவிடும் என்றும் வரிகள் இல்லாமல் போய்விடும் என்றும் அனேகர் கருதுகிறார்கள். பாமர மக்கள் மாத்திரம் அல்லாமல் படித்தவர்களும் அப்படியே கருதுகிறார்கள்; இது அறிவீனமாகும். வரியில்லாமல் சர்க்கார் நடக்காது” என்று எழுதினார்கள்.

மற்றும் “ஆனால் ஜஸ்டிஸ் காரர்கள் செய்ததைவிட சிறிது அதிகமான நன்மையை காங்கிரஸ்காரர்கள் செய்யக் கூடும். இவ்வளவுதான் முடியுமே ஒழிய வரி கஷ்டமே ஒழிந்து விடும் என்று கருதுவது முட்டாள்தனம்” என்றும் எழுதி இருக்கிறார்கள். ஆதாரம் வேண்டுமானால் மார்ச்சு 13ந் தேதி அல்லது 15ந் தேதி “ஜெயபாரதி”யும் மார்ச்சு முதல் வார “தினமணி”யும் “சுதேசமித்திர”னையும் பார்த்தால் விளங்கும்.

உத்தியோக விஷயத்தில் மாத்திரம் காங்கிரசுக்கு வெகு தெரியும் இருந்தது. மார்ச்சு மீ 30 நாளும் சர்க்கார் அதிகாரிகள் பார்ப்பனரல்லாத வக்கீல்களிடம் நடந்து கொண்ட ஆணவத்துக்கும் பேசிய அதிகப் பிரசங்கித்தனத்துக்கும் வக்கீல்களை கேட்டுப் பார்த்தால் தெரியும். மற்றும் பார்ப்பன மேலதிகாரிகள் பார்ப்பனரல்லாத குமஸ்தாக்களிடம் நடந்து கொண்ட கொடுமையை விசாரித்தாலும் தெரியும்.

ஆகையால் இவ்விரண்டு விஷயங்களிலும் இன்றைய அனாமதம்மந்திரிகள் பார்ப்பனர்கள் போல் நடக்காமல் நிலவரியில், 100க்கு 25 வீதமாவது எப்படியாவது குறைத்து பாமர மக்களை திருப்தி செய்து விட்டு உத்தியோக முறையில் இப்போது இருக்கும் வகுப்பு வாரி வினியோக திட்டமாகிய 12ல் பார்ப்பனருக்கு 2 என்றிருப்பதை 16ல் பார்ப்பனருக்கு 2 என்று ஆக்கி மீதியை வினியோகிப்பதில் கூடுமானவரை ஜனசங்கை கணக்குப்படி பிரித்து திட்டம் ஏற்படுத்துவதுடன் இந்த விகிதாச்சாரம் சகல உத்தியோகங்களிலும் குறிப்பிட்ட சகல வகுப்புகளுக்கும் எண்ணிக்கை விகிதம் சரியாய் வரும்வரை அதிகப்படியாய் அனுபவிக்கும் வகுப்பாருக்கு உத்தியோகம் வழங்குவதை நிறுத்தி வைப்பது என்றும் செய்வதானால் இந்த மந்திரிகள் மக்களுக்கு நீதியும் ஒழுங்கும் செய்தவர்களாவார்கள். மக்கள் பாராட்டப் படுவதற்கும் உரியவர்களேயாவார்கள். இதை அநியாயம் என்றோ அக்கிரமம் என்றோ யார் தான் சொல்ல முடியும்? சென்ற மாதம் எஸ்.ஐ.ஆர். கம்பெனிக்காரர் 216 ஸ்தானங்கள் தேவை இருந்ததற்கு 6 ஸ்தானங்களே பார்ப்பனர்களுக்கு அளித்தார்கள். இதற்கு காரணம் என்னவெனில் ஏற்கனவே பார்ப்பனர்கள் ரயில் இலாக்காவில் ஏராளமான பேர்கள் அமர்ந்திருப்பதும் ரயிலுக்கு வருமானம் வருவதெல்லாம் 100க்கு 99 பாகம் பார்ப்பனரல்லாதார்களிடமிருந்தே வருவதுமாகும். இன்னமும் பல உத்தியோகங்களுக்கு விளம்பரம் செய்கையில் ஆதிதிராவிடர்களே வேண்டுமென்றும் முஸ்லீம்களே வேண்டுமென்றும் கிறிஸ்தவர்களே வேண்டுமென்றும் விளம்பரம் செய்வதின் காரணமெல்லாம் அந்த சமூகத்தார் விகிதாச்சார பிரதிநிதித்துவம் அவ்வுத்தியோகங்களில் இல்லை என்பதேயாகும். மற்றும் ஐ.சி.எஸ். இந்தியர்களுக்கு கொடுப்பது என்று ஏற்பட்டவுடன் அனேகமாய் எல்லோரும் பார்ப்பனர்களாகவே வந்து விட்டார்கள். அதிலும் பிரவேசித்து பார்ப்பனர்கள் 100க்கு 3 வீதம் வரும்வரை பார்ப்பனர்களை ஐ.சி.எஸ்-க்கு எடுக்காமல் பார்ப்பனரல்லாதாரைக் கொண்டு சரியாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஆகையால் இப்போதைய மந்திரிகள் தங்களை

பொது பிரதிநிதிகள் என்றோ நியாயம் செய்ய அப்பதவியை ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் என்றோ உரிமை கொண்டாடக்கொள்ள வேண்டுமானால் இம்மாதிரியான காரியங்களை செய்வதினால் தான் ஏற்படலாமே ஒழிய வீண் ஆடம்பரத்தாலோ அறிக்கைமேல் அறிக்கைகள் வெளியிடுவதாலேயோ எவ்வித பெருமையும் ஏற்பட்டு விடாது.

மற்றும் இம்மந்திரிகள் இக்காரியம் செய்யவேண்டுமென்று கருதினால் அரசாங்கமும் குறுக்கிடாதென்றே கருதுகிறோம். ஏனெனில் இம்மந்திரிகளை இந்தியா மந்திரியும் இந்தியா உதவி மந்திரியும் வைஸ்ராய் பிரபுவும் கவர்னர்களும் பாராட்டி இருப்பதோடு “நல்ல சந்தர்ப்பத்தில் உதவி செய்ததற்கு ஆக” நன்றி செலுத்துவதாகவும் வெளிப்படையாய் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆதலால் இம்மந்திரிகளின் இம்மாதிரி செய்கைகளை அரசாங்கத்தார் ஆதரித்தே தீருவார்கள் - ஆதலால் என்ன செய்யப்போகிறார்கள் என்று கேட்பதோடு இக்காரியங்கள் செய்த பிறகே இவர்கள் பொது மக்களின் பாராட்டுதலுக்கும் இம்மந்திரிகள் அருகராவார்கள் என்பதோடு இவர்களுடைய பெயரும் என்றென்றும் விளங்கும். மற்றபடி அதுவரை இம்மந்திரிகள் எந்தக் கட்சியாரிடமிருந்தும் சிறிது கூட ஆதரவு பெற அருகதையற்றவர்கள் என்று கூறுவோம்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 18.04.1937

சுயராஜ்யமா? பார்ப்பன ராஜ்யமா?

சென்னையில் இம்மாதம் 10ந் தேதி சனிக்கிழமை நடந்த கார்ப்பரேஷன் எலக்ஷனில் காங்கிரசால் நிறுத்தப்பட்ட அபேக்ஷகரான தோழர் ஜகநாததாஸ் தோல்வி அடைந்து விட்டார். ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கு ஆரம்ப கர்த்தாவாகவும் தூணாகவும் இருந்த தோழர் நடேச முதலியார் அவர்கள் தம்பி தோழர் தாதுலிங்க முதலியார் வெற்றி பெற்று விட்டார். ஓட்டு விபரம் தாதுலிங்க முதலியாருக்கு 470 ஓட்டுகளும் காங்கிரஸ் அபேக்ஷகருக்கு 289 ஓட்டுகளுமாய் கிடைத்து இருக்கின்றன. ஜெயிப்பும் தோல்வியும் அபேக்ஷகர்கள் யோக்கியதையையும் ஓட்டர்கள் யோக்கியதையையும் நிச்சயிக்க சரியான கருவி ஆகிவிடும் என்று நாம் கருதுவதில்லை. வேறு அநேக தேர்தல்களில் அயோக்கியர்களும் தகுதி அற்றவர்களும் வெற்றிபெற்று விடுகிறார்கள். இப்போது எலக்ஷன் மோகம் கொண்டவர்கள் பெரிதும் எலக்ஷனில் வெற்றி பெறுவதன் மூலம் வயிறு வளர்க்கலாம் - வாழலாம் என்கின்ற சுயநலக்காரர்களே. அதுவும் ஓட்டர்கள் ஆவதற்கு நியாயமான யோக்கியதை இல்லாமல் குறைந்த அளவு யோக்கியதையை நாணயக்குறைவாய் பயன்படுத்தி ஓட்டர் லிஸ்டில் புகுந்து கொள்ளுகிறவர்களே பெரிதும் தேர்தல்களில் போட்டியும் கவலையும் கொண்டு முன் வருகிற காலமாக ஆகிவிட்டது.

நமது நாட்டு ஜனப்பிரதிநிதிகளை என்று அடியோடு பொய் கௌரவம் பாராட்டிக் கொள்ளும் காங்கிரசின் ஆதிக்கமும் ஏறக்குறைய இந்த யோக்கியதை கொண்டவர்களையே அதிகமாய் கொண்டுவிட்டதால் இப்போதைய தேர்தல் பிரசாரம் பெரிதும் அபேக்ஷகர் யார் என்பதை மக்கள் ஓட்டர்கள் உணரக்கூடாதபடி சூழ்ச்சி செய்து வஞ்சகமாக ஓட்டுப் பெறும்படியான முறை கையாளப்பட்டு வருகிறது. இந்தக் காரணத்தாலேயே காங்கிரஸ் தலைவரே “அபேக்ஷகர்கள் கூனோ, குருடோ, மொண்டியோ, முடமோ, அயோக்கியனோ மற்றும் எவனாகவோ இருந்தாலும் பாராமல் காங்கிரசு என்று சொன்னாலே போதும், அவர்களுக்கு ஓட்டுச் செய்யுங்கள்” என்று உபதேசம் செய்திருக்கிறார்.

ஆதலால் இப்போது நாம் தகுதி, தகுதி இன்மை என்பதை பிரமாதப்படுத்திக் கொள்ளவில்லை. மற்றென்னவென்றால் “உலகம் காங்கிரஸ் வசமாகி விட்டது. காங்கிரசுக்கு எதிராக யார் நின்றாலும்

பஸ்மீகரமாய் விடுவார்கள். காங்கிரசை எதிர்க்க யாராலும் முடியாது” என்று வீண் அகம்பாவமும் ஆணவமும் கொண்ட சவடால் பேச்சுக்களுக்கு இன்று சாவுமணி அடித்தாய் விட்டதல்லவா என்பதையே எடுத்துக்காட்டுகிறோம். சட்டசபை தேர்தல் நடந்து இன்னும் 2 மாதம் கூட ஆகவில்லை. அதுவும் சென்னை நகரத்தில் சகல காங்கிரஸ் தலைவர்களும் குடி இருக்கும் தொகுதியில் பார்ப்பன அக்கிரஹாரத்தில் சகல தலைவர்களாலும் எவ்வளவோ விஷமப்பிரசாரங்கள் நடத்தி ஜனங்களை ஏமாற்றி நடத்திய தேர்தலில் காங்கிரஸ் அபேட்சகர் இம்மாதிரி படுதோல்வி அடைந்து விட்டார் என்றால் இந்த முடிவைக் கொண்டு என்ன நிச்சயிப்பது என்று கேட்கின்றோம்.

காங்கிரசின் வண்டவாளம் 1 மாதத்திலேயே வெளுத்துப் போய் விட்டது என்றும் காங்கிரஸ்காரர்களின் பித்தலாட்டங்களை மக்கள் உணர ஆரம்பித்துவிட்டார்கள் என்றும் காங்கிரஸ்காரர்கள் ஓட்டர்களுக்கு கொடுத்த வாக்குறுதிகள் வெறும் ஏமாற்றுப் பிரசாரமே ஒழிய வேறில்லை என்று உணர்ந்துவிட்டார்கள் என்றும் காட்டுகிறதா இல்லையா என்று கேட்கின்றோம்.

கார்ப்பரேஷனில் காங்கிரஸ்காரர்கள் தாங்கள் போனவுடன் வரிகளைக் குறைப்போம் என்றவர்கள் இந்த 6 மாத காலமாய் யாதொரு வரியும் குறைக்காமல் வரி குறைக்க மற்ற கட்சியார் கொண்டு வந்த தீர்மானங்களை எதிர்த்ததோடு பல விஷயங்களில் இப்போது அதிக வரியும் போட ஆரம்பித்து விட்டார்கள். தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு சாதிப்பதாய்ச் சொன்னதையெல்லாம் மறந்து அவர்கள் விஷயத்தில் வரும் தீர்மானங்களையெல்லாம் தோற்கடித்தே வருகிறார்கள். சேரியில் அவர்கள் படும் கஷ்டம் கொஞ்சமல்ல. முஸ்லீம்கள் விஷயத்தில் குரோதமாகவே நடந்து கொள்ளுகிறார்கள். மற்றும் உண்மையைப் பேச வேண்டுமானால் சென்னை கார்ப்பரேஷனில் 40 டிவிஷன்களுக்கு 40 ஸ்தானங்களுக்கு 11 பார்ப்பனர்கள் வெற்றி பெற்று வந்து இருக்கிறார்கள் என்பதும் ஆல்டர்மென் ஸ்தானங்கள் 5ல் அவர்களே மெஜாரிட்டி என்பதும் (இப்போது காலியான ஸ்தானம் அது எந்தக் கட்சியை சேர்ந்ததானாலும் அது ஒரு பார்ப்பனரல்லாதாருடையது என்பதும்) யாவரும் அறிந்ததாகும். அப்படி இருக்கும்போது இந்த ஒரு ஸ்தானத்துக்கும் தோழர்கள் ராஜகோபாலாச்சாரியாரும் சத்தியமூர்த்தி சாஸ்திரியாரும் மறுபடியும் தோழர் ஜெகநாததாஸ் என்கின்ற ஒரு பார்ப்பனரை நிறுத்தி போட்டி போடுவதென்றால் இது தேசியமா பார்ப்பனியமா - இது சுயராஜ்ஜியமா பார்ப்பன ராஜ்ஜியமா என்று யோசித்துப் பார்க்கும்படி வேண்டுகிறோம். பார்ப்பனர்கள் உண்மையாகவே தேசாபிமான எண்ணம் கொண்டு இந்திய நாடு விடுதலை பெறவேண்டும் என்கின்ற உள் எண்ணத்தின் மீது பாடுபடுகிறவர்களாய் இருந்தால் சந்து கிடைத்த இடங்களில் எல்லாம் பார்ப்பனர்களையே கொண்டு வந்து துணிப்பானேன்?

பார்ப்பனர்களைத் தவிர மற்ற வகுப்பார்களுக்கு புத்தி இல்லை என்று கருதி இருக்கிறார்களா, அல்லது பார்ப்பனர் ஆளுவதுதான் சுயராஜ்ஜியம் என்றும் பூர்ண சுயேச்சை என்றும் மற்றவன் ஆளுவது அந்நிய ராஜ்ஜியம் என்றும் கருதி இருக்கிறார்களா? என்பது விளங்கவில்லை.

தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் பேசும் போதெல்லாம் “வகுப்பு உணர்ச்சியை காட்டாதீர்கள். வகுப்புப் பேச்சு தேசியத்துக்கு விரோதமானது - வகுப்பு துவேஷம் கற்பிக்கிறவர்களின் பேச்சைக் கேட்காதீர்கள் - காங்கிரசுக்கு ஜாதி மத வகுப்பு வித்தியாசமில்லை” என்றெல்லாம் மேடையில் பேசிவிட்டு அறிக்கையில் வெளியிட்டு விட்டு சமயம் கிடைத்த போதெல்லாம் பார்ப்பனர்களை அழைத்துக் கொள்வது என்றால் இதற்கு என்ன பேர் வைப்பது என்று கேட்கிறோம்.

சென்னை கார்ப்பரேஷன் எலக்ஷனில் முஸ்லீம்களுக்கு இரண்டே ஸ்தானங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. முஸ்லீம்கள் ஜனத்தொகை 100க்கு 25 பேர்களுக்கு மேல் உண்டு. அப்படிப்பட்ட சமூகத்துக்கு 40-க்கு 2 ஸ்தானம் கொடுத்து விட்டு நூத்துக்கு 3 வீதமுள்ள பார்ப்பனர்கள் 40-க்கு 15 ஸ்தானங்களை அடித்துக்கொண்டார்கள் என்றால் காங்கிரசிலோ பார்ப்பனர்கள் இடமோ வகுப்பு நியாயமோ மைனாரிட்டி வகுப்பாருக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கும் தன்மையோ இருக்கிறது என்று யாராவது சொல்ல முடியுமா என்று கேட்கின்றோம்.

சென்ற வாரம் இந்தியா மந்திரியவர்கள் விடுத்த அறிக்கையில் “மைனாரிட்டி வகுப்பார்களின் நலன்களையும் உரிமைகளையும் பாதுகாப்பதற்கு ஆக சர்க்காருக்கு விசேஷ அதிகாரம் இருக்க வேண்டியது அவசியமாகும்” என்று சொல்லியிருக்கிறார். இந்த வாசகத்தை நமது பார்ப்பனர்கள் காரியத்தில் அவசியமாக்கி காட்டிவிட்டு வாயில் மாத்திரம் மைனாரிட்டி வகுப்பைக் காப்பாற்றும் பொறுப்பு எங்களிடமும் இருக்கிறது, நாங்களும் கவனித்துக்கொள்ளுவோம் என்று சொன்னால் அதில் அருத்தமோ நாணையமோ ஏதாவது இருக்க முடியுமா என்று கேட்கின்றோம்.

தோழர் காந்தியாரும் (தோழர் ஜட்லண்டு பிரபு சொல்வது போல், தனது பேச்சு எப்படிப்பட்டதானாலும் மதிப்பதற்கோ, காதுகொடுப்பதற்கோ பல முட்டாள்களும் மடையர்களும் நாட்டில் இருக்கிறார்கள் என்கின்ற ஆணவத்தால்) என்ன வேண்டுமானாலும் பேசலாம் என்கின்ற அகம்பாவம் கொண்டு கண்டபடி உளறி வருகிறாரே ஒழிய அவருக்கு உலக ஞானமோ உண்மைக்காரியங்களில் கவலையோ சிறிதும் இருப்பதாகக் காட்டி கொள்வதே இல்லை.

“மைனாரிட்டி வகுப்பாரின் உரிமைகளை மந்திரிமார்கள் கவனிக்கவில்லையானால் அவர்கள் காங்கிரசுக்கு குழிதோண்டிக்

கொண்டவர்களாகிவிடுவார்கள்” என்று தோழர் காந்தியார் ஜட்லண்ட் பிரபுக்கு பதில் சொல்லி இருக்கிறார். காங்கிரசு மந்திரிகளாக வரவிருந்த தோழர்கள் ஆச்சாரியாரும் சாஸ்திரியாரும் பார்ப்பனர்கள் நலம் தவிர மைனாரிட்டி வகுப்பாரின் நன்மையை எந்த சந்தர்ப்பத்தில் எந்தக் காரியத்தில் காட்டிக் கொண்டார்கள் என்று யாராலாவது காட்ட முடியுமா என்று காந்தியாரையே கேட்கின்றோம்.

ஆகவே நமது மக்கள் இனியும் தேசம் என்றோ, சுயராஜ்யம் என்றோ கருதிக்கொண்டு பார்ப்பன ராஜ்யம் ஏற்பட பார்ப்பனர்களுக்கு அடிமையாய் இருந்துவருவதை இனியாவது விட்டுவிட்டு மானத்துடன் பிழைக்க வழி தேடி பார்ப்பன ஆதிக்கத்தை ஒழிக்க முயற்சிப்பார்களாக.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 18.04.1937

தலைவிதி

சாஸ்திரிகள் அழகை

சென்னை தோழர் சி. விஸ்வநாத சாஸ்திரியார் சென்னை றௌலட் சாஸ்திரிகள் என்று உலகப் பிரசித்தப் பெயர்பெற்ற ஹைகோர்ட் ஜட்ஜி சி. குமாரசாமி சாஸ்திரிகளின் சகோதரர். (இவர் கூட ஒருதரம் கொஞ்சநாள் ஹைகோர்ட் ஜட்ஜி வேலை பார்த்ததாக ஞாபகம், அது எப்படியோ போகட்டும்) இவர் 20.4.37ந் தேதி “இந்து” பத்திரிகைக்கு ஒரு சேதி அனுப்பியிருக்கிறார். அதாவது கல்வி இலாக்கா காலேஜுகளில் படிக்கும் பிள்ளைகள் 100க்கு 60 பேர் பார்ப்பனர்கள் என்றும் பிள்ளைகளைச் சேர்க்கும் கமிட்டிக்கு 4 காலேஜ் கமிட்டிகளுக்கும் பார்ப்பனர்களில் ஒருவரைக்கூட சர்க்காரார் மெம்பராகப் போடவில்லை என்றும் இரட்டை ஆட்சி காலத்திலாவது (அதாவது ஜஸ்டிஸ் மந்திரிகள் காலத்திலாவது) ஒவ்வொரு கமிட்டிக்கு ஒவ்வொரு பார்ப்பனர்கள் இருந்தார்கள் என்றும் இப்போது அதுகூட இல்லையென்றும் இப்போதுள்ள மந்திரிகள் ஜஸ்டிஸ்கட்சி மந்திரிகளாகவும் அல்லது பார்ப்பனர்களின் எதிரிகளான மந்திரிகளாகவுமே இருக்கிறார்கள் என்றும் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்.

இதன் சூசனை என்னவென்றால் பார்ப்பனர்கள் எல்லாம் இந்த மந்திரிகளுக்கு விரோதமாக இருந்து இவர்களை ஒழிக்க முயற்சிக்க வேண்டும் என்று மெள்ள ஜாடையாய் நெருப்பு வைக்கிறார். இதே மாதிரி நெருப்பையே தான் தோழர் சி.ஆர். ஆச்சாரியாரும் வைத்தார்; வைத்துக்கொண்டும் இருக்கிறார். அதிலேயே தனது உயிரைத் தியாகம் செய்யவும் துணிந்து அளவுக்கு மேல் தலை கொழுத்துத் திரிகிறார் என்றே சொல்ல வேண்டும். இது எப்படியோ போகட்டும்; அவனவன் கர்மத்தின் பயனை அவனவன் அனுபவிக்கட்டும். (“மேல் உலகத்தில்” அல்ல, இந்த உலகத்தில்) ஆனால் இந்த கடிதத்துக்கு பதிலாக நாம் ஒன்று கேட்கின்றோம்.

அதாவது காலேஜ் வகுப்புகளில் மொத்த ஜனத்தொகையில் 100-க்கு மூன்று பேர்களாய் உள்ள பார்ப்பனர்களின் பிள்ளைகள் காலேஜ் மொத்த ஜனத்தொகையில் 100-க்கு 60 பிள்ளைகள் வாசிக்கக் காரணம் என்ன? 100-க்கு 97 மக்களாய் உள்ள சமூகப் பிள்ளைகள் இவ்வளவு குறைந்து 100-க்கு 40 பேர்களாக இருக்கக் காரணம் என்ன என்பதை தோழர் சி.வி. சாஸ்திரியார் விளக்குவாரா?

பார்ப்பனர்கள் என்ன அவ்வளவு பணக்காரர்களா? உழைப்பாளிகளா? அவர்களுக்கு மாத்திரமே அதிக மூளையா? என்கின்ற விஷயம் தெரிந்தால்தானே இந்த 100-க்கு 60 பிள்ளைகள் பார்ப்பனப் பிள்ளைகளாய் இருப்பதற்கு நாம் திருப்தி அடைய முடியும்? அத்திருப்தி இல்லாதவரையில் அதை மாற்றி சகல மக்களும் சரிசமமாக வருவதற்கு ஏற்ற முயற்சி செய்துதானே ஆக வேண்டும்? அம் முயற்சிக்கு பார்ப்பனர்களை காலேஜ் கமிட்டிக்கு மெம்பர்களாகப் போட்டால் காரியம் நடக்குமா? இப்போதாவது சர்க்காருக்கு புத்தி வந்ததற்கு மகிழ்ச்சியடைய வேண்டாமா?

ஆகையால் இப்போது காலேஜ் கமிட்டிக்கு பார்ப்பனர்களை நீக்கி பார்ப்பனரல்லாதாரையே போட்டது போல் இனி காலேஜ் உபாத்தியாயர்கள், பரீக்ஷாதிகாரிகள், கல்வி இலாக்கா நிர்வாக மேற்பார்வை அதிகாரிகள் ஆகியவர்களையும் பூராவுக்கும் அடியோடு பார்ப்பனர்களை விலக்கி பார்ப்பனரல்லாதார்களைப் போடாவிட்டால் இம் மந்திரிகளை மாபெரும் சமூகத் துரோகிகள் என்றுதான் கூப்பிட வேண்டும் என்போம்.

பார்ப்பனர்கள் தங்கள் கையில் ஆட்சி இருக்கும் இடங்களில் எப்படி நடந்துகொள்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் நமது பார்ப்பனரல்லாத மந்திரிகளும் உத்தியோகஸ்தர்களும் சமூகத்துரோகிகள் என்றே அழைக்கப்படத்தக்கவர்கள் ஆவார்கள். பார்ப்பனர்களும் காங்கிரஸ் தலைவர்கள் என்னும் பார்ப்பனர்களும் இப்போதுள்ள மந்திரிகளை அரசியல் காரணங்களுக்கு ஆக ஒழிக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் நாமும் கூடவே இருந்து ஒழிப்பதற்கு முயற்சி செய்யலாம். அல்லது கவர்னர் நடந்து கொண்ட நன்றியற்ற - நியாயமற்ற - முறையற்ற காரியத்துக்கு ஆக இம்மந்திரிகளை ஒழிக்கவேண்டும் என்று சொன்னாலும் நாம்கூடச் சேர்ந்து ஒழிக்கத் தயாராய் இருக்கிறோம். ஆனால் இப்படிப்பட்ட பொறுப்புள்ள பார்ப்பனர்கள் மந்திரிகளை பார்ப்பன ஆதிக்கத்துக்கு உதவி புரியவில்லை என்றும் மற்ற சில மானங்கெட்ட - குலநலமற்ற - பார்ப்பனரல்லாதார் - மந்திரிகள் ஆகியவர்களைப் போல் பார்ப்பனர்களுக்கு அடிமையாகவில்லை என்றும் கருதி ஒழிக்க முயற்சிப்பார்களேயானால் அந்த அயோக்கியத்தனத்தை ஒழிக்க நாம் இன்றைய மந்திரிகளுடன் சேருவதுமாத்திரமல்லாமல் தோழர்கள் பிரகாசம், ராஜகோபாலாச்சாரியார் கூறுவதுபோல் அதாவது பார்ப்பனரல்லாத கட்சி மந்திரிகளைவிட வெள்ளைக்கார சர்க்கார் மந்திரிகளே மேல் என்பதுபோல் இன்னம் ஒருபடி மேலே போய், பார்ப்பனர், காங்கிரஸ், கவர்மெண்ட், ஜஸ்டிஸ் ஆகிய மந்திரிகளை விட இந்த அனாமத் மந்திரிகளே மேல் என்று சொல்ல முற்பட்டுவிடுவோம் என்பதை தைரியத்தோடும் வலிமையோடும் கூறுவோம். தோழர்கள் சர். சிவசாமி அய்யர், வெங்கிட்டராம சாஸ்திரியார், சீனிவாச சாஸ்திரியார், அல்லாடி அய்யர் ஆகிய “பிரமுகர்கள்” ஆதிக்கத்தில் உள்ள மைலாப்பூர் இந்து

ஹைஸ்கூல் என்பதில் தோழர் குஞ்சிதம் அம்மாள் உபாத்தியாயராய் இருந்ததை சிறிதும் ஈவு இரக்கமில்லாமல் பள்ளிக்கூடத்துக்கு பண்டு இல்லை என்று சொல்லி வெளியில் அனுப்பிவிட்டு அதைவிட அதிக செலவில் அதை பூர்த்திசெய்து கொண்டிருக்கும் போது இருக்கிற பார்ப்பனர்களை கழுத்தைப் பிடித்து வெளியில் தள்ளாமல் இனி நியமிக்கப்போகும் கமிட்டிக்கும் உத்தியோகத்துக்கும் பார்ப்பனர்களைச் சேர்க்காமல் போனதால் அது மகா பாதகமான காரியமா என்று கேட்கின்றோம்.

இப்போதைய மந்திரிகளுக்கும் நாம் ஒரு எச்சரிக்கை செய்ய விரும்புகிறோம். அதாவது இந்த மந்திரிகள் உத்தியோகம் அடுத்த நொடி நேரத்தில் காலியாவதானாலும் சரி, சிவகங்கை தோழர் ராமச்சந்திரன் சேர்வை அவர்களும் ஒரு காலத்தில் திருச்சி தேவரும் சொன்னது போல் அதாவது “இந்தக் கையைக்கொண்டு ஒரு பார்ப்பனனுக்கு நான் ஓர் வேலை போடமாட்டேன்” என்று சொன்னது போல் இந்த மந்திரிகளும் நிர்ணயம் செய்து கொண்டு தங்கள் தங்கள் மந்திரி வேலையைச் செய்வார்களானால் இந்த மந்திரிகள் பனகால் மந்திரியைவிட பொப்பிலி மந்திரியைவிட 500 பங்கு 1000 பங்கு மேம்பட்டவர்களாவார்கள் என்றும் அப்பொழுதுதான் இந்த மந்திரிகள் தங்கள் பின் சந்ததியார் மாத்திரமல்லாமல் மற்ற பார்ப்பனரல்லாதவர்களும் தங்கள் குழந்தைகளுக்கு இந்த மந்திரிகளின் பெயர்களை வைக்கவேண்டுமென்று கருத்தத்தக்க தகுதி உடையவர்கள் ஆவார்கள் என்றும் கூறுவோம். இந்த கருத்தை நாம் மந்திரிகளுக்கு மாத்திரம் சொல்லவரவில்லை. நம் தமிழ் நாட்டில் ஜில்லா போர்ட், முனிசிபாலிட்டி முதலாகிய ஸ்தாபனங்களில் இருப்பவர்கள் கூட, விபீஷணர்கள் ஆகி பதவி பெற்றவர்கள் கூட தங்கள் சரீரத்தில் கலப்படமில்லாத ரத்த ஓட்டமுடையவர்களாய் இருந்தால் அவர்களும் இதே மாதிரி சங்கற்பம் செய்து கொள்ளவேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறோம். அதனால் தோழர் முத்தையா முதலியார் அவர்களைப் போல் தங்கள் பதவிபோவதாய் இருந்தால் சிறிதும் பயப்படாமல் உத்தியோகத்தை உதறித்தள்ளிவிட்டு வெளியேறிவிடலாம். உத்தியோகம் பெரிது என்று கருதி அதற்கு ஆக பார்ப்பனர்களுக்கு பிள்ளையாய் பிறந்ததுபோல் அவர்கள் சமூகத்துக்கே உழைப்பதை விட இந்தக் காரியத்துக்கு ஆக சர்வீசிலிருந்து டிஸ்மிஸ் ஆகி வெளியேறிவந்தால் கூட மேல் என்று கூறுவோம். ஏன் என்றால் இன்று பார்ப்பனர்கள் செய்யும் கொடுமை அவ்வளவு சகிக்க முடியாததாய் இருக்கிறது. தோழர்கள் ராஜகோபாலாச்சாரி, பிரகாசம், காளேஸ்வரராவ், பாஷியம், வரதாச்சாரி, சந்தானம், சீனிவாசன் ஆகிய பார்ப்பனர்கள், தோழர்கள் ராமநாதன், முத்துரங்கம், அண்ணாமலை, சுப்பையா போன்ற ஆட்களை கூட்டிக் கொண்டு ஊர் ஊராய்ச்சென்று பேசுவதென்ன? செய்வது என்ன? தேர்தல் காலங்களில் அவர்கள் செய்தவை என்ன என்கின்ற காரியங்களைக்

கவனித்தால் இவ்வளவு எழுதுவதுபோதும் இதன்படி செய்வதும் போதுமா என்பது விளங்கும். பார்ப்பனர்கள் எவ்வளவுதான் தனிப்பட்ட முறையிலும் தொழில் முறையிலும் நம்மிடம் பயன் பெற்று நன்றி காட்டக் கடமைப்பட்டிருந்தாலும் சமயம் நேர்ந்தவுடன் கழுத்தறுத்து விடுகிறார்கள் என்பதை யாரே மறுக்க முடியும்? பொப்பிலி, பெரிய ஜமீன்தார்கள், ராஜா சர் போன்ற பிரபுக்களும் பட்டக்காரர் போன்ற காட்டு ராஜாக்களும் பார்ப்பனர்களையே சகல காரியத்துக்கும் அமர்த்தி தங்கள் தங்கள் வீட்டு கல்யாணம், கருமாந்திரம் ஆகியவைகளுக்கெல்லாம் பார்ப்பனர்களுக்கு அடிமையாகி எவ்வளவோ அழுது வந்தும், அந்தப் பார்ப்பனர்களின் கல்யாணம், கருமாந்திரம், கல்நாட்டு - எட்டு எழவு ஆகியவைகளுக்கெல்லாம் பைபையாக பணம் அழுதும் வக்கீல் முறையில், டாக்டர் முறையில் வருஷத்துக்கு 1000, 10000, 100000 என்பதாகக் கொட்டிக் கொடுத்தும் சமயம் வந்தபோது எல்லோரும் அந்த பணத்தில் ஊறிப்பிறந்த பிள்ளைகள் உள்பட வம்சத்தோடு ஒன்று சேர்ந்து தலையில் கல்லைப்போட்டார்கள்; போடக் காத்திருக்கிறார்கள் என்றால் இனி எதற்கு ஆக இவர்கள் பார்ப்பனர்கள் விஷயத்தில் தயவு தாட்சண்யம் காட்டுவது என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை.

தோழர் ராஜா சர். அண்ணாமலை செட்டியாருக்கு சரீரத்தின் தோல் சிறிது மொத்தம் என்றுதான் கூற வேண்டியிருக்கிறது. அவருடைய செல்வத்தைப்பற்றி நமக்கு (சமதர்மவாதி என்கின்றவன் அல்லாத முறையில்) சிறிதும் பொறாமை கிடையாது. அவர் புத்தி சக்தி ஆகியவைகளைப் பற்றி நமக்கு எவ்வளவோ பாராட்டுதல் உண்டு. அவர் தனது சுயநலத்தை பிரதானமாய் கருதுகிறார் என்கிற விஷயத்தையும் இயற்கைவாதி என்கின்ற முறையில் ஒப்புக்கொள்வோம்.

ஆனால் சுயமரியாதைக்காரன் என்கின்ற முறையில் ராஜா சர். அவர்களை பூதக்கண்ணாடி வைத்துப் பார்க்கத் தகுந்த உருவாகத்தான் மதிக்க வேண்டி இருக்கிறது. ஏன்? இந்தப் பார்ப்பனர்கள் - அவரிடம் பிடுங்கித்தின்று கொண்டிருக்கும் பார்ப்பனர்கள் - இன்றும் 1000, 10000 பெறும் பார்ப்பனர்கள், அவருக்கு செய்த கொடுமைகளைக் கண்டும் அதனால் பல தொல்லைகள் அடைந்த பின்பும் அவரது யுனிவர்சிட்டி காலேஜுக்கு தோழர் சீனிவாச சாஸ்திரியார் வைஸ்சான்சலர், அவர் மூன்று மாதம் ஊரில் இல்லாவிட்டால் அந்த ஸ்தானத்துக்கு தோழர் வெங்கிட்டராம சாஸ்திரி என்கின்ற மற்றொரு பார்ப்பனர், மறுபடி கனம் சாஸ்திரி வந்துவிட்டால் உடனே அவருக்கே கொடுப்பது, அண்ணாமலை யுனிவர்சிட்டி சிப்பந்திகளில் வாசல் கூட்டுபவன், கக்கூசுக்காரன் நீங்கலாக மற்றவர்கள் 100க்கு 90 பேர் பார்ப்பனர்களும் ஆஸ்டலிலும் பள்ளியிலும் உதவித்தொகை சலுகை ஆகியவைகள் பெரிதும் பார்ப்பனப் பிள்ளைகளுக்கும் கொடுப்பதோடு உபாத்தியாயர்களும்

100க்கு 97 பார்ப்பனர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டால் ராஜா சர். குடும்பம் நன்றாய் இருக்க வேண்டும் என்று எந்த மடையன்தான் ஆசைப்பட முடியும் என்று கேட்கின்றோம். அதுபோலவே பொப்பிலி ராஜாவும் இன்னமும் தனது ஜமீனில் 100க்கணக்கான பார்ப்பனர்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார் என்றால் இவருக்கு மந்திரி பதவி போனதற்காக மக்கள் பிரியாணி சாப்பிடமாட்டார்களா என்று கேட்கின்றோம். பட்டக்காரரும் உதைத்த காலுக்கு முத்தமிடுவது போல் பார்ப்பன வக்கீல் வீட்டுக்கே நடப்பாரானால் இவர் தோல்வியடைந்தது ஞாயம் என்பதோடு இனியும் தோல்வி அடைய ஆசைப்படமாட்டார்களா? எது எப்படியோ போனாலும் யார் எப்படி நடந்து கொண்டாலும் இப்போதுள்ள மந்திரிகள் தோழர் விஸ்வநாதசாஸ்திரிகள் சொன்னதுபோல் தங்களை எந்தக் கட்சிபேராலும் சொல்லிக் கொள்ளாமல் பார்ப்பன எதிரி மந்திரிகள் அதாவது Anti Brahmin Ministers (ஆண்டி பிராமின் மினிஸ்டர்ஸ்) என்று தைரியமாய் சொல்லிக் கொண்டு அதன்படியே வேலை செய்வார்களானால் அதாவது இனி நியமனம் செய்யும் எல்லா உத்தியோகம் கமிட்டி ஆகியவைகளுக்கும் பார்ப்பனர் 100-க்கு 3 வீதம் வந்து சேரும் வரை அவர்களை நியமிக்காமல் விட்டு விடும்படி பப்ளிக் சர்விஸ் கமிஷனுக்கு உத்திரவு போடுவார்களானால் “எவ்வளவு பாவம் செய்தாலும் ஒரு தரம் சிவா என்றால் எல்லாம் பஸ்மீகரமாய் போய்விடும்” என்பதுபோல் வேறு வழியில் இவர்கள் எவ்வளவு தவறு செய்தாலும் அப்பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டு மக்களின் நன்றிக்கு பாத்திரமாவது திண்ணம் என்றும் மக்களின் மகிழ்ச்சியான “மோசூம்” அடைய உரிமையுடையவர்களாகி விடுவார்கள் என்றும் கூறுவோம்.

வெளிப்படையாகப் பார்ப்பனர்கள் போருக்கு துணிந்துவிட்ட சேதியை தோழர் பாஷ்யம் அய்யங்கார் கடலூரில் பேசிய பேச்சிலிருந்தும் அதை “இந்து” “சுதேசமித்திரன்” ஆதரித்திருப்பதிலிருந்தும் உணரலாம். இது ஏப்ரல் 17ந் தேதி “ஜனநாய” கத்தில் இருக்கிறது.

குடி அரசு - தலைங்கம் - 25.04.1937

எதிர்பாராத அபாயம்

ஈரோடு முனிசிபல் வாரிசு சந்தை நடைபெறும் பேட்டையில் 10 அடி அகலத்தில் 200 அடி நீளத்தில் சில்லறை வியாபாரிகளுக்காக ஒட்டுக் கொட்டகை போடுவதற்கான வேலைகள் ஆரம்பித்து வேலை நடந்து கொண்டிருந்ததானது 21-4-37ந்தேதி தூண் நிறுத்தி வெட்டுக்கை போட்டு ரீப்பர் அடித்து ஓடுகள் மேலேற்றி மேயாமல் குவித்து வைக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த நிலையில் 22-4-37ந் தேதி சந்தை கூட வேண்டிய நாள் ஆனதால் அன்று வழக்கம் போல் சந்தை கூடியது.

அன்று மாலை 5 மணிக்குப் பெரிய காற்றும் மழையும் வந்ததால் மேல் குறிப்பிட்ட சரிவர முடிவடையாத கொட்டகையின் கீழ் ஜனங்கள் போய் தங்கினார்கள். பூரா வேலை முடியாமல் ஒருபுறம் ஓடு பாரம் ஏற்றப்பட்டு மறுபுறம் பாரமில்லாமல் இருந்த கொட்டகை காற்றினால் சாய்ந்து விட்டது. அது சமயம் அதற்குள் இருந்த ஜனங்கள் அதில் அகப்பட்டுக்கொண்டார்கள். இதன் பயனாய் சுமார் 150 பேர்களுக்கு மேல் பலத்த காயமடைய வேண்டியதாகிவிட்டது. காயமடைந்தவர்களுக்கு முனிசிபல் கமிஷனரும், பொதுஜனங்களும், இவ்வூரில் சர்க்கஸ் நடத்திவந்த சர்க்கஸ்காரர்களும், முனிசிப்பல் சிப்பந்திகளும், போலீஸ்காரர்களும், ரெவரண்ட் எச்.எ. பாப்பிலி அவர்களும் உதவி செய்து அவர்களை கவர்ன்மெண்ட் ஆஸ்பத்திரிக்கு எடுத்துச் சென்றார்கள். அங்கு காயமடைந்தவர்களுக்கு கவர்ன்மெண்ட் ஆஸ்பத்திரி டாக்டரும், மற்றும் ஈரோட்டிலுள்ள சில சொந்த டாக்டர்களும் வேண்டிய சிகிச்சை செய்தார்கள். காயமடைந்தவர்களில் சுமார் 15 பேர்கள் இறந்து விட்டார்கள்.

இந்த சம்பவத்தை காங்கிரஸ்காரர்களும் காங்கிரஸ் பத்திரிகைகளும் தப்பும் தவறுமாய் விஷமப்பிரசாரம் செய்து எலக்ஷனுக்குப் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் இழிதகைமையான காரியம் செய்கிறார்கள்.

உதாரணமாக “சுதேசமித்திரன்” 23ந்தேதி பத்திரிகையில் நமது நிருபர் என்னும் பேரால் இழிவான பொய்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

அதில் குறிப்பிட்டிருப்பதாவது:-

“200 அடி நீளத்துக்கு ஒட்டுக்கொட்டகை போட்டு ஒரு வாரம்தான் ஆகின்றது என்றும், “20 பேர்கள் அங்கேயே இறந்து விட்டார்கள்” என்றும், “கொட்டகை விழுந்ததற்கு காரணம் தெரியவில்லை” என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

உண்மையில் கொட்டகை வேலை முடியாமல் இருந்திருக்கிறது. மழை காற்றுக்கு பயந்து மக்கள் அவசரத்தில் அதில் போய் ஒண்டி அனாமத்தாய் நிற்கும் தூண்களில் சாய்ந்ததும் கூரையின் மேல் ஒரு பக்கம் ஓடுகள் குவிக்கப்பட்டு மறு பக்கம் பாரமில்லாமல் இருந்தது காற்றுக்கு அனுகூலமாய் மக்கள் தூண்களில் சாய்ந்து இருந்ததும் சேர்த்து சுலபத்தில் கொட்டகையை சாயும்படி செய்துவிட்டதால் ஓடு குவிக்கப்பட்டிருந்த கூரைக்கு கீழ் இருந்தவர்களுக்கு பலமான அடியும் ஆபத்தும் ஏற்பட்டன. இது பரிதாபிக்கத்தக்க விஷயம் என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை.

ஆனால் கொட்டகை முடிந்தது ஒருவாரமாயிற்று என்று எழுதினால் இது பலவீனமாகும். கொட்டகையால் ஏற்பட்டது என்று கருதவும் முனிசிபல் சிப்பந்திகள், கண்டிநாக்டர்கள், நிர்வாகிகள் ஆகியவர்களை குறை கூறவும் இடம் ஏற்பட கூடியதாய் இருக்கிறதா இல்லையா என்று கேட்கிறோம். இந்த மாதிரி விஷமப் பிரசாரத்தால் பாமர மக்களை ஏய்க்கும் இழி குணமானது ஆரம்பிக்கப்பட்ட நாள்முதல் இதுவரை அடிப்படையில் ஏமாற்றமும் தோல்வியுமே கொடுத்து வந்திருப்பதை ஞாபக மூட்டி இதை முடிக்கிறோம்.

நிற்க, அடிபட்டவர்களுக்கு கமிஷனர், சேர்மென், கவுன்சிலர்கள் ஆகியவர்களோடு பொதுஜன தொண்டர்களும் டாக்டரும் மற்றும் அதிகாரிகளும் மிஷனிகளும் தங்களால் கூடிய உதவி செய்து ஆதரித்து வருகிறார்கள். பார்ப்பனர்களும் காங்கிரஸ்காரர்களும் சில டாக்டர்களும் இதையே ஒரு சாக்காக வைத்து ஆஸ்பத்திரியில் போய் எலக்ஷன் பிரசாரம் செய்ததால் போலீசு அதிகாரிகளும் டாக்டர்களும் மக்களையும், காங்கிரஸ்காரர்களையும் தாராளமாய் அனுமதித்து வந்ததை நிறுத்தி கண்டிப்பு செய்து விட்டார்கள்.

முனிசிபல் கௌன்சிலர் தோழர் எஸ்.ஆர். கண்ணம்மாள் அவர்களும் ஆஸ்பத்திரிக்குச் சென்று அடிபட்டவர்களைப் பார்த்துவிட்டு வந்தார்.

குடி அரசு - செய்திக் கட்டுரை - 25.04.1937

கட்சி மாறுதல்

இப்போது பலர் கட்சிவிட்டு கட்சி மாறுகிறார்கள். அதிலும் பல கட்சிகளை விட்டு காங்கிரசில் பலர் வேகமாய்ச் சேருகிறார்கள். உத்தியோகம் பதவி வேண்டுமானால் காங்கிரசில் சேர்ந்தால்தான் கிடைக்கும் என்கின்ற எண்ணத்தை சிலருக்கு சமீபத்தில் நடந்த முட்டாள் தேர்தல் காட்டிவிட்டதால் அவசரத்தில் யார் யாருக்குப் பதவிகள் வேண்டுமோ அவர்களும் பதவிகள் இல்லாவிட்டால் யார் யாருக்கு மதிப்பும் மரியாதையும் இருக்காதோ அவர்களும் வாழ்வுக்கும் வேறு யோக்கியமான வழியில்லாதவர்களும் இப்போது வேகமாகக் காங்கிரசில் சேர்ந்து வருகிறார்கள். சிலர் பட்டத்தையும் விடுகிறார்கள். தரித்திரம் வந்த பல குடும்பங்கள் தங்களது உயர்ந்த விலையுள்ள பட்டுச் சேலைகளை எவ்வளவு புதிதாயும் நல்லதாயும் இருந்தாலும் பகுதி விலைக்கும் கால் விலைக்கும் விற்று குடும்பம் நடத்தத் துணிவது போல் தங்கள் பட்டங்களை இப்போது அவசர விலைக்கு விற்று வருகிறார்கள். இச்செய்கை அவரவர்களின் தரித்திர நிலைமையைக் காட்டுகிறதே தவிர இதனால் எவ்வித உயர்குணமும் ஏற்பட்டு விடவில்லை.

தோழர் சீதாராம் ரெட்டியார் ராப்பகதூர் பட்டத்தை விட்டார். எப்போது விட்டார்? போலீசார் காங்கிரஸ்காரரை அடித்த போதா? உப்புக்காய்ச்சினவர்களை புளியமாரால் விளாசி புத்தி கற்பித்த போதா? என்றால் அல்லவே அல்ல. பின்னை எப்போது என்றால் சர்க்கார் தயவில், நாமினேஷன் பலத்தில் சர்க்கார் காலில் விழுந்து சர்க்கார் இஷ்டப்படி தாளம் போட்டு ஜில்லா போர்டு தலைவராகி அஜீரணம் உண்டாகும்படி நன்றாக வயற்றை நிரப்பிக்கொண்டு, தேவஸ்தான போர்டு கமிஷனராகி மாதம் 1000 ரூபாய் வீதம் (படியும் சேர்ந்து) 5 வருஷம் கை நீட்டி வாங்கி, பிறகு மாதம் 1500 ரூபாய் வீதம் திருப்பதி தேவஸ்தான கமிஷனராக பல வருஷம் இருந்து, மறுபடியும் வேலை கொடுக்கவில்லை என்ற பின் ஜஸ்டிஸ் கட்சி மீது கோபம் வந்து சர்க்கார்மீது “வெறுப்புத்” தோன்றி “தேச பக்தி” ஏற்பட்டு பட்டம் விட்டு காங்கிரசில் சேர்ந்தார் என்றால் இவரது கட்சி மாறுதலிலும் பட்டம் விட்டதிலும் எவ்வளவு நாணையமும் யோக்கியப் பொறுப்பும் இருந்தது - இருக்கிறது என்பதை இனியும் சொல்ல வேண்டுமா என்று கேட்கின்றோம்.

மற்றொரு ரெட்டியார் அவரைவிடப் பெரியவர். ஏனென்றால் முன் சொன்னவர் ராப்பகதூர் இவர் திவான்பகதூர் அல்லவா? அவர் யாரென்றால் தோழர் எம்.கே. ரெட்டியார் ஆவார். இவர் ஜஸ்டிஸ் கட்சியில் இருந்து சுப்பராயன் கட்சியாகி, முழுசுயமரியாதைக்காரர் ஆகி “சாமியை பூட்ஸ் காலால் உதைப்பேன்” என்று முழக்கி மறுபடியும் ஆஸ்திரேலியா என்டோமெண்டு போர்டுக்கு விண்ணப்பம் போட்டு தனக்கு சாமி நம்பிக்கை இருப்பதாக மகாநாடுகளுக்கு தந்திகொடுத்து மறுபடியும் ஜஸ்டிஸ் கட்சியில் புகுந்து பிறகு “எதிரி”யாகிய சூனாம்பேட்டையிடம் மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொண்டு மற்றும் என்னென்னமோ செய்து பார்த்து கட்சி வரை தனக்கு ஜில்லாபோர்டு கிடையாது என்று கருதியவுடன் செங்கற்பட்டு போர்டை இரண்டாகப் பிரிக்கும்படி பொப்பிலி கோவிலுக்கு காவடிதூக்கி நடந்து ஒன்றும் முடியாமல் போனபிறகு கடைசியாக சன்யாசத்துக்கு முதல்படியான காங்கிரசில் சேர்ந்து தேசபக்தராகி பட்டத்தை விட்டு “கடவுள் இருக்குமிடம் காங்கிரசுதான்” என்று கண்டு பிடித்துவெளிப்படுத்திவிட்டார்.

மற்றொரு ரெட்டியார் வேண்டுமானால் மந்திரி ரெட்டியாரைத் தான் சொல்லவேண்டும். அவர் இப்படி இல்லை. துறவி ஆகி விட்டார். மந்திரி ரெட்டியார் பப்ளிக் பிராசிக்யூட்டராகி ஜில்லா போர்டு பிரசிடெண்டாகி மறுபடி கிடைக்காதென்றவுடன் முழுத் துறவியாகி அஞ்ஞாத வாசத்துக்குப் போய்விட்டார். இவரது ஜில்லாவானது மிகவும் “மேன்மைபெற்ற நன்றி விஸ்வாசமுள்ள” ஜில்லாவாகும். அந்த ஜில்லாக்காரருக்கு ஜஸ்டிஸ் கட்சி மீது கோபம் வரவும் காங்கிரசில் சேரவும் வேண்டியது மிகவும் அவசியமேயாகும். ஏனெனில் திருநெல்வேலிக்காரருக்கு 2 மந்திரி வேலை, 2 தேவஸ்தான போர்ட் கமிஷனர் வேலை, 1 ஹைகோர்ட்டு ஜட்ஜ் வேலை, பல முன்சீப்பு, பல ஜட்ஜிகள், பல டிப்டி கலெக்ட்டர்கள், பல தாசில், பல மேஜிஸ்திரேட் மாகாணமெல்லாம் திருநெல்வேலியே கண் உருத்தும்படியான அவ்வளவு உத்தியோகம், பதவி, பட்டம், பண வருவாய், சலுகை ஆகியவைகள் பெற்ற ஜில்லா இது. தான் கடமையைச் செய்ய வேண்டும் என்கிற முறையில் தளவாய் அவர்கள் காங்கிரசில் சேர்ந்தார். இனியும் சேரப்போகிறவர்கள் இதுபோன்றவர்களே சிலர் இருக்கிறார்கள் என்றாலும் தோழர் டானியல் தாமஸ் சேர்ந்து விட்டார். இவராலேயே அந்த ஜில்லா பாழடைந்தது. இவருக்கு சேர்மென் ஜில்லாபோர்டு வைஸ்பிரசிடெண்ட், கல்வி கமிட்டி பிரசிடெண்ட் இவ்வளவும் கட்சி பேரால் அனுபவித்தும் இப்போது கட்சி கசந்து விட்டது. மற்ற இடங்களிலும் இந்த மோஸ்தர் சிலர் இருக்கக்கூடும் இதைப்பற்றி நாம் வருந்துவதா மகிழ்ச்சி அடைவதா என்பது ஒரு பிரச்சினைதான். நாம் மகிழ்ச்சி அடையவேண்டியதுதான் கிரமம் என்பது நமது அபிப்பிராயம். யார் யார் ஜஸ்டிஸ் கட்சியில் இருந்ததாலும் அவர்கள்

பட்டம், பதவி பெற்று நிர்வாகம் நடத்தியதாலும் கட்சிக்கு கெட்ட பேரும் தேர்தல்களில் தோல்வியும் ஏற்படுவதற்கு காரணஸ்தர்களாய் இருந்தார்களோ அவர்களை நாம் தள்ளுவதற்கு முடியாமல் இருக்கிற காலத்தில் அவர்களாக நம்மை விட்டுப் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால் ஜஸ்டிஸ்கட்சி சுத்தப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது என்பதற்கு வேறு என்ன அத்தாட்சி வேண்டும்? மற்றும் நன்மை என்பதற்கு நம்மைப் பிடித்த “பொல்லாத கிரகங்கள்” மாறி காங்கிரசைப்பற்றுகின்றன என்றால் நாம் இரண்டு விதத்தில் மகிழ்ச்சியடையக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். என்னவென்றால் ஒன்று நம்மை விட்டுப்பிரிந்தது, மற்றொன்று இந்த உபத்திரவங்கள் நம் எதிரிகளைப் போய் பற்றினது. இன்னும் சிலர் நம்மைவிட்டுப் போக வேண்டியவர்கள் நமக்குள் இருக்கிறார்கள். அவர்களும் போய்விடுவார்களேயானால் ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கு மிகவும் நன்மை செய்தவர்களாவதோடு கட்சியின் நன்றிக்கும் பாத்திரமானவர்களாவார்கள். மற்றொரு விஷயம் என்னவென்றால் இதுவரை நாம் விசனப்படத்தக்கவர்கள் யாரும் காங்கிரசுக்கு போய்சேரவில்லை. ஆதலால் இதே சமயத்தில் காங்கிரசுக்கு ஒரு வழியில் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

அதாவது இம்மாதிரியான குடியிருந்த வீட்டுக்கு தீ வைத்துக் கொண்டிருக்கும் குணமுள்ள ஆட்களுக்கு ஒரு போக்கிடமில்லா விட்டால் சதா ஒரே வீடு வெந்து கொண்டே இருக்கும். ஆகையால் அப்படிப்பட்டவர்கள் வேறு வீட்டுக்கும் போக சவுகரியமாயிருந்தால் பழய வீடுகள் வெந்தது போக மீதியாவது வேகாமல் இருக்கும். ஆகையால் இப்படிப்பட்ட ஆட்களுக்குப் புகலிடமாய் காங்கிரஸ் இருப்பதுபற்றி இதற்கு ஆகவும் மகிழ்ச்சியுடன் நன்றி செலுத்த வேண்டியது கடமையாகும். எனவே இன்றைக்கு காங்கிரசில் அடிப்படி முதல் தலைப்படிவரையில் இப்படிப்பட்ட ஆட்களே கூடி இருப்பதானது மற்றக் கட்சிகளுக்கு தெரிந்தோ தெரியாமலோ காங்கிரஸ் செய்தது நன்மை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். ஆகவே இன்னும் சிலரும் உடனே செல்வார்களாக.

குடி அரசு - கட்டுரை - 25.04.1937

அனாமத் மந்திரிகள் வேலைத் திட்டம்

தற்கால மந்திரி சபையை நாம் அனாமத் மந்திரி சபை என்று ஏன் சொல்லுகிறோம் என்பது வாசகர்கள் அறிந்ததே யாகும். ஏனெனில் இவர்களுக்கு ஆயுள் இவ்வளவு என்று குறிக்கப்படவில்லை. மேலும் இவர்கள் பொது ஜனங்களின் பொது நன்மைகள் என்று பொதுவாய் சொல்லப்படுபவைகளைத் தவிர ஏற்கனவே தெரிவிக்கப்பட்ட எந்த கொள்கையையோ ஏற்கனவே உள்ள எந்தக் கஷி சார்பையோ உடையவர்கள் அல்ல. தாங்களாகவே ஒரு நெருக்கடியை சமாளிக்க ஒப்புக்கொண்டவர்கள் என்பதைத் தவிர எவ்வித வேறு கவலைகொண்டும் நியாயம் கொண்டும் அப்பதவினை ஒப்புக்கொண்டவர்களும் அல்ல. அதோடு கவர்னர் பிரபு எந்த நிமிஷத்தில் 6 பேர்களையும் கூப்பிட்டு ரைட் எபவுட்டர்ன் மார்ச் - (பின்னால் பக்கம் திரும்பி நட) என்றால் பேசாமல் வெளியில் நடக்க வேண்டியவர்களே. ஆதலால் என்ன செய்யவேண்டும் என்பதற்கு நிர்ப்பந்தம் இல்லாமல் அனாமத்தாய் இருந்தாலும் இம்மந்திரிகளுக்கு பொது நாணையத்தை உத்தேசித்து பொறுப்பு இல்லை என்று யாரும் சொல்லிவிட முடியாது. இவர்கள் இஷ்டப்பட்டால் இவர்களால் நன்மையான காரியம் எதுவும் செய்ய முடியாது என்றும் சொல்லிவிட முடியாது. இந்த மந்திரிகள் சாமார்த்தியசாலிகளாய் இருந்தால் கஷி முறையில் செய்யும் காரியங்களை விட தனிப்பட்ட முறையில் பல நன்மைகளைச் செய்யவும் கூடும் என்றும் சொல்லலாம்.

இன்றைய அனாமத் மந்திரிகள் அனேகர் தனிப்பட்ட முறையில் தகுதியுடையவர்களும் மிக்க கெட்டிக்காரர்களும் அனுபவமுள்ளவர்களும் ஆவார்கள் என்பதை அவர்கள் எதிரிகளும் மறுக்க மாட்டார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் தனிப்பட்ட தன்மையில் ஏற்றுக்கொண்ட நிருவாகத்தில் நல்ல காரியங்களைச் செய்து பொது மக்களிடம் நல்ல பேர் வாங்க வேண்டுமென்று கருதுவதும் இயற்கையேயாகும். இந்த முறையில் இந்தியா பூராவும் பல மந்திரிகள் அதாவது மெஜாரிட்டி கட்சியாரால் தாங்களாகவே மந்திரியான மந்திரிகளைப் பார்க்கிலும் சர்க்காரால் மைனாரிட்டியில் இருந்து பொறுக்கி எடுத்து தற்காலிகமாக நியமிக்கப்பட்ட மந்திரிகள் பல நல்ல காரியங்களை செய்ய திட்டம் போடுகிறார்கள், போட்டும்

கொண்டார்கள். இத்திட்டங்கள் முடியுமோ முடியாதோ என்பது ஒருபுறமிருந்தாலும் தைரியமாக திட்டம்போட்டுக் கொண்டு காரியத்தில் செய்ய முன்வந்திருப்பது பாராட்டத்தக்கதேயாகும்.

பம்பாய் மந்திரிகள் சாவுவரி போட்டு பணக்காரனிடம் பணம் வசூலித்து ஏழை வரிகளைக் குறைத்து பல நல்ல காரியம் செய்ய திட்டம் போட்டு விட்டார்கள். இது நடைபெற்றால் இந்தியாவுக்கு ஒரு பெரிய நன்மை ஏற்பட்டதாகும்.

சென்னை மந்திரிகள் நிலவரியில் 100-க்கு 25 வீதம் குறைக்க தீர்மானித்துக் கொண்டார்கள்.

2. மறு பைசலில் வரி உயர்த்தப்படுவதையும் நிறுத்த முடிவு செய்து கொண்டார்கள்.
3. கிராம விவசாயிகளுக்கு 1 கோடி ரூபாய் உதவி கடன் பளுவை குறைக்கவும்,
4. மதுபான விருத்தியை தடுக்கவும் சிறு வயதுடையவர்கள் பழகாமல் தடுக்கவும் பொது சுகாதார வசதி செய்யவும்,
5. கிராமங்கள் பூராவுக்கும் கட்டாய இலவசக் கல்வி பரப்பவும்,
6. கல்வி முறையில் திருத்தம் செய்யவும்,
7. விவசாய சப் கமிட்டியார் ஏற்படுத்திய 5 ஆண்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றி வைக்கவும்,
8. கால்நடை ஆஸ்பத்திரிகள் அதிகப்படுத்தி விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யவும்,
9. விவசாய பொருள் உற்பத்தியை ஐக்கிய சங்கங்கள் ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் விற்பனை செய்து விவசாயிகளுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கவும்,
10. விவசாயத்துக்கு அனுகூலமான நீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்யவும்,
11. தொழில் சாலைகள் அதிகப்படுத்தவும்,
12. மின்சார சக்தியை நாடெங்கும் பரப்பவும்,
13. கிராம சீர்திருத்தத்திற்கு இன்னும் அதிகப் பணம் ஒதுக்கி வைக்கவும்,
14. மேச்சல், விறகு செளகரியம் முதலிய காட்டு வசதிகளும் செய்வது என்றும்,
15. உத்தியோகஸ்தர்கள் சம்பள விகிதங்களைக் குறைக்கவும்,

துணிந்து தீர்மானித்து திட்டம் போட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த மந்திரிகள் போட்ட திட்டங்களில் ஏதாவது குறைசொல்ல வேண்டுமானால் பொதுவுடமை, சமதர்மம், பூரண சுயேச்சை, ராமராஜ்யம், வெள்ளைக்காரர்களை மூட்டை கட்டிக்கொள்ளக் கூட நேரமில்லாமல் விரட்டுவது என்பன போன்ற இன்று அனுபவ சாத்தியமற்றதும் முட்டாள்தனமானதும் அர்த்தமில்லாமல் பொறுப்பில்லாமல் வேண்டுமென்றே ஏமாற்றக் கூடிய புரட்டுத்தனமானதுமான தீர்மானங்கள் எதையும் போடவில்லை என்பதாகும். அவைகளை ஜவஹர்லாலுக்கும் காந்திக்கும் சத்தியமூர்த்திக்கும் ஆச்சாரிக்கும் அவர் போன்ற ஜாலவித்தைக்காரர்களுக்கு விட்டுவிட்டு இன்றைய மந்திரிகள் போட்டிருப்பதையாவது இந்த மந்திரிகள் செய்கின்றார்களா என்று பார்ப்போம். முதலாவதாக இந்த திட்டங்கள் நடக்கிறதோ இல்லையோ என்பது ஒருபுறமிருந்தாலும் இவைகளை காதால் கேட்ட மாத்திரத்திலேயே காங்கிரஸ்காரர்கள் காலோடு மலபாதைக்கு இருந்து கொண்டார்கள். எக்காரணம் கொண்டாவது இத்திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்க சகல முட்டுக் கட்டையையும் போட ஆரம்பித்து விட்டார்கள்.

காரணம் என்னவென்றால் புது மந்திரிகள் இவைகளைச் செய்துவிட்டால் தங்கள் கதி என்ன ஆவது என்கிற பயமேயாகும். இதுவரை காங்கிரஸ்காரர்கள் எந்தக் காரியமும் செய்ய விடாமல் தாங்களும் ஏதும் செய்யாமல் வெறும் குழப்பத்திலும் குறும்பிலும் காலித்தனத்திலுமே கவனத்தை செலுத்தி மக்களுக்கு தொல்லை கொடுத்து வந்தார்கள். அவர்கள் பேச்சுளும் முன்னுக்குப்பின் முரணானவைகளாகவே இருந்து வந்தன. வேறு கட்சியாரை - ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் போன்றவர்களையும் இவ்விஷயங்களை செய்வதற்கு பூரண வசதி இல்லாமல் இரட்டையாட்சி தடைப்படுத்தி வந்தது. இப்போது இரட்டை ஆட்சி ஒழிந்து பணப்பை ஒரு அளவுக்கு மந்திரிகள் கையில் கிடைத்திருக்கிறது. சட்ட புது சட்டப்படி சபை அடிக்கடி கூட்டப்படுவதன் மூலம் காங்கிரஸ்காரர்கள் தொல்லையும் காலித்தனமும் நேரத்தையும் பணத்தையும் பாழ் செய்யும் அயோக்கியத்தனமும் கொஞ்ச காலத்துக்கு ஆவது நடைபெறுவதற்கில்லாமல் இந்தியா மந்திரியால் ஒழிக்கப்பட்டு விட்டது.

சர்க்காரார்களும் தங்களின் யோக்கியதையே நிலைநிறுத்தி சீர்திருத்த சட்டத்தின் நாணயத்தை காப்பாற்ற சில விஷயங்களில் மந்திரிகளுக்கு இணங்கி ஆகவேண்டிய நிலையும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மந்திரிகளும் தங்கள் சுயமரியாதையை ஞாபகப்படுத்திக்கொண்டு கவர்னர்கள் தங்களுக்கு இணங்கி வராவிட்டால் ராஜினாமா கொடுத்து விடுகிறேன் என்று மிரட்டவும் கூடும். ஆகையால் இந்த நல்ல வசதியில் பல

நன்மைகள் ஏற்பட இடமிருக்கிறது என்றே கருதுகிறோம். எல்லாவற்றையும் விட ஒரு நல்ல காரியம் என்னவென்றால் காங்கிரஸ்காரர்கள் தொல்லை விளைவிப்பவர்களும் காலித்தனம் செய்கின்றவர்களுமே ஒழிய யோக்கியமான - நிர்மாணமான காரியம் செய்யும் சக்தியோ ஒரு நல்ல வேலைத் திட்டமோ அரசியல் ஞானமோ உடையவர்கள் அல்ல என்பதை பட்டப்பகல் போல் வெளியாக்கப்பட்டு விட்டது என்பதேயாகும்.

ஆகையால் இது சமயம் பொதுமக்கள் ஏமாற்றமடைவதற்கு இல்லாமல் பொறுமையோடு கவனித்து வரத்தக்க சமயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றே சொல்லுவோம்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 25.04.1937

ஆச்சாரியாருக்கு பைத்தியம்

ஏமாற்ற மடைந்தவர்கள், சொத்தை இழந்தவர்கள் முதலியவர்களுக்கும் புத்தி சுவாசீனமற்று பைத்தியம் பிடிப்பது வழக்கம். அதிக புத்திசாலி என்பவர்களுக்கும் கூறுகெட்டு மூளை கலங்கி பைத்தியம் பிடிப்பதும் வழக்கம் என்று உடல்கூறு வல்லவர்கள் சொல்லுவதுண்டு. நமது தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அதை மெய்ப்பிக்கிறார். தான் எதிர்பார்த்து திட்டம் போட்டு வீடு முதலானவைகள் வாடகைக்கு அமர்த்தத் தெரிந்தெடுத்து “அடுத்த நடை கவர்னர் வீட்டுக்குப் போகவேண்டியதுதான் பாக்கி, வரும்போது மந்திரி தாக்கீது பெற்று வரப்போகிறோம்” என்று மனப்பால் குடித்து ஆசையோடு - பேராசையோடு எதிர்பார்த்திருந்த மந்திரி வேலை கிடைக்கவில்லை என்று திடீரென்று ஏற்பட்டவுடன் மூளை கலங்கி கண்டபடி உளற ஆரம்பித்துவிட்டார். இந்த நிலை மாறாதிருக்குமானால் கூடிய சீக்கிரம் அவரை பைத்தியகார ஆஸ்பத்திரியில் தான் பார்க்க நேரும் என்றே கருதுகிறோம்.

அவரது வாயும் நாக்கும் அறிஞர்கள் மிகவும் வெறுக்கத்தகுந்த தன்மைக்கு வந்து விட்டன. சத்தியமூர்த்தி, குப்புசாமி, உபயதூல்லா நிலைக்கு இறங்கிவிட்டார். இதன் காரணம் எல்லாம் ராமாயணக் கதையில் ராமனின் அயோக்கியத்தனத்தை வாலி கண்டித்ததாகக் குறிப்பிடும் சந்தர்ப்பத்தில் “உன் பெண்ஜாதியை எவனோ அடித்துக்கொண்டு போன காரணத்தால் உன் புத்தி இப்படிக் கெட்டுப் போய் விட்டதா என்ன ராமா?” என்று வாலி கேட்டதாக ஒரு கருத்து இருக்கிறது.

அதாவது “ஓவியத்தெழுதவொண்ணா உருவத்தை உடைய அய்யா... தேவியைப் பிரிந்த பின்பு திகைத்தனை போலும் செய்கை” என்று ஒரு இடம் இருக்கிறது. அதுபோல் எவ்வளவோ புத்தி உள்ளவர் என்று விளம்பரம் செய்யப்பட்ட அவர் - நம் போன்றவர்களாலும் கருதப்பட்ட அவர் மந்திரி வேலை கிடைப்பதற்கில்லாமல் போனவுடன் அவரது வாயில் கழுதை, குதிரை, விளக்குமாறு என்ற அற்ப ஜெந்துக்களும் இழிந்த சாமான்களும் ஆகியவைகளையே வெளியாக்கவும் ஜெபிக்கப்படவும் ஏற்பட்டு விட்டது. எவ்வளவு இடித்து உரைத்தும் நல்ல புத்திவர முடியாமல் போய்விட்டது. இவ்விஷயத்தில் சத்தியமூர்த்தியாரையும், குப்புசாமியாரையும் மேன்மக்களாக்கிவிட்டார் என்றே சொல்ல வேண்டி இருக்கிறது.

இந்த ஆத்திரம் ஏன் - வருவானேன்? காங்கிரஸ்காரர்கள் மந்திரி பதவி வகிக்கவில்லை என்று ஏற்பட்டு விட்டால் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் மூட்டை கட்டிக்கொண்டு சீமைக்குக் கப்பலேறிவிடும் என்றோ, ஆச்சாரியார் காலில் சக்கரவர்த்தி விழுந்து அழுவார் என்றோ காங்கிரஸ்காரர்கள் நினைத்திருந்தால் அதுவும் ஆச்சாரியார் போன்றவர்கள் நினைத்திருந்தால் அதற்கு யார் முட்டாள்கள் என்பதைப் பொது ஜனங்களே சிந்தித்துப் பார்க்கட்டும்.

ஆட்களைக் கூட்டிக்கொண்டு ஊர் ஊராய்ப் போய் இப்படி ஏன் உளறுகிறார்? தான் செய்த தப்பிதத்தை மறைக்கவும் மற்றுமொருமுறை பொது ஜனங்களை மூடர்களாக்கவும் அல்லாமல் வேறு கருத்து என்ன என்று கேட்கின்றோம்.

தன் கட்சியில் இன்று இருக்கும் மூடர்கள் யாருக்காவது நல்ல புத்தி வந்து கட்சியை விட்டுப் போய் விட்டால் என்ன செய்வது என்கின்ற பயம் அல்லாமல் வேறு இல்லை. தோழர்கள் ராமலிங்கம் செட்டியார், சுப்பராயன் போன்றவர்கள் எல்லாம் ஆச்சாரியார் பேச்சைக் கேட்டு மூக்கையும் வாலையும் இழந்து விட்டார்கள். ஒவ்வொரு ஊரிலும் சிலருக்குப் பொய் நம்பிக்கை கொடுத்துத் தங்கள் கட்சியில் சேர்த்து அவர்களது பிற்கால வாழ்வையே பாழாக்கி விட்டார். இவர்கள் எல்லோருக்கும் எங்கு நல்ல புத்தி வந்து காங்கிரசில் இருந்து விலகிவிடுவார்களோ என்கின்ற பயத்தின்மீது முட்டாள்தனம் என்னும் நாடியை சரி நிறுத்த மூன்று பார்ப்பனர்களும் அதாவது ஆச்சாரியார், பிரகாசம், காளேஸ்வர ராவ் ஆகியவர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்கிறார்கள். ஆங்காங்கு உள்ள பார்ப்பன வக்கீல்களைக் கையாளாக வைத்துக்கொண்டு கட்டுப்பாடு செய்து வருகிறார்கள். தங்கள் கூலிகளையும் வக்கீல் கூட்டத்தையும் ஒன்றுபடுத்தித் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றி பொதுஜனங்களையும் சர்க்காரையும் ஏமாற்றப்பார்க்கிறார்கள். இது ஒருபுறம் இருக்க, பார்ப்பனர்கள் முன்னிலும் கட்டுப்பாடாய் இருக்க வேண்டும் பணம் சேர்க்க வேண்டும் என்று காங்கிரஸ் வாதி பாஷியம் அய்யங்காரும் 'சுதேசமித்திரனு'ம் 'இந்து'வும் தலையங்கம் எழுதுகிறார்கள். இது இனி தமிழ் நாட்டில் பலிக்குமா என்பது சுலபத்தில் நினைக்க முடியாத காரியம் என்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

இனி 6 மாதத்தில் தேர்தல் வந்தால் ஒரு சமயம் மறுபடியும் கொஞ்சமாவது மெஜாரட்டி பெறக்கூடும் என்று கருதியே மறுபடியும் உடனே மறு எலக்ஷன் நடைபெறவேண்டுமென்று கேட்கின்றார். அந்தப்படி வருவது சந்தேகம். ஒரு வருஷத்தில் தேர்தல் வரலாம். அதிலும் தேசம் இன்று போலவே மடத்தனமாயிருக்கும் என்று கருதிவிட முடியாது. அப்படியே கருதினாலும் காங்கிரஸ்காரர்கள் நிலை இன்றைய நிலைமையை விட வேறு என்ன மாறுதலை எதிர்பார்க்க முடியும்?

வீணாக 'வாய்க் கொழுப்பு சீலையில் வடிந்தது' என்பதுபோல் அனாவசியமான பொய் வீம்பு, ஏமாற்று வீம்பு பேசி ஒரு புறமும் கோழைத்தனம் ஒருபுறமும் சென்னை கவர்னரை நம்பி ஏமாந்தது ஒருபுறமுமாக ஏற்பட்டு மந்திரி பதவி வாய்க்கெட்டாமல் போனால் எதிர் மந்திரிகளை நாய், கழுதை, துடைப்பக்கட்டை விளக்குமாறு என்று பேசுவதால் நிலமை மாறிவிடுமா என்று கேட்கின்றோம்.

சென்ற வாரம் நாம் இம்மாதிரி பேச்சைக் கண்டித்து எழுதியதற்காக இவ்வாரம் கோவை பேச்சில் ஆச்சாரியார் அதற்கு சமாதானமாக தான் உதாரணம் கூற அப்படிச் சொன்னாராம். தான் எப்போதும் உதாரணம் கூறித்தான் விளக்குவாராம். அப்படியானால் காந்தியையும், அவருக்குப் பொய் நம்பிக்கை கொடுத்த கவர்னரையும் அவர்கள் செய்கையையும் அவ்வுதாரணங்கள் கொண்டு விளக்குவதுதானே என்று கேட்கின்றோம்.

ஏனெனில் இவ்வளவு கேவலமாகப் பேசுவது தன் சுபாவம் என்று பேசுகிற தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் கவர்னரைப்பற்றி ஒரு வார்த்தைகூடப் பேசுவதில்லை. சர்க்காரையும் கழுதை, குதிரை, துடைப்பக்கட்டை என்பவைகளுக்கு உதாரணம் காட்டி பேசுவதில்லை. ஒப்புக்கொண்ட மந்திரிகள் மீது பாய்கிறார். இந்தப் பாய்ச்சலே அந்த மந்திரிகளை மூன்று வருஷ மந்திரிகளாகவும் முடியாவிட்டால் வேறு பல பெரிய பதவிகள் பெறவும் உதவி செய்யப்போகின்றது. வீணாக ஆச்சாரியார் குழுவிக் கல்லை எடுத்து இடித்துக்கொண்டு வயிற்றுவலி உண்டாக்கிக் கொள்ளப்போகிறார் என்பதல்லாமல் ஒரு சிறு தூசிப்பயன் விளையப் போவதில்லை என்பதோடு பொது ஜனங்களுக்கு பார்ப்பனர்மீது இனியும் ஆத்திரம் உண்டாகும்படியான பயன் விளைவிப்பதைத் தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை என்று எச்சரிக்கை செய்கிறோம்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 25.04.1937

துறையூரில் சுயமரியாதைப் பிரசாரம்

கேள்விகளுக்கு ஆணித்தரமான பதில்

எந்தவிதமான கேள்விக்கும் பதில் சொல்லி பொதுமக்களை திருப்திப்படுத்தத்தான் வந்திருக்கிறோம் என்றும், காங்கிரஸ்காரர்களைப் போன்று பதில் சொல்லாது கூட்டத்தை கலைத்துவிட்டுப் போக வரவில்லை என்றும், தேசபக்தி என்பது தற்கால காங்கிரஸ் நவீன பக்தர்களுக்கு மட்டும் சொந்தமல்லவென்றும், ராஜகோபாலாச்சாரியார் கூட்டம் நாளைய தினம் சுயராஜ்யம் வருகிறது என்றால் நான் இன்றைய தினமே சுயராஜ்யம் வரவேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன் என்றும், ஆனால் இன்று சுயராஜ்யம் கிடைக்குமானால் பார்ப்பனரல்லாதாரின் உரிமைக்கு யார் உத்திரவாதி என்றும், இன்று மதத்தின் பேராலும் சமூகத்தின் பேராலும் ஜாதியின் பேராலும் ஆதிக்கம் செலுத்தும் பிராமணக் கூட்டம் காங்கிரஸின் பேரால் நம்மீது ஆதிக்கம் வகிக்க சட்டசபையில் 160 ஸ்தானங்களைக் கொண்ட கட்சியில் 49 பார்ப்பனர்கள் ஆதிக்கம் வகிக்கவும் 40 ஸ்தானங்களைக் கொண்ட சென்னை கார்ப்பரேஷனில் 11-பார்ப்பனர்கள் ஆதிக்கம் வகிக்கிறார்கள் என்றும் பதவி ஏற்று மக்களுக்கு நன்மை செய்வதாக ஓட்டுப்பெற்று இப்பொழுது உப்புக் கண்டம் பறிகொடுத்த பாப்பாத்திகள் போன்று விழிக்கிறார்கள் என்றும், திரும்பவும் தேர்தல் வந்தால் மக்களை ஏய்க்க சூழ்ச்சி செய்கிறார்கள் என்றும், இப்பொழுது புதிதாய் ஏற்பட்டுள்ள மந்திரிகள் தங்கள் கட்சி அல்லவானாலும் ஏதோ நல்ல காரியம் செய்ய திட்டம் போட்டு கவர்னர் அங்கீகாரத்திற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்களென்றும் மதத்தின் பேராலும் சுயராஜ்யத்தின் பேராலும் ஒரு கூட்டம் மட்டும் ஆதிக்கம் வகிக்க இனி முடியாது என்றும் சொற்பொழிவாற்றினதோடு ஏற்கனவே கொடுக்கப்பட்ட அநாமத் கேள்விகளுக்கும் கேள்வி கேட்பவர்கள் வெட்கப்படுமாறும் குறுகிய நோக்கத்தோடு கேள்வி கேட்பவர்கள் திருந்தும் முறையிலும் சுமார் 3-மணி நேரம் உணர்ச்சியோடும் ஆணித்தரமாகவும் சுயமரியாதைக் கட்சியில் நன்மை இருக்கிறதா

என்பதை சிந்தித்துப் பார்த்து ஜஸ்டிஸ் சுயமரியாதை கொள்கைகளையும் குறிப்பாக துறையூர் சுயமரியாதை சங்கத்தையும் பின்பற்ற வேண்டும் என்றும் பேசி முடித்தார்.

குறிப்பு: 25.04.1937 ஆம் நாள் துறையூர் சிவன் கோவில் மைதானத்தில் நடைபெற்ற சுயமரியாதைப் பிரச்சார பொதுக் கூட்டத்தில் கேள்விகளுக்குப் பதில் அளித்து பேசியதின் சுருக்கம்.

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 02.05.1937

ஈரோடு சந்தைப்பேட்டை

அபாய சம்பவம்

உண்மை விபரம்

“எதிர்வாராத அபாயம்” என்னும் தலைப்பில் சென்ற வாரம் ஈரோடு சந்தைப்பேட்டையில் வேலை முடியாத கொட்டகையில் ஜனங்கள் புகுந்து தூண்களில் சாய்ந்ததால் கொட்டகை சாய்ந்து ஆபத்து ஏற்பட்டதைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருந்தோம். அதைப்பற்றிய உண்மையை சரிவர விசாரித்ததில் கீழ்க்கண்ட சரியான புள்ளி விபரம் கிடைத்திருக்கிறது.

அதாவது சந்தைப்பேட்டையில் கொட்டகை சாய்ந்ததில் அதற்குள் சிக்கி காயப்பட்டவர்கள் மொத்தம் 55 பேர்கள் என்றும், காங்கிரஸ்காரர்கள் களும் காங்கிரஸ் பத்திரிக்கைகளும் செய்த விஷமப்பிரசாரப்படி 200 பேர்கள் அல்ல என்றும், மற்றும் அந்த இடத்தில் மடிந்தவர்கள் 4 பேர்களே ஆவார்கள் என்றும், காங்கிரஸ்காரர்களும் காங்கிரஸ் பத்திரிக்கைகளும் செய்யும் குறும்புத்தனப் பிரசாரப்படி 20 பேர்கள் அல்ல என்றும், ஆஸ்பத்திரியில் சேர்த்துக்கொண்டவர்கள் 35 பேர்கள் என்றும் மீதிபேர்கள் தாங்கள் சொந்த சிகிச்சை செய்து கொள்ளுகிறார்கள் என்றும் ஆஸ்பத்திரிக்கு வந்தவர்களில் 4 பேர்கள் தான் இறந்தவர்கள் என்றும், அடிபட்டு வெளியூருக்குப் போய்விட்டவர்களில் சுமார் 4 அல்லது 5 பேர்களே இறந்திருக்கிறார்கள் என்றும் தெரிய வருகிறது.

மொத்தம் இறந்தவர்களின் தொகை எவ்வளவு தாராளமாய் கணக்குப் பார்த்தாலும் 13 பேர் 15 பேர்களுக்கு அதிகமாக இல்லை என்பது சர்க்காருடையவும் காங்கிரஸ்காரர்கள் பின்னால் வெளியிட்ட அறிக்கைகளினுடையவும் கணக்காக விளங்குகிறது. இதில் ஆஸ்பத்திரியில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்ட 35 பேர்களில் 9 பேர்கள் குணமடைந்து வீட்டுக்கு அனுப்பப்பட்டு விட்டார்கள்.

விஷயம் இப்படி இருக்க இந்த சம்பவங்களை வேண்டுமென்றே மிகைப்படுத்தி அடுத்து வரும் முனிசிபல் எலக்ஷனுக்கு நிற்க காத்துக்கொண்டிருக்கும் பார்பனர்களும் டாக்டர்களும் இவர்களது பார்பனரல்லாத தொண்டர்களும் தப்பும் தவறுமாகவும் மனமார விஷமத்தனமாகவும் பிரசாரம் செய்து பல மீட்டிங்குகளும் 10, 12 துண்டு நோட்டீசுகளும் போட்டு பொறுப்பற்ற முறையில் பொய்யும்

புளுகும் நிரப்பி சிலவற்றில் கடைசி வாக்கியமாக “முனிசிபாலிட்டியை காங்கிரஸ்காரர்கள் கைப்பற்ற வேண்டும்” என்று முடித்து பிரசாரம் செய்து வருகிறார்கள்.

இவற்றுள் சர்க்கார் டாக்டரைக் குறைகூறி எழுதிய துண்டு பிரசுரங்களுக்கு ஆக அதில் கையொப்பமிட்டவர் டாக்டர் மீது பொய்யாக வெளியிட்ட நோட்டீசை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்வதாகப் பொறுப்பு வாய்ந்த உத்தியோகஸ்தார்களின் முன்னிலையில் ஆஸ்பத்திரிக்குப் போய் டாக்டரிடம் மன்னிப்புக் கேட்டார். டாக்டர் தன்மீது எப்படி பொய்யான விஷயங்களை நோட்டீஸ் மூலமாக வெளியிட்டேரோ அதன்படி நோட்டீஸ்மூலம் மன்னிப்பு வெளியிடவேண்டுமென்று கூறினார். அதன்படி ஷையார் ஒப்புக்கொண்டு சென்றார். பின் சில பார்பன வக்கீல்களின் தூண்டுதலால் மன்னிப்புக் கேட்டால் காங்கிரசிற்கு மதிப்பில்லாமல் போய்விடுமென்று கருதி சும்மா இருந்துவிட்டார். அதன்பின் இதுவிஷயமாக டாக்டர் மேலதிகாரிகளுக்கு அறிவித்திருக்கிறதாகத் தெரிகிறது.

மற்றும் பொய்க்கணக்குகள் பிரசுரித்த நோட்டீசுக்கு ஆக சிலரைக் கண்டித்ததின் மீது சரியான கணக்குகளை வெளிப்படுத்தி நோட்டீசு போட ஒப்புக்கொண்டு விட்டதாய் தெரிகிறது. அதன்படி சரியான புள்ளிகளுடன் நோட்டீஸ் வெளியிடப்பட்டுமாய் விட்டது. சில பத்திரிகைகளும் தவறுதலாகப் பிரசுரித்து விட்டன. இப்போது அடிப்பட்டவர்களுக்கு ஆக சகாய நிதி வசூலிக்க 2, 3 தொகுதியாக முயற்சிகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன என்றும் தெரிகிறது.

இவை ஒருபுறம் நிற்க, இச்சம்பவத்தை கவனித்து அதிகாரிகள் பலர் வந்து விசாரித்து போகிறார்கள். கொட்டகை சர்க்கார் மாதிரி (டைப் டிசைன்) பிரகாரம் அனுசரித்து போடப்பட்டது என்பதோடு பிளான் எஸ்டிமேட்டுகள் அந்தந்த இலாக்கா நிபுணர்களின் கவனிப்பும் சம்மதமும் பெற்றே வேலை செய்யப்பட்டது என்பது கவனிக்கத்தக்கது. அதாவது பிளானும் எஸ்டிமேட்டும் டிப்டி சேனிடரி இன்ஜினியர் சாங்கிஷன் மீது தான் கண்டிதாக்கட் விடப்பட்டு வேலை துவக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதோடு யோக்கியதாம்சமுள்ள அதிகாரிகளின் நெருங்கிய மேற்பார்வையிலே கட்டிடம் நடந்திருக்கிறது. கட்டிடம் பூராவும் 3 அடி அஸ்திவாரம் பரித்து சட்டு கண்டு காங்கிரிட் போட்டு 1 அடி பேஸ்மட்டத்தின்மீது கருங்கல் போட்டு கட்டப்பட்டிருக்கிறது. இது விஷயத்தில் ஏதாவது குறை கூற வேண்டுமானால் முடிவு பெறாத கட்டிடத்திற்குள் ஜனங்கள் எப்படி அனுமதிக்கப்பட்டார்கள் என்பதேயாகும். ஆனால் யாரும் வேண்டுமென்று அனுமதிக்கப்படவில்லை. சாதாரண நிலையில் ஜனங்கள் அதில் அதிகமாக பிரவேசிக்கவுமில்லை. சந்தைப்பேட்டை காலி இடம் சுமார் 10, 12 ஏக்கர் இருக்கலாம். அதில் தாராளமாக இடம் இருக்கிறது என்பதோடு புது கட்டிடம் ஓடு பூராவும் மேயாமல் இருப்பதாலும்

வெய்யிலும் மழையும் உள்ளே படும்படியான நிலையில் இருந்ததாலும் ஜனங்கள் அதற்குள் போகமாட்டார்கள் என்றும் போய் உட்காருவதாலேயே கொட்டகை விழுந்துவிடுமா என்றும் சாதாரணமாய் மேல் பார்வை ஆள்கள் கருதி அபாய அறிவிப்புப் போடாமல் இருந்து இருக்கலாம்.

அன்றியும் முனிசிபல் அதிகாரிகள் அதை கவனிக்க சந்தர்ப்பம் இருக்க இடமில்லாமல் போனதற்குக் காரணம் அக்கட்டிடம் இன்னமும் கண்டிதாக்கட் வசத்தில் இருந்து வருவதாலும் கண்டிதாக்கட் தக்க ஜாக்கிரதையாய் இருப்பார் என்று கருதிவிட்டதினாலுமாக இருந்தாலும் இருக்கலாம். கட்டிடத்தின் கூரை மேல் ஒரு குவித்து நிழலாக இருந்த பக்கம் மாத்திரம் இரண்டொரு இலை வியாபாரப் பெண்களும் மற்றும் இரண்டொருவரும் நிழலடியில் தங்கி இருந்திருப்பதாய் சொல்லப்படுகிறது. இந்த ஆட்கள் சாதாரண முறையில் கட்டிடம் விழ ஆரம்பித்த பிறகு கூட வெளியேறி விடக்கூடும். ஆனால் காற்றடிக்க ஆரம்பித்து பெரு மழை பெய்யும் அவசர அறிகுறியும் தோன்றியவுடன் ஜனங்கள் பலர் பெருங்கூட்டமாக அவசர அவசரமாக தங்கள் சாமான்களை தூக்கிக்கொண்டு கொட்டகைக்கு ஓடியதில் கொட்டகைக்குப் பக்கத்தில் போனவுடன் கொட்டகைத் தூண்களைப் பிடித்துப்பிடித்து மேலே ஏறும் போதும் ஆதரவுக்காக அதன் மீது மக்கள் நெருக்கடியில் சாயும்போதும் சரி சமமாக பாரமில்லாத கொட்டகை சுலபத்தில் தூண்கள் சரியவும் ஆட்டம் கொள்ளவும் ஏற்பட்டதால் ஓடுகள் ஏற்றிப் பாரமாகவுள்ள பக்கம் இழுத்துக்கொண்டு சாய்ந்துவிட்டதால் அதனடியில் சிக்கினவர்களே ஆபத்துக்காளாகிவிட்டார்கள் என்று சொல்லவேண்டி இருக்கிறது. அப்படிக்கில்லாமல் கொட்டகை பூராவும் ஜனங்கள் இருந்து கொட்டகை சாய்ந்திருக்குமானால் சுமார் 200 அடி நீளமும் 10 அடி அகலமும் உள்ள கொட்டகை சாய்ந்து இருந்தால் சுமார் 50 அல்லது 60 பேர்கள் மாத்திரம் காயமடைந்திருக்கவும் சுமார் 10, 12 பேர்கள் மாத்திரமே மரணமடைந்திருக்கவும் முடியாது. பல நூற்றுக்கணக்கான பேர்கள் அபாயத்துக்குள்ளாகியும் இறந்தும் இருப்பார்கள்.

ஆகையால் எதிர்பாராத அபாயம் என்று சொல்லவேண்டியதைத் தவிர அதிலும் கெட்ட சம்பவத்திலும் சிறிது நல்ல சம்பவம் என்று சொல்லவேண்டியதைத் தவிர இதில் வேண்டுமென்று நடந்ததாகவோ அல்லது ஆணவமான அஜாக்கிரதையாலோ கட்டிடத்தின் பலவீனத்தாலோ என்று சொல்வதற்கில்லை என்பதே நமதபிப்பிராயம்.

நிற்க, காயமடைந்தவர்களில் இப்போது ஆஸ்பத்திரியிலிருப்பவர்கள் 35 பேர்கள். இதுவரை ஆஸ்பத்திரியில் இறந்தவர்கள் 4 பேர்கள். மீதி பேர்களில் ஒரு நபர் மாத்திரம் அபாயத்திலிருப்பதாகத் தெரிகிறது. பாக்கி பேர்கள் குணமடைந்து வருகிறார்கள். காயமடைந்தவர்களுக்கு ஆஸ்பத்திரி டாக்டர் மிக்க கவனமெடுத்து அன்பாய் கவனித்து வருகிறார்.

குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமானால் அந்த டாக்டர் 2 நாள் பூராவும் சாப்பாடு இல்லாமலும் தூக்கமில்லாமலும் தொடர்ந்து சிகிச்சை செய்து வந்தார் என்றும் ஆரஞ்சு ரசத்தை வேறு ஒரு ஆளைக் கொண்டு தன் வாயில் ஊற்றும்படி செய்து ஆகாரமாக்கிக்கொண்டு வேலை செய்து வந்தார் என்றும் தெரிகிறது. இரவெல்லாம் அடிக்கடி கவனித்து வருவதாகவும் தெரிகிறது.

ஜில்லா டாக்டரிடம் சில காங்கிரஸ்காரர்கள் இந்த டாக்டர் மீது புகார் கூறியதை ஜில்லா டாக்டர் கவனிக்க உடனே வந்து பார்த்ததில் சகல சங்கதிகளையும் நேரில் பார்த்துப்போய் ஸ்தல டாக்டரைப் பாராட்டி எழுதியிருக்கிறதாகத் தெரிகிறது.

டாக்டர் செய்த பெரிய குற்றம் என்னவென்றால் நோயாளிகளுக்குப் பொது ஜனங்கள் செய்யும் உதவியைத் தனக்குக் காட்டிவிட்டுச் செய்யும்படி சொன்னதேயாகும். அப்படிச் சொல்ல நேரிட்டதற்குக் காரணம் டாக்டர் ஒரு நோயாளியின் தன்மைக்குத் தலைகணி வைக்கப்படாது என்று கருதி தலைகணியில்லாமல் படுக்க வைத்திருந்ததால் ஒரு காங்கிரஸ்காரர் நேரே போய் நோயாளியின் தலையை அசைத்துத் தூக்கி தலைகணி வைத்ததாகவும், ஒரு நோயாளி தூங்குவதற்காக ஆஸ்பத்திரி டாக்டர் ஒரு மருந்து கொடுத்து இருக்கையில் ஒரு வெளி டாக்டர் அந்நோயாளிக்கு காப்பி குடிக்க வைத்ததும் இன்னும் இது போன்ற நோயாளிக்குக் கெடுதி உண்டாகும்படியான பல காரியங்கள் செய்யப்பட்டதுதான் என்று தெரிய வருகிறது.

ஊரில் கேட்பதற்கு எல்லாம் பணம் கொடுக்க சில வியாபாரிகளும், அடுத்தாற்போல் கவுன்சில் எலக்ஷனில் நிற்க சில நபர்களும் இருப்பதால் இந்த சம்பவத்தை முனிசிபாலிட்டி மீது துவேஷப்பிரசாரம் செய்வதற்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ள சௌகரியமாய் இருக்கிறதுபோலும்.

இந்த விஷம்பிரசாரம் பெரிதும் கமிஷனர், சேர்மென், முனிசிபல் கவுன்சிலர், டாக்டர் ஆகியவர்களின் மீதே செய்யப்பட்டு வருகிறது என்பதற்கு காங்கிரஸ்காரர்கள் வெளியாக்கின பல துண்டுப் பிரசுரங்களே போதிய ருஜுவாகும்.

அபாயத்தின் காரணத்தை விசாரிப்பதற்கென்று ஒரு கமிட்டி போட்டுக் கொண்டதாய் பேர் செய்து கொண்டு அதில் மூன்று வக்கீல் பார்ப்பனர்கள் தங்கள் பெயர்களை விளம்பரம் செய்து கொண்டு அடுத்த எலக்ஷனுக்கு தயாராய் வருகிறார்கள். அது போலவே பண்டு வசூலிக்க கமிட்டி போடப்பட்டிருக்கிறது. இதில் பார்ப்பனர்கள் பெயர் இருந்தால் பணம் வசூலாகத்தென்ற கருத்தில் வர்த்தகர்களாகவே போடப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது.

குடி அரசு - செய்திக்கட்டுரை - 02.05.1937

இத்தொல்லை என்று ஒழியும்?

இன்று இந்நாட்டில் அரசியல், சமூக இயல், பொருளாதார இயல் முதலாகிய துறைகளின் சீர்திருத்தம் முழுவதும் பார்ப்பனர் - பார்ப்பனரல்லாதார், இந்துக்கள் - முஸ்லீம்கள் என்கின்ற வகுப்பு சச்சரவுகளாகவும் மதக்கலவரங்களாகவும் இருந்து வருகிறது. சென்ற தேர்தலில் காங்கிரஸ் வெற்றி - தமிழ்நாட்டு காங்கிரஸ் தத்துவம் பார்ப்பனர் - பார்ப்பனரல்லாதார் என்கின்ற வகுப்பு போரிலும் வடநாட்டு காங்கிரஸ் தத்துவம் பெரிதும் இந்து முஸ்லீம் என்கின்ற மதப்போரிலும் இருந்து வருகிறது. இரு நாடுகளிலும் காங்கிரசுக்கும் காங்கிரஸ் எதிர்ப்புக் கஷ்டிக்கும் உள்ள பேதத்தின் காரணம் 100க்கு 90 பாகம் வகுப்புக்கும் மதத்துக்கும் பாதுகாப்புக்கும் சுதந்திரமும் சமஉரிமையும் கேட்கும் பிரச்சினையே முக்கியமாக இருக்கிறது. இவற்றை மறுப்பதே தேசியம் - தேசாபிமானம் என்று காங்கிரஸ் சொல்லுகிறதே ஒழிய வேறு கொள்கை எதையும் தேசாபிமானத்துக்கு அறிகுறியாய் சொல்லுவதில்லை. தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரை இப்பிரிவினையானது பார்ப்பனர்களை ஒன்று சேர்த்து கட்டுப்பாடாய் பார்ப்பனரல்லாதார் முன்னேற்றத்தை அழுத்தி வருகிறது. காங்கிரஸ் தேசாபிமானம் என்பதின் பயனாய் வர வர பார்ப்பனர்களுக்கு தைரியமும் வலுவில் தாக்கும் உணர்ச்சியும் அதிகப்பட்டு வருகிறது. பார்ப்பனரல்லாதார் பாதுகாப்புக்கு அரசாங்கத்தைத் தவிர வேறு புகலிடம் இல்லை என்று மக்கள் கருதும்படி பார்ப்பனர்கள் செய்து வருகிறார்கள். பார்ப்பனரல்லாதார் கொஞ்சம் தலை எடுத்தாலும் அழுத்தப் பார்க்கிறார்கள். பார்ப்பனரல்லாத தேசியவாதிகள், தேசபக்தர்கள், தேசியத் தலைவர்கள், தேசியப் பத்திரிக்கைகள், தேசிய ஸ்தாபனங்கள் என்பவைகள் தமிழ் நாட்டில் இல்லாமல் செய்து விட்டார்கள். பார்ப்பனர் சம்மந்தமோ அவர்களுக்கு பெரியதனமோ இல்லாத எந்த ஸ்தாபனமும் நாட்டில் இருப்பதற்கு இல்லாமல் தொல்லை விளைவித்து ஒழித்து வருகிறார்கள்.

தொழிலாளர்கள் ஸ்தாபனங்கள் பூராவும் பார்ப்பனர்கள் கைப்பற்றிவிட்டார்கள். தொழிலாளர்களுக்கு சட்ட சபையில் பிரதிநிதித்துவம் வாங்க கஷ்டப்பட்டு உழைத்தவர்கள் யார் என்பதைப்பற்றி நாம் இங்கு பெருமை பேசிக்கொள்ள வரவில்லை. ஆனால் கிடைத்த ஸ்தானம் 6-ல் 4 ஸ்தானத்தை பார்ப்பனர்கள் கைப்பற்றிவிட்டார்கள். பெண்கள்

ஸ்தானங்களில் தமிழ் நாட்டில் 4-ல் 2½ ஸ்தானத்தை பார்ப்பனர்கள் கைப்பற்றி விட்டார்கள். இப்போது தொழிலாளர் ஸ்தாபனங்களும் பெண்கள் ஸ்தாபனங்களும் பார்ப்பனர் வசமாகிவிட்டது.

பார்ப்பனர்கள் பேச்சைக் கேட்டு மாதம் 500 ரூபாய் வரும்படி வந்துகொண்டிருந்த சட்டசபை டிப்டி பிரசிடெண்ட் பதவியை ராஜினாமா கொடுத்த முத்துலக்ஷ்மி ரெட்டி அம்மையாரை தெருவில் விட்டு விட்டு திடீரென்று காங்கிரசில் புகுந்த ஒரு ருக்மணி அம்மாளை பெண்களுக்கு ஆக நிறுத்திக்கொண்டார்கள்.

இவைகள் ஒரு புறமிருக்க மற்ற சாதாரண ஸ்தானங்களில் கூட பார்ப்பனரல்லாதார் யாராவது தலைவராகவோ பிரதான புருஷராகவோ இருந்தால் அந்த ஸ்தானத்தையே அழிக்கப் பார்க்கிறார்கள்.

சமீபத்தில் சென்னையில் கூடிய தபால் இலாக்கா சிப்பந்திகள் மகாநாட்டிற்கு தோழர் டி.எ.வி நாதன் (ஜஸ்டிஸ் பத்திரிக்கை ஆசிரியர்) தலைமை வகித்து காரியங்கள் நடத்தியதற்கு ஆக அந்த ஸ்தாபனத்தை ஒழிக்க சில பார்ப்பனர்கள் அது பொது ஸ்தாபனமல்லவென்றும், அது சட்டப்படி செல்லாதென்றும் வேறு ஸ்தாபனமேற்படுத்திக் கொண்டதாகவும், பழய ஸ்தாபனத்துக்கு யாரும் சந்தா கொடுக்கக் கூடாது என்றும் விஷமப் பிரசாரம் செய்து அந்த ஸ்தாபனத்தையே கலைக்கப் பார்க்கிறார்கள். இவ்வளவுக்கும் அந்த ஸ்தாபனம் சர்க்காரால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருந்தும் அந்த இலாக்காவில் உள்ள பார்ப்பன மேலதிகாரிகளைக் கொண்டும் தொல்லை விளைவிக்கப்பார்க்கிறார்கள்.

ஸ்தாபன விஷயங்கள் இப்படி என்றால் பள்ளிக்கூட விஷயங்களிலும் பார்ப்பனர்கள் நிர்வாகத்தில் விளைவிக்கும் தொல்லையும் பிள்ளைகளுக்கு விளைவிக்கும் தொல்லையும் அங்கு ஜாதி பேதத்தை கற்பிக்கும் தன்மையும் அல்ப சொல்பம் என்று சொல்லிவிட முடியாது. பள்ளிக்கூடங்கள் அநேகமாக யாரால் நிர்வகிக்கப்பட்டாலும் அதன் பண்டுகள் பெரிதும் பார்ப்பனரல்லாதார் பணமாகவே இருப்பதும் அதிகாரமும் ஆதிக்கமும் மாத்திரம் பார்ப்பனர்களுடையதாகவே இருப்பதும் எங்கும் காணலாம். பார்ப்பன ஆதிக்கப் பள்ளிக்கூடங்களில் 100க்கு 100 உபாத்தியாயர்கள் பார்ப்பனர்களே.

உதாரணமாக ஸ்ரீரங்கம் ஹைஸ்கூலுக்கு பணம் கொடுத்து பண்டு ஏற்படுத்தினவர்கள் பெரிதும் பார்ப்பனரல்லாதார்கள். அதாவது ராஜா சர். அண்ணாமலை, திவான் பகதூர் சபாரத்தினம், நவாப் அப்துல் ஹக்கீம், நாடிமுத்து பிள்ளை முதலாகியவர்கள் பெருந்தொகை கொடுத்து ஆதரித்துவரும் பள்ளிக்கூடத்தில் டிராயின்ங், வீவிங், பியூன் நீங்கலாக மற்றெல்லோரும் பார்ப்பன உபாத்தியாயர்களாகவே இருக்கிறார்கள். அப்பள்ளிக்கூடத்து தலைமை உபாத்தியாயர் வேறு பள்ளிக் கூடத்தில்

இருந்து வயதாகி ரிட்டையர் ஆனவர். 40 ரூ சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார். பிள்ளைகளை வெளியூர்களுக்கு பாடம் கற்பிக்கக் கூட்டிக்கொண்டு போனால் சாப்பாட்டில் வித்தியாசம், இடமாத்திரமல்லாமல் நேரமும் வித்தியாசம். அதாவது பார்ப்பன பிள்ளைகள் சாப்பிட்ட பிறகு சாப்பாடு போடுவது என்கின்ற கொடுமையில் நடத்தப்படுகிறது. இந்த யோக்கியதை உள்ள உபாத்தியாயர்கள் தான் எல்லோரும் தேசபக்தர்களாகவும் அவர்கள் பெண்டு பிள்ளைகள்தான் காங்கிரசுக்கு ஒட்டுபோட ஒட்டர்களை இழுத்து வருபவர்களாகவும் விளங்குகிறார்கள். இனி பார்ப்பனரல்லாதார் பணத்தில் வயிறு வளர்க்கும் வக்கீல்களோ பிச்சை எடுத்துப் படித்து பாஸ் பண்ணி வாழ்வது முதல் நம் பணமாய் இருந்தாலும் அவர்கள் அத்தனை பேரும் பார்ப்பனரல்லாதார் சமூகத்துக்கு கேடு தேடுபவர்களாய் இருப்பதுடன் எவ்வளவு இழிவுபடுத்துகிறார்கள் என்பதைக் கவனித்தால் எவனுக்கும் ரத்தம் கொதிக்காமல் இருக்காது. உதாரணமாக தேவகோட்டை வக்கீல்கள் அவ்வளவு பேரும் தேசபக்தர்கள். அதாவது 65 பார்ப்பன வக்கீல்களும் கையெழுத்து போட்டு ராஜா சர். மாப்பிள்ளைக்கு ஒட்டுப் போடக்கூடாது என்று நோட்டீசு போட்டவர்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் வக்கீல் ரூமில் வைத்திருக்கும் தண்ணீர்ப் பாத்திரத்தை பார்ப்பனரல்லாத வக்கீல்கள் தொடக் கூடாது என்று செய்து அது விஷயமாய் காங்கிரஸ்காரர்களுக்குள்ளாகவே பார்ப்பனர் - பார்ப்பனரல்லாதார் என்று சண்டை யேற்பட்டு தோழர் காந்திவரை இந்த சேதி போய் ஒன்று மில்லாமலாகி இன்றும் அந்த வித்தியாசம் இருந்து வருகிறது.

இந்தி

பார்ப்பனர்களால் நடத்தப்படும் பொது ஸ்தாபனங்களில் உள்ள ஒழுக்கங்களோ சொல்லத் தேவையில்லை. உதாரணமாக இந்தி பாஷை படிப்பு என்று பார்ப்பனரல்லாதாரிடம் லக்ஷக்கணக்காய் காந்தி வசூல் செய்து கொடுக்கும் பணத்தில் பார்ப்பனர்களையே சிப்பந்திகளாய் வைத்து வேலை செய்வதும் அந்தப்படி சென்னையில் நடத்திவந்த ஒரு இந்திய ஸ்தாபனத்தில் பல பெண்கள் படிக்க வந்து கொண்டிருந்ததில் அந்த ஸ்தாபனத் தலைவர் ஒருவர் அப்பெண்ணைக் கலவி செய்து வயிற்றை நிரப்பி அது கர்ப்பவதி ஆகிவிட்டது. கடசியாக தலைவர் செய்த காரியம் என்று வெளியாகி தலைவரை நீக்கி விட்டு காந்தியார் கண்டித்து ஒரு வியாசம் எழுதி மழுப்பிவிட்டார். கலவி நடத்திய ஒரு பெண்ணுக்கு கர்ப்பமானினால் அது கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. கர்ப்பமாக்காமல் இன்னம் எத்தனை பெண்களை கலவி செய்திருப்பார் என்று யோசித்துப் பார்த்தால் இவர்களது நாணயமும் இவர்கள் ஸ்தாபனத்தில் சம்மந்தம் வைத்துக் கொள்வதின் யோக்கியதையும் விளங்கும். இன்னமும் கதர் ஸ்தாபனத்தில் நடக்கும் அக்கிரமம் எவ்வளவு என்று யாராவது

நிர்ணயிக்க முடிகிறதா? பார்ப்பனர்கள் ஆதிக்கம் வைத்து நடத்திய காலத்தில் ஸ்ரீ ஒன்றுக்கு 30 ஆயிரம், 40 ஆயிரம் ஆக லக்ஷக்கணக்கில் நஷ்டம் வந்திருக்கிறது. பெரும்பாகம் வேலையற்ற பார்ப்பனர்களுக்கு உத்தியோகம் கொடுப்பது, அவர்கள் தாறு மாறாய் நிர்வாகம் நடத்துவது, பெரும் சம்பளம் அனுபவிப்பது ஆகிய அக்கிரமங்களேயாகும். பொது ஜனங்கள் 3 அணாகூட பெறாத துணிக்கு 9 அணா 10 அணா கொடுத்து வாங்கி நஷ்டமடைகின்றது ஒரு புறமிருக்க, கதர் கொள்முதல் முதலில் லக்ஷம் இரண்டு லக்ஷம் நஷ்டமாவது என்றால் இவர்கள் நிர்வாகத்தின் யோக்கியதையை என்னென்று சொல்லமுடியும். இந்த யோக்கியதையும் ஒழுக்கமும் நாணயமும் திறமையுமுள்ளவர்கள் பார்ப்பனரல்லாதார்களை குறை கூறுவதும் பொது வாழ்வில் இருந்து ஒழிக்கப்பார்ப்பதுமான குறும்புகளும் விஷமங்களும் செய்து வருவது சகிக்கக் கூடியதா என்று கேட்கிறோம். இதே மாதிரியே இப்பார்ப்பனர் எந்த ஜில்லா போர்ட் முனிசிபாலிட்டி ஆகியவைகளில் இருந்தாலும் சதா நசங்குச் சேட்டைகள் செய்து நிர்வாகத்துக்கு தொல்லை கொடுப்பதும் துன்பம் விளைவிப்பதுமாகவே செய்து வருகிறார்கள்.

உத்தியோகத்தில் மேல் பதவியில் இருந்தாலும் கீழ் பதவியில் இருப்பவர்களுக்கு தொல்லை கொடுத்து இம்சிக்கிறார்கள்.

தபால் - ரயில் பார்சல், கோர்ட்டு முதலிய சர்க்கார் ஸ்தாபனங்களில் உள்ள பார்ப்பனர்களும் அவர்களுக்கு திருப்தி இல்லாத காரியங்களிலும் திருப்தி இல்லாதவர்கள் விஷயத்திலும் எவ்வளவு தொல்லை கொடுக்க வேண்டுமோ அவ்வளவு தொல்லை விளைவித்து காரியங்களை கெடுத்து வருகிறார்கள்.

இவற்றையெல்லாம் கவனிக்கும்போது வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவப்படி பதவிகள் இருந்தால் ஒழிய இக் கொடுமை ஒழியாதென்றே முடிவு கட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 02.05.1937

காங்கிரஸ் வெற்றி பெற்ற யோக்கியதை

ஏற்பதும் – மறுப்பதும் ஒன்றே

ஆச்சாரியார் ஆத்திரம்

தோழர்களே!

எலக்ஷன் முடிந்த இந்த இரண்டு மாதகாலமாய் எவ்வளவோ இடத்துக்கு நாங்கள் அழைக்கப்பட்டும் பொதுக் கூட்டங்களில் 2, 3 - மாதத்துக்கு பேசக்கூடாது என்கின்ற கருத்தின் மீது பேச மறுத்துவிட்டோம். சமுதாய விஷயமாகவே பேசினோம். இங்கு (பூவாளுரில்) இதற்கு ஆகவே எங்களை வரவழைத்து ஆடம்பர ஊர்வலங்கள் செப்து பலவரவேற்பு பத்திரங்கள் வாசித்துக்கொடுத்து அரசியலைப்பற்றி பேச வேண்டுமென்று கட்டளை இட்டு இருக்கிறீர்கள். ஏதோ எனது அபிப்பிராயத்தைக் கூறுகிறேன். நீங்கள் தயவு செய்து பொறுமையாய்க் கேட்டு நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்த்து ஒரு முடிவுக்கு வாருங்கள். கண்முடித்தனமாக நம்பி விடாதீர்கள். வெறுப்பாகவும் கருதி விடாதீர்கள்.

தற்கால அரசியல் நிலை

தற்கால அரசியல் என்றால் எதைப் பேசுவது? இன்று மிக்க பிரபலமான பேச்சாய் இருக்கும் அரசியல் காங்கிரஸ் வெற்றியும் ஆணவப் பேச்சும் அவர்களது கூப்பாடுகளும் விஷமப் பிரசாரங்களும்ல்லாமல் வேறு எதைச் சொல்லுவது என்பது எனக்கு விளங்கவில்லை. எலக்ஷனில் தோல்வியுற்றதாகக் கருதிய ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் இனிமேல் என்ன செய்வது என்பது பற்றி இன்னமும் முடிவு செய்யவில்லை. அவர்கள் அடுத்த மாதம் 9-ந் தேதி ஒரு மீட்டிங்கு போட்டிருக்கிறார்கள். அதில் ஏதாவது அடுத்த வேலைத்திட்டம் பற்றிப் பேசி ஏதாவது ஆரம்பிக்கக்கூடும். இப்போது வாய் முடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுபோலவே சுயமரியாதைக்காரர்களும் அடுத்து கூட்டப்படும் மாகாண மகாநாட்டில் ஏதாவது தீவிர வேலைத்திட்டம் வகுத்து தொடர்ந்து வேலை செய்வது என்கின்ற கருத்து மீது ஸ்தாபனங்களை புனருத்தாரணம் செய்து வருகிறார்கள். இந்த நிலைமையில் காங்கிரஸ்காரர்கள் தங்கள் இஷ்டப்படி தாறுமாறாய் வகை தொகை இல்லாமல் ஆணவமாய் கூத்தாடி வருகிறார்கள்.

ஆச்சாரியாரின் ஆத்திரம்

எனது தோழர் ஆச்சாரியார் இவ்வளவு மோசமாக மதி இழந்து பைத்தியம் பிடித்து அலைவார் என்று நான் எப்போதும் கருதியதே இல்லை. காங்கிரஸ் வெற்றி பெற்றுவிட்டதை சகிக்க அவரால் முடியவில்லை. அன்று முதல் இன்று வரை அவரது பாதம் நிலத்தில் படுவதாக எனக்கு தெரியவில்லை. தலைகீழாக தலையில் நடப்பதாகத்தான் கருத வேண்டியிருக்கிறது.

நாட்டைப்பற்றின பொறுப்பு அவருக்கு சிறிதும் இல்லை. மந்திரி வேலை அடைய முடியாமல் போய்விட்டதே என்கின்ற ஆத்திரம் தான் அவரைப் பிடித்து ஆட்டுகிறது.

முத்துரங்கமும் மூர்த்தியும் எங்கே?

தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் தலைவர் தோழர் முத்துரங்க முதலியார் பூதக்கண்ணாடி வைத்துப் பார்த்தாலும் தென்படுவதில்லை. தோழர் சத்தியமூர்த்தியார் விஷயமும் சத்தியமூர்த்தி என்று ஒருவர் இருந்ததாகவே இப்போது மக்களுக்கு ஞாபகமில்லாத மாதிரியில் மறைந்துவிட்டார். ஆச்சாரியார் விளம்பரம் தான் பலமாக இருக்கிறது. பார்ப்பனர்கள் உள்ளுக்குள் இப்போது அவரை சபித்துக்கொண்டு இருந்தாலும் வெளியில் பலமான விளம்பரம் செய்கிறார்கள். பத்திரிகைகளும் அதிகமான விளம்பரங்கள் செய்கின்றன. தோழர் கனம் சாஸ்திரிக்கு அடுத்த விளம்பரம் இவருக்குத்தான் இருந்து வருகிறது. எவ்வளவு விளம்பரம் செய்தும் வெறும் எண்ணெய்ச் செலவே ஒழிய பிள்ளை பிழைக்கிறதைக் காணோம் என்கின்ற பழமொழிப்படி தலையெடுக்க வழியில்லாத நிலைமையை ஏற்படுத்திக்கொண்டு விட்டார். திண்டுக்கல் தோழர் மத்திரன் அவர்கள் தோழர் சத்தியமூர்த்தியைப் பற்றி பாடியது போல் அதாவது “உமக்கு அடுத்துவரப் போகுதையா அரசியலில் மரணம்” என்றதுபோல் சத்தியமூர்த்தி சாஸ்திரிக்கும் ராஜகோபால ஆச்சாரிக்கும் அரசியல் மரணம் ஏற்பட்டுவிட்டது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். மோசம், நாசம், கம்பிளி வேசம் என்கின்ற மாதிரி சத்தியமூர்த்தியார் நாசமாய்விட்டார். ஆச்சாரியார் பீச்சாண்டி ஆகிவிட்டார். வெறும் வசவைத் தவிர இனி அவர் வாழ்வு உயருவது குதிரைக் கொம்பாக ஆகிவிட்டது.

ஆச்சாரியார் தவிப்பு

ஏன் இவ்வளவு உறுதியாகச் சொல்லுகிறேன் என்றால் இரட்டை வெட்டில் மாட்டிக்கொண்டார் என்கிற கருத்தில் சொல்லுகிறேன். இருதலைக்கொள்ளி மத்தியில் சிக்கின எறும்புபோல் தவிக்கிறார். எப்படி எனில் அவர் மந்திரி வேலை ஒப்புக்கொண்டால் பார்ப்பனர்களுக்கு சில உத்தியோகங்கள் கொடுக்கலாம் என்பதை நானும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன்.

ஆனால் அவர் அதன் மூலம் பொது மக்களுக்கு என்ன செய்ய முடியும் என்று கேட்கின்றேன். இதுவரை அங்குபோய் இன்னது செய்யக்கூடும் என்று எங்காவது குறிப்பாய் யோக்கியமாய் பேசியிருப்பதாக யாராவது சொல்ல முடியுமா? அனாமத் மந்திரிகள் ஒரே அடியாய் பல திட்டங்களை போட்டுக் கொண்டார்கள். சிலவற்றையாவது செய்வார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே இந்தக் காரியங்களை அனாமத் மந்திரிகள் செய்வதற்கு மேல் ஆச்சாரியார் ஒன்றும் செய்து விட முடியாத நிலைமை இருந்து வருகிறது. ஒரு சமயம் சத்தியமூர்த்தியார் மந்திரி ஆனாலும் கடமுடா என்று ஒரு கிளர்ச்சி உண்டாக்கவும் அதை வியாக்கியானம் செய்துகொண்டு பலர் பேசவும் ஆச்சாரியார் வெளியில் இருந்து வியாக்கியானம் செய்து கொண்டிருக்கவும் சவுகரியமேற்பட்டிருக்கும். இப்போது தளகர்த்தரையே சிறைபிடித்து விட்ட மாதிரி ஆச்சாரியார் தானே சிக்கிக்கொண்டு விழிக்கிறார். மந்திரி வேலை வேண்டாம் என்று தைரியமாய் சொல்லிவிட்டலாம் என்றாலோ அப்படியானால் ஒன்றா மறுபடியும் ஜெயிலுக்கு போகவேண்டும். இல்லாவிட்டால் யார் மீதாவது “கோபத்தை” உண்டாக்கிக்கொண்டு “நான் இனிமேல் காங்கிரஸ் காரியத்தில் பிரவேசிப்பதில்லை” என்று கூறிவிட்டு பகவத்கீதைக்கு புது வியாக்கியானம் எழுதப் புகவேண்டும். இல்லாவிட்டால் உலகில் இடமே இல்லை என்கின்ற நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது.

ஆச்சாரியாருக்கு மாத்திரமல்ல. காந்தியார் நேரு ஆகிய எல்லோருக்கும் எல்லா காங்கிரஸ்காரருக்கும் இதே நிலைமையே ஏற்பட்டு விட்டது. இது ஒரு நல்ல சம்பவம் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அதாவது “குந்தினாயா குரங்கே உன் கொட்டமடங்க” என்பதுபோல் அடங்கிக்கிடக்க வேண்டியதாகிவிட்டது.

ஏற்பதும் மறுப்பதும் இரண்டும் தொல்லையே

இப்போது காங்கிரஸ்காரர்கள் - காந்தியார் மந்திரி பதவி ஒப்புக்கொள்ள தகுந்தமாதிரி மறுத்ததற்கு ஏதேதோ புது புது வியாக்கியானங்கள் சொல்லி வருகிறார்கள். நிலைமை சர்க்காருக்கு அனுகூலமாக அதாவது காங்கிரஸ்காரர்கள் ஒவ்வொருவர் மனதிலும் எப்படியாவது ஒப்புக்கொண்டு கிடைத்தவரையில் பயன் அனுபவிக்கலாம் என்கின்ற ஆசை ததும்பிக் கொண்டிருப்பதை சர்க்கார் அறிந்துவிட்டதால் எப்படியாவது காங்கிரஸ்காரர்கள் தலையில் மந்திரி பதவியைக் கட்டி வேடிக்கை பார்க்கலாம் என்று கருதுவதால் அவர்களும் தாங்கள் வாக்குறுதி மறுத்ததற்கு புது வியாக்கியானம் சொல்லி ஒருபடி இறங்குவதாய் காட்டுகிறார்கள். எப்படியானாலும் சரி, இரண்டும் அதாவது மந்திரி பதவி மறுப்பதும் ஏற்பதும் காங்கிரஸ்காரருக்கு தொல்லைவிளைவிக்கும் காரியமாகவே இருக்கிறது என்பதுமாத்திரம் உறுதி. அதுபோலவே ஏற்பதும் மறுப்பதும் இரண்டும் சர்க்காருக்கு லாபமாகவே இருக்கிறது

என்பதும் உண்மையே. ஏனெனில் மறுப்பதால் அனாமத் மந்திரிகளைக்கொண்டு காங்கிரஸ்காரர்கள் சொன்னதற்கு மேலாகவே செய்துகாட்டிவிடக்கூடும். ஏற்றுக்கொண்டால் அதிகார தோரணையில் காங்கிரஸ்காரர்களை அடக்கி ஆண்டு ஆதிக்கம் செலுத்தக்கூடும். காங்கிரஸ்காரர்கள் சர்க்கார் இஷ்டத்துக்கு சிறிது விரோதமாய் நடந்தாலும் விசேஷ அதிகாரத்தைச் செலுத்தி மட்டம் தட்டி விடுவார்கள். அப்போது காங்கிரஸ்காரர்கள் வெளியேறவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும்.

ஆதலால் காங்கிரசை அடக்க அது சர்க்காருக்கு நல்ல சந்தர்ப்பமாகிவிடும். ஆகவே இரண்டுவிதத்திலும் காங்கிரசுக்கு ஆபத்தும் சர்க்காருக்கு அனுகூலமுமான சமயமாக ஆகிவிட்டது.

அனாமத் மந்திரிகள் நிலைமை அப்படியில்லை. ஏதாவது காரியம் செய்ய மந்திரிகள் துணிந்தால் சர்க்கார் இடம் கொடுத்தாக வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அவர்கள் வேலையைவிட்டு வெளியில் போவதாய் மிரட்டலாம். அப்போது சர்க்கார் இனி மறுபடி யாரைப்பிடிப்பதென்று கருதி வெட்கத்துடன் ஒப்புக்கொண்டாக வேண்டும். எனவே இப்படிப்பட்ட நிலைதான் இன்று தற்கால அரசியல் நிலையாக இருந்து வருகிறது. இது உண்மையிலேயே ஏற்படக்கூடியதுதான். ஏனெனில் காங்கிரஸ் வெற்றி என்பது உண்மையானதாக இருந்தால் அதற்கு ஏதாவது யோக்கியதையோ பயனோ உண்டாகக்கூடும். பொய் வெற்றிக்கு எங்காவது யோக்கியதை கிடைக்குமா? என்பதை சற்று யோசித்துப்பாருங்கள்.

காங்கிரஸ் வெற்றிபெற்ற யோக்கியதை

காங்கிரஸ் எப்படி வெற்றி அடைந்தது? காங்கிரசின் பேரால் நின்ற தனிப்பட்ட மக்களின் யோக்கியதையாலா? அல்லது காங்கிரஸ் முன் பின் மக்களுக்குச் செய்து காட்டிய நன்மையான காரியத்தாலா? அல்லது அது முன்பின் நடந்து கொண்ட நாணையத்தாலா? என்று யோசித்துப் பாருங்கள். அவர்கள் ஒட்டர்களுக்குக் கொடுத்த அபாரமான ஆசை வார்த்தைகளால் அல்லாமல் வேறு என்ன என்று கேட்கின்றேன்.

உதாரணமாக ஒரு இடத்தில் 3 கடைகள் இருக்கிறதாக வைத்துக் கொள்ளுங்கள். முதல் கடைக்காரன் பரம்பரையாய் வழக்கமாய் கடை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறான். சாமான் வாங்க வருபவர்களிடம் ரூபாய் ஒன்றுக்கு 5 படி அரிசி போடுவதாகச் சொல்லுகிறான். மற்றொருவன் 5½ படி அரிசி போடுவதாகச் சொல்லுகிறான். மற்றொருவன் ரூபாய் ஒன்றுக்கு 12 படி அரிசி போடுவதாகச் சொல்லுகிறான் என்றால் ஜனங்கள் எந்தக் கடைக்குப் போவார்கள்? அதுபோல் காங்கிரஸ்காரர்கள் ரூபாய்க்கு 12 படி அரிசி போடுகிறோம். (அதிக நன்மை செய்கிறோம்) அட்வான்சு (ஒட்டு) கொடுங்கள் என்று சொல்லி மக்களிடம் ஒட்டுப்பெற்றுக்

கொண்டார்கள். பாமர மக்களும் 12 படிக்காரன் கடையில் கூட்டம் கூடி அட்வான்சு கொடுப்பது போல் கூட்டமாக தங்கள் ஒட்டுகளை கொடுத்து விட்டார்கள். இப்போது பொது ஜனங்களின் அட்வான்சை பெற்றுக் கொண்டு ஒட்டம் பிடித்து விட்டார்கள். கடை இன்சால்வெண்டாய்விட்டதாக மஞ்சள் கடுதாசியை முன்பக்கம் ஒட்டிவிட்டு பின்புறமாய் போக்குவரத்து வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இதுதான் காங்கிரசு ஜெயித்ததற்கு காரணம். 5 படி 5½ படி போடுவதாகச் சொன்னவர்கள் மக்களுக்கு புத்திவந்து அவர்கள் தன் கடைக்கு மறுபடியும் வருவார்கள் என்று காத்திருக்கிறார்கள்.

காங்கிரஸால் ஒன்றும் சாதிக்க முடியாது

இந்த நிலையில் காங்கிரசு மறுபடியும் எந்த முகத்தைக்கொண்டு பொது ஜனங்களை ஒட்டுக் கேட்கும் என்பதை நினைத்துப்பாருங்கள். ஏமாற்றமே வெற்றிபெறுமென்றால் வெற்றி பெற்று விட்டுப் போகட்டும். புத்தியில்லாமல் மக்கள் தங்கள் மடத்தனத்தின் பயனை அனுபவிக்கட்டும்; ஏமாற்றமும் ஒரு படிப்பினையே தவிர அது ஈடு செய்ய முடியாத நஷ்டம் என்று நான் கருதவில்லை. நானும் ஒட்டுப்பிரசாரம் செய்தேன். ஆனால் இன்று எந்த ஒட்டர் முன்னிலையிலும் தலை நிமிர்ந்து நடக்கிறேன். ஒட்டர்கள்தான் என்னைக்கண்டு தலை குனிகிறார்கள். ஆனால் காங்கிரஸ்காரர்களோ அட்வான்ஸ் வாங்கி ஏமாத்தினவன் கொடுத்தவனைக் கண்டு எப்படி தலைகுனிந்து திருட்டுத்தனமாய் ஒளிந்து நடப்பானோ அதுபோல் தலைகாட்ட யோக்கியதை இல்லாமல் மறைவாய் திரிகிறார்கள். நான் எதற்கும் பயப்படவில்லை. இன்னம் 10 எலக்ஷன் நடந்தாலும் சரி, இன்னம் 10 தடவையும் ஒட்டர்கள் காங்கிரஸ்காரர்களை ஆதரித்தாலும் சரி, காங்கிரஸ்காரர்கள் 215 ஸ்தானங்களையும் கைப்பற்றினாலும் சரி. “காசிக்குப் போனாலும் வீசுத்துக்கு 12 சல்லி” என்பதுபோல் காங்கிரஸ்காரர்கள் சாதிப்பது என்பது மற்றவர்கள் சாதித்தது என்பதற்குமேல் கடுகளவும் சாதிக்க முடியாது என்பது மாத்திரம் உறுதியான காரியமாகும்.

நமது நாட்டில் காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆதிக்கத்துக்கு வந்தால் ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் செய்த சில சட்டங்களை எடுத்துவிடலாம். அதாவது, தேவஸ்தான சட்டம், பொட்டுக்கட்டுவது ஒழிப்புச் சட்டம், இனம் சட்டம் முதலாகியவைகளை எடுத்து விட முயற்சி செய்யலாம். அவற்றிற்கு கவர்னர், கவர்னர் ஜனரல், அரசர் ஆகியவர்கள் சம்மதம் வேண்டியிருக்கும். அவ்வளவு சுலபமாய் அவர்கள் அனுமதி அளித்துவிட மாட்டார்கள்.

மற்றபடி உத்தியோகங்களில் வகுப்புவாரி முறை உத்திரவு போன்றவைகளை காங்கிரஸ்காரர்கள் எடுத்துவிட முடியும். கவர்னர்கள் தனது விசேஷ அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தித் தடுக்கலாம். இல்லாவிட்டால் தான் நஷ்டமென்ன?

பார்ப்பனர்கள் வாலைப் பிடித்துத் திரிந்துகொண்டிருக்கும் பார்ப்பனரல்லாதார்களுக்கும் காங்கிரஸ் பைத்தியம் பிடித்த பார்ப்பனரல்லாதார்களுக்கும் ஒரே தடவையில் புத்திவரச் சந்தர்ப்பமேற்படும். ஆதலால் காங்கிரஸ்காரர்கள் சட்டசபைக்குப் போய் மந்திரி ஆவதால் நமக்கு ஒன்றும் பெரிய நஷ்டமாகி விடாது. அவர்கள் சாயம் தான் வெளுக்கப் போகிறது. அடுத்த தேர்தல் வந்தால் நாம் யாரும் நிற்க வேண்டியதில்லை என்றுகூட சிலர் சொல்லுகிறார்கள். அதுவும் நல்லதாகத்தான் முடியலாம்.

ஆனால் நாம் மாத்திரம் காங்கிரஸ் பொதுஜனப் பிரதிநிதித்துவம் கொண்ட ஸ்தாபனம் என்றும் நம்மால் ஆதரிக்கக்கூடியதென்றும் ஒருநாளும் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது என்பதை நான் வலியுறுத்திக் கூறுகிறேன்.

காங்கிரஸ், பார்ப்பனர் கையாயுதம்

இன்றைய நிலையில் நான் ஒருவனாய் இருந்தாலும் காங்கிரசின் எதிரியாகவே சாவேன். ஏனெனில் அது ஒரு வகுப்பு ஸ்தாபனம். மற்ற வகுப்புகளை அடக்கி ஒடுக்கி அழிக்க கங்கணம் கட்டிக்கொண்டிருக்கிற சுயநல ஸ்தாபனம். தமிழ் நாட்டில் பார்ப்பனரல்லாத சமூகத்தை தலையெடுக்கவிடாமல் நசுக்கவே அது பார்ப்பனர்கள் கை ஆயுதமாக இருந்து வருகிறது. அது பார்ப்பனரல்லாதார்களில் மானமும் குலநலமும் இருக்கும் மக்களை சேர்ப்பதே கிடையாது. அப்படிப்பட்டவர்கள் யாராய் இருந்தாலும் காங்கிரசிற்குள் இருந்தாலும் வெளியில் இருந்தாலும் அவர்களையெல்லாம் அடக்கி ஒடுக்கியே வைக்கும். தங்கள் அடிமைகளை தங்களை அல்லாமல் வேறுகதி இல்லை என்று வந்து ஒண்டும் பேடி, கோழைகளை எல்லாம் வீரர்கள் என்கின்றது. தன் காலில் நிற்கக் கூடியவர்கள் யாரையும் மதிப்பதோ அவர்களுக்கு மரியாதை கொடுப்பதோ கண்டிப்பாய்க் கிடையாது. இன்று காங்கிரசில் இருக்கும் காங்கிரசின் பேரால், பெருமை பதவிபெற்று வாழும் மக்கள் ஒவ்வொருவரையும் தனித்தனியாய்ப் பாருங்கள். தோழர் சி.ஆர். ரெட்டியார், சி.எஸ். ரத்தினசபாபதி முதலியார் போன்றவர்கள் திறமையும் யோக்கியமும் நாணயமும் மானமும் எங்கே? என்று பாருங்கள்.

காங்கிரசில் இருக்கும் பார்ப்பனரல்லாதார்களுக்கு மானமும் சுதந்திர உணர்ச்சியும் வீரமும் குலப்பற்றும் இருக்குமானால் சென்னை சட்டசபைக்கு 140 பொது ஸ்தானங்களுக்கு 50 பார்ப்பனர்கள் போல் நிறுத்தி வெற்றி பெற்றிருப்பார்களா?

இந்தச் சமூகத்திற்கு உணர்ச்சி கிடையாதா?

சென்னை காப்பரேஷனுக்கு 40 ஸ்தானங்கள் போல் பார்ப்பனர்களை நிறுத்தி வெற்றி பெற்று நேற்று நடந்த தேர்தலுக்கும் ஒரு பார்ப்பனரை

நிறுத்தி போட்டி போட்டிருப்பார்களா? இந்த பார்ப்பனரல்லாத காங்கிரஸ்வாதிகளுக்கு மனித உணர்ச்சி கூடவா இல்லை என்று கேட்கிறேன்.

பார்ப்பனரல்லாதார்களில் தகுதி உடையவர்கள் இல்லையா? காங்கிரஸ் பார்ப்பனர்களுக்கு வகுப்பு உணர்ச்சி கிடையாது என்றால் எல்லாம் பார்ப்பன மயமாவது தான் அதற்கு அறிகுறியா என்று கேட்கிறேன்.

காங்கிரஸ் காலிகள் நம்மிடம் வந்து நீ ஏன் தாடி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறாய். உன் பேர் ஏன் ராமசாமி என்று வைத்திருக்கிறாய் என்று கேள்வி கேட்டு பார்ப்பனர்களிடம் கூலி வாங்கி வயிறு கழுவப் பார்க்கிறார்களே ஒழிய பார்ப்பனர்களைக்கண்டு இம்மாதிரி வகுப்புக்கொள்ளை ஏன் என்று கேட்கத்தக்க நாடி உள்ளவன் எவனையும் காணோம். இம்மாதிரி மானம் கெட்ட சமூகம் எக்காலத்தில் சுதந்திரம் பெறப்போகிறது? அது என்று தான் சுதந்திரத்துக்கு லாயக்காகும் என்று யோசித்துப் பாருங்கள்.

வகுப்பிமை கேட்பதன் காரணம்

நானோ எனது நண்பர்களோ சுதந்திரம் வேண்டாம் என்கிறோமா? ஜெயிலுக்குப் போகப் பயப்படுகிறோமா? பார்ப்பான் ஏமாற்றலுக்கு இணங்காத காரணம்தான் நான் காங்கிரஸ்வாதி அல்லாதவனாயிருப்பதற்கு காரணமாகும். காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு உண்மையான தேசாபிமானமிருக்கும் பகையும் அவனவன் ஜாதி மதத்துக்கு ஏற்ற உரிமை கொடுப்பதில் என்ன தவறு? காங்கிரசில் ஜாதிகளும் மதங்களும் ஒன்றாகி விட வேண்டும் என்று தீர்மானம் போட்டிருந்தால் நான் ஜாதி மத வகுப்பிமை கேட்கவே மாட்டேன். அப்படிக்கில்லாமல் ஜாதி, மதம், வகுப்பு காப்பாற்றப்படும் என்று காங்கிரசில் ஜவஹர்லால் நேரு சம்மதத்தின் மீது தீர்மானம் செய்து வைத்துக்கொண்டு அவைகளுக்கு ஏற்ற உரிமை மாத்திரம் மறுத்தல் எப்படி ஞாயமாகும்? அப்படி உரிமை கொடுப்பது தேசத்துக்குக் கெடுதி என்றால் பார்ப்பனர்கள் மாத்திரம் ஒன்றுக்கு 10,15 வீதம் கொள்ளை அடித்துக்கொள்ளலாமா? என்று கேட்கின்றேன்.

1½ பேர் இருக்கவேண்டிய ஸ்தானத்தில் 15 பேரும் 4½ பேர் இருக்கவேண்டிய ஸ்தானத்துக்கு 50 பேரும் போய் உட்கார்ந்து கொண்டால் இந்தக் கூட்டத்தாரை நம்பி எந்த மடையன் கை தூக்குவான் என்று கேட்கிறேன்.

வகுப்புகள், ஜாதிகள், மதங்கள் உள்ளவரை அவைகள் காப்பாற்றப்படும் வரை அவரவர்களுக்கு உண்டான விகிதாச்சார உரிமை கொடுக்கப்படும் என்று காங்கிரசில் ஒரு தீர்மானம் போட்டுக்கொண்டு ஜாதி மத வகுப்புப் பிரிவுகளை பேதங்களை ஒழிப்பது காங்கிரஸ் கொள்கை என்று சேர்த்துக் கொண்டு வருமானால் நான் மாத்திரமல்ல, மற்ற எல்லா இந்தியனும் காங்கிரசில் சேர வேண்டியது ஞாயமாகும்.

அப்படி இல்லாமல் வெறும் ஏமாற்றும், காலித்தனமும், காலிக்கூட்டமும் தான் காங்கிரஸ் என்றால் அதில் சேர்ந்த உடனே சர்வாதிகாரப் பதவி கிடைப்பதானாலும் மானமுள்ளவன் செருப்புக்கு சமமாய்த்தான் மதிப்பான். இன்று காங்கிரசுக்கு எதிராக இந்தியா பூராவிலும்தான் கட்சியும் கிளர்ச்சியும் இருந்து வருகிறது. 5 மாகாணங்கள் காங்கிரசைத் தோற்கடித்து விட்டன. பம்பாயில் காங்கிரசுக்கு 88 ஸ்தானமும் காங்கிரசுக்கு எதிராய் 87 ஸ்தானமும் கிடைத்திருக்கின்றன. மற்ற மாகாணங்களிலும் கிட்டத்தட்ட சரி பகுதியாகவே பிரிந்திருக்கிறது.

குலைப்பதால் கதவு திறக்குமா?

சென்னை மாகாணத்தில் காங்கிரஸ் 215ல் 158 கைப்பற்றி விட்டது என்று சொன்னால் வங்காள மாகாணத்தில் 250க்கு காங்கிரசுக்கு 50 ஸ்தானம்கூட கிடைக்கவில்லை. காங்கிரசுக்கு எதிர் ஸ்தாபனம் 250ல் 200 ஸ்தானத்தை கைப்பற்றி விட்டது. காங்கிரஸ் எங்கே வெற்றி அடைந்து இருக்கிறது? வெற்றியடைந்தும் கூட தோற்றவர்களும் காங்கிரஸ் விரோதிகள்; ஆட்சிபெற்றவர்களும் காங்கிரஸ் விரோதிகள்; அதிகாரம் செலுத்துபவர்களும் காங்கிரஸ் விரோதிகள்; மக்களுக்கு நன்மை செய்ய பல அருமையானத் திட்டம் போட்டு வேலை செய்பவர்களும் காங்கிரசுக்கு விரோதிகள் என்றால் காங்கிரஸ் வெற்றியின் அருத்தம் என்ன? அது இனி செய்யப்போவது என்ன? பூட்டி இருக்கும் பூட்டைப் பார்த்துக் குலைப்பதால் கதவு திறக்கப்பட்டு விடுமா? அதுபோல் பதவியில் இருக்கும் மந்திரிகளைப் பார்த்து நாய், கழுதை, துடைப்பம் என்று கூறுவதால் வெற்றிக்குப் பயன் ஏற்பட்டு விடுமா? என்று கேட்கின்றேன்.

ஏமாற்றப்பட்ட சமூகத்துக்கு எச்சரிக்கை

நமது நாட்டில் எண்ணிக்கையில் குறைவாய் இருந்தாலும், சரி பலமுள்ள முஸ்லீம் சமூகத்தை காங்கிரஸ் மூட்டைப்பூச்சி போல் மதித்திருக்கிறது. இரண்டு மூன்று சாயபுகள் தோழர் உபயதுல்லா மாதிரி காங்கிரசில் இருந்து விட்டால் அதுவே முஸ்லீம்கள் காங்கிரசில் இருக்கிறார்கள் என்பதற்கு ஆதாரமாகி விடுமா? தோழர்கள் ஜின்னா, மகமதலி, அப்துல் ரகீம் போன்ற திறமைசாலிகளும் வீரர்களும் கோடல்வரர்களும் காங்கிரசுக்கு வெளியில் இருந்து கொண்டு தங்கள் சமூக நலன்களைக் கவனித்துக்கொண்டு காங்கிரசினிடம் நம்பிக்கை இல்லாமல் இருக்கும்போது “முஸ்லீம்களுக்கு தேசபக்தி கிடையாது” என்று சொல்லி விடுவதே அதற்குச் சமாதானமாகி விடுமா என்று கேட்கின்றேன். காங்கிரசால் ஏமாற்றப்பட்ட சமூகம் இனி சும்மா இருக்கக்கூடாது என்று எச்சரிக்கை செய்கிறேன்.

காங்கிரசுக்கு பாமர மக்களிடம் செல்வாக்கு இருக்கிறது. இதன் பயனாய் பார்ப்பனர்கள் ஆதிக்கம் பெற்றுவிட்டார்கள். தேர்தலில் நல்ல

நபர்கள் தோல்வி அடைந்துவிட்டார்கள். சுத்த காலிகளும் ஒருவேளை சாப்பாட்டுக்கு எதையும் செய்யத் துணிவும் அவசியமும் உள்ள ஆட்களும் தங்களுக்கு என்று அல்லாமல் காங்கிரசுக்கு என்று வெற்றி பெற்று விட்டார்கள். இதன் அருத்தம் என்ன?

இன்றைய நிலைமை

எப்படிப்பட்ட யோக்கியனும் நாணயஸ்தனும் தகுதியும் உடையவனாய் இருந்தாலும் பார்ப்பனர்கள் ஆதரவில்லாவிட்டால் வெற்றி பெற முடியாது என்பது மாத்திரமல்லாமல் தொல்லையில்லாமலும் வாழ முடியாது என்றால் பார்ப்பனரல்லாத மக்கள் சரீரத்தின் நல்ல ரத்த ஓட்டத்தின் பயன் இதுதானா? என்று கேட்கின்றேன். இதை இப்படியே விட்டு விட்டால் என்ன கதி ஆவது? இப்போதே பள்ளிப்பிள்ளைகளும் தெருவில் எச்சக்கலை நக்கிக்கொண்டு தண்ணீர் துறையில், காசு சாமான் திருடி தலைமறைவாய்த் திரிந்த பையன்கள் வரை தைரியமாய் வெளியில் நம் வீடுகளுக்கு முன்னால் நிற்குகொண்டு காலித்தனம் செய்யவும் வம்புக்கு வழக்கிழுக்கவும் ஆச்சாரியார் போல் இழிதனமாய்ப் பேசவும் துணிந்துவிட்டார்கள் என்றால் நாம் இதை சகித்துக்கொண்டு கோழைப்பெருமை காட்டுவதா என்று கேட்கின்றேன். ஒரு மிராசுதார் ஒரு மாஜி மந்திரியிடம் வந்து தன் தோட்டத்தில் போட்டிருந்த பில்லுப்போரில் பகுதியை சுமை கட்டி ஒருவன் எடுத்து போனதாகவும் தோட்டத்திலுள்ள விறகுகளை அள்ளிப் போவதாகவும், கேட்டால் போக்கிரித்தனமாகப் பேசுவதாகவும் என் முன்னாலேயே குறை கூறினார். காரணம் என்னவென்றால் “இந்த காங்கிரசுக்கார பசங்கள் தான்” என்கிறார். இப்படி இன்னும் பல உதாரணம் உண்டு. நானே இது போல் பல தடவை அனுபவிக்கிறேன். இன்னும் பார்ப்பன அதிகாரிகள் தொல்லை சகிக்க முடியவில்லை. ராஜ்யம் பார்ப்பன ராஜ்யம் ஆகிவிட்டதாகவும் தன்னரசு நாடாகவும் காலிகள் நாடாக ஆகிவிட்டதாகவும் சாயல் காட்டப்படுகிறது. “காங்கிரசில் சேராவிட்டால் நாம் எப்படி வாழ்வது” என்பதாக அனேக நபர்களுக்குத் தோன்றிவிட்டது.

இந்த நிலைமை மாறாவிட்டால் நாட்டில் சமாதானமோ மானமுள்ளவர்களுக்கு சாந்தியோ ஏற்படாது. என்னைப் போன்றவனுக்கு கவலை இல்லை. ஒருவர்தயவையும் ஒரு பதவியையும் ஒரு சுயநலத்தையும் கருதப் போவதில்லை. காலித்தனங்களில் நல்ல அனுபவமும் நடத்தும் திறமையும் தக்க ஆட்களும் எனக்குண்டு. எதிர்தரப்புக் காலிகளை என்பக்கம் சேர்க்கும் சக்தியும் எனக்குண்டு. ஆனால் ஏழை எளியவர்கள் சாதாரண மக்கள் நிலை என்ன ஆவது? மலையாளத்துப் பார்ப்பனர்கள் ஆதிக்கம் போல் பெண்பிள்ளைகளைக் கேட்டாலும் (மோகூத்துக்காக) கூட்டி விடத்தயாராய் இருப்பது போன்ற நிலை ஏற்பட இடம் கொடுப்பதா என்று கேட்கிறேன்.

காங்கிரசில் சேர்ந்தவர்கள் கதி

பார்ப்பனரல்லாத செல்வவான்களுக்கும், மிராசுதார்களுக்கும் மற்றும் ஜமீன்தார் முதலியவர்களுக்கும் புத்தி வரவேண்டிய சமயம் இதுவேயாகும். காங்கிரசில் சேருவதால் நிலைமை மாற்றமடைந்து விடும் என்று கருதுவது ஏமாற்றத்தை அளித்துவிடும். தோழர்கள் டி.ஏ. ராமலிங்க செட்டியார், சி.எஸ். ரத்தினசபாபதி முதலியார் இருவரும் காங்கிரசில் சேர்ந்தார்கள். பலவழிகளிலும் பொதுவாழ்வில் இருவரும் கெட்டார்கள். இப்படியே கவுண்டர்களுக்குள்ளும் செட்டியார்களுக்குள்ளும் நாயுடுமார்களுக்குள்ளும் போட்டி போட்டு காங்கிரசில் சேர்ந்ததல்லாமல் பயன் அடைந்தவர்கள் பார்ப்பனர்களே. தலைவர்கள் ஆனவர்கள் பார்ப்பனர்களே. பார்ப்பனர்கள் கை ஆயுதங்களாக காரியதரிசியானவர்கள் சகலத்திலும் 3-ந்தர 4-ந்தர ஆட்களே.

இன்று காங்கிரசில் தோழர்கள் சுப்பராயன், நாடிமுத்துப்பிள்ளை, ராமலிங்க செட்டியார் போன்ற ஆட்களுக்கு வெளியில் இருந்த யோக்கியதை காங்கிரசில் இருக்கிறதா, இவர்கள் பணமும் பட்டமும் கல்வியும் அறிவும் சமூகப் பிரதானமும் சத்தியமூர்த்தி அய்யர் வீட்டு வாயில்படியிலும் ஆச்சாரியாரது தலையசைப்பிலும் இருந்துவருகிறது. இந்த நிலையை விட பார்ப்பனரல்லாத சமூகத்தின் கீழ்நிலை - இழிநிலை என்பதற்கு வேறு என்ன ஆதாரம் வேண்டும்?

காங்கிரஸ் பார்ப்பனரல்லாதார் செய்ய வேண்டியது

மரியாதையாக காங்கிரசில் இருக்கும் பார்ப்பனரல்லாத சட்டசபை மெம்பர்கள் ராஜினாமா கொடுத்து விட்டு தன் சொந்த முறையில் நின்று வெற்றி பெற்று மந்திரி பதவி அடைந்து நாட்டு மக்களுக்கும் தங்கள் சமூக மக்களுக்கும் நன்மை செய்யும் நிலைமையை அடைவதே புத்திசாலித்தனமாகும். அதில்லாவிட்டால் கூடிய சீக்கிரம் பார்ப்பன ராஜ்யம் ஏற்பட்டு ஹிட்லர் அதிகாரம் செய்யப்போகிறது என்பது உறுதி.

குறிப்பு: 25.04.1937 இல் துறையூரிலும் 26.04.1937 இல் இலால்குடி வட்டம் பூவாளுரிலும் நடைபெற்ற பொதுக்கூட்டங்களில் ‘தற்கால அரசியல்’ என்னும் பொருள் குறித்து ஆற்றிய உரை.

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 02.05.1937

காங்கிரஸ் பூச்சாண்டி

காங்கிரஸ்காரர்கள் தங்களுடைய மானங்கெட்ட பிசுவைக் காட்டிக்கொள்வதற்கு - அதாவது பொது ஜனங்களை ஏமாற்ற ஏனெனில் இதற்கு முன் பல தடவைகளில் சட்டசபைகள் 'கழுதைகளும் நாய்களும் போகக்கூடியவை' என்றும் சட்ட சபைகளினால் ஒரு காரியமும் செய்ய முடியாதென்றும் கூப்பாடு போட்டுக்கொண்டு திரிந்ததோடு இரண்டு ஒரு சமயங்களில் சட்டசபையில் இருந்தே காலஞ்சென்ற மோதிலால் நேரு போன்றவர்கள் 'சட்டசபைக்கு வந்ததே முட்டாள்தன' மென்றும் "இப்போதுதான் புத்தி வந்தது" என்றும் சொல்லி "வீரகர்ஜனை" செய்துவிட்டு வெளியேறி வந்தும், சமீபகாலமாக 2 வருஷத்திற்கு மேல் இந்திய சட்டசபையில் காங்கிரசுக்கு மெஜாரிட்டி பலம் இருந்தும் ஒரு காரியமும் செய்ய முடியாமல் போய் அறிவுள்ள ஓட்டர்கள் முன் தலை குனிய நேர்ந்தும் இருப்பவைகளான பல காரணங்களால் இப்போது காங்கிரசுக்காரர்கள் சட்டசபைக்குப் போனதற்கும் மந்திரி பதவி ஏற்று சம்பளம் பெற்று அதிகாரம் செய்வதற்கும் ஆசைப்பட்ட பிறகு பொதுஜனங்களுக்கு ஏதாவது ஒரு ஏமாற்றுதலான காரியம் செய்யாவிட்டால் தங்களை பழையபடி அதாவது தாங்கள் முன் சொன்னபடி கழுதைகள், நாய்கள் என்று நினைத்துவிடுவார்களே என்கின்ற கருத்தினமீது ஒரு தந்திரம் செய்து பார்த்தார்கள். அதுதான் "நீ நோகாமல் அடி நாங்கள் ஓயாமல் ஊளையிடுகிறோம். ஆனால் உங்கள் காரியத்தை மாத்திரம் கிரமமாக நடத்திக்கொடுக்கிறோம்" என்ற ஒப்பந்தத்தில் உறுதி மொழி கேட்டதாகும்.

ஆனால் பிரிட்டிஷ் சர்க்காரானது எந்தக் காரியத்தைக் கொண்டும் எந்தக் காரணம் கொண்டும் காங்கிரஸ் வெற்றி பெற்றது என்று ஜம்பம் பேசி மக்களை ஏமாற்ற இடம் கொடுக்கக் கூடாது என்றும் அம்மாதிரி காங்கிரசை சர்க்கார் மதித்ததாக பாமர மக்கள் நினைக்கும்படி ஏற்பட்டுவிட்டால் அந்த நினைப்பை வைத்துக்கொண்டு அயோக்கியத் தனமாகவும் நாணயக் குறைவாகவும் நடந்து மக்களுக்கு அதிகமான தொல்லை விளைவித்து ஏழை - எளிய - பலம் குறைந்த மக்களை ஏமாற்றி கஷ்டத்துக்குள்ளாக்கி விடுவார்கள் என்று கருதியே இதுவரையில் எந்தத் துறையிலும் எந்தக் காரியத்திலும் காங்கிரஸ் தலையெடுக்கவொட்டாமலும் ஒரு திட்டத்திலாவது வெற்றி பெற முடியாமலும் செய்து வந்திருக்கிறார்கள்.

உதாரணம் வேண்டுமானால் காந்தியார் காங்கிரசில் கலந்து சாதுவேஷம் போட்டு மகாத்மாவாகி ஏமாற்ற ஆரம்பித்த காலமாகிய 1919-ம் வருஷம் பஞ்சாப் கொடுமைக்கு பரிகாரம் தேட முயற்சித்த கால முதல் நிர்மாணத் திட்டம், பஹிஷ்காரம், ஒத்துழையாமை, சத்தியாக்கிரகம், சட்டமறுப்பு, சைமன் கமிஷன், உப்புக் காய்ச்சுதல், காந்தி இர்வின் ஒப்பந்தம் முதலாகிய எல்லாக் காரியங்களிலும் "காந்தி தொட்டது துலங்காது" என்பதாக ஏற்படும்படி தோல்வியும் தலைகுனிவும் மன்னிப்பு பெறுவதுமான காரியங்களாகவே முடியும்படியாக சர்க்கார் செய்து வந்திருப்பவைகளைப் பார்த்தாலே தெரிய வரும்.

தோழர் காந்தியார்தான் ஆகட்டும், மற்ற காங்கிரஸ் தலைவர்கள் தான் ஆகட்டும், தங்கள் சக்தியைக்கொண்டோ அல்லது புத்திசாலித்தனத்தையும் நாணயத்தையும் கொண்டோ அல்லது அனுபவ ஞானம், அரசியல் ஞானம் என்பவையான நிபுணத்துவத்தைக் கொண்டோ காங்கிரசை நடத்தாமல் மூட மக்களிடம் ஏமாற்றுப் பிரசாரத்தில் பணத்தை வசூலித்துக்கொண்டு காலிகளுக்கும் கூலிகளுக்கும் வயிற்றுப் பிழைப்பு பத்திரிக்கைகளுக்கும் சுயநல வசூப்பு ஆதிக்கப் பத்திரிக்கைகளுக்கும் பணமும் ஆதரவும் கொடுத்து, யோக்கியதையின் மூலம் பதவிபெற தகுதியற்ற சோம்பேறி வஞ்சகக் கூட்டத்தை ஆதரித்துக்கொண்டு அவற்றின் மூலம் மலத்தை மாப்பணியாரம் ஆக்கி மக்களை நம்பும்படி செய்து ஏமாற்றிவரும் தந்திர ஜாலத்தின் மூலமே காங்கிரஸ் நடத்தப்பட்டு வருவதாலும் அறிவுள்ள மக்கள் இதை நன்றாய் அறிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை சர்க்கார் தெரிந்திருப்பதால் காங்கிரசின் நடவடிக்கைகளையோ அதை பாமர மக்கள் கண்மூடித்தனமாய் நம்பி அடி உதை படுவதையோ கோயில் குளம் போல் கருதி முட்டாள் பக்தி செலுத்துவதையோ சிறிதும் லக்ஷியம் செய்யாமல் நாட்டு ஆட்சியின் முழுப்பொறுப்பும் தங்கள் மீது இருப்பதாகக் கருதி - நாட்டு நலனுக்கு காங்கிரஸ் எதிரியாகக் கருதி காங்கிரஸ் வெற்றி பெறாமல் இருக்கும்படியான வேலையை வெகு கவனமாக நடத்தி வருகிறார்கள். காங்கிரசுக்கு வெற்றி ஏற்பட்டு நாட்டின் ஆட்சி காங்கிரசின் கைக்கு போனால் இன்றைய ஸ்பெயின் படும்பாடு தான் இந்தியா படும் என்பது சர்க்காருக்கு மாத்திர மல்லாமல் பல அறிஞர்களுக்கும் தெரிந்து இருப்பதாலேயே காங்கிரசுக்கு உண்மையில் ஒரு மதிப்பும் மரியாதையும் இல்லாமல் அது ஒரு வக்கீல் சந்தையாகவும் வயிற்றுப் பிழைப்பாளர்களின் ஊட்டுப்புரையாகவும் பாமர மக்களை ஏமாற்றும் ஜால ஸ்தாபனமாகவும் இருந்து வருகிறது.

இந்த நிலையில் காங்கிரஸ்காரர்கள் எவ்வளவுதான் அர்த்தமற்றதும் பயனற்றதும் சீர்திருத்த சட்டத்தை சிறிதும் அசைக்கக்கூடாததும் சர்க்கார் நலத்திற்கோ பிரிட்டிஷாரின் சுயநலத்துக்கோ சிறிதும் பாதகமோ அசௌகரியமோ விளைவிக்கக் கூடாததுமான "வாக்குறுதி"யை கேட்டாலும் கூட சர்க்காரார் மற்றவைகளுக்கு சொன்ன ஒரே பதிலையே அதாவது முடியாது என்பதையே சொல்லி வருகிறார்கள்.

இந்த விஷயம் நன்றாய் காங்கிரஸ்காரர்கள் அறிந்திருந்தும் இந்த மாதிரி இடுக்கில் மாட்டிக்கொண்டதற்கு காரணம் ஏமாந்ததனமே தவிர வேறில்லை என்றுதான் சொல்லுவோம். நாம் முன் பல தடவைகளில் குறிப்பிட்டதுபோல் காங்கிரஸ்காரர்கள் தாங்கள் கேட்கும் வாக்குறுதி கிடைக்குமென்று கருதியே ஆகேடிக்க சிறிதும் காரணமில்லாதபடி “நிபந்தனை” அதாவது அடிமை முறிகொடுத்து வாக்குறுதி கேட்டார்கள். இதை 29.4.37ந் தேதி “சுதேசமித்திர”னும் தலையங்கத்தில் ஒப்புக்கொள்ளுகிறது.

“உறுதிமொழி கேட்ட காலத்தில் கவர்னர்கள் உறுதிமொழி கொடுத்து விடுவார்கள் என்றும் மந்திரி பதவிகளை ஏற்பது சாத்தியமாகிவிடுமென்றும் எல்லோரும் எதிர்பார்த்தார்கள். ஆனால் திடீரென்று இந்தியா மந்திரி குறுக்கிட்டு கவர்னர்கள் உறுதிமொழி கொடுக்கக்கூடாது என்று தாக்கீது பிறப்பித்து விட்டார்” என்று எழுதி மாரடித்துக்கொண்டு அழுகிறது.

இதன் பின் என்ன நடந்தது என்று பார்த்தால் காங்கிரஸ் கேட்ட உறுதிமொழியில் சர்க்காருக்கோ, சீர்திருத்த சட்டத்துக்கோ, கவர்னர்களுக்கோ சிறிதும் அசௌகரியம் கிடையாது என்றும் உறுதிமொழியினால் எவ்வித சங்கடமும் சர்க்காருக்கு நேராமல் பார்த்துக்கொள்ள முடிவு செய்தே உறுதி மொழி கேட்கப்பட்டது என்றும் காங்கிரஸ்காரர்களால் சொல்லப்பட்ட பிறகும் கூட சர்க்காரார் “உறுதிமொழி மாத்திரம் கொடுக்கமுடியாது. ஆனால் காங்கிரசுக்காரர்கள் சொல்லுகிறபடி சட்டத்திற்கு அடங்கி கவர்ன்மெண்டிற்கு அசௌகரியமில்லாமல் நடப்பதானால் சட்டத்திலேயே உறுதிமொழி இருக்கிறது” என்றும் “அந்தக் கருத்தின் மீது தான் அச்சட்டம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது” என்றும் சொல்லிவிட்டார்கள்.

இந்த மத்தியில் சட்ட சம்மந்தமான பிரச்சினைக்கு இதில் இடமே இல்லை. காங்கிரசின் பொய் வெட்கம் தான் குறுக்கிடுகிறது. சட்ட சம்மந்தமான காரியத்தைப் பற்றி பேசுவதாயிருந்தாலும் காங்கிரஸ் வாக்குறுதி கேட்கும் தீர்மானம் நிறைவேற்றிய உடனே தோழர்கள் ஜயகர், சாப்ரு, சிவசாமி அய்யர், சீனிவாச சாஸ்திரி முதலியவர்கள் உறுதிமொழி கொடுப்பது சட்டத்திற்கு விரோதமென்று சொன்ன பிறகு ஏதோ நேற்று முளைத்த காளான்களை விளம்பரப்படுத்திக்கொண்டும் லண்டனில் எதிர்க்கட்சியில் இருக்கும் வெள்ளையர்களுக்கு விளம்பரம் கொடுத்துக்கொண்டும் இதுவரை கேட்டிராத - காங்கிரஸ்காரர்களாலும் மதித்திராத ஆள்கள் பேரைச்சொல்லி அவர்கள் பேரால் சட்டத்தில் இடமிருக்கிறது என்று சொன்னால் அதில் என்ன யோக்கியப்பொறுப்பு இருக்கிறது என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை.

இது ஒருபுறமிருக்க, காங்கிரஸ்காரர்களின் சட்டசபைப் பிரவேசத்துக்கு வெளிப்படையாய் சொல்லப்பட்ட காரணம் சீர்திருத்த சட்டத்தை ஒழிப்பது என்பதாகும்.

அந்தப் பிரச்சினையின்மீது வெற்றி பெற்றதாகச் சொல்லிக்கொள்ளும் காங்கிரஸ்காரர்கள் இன்று சீர்திருத்த சட்டத்தை நடத்திக்கொடுக்க கவர்னர்கள் வசதி செய்து கொடுக்கும்படி கேட்கிறார்கள் என்றால் அதாவது “சீர்திருத்தத்தைக்கொண்டு மக்களுக்கு ஏதாவது நன்மை செய்ய வேண்டுமென்றால் அப்படி செய்யப்படுபவைகளில் கவர்னர் பிரவேசிப்பதில்லை என்று உறுதிமொழி கொடுக்கவேண்டுமென்றும் சட்டத்துக்கு கட்டுப்பட்டு நடப்பதாயும் சொல்ல வேண்டும்” என்றால் இதற்கு என்ன அருத்தம் என்று கேட்கின்றோம்.

இந்த உறுதிமொழி காந்தி இர்வின் ஒப்பந்தம் போலவே இருக்கிறது. அதாவது “காங்கிரஸ்காரர்கள் இனிமேல் மறியல் செய்வதில்லை, சட்டமறுப்பு செய்வதில்லை, ஒத்துழையாமை செய்வதில்லை, சத்தியாக்கிரகம் செய்வதில்லை என்று ஒப்புக்கொள்ளுவது, சர்க்காரார் (அப்படியானால்) அரஸ்டு செய்வதில்லை, அரஸ்டு செய்து ஜெயிலில் வைத்திருப்பவர்களை விடுதலை செய்து விடுவது” என்பதாகும். இதைத்தான் காங்கிரசுக்கு ஒரு வெற்றி என்று சொன்னார்கள் அனேக மூடர்கள். அதுபோலவே இப்போதும் கேட்கிறார்கள். இந்த பொய் வீம்புக்கு சர்க்கார் இடம் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். இதுதான் இன்றைய “நெருக்கடி” என்பதாகும்.

இந்த நிலையில் அலஹாபாத்தில் காரியக் கமிட்டி கூடி தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றிவிட்டது. என்னவென்று பார்ப்போமானால் அவை இவ்வளவையும் விட வெட்கக்கேடான காரியம் என்று தான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

“அதாவது லார்ட் ஜெட்லெண்டும் மிஸ்டர் பட்லரும் பேசியிருப்பது காங்கிரசினிடம் அவமரியாதையைக் காட்டுவதாக இருக்கிறது” என்றும்,

“கவர்னருக்கும் மந்திரிகளுக்கும் கடுமையான அபிப்பிராய பேத மேற்படும்பொழுது மந்திரிகளை நீக்கவோ, சட்டசபையை கலைக்கவோ கவர்னருக்குள்ள அதிகாரத்தை பிரயோகிக்காமலிருக்க வேண்டுமென்கின்ற கருத்து உறுதிமொழியில் இல்லை” என்றும் தீர்மானித்திருக்கிறது.

இந்த தீர்மானமானது அனாவசியமாய் எங்களை அடித்துவிட்டீர்கள். நாங்கள் ஒன்றும் குற்றம் செய்யவில்லையே என்று அழுவதுபோல் இருக்கிறதேயல்லாமல் இதில் வேறு நாணயமோ புத்திசாலித்தனமோ வீரமோ ஒன்றுமே காணமுடியவில்லை.

ஆனால் சாராம்சத்தில் சர்க்காரிடம் காங்கிரஸ் ராஜி செய்துகொள்ள முயற்சிப்பதாகவே பேச்சுவார்த்தைகளால் காணப்படுகின்றது. இந்தியா மந்திரியும் உதவி மந்திரியும் காங்கிரஸ் கோரிக்கையை “அலக்ஷியம் செய்து அவமரியாதையாய்” பேசிய பிறகு கூட சர்க்காரோடு ராஜி செய்து கொள்ள காங்கிரஸ் இவ்வளவு ஆத்திரப்படுவானேன்? இதுதான் “தேசிய காங்கிரஸ்தான் எல்லாவற்றிலும் பெரிதும் பலம் பொருந்தியதும் சுயமரியாதை உள்ளதுமான ஸ்தாபனம்” என்று சொல்லுவதற்கு அறிகுறியா என்று கேட்கிறோம்.

சர்க்காரார் இப்படி ஆத்திரமூட்டக்கூடிய மாதிரியிலும் அவமரியாதை யாயும் பேசியதாக தீர்மானித்துக்கொண்ட பிறகு கூட சில பத்திரிக்கைகள் சிறிதும் வெட்கம் மானமின்றி தங்களுக்கு இனியும் மந்திரி பதவி ஏற்கக்கூடும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறதென்றும் காங்கிரஸ் கட்டாயம் பதவிக்கு வரப்போகிறதென்றும் இப்போதே சர்க்கார் கீழே இறங்கி வந்து விட்டதென்றும் பித்தலாட்டப் பேச்சுப்பேசி மக்களை ஏமாற்ற நினைப்பது அரசியல் அயோக்கியத்தனம் தவிர வேறில்லை. இதன் கருத்து மந்திரி பதவி கொடுப்பதாய் ஏமாற்றி சேர்க்கப்பட்ட ஆட்கள் காங்கிரசை விட்டு ஓடாமலிருக்கவே ஒழிய வேறல்ல. இந்தப்படி ஒரு கூட்டம் பத்திரிகைகள் பதவி ஆசை பிடித்து இதோ பதவிக்கு வரப்போகிறோம் அதோ பதவிக்கு வரப்போகிறோம் என்று கூறிக்கொண்டிருக்க, மற்ற ஒரு கூட்டம் இந்த கவான்மெண்டை ஆட்டுவிக்கப் போகிறோம். காந்தியார் அபாரமான - தீவிரமான திட்டம் வகுத்து சர்க்காரை நடுங்கும்படி செய்யப்போகிறார் என்றும், காந்தியார் எல்லோருக்கும் சமாதானம் சொல்லி அடக்கிவைத்து இருக்கிறார், இல்லாவிட்டால் பிரிட்டிஷ் ஆட்சி உரலைக் கட்டிக்கொண்டு ஆகாயத்தில் பறந்துவிடும் என்றும் பலவிதமாக கூப்பாடு போட்டு பாமர மக்களை ஏமாற்றுவது மற்றொரு அயோக்கியத்தனமேயாகும்.

இன்றைய அரசியல் நிலை இன்னது என்பதை மக்கள் உணருவதற்கே இல்லாமல் காங்கிரசு செய்து வருகிறது.

காங்கிரஸ்காரர்கள் பதவி ஏற்பதில் நமக்கு சிறிதும் ஆகேபணை யில்லை. அவர்கள் பதவி ஏற்றுச் செய்யப்போகும் காரியம் இன்னது என்பதையும் அவர்கள் அடையப்போகும் பணிஷ்காரம், கருப்புக் கொடிமரியாதை, அவர்களை பணிஷ்கரிப்பது மூலம் பலர் ஜெயிலுக்கு செல்லுதல் முதலிய கவுரவம் ஆகியவைகளைப் பார்க்கத்தான் காத்திருக்கிறோமே ஒழிய காங்கிரஸ்காரர்கள் பதவி ஏற்கக்கூடாது என்கின்ற எண்ணம் நமக்கு சிறிதும் கிடையாது. எப்படியாவது சடுகாடு போன பிணம் சுட்டுத்தான் தீரவேண்டும், திரும்பிக் கொண்டு வந்தால் நாற்ற மெடுத்துப்போகும் என்பது நமக்குத் தெரியும். ஆதலால் இப்போது இருக்கும் மந்திரிகளைக்கொண்டே நாடு கரை ஏறிவிடும் என்று யாரும் நம்பவேண்டியதில்லை. அவர்கள் எவ்வளவு நன்மையான காரியங்களைச் செய்வதானாலும் காங்கிரஸ் தொல்லை முதலில் ஒழிந்தாக வேண்டும். அப்படி ஒழிவதற்கு காங்கிரசு எப்படியாவது மந்திரி பதவி ஏற்கவேண்டும். பொய் வெட்கத்தையும் போலி மரியாதையையும் காட்டிக்கொண்டு இன்னமும் நாள் கடத்தாமல் “வார்ப்பதை வாரம்மா வள்ளித்தாயே” என்று மரியாதையாய் முக்காடு போட்டு பதவிக்கு வரட்டும் என்று அறை கூவி அழைக்கின்றோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 02.05.1937

பார்ப்பனரல்லாதாருக்குப் பத்திரிகை இல்லை

அறிக்கை

“ஜனநாயகம்” நின்று விட்டது. “திராவிடன்” மறைந்து 4, 5 வருஷங்கள் ஆகிவிட்டன. “தமிழ்நாடு”ம் அனேகமாய் மறைந்து விட்டது என்றே சொல்லலாம். “விடுதலை” இப்பவோ பின்னையோ என்று இருக்கிறது. மற்றும் வாரப் பத்திரிக்கைகள் பலவற்றில் பார்ப்பனரல்லாதார் சமூக நலத்தைக் குறி வைத்து நடத்தப்பட்டு வந்தவைகள் பல ஒழிந்துவிட்டன. இரண்டொன்று பார்ப்பனரல்லாதார்களால் நடத்தப்படுகின்றன என்றாலும் அவைகள் பார்ப்பனரல்லாதார் குறைகள் ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை வகுப்புவாதம் என்று எழுதி பார்ப்பனர்களுக்கு அடிமையாகவே ஆகி பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கத்தை வையும் வேலையில் ஈடுபட்டு வாழவேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றன. மற்றபடி வேறு எங்காவது ஒன்று இரண்டு வாரப்பத்திரிக்கையோ மாதப் பத்திரிக்கையோ இருந்தால் அவைகளும் காங்கிரஸ் பத்திரிகையாகத்தான் இருந்து வருகின்றன.

“விதிவிலக்காக” “குடி அரசு”, “நகரதுரன்”, “விடுதலை” முதலாகிய பத்திரிகைகள் இருந்த போதிலும் அவைகள் இன்று வாரப்பத்திரிக்கைகளாக இருக்கின்றனவே ஒழிய தினப் பத்திரிகை இன்று பார்ப்பனரல்லாதார் குறைகளை நீக்கவோ நாட்டு நடவடிக்கைகளின் உண்மையை எடுத்துச் சொல்லவோ, ஒன்று கூட இல்லவே இல்லை. எல்லாம் பார்ப்பனப் பத்திரிக்கைகளாகவே இருக்கின்றன. பார்ப்பனியத்துக்கு உழைப்பனவாகவே இருக்கின்றன. அவை (பார்ப்பன தினசரிப் பத்திரிக்கைகள்) ஒரே கட்டுப்பாடாக பார்ப்பனரல்லாதார் சமூக நலன் சம்மந்தமான சகல விஷயங்களையும் வேண்டுமென்றே மறைத்து வருவதோடு விரோதமாகவும் வேண்டுமென்றே திரித்தும் கற்பனையாகவும் அனேக விஷயங்களை பிரசுரித்து மக்களை பார்ப்பனரல்லாத பிரமுகர்கள், தலைவர்கள் ஆகியவர்கள் மீது தப்பிப்பிராயம் கொள்ளும்படி செய்து சகல காரியங்களையும் கெடுத்து வருகின்றன. எவ்வளவு நியாயமான விஷயமானாலும் அதை கிரமமாக எடுத்துச் சொல்லுவதன் மூலம் தான் நியாயம் விளங்குமே அல்லாமல் தானாக விளங்கி விடாது. நல்ல கெட்டிக்கார வக்கீலை வைப்பதினால்

தப்பான - பொய்யான வழக்குகள் வெற்றிபெற்று விடுகின்றன. திறமையற்ற வக்கீலை வைப்பதினால் உண்மையான வழக்குகள் தோல்வி அடைந்து விடுகின்றன. அதுபோலத்தான் இன்றைய அரசியல், சமூக இயல் விஷயங்களில் நியாயமான விஷயங்களை மக்கள் தவறுதலாய் உணரும்படியும் தவறான காரியங்களை மக்கள் சரியானதென்று உணரும்படியாகவும் செய்து தனிப்பட்ட ஒரு கூட்டத்தாரே - பார்ப்பனர்களே உலக போக போக்கியங்களை தங்களுக்கு அனுகூலமாக ஆக்கிக்கொண்டு மற்ற மக்களை தங்களுக்கு அடிமையாய் இருந்தாலொழிய வாழமுடியாத நிலையில் இருத்தி வைத்திருக்கிறார்கள்.

சட்டசபை தேர்தல் நடந்து 2½ மாதங்கள் ஆகிவிட்டன. பொது ஜனங்களின் ஆதரவு தங்களுக்கே இருந்து வருவதாகப் பெருமை பேசிக்கொள்ளும் பார்ப்பனர்கள் - காங்கிரசுக்காரர்கள் தவறான வழியில் வெற்றி பெற்று விட்டதால் அத்தவறை மறைத்துக்கொள்வதற்கு ஆக ஏதோ பொருத்தமற்ற காரணங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு அரசியல் உலகைப் பாழாக்கி வருகிறார்கள்.

இதற்கெல்லாம் காரணம் காங்கிரசுக்காரர்களது தவறுதல்களையும், முட்டாள்தனமான காரியங்களையும் அவர்கள் செய்துவரும் பித்தலாட்டங்களையும் பொதுஜனங்களுக்கு அறிவிப்பதற்கு பத்திரிகை இல்லாமல் போய்விட்டதேயாகும்.

நாளைக்கு காங்கிரஸ்காரர்கள் மந்திரி பதவி ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டு விட்டாலும் அதை ஏற்று அவர்கள் செய்யும் தவறுதல்களையும் சுயநல சூழ்ச்சிகளையும் அவ்வப்போது வெளியிட்டுவர பத்திரிக்கைகள் இல்லையானால் அவர்கள் - பார்ப்பனர்கள் சமூக இயலில் மற்ற சமூகங்களை அடியோடு பாதாளத்தில் தள்ளிவிட்டு பழைய காலப்படி பூதேவர்களாக ஆகிவிடுவார்கள். அரசியலிலும் பழையபடியே சகல இலாக்காவிலும் புகுந்து அக்கிரார ஆகி ஆக்கிக்கொள்வார்கள். இவற்றை பார்ப்பனரல்லாத மக்கள் சரியாக உணர்ந்து கொள்ளாமல் அலகூயமாக இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கதாகும்.

இம்மாதம் 9-ந் தேதி சென்னையில் கூடும் பார்ப்பனரல்லாதார் ககூடி (ஜஸ்டிஸ் ககூடி) நிர்வாக சபைக் கூட்டத்தில் “விடுதலை”யை தினசரியாக நடத்த அக்ககூடி பிரமுகர்கள் ஒப்புக்கொள்ளாத பகூடம் ஈரோட்டில் “குடி அரசு” ஆபீசில் இருந்து ஒரு காலணா தினசரி ஆரம்பித்து நடத்த உத்தேசித்து இருக்கிறோம். அதற்கு குறைந்தது ஒரு வருஷ காலத்துக்கு ஆவது மீ 500 ரூ. நஷ்டமேற்படலாம் என்று மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

அதாவது சுமார் மீ 300 ரூபாய்வரை செலவை சொந்தப் பொறுப்பு ஆக்கிக்கொள்ளப்படும் மீ 500 ரூ. நடட்டம் ஏற்பட்டு தீரும்போல்

இருக்கிறது. இதற்கு ஆக மீ 50 ரூபாய் வீதம் ஒரு வருஷத்துக்கு உதவுபவர்கள் 5 பேரும் மீ 25 ரூ வீதம் ஒரு வருஷத்துக்கு உதவுபவர்கள் 10 பேரும் முன் வந்தால் கண்டிப்பாக தினசரி பத்திரிக்கை ஆரம்பித்து விடலாம் என்று உத்தேசித்து இருக்கிறோம். இதுவரை 50 ரூபாய்க்கு ஒருவரும் 25 ரூபாய்க்கு மூவரும் உதவுவதாக முன் வந்திருக்கிறார்கள். பாக்கிக்கு சில தோழர்களை சந்திக்க உத்தேசித்து இருக்கிறோம். காகித விலை அபாரமாய் ஏறிவிட்டது. பவுன்ட் 0-1-3 ஆக இருந்தது. இப்போது 0-2-3 ஆக இருக்கிறது.

நாம் உத்தேசித்து இருக்கும் சைஸ்ஸாகிய குடி அரசு அளவு 8 பக்கம் 3000 பத்திரிக்கை (ஆரம்பம்) வீதம் தினம் பிரசுரிப்பதாய் இருந்தாலும் காகித விலை மாத்திரம் மீ 600 ரூபாய்க்கு மேல் ஆகும். அச்சுக்கூலி, ஆசிரியர் குழாம் முதலியவைகள் மீ 400 ரூ. ஆகலாம், ரயில் பார்சல் சார்ஜ் குறைந்தது மீ 200 ஆகலாம். ஸ்டாம்புகள் மீ 100 ரூ. ஆகலாம். ஆக மொத்தம் குறைந்தது மீ 1300 ரூபாய் செலவு ஏற்படலாம். இதில் குறிப்பிட்டவர்கள் பண உதவியும் சொந்தப் பொறுப்பும் பத்திரிக்கை வருமானமும் மீ 800 ரூ. எதிர்பார்த்து மீ 500 ரூபாயே நடட்டம் எதிர்பார்க்கப் படுகிறது. எப்படியானாலும் ஒரு வருஷத்துக்கு நடத்திவிட்டால் அடுத்த வருஷம் தன் காலில் நிற்கும் சக்தியை பத்திரிகை அடையக்கூடும் என்றும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இப்பத்திரிகை ஈரோட்டில் நடத்தப்பட்டால் மாத்திரமே இந்த நஷ்டத்தில் நடக்க முடியும். இல்லாதவரை மீ 1000 ரூபாய் நஷ்டம் எதிர்பார்த்தாக வேண்டும். இப்பத்திரிகை காங்கிரஸ் பித்தலாட்டங்களையும் உண்மை நடப்புகளையும் வெளியாக்குவதைத் தான் முக்கிய வேலையாய்க் கொள்ளும். பிறகு செளகரியப்பட்டால் பல செளகரியமான காரியங்களும் இதனிடம் எதிர்பார்க்கலாம். ஆதலால் இந்த அளவுக்கே இப்போதே இந்த அபிப்பிராயத்தை வெளியிடுகிறோம்.

ஏனெனில் இந்த 2 மாத காலத்துக்குள் தினசரி பத்திரிகையை நடத்தவேண்டுமென்று கோரி பல தீர்மானங்கள் பல இடத்திலிருந்து நிறைவேற்றி அனுப்பப்பட்டிருப்பதோடு சுமார் 40, 50 கடிதங்கள் வரை இது விஷயமாய் நம் மீது குறை கூறியும் எழுதப்பட்டிருப்பதால் நமது அபிப்பிராயத்தை இதன் மூலம் தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆங்காங்குள்ளவர்கள் கவனித்து மீ 25 ரூபாய்க்கு பொறுப்புள்ளவர்களிடம் கையெழுத்து வாங்கி அனுப்பினால் சீக்கிரம் பத்திரிகை துவக்க அனுகூலப்படும் என்று கருதுகிறோம்.

மற்றபடி ஒரு ஸ்தாபனமோ ஒரு கமிட்டியோ பத்திரிகை நடத்துவ தென்றால் அது முடியாத காரியமென்றே கருதுகிறோம். இதுவரை ஜஸ்டிஸ் பத்திரிக்கைகளுக்கு ஆக 4, 5 லக்ஷ ரூபாய் செலவு செய்தும் இன்னமும் மீ 2000, 3000, 4000 ரூ. கைப்பொறுப்பில்தான் நடைபெறுகின்றன.

தனிப்பட்டவர்கள் முயற்சி இல்லாமல் பொது முயற்சியாகி நடப்பதானால் நடத்தும் சிப்பந்திகளால் ஒரு ரூபாய் ஒரு அணாவாகக்கூட மதிக்கப்படுவதில்லை. “யார் சொத்தோ போனால் போகிறது, நமக்கென்ன? அனுபவித்தவரை லாபம்” என்கின்ற மனப்பான்மையே ஏற்பட்டு விடுகிறது. தனி முயற்சி இல்லாதிருக்குமானால் “குடி அரசு” கூட வெகு நாளைக்கு முன்னமே மறைந்திருக்கும். ஆதலால் தான் இம்மாதிரி முயற்சி செய்யப் படுகிறது என்பதை வாசகர்கள் உணரவேண்டுகிறோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 09.05.1937

“சுதேசமித்திர”னின் விஷமம்

அனாமத்து மந்திரிகள் என்னும் இடைக்கால மந்திரிகள் விஷயத்தில் பார்ப்பனர்கள் வேண்டுமென்றே அயோக்கியத்தனமாக விஷமப்பிரசாரம் செய்து வருவது பற்றியும் தோழர் ராஜ் கோபாலாச்சாரியார் கோஷ்டி செய்துவரும் இழி பிரசாரங்களைப் பற்றியும் பலதடவை எழுதி இருக்கிறோம். காங்கிரஸ் பத்திரிக்கைகள் - தேசியப் பத்திரிகைகள் என்பவைகளும் சிறிதும் மானம், ஈனம் என்பவை இல்லாமல் தங்கள் சுபாவங்களை காட்டி வருகின்றன. எவ்வளவு எழுதினாலும் சிறிதும் அவைகளுக்கு ரோஷம் உண்டாக்க முடிவதில்லை. எப்படியாவது ஜனங்களை முட்டாள்களாக்கி பார்ப்பன ஆதிக்கத்தை நிலை நாட்டவேண்டும் என்பதைத் தவிர வேறு இலட்சியமே இல்லாமல் நடந்து வருகின்றன.

“உதாரணமாக 5-5-37ந் தேதி மித்திர”னில் “இவ்வருஷம் இல்லையாம்” என்னும் தலையங்க தலைப்பின் கீழ் இடைக்கால மந்திரிகள் இவ்வருஷம் வரி குறைக்கவில்லை என்றும், அடுத்த வருஷத்துக்குத் தான் வரி குறைப்பார்களாம் என்றும், ஆகவே விவசாயிகளுக்கு கையை விரித்து விட்டார்கள் என்றும், ஏன் இந்தப் பசலியிலேயே குறைத்து இருக்கக் கூடாது என்றும் ஆகவே அவர்கள் சொல்லுவது உண்மையல்ல என்று கருதும்படி எழுதி இருக்கிறது.

இதில் எவ்வளவு அயோக்கியத்தனம் இருக்கிறது என்பதை பொது ஜனங்கள் உணர வேண்டுகிறோம்.

இடைக்கால மந்திரிகள் பதவி ஏற்றது ஏப்ரல் முதல் தேதியில் என்பதும் அவர்கள் வரவு செலவு புள்ளிகள் தயாரித்துப்பார்க்க நேர்ந்தது ஏப்ரல் 10, 20-ந் தேதிகளுக்குப் பின்தான் செளகரியமாயிருக்கு மென்பதும் அதற்குள் வரிகள் பெரிதும் வசூலிக்கப்பட்டு இருக்கும் என்பதும் பொது ஜனங்கள் உணர்ந்ததேயாகும். 100-க்கு 25 வீதம் வரி குறைக்கும்படியான பெரிய திட்டத்தைப் போடுகிறார்கள். வசூலான பணத்தை - தாங்கள் பதவிக்கு வருமுன் வசூலிக்கப்பட்ட பணத்தை ஏன் திருப்பிக்கொடுக்கவில்லை என்று கேட்பதில் ஏதாவது யோக்கியப் பொறுப்பு இருக்க முடியுமா என்பதை வாசகர்கள் சிந்திக்க வேண்டுகிறோம்.

ஆகவே எது செய்தாலும் பார்ப்பனரல்லாதார் என்கின்ற காரணத்துக்கு ஆகவே குறை கூறி விஷமம் செய்வது என்பது இப்பார்ப்பனக் கூட்டத்திற்கு என்று ஒழியுமோ?

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 09.05.1937

ஈரோடு

முனிசிபல் சந்தைப்பேட்டை

அபாய சம்பவம்

- விசிட்டர்

ஈரோடு முனிசிபாலிட்டியார் சென்ற வாரம் கூடிய தங்கள் மீட்டிங்கில் சந்தைப்பேட்டை அபாயத்துக்கு ஆளானவர்கள் சகாய நிதிக்கு ஆக 5000 ரூபாய் ஒதுக்கிவைப்பது என்று தீர்மானித்து இருக்கிறார்கள். சேர்மென் அவர்களும் கமிஷனர் அவர்களும் கவுன்சிலர்களும் இது விஷயத்தில் மிக்க அனுதாபம் காட்டிப் பேசியதோடு மிகவும் கஷ்டப்பட்டு கஷ்ட நிவாரண வேலையும் செய்தும் வருகிறார்கள். சர்க்கார் டாக்டரும் மிக்க கவலையோடு வேலை செய்து வருகிறார். இவற்றை எல்லா மக்களும் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். விஷயம் இப்படி இருக்க, தந்திரத்தில் கவுன்சிலர்களாக ஆசைப்படும் சிலர் இவற்றிற்கு மாறாக பொய் நோட்டீசுகளும் பித்தலாட்ட விளம்பரங்களும் முதலைக்கண்ணீர் அழகைகளும் கொண்டு ஊசியை மலையாக்கிப் பேசி மக்களை மயக்கப் பார்க்கிறார்கள் என்றாலும் முடிவில் அவர்கள் நிலை பரிதாபப்படக் கூடியதாகத்தான் இருக்கும் என்று இப்போதே கூறிவிடுகிறேன்.

பொது ஜனங்கள் பேரால் பண வசூல் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் எனக்குப் பொறாமை இல்லை. சிலருக்கு அவசரமாய் சாப்பாட்டுக்கு வழிகள் வேண்டியிருக்கிறது. “ஆத்துத் தண்ணீரை அப்பா குடி அய்யா குடி”. ஆனால் அபாய சம்பவ விசாரணைக் கமிட்டி வேலை என்று மற்றொரு நாடகம் நடக்கிறதே அதுதான் வேடிக்கை விஷயமாகும். இது இந்த விசாரணை கர்த்தர்களுக்கே முடிவில் தொல்லை விளைவிக்கப் போகிறது. என்னவென்றால் சந்தைப்பேட்டை கொட்டகை கட்ட கண்டிறாக்ட் எடுத்த கண்டிறாக்டர் ஒரு பார்ப்பனர். முனிசிபாலிட்டி ஓவர்சியர்கள் இருவர்களும் பார்ப்பனர்கள். ஆதலால் விசாரணைக் கமிட்டி சுற்றிச் சுற்றி என்னதான் விசாரணை செய்து தீர்ப்பு அறிக்கை விட்டாலும் முடிவில் இந்த மூன்று பார்ப்பனர்கள் தலையில் தான் கைவைக்க வேண்டி வரலாம். மற்றவர்களைப் பற்றி ஒன்றுமே செய்ய முடியாது. ஏன் என்றால் சேர்மெனையோ கமிஷனரையோ

கவுன்சிலர்களையோ இந்த இலாக்கா சம்பந்தமான சர்க்கார் அதிகாரிகளையோ பாதிக்கும்படியான அறிக்கை எழுத கமிட்டிக்கு முளை போதாது என்பது எனக்குத் தெரியும். எழுதினால் ஆப்பைசத்த குரங்குபோல் மாட்டிக்கொள்வார்கள் என்பதும் உறுதி. ஆதலால் அவ்வளவு தெரியமோ பைத்தியக் காரத்தனமோ கமிட்டிக்கு இருப்பதும் சந்தேகம்.

ஈரோடு எவ்வளவோ பார்ப்பனரல்லாதார் தன்மையைப் பற்றிய கவலையுடையவர்களை உடைய ஊராய் இருந்தும், பார்ப்பனர்கள் சொல்லுவது போல் “பார்ப்பனத் துவேஷி ராமசாமி நாயக்கன்” இருக்கிற ஊராய் இருந்தும் இரண்டு ஓவர்சியர் சிப்பந்திகளும் பார்ப்பனர்களாகவும் கண்டிறாக்டரும் பார்ப்பனராகவும் இருப்பது என்றால் இது உலகத்தில் றிவது அதிசயமல்லவா என்பது எனக்கு அடிக்கடி தோன்றுவதுண்டு. ஏதோ இப்போது அதற்கு ஒரு சமயம் கிடைத்திருக்கிறது. அதாவது இந்த மூன்று ஸ்தானத்தில் இரண்டு ஸ்தானமாவது இவ்வறிக்கையின் பயனாய் ஒழிக்கப்பட்டு பர்த்தி பண்ணப்படக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டால் அதுவே போதும் என்று கருதுகிறேன். பொல்லாத காலத்திலும் இது ஒரு நல்ல காலமாகத்தான் முடியலாம். ஆனால் எனக்கு ஒரு ரகசிய சேதி எட்டி இருக்கிறது. அது என்னவென்றால் இந்த விசாரணைக் கமிட்டியிலும் மூன்று பார்ப்பனர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு ஆளைப்பற்றி இப்போது முதலே சிபார்சு பறக்கிறதாகத் தெரிய வருகிறது.

இந்தக் காரணம் கொண்டுதான் அபாயத்துக்கு ஆக கடை வீதியிலே பணம் வசூலிக்க பார்ப்பனரல்லாதாரும் அக்கிரகாரத்தில் விசாரித்து தீர்ப்புக் கூற பார்ப்பனர்களும் என்று ஏற்பாடு செய்து கொண்டார்களோ என்னமோ தெரியவில்லை. எப்படியானாலும் சரி, பண வசூலையும் விசாரணை முடிவையும் தெரிவதற்கு என்றே நான் காத்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.

குடி அரசு - கட்டுரை - 09.05.1937

மும்மூர்த்திகள் கண்டனம்

அகில இந்திய முஸ்லிம் தலைவர் ஜனாப் ஜின்னாவும், முஸ்லீம் மிதவாதத் தலைவர் ஸர். முகமது யாகூபும், ஆதிதிராவிடர் தலைவர் திவான் பகதூர் ஆர். ஸ்ரீநிவாஸனும் வெளியிட்டுள்ள மூன்று அறிக்கைகள் இன்றையப் பத்திரிகையில் வெளிவருகின்றன. அம்மூன்று அறிக்கைகளையும் முஸ்லீம்களும் பார்ப்பனரல்லாத ஹிந்துக்களும், ஒடுக்கப்பட்டவர்களும், கிறிஸ்தவர்களும் ஊன்றிப் படிக்குமாறு வேண்டிக்கொள்கிறோம். காங்கரஸ் - இந்திய விடுதலையின் பேரால் - இந்தியாவுக்கும் மைனார்டி சமூகங்களுக்கும் செய்துவரும் தீமைகளை அம்மூன்று அறிக்கைகளும் தெளிவாக விளக்கிக் காட்டுகின்றன. அரசியல் விஷயங்கள் பலவற்றில் அம்மூன்று தலைவர்களும் மாறுபட்ட அபிப்பிராய முடையவர்களாயிருந்தும் காங்கரஸ் விஷயத்தில் அம்மூவரும் ஒற்றுமையான அபிப்பிராய முடையவர்களாயிருப்பது முக்கியமாக கவனிக்கத்தக்க விஷயம்.

காந்தி காங்கிரசில் ஆதிக்கம் பெற்றது முதல் காங்கிரஸ் ஒரு ஹிந்து ஸ்தாபனம் ஆகிவிட்டதென்று ஸர். முகமது யாகூப் கூறுகிறார். தென்னாட்டைப் பொறுத்த வரையில் காங்கரஸ் ஒரு பார்ப்பன அக்கிரகாரமாக இருப்பது வெளிப்படை. பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் தயவினால் விடுதலை பெற்ற சமூகங்களை காங்கரஸ் பேரால் பார்ப்பனர்களுக்கு அடிமைப்படுத்துவதே தற்கால காங்கிரசின் நோக்கமாகும். வடநாட்டிலே ஹிந்துக்கள் காங்கிரசில் ஆதிக்கம் பெற்று முஸ்லீம்களை நசுக்க முயற்சி செய்து வருவதுபோல் தென்னாட்டிலே பார்ப்பனர் காங்கிரஸில் ஆதிக்கம்பெற்று பார்ப்பனரல்லாதாரை அடிமைப்படுத்த முயல்கின்றனர். காங்கிரசுக்குத் தற்காலம் இருந்துவரும் போலிச் செல்வாக்கைக் கண்டு மதிமயங்கி நம்மவர்களில் சிலரும் காங்கிரசில் சரணாகதியடைந்து வருகின்றனர். எனவே, தாம் வெற்றிக் கொடி நாட்டிவிட்டதாகப் பார்ப்பனர்கள் தலைகால் தெரியாமல் குதிக்கிறார்கள். தென்னாட்டே பார்ப்பன அக்கிரகாரமாக மாறிவிட்டதாய் அவர்கள் பாவித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஸர். முகமது யாகூப் கூறுவது போல் காங்கிரசுக்கு ஏராளமான பத்திரிகை பலமிருப்பதினால் காங்கிரஸ்காரர் பாமர மக்களை ஏமாற்றுவதில் வெற்றியடைந்து வருகிறார்கள். தென்னாட்டிலே காங்கிரசுக்கு இரண்டு இங்கிலிஷ் தினசரிகளும், மூன்று தமிழ் தினசரிகளும் டஜன் கணக்கான வாரப்பத்திரிகைகளும் இருக்கின்றன. அவை செய்துவரும் பொய்ப்பிரசாரங்களைக் கண்டிக்க “ஜஸ்டிஸ்” தினசரி ஒன்றுதான் இருந்து வருகிறது. தமிழ் தினசரி இல்லவே இல்லை.

பீப்பிள்ஸ் பார்ட்டி தோன்றிய நோக்கம், கொள்கை, வேலைத்திட்டம் முதலியன எவ்வாறிருப்பினும் சரி, காங்கரஸ் அட்டுழியங்களையும் அயோக்கியத்தனங்களையும் வெட்ட வெளிச்சமாக்க அக்கட்சி தினசரிகளான “பீப்பிள்ஸ் வாய்ச்”ம், “ஜனநாயக”மும் பெரிதும் உதவி புரிந்து வந்தன. ஆகவே, அப்பத்திரிகைகள் மறைந்தது காங்கிரஸ்காரர் அல்லாதாருக்குப் பெரிய நஷ்டமாகும். தமிழ்ப் பத்திரிகை உலகத்திலே இனி, காங்கரஸ் பத்திரிகைகளே சர்வாதிகாரி தர்பார் நடத்தப்போகின்றன. இந்நிலமையில் மாற்றமேற்படாவிட்டால் காங்கிரஸ்காரர் அல்லாதார் தலை தூக்க முடியாது.

பண்டித ஜவஹர்லாலின் சர்வாதிகாரப் போக்கை ஜனாப் ஜின்னா மிக வன்மையாகக் கண்டித்திருக்கிறார். வங்காளம் பாஞ்சாலம், மத்திய மாகாணம், பீகார், எல்லைப்புற மாகாணம் முதலிய இடங்களில் முஸ்லீம் மந்திரிகள் தோன்றி தேச நிருவாகம் நடத்த முன் வந்திருப்பது வட நாட்டு ஹிந்துக்களுக்கு வயிற்றெரிச்சலை யுண்டு பண்ணியிருக்கிறது. ஆகவே முஸ்லீம்களையும் காங்கிரசுக்குள் இழுத்து இந்தியா பூராவையும் ஹிந்து மயமாக்க பண்டித ஜவஹர்லால் துவஜாரோ கணம் செய்து விட்டார். “தினமணி” அளித்த ராஷ்டிரபதிப் பட்டத்தை அவர் இறுகப் பிடித்துக் கொண்டு இந்தியாவின் முடிசூடா மன்னரைப் போலவே நாடகமாடி வருகிறார். அவருக்கு எவருமே லக்ஷியமில்லை. ஜின்னா, முகமது யாகூப் போன்ற பிரபல முஸ்லீம் தலைவர்களை அவர் புல்லாக மதித்தே பேசி வருகிறார். அரசியல் அதிகாரம் கையில் கிடைக்கு முன்னமேயே இம்மாதிரி அட்டகாசம் செய்பவர் அரசியல் அதிகாரம் கிடைத்த பிறகு ஏனையோரை லக்ஷியம் செய்வாரா என்பதை முஸ்லீம்களும், ஏனைய மைனார்டி சமூகங்களும் சிந்தனை செய்து பார்க்கவேண்டும். காங்கிரஸ்காரரின் பசப்பு வார்த்தைகளினால் மயங்காமல் முஸ்லீம் சகோதரர்கள் ஜின்னா கொடிக்கீழ் நின்று திட சித்தத்துடன் உழைக்க வேண்டும்.

புனா ஒப்பந்தத்தினால் ஆதி திராவிடர்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள தீமைகளை திவான்பகதூர் ஆர். ஸ்ரீநிவாஸன் தெள்ளத் தெளிய விளக்கிக் கூறியிருக்கிறார். நாம் ஏற்கெனவே கூறியுள்ளதுபோல் புனா ஒப்பந்தம் அமலில் இருக்கும்வரை ஒடுக்கப்பட்டோருக்கு விமோசனமே கிடையாது. ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் எந்நாளும் ஜாதி ஹிந்துக்களின் அடிமைகளாகவே இருக்க நேரும். ஆகவே, புனா ஒப்பந்தத்தை ஒழிக்கத் தீவிரமான கிளர்ச்சி செய்யவேண்டும். புனா ஒப்பந்தத்தை ஒழிக்க வெகு சீக்கிரம் கிளர்ச்சி தொடங்கப்படும் என திவான்பகதூர் ஆர். ஸ்ரீநிவாஸன் கூறுவது நமக்குப் பெருமகிழ்ச்சியை அளிக்கிறது. அக் கிளர்ச்சியை வெகு சீக்கிரம் தொடங்க வேண்டுமென்று நாம் திவான் பகதூர் ஸ்ரீநிவாஸனைக் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

05.05.1937 - “விடுதலை”

குடி அரசு (மறு பிரசுரம்) - கட்டுரை - 09.05.1937

மந்திரிகள் வேலைத் திட்டம்

சென்னை மாகாண மந்திரிகள் தங்கள் வேலைத் திட்டத்தில் வெற்றி பெற்று விட்டதாகத் தெரிகிறது. அதாவது நிலவரியில் மொத்தத்தில் 100-க்கு 25 வீதம் - ரூபாய்க்கு கால் ரூ. வீதம் குறைத்து விட திட்டம் போட்டு வரவு செலவு கணக்கு சரிசெய்து காண்பித்து கவர்னரிடம் சம்மதம் பெற்று விட்டதாகச் சேதி வெளியாகி இருக்கிறது. இது ஒரு நல்ல காரியம்தான்.

இதன் மூலம் குடியானவர்களுக்கு அதாவது பூமி உடையவர்களுக்கு இந்த மாகாணத்தைப் பொறுத்த வரை ரூ. 1-க்கு 75 லக்ஷ ரூபாய் லாபம் ஏற்படலாம்.

இது தவிர குடியானவர்களின் கடன்களைத் தீர்க்க ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கிவைக்கத் தீர்மானித்து அதற்கும் சம்மதம் பெற்று விட்டதாகத் தெரிகிறது. இதுவும் ஒரு நல்ல காரியம்தான். ஏனெனில் குடியானவர்கள் வரிகொடுமையை விட கடன் கொடுமையிலேயே வட்டிக் கொடுமையிலேயே அதிக கஷ்டப்படுவதோடு பொது செல்வமும் பாழாகின்றது என்பதோடு கோர்ட்டுகள் நிலைக்கவும் பார்ப்பன வக்கீல்கள் பிழைக்கவும் பார்ப்பன குமாஸ்தாக்கள் கொள்ளை அடிக்கவுமான காரியங்களுக்கு ஆக விவசாயக்காரர்கள் பாப்பர் ஆக வேண்டி ஏற்பட்டு விடுகின்றது. ஆதலால் பல வழிகளிலும் இது சிறந்ததேயாகும்.

கிராமங்கள் தோறும் கட்டாய இலவசக்கல்வி கற்பிக்க திட்டம் போட்டிருக்கிறதாகவும் தெரிகிறது. இதுவும் நடைபெற்று விட்டால் இந்த மந்திரிகள் நிலையற்ற அனாமத் மந்திரிகளானாலும், என்றென்றும் மக்கள் உள்ளத்தில் நிலையாக நிலைத்திருக்கும் மந்திரிகளாக ஆகிவிடுவார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

இந்த வேலைத் திட்டம் வெளியான நிமிட முதல் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு பேதி - வயிற்றுப்போக்கு கண்டு விட்டது. காரணம் என்னவென்றால் தாங்கள் மந்திரி பதவி பெற்று மக்களுக்கு ஏதாவது செய்து காட்டுவதற்கு ஒன்றும் இல்லாமல் போய்விட்டதே என்றும், மறுபடியும் சட்டசபையில் காலித்தனம் செய்துவிட்டு சீக்கிரத்தில் வெளியேற வேண்டிய நிலைமைதான் நல்லதாக முடியுமே ஒழிய அதிகாரம் செலுத்த வழியில்லையே என்றும் கருதி வேதனையால் மடிகின்றார்கள். தோழர் ஆச்சாரியாருக்கு சீக்கிரத்தில் ஹார்ட் பெயிலியர் - மாரடைப்புகண்டு விடும்போல் காணப்படுகிறது.

இதுவரை இரட்டை ஆட்சி இருந்த காரணத்தாலும் பணம் - பொக்கிஷம் பொறுப்பும் நிர்வாகமும் மந்திரிகள் கையில் இல்லாததாலும் பெரிய திட்டங்கள் அதாவது பணத்தைப் பொருத்த திட்டங்கள் எதுவும் போட முடியாமல் பல சட்ட திட்டங்கள் நிறைவேற்றுவதிலும், சமூக சீர்திருத்தம் செய்வதிலும், கூடியவரை நன்மை செய்வதிலுமே கருத்தாய் இருந்துவந்தார்கள். இந்நிலைமையில் காங்கிரஸ்காரர்கள் சர்க்கார் செய்த தப்பிதங்களையும் சர்க்கார் நன்மை செய்யாத குறைகளையும் ஜஸ்டிஸ்காரர்கள் மீது சுமத்தி மக்களை ஏமாற்றி அக்கக்ஷி மீது வெறுப்பு ஏற்படும்படி விஷமப் பிரசாரம் செய்து வந்தார்கள். இப்போது அக்குறைகள் நீங்கி விட்டதால் அதனால் ஏற்படும் பயனைதாங்கள் அனுபவிக்க கருதினார்கள். ஆனால் ஆணவத்தால் - வாய்க்கொழுப்பால் அது கவிழ்ந்து விட்டது.

இப்போது வேறு ஒருவருக்கு அனாமத் நபர்களுக்கு அப்பெருமை எதிர்பாராமல் விரும்பாமல் காலடியில் வந்து விழுந்து அப்பயனை - அப்பெருமையை அவர்கள் அடைந்து வருகிறார்கள். இதனாலேயேதான் காங்கிரஸ்காரர்களோ ஆச்சாரியாரோ மந்திரிகளின் நிர்வாகத்தில் எவ்வித தப்பிதமும் காணமுடியாமல் மந்திரி வேலை ஒப்புக்கொண்டதைப்பற்றிய ஆத்திரத்தையும் பொறாமையையுமே காட்டி வருகிறார்கள். இந்தப் பூச்சாண்டிக்கு அதாவது “சலசலப்புக்கு பணங்காட்டு நரி பயப்படாது” என்பது போல் - மந்திரிகள் சிறிதும் பயப்படாமலும் லக்ஷியம் செய்யாமலும் காங்கிரஸ் கூப்பாடுகளையும் வெறியர்கள் போல் உளறும் உளறுதல்களையும் கால்பூட்சு தூசிக்கு சமமாய் மதித்து திட்டத்தின்மேல் திட்டம் நன்மையின்மேல் நன்மை செய்வதிலேயே கருத்தாய் இருக்கிறார்கள்.

ஆனால் நாம் இவ்வித திட்டங்களினால் எல்லாம் திருப்தி அடைந்து விடவில்லை. இது இன்றைய நிலைமையில் சாதாரண வேலை என்று கூறுவோம். காங்கிரஸ்காரர்கள் வந்தாலும் இதைத்தான் செய்யக்கூடும். மற்றபடி இன்றைய மந்திரிகள் செய்ய வேண்டிய வேலை என்னவென்றால் உத்தியோகம் பிரதிநிதித்துவம் ஆகியவைகளில் சகல வகுப்புகளுக்கும் சம நியாயம் செய்யவேண்டும் என்பதும் இன்று 100 உத்தியோகங்களில் பார்ப்பனர்களுக்கு 16 உத்தியோகங்கள் கொடுக்கப்படுகிற அநியாயத்தை - அக்கிரமத்தை - ஒழித்து அவர்களது ஜனத்தொகைக்கு தகுந்தபடி 100க்கு 3 வீதம் கொடுத்துவிட்டு பாக்கியை மற்ற வகுப்பாருக்கு விகிதாச்சாரம் கொடுக்கும்படியாக ஒரு திட்டம் போட்டு அமுலுக்குக் கொண்டு வர வேண்டும் என்பதும் இந்த விகிதம் வரும்வரை பார்ப்பனர்களுக்கு உத்தியோகங்கள் கொடுக்காமல் நிறுத்தி வைக்கவேண்டும் என்பதுமே. அது செய்தால் ஒழிய இந்த அனாமத் மந்திரிகள் ஜஸ்டிஸ், சுயமரியாதைக் கட்சியாருடைய பாராட்டுதலுக்கு உரியவர்கள் ஆகிவிடமாட்டார்கள் என்பதைக் கண்டிப்பாய்த் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறோம்.

குடி அரசு - கட்டுரை - 09.05.1937

கண்டன தீர்மானம்

இப்போது காங்கிரஸ்காரர்கள் தாங்கள் மந்திரி வேலையை ஏற்றுக்கொள்ளக் கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தை தங்கள் முட்டாள் தனத்தினால் தவற விட்டு விட்டு மந்திரி பதவி ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் மீது பாய்வதும் அவர்களை வைவதுமான இழிவு வேலையில் இறங்கி இருப்பதோடு ஆங்காங்குள்ள பார்ப்பனர்களையும் அடிமைகளையும் பிடித்து புது மந்திரிகளை கண்டித்து தீர்மானம் போட்டு நிறைவேற்றப்பட்டதாக விளம்பரம் செய்து பிரசுரிக்கச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு அந்தப்படியே பல தீர்மானங்கள் செய்வதாக பிரசுரித்தும் வருகிறார்கள். இது ஒரு இழிவான தந்திரமேயாகும். வக்கீல்கள் பெரிதும் பார்ப்பனர்களாக இருப்பதாலும் அவர்களுக்கும் பாமர மக்கள் மீது செல்வாக்கு இருப்பதாலும் உள் நாட்டு விரோதத்தால் சுலபத்தில் அடிமைகள் கிடைப்பதாலும் இம்மாதிரி காரியங்கள் செய்ய நினைக்கப் பார்ப்பனர்களுக்கு சௌகரியமிருக்கிறது. ஆனபோதிலும் நாம் அதற்குப் பயப்படவில்லை.

ஆனால் பொது ஜனங்கள் ஒரு காரியம் செய்ய வேண்டுமாய் வேண்டுகிறோம்.

அதாவது ஒவ்வொரு ஊரிலும் பார்ப்பனரல்லாத சங்கங்களும் அனுதாபிகளும் சுயமரியாதைச் சங்கக்காரர்களும், காங்கிரஸ்காரர்கள் பொய்யும் புளூகும் பேசி பாமர மக்களை ஏமாற்றி ஒட்டுப் பெற்று மெஜாரிட்டியாகியும் அரசியல் சட்டப்படி மந்திரி பதவி ஏற்க முட்டாள் தனமாக மறுத்துவிட்டு வீணாக நாட்டில் கலவரமும் காலித்தனமும் செய்து வருவதை பொது ஜனங்கள் கண்டிக்கிறார்கள் என்பதாக தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றி பத்திரிகைகளுக்கு அனுப்பி வரவேண்டுமாய் விரும்புகிறோம். இதை அவசியம் ஒவ்வொரு ஊரிலும் உள்ள காங்கிரஸ் அல்லாதவர்கள் செய்ய வேண்டியது அவசியமாகும். இல்லாதவரை காங்கிரஸ் தொல்லை ஒழிவது கஷ்டமாகிவிடும் என்று கருதுகிறோம்.

குடி அரசு - கட்டுரை - 09.05.1937

தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் நிலை

இப்போதுதான் புத்தி வருகிறது

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை காங்கிரஸ்காரர்கள் ஏய்த்து விட்ட விஷயமாய் நாம் பல தடவை எழுதி வந்திருக்கிறோம். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களில் எவ்வளவோ கல்வி அறிவுள்ளவர்களும் உலக ஞானமுள்ளவர்களும் இருந்தாலும் சமயத்தில் மோசம் போகும் புத்தி அவர்களுக்கு வெகுகாலமாகவே இருந்து வருகிறது. சைமன் கமிஷன் இந்தியாவுக்கு வந்தபோது அவர்களுடன் வாது செய்து வெற்றி பெற்றதின் பலனாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு அதாவது தீண்டப்படாத மக்கள் என்பவர்களுக்கு என்று சட்டசபையில் ஒரு அளவு ஸ்தானங்கள் தனித் தொகுதி மூலம் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டது. அதை காந்தியார் பட்டினி கிடப்பதாகப் பாசாங்கு செய்து அச் சமூக மக்களை ஏமாற்றி தனித் தொகுதி உரிமையை பாழாக்கி அடிமை உரிமைக்கு ஆளாகச் செய்து விட்டார்.

அப்பொழுதே தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பிரதிநிதி அல்லது தலைவர்கள் என்பவர்களுக்கு எவ்வளவு புத்தி கூறியும் தோழர் ஈ.வெ.ராமசாமி அவர்கள் ஐரோப்பாவில் இருந்து தோழர் அம்பத்தாருக்கு விஷயங்களை விளக்கி ஏமாந்து போகாதீர்கள் என்று அதாவது ஒரு காந்தியாரைவிட 6 கோடி தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் உயிர் கேவலமானதல்ல என்றும் 6 கோடி மக்கள் உயிர் உமது கையில் சிக்கி இருக்கிறது என்பதை மறந்து விடாதீர் என்றும் நீண்ட தந்தி கொடுத்திருந்தும் ஒன்றையும் லக்ஷியம் செய்யாமல் தங்களை சிலர் மதித்து அழைத்து கெஞ்சிப் பேசுகிறார்கள் என்கின்ற மமதையில் கண்ணை மூடிக்கொண்டு கையெழுத்துப் போட்டு தங்கள் உரிமையைப் பறிகொடுத்து விட்டார்கள். வாதாடி உரிமை வாங்கிக் கொடுப்பது ஒரு கூட்டம், அதை தட்டிவிட்டு வாயில் போட்டுக்கொண்டு போவது மற்றொரு கூட்டம் என்பதாக ஆகிவிட்டது. இதிலிருந்து இன்றுள்ள நிலையில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் சுதந்திரத்தோடு வாழ தகுதி அற்றவர்கள் என்பதும் அவர்கள் இன்னும் இரண்டு கோடி அதிகமாய் இருந்தாலும் அரசாங்கத்தின் பாதுகாவலில் இருக்கத்தான் தகுதி உடையவர்கள் என்றும் விளங்குகிறது. அவ்வகுப்பில் புத்திசாலிகள் முன் யோசனைக்காரர்கள் ஒருவர் கூட இல்லை என்பதாக விஷயங்கள் வெளியாகிவருகிறது.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் சார்பாய் பூனா ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்துப் போட்ட தலைவர்கள் அத்தனை பேரும் இன்று அழ ஆரம்பித்து விட்டார்கள். தோழர்கள் அம்பத்கார், ரெட்டைமலை சீனிவாசன், எம்.சி. ராஜா, என். சிவராஜ் முதலியவர்கள் எல்லோருமே தங்கள் தவறை உணர்ந்து விட்டார்கள். சாமி சகஜாநந்தம் என்பவரும் அழுக ஆரம்பித்து விட்டார். ஆகவே தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் காங்கிரஸ்காரர்களால் ஏமாற்றப்பட்டு விட்டார்கள் என்பது நிதர்சனமாக ஆகிவிட்டது.

தோழர் திவான்பகதூர் ரெட்டைமலை சீனிவாசன் அவர்கள் இது விஷயமாய் விடுத்த அறிக்கை மற்றொரு பக்கம் பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை வாசகர்கள் கவனமாய் படிக்க விரும்புகிறோம். அதில் காணும் முக்கிய விஷயங்களில் சிலவற்றை இங்கு குறிப்பிடுகிறோம்.

அதாவது,

“காங்கிரஸ் கேட்கும் உறுதி மொழியைக் கொடுப்பதானது 6 கோடி தாழ்த்தப்பட்ட மக்களையும் மற்ற சிறுபான்மை வகுப்பாரையும் கொடுமைப்படுத்த காங்கிரஸ்காரருக்கு சர்க்கார் காட்டிக் கொடுத்ததாகும்.”

“ஷெடியூல் வகுப்பாரின் (தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின்) கல்வியில்லாத தன்மையையும் ஏழ்மைத் தன்மையையும் காங்கிரஸார் தங்களுக்கு சாதகமாய் உபயோகித்துக் கொண்டு 30 ஸ்தானங்களில் 26 ஸ்தானங்களைக் கைப்பற்றி விட்டார்கள்.”

“காங்கிரஸ்காரர்கள் வரி குறைக்கப்படும் என்று சொல்லி மிராசுதாரர்களை சுவாதீனம் செய்துகொண்டு அவர்கள் மூலமாகவும் தொண்டர்கள் மூலமாகவும் மிரட்டி பயமுறுத்தி ஓட்டு வாங்கி விட்டார்கள்.”

“இந்த அயோக்கியத்தனங்களை போலீசு, கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள், மற்ற அதிகாரிகள் யாரும் தடுக்கவில்லை.”

“பூனா ஒப்பந்தத்தை கவுரவிப்பதற்குப் பதிலாக அதை மோசம் செய்து விட்டார்கள்”.

“தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் விஷயத்தில் கவலை எடுத்துக்கொண்ட தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு காங்கிரஸ்காரர்கள் பல தொல்லை விளைவித்து விட்டார்கள்.”

“சில உபாத்தியாயர்கள் வெகு தூரம் மாற்றப்பட்டார்கள். சிலர் வேலையில் இருந்து நீக்கப்பட்டார்கள். சிலர் சஸ்பென்ட் செய்யப்பட்டனர். சில குடிசைகள் கொளுத்தப்பட்டன. சிலர் மரத்தில் கட்டிவைத்து அடிக்கப்

பட்டனர். சிலரிடமிருந்து பணம் பறிக்கப்பட்டது. நீர்ப்பாசன வசதிகள் நிறுத்தப்பட்டன. மற்றும் அளவற்ற கஷ்டங்கள் அனுபவித்து வருகிறார்கள்.”

“கூட்டுத் தொகுதி வேண்டியதில்லை. தனித்தொகுதி மூலம் 18 ஸ்தானமே போதுமானது.”

“பெருத்த கிளர்ச்சி செய்து சீக்கிரத்தில் கூட்டுத்தொகுதி முறையை ஒழிக்க வேண்டும்.”

“காங்கிரஸ்காரர்கள் மந்திரிபதவி ஏற்காமல் செய்ததற்கு கவர்னருக்கு நன்றி செலுத்துகிறேன்” என்றும் இன்னும் இதுபோன்ற முக்கிய விஷயங்களும் தோழர் ஆர். சீனிவாசன் அவர்கள் அறிக்கையில் மலிந்து கிடக்கின்றன.

இப்போதாவது அவர்களுக்கு புத்தி வந்ததற்கு நாம் மிகுதியும் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். இதற்கு காங்கிரஸ்காரர்கள் இதுவரை யாதொரு பதிலும் சொல்லவில்லை.

எனவே தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் அவர்கள் தலைவர்களும் இனியும் ஏமாந்துவிடாமலும் ஒரு துண்டிரொட்டிக்கு மானத்தை விறந்து போல் தங்கள் தங்கள் சுயநலத்துக்கு ஆக மானங்கெட்டு மதிக்கெட்டு இழிவடைந்து காங்கிரஸ்காரர்களின் கால்களை நக்கிக்கொண்டு திரியாமலும் சுயமரியாதையோடு வாழ வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறோம்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 09.05.1937

காங்கிரஸ்காரர்கள் அரசியல் ஞானம்

காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு காலித்தனம்தான் தெரியுமே ஒழிய - பொய்யும் பித்தலாட்டமும் கூறி தேர்தலில் வெற்றி பெறத்தான் தெரியுமே ஒழிய - தேர்தல்களில் தந்திரமாய் பார்ப்பனர்களை 100க்கு 40, 50 வீதம் புகுத்திக்கொள்ளத்தான் தெரியுமே ஒழிய அவர்களுக்கு அரசியல் ஞானமோ பொதுஜன நன்மை பொறுப்போ சிறிதும் கிடையாது என்று பல தடவை எழுதி வந்திருக்கிறோம். அதற்கு உதாரணங்களும் அவ்வப்போது எடுத்துக்காட்டி வந்திருக்கிறோம். இப்போது மற்றுமொரு உதாரணம் எடுத்துக்காட்ட ஆசைப்படுகிறோம்.

அதாவது சென்னை கார்ப்பரேஷனுக்கு தேர்தல் நடந்து கார்ப்பரேஷனில் காங்கிரஸ்காரர்கள் அமர்ந்து இன்றைக்கு 6, 7 மாத காலமாகிறது. அப்படி இருந்தும் இதுவரை காங்கிரஸ்காரர்கள் எவருக்கும் கார்ப்பரேஷன் வரவு செலவு கணக்கே இன்னதென்று தெரியவில்லை என்பதும் அவர்களில் எவரும் தெரிந்து கொள்ள இதுவரை ஆசைப்பட வில்லை என்பதும் காங்கிரஸ் பத்திரிகைகளாலேயே தெரியவருகிறது.

அதாவது கார்ப்பரேஷனுக்கு 2 கோடி ரூபாய் கடன் இருப்பதாகவும் வட்டி நட்டப்படும்படியான பணம் சுமமா தூங்கிக் கொண்டிருப்பதாகவும் இந்த விஷயம் இப்போதுதான் அதாவது ஒரு காங்கிரஸ் மெம்பர் கேட்ட கேள்விக்கு கிடைத்த பதில் மூலம் தெரியவந்தது என்றும் 3-5-37ந் தேதி “தினமணி” தலையங்கத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. அதோடு அது நிற்காமல் இதற்கு பழி ஜஸ்டிஸ் கட்சி மீது சுமத்துகிறது. ஜஸ்டிஸ் கட்சிமீது குற்றம் இருக்கிறதா இல்லையா என்பது ஒருபுறமிருக்கட்டும். இத்தனை வருஷமாக இந்த 10, 15 வருஷமாக காங்கிரஸ்காரர்கள் பலர் கார்ப்பரேஷனில் இருந்து கொண்டு வந்தார்களே அவர்கள் ஏன் இதுவரை கவனித்திருக்கக் கூடாது என்பதோடு 100க்கு 75 மெஜாரிட்டியுடன் கார்ப்பரேஷன் நிர்வாகத்தில் ஆதிக்கம் பெற்று இருப்பதாய்ப் பெருமை பேசிக்கொண்டு இருக்கும் காங்கிரஸ்காரர்கள் இந்த 6, 7 மாதங்களாய் கார்ப்பரேஷன் பொருளாதார நிலைமையைப் பற்றிக் கவனிக்காமல் வேறு என்ன வேலை செய்துகொண்டு இருந்தார்கள்? அவர்களது கையும், வாயும், மனமும் வேறு என்ன வேலையில் ஈடுபட்டு இருந்தன என்று கேட்கின்றோம்.

ஒரு ஸ்தாபனத்தின் நிர்வாகத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுபவர்கள் எவ்வளவு முட்டாள்களாய் இருந்தாலும் அந்த ஸ்தாபனத்தின் பொருளாதார நிலை என்ன என்பதை அறிந்து கொண்டுதான் வேறு எந்தக் காரியத்தையும் கவனிக்கத் தொடங்குவார்கள். அப்படி இருக்க, இப்போது காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆகிக்கு வந்துவருஷம் 7000 ரூ. வட்டி நட்டம் அடைந்து வரும்படியான ஒரு சேதியை இப்போது மே மீ 2ந் தேதிதான் கண்டு பிடித்தார்கள் என்றால் அதுவும் அகஸ்மாத்தாய் வெளியானதில் இருந்து தெரிந்துகொண்டார்கள் என்றால் இந்த 7 மாதத்துக்கு 3000 ரூபாய் நட்டத்திற்கு யார் ஜவாப்தாரி என்று கேட்கிறோம். மற்றும் ஷே 2 கோடி ரூபாய் கடனில் சில தொகைக்கு 100க்கு 7 ரூ. வட்டி வீதம் வட்டி கொடுக்கப்பட்டு வருவதாகவும் குறிப்பிட்டு அழகிறார். இவற்றையெல்லாம் கவனிக்காமல் காங்கிரஸ்காரர்கள் அங்கு வேறு என்ன வேலை செய்து வருகிறார்கள் என்று கேட்கிறோம். ஒட்டு கேட்கும்போது காங்கிரஸ்தான் மக்களுக்கு நன்மை செய்யும் என்றும் காங்கிரசுக்கு தான் நன்மை செய்யத் தெரியும் என்றும் பெருமை அடித்து ஆப்பக்காரியையும், தோசைக்காரியையும், குடிகாரர்களையும், வெறிகாரர்களையும் ஏமாற்றி ஒட்டுப் பெறுவதும் ஒட்டுக் கிடைத்த பின்பு கலகமும் காலித்தனமும் செய்வதில் காலத்தைக் கடத்துவதும் கடைசியில் தங்களின் முட்டாள் தனத்திற்கு சமாதானம் முன் இருந்தவர்களின் மீது பழி போடுவதுமான இழிதொழில் செய்து தப்பித்துக்கொள்ளப் பார்ப்பதென்றால் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு அறிவோ, பொறுப்போ, அனுபவமோ, கண்ணியமோ இருக்கிறது என்று யாராவது சொல்ல முடியுமா என்று கேட்கின்றோம்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 09.05.1937

நீடாமங்கலத்தில் சர்க்கார் தர்பார்

“அற்பனுக்கு பவிசு வந்தால் அர்த்த ராத்திரியில் குடை பிடிப்பான்” என்று ஒரு பழமொழி உண்டு. அதுபோல் காங்கிரஸ்காரர்கள் சட்டசபையிலும் இரண்டொரு ஸ்தல ஸ்தாபனங்களிலும் வெற்றி பெற்றுவிட்டதால் அவர்களது தலையைத் திருகிவிட்டது. இன்னது செய்வது என்று தோன்றாமல் தலை விரித்தாடுகிறார்கள். மதுரையில் தெருக்கூட்டிகளுக்கு அவர்களுடைய விளக்குமாறுகளில் காங்கிரஸ் கொடி கட்டிக் கொடுத்து அதைப் பிடித்துக் கூட்டும்படி சேர்மன் உத்திரவிட்டு அந்தப்படியே விளக்குமாறு தோறும் கொடி கட்டி இருந்ததாம். மற்றும் பல இடங்களில் உற்சவங்களில் கோவில் முன் கருடஸ்தம்பம் என்பவைகளிலும் கொடி மரங்களிலும் காங்கிரஸ் கொடிகள் கட்ட முயற்சிப்பதோடு தேர்களிலும் ரதங்களிலும் கூட காங்கிரஸ் கொடி கட்டுவித்து ஊர்கோலம் நடத்தப்படுகின்றனவாம்.

இதற்கு அதிகாரிகள் அனுகூலமாயிருந்து ஆக்ஷேபணைகளை அடக்கி காங்கிரஸ் கொடியுடன் ஊர்வலம் நடத்த உதவி செய்கிறார்கள் என்றும் சேதிகள் வந்திருக்கின்றன. உதாரணமாக நீடாமங்கலம் ரத உற்சவத்தில் காங்கிரஸ்காரர்கள் கொடிகட்ட முயற்சித்ததும் சிலர் அதை தடுத்ததும் சர்க்கார் அதிகாரிகள் தடுப்பை நிராகரித்து கொடியை ரதத்தில் கட்டச் செய்ததையும் அதற்காக தடுக்கிறவர்களை கைதியாக்கி அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப் போகும் விஷயத்தையும் சென்றவாரம் “குடி அரசி”லும் “ஜனநாயக”த்திலும் கண்டிருக்கலாம். இம்மாதிரி அதிகாரிகள் ஆதரவு இருந்தால் காங்கிரஸ்காரர்கள் எப்படி காலித்தனம் செய்யாமல் இருப்பார்கள்? மத சம்மந்தமான தேர் திருவிழாக்களில் அரசியல் கொடிகளைக் கட்டுவது என்பது எப்படி ஞாயமாகும் என்று கேட்கிறோம். அரசியல் சம்மந்தப்பட்ட ஒரு கஷியார் தங்கள் கொடிகளை கட்டினால் மற்ற கஷியார் தங்களின் கொடிகளைக் கட்ட முன் வரமாட்டார்களா? அப்பொழுது கலகமானால் யார் பொறுப்பேற்பது? நீடாமங்கலம் சம்பவத்துக்கு அவ்வூர் சப்மேஜிஸ்ட்ரேட் அய்யங்கார் பார்ப்பனரும் பொறுப்பாளி என்று தெரிகிறது. அதோடு நீடாமங்கலம் பஞ்சாயத்து போர்டு பிரசிடெண்டையும் கைதியாக்கி ஜாமீனில் விட்டிருப்பதாகவும் தெரிகிறது. இதிலிருந்து பிரிட்டிஷ் ஆக்சி ஒழிந்து

பார்ப்பனர் ஆக்சி தலைவிரித்தாடுவதாகத் தான் பாமர மக்கள் கருதுவார்கள். இதற்கு அரசாங்கத்தார் வேண்டுமென்று இடம் கொடுக்கிறார்களா அல்லது அலக்ஷயமாய் இருக்கிறார்களா என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை. நீடாமங்கலத்தில் காங்கிரசுக்கு விரோதமாய் இருக்கிறவர்களை இதற்கு முன்னும் அதிகாரிகள் கைதியாக்கி நடவடிக்கை நடத்தி கட்சியாக அரசாங்கத்தார் வழக்கை பின்வாங்கிக் கொள்ள உத்திரவு போட்டார்கள். இப்போது மறுபடியும் ஸ்தல அதிகாரிகள் அதே காரியம் ஆரம்பித்து இருக்கிறார்கள். ஏதாவது ஒரு பிரமாதமான சமதான பங்கமோ அல்லது கலவரமோ ஏற்பட்ட பிறகுதான் சென்னை சர்க்காரோ மந்திரிகளோ இதில் பிரவேசிப்பார்கள் போல் தெரிகிறது. அப்படி ஏற்படும் பகையும் அதற்கு அரசாங்கமே முழுப் பொறுப்பாளியாகும் என்பதை இப்போதே எச்சரிக்கை செய்கிறோம்.

குடி அரசு - கட்டுரை - 09.05.1937

ஜோலார்ப்பேட்டையில் மகுடாபிஷேகம், பள்ளிக்கூட ஆண்டு விழா, வரதராஜ முதலியார் படத் திறப்பு விழா

தலைவரவர்களே! தோழர்களே!

உலக சரித்திரத்தில் மிகவும் முக்கியமான இடத்தைப் பெறும் படியான இந்த முக்கியமான நாளில் எனது அன்பிற்குரிய தோழர் வி. பார்த்தசாரதி அவர்களது தந்தையாரும் எனது மதிப்பிற்குரிய நண்பருமான காலம் சென்ற வரதராஜ முதலியார் அவர்களது உருவப்படத்தை இந்தப் பள்ளியில் அலங்கரிக்கும் பெருமையை பெற்றதற்கு நான் உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

இம்மாதிரியான உருவப்படங்களை வைப்பது என்பது பூஜைக்கு ஆகவோ பத்திக்கு ஆக நமது குற்றங்களை மன்னிக்கும்படி பிரார்த்தனை செய்வதற்கு ஆகவோ மோகூமடைய ஒரு சுருக்கமான வழியை கடைப்பிடிப்பதற்கு ஆகவோ அல்ல என்பதை முதலில் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். மற்றென்னவென்றால் நம்மால் பாராட்டக் கூடியதும் நாம் பின்பற்ற வேண்டும் என்று ஆசைப்படும்படியானதுமான பல அரும்பெரும் காரியங்களைச் செய்தவரும் பல அருங்குணங்கள் படைத்தவரும் என்று நாம் கருதும் திவ்விய புருஷர்களது உருவங்கள், பெயர்கள், நடத்தைகள் ஆகியவைகள் நம் முன் தோன்றும் போதெல்லாம் நம் ஞாபகத்துக்கு வரும்போதெல்லாம் நமக்கு ஒரு படிப்பினையாகவும் வழிகாட்டியாகவும் நம்பிக்கை தரத்தக்க ஊக்க மூட்டக்கூடியதாகவும் இருக்கும் என்று கருதியே நாம் அப்படிச் செய்து வருகிறோம். ஞாபகக்குறிப்பு உருவங்களுக்கும் ஆராதனை உருவங்களுக்கும் கருத்தில் பெருவாரியான வித்தியாசமுண்டு. ஆகையால் இப்படத்திறப்பு என்பது விக்கிரக ஆராதனைக் கருத்துடையதல்ல என்பதை முதலில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த திருவுருவத்தை இப்பள்ளியில் அலங்கரிக்கும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இக்காரியத்தைச் செய்ய அனுமதியளிக்கப்பட்ட நான்

இக்காரியத்தைச் செய்யுமுன் தோழர் வரதராஜ முதலியார் அவர்களைப் பற்றி இரண்டொரு வார்த்தை சொல்லித் தொண்டாற்றுவது பொருத்தமானதெனக் கருதுவதால் நீங்கள் அனுமதியளிப்பீர்கள் என்று நம்புகிறேன்.

வரதராஜ முதலியார்

தோழர் வரதராஜ முதலியார் அவர்கள் எனக்கு 10 வருஷங்களுக்கு மேல் தெரிந்தவராவார். அவர் மிக்க ஏழ்மைக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர். அவர் சிறு வயதில் கட்டிட வேலையில் தினம் அரையணா, முக்காலணா கூலிக்கு வேலை செய்தவர். அதிலிருந்து ரயிலில் கீழ்த்தர சிப்பந்தியாய் இருந்து அதையும் விட்டு காளவாய் வைத்து கொல்லத்துக்காரராகி சிறு கண்டிதாக்காராகி கடைசியாக பல லக்ஷத்துக்கு அதிபராகி மறைந்தவர். அவரது வாழ்நாளில் ஏழைகளிடத்தில் அதிக கருணை உடையவர். சாப்பாடு போடுவதில் சலிப்படையாதவர். மிக்க மத நம்பிக்கையும் பத்தியும் புராண மரியாதையும் உடையவர். அவர் கட்டின கோவில்கள் இதோ தெரிகின்றன. அப்படி எல்லாம் இருத்தாலும் என்னிடத்தில் அவருக்கு அதிக மரியாதையும் குடி அரசு பத்திரிகை இடத்தில் அதிக விசுவாசமும் உடையவர். சுமார் 10 வருஷத்துக்கு முன் திருப்பத்தூரில் என்னுடைய ஒரு பிரசங்கத்தை கேட்டார். அதில் அவர் மனம் மாறுதலடைந்தது எனக் கண்ட எனது நண்பர் ஒருவர் அவரை என்னிடம் அழைத்து வந்து அறிமுகம் செய்து வைத்தார். உடனே தனது ஊருக்கு வரவேண்டுமென அழைத்தார். இரண்டொரு உபன்யாசம் நடத்தி வைத்தார். அடிக்கடி வந்து போக ஆசைப்பட்டார். பிறகு அவருடைய தருமங்கள் கோவில்களுக்கும் பாகவதர்களுக்கும், சன்னியாசிகளுக்குமாகப் போய்க்கொண்டிருந்ததானது மாறி இம்மாதிரி பள்ளிக்கூடங்களுக்கு பயன்படுத்தப்படுவதாயிற்று. அவர் அவ்வளவு பெரிய லக்ஷாதிபதியாய் இருந்தும் தன் ஆதி நிலையே அவருக்கு சகல நடவடிக்கைகளிலும் முன்னால் நிற்குமே ஒழிய ஆடம்பரமோ மமதையோ சிறிதும் அவரிடம் காணவில்லை.

இவரது சரித்திரத்திலிருந்து பெரியோர்களும் செல்வவான்களும் அறிவாளிகளும் நல்ல உள்ளமுடையவர்களும் பிறவியில் ஏற்பட வேண்டும் என்கின்ற வருண தர்மம் அடியோடு பொய் என்று உணர முடிந்தது. சட்டத்தின் மூலமாகவும் மத சமுதாய முறைப்படியும் சில விஷயங்களில் இருந்துவரும் நிர்ப்பந்தம் தவிர மற்றபடி இயற்கையில் மனிதனுடைய முயற்சியும் சம்பவங்களுமே மக்களை நியமிக்கின்றன. ஆதலால் வரதராஜ முதலியார் அவர்கள் உருவப்படத்தை இந்த மாதிரி பள்ளிக்கூடங்களில் வைக்க ஏற்பாடு செய்ததானது உபாத்தியாயர் களினுடையவும் ஜில்லா போர்டார்களுடையவும் புத்திசாலித்தனத்தைக் காட்டுவதோடு அது மிகவும் பாராட்டத்தக்கதுமாகும். ஏனெனில் அவரது உருவப்படத்தைப் பார்த்து அவரது சரித்திரத்தை ஞாபகப் படுத்திக்கொள்ளும்

மாணாக்கன் ஒவ்வொருவனுக்கும் தான் பெரிய செல்வவானாக பிறக்கவில்லையே என்கின்ற கவலையும் தனக்கு பெரிய பதவி, உத்தியோகம் கிடைக்க வேண்டுமே என்கின்ற பேராசையும் சிறிதுகூட ஏற்பட இடமிருக்காது என்பதோடு பணம், பதவி இல்லாமலே பெரியாராகலாம் என்கின்ற நம்பிக்கையும் ஊக்கமும் ஏற்படக்கூடும். ஆகையால் இந்தப் பெருமையான தொண்டை இந்த மகத்தான நாளில் ஆற்றும் பெருமையை எனக்களித்ததற்கு ஆக எனது மனமார்ந்த நன்றியை உங்கள் எல்லோருக்கும் அளித்துவிட்டு இவ்வுருவப் படத்தின் திரையை நீக்குகிறேன்.

குறிப்பு: 12.05.1937 ஆம் நாள் ஜோலார் பேட்டை வரதராஜ முதலியார் போர்டு ஹையர் எலிமெண்டரி பள்ளியில் நடைபெற்ற விழாவில் ஆற்றிய உரை.

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 16.05.1937

யார் வெள்ளைக்கார ஆட்சி

கொண்டுவந்தவர்கள்?

காங்கிரஸ் சுலபத்தில் பதவிக்கு வராது

காங்கிரஸ் அல்லாதவர்கள் தேசத்துரோகிகளா?

தலைவரவர்களே! தோழர்களே!!

இந்த பக்கத்துக்கு சுமார் 10, 15 வருஷங்களுக்கு முன் இரண்டு மூன்று தடவை வந்து உபன்யாசம் செய்திருக்கிறேன். அதன் பிறகு இப்போதுதான் உபன்யாசம் செய்கிறேன். அப்போதுள்ள எனது நண்பர்கள் பலரை இப்போது பார்த்து மகிழ்கிறேன். அப்போது எனக்களிக்கப்பட்ட பல வரவேற்பு பத்திரங்கள் போலவே இப்போதும் பல வரவேற்பு பத்திரங்கள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அப்போது காங்கிரஸ்காரர்களும் பார்ப்பனர்களும் என்னை பாராட்டிப் புகழ்ந்து பேசி வரவேற்பு வாசித்தார்கள். இப்போது பகுத்தறிவாளர்களும் சுயமரியாதைக்காரர்களும் ஆதிதிராவிட தோழர்களும் பாராட்டிப் புகழ்ந்து கூறி வரவேற்பு வாசித்தளித்திருக்கிறீர்கள்.

வரவேற்பு பத்திரங்களில் வழக்கம்போலவே என்னை வானமளாவப் புகழ்ந்து கூறி இருக்கிறீர்கள். அப் புகழ்ச்சிகளை நான் ஏற்றுக்கொள்ள வெட்கப்படுகிறேன். ஏனெனில் அவ்வளவு பெரும் புகழுக்கும் பாராட்டுதலுக்கும் நான் பொருத்தமுடையவன் அல்ல என்றே கருதுகிறேன். ஆனால் என் மீது உங்களுக்கு உள்ள அன்பும் என்னிடமிருந்து நீங்கள் பெறவிரும்பும் காரியங்களையும் தான் நீங்கள் அப்புகழ்ச்சி ரூபமாய் வெளியிட்டிருக்கிறீர்கள் என்று கருதி உங்கள் அன்புக்கு நன்றியும் உங்கள் விருப்பத்துக்கு நம்பிக்கையும் செலுத்துகிறேன். என்னாயுள் வரை என்னால் கூடிய அளவு தாங்கள் விரும்பும் தொண்டிற்கு உழைக்கிறேன்.

சமூக இயலும் அரசியலும்

இக்கூட்டத்தில் சமூக சீர்திருத்தம் என்பதுபற்றி பேசப்படும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. பல தோழர்கள் அரசியல் சீர்திருத்தம் என்பதுபற்றிப் பேசவேண்டும் என்றும் விரும்புகிறார்கள். தலைவர்

இரண்டும் பற்றிப் பேச அனுமதி அளித்திருக்கிறார். இது ஒருபுறமிருந்தாலும் சமூக சீர்திருத்தம் அரசியலைவிட்டு தனித்திருக்க முடியாது. அரசியல் சீர்திருத்தம் சமூகத்தை விட்டு தனித்திருக்க முடியாது. மனித சமூகத்துக்கு ஆகத்தான் அரசியல் நடக்கிறது. அரசியல் காரியம் ஒவ்வொன்றும் சமூக நலனைப் பொருத்தே ஒழிய வேறில்லை. அரசியல் சட்டமும் பாதுகாவலும் சமூகத்துக்கு ஆகவும் சமூக நலனை அனுசரித்தும் செய்யப்பட்டதே தவிர வேறில்லை. இந்த நாட்டில் சமூக இயலும் அரசியலும் பிரிக்கப்பட்டிருப்பதாய் காணப்படுவதானது ஒரு சூழ்ச்சித்திறமே தவிர வேறில்லை. ஏனெனில் சமூக இயலில் இருந்துவரும் கொடுங்கோன்மையும் தனிப்பட்ட வகுப்பாரின் சுயநலமும் மக்கள் கவனியாமல் இருப்பதற்கு ஆகவே சமூக இயல் என்பதை துச்சமாய் கருதுவதாகவும் அரசியலே முக்கியமானது என்றும் பேசி மக்களை ஏமாற்றி ஒரு சிறு கூட்டத்தார் சமூக இயலிலும் அரசியலிலும் ஆதிக்கம் பெற்று பெரும்பான்மையான மக்களை இழிவுபடுத்தி அடிமைப்படுத்தி வாழ்ந்து வருகிறார்கள். சமூக சம்மந்தமான இழிவுக்கும், வகுப்பு சம்மந்தமான அடிமைத்தனத்துக்கும் பாதுகாப்பளிக்கத்தான் இன்றைய அரசியல் கிளர்ச்சி இந்தியாவில் நடைபெற்று வருகிறது. அதன் காரணமாகவே இன்று இந்நாட்டில் இந்திய மக்களுக்குள்ளாகவே போர் நடந்து வருகின்றது.

உதாரணமாக நம் தென்னாட்டை பொருத்தவரை காங்கிரஸ் - ஜஸ்டிஸ் கிளர்ச்சிகள் என்பவை பார்ப்பனர் - பார்ப்பனரல்லாதார் போராகவும் வடநாடுகளில் பெரிதும் காங்கிரஸ் - முஸ்லீமீக் என்பவை இந்து முஸ்லீம் போராகவும் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன.

இந்த போர்கள் எல்லாம் சமூக சீர்திருத்தப் போரேயாகும். சமூகங்கள் சீர்திருத்தம் பெற்றால் ஒழிய எப்படிப்பட்ட அரசியலும் இப்போர்களை தணிக்கமாட்டா. காங்கிரஸின் அரசியல் கிளர்ச்சி சமூக இயலுக்கு விரோதமானதென்று கருதியே நாட்டின் பெரும்பான்மை மக்களான இவ்விரு சமூகமும் காங்கிரஸ் கிளர்ச்சியை ஒழிக்கப் பாடுபடுகின்றன. காங்கிரசுக்கு பல சௌகரியங்களும் சூழ்ச்சித்திறமும் இருப்பதால் அது மற்ற கிளர்ச்சிகளை நசுக்கி அழுத்தி தலைதூக்கி வருகின்றது. என்றாலும் காங்கிரசானது கிளர்ச்சியில் மாத்திரம் விளம்பரம் பெற்று வருகிறதே ஒழிய காரியத்தில் ஒரு நாளும் வெற்றிபெற முடியாமலேயே இருந்து வருகிறது. இப்பதினைந்து இருபது வருஷகாலமாய் அது மக்களை ஏமாற்றுவதில் வெற்றி பெற்றதே ஒழிய காரியத்தில் ஒரு வெற்றியும் பெறவே இல்லை. காரணம் என்னவென்றால் காங்கிரசுக்கு புத்தி இருக்கிறதே தவிர ஒழுக்கமோ நல்ல எண்ணமோ இல்லாததுதான்.

நம்நாட்டுக்கு இன்று எவ்வித அரசியல் கிடைப்பதானாலும் அதில் சமூக சமத்துவமும் சமூக ஒற்றுமையும் உண்டாகக்கூடிய தன்மை இருக்கவேண்டும்.

நம் காட்டுமிறாண்டித் தன்மை

நம்நாட்டு பெரும்பாக மக்களின் சமூக நிலைமையை எடுத்துக் கொண்டால் மனிதத் தன்மையின் ஆதிநிலை என்று சொல்லப்படும் காட்டு மிறாண்டித்தனமும் சாவேஜஸ் என்னும் மிருகப்பிராயத் தன்மையும் இன்னமும் இருந்துவருவதாகத்தான் நான் காண்கின்றேன். நாம் முன்னேற்றமடைந்த மக்களானால் மதச் சண்டை, ஜாதிச் சண்டை, வகுப்புச் சண்டை, உயர்வு தாழ்வு கொடுமை பத்தாயிரக்கணக்கான வருஷங்களுக்கு முன் இருந்தமாதிரியே இன்றும் இருந்து வருமுடியுமா என்று யோசித்துப் பாருங்கள். நம் வகுப்புகள் முன்னேற்றமடைந்த வகுப்புகளாய் இருக்குமானால் நம் வகுப்புகளில் இன்னமும் “அனுமார்கள்” தன்மை அதாவது குரங்குத் தன்மைகள் இருக்க முடியுமா என்று யோசித்துப்பாருங்கள். வகுப்பு இழிவு நீங்கவும் வகுப்பு சமத்துவமும் சுயமரியாதையும் பெறவும் போரிடும்படியான இந்த நல்ல சந்தர்ப்பத்தில் நம் வகுப்பை இழிவகுப்பாய் கருதிநமது முன்னேற்ற முயற்சியை ஒழிக்க கங்கணங்கட்டிக் கொண்டிருக்கும் பார்ப்பனர்கள் காலை நக்க நம் வகுப்பு மக்களே முன்னிற்பார்களா என்று யோசித்துப் பாருங்கள்.

“ராமாயண” காலத்தில் நம் மக்கள் எவ்வளவு காட்டு மிறாண்டி களாகவும் இழிவு புத்தி உள்ளவர்களாகவும் இருந்து பார்ப்பனர்களுக்கு உதவி புரிந்தார்களோ அதே நிலையில்தான் தமிழ் மக்களில் பலர் இன்றுமிருக்கிறார்கள். இந்த இழி பிறப்பு மக்கள் அன்று இருந்த மாதிரி தான் இன்றும் இருக்கிறார்கள். பார்ப்பான் பின் திரிவதும் அவர்களை ஆதரிப்பதும் அவர்கள் சூழ்ச்சிக்கு உடந்தையாய் இருப்பதும் அவமானம் என்று கருதாத தமிழ் மக்களை சாவேஜ் (Savage) பிறவி என்று சொல்வதில் குற்றமோ தவறோ இருப்பதாக நான் கருதவில்லை. காட்டுமிறாண்டித் தன்மை என்பதற்கு அருத்தமே மனிதனுக்கு மானத்தில் கவலை இல்லை என்பதுதான். கடுகளவு மானம் இருந்தாலும் ஒரு தமிழ் மகன் - பார்ப்பனரல்லாதவன் பார்ப்பனன் பின் திரியமாட்டான். பார்ப்பனனின் கொள்கை என்ன? அவர்கள் யாராயிருந்தாலும் சரி சங்கராச்சாரியோ, ராஜகோபாலாச்சாரியோ, சத்தியமூர்த்தியோ, சீனிவாச - வெங்கிடராம முதலிய சாஸ்திரியோ யாராய் இருந்தாலும் தன் ஜாதி, தன் பிறவி உயர்வு, மற்ற மக்கள் ஜாதி பிறவி தாழ்வு என்பதல்லாமல் வேறு என்ன கருத்துடையவர்கள் என்று யோசித்துப் பாருங்கள். அவர்களது பூணூல் எதைக்குறிக்கிறது? அவர்களது வேதசாஸ்திர புராணங்களும் எதைக் குறிக்கின்றன? அவர்களது தர்ம சாஸ்திரங்களான மனுதர்ம சாஸ்திரமும் கீதையும் எதைக் குறிக்கின்றன? இவைகளை அறிந்திருந்தும் இவைகளைக் காப்பாற்றி வருவது தான் பூரண சுயராஜ்யத்தின் திட்டம் என்று காங்கிரசில் குறிக்கப்பட்டிருந்தும் இவற்றை அறிந்த ஒரு தமிழ் மகன் இந்தப் பார்ப்பனர்கள் பின் திரிவானானால் இப்படிப்பட்ட சுயராஜ்யத்தில் பங்கெடுத்துக்கொண்டு இதற்காதாரமான காங்கிரசில்

அங்கத்தினராயிருக்கின்றான் என்றால் இப்படிப்பட்டவனை ஆதிமனித சபாவத்திலிருந்து மாற்ற மடைந்தவன் என்று யார் தான் சொல்லிக்கொள்ள முடியும்? இந்த லக்ஷணத்தில் வெள்ளைக்காரர்களைப் பற்றி பேசுவதும் ஏகாதிபத்தியத்தைப்பற்றி பேசுவதும் எவ்வளவு பித்தலாட்டமானதும் எவ்வளவு இழிவழியில் வயிறு பிழைப்பதான ஈனத்தனம் கொண்டதுமான பேச்சு என்பதை யோசித்துப் பாருங்கள். வெள்ளைக்காரர்கள் தமிழ் மக்களுக்கு எவ்விதத்திலும் சம்மந்தமோ ரத்தக்கலப்போ உடையவர்கள் அல்ல என்பதை நான் தைரியமாய் கூறுவேன். வெள்ளைக்காரனை தமிழ் மகன் எவனும் ஆதரிக்கவேண்டிய அவசியமில்லை என்றும் நான் தைரியமாய் கூறுவேன். ஆனால் பார்ப்பனர்கள் நிலை அப்படி அல்ல, வெள்ளைக்காரர்களும் பார்ப்பனர்களும் ஒரு குடிமக்களே யாவார்கள். இருவர் மூதாதைகளும் ஒரு சமூகமேயாகும்.

யார் வெள்ளைக்கார ஆட்சியைகொண்டு வந்தவர்கள்?

பார்ப்பனர்களே வெள்ளைக்கார ஆக்ஷியை கொண்டுவந்தவர்கள் - நிலை நிறுத்தியவர்கள் - அவர்களை நிலை நிறுத்தி அவர்கள் ஆக்ஷிக்கு தூண்களாய் இருந்து வருபவர்களாய் இருக்கிறார்கள். இதை சரித்திர உண்மையோடும் புள்ளிவிவரங்களோடும் எங்கு வேண்டுமானாலும் ருஜுசெய்ய என்னால் முடியும். இப்படி இருக்க சில அயோக்கியர்களும் பார்ப்பனர்கள் காலை நக்கிப் பிழைக்கும் இழி பிறப்பு மக்களும் நம்மை வெள்ளைக்காரர்களுக்கு அடிமை என்றும் வெள்ளையர்கள் தாசர்கள் என்றும் சொல்லுகிறார்கள் என்றால் தாங்கள் பார்ப்பனர்களுக்கு கூலியாய் இருக்கும் இழிவை நினைத்துப் பார்க்காமலும் அதனால் தாங்கள் அடையும் அவமானத்தை லக்ஷியம் செய்யாமலும் இருக்கும் ஆதி மனிதப் பிறப்புதன்மையே ஒழிய வேறில்லை என்று சொல்லுவேன். நம்மை வெள்ளைக்காரர்களுக்கு அடிமை என்று சொல்லும் யோக்கியர்களை ஒன்று கேட்கின்றேன். ஸ்தல ஸ்தாபனங்களிலும் சட்ட சபைகளிலும் பார்ப்பனர்களும் காங்கரஸ் காலிகளும் அவர்களுடன் கொடி தூக்கித்திரியும் தமிழ் மக்களும் “பிரிட்டிஷ் அரசருக்கும் அவர் சந்ததிக்கும் அவரது அரசாங்கத்திற்கும் அவரது சட்ட திட்டங்களுக்கும் கட்டுப்பட்டு பக்தி விசுவாசமாய் நடந்துகொள்ளுகிறேன்” என்று பிரமாணம் செய்து கொடுக்கிறார்களே இது அடிமைஅல்லவா? இவர்களது சந்ததிகள் வெள்ளைக்காரரிடம் சேவை செய்கிறார்களே, இவர்களே வெள்ளைக்காரர்கள் கோர்ட்டுகளில் நின்று பிதாவே கடவுளே சீமானே என்று இரண்டு கையேந்தி கூவுகிறார்களே இதெல்லாம் வெள்ளைக்காரர்களுக்கு அடிமையா அல்லது அவர்கள் மேல் எஜமானத்துவம் நடத்துவதா என்று கேட்கின்றேன். ஒரு வேளைச் சோற்றுக்கு மானத்தை விற்று உயிர் வாழும் அற்ப புத்தியில்லாத எவனாவது நம்மையோ நம் இயக்கங்களையோ வெள்ளைக்காரர்களுக்கு அடிமை என்று சொல்ல முன் வர முடியுமா? என்று கேட்கின்றேன்.

எது சர்க்காரை ஆதரிப்பது?

ஜஸ்டிஸ் கட்சி, சுயமரியாதைக் கட்சி வெள்ளைக்காரர்களை ஏகாதிபத்தியத்தை ஆதரிக்கும் கட்சி என்று கூறுகிறார்கள் சில பார்ப்பனக் கூலிகள். இதைக் கேட்டு அயோக்கியப் பார்ப்பனர்கள் சிரித்து மகிழ்ந்து அப்படிச் கூறுகிறவர்களுக்கு எலும்பு போடுகிறார்கள். எந்த விதத்தில் ஜஸ்டிஸ் கட்சி அடிமைக்கட்சி என்று சொல்ல முடியும்? அறிவற்ற பாமர மக்களை பொய்யும் புளூகும் பேசி ஏமாற்ற முடிந்தாலேயே ஏமாற்றாதவர்கள் வெள்ளைக்கார அடிமைகள் ஆகிவிடுவார்களா? என்று கேட்கின்றேன். கள்ள நாணையத்தைக் கொடுத்து சாமான் வாங்குவதுபோல் பாமர மக்களிடம் அதைச் செய்கிறோம், இதைச் செய்கிறோம் என்று கூறி வயிற்றுச்சோற்றுக்கு மார்க்கமற்ற கூலிகளை விட்டு கண்டபடி வையவும் காலித்தனம் செய்யவும் ஏவி விட்டு பார்ப்பன அதிகாரிகளை சூழ்ச்சி செய்யத் தூண்டிவிட்டு தேர்தலில் வெற்றிபெற்று விட்டதினாலே தங்கள் நிலை நியாயமானதென்றும் மேலானதென்றும் சொல்லிக்கொள்ள முடியுமா என்று கேட்கின்றேன். இந்திய தேர்தலில் காங்கிரசுக்கு தோல்வி என்றே சொல்லுவேன். மொத்த மாகாணங்கள் 11-ல் அசம்பளியில் 6 மாகாணங்கள் காங்கிரஸ் வெற்றி பெற்றிருந்தாலும் மேல் சபை தேர்தலில் மெஜாரிட்டி மாகாணங்களில் நல்ல தோல்வி அடைந்திருக்கிறது. மொத்தத்திலும் 5-ந் தேதி பத்திரிக்கை ஆகிய இன்று வந்த சுதேசமித்திரன் பத்திரிகை கணக்குபடியே மொத்த மெம்பர்கள் 1810-ல் காங்கிரசுக்கு 761 ஸ்தானங்களும் காங்கிரசல்லாதவர்களுக்கு 1049-ஸ்தானங்களும் கிடைத்திருக்கின்றதாய் வெளியாகி இருக்கிறது. ஆகவே காங்கிரசைவிட காங்கிரஸ் எதிரிகளே 250 ஸ்தானங்கள் அதிகம் கைப்பற்றி இருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் காங்கிரஸ் வெற்றிபெற்று விட்டதாக எப்படி சொல்லிக்கொள்ள முடியும்?

மற்றும் காங்கிரஸ்காரர்கள் தேர்தலில் மக்களிடம் பொய்யும் பித்தலாட்டமும் பேசி ஏமாற்றி ஓட்டுகள் பெற்றதினாலேயே அவர் ஜெயித்த மாகாணங்களிலும் அவர்கள் பதவி வகிக்க முடியாமல் ஏற்பட்டுவிட்டது. காங்கிரஸ்காரர்கள் பிரசங்கங்களை சர்க்கார் அறிந்திருக்கமாட்டார்களா? தேர்தலில் பார்ப்பன அதிகாரிகள் நடந்து கொண்ட நடத்தை சர்க்காருக்கு எட்டியிருக்காது என்று சொல்ல முடியுமா? இந்த நடத்தையில் வெற்றிபெற்றவர்கள் பதவி வகிக்க அருகர்கள் ஆகிவிட்டால் இதைவிட கையில் வலுத்தவன் பதவி வகிப்பதே மேல் என்போம். ஏனெனில் தந்திரத்தில் வலுத்தவனை விட கையில் வலுத்தவனே அதிக யோக்கியனாய் இருக்கக்கூடும். நம் நாட்டில் எவ்வளவுதான் காங்கிரசானது விளம்பரத்திலும் தந்திரத்திலும் மேலான நிலையை அடைந்திருந்தாலும் அதைப்பற்றி நாம் யாரும் கவலைப்படவோ கலங்கவோ வேண்டியதில்லை என்றே சொல்லுவேன். அதற்கு முடிவு காலம் நெருங்கிவிட்டது. அதனிடம்

இருந்த பொய் பித்தலாட்டங்கள் எல்லாம் காலியாகிவிட்டது. இனி புதிதாக ஏமாற்ற அதனிடம் சரக்கு கிடையாது. அதிகாரத்துக்கும் பதவிக்கும் ஆசைப்பட்டு காங்கிரசை சரணாகதி அடைந்த நமது ஆள்களுக்கும் புத்தி வந்துவிட்டது என்றே கருதுகிறேன். காங்கிரஸ்காரர்களின் - பார்ப்பனர்களின் தலைக்கொழுப்பையும் ஆணவத்தையும் கூட பார்ப்பனர்களிடம் கூலிகளாய் அமர்ந்த தோழர்கள் பலர் இப்போது உணர்ந்து வருகிறார்கள் என்றே கருதுகிறேன்.

காங்கிரஸ் கலபத்தில் பதவிக்கு வராது

இனி கலபத்தில் பார்ப்பனர்கள் அதிகாரத்துக்கு வந்துவிடுவார்கள் என்று கருதிவிடாதீர்கள். சர்க்காரை மன்னிப்பு கேட்டுக்கொண்டால் ஒழிய காங்கிரசுக்கு மந்திரி பதவி இல்லை என்பதை உணருங்கள். அதாவது வாக்குறுதியும் வேண்டாம், மண்ணாங்கட்டியும் வேண்டாம். நாங்கள் இனி சட்டப்படி நடந்து கொள்ளுகிறோம் என்று பிரமாணம் செய்து கொடுப்பதின் மூலம் தங்கள் தவறுதலுக்குப் பரிகாரம் செய்தாலொழிய உள்ளே விட மாட்டார்கள். இந்த நிலையில் பார்ப்பனர்கள் மந்திரி பதவி ஏற்றாலும் செய்யப்போகும் காரியமும் அவ்வளவுதான். தோழர் ஜவஹர்லால் சொன்னதுபோல் “காங்கிரஸ் மந்திரி பதவி ஏற்பது அரசாங்கத்துக்கு அடிமை முறிச்சீட்டு எழுதிக்கொடுப்பதாகும்” என்கின்ற நிலைதான் ஏற்படும். இந்த 10 வருஷகாலமாய் ஜஸ்டிஸ் சுயமரியாதை கக்ஷிகளால் பார்ப்பன ஆதிக்கத்துக்கு அரசியலிலும் சமூக இயலிலும் ஏற்பட்ட தடைகளை நிவர்த்தி செய்து கொள்ளுவதற்கு ஆக காங்கிரஸ் - பார்ப்பனர்கள் தேர்தலுக்கு நின்றார்களே ஒழிய வேறில்லை. அதனால் தான் சகல பார்ப்பனரும் ஆட்டுக்கல் முண்டச்சி முதல் ஹைகோர்ட் ஜட்ஜி, ரிவனியூ போர்ட் மெம்பர் பார்ப்பனர் வரை ஒன்றுகூடி ஒரு கை பார்த்தார்கள். கடைசியில் அணாவுக்கு 12 தம்பிடியாக இருந்தது ரூபாய்க்கு 192- தம்பிடியாக ஆகி விட்டது. இப்போது எல்லோரும் பழயகாலப் புதுப்பெண்கள் போல் தலையைக் கவிழ்த்துக்கொண்டு திரிகிறார்கள். சிலர் மரியாதை ராமனைப் போல் தலையை மூடி போட்டு மறைத்துக்கொண்டு திரிகிறார்கள். இந்த வெற்றி பெற்ற வீரர்கள் - ஏப்ரல் முதல் தேதி புதிய உலகத்தை சிருஷ்டிப்பதாக கூறி ஓட்டுப்பெற்ற வீரர்கள் “அதற்கு இடம் கொடாமல்” மடக்கி அடித்த சர்க்காரைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை கூடப் பேசாமல் மந்திரிகளைப்பற்றி குலைப்பது என்றால் இதற்கு எதை உதாரணமாய்ச் சொல்லுவது என்பது எனக்கு விளங்கவில்லை.

காங்கிரஸ் அல்லாதவர்கள் தேசத்துரோகிகளா?

காங்கிரஸ்காரர்கள் ஏதாவது ஒரு பதவியை ஏற்றுக்கொள்ளுவதில்லை என்று சொல்லி விட்டால் மற்றவர்கள் யாவரும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது என்பது சட்டமா என்று கேட்கின்றேன். காங்கிரஸ்காரர்கள் ஜெயிலுக்கு

போன காலத்தில் இந்தியாவில் 100-க்கு 99¹⁵ பேர் போகவில்லை. இதனாலேயே எல்லா மக்களும் தேசத்துரோகிகளோ சர்க்கார் தாசர்களோ பதவிபட்டம் வாழ்க்கை ஆசைப் பிடித்தவர்களோ ஆக ஆகிவிட்டார்களா என்று கேட்கின்றேன்.

காங்கிரஸ்காரர் வெற்றி பெற்றும் சட்டப்படி பதவி ஏற்றுக்கொள்ள வில்லை என்றால் அவர்கள் சட்டத்திற்கு மீறியவர்கள் என்று தானே அருத்தம்.

ஆகவே சட்டங்களை மீறுபவர்களோ சீர்திருத்த சட்டத்தை நடக்கவொட்டாமல் செய்பவர்களோ தவிர மற்றவர்கள் மந்திரி பதவி ஏற்பதில் என்ன தடை என்று கேட்கின்றேன். தோழர் ரெட்டி நாயுடு அவர்களோ மற்ற மந்திரிகளோ ஒரு நாளும் தங்களை ஒத்துழையாமைக்காரர்கள் என்றோ சட்டம் ஒழுங்கு முறைக்கு கட்டுப்படாதவர்கள் என்றோ சொல்லிக்கொள்ளவும் இல்லை அந்தப்படி சொல்லி ஒருவரிடமும் ஓட்டு வாங்கவும் இல்லை அல்லது காங்கிரசை ஒப்புக் கொண்டதும் இல்லை. இப்படி இருக்க தங்களுக்கு மந்திரி வேலையோ வாக்குறுதியோ கொடுக்காத சர்க்காரைப்பற்றி பேசாமல் தோழர் ரெட்டி நாயுடுவைப்பற்றியே பேசுவது எவ்வளவு பயங்காளித்தனமும் இழிவான காரியமும் ஆகும் என்பதை யோசித்துப் பாருங்கள்.

தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் கவர்னரைப் பாராட்டுகிறார். கவர்னர் பிரபு ராஜகோபாலாச்சாரியாரைப் பாராட்டுகிறார். தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் தனிப்பட்ட முறையில் பல தடவை கவர்னர் வீட்டுக்கு ரகசியமாய் போய் வந்திருக்கிறார்; அவரோடு கூட விருந்துண்டு இருக்கிறார். இந்த லக்ஷணத்தில் தோழர் ரெட்டியாரையும் மற்ற மந்திரிமாரையும் கள்ளுக்கடை, சாராயக் கடை, மீன்கடை, சாக்கனாக்கடை பாஷையில் வைகிறார். மற்ற பார்ப்பன கூலிகளும் குலைக்கின்றன. இதுதானா தேசியம் என்று கேட்கின்றேன். இப்படிப்பட்ட கூலிகள்தானா தேசிய வீரர்கள் - தேச பக்தர்கள் என்று கேட்கின்றேன்.

இந்த நாட்டில் சமூக சம்மந்தமாக மத விஷயத்திலும் ஜாதி வகுப்பு விஷயத்திலும் ஒரு ஒற்றுமையும் சமரசமும் ஏற்படாத பகையும் கண்டிப்பாய் ஒரு கடுகளவு காரியமும் எந்தக் கக்ஷியாராலும் பொது முறையில் செய்து கொள்ள முடியாது என்று உறுதியாய்ச் சொல்லுவேன்.

இன்றுள்ள நிலையில் காங்கிரசும் முஸ்லீம் லீக்கும் எந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டும் ஒற்றுமை ஆக இடமில்லை. 1000 ஜின்னாக்கள் காங்கிரசில் சேர்ந்தாலும் சரி மற்றும் 1000, 1000 பட்டே பட்டே முஸ்லீம் ஆசாமிகளும் மௌலானாக்களும் காங்கிரசில் சேர்ந்தாலும் சரி, ஒரு சனாதன இந்து அல்லது மகாத்மா இந்தியன் இருக்கிறவரை முஸ்லீம் லீக்கு இருந்து கொண்டதான் இருக்கும். அதுபோலவே ஒரு உச்சிக்குடுமி பூணூல் பார்ப்பான் இருக்கும் வரை ஜஸ்டிஸ் கக்ஷி இருந்து

கொண்டுதான் இருக்கும். இன்னும் லக்ஷக்கணக்கான பார்ப்பனரல்லாத கூலிகளையும் பதவி ஆசைப் பிண்டங்களையும் காங்கிரசில் சேர்த்து “விபூஷண”னாக்கிலும் சரி, “ராமனாக”வே ஆக்கிவிட்டாலும் சரி. ஜஸ்டிஸ் கக்ஷி ஒழிக்கப்பட்டுவிடும் என்று கருதுவது முட்டாள்தனமேயாகும். ஜஸ்டிஸ் கக்ஷி ஒழிந்துவிட்டதாக ஆச்சாரியாரும் சத்தியமூர்த்தியும் மற்ற கூலிகளும் கூப்பாடுபோட்டார்கள். ஆனால் ஆச்சாரியாருக்கு சதா சர்வகாலம் ஜஸ்டிஸ் கக்ஷி தான் வாக்கிலும் மனதிலும் இருந்து வருகிறது. சத்தியமூர்த்தியாருக்கோ தன் நிழலே ஜஸ்டிஸ் கக்ஷியாகத் தோன்றுகிறது. தூக்கத்தில் ஜஸ்டிஸ் கக்ஷி பூதமே வந்து ஆடுவதாகப் பயந்து உளறுகிறார். மற்ற கூலிகளைப்பற்றி கேட்கவே வேண்டியதில்லை. விடாமல் ஜஸ்டிஸ் கக்ஷியைப் பற்றி கண்டபடி குலைத்தாலும் மனதில் “இப்படி ஒரு கட்சி இருப்பதால் தானே இந்தப் பார்ப்பனர்கள் நம்மை சேர்த்துக்கொண்டு ஏதோ கஞ்சிக்கு கொடுத்து வருகிறார்கள், இது இல்லாவிட்டால் நம்ம கதி என்ன ஆவது?” என்றே கருதிவருகிறார்கள். ஆதலால் கட்சி போய் விட்டதே போய் விடுமே என்ற கவலை யாருக்கும் வேண்டியதில்லை. மந்திரி பதவி கொஞ்ச காலத்துக்கு பார்ப்பனர்கள் கைக்கு போகலாம். அதுவும் சுலபத்தில் முடிந்துவிடாது. மானம், வெட்கம் எல்லாவற்றையும் உதிர்த்து விட்டு நிர்வாணமாகப் போய் உட்கார்ந்தால் தான் உட்காரமுடியும். ஏனெனில் அவ்வளவு பொய் பித்தலாட்டம் பேசி ஜெயித்து இருக்கிறார்கள். அப்படித்தான் போய் உட்கார்ந்தாலும் நமக்கு கெடுதி ஒன்றுமில்லை. இவர்கள் யோக்கியதையை அந்தத் துறையிலும் ஜனங்கள் அறிய உதவியாயிருக்கும்.

ஆதலால் இன்றைய சமூக இயலும் அரசியலும் இந்த நிலையில் தான் இருக்கிறது என்பது எனது அபிப்பிராயம்.

யார் வகுப்புவாதி?

தவிர இந்தப் பார்ப்பனர்களும் அவர்களது கூலிகளும் நம்மை வகுப்பு வாதிகள் என்று குறை கூறுகிறார்கள். யார் வகுப்புவாதிகள்? பார்ப்பனர்களா? நாமா? என்பதை யோசித்துப் பாருங்கள். வகுப்பு பேதங்கள் ஏற்பட்டதே பார்ப்பனர்களாலேயே ஒழிய நம்மாலல்ல. வகுப்பு பேதங்களால் பயன் அனுபவிப்பவர்கள் பார்ப்பனர்களே. வகுப்பு பேதத்தால் இழிவும் நட்டமும் அடைபவர்கள் நாமே ஒழிய பார்ப்பனர்கள் அல்ல. இன்று நீங்கள் கடைத் தெருவழியே போனால் “பிராமணாள் காபி கிளப்பு”, “பிராமணாள் ஓட்டல்”, “பிராமணாளுக்கு மட்டும் சாப்பாடு போடப்படும்” என்றெல்லாம் நோட்டீஸ் போர்டு போட்டிருப்பதை பார்ப்பீர்கள். இது வகுப்புவாதம் அல்லவா? ஓட்டல்களிலும் காப்பி கடைகளிலும் கோவில்களிலும் குளங்களிலும் பிராமணாள் -பிராமணரல்லாதார் என்று இடம் பிரித்திருக்கிறதே அது ஏன்? அது வகுப்பு வாதமல்லவா? மைலாப்பூர் திருவல்லிக்கேணியில் உள்ள பார்ப்பனர்கள் வீடுகளில் ‘பிராமின்ஸ் ஒன்லி’

என்று எழுதித் தொங்கவிட்டிருக்கின்றதே இது ஏன்? பஞ்சமர்கள், நாய்கள், பெருவியாதிக்காரர்கள் பிரவேசிக்கக் கூடாது என்று சென்னை ஓட்டல்களில் போர்டு பலகைகள் போடப்பட்டிருக்கின்றதே இது ஏன்? முஸ்லீம்களுக்கும் கிறிஸ்தவர்களுக்கும் இடம் இல்லை என்று எழுதித் தொங்க விட்டிருக்கிறதே இது ஏன்? இவையெல்லாம் வகுப்புவாதமல்லவா? வகுப்பு பிரிவினையை காட்டவில்லையா? நம்மில் நாலு வகையற்ற கூலிகள் வயிற்றுப் பிழைப்புக்கு பார்ப்பன அடிமையாகி நம்மைக்கண்டு குலைப்பதாலேயே பார்ப்பான் செய்யும் அயோக்கியத்தனங்கள் மறைக்கப்பட்டு போய் விடுமா? எதற்கு ஆக நம்மை வைவதற்கு இந்த பார்ப்பனர்கள் கூலிகளை அமர்த்தி ஏவிவிட வேண்டும்? இந்த வசவினால் என்ன காரியம் சாதித்து விட முடியும்? அந்தக் கூலி நாம் கொடுத்து அவர்களையே பார்ப்பனர்கள் மீது ஏவி விட வேண்டும் என்று நினைத்தால் அது முடியாத காரியமாகி விடுமா?

இம்மாதிரி வைவதாலும் குலைப்பதாலும் என்ன நன்மை ஏற்பட்டுவிடும்? வகுப்பு உரிமையை விட்டுவிடுவோமா? அல்லது வெள்ளைக்காரன்தான் ஆகட்டும் இந்த காலித்தனமான வசவுக்குப் பயந்து நாட்டைவிட்டு ஓடிவிடுவானா? ஒவ்வொரு காலித்தனமும் வெள்ளைக்காரனையும் அவனது ஆக்ஷியையும் இந்தியாவில் நிலை நிறுத்தி ஆணிவைத்து அடிப்பதாகும். ஒவ்வொரு வசவும் காலித்தனமும் வகுப்புவாதத்தை கிளப்பிவிடுவதாகுமே தவிர சிறிதும் குறைப்பதாக ஆகாது. கூலிகளை அமர்த்தி காலித்தனத்திலும் வசவிலும் வெற்றிபெறவோ வகுப்பு உரிமையை ஒழிக்கவோ முடியும் என்று பார்ப்பனர்கள் கருதுவது அவர்களை ஏமாற்றிக் கொள்வதேயாகும். இவைகளுக்காக ஒருநாளும் நாம் பயந்து கொள்ள முடியாது. வட்டியுடன் திருப்பிக் கொடுத்து விட்டுத்தான் வேறு வேலை பார்க்கச் செய்யும். இன்று இதோ பாருங்கள். (காவேரிப்பட்டணத்தில்) ‘திரும்பிப் போடா நாயுடு நாயே’ என்று இந்த சுவரில் எழுதப்பட்டு இருக்கிறது. இதன் கருத்து என்ன? பார்ப்பானின் ஆத்திரம் இவ்வளவு இருக்கிறது, அவனது கூலியின் குலைக்கும் தன்மை அவ்வளவுதூரம் போய்விட்டது என்பதைத்தான் காட்டுகிறது.

வகுப்புவாதம் இல்லாதவர்கள் நாயுடு நாயே என்று ஏன் எழுத வேண்டும்?

ஆகவே தோழர்களே நான் சொல்பவைகளை அப்படியே நம்பிவிடாமல் எல்லாவற்றையும் யோசித்துப் பார்த்து ஒரு முடிவுக்கு வாருங்கள்.

குறிப்பு: 06.05.1937 இல் தர்மபுரி யூனியன் மைதானத்திலும் 07.05.1937 இல் காவேரிப்பட்டணம் யூனியன் சத்திரத்திலும் நடைபெற்ற பொதுக் கூட்டங்களில் ஆற்றிய உரை.

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 16.05.1937

கவர்னர் பிரபு நடத்தை கண்டனம்

9.5.37ந்தேதி சென்னையில் நடந்த ஜஸ்டிஸ்கட்சி நிர்வாக சபைக் கூட்டத்தில் சென்னை கவர்னரின் நடத்தையை கண்டித்து ஒரு தீர்மானம் போடப்பட்டிருப்பதை வாசகர்கள் உணர்ந்திருப்பார்கள். இதன் காரணம் மந்திரிசபை அமைப்பதில் கவர்னர் நடந்து கொண்ட மாதிரியேயாகும்.

இவ்விஷயத்தைப்பற்றி சென்ற மாதத்திலேயே நாம் கண்டித்து எழுதியிருந்தது வாசகர்கள் அறிந்திருக்கலாம். அதை கவனித்து ஜஸ்டிஸ் கட்சி நிர்வாக சபையானது கவர்னர் பிரபு நடத்தையைக் கண்டித்து தீர்மானம் செய்ததை நாம் மனப்பூர்வமாகப் பாராட்டி வரவேற்கிறோம்.

உண்மையிலேயே எவ்வளவோ கஷ்ட நஷ்டங்கள், கெட்ட பெயர்கள், வீண் பழிகள், எதிரிகளின் விஷமப் பிரசாரம் ஆகியவைகளுக்கு ஆளாகிக்கொண்டும் இரட்டை ஆக்ஷியில் சர்க்கார் மெம்பர்களின் தொல்லைகளை சமாளித்துக்கொண்டும் ஜஸ்டிஸ் கட்சியானது அரசியல் நிர்வாகத்தை நடத்தி வந்ததற்கு வேலை முடிவில் அரசாங்க தலைமை அதிகாரியான கவர்னர் பிரபு நடந்துகொண்ட மாதிரியானது மிகவும் வருந்தக் கூடியது என்பதில் சிறிதும் சந்தேகம் இல்லை.

இந்தியாவில் உள்ள இதர 10 மாகாணங்களில் காங்கிரஸ் வெற்றி பெற்ற மாகாணங்கள் 5. அவ்வென்று மாகாணங்களிலும் உள்ள கவர்னர்களில் ஒருவராவது மந்திரிசபை அமைக்கச் செய்ததில் இம்மாதிரி நடந்து கொள்ளவேயில்லை என்பதை வாசகர்களுக்கு நினைவூட்டுகிறோம். ஒவ்வொரு கவர்னரும் எதிர்க்கட்சி தலைவரையும் அல்லது சட்டசபை தேர்தலில் நின்று வெற்றி பெற்றவர்களையும் தான் அழைத்து மந்திரிசபை அமைக்கச் செய்திருக்கிறாரே ஒழிய தனிப்பட்ட நபரை அழைக்கவே இல்லை. ஒழுங்கு முறையாகச் சொல்லவேண்டுமானாலும் வெற்றி பெற்ற மெஜாரிட்டி கட்சியார் மந்திரி பதவி ஏற்றுக் கொள்ள எந்தக் காரணத்தாலாவது முடியாமல் போனால் நாகரீக ஒழுங்கு முறைப்படி அடுத்த மெஜாரிட்டி கட்சியாரை அழைத்து யோசனை கேட்க வேண்டியது முறையாகும். இன்னமும் பேசப்போனால் அதிகாரத்தில் - பதவியில் இருந்து வரும் கட்சி தோல்வி அடைந்துவிட்ட போதிலும் கூட அக்கட்சி தலைவரை முதலில் கலந்து பேசியே மேலால் மற்ற கட்சி தலைவர்களுடன் பேசவேண்டியது கிரமமான பொறுப்புடையவர்கள்

செய்கையாகும் என்று கூடச் சொல்லலாம். ஜஸ்டிஸ் கட்சி தலைவர் தேர்தலில் தோல்வி அடைந்து இருந்தாலும் ஏப்ரல் மாதம் முதல் தேதி வரை அவர் முதல் மந்திரியாய் இருந்து வந்திருக்கிறார் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அப்படி இருக்கும் போது காங்கிரஸ்காரர்கள் மந்திரி பதவி ஏற்க முடியாமல் போனவுடன் 29-ந் தேதியில் கவர்னர் பிரபு முதல் மந்திரியை கலக்காமலும் ஆக்டிங் கவர்னர் வேலை பார்த்தவரும் நிர்வாகசபை வைஸ்பிரசிடெண்டுமான சர்.கே.வி. ரெட்டி நாயுடுவை கலக்காமலும் கனம் சீனிவாச சாஸ்திரியாரை அதுவும் தேர்தலில் நிற்காதவரும், தன் கட்சி பேரால் தேர்தலுக்கு ஒரு ஆளைக்கூட நிறுத்தாதவரும், தன்னை பின்பற்ற சட்ட சபையில் ஒருவர் கூட இல்லாதவருமான சீனிவாச சாஸ்திரியாரை, அதுவும் ஜஸ்டிஸ் கட்சியை சதா வைது கொண்டு இருந்தவரும், காங்கிரசை சதா ஆதரித்துக் கொண்டு இருந்தவருமான சீனிவாச சாஸ்திரியாரை கவர்னர் அழைத்தாரென்றால் இந்த நடத்தை எப்படி நியாயமானதாகும் என்பது நமக்குப் புலனாகவில்லை. ஆழ்ந்து கவனித்துப் பார்த்தால் “ஒழுங்கு முறை நாசமாய் போனாலும் பரவாயில்லை. ஜஸ்டிஸ் கட்சியை அவமானப்படுத்த வேண்டும் அதன் தலைவரை அவமானப்படுத்த வேண்டும்” என்று கருதித்தான் அக்கட்சியின் எதிரியைத் தேடிப்பிடித்து கூப்பிட்டிருக்க வேண்டும் என்று தான் கருத வேண்டியிருக்கிறது.

ஜஸ்டிஸ் கட்சி பார்ப்பனரல்லாதார் சமூக நன்மைக்கு ஆக உழைத்து வருவதும் தோழர் சாஸ்திரியார் கட்சி (ஏதாவதிருந்திருந்தால்) அது பார்ப்பனர்களின் நன்மைக்கு ஆகவே உழைத்து வருவது என்பதும் பல உதாரணங்களால் சர்க்கார் உணர்ந்திருந்தும், பார்ப்பனர்கள் அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் முதல் காங்கிரசுக்கு ஆதரவளித்து இருந்தும் ஒரு கவர்னர் பிரபு பார்ப்பனரையே கூப்பிட்டு மந்திரி சபை அமைக்கும்படி வேண்டியதானது கோஷன் பிரபு கவர்னராய் இருக்கும் போது ஜஸ்டிஸ் கட்சி தோல்வி அடைந்தவுடன் நடந்துகொண்ட மாதிரியைப் பின்பற்றினார் என்று தான் கருத வேண்டி இருக்கிறது.

அதாவது 1926-ல் ஜஸ்டிஸ் கட்சி தோல்வி அடைந்த உடன் இப்போது எர்ஸ்கின் பிரபு தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியாரிடம் வைத்திருக்கும் அன்பு போலவே கோஷன் பிரபு சர்.சி.பி. ராமசாமி அய்யரிடம் அன்பு வைத்து ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கு தொல்லை உண்டாக்கும்படி செய்தார். அப்போதைய அரசாங்கத்தில் பார்ப்பனர்களுக்கே 100-க்கு 100 பிரைஸ் விழுந்து வந்தது. ஜஸ்டிஸ் இயக்கத் தலைவராயிருந்த பனகால் அரசரை இதுபோலவே அலட்சியம் செய்து அகௌரவப் படுத்தினர். ஆனால் காலம் கோஷன் பிரபுவுக்கும் சர்.சி.பி.அய்யருக்கும் அனுகூலமாக இல்லாமல் போய்விட்டது. கோஷன் பிரபு மீது ஜஸ்டிஸ்

கட்சி நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானத்தை நிறைவேற்றிய பின் கடைசியாக பிரபு வழிக்குவந்தார். இதே “மெயில்” பத்திரிகையும் அதுசமயம் பார்ப்பனர்களை நம்பக் கூடாது என்று தலையங்கம் எழுதிற்று. அதன் பின்புதான் பார்ப்பனர்களால் பிடித்து வைக்கப்பட்ட மந்திரிகளும் (ஜஸ்டிஸ் கக்ஷி தேர்தலில் தோற்று இருந்தாலும் கூட மந்திரிகள்) ஜஸ்டிஸ் கட்சி மந்திரிகளாகவே இருந்து வந்தார்கள். ஆகவே அது போன்ற சம்பவத்தையே இப்போதும் எர்ஸ்கின் பிரபுவும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறார் என்று கருதி மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தைப் பற்றி யார் என்ன குறை கூறிய போதிலும் அதன் பார்லிமெண்டரி முறையானது உலகின் மதிப்பிற்கு உரியது என்று எவரும் சொல்லுவார்கள். அப்படிப்பட்ட பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் நமது மாகாணத் தலைவர் இப்படி ஒழுங்கை அலட்சியம் செய்து நடந்து கொண்டதை நாம் அலட்சியமாய் கருதிவிட முடியாது. ஏனெனில் இந்த மனப்பான்மை இனியும் என்ன என்ன செய்யக்கூடுமோ என்பது பற்றி ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டி இருக்கிறது. அதனாலேயே இக்கண்டனத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ளவேண்டியதாயிற்று.

நிற்க, சர்க்கார் உத்தியோகத்தில் உள்ள பார்ப்பனர்கள் அத்தனை பேரும் காங்கிரசுக்கு ஒட்டு செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை சர்க்காரார் ஆதாரத்துடன் தெரிந்து இருந்தும் உத்தியோக நியமன விஷயத்தில் பார்ப்பனர்களுக்கு இன்னமும் சலுகை காட்டிக் கொண்டு வருகிறது என்றால் சர்க்காராரே காங்கிரஸை விரும்புகிறார்களா என்பதும் யோசிக்கத் தகுந்த விஷயமாய் இருந்து வருகிறது. பார்ப்பனர்கள் மொத்த ஜன சங்கையில் 100-க்கு 3 பேர்களே இருக்கிறார்கள். இன்று ஏறக்குறைய அநேக பெரிய உத்தியோகங்களில் 100-க்கு 50க்கு மேலாகவும் ஐ.சி.எஸ். ஜூடிஷல் ஆகியவைகளில் இன்னும் அதிகமாகவும் இருந்து வருகிறார்கள். இப்படி இருக்க இப்போதைய சர்க்கார் உத்திரவு பார்ப்பனர்களுக்கு 100-க்கு 16 வீதம் உத்தியோகம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று இருக்கிறது. இந்த உத்திரவு இனியும் இருக்கவேண்டுமா என்று கேட்கின்றோம்.

நமது கவர்னர் பிரபு அவர்கள் காங்கிரசை ஆதரிக்காதவராய் இருப்பார்களேயானால் காங்கிரசை ஆதரித்த உத்தியோகஸ்தர்கள் ஜாதியான பார்ப்பனர்களுக்கு ஏன் 100-க்கு 300, 400, 500 பங்கு அதிகமாக உத்தியோகங்கள் வழங்க வேண்டும் என்று கேட்கின்றோம். வகுப்பரிமையை காப்பாற்றுவதற்கு ஆகவே உறுதி மொழி கொடுக்கவில்லை என்று இந்திய மந்திரி அவர்கள் சொன்னதின் கருத்து இதுதானா என்று கேட்கின்றோம். வகுப்பரிமையை காப்பாற்றுவதை முதல் கொள்கையாகக் கொண்ட மந்திரிகளின் தன்மையும் இதுதானா என்று கேட்கின்றோம்.

உத்தியோகம் ஏற்றுக்கொண்டு இன்றைக்கு ஒன்றரை மாதகாலமாகியும் இம்மந்திரிகள் இது விஷயத்தில் இன்னமும் ஒன்றும் செய்யாமல் இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்க காரியமாகும். நிலவரியை 100-க்கு 75 வீதமாகக் குறைக்க இருந்த சாவகாசமும் ஊக்கமும் அவசரமும் இந்த உத்தியோகக் கொள்ளை விஷயத்தில் கவனம் வைத்து நீதி செலுத்த இடம் கொடுக்கவில்லையா என்று கேட்கின்றோம். மற்றும் இம்மந்திரிகளுக்கு ஜனங்களின் நம்பிக்கைக்கு பாத்திரமாகவேண்டும் என்கின்ற கவலை கூட இல்லையா? என்றும் கேட்கின்றோம்.

ஆதலால் கவர்னர் பிரபு அவர்களும் கனம் மந்திரிகளும் இனியாவது கவனித்து தங்களது தவறுதல்களைத் திருத்திக்கொள்ள முயற்சிப்பார்களாக.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 16.05.1937

உலகில் பெரிய வெட்கக்கேடு

காங்கிரஸ்காரர்கள் மெஜாரிட்டியாய் வெற்றி பெற்றார்கள். பெற்ற பிறகு போர்டு சென்ட் ஜார்ஜ் கோட்டை வாயில்படியில் நின்றுகொண்டு கூப்பாடு போடுகிறார்கள். திருட்டுத்தனமாக கவர்னர்கள் வீட்டுக்கு போய் ஓலமிடுகிறார்கள். கோட்டை வாசல் திறந்து கிடந்தும் உள்ளே இருக்கும் கவர்னர் பிரபு கோட்டைக்குள் வாருங்கள் வாருங்கள் என்று அழைத்தும் போக முடியாமல் அழுகிறார்கள். வெற்றி பெற்ற “வீரர்கள்” எல்லோருக்கும் தலைவர் உள்பட உள்ளே போகவும் மந்திரி பதவி ஏற்கவும் சம்பளத்தை வாங்கி மூட்டை கட்டவும் அளவு கடந்த ஆசை இருந்தும் கவர்னர் பிரபுவுக்கும் எப்படியாவது இவர்கள் தலையில் மந்திரி பதவியை கட்டி அடித்து தனது காரியத்தை கஷ்டமில்லாமல் ஆக்கிக்கொள்ளலாம் என்கின்ற கருத்தில் தாராளமாய் இடம் கொடுத்தும் போலி வெட்கமும் ஜனங்களுக்குக் கொடுத்த இமயமலை போன்ற வாக்குறுதிகளும் பின்னே நின்று கொண்டு மின்சார சக்தி இழுப்பது போல் இழுக்கிறது. அதுவும் ஒரு அடி முன்னே போனால் இரண்டு அடி பின்னுக்கு இழுக்கிறது. இந்த விதமாக ஒரு காட்சி இதுவரை உலகத்தில் எங்குமே நடந்திருக்காது என்றே சொல்லலாம். இதுபோன்ற பெரியதொரு வெட்கக்கேடான சம்பவமும் இதுவரை உலகில் எங்குமே நடந்திருக்காது என்றும் சொல்லலாம். “கெட்டிக்காரன் புளுகு எட்டு நாளையில்” என்று ஒரு பழமொழி சொல்லுவார்கள். அதே மாதிரி ஒரு மாதத்தில் காங்கிரஸ்காரர்களின் புளுகு வெளியாகி காங்கிரஸ்காரர் நிலை பச்சவாதம் பிடித்த உடல் போல் அசைவின்றிக் கிடக்கும்படி செய்து விட்டது.

மந்திரிகளை வைவதோடு காங்கிரஸ்காரர்கள் வெற்றி பெற்றதின் பயன் முடியப்போகிறது.

மலையாளத்தில் ஒரு பழமொழி உண்டு. அதாவது

“சாவி என்கிட்டதானே இருக்கிறது” என்பதாகும்.

இதன் கருத்து என்னவென்றால் ஒரு மலையாள நம்பூதிரி பார்ப்பான் குளத்தில் குளிக்கும்போது தன் கைப்பெட்டியை மேட்டில் வைத்து விட்டு குளித்தான். பார்ப்பான் முங்கி குளித்து உடல் தேய்த்துக் கொண்டிருக்கும் போது பெட்டியை ஒருவன் எடுத்துக்கொண்டு போய்

விட்டான். பார்ப்பான் குளித்து விட்டு மேட்டுக்கு வந்து பெட்டியைப் பார்த்தான். காணக்கிடைக்கவில்லை. விசனத்தோடு சுற்றிச் சுற்றிப் பார்த்தான். இந்த சமயத்தில் பார்ப்பானுக்கு சந்தோஷகரமான விஷயம் ஒன்று தென்பட்டது. உடனே ஆனந்தம் கொண்டு பெட்டி காணாமல் போன விசனத்தை மாற்றிக்கொண்டான். என்ன தென்பட்டது என்றால் “பெட்டி போய் விட்டதால் என்ன கஷ்டம், சாவி நம்மிடம் தானே இருக்கிறது. எடுத்துக்கொண்டு போனவன் சாவி இல்லாமல் என்ன செய்துவிட முடியும்?” என்று நினைத்து மகிழ்ந்தானாம்! அதுபோல் காங்கிரஸ்காரர் மந்திரி பதவி இழந்து விட்டு தங்கள் ஏமாந்த தனத்துக்கு ஆக சங்கடப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது அவர்களுக்கு “ஏற்பட்ட சந்தோஷக்குறி”க்கு ஆதாரமெல்லாம் வேறு யார் மந்திரி வேலைபார்த்தால் தான் அதில் என்ன பிரயோஜனம் ஏற்படப் போகிறது? மெஜாரிட்டியாய் வந்தவர்கள் நாம் தானே, வேறு மந்திரிகள் என்ன செய்து விடமுடியும் என்று கருதி திருப்தி அடைகிறார்கள்.

மந்திரி தன்மையினால் மக்களுக்கு செய்யக்கூடிய நன்மைகளை யெல்லாம் இந்த “இடைக்கால” மந்திரிகள் செய்துவிட்டு வெறும் பெட்டியை எறிந்துவிட்டு வரப்போகிறார்கள். அப்போது மெஜாரிட்டிகாரர்கள் உள்ளே போய் “மந்திரி பதவியால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்று நாங்கள் முன்னமே சொன்னதை இப்போது செய்கையில் செய்து காட்டிவிட்டோம்” என்று சொல்லிவிட்டு, மாதத்தையும் ரூபாயையும் மாத்திரம் எண்ணிக்கொண்டு காலம் கடத்தப்போகிறார்கள்.

ஆகவே அரசியலில் இம்மாதிரி வெட்கங்கெட்ட தன்மையும் முட்டாள்தனமான நடத்தையும் நமது காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு ஏற்பட்டது போல் வேறு யாருக்கும் ஏற்பட்டிருக்காதென்றே சொல்லுவோம்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 16.05.1937

பார்ப்பன விஷமம்

சென்னை அரசாங்கத்தின் தற்கால மந்திரிகள் நிலவரியில் 100க்கு 25 வீதம் குறைத்து வெளியிட்டிருக்கும் அறிக்கையைப் பார்த்து பொறாமைப்பட்ட காங்கிரஸ் - பார்ப்பனப் பத்திரிக்கைகள் சிறப்பாக “சுதேசமித்திரன்” “இந்த வருஷத்துக்கு இல்லையாம்” என்று தலைப்புக் கொடுத்து பரிகாசம் செய்திருந்தது பற்றி அப்பொழுதே கண்டித்து எழுதினோம்.

இந்த வருஷத்துக்கு குறைத்திருந்தாலும் “சென்ற வருஷத்துக்கு இல்லையாம்” என்று விஷமத்தனமாக குறை கூறித்தான் இருக்குமே ஒழிய குறைத்தது பற்றி ஒரு நாளும் திருப்தி அடையவோ நன்றி காட்டவோ முன்வராது. ஏனெனில் அது அந்த வகுப்பின் சுபாவமேயாகும். எப்படியாவது பார்ப்பனரல்லாதார் முன்னேற்றத்தை தடுப்பதையே நோக்கமாகக்கொண்டு குறை கூறி விஷமப் பிரசாரம் செய்யும் கூட்டம் ஒரு நாளும் யோக்கியமாய் நடந்துகொள்ள முடியாதல்லவா?

இது ஒரு புறம் இருக்க, மற்றொரு புறம் பம்பாய் மந்திரிகளைப் பற்றியும் இதே மாதிரி விஷமப் பிரசாரம் செய்ய “சுதேசமித்திரன்” முன்வந்து விட்டது. அதாவது 14-5-37ந் தேதி மித்திரன் பத்திரிக்கையில் “மது விலக்கேனும் உண்டா” என்று தலைப்புக்கொடுத்து பம்பாய் மந்திரியை மது விலக்கு கூடச் செய்யவில்லை என்று குறை கூறுகிறது. பம்பாய் மந்திரிசபை மதுவிலக்குக்கு ஒரு திட்டம் போட்டு பரீக்ஷார்த்தமாக சில கடைகளை மூடுவதாகத் தெரிவித்திருக்கிறது. அதைப் பார்த்து மேலால் என்ன செய்யப் போகிறது என்று பார்க்காமலும் அல்லது வேறு முறைகள் சொல்லாமலும் “மதுவிலக்கேனும் உண்டா” என்று பழிகூற ஆரம்பித்திருப்பது எப்படி யோக்கியமான காரியம் ஆகும் என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை.

1927ம் வருஷத்தில் சென்னை அரசாங்கத்தில் காங்கிரஸ் மந்திரியாக இருந்தவர் மது விலக்கைப்பற்றி ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் கேட்ட கேள்விக்கு “மதுபானம் கெட்டதா நல்லதா என்பது பற்றி யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்” என்று பதில் சொன்னார்.

மற்றும் காங்கிரஸ் தலைவர் தோழர் சத்தியமூர்த்தி அவர்களை உங்களது மதுவிலக்குத் திட்டம் என்ன என்று ஜஸ்டிஸ் கஷியார் கேட்ட போது “பூரண சுயராஜ்யம் கிடைத்தாலல்லாமல் மதுவிலக்கு சாத்தியமில்லை”

என்று பதில் சொன்னார். காங்கிரசும் மதுவிலக்கின் பேரால் எவ்வளவோ லக்ஷக்கணக்கான பணங்களைப் பொது மக்களிடம் இருந்து வசூல் செய்து அரசியல் காரணங்களை மனதில் வைத்து மறியல் செய்யச் செய்தபோது தண்டனையும் அடக்கு முறையும் அதிகமானவுடன் “இனிமேல் மறியல் செய்வதில்லை” என்று அரசாங்கத்துக்கு எழுதிக்கொடுத்துவிட்டு ஓடிவிட்டு இப்போது மந்திரிகளைப் பார்த்து மதுவிலக்கேனும் உண்டா என்றால் இதில் சிறிதாவது நாணயம் இருக்கிறதா என்று கேட்கின்றோம்.

இம்மாதிரியே பார்ப்பனர்களும் அவர்களது பத்திரிகைகளும் எந்த விதத்திலும் தங்களையும் தங்கள் அடிமைகளையும் தவிர வேறு எப்படிப்பட்டவர்களும் தலையெடுக்க வொட்டாமல் அழுத்துவதையே ஜன்மக் குணமாகக்கொண்டு தொல்லை விளைவித்து வருகிறார்கள். இவ் விஷமங்களை நமது பாமர மக்கள் நம்பிக்கொண்டு கூடவே கோவிந்தா போடுகிறார்கள்.

இப்படிப்பட்ட இழி நிலை மாறினால் ஒழிய நாட்டிற்கு நலம் உண்டாவது மிகமிக அருமை என்றே சொல்லுவோம்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 16.05.1937

தினசரி பத்திரிகை

பார்ப்பனரல்லாதாருக்குத் தினசரிப் பத்திரிகை இல்லை என்பதைப்பற்றி சென்றவாரம் நாம் “குடி அரசில்” தலையங்கம் எழுதி இருந்தது வாசகர்கள் அறிந்திருக்கலாம். அதில் குறிப்பிடப்பட்டது போலவே சென்னையில் 9-5-37ல் கூடிய ஜஸ்டிஸ் கட்சி நிர்வாக சபை கூட்டத்தில் இதுபற்றி யோசிக்கப்பட்டு இப்போது சென்னையில் வாரம் இரு முறையாக நடக்கும் “விடுதலை” பத்திரிகையை ஈரோட்டுக்கு மாற்றி ஈரோட்டிலேயே தினசரியாக நடத்துவதென்றும் அதன் நஷ்டத்திற்கு ஆக ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை தனிப்பட்ட முறையில் சில கனவான்கள் உதவி வருவதென்றும் மேல் கொண்டு வேண்டியிருக்கும் தொகையை மற்றும் பல கனவான்களிடமிருந்து தோழர் ஈ.வெ. ராமசாமி வசூலித்துக்கொள்ள வேண்டியது என்றும் தீர்மானம் செய்யப்பட்டது.

அதன்படி ‘விடுதலை’ பத்திரிகையை தினசரியாக நடத்த ஈரோட்டில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது. கலக்டர் அவர்களுக்கும் அனுமதி அளிக்கும்படி விண்ணப்பம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

அனேகமாய் இந்த தடவை தினசரி விஷயம் வெற்றி பெறலாம் என்றே கருதுகிறோம்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 16.05.1937

முஸ்லீம்களுக்கு எச்சரிக்கை

இந்தியாவில் முஸ்லீம்கள் சுமார் 9 கோடி ஜனசங்கை இருக்கலாம் என்று மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் மத விஷயங்களிலும் சமூக வாழ்க்கை விஷயங்களிலும் இந்துக்களுடன் மாறுபட்டவர்கள். இந்துக்களும் முஸ்லீம்களை சமூக மதவிஷயங்களில் மாறுபட்டவர்களாகவே கருதி வந்திருக்கிறார்கள். இந்துக்கள் மெஜாரிட்டியாகவும் முஸ்லீம்கள் மைனாரிட்டியாகவும் இருந்து வருவதாலும் இந்து மத சம்பிரதாயங்கள் மத ஆதாரங்கள் ஆகியவற்றில் முஸ்லீம் சமூகத்தையும் மதத்தையும் இழித்துக் கூறப்பட்டிருப்பதாலும் இந்துக்களால் முஸ்லீம்கள் தாழ்மையாகக் கருதப்பட்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

இந்தியாவில் அரசியல் உத்தியோக கிளர்ச்சி ஏற்பட்டு உத்தியோகங்களை இந்திய மக்களுக்கு அரசாங்கத்தார் அளிக்க ஏற்பட்ட காலமுதல் ஒவ்வொரு மதமும் ஜாதியும் வகுப்பும் உத்தியோகங்களுக்கு போட்டி போட முன்வந்ததின் மூலம் தாழ்மையாயும் இழிவாயும் கருதப்பட்டு வந்த பெரும்பான்மையான மதங்களும் ஜாதிகளும் ஒருவாறு கண்விழிக்கத் தொடங்கி தங்களது இழிவுகளையும் பின்நிலையையும் நிவர்த்தித்துக் கொள்ள முயற்சித்து ஒரு அளவுக்கு வெற்றிபெற்றும் வருகின்றன. இந்த முறையினால்தான், இந்திய முஸ்லீம் சமூகமானது குறிப்பாக தென் இந்திய முஸ்லீம் சமூகமானது இந்த 10, 20 வருஷத்துக்குள் 100-க்கு 100 வீதம் என்று சொல்லும்படியான அளவுக்கு முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறது. இதையாரும் மறுக்க முடியாது என்றே சொல்லுவோம்.

இந்திய தேசிய காங்கிரசு என்பது 1885ல் ஏற்பட்டதானாலும் 1890-ஆம் வருஷத்திலேயே காங்கிரசின் பயனாய் முஸ்லீம் சமூகத்துக்கு ஏற்படக்கூடிய கெடுதியை தீர்க்க தரிசனம்போல் அறிந்து அக்காலத்திய முஸ்லீம் தலைவர்கள் அரசாங்கத்தோடு போராடி தங்கள் உரிமைக்கு பங்கம் வராதபடி காப்பாற்ற முயற்சித்திருக்கிறார்கள். 1890 முதலே முஸ்லீம்களுக்கும் இந்திய தேசிய காங்கிரசுக்கும் யாதொரு சம்மந்தமும் இல்லை என்கின்ற கூச்சல் இருந்து கொண்டே வந்திருக்கின்றது. ஏதோ ஒன்று இரண்டு சுயநல முஸ்லீம்களை காங்கிரஸ் பல சூழ்ச்சிகளால் தம் கைவசப்படுத்தி “முஸ்லீம்கள் காங்கிரசில் இருக்கிறார்கள்” என்று வேஷம் காட்டி வந்திருந்த போதிலும் 1900-வருஷ முதலே காங்கிரசுக்கு

விரோதமாய் முஸ்லீம்கள் முஸ்லீம் சமூக சங்கங்களை ஏற்படுத்திக்கொண்டு அவற்றின் மூலமே தங்கள் சமூக அரசியல் உரிமைகளைக் காப்பாற்றி வந்திருக்கிறார்கள். முஸ்லீம்களின் சங்கங்களின் மூலமாக வேண்டிக் கொள்ளப்பட்ட வேண்டுகோள்களின் மீதிலேதான் சர்க்கார் இதுவரை முஸ்லீம்களுக்கு என்று அளித்து வந்த உரிமைகள் எல்லாம் அளிக்கப் பட்டிருக்கின்றனவே ஒழிய ஒரு காரியமும் காங்கிரசால் முஸ்லீம்களுக்கு ஏற்படவே இல்லை.

அன்றியும் காங்கிரசானது முஸ்லீம்களுக்கு என்று தானாக இதுவரை ஒரு நலனையும் அளிக்கவில்லை என்பதோடு ஒரு நலனைப்பற்றியும் கவனிக்கவில்லை என்பதுமல்லாமல் கூடுமானவரை அவ்வப்போது முஸ்லீம் கோரிக்கைகளுக்கும் நலன்களுக்கும் அரசாங்கத்தாரால் அளிக்கப்படும் சௌகரியங்களுக்கெல்லாம் கூட முட்டுக்கட்டையாய் இருந்தே வந்திருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது.

அப்படி யாராவது மறுப்பதாய் இருந்தாலும் அனேக ஆதாரங்களை அதற்கு மாறாக எடுத்துக்காட்ட நம்மால் கூடும். அப்படி இருக்க இப்போது காங்கிரஸ்காரர்கள் சில முஸ்லீம்களை தம் வசப்படுத்திக்கொண்டு அவர்கள் மூலம் முஸ்லீம் சமூகத்தையே காங்கிரசில் இழுக்க முயற்சி செய்கிறார்கள். அது மாத்திரமல்லாமல் முஸ்லீம் ஸ்தாபனங்களையும் ஒழிக்கப் பார்க்கிறார்கள். அன்றியும் முஸ்லீம்களின் தலைவர்களையும் குறைகூறி பழிசுமத்தி அவர்கள் மீது முஸ்லீம் பாமர மக்களுக்கு வெறுப்பு ஏற்பட சூழ்ச்சி செய்கிறார்கள். உதாரணமாக தோழர் மகம்மதலி ஜின்னா அவர்களையும் மௌலானா ஷவுக்கதலி அவர்களையுமே “நீங்கள் எப்படி முஸ்லீம்களின் தலைவர்களாவீர்கள்” என்று கேட்கிறார்கள். ஒத்துழையாமை காலத்தில் இவர்களையும் இன்னும் பல சாதாரண நபர்களையும் முஸ்லீம்களின் தலைவர்கள் என்று காங்கிரஸ்காரர்களே விளம்பரம் செய்து கொண்டு அவர்களது நிழலிலேயே மறைந்துகொண்டு அவர்களைக் காட்டி மக்களை ஏமாற்றி மரியாதை பெற்றுவந்த காங்கிரஸ் தலைவர்களும் சர்வாதிகாரிகளும் “இப்போது உங்களுக்கு யார் முஸ்லீம் சார்பாய் பேச அதிகாரம் கொடுத்தது” என்று கேட்க தைரியம் பெற்றுவிட்டார்கள்.

தோழர் மகம்மதலி ஜின்னா அவர்கள் இதுவரை அரசாங்கத்தினிடமிருந்து ஒரு உதவியும் அடைந்தவரல்ல. எதிர் பார்த்தவருமல்ல. எந்தச் சமயத்திலும் அரசாங்கத்துக்கு அடிமையாய் இருந்தவருமல்ல. ஒரு விஷயத்திலாவது முஸ்லீம்களின் நலனை அலக்ஷியம் செய்தவருமல்ல. அப்படிப்பட்ட ஒரு வீரரை இன்று காங்கிரஸ் பத்திரிக்கைகளும் அவர்களது கூலிப்பத்திரிகைகளும் சர்க்கார் தாசர் என்று குறை கூறி உள் எண்ணம் கற்பிக்க முயற்சிக்கின்றன. இதற்கு ஏற்றாற்போல் இரண்டொரு கூலி ஆசாமிகளும் முஸ்லீம் பத்திரிக்கைகளும் தங்கள் சுயநலங்களை

உத்தேசித்து கூடவே கோவிந்தாப் போடுகின்றன. இதை முஸ்லீம் பொதுஜனங்கள் உணர்ந்து அப்படிப்பட்ட கூலி முஸ்லீம்களுக்கு தக்க புத்தி கற்பிப்பார்களாக.

முஸ்லீம் தலைவர்களுக்கும் காங்கிரசுக்கும் இன்று உள்ள பிணக்குகள் அரசியலில் விகிதாச்சார பிரதிநிதித்துவமும் தங்கள் மத மேம்பாடுகள் மற்ற மதங்களுக்கு அடிமைப்படக் கூடாது - தலைசாயக் கூடாது என்பதுமேயாகும்.

இந்த இரண்டு காரியத்துக்கு காங்கிரஸ் இணங்குகிறதா என்பதுதான் இப்போதைய கேள்வி. முஸ்லீம்கள் அரசியலில் பிரதிநிதித்துவம் விகிதாச்சாரம் கேட்பதை காங்கிரஸ் வகுப்புவாதம் என்கின்றது. காங்கிரஸ் தலைவரான தோழர் ஜவஹர்லாலோ “வகுப்பு உரிமை விகிதாச்சாரம் கொடுப்பதைவிட சுயராஜ்யம் இல்லாமலிருப்பதே மேல்” என்கிறார். காங்கிரஸ் திட்டத்திலும் வகுப்புத் தீர்ப்பை ஒழிப்பது என்பது முதல் இடம் பெற்றிருக்கிறது. ஆகவே காங்கிரசானது அத்திட்டத்தை அடியோடு எடுத்துவிட்டால் ஒழிய இன்றைய நிலையில் எந்த உண்மை முஸ்லீம்காவது காங்கிரசில் வேலை இருக்குமா என்று கேட்கிறோம்.

மத விஷயத்தில் இந்து மகாசபை என்றும் வர்ணாச்சிரமசபை என்றும் இந்துமத ஆதாரங்களைக் காப்பாற்றி அவற்றின் கட்டளைகளை அமுலுக்கு கொண்டு வருகிற சபை என்றும் இந்தி பானஷயை இந்தியாவின் பொது பானஷயாக ஆக்கும் சபை என்றும் முஸ்லீம்களை இந்து மதத்திற்கு இழுக்கும் சபை என்றும் இந்துக்கள் பல சபைகளை வைத்துக்கொண்டு அவைகளின் பிரசார செலவிற்கு ஆக 10 லக்ஷக்கணக்கான ரூபாய்களை சேகரித்து வைத்துக்கொண்டு அவைகளின் மூலம் தங்கள் மதத்திற்கு ஆதிக்கம் தேடிக்கொள்ளக் கருதிக்கொண்டிருக்கிறவரை முஸ்லீம்கள் மதசம்பந்தமான கவலை எடுத்துக்கொள்ளுவதிலும் ஆசேஷமிருப்பதாக காங்கிரஸ்காரர்கள் சொல்ல முடியுமா என்றும் கேட்கின்றோம்.

எல்லைப்புற காந்தி என்று காங்கிரஸ்காரர்களால் பட்டம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் தோழர் கான் அப்துல் கபூர் கான் சாயபு அவர்கள் இன்று காங்கிரசுக்கு வக்காலத்து பேச வந்துவிட்டார். அவ்வக்காலத்தில் காங்கிரஸ்தான் “முஸ்லீம்களுக்கு நன்மை செய்திருக்கிறதே ஒழிய அரசாங்கம் இதுவரை யாதொரு நன்மையும் செய்யவில்லை” என்று சொல்லுகிற அளவுக்கு துணிந்து விட்டார். அரசாங்கம் முஸ்லீம்களுக்கு நன்மை செய்ததா இல்லையா என்பதைப் பற்றி இப்போது நாம் பேச வரவில்லை. முஸ்லீம்கள் அரசாங்கத்துக்கு ஆதரவாகவோ அடிமையாகவோ இருக்க வேண்டும் என்று நாம் சொல்ல வரவில்லை. ஆனால் காங்கிரஸ் இதுவரை முஸ்லீம் சமூகத்துக்கு கல்வி, அரசியல், பொருளாதாரம், சமுதாய இயல் ஆகிய துறைகளில் ஏதாவது ஒரு சிறு கடுகளவாவது நன்மையாகிலும் உதவியாகிலும் செய்திருக்கிறதா என்று கேட்கின்றோம்.

அல்லது எதிரிடையாகவாவது இல்லாமல் இருந்து வந்திருக்கிறதா என்று கேட்கின்றோம். வடநாட்டைப் பற்றிய முழு விபரமும் நமக்கு தெரியாது என்று சொல்லப்படுமானாலும் தென்னாட்டைப்பற்றி 50 வருஷ அனுபவம் நமக்கு உண்டு என்பதை எவரும் மறுக்கமுடியாது. காங்கிரஸின் சிபார்சால் அநேக பார்ப்பனர்கள் ஹைகோர்ட் ஜட்ஜி நிர்வாகசபை மெம்பர் முதலிய பெரும் பதவிகள் பெற்றார்கள். அந்தப்படி இதுவரை ஒரு முஸ்லீமாவது காங்கிரசால் சிபார்சு செய்யப்பட்டோ காங்கிரஸ் செல்வாக்கினாலோ ஏதாவது பதவி, உத்தியோகம், பட்டம் முதலியவைகள் பெற்றதாகச் சொல்லமுடியுமா என்று கேட்பதோடு அவர்களது கல்விக்கு ஆகவும் மதத்துக்கு ஆகவும் சமூக சமத்துவத்துக்கு ஆகவும் ஏதாவது ஒரு சிறு தீர்மானமாவது நிறைவேற்றப்பட்டதுண்டா வென்று கேட்கின்றோம். சென்னை கார்ப்பரேஷனில் சென்ற மாதம் நடந்த விவாதத்தின்போது முஸ்லீம்கள் பெண் கல்வி விஷயத்திலும் ஆண் கல்வி விஷயத்திலும் காங்கிரஸ் மெம்பர்கள் நடந்து கொண்ட யோக்கியதையை நினைத்துப் பார்க்கவேண்டுகிறோம்.

“காங்கிரசுடன் எல்லைப்புற முஸ்லீம்கள் சேர்ந்திருக்காவிடில் மாகாண சுதந்திரம் கூட கிடைத்திருக்காது” என்று எல்லைப்புற காந்தியார் முஸ்லீம்களுக்கு கூறுகிறார். இதன் கூற்றை முஸ்லீம்கள் தான் உணர வேண்டும்.

எல்லைப்புறத்தை ஒரு மாகாணமாய் பிரித்ததையே இன்னமும் காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆசேஷித்து வருவதை தோழர் கான்கபூர்கான் அறியாரா என்று கேட்கின்றோம். எங்கு பார்த்தாலும் முஸ்லீம்களுக்கு 3, 4 மாகாணத்தில் மெஜாரிட்டி கிடைத்துவிட்டதே என்கின்ற பொறாமைப் பேச்சே காங்கிரஸ் கூட்டங்களில் பேசப்படுவதை முஸ்லீம் தோழர்கள் அறியமாட்டார்களா என்று கேட்கின்றோம்.

மேலும் தோழர் கான் கபூர் கான் அவர்கள் “இந்தியர் நன்மையும் பிரிட்டிஷார் நன்மையும் ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்டதாதலால் முஸ்லீம்கள் காங்கிரசோடுதான் சேரவேண்டு” மென்கிறார்.

அதுபற்றி பின்னால் யோசிக்கலாம். ஆனால் இந்துக்களுக்கும் முஸ்லீம்களுக்கும் உள்ள சம்மந்தமானது இன்றும் இந்தியாவில் ஒவ்வொரு மூலையிலும் இந்து முஸ்லீம் கலகங்களும் அடிதடிகளும் அடிக்கடி நடந்து பல உயிர்கள் இருதரப்பிலும் மாய்ந்துகொண்டு வருகின்றதைப்பற்றி கான் கபூர்கான் சாயபு அவர்கள் கவனித்தாரா என்று கேட்கின்றோம்.

இந்த கலகத்துக்கு ஆஸ்பதமென்ன என்பதையாவது இந்துக்களின் லட்சியமும் முஸ்லீம்களின் கேஷம லாபங்களும் ஒன்றாய் இருக்குமானால் மதக் கலகமும் சமூகக் கலகமும் அடிக்கடி ஏன் ஏற்பட வேண்டும் என்பதையாவது கான் கபூர்கான் சாயபு கவனித்தாரா என்று கேட்கின்றோம்.

இந்த நிலையில் இன்று இந்தியாவுக்கு பிரிட்டிஷ் அரசாங்க மென்பதாகவோ அல்லது வேறு அரசாங்கம் என்பதாகவோ அதாவது இந்து முஸ்லீம் அல்லாத ஒரு அரசாங்கம் என்பதாக ஒரு அரசாங்க ஆட்சி இல்லா விட்டால் முஸ்லீம் சமூகம் என்ன கதிக்காளாவது என்பதை கான் கபூர்கான் சாயபு யோசித்தாரா என்றும் கேட்கின்றோம். அல்லது இந்த மாதிரி கலகங்களுக்கு அந்நிய அரசாங்கம் தான் காரணம் என்று ஏதாவது ஆதாரத்தோடு கூற முடியுமா என்றும் கேட்கின்றோம். காங்கிரசையும் காங்கிரசு தலைவர்களையும் புகழ்ந்து பேசி பெரிய பட்டமும் மரியாதையும் பெறுவது சுலபம்; ஆனால் சமூகத்தை காட்டிக் கொடுக்காமல் இருப்பது லேசான காரியமல்ல.

“காங்கிரசில் சமதர்மிகள் என்று ஒரு கூட்டம் இருப்பது போல் காங்கிரசில் முஸ்லீம்கள் முஸ்லீம்கள் என்று ஒரு கூட்டம் தனியாக இருந்து கொண்டு முஸ்லீம் நன்மைகளை கவனித்து வரலாம்” என்கிறார் மற்றொரு முஸ்லீம் காங்கிரஸ்வாதியான தோழர் ஆசிப் அலி என்பவர். இதில் சிறிதாவது பொருள் இருப்பதாக நம்மால் கருதமுடியவில்லை. காங்கிரசில் உள்ள சமதர்மிகளை அவர்கள் உண்மையான சமதர்மிகள் என்று வைத்துக்கொண்டாலும் அவர்கள் காங்கிரஸ்காரர்களால் “வகுப்புவாதிகள்” என்று சொல்லப்படுவதில்லை. அவர்கள் தீவிரவாதிகள் என்கின்ற பெயரால் காங்கிரசில் இருந்து கொண்டு காங்கிரசுக்கு தேர்தல் பிரசாரம் செய்து கொண்டு தங்களையும் சர்க்கார் தொல்லையில் இருந்து காப்பாற்றிக் கொண்டுவருபவர்கள். அவர்களுக்கு செயல் இல்லை; திட்டமும் இல்லை. காங்கிரசை சார்ந்திருப்பதையே கவுரவமாய் நினைப்பவர்கள். ஆனால் முஸ்லீம்கள் நிலை அப்படியா என்று கேட்கின்றோம். முஸ்லீம் சமூகம் காங்கிரசை விட்டு வெளியில் இருந்து வந்ததாலேயே இன்றைய மேல் நிலைமையை அடைந்திருக்கிறது. இனியும் அச்சமூகம் கல்வியிலும் அரசியலிலும் முன்னேற வேண்டிய பாகம் எவ்வளவோ பாக்கி இருக்கிறது. கூடிய சீக்கிரத்தில் காங்கிரசானது “ஜாதிமத வகுப்பு சம்பந்தமான ஸ்தாபனங்களில் அங்கத்தினர்களாய் இருப்பவர்கள் காங்கிரசில் அங்கத்தினராயிருக்கக் கூடாது” என்று உத்திரவு போடப்போகிறது. இப்போதே வகுப்புவாதம் பேசக்கூடாது என்று அடிக்கடி ஆக்கினை பிறப்புவிக்கப்படுகிறது. தங்கள் மத சமூக விஷயத்தைப்பற்றி கவலையோ உணர்ச்சியோ உண்மையில் இருப்பவர்களுக்கு (பார்ப்பனர் களைத் தவிர மற்றவர்களுக்கு) காங்கிரசில் இடமே இல்லை. சகல துறைகளிலும் மேம்பட்டவர்களை காங்கிரசில் இருக்க அருகதையுடையவர்கள் ஆவார்கள். குறை இருக்கிறவர்கள் தனித்து காங்கிரசுக்கு வெளியில் இருந்தே முற்போக்கடைய வேண்டியதாய் இருக்கிறது. ஏனெனில் எவன் ஜாதி மதத்தை பார்ப்பனர்களுக்கு காட்டிக்கொடுக்கிறானோ அவனே பெரியவனாகவும் தேசபக்தனாகவும் பார்ப்பனர்களால் - காங்கிரசால்

ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறான். அப்படியிருக்க கல்வியிலும் அரசியல் பங்கிலும், மிகவும் பின் அணியில் இருக்கிற சமூகம் காங்கிரசில் சேருவது என்பது மிகவும் முட்டாள்தனமானதும் தற்கொலைக் கொப்பானதுமான காரியம் என்றே சொல்லுவோம்.

நமது தென்னாட்டு காங்கிரஸ் கிளர்ச்சியானது உண்மையிலேயே பச்சையாய் பார்ப்பனர்களுக்கும் சர்க்கார் உத்தியோகத்துக்கும் ஏற்பட்ட சண்டிப் போரேயாகும். இதில் கடுகளவு அறிவும் சுயமரியாதையும் உள்ள பார்ப்பனரல்லாதார் எவரும் (காங்கிரசில்) இருக்க முடியாதென்றே சொல்லுவோம்.

தோழர் மாஜி மேயர் ஹமீத்கான் சாயபு போன்றவர்கள் அதுவும் 15, 17 வருஷம் காங்கிரசில் இருந்து உள் துறையிலும் வெளித்துறையிலும் உள்ள காங்கிரஸ்காரர்கள் மனப்பான்மையை நன்றாய் உணர்ந்தவர்கள் மற்றும் தோழர் ஜின்னா சாஹேப் போன்ற அறிஞர்கள் அபிப்பிராயங்களை அலட்சியம் செய்து விட்டு காங்கிரசைப்பற்றி முஸ்லீம்கள் பேசுவதென்றால் அது புத்திசாலித்தனமான காரியமாகுமா என்று கேட்கின்றோம்.

தென்னாட்டில் முஸ்லீம் சமூகத்தில் பெரும் செல்வவான்களின் தோழர்கள் நவாப் அப்துல் ஹக்கீம் சாயபு அவர்களும், M. ஜமால் முகம்மது சாயபு அவர்களும் முதன்மையானவர்கள் ஆவார்கள். அவர்களில் நவாப் ஹக்கீம் சாஹிப் அவர்கள் காங்கிரசிலிருந்து விலகி விட்டார்கள். தோழர் ஜமால் மகமது சாஹிப் அவர்கள் சமீப எலக்ஷனில் ஒரு பார்ப்பனரால் தோற்கடிக்கப்பட்டு விட்டார். தோழர் ஜமால் மைதீன் சாயபு அவர்கள் வகுப்புவாதம் கூடாது என்றும் தனித்தொகுதி கூடாது என்றும் கூறிவருவதோடு அந்தக் காரணத்தாலேயே முஸ்லீம் தனித் தொகுதியில் எந்த தேர்தலுக்கும் நிற்காமல் பொது தொகுதியில் நின்று நின்று தோல்வி அடைந்து வருபவர். அப்படி இருக்க இனியும் சுயமரியாதை உள்ள முஸ்லீம்களுக்கு காங்கிரசில் இருக்கவோ சேரவோ இடமுண்டா என்று கேட்கின்றோம்.

இப்போதும் மந்திரியான கனம் கலிபுல்லா சாயபு அவர்களை வைவதற்கு காங்கிரஸ்காரர்கள் சில முஸ்லீம்கள் என்பவர்களை கூலிக்குப் பிடிக்க அலைகிறார்கள். கனம் கலிபுல்லா சாயபு அவர்கள் தான் ஏன் காங்கிரசில் சேரவில்லை என்பதைப் பற்றியும் முஸ்லீம்கள் காங்கிரசில் ஏன் சேரக்கூடாது என்பது பற்றியும் விளக்கமாக பல இடங்களில் பேசி இருக்கிறார். அப்பேச்சுக்கள் முஸ்லீம்களால் மிகவும் கவனிக்கப்படத்தக்கவையாகும். அவற்றுள் இந்தி பாஷை பிரசாரம் என்பது முஸ்லீம்களுக்கு எதிரான பிரசாரமாகும் என்பது மிகவும் கவனமாய் கவனிக்கவேண்டியதாகும்.

ஆகையால் முஸ்லீம்கள் காங்கிரஸ் கங்காணிகளுக்கு ஏமாந்து போகாமல் எச்சரிக்கையாக இருக்கவேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 23.05.1937

மன்னர் முடிசூட்டு விழா

காங்கிரஸ்காரர்கள் இந்திய மக்கள் மன்னர் முடிசூட்டு விழாவில் கலந்து கொள்வது தேசாபிமானத்துக்கு விரோதமானதென்று கூறி இந்திய மக்கள் எவரும் அதில் கலந்து கொள்ளக் கூடாது என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றி யிருந்தும் தமிழ் நாட்டில் ஏறக்குறைய ஒவ்வொரு நகரங்களிலும் முடிசூட்டு விழாக்கள் விமரிசையாகவே நடந்திருப்பதாகச் சேதிகள் கிடைத்திருக்கின்றன. பல இடங்களில் காங்கிரஸ் மெம்பர்களும் கலந்து நடத்தியிருப்பதாகவும் சேதி வந்திருக்கிறது.

காங்கிரஸ்காரர்கள் மன்னரைப்பற்றி யாதொரு குறையும் கூறுவதில்லை. மன்னருக்கும் மன்னர் அரசாங்கத்திற்கும் அரசியல் சட்ட திட்டத்திற்கும் கட்டுப்பட்டு நடப்பதாக பிரமாணம் செய்வதிலும் தவறுவதில்லை. பலர் முடிசூட்டில் கலந்து கொண்டதிலும் குறைவில்லை. ஆனால் தங்களைத் தவிர மற்றவர்கள் அரசாங்கத்துடன் ஒத்துழைப் பவர்களாம் தேச பக்தர்கள் அல்லாதவர்களாம். என்னே பித்தலாட்டம்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 23.05.1937

பார்ப்பன மகாநாடுகள்

சமீப சட்டசபைத் தேர்தலில் பார்ப்பனர்கள் தங்கள் முயற்சியை கட்சி தடவையாகக் கருதி எல்லா பார்ப்பனர்களும் ஜாதி காரணமாக ஒன்று சேர்ந்து ஒரே மூச்சாகப் பாடுபட்டு அவர்களது ஆதிக்கத்துக்கு மாறாக உள்ள எல்லாவித முயற்சிகளையும் எல்லா கஷ்டங்களையும் அடியோடு ஒழிக்க தங்களாலானவரை பார்த்தார்கள். ஆனால் (மாயமானைக் கொன்ற கதைபோல்) மாயவெற்றியைத்தான் அவர்களால் அடைய முடிந்ததே தவிர காரியத்தில் - அவர்களது உள் எண்ணத்தில் அவர்கள் எதிர் பார்த்ததில் ஒரு சிறிதும் இதுவரையில் வெற்றி பெற முடியாமலே போய் விட்டது.

1920, 21-ம் வருஷங்களில் இதே பார்ப்பனர்கள் காந்தியாரின் நிழலில் நின்று கொண்டு “இந்த அரசாங்கம் சைத்தான் அரசாங்கம், அரசாங்கப்படிப்பு உத்தியோகம் பிரதிநிதித்துவ சபை நீதி ஸ்தலங்கள் ஆகியவை பிரதிநிதித்துவ மற்றவை, பொய் அரசாங்கம் நடைபெறுகிறது. ஆதலால் இதை அழிக்க வேண்டும். ஆதலால் இவற்றை பஹிஷ்கரிக்க வேண்டும்” என்றெல்லாம் கத்திக் கொண்டு திரிந்து காலத்தைக் கடத்தி மக்களை ஏமாற்றியதில் யாதொரு பயனும் அடையாமல் படுதோல்வி அடைந்தது போலவே இப்போதும் தாங்கள் கூப்பாட்டில் பெயருக்கு மாத்திரம் வெற்றி பெற்றதாக ஏற்பட்டும் முடிவில் - பயன் பெறுவதில் அடியோடு ஏமாற்றமடைந்து விட்டதால் இப்போதும் முன் போலவே “பொய் மந்திரி சபை - பொறுப்பற்ற மந்திரி சபை - பிரதிநிதித்துவமற்ற மந்திரிசபை - கழுதை சபை - நாய் சபை - துடைப்பக் கட்டை சபை” என்று பழங்காலக் கீழ்த்தர பெண்களைப்போல் குலைத்து வாய்வலித்து ஓய வைப்பார் கூட இல்லாமல் தாங்களே ஓய்ந்து தீரவேண்டிய நிலைமைக்கு வந்து விட்டார்கள். அதன் பயனாய் இப்போது பார்ப்பனர்கள் அதாவது தேர்தலில் தங்கள் பெண்டு பிள்ளைகளையெல்லாம் பிரசாரத்துக்கு அனுப்பி பாடுபட்ட பார்ப்பனர்கள் இப்போது வேறு ஒரு தந்திர மெடுத்துக்கொள்ள ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். ஏனெனில் இன்று எவ்வளவு தான் மெஜாரிட்டியாக காங்கிரஸ் வெற்றி பெற்றிருந்தும் அவர்களுக்கு சர்க்கார் கோட்டை வாசலுக்குள் நுழைய யோக்கியதை இல்லாமல் போய்விட்டது. எவ்வளவோ பெரிய பெரிய வாக்குறுதிகள் கொடுத்து ஓட்டர்களை ஏமாற்றி விட்டதால் ஓட்டர்கள் முகத்தில் விழிக்கவும்

யோக்கியதை இல்லாமல் போய்விட்டது. கோட்டைக்கு வெளியில் நின்று வாய் வலிக்க எவ்வளவு தான் குலைத்தாலும் அரசாங்க நிர்வாகம் முறைப்படி நடப்பதோடு நாள் ஒன்றுக்கு சராசரி 250 சர்க்கார் உத்திரவுகள் (ஜீ-ஓக்கள்) மீசையை முறுக்கிக்கொண்டு தொண்டையைக் கனைத்துக் கொண்டு வீரத்துடன் வெளிவந்து கொண்டுதான் இருக்கின்றன. “ஒரு கூடை செங்கல்லும் பிடாரி ஆய்விட்டது” என்பது போல சகல பார்ப்பன வக்கீல்களும் காங்கிரஸ்வாதியாகி “இந்த அரசாங்கம் அநியாய அரசாங்கம்” என்றும் “இது ஏப்ரல் முதல் தேதியில் ஒரே அடியாய் புதைக்கப்பட்டு போய்விடும்” என்றும், கூப்பாடு போட்ட வக்கீல் கூட்டங்கள் அடியோடு குளித்து முழுகி பூசைசெய்து சாப்பிட்டு விட்டு காலை 11 மணிக்கு “அந்நிய அரசாங்க” கோர்ட்டுகளுக்குப் போய் மாலை 5 மணி வரை “வெள்ளையர்” பாதத்திலும் அரசாங்க சிப்பந்திகள் பாதத்திலும் யுவர் ஆனர் - தங்களுடைய கவுரவமுள்ள சமூகத்துக்கு - மை லார்ட் ஷிப் - எனது பிரபுவே என்கின்றதான மந்திரங்களைச் சொல்லி அர்ச்சனை செய்த வண்ணமாக இருக்கிறார்கள்.

காங்கிரசுக்கு ஓட்டுப்போட ரகசியமாயும் வெளிப்படையாயும் வேலை செய்த பார்ப்பன அதிகாரிகள், சர்க்கார் சிப்பந்திகள் எல்லோருமே அந்த சர்க்காருக்கு “மிகவும் கீழ்ப்படிதலுள்ள தங்கள் சேவகன்” என்று சொல்லிக்கொண்டு சேவகம் புரிந்த வண்ணமாகவே இருந்து வருகிறார்கள். இந்த நிலையில் இனிமேல் என்ன செய்வது என்பது பார்ப்பனர்களுக்கு புரியவில்லை. பழி வாங்குகின்ற முறையில் ஆங்காங்கு முஸ்லீம்களும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் பார்ப்பனரல்லாத இந்துக்கள் என்பவர்களும் பார்ப்பனர்களை பல வழிகளிலும் பஹிஷ்கரிக்க எண்ணுவதோடு பார்ப்பனர்களின் போர்வையான காங்கிரசுக்கும் சாயம்வெளுத்துவர ஆரம்பித்துவிட்டது.

ஆதலால் மேலே குறிப்பிட்டது போல் இதற்கு பார்ப்பனர்கள் ஏதாவது ஒரு யுக்தி செய்து தப்பித்துக் கொள்ளவேண்டிய நிலைமை அவசியமாக ஏற்பட்டுவிட்டது. அதுதான் இன்று மூலைமூலைக்கு பார்ப்பனர்களின் ஜாதி மகாநாடுகள் கூட்டி “எங்களுக்கும் காங்கிரசுக்கும் சம்மந்தமில்லை” என்று சொல்லி ஒருபுறத்திலும் அரசாங்கத்துக்கு ராஜவிஸ்வாசம் ஒரு புறத்திலும் காட்டி வேஷம் போட வேண்டியதாகிவிட்டது.

அந்த அவசியத்தாலேயே ஏப்ரல், மே ஆகிய இந்த இரண்டு மாதத்துக்குள் தென்னாட்டில் சுமார் 10 மகாநாடுகள் கூடி காங்கிரஸ் தலைவர் பார்ப்பனர்கள் உள்பட எல்லா பார்ப்பனர்களும் ஒன்று சேர்ந்து பேச வேண்டியதாகி விட்டது. அவற்றுள் இம்மாதம் 24-ந் தேதி கும்பகோணத்தில் கூட்டப்பட்ட பார்ப்பனர் மகாநாட்டில் தலைமை வகித்த தோழர் மதுரை நடேசய்யர் அவர்கள் தலைமை உரையில் அனேக உண்மைகளை தன்னை அறியாமலே கக்கி இருக்கிறார். அவற்றைக் கூர்ந்து கவனித்தால் நாம் காங்கிரசைப்பற்றி கூறிவந்த விஷயங்கள் உண்மையா,

பொய்யா என்பது விளங்கும். (27-5-37ந் தேதி “சுதேசமித்திரன்” 10ம் பக்கம் 1-வது கலத்தில் இருப்பதை அப்படியே குறிப்பிடுகிறோம்.)

அதாவது,

“சுமார் 52 வருஷங்களுக்கு முன்னதாக சனாதனிகள் காங்கிரஸ் சபையை உண்டு பண்ணி உடல், பொருள், ஆவி அனைத்தையும் தந்து அதை வளர்த்து விருத்தி செய்து வந்தார்கள்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

ஆகவே காங்கிரசானது பார்ப்பனர்களால் உண்டாக்கப்பட்டதென்றும் பார்ப்பனர்களால் நடத்திவரப்படுவது என்றும் பார்ப்பன ஆதிக்கம் உள்ளது என்றும் நாம் கூறி வந்தது இதிலிருந்து உண்மையாகிவிட வில்லையா என்று கேட்கின்றோம்.

மற்றும் அதற்கு கீழாகவே “இப்பொழுது மூலைக்கு மூலை கணக்கில்லாமல் பிராமண சபைகளும் பிராமணக் கூட்டங்களும் ஏற்பட்டு விருத்தி ஆகிக்கொண்டிருக்கின்றன” என்று பேசியிருக்கிறார். (இதுவும் “சுதேசமித்திர”னில் இருக்கிறது.)

ஆகவே பார்ப்பனரல்லாதாரைப் போலவே பார்ப்பனர்களும் தங்கள் வகுப்பு நலனுக்காக சபைகளும் மகாநாடுகளும் ஏற்படுத்தி தங்கள் முன்னேற்றத்திற்கு வேலை செய்து வருகிறார்கள் என்பது இதிலிருந்தாவது விளங்குகிறதா, இல்லையா? என்று கேட்கின்றோம்.

மற்றும் அதற்குக் கீழாகவே “முக்கியமாக மதுரை, ராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி முதலான ஜில்லாக்களில் பிரதி கிராமங்களிலும் இனி ஆயிரக்கணக்கான சபைகள் ஏற்படுமென்பது நிச்சயம்.”

என்று பேசியிருக்கிறார். (இதுவும் 27ந் தேதி “சுதேசமித்திர”னிலேயே இருக்கிறது)

இதன் அருத்தம் என்ன என்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டுகிறோம். பார்ப்பன சமூகம் பூராவும் ஒன்று சேர்ந்து கிராமங்கள் பூராவும் கிளர்ச்சி செய்ய வேண்டும் என்பதுதானே?

இதுவரை இரகசியமாக வேலை செய்து வந்த பார்ப்பனர்கள் இப்போது வெளிப்படையாகவே தைரியமாக வேலை செய்யத் துணிந்துவிட்டார்கள் என்பது புலனாக வில்லையா என்று கேட்கின்றோம்.

இது இப்படியிருக்க, பார்ப்பனரல்லாதார் சமூகம் அதுவும் கல்வி, சமுதாய உரிமை முதலியவைகளில் உண்மையிலேயே கீழ்ப்படியிலும் பிற்போக்கான நிலைமையிலும் வைக்கப்பட்டிருக்கும் சமூகம் தங்கள் விடுதலைக்கும் முன்னேற்றத்துக்கும் பாடுபட்டால் அது எப்படி வகுப்பு வாதம் ஆகிவிடும் என்றும், அது எப்படி தேசியம் என்பதற்கு விரோதம் ஆகிவிடும் என்றும் பார்ப்பன கூலிகளைக் கேட்கின்றோம்.

மற்றும் தலைவர் தோழர் நடேசய்யர் பேசியிருப்பதாவது,

“பிராமணர்கள், பிராமணரல்லாதார்கள், பஞ்சமர்கள் (ஆகிய எல்லோரும்) பேதம் இல்லாமல் எல்லோரும் பஞ்சமர்களாக ஆகிவிடவேண்டும் என்றும் அல்லது எல்லோரும் பிராமணர்கள் ஆக ஆகிவிட வேண்டும் என்றும் ஒருவர் சொல்லுகிறார். இதை நீங்கள் ஒப்புக்கொள்ளுகிறீர்களா?” என்று பேசி சபையைப் பார்த்து கேள்விகேட்கிறார். (இதுவும் “மித்திரனில்” இருக்கிறது) ஆகவே இதிலிருந்து ஜாதி பேதம் சிறிது கூட மாற்றமடைவதற்கு பார்ப்பனர்கள் சம்மதிக்க மாட்டார்கள் என்று நாம் கூறி வந்தது உண்மையாகவில்லையா என்று கேட்கின்றோம்.

மற்றும் மத சம்மந்தமாக - சமூக சம்மந்தமாக - தீண்டாமை சம்மந்தமாக எவ்வித சட்டமும் செய்யக்கூடாது என்று பேசியிருக்கிறார். இவை ஒரு புறமிருக்க அம்மகாநாட்டில் ஏகமனதாக நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானங்கள் சிலவற்றையும் இங்கு குறிப்பிடுகின்றோம்.

“பிராமண சபைகளை ஒவ்வொரு கிராமங்களிலும் நகரங்களிலும் ஏற்படுத்த வேண்டும்.”

“பிராமண தர்மங்களை பரப்ப வேண்டும்.”

“பிராமண தர்மம் ஆரிய தர்மம் முதலாகிய பத்திரிக்கைகளை எல்லோரும் வாங்கிப் படிக்க வேண்டும்.”

“சனாதன தர்மத்தை நிலை நிறுத்தவும், காக்கவும் கிராமங்கள் தோறும் புராண காலக்ஷேபம் நடத்தி எல்லோரும் புராணங்களைப் படிக்கும்படி செய்ய வேண்டும்.”

“திருவாங்கூர் ராஜாவின் கோவில் பிரவேச உத்திரவை உடனே ரத்து செய்ய வேண்டும்.”

“சாரதா சட்டத்தை உடனே ரத்துச் செய்யவேண்டும்.”

“வர்ணாச்சிரம தர்மத்துக்கும் பழய சனாதன தர்மத்துக்கும் விரோதமாக நடத்தப்படும் பத்திரிக்கைகள், புத்தகங்கள், சினிமாக்கள் ஆகியவைகளை பகிஷ்கரித்து அவைகளை ஒழிக்க வேண்டும்.”

“கட்சியாக வகுப்புவாரி தத்துவப்படி உத்தியோகங்கள் கொடுக்கும் முறைகொண்ட கவர்ன்மெண்டு உத்திரவுகள் உடனே ரத்து செய்யப்பட வேண்டும்.”

என்பது ஆக தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. (இவைகளும் 27-ந் தேதி “மித்திரன்” பத்திரிக்கையில் இருக்கின்றன)

ஆகவே பார்ப்பனர்களில் ஒரு கூட்டம் நம்மோடு கூடிக்கொண்டு சமூக சீர்திருத்தம் பேசி ஏமாற்றுவதும் மற்றொரு கூட்டம் - உண்மையான

பிரதிநிதித்துவக் கூட்டம் பார்ப்பன மகாநாடுகள் கூட்டி பழய மனுதர்மத்தை ஆதரிக்க முயற்சியும் சூழ்ச்சியும் செய்வதும் காங்கிரசுக்கும் தங்களுக்கும் சம்மந்தமில்லை என்று பேசி தப்பித்துக்கொள்வதுமான முறையில் வேலை செய்து வருவதை நமது பாமரமக்கள் இப்போதாவது உணருகிறார்களா? என்று கேட்கின்றோம். உண்மையிலேயே காங்கிரசு ஆதிக்கத்துக்கு வந்தால் சமுதாயத்துறையில் நமக்கு எவ்வளவு கெடுதிகள் செய்யக்கூடும் என்பதையும் வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவ முறையும் இதுவரை நம்மவர்கள் கஷ்டப்பட்டு செய்திருக்கும் சாரதா சட்டம் முதலிய பல சட்டங்களும் என்ன கதி ஆகும் என்பதையும் சிந்தித்துப் பார்க்க விரும்புகிறோம்.

இதற்கு ஏற்றாற்போலவே கராச்சிக் காங்கிரசின் தீர்மானங்கள் இருக்கின்றன என்பதையும் அதாவது வகுப்பு உரிமை ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் பழைய மனு முறைகள் காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்றும் தீர்மானங்கள் இருக்கின்றன என்பதையும் ஞாபகப்படுத்தி இதை முடிக்கின்றோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 30.05.1937

இப்பொழுதாவது புரிகிறதா

பார்ப்பன மகாநாட்டுக்கு அனுமார் கொடி

தென்னாட்டு பார்ப்பனர்களால் 24-5-37-ந் தேதி கும்பகோணத்தில் கூட்டப்பட்ட பார்ப்பன ஜாதி மகாநாட்டில் அனுமார் கொடி பறக்க விட்டதாக 25-ந் தேதி “இந்து” பத்திரிகையில் மகாநாட்டு நடவடிக்கை என்ற தலைப்பில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. பார்ப்பனர்கள் காங்கிரஸ் தேர்தல்களிலும் காங்கிரஸ் சுவரொட்டி விளம்பரங்களிலும் காங்கிரஸ் துண்டு பிரசுரங்களிலும் அனுமார் - குரங்கு உருவத்தை எதற்கு ஆக பயன் படுத்திக் கொண்டார்கள் என்பதும் பார்ப்பனரல்லாதார் தொண்டர்களுக்கு எதற்கு ஆக அனுமார் படையென்று பெயர் கொடுத்தார்கள் என்பதும் இப்போதாவது தெரிந்ததா என்று பார்ப்பனரல்லாதாரில் மானமும் மனிதத் தன்மையும் உள்ள தோழர்களைக் கேட்கின்றோம். இந்தக் கேள்வியானது வயிற்றுப் பிழைப்புக்கும் வாழ்விற்கும் வழி செய்து கொள்ள காங்கிரசில் சேர்ந்து பார்ப்பனர்களுக்கு அடிமையாய் திரிபவர்களையும் திரியவேண்டிய அவசியத்திலுள்ளவர்களையும் நாம் கேட்கவில்லை. உண்மையில் தங்களை சுயமரியாதைக்காரர்கள் என்றும் சுயமரியாதையுள்ள மக்கள் என்றும் சுதந்தர புருஷர்கள் என்றும் கருதிக் கொண்டிருப்பவர்களையே கேட்கின்றோம்.

பார்ப்பனர்களுக்கும் பார்ப்பனரல்லாத சமூகத்துக்கும் எப்போதாவது போர் தொடங்கப்பட்டு விடுமானால் அப்போது பார்ப்பனரல்லாதாரை ஜெயிக்க என்ன என்ன மாதிரியாக எப்படி எப்படியாக நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்கு ராமாயணக் கதையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தந்திரத்தையே வழிகாட்டியாகக்கொண்டு நடந்து வருகிறார்கள் என்று இதற்கு முன் பல தடவை குறிப்பிட்டிருக்கிறோம் அல்லவா, அந்தக் கருத்தை இந்த மகாநாட்டு அனுமக் கொடி ருஜூப்பிக்கிறது.

அந்த முறையில்தான் தோழர் காந்தியாரும் பார்ப்பனர்களுக்கு அனுமாராகக் கருதப்பட்டு வருகிறார். அனுமார் ராமாயணக் கதையில் சிரஞ்சீவி பதவியும் ஆழ்வார் பட்டமும் பெற்றது போலவே இன்றைய போரில் காந்தியார் சர்வாதிகாரப் பதவியும் மகாத்மா பட்டமும் பெற்று இருக்கிறார். மற்றும் அதுபோலவே முதலில் பார்ப்பனர்களுக்கு எதிரான

சமூகத்திலிருந்து விட்டு பிறகு தங்கள் சுயநலத்துக்கு அதை காட்டிக்கொடுத்து பார்ப்பனர்களை தஞ்சமடைபவர்களையும் விபீஷண ஆழ்வாரென்பவருக்கு ஒப்பிட்டு பேசி பயன் படுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

இவைகளை அவ்வப்போது நாம் எடுத்துக்காட்டி வருவதை சிலர் நம்பாமலும் ஒப்புக்கொள்ளாமலும் இருக்கலாம். ஆனால் 24-5-37-ந் தேதி கும்பகோணத்தில் நடந்த பார்ப்பனர்களின் ஜாதி மகாநாட்டுக்கு அனுமக்கொடி கட்டப்பட்டது என்பதை உணர்ந்த பிறகு இப்போதாவது புரிகிறதா? என்று கேட்கின்றோம்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 30.05.1937

நான் காங்கிரசில் இருந்தால் என்ன ஆகிவிடும்?

செருப்பு ஆண்ட நாடு இது!

காங்கிரஸ் என்பது பார்ப்பனர்கள் சொத்தே
பார்ப்பனரல்லாத தியாகிகள் எங்கே

தோழர்களே!

தோழர் விஸ்வநாதம் அவர்கள் பேசியதைக் கேட்டீர்கள். அது விஷயமாகவே நானும் பேசவேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறீர்கள். அரசியல், சமூக இயல், சுயமரியாதை இயல் என்பவை எல்லாம் ஒன்றே ஒழிய இவை தனித்தனியாக பிரிக்கக்கூடியதல்ல. இவை ஒன்றை விட்டு ஒன்று தனித்து நிற்க கூடியதுமல்ல. சமூகத்துக்கு ஆகத்தான் அரசியலும் சுயமரியாதை இயலும் இருந்து வருகிறது. சமூகத்தை நீக்கி விட்டால் மற்ற இரண்டுக்கும் வேலையே இல்லை. சமூகத்தின் தேவைக்கு ஆகத்தான் அரசியல் ஏற்பட்டதே ஒழிய சமூக சம்பந்தமில்லாவிட்டால் அரசியல் என்கின்ற வார்த்தையே ஏற்பட்டிருக்காது. அரசியலையும் சமூக இயலையும் பிரித்துக்காட்டுவதானது சமூக குறைபாடுகளை - சமுதாயக் கொடுமைகளை பயன்படுத்திக் கொண்டு வாழ நினைக்கும் சுயநலக்காரர் களுடைய சூழ்ச்சியேயாகும்.

நமது நாட்டில்தான் அரசியலும் சமுதாய இயலும் ஒன்றுக்கொன்று சம்மந்தமில்லாத மாதிரியில் பிரிக்கப்பட்டும் பிரிவினையாகப் பேசப்பட்டும் வருகிறது.

உதாரணமாக நம் நாட்டில் காங்கிரஸ்காரர்களால் சமூக சீர்திருத்த சங்கங்களும் “அரிஜன” சேவை சங்கமும், கிராமப் புனருத்தாரண வேலை சங்கமும் போன்ற தனி சங்கமும் முயற்சியும் அரசியலில் இருந்து விலக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதன் காரணம் என்னவென்றால் சமூக சீர்திருத்தம் அரசியலில் கலந்திருந்தால் பழமை விரும்பிகள் அதாவது ஏதாப்பிரியன்மார்கள், வர்ணாச்சிரமிகள், பார்ப்பனர்கள், மதவாதிகள் சேரமாட்டார்கள். ஹரிஜனசேவை என்பதை அரசியலில் சேர்த்துக்கொண்டால் பார்ப்பனர்கள் காங்கிரசை ஒழித்து விடுவார்கள். உண்மையான கிராமப்

புனருத்தாரண வேலை என்பதை அரசியலில் சேர்த்தால் பணக்காரர்கள் சேரமாட்டார்கள். இம்மூன்று விஷயங்களைப் பற்றியும் பேசாவிட்டால் பாமர மக்கள் ஏமாறமாட்டார்கள். ஆதலால் அரசியலின் பேரால் பிழைக்க - வாழ்க்கை நடத்த - பெருமை பெற கருதும் ஒரு கூட்ட மக்கள் இம்மாதிரி இயல்களைப் பிரித்து பொது ஜனங்களை ஏமாற்றக் கண்டு பிடித்த முறையேயாகும் இது. மனித சமூகத்துக்கு விடுதலையோ “சுயராஜ்யம்”மோ அளிப்பதற்கு ஆக அரசியல் இருக்கிறதாக இருந்தால் சமூக சீர்திருத்தமும் ஜாதிக் கட்டுப்பாடும் ஜாதி அடிமைத்தன்மையும் கிராமவாசிகள் கொடுமையும் விலக்கப்படத்தக்க கொள்கைகள் - திட்டங்கள் இல்லாமல் வேறு எதைச் செய்ய சுயராஜ்யம்? என்று யோசித்துப் பாருங்கள்.

இந்தக் குறைகள் அரசியலோடு சேர்க்கப்படாமல் அரசியல் சட்டங்களின் மூலம் நிவர்த்திக்க ஒப்புக்கொள்ளாமல் பிரித்து வைத்துக் கொண்டால் எந்த வழியில் நிவர்த்தி அடையக்கூடும்? என்று கேட்கிறேன். அல்லது இந்த கொடுமைகளும் குறைகளும் நீங்கத்தான் அரசியல் திட்டம் என்று சொல்லிவிட்டால் அவற்றை ஏன் அரசியலில் சேர்த்துக்கொள்ளக்கூடாது? சேர்த்தால் அரசாங்கம் அரசியல்காரர்களை தூக்கிலிட்டுவிடுமா என்று கேட்கின்றேன்.

அரசியல் சூழ்ச்சி

இன்றைய அரசியலில் வெகு ஜாக்கிரதையாக சமூக சீர்திருத்த விஷயங்களையும் தாழ்த்தப்பட்ட “கீழ்ஜாதி” மக்கள் சமத்துவ விஷயத்தையும் விலக்கி வைத்து சூழ்ச்சி செய்திருப்பதை நீங்கள் அறியமாட்டீர்கள். அதாவது காங்கிரஸ்காரர்களின் இன்றைய அரசியல் திட்டம் என்று சொல்லப்படும் கராச்சித் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டு நன்றாய் இரண்டு கண்களையும் திறந்து சுயபுத்தியோடு பார்ப்பீர்களானால் அரசியல் காங்கிரஸ்காரர்களின் புரட்டு இன்னது என்பது உங்களுக்கு நன்றாய்த் தெரியும்.

என்னவெனில் கராச்சி காங்கிரஸ் பிரஜா உரிமை திட்டம் என்பதில் ஜாதி, மதம், தொழில், ஜாதிமத உரிமை, பழய சாஸ்திரம், பழக்க வழக்கம், நடைமுறை ஆகியவைகளை காப்பாற்றிக் கொடுப்பதாக உத்தரவாதமளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன் அருத்தம் என்ன என்று பாருங்கள். சமூக சம்மந்தமாக உள்ள குறைபாடுகளிலும், பல மக்களுக்கு இருந்துவரும் கொடுமைகளிலும், சில மக்கள் அனுபவித்து வரும் தந்திரமான மேன்மையிலும் சிறிதும் கை வைப்பதில்லை என்பது தான் இன்றைய அரசியல் தத்துவமாகும். இந்திய ஏழை மக்களுக்கும் பாமர மக்களுக்கும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் போதிய அறிவும் சொரணையும் இல்லாததால் இன்று அரசியல் வேறாகவும் சமூக இயல் வேறாகவும் இந்நாட்டில் இருந்து வர முடிகின்றது. அதுவுமல்லாமல் இந்தக் காரியங்களை அதாவது சமூகத்தை சீர்திருத்தவும் தாழ்த்தப்பட்ட

மக்களை சமத்துவப்படுத்தவும் வேறு இயக்கம் இருப்பதாகவும் தந்திரம்செய்து விட்டபடியால் சிலர் நம்பி ஏமாந்து விடுகிறார்கள். இவைகளைச் செய்ய சட்டத்தில் இடமில்லாதபோதும் இவைகள் செய்யப்படமாட்டாது என்று மேல்ஜாதியாருக்கும் செல்வவான்களுக்கும் வாக்குறுதி கொடுக்கப்பட்டுவிட்ட பின்பும் எவ்வளவுதான் சீர்திருத்தமும் “அரிஜன” சேவையும் பேசி என்ன பயன் என்று கேட்கின்றேன். உதாரணமாக ஒரு பித்தலாட்டத்தை வெளியாக்குகின்றேன் பாருங்கள்.

ஒரு பித்தலாட்டம்

எங்கேயோ ஒரு திருவாங்கூர் ராஜா கோவிலைத் திறந்துவிட்டார் என்று நமது காங்கிரஸ்காரர்கள் பாராட்டுகிறார்களே ஒழிய, எங்கேயோ ஒரு கொச்சி ராஜா கோவிலைத் திறக்கவில்லை என்று குறைகூறிக் குறைக்கின்றார்களே ஒழிய, பிரிட்டிஷ் இந்திய ராஜா கோவிலைத் திறக்கவில்லை என்று கூறுகிறார்களா? அல்லது கோவிலைத் திறந்துவிடும்படி பிரிட்டிஷ் இந்திய ராஜாவைக் கேட்கின்றார்களா? கேட்பதாக தீர்மானம் போட்டார்களா? என்பதை சிந்தித்துப் பாருங்கள். காந்தியார் தீண்டாமை விலக்க கோடி ரூபாய் போல் வசூல் செய்து செலவழித்தாரே அல்லாமல், திருவனந்தபுரம் ராஜாவுக்கு புத்தி சொன்னாரே அல்லாமல், பிரிட்டிஷ் அரசரையோ, இந்திய அரசாங்க சட்டசபையையோ, இந்திய காங்கிரஸ் கொள்கையையோ கடுகளவாவது கேட்டாரா அணுகினாரா தீர்மானம் கொண்டு வந்தாரா என்று தேடிப்பாருங்கள். வரியைக் குறைக்க தைரியமுள்ளவர்களுக்கு, வரியைக் குறைக்கச் சட்டம் செய்ய தைரியமுள்ளவர்களுக்கு, தாங்கள் கொண்டுபோகும் தீர்மானத்தையும் நிறைவேற்றும் தீர்மானத்தையும் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தார் குப்பைத் தொட்டியில் போடுவதானாலும் தங்கள் கடமையைச் செய்து தீருவோம் என்று வீர கர்ஜனை செய்யும் அரசியல் கிளர்ச்சி கூட்டத்தாருக்கு சமூகக் கொடுமை சம்மந்தமாக இதுவரை ஒரு சிறு தீர்மானமும் கொண்டுவர முடியாமல் போய்விட்டது என்றால் இவர்கள் உண்மையாக மனித சமூகத்துக்கு உழைக்கின்றவர்களா, அல்லது தங்கள் சொந்த நலனுக்கு சொந்த ஜாதி நலத்துக்கு உழைக்க அரசியல் வேஷம் போட்டுக் கொண்டவர்களா? என்று யோசித்துப் பாருங்கள்.

புரட்சி உணர்ச்சி உள்ள இந்த காலத்தில் இன்னமும் அரசியல் திட்டத்தில் ஜாதியைக் காப்பாற்ற உரிமையை பிரத்தியேகமாய் குறித்து வைத்துக்கொண்டு அரசியல் மூலம் மக்களுக்கு சுதந்திரமும் விடுதலையும் சம்பாதித்துக் கொடுக்கிறோம் என்கின்ற ஒரு கூட்டம் இந்த நாட்டில் இருக்குமானால் - இருக்க அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள் என்றால் இந்நாட்டு மக்கள் மனிதத் தன்மை இன்னதென்று உணராத நடைப்பிணங்கள் என்று ஏன் சொல்லக்கூடாது என்று கேட்கின்றேன்.

நான் காங்கிரசில் இருந்தால் என்ன ஆகிவிடும்?

நான் காங்கிரசில் இருந்திருக்க வேண்டும் என்றும் காங்கிரசில் இருந்தால் காங்கிரசு இந்த மாதிரி ஒரு பித்தலாட்ட ஸ்தாபனமாகவும் இவ்வளவு பார்ப்பன ஆதிக்க ஆயுதமாகவும் ஆகி இருக்காது என்றும் நீங்கள் கருதுகிறீர்கள். அப்படியே இன்னம் சிலரும் கருதுகிறார்கள். என்னிடமும் பலர் சொல்லுகிறார்கள். இப்போதும் சிலர் காங்கிரசில் இருப்பவர்களே என்னை அங்கு அழைக்கின்றார்கள். அவ்வளவு தூரம் போவானேன்? தோழர்கள் கல்யாணசுந்திர முதலியார், வரதராஜலு நாயுடு போன்றவர்களே இந்த அபிப்பிராயம் காட்டி காங்கிரசிலிருந்து பிரிந்தும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் என்னால் இதை ஒப்புக்கொள்ள முடியவில்லை. மக்களுக்கு ஏதாவது ஒரு அவசியமான காரியம் செய்ய வேண்டும் என்று கருதுகிற எவனும் இன்றைய நிலையில் காங்கிரசில் இருக்க முடியாது என்பதே எனது அபிப்பிராயம். உண்மையாகவே உங்களை ஒன்று கேட்கின்றேன்.

இந்த 12 வருஷ காலமாய் தான் காங்கிரசில் இருந்திருந்தால் நீங்கள் இப்போது வாசித்துக்கொடுத்த வரவேற்புப் பத்திரத்தில் கண்ட வாக்கியங்கள் போல் ஒரு வரவேற்பு பத்திரம் எழுதிக் கொடுத்திருக்க முடியுமா? இந்த எண்ணங்களாவது உங்களுக்கு உண்டாகி இருக்க முடியுமா? அல்லது இந்த ஜனங்களாவது அதை பொறுத்துக்கொண்டிருப்பார்களா? நம் நாட்டில் ஒரு சிறு அளவுக்காவது சமூக சீர்திருத்த வேலையும் தீண்டாமை ஒழிப்பு உணர்ச்சியும் சமூகத்துறையிலும் பொருளாதாரத் துறையிலும் இப்போது ஏற்பட்டிருக்கும் ஒரு கடுகளவு புரட்சி உணர்ச்சியும் ஏற்படச் செய்திருக்க முடியுமா என்பதையோசித்துப் பாருங்கள்.

நான் தேசத்துரோகி என்றழைக்கப்படுவதிலோ நாட்டை அரசாங்கத்திற்கு காட்டிக் கொடுத்தவன் என்று அழைக்கப்படுவதிலோ நான் கடுகளவு கூட கவலைப்படவில்லை. எப்படிப்பட்டவர்களால் அப்படி அழைக்கப்படுகிறேன் என்பது எனக்குத் தெரியும். அயோக்கியர்களாலும் சுயநலக்காரர்களாலும் ஒரு வேலைக் கஞ்சிக்கு மானத்தை விற்றுப் பிழைக்கின்ற இழிநிலையில் உள்ளவர்களாலும் முட்டாள்களாலும் அழைக்கப்படுவதை எவனாவது லக்ஷியம் செய்வானா? அதற்கு ஆக தன்னுடைய முயற்சியை எவனாவது மாற்றிக்கொள்வானா என்று கேட்கின்றேன்.

செருப்பு ஆண்ட நாடு இது

உண்மையிலேயே இந்த நாட்டை யார் ஆண்டாலும் எனக்கு கவலையில்லை. ஒரு காலத்தில் ஒரு ஆரியனின் ஒரு ஜதை செருப்பு 14 வருஷ காலம் இந்த நாட்டை அரசாண்டதாக உள்ள கதையை பக்தி விஸ்வாசத்தோடு படிக்கும் மக்களுக்கு மனிதனே அல்லாமல் ஒரு இழிவான மிருகம் நாய், கழுதை ஆண்டால் கூட அது அதிகமான

அவமானம் என்றோ குறை என்றோ நான் சொல்ல வரவில்லை. ஆனால் மனிதனானாலும் கழுதையானாலும் எந்த கொள்கையோடு எந்த முறையோடு ஆட்சி புரிகின்றது. அதனால் பொது மக்களுக்கு என்ன பலன் என்பதுதான் எனது கவலை.

“அந்நிய ஆட்சி” புரட்டு

அந்நிய ஆட்சி என்கின்ற பேச்சே யோக்கியப் பொறுப்பற்ற பேச்சு என்று சொல்லுவேன். அல்லது அருத்தமற்ற துருப்பிடித்த பழம்பேச்சென்றே சொல்லுவேன். ஏனென்றால் இந்த நாடு எந்தக் காலத்தில் சுய ஆட்சி என்பதான ஆட்சியில் இருந்தது என்று கேட்கின்றேன். முஸ்லீம்களும் வெள்ளைக் காரர்களும் இந்த நாட்டை 1000 ஸ்ராமக ஆண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

அதற்கு முன் இந்த நாடு 56 தேசமாய் இருந்த காலத்தில் ஒரு தேசத்தான் மற்றொரு தேசத்தை அடிக்கடி கலவரத்தின் மூலம் ஆண்டிருக்கிறான். இவை தவிர புராணங்களின்படியும் சரித்திரங்களின் படியும் இந்தியாவுக்கு வெளியில் இருந்து வந்த ஆரியர்களே இந்தியர்களை குரங்காக மதித்து வர்ணாச்சிரமப்படி அரசாட்சி புரிந்திருக்கிறார்கள். அவர்களது ஆட்சிமுறையை விட - ஆரியர் அந்நியர்களின் ஆட்சி முறையை விட முஸ்லீம்கள் - வெள்ளைக்காரர்கள் ஆகிய அந்நியர்களின் ஆட்சி முறை எந்த விதத்தில் மோசமானது என்று கேட்கின்றேன். இன்று கொஞ்சம் கூட பயமும் வெட்கமில்லாமல் ராமராஜ்யம் வேண்டுமென்றும் ராமராஜ்யத்துக்கு பாடுபடுகிறேன் என்றும் கூறும் காந்தியார் கோரும் ஆட்சியைவிட அந்நியர் ஆட்சி மோசமானதா என்று உங்களைக் கேட்கின்றேன்.

காங்கிரசு உண்மையாக நல்ல எண்ணத்தோடு மனித சமூகப் பொதுவுக்கு பாடுபடுகின்றது என்பதாக நான் உணர்ந்திருப்பேனேயானால் அதை விட்டு நான் எந்தக் காரணம் கொண்டும் வெளிவந்திருக்க மாட்டேன். அதற்கே என் பொருளையும் உயிரையும் தத்தம் செய்திருப்பேன்.

இன்றும் காங்கிரசில் சேர தயார்

இன்றும் நான் காங்கிரசில் சேர தயார். ஆனால் இன்று தானாகட்டும் காங்கிரசானது சமூக வாழ்வில் எல்லா சமூகங்களுக்கும் சட்டமூலமாக சமத்துவம் அளிக்கும் என்றும், ஜாதிப்பிரிவுகளும் கொடுமைகளும் ஒழிக்க சட்டம் செய்யப்படும் என்றும், சகல வகுப்புக்கும் அரசியலில் உத்தியோகமும், பிரதிநிதித்துவமும் விகிதாசாரத்துக்குக் குறையாமல் சட்டத்தின் மூலம் அளிக்கப்படும் என்றும் காங்கிரசில் தீர்மானம் போட்டு விட்டு “ஜாதி மத ஆச்சாரங்களையும் பழக்க வழக்க நடைமுறைகளையும் காப்பாற்றப்படும்” என்கிற கராச்சி காங்கிரஸ் உத்திரவாதத்தை

எடுத்துவிட வேண்டும். அப்போது இந்த நாட்டில் காங்கிரசைத் தவிர வேறு ஸ்தாபனம் இருக்கிறதா என்று பாருங்கள். இருந்தால் பார்ப்பனர்கள் ஸ்தாபனம் மாத்திரம்தான் இருக்க முடியும். சுயமரியாதை இயக்கத்துக்கு கூட அவசியம் இருக்காதென்று கூறுவேன்.

“சைத்தான் அரசாங்கம்”

காங்கிரஸ்காரர்கள் இந்த அரசாங்கத்தை சைத்தான் அரசாங்கமென்றும் கொடுங்கோல் அரசாங்கம் என்றும் கூறி மக்களை ஏய்த்து ஓட்டு பெற்று ஸ்தானம் அடைந்து விட்டு இன்று கொஞ்சம் கூட வெட்கமும் நாணயமும் இல்லாமல் ராஜவிஸ்வாசப் பிரமாணமும் ராஜ சந்ததி விஸ்வாசப் பிரமாணமும், அரசாங்க சட்டதிட்ட விஸ்வாசப் பிரமாணமும் செய்கிறவர்கள் நம்மை ராஜபக்தர்கள் என்றும் சர்க்கார் தாசர்கள் என்றும் சொல்லுவார்கள் எனால் உலகில் இவர்களை விட மோசமான மக்கள் உண்டா என்று கேட்கின்றேன். நாம் மக்களுக்குச் செய்த துரோகம் இன்னது என்றாவது இந்த காங்கிரஸ்காரர்கள் இந்த 50 வருஷ காலமாய் மக்களுக்குச் செய்த நன்மை இன்னதென்றாவது யாராவது சொல்ல முடியுமா என்று கேட்கின்றேன். காங்கிரஸ் தனது கொள்கையிலோ, திட்டத்திலோ எதிலாவது இந்த 20 வருஷகாலமாய் நிலையாய் நின்றதா? அல்லது எதிலாவது வெற்றி பெற்றதா என்றும் கேட்கின்றேன். அது ஒரு பொதுஜன ஸ்தாபனம் என்று சொல்வது சுத்த முட்டாள்தனமேயாகும். அது ஒரு வருணாச்சிரம தர்ம ஸ்தாபன சபையேயாகும்.

பார்ப்பன காங்கிரஸ்

குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் நமது நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் காங்கிரஸ் பார்ப்பன ஆதிக்க சபையேயாகும்.

அதாவது பொதுவாழ்வில் பார்ப்பனர்களை கைதூக்கிவிடவும் பார்ப்பனர்களுக்கு உத்தியோகம் கிடைக்கும்படி செய்யவும் வக்கீல், டாக்டர், அர்ச்சகர், குருக்கள், புரோகிதர், காப்பிக்கடை ஐயர் முதலிய பார்ப்பனர்களுக்கு தொழில் பெருகவும், அதன்மூலம் வரும்படி பெருகவும் செய்துகொண்ட ஸ்தாபனமாகும். பார்ப்பனர்களைத் தவிர காங்கிரஸ் மூலம் இன்று வரை ஒரு பார்ப்பனரல்லாதாராவது முன்னுக்கு வந்ததாகக் கூற முடியுமா? காங்கிரசுக்கு முன் பார்ப்பனர்கள் நிலை எப்படி இருந்தது? காங்கிரசுக்குப் பின் எப்படி ஆய்விட்டது? அரசியலும் உத்தியோகமும் பார்ப்பன மயமாய்விடவில்லையா?

பார்ப்பனரல்லாத தியாகிகள் எங்கே?

தோழர்கள் ஆரியா எங்கே? சர்க்கரை எங்கே? வரதராஜுலு எங்கே? கல்யாணசுந்தரம் எங்கே? தண்டபாணி எங்கே? பவானிசிங் எங்கே?

தர்மலிங்கம் எங்கே? எல்லோரும் காங்கிரஸ் ஜாதிவிட்டு நீக்கப்பட்டாய் விட்டது. சிதம்பரம்பிள்ளை கதி என்ன ஆயிற்று? கள்ளு சாராயம் குடித்து கொண்டு, கஞ்சா அபினி அடித்துக்கொண்டு திரிந்த ஒரு சுப்பிரமணிய அய்யருக்கு பாரதி பட்டம் கொடுத்து இன்று திருவிழா கொண்டாடப்படுகிறது. அவரின் ஆரிய ஆதிக்கப் பாட்டு புஸ்தகம் விளம்பரம் செய்து அவர் குடும்பத்துக்கு பதினாயிரக்கணக்கான ரூபாய் சம்பாத்தியம் செய்து கொடுக்கப்பட்டாய்விட்டது. அவரைவிட யோக்கியமாக நாட்டுக்கு உழைத்த மற்ற குடும்பம் பல இன்று சோத்துக்கு வழியில்லாமல் திண்டாடுகின்றன. மாகாண காங்கிரஸ் தலைவர் முத்துரங்க முதலியார் விலாசம் யாருக்காவது தெரியுமா? இன்றைய காங்கிரஸ் ஆதிக்கத்தில் அவருக்கு ஏதாவது மரியாதையோ விளம்பரமோ இருக்கிறதா? எலக்ஷனுக்கு நாலு நாளைக்கு முன் தொப்பென்று குதித்த தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் திடீரென்று ராஜாஜியாகி இன்று மாகாணத் தலைவராக கவர்னரை அடிக்கடி பார்க்கவும், கவர்னர் அடிக்கடி கூப்பிடவுமான பதவி அடைந்து விட்டார். முதல் மந்திரி ஆக தவம் கிடக்கிறார்; ஆனாலும் ஆவார்.

தக்க அந்தஸ்தும் பொது வாழ்வில் நாணயமும் உள்ள தோழர் சி.எஸ். இரத்தினசபாபதி முதலியார் காங்கிரசில் சேர்ந்து எலக்ஷனில் விலகிக்கொண்டதன் பயனாய் 5 வருஷகாலம் தண்டிக்கப்பட்டு விட்டார். ஜில்லா போர்டு தேர்தலில் காங்கிரஸுக்கு எதிராக நவாப் அப்துல் ஹக்கீம் சாயபுக்கு ஓட்டுப்போடச் சொன்னவரும் காங்கிரசுக்கு மாறான தோழர் டி.ஆர். வெங்கிட்டராம சாஸ்திரியாருக்கு ஓட்டுப் பிரசாரம் செய்தவரும் காங்கிரஸ் உத்திரவு இல்லாமல் கவர்னர் வீட்டுக்கும் கவர்னருடன் விருந்துக்கும் போன ராஜாஜியாச்சாரியாரை ஏன் என்று கேட்கக்கூட ஆள் இல்லை. இந்த யோக்கியதையில் அவரே தலைவராகி விட்டார்.

மற்றும் காங்கிரஸ் பேரால் வெற்றிபெற்று காங்கிரசுக்கு ஓட்டுப் போடாமல் காங்கிரசுக்கு விரோதமாய் ஓட்டுச் செய்து காங்கிரஸ் அபேஷுகரை தோற்கடித்த திருச்சி டாக்டர் டி.எஸ்.எஸ். ராஜன் அவர்களை காங்கிரஸ்காரர்கள் ஏன்? என்று கூட கேட்கவில்லை. அவரால் வந்த அவமானம் சகிக்கமாட்டாமல் தான் ராஜகோபாலாச்சாரியார்கூட காங்கிரஸ் நடவடிக்கையில் இருந்து “விலகினார்.” அப்படிப்பட்ட அவருக்கு ஒரு நாள் தண்டனை கூட இல்லை; அவரை யாரும் அடங்காப்பிடாரி என்றோ காங்கிரஸ் துரோகி என்றோ கூப்பிடவுமில்லை. இந்த லக்ஷணத்தில் போதாக்குறைக்கு மாகாணத் தலைவர் ராஜகோபாலாச்சாரியும் எல்லா இந்திய காங்கிரஸ் தலைவர் ஜவஹர்லால் நேருவும் அவர் வீட்டுக்குப் போய் அரசியல் நேசம் பாராட்டி சாப்பிட்டுவிட்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதையும் யாரும் கேட்பார் இல்லை.

C.S.R.

தோழர் சி.எஸ். இரத்தினசபாபதி முதலியாரை அபேஷுக ஸ்தானத்தில் இருந்து விலகிக்கொள்ளும்படி அவர் வீட்டுக்கே ஆச்சாரியார் போய் கெஞ்சிக் கேட்டு விலகிக்கொள்ளச் செய்து விட்டு அதற்கு ஆக அவரைப் பாராட்டி பொதுக் கூட்டத்தில் பேசிவிட்டு மறுநாள் அவரை 5 வருஷத்துக்கு விலக்கி வைத்திருப்பதாக உத்திரவு போட்டிருக்கின்றார்கள் என்றால் பார்ப்பன ஆதிக்கத்துக்கும் ஆணவத்திற்கும் சூழ்ச்சிக்கும் வேறு என்ன அத்தாட்சி வேண்டும்?

ராமலிங்க செட்டியார்

திவான்பகதூர் பட்டத்தை விட்ட தோழர் டி.எ. ராமலிங்கம் செட்டியார் இன்று காங்கிரசில் சீந்துவாரற்று மறைந்துவிட்டார். அவர் விலாசம் கூட மக்களுக்கு மறைந்து போய்விட்டது. மகாநாடுகளுக்கு தலைமை வகிக்கவோ, திறக்கவோ, கொடியேற்றவோ கூட பெயருக்கு பிரேரேபிப்பவர்களைக் கூடக் காணமுடியவில்லை. லக்ஷிமி அம்மாள், ருக்குமணி அம்மாள், பாஷ்யம் அய்யங்கார், ஆலாசியம் அய்யர் என்பதாக எங்கு பார்த்தாலும் பார்ப்பனர்கள் பெயர்கள் தான் சந்து பொந்தெல்லாம் அடிபடுகின்றன. இவ்வளவு விஷயங்கள் அறிந்தும் நம்மவர்களுக்கு புத்தியோ சொரணையோ வரவில்லை யென்றால் யார் மீது குற்றம் கூறுவது என்பது விளங்கவில்லை.

ஆர்.கே. ஷண்முகம்

தோழர் சர்.ஆர்.கே. ஷண்முகம் அவர்கள் கொச்சி திவானானபோது நமது நாட்டு தேசியப்பத்திரிகைகள் “கொச்சி திவான் வேலைக்கு கொச்சியில் ஒரு ஆள் கிடைக்கவில்லையா? கொச்சிக்காரர்களே உங்களுக்கு மானமில்லையா” என்று எழுதி கலகம் செய்து மக்களைக் கிளப்பி விட்டன.

தோழர் சர்.சி.பி. ராமசாமி அய்யருக்கு திருவாங்கூர் திவான் வேலை ஆனவுடன் “திருவாங்கூருக்கு நல்ல திவான் கிடைத்தார்” என்று திருவாங்கூரைப் பாராட்டினவெயல்லாமல் “திருவாங்கூர் திவான் வேலைக்கு திருவாங்கூரில் ஒரு ஆள் இல்லையா” என்று கேட்கவே இல்லை.

மைசூர் சிவில் சர்வீஸ் பரீட்சையில் பெயில் ஆகி “இந்து” பத்திரிகை தயவாலும், “சுதேசமித்திரன்” பத்திரிகை தயவாலும், ரிவினியூ போர்டு மெம்பரான பார்ப்பனர் ஒருவர் உத்தியோகத்தில் இருக்கும் வரை 3000 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கி மூட்டை கட்டிக்கொண்டு இருந்துவிட்டு உத்தியோகம் விட்டுப்போகும் போது இந்தியனுக்கு உயர்ந்த சம்பளம் மாதம் 1000 (ஆயிரம்) ரூபாய் இருந்தால் போதும் என்று சொல்லி அடுத்த நாளே மீ 5000 ரூபாய் சம்பளத்துக்கு காஷ்மீர் மந்திரியாகப் போய்விட்டார். ஒரு தேசியப் பத்திரிகையாவது “காஷ்மீர் மந்திரி வேலைக்கு காஷ்மீரில் ஒரு ஆளில்லையா” என்று கேட்கவில்லை. ஒரு

தேசிய பத்திரிகையாவது நேற்று மாதம் ரூ.1000 போதும் என்று சொல்லிவிட்டு அவரே இன்றைக்கு 5000 ரூ. சம்பளம் வாங்குகின்றாரே இது யோக்கியமா என்று எழுதவேயில்லை.

பரோடா சமஸ்தானத்தில் தோழர் சர்.வி.டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி என்கிற அய்யங்கார் பார்ப்பனர் கிட்டத்தட்ட 10 லா காலமாய் மீ 4000, 5000 சம்பளம் கொள்ளை அடிக்கிறார். அதைப்பற்றி கேட்பவர்களோ குறை சொல்பவர்களோ காணவில்லை. சர்.ஆர்.கே. ஷண்முகத்தைப் பற்றி பார்ப்பனர்கள் தினமும் தொல்லை விளைவிக்கிறார்கள்; ஆபாசமான கட்டுக்கதைகள் கட்டிவிட்டு தொல்லை விளைவிக்கிறார்கள். மற்றவர்கள் விஷயமாய் நிஜமாகவே நடக்கும் ஆபாசங்களைப் பற்றி பெருமை பேசிக்கொள்ளும்படி செய்கிறார்கள். எனவே நம் பார்ப்பனர்கள் நம் மக்களுக்கு செய்துவரும் தொல்லைகளையும், கொடுமைகளையும் நீங்கள் உணர்ந்து இருந்தும் பார்ப்பனர்கள் பின் வாலைப் பிடித்துக்கொண்டும், கொடியைப் பிடித்துக்கொண்டும் திரிவதென்றால் நம் நிலையைப்பற்றி என்னதான் நினைப்பது என்று கேட்கின்றேன்.

குறிப்பு: 01.06.1937 ஆம் நாள் இராமநாதபுரம் மாவட்டம் ஏழாயிரம் பண்ணை மாரியம்மன் கோவில் மைதானத்தில் நடைபெற்ற ஜஸ்டிஸ் கூட்டத்தில் ஆற்றிய உரை.

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 06.06.1937

காங்கிரஸ் ஆட்சியின் பயன்

காங்கிரஸ்காரர்கள் பாமர மக்களை ஆசைகள் காட்டி ஏமாற்றி வைத்திருக்கிறார்கள். அசாத்தியமான காரியங்களையெல்லாம் சாதித்து விடுவதாகக் கூறியவைகளை பாமர மக்கள் நம்பிவிட்டார்கள். பாமர மக்களுக்கு போதிய அரசியல் ஞானம் இல்லாததால் எது சாத்தியம் எது அசாத்தியம் என்று ஆராய்ந்து பார்த்து முடிவு செய்து கொள்ள முடியாமல் போய்விட்டது. ஆனபோதிலும் காங்கிரஸ்காரர்கள் சிற்சில ஸ்தாபனங்களில் ஆதிக்கம் பெற்று இன்றைக்கு 2, 3 வருஷங்களாகிவிட்டன. ஒரு சிலவற்றிற்கு முழு காலாவதியும் ஆகிவிட்டன. ஆகவே காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இருந்து வந்த அந்தந்த ஸ்தாபனங்களுக்கு ஏற்பட்ட பயன் என்ன? மக்கள் அடைந்த நலன் என்ன? முன்பு இருந்துவந்த நிலைக்கு இப்போது ஏற்பட்ட மாறுதல் என்ன? என்று ஒரு (பாலன்ஸ் ஷீட்) வரவு செலவு ஒரட்டு டாப்பு போட்டு பார்த்தால் பாமரமக்களுக்கு இனியாவது உண்மை விளங்கும் என்று கருதி சிலவற்றை வெளியாக்குகிறோம்.

தமிழ்நாட்டு ஸ்தல ஸ்தாபனங்களில் மிக பெரிய ஸ்தாபனம் மதுரை முனிசிபாலிட்டியாகும். இது இந்த மூன்று வருஷகாலமாக பலமான காங்கிரஸ் மெஜாரிட்டியால் நிர்வகிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. சர்க்காரோ ஜஸ்டிஸ் கட்சியோ வேறு எவ்விதமான கட்சிப் பிரதிகட்சித் தொல்லையோ இதில் பிரவேசிக்க இடம் இல்லாமல் சாமியும், பூசாரியும் ஒரே ஆளாய் இருப்பது போல் மதுரை முனிசிபாலிட்டி காங்கிரஸின் ஏகபோக ஆட்சியிலேயே இருந்து வந்திருக்கிறது.

இந்த ஆட்சியில் மதுரை பொது ஜனங்களுக்கு காங்கிரஸ் குறைத்த வரி எவ்வளவு? செய்த நன்மை எவ்வளவு? என்று பார்க்கப் போனால் சென்ற இரண்டரை வருஷ காங்கிரஸ் ஆட்சியில் காங்கிரஸ்காரர்கள் 29 அதிக வரி போட்டிருப்பதாய் மதுரை வரி கொடுப்போர் சங்கத்தார்கள் அறிக்கை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அவைகளில் ஏதாவது ஒன்று இரண்டு தவறுதலாக இருந்தாலும் இருக்கலாம். ஆனபோதிலும் ஒரு சங்கத்தின் மூலம் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது என்கின்ற முறையில் அதை அடியோடு அலட்சியப்படுத்தி விடுவதற்கு இல்லை. அவ்வறிக்கை வெளிவந்து ஒரு மாதமாகியும் அதற்கு மறுப்புக் காங்கிரஸ்காரர்களால் வெளியிடப்படவுமில்லை.

அவ்வறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கும் அனேக வரிகள் ஒன்றுக்கு இரண்டாகவும் ஒன்றுக்கு பத்தாகவும் ஒன்றுக்கு ஐம்பதாகவும்,

உயர்த்தியும் சில புதிய வரிகள் போட்டும் இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. ஒரு விஷயத்தில் அதாவது தெருப்பக்கம் விரியும்படி வைக்கப்பட்டிருக்கும் கதவுகளுக்கு வருஷத்துக்கு 0-4-0 அணாவாக இருந்ததை வருஷம் ஒன்றுக்கு 12-0-0 ரூபாயாக ஆக்கி இருக்கிறார்களாம்.

சுடுகாட்டில் பிணம் சுடும் காவல் வெட்டியானுக்குக் கூட 8 அணாவாக இருந்த வரியை 2 ரூபாயாக ஆக்கி விட்டார்களாம்.

பால் விற்கின்ற பெண்களுக்குக் கூட ஒரு ரூபாய் வரி விதிக்கப்பட்டு இருக்கிறதாம்.

பால் விற்கிற வீட்டுக்கு 3 ரூ வீதம் வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறதாம்.

மற்றும் இதன் முழு விபரங்களும் மற்றொரு பக்கம் பிரசுரிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

சென்னை கார்ப்பரேஷனிலும் இதுபோலவே காங்கிரஸ்காரர்கள் மெஜாரிட்டியாய் வந்து நிர்வாகத்தை ஏற்று நடத்தியதில் எவ்வளவு அதிக வரி போடப்பட்டது என்றும் மக்களுக்கு எவ்வளவு சங்கடங்கள் ஏற்பட்டன என்றும் முன்னமே பலதடவை குறிப்பிட்டிருக்கிறோம்.

ஆகவே காங்கிரஸ்காரர்கள் வரி குறைக்கும் விஷயத்திலும், புதிய வரி போடாமல் இருக்கும் விஷயத்திலும் மக்களுக்கு நன்மை செய்யும் விஷயத்திலும் முன்பு இருந்த நிர்வாகத்தில் இருந்ததைவிட கடுகளவாவது அனுகூலமாய் - மக்களுக்கு நன்மையாய் செய்யும் விஷயத்திலும், மக்களுக்கு நன்மையாய் நடந்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல இதுவரை ஏதாவது ஒரு சிறு ஆதாரமாவது ஏற்பட்டதா என்பதை யோசித்துப் பார்க்கும்படி பொது ஜனங்களை வேண்டுகிறோம். ஒரு சமயம் காங்கிரஸ் செய்த நன்மை நமக்குத்தான் தெரியவில்லை என்று சொல்லுவதானாலும் காங்கிரஸ் மெஜாரிட்டி பெற்று ஆட்சிக்கு வந்த எந்த ஸ்தாபனங்களிலாவது முன் இல்லாத மாதிரியில் ஏதாவது ஒரு சிறு நன்மையாவது மக்களுக்குச் செய்ததாக - ஏற்பட்டதாக எந்த காங்கிரஸ் பத்திரிகையாவது அறிக்கை வெளியிட்டிருக்கிறதா என்றாவது கவனித்துப் பார்க்கவேண்டுகிறோம்.

யோக்கியமான முறையிலோ தகுதியான வழியிலோ இதுவரை நடந்து வந்த மாதிரியிலோ மக்களின் ஓட்டுகளைப் பெற அருகதையற்ற மக்கள் பாமர மக்களை ஏமாற்ற வேண்டுமென்றே அற்பத்தனமான பொய்யும் பித்தலாட்டமும் கேவலமான பழிகளும், கற்பனைக் கூற்றுகளும் சொல்லி ஏமாற்றி பதவிக்கு வர முயற்சிக்கும் இழிவான முறையே இன்று காங்கிரஸ் பிரசாரமாய் இருந்து வெற்றி பெற்று வந்திருக்கிறதே ஒழிய யோக்கியமான முறையில் ஒரு வெற்றியும் அடையவில்லை என்பதற்கு இதைவிட வேறு என்ன அத்தாட்சி வேண்டும்? திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம், திருச்சி, தஞ்சை, தென்

ஆற்காடு, திருவண்ணாமலை, கோயம்புத்தூர், சேலம் முதலிய ஜில்லா போர்டுகளில் காங்கிரஸ் பிரசிடெண்டுகள் இருந்து தக்க மெஜாரிட்டியுடன் நிர்வாகம் நடத்துகிறார்கள். இந்த பிரசிடெண்டுகளால் இந்த போர்டுகளுக்கு இதுவரை ஏற்பட்ட புது நன்மை இன்னது என்று யாராவது சொல்ல முடிந்ததா? எந்த காங்கிரஸ் பார்ப்பன பத்திரிக்கையாவது காங்கிரஸ் ஆதிக்கத்துக்கு போர்டுகள் வந்த பிறகு இன்ன நன்மைகள் ஏற்பட்டன என்றாவது வெளியிட முடிந்ததா? என்று யோசித்துப் பார்க்க விரும்புகிறோம்.

இவைகள் தான் போகட்டும், காங்கிரஸ்காரர்கள் மெஜாரிட்டியாய் இருந்து வேலை பார்த்த இந்திய சட்டசபையிலாவது இந்த 3 வருஷ காலத்தில் ஏதாவது ஒரு காதொடிந்த ஊசியளவு பயனாவது ஓட்டர்களுக்கு உண்டாகும்படியான வேலைகள் செய்தார்களா? அவைகளால் ஏதாவது பயன் ஏற்பட்டதா என்பதையாவது யோசித்துப் பார்க்கும்படி நினைவூட்டுகின்றோம். வெறும் கூலிக்கூப்பாடும் பார்ப்பன சூழ்ச்சியும் மற்ற கட்சிகளிலிருந்து வாலும், மூக்கும் அறுபட்டுப்போய் சரணாகதி அடைந்த நன்றி விஸ்வாசமற்ற சுயநல மக்களின் துரோகமும் சேர்ந்து பாமரமக்களை சதி செய்து விட்டதாலேயே காங்கிரஸ் மனித சமூகத்துக்கு நன்மை செய்யும் ஸ்தாபனமாக ஆகிவிடுமா? மக்கள் காங்கிரசை மதித்து விட்டார்களா என்றும் கேட்கின்றோம்.

இதுவரை இந்த 50 வருஷ காலமாக இந்த நாட்டுக்கு அல்லது இந்த நாட்டு மக்களுக்கு காங்கிரஸினால் இன்ன நன்மை ஏற்பட்டது என்று இதுவரை தோழர்கள் காந்தியார் முதல் உபயத்துல்லா குப்புசாமி வரை யாராவது எடுத்துக்கூறி இருக்கிறார்களா? இப்போதாவது கூற முடிகிறதா என்று கேட்கின்றோம்.

இவ்வளவும் ஒருபுறமிருக்க “உபயோகமற்ற இன்றைய அரசியல் சட்டத்தை தகர்த்தெரியவேண்டும்” என்றும் “ஏகாதிபத்தியத்தையே அழித்து இந்தியாவில் வெள்ளைக்காரர்கள் ஆட்சியை ஒழித்து பூரண சுயேச்சை அடையவேண்டும்” என்றும் அதற்கு ஆக போர் தொடுக்க வேண்டும் என்றும் கூறி பல தேர்தல்களில் வெற்றி பெற்றுவிட்டு இப்போது மந்திரி பதவி ஏற்க வேண்டுமென்று அலைவதும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் தாங்களே கீழே இறங்கி வந்துவிட்டதாகச் சொல்லி அரசாங்கத்தை கெஞ்சுவதும் சட்டப்படி நடப்பதாக வாக்குறுதியும், பிரமாணமும் சர்க்காருக்கு செய்து கொடுப்பதும் வெளிப்படையாகவே,

“காங்கிரஸ்காரர்கள் மந்திரி பதவிபெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்பதுதான் எனது ஆசை” என்றும்,

“இதுவரையும் காங்கிரஸ்காரர்கள் தாங்களே இறங்க வேண்டிய அளவுக்கு இறங்கி வந்திருக்கிறார்கள், இனி சர்க்கார் அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதுதான் பாக்கி” என்றும்,

“காங்கிரஸ் கவர்னர்களை உறுதிமொழி கேட்டதின் கருத்து காங்கிரஸ்காரர்கள் பதவி ஏற்பதை சர்க்காரார் அனுமதிக்கிறார்களா? என்பதை அறிவதற்கே ஒழிய அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதமாய் நடப்பதற்கு அல்ல” என்றும்,

“பிரிட்டிஷுக்கும், இந்தியாவுக்கும் எவ்வித மனக்கசப்பும் ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்வேன்” என்றும்,

“அதற்கு ஆக உயிரையும் விடுவேன்” என்றும்,

தோழர் காந்தியார் பிரமாண வாக்குமூலம் கொடுத்தும், அரசாங்கத்தை கெஞ்சியும் சரணாகதியடைந்த காரியங்களை கவனித்தால் காங்கிரஸினிடமோ அதன் தலைவர்கள் என்பவர்களிடமோ எந்த வகையிலாவது நாணையமோ யோக்கியப் பொறுப்போ மானமோ இருப்பதாகக் கருத முடிகிறதா என்று கேட்கின்றோம்.

ஆகவே, இதுவரையில் காங்கிரஸின் வண்டவாளத்தை பல வழிகளிலும் உணர்ந்த மக்கள் இனி எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதை ஊகித்தறிந்துகொள்ள வேண்டுகிறோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 06.06.1937

“விடுதலை” காலணா தினசரி

பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கத்தின் சார்பாக சென்னையில் வாரம் இரு முறையாக நடந்துவந்த தமிழ் “விடுதலை” பத்திரிக்கையானது ஈரோட்டில் இருந்து தினசரி பத்திரிக்கையாக நடந்து வர சகல ஏற்பாடுகளும் தீவிரமாக நடந்து வருகின்றன. அரசாங்க அனுமதி ஒரு வாரத்திற்குள் கிடைத்து விடும். அனேகமாய் இம்மாதம் 3 வது வாரத்தில் பத்திரிக்கையை வெளியாக்க தீவிர முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

ஏஜண்டுகளாய் இருக்க விருப்பமுள்ளவர்கள் உடனே தெரிவிக்க வேண்டுமாய் கேட்டுக் கொள்ளப்படுகிறார்கள். 35 பத்திரிக்கைகளுக்கு குறைவாக ரயில்வே பார்சலில் அனுப்பப்படமாட்டாது. 3 மாதகாலத்துக்கு கம்மி இல்லாமல் பத்திரிக்கை ஒன்றுக்கு ஒரு பை. கமிஷன் கொடுக்கப்படும். தினம் 50 பத்திரிக்கைகள் வரை தருவிப்பவர்கள் 25 ரூபாய் டிப்பாசிட் கட்ட வேண்டும்.

சந்தா விபரம்:-

தபால் மூலம் தெரிவித்துக் கொள்ளுபவர்களுக்கு முன் பணமாக

மாதம் ஒன்றுக்கு சந்தா 0-11-0

6 மாதத்திற்கு 4-0-0

ஒரு வருஷத்துக்கு 7-8-0

ஏஜண்டுகள் உள்ள இடத்தில் சந்தாதாரர்களாய் சேர விரும்புகின்றவர்களுக்கு முன் பணமாக

ஒரு பத்திரிக்கை 0-0-3

ஒரு மாதத்துக்கு 0-6-6

ஒரு வருஷத்துக்கு 4-8-0

விடுதலை விளம்பர விகிதம்

சர்க்கார், ரயில்வே, முனிசிபாலிட்டி, ஜில்லா போர்டு, கோர்ட்டு, கம்பெனி, பாங்கி ஆகியவைகள் சம்பந்தப்பட்டவைகளுக்கு பத்தி அங்குலம் 1-க்கு ரூ. 2-0-0. ஒப்பந்தமில்லாத தனிப்பட்ட வியாபார விளம்பரங்களுக்கு அங்குலம் 1-க்கு 1-0-0. ஒப்பந்த விளம்பரங்களுக்கு எழுதித்தெரிந்து கொள்ளலாம்.

ஈ.வெ. ராமசாமி,

“விடுதலை” ஆபீஸ், ஈரோடு.

குடி அரசு - அறிவிப்பு - 06.06.1937

தேச விடுதலைக்கு வழி?

லண்டன் பொதுக் கூட்டம் ஒன்றில் காலஞ்சென்ற லாலாலஜபதி ராய் பேசியபோது, “நாங்கள் 50 வருஷகாலமாய் சுதந்தரத்துக்காகப் போராடுகிறோம். எனினும் பிரிட்டிஷார் எங்களுக்கு சுதந்தரமளிக்கவில்லை” என்று குறிப்பிட்டார். உடனே “கூட்டத்திலிருந்த ஒருவர் எழுந்து, “இந்தியாவின் ஜனத்தொகை என்ன?” என்று கேட்டார். “30 கோடி” என்றார் லாலா லஜபதி. “30 கோடிப் பேர் சுதந்தரப் போர் நடத்தியும் இன்னும் நீங்கள் ஏன் வெற்றிபெறவில்லை?” என்று அவர் கேட்டார். லஜபதிராய்க்கு பதிலளிக்க முடியவில்லை. வாஸ்தவத்தில் இந்தியர்கள் எல்லாம் ஏகோபித்து, சுதந்தரம் வேண்டும் என்றால் பிரிட்டிஷார் அன்றே கொடுத்துவிடுவார்கள். இந்தியர்களுக்குள்ளே ஒற்றுமையில்லாமலிருப்பதுதான் தற்காலக் குழப்பங்களுக்குக் காரணம். தற்காலம் நடப்பதாய்க் கூறப்படுவது சுதந்தரப்போரல்ல. பார்ப்பனரல்லாதாரையும் கையாலாகாத ஏழை எளியோரையும் எந்நாளும் அடிமைப்படுத்தி வைப்பதற்கான சூழ்ச்சிப்போரே இன்று நடைபெற்று வருகிறது. இந்தியாவிலே பல ஜாதி, பல மதங்கள் தோன்றி ஒற்றுமை இல்லாமலாய் விட்டது. ஜாதி மத பேதங்கள் ஒழிந்து இந்தியா உண்மையில் ஒரு “நேஷன்” ஆனால் தான் இந்தியா விடுதலையடையும். ஜாதிமத பேதங்கள் ஒழியாமல் அரசியல் சுதந்தரம் பெறுவது பகற்கனவேயாகும். மாதந்தவறாமல் ஹிந்து - முஸ்லீம் கலவரங்கள் நடைபெற்ற வண்ணமாகவே இருக்கின்றன. பம்பாய் ஹிந்து முஸ்லீம் கலவரத்துக்கு நிலைக்களனாகி விட்டது. சமீபத்தில் ஏற்பட்ட கலவரம் இன்னும் ஒழியவில்லை. சென்ற சனிக்கிழமை வரை 2000 பேருக்கு மேல் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். எல்லைப்புறத் தொல்லை தாங்க முடியாததாயிருக்கிறது. எல்லைப்புறக் கலவரம் மாத சம்பவமாகி விட்டது. எல்லைப்புற ஆபத்தின் பேரால், இந்திய வருமானத்தில் பாதியை விழுங்கக் கூடிய ஒரு பெரிய இராணுவத்தை சாசுவதமாக வைத்திருக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டு விட்டது.

மற்றும் மாதம் தவறாமல் பார்ப்பன மகாநாடு, பார்ப்பனரல்லாதார் மகாநாடு, ஆதிதிராவிட மகாநாடு, கிறிஸ்தவர் மகாநாடு, முஸ்லீம்கள் மகாநாடு எனப் பல மகாநாடுகள் நடைபெற்றுக் கொண்டும் இருக்கின்றன. அம்மகாநாடுகளில் நிறைவேற்றப்படும் தீர்மானங்களைப் பார்த்தால்

ஒவ்வொரு சமூகத்தாருக்கும் பிற சமூகத்தாரிடம் நம்பிக்கையில்லையென்றே தோன்றுகிறது. தேசபக்தர்கள் என்றும் தேச விடுதலையில் பெரிய ஆர்வங்கொண்டவர்கள் என்றும் இந்தியர்களுக்கு வழிகாட்டப் பிறந்தவர்கள் என்றும் கூறிக்கொள்ளும் பார்ப்பனர்களும் தனி மகாநாடுகள் கூட்டி பார்ப்பனர்களின் தனி உரிமைகளைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள முயற்சி செய்கிறார்கள். சனாதனிகள் என்போரும் தமது மத சுதந்தரங்களைப் பாதுகாக்கப் பெருமுயற்சி செய்கிறார்கள். அவர்களுடைய மத சுதந்தரங்களுக்குப் பாதுகாப்பளிப்பதினால் ஏனையோருக்கு பாதகம் ஏற்படாமலிருந்தால் தாராளமாகப் பாதுகாப்பளித்துவிடலாம். ஆனால் சனாதனிகளின் மத சுதந்திரப் பாதுகாப்பு ஏனையோருக்கு ஆபத்தை விளைவிக்கக் கூடியதாகவே இருக்கிறது. ஆகவே முதலில் சமூகச் சீர்திருத்தம் ஏற்பட்டுத் தீரவேண்டும். சமூகச் சீர்திருத்தம் மூலம் சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகள் நீங்கினாற்றான் ஏகதேச அளவிலாவது ஒற்றுமைக்கு வசதியேற்படும். சுயராஜ்யம் வந்த பிறகு எல்லாச் சீர்திருத்தமும் ஏற்பட்டுவிடுமென்று கூறுவது சுத்த “ஹம்பக்” பேச்சு. சமூக அரசியல் விடுதலைக்கு கராய்ச்சித் தீர்மானம் வழி வகுத்திருப்பதாகக் கூறப்படுவதும் ஏமாற்று வித்தையே. கராய்ச்சித் தீர்மானம் வாஸ்தவத்தில் வர்ணாச்சிரமத்துக்கு ஆதரவளிக்கக் கூடியதாகவே இருக்கிறது.

ஆதியிலே வருஷந்தோறும் காங்கிரஸ் மகாநாட்டுடன் காங்கிரஸ் மகாநாட்டுப் பந்தலிலேயே சமூகச்சீர்திருத்த மகாநாடும் நடத்தப்பட்டு வந்தது. அந்த மகாநாட்டு மூலம் சமூகச் சீர்திருத்தஉணர்ச்சியும் வலுப்பெற்று வந்தது. பின்னணியில் நிற்கும் சமூகங்கள் தமது குறைபாடுகளை உணரவும், அவைகளைப் பரிகரிக்க வழிதேடவும் வசதி ஏற்பட்டது. இது பார்ப்பனர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை. பாமர மக்கள் விழிப்படைந்தால் தமது வர்ணாச்சிரமக் கோட்டை தவிடு பொடியாகிவிடுமென அவர்கள் உணர்ந்து சமூகச் சீர்திருத்த மகாநாட்டையே ஒழித்துவிட்டனர். இப்பொழுது காங்கிரஸ் சமூகச் சீர்திருத்த விஷயங்களையே கவனிப்பதில்லை. ஹரிஜன சேவா சங்கம், தீண்டாமை யொழிப்புச் சங்கம் முதலியன காங்கிரசுக்குப் புறம்பான ஸ்தாபனங்களாகவே இருந்து வருகின்றன. அந்த ஸ்தாபனங்கள் காங்கிரசுக்குப் புறம்பானவைகளாயிருந்தாலும் அந்த ஸ்தாபனப் பணத்தையும் தொண்டர்களையும் காங்கிரஸ் பயன்படுத்திக்கொள்ளத் தவறவில்லை. இதற்கெல்லாம் காரணம் என்ன? காங்கிரஸ் தற்காலம் ஒரு பார்ப்பன ஸ்தாபனமாக இருந்து வருவதே எல்லாத் தொல்லைகளுக்கும் காரணம். ஹிந்து - முஸ்லீம் ஒற்றுமை ஏற்பட்டால்தான் சுயராஜ்யம் வரும் என்று முதலில் காந்தி சொன்னார். அப்பால் தீண்டாமை ஒழிய வேண்டும் என்றார். ஆனால் இந்த இரண்டும் உண்டாக உருப்படியான வேலைகள் செய்யப்படவே இல்லை. தோழர் ஜின்னாவின் 14 நிபந்தனைகளையும்

காங்கரஸ் ஒப்புக்கொண்டால் ஹிந்து - முஸ்லீம் ஒற்றுமை ஏற்பட்டுவிடும். தென்னாட்டிலே வகுப்பு வாரிப் பிரதிநிதித்துவத்தை ஒப்புக்கொண்டால் பார்ப்பனர் - பார்ப்பனரல்லாதார் பிரச்சினைகளும் முடிவு பெற்றுவிடும். தீண்டாமை ஒழிவதற்கு அனுகூலமான சட்டங்கள் ஏற்படுத்தினால் தீண்டாமையும் ஒழிந்து விடும். தேச விடுதலையில் காங்கரஸ்காரருக்கு உண்மையிலே ஆவலிருந்தால் இந்த மூன்று காரியங்களையும் செய்ய காங்கிரஸ் ஏன் முன்வரக்கூடாது? வாஸ்தவத்தில் இந்த மூன்று பிரச்சினைகளையும் முடிவு செய்யாமல் அரசியல் சுதந்திரம் பெறும் முயற்சி வெற்றி பெறவே செய்யாது.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 13.06.1937

காங்கரஸ் கட்டுப்பாடு

சென்னை மாகாணத்தில் இரண்டு நகரசபைகளிலும் ஒரு கார்ப்பரேஷனிலும் ஏழு ஜில்லா போர்டுகளிலும் காங்கரஸ்காரர் மெஜாரிட்டி கட்சியாக இருக்கிறார்களாம். ஆனால் காங்கரஸ் ஆதிக்கம் பெற்ற அந்த ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் எல்லாம் கழுதை புரண்ட களமாகவே இருந்து வருகின்றன. தகராறு, பிளவு, சச்சரவில்லாத ஸ்தல ஸ்தாபனமே இல்லை. வேலூர், திருச்சி, திருநெல்வேலி, தென்னாற்காடுகதை பழங்கதையாகிவிட்டது. கர்னூல் ஜில்லா போர்டில் காங்கரஸ்காரர் ஆதிக்கம் பெற்றிருந்தும் இடைக்கால மந்திரிகளைக் கண்டித்து காங்கரஸ்வாதி கொண்டுவந்த தீர்மானம் முழுத் தோல்வியடைந்தது. காங்கரஸ் ஆதிக்கம் பெற்ற நெல்லூர் ஜில்லாபோர்டிலே “பட்ஜெட்” நிறைவேறும் காரியம் திட்டாட்டத்திலிருக்கிறது. திருவண்ணாமலை ஜில்லா போர்டு விஷயம் சொல்ல வேண்டியதில்லை, ஜில்லா போர்டு தலைவர் தோழர் எம். ஷண்முக முதலியார் மீது ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி ஏற்கனவே தீர்மானித்திருந்தும் இன்னும் ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படவேயில்லை ஏன்? ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுத்தால் காங்கரஸ் சாயம் வெளுத்துவிடும். இந்நிலைமையில் சென்னை சட்டசபை மெம்பரும் திருவண்ணாமலை ஜில்லா போர்டு மெம்பருமான தோழர் சி. பெருமாள்சாமி செட்டியார் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று திருவண்ணாமலை ஜில்லா போர்டு காங்கரஸ் கட்சியார் ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றி யிருக்கிறார்களாம். ஒரு வருஷத்துக்கு முன்பு நடந்த சென்னை செனட் சபை தேர்தலில் தோழர் பெருமாள் சாமி செட்டியார் காங்கரஸ் அபேட்சகருக்கு வோட்டுக் கொடுக்கவில்லை யென்பதே அவர் மீது சுமத்தப்பட்டிருக்கும் குற்றச்சாட்டு. ஆனால் அந்தக் குற்றச்சாட்டு பொய் என்றும் தன்மீது ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்குமாறு தீர்மானம் நிறைவேற்ற திருவண்ணாமலை ஜில்லா போர்டு காங்கரஸ் கமிட்டிக்கு அதிகாரமில்லை யென்றும் தோழர் பெருமாள்சாமி செட்டியார் “தினமணி”யில் எழுதியிருக்கிறார். காங்கரஸ் நாற்றத்தை விளக்க இதைவிட வேறு திருஷ்டாந்தம் வேண்டுமா? திருநெல்வேலி ஜில்லா போர்டு தலைவர் தோழர் குமாரசாமி முதலியார் மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று தமிழ்நாடு காங்கரஸ் கமிட்டி முடிவு

செய்தது. அதன்படி நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவருவதைப் பற்றி யோசிக்கக்கூடிய திருநெல்வேலி ஜில்லாபோர்டு காங்கரஸ் கட்சிக்கூட்டத்தில் “கோரம்” இல்லாததினால் தீர்மானத்தைப்பற்றி யோசிக்கவே இல்லையாம். மன்னர் மகுடாபிஷேகக் கொண்டாட்டத்தில் காங்கரஸ்காரர் கலந்துகொள்ளக்கூடாதென்று காங்கரஸ் தீர்மானத்திருந்தும் எத்தனையோ காங்கரஸ்காரர் கலந்துதானிருக்கிறார்கள். உண்மை இப்படியிருக்கையில் காங்கரஸே இந்தியாவின் ஏகப்பிரதிநிதி ஸ்தாபனம் என்றும் காங்கரஸே ஒழுங்கான, கட்டுப்பாடான ஸ்தாபனம் என்றும் காங்கரஸ்காரர் பெருமையடித்துக் கொள்கிறார்களே!

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 13.06.1937

காந்தியார் இறக்கம்

“உச்சாணிக்” கொம்பிலே ஏறி உட்கார்ந்து கொண்டிருந்த காந்தியார் படிப்படியாக இறங்கி இப்பொழுது தரை மட்டத்துக்கு வந்து விட்டார். விசேஷாதிகாரங்களை உபயோகிப்பதில்லையென்று எழுத்து மூலம் கவர்னர்கள் வாக்குறுதியளிக்க வேண்டுமென்று அவர் வகுத்த முதல்நிபந்தனை கருவிலேயே அழிந்து போயிற்று. அப்பால் கவர்னர் விசேஷாதிகாரங்களைப் பிரயோகம் செய்யமாட்டார் என்று காங்கரஸ் கட்சித்தலைவர்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்பட்டால் போதுமென்று காந்தி நிபந்தனை மாற்றமடைந்தது. கவர்னர்கள் அதையும் லக்ஷ்யம் செய்யவில்லை. மூன்றாவதாக வாக்குறுதிப் பிரச்சினையை பஞ்சாயத்தார் முடிவுக்கு விடவேண்டுமென்று காந்தியார் ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்தார். அதையும் யாரும் காதில் போட்டுக் கொள்ளவில்லை. உடனே அவருக்குச் சிறிது அலுப்புத் தட்டிற்று. “விசேஷ நிபந்தனை எதுவும் வேண்டாம். மந்திரிமாருக்கும் கவர்னர்களுக்கும் அபிப்பிராய பேதமேற்பட்டால் கவர்னர்கள் மந்திரிமாரை “டிஸ்மிஸ்” செய்து விட்டும்” என்றார். அதையும் யாரும் பொருட்படுத்தவில்லை. கடைசியாக அவர் சோர்வடைந்து “டிஸ்மிஸ் செய்யவேண்டாம். ராஜநாமாச் செய்ய வேண்டுமென்று மந்திரிமாரைக் கேட்டுக்கொண்டால் போதும்” என தமது நிபந்தனையைக் கரைத்துக்கொண்டு விட்டார். அம்மட்டோ பிரிட்டனுக்கும் இந்தியாவுக்கும் மனக்கசப்பு ஏற்படாமல் தடுக்க தன் உயிரைக்கூட விடத் தயாரென்றும் அவர் கூறுகிறார். “சாத்தான் சர்க்கார்” மீது காந்தியாருக்கு இவ்வளவு காதல் ஏற்பட்டிருப்பது ஒரு பெரிய அதிசயமல்லவா? ஆனால் இவ்வளவு தூரம் அவர் கீழே இறங்கி வந்த பிறகும் பிரிட்டிஷார் அசையவே இல்லை. காந்தியாரின் கடைசிப் பேச்சில் “பார்லிமெண்டின் உத்தேசத்தை அநுசரித்த யோசனை எதுவும் காணப்படவில்லை என்று ஒரு குட்டி அதிகாரி பார்லிமெண்டிலே கண்டிப்பாகக் கூறிவிட்டார். தமிழ்நாடு காங்கரஸ் கட்சித் தலைவர் தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் சர்க்காரை குல்லாய் போட தம்மாலான ஜாலவித்தைகள் எல்லாம் செய்கிறார். “முட்டுக்கட்டை போட வாக்குறுதி கேட்கவில்லையே. சர்க்காரோடு ஒத்துழைக்கவும் நல்லெண்ணத்தைப் பெறவும் தானே வாக்குறுதி கேட்கிறோம்” என்று கூட அவர் பச்சையாகச் சொல்லிக்காட்டிவிட்டார். ஆனால் சர்க்கார் அசையவில்லை. இந்த லக்ஷணத்தில் காந்தி பேச்சும் ஆச்சாரியார் பேச்சும் காங்கரஸ்வாதிகள்

பலருக்கு மிக்க அதிருப்தியைக் கொடுக்கத் தொடங்கிவிட்டன. பொறுப்பு வாய்ந்த தலைவரான ராஜகோபாலாச்சாரியார் கவர்னர்களுக்கு ஆலோசனை கூறும் முறையில் பேசுவது காங்கிரஸ் கொள்கைக்கு முரணானதென்று தோழர் ராபி அகமத் கித்வாய் கூறுகிறார். சீர்திருத்தத்தை எதிர்த்துத் தோற்கடிக்கும் பேச்சைக் காற்றுவாக்கில் பறக்க விட்டு விட்டு சர்க்காரோடு சமரசம் பேச காந்தியும் ஆச்சாரியாரும் துடித்துக் கொண்டு இருப்பது சரியல்லவென்றும் அவர் கூறுகிறார். தோழர் மாசானிக்கும் காந்தியார் போக்கு மிக்க ஆத்திரத்தை உண்டு பண்ணியிருக்கிறது. சீர்திருத்தத்தை நிறுத்திவைப்பது மூலம் பிரிட்டனுக்கும் இந்தியாவுக்கும் மனக்கசப்பும் துவேஷமும் உண்டாவதைத் தடுக்கப் பிராணத் தியாகம் செய்யவும் தயார் என்று காந்தியார் கூறுவதைத் தோழர் மாசானி வன்மையாகக் கண்டிக்கிறார். “சீர்திருத்தத்தை ஒழிப்பதுதானே காங்கிரசின் லக்ஷ்யம். எனவே அதைத் தடுக்க காந்தியார் ஏன் பிராணத் தியாகம் செய்யவேண்டும்?” எனத் தோழர் மாசானி ஆணித்தரமாகக் கேட்கிறார். காங்கிரஸ் வேண்டுவது அதிகாரமேயன்றி சர்க்காரோடு சமரசமல்ல வென்றும் அவர் கூறுகிறார். இவ்வாறாகக் காங்கிரஸ்காரருக்குள்ளேயே லடாய் ஏற்படத் தொடங்கியிருக்கிறது. இந்தக் குழப்பத்தில் தோழர் பட்டாபி சீதாராமையாவும் ஒரு கதைகட்டி விட்டிருக்கிறார். காந்தியாரின் கடைசி நிபந்தனையை சர்க்கார் ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டால் காந்தியார் உண்ணாவிரதமிருக்கக்கூடுமென்று தோழர் பட்டாபி கூறுகிறார். தனது சம்பந்தியான ஆச்சாரியாருக்கு உதவி புரிவதற்காக காந்தியார் ஒரு கால் பட்டினி கிடக்கவும் கூடும். ஆனால் அப்பட்டினி கிடக்கப்போவது சாத்தான் சர்க்காரைக் கவிழ்ப்பதற்காக அல்ல வென்பதையும் சாத்தான் சர்க்காரோடு சமரசம் செய்து கொள்வதற்காகவே என்பதையும் தோழர்கள் முக்கியமாக ஞாபகத்தில் வைக்க வேண்டும்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 13.06.1937

சேர்மாதேவி குருகுலம்

காலஞ்சென்ற வ.வெ.சு. அய்யரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட சேர்மாதேவி ஆச்சிரமம் இம்மாதம் 7-ந்தேதி தமிழ்நாட்டில் உள்ள பல பிரமுகர்கள் முன்னிலையில் மீண்டும் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறதாம். ஆச்சிரமத்தை நடத்தும் “பெரிய” பொறுப்பை, சென்னை கோகுல ஹரிஜன காலனி ஸ்தாபகரான பத்தமடை பி.என். சங்கரநாராயணய்யர் பலர் வேண்டுகோளின்படி ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறாராம்.

ஆனால் ஆச்சிரமப் புனருத்தாரண வேலை, சபை திக்குக் குட்டும்போதே கண்ணில் குட்டிக்கொண்ட மாதிரியே ஆரம்பமாகியிருக்கிறது. 1934 முதல் நாளிதுவரை ஆச்சிரமத்தில் நடந்த வேலைகளைப்பற்றி யாரோ ஒரு எல்.என். கோபால்சாமி ஒரு அறிக்கையைப் படித்தாராம். அப்பால் ஆச்சிரமம் நடத்துவதைப்பற்றி ஒவ்வொருவரும் தமது அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டதாம்.

தோழர்கள் சாவடி கூத்த நயினார் பிள்ளையும் தூத்துக்குடி ராமசாமியும் பேசுகையில், “வெளியில் பல பேர்களின் அபிப்பிராயத்தில் இந்த ஆச்சிரமத்தில் முன் ஏற்பட்ட சண்டை சச்சரவுகள் வராவண்ணம் தடுக்க, தனி நிலைமையில் ஒருவரிடம் ஒப்புவிப்பதைவிட சிலரைச் சேர்த்தே நிர்வாகம் நடத்தச் சொல்வது சிலாக்கிய”மென்றும் மேலும் “ஆச்சிரமத்துக்குத் தலைமை வகிக்க ஒரு பிராமணரல்லாதார் இருந்தால் நல”மென்றும் கூறினார்களாம்.

ஆச்சிரமத்தின் பூராச் சொத்தையும் நிர்வகிக்க காந்தியாரிடம் அதிகாரம் பெற்ற திருச்சி டாக்டர் டி.எஸ்.எஸ். ராஜன் பேசுகையில் “இம்மாதிரி தேசிய ஸ்தாபனத்தைப் புனருத்தாரணம் செய்யும் விஷயத்தில் சமூக வித்தியாசங்களைப் புகுத்தியதைப்பற்றி வருந்துவதாகவும் ஆச்சிரமம் நடைபெற வழியில்லாமல் திகைக்கும் போது சென்னை சங்கரநாராயணய்யரைக் கேட்டு அவர் ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதினால் ஒரு வருஷத்துக்கு அவர் நடத்த எல்லோரும் இசைந்து ஒத்துழைக்கும்படி கேட்டுக்கொள்வதாகவும் அப்படி ஒத்துழைக்க சம்மதமில்லாவிட்டால் உபத்திரவம் செய்யாமலாவது இருக்கும்படி கேட்டுக் கொள்வதாகவும் ஒரு வருஷம் கழித்து மறுபடியும் இங்கேயே ஆச்சிரமத்தில் கூட்டம் கூடி, நிலைமை திருப்திகரமாயில்லாவிட்டால் வேறு ஏற்பாடு அப்பால் செய்யலாமென்றும் தெரிவித்தாராம்.

தோழர் கூத்தநயினார் பிள்ளை “வகுப்பு வாதத்தை”க் கிளப்பியது “தினமணி” காற்றாடிக்கும் பிடிக்கவில்லை. தோழர் கூத்தநயினார் பிள்ளையைப் பற்றி காற்றாடி குத்தலாக எழுதியிருக்கிறது. “பிராமண சமூகத்திலும் பிற்போக்காளரானதால் சாகிப்புகளும், ராஜா பகதூர்களும் இல்லாமலில்லை. அதனால் அந்த சமூகத்தின் பொதுக் குணத்தை சந்தேகித்துப் பேசுவது நேர்மையாகாது. ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்காரர் வகுப்புவாதம் பேசுவதால் பிராமணரல்லாதார் சமூகமே வகுப்புவாதிகளென்று சொல்ல முடியுமா?” என்று காற்றாடி கேட்கிறது.

தேசிய ஸ்தாபன விஷயத்தில் வகுப்பு வாதத்தைப் புகுத்தக் கூடாது என்பது உண்மையானால்-ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்காரர் வகுப்பு வாதம் பேசுவதால் பிராமணரல்லாதாரெல்லாம் வகுப்பு வாதிகள் அல்லவென்பது மெய்யானால் காங்கரஸ்காரர் அபிப்பிராயத்தில் வகுப்புவாதியல்லாத ஒரு பிராமணரல்லாதாரிடம் சேரமாதேவி குருகுலத்தை ஒப்புவிக்கக் கூடாதா? காங்கரஸ் ஸ்தாபனங்களும், கதர், தீண்டாமை ஒழிப்பு, ஹிந்திப் பிரசார ஸ்தாபனங்களும் பிராமணர்கள் ஆதிக்கத்திலும் தலைமையிலும் இருந்து வருகையில் சேரமாதேவி ஆச்சிரமத்தையாவது ஒரு பிராமணரல்லாதார் நிர்வாகத்தில் விட்டு ஒரு பரீட்சை பார்க்கக் கூடாதா! “மகத்தான தியாகங்கள் செய்த - இன்னும் செய்யத்தயாராயிருக்கிற பிராமணர்கள் இன்று காங்கரஸில் ஆயிரக்கணக்கில் இருக்கிறார்கள். அவர்களைப் புண்படுத்தக்கூடிய முறையில் பொறுப்பு வாய்ந்த ஒருவர் பேசலாமா?” என்று காற்றாடி மீண்டும் கேட்கிறது.

ஆனால் மகத்தான தியாகங்கள் செய்த - இன்றும் செய்யத் தயாராயிருக்கிற பிராமணரல்லாதார் ஒருவராவது காங்கரஸில் இல்லையா? தியாகமும், காங்கரசும், தேசியமும் பிராமணர்களுக்கு மட்டும் காபிரைட்டா? “வகுப்புவாதம் பேசாதே பேசாதே” என்று கூச்சல் போட்டுக்கொண்டே காங்கரஸ் பிராமணர்கள் எல்லா ஸ்தாபனங்களையும் பார்ப்பன ஆதிக்கத்தில் ஆக்குவது தான் தேசியமோ?

இப்பொழுதாவது தோழர் கூத்தநயினார் பிள்ளைக்கு சுயமரியாதை யுணர்ச்சி வந்தது போற்றத்தக்கதே. இந்த சம்பவம் மூலம் பார்ப்பனர்களின் வகுப்புவாதத்தை காங்கரஸ் பார்ப்பனரல்லாதார் உணருவார்கள் என்று நம்புகிறோம்.

ஆச்சிரமம் நடைபெற வழியில்லாமல் இருக்கையில் சென்னை சங்கர நாராயணய்யரைக் கேட்டுக்கொண்டதாகவும் அவர் பெரிய மனது வைத்து ஒப்புக்கொண்டதாகவும் டாக்டர் ராஜன் கூறுகிறார்.

சேரமாதேவி குருகுல நிர்வாகத்துக்கு ஆள் தேட சென்னைக்கு ஏன் செல்லவேண்டும்? திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் வேறு ஆள் கிடையாதா? சென்னையிலிருக்கும் பத்தமடை பிராமணர் ஒருவர் தானா அகப்பட்டார்?

சேரமாதேவி குருகுலம் அரசியல் சம்மந்தமற்றதென்றும் எல்லாக் கட்சியாருடைய ஒத்துழைப்பும் அதற்கு தேவையென்றும் ஒருவர் கூறினார். அப்படியானால் பத்திரிகையில் ஏன் விளம்பரம் செய்திருக்கக்கூடாது? வேலையில்லாத திண்டாட்டம் மிகுந்திருக்கும் இக்காலத்திலே ஆச்சிரம நிருவாகத்தை ஏற்று நடத்த திறமையுடையபட்டதாரிகள் கூட முன்வரக்கூடுமே.

வ.வெ.சு. அய்யர் ஊரார் பணத்தை வசூல் செய்து ஆச்சிரமம் ஸ்தாபித்தார். அதன் நிருவாகப் பொறுப்பை மகாதேவய்யர் கத்தியவார் பனியா காந்தியிடம் ஒப்படைத்தார். அவர் ஆச்சிரமச் சொத்தை நிருவாகம் செய்யும் பூரா அதிகாரத்தையும் ஸ்ரீரங்கம் அய்யங்கார் டாக்டர் டி.எஸ்.எஸ். ராஜனிடம் விட்டுக்கொடுத்தார். ஸ்ரீரங்கம் அய்யங்கார் இப்பொழுது பத்தமடை அய்யரை சேர்மாதேவி ஆச்சிரமத்துக்கு சர்வாதிகாரியாகி விட்டாராம்.

பாருங்கள் ஊரார் பணம்படும் பாட்டை.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 13.06.1937

ஈரோடு சந்தைப்பேட்டை விபத்து

விசாரணைக் கமிட்டி முடிவு எங்கே?

பார்ப்பன சூழ்ச்சியில் ஏமாந்து விடாதீர்கள்

- ஓட்டாண்டி

வந்துவிட்டது! வந்துவிட்டது!! என்ன? என்ன?? அதுதான் கமிட்டியின் முடிவு! எங்கே? அதோ! இதோ!! என்ன கயிறு என்கிறீர்களா? அப்படி ஒன்றுமில்லை, எல்லாம் பச்சை உண்மை. உங்கள் மனதில் அது படாவிட்டால் நான் ஜவாப்தாரி அல்ல. கோபிக்க வேண்டாம். சமாசாரத்தைச் சொல்லி விடுகிறேன். ஈரோடு சந்தைப்பேட்டை விபத்தைப்பற்றி விசாரிக்க இரண்டு கமிட்டி இங்கே நியமிக்கப்பட்டதல்லவா? பணம் சேகரிக்கப் பார்ப்பனரல்லாதாரடங்கிய கமிட்டியும் காரணத்தை விசாரிக்கப் பார்ப்பனர் அடங்கிய கமிட்டியும் கற்பித்தார்கள் அல்லவா? எங்கே அவர்களின் முடிவு என்று கேட்கிறீர்களா? அதுதான் வந்து விட்டது. எங்கே இன்னும் வெளியில் காணாமே என்கிறீர்களா? இது பயித்தியகார உலகம். நீங்களும் அதில் தானே குடி இருக்கிறீர்கள். அதனாலேதான் உண்மையைக் கண்டுபிடிக்கவில்லை. எனக்கு தெரிந்ததைச் சொல்லிவிடுகிறேன்.

விபத்திற்கு ஆளானவர்களுக்கு உதவிசெய்வது என்பது இரண்டாம் பகையும். முதலாவது என்ன என்று தெரியுமா? அதுதான் அடுத்து வரும் தேர்தல் போட்டி. எப்படி என்றால் கமிட்டிகளின் முடிவை இப்பொழுதே சொல்லிவிட்டால் பொதுஜனங்கள் கேட்டுச் சீக்கிரத்தில் மறந்து விடுவார்கள். ஆறின கஞ்சி பழங்கஞ்சி, ஆகிற காரியம் நடக்காது. அதற்காகத்தான் இப்படியே விஷயத்தை இழுக்கப் போட்டுத் தேர்தல் கிட்ட சொன்னால் காரியம் கைகூடும். கறுப்புக்கோழியும் வெள்ளை முட்டையேதான் இட்டுக்கொண்டிருக்கும். பொது ஜனங்கள் விஷயத்தை ஏனோ தானோ என்று மறந்து விடவும் கூடாது. அதுதான் சூழ்ச்சியென்று என்னமோ எனக்குத் தோன்றுகிறது. அப்புறம் உங்கள் இஷ்டம். யோசனை மதியுள்ளோர் பிழைக்கட்டும். மயங்கினவன் உறங்கட்டும்.

இன்னொரு காரணங்கூட என் மனதில் பட்டது. அது என்ன தெரியுமா? பார்ப்பனரல்லாதாரை ஒழிப்பது. அதற்கு எது நேர்ந்தாலும் போதும். வெறும்

வாய்க்கு அவல் ஆப்பிட்ட மாதிரி. தும்பினாற் போதும். பொய்ப்பிரசாரந்தான். கேட்கத்தான் மண்டுகங்கள் மந்தையாய் வருமே. சேர்மன் ஒரு சாயபு, கமிஷனர் பாதத்தில் பிறந்தவர். இது போதாதா? அவர்களை ஒழித்துவிடவேண்டும். அப்புறம் நூல் எல்லாம் ஏக போகமாய் அநுபவிக்கலாமல்லவா?

கமிட்டி முடிவு கூட யானை குட்டிபோட்ட சமாச்சாரமாய்த்தான் இருக்கும் என்று தோன்றுகிறது. ஏன் என்று தெரியுமா? பார்ப்பானை விட்டுக்கொடுப்பார்களா? மாட்டார்கள். ஓவர்சீயர் ஒரு பார்ப்பனர். கண்டிராக்டர் ஒரு பார்ப்பனர். அப்புறம் கேட்பானேன்? முடிவு எப்படி இருக்குமென்று.

ஆகையினால் தான் வந்து விட்டது! என்றும், இதோ! அதோ! என்றும் ஊரைப் புரளி பண்ணுகிறார்கள். தர்மஞ்செய்கிறவன் எப்பொழுதும் ஓசைப்படாமல் செய்வான். நானும் இதை ரகசியமாய்ப் பகிரங்கப்படுத்திப் போட்டேன்.

குடி அரசு - கட்டுரை - 13.06.1937

பதவிமோகம் காங்கிரசுக்காரருக்கா? அல்லாதாருக்கா?

சாப்ராவில் சாரான் அரசியல் தொண்டர்கள் மகாநாடு கூடியது. அதில் தோழர் அனுக்கிரகநாராயண் சின்னா தலைமை வகித்தார். ஆனால் அம்மகாநாட்டிற்கு தலைமை வகிக்க தோழர் ஜகத்நாராயணலால் ஒத்துக் கொண்டிருந்தார். எதிர்பாராத அசௌகரியத்தால் அவர் வரமுடியவில்லை. அவர் அம்மகாநாட்டிற்கு ஒரு சேதியனுப்பியிருந்தார். அதில் காங்கிரஸ் தொண்டர்கள் எப்பொழுதும் தயாராயிருக்கவேண்டும் என்றும் அவர்களது சேவை தேவையான போதெல்லாம் உடனே முன்வரவேண்டுமென்றும் ஏமாற்றிவிடக்கூடாது. டிமிக்கி கொடுத்து விடக்கூடாது என்றும் குறிப்பிட்டார். இதனால் காங்கிரசில் இதுவரை கலந்து வேலை செய்து வருபவர்கள் ஏமாற்றுக்காரர்கள் என்பது விளங்கவில்லையா?

இம்மகாநாட்டிற்கு தலைமைவகித்த தோழர் அனுக்கிரக நாராயண் சின்னா தனது தலைமைப் பிரசங்கத்தில் காங்கிரஸ் தொண்டர்கள் செய்த இச்சிறிய - அற்ப காரியத்தைக் குறித்து மனம் பூரித்து விடக்கூடாது! கர்வங்கொண்டு தலைகால் தெரியாமல் மதுவுண்டவனைப்போல இருந்து விடக்கூடாது என்றும், சுதந்திரப்போராட்டத்தின் முதற்படியாகிய எ.பி.சி. என்ற அட்சரத்தைக்கூட இன்னும் சரிவர அவர்கள் அறியவில்லை என்றும் ரஷ்யாவில் சுதந்திரத்திற்காக அந்நாட்டு வீரர்கள் எத்தகைய வீரச் செயல்கள் புரிந்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் டச்சு தேச மக்களின் சரித்திரத்தையும் நன்கு வாசித்து அறியவேண்டும் என்றும் அவைகளைப் படித்தபின் இவர்கள் வெட்கித் தலைகுனிய வேண்டியவர்களே யாவார்கள் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். மேலும் ரஷ்யாவைப்பற்றி இவர் சொல்லுவதால் ரஷ்யாவில் எம்முறை கையாளப்பட்டதோ அதே முறையை இவர்களும் கையாளவேண்டும் என்றல்ல எனவும் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறார். ஏனெனில் இந்தியாவின் கல்வி நிலைமைக்கும் பழக்க வழக்கத்திற்கும் அம்முறைகள் ஏற்றதல்ல, அஹிம்சா முறையே நமது நாட்டிற்கு ஏற்ற முறை என்று கூறியிருக்கிறார்.

அதன்பின் தோழர் ராஜேந்திர பிரசாத் பேசுகையில் சமீபத்தில் நடந்த சட்டசபை தேர்தலில் வேலை செய்து வந்த தொண்டர்கள் பல பாகத்திலிருந்தும் அவர்கள் காங்கிரசில் சேர்ந்து செய்த தியாகங்களைக்

குறித்தும், பட்ட கஷ்டங்களைக் குறித்தும் இன்னும் மற்ற காரியங்களைக் குறித்தும் நீண்டதோர் அட்டவணை - கேட்லாக் தயார் செய்யப்பட்டு தனக்கு வந்து குவிந்து கொண்டிருந்ததாகவும் அவ்வாறு எழுதிவிட்டு தங்களுக்கு கௌன்சில்களில் ஸ்தானங்கள் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு எழுதியிருந்தார்கள் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இத்தகைய மனப்பான்மையோடு கூடிய காங்கிரஸ்காரர்களின் யோக்கியதையை எந்த வார்த்தையால் விளக்குவதென்று தனக்குத் தெரியவில்லை என்றும் தெரிவித்திருக்கிறார். இரண்டாவதாக அவர்களுக்கு ஆஸ்தியில் உள்ள ஆசை அவர்களை விட்டு ஒழிந்தபாடில்லை என்றும், பணம் சேர்ப்பதில் அவர்களுக்கு ஆசையிருந்து வருவதாகவும், சென்ற சட்ட மறுப்பு இயக்கம் ஆரம்பித்த காலையில் அநேகர் சர்க்கார் அவர்களுடைய சொத்துக்களின் மேல் நாட்டத்தை செலுத்த ஆரம்பித்த உடன் காங்கிரசைவிட்டும் தாங்கள் செய்து வந்த சேவையினின்றும் விலகிக்கொண்டார்கள் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆகவே, பதவியாசைக்காரர்களும் ஆஸ்தியாசைக்காரர்களும் காங்கிரஸ்காரர்களா? அல்லது காங்கிரஸ் அல்லாதவர்களா? என்பதும், சுயநலத்திற்காக வேலை செய்கிறவர்களும், கர்வம் சம்பாதிப்பதற்காக பொது சேவை புரிவர்களும் யார் என்பதும் இப்பொழுதாவது புரிகிறதா?

குடி அரசு - கட்டுரை - 13.06.1937

திலகர் நிதி மோசடியும்

பொது மக்களும்

- “ஜஸ்டிஸ்” எழுதுவது

“திலகர் சுயராஜ்ய நிதி தவறாக நிர்வாகிக்கப்பட்டதாக வைத்துக் கொண்டாலும் அதனால் ஏற்பட்ட நஷ்டம் காங்கிரசுக்கே தவிர அந்நிதிக்கு பொருளுதவி செய்யாதவர்களுக்கு யாதொரு நஷ்டமும் இல்லை” என தோழர் சி. ராஜகோபாலாச்சாரி சொன்ன கூற்றை சற்று இங்கு ஆராய்வோம். இக்கூற்றில் மூன்று வகையாக குறிப்புகள் தொக்கி நிற்கின்றன. அதாவது ஒன்று காங்கிரஸ் திலகர் நிதியை தப்பாக நிர்வாகம் செய்ததாகச் சொல்லப் படுவது உண்மையல்ல. இரண்டு இந்நிதிக்கு பணம் கொடுத்தவர்களுக்குத்தான் அதைப்பற்றி குற்றங்குறைகள் எடுத்துரைக்க உரிமையுண்டு. மூன்று அதைப்பற்றி லாபமோ நஷ்டமோ காங்கிரசுக்கேயொழிய வெளியிலுள்ளவர் களுக்கு ஒன்றுமில்லை என்பவைகளாகும். இவ்வாறு இவர் கூறியதைப்பார்த்தால் சில தினங்களுக்கு முன் காங்கிரஸ் தலைவர் பண்டித ஜவஹர்லால் வெளியிட்ட அறிக்கைக்கும் ஆச்சாரியாருடைய கூற்றுக்கும் நெருங்கிய சம்பந்தமிருக்கிறது என்பது நன்கு தெரியவரும். அவ்வறிக்கையில் காங்கிரஸ் தலைவர் கூறுவதாவது,

பழமையானதும், வெகுநாட்களானதும் தணிக்கை செய்யப்பட்டதும், பழைய சாசனங்களோடு ஒதுக்கிவைக்கப்பட்டதுமான ஒரு விஷயத்தைக் குறித்து திடீரென்று புதிதாக அதைப்பற்றி கவலை எடுத்துக்கொள்ளப்படுவது என்றால், அதிலும் கண்ணியமுடையவர்களாயும், பைசாகூட அந்நிதிக்கு நன்கொடையாக அளிக்காதவர்களாலும் பெரிய ஆர்ப்பாட்டம் செய்வதென்றால் இதைக் குறித்து நகைப்பதைத்தவிர வேறொன்றும் செய்வதற்கில்லை. உபகாரிகள் திருப்தியோடு இருக்கிறார்கள். ஆனால் சிறிதும் உபகாரஞ் செய்யாதவர்களின் ஆத்திரந்தான் பெரிதாக இருக்கிறது. இவர்களைத்தான் அடக்க முடியவில்லை.”

திலகர் சுயராஜ்ய நிதியைக் குறித்து குறை கூறுகிறவர்கள், பண்டிதர் ஜவஹர்லால் எண்ணப்படியும், தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியாருடைய எண்ணப்படியும் காங்கிரசின் விரோதிகளேயாவர். இங்கு எழக் கூடிய கேள்வி காங்கிரசுக்கு உதவி செய்தவர்கள் இன்னவர்கள், அல்லாதவர்கள்

இன்னவர்கள் என்று காங்கிரஸ்காரர்களில் சுட்டிக்காட்ட முடியுமா? அல்லது காங்கிரசிடம் திலகர் நிதிக்குபகாரஞ் செய்தவர்களின் பெயர் ஜாபிதாவாவது இருக்கிறதா? அத்தகைய ஜாபிதா அவர்களிடம் இல்லாமல் இருக்கவும் முடியாது. ஏனெனில் ஒரு கோடி ரூபாயும் பணம் படைத்த பெரிய முதலாளிகளிடத்திலா வசூல் செய்யப்பட்டது? இல்லை. ஏழை எளியவர்களிடத்திலும், ஆண்களிடத்திலும், பெண்களிடத்திலும், பள்ளிச் சிறுவர்களிடத்திலும், சிறுமிகளிடத்திலும், கலாசாலை மாணவர்களிடத்திலும் மாணவிகளிடத்திலும் வசூல் செய்யப்பட்டது. இன்னும் சொல்ல வேண்டுமானால் காங்கிரஸ் தொண்டர்கள் வீடுவீடாய் வாயில் தோறும் சென்று உண்டிப்பெட்டி ஏந்தி நின்று வசூல் செய்த நிதி என்பதை ஒருவரும் மறந்துவிடக் கூடாது. இது தவிர பொது கூட்டங்களில் பொது ஜனங்களிடத்திலும் வசூல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சில வேளைகளில் கூட்டங்களில் பேசப்படும் வேகத்தின் உணர்ச்சியாலும், உற்சாகத்தாலும் பெண்கள் தங்கள் தங்க நகைகளையும் கழற்றிக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். இத்தனை வகையிலும் சேர்ந்த நிதியல்லவா திலகர் சுயராஜ்ய நிதி? தெளிவாகச் சொல்லவேண்டுமானால் காங்கிரஸ் ரசீது புத்தகத்தில் அந்நிதிக்கு உதவிசெய்தவர்களில் அநேகருடைய பெயர்கள் புதிவு செய்யாமல் சேர்க்கப்பட்ட பொதுநிதிதான் திலகர்நிதி. காங்கிரஸ்காரர்களுக்கே அந்நிதிக்கு உதவி செய்தவர்களின் பெயர்களை இன்னார் இன்னார் என்று விளக்கிக் காட்ட முடியாத நிலைமையிலிருக்கையில் அந்நிதியைப்பற்றி குறை கூறுபவர்கள் உபகாரஞ் செய்யாதவர்கள் என்று எவ்வாறு சொல்ல முடியும்?

திலகர் நிதி மோசடியை வெளிப்படுத்தியது, காங்கிரசின் எதிரிகள் “காங்கிரசுக்கு எதிர் பிரச்சினையாகச் செய்யப்படும் காரியம் என்று தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் நினைத்திருக்கக்கூடும். ஆதலால் இச்சமையத்தில், இம்மோசடியைக் குறித்து வெளிப்படுத்திய மாஜி காங்கிரஸ்வாதிகளும், காங்கிரஸ் அபிமானிகளுமான தோழர்கள் எம்.ஆர். ஜெயகர், ஜி.வி. கெத்கார், பி.வி. மஹாஜன் ஆகியவர்களின் விமர்சனம் ஒரு நாளும் காங்கிரசின் எதிரிகளால் செய்யப்பட்ட காரியமென்றோ அல்லது காங்கிரசின் மானத்தை குறைக்கச் செய்யப்பட்ட காரியமென்றோ சுலபமாகக் கருதிவிட முடியாது. இவ்வாறு திலகர் நிதியைக் குறித்து குற்றங் சொல்லுகிறவர்கள் காங்கிரசுக்கு எதிர்ப்பிரசாரஞ் செய்வதற்கு உபயோகப்படுத்தும் காரியங்களில் இதுவும் ஒன்று என்று தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் சொன்ன குற்றச் சாட்டிற்கு, மகாராஷ்டிரா மாகாண காங்கிரஸ் கமிட்டியின் மாஜி செகரெட்டரி தோழர் பி.வி. மஹாஜன் “மராட்டா” என்ற பத்திரிகையில் பின் வருமாறு எழுதியிருக்கிறார்:-

“தோழர் எம்.ஆர். ஜெயகர் சத்தாராவில் பேசினதைக் கண்டித்து எழுதும் பொழுது ஒரு தேசிய பாஷைப் பத்திரிகை தோழர்கள் ஜெயகர் கத்தாரும் இன்னுமுள்ளவர்களும் ஏன்? தோழர் சி.ஆர். தாசும் தான்

இம்மோசடிக்குப் பொறுப்பாளிகளாயிருந்ததோடு மற்ற தொண்டர்களையும் கையாடச்செய்தார்கள் என்று குற்றஞ்சாட்டியிருந்தது. எங்களுடைய தலைவர்களை -அவர்களும் தோழர் ஆச்சாரியாரைப் போன்ற பெரிய தேசபக்தர்கள் என்று நான் நினைக்கின்றேன் - ஆதரிப்பதற்காக பொதுஜனங்களுக்கு முன் இவ்வருவருப்பான காரியமாகிய பழைய கணக்குகளை தெளிவாக உள்ளதை உள்ளவாறு ஒன்றும் ஒளி மறைவில்லாமல் வெளியிடுகிறேன். நான் இவ்வாறு இக்காரியங்களை வெளியிடுவது காங்கிரசுக்கு எதிர்ப்பிரசாரம் செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு அல்ல, என்னுடைய சொந்தபாதுகாப்புக்காகவே செய்கிறேன்''. ஆகவே திலகர் நிதியின் மோசடியைப் பற்றி விளக்கியவர் மாகாண காங்கிரஸ் கமிட்டியின் மாஜி செகரட்டரி லோகமானிய திலகருடைய பேரப்பிள்ளை, காங்கிரஸ் ஆணையின்படி நடந்து பல தடவை சிறைசென்றவர் என்பதை மனதில் வைத்துக்கொண்டால் இக்காரியங்கள் காங்கிரசுக்கு எதிர்ப்பிரசாரமாக செய்யப்படும் காரியங்கள் என்பதற்கு யாதொரு ஆதாரமுமில்லை என்பது நன்கு தெரியவரும். இக்காரியங்கள் காங்கிரசின் நூற்றத்தை ஒழித்துவிட்டு காங்கிரசின் பழைய நிலையை அடையச் செய்வதற்காக காங்கிரசுக்காகச் செய்யப்படும் காரியங்கள் என்றே நாம் கருத வேண்டியிருக்கிறது.

திலகர் நிதியைக் குறை கூறுவதற்கு காங்கிரஸ்காரர்களுக்குத்தான் உரிமை யுண்டு என்று காங்கிரஸ் தலைவர்கள் நினைத்து வருகிறார்கள் போலும்! ஆனால் அவர்கள் காங்கிரஸ் ஒரு கட்சியல்ல, தேசமே காங்கிரஸ் என்று பறை சாற்றவில்லையா? அவர்கள் கூறியபடி தேசமே காங்கிரஸ் என்றால் ஏன் அவர்களே இப்பொழுது காங்கிரஸ்காரர் என்றும் காங்கிரஸ் அல்லாதார் என்றும் பிரிக்கவேண்டும்? மேலும் தேச விஷயத்தைப்பற்றி கேட்கும் உரிமையை காங்கிரஸ் அல்லாதாருக்கு ஏன் மறுக்க வேண்டும்? அவர்களுக்கு சாதகமான காரியங்களானால் தேசமே காங்கிரஸ் என்றும் ஒவ்வொருவரும் காங்கிரசின் அங்கத்தினர்தான் என்றும் காங்கிரஸ் இத்தேசத்தில் உள்ள ஒவ்வொருவருக்கும் பிரதிநிதியாக விளங்குகிறது என்றும் நாக் கூசாமல் கூறிவிடுவார்கள். தங்கள் குட்டு வெளிப்பட்டுவிடுமென்றோ அல்லது தங்களுக்கு சங்கடமான நிலைமை ஏற்பட்டுவிடுமென்றோ அல்லது தங்கள் மானம் கப்பல் ஏறிவிடும் என்றோ கருதினால் உடனே தங்கள் ஸ்தாபனம், தங்களைத் தவிர மற்றவர்களுக்கு இதில் வேலை இல்லை, மற்றவர் குறைகூற அருகதையற்றவர்கள் என்றும், அவர்கள் பணத்தை எவ்விதமானாலும் உபயோகப்படுத்துவார்கள். அதனால் வரும் லாபம் நஷ்டம் அவர்களைச் சார்ந்ததைத் தவிர மற்றவர்களுக்கு அதில் ஒன்றும் பங்கு இல்லை என்றும் அதே நாவால் கூறிவிடுவார்கள்.

ஆனால், திலகர் நிதி பொது மக்களிடம் வசூல் செய்யப்பட்ட நிதி யென்பதையும் இதைப்பற்றி ஒரு அணா பைசாவரையும் கணக்குக் கேட்க பொதுமக்களுக்கு உரிமைஉண்டு என்பதை மறுமுறையும் தோழர்

ராஜகோபாலாச்சாரியாருக்கு நினைவூட்டுகிறோம். வேண்டுமானால் தோழர்கள் ஜி.வி. கத்தார், பி.வி. மஹாஜன் முதலியவர்கள் காங்கிரஸ்காரர்களும் அல்ல, அனுதாபிகளும் அல்ல என்று ஒரு வேளை தோழர் ஆச்சாரியார் கூறக்கூடும். ஆனால் அவர்கள் இந்தியர்கள் அல்ல என்று சொல்ல முடியாது. இந்தியர்கள் என்ற ஹோதாவில் தேசீய ஸ்தாபனம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிற - பெருமையடித்துக் கொண்டிருக்கிற காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்தின் குற்றங் குறைகளை எடுத்துக்காட்டி அதன் பொது வாழ்க்கையின் ஒழுக்கத்தையும் அரசியல் ஒழுக்கத்தையும் சீர்திருத்தம் செய்யும் உரிமை அவர்களுக்கு உண்டு. திலகர் நிதியை தாறுமாறாக நிர்வாகஞ் செய்ததால் வந்த நஷ்டம் காங்கிரசுக்கு மட்டுமல்ல தேசத்துக்கே பெரும் நஷ்டமாகும். ஏனெனில் தேசம் தான் அதற்கு பணம் கொடுத்தது. தலைவர்களுடைய கண்ணியமான பெயர்களும் உபயோகப்படுத்தப்பட்டன. காங்கிரஸ்காரர்கள் இத்திலகர் நிதியை நிர்வகித்த திறமையிலிருந்து இந்தியர்கள் பெரு நிதியை நிர்வகிக்கும் லட்சணம் எவ்வளவாக மதிக்கப்படும்? திலகர் நிதி மோசடி இந்தியாவுக்கு அவமானமும் இந்தியர்களுக்கு நிந்தையுமல்லவா? காங்கிரசின் மோசடியாகிய செளத் சீ பப்பிள்ஸ் (South sea Bubbles) யைப்பற்றி ஏன் மற்றவர்கள் பேசக்கூடாது? அது தங்களது சொந்த விஷயம் என்று ஏன் சொல்ல வேண்டும்? இந்நிதிக்கு உதவி செய்யாதவர்கள் குற்றங்குறை சொல்லக்கூடாது என்று தோழர் ஆச்சாரியார் சொல்வது எதைப்போல் இருக்கிறதென்றால் ஒரு பொது கொள்ளையடித்த கள்வனை - மோசக்காரனை பிடித்துக் கேட்கும்போது “நீ அந்நிதிக்கு உதவி செய்தவனல்ல, ஆதலால் உனக்கு என்னைக் கேள்வி கேட்கவோ விவரஞ் சொல்லும்படி கேட்கவோ உனக்கு உரிமை இல்லை. இந்நிதிக்கு யார் யார் உதவி செய்தார்களோ அவர்களுக்கு பதில் சொல்லிக் கொள்ளுவேன். ஆனால் அந்த லிஸ்டு கைவசமில்லை” - என்று சொல்லுவது போலிருக்கிறது.

திலகர் நிதி மோசடி

திலகர் சுயராஜ்ய நிதி தப்பாக நிர்வகிக்கப்பட்டதா? என்று சந்தேகங் கொள்ளுகிற தோழர் சி. ராஜகோபாலாச்சாரியாரைப் போன்ற தோழர்களை திலகர் நிதியை பரிசோதிக்கும்படி - ஆடிட் செய்யும்படி அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டியால் நியமனஞ் செய்யப்பட்ட ஆடிட்டர்களுடைய ரிப்போர்ட்டை ஒரு தரம் படித்துப் பார்க்க விரும்புகிறோம்.

“காங்கிரஸ் ஷே நிதியை மோசடி செய்து விட்டது என்றும் பொதுமக்களை தப்பான வழியில் நடத்திச் செல்லுவதற்காகக் கையாளப்படும் யோக்கியப் பொறுப்பற்ற செய்கையாகும்” என்றும் காங்கிரஸ் தலைவர் கூறுகிறார். இவ்வாறு மோசடி நடந்ததாக நினைக்கும்படி செய்தது அந்நிதியை வைத்து நிர்வகித்த சில காங்கிரஸ்காரர்கள் நடந்து கொண்ட பொறுத்தமற்ற - தவறான முறையேயாகும். அவர்கள்தான்

சந்தேகத்துக்கு இடங்கொடுத்தவர்கள் கையாடினதும் சிறிய தொகையை பிரமாண்டமான தொகை!! ஆடிட்டருடைய ரிப்போர்ட்டை கூர்மையாக ஊன்றிக் கவனித்தபின் தோழர் பி.வி. மஹாஜன் அவர்களால் வெளிப்படுத்தப்பட்ட விஷயமாகும். அகில இ. கா. கமிட்டியால் நியமனஞ் செய்யப்பட்ட ஆடிட்டர்கள் சந்தேகங்கொண்ட முரண்பாடுகளுக்கும், செய்கைகளுக்கும் நாளதுவரை எந்த காங்கிரஸ் தலைவராவது ஆதாரத்தோடு விளக்கி சந்தேகத்தை தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறாரா? திலகர் நிதியைப்பற்றி “ஜஸ்டிஸ்” சில குற்றங் குறைகள் காணப்பட்ட போது அவைகளுக்கு தான் பதில் கூறிவிட்டதாகவும், சாதாரண கணக்கு வழக்கு தெரிந்த யாரும் சமாதானப்பட்டிருப்பார் என்றும் தோழர் ஆச்சாரியார் கூறுகிறார். திலகர் சுயராஜ்ய நிதியை வைத்துப் பரிபாலித்தவர்களின் கணக்கு நிபுணத்தனத்தை பின்னால் சமயம் வாய்க்கும்போது ஆராய்வோம். ஆனால் இப்பொழுது, தமிழ்நாட்டுக் காங்கிரஸ் கமிட்டியின் வருஷாந்திர கடைசியில் இருப்புக்கும், மறுவருட ஆரம்பத்திலிருக்க வேண்டிய இருப்புக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை எடுத்துக்காட்டினால் கணக்கு வழக்குத் தெரிந்த எவனாவது விழி கண் குருடனைப்போல வாளாக இருப்பானா? என்பதை தோழர் சி. ராஜகோபாலாச்சாரியாரையே கேட்கின்றோம்.

1924ம் ஆண்டின் ரிப்போர்ட்டின் 47வது பக்கத்தில் அவ்வருட கடைசி இருப்பு ரூ.169,247-14-3 எனவும் 1925ம் வருஷத்திய ரிப்போர்ட்டின் 19ம் பக்கத்தில் அவ்வருட ஆரம்பத்தில் கையிருப்பு ரூ.165,247-14-3 எனவும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதுவரை, இக் கணக்கில் வித்தியாசங் காண்கிற 4000 ரூபாய்க்கும் பொருத்தமான சமாதானம் கொடுக்கப் படவில்லை. கணக்கின் முடிவிலும் துவக்கத்திலும் வித்தியாசம் ரூ 4000 இருப்பதாகக் கண்டால் கணக்குத் தெரிந்த எவனாவது சமாதானமடைய முடியுமா? காங்கிரஸ்காரர்கள் திலகர் நிதியாகிய ஒரு கோடியே 25 லக்ஷ ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட நிதியை ஸ்வாஹா செய்த வித்தையை மறைக்க அவர்கள் கையாளும். தந்திரோபாயங்கள்தான் வேடிக்கையாக யிருக்கிறது. அதிலும் தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் சொல்லும் உபாயம் - ஏமாற்றச் செய்யும் தந்திரம் மிக வேடிக்கையாக இருக்கிறது.

குடி அரசு - கட்டுரை - 13.06.1937

காங்கிரசுக்கு புத்தி வந்துகொண்டிருக்கிறது

தோழர் எம்.என்.ராய் காங்கிரசில் பிரதான புருஷர். மிகுந்த தீவிரவாதி. பதவி ஏற்கக்கூடாது என்பவர். காங்கிரஸ் பதவி ஏற்புக்காரர் சூழ்ச்சி பலிக்காமல் போனவுடன் காங்கிரசில் பிளவு ஏற்படுவது நிச்சயமென்று ஏற்பட்டவுடன் காங்கிரஸ் முதலாளி கூட்டத்தார் காங்கிரஸ் சமதர்மக்கட்சியை விலக்க முயற்சி செய்து விட்டார்கள்.

அதாவது காங்கிரஸ் சமதர்ம வாதிகளின் தலைவரும் காங்கிரஸ் தலைவருமான தோழர் ஜவஹர்லால் அவர்கள் ஏகாதிபத்தியம் ஒழிய வேண்டும் என்றும் பிரிட்டன் மூட்டை முடிச்சுகளுடன் இந்தியாவை காலிசெய்து விட்டு கப்பலேற வேண்டும் என்றும் ஒரு புறம் பல்லவி பாடிக்கொண்டு இருக்கும்போதே மற்றொரு புறம் தோழர் காந்தி பளீரென்று ஜவஹர்லால் கன்னத்தில் அறைந்து பல்லுகளை உதிர்த்தினாற்போல் பிரிட்டனுக்கும் இந்தியாவுக்கும் ஒரு கடுகளவு மனஸ்தாபமோ அதிருப்தியோ நேருவதாய் இருந்தால் என் உயிரை விட்டு அதை தடுப்பேன் என்று சொல்லி எப்படியாவது தனது சீஷர்களுக்குப் பதவி வாங்கிக் கொடுக்கவும் தன்மானத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளவும் ஜெட்லெண்ட் பிரபுவை வாக்குறுதி கேட்கிறார்.. ஜெட்லெண்ட் பிரபுவோ இதற்கெல்லாம் சிறிது கூட மசியவில்லை. இதை அறிந்த காங்கிரசார் கடசியாக வாக்குறுதி கேட்காமலேயே “வாக்குறுதி மறுத்ததிலேயே வாக்குறுதி அளிக்கும் வாசனை இருக்கிறது” என்று சொல்லி காங்கிரஸ்காரர்கள் வாக்குறுதி இல்லாமல் மந்திரி பதவி ஏற்றுக்கொள்ளத்தயாராய் இருப்பதாகவும் சீக்கிரம் சட்டசபை கூட்டம் கூட்டும்படியும் கவர்னர்களுக்கு மானச விண்ணப்பம் போட்டுக் கொண்டிருப்பதை தோழர் எம்.என்.ராய் அவர்கள் உணர்ந்த உடன்அந்தப் பெருமை தனக்கே இருக்கட்டுமென்று மத்திய மாகாண காங்கிரஸ் கமிட்டிக்கு ஒரு தீர்மானம் அனுப்பிவிட்டார். அதென்னவெனில்,

“கவர்னர்கள் அழைத்தால் காங்கிரஸ்காரர்கள் உடனே போய் மந்திரி பதவி ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். வாக்குறுதி கேட்பதில் பயனில்லை”

“ஜெட்லெண்ட் பிரபு காங்கிரஸ் கேட்ட வாக்குறுதி தரமுடியாது என்று சொல்லி விட்டார்”

“காங்கிரசுக்கு அரசியல் திட்டத்தை ரத்து செய்ய ஏற்படும் நிலையை சமாளிக்க சக்தி இல்லை”

“வாக்குறுதி மறைமுகமாகத் தரப்பட்டு விட்டது. ஆகவே உடனே மந்திரிபதவி ஏற்று நடத்த வேண்டும்”

என்று முன்னுக்கு பின் முரணாய் உளறிக்கொட்டி தீர்மானங்கள் அனுப்பி இருக்கிறார்.

எனவே காங்கிரஸ்காரர்கள் நடத்தையும் வீரமும் நாணயமும் எவ்வளவு ஊழலாகவும் கேவலமானதாகவும் இருந்தாலும் காங்கிரஸ்காரர் களுக்கு புத்தி வந்து சமதர்மக்கார வீரர்கள் உள்பட அடியோடு சரணாகதி அடைந்து விட்டார்கள் என்பது விளங்குகிறது.

இனி சர்க்கார் ஒருபடி உயருவார்கள். லார்டு வில்லிங்டன் காங்கிரசிடம் ஒத்துழையாமையும், சத்தியாக்கிரகமும், சட்ட மீறுதலும் கைவிட்டு விட்டோம் என்று வாக்குறுதி தரும்படி கேட்டு எப்படி அடக்கி ஆண்டு வெற்றிபெற்றாரோ அதே போல் இப்போதும் சீர்திருத்தத்தை உடைக்கிறேன், வெள்ளைக்காரர்களை விரட்டுகிறேன் என்கின்ற பேச்சை வாப்பீஸ் வாங்கிக்கொண்டு புத்தி வந்தது என்று சொல்லுகிறவரையில் விட மாட்டார்கள் என்றுதான் தெரிகிறது. ஏனெனில் காங்கிரஸ்காரர்கள் தாங்கள் மந்திரி ஆசையை ஆசை வெட்கமறியாது என்பது போல் அவ்வளவு இழிவான முறையில் காட்டிக்கொண்டார்கள். ஆகவே பொதுவுடமை, சமதர்மம், பூரண சுயராஜ்யம், ஏகாதிபத்தியத்தை ஒழித்தல், சீர்திருத்தத்தை உடைத்தல் ஆகிய எல்லாம் மந்திரி பதவிப் பிச்சை கேட்பதற்கு ஆகப் பாடின சண்டித்தனமான பாட்டாக முடிந்துவிட்டது.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 20.06.1937

“குருகுலம்”

மறுபடியும் பார்ப்பன ஆதிக்கமே

திருநெல்வேலி ஜில்லா சேரமாதேவியில், காலஞ்சென்ற வி.வி.எஸ். அய்யரால் நடத்தப்பட்டு வந்த பரத்துவாச ஆச்சிரமம் என்றும் குருகுலம் என்றும் பெயர் வழங்கப்பட்டுவந்த ஒரு ஸ்தாபனத்தைப்பற்றிய கதைகள் பூராவும் தென் இந்திய மக்களுக்கு ஞாபகமிருக்குமென்றே கருதுகிறோம்.

இந்தக் குருகுலக் கதைதான் தோழர்கள் ஈ.வெ. ராமசாமி, பி. வரதராஜலு நாயுடு, திரு.வி. கல்யாணசுந்திர முதலியார் முதலியவர்கள் பார்ப்பனர்களுடைய அதிருப்திக்காளாகவும் காங்கிரசில் இருந்து விலகவும் நேர்ந்த காரணமாகும்.

காங்கிரஸ் உதவி

இந்த குருகுலமானது “தேசபக்தர்களையும் தேசிய வீரர்களையும் உற்பத்தி செய்வதற்கு” ஆரம்பிக்கப்படுகிறது என்று தோழர் வி.வி.எஸ். அய்யர் ஆரம்பித்தபோது சொன்ன காரணமாகும். அதற்கு ஆக மாகாண காங்கிரசை உதவித் தொகை கேட்டபோது மாகாண காங்கிரஸ் கமிட்டியானது ஒரே அடியாய் பத்து ஆயிர ரூபாய் சாங்கிஷன் செய்து விட்டது. ஏனெனில் அந்தக் காலத்தில் திலகர் நிதிப்பணம் ஓட்டாஞ் சல்லிபோல் குவிந்து கிடந்தது. யாராவது ஒரு பார்ப்பனர் விண்ணப்பம் போடவேண்டியதுதான் தாமதம். உடனே சாங்கிஷன் ஆகிவிடும். அந்தக்காலத்தில் தோழர்கள் ஈ.வெ.ராமசாமியும் ஒரு கே.எஸ்.சுப்பிரமணிய அய்யரும் மாகாண காங்கிரஸ் கமிட்டிக்கு காரியதரிசிகளாய் இருந்தார்கள். இப்படி இருவர் கூட்டுக் காரியதரிசிகளாய் இருந்ததில் இவர்களுக்குள் காங்கிரஸ் வேலை பிரித்துக் கொள்ளப்பட்டது. அதாவது தோழர் ஈ.வெ. ராமசாமிக்கு பிரசாரமும் செக்கில் கையெழுத்துபோடும் வேலையும் தோழர் சுப்பிரமணிய அய்யருக்கு மற்ற கடிதப்போக்குவரத்தும் கடிதங்களுக்கு ஆதாரங்களுக்கும் கையெழுத்துப்போடும் வேலையுமாக பிரித்துக்கொள்ளப்பட்டது. இந்நிலையில் வ.வெ.சு. அய்யர் குருகுலத்துக்கு காங்கிரசானது ரூபாய் பத்து ஆயிரத்துக்கு தோழர் ஈ.வெ.ராமசாமியை செக்கு கேட்டபோது தோழர் ஈ.வெ.ராமசாமி அவர்கள் ரூபாய் கொடுப்பதில் குருகுல விதிகள் அடங்கிய ஆதாரமும் அந்தப்படி நடத்துவதாக ஒப்புக் கொண்ட ஆதாரமும் கொடுத்துவிட்டு செக்கு வாங்கிக்கொண்டு போகும்படி கேட்டுக்கொண்டார். இதற்கு தோழர் வ.வெ.சு. அய்யர் அவர்கள்

சம்மதித்து போனவர் ராமசாமிக்கும் தெரியாமல் கூட்டுக் காரியதரிசியிடம் 5000 ரூபாய் செக்கு வாங்கிக்கொண்டு போய்விட்டார். இந்த விபரம் 4 நாள் பொறுத்து தோழர் ஈ.வெ.ராவுக்கு தெரிய வந்த உடன் ஆபீசில் கூட்டுக் காரியதரிசிகளுக்குள் அபிப்பிராய பேதம் வந்து ஒருவருக்கொருவர் பேச்சு வார்த்தை இல்லாத அளவுக்கு மனஸ்தாபம் வந்துவிட்டது. (இன்னமும் இருவருக்கும் பேச்சுவார்த்தை கிடையாது. ப-ர்)

மறு உதவி மறுத்த காரணம்

ஆகவே மறு 5000 ரூபாயை ஈ.வெ.ராவைக் கேட்க முகமில்லாமல் போனதாலும் நிர்வாகக் கமிட்டியில் நியாயம் கிடைக்காதென்று கருதியதாலும் தோழர் வ.வெ.சு. அய்யர் ஒரு மாகாணக் கமிட்டி கூட்டத்தில் டாக்டர் டி.எஸ்.எஸ். ராஜன் அவர்கள் வீட்டில் “முன் தீர்மானிக்கப்பட்ட 10000 ரூபாயில் 5000 ரூ. கொடுத்தது போக பாக்கி 5000 ரூ. இன்னமும் கொடுக்கப்படவில்லை” என்று புகார் கூறிய உடனே கொடுக்கும்படி உத்திரவு போடவேண்டுமாய் ஒரு தீர்மானத்தை ஒரு பார்ப்பனரைக் கொண்டு பிரேரேபணை செய்யும்படி செய்தார். அது சமயம் தோழர் ராமசாமி குருகுல நிபந்தனைகளும் அந்தப்படி நடத்திவருவதாய் உத்திரவாதமும் வந்தால் ரூபாய் கொடுக்கப்படும் என்றும் முன் வாங்கிக்கொண்ட 5000 ரூபாயே தன்தகவல் இல்லாமல் முறைக்கு மாறாகக் கொடுக்கப்பட்டு விட்டதென்றும் எடுத்துக் கூறினார். அது சமயம் கூட்டத்தில் சிறிது சமாதானம் காணப்பட்டதுடன் தோழர் ஈ.வெ.ரா. அவர்கள் மீதும் சிலருக்கு அதிருப்தி இருப்பதாய்க் காணப்பட்டது. ஏனெனில் தோழர் வ.வே.சு. அய்யர் அவர்களுக்கு இப்போது அவ்வளவு செல்வாக்கு இருந்ததும் டாக்டர் ராஜன், தோழர் சி. ராஜகோபாலாச்சாரியார் முதலியவர்கள் அவரிடத்தில் அவ்வளவு மரியாதை வைத்திருந்ததும் காரணமாகும்.

காங்கிரசில் பார்ப்பனர் பார்ப்பனரல்லாதார் உணர்ச்சி ஆரம்பம்

ஆனபோதிலும் தோழர் ஈ.வெ.ரா. அவர்கள் “நிபந்தனை இல்லாமல் முன்கொடுத்தே தவறு” என்றும் “இப்போது மறுபடியும் கொடுக்க முடியாது” என்றும் “வேண்டுமானால் முன்போலவே வேறு ஒரு காரியதரிசி கையெழுத்துக்கொண்ட செக்கு வாங்கிக் கொள்வதில் ஆகேஷணை இல்லை” யென்றும் கோபமாகச் சொல்லி உட்கார்ந்தவுடன் அந்த கூட்டத்தில் பார்ப்பனர் - பார்ப்பனர் அல்லாதார் என்கின்ற வாசனை அப்போது தான் முதல் முதலாய் கிளம்ப ஆரம்பித்து விட்டது.

இதைப்பார்த்துக்கொண்டு இருந்த தோழர் டாக்டர் வரதராஜலு அவர்கள் “அய்யர்வாள் குருகுலத்தில் சாப்பாட்டில் ஜாதிபேதம் பாராட்டுவதாக எனக்குப் பல கடிதங்கள் வந்திருக்கின்றன. ஆனால் நான் அவற்றை “தமிழ்நாடு” (வாரப் பதிப்பு)வில் பிரசுரிக்கவில்லை” என்று சொன்னார்.

மற்றொருவர் (அதாவது குருகுலத்துக்கு தன் பிள்ளையை படிப்பிக்க அனுப்பியிருப்பவர்) எழுந்து “சாப்பாட்டில் மாத்திரம் ஜாதி வித்தியாசம் இல்லை படிப்பு சொல்லிக் கொடுப்பதிலும் காட்டப்படுகின்றது” என்றார். இவர் இப்போதும் காங்கிரஸ் கமிட்டி நிர்வாகத்தில் இருக்கிறார்.

மற்றொருவர் குருகுலத்தில் வாத்தியாராய் இருப்பவர். அவர் தோழர் ஈ.வெ.ராவின் சமீபத்தில் வந்து ரகசியத்தில் கடவுள் பிரார்த்தனையில் கூட ஜாதி வித்தியாசம் காட்டப்படுகிறது என்று சொன்னார். இப்புகார்களின் விளக்கங்களாவன:-

சாப்பிட்டில் ஜாதி வித்தியாசமென்பது சாப்பிடுவதில் பார்ப்பனர்களுக்கு வேறு இடமும் பார்ப்பனரல்லாதாருக்கு வேறு இடமும் பிரிக்கப்பட்டிருந்ததாகும்.

படிப்பில் ஜாதி வித்தியாசமென்பது பார்ப்பனர்களுக்கு சமஸ்கிருதத்திலும் சில பாடங்களும் பார்ப்பனரல்லாதாருக்கு தமிழில் மாத்திரம் பாடமும் பாட புத்தகமாக வைக்கப்பட்டிருந்தது.

கடவுள் பிரார்த்தனையில் ஜாதி வித்தியாசமென்றது,

பிள்ளைகள் காலை மாலை பிரார்த்தனைகள் செய்யும்போது பார்ப்பனப் பிள்ளைகள் சமஸ்கிருதத்தில் பிரார்த்தனைப் பாட்டுகளும் பார்ப்பனரல்லாத பிள்ளைகள் தமிழில் தேவாரம் முதலிய பாட்டுக்களும் சொல்லிக்கொண்டு பிரார்த்தனை செய்யச் செய்வதாகும்.

இவற்றை வெளிப்படுத்தியவுடன் அய்யர் அவர்களுக்கு கோபம் வந்து மீசையும் தாடியும் படபடவென நடுங்க “இவற்றையெல்லாம் ஒரு வித்தியாசமெனச் சொல்வது துவேஷங்களை கற்பிக்கும்” என்றும் “இதனால் தான் - இந்த தொல்லையால் தான் நான் சாதம் சாப்பிடாமல் நிலக்கடலைப் பருப்பும் தேங்காயும் வெல்லமும் சாப்பிடுவ”தாகவும் “குருகுலம் வைத்துள்ள இடம் மிகவும் வைதீகர்கள் இடமானதால் இப்படிச் செய்ய வேண்டியதாயிற்று” என்றும் கோபத்தோடு சமாதானம் சொன்னார். இந்த சமாதானத்தால் இந்தப் புகார்கள் உண்மை என்று விளங்கிவிட்டவுடன் தோழர் சி. ராஜகோபாலாச்சாரியார் டாக்டர் சாஸ்திரியார் ஆகியவர்கள் அப்படியானால் அந்த இடத்தை ஏன் தெரிந்தெடுத்தீர்கள் என்று கேட்க ஆரம்பித்தார்கள். அவ்வளவு தான் தாமதம். அங்குள்ள மற்றவர்கள் - பார்ப்பனரல்லாதார்கள் அய்யர் அவர்களை சரமாரியாகக் கேள்விகள் கேட்க ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். வேற்றுமை உணர்ச்சி பலப்பட்டவுடன் அந்தப் பிரச்சினை அதுசமயம் மெல்ல நழுவவிடப்பட்டு விட்டது. பாக்கி 5000 ரூ கொடுக்கப்படவில்லை.

பின் விளைவு

அடுத்தாற்போல் திருச்சியிலேயே கூட்டப்பட்ட ஒரு மாகாண வருஷாந்தர கூட்டத்தில் நிர்வாகசபை அங்கத்தினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்

படும்போது தோழர் ஈ.வெ.ரா. அவர்கள் காரியதரிசியாக இருந்து செய்த வேலையையும் கொஞ்ச நாள் இடைக்காலத் தலைவராக இருந்து செய்த வேலையையும் பாராட்டி தீர்மானம் செய்து பதிந்துவிட்டு புது வருஷத்துக்கு ஈ.வெ.ரா. அவர்கள் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

இத்தேர்தல் நடந்த உடன் தோழர் ஈ.வெ. ராமசாமி அவர்கள் மீது தோழர் வ.வெ.சு. அய்யர் அவர்கள் ஒரு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்தார். சென்னை முஸ்லீம் தோழர் ஒருவர் (தோழர் எஸ். சீனிவாசயங்கார் பாதுகாப்பில் இருந்தவர்) அதை ஆதரித்தார்.

திரு.வி.க. முதலியார்

உடனே தோழர் திரு.வி. கல்யாணசுந்திர முதலியார் அவர்களுக்கு கோபம் வந்து எழுந்து மிக்க படபடப்போடு அய்யர் அவர்களிடத்தில் தனக்கு அதிக மரியாதை உண்டென்றும் ஆனால் இச்செய்கையை வெறுப்பதாகவும் கூறி, ஒரு உபந்யாசம் செய்தார். அதாவது, பாழும் பார்ப்பனர் - பார்ப்பனரல்லாதார் என்கின்ற உணர்ச்சி தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியில் அய்யர் கொண்டு வந்து இன்று புகுத்தி விட்டார் என்றும், காங்கிரஸ் ஏற்பட்டு இத்தனை காலத்துக்கு இன்றுதான் ஒரு பார்ப்பனரல்லாதார் தலைவரானார் என்றும் அவரது நடத்தையைப் புகழ்ந்து பாராட்டி தீர்மானம் செய்து 10 நிமிஷ காலத்துக்குள் நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்திருப்பதற்கு அன்பர் ராமசாமியார் பார்ப்பனரல்லாதாராய் இருப்பதுதான் காரணமே ஒழிய வேறு ஒன்றும் இல்லை என்றும் அவர் போன்றவர் கதியே இப்படி ஆனால் இனி, தம் போன்றவர் கதி என்ன ஆகுமோ என்று பயப்பட வேண்டி இருக்கிறதென்றும் கூறி கூட்டத்திற்கு எச்சரிக்கை செய்தார். பிறகு அத் தீர்மானம் 100-க்கு எதிராக 10 என்கின்ற அளவில் தோல்வி அடைந்தது. அந்த 10 வீதமும் தோழர் எஸ். சீனிவாசயங்கார் சிப்பந்திகளேயாகும்.

அய்யரின் பணவசூல்

இது இப்படியே ஒரு புறம் புகைந்து கொண்டு இருக்க, ஆச்சிரமத்துக்கும் கெட்டபேர் வளர்ந்து வருகிற நிலையில் இருக்க, அய்யர் அவர்கள் சென்னை மாகாணத்தைவிட்டு வெளி இடங்களில் பணம் வசூலிக்கச் சென்றார். அதுசமயம் பத்திரிகைகளும் அய்யர் அவர்களை வானமளாவப் புகழ்ந்து பேசி வசூலுக்கு பெருங்கொடை கொடுக்க சிபார்சு செய்தன. தினம்தோறும் 1000, 2000 ரூபாய்கள் வசூலாவதாக பத்திரிகைகளில் சேதி வந்தன.

குறிப்பாக “தமிழ் நாடு” (வாரப்பதிப்பு) பத்திரிகையும் “நவ சக்தி” பத்திரிகையும் அய்யர்வாளை அதிமாகப் புகழ்ந்து பொது ஜனங்களை பணம் கொடுக்கும்படி சிபார்சு செய்து எழுதி வந்தன. இந்த சமயத்தில்

தோழர் ஈ.வெ. ராமசாமி ஷை இரு பத்திரிகைக்கும் இறுதிக் கடிதம் எழுதி வசூலுக்கு சிபார்சு செய்யாமல் இருக்கும்படி வேண்டிக் கொண்டும் பயன் ஏற்படாமல் போனதால் தோழர் ஈ.வெ.ரா. இரண்டொரு இடங்களிலும் பேசும்போது டாக்டர் நாயுடு அவர்களைக் கண்டித்து பேசியதில் டாக்டர் நாயுடு அவர்கள் உடனே தோழர் தண்டபாணி பிள்ளை அவர்களை ஈ.வெ.ராவிடம் அனுப்பி காரணம் கேட்டு சமதானம் செய்துவரச் சொன்னார்.

டாக்டர் நாயுடு, திரு.வி.க., ஈ.வெ.ரா. ஒப்பந்தம்

அந்த சமயம் தோழர் ஈ.வெ.ராவும் தோழர் திரு.வி. கல்யாணசுந்திர முதலியார் அவர்களும் மாயவரம் தோழர் சின்னையா பிள்ளை அவர்கள் கேசக்காகவோ அல்லது அவர் விடுதலைக்கு ஆகவோ மாயவரம் சென்று இருந்த போது தோழர் தண்டபாணி அவர்கள் அங்கு வந்து சேர்ந்து “இம்மாதிரி சில பொதுக் கூட்டங்களிலும் சில பேச்சுக்களிலும் டாக்டர் நாயுடு அவர்களை கண்டித்துப் பேசியது நியாயமா?” என்று கேட்டார். அதற்கு தோழர் ஈ.வெ. ராமசாமி அவர்கள் “தோழர் வ.வே.சு. அய்யர் அவர்கள் குருகுலம் என்கின்ற பெயரில் ஒரு ஸ்தாபனம் வைத்து காங்கிரசிடமும் பார்ப்பனரல்லாத பெருமக்களிடமும் பெருவாரியாக பணம் வசூலித்து வருணாச்சிரம போதனை செய்து வருவதை நாயுடு அவர்கள் தெரிந்து இருந்தும் எச்சரிக்கை செய்யப்படும் அய்யரை ஆதரிப்பது நியாயமா?” என்று கேட்டார். அதற்கு தோழர் தண்டபாணி அவர்கள் “முதலியார்வாள் ஆதரிப்பதால் நாயுடுவாரும் ஆதரிக்கிறார்” என்றார். உடனே அருகிலிருந்த தோழர் திரு.வி.க. முதலியார் அவர்கள் “டாக்டர் நாயுடு ஆதரிப்பதால்தான் நான் ஆதரித்தேன்” என்று கூறி திருச்சியில் ஈ.வெ.ரா. பேரில் அய்யரால் கொண்டுவரப்பட்ட நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தில் தான் நடந்துகொண்டதை ஞாபகப்படுத்தினார்.

உடனே அங்கு ஒரு ஒப்பந்தம் நடந்தது. அதாவது இனி யாரும் குருகுல வசூலை ஆதரிக்கக்கூடாது என்றும் வசூல் செய்வதை கண்டித்து எழுத வேண்டும் என்றும் ஒப்பந்தம் நடந்தது.

குருகுலத்துக்கு பணம் கொடுப்பது தேசிய பாவம்

அந்தப்படியே வஞ்சனையில்லாமல் டாக்டர் நாயுடு அவர்கள் உடனே குருகுல விஷயமாய் தனக்கு வந்திருந்த இரண்டு மூன்று இந்திய கடிதங்களையும் இரண்டொரு மலேயா நாட்டு கடிதங்களையும் குறிப்பிட்டு “தமிழ்நாடு” (வாரப்பதிப்பு) பத்திரிகையில் ஒரு தலையங்கம் எழுதி “குருகுலத்திற்கு பணம் உதவுவது தேசிய பாவம்” என்று எழுதிவிட்டார். அதை பார்த்த பின் தோழர் முதலியார் அவர்கள் “நவசக்தி”யில் வழக்கம்போல் அதாவது முதல் இரண்டு எழுத்தை இரண்டுதரம் சேர்த்துச்சொல்லுவது போல் ஒரு தலையங்கம் எழுதினார்.

ஆனால் அதன் கருத்து அய்யரின் குருகுலத்தில் ஜாதி வித்தியாசம் இருக்கிறது என்றும் இவ்வித்தியாசம் ஒழிக்கப்படாமல் அய்யர்வாள் பணம் வசூல் செய்வது ஆதரிக்கத்தக்கதல்லவென்றும் விளங்கக் கூடியதாகும். இவ்வளவுதான் நடந்தது. உடனே “தமிழ்நாடு” ஆபீசுக்கும் “நவசக்தி” ஆபீசுக்கும் பார்ப்பனக் கூட்டம் போவதும் வருவதும் மிரட்டுவதும் கெஞ்சுவதுமாய் இருந்தது. தோழர் திரு.வி.க. முதலியார்வாள் பயந்துவிட்டார். நல்லதுமில்லாமல் கெட்டதுமில்லாமல் நாயுடு அவர்களைப் போர் முகத்தில் தள்ளிவிட்டு ஜாதையாய் ஒதுங்கிக்கொண்டார்.

நாயுடு வெற்றி

டாக்டர் நாயுடுவாளுடைய இத்தலையங்கத்தைப் பார்த்தபின் அவருக்கு அனேக பாராட்டு கடிதங்கள் வந்து குவிந்த வண்ணமாய் இருந்தன. தோழர்கள் தண்டபாணி பிள்ளை அவர்களும் பவானி சிங்கு அவர்களும் நன்றாய் சாவி கொடுத்தார்கள். டாக்டர் நாயுடுவும் தமிழ்நாடு முழுவதும் சரியானபடி இரவு பகலாய் அலைந்து திரிந்து ஒரு பெரும் புரட்சியை உண்டுபண்ணினார். இதனால் குருகுலத்துக்கு என்று மலாய் நாட்டில் வசூலித்து வைக்கப்பட்டிருந்த சுமார் 30000 ரூபாய் வரையில் அய்யருக்குக் கொடுபடாமல் நின்று விட்டது.

நாயுடு – “நாயக்கர்” மீது நம்பிக்கை இல்லா தீர்மானம்

“டாக்டர் நாயுடு அவர்கள் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி தலைவராயும் தோழர் ஈ.வெ.ராமசாமி அவர்கள் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி காரியதரிசியாயும் இருந்து கொண்டு இம்மாதிரி கிளர்ச்சி செய்வது தவறு” என்று பார்ப்பனர்கள் இவர்கள் மீது கமிட்டியில் நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானம் கொண்டு வர முயற்சித்தார்கள். முதலில் நாயுடுகார் மீது கொண்டு வந்தார்கள். டாக்டர் ராஜன் அவர்களும் தோழர் சி.ஆர். ஆச்சாரியாரும் அத்தீர்மானத்தின் மீது பேசினார்கள். அது தோழர் ஈ.வெ.ராவால் எதிர்க்கப்பட்டு தோல்வி அடைந்தது. அதன் பின் டாக்டர் நாயுடு மீது நம்பிக்கை இருப்பதாய் ஒரு தீர்மானம் அக்கூட்டத்திலேயே ஈ.வெ.ராவால் கொண்டுவரப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது. இவ்விரு தீர்மானங்களிலும் பெரிதும் பார்ப்பனர் ஒருபுறமும் பார்ப்பனரல்லாதார் ஒருபுறமுமாக ஒட்டுக்கொடுத்தார்கள்.

டாக்டர் ராஜன் ராஜகோபாலாச்சாரி ராஜிநாமா

மற்றும் குருகுல நடத்தையைக் கண்டித்தும் தீண்டாமை ஒழிய வேண்டியதுடன் ஜாதி பேதமும் ஒழிய வேண்டுமென்றும் குருகுலத்தில் காட்டப்படும் ஜாதி வித்தியாசத்தை உடனே நிறுத்திவிட வேண்டுமென்று அய்யரைக் கேட்டுக்கொள்வதாகவும் ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

அந்த நிமிஷத்திலேயே தோழர்கள் சி. ராஜகோபாலாச்சாரியார், டாக்டர் ராஜன், டாக்டர் சாஸ்திரியார், கே. சந்தானம், என்.எஸ். வரதாச்சாரியார் முதலிய 10 பார்ப்பனர்கள் ராஜிநாமா கொடுத்து விட்டார்கள்.

அதன் பின் அய்யர் அவர்கள் எதிர்பாராத விதமாக கால் தவறி பாபனாசம் மடுவில் வீழ்ந்து தன் மகளுடன் இறந்துபோனார். பிறகு குருகுல விஷயமாய் பார்ப்பனரல்லாதார் கமிட்டி ஒன்று தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியில் நியமித்து விசாரித்து குருகுலத்தைக் கைப்பற்ற ஏற்பாடு செய்தது. அது பலிக்கவில்லை. அக்கமிட்டியில், ஈ.வெ.ரா., டாக்டர் நாயுடு, எஸ். ராமநாதன், டாக்டர் ஆரியா, ராய சொக்கலிங்கம், சொ. முருகப்பா, வைசு. ஷண்முகம், தியாகராஜா முதலியவர்கள் வேலை செய்தார்கள். அக்கமிட்டி தோழர் தூத்துக்குடி மகாதேவையருடன் போர் நடத்தி காந்தியார் வரை இவ்விஷயம் போய் அவர்களும் வழவழ என்று சமாதானம் சொல்லிவிட்டார். அதாவது ஒன்றாய் உட்கார்ந்து சாப்பிட வேண்டுமென்று கேட்பதும் தீர்மானம் செய்வதும் குற்றமல்லவென்றும் அவரவர் இஷ்டமென்றும் பொருள்படும்படி சொல்லிவிட்டார்.

அன்று முதல் நாயுடுகார் மீது பார்ப்பனர்கள் பாடாகப் போர் தொடுத்து அவர் தலையில் கையை வைத்துவிட்டார்கள். தோழர் ஈ.வெ.ராவிடம் செல்ல முடியவில்லை. அவரும் காங்கிரசைவிட்டு வெளிப்படையாய் வெளியில் வந்துவிட்டார். டாக்டர் நாயுடு வெளிவர முடியாமல் தேசியம் பேசிக்கொண்டு அவர்களுக்குள்ளாக இருந்ததால் பார்ப்பனர்கள் சுலபத்தில் அவருக்கு தொல்லை கொடுக்க முடிந்தது. அவரை தேர்தலிலும் பலமாகத் தோற்கடித்தார்கள். அவரது பத்திரிக்கைகளையும் நிறுத்தும்படி செய்து விட்டார்கள். பாவம்! முதலியார் அவர்களோ டாக்டர் நாயுடு அவர்கள் நிலையை படிப்பினையாகக் கொண்டு வெகு ஜாக்கிரதையாகப் பார்ப்பனர்களுக்கு நல்ல பிள்ளையாக இருந்து வருகிறார்.

மறுபடியும் பார்ப்பன ஆட்சி

இந்த மாதிரி நிலையில் குருகுலம் நிறுத்தப்பட்டதோடு அதன் சொத்துக்கள் தோழர் காந்தியார்வசம் ஒப்புவிக்கப்பட்டு விட்டது. தோழர் காந்தியார் மறுபடியும் ஆச்சிரமத்தையும் சொத்துக்களையும் டாக்டர் ராஜன் என்கின்ற ஒரு பார்ப்பனர் ஆதிக்கத்திலேயே விட்டுவிட்டார். டாக்டர் ராஜன் அதை இப்பொழுது மற்றொரு சென்னை பார்ப்பனரின் சர்வாதிகாரத்தில் விட்டு இருக்கிறார். அதைப் பொறுக்கமாட்டாத ஒரு காங்கிரஸ் பார்ப்பனரல்லாதார் அதாவது தோழர் சாவடி கூத்தநயினார் பிள்ளை குருகுலத்தின் நன்மையை உத்தேசித்து குருகுலத்தின் பழைய கதைகளை ஞாபகமுட்டி இப்போதாவது பார்ப்பனரல்லாதார் இடமாவது அல்லது பார்ப்பனரல்லாதாரும் கலந்த கமிட்டி இடமாவது குருகுலத்தை ஒப்புவிக்க கூடாதா? இவ்வளவு கலகம் நடந்தும் இனியும்

பார்ப்பனரிடம்தானா ஒப்புவிக்க வேண்டும்” என்று கேட்டு விட்டார். தோழர் திருநெல்வேலி கூத்தநயினார்பிள்ளை உண்மை காங்கிரஸ்வாதி. வயிற்றுப்பிழைப்புக்கோ பதவி மோகத்துக்கோ காங்கிரசுக்கு வந்தவர் அல்ல. தன் காலில் நிற்கக்கூடிய செளகரியம் உடையவர். அப்படியிருந்தும் அவரை இப்போது காங்கிரஸ் பார்ப்பனர்கள் உடனே வகுப்புவாதி என்று கூப்பிட ஆரம்பித்து விட்டார்கள். அதற்குச் சமாதானம் சொல்லித் தப்பித்துக் கொள்ள வேண்டிய நிலைமை தோழர் சாவடி கூத்தநயினார்பிள்ளைக்கு வந்துவிட்டது. அந்த சமாதானத்தில் அவர் சொல்லுவதாவது:-

குருகுலத்தின் பழய சரித்திரத்தை முன்னிட்டு இந்த ஆச்சிரமத்திற்கு ஒரு பார்ப்பனரல்லாதாரை நியமிப்பது நல்லது என்று பொதுவாகக் கருதப்படுகிறது என்று நான் கூறினேன்.” இதனால் நான் வகுப்புவாதி ஆய்விட்டேனா? என்று அழுகிறார்.

அது எப்படியோ போகட்டும். நமக்கு அதைப்பற்றி கவலை இல்லை. ஆனால் 100க்கு 97 பாகம் பார்ப்பனரல்லாதார் இடம் வகுலித்த பணத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட குருகுலம் பார்ப்பனர் - அல்லாதார் என்கின்ற பேதத்தாலே தமிழ்நாட்டில் ஒரு பெருத்த புரட்சியை உண்டாக்கிவிட்டு அதனாலேயே அழிபட்ட ஒரு குருகுலத்தை மறுபடியும் புனருத்தாரணம் செய்ய முயற்சிக்கும்போது மறுபடியும் ஒரு பார்ப்பனரே சர்வாதிகாரியாக நியமிக்கப்படுவதென்றால் பார்ப்பனர்களின் தைரியம் எப்படிப்பட்டது என்பதை பொது ஜனங்கள் யோசித்துப்பார்க்க வேண்டுமென்று விரும்பியே பழய கதைகளுடன் இவ்விஷயத்தை வெளிப்படுத்துகிறோம். ஆகவே எப்படிப்பட்ட சுயமரியாதையும் வீரமும் உள்ள பார்ப்பனரல்லாதாரானாலும் வயிறு வளர்த்துக் கொள்ளவும் பதவி பெறவும் மாத்திரம்தான் காங்கிரசில் இருக்க முடியுமே ஒழிய கலப்படமில்லாத ரத்த ஓட்டமிருந்தால் அரை வினாடி கூட காங்கிரசில் இருக்க முடியாது என்பதை இச்சம்பவம் ருஜூப்பிக்கிறது.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 20.06.1937

காங்கிரஸ் கண்ணாம்பூச்சி விளையாட்டு

“புதுச் சீர்திருத்தத்தை இந்தியா மறுத்துவிட்டது. பிரதிநிதித்துவ சபை கூட்டி எதிர்கால அரசியல் திட்டத்தை வகுக்க வேண்டும். அதுவே காங்கிரஸ் நோக்கம். அதற்காகவே காங்கிரஸ் பாடுபடப்போகிறது” என காங்கிரஸ்வாதிகள் கூறுகிறார்கள்.

“இந்த அரசியல் சட்டமே இப்போது இந்நாட்டில் அமலில் இருக்கும் சட்டம். அதைப் பற்றி யார் எவ்வளவு குறை கூறினாலும் அது ஒன்றுதான் இப்போது தேசத்தின் முன் இருக்கும் பூரணமான அரசியல் சீர்திருத்தச் சட்டம். அதைவிட முற்போக்கான சட்டம் அமைப்பதற்கு அதை ஏற்று நடத்துவதே சிறந்த வழி. இதைவிட அதிவிரைவில் இந்திய லக்ஷயத்தை அடையக்கூடிய பாதை வேறு இல்லவே இல்லை” என வைஸ்ராய் சென்ற 22-ந் தேதி வெளியிட்ட அறிக்கையில் சந்தேகத்துக்கு இடமின்றிக் கண்டிப்பாகத் தெரிவித்து விட்டார்.

இந்நிலையில் காங்கிரஸ் செய்யப்போகிறது என்ன? ஒன்றில் தன் லக்ஷயத்தை மாற்றிக்கொண்டு புதுச்சீர்திருத்தத்தை ஏற்று நடத்த காங்கிரஸ் முன் வரவேண்டும்; அல்லது சட்டசபைப் பதவிகளை ராஜிநாமாச்செய்து விட்டு பிரதிநிதித்துவ சபை கூட்டி எதிர்கால அரசியலை அமைக்கும் வேலையில் காங்கிரஸ்காரர் ஈடுபட வேண்டும். இந்த வழிகளைத்தவிர காங்கிரசுக்கு மூன்றாவது ஒரு வழி இல்லவே இல்லை. இரண்டில் ஒன்றைப் பின்பற்றாமல் வாக்குறுதிப் புரளியைக் கிளப்பிப் பாமர மக்களையும் உலகத்தையும் ஏமாற்றுவது வடிகட்டின அரசியல் மோசடியாகும். காங்கிரஸ் தலைவர் ஜவஹர்லால் “பூரண சுதந்திரமே காங்கிரசின் லக்ஷயம். அதை மாற்ற முடியாது. புதிய சீர்திருத்தத்தை ஒழிப்பதே காங்கிரசின் நோக்கம்” என வாய்ப்பறை சாற்றுகிறார். காங்கிரஸ் சர்வாதிகாரியாக மதிக்கப்படும் காந்தி - நாலணா காங்கிரஸ் மெம்பராக இல்லாதிருந்தும் காங்கிரஸ் கமிட்டிக் கூட்டங்களில் கலந்துகொண்டு கமிட்டி முடிவுகளை உருப்படுத்தும் காந்தி - “புதிய சீர்திருத்தம்” நிறுத்தி வைக்கப்பட்டு அதனால் பிரிட்டனுக்கும் இந்தியாவுக்கும், ஏற்படக்கூடிய துவேஷத்தையும் மனக்கசப்பையும் போக்க என் உயிரை விடவும் தயாராயிருக்கிறேன்” என பகிரங்கமாகக் கூறுகிறார். இந்த இரண்டு தலைவர்களில் யார் கூறுவதை காங்கிரஸ்காரர் பின்பற்றப் போகிறார்கள்? இந்தக் கேள்விக்கு விடையளிக்க வேண்டிய காலம் வந்து விட்டது. நொண்டிச்சமாதானங்கள் கூறி நாட்டை ஏய்க்கும்

காலம் போய்விட்டது. வீண் விவாதத்தினால் மூன்று மாதகாலம் பாழாகி விட்டது. புதுச்சீர்திருத்தத்தை ஒப்புக்கொள்ள முடியாதென்பது காங்கரசின் கடைசி முடிவானால் அதை முடிவாகக் கூறிவிட்டும்.

தற்கால நிலைமை

தற்கால காங்கரஸிலே இரண்டுவித மனப்பான்மை கொண்ட தலைவர்கள் இருந்து வருகிறார்கள். ஒரு சாரார் வெறும் லக்ஷியவாதிகள். அவர்களுக்குத் தற்கால பலனைப் பற்றிக் கவலையில்லை. ஜெர்மனி, ஸ்பெயின், இத்தாலி சம்பவங்களே அவர்கள் கண்கள் முன் நிற்கின்றன. ஏகாதிபத்தியம், டாக்டர் சி.ஆர். ரெட்டி கூறுவது போல் அவர்களுக்கு ஒரு பெரும் பூதம். அவர்கள் பார்க்குமிடங்களெல்லாம் அந்த பூதமே அவர்களுக்கு காட்சியளிக்கிறது. புரட்சி மூலம் - ஒருகால் அது கத்தி ரத்தமில்லாத புரட்சியாக இருக்கலாம் - இந்திய சுதந்திரத்தை நிலைநாட்டுவதே அவர்கள் நோக்கம். ஹிட்லர், முஸோலினி மாதிரி சர்வாதிகாரிகளாக வேண்டுமென்பதே அவர்களில் சிலரின் அந்தரங்க எண்ணம். அவர்கள் துணிச்சலுடையவர்களாயிருப்பதினால் பாமர மக்களுக்கு அவர்களிடம் ஒரு மாதிரி மதிப்பு இருந்து வருகிறது.

இரண்டாவது சாரார் காங்கரஸ் செல்வாக்கைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு பதவி யேற்று சுயலாபத்தை விருத்தி செய்யவிரும்புகிறவர்கள். அவர்களுக்கு திடமான அரசியல் லக்ஷியம் கிடையாது. காங்கரஸ் லக்ஷியம் பூரண சுயராஜ்யமாயிருந்தாலும் சுயராஜ்யத்தின் சாராம்சமோ, குடியேற்ற நாட்டந்தஸ்தோ கிடைத்தால் திருப்திதான் என்பார்கள். காந்தி, ஆச்சாரியார் அக்கோஷ்டியைச் சேர்ந்தவர்களே. ஒரு காலத்தில் சாத்தான் சர்க்காரை அடியோடு வெறுத்த காந்தி, இப்பொழுது சாத்தான் சர்க்கார் கவிழ்வதைத் தடுப்பதற்கு பிராணத் தியாகம் செய்யத் தயாராயிருப்பதை முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டும். சென்ற மூன்று மாத விவாதங்களினால் எவ்வளவோ அரசியல் சந்தேகங்கள் நீங்கிவிட்டதாகவும், அது காங்கரசுக்கு ஒரு பெரிய வெற்றியென்றும் காங்கரஸ் அபிமானிகள் சொல்லிக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் உண்மை என்ன? சென்ற மூன்று மாத விவாதங்களினால் காங்கரஸ்காரரில் பெரும்பாலார் மிதவாதிகள் ஆகிவிட்டார்கள். இதை மறைக்க காங்கரஸ்காரர் பகீரதப்பிரயத்தனம் செய்து கொண்டிருந்தாலும் அது வெகு சீக்கிரம் பகிரங்கமாகிவிடும். ஜூலை 5-ந் தேதி நடக்கும் காரியக் கமிட்டிக் கூட்டத்தில் ஒரு கால் அது பகிரங்கமானாலும் ஆகலாம். எது எப்படியானாலும் காங்கரஸ் மிரட்டல்களால் பிரிட்டிஸ் சர்க்கார் அஞ்சப்போவதில்லையென்பது வைஸ்ராய் அறிக்கையினால் தெளிவு படுத்தப்பட்டுவிட்டது. வாழைப் பழத்தில் ஊசி இறக்கும் சம்பிரதாயத்தைப் பின்பற்றி மிக லளிதமான பாஷையில் ஸரஸ்மான முறையில் வைஸ்ராய் பிரிட்டிஷ் சர்க்கார்

உறுதியைத் தெரிவித்துவிட்டார். காங்கரஸ் பெருமை குன்றாதிருக்க வேண்டுமானால் வாக்குறுதிப் பேச்சை மூலையில் மூட்டை கட்டி வைத்து விட்டு பதவியேற்க காங்கரஸ் கட்சித் தலைவர்கள் முன் வரவேண்டும். காங்கரஸ்காரர் அபிப்பிராயப்படி பெயரளவிலாவது மாகாணங்களுக்குச் சுய ஆட்சி கிடைத்திருக்கும்போது, மாகாண காங்கரஸ் கமிட்டிகள், காங்கரஸ் காரியக் கமிட்டி அதிகாரத்துக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டியிருப்பது அசம்பாவிதமான நிலையாகும். சென்ற மூன்று மாத விவாதங்களினால் காங்கரஸ்காரருக்கு இருந்து வந்த அநேக சந்தேகங்கள் நீங்கி விட்டதாகவும் அது பெரிய இலாபம் என்றும் காங்கரஸ் பத்திரிகைகளே ஒப்புக் கொள்ளுகின்றன. அப்படியானால் மேலும் தயங்கிக்கொண்டிராமல் பதவி ஏற்க வேண்டியதுதானே நியாயம். ஆனால் பதவி யேற்க முன் வரும்போது காங்கரஸிலே பிளவு உண்டாகலாம். அந்தப் பிளவுக்கு பதவி ஏற்க விரும்புவோர் அஞ்சக்கூடாது. எந்நாளாவது ஒரு நாள் பிளவு ஏற்பட்டே தீரும்; ஏற்படத்தான் போகிறது. ஜவஹர் கோஷ்டியாரும், காந்தி கோஷ்டியாரும் எத்தனை நாளைக்கு ஒத்துழைக்க முடியும்? பாமர மக்களை ஏமாற்றும் பொருட்டு லக்ஷிய வாதியான ஜவஹர்லாலை காங்கிரஸ் தலைவராகிய “பாபத்துக்கு” எந்நாளாவது ஒரு நாள் “பரிகாரம்” செய்து கொள்ள வேண்டியதாகத்தானே ஏற்படும். அந்தப் பரிகாரம் செய்து கொள்ள ஜவஹர் கட்சி - காந்தி கட்சி பிளவினால் ஏற்படக்கூடிய பலனை வெகு சுருவில் சமாளித்துக்கொள்ள இதுதான் ஏற்ற தருணம். எப்படியோ காங்கிரஸ்காரருக்கு 6 மாகாணங்களில் மெஜாரட்டி கிடைத்து விட்டது. எனவே பதவி ஏற்று சாத்தியமான வரை தேச மகா ஜனங்களுக்கு நன்மை செய்தால் - ஜவஹர் கட்சியார் ஆதரவை இழந்தாலும் பொதுஜன ஆதரவைப் பெற காங்கரசுக்கு ஓரளவு வசதி ஏற்படும். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் காங்கரஸ் பலப்படுத்த காரியக்கமிட்டியார் மறந்துவிடக்கூடாதென சமீபத்தில் வெளியிட்ட ஒரு அறிக்கையில் தோழர் சத்தியமூர்த்தி கூறியிருப்பதின் உட்கருத்தும் இதுவேயாகும். ஆகவே ஜூலை 5-ந் தேதி கூட்டத்தில் பதவி ஏற்பதை ஆதரிக்கும் தலைவர்கள் உறுதியாக நடந்துகொள்வார்கள் என்று நம்புகிறோம். அன்றும் காங்கரஸ் தலைவர்கள் வழவழா பல்லவிப் பாடினால் காங்கரசுக்கு சாவுமணி அடித்தாய் விடுமென்றும் எச்சரிக்கை செய்கிறோம்.

குடி அரசு - தலைவங்கம் - 27.06.1937

காந்தியார் தலைமை

ஏலத்துக்கு வந்து விட்டது

அபேதவாதிகள் அதிருப்தி

உலகப் பெரியாரான காந்தியாரின் தலைமைப்பதவி ஏலங்கூற வேண்டிய நிலைமைக்கு வந்துவிட்டது. நந்தியாலில் நடைபெற்ற ஆந்திர மாகாண மகாநாட்டு நடவடிக்கைகளைப் பார்ப்பவர்களுக்கு ஆந்திர தேசத்திலே காந்தியின் மதிப்புக் குறைந்து வரும் உண்மை புலனாகும்.

காந்தியின் தலைமையை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும் என்று கூறுவோர் அதற்கு ஆதாரமாகச் சொல்லும் காரணம் மிகவும் விநோதமாக இருக்கிறது.

காங்கரஸ் மிதவாதிகளுக்கும் அமிதவாதிகளுக்கும் பிளவை உண்டுபண்ண எதிரிகள் முயற்சி செய்கிறார்களாம். எதிரிகள் முயற்சி பலிக்கக்கூடாதாம். அதற்காக யாராவது ஒரு தலைவரின் கீழ் நின்றுகொண்டு ஒற்றுமையாக உழைக்க வேண்டுமாம். காந்திதான் இந்தியாவின் ஏகபிரதிநிதியாம்; இந்திய அபிலாஷைகளின் பிரதி புருஷனாம். ஆகவே அவரைத் தலைவராகக்கொண்டு தீர வேண்டுமாம்.

இவ்வாறு கூறுவோரின் உட்கருத்தென்ன? எதிரிகளை ஏய்ப்பதற்காக காந்தியாரை இந்தியர்கள் தலைவராக ஒப்புக்கொண்டு தீர வேண்டுமென்பது தான் கருத்து. உலகப் பழிப்புக்கு பயந்து, விபசாரிகளான மனைவிமாரைப் பல கணவன்மார்கள் பத்தினிகளாகப் பாவிப்பதற்கும் இந்தக் கருத்துக்கும் எத்தகைய வித்தியாசமுமில்லை. நந்தியால் மகாநாட்டில் காந்தியை எதிர்த்துப் பேசியோர் வார்த்தைகளில் சிலவற்றை மாதிரிக்காக கீழே தருகின்றோம்.

ஸி. ஜகந்நாதன்

“லார்டு வில்லிங்டனைப் பேட்டி காண காந்தி விரும்பியபோது “நான் முழங்காற்படியிட்டிடுமன்றாகுகிறேன். எனக்கு பேட்டி கொடும்” என்று கெஞ்சினார். ஆனால் பிரிட்டிஷார் மசியவில்லை. மிதவாதிகளான காங்கரஸ்காரர் போக்கும் காந்தியாரின் விட்டுக் கொடுப்பும் காங்கரஸ் லக்ஷியத்தையே கீழ் நிலைக்குக் கொண்டு வந்துவிட்டது.”

ஆஞ்சநேயலு

“காந்தியைத் தலைமைப்பதவியிலிருந்து நீக்க அபேதவாதிகள் விரும்பவில்லை. அபேதவாதிகளுக்கு காந்தியிடம் நம்பிக்கை இல்லாமலு மில்லை. அவ்வாறு கூறுவது தப்பாகும். சமீபத்தில் காந்தியார் வெளியிட்ட அபிப்பிராயங்களினால் காங்கரஸ் நிபந்தனைத் தீர்மானம் கரைந்துபோய் விட்டது. இதை பட்டாபியே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார். பெஸ்ய்பூர் தீர்மானம் மாற்றமடையாதிருக்கும்வரை காங்கரஸுக்கு ஜலுகை காட்ட முடியாதென்று லார்டு ஜெட்லண்டே கூறியிருக்கிறார். ஆகவே டெல்லித் தீர்மானத்தை முறுகப்பிடித்துக்கொண்டிருப்பதே மேல்”

வி.வி. சிவய்யா

“காந்திக்கு காங்கரசிலே சர்வாதிகாரம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் “நான் ஒரு நாலணா மெம்பர் கூட இல்லை” என்று அவரே சொல்லிக் கொள்கிறார். அவர் ஒரு காங்கரஸ் மெம்பராக இல்லாதிருந்தும் காரியக் கமிட்டிக் கூட்டத்தில் கலந்து கொள்ளுகிறார். மந்திரி பதவிவேட்டைக்காரர்கள் காந்தியின் பேரால் வியாபாரம் செய்யப் பார்க்கிறார்கள்.”

அன்னபூர்ணய்யா

“காந்தி எப்பொழுதும் பணிந்துகொடுத்துக்கொண்டே இருக்கிறார். அவர் ஒருபொழுதும் வெற்றியடையவில்லை (இல்லை இல்லை என்ற கூச்சல்.) நான் இந்தக் கூச்சலால் பயப்படப்போவதில்லை. நான் சொன்னதையே திருப்பிச் சொல்லுகிறேன். பிரியும் உரிமையுடன் குடியேற்ற நாட்டந்தல்து இந்தியாவுக்குக் கிடைத்தால் போதுமென்று அவர் போலக்குக்கு எழுதவில்லையா? எதிரியை அன்பால் வெல்லும் காந்தி உபதேசத்தை நான் ஆதரிக்கவில்லை. நாங்கள் காங்கரஸுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடப்போம். காந்தி காங்கரஸை விட பெரியவரல்ல.”

கடைசியில் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் வோட்டுக்கு விடப்பட்ட போது 40 பேர் ஆதரவாகவும் 90 பேர் எதிராகவும் வோட்டுக் கொடுத்ததினால் தோல்வியடைந்ததாம்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 27.06.1937

தென்னாட்டுக் காங்கரஸ்காரர்

பதவி வேட்டைக்காரரே

தோழர் நாரிமன் பேச்சு

வைஸ்ராய் அறிக்கையைப்பற்றி தோழர் நாரிமன் தனது அபிப்பிராயத்தைக் கூறுகையில் “தென்னாட்டிலிருக்கும் சமாதானப் பிரியர்களான (சென்னை மாகாண) காங்கிரஸ்காரர்களுக்குங் கூட வைஸ்ராயின் பிரசங்கம் சுறுக்கென்று தைக்குமென்று நான் நம்புகிறேன்” என்று கூறியிருக்கிறார். பிரபல காங்கிரஸ்வாதியாகிய தோழர் நாரிமன் கூறிய இக்கூற்றிலிருந்து தென்னாட்டு காங்கிரஸ்காரர்கள் பதவி மோகக்காரர்களென்பதும் அவர்கள் லக்ஷியமெல்லாம் உத்தியோகங்கள் பெறுவதுதானென்பதும் தேசவிடுதலையிலோ பொது மக்கள் கேடிமத்திலோ, சுயமரியாதையிலோ ஒரு சிறிதும் கவலையில்லாதவர்களென்பதும் தெளிவாக விளங்கவில்லையா? காங்கிரஸ்காரர் பதவி மோகக்காரர்களென்று வேறு யாராவது கூறியிருந்தாலும் அந்தக் கூற்றைப் பற்றி தென்னாட்டு காங்கிரஸ்காரர்களும் பத்திரிகைகளும் வசைபாடலாம். பிரபல காங்கிரஸ்வாதியும் காங்கிரஸ் நடவடிக்கைகளில் கலந்து கொள்பவரும் பிரசித்தி பெற்ற வட நாட்டுத் தலைவர்களில் ஒருவருமாகிய தோழர் நாரிமன் கூறியவைகளை யார்தான் எவ்வாறு புறக்கணிக்க முடியும்?

தோழர் நாரிமன் கூறிய இவ்வுண்மை மொழிகளைக் கண்டு பொறாத ஒரு தமிழ் தினசரி பத்திரிகை வட நாட்டாரைக் குறைகூறி தென்னாட்டாரை உயர்த்திக் கூறி சமாதானம் செய்வதோடு தமிழ்நாட்டில் 215 ஸ்தானங்களுக்கு 150 ஸ்தானங்கள் காங்கிரஸ் பெற்றிருக்கிறதென்றும் நாரிமனைப் போல் வீரர்களும் சூரர்களும் நிறைந்த பம்பாய் மாகாணத்தில் 175 ஸ்தானங்களுக்கு 88 ஸ்தானங்கள்தான் காங்கிரஸ் பெற்றிருக்கிறதென்றும் இக்குறையை நிவர்த்திக்க தோழர் நாரிமன் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டாரென்றும் சவால் விடுக்கின்றது. மேலும் “தன் வீட்டைக் காக்க முடியாதவர்கள் பிறர் வீட்டைப் பற்றிக் குறை கூற முன் வருவது வீரமும்ல்ல; புத்திசாலித்தனமும்ல்ல” என்று நியாயமும் கூறுகிறதே தவிர தென்னாட்டார் பதவி வேட்டைக்காரர்கள் அல்ல என்பதற்கு ஒரு காரணமும் சொல்லவில்லை.

தென்னாட்டார் 159 ஸ்தானங்கள் பெற்றதற்கு காரணம் தென்னாட்டு பாமர மக்களை ஏமாற்றி வஞ்சிக்க என்றே வண்டி வண்டியாய் பொய்யும் புளுகும் அளந்து ஏமாற்றிய காரணமே ஒழிய அரசியல் ஞானமோ தேசபக்தியோ காரணமென்று யாராவது சொல்லமுடியுமா? ஆகவே தென்னாட்டு காங்கிரஸ்காரர்கள் யோக்கியதை உலகமறிந்திருப்பது போலவே தோழர் நாரிமனும் அறிந்திருப்பதில் அதிசயமொன்றுமில்லை. காலித்தனமாக வைவதற்குத் துணிந்து விட்டதாலேயே உண்மை மறைபட்டு விடாது.

காங்கிரசுக்கு நாணையமோ தைரியமோ இருந்தால் வைசிராய் அறிக்கையைப் பற்றி காங்கிரஸ்காரர்கள் யாரும் அபிப்பிராயம் கூறக்கூடாது என்று அடக்குமுறை உத்திரவு போட்டிருக்க முடியுமா?

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 27.06.1937

அருஞ்சொல் பொருள்

அகவிலை	- தவச விலை
அத்தியந்த	- மிகவும்
அநுகுணம்	- ஏற்ப உள்ளது
அடிமாய்ந்து	- அறவே ஒழிந்து
அடி வண்டல்	- நீர் ஒதுக்கிவிட்ட மண்
அபயஸ்தம்	- அடைக்கலம்
அபீஷ்டம்	- மிகு விருப்பம்
அமிதமாக	- அளவில்லாமல்
அயனம்	- பிறப்பு, வரலாறு
அரிவரி கணக்கு	- நெடுங்கணக்கு (அரிச்சுவடி)
அனந்தம்	- பயனற்றது, எல்லையில்லாதது
அனாதரவு	- உதவியின்மை
ஆக்கினை	- கட்டளை
ஆவலாதி	- அவதூறு, குறை கூறுதல்
ஆஸ்பதம்	- இடம், பற்றுக்கோடு
இச்சகம்	- நேரில் புகழ்தல்
உபாதானம்	- அரிசிப் பிச்சை
உருப்படுத்தி	- சீர்படுத்தி
ஊட்டுப்புரை	- உணவளிக்கும் சாலை
ஏகாக்கிரஹிகள்	- ஒன்றிலே மனம் ஊன்றியவர்கள்
கலகாஸ்பதம்	- கலகத்துக்கு இடம்
கனபாடி	- மறையுரை வல்லான்
காபர்	- இஸ்லாமியர்கள் பிற மதத்தினரை இழித்து கூறும் சொல்.

காலதேசவர்த்தமானம்	- கால இடங்களின் நிலைமை
கிரியாம்சை	- செய்கை
குச்சிக்காரி	- விலைமகளிர்
சங்கற்பம்	- மனக் கற்பனை
சம்ரசுஷணை	- காப்பாற்றுகை
சாங்கேதிகக் கல்விச் சாலை	- கட்டுப்பாட்டில் உள்ள கல்விச்சாலை
சாமக்கிரிகை	- துணைக் கருவி
சுணங்கன்	- நாய்
சுதாவில்	- தன்னளவில், நேரில்
சூசனை	- குறிப்பு, திட்டம்
சௌகார்	- பணப் பேரத்தன்
தகரப்போகணி	- தகர நீர்க்கலம் (தகர பாண்டம்)
தம்பிடி	- ஒரு காசு ($\frac{1}{12}$ அணா)
தாரதம்மியம்	- ஏற்றத் தாழ்வு
திரவிய சகாயம்	- பொருள் உதவி
திருஷ்டாந்தம்	- எடுத்துக் காட்டு
துறவை	- இரகசியத்தை
துவஜாரோகணம்	- கொடியேற்றம், தொடக்கம்
தேசோத்தாரண	- நாட்டு வளர்ச்சி
நசங்குச் சேட்டை	- தொடர்ந்து குறும்பு செய்தல்
நிவேதனம்	- படையலமுது
நிஷ்டூரம்	- கொடுமை
பங்கா	- பட விசிறி
பச்சவாதம்	- ஒரு சார்பாக
பசலி	- கி.பி. 591 முதல் தொடங்கப்பட்டதும் பேரரசர் அக்பரால் நடைமுறைப்படுத்தப் பட்டதுமான அலுவலாண்டு
பர்த்தி	- இணை, ஒப்பு, படி
பரிகரித்து	- நீக்கி
பரிசாரம்	- ஏவல் தொழில், சமையல் தொழில்

பஸ்மீகரம்	- சாம்பல்
பூளைப் பூவு	- வெற்றிப்பூ, இலவமரப் பூ
பொக்கம்	- பொய், வஞ்சகம், குற்றம்
பொக்கிகள்	- தறுதலைகள்
பொக்கு	- பொருக்கு (தானிய நொறுங்கு)
மண்டுகம்	- தவளை, மடயன்
மனோகரமான	- இன்பமான, இனிப்பான
ரயத்துகள்	- உழவர்கள், குடியானவர்கள்
லளிதம்	- இனிமை, எளிமை
வாயலில்	- வாயிலில்
வியக்தமாக	- வெளிப்படையாக
வியாபகம்	- எங்கும் நிறைந்த தன்மை
ஸ்பஷ்டம்	- தெளிவாக
ஸ்வரம்	- உயிரெழுத்து
ஸரஸம்	- பரிகாசம், இனிமை, காம விளையாட்டு
கேடிமாபிவிர்த்தி	- நல மேம்பாடு
ஜபம்	- மந்திரம், வழிபாடு

குடி அரசு

1937 –2

பெரியாரின் எழுத்தும் பேச்சும்

தொகுதி 25

பெரியார் திராவிடர் கழகம்

29 இதழியலாளர் குடியிருப்பு
திருவள்ளூர் நகர் – திருவான்மியூர்
சென்னை – 600 041

நூல் விளக்கம்

நூலின் பெயர்	: குடி அரசு 1937 - 2
பொருள்	: பெரியாரின் எழுத்தும் பேச்சும்
மொழி	: தமிழ்
பதிப்பாளர்	: கொளத்தூர் தா.செ. மணி
பதிப்பு	: முதல் பதிப்பு, 2008
உரிமை	: பதிப்பாளருக்கு
தாள் வகை	: நேச்சுரல் ஷேட்
நூல் அமைப்பு	: 1/8 டெம்மி
எழுத்து அளவு	: 11 புள்ளி
பக்கங்கள்	: 352
அட்டை வடிவமைப்பு	: ட்ராட்ஸ்கி மருது, செம்பட்டி இராசா
கணினியாக்கம்	: ஐரிஸ் கிராபிக்ஸ், கோவை.
விலை	: உரு. 200/-
வெளியீடு	: பெரியார் திராவிடர் கழகம் 29 இதழியலாளர் குடியிருப்பு திருவள்ளூர் நகர் - திருவான்மியூர் சென்னை - 600 041

‘விடுதலை’ நாளேடாகியது!

1935 ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசியல் சட்டப்படி போட்டியிட்டு சென்னை மாகாணத்தில் வெற்றி பெற்ற காங்கிரஸ், நிர்வாகத்தில் ஆளுநர் தலையிடக் கூடாது என்ற உறுதிமொழியைக் கேட்டது. சில மாதங்கள் அமைச்சரவை அமைக்க மறுத்து நாடகமாடியது. ஆளுநர் உறுதிமொழி ஏதும் தராத நிலையிலேயே காங்கிரஸ் இராஜகோபாலாச்சாரி தலைமையில் அமைச்சரவை அமைக்க முன் வந்தது. எனவே இதற்கு ‘சரணாகதி’ அமைச்சரவை என்று பெரியார் பெயர் சூட்டினார். சரணாகதி அமைச்சரவை நடத்திய பார்ப்பன ஆட்சியை எதிர்த்து பெரியார் எழுத்துகளிலும் பேச்சுகளிலும் போர் முரசு கொட்டிய காலம் இது. சரணாகதி அமைச்சரவையையும், காங்கிரசையும் - காங்கிரசிடம் அடிமைப் பட்டயம் எழுதிக் கொடுத்துவிட்ட பார்ப்பனரல்லாதார்களையும் அனல் பறக்கும் விவாதங்களால் அம்பலப்படுத்தி, காங்கிரசின் சூழ்ச்சிக்குப் பலியாகி விடாதீர்கள் என்று பார்ப்பனரல்லாத மக்களை எச்சரிக்கும் பெரியாரின் தலையங்கங்களும் எழுத்துக்களுமே இத் தொகுதியில் பெருமளவில் இடம் பெற்றுள்ளன.

பெரியார் தனது இளமைக்கால வரலாற்றை தன் வரலாறாகப் பதிவு செய்துள்ள முக்கியத்துவமிக்க கட்டுரை - ‘சுயமரியாதை இயக்கம்’ எனும் தலைப்பில் இத் தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ளது.

பல முஸ்லீம்கள், ஆதி திராவிடர்கள் மாநாட்டில் பங்கேற்றுப் பேசிய பெரியார், சுயமரியாதை இயக்கமும், முஸ்லீம் - ஆதி திராவிடர் - கிறிஸ்தவர்களும் இணைந்து செயல்பட வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்துகிறார். “**சுயமரியாதை இயக்கத்தை ஆதரிக்கவோ, தழுவவோ வரும் முஸ்லீம்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் இயக்கத்தின் பேரால் நான் ஒன்று சொல்லுகிறேன். அதாவது சுயமரியாதை இயக்கத்துக்கு என்று வகுத்திருக்கும் கொள்கைகளில் நாஸ்திகம் ஒரு கொள்கையாகவோ, நிபந்தனையாகவோ குறிப்பிட்டிருக்க வில்லை**” என்று கூறும் பெரியார், மூடநம்பிக்கைகளையும், சடங்குகளையும் ஒழித்து அனைத்து துறைகளிலும் சமத்துவத்தையும் சகோதரத்துவத்தையும் உருவாக்குவதே சுயமரியாதை இயக்கம் என்று வரையறுக்கிறார்.

சென்னை மாநகராட்சிக்கு நீதிக்கட்சி காலத்தில் உருவாக்கப்பட்ட சுழற்சி முறையின் கீழ், முதன் முதலாக சிவசண்முகம் என்ற ஆதி திராவிடர் மேயரானார். நீதிக்கட்சியில் வளர்ந்தவர் தோழர் சிவசண்முகம். அப்போது சென்னை மாநகராட்சி காங்கிரசிடம் இருந்தது. காங்கிரசில் ஆதி

திராவிடர் உறுப்பினராக இல்லாத நிலையில், தோழர் சிவசண்முகம் காங்கிரசில் உடனே சேர்க்கப்பட்டு மேயராக்கப்பட்டார். காங்கிரசை கடுமையாக எதிர்த்துக் கொண்டிருந்தாலும், பெரியார் இதை வரவேற்றார். ‘மேயர் தேர்தலில் காங்கிரஸ் வெற்றி பெற்றதால் நாம் எவ்வித அதிருப்தியும் அடையவில்லை. ஏனெனில் ஒரு ஆதி திராவிடர் மேயரானது உலக சரித்திரத்தில் இதுவே முதல் தடவை’ என்று எழுதினார். “எப்படி ஆனாலும் சரி; நம் காலத்தில் இரண்டு ஆதி திராவிடர்களை மந்திரிகளாகவும், ஒரு ஆதி திராவிடரை மேயராகவும் பார்த்து விட்டோம்” என்று பூரிப்போடு எழுதிய பெரியார் - இது, தாம் வலியுறுத்தி வந்த ‘வகுப்புவாத’ உரிமைக்கு கிடைத்த வெற்றி என்றார். (‘குடி அரசு’ 14.11.37)

இதே தலையங்கத்தில் பெரியார் சுட்டிக்காட்டும் மற்றொரு கருத்து மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

“தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் என்பவர்களுக்கு நாம் ஆரம்பம் முதலே சொல்லி வந்திருப்பது என்னவென்றால் நன்றி விசுவாசம் காட்டக்கூடிய சவுகரியமான நிலையில் அவர்கள் இல்லை என்றும், எப்படியாவது தங்களுக்கு காரியமானால் போதும் என்கிற கொள்கையே இன்னும் கொஞ்ச நாளாக்கு இருக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லி வந்திருக்கிறோம். இப்போது நடைமுறையில் சொல்லப்படும் நன்றி விசுவாசம் என்பதும் ஒரு முதலாளித் தன்மையேயாகும்” - என்று குறிப்பிடுகிறார்.

“ஆதி திராவிடர் மகாநாடென்று ஒரு மகாநாடு அவசியமா? என்று பல தேச பக்தர்கள் கேள்வி கேட்கிறார்கள். அவர்களை நான் ஒன்று கேட்கிறேன். அதாவது ஆதி திராவிடர் என்று ஒரு மனித சமூகம் இருக்க வேண்டியது அவசியமா என்று கேட்கின்றேன்” என்று கேட்கும் பெரியார்.

“ஜாதி பேதம் ஒழிவதாலும், மேல்ஜாதி - கீழ் ஜாதி ஒழிவதாலும், ஒழிய வேண்டும் என்று கேட்பதாலும் ஒரு தேசியம் கெட்டுப் போகுமானால், சுயராஜ்யம் வருவது தடைபட்டுப் போகுமானால் அப்படிப்பட்ட தேசியமும் சுயராஜ்யமும் ஒழிந்து நாசமாய்ப் போவது மேல் என்று சொல்லுவேன்” (குடி அரசு 18.07.1937) என்கிறார்.

முஸ்லீம்கள் மாநாட்டில் பங்கேற்று பெரியார் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவுகள் இத் தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ளன.

காங்கிரஸ் தொடங்கிய அய்ந்தாண்டு காலத்திலேயே அதன் பார்ப்பனப் போக்கை புரிந்து கொண்ட முஸ்லீம்கள் முதன்முதலாக தங்களது உரிமைக்கு போர்க்கொடி உயர்த்தி போராடி வெற்றி பெற்ற வரலாற்றை குறிப்பிடும் பெரியார் பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கம் உருவானதற்கு முன்னோடியாக விளங்கியதே முஸ்லீம்கள்தான் என்று சுட்டிக் காட்டுகிறார். முஸ்லீம்கள் அரசியல் உரிமையைப் பெற்றதால் தான், வங்காளத்தில் காங்கிரசார் கிளர்ச்சிகளைத் தொடங்கினர் என்று கூறும் பெரியார், ஜின்னாவின் பெருமைகளை எடுத்துக் கூறி, அவரை குறை கூறும் காங்கிரசார் அவரது கால் தூசிக்குக் கூட சமமாக மாட்டார்கள் என்கிறார். (குடி அரசு, 24.11.1937)

நாமக்கல் வட்ட சுயமரியாதை மாநாட்டில் பெரியார் நிகழ்த்திய உரை இத்தொகுப்பில் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். சுயமரியாதை இயக்கத்தின் கொள்கைகளையும், காங்கிரசின் பார்ப்பன ஆதிக்க அரசியலையும் படம் பிடிக்கும் கருத்துக் கருவூலமாக அந்த உரை திகழ்வதை வாசகர்கள் உணர முடியும்.

‘விடுதலை’ நாளேடாக வெளிவரத் தொடங்கியது, இதே காலகட்டத்தில்தான். ‘விடுதலை’யின் முக்கிய தலையங்கங்கள் ‘குடி அரசில்’ மறு வெளியீடு செய்யப்பட்டிருப்பதை, வாசகர்கள் கவனிக்கலாம்.

குடி அரசு - பொதுவுடைமைக் கொள்கைகளை கைவிட்டுவிட்டது என்ற குற்றச்சாட்டை மறுக்கும் பெரியார், “அந்த எண்ணத்திலிருந்து ‘குடி அரசு’ சிறிதும் மாற்றமடையவில்லை” என்று தெளிவுபடுத்துகிறார். இப்படி ‘குடி அரசு’ மீது குற்றம் கூறும் தோழர்கள் பொது உடைமை கொள்கையை ஒழிப்பதையே முக்கிய கவலையாகக் கொண்ட தலைவர்களுக்கு ‘ஜே’ போட்டுக் கொண்டிருப்பதை பெரியார் சுட்டிக் காட்டுகிறார். (குடி அரசு 15.8.37)

தோழர்கள் சிங்காரவேலரும், ஜீவானந்தமும் 1936 ஆம் ஆண்டு தேர்தலில் காங்கிரசில் இணைந்து அக்கட்சிக்கு தேர்தல் பிரச்சாரம் செய்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

நீதிக்கட்சி ஆட்சியில் அறிமுகப்படுத்திய கட்டாய இலவசக் கல்வியை ஒழிக்கும் காங்கிரசின் திட்டம், பள்ளிகளில் கட்டாய இந்தித் திணிப்பு, சேலம் மாவட்டத்தில் மதுவிலக்கை அமுல்படுத்தியதற்காக பள்ளிக் கூடங்களை மூடியது போன்ற ஆச்சாரியார் ஆட்சியின் பார்ப்பனியத்தை அம்பலப்படுத்தும் அரிய தலையங்கங்கள் இத் தொகுப்பு முழுதும் விரித்துள்ளன.

சட்டசபைக் கூட்டத்தில் ‘வந்தே மாதரம்’ பாட வேண்டும் என்ற காங்கிரஸ் ஆட்சியின் முடிவை எதிர்த்த முஸ்லீம் உறுப்பினரை சட்டமன்றத்தில் காங்கிரசார் மன்னிப்பு கேட்க வைத்தார்கள். ‘வந்தே மாதரம்’ முழக்கம் இந்து வெறியுடன் முன் வைக்கப்பட்டதை ‘ஆனந்த மடம்’ நாவலிலிருந்து ‘குடி அரசு’ எடுத்துக்காட்டி கண்டித்தது.

பாரதியைப் பற்றிய ஆய்வுக் கட்டுரை ஒன்றும் (குடி அரசு, 17.10.1937) ‘பாரதி ஆராய்ச்சி’ எனும் தலைப்பில் இத்தொகுதியில் இடம் பெற்றுள்ளது.

தொடர் வண்டிப் பயணத்தில் பெரியாரும் - கண்ணப்பரும் பயணம் செய்தபோது, பார்ப்பனர் ஒருவர் குறுக்கிட்டுப் பேசிய சுவையான நிகழ்ச்சி ஒன்று இத் தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ளது. (குடி அரசு 12.9.1937)

சுயமரியாதை வீரர் மாயவரம் நடராசன் மறைந்ததும் ‘விடுதலை’ நாளேடாக மலர்ந்ததும், ‘குடி அரசு’ 13 - வது ஆண்டின் பயணத்தைத் தொடங்கியதும் இதே காலகட்டம்தான்

352 பக்கங்களைக் கொண்ட இத்தொகுப்பில் 77 தலைப்புகளில் பெரியாரின் கருத்தாழமிக்க எழுத்துகளும் - பேச்சுகளும் அலங்கரிக்கின்றன.

- பதிப்பாளர்

பொருளடக்கம்

1. எனது விண்ணப்பம்	11	24. சூழ்ச்சிக்குப் பிறகு வந்த புத்தி	115
2. பண்டித ஜவஹர்லாலின் மதிப்பு	15	25. சுயாட்சியா? பழிவாங்கும் ஆட்சியா? - II	119
3. தெய்வ வரி	20	26. ஓலம்! ஓலம்!! ஓலம்!!!	124
4. ஒரு தொல்லை ஒழிந்தது	24	27. திருச்சியில் சுயமரியாதைக் கூட்டம்	125
5. மாயவரம் நடராஜன் மறைந்தார்	32	28. சுயாட்சியா? பழிவாங்கும் ஆட்சியா? - III	127
6. காங்கரஸ் ஒரு சூழ்ச்சி சபை	33	29. புரோகித ஆட்சியின் பித்தலாட்டங்கள்	134
7. ஆம்பூர் ஆதிதிராவிடர் மகாநாடு	39	30. “தேசிய கீத”ப் புரளி	140
8. சுயமரியாதை இயக்கம்	46	31. பார்ப்பனத் தொல்லைக்கு உதாரணம்	144
9. இனி நடப்பதென்ன?	56	32. வரி குறைப்பு எங்கே?	149
10. பார்ப்பன நீதி	61	33. ஆராய்ச்சி விளக்கம்	154
11. பார்ப்பன ஆட்சி தேவேந்திரன் சபை	66	34. தர்மபுரி ஜில்லா போர்டு காங்கரஸ் கமிட்டிக் கூட்டம்	156
12. கைதிகள் விடுதலை	70	35. இந்தியா ஒரு நேஷனா?	157
13. “15 நாளில் 8 காரியங்கள்”	72	36. காங்கரஸ் மத ஆதிக்கத்துக்கா? அரசியல் ஆதிக்கத்துக்கா?	170
14. தியாகப் புரட்டு	77	37. சட்டசபை நாடகம்	176
15. பொன்மலை சுயமரியாதைச் சங்கம் 4-வது ஆண்டுவிழா	78	38. வகுப்பு வாதமும் “ஆனந்த விகட”னும்	184
16. காங்கரஸில் சதியாலோசனை	79	39. சமஷ்டி (அல்லது) பிடரேஷன்	194
17. இரண்டு அய்யங்கார் மந்திரிகள் கூற்று	83	40. தமிழர்கட்கு ‘அறிவிலிகள்’ பட்டம்	196
18. சாக்கடைக்கு பதில் எச்சிலை	91	41. காங்கரஸ்வாதிகள் மதுபானம் செய்வதுண்டா?	199
19. தர்மபுரி ஜில்லா போர்டு பிரசிடெண்டுக்கும் வைஸ் பிரசிடெண்டுக்கும் சுயமரியாதைத் தலைவருக்கும் வரவேற்பு	97	42. சோற்றுக்கில்லாதார் பிரசாரம்	200
20. பதின்மூன்றாவது ஆண்டு	99	43. “விகடன்” விஷமம்	207
21. அட்ஹாக் கமிட்டிப் புரட்டு	104	44. பாரதி ஆராய்ச்சி	210
22. முதல் மந்திரி மாய அழகை!	106	45. முஸ்லீம் லீக்கும் முஸ்லீம்களும்	214
23. சுயாட்சியா? பழிவாங்கும் ஆட்சியா? - I	109	46. காந்தி புத்தி	218
		47. எழுத்துச் சுதந்தரம் பேச்சுச் சுதந்தரம் இதுதானா?	220
		48. மது விலக்கின் சூழ்ச்சி	224
		49. பொழுது போக்கு	227
		50. காங்கரஸ் செய்யும் பரிசுத்தம்	229
		51. காந்தியத்தின் தந்திரம்	233
		52. தமிழர்களும் தீபாவளியும்	235
		53. பெரியசாமி பெரும்பிரிவு	238

54.	ஜவஹர்லாலும் சமஷ்டியும்	239
55.	கார்ப்பரேஷனில் பார்ப்பனத் தொல்லை	240
56.	எது பொய்?	248
57.	கடன் வாய்தா மசோதா	252
58.	அய்யர் அய்யங்கார் சம்பாஷணை	254
59.	நரிமன் கதி	258
60.	சென்னையில் வகுப்புவாதம்	259
61.	ஜஸ்டிஸ் கொள்கையை அசைக்க முடியாது	260
62.	காங்கரஸின் ராணுவ ஆட்சி	268
63.	என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்?	274
64.	ஈரோடு அர்பன் பாங்கு	275
65.	ஆபத்து! ஆபத்து!! கல்விக்கு ஆபத்து!!!	278
66.	இஸ்லாத்தில் உயர்வு தாழ்வில்லை	285
67.	காங்கரஸின் நாசகாலம்	291
68.	காந்தியின் விரோதி ஒருவர் “ஒழிந்தார்”	298
69.	காங்கரஸ் தலைவர்கள் திண்டாட்டம்	299
70.	மந்திரிகள் செயலும் செல்வாக்கும்	304
71.	புதுநகரம் முஸ்லீம் லீக் ஆண்டுவிழாக் கொண்டாட்டம்	307
72.	ரிப்பன் மண்டபத்து மகான்கள்	314
73.	மனுதர்ம ஆட்சி தாண்டவம்	315
74.	சுயமரியாதை இயக்கத் தத்துவம்	320
75.	காங்கரசும் - அரசியலும்	332
76.	இன்னுமா சந்தேகம்?	342
77.	அருஞ்சொல் பொருள்	351

எனது விண்ணப்பம்

இன்று முதல் 'விடுதலை' காலணா தினசரியாக வெளிவருகிறது. தமிழ் மக்களின் முன்னேற்றத்தையும், மனிதத் தன்மையையும் முக்கியக் கருத்தாகக் கொண்ட ஒரு தினசரி வர்த்தமானத் தமிழ் பத்திரிக்கை வெளியாக்க வேண்டுமென்று கொஞ்ச காலமாகவே கவலைகொண்டு பலவழிகளிலும் முயற்சித்து வந்தேன். இதை அறிந்தோ அறியாமலோ தமிழ் மக்கள் பலரும் இப்படிப்பட்ட பத்திரிகையில்லாக் குறைவை எனது கவனக்குறை என்று குற்றம் சாட்டியும் ஊக்கப்படுத்தியும் பல தீர்மானங்களும் வேண்டுகோளும் செய்த வண்ணமாய் இருந்தார்கள். இதுவரை நான் எடுத்து வந்த பல முயற்சிகள் கைகூடாமல் போய் விட்டதானாலும் தமிழ் மக்கள் வாழ்வுக்கே கேடு உண்டாகும் படியான நிலையில் எதிரிகளின் ஆதிக்கம் பலப்படத் தக்க நிலைமை மேலேறிக் கொண்டு வருவதாக காணப்பட்டதாலும் அதற்கு பெருங்காரணம் ஒரு தமிழ் தினசரி வர்த்தமானப் பத்திரிக்கை இல்லாதது என்று உணர்ந்ததாலும் அதனாலேயே தமிழ்ப் பெருங்குடி மக்கள் பலரும் பயந்து எதிரிகளைத் தஞ்சமடைந்து மற்றத் தமிழ் மக்களை காட்டிக் கொடுக்கவும் துணிகிறார்கள் என்றும் நான் உண்மையாய் உணர்ந்ததால் எவ்வளவு நஷ்டமும் தொல்லையும் ஏற்பட்டாலும் சரி, அவற்றை சமாளிக்கத் தமிழ் மக்கள் ஆதரவு கிடைக்கலாம் என்கின்ற நம்பிக் கையின் மீது துணிந்து ஒரு தினசரி தமிழ்ப் பத்திரிகை நடத்தும் பொறுப்பை மேற்கொண்டு விட்டேன். இதற்கு ஜஸ்டிஸ் கட்சி தலைவர்களும் பிரமுகர்களும் அனுதாபிகளும் ஆதரவளிப்பதாக வாக்களித்ததால் எனது துணிவு சீக்கிரத்தில் என்னை காரியத்தில் இறக்கி அனுபவத்தில் கொண்டுவர அனுகூலமாக்கி விட்டது.

ஆகவே விடுதலை தினசரி பத்திரிகையானது ஈரோட்டில் இருந்து வந்தாலும் எனது மேற்பார்வையின் கீழ் நடத்தப்படுகிறது என்றாலும் அதன் கொள்கையானது ஆதரவாளிகளின் விருப்பத்திற்கிணங்க அதாவது விடுதலை சென்னையில் நடந்த பொழுது எந்த கொள்கை என்ன நோக்கம் கொண்டு நடந்து வந்ததோ அது போலவே நடத்தப்படும். என்னால் நடத்தப்படும் மற்றப் பத்திரிகைகளாகிய “குடி அரசு”, “பகுத்தறிவு” ஆகிய இரண்டு பத்திரிகைகளும் முன் போலவே அவற்றின் கொள்கைகளை

முன்னிலும் அதிகமாகக் கொண்டு வலியுறுத்தும் முறையில் நடைபெறும். விடுதலையானது கொள்கை விஷயத்தில் அது இதுவரை கொண்டு வந்த தனது கருத்தை எக்காரணம் கொண்டும் மாற்றிக்கொள்ளாது என்பதோடு மற்ற விஷயங்களில் பெரிதும் பொதுவர்த்தமானப் பத்திரிகை போலவே நடைபெறும்.

தமிழ் நாட்டில் வருணாச்சிரம தர்மத்துக்கும் முதலாளிகள் ஆட்சிக்கும் எதிராக பத்திரிகைகள் நடத்துவது என்பது மிகவும் கஷ்டமும் நஷ்டமும் தொல்லையுமான காரியம் என்பது எனக்குத் தெரியும். அதனாலேயே நான் இதுவரை பத்திரிகை உலகிலும் பொதுவாழ்விலும் அநேக கஷ்ட நஷ்டங்களுடன் பல தொல்லைகளும் அனுபவித்து வந்திருக்கிறேன். எனது மற்றப் பத்திரிகைகள் எப்படி அரசாங்கத்தாரால் ஜாமீன் வாங்கப் பட்டு நடைபெற்று வருகிறதோ அதுபோலவே தான் விடுதலையும் அரசாங்கத்தாரால் ஜாமீன் வாங்கப்பட்டு நடத்த அனுமதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. நான் அரசாங்கத்துக்கு வேண்டியவன் என்றும் மந்திரி களுக்கு வேண்டியவன் என்றும் எதிரிகள் விஷமப்பிரசாரம் செய்து வந்ததை பொது ஜனங்களில் சிலரும் நம்பி சர்க்காரின் சில குற்றமான காரியங் களுக்கும் மந்திரிகளின் சில கவலையீனமான - சுயநலமான காரியங் களுக்கும் நான் ஆதரவளித்து வருவதாகக் கருதி வருவதும் எனக்கு தெரியும்.

ஆனால் நடு நிலையில் இருந்து பார்ப்பவர்களுக்கும் ஜாமீன் கேட்டல் - பறிமுதல் செய்தல் ராஜத்துரோகக் குற்றம் சாட்டி தண்டித்தல் முதலிய சம்பவங்களை கூர்மையாய் கவனிப்பவர்களுக்கும் நான் அரசாங்கத்தையும், மந்திரிகளையும் கண்ணை மூடிக்கொண்டு ஆதரிக் கிறவனா அல்லது அவர்கள் அதிர்ப்பிக்கு ஆளாகி தொல்லைப் படுத்தப்படு கிறவனா என்பது விளங்கும். மற்றொரு உதாரணமும் எடுத்துக்காட்டுகிறேன். அதாவது இந்த “விடுதலை”க்கே 1000 ரூ. ஜாமீன் கேட்டதானது ஸ்தல அதிகாரியிடமிருந்து ஏற்பட்ட எண்ணமல்ல வென்றும் மந்திரிகள் ஆதிக்கத்திலிருந்து பிறந்தது என்றும் சொல்லத்தக்க ஆதாரம் பல இருக்கின்றன.

ஆனால் தமிழ் மக்களின் மனிதத்தன்மைக்கும் விடுதலைக்கும் சுதந்தர பிரதிநிதித்துவத்திற்கும் அனுகூலமான காரியங்கள் சர்க்காரும் மந்திரிகளும் செய்ததற்கு ஆகவோ செய்து வருவதற்கு ஆகவோ செய்வதாக கருதி இருப்பதற்கு ஆகவோ தமிழ் மக்களின் எதிரிகளாலும் எதிர் ஸ்தாபனங்களாலும் எதிரிகளின் ஆதரவில் வாழ்வு நடத்த வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தில் உள்ளவர்களாலும் குறை கூறப்படும் காலங்களிலும் தடை செய்யப்படும் காலங்களிலும் விஷமப் பிரசாரம் செய்யப்படும் காலங் களிலும் அவற்றைப் பொறுத்தவரையில் மந்திரிகளையும் சர்க்காரையும் பிடிவாதமாய் கண் மூடித்தனமாய் ஆதரித்து வந்திருக்கிறேன், ஆதரித்தும் வருவேன் என்பதை எந்த நிலையிலும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன்.

ஏனெனில் அதற்கு ஆகவே நான் வாழ்கிறேன். அதற்கு ஆகவே சுவாசிக்கிறேன். அதற்கு ஆகவே என்னுடைய சகலத்தையும் ஆள்படுத்தி இருக்கிறேன்.

தமிழ் மக்கள் மனிதத் தன்மையும் விடுதலையும் சுதந்தர பிரதி நிதித்துவமும் தான் தேசம்; அவை தான் பூரண சுதந்தரம்; அவை தான் உயிர் நாடி. இதற்கு மாறான எதுவும் துச்சமே யாகும் என்பது எனது கருத்து.

இதைத் தமிழ் மக்கள் உணர்வதில்லை என்பதும் உணர்ந்தாலும் அவர்களது வாழ்க்கை அமைப்பு இடம் தருவதில்லை என்பதும் இடம் தந்தாலும் அவர்களது சுயநலமும் அடிமைப் புத்தியும் காரியத்தில் நடந்துகொள்ள விடுவதில்லை என்பதும் எனக்குத் தெரியும் என்றாலும் முடிந்த வரை முடியட்டும் என்று கருதியே தமிழ் மக்கள் ஆதரவை எதிர்பார்த்து “விடுதலை” ஊழியத்தில் இறங்கி இருக்கிறேன்.

உண்மையை சொல்லுகிறேன்

நான் இதுவரை ஒரு டொனேஷன் லிஸ்டையோ உதவித்தொகை வசூல் பட்டியையோ கையில்தூக்கிக் கொண்டு எந்த காரியத்துக்கு ஆகவும் பொதுஜனங்களைத் தேடிப் புறப்பட்டது கிடையாது. என்னால் கூடிய அளவு இந்த 40, 50 வருஷ காலமாகவே சந்தாபட்டியல் கையொப்ப மிட்டு என் சக்தி இஷ்ட அனுசாரம் கொடுத்துவந்ததையே - வருவதையே பழக்கமாகக் கொண்டவன். “விடுதலை”யின் காரணமாகவும் பல தோழர்களின் ஆலோசனை- வேண்டுகோள் காரணமாகவும் பல அபிமானிகள்முன் வசூல் புத்தகத்துடன் போகவேண்டிய நிலைக்கு வந்து விட்டேன். பலர் மகிழ்ச்சியை முகத்திலும் கையாலும் காட்டி வரவேற்றார்கள். பலர் அதுவல்லாததையும் செய்தார்கள். பலர் முன்னால் மகிழ்ச்சி காட்டி கையையும் தாராளமாய் காட்டி பல தடவை ஞாபகப்படுத்தியும் கவலை யில்லாமலும் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்து வதினாலும் மற்றும் பலரிடம் சென்று பட்டியை நீட்டுவதினாலும் உண்மையிலேயே நான் இதுவரை அடைந்திராத வெட்கக்கேட்டை அடைகிறேன் என்பதை உணருகிறேன். ஆனால் இது, இந்த சொந்த வெட்கக்கேடு. தமிழ் நாட்டில் அதுவும் பெரும்பெரும் செல்வம் படைத்த ராஜாக்கள், ஜமீன்தார்கள், மிராசுதார்கள், பண்டாரசன்னதிகள், லேவாதேவிக் காரர்கள், வியாபாரிகள், உத்தியோகஸ்தர்கள் ஏராளமாக உள்ள தமிழ் மக்களைக் கொண்ட தமிழ் நாட்டில் - தமிழ் மக்கள் தன்மானத்துக்கும் தமிழ் மக்கள் விடுதலைக்கும் மாறாக தமிழ் மக்களின் பிறவி எதிரிகளால் நடத்தப்படும் தொல்லைகளையும் தடைமுறைகளையும் சமாளிக்கவோ எடுத்துக்காட்டவோ பாமர மக்கள் ஏமாந்து போகாமல் இருக்கும்படி வேண்டிக்கொள்ளவோ ஒரு தமிழ் தினசரி பத்திரிக்கை இல்லை என்னும் குறை தமிழ் நாட்டில் உள்ள எல்லாத் தமிழ் மக்களையும் சேர்த்துக்க

ஒரு பெரிய வெட்கக்கேடாயிருப்பதால் என் சொந்த வெட்கக்கேட்டை கவனியாமல் இப்பெரிய வெட்கக் கேட்டை நிவர்த்திக்க ஆதரவு தேட ஒவ்வொரு தமிழ்மகனையும் வேண்டத்துணிந்து விட்டேன்.

ஆதலால் வேறுவித அபிப்பிராய பேதம் எப்படி இருந்தாலும் தன்னை உண்மைத் தமிழ்மகன் என்று கருதும் ஒவ்வொருவரும் என்னை உண்மை உழைப்பாளி என்று கருதினால் ஒவ்வொருவரும் தங்களாலான உதவியைச் செய்து விடுதலைக்கு ஆதரவும் உதவியும் அளிக்க வேண்டுமாய் வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன். பணம் உள்ளவர்கள் பணம் கொடுக்கலாம்; விளம்பரங்கள் கொடுத்து ஆதரிக்க வசதியுள்ளவர்கள் விளம்பரம் கொடுக்கலாம். சந்தாதாரரைச் சேர்த்து பணம் வசூலித்து அனுப்பக் கூடியவர்கள் சந்தா சேர்த்தனுப்பலாம். வாக்குச் சகாயம் எழுத்துச் சகாயம் செய்து பத்திரிகையின் தொண்டை பரவச்செய்ய வசதி உள்ளவர்கள் அத்தொண்டை பரப்பலாம்.

இவைகளிலும் இவைபோன்ற பிறவற்றிலும் ஒன்றும் செய்ய முடியாத உண்மைத் தமிழ் மக்கள் மனமொழி மெய்களால் இடையூறு செய்யாமல் இருக்கலாம். இதுவே விடுதலை மூலம் விடுதலைத்தொண்டு நடைபெறுவதற்கு அடியேனது விண்ணப்பமாகும்.

- ஈ.வெ.ராமசாமி

01.07.1937 'விடுதலை' தலையங்கம்

குடி அர - மறுபிரசுரம் - 04.07.1937

பண்டித ஜவஹர்லாலின் மதிப்பு

காங்கிரஸ் தலைவரான பண்டிதர் ஜவஹர்லால் அவர்களுக்கு நாட்டில் உண்மை மதிப்பு எவ்வளவு இருக்கிறது என்பதை பொது ஜனங்கள் உணரவேண்டும் என்பதற்கு ஆகவே இக்கட்டுரை எழுதுகிறோம். பண்டித ஜவஹர்லால் பல சமயங்களில் முன்பின் யோசனையில்லாமலும் முறட்டு வீரமாகவும் பேசும் பேச்சுக்களையும், எழுதும் எழுத்துக்களையும் பல பத்திரிகைகள் விளம்பரப்படுத்தி பயன்பெறுவது ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும். காங்கிரசின் பேரால் ஓட்டு கேட்கும் போது காங்கிரசின் வருணாச்சிரம தருமத் தன்மையையும் முதலாளித்துவ தன்மையையும் மறைப்பதற்கு ஆக பண்டிதரை காந்தியாரும் பார்ப்பனர்களும் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் தன்மை மற்றொரு பக்கம் இருக்கட்டும். வகையான வாழ்வுக்கு வகையற்ற வாலிபக்கூட்டமும் தங்கள் தங்கள் சுயநலத்துக்கு ஆக அவ்வப்போது எந்தெந்த பேச்சுக்கும் ஸ்தாபனத்துக்கும் செல்வாக் கிருக்கின்றதோ அந்தந்த பேச்சுப் பேசி அந்தந்த ஸ்தாபனத்தைத் தொங்கிக் கொண்டு பிழைப்பதற்கு ஆக ஜவஹர்லாலுக்கு ஜே என்றும் சமதர்மத்துக்கும் பொது உடமைக்கும் ஜே என்றும் கூறிக் குதிப்பது இனியொரு பக்கத்தில் இருக்கட்டும்.

இன்றைய சாதாரண நடைமுறை வழக்கில் பொதுப்படையாக பண்டிதருக்கு பொதுவாழ்வில் - அரசியல் - உலகில் - காங்கிரசில் - அரசாங்கத்தில் என்ன மதிப்பு இருக்கிறது என்பதை அறிய வாசகர்களை நடு நிலைமையில் இருந்து சிந்தித்துப் பார்க்கும்படி வேண்டுகிறோம்.

ஜவஹர்லால் அவர்கள் தன்னை பொதுவுடமைவாதி, சமதர்மவாதி என்று காட்டிக் கொள்ளுகிறவர் என்பதில் யாருக்கும் ஆட்சேபணை இருக்காது. ஆனால் தோழர் காந்தியாரும் மற்றும் அவரது “12 அந்தரங்க சிஷ்யர்களும்” அதாவது தோழர்கள் பட்டேல், ராஜேந்திர பிரசாத், ஜமன்லால் பஜாஜ், ராஜகோபாலாச்சாரியார் போன்றவர்களும் பொது உடமைக் கொள்கைக்கு விரோதிகள் என்பதிலும் யாருக்கும் ஆட்சேபணை இருக்காது. அதோடு மாத்திரமல்லாமல் பண்டிதர் தனக்கு ஜாதியில்லை என்றும் மதம் இல்லையென்றும் கடவுளைப் பற்றி கவலை இல்லை யென்றும் சொல்லிக் கொள்ளுபவர். சில இடத்தில் நாஸ்திகர் என்றும் காட்டிக்கொள்ளுபவர். (காரியத்தில் பார்ப்பன ஜாதிவேஷம், இந்துமத

கொள்கை, கோவில் குளங்களுக்குப் போய் வணங்கி பிரசாதம், மதக்குறி முதலியவைகள் பெறுகிறவர், அணிகிறவர் ஆக இருந்தபோதிலும் வாயில் தைரியமாய் சொல்லுகிறவர்)

இந்த நிலைமையில் காங்கிரஸ் தலைமைப்பதவி பெறுவதற்கு ஆக இவற்றையெல்லாம் கைவிடத் துணிந்தவராக வெளியில் எடுத்துச் சொல்லி “என்னுடைய கொள்கை எப்படி இருந்தாலும் நான் காங்கிரசுக்கு தலைவனானால் காங்கிரசில் இக்கொள்கையை வலியுறுத்துவேன் என்று யாரும் கருதிவிடக் கூடாது” என்று சொல்லியே தலைமைப் பதவி சம்பாதித்துக் கொண்டவர். காங்கிரஸ் சர்வாதிகாரியும், சர்வாதிகாரியை நடத்துகிறவர்களும் இந்த சங்கதி தெரிந்தே பண்டிதரை தங்கள் தங்கள் சொந்தக் கருத்துக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று கருதி சூழ்ச்சியாகவே பண்டிதருக்கு தலைமைப் பதவி கொடுத்து விலைக்கு வாங்கிக் கொண்டார்கள். இந்த காரணங்களாலேயே தென்னாட்டுப் பார்ப்பனர்கள் அவரை தமிழ் நாட்டுக்குத் தருவித்து பயன்படுத்திக் கொண்டதல்லாமல் அவரை ஊருக்கு வழியனுப்பும்போது “சுதேசமித்திரன்” பத்திராதிபர் “இந்து” பத்திரிகையில் ஒரு வழியனுப்பு உபசாரப் பத்திரம் வாசித்துக் கொடுத்து அதில்,

ஓய் பண்டிதரே! உமக்கு சொந்த புத்தியும் இல்லை சொல்பவர்கள் புத்தியும் கேட்பதில்லை.

உமக்கு பண்டித மோதிலால் நேரு தகப்பனாய் ஏற்பட்டும், காந்தியார் குருவாய் ஏற்பட்டும் இருவர் தன்மையும் உம்மிடமில்லையே. உமது ஆணவமே உம் முன் எப்போதும் நின்று உம்மை நடத்துகிறதே தவிர பெருந்தன்மையோ அடக்கமோ அறிவோ உம்மிடம் இல்லையே என்றெல்லாம் இன்னமும் இதைவிட மோசமான கருத்துக்களை திரட்டி “ரங்கனாதர் மாலை” மாதிரி பெரிய மாலையாகக் கட்டி தலையிலிருந்து கால்வரை படும்படியாக சாத்தி அனுப்பினார்கள்.

பண்டிதர் தலைவரானவுடன் வேலைக்கமிட்டி நியமிப்பதிலும் பண்டிதர் இஷ்டப்படி செய்து கொள்ள சட்டம் இருந்தும் அந்தப்படி செய்யவிடவில்லை. அப்படி இருந்தும் பண்டிதர் நடத்தையை அது விஷயத்தில் தோழர் ராஜேந்திரபிரசாத் கண்டித்தார்.

இவையும் இவை போன்றனவும் ஒரு புறமிருக்க, பதவி ஏற்பு விஷயத்தில் பண்டிதர் “காங்கிரஸ் எந்தக் காரணம் கொண்டும் பதவி ஏற்கக் கூடாது” என்று ஒருபுறம் பிரசாரம் செய்து வரவும் தோழர் சத்தியமூர்த்தி போன்றவர்கள் மற்றொரு புறம் பதவியேற்க வேண்டும் என்று பிரசாரம் செய்து வரவுமான காரியம் நடந்து கொண்டே வந்தது. அதை ஏன் என்று கேட்க பண்டிதருக்கு யோக்கியதை இல்லாமல் போய் விட்டது. உலகப் பொது வழக்கில் ஒரு ஸ்தாபனத்தின் தலைவர்

அபிப்பிராயம் எதுவோ தலைவரால் பிரசாரம் செய்யப்பட்டுவரும் கொள்கை எதுவோ அதுதான் அந்த ஸ்தாபனத்தின் கொள்கையாகவும் அபிப்பிராயமாகவும் இருக்கும் - இருக்க வேண்டும் என்பதாகும். அப்படிக்கில்லாத பட்சம் நேர்மாறுபாடாய் இருக்குமானால் தலைமைப் பதவியில் இருப்பவர் ராஜிநாமா கொடுத்து அந்த ஸ்தாபனத்தின் அல்லது அந்த பதவியின் சுயமரியாதையை காப்பாற்றுவார்கள் என்பது உலக வழக்கு. நமது பண்டிதர் எப்படியாவது தலைவர் பதவிச் சட்டை தன்மீது சாத்தப்பட்டிருந்தால் போதும் என்று கருதிக்கொண்டு தன் மானத்தை சிறிது சிறிதாக பறிகொடுத்துக்கொண்டே வந்து விட்டார். அதன் பயன் தான் இன்று அரசியலில் பண்டிதருக்கு சிறிதும் மதிப்போ கவுரவமோ இல்லாமல் செய்து விட்டது.

காங்கிரஸ் சட்டசபை தேர்தலில் வெற்றி பெற்றவுடன் மேலால் என்ன செய்வது என்பதில் பண்டிதரைக் கலக்கவோ பண்டிதர் அபிப்பிராயம் தெரியவோ பண்டிதர் நடத்துதலின் கீழ் இருக்கவோ யாருமே கருதவில்லை.

உடனே காந்தியார் பட்டத்துக்கு வந்து விட்டார். அதுவும் எப்படிப்பட்ட காந்தியார் என்றால் காங்கிரசில் 4 அணா மெம்பராகக் கூட இல்லாத காந்தியாரை - சட்டசபை தேர்தலைப் பற்றியோ அதன் மேல் நடத்தையைப் பற்றியோ தனக்கு அபிப்பிராயம் கூற எவ்வித யோக்கியதையும் உரிமையும் இல்லை என்றும் இதை சத்தியமாக சொல்லுகிறேன் என்றும் சொன்ன காந்தியாரை திடீரென்று கொண்டுவந்து தலைவராக்கினார்கள். அப்பொழுது பண்டிதர் இஞ்சி சாப்பிட்ட ஆஞ்சநேயர் போல் விழித்துக்கொண்டு இருந்தார். பிறகு பண்டிதருக்கு இஷ்டமில்லாத காரியமாகிய மந்திரி பதவி ஏற்பதை காந்தியார் பேரால் அனுமதித்ததையும் சிறிதும் ஆகேபிக்க சக்தியில்லாதவராய் மூலையில் ஒடுங்கிக் கிடந்தார். அந்த மந்திரி பதவி ஏற்பதிலும் பண்டிதர் தகமைக்கு மிகமிக மானங்கெட்ட நிபந்தனையான சீர்திருத்த சட்டத்துக்கு கட்டுப் பட்டு அடங்கி அரசியலை நடத்திக் கொடுப்பதாகவும் கவர்னர்களும் அரசாங்கத்தாரும் தங்கள் மீது சந்தேகப்படாமல் தங்களுக்கு ஆதரவளிக்க வேண்டும் என்னும் நிபந்தனையை கொடுத்து சர்க்கார் அனுமதியை எதிர்பார்த்தார்கள். இதையும் பண்டிதர் வாயாலேயே ஆமோதிக்கும்படி செய்தார்கள். அதற்கும் சர்க்கஸ்காரர் சிங்கம்போல் வாலாட்டினார். கடசியாக சர்க்கார் அனுமதி கொடுக்காவிட்டாலும், அனுமதி கொடுக்க முடியாது என்று சர்க்கார் மறுத்ததும் மந்திரி பதவி ஒப்புக்கொள்வீர்களா மாட்டீர்களா என்று வைசிராய் பிரபு மிரட்டினதும் அனுமதி கொடுத்ததாகத்தான் அருத்தம். அதுமாத்திரமல்ல, காங்கிரஸ் கேட்டதெல்லாம் கொடுத்துவிட்டதாக அருத்தம் என்று சொல்லி மந்திரி பதவி ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டிய தீர்மானம் செய்ய 5-ந்தேதி வார்தாவில்

மீட்டிங் கூட்ட வேண்டியிருக்கிறபடியால் உடனே புறப்பட்டு வரவேண்டியது என்று பண்டிதருக்கு ஆச்சாரியார் சம்மன் அனுப்பின உடன் இப்போது ஓட்ட ஓட்டமாக ஒருநாள் முன்பாகவே வார்தாவுக்கு ஓடுகிறார். இனி ஆதார பூர்வமாக பண்டிதருக்கு உள்ள மதிப்பு என்ன என்று பார்ப்போம்.

இந்தியா மந்திரி ஜெட்லண்ட் பிரபு காங்கிரஸ் ராஜகோபாலாச்சாரி என்று சொன்னாரே ஒழிய பண்டிதரைப் பற்றிய பேச்சே - காங்கிரஸ் தலைவரைப் பற்றிய பேச்சே காணப்படவில்லை. வைஸ்ராய் பிரபு பேச்சிலும் காந்தியாரைப்பற்றி இருந்ததே தவிர பண்டிதரைப் பற்றிய பேச்சே இல்லை. தோழர் சத்தியமூர்த்தி அவர்களும் காந்தியாருக்கும் ஆச்சாரியாருக்கும் மற்றும் வேறு யாருக்குமோ தன் அறிக்கை அனுப்பி யிருப்பதாக அறிக்கை வெளியிட்டாரே தவிர பண்டிதரை லக்ஷயம் செய்ததாகக்கூட காணப்படவில்லை. எல்லா இந்திய காங்கிரஸ் பத்திரிகைகளும் அல்லாத பத்திரிகைகளும் காந்தியார், ஆச்சாரியார் ஆகியவர்களைத்தான் முன்னிலைப்படுத்தி எழுதுகின்றனவே ஒழிய பண்டிதர் என்று ஒருவர் இருக்கிறாரா? என்று கூட அவை லக்ஷயம் செய்வதில்லை. மற்றும் காந்தியாரும், ராஜகோபாலாச்சாரியாருமேதான் அடிக்கடி அறிக்கை மேல் அறிக்கைகள் விடுகின்றார்களே ஒழிய பண்டிதர் அறிக்கை காணப்படுவதே இல்லை. பண்டிதர் கருத்துக்கு காங்கிரஸ் கொள்கை, திட்டம் ஆகியவைகளுக்கு விரோதமாய் வெளிவரும் அறிக்கைகளுக்கு கூட வாய் திறப்பதில்லை.

ஒரு காங்கிரஸ் தலைவர் ஒரு விஷயத்தின் மீது தன் அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லக்கூட தைரியமில்லாமல் யாராவது கேட்டால் “நான் இன்னமும் அறிக்கையை படிக்கவில்லை எனக்கு நேரமில்லை” என்று பதில் சொல்லி தப்பித்துக் கொள்ளப் பார்க்கிறார் என்றால் இவரது வீரமும் தன்மானமும் எவ்வளவு என்பதை பொது ஜனங்கள் தான் தீர்மானித்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்திய வாலிபர்கள் லக்ஷக்கணக்கான பேர்கள் ஜவஹர்லாலை நோக்குகிறார்களாம். காந்தியாரையும் ஆச்சாரி யாரையும் யாரும் நோக்குவதில்லையாம். இது “சமதர்ம வாலிபர்” என்னும் வெட்கங்கெட்ட வாலிபர்கள் பேச்சாய் இருக்கிறது.

இந்த லக்ஷணத்தில் உள்ள பண்டித ஜவஹர்லால் வீரர் “சுயமரியாதைக் கட்சி, ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கு ஆதரவளித்ததால் தனக்கு சுயமரியாதைக் கட்சி என்றால் பிடிப்பதே இல்லை” என்று மலேயாவிலும் மற்றும் பிற இடங்களிலும் பேசி வருகிறார். எந்த சந்தர்ப்பத்தில் என்றால், தான் பதில் சொல்ல முடியாதபடியான கேள்விகளைக் கேட்டால் அதிலிருந்து தப்பித்து ஓட இந்த பல்லவியை பாடுகிறார். இவரைப்பின்பற்றி சில “சமதர்ம வீரர்கள்” பேசிப்பழகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஆனால் “பிரிட்டனுக்கும் இந்தியாவுக்கும் சிறிது மனக்கசப்பு வந்தாலும் என் உயிரை விட்டாவது அதைத் தடுப்பேன்” என்று சொல்லும் காந்தியாருக்கு சிஷ்யராய் இருப்பதிலும் ஜே போடுவதிலும் இந்த வீரர்களுக்கு அவமானமோ அசிங்கமோ தோன்றுவதில்லை.

சட்டத்துக்கு அடங்கி நடந்ததாக வாக்குறுதி கொடுத்து மந்திரி பதவி ஏற்று அரசியல் சட்டத்தை நடத்திக்கொடுத்து “பிரிட்டிஷ் சர்க்காருக்கு தூண்களாய்” இருக்கப்போகும் காரியத்தைக் கண்டு இந்த வீரர்கள் வெட்கப்படவோ அசிங்கப்படவோ முடிகிறதில்லை. ஆகவே நம்மை குறைகூறும் இவர்களுக்கு வெட்கமோ வாசனை பார்க்கும் மூக்கோ இருக்கிறதோ இல்லையோ என்பதை பொதுமக்களே உணர்ந்து கொள்ளட்டும்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 04.07.1937

தெய்வ வரி

நம் தேசத்தில் நாம் கொடுக்கும் வரிக்கு அளவே இல்லை. அரசாங்க சம்பந்தத்தில் பூமி வரி, வருமான வரி, கள்ளு வரி, துணி வரி, சாமான் வரி முதலியவைகளோடு முனிசிபாலிட்டி வரி, போர்டு வரி, லஞ்ச வரி, மாமூல் வரி என்று இவ்வாறாக அநேக வரிகளைக் கொடுக்க வேண்டி இருக்கிறது. இதல்லாமல் தெய்வத்திற்காகவும், மதத்திற்காகவும் கொடுத்து வரும் வரி அளவுக்கு மீறினவைகளாய் இருப்பதோடு நமக்கு யாதொரு பிரயோஜனத்தையும் கொடுக்காமல் மேற்சொல்லிய அரசாங்க சம்பந்த வரிகளின் அளவை விட ஏறக்குறைய அதிகமாகவே கொடுக்கப்படுகிறது. அன்றியும், இவ்வரிகளால் தத்துவ விசாரணையும், மத விசாரணையும் நாம் கொஞ்சமும் செய்வதற்கில்லாமல் செய்து, நமது மூட நம்பிக்கையால் பிழைக்க வேண்டிய சிலரின் நன்மைக்காக அவர்கள் எழுதி வைத்ததையும் சொல்வதையும் நம்பி நாம் கஷ்டப்பட்டு வரி செலுத்துவதல்லாமல் வேறு என்ன உண்மை லாபம் அடைகிறோம்? தெய்வத்தை உத்தேசித்தோ, ஸ்தலத்தை உத்தேசித்தோ, தீர்த்தத்தை உத்தேசித்தோ, நமது பிரயாணச் செலவு எவ்வளவு? பூஜை, பூசாரி காணிக்கை, பிரார்த்தனை முதலியவற்றிற்காக ஆகும் செலவு எவ்வளவு? சாதாரணமாய் திருப்பதி வெங்கடாசலபதி என்கிற ஒரு தெய்வத்திற்கு மாத்திரம் வருடம் ஒன்றுக்குப் பதினெட்டு லட்சம் ரூபாய் வரும்படி வருகிறது. இதைத் தவிர மேற்படி யாத்திரைக்காரர்களுக்கும் அங்குள்ள பூசாரிகளுக்காகவும், மற்றும் சில தர்மத்திற்காகவும், அங்கு போகும் ரயில் சத்தம் வண்டிச் சத்தத்திற்காகவும் ஆகும் செலவு எவ்வளவு? இது போலவே இமய முதல் கன்னியா குமரி வரை உள்ள தீர்த்தம், ஸ்தலம், கோவில் முதலியவைகளுக்கு மக்கள் போக்கு வரவு செலவுகள் முதலியவைகளை நினைத்துப் பார்த்தால் உடல் நடுங்குகிறது. இஃதன்றி வீடுகளில் நடைபெறும் வைதீகச் சடங்குகளான கலியாணம், வாழ்வு, சாவு, திதி இவைகளுக்காகவும், அதை நடத்திவைக்கவும் புரோகிதர் பிராமணர்கள் செலவும் எவ்வளவாகிறது? இவைகளை எல்லாம் மக்களின் பேராசையும், மூட நம்பிக்கையும் தானே செய்விக்கின்றன. தாங்கள் எவ்வளவு கொடுமையும் பாவமும் செய்திருந்தாலும் மேற்கூறிய தெய்வ யாத்திரையோ, வைதீகச் சடங்கோ செய்வதால் தப்பித்துக் கொள்ளலாமென்றும், தங்கள் யோக்கியதைக்கு மேல் எதை விரும்பினும் பெற்று விடலாமென்றும் நினைக்கிற பேராசை

நினைப்புகளும் இவைகளுக்குக் காரணமாய் இருப்பதன்றித் தங்கள் முன்னோர்கள் அவர்களின் குண கர்ம யோக்கியதையைப் பொறுத்த தல்லாமல், தாம் வைதீகச் சடங்கு செய்து பிராமணர்களுக்குப் பணம் கொடுப்பதன் மூலமாய் அவர்களை மோட்சத்திற்கு அனுப்பிவிடலாம் என்கிற மூடநம்பிக்கையும் இவர்களை இப்படிச் செய்விக்கச் செய்கின்றது. இதனால் மக்கள் ஒழுக்கம் பெறுவதற்கு இடமுண்டாகின்றதா? ஒருவர் ஏமாறவும் மற்றொருவர் ஏமாற்றவும் தானே பழக்கப்படுகிறது. கடவுளின் உண்மைத் தத்துவத்தையும் தங்கள் தங்கள் செய்கைகளின் பலன்களையும், மக்களுக்குப் போதித்து வந்திருந்தால் இவ்வளவு பேராசையும் செலவும், தெய்வத்தின் பெயராலும் ஏமாற்று தலாலும் ஏற்பட்டிருக்கவே முடியாது. தெய்வத்திற்காகச் செலுத்தப்படும் காணிக்கைகள் என்னவாகின்றன. வைதீகச் சடங்குகளின் பலன்கள் என்னவாகின்றன? இவ்விரு கர்மங்களையும் நடத்தி வைப்பவர்களின் யோக்கியதை என்ன? என்பதை மக்கள் கவனிப்பதில்லை. காளை மாடு கன்றுப் போட்டதென்றால் கன்றுக்குட்டியைப் பிடித்துக் கொட்டத்தில் கட்டு என்றே சொல்லி விடுகிறோம். காளை மாடு எப்படிச் கன்றுப் போடும் என்பதை நாம் கவனிப்பதே இல்லை. பூசாரிக்குப் பணம் கொடுப்பதாலும், காணிக்கை போடுவதாலும் நமது குற்றச் செயல்கள் எவ்வாறு மன்னிக்கப்படும்? நமது ஆசைகள் எவ்வாறு நிறைவேறும்? தெருவில் போகும் பிராமணர்களைக் கூப்பிட்டு அவர்களுக்கு அரிசி, பருப்பு, பணம், காசு கொடுப்பதாலும், அவர்கள் ஏதோ சில வார்த்தைகளை உச்சரிப்பதாலும் நமது முன்னோர்கள் எப்படிச் சுகப்படுவார்கள் என்று யோசிப்பதே இல்லை. இவைகளால் நமது பொருள், நேரம், தத்துவம் வீணாகப் போவதல்லாமல் ஒரு மனிதன் கொலை, கொள்ளை முதலிய துஷ்டச் செயல்கள் செய்யும் போது தன்னுடைய பணச் செருக்கையும், வக்கீல்களையும் அதிகாரிகளுக்கு லஞ்சம் கொடுப்பதையும் நினைத்துக் கொண்டு, இவர்களால் தப்பித்துக் கொள்ளலாமென்று எப்படித் தைரியமாய்ச் செய்கிறானோ, அப்படியே இந்த கேடித்திரங்களுக்கும், காணிக்கைகளையும், புரோகிதர்களையும் நம்பிக்கொண்டு தைரியமாய்க் குற்றங்கள் செய்கிறான். அதோடு மட்டும் அல்லாமல் தேசத்தில் சோம்பேறிகளும், கெட்ட காரியங்களும் வளர்கின்றன. நல்ல யாத்திரைஸ்தலம் என்று சொன்னால் நல்ல வியாபாரஸ்தலம் என்பது தான் பொருளாக விளங்குகின்றது. தேர் திருவிழா ஸ்தலங்களுக்குப் போனவர்களுக்கும், யாத்திரை ஸ்தலங்களுக்குப் போனவர்களுக்கும் அநேகமாக இதன் உண்மை விளங்காதிருக்காது. நல்ல புரோகிதர்கள் என்போர்கள் தங்கள் வரும்படியை வியபசாரத்திற்கும் சூதுக்கும் போதை வஸ்துக்களுக்கும் பெரும்பான்மையாக உபயோகித்து வருகின்றனர். வைதிகச் சடங்கைப்பற்றி ஒரு பெரியாரால் சொல்லப்பட்ட ஒரு சிறு கதையைச் சொல்லி இக்கட்டுரையை முடிக்கின்றோம்.

ஒரு தொல்லை ஒழிந்தது

கடைசி சரணாகதி

காங்கிரசுக்காரர்களுக்குப் புத்தி வந்தோ அல்லது வேறு நிவர்த்தி இல்லாத நிலையில் சிக்கிக்கொண்ட நெருக்கடியால் ஞானோதயம் ஏற்பட்டோ கடைசியாக சரணாகதி அடைந்துவிட்டார்கள். இந்தப் பெருமை நமது சர்க்காருக்கே உண்டு. மகா கெட்டிக்காரத் திருடனாய் இருந்த கூளாங்காலன் என்பவனை யாராலும் பிடிக்க முடியாமல் போனவுடன் கடைசியாக அவன் சொத்துக்களை பறிமுதல் செய்யும்படியும் அவனைக் கண்ட இடத்தில் சுடும்படியும் உத்திரவு போட்டதாலும் அவன் சுற்றத்தார், உறவினர், அவனது ஊர்க்காரர் ஆகியவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்து கண்காணிப்பு ஏற்படுத்தியதாலும் கூளாங்காலன் தானாகவே ஓடிவந்து எப்படி சரணாகதி அடைந்து சிறைப்பட்டு உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொண்டானோ அது போல் சர்க்காரார் காங்கிரஸ் தொல்லையை ஒழிக்க சாதாரண முறையில் எவ்வளவோ காரியம் செய்தும் அவை காங்கிரசுக்குச் சோதிக்காமல் போய்விட்டதால் கடைசியாக ஒரு உத்திரவு போட்டது போல் - வைஸ்ராய் பிரபு காங்கிரசுக்கு இறுதிச் சேதி விட்டது போல் இவ்வளவு நாளைக்குள் வந்து தாங்களாக சரணாகதி அடைந்து அவர்களது இடத்தில் அமர்ந்துகொள்ளாதவரை அந்த இடங்களைப் பறிமுதல் செய்யப்படுமென்றும், பறிமுதல் செய்யப்பட்டுவிட்டால் அப்புறம் ஐயா என்றாலும் வராது அப்பா என்றாலும் வராது என்றும் முடிவு செய்து கடினமான முறையைக் கையாளத் துணிந்துவிட்டவுடன் தானாகவே காந்திஜி, ஜவஹர்ஜி முதலிய எல்லா ஜீயும் நான் முந்தி, நீ முந்தி என்பதாகப் போட்டி போட்டுக்கொண்டு நின்ற நிலையில் தொப்பென்று விழுந்து சரணாகதி அடைந்துவிட்டார்கள்.

சமதர்ம வீரர்கள் அவர்களுக்கு அடிபடாமல் இருக்க கைலாகு கொடுத்து சரணாகதிக்குப் படுக்கவைத்தார்கள். மற்ற தேசிய வீரர்கள், தேசியவாதிகள், தேச பக்தர்கள், வாலிப சிங்கங்கள், சமதர்மவாதிகள், பொதுஉடமைப் புலிகள் என்கின்றவர்களான எல்லாக் கூட்டத்தாரும் ஒரே அடியாகத் ததாஸ்துபோட்டு சர்க்காரின் காலில் காங்கிரசின் தலை நன்றாய் படும்படியாக கெட்டியாய் பிடித்து அமுக்கி விட்டுவிட்டார்கள். காங்கிரசின் மானம் அடியோடு போய்விட்டது என்பதற்கு இனி என்ன பாக்கி இருக்கிறது என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை.

காங்கிரசு ஏற்பட்ட காலம் முதற்கொண்டு காங்கிரசுக்கு இப்படிப் பட்ட சரணாகதி ஒருபோதும் நேர்ந்ததில்லை என்றே சொல்லலாம்.

தோழர் காந்தியார் மகாத்மாவாகி காங்கிரசுக்குச் சர்வாதிகாரியான இந்த 17 வருஷ வாழ்வில் சுமார் 10 சரணாகதி ஏற்பட்டிருந்தாலும் இது அடியோடு காங்கிரசின் மானத்தையே போக்கடிக்கக்கூடிய சரணாகதி என்பதோடு இனி தலைதூக்க முடியாத சரணாகதி என்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

நிர்மாணத்திட்ட சரணாகதி 1

ஒத்துழையாமை சரணாகதி 2

பகிஷ்கார சரணாகதி 3

சர்க்கார் உத்திரவு மீறுதல் சரணாகதி 4

மறியல் சரணாகதி 5

சத்தியாக்கிரக சரணாகதி 6

சைமன் கமிஷன் பஹிஷ்கார சரணாகதி 7

உப்பு காய்ச்சுதல் சரணாகதி 8

காந்தி இர்வின் ராஜி சரணாகதி 9

வட்டமேஜை சரணாகதி 10

நான்கு அணா மெம்பராகக் கூட இல்லாமல் காங்கிரசை விட்டும், காங்கிரஸ் நிர்வாக காரியத்தை விட்டும் வெளியில் போன சரணாகதி 11

இப்படியும் இது போன்றவுமான முக்கியமான சரணாகதிகள் பல இருந்தாலும் கடைசியாக வெளிப்படையாக பச்சையாக தலைவணங்கி கோட்டைக்குள் சென்று சத்தியம் செய்து கொடுத்து, ராஜபக்தி காட்டி பிரமாணம் செய்துகொடுத்து, சட்டதிட்டங்களுக்கு கீழ்ப்படியும் பக்தி காட்டி சர்க்காரை நடத்திக்கொடுக்கும் சேவக வேலைக்கு போகவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்ட சரணாகதி விலைமதிக்க முடியாததாகும்.

மற்றும் இதன் முழு விஷயங்களையும் தெளிவாய் உணரவேண்டுமென்று விரும்புகிறவர்கள் பதவி ஏற்பது விஷயமாய் எல்லா இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி செய்த தீர்மானத்தை முதலில் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். அதாவது,

“மந்திரிமார்கள் சட்ட திட்டங்களுக்கு கட்டுப்பட்டு நடக்கும் காரியங்களில் கவர்னர்கள் தங்களது விசேஷ அதிகாரங்களை பிரயோகிப்பதில்லை என்பதாக சந்தேகமற்ற முறையில் வெளிப்படையாக தெரிவித்தாலொழிய மந்திரி பதவிகளை காங்கிரஸ் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது” என்பதாக தீர்மானித்து இருக்கிறது.

இந்த தீர்மானமே சுயமரியாதை அற்ற தீர்மான மென்றும் அடிமை முறித் தீர்மான மென்றும் சுயராஜ்யத்தை ஒழித்து அந்நிய ராஜ்யத்தை நிலை நிறுத்தும் தீர்மானமென்றும் இன்னும் பலவாறாக காங்கிரஸ் பக்தர்கள் பலர் கண்டித்து பேசியும் எழுதியும் இருக்கிறார்கள்.

அப்படி இருக்க இப்போது காரியக்கமிட்டி செய்த தீர்மானத்தில்,

“பிரதம மந்திரி, கவர்னர்கள், வைசிராய் பிரபு ஆகியவர்கள் அறிக்கைகளை கவனமாய் படித்து பார்த்ததில் அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டியின் தீர்மானப்படி கேட்கப்பட்ட உறுதி மொழி தரப்படவில்லை” என்று வியக்தமாக தீர்மானித்துவிட்டது. இதன் பேரில் பதவி ஏற்கக்கூடிய நிலை காங்கிரசுக்கு எப்படி ஏற்பட்டது என்பது விளங்கவில்லை.

ஆனால் பதவி ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்பதற்கு காரியக்கமிட்டி செய்துள்ள தீர்மானம் மிக மிக வெட்கக்கேடாக இருக்கிறது என்பதை அதன் வாசகத்தைப் படிக்கும் யாரும் உணரலாம். அதாவது,

“இதுவரை நடந்த சம்பவங்களையும், அவைகளால் ஏற்பட்ட நிலைமையையும் பார்த்தால் கவர்னர்கள் சுலபத்தில் விசேஷாதி காரங்களை உபயோகிக்கமாட்டார்கள் என்று தெரிவதோடு சட்டசபை மெம்பர்களுடையவும் காங்கிரஸ்காரர்களுடையவும் அபிப்பிராயத்தை கவனித்ததிலும் காங்கிரஸ்காரர்கள் அழைக்கிற இடங்களில் மந்திரி பதவி ஏற்றுக்கொள்ள அனுமதியளிக்கிறது”

என்று தீர்மானித்திருக்கிறது. கவர்னர்கள், இந்தியா மந்திரிகள் ஆகியவர்கள் தங்கள் தங்கள் அபிப்பிராயங்களை எடுத்துச்சொன்ன காலத்திலேயே காங்கிரஸ்காரர்கள் அவற்றை கவனித்துப் பார்த்து அதில் வாக்குறுதி இல்லை என்றும் காங்கிரசை - காந்தியாரை அலக்ஷயப்படுத்தி பேசப்பட்டிருக்கிற தென்றும் எல்லா காங்கிரஸ் தலைவர்களும் காங்கிரஸ் பத்திரிக்கைகளும் சொல்லிவிட்டு இப்போது வைசிராய் மிரட்டியவுடன் இந்தியா மந்திரி அறிக்கையும் கவர்னர்கள் பேச்சும் காரியக்கமிட்டிக்கு எப்படி நம்பிக்கை கொடுக்கக்கூடியதாய் இருக்கிறது என்பதும் விளங்கவில்லை.

வைசிராய் பிரபு பேச்சு நடந்த உடனும் காங்கிரஸ் தலைவர்களும் காங்கிரஸ் பத்திரிக்கைகளும் “வைசிராய் பேச்சில் பழய புராணம்தான். அதாவது இந்தியா மந்திரியும் கவர்னர்களும் பேசிய பேச்சில் என்ன கருத்து இருந்ததோ அதுதான் வேறு வார்த்தைகளால் உறுதிப்படுத்தப் பட்டு விட்டது என்பதோடு அவர் காங்கிரசை மிரட்டுகிறார்” என்றும் சொல்லிவிட்ட பிறகு அப்புறம் எப்படி அவர்கள் பேச்சில் “காங்கிரஸ் கோரிக்கையை திருப்தி செய்ய விருப்பம் காட்டப்பட்டிருக்கிறது” என்றும் “சுலபத்தில் விசேஷாதி காரங்களை பிரயோகிக்க மாட்டார் என்று காணப்படுகிறது” என்றும் காரியக் கமிட்டி தீர்மானிக்கிறது என்பதும் நமக்கு விளங்கவில்லை. தவிரவும் எல்லா இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டியானது

“கவர்னர்கள் விசேஷாதிகாரங்களை உபயோகிக்கமாட்டார்கள் என்று பகிரங்கமாக தெளிவாகத் தெரியப்படுத்தினாலொழிய பதவி ஏற்கக்கூடாது” என்று செய்த தீர்மானத்தின் யோக்கியதை என்ன ஆயிற்று என்று யோசிக்கும் படி பொது ஜனங்களை வேண்டுகிறோம்.

“பின்னர் ஏற்பட்டுள்ள சந்தர்ப்பங்களினாலும் சில சம்பவங் களினாலும்” என்றால் அதன் அருத்தம் என்ன என்பது விளங்கவில்லை.

பின்னர் தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் வெளிப்படையாகவும், ரகசியமாகவும் பல தடவை சென்னை கவர்னரைப் போய் பார்த்தார் என்பதைத் தவிர மற்ற சந்தர்ப்பங்களும், சம்பவங்களும் எல்லா இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி கூடுவதற்கு முன் என்ன சந்தர்ப்பம், என்ன சம்பவம் ஏற்பட்டு இருந்ததோ அவை தானே ஒழிய புதிதாக ஏதாவது ஏற்பட்டுவிட்டதென்று யாராவது சொல்ல முடியுமா?

ஆகவே முன் மார்ச்சு மாதம் 18ந் தேதி அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கமிட்டி கூடி செய்த தீர்மானம் முட்டாள்தனமானது என்று தலைவர்கள் என்பவர்களாலேயே கருதும்படி ஏற்பட்டதல்லாமல் வேறு சம்பவம் என்ன நடந்துவிட்டது என்று கேட்கிறோம். மற்றும் மறுபடியும் அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி கூட்டி இது விஷயமாய் யோசிக்க நேரமில்லையென்றும் இதே சமயத்தில் ஒரு முடிவுக்கு வராவிட்டால் நாட்டிற்கு கெடுதியாக முடியும் என்றும் பதவி ஏற்க தீர்மானம் செய்யாவிட்டால் “பொது ஜனங்களிடையே குழப்பம் ஏற்படும்” என்றும் காரியக் கமிட்டி தீர்மானிக்கவேண்டிய காரியம் என்ன என்று கூர்மையாய் யோசித்துப் பார்ப்போமானால் முதலாவது, காரியக் கமிட்டியிடம் வேலைக் கமிட்டிக்கு நம்பிக்கை இல்லையென்பது ஒன்று, நம்பிக்கை இருந்தாலும் காங்கிரஸ் கமிட்டி கூடனால் காங்கிரசின் சாயமும் காங்கிரஸ் தலைவர்களின் நாணயமும் அதாவது பதவி ஆத்திரமும் வெறுத்துப்போகுமே என்கின்ற பயம் இரண்டு; இதைத் தவிர வேறு காரணம் இல்லை. அல்லது மிக அவசரம் நெருக்கடி என்றும் குழப்பம் ஏற்பட்டுவிடும் என்றும் காரியக் கமிட்டி கருதியது உண்மை என்றே வைத்துக்கொண்டாலும் என்ன அவசரம்? எப்படிப்பட்ட நெருக்கடி? என்ன குழப்பம் ஏற்படும்? என்பதை அவர்கள் விளக்கவில்லை. ஆனாலும் நாம் யோசித்துப் பார்த்தால் காங்கிரஸ் தீர்மானத்திற்கு நாட்டில் செல்வாக்கில்லை என்பதும் பொது ஜனங்கள் கட்டுப்படமாட்டார்கள் என்பது மாத்திரமல்லாமல் காங்கிரசின் பேரால் நின்று வெற்றி பெற்ற சட்டசபை மெம்பர்களே கலைந்து காங்கிரசை விட்டு ஓடிப் போய் பதவி ஏற்றுக் கொள்ளுவார்கள் என்பதும் உறுதி என்று வேலைக் கமிட்டியார் தீர்மானித்துக் கொண்டார்கள் என்பதுதான் புலப்படும். மற்றும் சிறிது “தாமதத்திலும் தேச நலத்துக்கு கேடு உண்டாகிவிடும்” என்றும் தீர்மானித்திருக்கிறதைப் பார்த்தால் தேசத்தாருக்கும் தேச

நலத்துக்கும் தேவையில்லாத வாக்குறுதியைக் கேட்டு காங்கிரஸ் முட்டாள்தனமாக நெருக்கடியில் சிக்கிக் கொண்டதை நன்றாய் விளக்குகிறது.

இந்த நிலையில் உள்ள காங்கிரசுக்காரர்கள் ஒத்துழையாமை, பூரண சுயேச்சை, சீர்திருத்த உடைப்பு, சமதர்மம், ஜேப்பிலேயே ராஜிநாமா கடிதம் போட்டுக்கொண்டு போவது, சீர்திருத்தத்தில் யாதொரு பயனும் இல்லை என்றெல்லாம் பேசினது என்ன ஆயிற்று என்று கேட்கிறோம்.

காங்கிரசுக்கு சீர்திருத்தத்தை உடைப்பது உண்மையான, நாணையமான கருத்தா யிருந்திருக்குமானால் சீர்திருத்தம் உடைபட இதை விட வேறு நல்ல சந்தர்ப்பம் எப்போதாவது கிடைக்குமென்று எந்த முட்டாளாவது எதிர்பார்க்க முடியுமா என்று கேட்கின்றோம். வைசிராய் பிரபுவே கண்டிப்பாய் சொல்லி விட்டார். அதாவது, காங்கிரஸ்காரர்கள் சரணாகதி அடையவில்லையானால் “சீர்திருத்தம் உடைந்துபோகும். அதுவும் பிறகு சுலபத்தில் சீர்திருத்த முடியாத மாதிரி உடைப்பட்டுப் போகும்” என்று சொன்ன பிறகும் காங்கிரசுக்காரர்கள் சீர்திருத்தம் தானாகவே உடைவதைப் பார்த்துவிட்டு அந்தப்படி அது உடைந்த உடன் 1000 தேங்காயை “பிள்ளையாருக்கு” உடைத்து பிரார்த்தனை செலுத்தாமல் சரணாகதி அடைந்தாவது சீர்திருத்தம் உடைபடாமல் காப்பாற்றிக் கொடுக்க வேண்டிய அவசரம் காங்கிரசுக்காரருக்கு ஏன் வந்தது என்பதை யோசித்துப்பார்க்கும்படி பொது ஜனங்களை கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

ஆகவே இவைகளையெல்லாம் பற்றி மனம்விட்டு உண்மையை பேசவேண்டுமானால்

1. அகில இந்திய காங்கிரஸ்கமிட்டியில் கவர்னர்களை வாக்குறுதி கேட்கச் செய்த தீர்மானம் தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியர் சென்னை கவர்னரின் பேச்சைக் கேட்டு ஏமாந்துபோன முட்டாள்தனமேயாகும்.
2. வாக்குறுதி என்ற பிரச்சினையை கிளப்பிய தோழர் காந்தியார், தோழர் ஜவஹர்லாலை ஏய்க்க கண்டுபிடித்த சூழ்ச்சியே யாகும்.
3. பதவி ஏற்க அவசரப்பட்ட சத்தியமூர்த்தியார் போன்ற காங்கிரஸ் காரர்கள் இதற்கு தலையாட்டியதின் காரணம் காங்கிரசு சுமமா சரணாகதி அடையவில்லை என்றும் ஒருநிபந்தனை கேட்டு சர்க்கரைப் பணியச் செய்த பிறகுதான் பதவி ஒப்புக்கொண்டது என்றும் சொல்லி ஒரு பொய் சமாதானம் தேடிக்கொள்ள உதவியாயிருக்குமே என்றும் கருதி பதவி வேட்டைக்காரர்களும் தலையை அசைத்தார்கள் என்பதேயாகும்.

ஆகவே இந்த காரணங்கள் அ.இ.கா.க. தீர்மானத்துக்கு காரணங்களாக இருந்தாலும் இவ்வளவு பேர்களின் திருப்தியிலும் பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் பெட்றோல் விட்டு நெருப்பு வைத்துவிட்டு லார்ட் வில்லிங்டன் துரை எப்படி 1933ல் காங்கிரசை மிரட்டி பணியச் செய்தாரோ அதேபோல்

1937ல் லார்டு வின்லித்தோ துரைமகனார் காங்கிரசை மிரட்டி இனி என்றும் வீரம் பேசாதபடி சரணாகதி அடையச் செய்து விட்டார். தோழர் ஜவஹர்லால் உள்பட சில காங்கிரஸ்காரர்கள் இதற்கு சம்மதிக்காமல் சற்று கிளர்ச்சி காட்டி இருப்பார்கள் என்பது உண்மையாய் இருக்கலாம். ஆனால் வைஸ்ராய் சொன்னபடி அதாவது 10 நாளில் மந்திரி பதவி ஏற்காவிட்டால் ஒழிந்தீர்கள் என்று மிரட்டியது போல் காங்கிரசு இது சமயம் மந்திரி பதவி ஏற்காவிட்டால் பின்னர் அதன் கதி என்ன ஆகும் என்பதை யோசித்துப் பார்த்தால் ஜவஹர்லால் அடங்கிவிட்டதின் காரணம் விளங்கும்.

1. அதாவது காங்கிரசுக்கு வேறு திட்டம் என்ன இருக்கிறது?
2. காந்தியார் நிலை என்ன ஆவது?
3. அப்புறம் ஜவஹர்லால் எங்கே போய் என்ன பிரசங்கம் செய்வது?
4. காங்கிரசையே தங்கள் இன்பவேலையாயும் சாதனமாயும் கொண்ட காங்கிரஸ் பக்தர் - காங்கிரஸ் தொண்டர்களுக்கு வேலை என்ன?
5. ஷெயார்களுக்கு சாப்பாட்டுக்கு வழி என்ன?
6. சட்டசபை மெம்பர்கள் பலர் தாங்கள் சட்டசபை மெம்பர்கள் ஆனதற்கே கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஏனெனில் எம்.எல்.ஏ. என்கிற மாதிரிக்குத் தகுந்த துணி, சாப்பாடு, வீடு, போக்குவரத்து வசதிக்கு மிக மிக கஷ்டப்படவேண்டியிருக்கிறது. எலக்ஷன் பிரசார வேலையும் இல்லாததால் பலர்களுக்கு (எம்.எல்.ஏ.க்கு) முன் இருந்த நிலைமையில் கூட இருக்க முடியாமல் கஷ்டப்படும்படி செய்து விட்டது.
7. காங்கிரசில் சேர்ந்து பட்டம் பதவி பெறலாம் என்ற சமயோசிதவாதிகள் நிலை மரணாவஸ்தையாய் போய் விட்டது.
8. இக்கூட்டத்தார் புதுக்கட்சி ஏற்படுத்த துணிந்து விட்டார்கள்.
9. இவ்வளவும் ஒரு புறமிருக்க, காங்கிரசுக்கும் தேர்தலுக்கும் வேலை செய்த உத்தியோகஸ்தர் ஜட்ஜி பார்ப்பனர் முதல் காப்பிக்கடை டமரா பார்ப்பனர் வரை சதா சர்வ காலம் வயிறு வெந்து இளைத்து வருகிறார்கள்.
10. ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் பயனாகவும் சுயமரியாதை இயக்கத்தின் பயனாகவும் தங்கள் உத்தியோகமும் மதிப்பும் போய் சாப்பாட்டுக்கும் வழியில்லாமல் இரண்டு நாள்களுக்கு ஒரு சமயம் செய்யவும் பெண்களின் ஒழுக்க யீனமாக நடவடிக்கை மூலம் வயிறு வளர்க்கவும் சிலருக்கு இடம் ஏற்பட்டு விட்டதே என்று கருதி ஜஸ்டிஸ் கட்சியையும் சுயமரியாதை இயக்கத்தையும் அடியோடு ஒழித்து ஆயிரம் கஜ ஆழத்தில் புதைத்து விடலாம் எனத் துணிந்து காங்கிரசுக்கு வேலை செய்த பார்ப்பனர்கள் ஒருபுறம், காங்கிரஸ் மந்திரி பதவி ஏற்காவிட்டால்

தங்களுக்கு முன்னிலும் அதிகமான கஷ்டம் வந்துவிடுமே எனப் பயந்து சதா சர்வகாலம் தோழர் ஆச்சாரியாரை அவரது இயற்கையை வருணித்து வருணித்து வசவுமாலை சூட்டுவது ஒருபுறம் தொல்லைப் படுத்தியது.

11. கடைசியாக காந்தியார் காங்கிரஸ் பதவி ஏற்க தீர்மானம் நிறைவேற்றிக் கொடுக்காவிட்டால் அவரது முக்கிய சிஷ்யர்கள் என்பவர்களிலேயே பலர் சர்க்காருக்கு மன்னிப்பு கடிதம் எழுதிக் கொடுத்து விட்டு வக்கீல் வேலைக்குப் போகவோ அல்லது பொது வாழ்விலிருந்து விலகி “ரமணரிஷி” ஆகவோ தீர்மானித்து கொண்டதாக காந்தியாரை மிரட்டியது.
12. மகாத்மா பட்டமே காற்றில் பறந்துவிடக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டு விடுமே என்கிற பயம், ஆகிய இப்படிப்பட்ட இன்னும் பல காரியங்கள் காங்கிரசை சர்க்காரிடம் சரணாகதி அடையும்படி செய்துவிட்டது.

எப்படியோ ஆகட்டும், நமக்கு அதைப்பற்றி கவலை இல்லை.

நமது தோழரும் உண்மையிலேயே நமது மரியாதைக்கு பாத்திரமான வருமான அன்பர் சி. ராஜகோபாலாச்சாரியார் முதல் மந்திரியாவதையும் அரசாங்க நிர்வாகத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்துவதையும்பற்றி மனப் பூர்வமாகவே மகிழ்ச்சி அடைகிறோம்.

ஏன்? அவர் தகுதியுடையவர்; உரிமையுடையவர்; அதற்கு ஆக தகுந்த விலை கொடுத்தவர். அவர் மந்திரி பதவி ஏற்றால் மந்திரி பதவிக்கு லாபமே ஒழிய அவருக்கு சொந்தத்துக்கு லாபமில்லை. மற்றும் ஜஸ்டிஸ் மந்திரிகளில் சிலரை விட ஆச்சாரியார் மேம்பட்டவர். ஜஸ்டிஸ் மந்திரிகள் சிலர் தங்களுக்காகவே வாழ்ந்தார்கள்; சிலர் தங்களுக்காகக்கூட வாழாமல் தங்களையும் பதவியையும் பாழாக்கிக்கொண்டார்கள். சிலர் தாங்கள் எப்படி மந்திரியானோம், ஏன் மந்திரி ஆனோம் என்கூட கருதாமல் காலம் கழித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

இப்படியெல்லாம் இருந்தாலும் ஜஸ்டிஸ் இயக்கம் பல நன்மைகளை இந்த மந்திரிகளாலேயே செய்யச் செய்து இருக்கிறது. அதை எதிரிகளே ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் ஆச்சாரியாரோ தனக்காகவோ தன் பெண்பிள்ளைகளுக்காகவோ என்று மந்திரி வேலை பார்ப்பவரல்ல, பிறருக்காகத்தான் பார்ப்பார். பணத்தை ஒரு நாளும் மூட்டைகட்ட மாட்டார்.

ஆனால் தன் காலத்திலேயே பார்ப்பனர்கள் ஆதிக்கத்துக்குச் செய்ய வேண்டியதை எல்லாம் செய்துவிட்டு பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கம், சுயமரியாதை இயக்கம் என்றும் தலை எடுக்காமல் போகச் செய்யக் கூடியதையெல்லாம் செய்ய முழு முயற்சியும் செய்து பார்த்துவிடுவார்.

ஆகவே இவரது ஆட்சி காலம் பார்ப்பனரல்லாதார்களுக்கு கொடுமையானதாகவே இருக்குமென்று கருதுகிறோம். அப்படிப்பட்ட ஆட்சியின் கீழ் இருப்பதை ஒரு அவமானமாகக் கூட கருதுகிறோம்.

ஏன்? ஆச்சாரியாருடைய தன்மையைக் கருதி அல்ல. அவரது கொள்கைகளைப் பொறுத்தே இப்படிக் கூறுகிறோம். அவரது ஆட்சி அசல் புரோகித ஆட்சியாயும் அசல் பார்ப்பன ஆட்சியாயுமே இருக்கும் என்றே நினைக்கிறோம். அதற்கு அனுகூலமாக காரியங்களையும் சாதித்துக்கொள்ள பொதுமக்களுக்கு ஏதேதோ சாதித்து விட்டதாக தந்திரம் செய்யக்கூடும்.

இதற்கு அனுகூலமாக தங்கள் வாழ்க்கைக்கு வேறு வழியில்லாமல் அவரைப்போய் சரணாகதி அடைந்த பார்ப்பனரல்லாத பலர் அதை ஆதரித்து விளம்பரம் செய்து பொது மக்கள் கண்களில் மண்ணைப் போட முயற்சிக்கலாம். எப்படி ஆனாலும் எல்லாவற்றையும் பொறுத்துப் பார்த்தே மேலால் நமது கடமை என்ன என்பதை தீர்மானிக்கப் போகிறோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 11.07.1937

மாயவரம் நடராஜன் மறைந்தார்

நம் அருமைத் தோழன், ஆருயிர் நண்பன், உண்மை உழைப்பாளி மாயவரம் சி. நடராஜன் முடிவெய்திவிட்டார். காங்கிரஸ், ஜஸ்டிஸ், சுயமரியாதை உலகில் நடராஜனை அறியாதார் வெகுசிலரே இருக்கலாம். சுயமரியாதை இயக்கம் ஆரம்பித்த காலம் முதல் இன்றுவரை அருந்தொண்டாற்றி வந்தவர். தனக்கென வாழாதவர். தனக்கென ஒரு அபிப்பிராயம் காட்டிக்கொள்ளாத போர்வீரராய் இருந்தவர். பணங் காசைப்பற்றியோ தண்டனை கண்டனைகளைப்பற்றியோ துன்பம் தொல்லை ஆகியவைகளைப் பற்றியோ சிறிதும் கவலை கொள்ளாமல் தலைவரால் என்ன உத்திரவு பிறப்பிக்கப்படுகிறதோ அதற்கு இசையவே படையை நடத்திய தளபதி திடீரென்று முடிவெய்திவிட்டார் என்று தந்தி வந்தது - நம்ப முடியவில்லை. மேலால் ஒன்றும் நினைக்க முடியவில்லை. எழுத போனா ஓடவில்லை. இனி மேலால் தொண்டர் படைநிலை என்ன ஆவது!

அப்படிப்பட்ட அஞ்சா நெஞ்சமும் அழியாக் காதலும் கொண்ட அருமை நடராஜனை எப்போது காண்பது! அல்லது நடராஜனைப் போன்ற மற்றொரு காதலனை எங்கே காண்பது! இயற்கையே! உன் கொடுமையே கொடுமை! எங்கும் சிறிதும் இணையில்லாத கொடுமை!

குடி அரசு - இரங்கற் கட்டுரை - 11.07.1937

காங்கிரஸ் ஒரு சூழ்ச்சி சபை முஸ்லீம்களுக்கு அதனால் நன்மை இல்லை

தலைவர் அவர்களே! தோழர்களே!

முஸ்லீம்களும் காங்கிரசும் என்பது பற்றி எனது அபிப்பிராயத்தை தாங்கள் எல்லோரும் அறிந்திருப்பீர்கள். இதைப்பற்றி பல தடவை பேசியும் எழுதியும் வந்திருக்கிறேன். சுருக்கமாகச் சொல்லுவதானால் தென்னாட்டில் காங்கிரசும் பார்ப்பனரல்லாதாரும் எப்படியோ அப்படியேதான் காங்கிரசும் முஸ்லீம்களும் என்பதாகும்.

சூழ்ச்சி சபை

தென்னாட்டில் உள்ள பார்ப்பனரல்லாதாராகிய நாங்கள் பெரும்பான்மையோர் காங்கிரசை எங்கள் சமூகத்தை ஏய்த்து பல வஞ்சக காரியங்களால் எங்களைப் பிரித்து அடக்கி வைத்து எங்கள் மீது ஒரு சிறு கூட்டத்தார் ஆதிக்கம் செலுத்த ஏற்படுத்திக் கொண்ட சூழ்ச்சி சபை என்றே கருதுகிறோம். இந்த எண்ணம் எனக்கு இன்று நேற்று உதித்ததல்ல. நான் தீவிர காங்கிரஸ் வாதியாய் - தென்னாட்டு மாகாண காங்கிரஸ் ஸ்தாபனங்களின் தலைவனாய் தேசத்துக்கு ஆக 3, 4 முறை சிறை சென்று தேசிய வீரனாய் இருந்த காலத்திலே ஏற்பட்டதாகும். அதாவது சுமார் 12 வருஷத்துக்கு முந்தியே ஏற்பட்டு காங்கிரசிலிருந்து வெளி வந்து பல்லாயிரமுறை பேச்சிலும், எழுத்திலும் செய்கையிலும் காட்டி வரும் எண்ணமுமாகும். இதே கருத்தைத்தான் இன்று தென்னாட்டில் மாத்திரமல்லாமல் இந்தியா பூராவிலுமிருக்கும் முஸ்லீம் தோழர்களும் காங்கிரஸ் விஷயமாய் 100க்கு 99 $\frac{15}{16}$ பேர் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

ஆனால் காங்கிரசில் சில கறுப்பு ஆடுகள் இருக்கலாம். அது உலகம் பூராவிலும் உள்ள இயற்கை தன்மையே ஒழிய வேறில்லை.

ரஷியாவில்கூட பொது உடமை சமதர்ம ஆட்சிக்கு விரோதமாக ஒரு கூட்டம் எதிரிகளுக்கும் உளவாளிகளுக்கும் அனுகூலமாய் இருந்து வருவதை தினமும் அறிகிறோம்.

ஆதலால் அதைப்பார்த்து யாரும் ஏமாந்துவிடக்கூடாது. எங்களிலும் எத்தனையோ பேர் எங்கள் சமூக நலனைக் காட்டிக்

கொடுத்து வெளிப்படையான எங்கள் ஜன்ம விரோதிகளுக்கு வால் பிடித்துக்கொண்டு அவர்கள் பின் சென்று வயிறு வளர்த்துக்கொண்டும் பதவிகள் பெற்றுக்கொண்டும் திரிகிறார்கள். இவற்றைக் கண்டு நானோ எனது தோழர்கள் பலரோ சிறிதுகூட மனந் தளரவில்லை. அன்றியும் இந்த நிலையை நான் பார்க்கும்போதும் கேட்கும் போதும் தான் எனக்கு அதிகமான உணர்ச்சியும் ஊக்கமும் உண்டாவதோடு எனது தொண்டை நடத்துவதில் அதிக உற்சாகமும் ஏற்படுகிறது.

கறுப்பு ஆடுகளுக்கு அஞ்சவேண்டாம்

அதுபோலவே உங்களிலும் பலர் இருப்பதை உங்கள் தொண்டுக்கு அதிக உற்சாகத்தையும் ஊக்கத்தையும் கொடுப்பதற்கு பயன்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். உண்மையான சமூக அபிமானம் இருப்பவனுக்கு இப்படிப்பட்ட காரியங்களால் உற்சாகமும் ஊக்கமும் அதிகமாகுமே தவிர புறமுதுகிட்டு ஓட மனம் இசையாது.

காங்கிரஸ் ஆரம்பகாலத்தில் காங்கிரஸ் ஒரு இந்திய அரசியல் பொது ஸ்தாபனம் என்று எல்லா மக்களுமே கருதி இருந்தார்கள். ஆனால் அது ஏற்பட்ட 5, 6 வருஷத்துக்குள்ளாகவே காங்கிரஸ் ஒரு தனிப்பட்ட கூட்டத்தாரின் சுயநல ஸ்தாபனம் என்பதை முஸ்லீம்கள் உணர்ந்து விட்டார்கள்.

அதாவது 1885-ல் காங்கிரஸ் ஏற்பட்டது என்று சொன்னால் 1890-லேயே முஸ்லீம்கள் காங்கிரசினால் தங்கள் நலம் பிற்போக் கடைவதை உணர்ந்து காங்கிரசு நடவடிக்கைகளுக்கும் தங்களுக்கும் சம்மந்தமில்லை என்றும் தங்கள் கருத்துக்கள் தனியாக மதிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் அரசாங்கத்துக்கு விண்ணப்பித்துக் கொண்டார்கள். காங்கிரசின் கிளர்ச்சியில் ஏற்படும் உத்தியோகங்களும் சம்பளங்களும் தங்கள் சமூகத்திற்கும் கிடைக்க வேண்டும் என்றும் வேண்டிக்கொண்டார்கள். உடனே சர்க்காரார் 1892 வருட இந்தியக் கவுன்சில் ஆக்ட் என்ற ஒரு சட்டம் செய்து உத்தியோகத்திலும் நியமனத்திலும் முஸ்லீம்களுக்கு ஸ்தானங்கள் வழங்க வேண்டுமென்று தீர்மானித்தார்கள். அந்த சட்டமும் முஸ்லீம்களுக்கு போதிய திருப்தி அளிக்காததினாலும் காங்கிரசிடம் முஸ்லீம்களுக்கு நம்பிக்கை மேலும் குறைவுபட்டதினாலும் 1906-ம் வருஷத்தில் மேன்மை தங்கிய ஆகாகான் அவர்கள் தலைமையில் வைசிராய் பிரபுவிடம் தூது சென்று தங்கள் குறைகளையும் காங்கிரசால் தங்களுக்கு ஏற்படும் பிற்போக்கையும் எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

ஹிந்துக்கள் எதிர்ப்பு

இதை காங்கிரசின் பேரால் பல இந்துக்கள் ஆக்ஷேபித்து இந்தியா மந்திரிக்கு விண்ணப்பித்துக் கொண்டார்கள். இந்தியா மந்திரியும் இதற்கு

இணங்கிவிட்டார். அதை அறிந்த பிறகு முஸ்லீம் லீக் தூது ஒன்று தோழர் அமிர் ஆலி தலைமையில் சீமைக்குச் சென்று இந்தியா மந்திரியை கண்டார்கள். அதன் பயனாக அரசாங்கத்தார் அரசியலில் முஸ்லீம்களுக்கு இவ்வளவு உத்தியோகம் என்றும் பிரதிநிதித்துவத்தில் இவ்வளவு ஸ்தானம் என்றும் பிரித்து முஸ்லீம்களுக்கு தனித்தொகுதியும் ஏற்படுத்தி 1909-ல் இந்தியன் கவுன்சில் ஆக்ட் என்று ஒரு சட்டம் செய்தார்கள். அதற்கான முயற்சியும் அதன் பயனாக முஸ்லீம்களுக்கு தனியாக பதவியும் பிரதிநிதித் துவமும் கொடுத்த காரணமுமேதான் 1907-வருஷ வாக்கில் பங்காளத்தில் இந்துக்களால் சுதேசி கிளர்ச்சியும் வந்தே மாதர கிளர்ச்சியும் ஏற்படச் செய்தன. அதில் முஸ்லீம்கள் கலந்து கொள்ளாததினால்தான் அரசாங்கத்தார் கொடுத்த உரிமையை பறிக்கவில்லை. அதன் பிறகு காங்கிரஸ் வெளிப் படையாகவும் இரகசியமாகவும் இப்பிரதிநிதித்துவத்தை ஒழிக்க வேலைகளும் பிளவு உண்டாக சூழ்ச்சி செய்ததால் முஸ்லீம்கள் வெளிப்படையாகவே காங்கிரசை புறக்கணித்து முஸ்லீம்கள் யாரும் காங்கிரசில் சேராதபடி கிளர்ச்சி செய்தார்கள். இதனால் காங்கிரசு 3, 4 வருஷத்திற்குள்ளாகவே வலுக்குறைய ஆரம்பித்துவிட்டது.

காங்கிரஸ்-லீக் ஒப்பந்தம்

அதன்பிறகு தான் தோழர் பெசண்டம்மையார் காங்கிரசில் ஆதிக்கம் வைத்திருந்த காலமாகிய 1916-ம் வருஷத்தில் முஸ்லீம் லீக்கோடு ஒரு ஒப்பந்தம் செய்து லக்னோவில் கூடிய காங்கிரசில் அந்த ஒப்பந்தத்தை உறுதி செய்தார். இந்த சங்கதி முடிந்து காங்கிரஸ் வகுப்புளாரி உரிமையும் தனித்தொகுதி உரிமையும் ஒப்புக்கொண்டவுடன் அதே நிலைமையில் அதாவது முஸ்லீம்களுக்கு காங்கிரசில் எந்த விதமான கெடுதி இருந்ததோ அதுபோலவே தென்னாட்டில் பார்ப்பனரல்லாதாருக்கும் காங்கிரசில் இருந்ததால் தென்னாட்டு பார்ப்பனரல்லாதாரும் முஸ்லீம்களைப் போலவே தனி உரிமை கேட்க ஆரம்பித்தார்கள். அதுதான் இன்றும் காங்கிரஸ் - தென் இந்தியர் அல்லது ஜஸ்டிஸ் என்றும் பார்ப்பனர் - பார்ப்பனரல்லாதார் என்றும் சொல்லும்படியான கிளர்ச்சியாய் இருக்கிறது.

1916-ம் வருஷம் முஸ்லீம்களுடன் காங்கிரஸ் செய்துகொண்ட ஒப்பந்தத்தை ஒழிப்பதற்கு ஆகவே 1920-ல் தோழர் காந்தியார் வசம் காங்கிரசை பிடித்துக்கொடுத்தும், இந்து காங்கிரஸ் தலைவர்கள் பலர் அன்னிபெசண்ட் அம்மையாரை காங்கிரசில் இருந்து விரட்டியதும், இந்து முஸ்லீம் ஒற்றுமை ஏற்பட்ட பிறகு தான் சுயராஜ்யம் கேட்கவேண்டுமென்று காங்கிரஸ் தீர்மானித்ததும், கிலாபத் விஷயத்தில் இந்துக்களுக்கும் காங்கிரசுக்கும் மிகவும் அக்கரை இருப்பதுபோல் நடத்தியுமான காரியங்கள் செய்யப்பட்டதாகும்.

சூழ்ச்சிகள் பலிக்கவில்லை

இந்த சூழ்ச்சிகள் ஒன்றும் பலிக்காமல் போனதோடு வட்ட மேஜை மகாநாட்டில் தோழர் காந்தியாரும் தோழர் ஜின்னாவும் நேருக்கு நேராக முறையே இந்துக்களுக்கு ஆகவும் முஸ்லீம்களுக்கு ஆகவும் பேசி மனஸ்தாப மேற்படுத்திக் கொண்டதோடு கடைசியாக சுயராஜ்யம் கொடுத்தாலொழிய இந்து முஸ்லீம் ஒற்றுமை ஏற்படமுடியாது என்று காந்தியார் சொல்லிவிட்டதுமான காரியங்களும் நடத்துவிட்டது.

அவ்வளவு மாத்திரமல்லாமல் இன்று அரசியலில் முக்கிய பிரச்சனையானது “முஸ்லீம்களுக்கு சர்க்கார் அளித்துள்ள வகுப்பரிமை பிரதிநிதித்துவமும், தனித்தொகுதியும் ஒழிக்கப்படுவதேயாகு”மென்றும் “இதனால் சுயராஜ்யம் கிடைப்பது தடைப்பட்டாலும் கூட கவலை இல்லை” என்றும் காங்கிரஸ் தலைவர் ஜவஹர்லால் பார்ப்பனர் அவர்களாலும் தென்னாட்டு காங்கிரஸ் தலைவர்கள் ராஜகோபாலாச்சாரியார், பிரகாசம், சத்தியமூர்த்தி முதலிய பார்ப்பனர்களாலும் வெளிப்படையாய் சொல்லப்பட்டும் விட்டது.

மைனாரிட்டிகளுக்கு துரோகம்

இவ்வளவு மாத்திரமல்லாமல் காங்கிரசார் சட்டசபை தேர்தலில் பகுதி மாகாணங்களில் நல்ல மெஜாரிட்டியாய் வந்தும் தாங்கள் சட்டப்படி பதவி ஏற்றுக்கொள்ளாமல் சண்டித்தனம் செய்து வருவதின் கருத்தும் இந்தியா மந்திரி அவர்கள் பேச்சால் விளங்கி விட்டது. அதாவது அரசியல் சீர்திருத்த சட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட இலாக்காக்கள் போக மேல் கொண்டு விசேஷ அதிகாரம் கவர்னர்களுக்கு வைத்திருக்கும் காரணம் முஸ்லீம் முதலிய சிறு வகுப்பாருடைய உரிமை முதலியவைகளை பாதுகாக்கவே என்பது விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை அறிந்தும் காங்கிரஸ்காரர்கள் மேலும் தங்களுக்கு வாக்குறுதி வேண்டும் என்று கேட்டதிலிருந்தே காங்கிரஸ் காரர்களின் உள் எண்ணம் நன்றாய் முஸ்லீம்களுக்கு விளங்கியிருக்கும்.

கடசியாக அரசாங்கத்தார் பிடிவாதமாய் - குரங்குப் பிடிவாதமாய் வாக்குறுதி மாத்திரம் கொடுக்க முடியாது என்றும், பொய்க் காரணங்களைக் காட்டி சந்தேகப்படுவதாய் வேஷம் போடுகிறீர்களே ஒழிய நீங்கள் படுவதாய் சொல்லப்படும் சந்தேகத்துக்கு கவர்னர்கள் விசேஷ அதிகாரங்களில் இடமில்லை என்றும், எதற்கு ஆக விசேஷ அதிகாரம் வைக்கப்பட்டிருப்பதாக சட்டத்தில் சூசனையாகவும் வெளிப்படையாகவும் காட்டப்பட்டிருக்கிறதோ அதற்கு மாறாய் காங்கிரஸ் நடக்காமல் இருந்தால் விசேஷ அதிகாரத்தைப்பற்றி காங்கிரஸ்காரர் பயப்பட வேண்டியதில்லையே என்றும் சொல்லி காங்கிரஸ் குட்டை வெளிப் படுத்திவிட்டதோடு இப்போது காங்கிரஸ்காரர்கள் சட்டப்படி பதவியில் அமராத வரையில் பின்னால் நிலைமை மிக மோசமாகிவிடும் என்றும்

அப்புறம் சுலபத்தில் சரிப்படுத்திக் கொள்ளமுடியாதென்றும் எச்சரிக்கை செய்து விரட்டிய பின்பும் மேலால் ஒன்றும் பேசுவதற்கில்லாமல் “ஏறிந்துவிட்ட கீரையையாவது வளித்து வந்து எலையில் வை” என்று கேட்கின்ற மாதிரியில் இப்போது சொரணையற்று பதவி ஏற்கப்போகிறார்கள்.

இது நமக்கு ஒரு நல்ல சம்பவம்தான். காங்கிரசால் நாட்டுக்கு இருந்து வந்த தொல்லைக்கு சாவுமணி அடித்து விட்டது என்பதில் ஆசைபணை இல்லை. ஆனால் முஸ்லீம்களைப்பற்றி முஸ்லீம் கோரிக்கைகளைப் பற்றி முஸ்லீம் ஸ்தாபனங்களைப் பற்றி முஸ்லீம் தலைவர்களைப் பற்றி காங்கிரசின் கொள்கை என்ன, அதன் உள் எண்ணம் என்ன? என்பதை ஒவ்வொரு முஸ்லீமும் யோசித்துப்பார்க்க வேண்டியது இது சமயத்தில் மிகவும் அவசியமான காரியமாகும்.

இந்து மகாசபை, வருணாச்சிரம மகாசபை ஆகியவைகள் இந்தியாவில் உள்ளவரை முஸ்லீம்கள், பார்ப்பனரல்லாதார் சங்கம், ஆதிதிராவிடர் சங்கம் முதலியவைகள் இந்த நாட்டில் இருந்தே ஆகவேண்டும். காங்கிரஸ் இவைகளுக்கு சித்திரத்திலும் கதையிலும் எழுதுவதற்கு கூட இடமில்லாமல் செய்ய சம்மதித்து அதில் முதலில் இறங்குமானால் மாத்திரம் மற்ற சங்கங்களையும் லீக்குகளையும் கட்டிவைத்துவிட்டு காங்கிரசுக்கு நம்மாலான உதவிகள் செய்யலாம். அப்படிக்கில்லாதவரை காங்கிரஸ் இந்திய மக்களுக்கு பொதுஸ்தாபனம் என்பது நம்மைப்போல் சமூக வாழ்விலும் கல்வியிலும் பொருளாதாரத்திலும் அரசியலிலும் பிற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் மக்களின் விழிப்படையும் உணர்ச்சியையும் அழிக்க வைத்திருக்கும் பொறி என்றுதான் கருதவேண்டும்.

குறிப்பாக முஸ்லீம்கள் காங்கிரஸ் விஷயத்தைப்பற்றி கவனிக்க வேண்டுமானால் அவர்கள் காங்கிரசை ஒரு வார்த்தை கேட்கட்டும். இந்துக்கள் என்றும் முஸ்லீம்கள் என்றும் சமூக மத பிரிவுடன் இந்நாட்டின் மக்கள் கவனிக்கப்படும் வரை முஸ்லீம்களுக்கு இன்று இருந்துவரும் அரசியல் உரிமைகளில் தலை இடுவது இல்லை என்று காங்கிரஸ் ஒப்புக் கொண்டு காங்கிரசில் ஒரு தீர்மானம் போட்டு அரசாங்கத்துக்கு அனுப்பிக் கொடுக்க சம்மதிக்கிறதா என்று ஒரு கேள்வி கேட்டுப் பார்க்கட்டும். இதற்கு காங்கிரஸ் சம்மதித்தால் காங்கிரஸ் வெள்ளைக்காரர்களையோ வெள்ளைக்காரர் ஆட்சியையோ இந்த நாட்டைவிட்டு ஓட்டவேண்டும் என்றும் வெள்ளைக்காரர் ஆட்சி இந்தியாவை விட்டு அடியோடு ஒழிய வேண்டும் என்றும் கருதுகிற காலவரையறைக்கு 5 நிமிஷத்து முன்னாலேயே அவை ஓட்டப்பட்டதும் என்று கையொப்பம் இட தயாராயிருக்கலாம். நாம் எந்த ஆட்சியின் கீழும் அடிமையாய் இருக்க விரும்பவில்லை.

காங்கிரஸ் வெள்ளைக்காரர்களை மிரட்டுவது மூலமோ தொல்லை கொடுப்பது மூலமோ சண்டித்தனம் செய்வது மூலமோ இந்த நாட்டில் தந்திரக்காரர்கள் வாழ்க்கையையும் சோம்பேறிகள் வாழ்க்கையையும்

பலப்படுத்தி ஆதிக்கம் பெற்று மற்ற வகுப்பார்களை அடக்கி ஒடுக்கி பழயகால “மனு” சூழ்ச்சியை நடத்த சூழ்ச்சி செய்யப்படுகிறது என்று கண்ணியமாக கருதுகிறவர்கள் எப்படி காங்கிரசுடன் ஒத்து உழைக்க முடியும்? காங்கிரசில் சேரமுடியும்? என்பதை நீங்களே யோசித்துப் பாருங்கள்.

வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம்

கிட்டத்தட்ட முஸ்லீம்களுடைய இந்த 30, 40 வருஷ கிளர்ச்சியாலும் அநேக தலைவர்கள் முயற்சியாலும் இந்திய முஸ்லீம்கள் இந்துக்களின் கண்களில் மனிதர்களாக தென்படும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இது நிலைபெறுவதற்குள் எதிரிகள் கைக்கு அதிகாரங்கள் வந்து விட்டன. விடியவிடிய கண்விழித்து காவல் காத்துவிட்டு விடியற் காலம் சமீபத்தில் இருக்கும் குமரி இருட்டு நேரத்தில் தூங்கி விட்டோமே யானால் காவல் காத்ததின் பயன் முட்டாள் தனமாக வந்து முடிந்துவிடும். ஆதலால் தனிப்பிரதிநிதித்துவத்தால் தனி உரிமையால் அல்லாமல் வாழ முடியாது என்றும், சுயமரியாதை பெற முடியாது என்றும், உண்மையாய் கருதுகின்ற மக்கள் முஸ்லீம்கள் மாத்திரம் என்பது அல்லாமல் வேறு யாராவது இருந்தாலும் அவர்களும் இந்த சமயத்தில்தான் ஜாக்கிரதையாயும் கட்டுப்பாடாகவும் ஒற்றுமையாகவும் இருந்து காங்கிரசுக்கு தொல்லை கொடுத்து அவர்கள் மற்ற சமூகத்தாருக்கு தீங்கு செய்யாமல் காத்துக் கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும். ஆகவே காங்கிரசும் முஸ்லீம்களும் என்பது பற்றி எனது அபிப்பிராயத்தை வெளியிட்டேன். இதில் தங்களுக்கு ஏற்றவைகள் இருந்தால் ஏற்றுக்கொண்டு மற்றவைகளை புறக்கணித்து விட வேண்டுகிறேன்.

குறிப்பு: 28.06.1937 இல் கும்பகோணத்தில் நடைபெற்ற நபிகள் நாயகம் பிறந்த நாள் விழா கொண்டாட்டத்தில் ஆற்றிய உரை.

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 11.07.1937

ஆம்பூர் ஆதிதிராவிடர் மகாநாடு

காங்கிரசால் உங்களுக்கு கதிமோட்சம் கிடையாது

மதம் வேண்டுமானால் இஸ்லாத்தைத் தழுவுங்கள்

தலைவரவர்களே!

தோழர்களே!

இந்த ஜில்லாவில் முதல் முதலாகக் கூட்டப்பட்ட இந்த மகாநாட்டுக்கு அழைக்கப்பட்ட எனக்கு உங்களால் வாசித்துக் கொடுக்கப் பட்ட வரவேற்புப் பத்திரத்திற்கு எனது மனமாற்ற நன்றியறிதலை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த வரவேற்பு பத்திரத்தில் என்னை அதிகமாக புகழ்ந்து கூறியிருக்கிறீர்கள். மகாநாட்டைத் திறந்து வைத்த கனம் மந்திரியார் எம்.சி. ராஜா அவர்களும் மகாநாட்டுக்குத் தலைமை வகித்த தோழர் வக்கீல் சாமிநாயுடு அவர்களும் மிகவும் புகழ்ந்து பேசி விட்டார்கள். உண்மையில் இப்புகழ்ச்சிகளுக்கு நான் அருகனல்ல என்பதை மனப்பூர்வமாகவே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உங்கள் எல்லோருக்கும் என்பால் உள்ள அன்பே அவ்வளவு மெய்மறந்து கண்மூடித்தனமாக புகழ்ச் செய்துவிட்டது. ஆனபோதிலும் அதற்கேற்றாப்போல் உங்கள் அன்புக்கும் நம்பிக்கைக்கும் பாத்திரமாக நடந்துகொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அற்புதமான காலம்

உண்மையிலேயே நாம் ஒரு அற்புதமான காலத்தில் இருக்கின்றோம் என்பதை மனதில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள். நம் முன்னோர்கள் காதில் கேட்டிராததும் மனதில் நினைத்திராததுமான பல ஆச்சரியமான காரியங்கள் வெகு சலபத்தில் நடப்பதை நேரில் பார்க்கும் பேறு நமக்கு கிடைத்திருக்கிறது.

மனுகாலத்திலோ “ராமன்”, “கிருஷ்ணன்”, “அரிச்சந்திரன்”, பாண்டியன் நாயக்கன் காலத்திலோ ஒரு “பறையர்” என்பவர் அரசியல் மந்திரியாக வந்துவிடமுடியுமா? அல்லது எந்த ஒரு தெய்வம் என்பதுதான் ஆகட்டும் நேரிலேயே வந்து நாக்கைப் பிடுங்கிக் கொண்டு சாவதாயிருந்தாலும்

பறையன் புலையன் என்பவர்கள் கோவிலுக்குள் அதுவும் குரங்குப்பிடி வைக்கும் வர்ணாச்சிரம பைத்தியமும் கொண்ட கேரள தேசத்தில் அதுவும் பார்ப்பானுக்குப் பிறந்தால் உயர் பதவி என்று ஆணும் பெண்ணும் எண்ணிக்கொண்டு “பறையனை” கண்ணில் கண்டாலும் அவன் நிழல் மேலே பட்டாலும் அவன் பேச்சு காதில் பட்டாலும் பாவம் என்று கருதும் மக்களையும் அரசியலையும் கொண்ட கேரள தேசத்தில் கோவிலுக்குள் “பறையன்” போகவேண்டும் என்றால் இது சாத்தியப்படக்கூடியது என்று யாராவது எதிர்பார்க்கக் கூடிய காரியமா என்று பாருங்கள். இந்த காரியம் நம் காலத்தில் தான் நடந்திருக்கிறது.

இதற்கு முன்னும் கோவிலுக்குள் பறையன் போனான் என்கின்ற புராணக்கதை இருந்தாலும் அந்தப் பறையன் கோவிலுக்குள் போனதாகத் தான் கதை-கற்பனைக் கதையானாலும் கூட கதை இருக்கிறதே தவிர திரும்பி வந்ததாக இல்லை.

ஆகவே அப்பேர்ப்பட்ட அதி அற்புதமான காலத்தில் நாம் இருக்கிறோம். இது யாரால் ஆகி இருந்தாலும் சரி, அதைப்பற்றி கவலையில்லை. அந்தக் காரியங்கள் நம் கண் முன் முடிந்து விட்டது. ஆதலால் அந்த மகிழ்ச்சியை முன்னால் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

ஒரு கேள்வி

தோழர்களே!

ஆதிதிராவிடர் மகாநாடென்று ஒரு மகாநாடு அவசியமா? என்று பல தேச பக்தர்கள் கேள்வி கேட்கிறார்கள். அவர்களை நான் ஒன்று கேட்கின்றேன். அதாவது ஆதிதிராவிடர் என்று ஒரு மனித சமூகம் இருக்க வேண்டியது அவசியமா என்று கேட்கிறேன்.

ஆதிதிராவிட மகாநாடு வேண்டியதில்லை என்று சொல்லும் இந்த யோக்கியர்கள் “ஆதிதிராவிடர் என்ற ஒரு சமூகம் இருப்பதாக கதைகளில் கூடயாரும் குறிப்பிடக்கூடாது” என்று எங்காவது சட்டம் செய்தார்களா? எந்தக் கூட்டத்திலாவது தீர்மானம் கொண்டு வந்தார்களா? எந்த ஸ்தாபனத்திலாவது இதை கொள்கையாக புகுத்தினார்களா? என்று கேட்கின்றேன்.

அன்றியும் இப்படிக்கேட்கும் இந்த “தேசபக்தர்களே” பார்ப்பன மகாநாடு, ஆரியர் மகாநாடு, வர்ணாச்சிரமதர்ம மகாநாடு, பிராமண சம்மேளனம் என்றெல்லாம் கூட்டுகிறார்களா இல்லையா? மற்றும் இதுபோன்ற பல ஜாதி மத வகுப்பு மகாநாடுகள் நடப்பதில் கலந்து கொள்ளுகிறார்களா இல்லையா? அப்படியிருக்க ஆதி திராவிட மகாநாடு மாத்திரம் எப்படி அவசியமற்றதாக ஆகிவிடும்?

வகுப்புவாதப் பூச்சாண்டி

ஆதிதிராவிட மகாநாடு என்று சொல்வதாலேயே வகுப்பு பிரிவினையும் வகுப்பு உணர்ச்சியும் ஏற்படுகின்றது என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். இந்த யோக்கியர்களுக்கு “பிராமணாள் காப்பி கிளப்பு” “பிராமணாள் ஓட்டல்” “பிராமணர்களுக்கு - பிராமணர்கள் அல்லாதாருக்கு” “இதுவரை பிராமணர் போகலாம், இதுவரையில் தான் மற்றவர்கள் போகலாம்” என்றெல்லாம் விளக்கி பெரிய பெரிய கொட்டை எழுத்தில் கோவிலிலும் தெருவிலும் கிணற்றிலும் எழுதி தொங்கவிட்டு இருப்பதைப் பார்க்கும்போது அதில் வகுப்புப்பிரிவும் வகுப்பு உணர்ச்சியுமுண்டாவதில்லையா? என்று கேட்கின்றேன். வேறு பல மகாநாடு கூடி ஜாதிபேதமும் உயர்வுதாழ்வும் இருக்க வேண்டும் என்று போர்டு போட்டு கீழ் ஜாதி மேல் ஜாதிக்கென்று பிரித்துக்காட்டியும் நடத்தப்படுகிற கூட்டங்கள், செய்கைகள் ஆகியவைகளை விட ஜாதி பேதம் ஒழிய வேண்டும், ஜாதி உயர்வு தாழ்வு பாராட்டக்கூடாதென்று பேசுவதற்கும் தீர்மானிப்பதற்கும் ஒரு மகாநாடு கூட்டினால் அதனால் எந்த தேசியமும் கெட்டுப் போகாது என்று அவர்களுக்கு உறுதி கூறுகிறேன்.

ஜாதிபேதம் ஒழிவதாலும், மேல் ஜாதி கீழ் ஜாதி ஒழிவதாலும் ஒழியவேண்டும் என்று கேட்பதாலும் ஒரு தேசியம் கெட்டுப்போகுமானால் - சுயராஜ்யம் வருவது தடைபட்டுப் போகுமானால் அப்படிப்பட்ட தேசியமும் சுயராஜ்யமும் ஒழிந்து நாசமாய்ப் போவது மேல் என்று சொல்லுவேன்.

ஆதிதிராவிடர் மகாநாடு அவசியமே

அன்றியும் யாருக்கு வகுப்பு மகாநாடு இருந்தாலும் இல்லா விட்டாலும் ஆதிதிராவிடர்கள் என்கின்ற உங்களுக்கு ஒரு வகுப்பு மகாநாடு மிகமிக அவசியமாகும். ஏனெனில் நீங்கள் தான் இன்று இந்தியாவில் அதிகமான தீண்டக்கூடாத ஜாதியாய் இருக்கிறீர்கள். உங்களை தீண்டக்கூடாது என்றும் நீங்கள் கீழ் ஜாதி என்றும் சொல்லி நிலை நிறுத்த கூட்டப்படும் மகாநாடுகள் நடக்கும் போது நீங்கள் அவசியம் இம்மாதிரி ஆதிதிராவிட சமூக மகாநாடுகள் தினம் தினம் கிராமந்தோறும் வீதிதோறும் கூட்டி ஆகவேண்டும்.

இன்று இந்தியாவில் - நம்நாட்டில் ஏதாவது கடுகளவு முற்போக்காவது எந்தத் துறையிலாவது ஏற்பட்டிருக்குமானால் அது இப்படிப்பட்ட சமூக மகாநாடுகள் கூட்டி தங்கள் தங்கள் சமூக குறைகளைச் சொல்லி பேசி அவைகளுக்கு பரிகார மார்க்கம் தேடியதினாலேயே ஏற்பட்ட முற்போக்காகும்.

ஆகையால் இதை யாரும் வகுப்புவாதம் என்று சொல்ல முடியாது. முற்போக்கு வாதம் என்றதான் யோக்கியர்கள் சொல்லுவார்கள். இந்தியாவின் மதமும் அரசியலும் பொருளாதாரமும் சமூக வாழ்வும் வகுப்பு பேதத்தை

அடிப்படையாகக்கொண்டே இருந்து வருகிறது. அதனாலேயேதான் சமூகத்தில் சிலர் மேலாகவும் பலர் கீழாகவும் வாழவேண்டியிருப்பதுடன் மக்களுக்கு இவ்விஷயத்தில் சுயமரியாதை உணர்ச்சியே இல்லாமல் போய்விட்டது. வகுப்புவாதமே தான் இந்த நாட்டில் அந்நியர்கள் என்பவர்களுக்கு அரசும் ஆக்கமும் கொடுத்ததே அல்லாமல் இந்த நாட்டு பழங்குடி மக்களுக்கு பலமில்லாததால் அல்ல என்று நான் உறுதியாக சொல்லுவேன்.

நமது நோக்கம்

நாம் ஏதோ ஒரு குறிப்பிட்ட ஜாதியை குறை கூறுவதற்காக இம்மகாநாடு கூட்டினதாகவும் யாரையோ குறை கூறுவதாகவும் சிலர் பிதற்றுகிறார்கள். நாம் யாவரையும் குறைகூறவில்லை. நம்மைக் குறை கூறுகிறவர்களை வன்மையாய் கண்டித்து புத்தி கற்பிப்பதற்கு ஆகவே கூடி இருக்கின்றோம். “பல நாளாய் இருந்து வரும் கொடுமை நிதானமாகத்தான் போகும், அவசரப்படலாமா?” என்று சிலர் பேசுகிறார்கள். பலநாளாய் இருந்து வரும் கொடுமையை பலநாளாகவே நம் முன்னோர்கள் ஒழிக்க பாடுபட்டு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மொண்ணை கத்தியின் மூலம் இந்த கொடுமை விருகூடித்த வெட்ட முயற்சி செய்ததால் அம்மரம் இதுவரை வீழ்த்தப்பட வில்லை. அது பலநாளாக வளர்ந்து நன்றாக சேகு ஏறி நடத்தில் நிற்பதால் நல்ல சொணை உள்ள பதம் உள்ள பாரமான கோடாலியால் வெட்டித்தள்ள வேண்டிய அவசியத்துக்கு வந்து விட்டோம். சிறு சிரங்காய் இருந்தால் ஏதாவது ஒரு களிம்பு துடைத்துவிடலாம். பெரிய சிலந்தி புத்து மாதிரி எழுந்து உடல் சதையை அழகச்செய்து இரத்தத்தை சீழ் ஆக்குகிறது. ஆதலால் நன்றாய் அறுத்து கரண்டிபோட்டு சீவி காரமுள்ள மருந்து போட்டு கட்டவேண்டியதாகிறது. இதை குற்றம் என்றோ, அவசரம் என்றோ யாராவது சொன்னால் நம்மால் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது.

சுயராஜ்யமா? சூழ்ச்சி ராஜ்யமா?

உண்மையை சொல்லுகிறேன். காங்கிரசானது இன்று சுயராஜ்யம் என்று சொல்லிக்கொண்டு மேல் ஜாதிக்காரருக்கும் பணக்காரர்களுக்கும் பாதுகாப்பு தேடிக்கொள்ளும் சூழ்ச்சிராஜ்யம் கேட்காதிருந்தால் நமக்கு இன்று இந்த மகாநாடு வேண்டாம். நமது குறைகளை ஒரு விண்ணப்பம் மூலம் நிவர்த்தி செய்து கொள்ளலாம். ஆனால் ஜாதி மத வகுப்பு நிலைகளைக் காப்பாற்றவும் சகல துறைகளிலும் அவனவன் இன்று இருக்கும் நிலைகளைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளவும் என்று ரகசியமாகவும், வெளிப்படையாகவும் திட்டங்கள் போட்டுக்கொண்டு மேல் ஜாதிக்காரர்களும், மேல் நிலையில் உள்ளவர்களும் வேலை செய்வதால் நமக்கு இப்படிப்பட்ட மகாநாடுகளும் நமது குறைகளை விளக்கமாகவும், வேகமாகவும் எடுத்துச் சொல்லும் தன்மையும் வேண்டியிருக்கிறது.

ஒரு உதாரணம்

உங்களுக்கு ஒரு உதாரணம் எடுத்துக்காட்டுகிறேன்.

1920-ல் காங்கிரசானது தனக்கு “சுயராஜ்யம் இப்போது வேண்டியதில்லை” யென்றும் “இந்து முஸ்லீம் வேற்றுமை ஒழிந்து தீண்டாமை ஒழிந்து மக்கள் யாவரும் ஒற்றுமையும், சமமும் ஆன பிறகே சுயராஜ்யம் கேட்கப்படும்” என்றும், “அதற்கு முன் சுயராஜ்யம் வந்தாலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டாது” என்றும் முடிவு செய்தது. காந்தியார் இதையேதான் எங்கும் முழக்கி மக்களை வசப்படுத்தினார். என்ன போன்றவர்களெல்லாம் இதனாலேயே காங்கிரசில் ஈடுபட்டோம். இன்று என்னவாயிற்று? இந்து முஸ்லீம் ஒற்றுமைக்காக பட்டினி விரதம் இருந்து நம்மை நம்பச் செய்தவரும், தீண்டாமை ஒழிய வேலை செய்வதற்காக வென்று பட்டினி விரதமிருந்து சர்க்காரை நம்பச்செய்து ஜெயிலிலிருந்து விடுதலையாகி வெளிவந்தவருமான தோழர் காந்தியார் இன்று என்ன சொல்லுகிறார். “சுயராஜ்யம் வந்தாலொழிய தீண்டாமை விலகாது, இந்து முஸ்லீம் ஒற்றுமை ஏற்படாது” என்று சொல்லிவிட்டாரா இல்லையா? என்று பாருங்கள்.

காந்தியார் பட்டினி மர்மம்

மற்றும் ஆதிதிராவிடர்களுக்கு அரசாங்கம் கொடுத்த தனித்தொகுதி பிரதிநிதித்துவத்தை ஒழிப்பதற்குத்தான் தோழர் காந்தியார் பட்டினி விரதமிருந்து ஏமாற்றி கையெழுத்து வாங்கப்பட்டதே ஒழிய தீண்டாமை ஒழிய பட்டினி விரதமிருக்கப் பட்டதையெல்லாம் காந்தியார் தடுத்தே வந்திருக்கிறார்.

இதுவரை தீண்டாமை விலக்கு சம்மந்தமாகவும் தீண்டாதார் என்பவருக்கு இருந்து வரும் கொடுமைகள் ஒழிப்பு சம்மந்தமாகவும் ஏற்பட்டுள்ள காரியங்கள் அவ்வளவும் உங்கள் சமூகத் தலைவர்களாலும், பார்ப்பனர் அல்லாதார் சமூகத்தாராலும் காங்கிரஸ் அல்லாத ஸ்தாபனங்களிலும் அவரவர்கள் ஸ்தாபனங்களின் மூலம் வலியுறுத்தப்பட்டு சர்க்கார் தயவாலும் நடந்த காரியங்களே தவிர வேறு ஏதாவது யாராலாவது நடந்ததுண்டா என்ற யோசித்துப்பாருங்கள். உங்களைப்பற்றி காங்கிரஸ் எப்போதாவது ஒரு தீர்மானமாவது கொண்டு வந்து கேட்டு சர்க்காரில் வலியுறுத்தி இருக்கிறதா என்று யோசித்துப்பாருங்கள்.

பிரிட்டன் மூலமே கதி மோஷம்

ஆகவே தோழர்களே! உங்கள் இழிவும் நீங்கள் அனுபவிக்கும் கொடுமையும் நீங்கவேண்டுமானால் நீங்கள் சர்க்காரோடு பிணங்கிக் கொள்ளக் கூடாது. சர்க்காருக்கு எதிர்ப்பு என்று சொல்லிக்கொள்ளக்கூடிய

எந்த ஸ்தாபனத்திலும் தலையிட்டுக் கொள்ளக்கூடாது. உங்களுக்கு இரகஷிப்பும் மனிதத் தன்மையும் மானமும் அளித்து வந்தவர்கள் - அளித்து வருகிறவர்கள் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தாரேயாகும்.

ஜாக்கிரதை! ஜாக்கிரதை!!

வேண்டுமானால் இனியும் கொஞ்சகாலம் பொறுத்து உங்களிலும் பார்ப்பனர்கள் போல் 100க்கு 100 படித்தவர்களாகவும் பார்ப்பனர்கள் போல் 100க்கு 90 பேர் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களாகவும் மற்ற மேல் ஜாதிக்காரர்கள் போல் விகிதாச்சாரம் பணக்காரர்களாகவும் முதலாளிகளாகவும் மிராசதாரர்களாகவும் ஆன பிறகு “இது சைத்தான் சர்க்கார்” என்றும் “சர்க்காரை வெட்டிப் புதைக்க வேண்டும்” என்றும் வாய்ச்சுவடால் வீரம் பேசுவதும் காரியத்தில் கக்கூசு சந்து வழியில் புகுந்து பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் கால் கழுவினதண்ணீரைத் தீர்த்தமாக அருந்துவதுமான அரசியல் அயோக்கியத்தனத்தில் பிரவேசியுங்கள். அதற்கு முன் பிரவேசித்தால் நசுங்குண்டு போவீர்கள். ஜாக்கிரதை ஜாக்கிரதை என்று முக்காலும் எச்சரிக்கிறேன்.

எந்த சர்க்காரானாலும் சரி

எனக்கு இந்த சர்க்காரைப்பற்றி கவலை இல்லை. வேறு எந்த சர்க்கார் வந்தாலும் கவலையில்லை. காந்தியார் சொல்லுவது போல் ராமராஜ்யம் வந்து ஒரு ஜதை செருப்பு (செருப்பின் பேரால்) 14 வருஷம் மாத்திரமல்ல, 50 ஸ் ஆண்டாலும் கவலையில்லை. ஆனால் உங்களைப் போல் இழிவும் கொடுமையும் படுத்தப்பட்ட மக்கள் இந்த பித்தலாட்ட அரசியலில் தலையிட்டு நசுங்கிப் போகக் கூடாது என்றுதான் மறுபடியும் சொல்லுகிறேன்.

உங்கள் சமூக வாழ்வில் சமத்துவம் வேண்டுமானால் நீங்கள் இந்த ஷுணமே இந்து மதத்தை விட்டு வெளியேற வேண்டும். நீங்கள் பறையர் சண்டாளர் ஆகி தீண்டப்படாதவர்கள் என்று ஆனதற்கு இந்து மதம்தான் காரணம். இந்து மதம் என்றால் பறையன், சூத்திரன், பிராமணன் இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் கருத்து. இந்தப்பிரிவுகளை நிலை நிறுத்துவது தான் இந்து மதத்தின் கொள்கையும் வேலைத்திட்டமும் ஆகும்.

இந்து மதம் விடுங்கள்

உங்களைப் பொறுத்த வரையில் அம்மதத்தில் இதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. ஆகையால் இதை உடனே விட்டு விடுங்கள். உங்களுக்கு ஏதாவது ஒரு மதம் வேண்டும் என்று நீங்கள் கேட்டால் உங்களுக்கு இஸ்லாம் மதத்தை சிபார்சு செய்கிறேன். பௌத்தர்களையும் பற பௌத்தர்கள் என்றும் பௌத்த பறையர்கள் என்றும் மற்றவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். பல பௌத்தர்கள் ஆதிதிராவிடர்களாகத்தான் இன்னும் கருதப்படுகிறார்கள்.

கிறிஸ்தவர்களிலும் பறை கிறிஸ்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். பாதிரிகளே அப்படி கருதுகிறார்கள். கிறிஸ்தவர்களுக்கு ஆள் எண்ணிக்கைதான் கவலையே தவிர சுயமரியாதையில் கவலை கிடையாது.

கிறிஸ்தவத்தில் சேர்ந்த ஆதிதிராவிடர்களுக்கும் சுயமரியாதை வேண்டுமானால் அதை விட்டு இஸ்லாம்களாகுங்கள் என்று தான் சொல்லி வருகிறேன். மற்றபடி “மோட்சத்திலோ”, “பாப மன்னிப்பிலோ” எந்த மதம் எப்படி இருந்தாலும் மனிதத்தன்மையில் ஆதிதிராவிடர்களுக்கு இஸ்லாம் மதந்தான் பறைத்தன்மையை ஒழிக்கின்றது. இஸ்லாமியர்களுக்குள் பறைத் துலுக்கன், பறை முகமதியர் கிடையாது. பார்ப்பார முஸ்லீம் கிடையாது. மனித முஸ்லீம்தான் உண்டு. நீங்கள் அதில் விழுந்தாலொழிய 100 வருஷமானாலும் உங்கள் பறைத்தன்மை போகாது. அன்றியும் நீங்கள் உண்மையில் நிரந்தர முஸ்லீம்கள் ஆகாவிட்டாலும் வேஷத்துக்காவது ஒரு 1000 பேர்கள் முஸ்லீம்களானால் உங்களுக்குள்ள பல குறைகள் உடனே நீக்கப்பட்டுவிடும்; இந்துக்களே முன்வந்து நீக்குவார்கள். அவ்வேஷத்துக்கு இந்துக்கள் அவ்வளவு மதிப்புக்கொடுக்கிறார்கள்.

திருவாங்கூர் கோவில் கதவு எப்படி உடைபட்டு திறக்கப்பட்டது? அங்குள்ள பலர் முஸ்லீம்களானார்கள். அதன்பேரில் தான் சர்க்காரும் மேல் ஜாதியாரும் நடுநடுங்கி கோவில் கதவை திறந்துவிட்டார்கள். அதுபோல் இங்கும் நடக்கும். தோழர்களே! இவை என் அபிப்பிராயம். இவற்றைக் கேட்ட நீங்கள் உங்கள் புத்திகொண்டு யோசித்து உங்களுக்கு சரி என்று பட்டபடி நடவுங்கள்.

குறிப்பு: 04.07.1937 இல் ஆம்பூரில் நடைபெற்ற வட ஆர்க்காடு மாவட்ட ஆதிதிராவிடர்கள் முதலாவது மாநாட்டில் ஆற்றிய உரை.

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 18.07.1937

சுயமரியாதை இயக்கம்

சுயமரியாதை இயக்கம் என்பதாக ஒரு இயக்கம் 1925-ல் என்னால் துவக்கப்பட்டது யாவரும் அறிந்ததேயாகும். அதைப்பற்றி தெரிந்துகொள்ள வேண்டியவர்களுக்கு அதன் கொள்கை என்ன? அது ஏன் துவக்கப்பட்டது? என்கின்ற விஷயம் முதலில் எடுத்துக்கூற வேண்டியது அவசியமல்லவா? அதற்கு முன் என்னைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொன்னால்தான் என்னைப் பொறுத்தவரை நான் செய்தது சரியா, தப்பா? என்பது விளங்கும்.

இளமையில் நம்பிக்கை

எனக்கு சிறு வயது முதற்கொண்டு ஜாதியோ மதமோ கிடையாது. அதாவது நான் அனுஷ்டிப்பது கிடையாது. ஆனால் நிர்ப்பந்தமுள்ள இடத்தில் போலியாகக் காட்டிக் கொண்டிருந்திருப்பேன். அது போலவே கடவுளைப் பற்றியும் மனதில் ஒரு நம்பிக்கையோ, பயமோ கொண்டிருந்ததும் இல்லை. நான் செய்ய வேண்டுமென்று கருதிய காரியம் எதையும் கடவுள் கோரிப்பாரே என்றோ தண்டிப்பாரே என்றோ கருதி (எந்தக் காரியத்தையும்) செய்யாமல் விட்டிருக்க மாட்டேன். கடவுள் மகிழ்ச்சி யடைவார் என்று கருதியோ, சன்மானமளிப்பாரென்று கருதியோ (எனக்கு அவசியமென்று தோன்றாத) எந்தக் காரியத்தையும் செய்திருக்கவு மாட்டேன்.

எனது வாழ்நாளில் என்றைக்காவது ஜாதிமதத்தையோ, கடவுளையோ உண்மையாக நம்பி இருந்தேனா என்று இன்னும் யோசிக்கிறேன். இதற்கு முன்பும் பல தடவை யோசித்திருக்கிறேன். எப்பொழுதிருந்து எனக்கு இவைகளில் நம்பிக்கையில்லையென்றும் யோசித்து யோசித்துப் பார்த்திருக்கிறேன். கண்டு பிடிக்கமுடியவே இல்லை.

பள்ளி வயதில் அநுபவம்

எனது ஆறாவது வயதில் நான் ஒரு திண்ணைப்பள்ளிக் கூடத்திற்கு அனுப்பப்பட்டேன். அப்பள்ளிக்கூடம் ஈரோடு டவுனுக்குச் சற்று விலகிய தூரத்தில் இருந்தது. (இப்போது அது நடு ஊராய் விட்டது) அப்பள்ளிக்கூடத்தைச் சுற்றி வாணியச் செட்டிமார்களின் வீடுகள் உண்டு.

எண்ணெய்ச் செக்கு சதா ஆடிக்கொண்டு இருக்கும். மூங்கிலில் பாய், முறம், கூடை பின்னுகின்றவர்கள், தெரு ஓரங்களில் குடிசை கட்டிக்கொண்டு தங்கள் வேலை செய்வார்கள். சில முஸ்லீம்கள் வீடும் குடிசை ரூபமாக அங்கே உண்டு.

“பொழங்கக்கூடாத ஜாதி”

ஆகவே அப்பள்ளிக்கூடத்தைச் சூழ்ந்திருந்த மக்கள் வாணியச் செட்டிமார், வேதகாரர்கள், சாயபுகள் ஆகியவர்கள். அந்த காலத்தில் இவர்கள் வீட்டில் மற்ற ஜாதியார்கள் என்பவர்கள் எவ்வித உணவும் அருந்தமாட்டார்கள்ல்லவா? ஆகையால் என் வீட்டார்கள், நான் பள்ளிக்குப் போகும்போது எனக்கு ஞாபகமாய் சொல்லியனுப்புவார்கள். என்னவென்றால் “அங்குள்ள ஜாதியார், ‘பொழங்கக்கூடாத’ ஜாதிக்காரர்கள். அவர்கள் வீட்டில் தண்ணீர் குடித்துவிடாதே. வேண்டுமானால் வாத்தியார் வீட்டில் வாங்கிக் குடி”யென்று சொல்லியனுப்புவார்கள். அதுபோலவே இரண்டொரு தடவை வாத்தியார் வீட்டில் தண்ணீர் கேட்டேன். வாத்தியார் ஒதுவார் ஜாதி. மாமிசம் சாப்பிடாத சைவர்கள். அவர்கள் வீட்டுச் சிறு பெண் எனக்குத் தண்ணீர் கொடுக்கும்போது ஒரு வெண்கல டம்ளர் கீழே வைத்து அதில் தண்ணீர் ஊற்றி, எடுத்துத் தூக்கிக் குடிக்கச் சொல்லும். நான் குடித்த பிறகு கவிழ்த்து வைக்கச் சொல்லும். பிறகு அதன் மீது தண்ணீர் ஊற்றி அதை எடுத்து நிமிர்த்தி உள்ளேயும் தண்ணீர் ஊற்றிக் கழுவி உள்ளே எடுத்துக்கொண்டு போகும். இதற்குள் எனக்குத் தூக்கிக் குடிக்கத் தெரியாமல் குடிக்கும்போது பகுதி தண்ணீர் மூக்கிலும் உடல் மேலும் விழும். பகுதி தண்ணீர் தான்வாயில் விழும். மூக்கில் விழுந்த தண்ணீரால் புரைபோய் இருமல் வந்து வாய்த் தண்ணீர் கீழே விழும். இதையெல்லாம் பார்த்து அந்தப் பெண் அசிங்கப்படும். சில சமயம் கோபித்து வையும். அதனால் நான் தாகம் ஏற்பட்டாலும் வாத்தியார் வீட்டில் தண்ணீர் கேட்பதில்லை. வாணியச் செட்டியார் பிள்ளைகள் வாத்தியார் வீட்டில் தாகத்திற்குத் தண்ணீர் கேட்பதில்லை. எழுந்து நின்று பெரு விரலை வாத்தியாருக்குக் காட்டியவுடன் “போய்விட்டுச் சீக்கிரம் வா” என்பார். பையன் ஓடோடி அவன் வீட்டிலோ, அவனது வீடு சற்று தூரமாய் இருந்தால் சமீபத்தில் உள்ள ஒரு செட்டியார் வீட்டிலோ குடித்து விட்டு ஓடிவருவான். ஒரு நாள் நானும் அங்கு போய்த் தண்ணீர் சாப்பிடலாமென்று கருதி ஒரு செட்டியார் பையன் எழுந்து பெருவிரல் நீட்டும் போது நானும் நீட்டினேன். இருவரையும் போகும்படி வாத்தியார் தலையாட்டினார். இருவரும் ஓடினோம், வாத்தியார் “ராமா நீ எங்கே ஓடரை?” என்றார். “தண்ணீருக்கு ஐயா!” என்றேன். “தண்ணீருக்கு அவன் கூடப் போறாயே?” என்றார். பிறகு நான் வாத்தியார் வீட்டுக்கு (அதாவது ஒரு கூரைச் சாலையில் ஒரு பாகம் நிரைச்சல் கட்டித் தடுத்து அதில் வாத்தியார் குடியிருக்கிறார்) போய் தண்ணீர் குடித்து தண்ணீரை

தேகமெல்லாம் சிந்திக் கொண்டு வேஷ்டியையும் நனைத்துக்கொண்டு வந்து உட்கார்ந்து கொண்டேன். அடுத்த நாள் தண்ணீர் தாகமெடுத்த போது ஒரு செட்டியார் பையனுடன் கூடப் போகத் தீர்மானம் பண்ணிக் கொண்டு அந்தப் பையனிடம் பேசிவைத்து அவர் தண்ணீர்குடிக்கப் பெருவிரலைக் காட்டு முன்பே நான் ஒன்றுக்குப் போகக் கேட்பவன் போல் எழுந்து நின்று ஆள்காட்டி விரலை நடட்டத்தில் நீட்டிக் காட்டினேன். வாத்தியார் தலையை அசைத்தார். நான் வாத்தியார் வீட்டுக்குப் பின்புறம் போய் நின்று கொண்டேன். செட்டியார் வீட்டுப் பையன் தண்ணீர் குடிக்க அனுமதி கேட்டுக்கொண்டு வந்தான். அவன் வீடும் பின்புறமாய் போகக் கூடியதுதான். அவனும் நானுமாக அந்தச் செட்டியார் வீட்டுக்கு ஓடி லோட்டாவில் தண்ணீர் கொண்டு வந்து கொடுத்தான். நான் சாதாரணமாக எங்கள் வீட்டில் குடிப்பதுபோல் லோட்டா விளிம்பை உதட்டில் வைத்து குடித்தேன். அந்தச் செட்டியார் வீட்டம்மாள் என்னைப் பார்த்ததும் “நீ நாய்க்கர் வீட்டுத் தம்பியா?” என்றார். நான் “ஆமாம்” என்றேன். “இங்கே தண்ணீர் குடிக்கிறயே! உங்க ஓட்டிலே ஒண்ணும் சொல்ல மாட்டாங்களா?” என்றார். “சொல்லமாட்டாங்கோ” என்று சொல்லிவிட்டு ஓடினேன். அந்தப் பையனும் என்சுட ஓடிவந்தான். அதற்குள் அந்தம்மாள் அந்தப் பையனைக் கூப்பிட்டு “டே பழனியப்பா அந்தச் சொம்பைக் கழுவி உள்ளே வைத்துவிட்டுப் போடா” என்றார். அதேமாதிரி அந்தப் பையன் லோட்டாவைக் கழுவி வைத்துவிட்டு வீதி வழியாக முன்புறம் பள்ளிக்கூடத்திற்கு வந்தான். நான் போன வழியிலேயே பின் புறமாக பள்ளிக்கூடத்திற்கு வந்தேன். பிறகு இப்படியே - இதே மாதிரியாக மற்றொரு சமயம் வேதகாரன் வீட்டில் தண்ணீர் சாப்பிட்டேன். இது மெல்ல மெல்ல அவர்கள் வீட்டுப் பலகாரங்களும், பிறகு அவர்கள் வீட்டில் விசேஷ காலங்களில் செய்யப்படும் காய்கறி சாமான்களும் கூடச் சாப்பிடும்படியாகச் செய்து விட்டது. எங்கள் வீட்டுக்கு இந்தச் செய்தி எட்டியது. வீடோ நல்ல பணம் வருவாய் ஏற்பட்டு பணம் பெருகி அப்பொழுதுதான் பார்ப்பனர்களைப்போல் நடக்க ஆரம்பித் திருக்கலாம். எந்நேரம் பார்த்தாலும் ஆச்சாரம், அனுஷ்டானம் என்கின்ற வார்த்தைகள் தான் உச்சரிக்கப்படும். என்றாலும் என் தகப்பனாருக்கு இதைப்பற்றி (நான் கண்ட இடத்தில் சாப்பிடுவதைப்பற்றி) அதிகமான கவலை கிடையாது. “சீச்சி இனி அப்படிச் செய்யாதே” என்று சொல்லி விடுவதோடு அவர் வேலை ஒழிந்துவிடும். என் தாயார் ஏதோ முழுகி விட்டது போல் கருதி மிக துயரப்படுவார். என்ன பண்ணியும் காரியம் மிஞ்சிவிட்டது. சாயபுமார் பையன் கொடுத்த பண்டம் கூடச் சாப்பிட்டு விட்டேன் என்பது என் வீட்டிற்கு தெரிந்து விட்டது. இதற்குள் என் பள்ளிப்படிப்பு எனது பத்தாவது வருஷத்திற்குள்ளாகவே முடிந்து விட்டது. ஏனென்றால் என் சினேகம் தின்னாத (பொழங்கக்கூடாத) ஜாதியாருடன் தான் அதிகம், அதனாலே நான் முறடனாகிவிட்டேன் என்பது அவர்கள்

எண்ணம். காலில் விலங்கு இடப்பட்டேன். அந்த விலங்குகளுடனேயே அந்தப் பிள்ளைகளுடன் கூடித் திரிவேன். ஒரு பதினைந்து நாள் இரண்டு கால்களிலும் விலங்குக்கட்டை போடப்பட்டேன். அப்பொழுதும் இரு தோளிலும் இரண்டு விலங்குகளைச் சுமந்துக்கொண்டு திரிந்தேன். அப்போதும் அந்தப் பிள்ளைகளுடன் விளையாடப் போய்விடுவேன்.

“விதண்டாவாதம்”

கடைசியாக நான் அப்பள்ளிக்குப் போவது நிறுத்தப்பட்டு சர்க்கார் பள்ளிக்கூடத்துக்கு அனுப்பப்பட்டேன். அதாவது முனிசிபல் பிரைமரி பள்ளிக்கூடத்துக்கு அதுவும் 2-ஐத்திலேயே, (10, 12வது வருஷத்திலேயே) நிறுத்தப்பட்டு எங்கள் கடையிலேயே வியாபாரத்தில் போடப்பட்டு விட்டேன். அதில் எனக்குள்ள வேலை, மூட்டைகளுக்கு விலாசம் போடுவது, சரக்குகள் ஏலங்கூறுவது, ஒழிந்த நேரங்களில் என் சொந்த வேலையாம் புராணங்களைப் பற்றி விவகாரம் செய்வது. இந்த வேலை எப்படி ஏற்பட்டதென்றால் எங்கள் வீட்டில் சந்நியாசிகளுக்கும், பாகவதர்களுக்கும், சமயப் பிச்சைக்காரர்களுக்கும் (பார்ப்பனர்களுக்கும்) வித்துவான்களுக்கும் ரொம்பவும் செல்வாக்கு இருந்ததினாலும் அவர்களைக் கண்டு எனக்குப் பிடிக்காததாலும், அவர்கள் சொல்வதைப் பரிகாசம் செய்ய ஆரம்பித்து மறுத்துச் சொல்ல ஆரம்பித்து ‘விதண்டாவாத’க் கேள்விகள் கேட்க ஆரம்பித்து மெல்லமெல்ல அதுவே ஒழிந்த நேரவேலையாகவும் அதுவே இளைப்பாறுவதற்கு ஒரு துணைக் கருவியாகவும் எனக்கு உண்மையிலேயே உற்சாகமுள்ள வேலையாகவும் நேர்ந்துவிட்டது. நான் புராணங்களையோ வேறு எந்தத் தனிப்பட்ட புஸ்தகங்களையோ படித்த தில்லையென்றாலும் சைவம், வைணவம் ஆகிய இரு சமய சம்மந்தமாக உள்ள கதைகளோ, சரித்திரங்களோ சதா சர்வ காலம் - எங்கள் வீட்டில் இரு சமய “பக்தர்”களாலும் பண்டிதர்களாலும், காலட்சேபம் செய்யப்பட்டு வந்தது. ஏன்? பணம் வந்து குவியும் போது தர்மம் செய்து தர்மப் பிரபு பட்டம் வாங்க வேண்டாமா? இவர்களைத்தானே தான் பாத்திரங்களாகப் பேசப்படும். ஆதலால் இவர்கள் எங்கள் வீட்டில் குவிந்து கிடப்பார்கள். என் தாயார் இவர்கள் அளப்புகளை அதிக ‘பக்திசிரத்தை’யுடன் கேட்டுக் கொண்டேயிருப்பார். தகப்பனாருக்கு இது ஒரு பெருமையாகவும் திருப்தியாகவும் இருக்கும். இதனால் எனக்கு சமய சம்மந்தமான - புராண சம்மந்தமான விஷயங்கள் தானாகவே தெரியவரும். அவற்றிலிருந்தே நான் பல கேள்விகள் கேட்கவும் அவர்கள் (பக்தர்கள், பண்டிதர்கள்) பல கேள்விகளுக்கு பதில் தாருமாறாகவும் ஆளுக்கு ஒரு விதமாகவும் சொல்லவுமாய் இருந்ததே எனக்கு அதிக உற்சாகத்தை விளைவித்ததோடு என்னை ஒரு “கெட்டிக்காரப் பேச்சுக்காரன்” என்று அக்கம் பக்கத்திலுள்ளவர்கள் சொல்லவுமான நிலைமை ஏற்பட்டது. என்

தகப்பனார், நான் இப்படி 'விதண்டாவாதமான' கேள்வி கேட்பதில் கோபம் வந்தாலும் உள்ளுக்குள் தனது மகன் இப்படி புத்தியாய் பேசுகிறானே என்கிற மகிழ்ச்சி உண்டு.

இந்தச் சம்பவங்கள் தான் எனக்கு மேலும் மேலும் ஜாதி மதத்திலும், கடவுள் சாஸ்திரங்கள் ஆகியவைகளிடத்திலும் நம்பிக்கையில்லாமல் போகும்படி செய்திருக்கலாமென்று நினைக்கிறேன்.

அனுபவத்திற்கு முரண்

ஆனால் சுற்றுச்சார்புதான் (Association and Surrounding) ஒரு மனிதனின் வாழ்க்கை லட்சியம், கொள்கை ஆகியவைகளுக்குக் காரணமானது என்று சொல்லப்படுகிறது. அனுபவத்தில் பெரிதும் அப்படித்தான் இருந்தும் வருகிறது. ஆனால் என்னைப் பொறுத்தவரை ஒரு துறையிலாவது சுற்றுச்சார்பு என்னை அடிமைப்படுத்தியதாகச் சொல்லுவதற்கு இடமே கிடைக்கவில்லை. நான் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் ஒவ்வொரு தன்மையிலும் என்னைச் சுற்றி இருந்த சுற்றுச்சார்பு சகவாசம் ஆகியவைகளுக்கு மாறாகவே இருந்து வந்திருக்கிறேன்.

உதாரணமாக எனது நல்ல வாலிபப் பருவத்தில் 20 முதல் 32 வயது வரையில் சகபாடிகள் ஏறக்குறைய அந்தரங்க சகபாடிகள் எல்லோரும் மதுவருந்துபவர்களாவார்கள். அது மாத்திரமா? என்னிடத்தில் அதிக காதல் உள்ள சர்க்கார் அதிகாரிகள் ஜமீன், மிராசதாரர்கள் ஆகியவர்களும் மதுவருந்துபவர்கள். மேல் கண்ட வயதில் அநேகமாக இரவெல்லாம் இந்த கூட்டத்தாருடனே கோலாகலமாய் இருந்து, காலை 6 மணிக்கு வீட்டுக்கு வந்து கொத்துச்சாவியை எடுத்துக்கொண்டு கடைதிறக்கப் போய்விடுவேன். ஒரு ராத்திரிக்கு 4 பாட்டல் 5 பாட்டல் (பிராந்தி) உடைபடும். எனக்கும் மாதத்தில் இந்தச்செலவு சுமார் 40, 50 ரூபாய் ஆகும். நானே என் கையால் பம்ளரில் ஊற்றி சோடா கலந்து கொடுப்பேன். சிலர் குடித்து விட்டு போதையில் என்மீது துப்புவார்கள். ஒரு காலத்தில் ஒரு டிட்டி கலெக்டரும் சால்ட் அசிஸ்டெண்ட் கமிஷனரும் நான் ஊற்றிக் கொடுத்ததையே சாப்பிட்டுவிட்டு என்னைப் பிடித்துக் கீழே தள்ளி என் வாயில் பலவந்தமாக ஊற்றினார்கள். அப்படியெல்லாம் இருந்தும் என்னை அந்த சகவாசமும் சுற்றுச்சார்பும் அது (மது அருந்தினால்) எப்படி இருக்கும் என்று யோசிக்கக்கூடத் தூண்டவில்லை. என் மனைவியாருக்கு என் மீது அடிக்கடி சந்தேகம் தோன்றும். இம்மாதிரி கூட்டத்தில் இருந்து வீட்டுக்குப்போன உடன் என் வாயை ஊதிக்காட்டச் சொல்லுவார்கள். நான் கிராக்கி செய்வேன். கட்டாயத்தில் வாயை மோந்து பார்த்து திருப்தி அடைவார்கள்.

இதை எதற்காக குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் சுற்றுச்சார்பு எதுவும் என்னை வசப்படுத்திக் கொள்ளவில்லை என்பதற்கு ஆகவேயாகும்.

இனியும் அம்மாதிரியான சம்பவங்களே அதிகப்படியாய்க் காணப்படுகின்றன. அது என்ன காரணம் என்பது எனக்கு விளங்கவில்லை.

பொறுப்பு

இது இப்படியிருக்க, நான் இந்தக் கூட்டத்தில் இப்படிப்பட்ட கேளிக்கையில் இருந்து கொண்டே எனது வர்த்தகத் தொழிலில் நான் ஒரு அளவுக்கு வெற்றி பெற்றேன். எனது தகப்பனார் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரனானேன். என் தகப்பனார் இருக்கும்போது எங்கள் வியாபாரத்திற்கு தன் பெயரை எடுத்துவிட்டு என் பெயர் கொடுக்கப்பட்டு விட்டது. ஊர்ப் பெருமை விஷயங்களிலும் என் தகப்பனார் ஒவ்வொன்றிலும் இருந்து விலகிக்கொண்டு என்னையே தள்ளிவிட்டார்.

எங்கள் ஊர்ப் பொதுக்கோவில்கள், சர்க்கார் தேவஸ்தான சம்மந்தமான காரியங்கள் பெரிதும் எங்கள் வீட்டுச் சொந்தக்காரியம் போலவே நடைபெறும். ஆதலால் அவற்றிற்கு என்னையே முதன்மை யாக்கிவிட்டார்கள். ஒரு சமயம் இதனால் எனக்கு கடவுள் பக்தி ஏற்படலாம் என்கின்ற எண்ணமோ என்னமோ தேவஸ்தானக் கமிட்டி காரியதரிசியாகவும், தலைவனாகவும் ஆக்கப்பட்டுவிட்டேன்.

இப்படியெல்லாம் இருந்தும் ஏற்றுக்கொண்ட காரியத்தைச் சரியாய் - உண்மையாய்ச் செய்வதென்பதல்லாமல் அநேக காரியங்களில் எனக்குப் பிடிவாதமான நம்பிக்கையென்பதே ஏற்பட்டது கிடையாது. எப்படிப்பட்ட நம்பிக்கையில்லாத காரியத்தை ஏற்றுக்கொண்டாலும் நாணயமாகவும் அதிக கவலையாகவுமே செய்து வருவேன்.

பிடிவாதமில்லை

நிற்க, ஜாதி மதக் கொடுமை ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்பதிலும் கடவுள் என்ற மூட நம்பிக்கை ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்பதிலும் மாத்திரம் எனக்கு உண்மையான நம்பிக்கையும் உணர்ச்சியுள்ள சிரத்தையும் உண்டு. அதுவும் நான் தான் செய்ய வேண்டுமென்றோ, அதற்காகத்தான் இருக்கிறேன் என்றோ கருதுவது இல்லை.

என்ன காரணத்தாலோ நாம் சவுக்கியமாக உயிர் வாழ்கின்றோம். எப்படியோ உயிர் வாழ்வுக்கு மற்ற எவருடைய தயவையும் எதிர்பார்க்க வேண்டிய அவசியமில்லாத நிலைமையில் இருந்து வருகின்றோம். மனிதனுக்கு இந்த இரண்டு காரியந்தான் மேலான சம்பத்து ஆகும். அதாவது உழைக்க உறுதியும் ஆசையும் - அதாவது சோம்பேறித்தனமும் கருப்பிணித்தனமும் இல்லாத, திடம் உள்ள சரீரமும் தனது வாழ்வில் எந்தத் துறைக்கும் மற்றவர்களை எதிர்பார்க்கவோ, தனக்குச் சரியென்று தோன்றிய அபிப்பிராயங்களை - முடிவுகளை தனது வாழ்க்கைக்காக - வாழ்க்கை நலத்துக்காக மற்றவர்களின் தயவுக்காக மாற்றிக்கொள்ளவோ வேண்டிய அவசியமில்லாத - சாகும்வரை சுதந்திர உணர்ச்சியுடன் இருக்கத்

தகுந்ததிலோ எதுவோ அதுவே மேல் கண்ட உயர்ந்த சம்பத்தாகும். அப்படிப்பட்ட நிலையில் நான் இருப்பதால் (இருக்கிறதாக நான் நினைத்துக்கொண்டிருப்பதால்) அந்த நிலையை பாழாக்குவதற்கு இஷ்டமில்லாமல் பயனுள்ள வேலையென்று எதைக் கருதுகின்றேனோ அதைச் செய்கிறேன் என்பதல்லாமல் வேறு எவ் வாதப் பிடிவாதமும் எனக்குக் கிடையாது.

வேலை அவசியம்

நாளை நான் சாகும்போது எனக்கு உணர்வு இருந்தால் நிம்மதியாகத்தான் சாவேனே ஒழிய ஒரு குறையும் இருப்பதாக நான் கருதமாட்டேன். எதையும் நான் குறையாய் விட்டு விட்டுப் போகிறேன் என்று அதிருப்திப் படமாட்டேன். நான் ஜீவனோடிருப்பதால் அதற்கு ஒரு வேலை இருந்து தானே ஆகவேண்டும்? ஏதாவது ஒரு வேலையில்லாமல் உயிர்வாழ முடியாதே என்று கருதி ஏதோ ஒரு வேலை என்பதில் இதை அதாவது ஜாதி, மதமென்ற கொடுமை ஒழிவதும், கடவுள் என்ற மூடநம்பிக்கை ஒழிவதும் மனித சமூகத்திற்கு நன்மையானது என்கின்ற கருத்தில் அதற்காக என்ன செய்ய வேண்டும் என்று கருதுகிறேனோ அந்த வேலையைச் செய்கிறேன். இந்த உணர்ச்சி வலுத்துத்தான் அதே முக்கியமானதும், முடிவானதுமான வேலையென்று இறங்கி விட்டேன். இந்த எண்ணத்தின் மீதே சுயமரியாதை இயக்கம் ஆரம்பித்தேன். இந்த எண்ணம் கைகூடினால் மனித சமூகத்தில் உள்ள போராட்டங்கள் மறைந்து விடும். தனிப்பட்ட மனிதர்களுக்குள்ள குறைகள் நீங்கிவிடும்; தனக்கு என்கின்ற பற்றும் ஒழிந்துவிடும். உற்சாகத்துக்காக வேண்டுமானால் போராட்டங்களும் குறைகளும் அதிருப்திகளும் கவலைகளும் இருக்கலாம். அதாவது பண்டிகைக்காக ஓய்வெடுத்துக்கொண்ட மக்கள் பலர் கூடி சதுரங்கமோ, சீட்டாட்டமோ விளையாடும்போது யோசனைகள், கவலைகள், அதிருப்திகள் காணப்படுவதுபோல் இயற்கையின் ஆதிக்கத்தால் நமது வாழ்வுக்கு அவசியமில்லாததும் பாதிக்காததுமான யோசனை, கவலைகள் முதலியன காணப்படலாம். இவை எந்த மனிதனுக்கும் மனிதனல்லாத மற்ற எந்த ஜீவனுக்கும் உயிருள்ளவரை இருந்து தான் தீரும். 'சீரமில்லாத ஆத்மாவுக்கும் கண்ணுக்குத் தெரியாத சூட்சும சீரத்திற்கும்' கூட 'மோகூழும்' 'முத்தியும்' கற்பித்திருப்பதில் ஜீவனுக்கு வேலையில்லாமலும் அநுபவமில்லாமலும் மோகூழும் - முத்தி கற்பிக்க முடியவில்லை. ஆதலால் ஏதாவது ஒரு வேலை செய்ய வேண்டி இருந்து தீர வேண்டியதை உத்தேசித்து இந்த வேலையை நான் மேற்கொண்டேன்.

நிஷ்காமிய கர்மம் யாது?

இதைத்தான் நிஷ்காமிய கர்மம் என்று சொல்லலாம். மற்றபடி காமிய கர்மத்துக்குப் பலன் இல்லையென்றும் சொல்லலாம். நிஷ்காமிய கர்மத்துக்குத்தான் பலன் உண்டு என்றும் சொல்லப்படுவது முன்னுக்குப்

பின் முரணான கருத்தேயாகும். எப்படியெனில் நிஷ்காமிய கர்மமென்பதை அதாவது பயனை எதிர் பார்க்காத காரியத்தை ஒரு மனிதன் ஏன் செய்ய வேண்டும்? நிஷ்காமியமாய்ச் செய்தால்தான் பலன் உண்டு என்றதாலேயே "ஒரு பலன் ஏற்பட வேண்டும்" என்பதற்காக வேண்டி செய்வது என்பது அருத்தமாகிறது அல்லவா? ஒரு மனிதன் ஒரு பலனை எதிர்பார்த்து காரியம் செய்கிறது என்பதில் எப்படிப்பட்ட காரியமானாலும் அதன் கவலை அவனைப் பிடித்துத்தான் தீரும். ஆனால் உண்மையிலேயே நாம் ஜீவனுள்ள வரையில் ஏதாவது ஒரு காரியம் செய்ய வேண்டுமே என்பதற்காக அதுவும் அந்த வேலையைத் தெரிந்தெடுக்க நமக்குச் சரியாகவோ, தப்பாகவோ உரிமையிருக்கிறது என்பதாகவே, இந்த வேலை சுயமரியாதை இயக்க வேலை செய்து வருகிறேன். ஆனால் இந்த வேலை நமக்கு எப்போதாவது ஏமாற்றத்தைக் கொடுத்து சலிப்பாக வேலை செய்யச் செய்யவில்லை; உற்சாகத்தையே ஊட்டி வருகிறது.

சுயமரியாதை தத்துவம்

சுயமரியாதை இயக்கத்தின் தத்துவம் உலகம் ஒப்புக் கொண்டதே யாகும். என்னவென்றால் காரணகாரிய தத்துவ உணர்ச்சியையும் காரண காரிய விசாரணையையும் உலகம் ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டது. மனித வாழ்வின் ஒவ்வொரு எண்ணத்திற்கும் தோற்றத்திற்கும் காரண காரியத்தை மனித ஜீவன் தேடுகின்றது. இயற்கையையே ஆராயத் தலைப்பட்டாய் விட்டது. விபரம் தெரியாத வாழ்வை அடிமை வாழ்வு என்று கருதுகிறது. சுயமரியாதை இயக்கத்தின் தத்துவமே அதுதான். எந்தக் காரியமானாலும் காரண காரியமறிந்து செய்; சரியா, தப்பா என்பதை அந்த காரண காரிய அறிவிற்கும் ஆராய்ச்சிக்கும் விட்டு விடு; எந்த நிர்ப்பந்த சமயத்திலும் அதன் முடிவுக்கு மரியாதை கொடு என்கின்றது. அதுதான் சுயமரியாதை. மனிதன் சரியென்று கருதிய எண்ணங்களுக்கும் முடிவுகளுக்கும் மரியாதை கொடுப்பதுதான் சுதந்திரமாகும். சுதந்திரத்திற்கும் சுயமரியாதைக்கும் அதிக தூரமில்லை.

சுயமரியாதையே சுதந்திரம்

இன்றைய சுதந்திர வாதிகள் சுதந்திரத்திற்காகச் சுயமரியாதையை அலக்ஷியம் செய்கிறார்கள். அதாவது அடிமை தேசத்தில் சுயமரியாதைக்கு இடம் ஏது என்கிறார்கள். இது உண்மையிலே மூடவாதம் என்று சொல்லுவோம். சுயமரியாதை அற்றவர்களுக்கு சுயமரியாதை இல்லாதவர்களுக்கு சுதந்திரமேது என்பதுதான் சரியான வார்த்தையாகும்.

சுயமரியாதை இயக்கத்திற்குத்தான் சுதந்திர உணர்ச்சி தோன்றும் - சுதந்திரம் தேவைப்படும்; சுதந்திரத்திற்குச் சுயமரியாதை தேவைப்படாது. சுயமரியாதைக்காரனின் சுதந்திரம் எல்லாவற்றிலும் சுதந்திரம் இருக்கத் தக்கதாய் இருக்குமென்றும் சுதந்திரக்காரனின் சுதந்திரமோ அவனுக்கே புரியாது; புரிந்தாலும் ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயத்தைப் பொருத்ததாக மாத்திரம் இருக்கும்.

உதாரணமாக இன்று அரசியல் சுதந்திரத்தை எடுத்துக் கொள்ளுவோம். இன்று அரசியல் உலகில் இருவர் பெயர் அடிபடுகின்றது. ஒன்று தோழர் காந்தியார் பெயர், மற்றொன்று தோழர் ஜவஹர்லால் பெயர். முந்தியவர் இந்தியாவில் உலக அனுபவமுள்ள சோம்பல் கூட்டத்தார், மத உணர்ச்சியாளர் (மூட நம்பிக்கைகாரர்கள்) பழமை விரும்பிகள் ஆகியவர்களது உலகில் மதிக்கப்படுகிறவர். அவரது சுதந்திரம் என்பதெல்லாம் பழமையை அனுபவிக்கச் சுதந்திரம் வேண்டுமென்பதே, பிந்தியவர் உலக அனுபவமற்ற உற்சாகக்கார புதுமை விரும்பிகள். உலகத்தில் மதிக்கப்படுகிறவர் என்பதோடு குறிப்பற்று ஏதாவதொரு மாறுதல் வேண்டுமென்பவர். இந்த இரண்டு பேருக்கும் தெளிவான ஞானம் கிடையாது என்றே சொல்லலாம். ஏனெனில் சுதந்திரத்தின் யோக்கியதையே - சுதந்திரம் விரும்புகின்றவர்களின் தன்மையே அவ்வளவுதான். எப்படியெனில் இருவர் கோரும் சுதந்திரம் இன்று உலகில் எந்தப் பாகத்தில் இருப்பதாக வைத்துக்கொண்டாலும் அங்கெல்லாம் ஏறக்குறைய முழு மக்களும் சுயமரியாதை இல்லாமல் இருப்பதைக் காணலாம்.

காந்தியார் இந்து மதம் புனருத்தாரணம் ஆவதும் பழைய முறைகள் உயிர்ப்பிக்கப்படுவதும் சுதந்திரம் என்கிறார். ஜவஹர்லால் பண்டிதர் இந்தியா பிரிட்டிஷ் ஆட்சியிலிருந்து விடுபடுவது சுதந்திரம் என்கிறார். இவர்கள் இருவரும் கோரும் சுதந்திரங்களில் எது வந்ததானாலும் அல்லது இரண்டும் வந்து விட்டாலும் மனித சமூக வாழ்க்கையில் உள்ள துன்பங்களில் எது ஒழிக்கப்பட்டுவிடும் என்று ஆராய்ந்து பார்த்தால் சுதந்திரம் சுயமரியாதை அளிக்காது என்பது விளங்கும். எவ்வளவு சுதந்திரம் ஏற்பட்டாலும் சுயமரியாதைக்குத் தேவை இருந்து கொண்டதான் இருக்கும்.

முழு சுயராஜ்யமுள்ள பிரிட்டிஷ் தேசத்தில் குடிசைக்கு ஏன்? ராஜாவுக்கே தன் இஷ்டப்படி கல்யாணம் செய்துகொள்ள சுதந்திரம் இல்லாமல் ராஜ்யத்தை துறக்க வேண்டியதாகிவிட்டது என்றால் - அதுவும் ஜனப்பிரதிநிதிகளால் - அதுவும் பொது ஜனங்களுடைய விருப்பம், ஆமோதிப்பு என்பவைகளின் பேரால் என்றால் ஜவஹர்லால் சுயராஜ்யத்தில் காந்தியார் சுதந்திரத்தில் மனிதனுக்கு கடுகளவாவது சுயமரியாதை இருக்க இடமுண்டா என்று கேட்கின்றோம்.

சுயமரியாதையின் பெருமை

அப்படிக்கில்லாமல் சுயமரியாதை பெற்ற (சுயமரியாதைக்குப் பிறந்த) சுதந்திரமாய் இருந்தால் “காதலுக்கு” பிரிட்டிஷ் அரசுக்கு ஏற்பட்டது போல் விலங்கு இருக்குமா? என்று கேட்கிறேன். சுயமரியாதை என்பது என்போன்ற சாதாரண மனிதனால் கையாளப்பட்டதனால் அதன் பெருமை விளங்காமல் போய்விட்டது என்று சொல்லலாமே தவிர அதற்கு நிகர் உலகில் மனிதனுக்கு உயிரைத் தவிர வேறு ஒன்றுமே இல்லையென்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

இந்தப் பத்து வருஷகாலமாய் தமிழ் நாட்டில் சுயமரியாதை இயக்கம் தோன்றி வெகு சாதாரண முறையில் எவ்வளவோ எதிர்ப்புக் கிடையில் நேரப்போக்குப் பிரசாரமாக நடந்து வந்திருந்தபோதிலும் அதற்கு எத்தனையோ இடையூறுகள் பல கூட்டங்களில் இருந்து - ஏன்? சுயமரியாதைக் கூட்டத்தில் இருந்தவர்களுக்குள் இருந்து கூட - ஏற்பட்டு இருந்தாலும் ஒரு குடும்பம் பாலைக்கு ஒரு சொட்டு விஷம் என்பதுபோல் தமிழ்நாடு, மலையாளநாடு, ஆந்திரநாடு ஆகியவைகளை சமுதாய இயலில் ஒரு கலக்குக்கலக்கி விட்டிருக்கிறது. மத இயலிலும் மகா பண்டிதர்கள் ஞானிகள், ஆச்சாரியார்கள் என்பவர்களையெல்லாம் மாறிக்கொள்ளச் செய்திருக்கிறது. தோழர் காந்தியாரையே பல கரணங்கள் போடச் செய்து விட்டது.

பெண்கள் உலகில் உண்மையான சுதந்திர வேட்கையைக் கிளப்பி விட்டு விட்டது. கீழ் ஜாதி மேல் ஜாதி யென்பவைகள் ஒடுவதற்கு ஓட்டத்தில் ஒன்றுக்கொன்று பந்தயம் போடுகின்றன. கிறிஸ்தவர்களும், முஸ்லீம்களும் பைபிளுக்கும் குர் ஆனுக்கும் புதிய வியாக்கியானங்கள் செய்யத் தலைப்பட்டு விட்டனர். தோழர் காந்தியாரோ அல்லது காங்கிரஸ் தொல்லையோ இல்லாமல் இருந்திருக்குமானால் இந்தியா பூராவையும் சுயமரியாதை இயக்கம் இன்னும் அதிகமாய் கலக்கி இருக்கும் என்பதோடு பார்ப்பனியம் மாண்டு இருக்கும் என்றே சொல்லலாம்.

சுயமரியாதை இயக்கம் காந்தியாரை ஒரு அளவுக்கு மூலையில் உட்கார வைத்துவிட்டது என்றாலும் பார்ப்பனியம் வேறு ஆட்களைப் பிடித்து தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள முன்வந்து விட்டது. ஆனபோதிலும் காந்தியம் பட்டு மாய்ந்து விட்டது என்பதில் சந்தேகமில்லை. அந்தப் பெருமை சுயமரியாதை இயக்கத்துக்கே உண்டு.

இனி இரண்டு மாதம் சென்றவுடனே ஜவஹர்லாலை சுயமரியாதை இயக்கம் மூலையில் உட்கார வைக்க முழு மூச்சில் முனையப் போகின்றது. சுயமரியாதை இயக்கம் இதுவரை செய்து வந்த பிரசாரத்துக்கு மேலாக, கேரள ஆந்திர கர்நாடக தேசம் மாத்திரமல்லாமல் இந்தியா முழுமைக்கும் பிரசாரம் செய்யப் போகின்றது. அது தனது பழைய வாலிபர்கள் பெரும் பாலோர் வாழ்க்கைப் பருவம் அடைந்து விட்டதால் புதிய வாலிபர்களைச் சேகரித்துக்கொண்டு வருகிறது. ஏராளமான வாலிபர்கள் இருக்கிறார்கள். எனக்கு ஒரு சமயம் “குறை” ஏற்பட்டாலும் சுயமரியாதைக்கு குறை ஏற்படாது.

வாலிபர்களே தயாராய் இருங்கள்!

(இக்கட்டுரை “நவமணி” ஆண்டு மலருக்காக பிரத்தியேகமாக எழுதப்பட்டது.)

குடி அரசு - கட்டுரை - 18.07.1937

இனி நடப்பதென்ன?

காங்கிரஸ் மந்திரிகள் அதிகாரத்துக்கு வந்துவிட்டார்கள். மக்களுக்கு இனி தண்ணீரே குடிக்க வேண்டிய அவசியமிருக்காது. ஏனெனில் தேனும் பாலுமே அருவியாகவும், ஆறாகவும் ஓடப்போகிறது.

ஆகாய கங்கை அகிலமெல்லாம் வேண்டியவுடன் வரவழைக்கப் பட்டபோகிறது. வரி என்கின்ற வார்த்தையே அகராதியில் கூட இல்லாமல் எடுபடப்போகிறது. இந்திய நாட்டில் எங்காவது பட்டினி என்றோ, வேலை இல்லாத கஷ்டம் என்றோ யாராவது உச்சரித்தால் ராஜத்துவேஷக் குற்றமாகக் கருதி தண்டனைக்குள்ளாக்கக் கூடிய சட்டம் செய்யப்படப் போகிறது.

அற்ப ஆயுளில் யாரும் சாகாவண்ணம் எல்லோரும் 120 வருஷம் உயிர் வாழ ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு மரணப் பதிவு இலாக்காவே எடுபடப்போகிறது. ஆகவே இனி என்ன வேண்டும்? இந்த சரணாகதி மந்திரிகள் ஆதிக்கத்தில் இவ்வளவு காரியம் ஆனால் போதாதா? இதற்கு மேலும் அனேக காரியம் செய்யப்படும் என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் வாக்களித்திருந்த போதிலும் இதற்கு மேலும் மக்கள் ஆசைப்படுவது பேராசையைக் காட்டுவதாகிவிடாதா?

ஆனால் சரணாகதி மந்திரிகள் இவ்வளவோடு நிறுத்தி விடமாட்டார்கள். இன்னமும் அதிகமான அனேக நன்மைகளைச் செய்து விட்டுத்தான் ஓய்வெடுப்பார்கள். ஏனெனில் இவ்வளவு பெரிய நன்மைகள் செய்ய திட்டமும், சக்தியும் அவர்களுக்கு இல்லாதிருக்குமானால் அவ்வளவு பெரிய மானங்கெட்ட சரணாகதி அடைந்து இந்த பதவியை அடைந்திருப்பார்களா?

ஆகவே நாம் ஆவலோடு பொறுத்திருப்போம். ஆனால் ஒரு விஷயத்தை நாம் ஆலோசித்துப் பார்க்காமல் இருக்கமுடியவில்லை.

அதாவது இந்த சரணாகதி மந்திரிகள் யாருடைய பிரதிநிதிகள்? ஜனங்களுடைய பிரதிநிதிகளா? பிரிட்டிஷ் கவர்ன்மெண்டாருடைய பிரதிநிதிகளா? என்பதுதான். ஜனங்களால் இந்த மந்திரிகள் தெரிந்தெடுக்கப் பட்டவர்கள் என்பதைக்கூட நம்மால் ஒப்புக்கொள்ள முடியவில்லை. ஏனெனில் பத்தாவது மந்திரியாகிய டாக்டர் ராஜன் அவர்கள் ஜனங்களால் ஒதுக்கித்தள்ளப்பட்டவர், காங்கிரசினால் தண்டிக்கப்பட்டவர். அவர் அடைந்திருந்த இந்திய சட்டசபை அங்கத்தினர் பதவியையும் ராஜிநாமா

செய்யும்படி காங்கிரசால் சென்ற வருஷம்தான் உத்திரவிடப்பட்டு அந்தப்படி ராஜிநாமா செய்தவர். ஆகவே காங்கிரசுக்கும் பிரதிநிதி அல்ல என்பதோடு பொது ஜனங்களுக்கும் பிரதிநிதி அல்ல. அதுவாவது போகட்டும் என்று சொல்லப்படுவதானாலும் ஒழுக்கத்துக்கும் கட்டுப் பாட்டுக்குமாவது இவர் பிரதிநிதியா என்று பார்த்தால் அதுவும் 0 பூஜ்ஜியம் என்றுதான் சொல்லும்படியாக காங்கிரஸ் ரிக்கார்டே இருக்கிறது.

அதாவது இவர் காங்கிரசுக்கு மகத்தான துரோகம் செய்து, இன்று முதல் மந்திரியாயிருக்கும் கனம் ஆச்சாரியார் அங்கம் பதறி ஆத்திரம் கொண்டு “இன்று முதல் நான் இனிமேல் எந்த காங்கிரஸ் நடவடிக்கையிலும் கலந்து கொள்வதில்லை” என்று பிரதிக்கினை செய்துவிட்டு வெளியேறும்படியான நிலைமை ஏற்படும்படி நடந்து கொண்டவர். மற்றபடி அதற்குப் பிறகாவது ஏதாவது தேர்தலில் நின்று பொதுஜன ஆதரவு தனக்கு ஒரு கடுகளவாவது இருக்கிறது என்று காட்டிக்கொண்டவரா என்று பார்த்தால் அதுவும் சிறிதுமில்லாமல் மக்கள் முன் தலைகாட்ட தயங்கிக் கொண்டு அஞ்ஞாத வாசம் செய்து கொண்டிருந்தவர். ஆகவே கனம் டாக்டர் ராஜன் யாருடைய பிரதிநிதி என்பதை வாசகர்கள் தான் தீர்மானித்துக்கொள்ள வேண்டும். ஒரு சமயம் யாராவது ஒரு வாசகர் இது தனக்கு புரியவில்லை என்றும் நாமே சொல்லிவிட்டால் அனுகூலம் என்றும் தெரிவிக்க ஆசைப்படுவாராயின் அவருக்கு நாம் நமதபிப் பிராயத்தை விளக்கவேண்டுமானால் ஒரு விஷயம் சுருக்கமாகச் சொல்லுவோம்.

அதாவது ஆரியர்களின் ஆணவத்துக்கும், மனுதர்ம ஆட்சியின் தத்துவத்துக்கும் இவர் பிரதிநிதி என்றுதான் சொல்லுவோம். கனம் டாக்டர் ராஜன் அவர்கள் செய்த குற்றத்தைவிட எவ்வளவோ மடங்கு குறைவான குற்றம் செய்தவர்கள் 5 வருஷ காலமும் ஆயுள் பரியந்தமும் கூட காங்கிரசால் “தண்டிக்கப்பட்டு” விட்டார்கள். ஆனால் கனம் டாக்டர் ராஜனோ இதுவரையில் காங்கிரஸ்காரர்களில் எவரும் செய்திருக்காத - செய்ய எண்ணக்கூட தைரியமிருக்க முடியாத “மகா பாதகமான” குற்றத்தைச் செய்தும்கூட அவர் ஒரு ஆரியராய் இருப்பதால் தண்டனை அடைவதற்குப் பதிலாக அமைச்சர் பதவி பெற நேர்ந்துவிட்டது.

மனுதர்ம சாஸ்திரத்தில் “ஒரு ‘சூத்திரன்’ ஒரு பார்ப்பன விபசாரிப் பெண்ணை அப்பெண் சம்மதத்தின் மீது கலந்தாலும், அந்த சூத்திரனின் ஆண் குறியை வெட்டி சித்திரவதை செய்து கண்டம் கண்டமாய் துண்டு செய்து கொல்ல வேண்டும்” என்றும்,

“ஒரு “பிராமணன்” ஒரு சூத்திர குடித்தனப் பெண்ணை பலாத் காரமாய் புணர்ந்தாலும் அந்த பிராமணனுக்கு அரசன் மானியம் கொடுத்து தம்பதிகளை வேறு ஊருக்கு அனுப்பிவிட வேண்டும்” என்றும் வியக்தமாய் பொருள்பட விதி இருக்கிறது. அது போலவே கனம் ஆச்சாரியார் ஆட்சியில்

நமது கனம் டாக்டர் ராஜன் அவர்கள் அமைச்சரானது அவ்விதிக்கு சரியான எடுத்துக்காட்டாக விளங்கி மனு ஆட்சியை பிரதிபலிக்கச் செய்து விட்டது.

மற்ற மந்திரிகளாவது யாருடைய பிரதிநிதிகள் என்று பார்ப்போமானால் எந்த ஓட்டர்களுக்காவது எந்தக் கொள்கையையாவது எடுத்து விளக்கி ஓட்டுப்பெற்றிருந்தால் இவர்கள் ஏதாவது ஒரு கொள்கைக்கோ, ஓட்டர்களுக்கோ பிரதிநிதிகள் என்று சொல்லலாம். ஒன்றும் கிடையாது. ஆளுக்கு ஒருவிதம், சமயத்துக்கு தகுந்தபடி, கனம் ஆச்சாரியார் ஒரு மாதிரி, தோழர் மூர்த்தியார் ஒரு மாதிரி, பண்டிதர் நேரு ஒரு மாதிரி, காந்தியார் ஒரு மாதிரி, தோழர் குப்புசாமி அண்ணாமலை கம்பெனியார் ஒரு மாதிரி, மற்ற பார்ப்பன வக்கீல்கள், சர்க்கார் பார்ப்பன உத்தியோக ஸ்தர்கள் ஒரு மாதிரி ஆக இப்படி இன்னும் பலபேர் பல மாதிரி பேசி படிப்பில்லாத ஓட்டர்களை மயக்கி வஞ்சித்து ஏமாற்றிப் பெற்ற ஓட்டுகளின் எண்ணிக்கையில் வந்தவர்களானதால் உண்மையில் மற்ற 9 பேர்களை பொய்யும், ஏமாற்றும், சூதும் சூழ்ச்சியுமான “அருமை” குணங்களுக்கு பிரதிநிதிகள் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

இடைக்கால மந்திரிகளை கனம் ஆச்சாரியார் மெய்மறந்து வையுமபோது ஆத்திரத்தில் அவருக்கு வேறு நல்ல வார்த்தைகள் கிடைக்காமல் “ஜனங்கள் சர்க்காருக்கு சவாரிசெய்ய குதிரைகளை கொடுத்தார்கள். ஆனால் சர்க்கார் கழுதைக்கு கடிவாளம் போட்டு விட்டார்கள்” என்று சொன்னது வாசகர்களுக்கு ஞாபகமிருக்கும்.

இடைக்கால மந்திரிகள் கழுதைகளா அல்லவா என்பது பற்றி நமக்கு இப்போது விவகாரம் வேண்டாம். ஏனெனில் அவர்கள் யாராய் இருந்தாலும் 3 மாத வாய்தாவில் அவர்கள் (இடைக்கால மந்திரிகள்) மறுபடியும் “மனிதர்கள்” ஆகிவிட்டார்கள். ஆனால் “ஜனங்கள் கொடுத்த குதிரை மேல்” இப்போது பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் சவாரி செய்கிறார்கள். ஆகவே காங்கிரஸ் மந்திரிகள் சர்க்காருக்கு சவாரி செய்யும் குதிரைகளாக ஆகிவிட்டார்கள். அக்குதிரைகளுக்கு சர்க்காரால் கடிவாளம் போட்டாய் விட்டது. அதுவும் “நன்றி விசுவாசத்துடன் உத்திரவுக்கு கீழ்ப்படிந்து நடக்கிறேன்” என்று மண்டியிட்டு அடிபணிந்து சரணாகதி அடைந்த பிறகே சர்க்கார் கடிவாளம் பூட்டி இருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த சரணாகதி மந்திரிகள் கடிவாளத்துக்கு (சர்க்காருக்கு)த்தான் பிரதிநிதிகளாகவோ - பொறுப்பாளர்களாகவோ ஆவார்களே ஒழிய ஓட்டர்களுக்கு அல்ல. பொது மக்களுக்கும் அல்ல.

இனி இவர்கள் செய்யப்போகும் காரியம் என்ன இருக்க முடியும் என்று பார்த்தால் நிலவரி விஷயத்தில் இனி புதிய வரி போட வேண்டியது தான் பாக்கி இருக்குமே ஒழிய ஒரு காசும் குறைப்பதற்கும் இடம் இருக்காது. ஏனெனில் இடைக்கால மந்திரிகள் 100-க்கு 75 வீதம் அதாவது 1 ரூபாய்க்கு 4 அணாவீதம் நிலவரி குறைத்து வரவு செலவு

கணக்குகள் சரிக்கட்டி முடிவான உத்திரவும் போட்டுவிட்டு போய் விட்டார்கள். இதை “சுதேசமித்திரன்” பத்திரிகையே ஒப்புக்கொண்டு “நடந்த வருஷத்துக்கு இல்லையாம். இனி நடக்கப்போகிற வருஷத்துக்கு தான் வரி குறைப்பாம்” என்று இடைக்கால மந்திரிகள் வரி குறைத்து விட்டதாக வெளியிட்ட உத்திரவின் மீது ஆத்திரம் காட்டி விஷமமாக எழுதியிருந்தது. ஆகவே நிலவரி விஷயம் ஏற்கனவே தீர்ந்துவிட்டது.

இனி சம்பள விஷயத்தில் சாதிக்கப் போவதாக சவடால் அடிக்கிறார்கள். என்ன குறைக்கப் போகிறார்கள்? ரூபாய்க்கு 16 அணாவாக முன் இருந்ததை சரணாகதி மந்திரிகள் ரூபாய்க்கு 192 காசாக குறைக்கப் போகிறார்கள். எப்படி எனில் 7 மந்திரிகள் 10 மந்திரிகளானார்கள்; 3 காரியதரிசிகள் 10 காரியதரிசிகளானார்கள்; இவை போதாமல் சட்டசபை மெம்பர்கள் எல்லோருக்கும் மாதம் 100 ரூபாயோ 150 ரூபாயோ வீதம் மாதச் சம்பளம் கொடுக்க திட்டம் வைத்து இருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்தச் சம்பளம் அலவன்ஸ் படி ஆகியவைகள் சேர்ந்தால் பெருமாள் பெரிய பெருமாள் ஆனமாதிரிதான் ஆகக்கூடுமே தவிர குறைபடப் போவதில்லை.

இந்த அதிக மந்திரி, அதிக காரியதரிசி என்பதெல்லாம் சரணாகதி மந்திரிசபை அதிக காலம் நிலைக்கச் செய்வதற்கு ஆக செய்யப்பட்ட சூழ்ச்சியே ஒழிய இதில் உண்மையோ நியாயமோ அவசியமோ இருக்கிறது என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. சம்பளத்திலும் முன்பிருந்ததை விட ஒரு காசும் பொது ஜனங்களுக்கு மீதியாகப் போவதில்லை. 215 மெம்பர்கள் உள்ள சபையில் இப்போது உத்தியோகத்தின் மூலமே 9 மந்திரிகள், 10 காரியதரிசிகள், 2 தலைவர்கள் ஆக 21 பேர்கள் நிரந்தர சிப்பந்திகள் ஆகிவிட்டார்கள். மொத்தம் ஐம்பது பார்ப்பனர்களில் 10 பேர்கள் இந்த சிப்பந்தி கூட்டத்தில் சேர்ந்துவிட்டதால் இனியும் மீதி உள்ள 40 பார்ப்பனர்கள் அவர்களுடன் எப்போது மிருப்பார்கள். ஆகவே 21-ம் 40-ம் 61 பேர்கள் தவிர இனி கீழ் சபையில் மெஜாரிட்டிக்கு வேண்டிய எண்ணிக்கை 47 பேர்களே ஆகும். அதற்கு ஆக சட்டசபை மெம்பர்களுக்கு சம்பளம் என்பதாக ஒரு தொகை ஏற்பாடு செய்து விட்டால் இனியும் குறைந்தது சுமார் 50, 60 பேர்களுக்கு குறையாமல் சரணாகதி மந்திரிகளை 24 மணி நேரமும் “அனுமார்” மாதிரி கைகட்டி வாய்பொத்தி சுற்றிக்கொண்டும், நத்திக்கொண்டும் திரிந்து விடுவார்கள். இந்த சூழ்ச்சிமீதுதான் “சட்டசபை மெம்பர்”களுக்கு சம்பளம் ஏற்படுத்தப் போகிறார்களாம். ஆகவே சம்பளம் குறைப்பது என்பதில் உள்ள நாணையம் மக்களை ஏமாற்றுவது தானே தவிர பணச்செலவில் ஏதாவது குறைந்துவிடுமா என்பது சந்தேகந்தான்.

நிற்க நமது நாட்டுக்கு சீர்திருத்தம் வருவதற்கு முன் 2 மந்திரிமார்கள் தான் சென்னை மாகாண நிர்வாகத்தைக் கவனித்து வந்தார்கள். அப்புறம் 3 ஆகி பிறகு 7 ஆகி இன்று 10 மந்திரிகளும், 10 வால்களுமாக 20 உருப்படிகள் ஆகிவிட்டன. பணமும் அதுபோலவே பெருகிவிட்டது.

பொறுப்பும் சின்னபின்னப்பட்டு பாழாகி “குருட்டுக் கோமுட்டி கடையில் அள்ளாதவன் பாவி” என்கின்ற மாதிரியில் போனதோடு ஒரு மதிப்பும் இல்லாமல் போய்விட்டது. எப்படியோ நடக்கட்டும். முடிவில் இன்று பார்ப்பனர்கள் வெற்றி பெற்றுவிட்டதாக மகா குதுகலத்தில் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் யாரைப்பார்த்தாலும் முகத்தில் களை வழிந்து ஓடுகின்றது. வாய் நிறையப் புன்சிரிப்பு அமிழ்ந்து கிடக்கின்றது. மனுப்பிரஜாபதி அவதரித்து விட்டதாகவே முடிவு செய்து கொண்டார்கள். இனி “கற்பகோடி” காலத்துக்கு அசைக்க முடியாதபடி பார்ப்பன ஆட்சி பலம் பெற்று விட்டதாகவே மனப்பால் குடித்து மகிழ்கிறார்கள்.

ஆனால் இந்த வைபவத்தில் பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கம் போய்விடுமோ என்று யாரும் கருதிவிட வேண்டியதில்லை. அது முழு வெற்றி பெற்று விட்டது. இனியும் உச்சத்துக்கு வரப்போகிறது. இந்த 17 வருஷ ஆதிக்கத்தின் வரவு செலவு (பாலன்ஸ்ஷீட்) கணக்குபோட்டு பொதுஜனங்களுக்கு வெளியிடுவதற்கு ஆக அந்த வேலையில் இப்போது ஈடுபட்டிருக்கிறது. முன்னிலும் அதிகமாக இயக்கம் வேலை செய்யப் போகிறது. அதற்கு ஆன எல்லா தளவாடங்களும் தயாராகின்றன. அவற்றிற்கு நம் சரணாகதி மந்திரிகளே உற்சாகமுட்டி வருவார்கள். நம் சுயமரியாதை கொள்கையும் ஒரு நாளும் ஓய்வடையவில்லை. யாரையும் ஏமாற்றிவிடவு மில்லை. புடம் போட்ட தங்கம் போல் பிரகாசமும் பரிசுத்தமும் அடைந்து வருகிறது. எல்லா மக்களும் உணரத்தகுந்த தன்மையில் ஆதிக்கத்துடன் பிரகாசிக்கப் போகிறது. யாரும் எவ்வித மனத்தளர்ச்சியோ, சலிப்போ கொள்ள வேண்டியதில்லை.

ஆனால் ஒன்று மாத்திரம் அவசியம். அதாவது பார்ப்பனரல்லாத மக்களாய் இருக்கிற ஒவ்வொருவருடையவும் கிறிஸ்தவர், முஸ்லீம், ஆதிதிராவிடர் “ஜாதி இந்துக்கள்” என்று சொல்லப்படும் எல்லாருடையவும் கடமையை - சுயமரியாதை உணர்ச்சியை பார்ப்பனரல்லாத இயக்கம் எதிர்பார்க்கிறது என்பதையும் இது ஒரு நல்ல தங்கமான சமயம் என்பதையும் உற்சாகமான உணர்ச்சியோடு வேலை செய்ய இதைவிட நல்ல சந்தர்ப்பம் இனி கிடைக்காது என்பதையும் ஒவ்வொரு பார்ப்பனரல்லாதாரும் மனதிலிருந்த வேண்டும் என்பதாகும்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 18.07.1937

பார்ப்பன நீதி

பார்ப்பனர்கள் ஆதிக்கத்துக்கு வந்தால் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்வார்கள் என்பதற்கு திருச்சி தோழர் டாக்டர் ராஜன் அவர்களை சென்னை அரசாங்க மந்திரி சபைக்கு ஒரு மந்திரியாக கனம் ஆச்சாரியார் நியமித்தது ஒரு சரியான உதாரணமாகும்.

காங்கிரசுக்கு ஆனாலும் சரி, பார்ப்பனர்களுக்கு ஆனாலும், காந்தியாருக்கு ஆனாலும் சரி பொதுவாழ்வில் ஏதாவது கட்டுப்பாடோ நாணயமோ ஒழுக்கமோ இருக்கிறதா என்பதை பொது மக்கள் சிந்தித்து பார்க்கவேண்டும் என்கின்றதற்கு ஆகவே இதை எழுதுகிறோம்.

டாக்டர் ராஜன் அவர்கள் காங்கிரசால் விலக்கி வைக்கப்பட்டவர் என்பதை வாசகர்கள் முதலில் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அடுத்தபடியாக அவர் பொதுஜனங்களால் ஒரு முனிசிபல் ஸ்தானத்துக்குக் கூட அருகதை அற்றவர் என்று தோற்கடிக்கப்பட்டிருப்பதையும் அதுவும் காங்கிரஸ் அல்லாத அபேக்ஷகருடன் போட்டிபோட்டே தோற்கடிக்கப் பட்டவர் என்பதையும் இரண்டாவதாக ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

மற்றும் இன்று அதாவது அவர் மந்திரி ஆவதற்கு முதல் நாள்வரை எந்த ஸ்தானத்திலாவது அல்லது வேறு எந்தக்காரியத்திலாவது பொது ஜனங்களின் பிரதிநிதி என்கின்ற ஹோதாவில் ஒரு அங்கத்தின ராகவோ அனுதாபியாகவோ இருந்திருந்தாரா என்பதையும் கவனித்து பார்த்து முடிவு செய்துகொண்டு அதையும் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

கடைசியாக தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி மாத்திரமல்லாமல் எல்லா இந்திய காங்கிரஸ் ஆதிக்கத்துக்குள் உள்ள எந்த ஸ்தாபனத்திலாவது வேறு யாராவது ஒரு மெம்பர் இந்த மாதிரியாக அதாவது டாக்டர் ராஜன் அவர்கள் செய்தது போன்ற மகத்தான ஒரு துரோகம் காங்கிரசுக்கு செய்தவர்கள் யாராவது இருக்கிறார்களா என்பதையும் கவனிக்க வேண்டும். இவ்வளவும் பார்த்தபிறகு டாக்டர் ராஜன் அவர்கள் விஷயம் கவனித்தால் பார்ப்பனர்கள் நீதி என்பது எப்படிப்பட்டது என்பது விளங்கும்.

டாக்டர் ராஜன் தோழர் தேவர் அவர்கள் தேர்தலில் செய்த துரோகத்துக்கு சமாதானம் சொல்லும் போது தேவர் அவர்களின் தகுதி இன்மையைப் பற்றி ஒரு வார்த்தையும் சொல்லவில்லை. மற்றென்ன சொன்னார்

என்றால் “திருச்சியில் வகுப்பு ஆதிக்கத்தையும் வகுப்புவாதத்தையும் ஒழிப்பதற்காகவே காங்கிரஸ் கட்டளையை மீறி நடந்தேன்” என்று சொன்னார். அதாவது தேவர் வகுப்புவாதி என்றும் அவருக்கு முனிசிபல் சேர்மன் வேலை ஆகிவிட்டால் அவரின் வகுப்பாகிய பார்ப்பனரல்லாத “இந்து” மக்கள் ஆதிக்கம் வலுத்துவிடும் என்றும் அதை ஒழிக்கவே அப்படிச் செய்ததாகவும் நன்றாய் விளங்கும்படி கூறினார்.

இதற்காகவே டாக்டர் ராஜனை திருச்சி காங்கிரஸ்கமிட்டி, தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி, எல்லா இந்திய வேலைக் கமிட்டி, பார்லிமெண்டரி போர்ட் கமிட்டி ஆகிய எல்லா ஸ்தாபனங்களும் குற்றவாளியாக்கி காங்கிரஸ் சம்மந்தத்தில் இருந்து விலக்கிவைத்தன. அவ்வளவு மாத்திரமல்லாமல் தோழர் சி.ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்களும் “தாங்கமுடியாததும் மன்னிக்க முடியாததுமான துரோகத்தை டாக்டர் ராஜன் செய்துவிட்டதால் டாக்டர் ராஜன் அவர்களை தண்டிப்பது மாத்திரமல்லாமல் இப்படிப்பட்ட கட்டுப்பாடற்ற மானமற்ற ஸ்தாபனத்தில் தான் அங்கத்தினராய் இருப்பது மானக்கேடான காரியம்” என்று கருதி “இன்று முதல் காங்கிரஸ் கமிட்டி சம்மந்தமான எல்லாக் காரியங்களில் இருந்தும் விலகிக்கொண்டேன்” என்று விளம்பரப்படுத்திவிட்டு காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்தில் இருந்து விலகிக்கொண்டார்.

இன்றும் அதாவது தேர்தலுக்கு அபேக்ஷகராய் நிற்கும் வரையில் கனம் ஆச்சாரியாருக்கு காங்கிரசில் எந்த ஸ்தாபனத்திலும் எந்த சம்மந்தமும் இல்லை. அப்படிப்பட்டவரை (ஆச்சாரியாரை) தேர்தலுக்கு நிற்கும்படி காங்கிரஸ் கமிட்டியில் வேண்டிக் கொள்ளப்பட்டதாக தந்திரம் செய்து அவர் அவ்வேண்டுகோளை ஒப்புக்கொண்டது ஒரு பெரிய தியாகம் என்றும் தேசத்தின் அதிர்ஷ்டவசம் என்றும் பார்ப்பனப் பத்திரிகைகளும் கூலிப் பத்திரிகைகளும் கூப்பாடு போடச் செய்து உள்ளே வந்து புகுந்துகொண்டார். தோழர் சி.ஆர். ரெட்டியார் அந்த தொகுதிக்கு அதாவது சர்வகலாசாலைத் தொகுதிக்கு தகுதியுடையவராய் இருந்தும் அவரை ஏன் காங்கிரஸ் பார்லிமெண்டரி போர்டு நியமிக்கவில்லை என்ற கேள்வி எழுந்தபோது “ரெட்டியார் ஏன் விண்ணப்பம் போடவில்லை” என்று இதே பார்ப்பனரும் பார்ப்பனப் பத்திரிகைகளுமே கேட்டன.

ஆனால் விண்ணப்பமே போடாமல் இருந்தவரும் காங்கிரஸ் கமிட்டிகளின் சம்மந்தங்களையே விட்டுப் போனவருமான ஆச்சாரியாரை மாத்திரம் எப்படி வலிய அழைத்து நிறுத்தினார்கள் என்றால் அதற்கு பதில் இல்லை. ஆனால் ஆச்சாரியார் சம்மதித்தது தான் தேசத்தின் பாக்கியம் என்று சொல்லப்பட்டது.

கல்வியிலாகாவுக்கு சகல விதத்திலும் தகுதி உள்ளவரும் அவ்விஷயங்களில் அனுபவமும் நுபுணத்துவமும் உள்ளவரும் தென்னாட்டில் காங்கிரசுக்கும் காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்துக்கும் தலைவராய்

இருந்தவருமான ஒரு பார்ப்பனரல்லாதார் இருப்பது காங்கிரஸ் பார்லிமெண்ட் கமிட்டிக்கு தெரியாமல் போய் எங்கேயோ ஓடிப்போய் மறைந்து கொண்டிருந்தவரும் கல்வி இலாகாவில் அனுபவம் இல்லாதவருமான ஒருவர் மாத்திரம் கண்ணுக்குத் தென்பட்டு அவருக்கு விண்ணப்பம் போட்டு அழைக்கப்பட்டது என்றால் இதில் உள்ள பார்ப்பன நீதி எப்படிப்பட்டது என்பதை நாம் வாசகர்களுக்கு விளக்கவேண்டியதில்லை.

நிற்க, அதுபோலவே தோழர் காந்தியாரும் காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்தில் தனக்கு ஒரு சாதாரண அங்கத்தினர் ஸ்தான சம்மந்தம் கூட இல்லை என்றதோடு காங்கிரஸ் சம்மந்தமான காரியங்கள் எதற்கும் அபிப்பிராயமோ ஆலோசனையோ சொல்ல தான் எந்த விதத்திலும் அருகதை இல்லை என்றவருமான காந்தியாரை இன்று தேர்தல் வெற்றிபெற்றவுடன் காங்கிரசுக்கு அபிப்பிராயம் சொல்லவும் ஆலோசனை சொல்லவும் தகுதி உடையவராக ஆக்கிவிட்டது என்பதான காரியங்கள் ஏதாவது நீதியையோ கட்டுப்பாட்டையோ ஒழுக்கத்தையோ கொண்டு நடைபெறுகிறதா அல்லது பார்ப்பனர்கள் இஷ்டம் எதுவோ அதுதான் சட்டம், அதுதான் ஒழுக்கம், அதுதான் நீதி, அதுதான் கட்டுப்பாடு என்கின்ற பார்ப்பன எதேச்சாதிகாரத்தைக் கொண்டு நடைபெறுகிறதா என்று பார்க்கும்படி வாசகர்களைக் கேட்கின்றோம்.

ஆகவே காங்கிரசின் ஆதிக்கம் உண்மையிலேயே காங்கிரசினிடத்தில் இல்லை என்பதும் காங்கிரசில் சம்பந்தமில்லாதவரிடத்திலும் காங்கிரஸ் கமிட்டிகளில் எதிலும் சம்பந்தமில்லாதவரிடத்திலுமே இருந்து அவர்களால் சர்வாதிகாரம் செய்யப்பட்டு வருகிறது என்பதும் இதிலிருந்து விளங்கும்.

நிற்க, எப்படியோ ஒரு விதத்தில் காங்கிரஸ் வெற்றி பெற்று மந்திரிகள் நியமிக்கப்படும் காலத்தில் தோழர் கனம் ஆச்சாரியார், டாக்டர் ராஜன் அய்யங்காரை ஒரு மந்திரியாக்க வேண்டும் என்று கருதினார் என்றால் அதற்கு தோழர் டாக்டர் ராஜனும் சம்மதித்தார் என்றால் கனம் ஆச்சாரியாரும் டாக்டர் ராஜனும் தோழர் தேவர் சேர்மென் தேர்தலில் கோபித்துக்கொண்டதும், விலகிக்கொண்டதும் உண்மையான காரியங்களா அல்லது ஒருவருக்கொருவர் பேசி வைத்துக்கொண்டு தேவரை ஒழிப்பதற்கும் பார்ப்பனரல்லாதார் மேலுக்கு வருவதை அடக்கி ஒடுக்கி நசுக்குவதற்கும் அப்பொழுதிருந்தே - அதற்கு முன்பிருந்தே செய்து வந்த சதியாலோசனையா? என்பதை சொந்த புத்திகொண்டு யோசித்துப்பார்க்க வேண்டுகிறோம்.

கனம் ஆச்சாரியார், டாக்டர் ராஜன் அவர்களுக்கு மந்திரி வேலை கொடுத்ததற்கு காரணம் சொல்லும்போது “டாக்டர் ராஜன் அவர்களுடைய சேவையை இனியும் பொதுஜனங்கள் அனுபவிக்காதபடி தடை செய்வது நியாயமல்ல என்று கருதியே அவருக்கு மந்திரி வேலை கொடுத்தேன்” என்று சொல்லுகிறார். அதோடு தனக்குத் திடீரென்று தெய்வீகமாக அப்படித் தோன்றிற்றாம். அதனால் திடீரென்று கொடுத்தாராம்.

இது இப்படி இருக்க டாக்டர் ராஜன் அவர்கள் தான் மந்திரி பதவி ஏற்றுக் கொண்டதற்கு காரணம் சொல்லுகையில் “எனது மாபெருந்தலைவர் கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியார் ஆக்கிணையை நான் இதுவரை மீறினது கிடையாது. ஆகையால் தலைவரிடமிருந்து ஆக்கிணை வந்தவுடன் ஏற்றுக்கொண்டேன்” என்று சொல்லியிருக்கிறார். இவை காங்கிரஸ் பத்திரிகையில் உள்ள வாக்கியங்கள். இவ்விருவர்கள் சொல்லுவதும் இப்போது உண்மை என்றே வைத்துக்கொள்வோம்.

ஆனால் அந்தக்காலத்தில் அதாவது திருச்சி முனிசிபல் தேர்தல் காலத்தில் டாக்டர் ராஜன் அவர்கள் அவரது மாபெருந் தலைவரான ஆச்சாரியார் பேச்சை மீறி பொது நாணயத்தையும் ஒழுக்கத்தையும் மீறி துரோகம் செய்வானேன் என்பதையும் கனம் ஆச்சாரியார் சொல்லுகிறபடி டாக்டர் ராஜனின் சேவை தேசத்துக்கு அவசியமாய் இருந்தால் அந்தக் காலத்தில் அதாவது ஆச்சாரியார் கோபித்து துறவு பூண்ட காலத்தில் இதைச் சொல்லித் தானும் துறவு பூணாமல் டாக்டரையும் விலக்காமல் ஏன் இருந்திருக்கக் கூடாது என்பதையும் யோசித்துப் பார்க்கும்படி வாசகர்களை வேண்டுகிறோம்.

எனவே இருவரும் உள்ளுக்குள்ளாகவே பேசி வைத்துக்கொண்டே தமிழ் மக்கள் தலையில் பெரும் பாராங்கல்லைப் போடும் சூழ்ச்சிக்கு ஆகவே அம்மாதிரி வேஷமாய் நடந்து கொண்டார்கள் என்பது கண்ணாடிபோல் விளங்குகிறது. நிற்க,

காங்கிரஸ் கமிட்டிக்கு ஆவது காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்துக்கு ஆவது ஏதாவது நாணயமோ ஒழுக்கமோ கட்டுப்பாடோ ஒழுங்குமுறையோ இருக்கிறதா என்று யோசித்துப் பார்க்கும்படியும் வாசகர்களை வேண்டிக் கொள்ளுகிறோம்.

அதாவது டாக்டர் ராஜன் அவர்கள் செய்த துரோகம் இதுவரை எந்த காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்திலும் எந்த காங்கிரஸ்வாதியாலும் செய்திருக்க முடியாத செய்திராத மாபெரும் துரோகம் என்பதாக காங்கிரஸ் ஸ்தாபனங்கள் எல்லாம் கருதி அவரை நீக்கி இருக்கிறது என்று முன்னமேயே குறிப்பிட்டோம். அப்படி இருக்க இந்த ஸ்தாபனங்களில் ஏதாவது பார்லிமெண்டரி போர்ட்டாவது டாக்டர் ராஜன் அவர்களை மந்திரியாக நியமிக்குமுன் ஒரு சமாதானம் கேட்டு அல்லது அவராலாவது ஒரு மன்னிப்பு கடிதமோ வருத்தம் தெரிவிக்கும் கடிதமோ பெற்றதா என்று கேட்கின்றோம். செய்த தவறுதலுக்கு வருந்தாத ஒருவருக்கு காங்கிரசில் மதிப்புள்ள உயர் பதவி கொடுப்பதாயிருந்தால் அவர் செய்த தவறுதலை காங்கிரஸ் ஸ்தாபனம் தவறு என்று கருதவில்லை என்றுதான் அர்த்தமாக வேண்டும். அல்லது காங்கிரஸ் அத்தவறுதலை மன்னித்துவிட்டது என்று கருத வேண்டுமானால் டாக்டர் ராஜன் செய்த தவறுதலை விட மிக மிக குறைவான தவறுதல்கள் செய்தவர்களையெல்லாம் உடனே மன்னித்து பதவிகள் அளிக்க வேண்டும்.

உதாரணமாக தோழர் மேஹர் அலி அவர்கள் சட்டம் மீறிய குற்றத்திற்கு தண்டிக்கப்பட்டார். காங்கிரசு சர்க்கார் அக் குற்றவாளியின் சமாதானம் கேட்காமலும் குற்றவாளி விருப்பத்தை கேட்காமலும் அப்பீல் அதிகாரிகளினுடையவும் நிருவாக அதிகாரிகளினுடையவும் அபிப்பிராயங்களை அவமதித்து உடனே விடுதலை செய்து விட்டது.

இதன் கருத்து என்னவென்றால் தோழர் மேஹர் அலி செய்தது குற்றமல்ல. அந்த காலத்துக்கு அப்படித்தான் செய்ய வேண்டி இருந்தது. இப்போது இனி அப்படிச் செய்வதற்கு இடமிராது என்று கருதியதாகும். அதுபோல் டாக்டர் ராஜன் அவர்கள் அந்த சமயத்தில் செய்தது குற்றமல்ல என்று கருதினால் அதை விட குறைவான குற்றம் செய்தவர்களுக்கும் காங்கிரஸ் விடுதலை அளிக்க வேண்டும். அப்படிக்கு இல்லாமல் பார்ப்பனருக்கு அதிலும் அய்யங்காருக்கு ஒரு நியாயம் என்று ஆச்சாரியார் முடிவு செய்வதும் அதைப்பற்றி எந்த காங்கிரஸ் ஸ்தாபனமும் அபிப்பிராயம் கூறாமல் கண்டிக்காமல் வாய் மூடிக்கொண்டிருப்பதும் என்றால் காங்கிரசில் பார்ப்பனரல்லாதார் நிலை எவ்வளவு கேவலமாகவும் இழிவாகவும் இருக்கிறது என்பதோடு காங்கிரசில் உள்ள பார்ப்பனரல்லாதாரின் சுயமரியாதை உணர்ச்சி எவ்வளவு கேவலமானதாக இருக்கிறது என்றும் யோசிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

காங்கிரஸ் சட்டத்தை - ஒழுங்கை - கட்டுப்பாட்டை மீறி பார்ப்பனரல்லாதாருக்கு தீங்கிழைத்தவருக்கு காங்கிரசில் மந்திரி பதவி அளிப்பது என்றால் ஜனரல் டயருக்கு பிரிட்டிஷார் தங்கத்தில் வாள் அளித்ததைப்பற்றி எந்த காங்கிரஸ் இந்தியன் குறைகூற முடியும் என்று கேட்கின்றோம்.

ஆகவே இன்று காங்கிரசின் நீதியோ, காந்தி நீதியோ, ஆச்சாரியார் நீதியோ, அல்லது பார்ப்பன நீதியோ எப்படி இருக்கிறது என்பதை உணர இதை நன்றாய் ஆலோசித்துப் பார்க்கும்படி வாசகர்களுக்கு விண்ணப்பித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 25.07.1937

பார்ப்பன ஆட்சி தேவேந்திரன் சபை

தேவேந்திரன் – தேவர்கள் சம்பாஷணை

- சித்திரபுத்திரன்

தேவேந்திரன் கொலுமண்டபத்துக்கு தேவர்கள் வந்து கூடிவிட்டார்கள்.

தேவேந்திரன் வந்து விட்டான். தேவர்கள் எழுந்து ஜெய ஜெயீபவா கூறி அக்ஷதை புஷ்பம் வீசுகிறார்கள். தேவேந்திரன் ஆசனத்தமருகிறான்.

தேவர்கள் வாழ்த்துக்கூறி அமருகிறார்கள்.

தேவேந்திரன்:- தேவர்களே! உங்கள் எல்லோருடைய ஆசீர்வாதத்தாலும் எனது அரிய தவத்தாலும் இந்த அரிய தேவேந்திர பதவியை அடைந்திருப்பதோடு இந்திராணியையும் அடைந்து இன்பமாகவும் பெருமையாகவும் வாழ்கிறேன் அல்லவா?

தேவர்கள்:- ஆமாம் பிரபு! எங்களுடைய பூரண ஆசீர்வாதமும் தங்களுடைய அரிய தவ மகிமையும் இருக்கும்போது தங்களுக்கு என்ன குறை ஏற்படப் போகிறது?

தே-ன்:- சபாஷ்! நன்றாய் சொன்னீர்கள். உலகில் எனக்கு மேல் எவன் இருக்கப்போகிறான்? எவனை இருக்க விடுவேன் நான்?

ரம்ப சந்தோஷம். ரம்ப திருப்தி. உலகம் எப்படி நடக்கின்றது?

தே-ர்:- பிரபு! தங்கள் ஆக்கினை சொர்க்க மத்திய பாதாளம் ஆகிய மூன்று லோகங்களிலும் ராம பாணம் போல் நடந்து வருகிறது. என்றாலும்,

தே-ன்:- உம் என்ன, சங்கதியைச் சொல்லுங்கள்.

தே-ர்:- சொல்லுகிறோம். அதற்கு ஆகவே இன்று தேவரீர் ராஜ சபையை நாடி வந்திருக்கிறோம்.

யுகாந்திர காலமாக தேவர்களாகிய நாங்கள் தங்கள் ஆக்ஷியின் கீழ் யாதொரு குற்றமின்றி கவலையற்று உயிர் வாழ்ந்து வந்தோம்.

அவ்வப்போது ஏதாவது ராக்ஷதர்களாலும் அசுரர்களாலும் எங்களுக்கு ஏதாவது சங்கடங்களோ தொல்லைகளோ ஏற்படுமானால் தங்களுடைய உதவியினால் அவர்கள் அடக்கப்பட்டு நசுக்கப்பட்டு

ஊழி, ஊழி காலத்துக்கும் தலை எடுக்கவொட்டாமல் செய்து மிகவும் கவலையற்று வாழ்வோம். ஆனால் இந்த காலத்தில் தலை கீழாக மாறிவிட்டது. தர்மம் குன்றிவிட்டது. வர்ணமுறை கெட்டுவிட்டது. தேவர்கள் அசுரர்கள் என்கின்ற பேதம் அழிக்கப்படுகிறது. நாங்கள் என்ன செய்வது என்பது தெரியவில்லை. ராக்ஷதர்கள் ஆதிக்கத்துக்கு வந்துவிட்டார்கள். தேவதாசி முறைகளை கூட ஒழித்து விட்டார்கள் என்றால் வேறு என்ன கொடுமை வேண்டும் பிரபு?

தே-ன்:- அப்படியா? அவர்களை ஒழிக்க நீங்கள் தவம் செய்யக்கூடாதா? யாகம் செய்யக் கூடாதா? கடுமையான சாபங்கள் கொடுக்கும் படியான உங்கள் தவ மகிமை என்ன ஆயிற்று? மித்திர தந்திர சக்தி என்ன ஆயிற்று? கேட்பதற்கே ஆச்சரியமாய் இருக்கிறதே உங்கள் குறைகள்!

தே-ர்:- தேவேந்திர பூபதியே! கலி பிறந்தது என்று கருதி அதை ஒழிக்க ஏதோதோ காரியங்கள் செய்து மனுதர்ம சாஸ்திரம் செய்து புராண இதிகாசங்கள் கற்பித்து அசுரர்களை ஏய்த்து அடக்கி ஒடுக்கி வந்தோம். அசுரர்களில் செல்வர்களாய் இருப்பவர்களின் பொருளை கோவில், குளம், உற்சவம், திதி திவசம், சடங்கு முதலிய காரியங்களால் அவைகளைக் கறந்து அடக்கி அடிமைப்படுத்தி வந்தோம். அவைகளை எல்லாம் ஒழிக்க சுயமரியாதை ராக்ஷதன் தோன்றி மூர்ச்சையாகும்படி செய்து விட்டான். இனி நாங்கள் என்ன செய்ய போகிறோம், எப்படி வாழப் போகிறோம் என்பது தெரியவில்லை. தங்களையே சரண் அடைகின்றோம்.

தே-ன்:- உங்கள் குறைகளைக் கேட்க நானும் பயப்பட வேண்டிய வனாய் விட்டேன். என்கதி என்ன ஆகும் என்பதும் கவலைப்படத் தக்கதாக வல்லவா இருக்கிறது?

தே-ர்:- ஆமாம் பிரபு! சுயமரியாதை இராக்ஷதன் தங்கள் வேகத்தையே அழித்து விட்டான். தங்கள் இருப்பையும் ஒழிக்க ஆரம்பித்து அரைவாசி இடித்தெறிந்து விட்டான்.

தே-ன்:- அப்படியா? ஆனால் நாம் சுமமா இருக்கக் கூடாது. உடனே நாம் எல்லோரும் யோசித்து ஒரு யுக்தி கண்டுபிடிக்க வேண்டும். என்னவென்றால் அசுரர்களிலேயே ஒருவனைப் பிடித்து தேவனாக்கி - ஏன்? தேவேந்திரனாகவே ஆக்கி நாம் எல்லோரும் வியாதிக்கு மருந்து சாப்பிடுவது போல் அவன் அடிபணிந்து நானுள்பட எல்லோரும் அவனுக்கு பல்லக்கு சுமந்து அவனையே தேவேந்திரனாக்கி அவன் மூலமாகவே அசுரர்களைக் கொன்று அழித்து விடலாம் கொண்டு வாருங்கள்; ஒரு நல்ல அடிமையான அசுரனைப் பிடித்து அவனுக்கு தேவேந்திர பட்டம் சூட்டுவதாகத் தெரிவித்துக்கொண்டு வாருங்கள். ஏன் என்றால் முள்ளை முள்ளினால் குத்தித்தான் எடுக்க வேண்டும்.

அதுபோல் அசுரர்களை அசுரர்களால் தான் ஒழிக்க வேண்டும். இந்த மாதிரிப் போர்களும் தொல்லைகளும் இன்று நேற்று ஏற்பட்டதல்ல. யுகாந்திரகாலம் தொட்டு இது மாதிரியே அசுரர்கள் செய்து வந்ததாகவும் அதற்கு இதுபோன்ற முறையை கையாடி வெற்றி பெற்றிருப்பதாகவும் ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. போய் ஒரு அசுரனைப் பிடித்து வாருங்கள்.

தே-ர்:- இதோ பிடித்து வந்து விட்டோம். சரியான அடிமை; சற் சூத்திரர். தங்கள் இஷ்டம் போல் இந்த அசுர அடிமையை பயன் படுத்தலாம்.

தே-ன்:- ஏ அசுரனே! நீ உங்கள் சமூகத்தை விட்டு நம்மிடம் சரணடைந்ததாக இந்த தேவர் குழாங்கள் சொல்லுகிறார்கள். உண்மைதானா? பரிசுத்தமான அடிமையாய் இருப்பாயானால் உன்னை மகாத்மாவாக்கி தெய்வீகத்தனம் பொருந்தியவன் என்று சொல்லும்படியாக ஆக்கி 33 கோடி தேவர்களையும் உன்னைப் பணியும்படி ஆக்குவேன். நன்றி விஸ்வாசத்தோடு நம்பிக்கைத்துரோகம் செய்யாமல் நடந்துகொள்வாயா?

அசுரன்:- அப்படியே செய்வேன்.

தே-ன்:- பிரமாணமாக சத்தியமாக சொல்லு.

அ-ன்:- சத்தியமாக நான் நிபந்தனை இல்லாத அடிமையாக இருந்து இந்த தேவர்களுக்கு ஆயுள் காலமெல்லாம் தொண்டுசெய்து வருகிறேன்.

தே-ன்:- சரி, இன்று முதல் இந்த அடிமையை நாம் ஏற்றுக் கொண்டோம். இவனுக்கு மகாத்மா பட்டமளித்து இருக்கிறோம். இன்று முதல் மகாத்மா என்று அழைக்கப்படவேண்டியது. இந்த அடிமையை ஆயுதமாககொண்டு அசுரக் கூட்டங்களை அழித்து நமது மறு ஆக்ஷியை புனருத்தாரணம் செய்யக் கடவீர்கள். நான் சென்று வருகிறேன்.

தே-ர்:- பிரபு இனியும் பலர் இப்படிப் பட்டவர்கள் வேண்டுமா?

தே-ன்:- தேவலோகம் பூராவுக்கும் இவனை நியமித்துள்ளோம். மற்றபடி அவரவர்கள் எல்லைக்கு அவரவர்கள் நியமித்துக்கொள்ள வேண்டியது. அந்தப்படி நீங்கள் நியமித்துக்கொள்பவர்களை விபீஷணர் போல் கருதி தேசியவாதிகள் என்னும் பட்டம் கொடுத்து அவர்களை பயன்படுத்திக்கொள்ளுங்கள்.

தே-ர்:- இப்படிப்பட்ட இவர்கள் தவிர ஆங்காங்கு வீதிவீதியாய் சுற்றி தேவரீருக்கும் எங்களுக்கும் ஜே போடவும் விருதுகள் பிடிக்கவும் ஆள்கள் வேண்டுமே.

தே-ன்:- இதற்குத்தானா ஆள் கிடையாது? தெருவில் சோமாறியாய் திரியும் சோற்றுக்கில்லாத ஆள்களைப் பிடித்து அவர்களுக்கு தேசிய வீரர்கள், ஆஞ்சனேய வீரர்கள் என்று பட்டம் கொடுத்து கையில் கொடி விருதுகள் கொடுத்து பயன்படுத்திக்கொள்ளுங்கள்.

தே-ர்:- தாங்கள் சொன்ன யோசனைகள் மிகவும் தங்கமான யோசனைகள். அப்படியே செய்கிறோம். ஆனால் ஒரு குறையை எப்படி நிவர்த்திப்பது? எங்களுக்கு தெரியவில்லையே.

தே-ன்:- என்ன சொல்லுங்கள் அதற்கு தகுந்த உபாயம் சொல்லுகிறேன்.

தே-ர்:- பிரபு! சோமாறி கூட்டங்களை தேசிய வீரர்கள் ஆக்கச்சொன்னீர்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு சாப்பாட்டுக்கு வழி?

தே-ன்:- இதுதானா கஷ்டம்? நம் சபையில் உள்ள ரம்பை, ஊர்வசி, மேனகை, திலோர்த்தமை முதலிய பெண்களை விட்டு ஆடவும் பாடவும் செய்து அதற்கு ஆக டிக்கட் போட்டு வசூல் செய்யுங்கள். மற்றும் நமது ஸ்பரிசம் பட்டாலே மோக்ஷம் கிடைக்கும் என்று கருதி இருக்கும் நடனப் பெண்கள் அடியார் பெண்கள் ஆகியவர்களை அழைத்துக்காட்டி, அவர்கள் மூலமும் பணம் வசூல் செய்யுங்கள். இவர்களை யாராவது இழிவாய்ப் பேசினால் தேவர்கள் வீட்டு நங்கையர்களை ஆடவும் பாடவும் செய்து வசூல் செய்யுங்கள் - இவ்வளவும் போராவிட்டால் தேவர்களிலேயே உள்ள சங்கீத சிகாமணிகளைக் கொண்டு பாடச்செய்து பணம் வசூல் செய்யுங்கள். இவைகூடவா உங்களுக்கு தெரியாது?

தே-ர்:- பிரபு! இந்தக் கூட்டத்துக்கு வேறு பணம் கொடுக்க வேண்டுமே! அதற்கென்ன செய்வது?

தே-ன்:- இதுதானா மகா கஷ்டம்? வைரக் கற்கள் பதித்த தங்கப் பதக்கம் (மெடல்) தருவதாய் கூப்பிட்டு பாடச் செய்து பிறகு பித்தளைக்கு முலாம் பூசிக்கொடுத்து விரட்டி விடுங்கள்.

தே-ர்:- சரி பிரபுவே! அவன் கூப்பாடு போட்டால் என்ன செய்வது?

தே-ன்:- எவனாவது கூப்பாடு போட்டால் அவனை ஒழிக்கத்தானா தெரியாது. நம்மிடமுள்ள வஜ்ஜிராயுமாகிய 'தேசத் துரோகி' என்கின்ற பட்ட ஆயுதம் இருக்கிறதே அதைக்கொண்டு அவர்களை ஒழித்து விடுங்கள்.

தே-ர்:- சரி, பிரபு அப்படியே செய்கிறோம். இன்னும் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அதையும் தெரிவித்து பரிகாரம் தேடிக்கொள்ள வேண்டியதாய் இருக்கிறது. ஆனால் நித்திய கர்ம அனுஷ்டானங்களுக்கு நேரமாய்விட்டது. மறுபடியும் வருகிறோம். எங்களுக்கு விடை கொடுங்கள்,

தே-ன்:- நல்லது போய்வாருங்கள். அசுரர்களை ஒழிக்க - அழிக்க அவர்களைக் கொண்டே அவர்களை அழிக்க வேண்டும். ஆதலால் நீங்கள் நேரில் கலந்து கொள்ளாதீர்கள் போய் வாருங்கள்.

முதல் காக்கி முடிந்தது. அடுத்த காக்கி ஒரு நாளைக்கு வரும்.

குடி அரசு - உரையாடல் - 25.07.1937

கைதிகள் விடுதலை

அரசியல் கைதிகளை காங்கிரஸ் அரசாங்கம் விடுதலை செய்கின்றது. இதற்கு பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் மேலொப்பம் போடுகின்றது. இதன் காரணம் என்ன என்பது மக்களுக்கு விளங்க வேண்டாமா? இதிலிருந்து பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் பணிந்துவிட்டதாக யாரும் நினைத்துவிடக் கூடாது. அப்படி நினைப்பது களிமண் தலையேயாகும். பிறத்தியாரை அந்தப்படி நம்பும்படி யாராவது எடுத்துச் சொல்வது வடிகட்டின முட்டாள்தனமோ இல்லாவிட்டால் அயோக்கியத்தனமோ ஆகும்.

ஏனெனில் காங்கிரசானது 14.7.37-ல் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தை சரணாகதி அடைந்து “அரசாங்கத்துக்கும் சட்டதிட்டத்துக்கும் அரசருக்கும் கட்டுப்பட்டு பக்தி விசுவாசமாய் நடந்துவருகிறேன்” என்று சத்தியம் செய்து கொடுத்து விட்டு அரசாங்கத்தின் அபயம் பெற்றுக்கொண்ட பிறகு அதற்கு முன் செய்த குற்றங்களுக்கு ஆக தண்டிக்கப்பட்டவர்களை பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் 1/2 வினாடி யாவது ஜெயிலில் வைத்திருக்க அவசிய மென்ன? என்று கேட்கின்றோம்.

உப்பு சத்தியாக்கிரகத்தின்போது ஜெயில் வைக்கப்பட்ட கைதிகளை காந்தியார், இர்வின் பிரபுவிடம் “இனி உப்பு காச்சுவதில்லை, மறியல் செய்வதில்லை, உத்திரவு மீறுவதில்லை, சத்தியாக்கிரகம் செய்வதில்லை” என்று வாக்குறுதி கொடுத்து கையெழுத்து போட்டுவிட்டு வந்தவுடன் (காங்கிரஸ் சர்க்கார் இல்லாமலேயே) எல்லோரும் விடுதலை அடைந்து விட்டார்கள். ஆகையால் இனி அரசியல் கைதி என்பதாக ஒரு கைதி காங்கிரஸின் பேரால் ஜெயிலில் இருக்க இடமே இல்லை. காங்கிரஸ் ராஜவிசுவாசப் பிரமாணம் செய்தபிறகு காங்கிரஸ் ராஜத் துரோக கைதி ஜெயில் இருக்கவும் வைக்கப்படவும் இடமே இல்லை. சர்க்காரை ஆதரித்து எழுதித் தீரவேண்டிய நிலைமை காங்கிரஸ் பத்திரிகைகளுக்கு ஏற்பட்டு விட்டது. காங்கிரஸ் பத்திரிகைகளுக்கு இனி ஜாமீன் கேட்கவேண்டிய அவசியமே இல்லை. வாங்கியதையும் திருப்பி கொடுத்து விட வேண்டியதுதான்.

அதுபோலவே காங்கிரஸ் தொண்டர்களுக்கோ காங்கிரஸ் பொதுஉடமை - அபேதவாதிகளுக்கோ சர்க்கார் சி.ஐ.டி.களும் இனி

போடவேண்டிய அவசியமில்லை. எந்த சர்க்காரும் தங்களை முழு சரணாகதி அடைந்தவர்களுக்கு காவலோ நிபந்தனையோ ஏற்படுத்த மாட்டார்கள்.

ஆகையால் இதில் எவ்வித அதிசயமோ சுயேச்சை புத்தியோ கிடையாது என்பதோடு இந்த விடுதலை காரியம் பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் அதிகாரிகளிடம் இருந்தே வெளியானதாகும் என்பதை வாசகர்கள் உணர வேண்டும். இதைபற்றிய ரகசியங்கள் இன்னும் சில பின்னால் வரும்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 25.07.1937

“15 நாளில் 8 காரியங்கள்”

சென்னை சரணாகதி மந்திரி சபை 15 நாளில் 8 நன்மையான காரியங்கள் சாதித்துவிட்டதாக ஒரு சென்னை காங்கரஸ் பத்திரிகை சவடால் ஜம்பம் அடித்துக் கொள்ளுகிறது. அவ்வெட்டுக் காரியங்களாவன:-

1. மேஹர் அலி விடுதலை.
2. சேலம் ஜில்லாவில் பூரண மதுவிலக்கு.
3. சென்னை மெடிகல் காலேஜுக்கு இந்திய பிரின்ஸ்பால்.
4. கொத்தப்பட்டணம் கைதிகள் விடுதலை.
5. எல்லா கைதிகளுக்கும் மோர்.
6. ஸ்தல ஸ்தாபன தேர்தலில் கலர் பெட்டி.
7. பத்திரிக்கைகள், பிரஸ்கள் ஜாமீன் வாபஸ்.
8. ஜில்லா போர்டுகள் பிரிவினை கிடையாது.

ஆக இந்த எட்டு காரியங்கள் 15 நாளில் சாதித்து விட்டதாக எழுதி அதன் பெருமை காங்கரஸ் (சரணாகதி) மந்திரிகளுக்கே உரியதென்றும் கூறுகிறது. இதன் யோக்கியதையை சற்று அலசிப் பார்ப்போம்.

முதலாவதாக மேஹர் அலி விடுதலை, கொத்தப்பட்டணம் கைதிகள் விடுதலை, பத்திரிகை ஜாமீன், பிரஸ் ஜாமீன் வாபஸ், ஆகிய 3 காரியங்களையும் பற்றி யோசிப்போம். இம்மூன்று காரியமும் ஒரு தலைப்புக் கொண்டது. அதாவது சர்க்காருக்கு விரோதமாகவும், சர்க்கார் சட்டதிட்டங்களை உத்திரவுகளை லக்ஷ்யம் செய்யாமலும் சர்க்கார் மீது ஜனங்களுக்கு அதிருப்தியும் துவேஷமும் ஏற்படும்படியாகவும் பிரிட்டிஷார் வெள்ளைக்கார வகுப்பார் ஆகியவர்களின் மீது துவேஷம் ஏற்படும்படியாகவும் காங்கிரஸ் காரர்கள் நடக்காமல் இருப்பதற்கு ஆக சர்க்காரார் செய்து கொண்ட அடக்கு முறை சட்டத்தின்படி எடுத்துக்கொண்ட காரியங்களாகும். ஏனெனில் காங்கரஸானது அரசாங்கத்தை சரணாகதி அடைந்து அரசாங்கத்துக்கு பக்தி விஸ்வாசப் பிரமாணம் செய்து கொடுத்து சர்க்காரை அபயம் அடையும் வரை காங்கரஸ் மீது பிரிட்டிஷ் சர்க்காருக்கு அடக்குமுறை சட்டங்கள் செய்து அடக்கி ஆள வேண்டிய அவசியமிருந்தது.

காங்கரஸ் சர்க்கார் அடக்கு முறைக்கு முகங்கொடுக்க யோக்கியதை இல்லாமல் முதுகு காட்டி ஓடி சரணாகதி அடைந்த பிறகு காங்கரஸின் சர்வாதிகாரியான காந்தியார் “பிரிட்டிஷுக்கும் இந்தியாவுக்கும் ஒரு மயிர்க்கால் அளவு மன அதிருப்தி ஏற்படுவதாய் இருந்தாலும் என் உயிரை விட்டு விடுவேன்” என்று பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு வாக்குறுதி கொடுத்த பின்பும் காங்கரஸின் பெயரளவுக்கு (டம்பி) தலைவரான ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் “நான் காங்கரஸுக்கு தலைவனானதிலாலேயே என்னுடைய கொள்கைகளை காங்கிரஸில் வலியுறுத்துவேன் என்று யாரும் கருதி விடாதீர்கள்” என்று அறிக்கை வெளியிட்டு விட்டு காங்கரஸ்காரர்களை ஏகாதிபத்திய அஸ்திவாரமாகிய சர்க்கார் (சட்டசபை) மண்டபத்துக்குள் சென்று ஏகாதிபத்திய சக்கரவர்த்திக்கும் அவர் தம் பின் சந்ததிக்கும் வாழ்த்துக் கூறி பக்திவிஸ்வாசப் பிரமாணம் செய்து அவரது சட்ட திட்டங்களுக்கு கட்டுப்பட்டு நடப்பதாய் அடிமை முறிச்சீட்டு எழுதிக் கொடுத்து அந்தப்படியே நடவுங்கள் என்று தேச மக்களுக்கும் மக்கள் “பிரதிநிதி”களுக்கும் ஸ்ரீமுகம் விட்டபிறகும், தேசீய வீரர்களுக்கும் தேசபக்தர்களுக்கும் அந்நிய ஆட்சியில் அரைவினாடி இருப்பதும் அவமானமாய் கொண்ட இந்திய வீராங்கனைகளும் சர்க்காருக்கும் அன்னிய ஆட்சிக்கும் சாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செய்து சரணாகதி அடைந்து விட்ட பின்பும் அடக்கு முறைகள் எதற்கு ஆக பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில் இருக்கும் என்பதை பகுத்தறிவுள்ள மக்கள் ஒவ்வொருவரையும் யோசித்துப் பார்க்கும்படி வேண்டுகிறோம்.

சர்க்காரால் பத்திரிகை பிரஸ் ஜாமீன்கள் வாபஸ் செய்ததற்கும் சட்டம் மீறிய காங்கரஸ் தொண்டர்களின் தண்டனையை மன்னித்து விடுதலை செய்ததற்கும் காரணம் மக்களின் எழுத்துச் சுதந்திரத்தையும் பேச்சு சுதந்திரத்தையும் காங்கரஸ் அங்கீகரித்து விட்டதற்கு அடையாளம் என்று சொல்லப்படுமானால் காங்கரஸ் சரணாகதி மந்திரிகள் அவ்வங்கீ காரத்தை காங்கரஸ் பத்திரிகைகளுக்கும் காங்கரஸ் தொண்டர்களுக்கும் மாத்திரம் காட்டி இருக்கமாட்டார்கள். மற்றும் ஜாமீன் வாங்கப்பட்ட பத்திரிகைகளுக்கும் பிரஸ்களுக்கும் காட்டி இருப்பார்கள். ஆனால் இப்போது அப்படி இல்லை காங்கிரஸுக்கு எதிரான பிரஸ் களுக்கும் பத்திரிகைகளுக்கும் ஜாமீன் வாங்கியவைகள் இன்னமும் கொடுபடாமல் தான் இருக்கின்றன. ஆகவே சரணாகதி அடைந்தவர்கள் மீது அடக்குமுறை இருப்பது நாகரிகத்துக்கும் ஆண்மைக்கும் அழகல்ல என்று கருதியே பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் விடுதலை செய்து விட்டதே ஒழிய இதில் மந்திரிகளின் வீரமோ துணிவோ ஒன்றும் இல்லை என்று சொல்லுவோம்.

இனி அடுத்தாப்போல் கைதிகளுக்கு மோர் கொடுக்கும் விஷயமும் சேலம் ஜில்லாவில் கள்ளுக்கடைகளை எடுத்து பரீகைஷ பார்க்கும் விஷயமும் ஆக இரண்டும் ஒரு தலைப்பில் வருவதாகும். இவை ஜயில், நிதி பரிபாலனம் ஆகியவற்றில் பட்டதாகும்.

இதுவரை அதாவது புதிய சீர்திருத்தம் அமுலுக்கு வரும் வரை ஜெயிலும் நிதி பரிபாலனமும் ஆகிய இரண்டும் ஒதுக்கப்பட்ட இலாகாவாக - சர்க்காரின் தனி ஆட்சி அதிகாரத்துக்கு கட்டுப்பட்டதாக இருந்து வந்திருக்கின்றன. ஜெயில் அதிகாரம் சர்க்கார் மெம்பருடைய விஷயம். அந்த வேலைக்கு இந்தியர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கலாம். தோழர்கள் ஸ்ரீனிவாசயங்கார், சர்.சி.பி. ராமசாமி அய்யர் ஆகியவர்கள் எப்படி சர்க்கார் அதிகாரிகளாக கவுன்சில் மெம்பர்களாய் இருந்தார்களோ அதுபோல் தான் தோழர்கள் கிருஷ்ணன் நாயர், சர்.கே.வி. ரெட்டிநாயுடு முதலியவர்கள் இருந்து வந்தார்கள். ஆகவே கைதிகளுக்கு மோர் கொடுப்பதும் அதற்கு ஆக பணம் ஒதுக்குவதும் இரட்டை ஆட்சியில் ஒதுக்கப்பட்ட இலாகாவில் சர்க்கார் அதிகாரிகளின் இஷ்டத்துக்கு ஒத்ததான விஷயமாய் இருந்தது. ஆகவே மோர் கொடுக்க சர்க்கார் இஷ்டப்பட வில்லை. இப்போது இந்த அதிகாரம் மந்திரிகளுக்கு வந்து விட்டது. அதாவது ஜெயில் நிருவாகமும் பண நிருவாகமும் மந்திரிகளைச் சேர்ந்ததாகி விட்டது. இதனால் மந்திரிகள் இதைச் செய்வதில் யாதொரு சாமர்த்தியமும் வீரமும் தேசபக்தியும் காட்ட வேண்டிய அவசியமல்லாமல் ஆபீசு குமாஸ்தா இஷ்டத்திலும் பேனா முனையின் அதிகாரத்திலும் நடந்து விட்டது. இதைப்பற்றி பெருமை பாராட்டிக் கொள்வது வெண்ணெய்வெட்டி சிப்பாய்த் தனமேயாகும்.

நிற்க, சில கள்ளுக்கடைகளை நிறுத்தியதும் அதுபோலவேதான் எப்படியெனில் பண நிருவாகம் மந்திரிகள் கைக்கு வந்ததால் நிறுத்தப்போகும் கள்ளுக்கடைகளின் வரும்படி ரூ.11 லக்ஷத்திற்கு வேறு ஏற்பாடு செய்வதாய் மந்திரிகள் ஒப்புக்கொண்டதால் அதுவும் ஒரு வரியில் முடிந்து விடக்கூடியதாய் விட்டது. பண நிருவாகம் மந்திரி கைக்கு வந்து விட்டதால் பூராக் கடைகளையும் கூட எடுத்துவிட இன்று செளகரியம் இருக்கிறது. ஆனால் பண வரவு செலவை சரிக்கட்ட வேண்டி இருப்பதால் பண சவுகரியத்தை கவனித்து எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் செய்யலாம். இதற்கு ஒரு சிப்பாய் மந்திரி தேவையில்லை. இதன் பெருமையை காங்கரஸ் மந்திரிகளுக்கு சேர்ப்பது ஒரு இழிவான பித்தலாட்டமேயாகும். உண்மையில் இதன் பெருமை யாருக்காவது சேர்க்கப்பட வேண்டுமானால் அது ஜஸ்டிஸ் மந்திரிகளுக்கே உரியதாகும். எப்படி எனில் முன் அளித்த சீர்திருத் தங்களை அதன் அளவுக்கு கட்டுப்பட்டு ஒழுங்காக ஜனங்களுக்கும் சர்க்காருக்கும் நடுநிலைமையாக இருந்து ஆட்சி நடத்தி மேலாக இவ்வளவு சுதந்திரத்துடன் புதிய சீர்திருத்தம் வழங்கும்படி செய்தவர்கள் ஜஸ்டிஸ் கட்சியாரானதினால் இப்பெருமை அவர்களுக்கே உரியதாகும்.

அன்றியும் ஒன்றுக்கும் பயன்படாத உப்புச்சப்பில்லாத சீர்திருத்தம் என்றும் காங்கரஸ்காரர்கள் தள்ளிவிட்டதை ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்காரர்களும் தள்ளிவிடாமல் அதன் மூலம் இன்ன இன்ன நல்ல காரியங்கள்

செய்யக்கூடும் என்பதை விளக்கி ஞாபகப்படுத்தி காங்கரஸ்காரர்களுக்கு உபாத்தியாயராய் இருந்து அறிவுறுத்தியவர்கள் ஜஸ்டிஸ் கட்சியானதால் அதன் பெருமை ஜஸ்டிஸ் கட்சியை சேர்ந்ததாகும்.

அன்றியும் காங்கரஸ் மந்திரி பதவி ஏற்க ஆரம்பத்தில் மறுத்த உடன் இடைக்கால மந்திரிகள் பதவி ஏற்று ஒரு வாரத்துக்குள் நிலவரியில் 100க்கு 25 வீதம் குறைக்க புதிய சீர்திருத்தத்தில் சவுகரியமும் அதிகாரமும் இருக்கிறது என்று எடுத்துக்காட்டி அவ்விதமே நிலவரியை 25 வீதம் குறைத்து உத்திரவிட்டு வழிகாட்டியதுடன் மதுவிலக்கு விஷயத்திலும் தமிழ்நாட்டில் ஒரு ஜில்லாவிலும் மலையாளத்தில் ஒரு பகுதியிலும் ஆந்திராவில் ஒரு ஜில்லாவிலும் பூரண மதுவிலக்கு ஏற்படுத்த வரவு செலவு புள்ளி விபரம் தயாரிக்க உத்திரவு போட்டு வைத்து இருந்ததால் இப்பூரண மதுவிலக்கு ஒரு ஜில்லா பரீக்ஷை விஷயத்தின் பெருமை இடைக்கால மந்திரிகளுக்கு சேர்ந்ததாகும். இது எப்படியோ இருந்தாலும் பெருமை யாருக்கோ போனாலும் புதிய சீர்திருத்த சட்டத்தில் இவற்றில் இடமும் அதிகாரமும் இருப்பதால் காங்கரஸ் இதில் பெருமை கொண்டாடுவது மிக மிகக் கேவலமாகும் என்றே கூறுவோம்.

மெடிகல் காலேஜுக்கு இந்திய பிரின்ஸ்பால் ஏற்படுத்திய பெருமை பனகால் மந்திரிசபைக்கே உரியதாகும். அக்காலத்திலேயே வைத்திய இலாகாவில் வெள்ளைக்காரர்களுக்கு என்று இருந்த ஸ்தானங்கள் எதற்கும் இந்தியர்கள் நியமிக்கப்படலாம் என்று விதி ஏற்படுத்திக் கொண்டார். அன்று முதல் இன்றுவரை காலியையும் அனுபவத்தையும் சர்வீசையும் கவனித்து சிறுகச் சிறுகச் செய்யப்பட்டே வந்திருக்கிறது. இந்தக் காரியத்துக்கு இப்போதுதான் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. வெள்ளையர்களும் பார்ப்பனர்களும் எந்த விதத்திலும் ஆட்சேபிக்க முடியாத தக்க நபரும் கிடைத்தது. ஆகவே இதிலும் காங்கரஸ் மந்திரிகள் பெருமை அடித்துக்கொள்ள சிறிதும் இடமில்லை. இப்பெருமை பனகால் மந்திரிசபைக்கே உரியதாகும்.

இனி, ஜில்லா போர்டை இனி பிரிப்பதில்லை என்பது பற்றி காங்கரஸ் பெருமைப்படுவது சுத்த பயித்தியக்காரத்தனமாகும். இது ஜஸ்டிஸ் மந்திரி காலத்திலேயே முடிவு பெற்ற விஷயம். இதற்கு சர்க்கார் உத்திரவே (ஜி.ஓ) இருக்கிறது. அதாவது பிரிக்க வேண்டிய ஜில்லா போர்டுகள் 1937 வருஷம் ஜனவரிக்கு முன்னமே பிரிக்கப்பட்டு விடும். மேலால் ஒரு போர்டும் பிரிக்கப்பட மாட்டாது என்பது ஆகும்.

முன்னும் ஜில்லா போர்டுகள் பிரிக்கப்பட்டவைகளுக்கெல்லாம் இன்றைய கவர்னர் பிரபுவே “நான் தான் ஜவாப்தாரி” என்று அறிக்கை வெளியிட்டதும் காங்கரஸ்காரர்களுக்கு ஞாபகமிருக்கலாம்.

தேர்தலுக்கு கலர்ப்பெட்டி (வர்ணப்பெட்டி) விஷயம். இது ஓட்டுரிமையை நாசப்படுத்தும் ஒரு காட்டுமிராண்டித்தனமான விஷயம். இது ஜனநாயகம் என்பதையே பாழ்படுத்தும் பித்தலாட்டமான விஷயம். இதனால் பாமர மக்கள் அரசியல் துறையில் தற்குறிகளாக முடியுமே தவிர சிறிதும் அரசியல் ஞானம் பெற முடியாது. ஏனெனில் ஓட்டர்களை வர்ணத்தை கவனிக்கும்படி செய்யுமே ஒழிய ஆள்களின் யோக்கியதை, நாணயம் முதலியவைகளை கவனிக்கும்படி செய்யாது. காங்கரஸ் தலைவரே சொன்னது போல் கழுதையோ குதிரையோ மர்க்கட்டையோ களிமண் உருண்டையோ யார் தேர்தலுக்கு நின்றாலும் கவனிக்காதீர்கள், மஞ்சள் பெட்டிக்கு ஓட்டுப் போடுங்கள் என்ற உபதேசத்துக்கு தான் ஆக்கம் அளிக்கும். மற்றும் இது சர்வாதிகாரத்தைத்தான் கொண்டு வந்துவிடுமே ஒழிய காங்கரஸ்காரர் சொல்லும் ஜனநாயகத்துக்கு இதில் சிறிதும் இடமிருக்காது. இது தேசத்தை பிற்போக்காக்கும். ஆகையால் வர்ணப்பெட்டி மூலம் தேசத்தின் யோக்கியமான - நாணயமான - முற்போக்கான நிலைமையையும் ஆட்சியையும் பாழ்படுத்திய நாசகாரத்தனத்துக்கே காங்கரஸ் ஆளாயிற்று என்று தான் சொல்லவேண்டும்.

முடிவாக உண்மையிலேயே காங்கரஸ் ஆட்சியில் என்னதான் நன்மை ஏற்படுத்தப்பட்டதாக காங்கரஸ்காரர்கள் கூறினாலும் உண்மையில் காங்கரஸ்காரர்களின் எண்ணமெல்லாம் பார்ப்பன ஆதிக்கத்தை புதுப்பிப்பதேயாகும். ஆதலால் காங்கரஸின் எவ்வித பித்தலாட்டங்களுக்கும் அற்ப நலன்களுக்கும் பசப்பு வார்த்தைகளுக்கும் ஆளாகாமல் பார்ப்பன ஆதிக்கத்தை எவ்விதத்திலாவது அழிப்பதையே விரதமாகக் கொண்டு கங்கணம் கட்டுங்கள் என்று பார்ப்பனரல்லாத மக்களை வேண்டிக் கொள்கிறோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 01.08.1937

தியாகப் புரட்டு

பதவியேற்ற காங்கரஸ்காரர் பெரிய தியாகம் செய்து விட்டார்களாம். பிரமாதமாக விளம்பரப்படுத்தப்படுகிறது. மந்திரிமார் சம்பளத்தைக் குறைத்துக் கொண்டார்கள். ஆனால் சர்க்காரிடமிருந்து 6 கார்கள் சன்மானம் வாங்கத் தவறவில்லை. சென்னை மேல்சபை உதவித் தலைவர் தோழர் வெங்கடசாமி நாயுடு தமது மாதச் சம்பளத்தை வாங்கப் போவதில்லையென்று சர்க்காருக்கு எழுதிவிட்டாராம். அப்பா கம்பெனி புரோப்பரைட்டருக்கு அந்தத் தொகை எம்மாத்திரம்! எனினும் அவருடைய தியாகத்தை மேல் சபைத் தலைவர் டாக்டர் ராமராவ் “காபி” அடிப்பாரா? அவரும் பெருத்த வருமானமுடைய டாக்டர்தான். கீழ்சபை அல்லது அசம்பிளித் தலைவர் தோழர் புலுச சாம்ப மூர்த்தி பெரிய தியாகியல்லவா? சட்டை, செருப்பு, குடைகளைக்கூட வெறுப்பவரல்லவா? அவருக்கு ஏன் மாதா மாதம் 500 ரூபாய்? தோழர் வெங்கிடசாமி நாயுடு மாதிரி புலுசவும் அவருடைய சம்பளத்தை இழப்பாரா? அப்பால் வீராங்கனை தோழர் ருக்மணி லக்ஷ்மீபதிக்கு சம்பளம் எதற்கு? அவரும் தியாக ஊழியம் ஏன் செய்யக்கூடாது? குடும்பப் பொறுப்பு அவருக்கில்லை. அந்தப் பாரத்தை ஏற்க அவரது பர்த்தா இருக்கிறார். எனவே அம்மையார் தனது தேச ஊழியத்துக்குப் பிரதி பலன் பெறுவது நீதியுமாகாது; தேசியமுமாகாது.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 01.08.1937

பொன்மலை சுயமரியாதைச் சங்கம்

4-வது ஆண்டுவிழா

“நானொரு அபேதவாதிதான். நான் தினசரி அபேதவாதத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறேன். எழுதுகிறேன். நான் பொருளாதார அபேதவாதத்தை விட சமூக சமத்துவத்தை - உயர்வு தாழ்வை ஒழிப்பதை முதல் அபேதவாதமாகக் கருதுகிறேன். பிறகு தான் பொருளாதார சமத்துவ அபேதவாதம். இது எனது அபிப்பிராயம். அபேதவாதத்தைப்பற்றி பலர் பலவிதமாக பாஷ்யம் கூறலாம். அதுவும் இடத்திற்கும் - சமயத்திற்கும் தக்கபடி அர்த்தம் செய்யும்படி அபிப்பிராயம் கூறலாம். ஆனால் நமது நாட்டில் பிறவி காரணமாக உயர்வு தாழ்வு கூறப்பட்டு முதலாளி தொழிலாளி என்ற பாகுபாடு உள்ளவரை பார்ப்பான் பறையன் என்ற வித்தியாசமுள்ளவரை பொருளாதார சமத்துவம் பேசுவதால் எவ்வித பயனுமில்லை. இது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.”

குறிப்பு: 25.07.1937 ஆம் நாள் பொன்மலை தொழிலாளர் சங்கத்திடல் அருகில் நடைபெற்ற பொன்மலை சுயமரியாதைச் சங்கத்தின் நான்காவது ஆண்டு விழாவில் “அபேதவாதத்தைப் பற்றி தங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?” என்ற கேள்விக்குப் பதில் அளித்து பேசியதன் சுருக்கம்.

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 01.08.1937

காங்கரஸில் சதியாலோசனை

- ஊர்வம்பன்

தேதி. 41-13-107

தத்தாரி நகரம்.

சோமாரி மண்டபம்.

தேசபக்த சிகாமணிகள் கூட்டம்.

இக்கூட்டத்துக்கு பிராமணர்கள் அல்லாத தேசபக்தர்கள் மாத்திரமே ஆஜர் ஆகலாம் என்றும் “வகுப்புவாதம் பேசும் ஜஸ்டிஸ், சுயமரியாதை கட்சியை எப்படி ஒழிப்பது” என்பதற்காக இரகசிய முயற்சிகள் செய்ய திட்டம் போட கூட்டப்படுவதாகு மென்றும் இதில் பார்ப்பனர்கள் கலந்தால் விஷயம் வெளியாகிவிடும் என்றும் வெளிக்கு தெரியப்படுத்தப்பட்டு இருந்தது.

நடு ஜாமம் 6-15 மணிக்கு பார்ப்பனரல்லாத சட்டசபை மெம்பர்கள் மண்டபம் நிறைய கூடிவிட்டார்கள். வெளி கேட்டில் சரியான காலிகளை நிறுத்தி பார்ப்பனர்கள் உள்ளே பிரவேசிக்காமல் செய்யப்பட்டு விட்டது.

வந்திருந்தவர்கள் பெயரைக் குறிக்க முதலில் ஏற்பாடு செய்யப் பட்டது. அதில் கிறிஸ்தவர், ஆதிதிராவிடர், முஸ்லீம், பார்ப்பனரல்லாத இந்து என்பதான பிரிவுப்படி குறிக்கும்படி உத்திரவிடப்பட்டது. லிஸ்ட் முடிந்தது.

“இனி பேசலா” மென்றார் லிஸ்ட் எடுத்தவர். “தலைவர் வேண்டாமா” என்றார் ஒரு முஸ்லிம்.

“ஒரு கிறிஸ்தவரை தலைவராகப் போடுங்கள். ஏனெனில் அச்சமுகம் தான் இப்போது கழுத்தறுக்கப்பட்டு விட்டது. அவர்களுக்கு மந்திரி வேலை கொடுக்கப்படவில்லை. ஆதலால் அவர்களுக்கு தலைமை ஸ்தானமாவது கொடுக்க வேண்டும்” என்றார் ஒரு ஆதிதிராவிடர்.

“இங்கு பேசப்படும் வார்த்தை எதுவும் வெளியாகக் கூடாது. அவரவர்கள் மனதிலேயே இருக்க வேண்டும்” என்றார் ஒரு சைவர். “அவ்வளவு பயமென்னய்யா வந்தது” என்றார் ஒரு மிராஸ்தார்.

“ஏதோ மாதம் 100 ரூபாயோ 150 ரூபாயோ சம்பளம் போடப் போகிறார்களாமே, இந்த சங்கதி வெளியானால் அதை நிறுத்திவிடுவார்களே” என்றார் ஒரு தேசபக்த தொண்டர். M.L.A.

“அப்படி பயந்து பிழைத்து அந்த 150 ரூபா காசு வாங்கி பிழைப் பதைவிட செலுன் ஒப்பன் பண்ணி பிழைக்கலாம்” என்றார் ஒரு முதலாளி.

“உங்களுக்கென்னையா? எப்படியோ சொத்து சம்பாதித்து லக்ஷாதிபதி ஆகிவிட்டீர். உமக்கு மாதம் 100 ரூபாய் செலுன் வரும் படியாகவும் லாண்டரி வரும்படியாகவும் தோன்றும். எங்களைப் போலொத் தவர்களுக்கு அது ஒரு பெரிய ரிசர்வ் பாங்கி கவர்னர் வரும்படியாகும்” என்றார் மற்றொரு போலீஸ் அடிபட்ட தொண்டர்.

“இப்படி பயந்தால் ஒரு காரியமும் நாம் நாளைக்கு செய்ய முடியாது” என்றார் ஒரு லேவா தேவிக்காரர்.

“நான் அப்போதே இந்த பணக்காரர்களை சேர்க்காதே என்று சொல்ல வில்லையா?” என்றார் ஒரு வரும்படி இல்லாத வக்கீல்.

“அப்படியானால் நீங்களே பேசிக்கொள்ளுங்கள். நாங்கள் போகிறோம் என்றார்கள் ஒரு நா. கோ. செட்டியார், ஒரு வியாபாரி முதலியார், ஒரு விவசாய ரெட்டியார் ஆகியவர்கள்.

“ஆரம்பத்திலேயே இப்படி நடந்து கொள்ளுகின்ற நாம் நாளைக்கு எப்படி இந்த பார்ப்பன ஆதிக்கத்தை ஒழிக்கப்போகிறோம்” என்றார் ஒரு கவுண்டர்.

“மெள்ளப் பேசு மெள்ளப் பேசு” என்றார் ஒரு சைவர்.

“சரி, இதிலேயே விடிந்துபோகும்போல் இருக்கிறது. காரியம் நடக்கட்டும்” ஸ்ரீமான் விக்டோரியா ரோட்ச் அவர்களை தலைவராகப் பிரேரேபிக்கிறேன்” என்றார் ஒரு சாயபு.

“சரி, அவரே இருக்கட்டும் பாவம்” என்றார் ஒரு முதலியார்.

ரோட்சையார் தலைமை வகித்தார். கைதட்டினார்கள். “இந்த எழவுக்கு கைதட்டல் வேறு வேண்டுமா” என்றார் தலைவர்.

“பயப்படாதீர்கள். 8 நாளில் கவிழ்த்து விடலாம். இந்த பார்ப்பன ராஜ்ஜியத்தை. நீங்கள் மாத்திரம் மனசை விட்டு விடாதீர்கள்” என்றார் சேலத்து முருகர்.

“நாம் மாத்திரம் உறைத்து நின்றால் 8 நாள் கூட வேண்டாம்” என்றார் திருவண்ணாமலை அருணாசலனார்.

“இவர்களை நம்பி படையெடுத்தால் என்ன கதி ஆவது?” என்றார் கோவைக் குமரன்.

‘நல்லகுடி நாச்சி பேசுவந்துவிட்டார். இவரை வைத்துக்கொண்டு பேசினால் கட்டாயம் இந்த சங்கதிகள் லெளட்ஸ்பீகர் வைத்தது போல் பூனூல் கூட்டத்துக்கு அவுட் ஆகிவிடும்” என்றார் விருதை மதனன்.

“இதெல்லாம் எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. ஒரு காரியமும் ஆகப் போவதில்லை. வீணாக பெயரைக் கெடுத்துக் கொண்டதாகத்தான் முடியப் போகிறது” என்றார் மன்னனூர் வேலன்.

“சரி, சப்தம், காரியம் ஆரம்பிக்கப்படப் போகிறது. தயவு செய்து ஒவ்வொருவராய் அமைதியாய் பொறுமையாய் பேசவேண்டும்” என்றார் தலைவர்.

அமைதி நிலவிற்று:-

ஒரு கிறிஸ்தவர்:- “மந்திரிகள் நியமித்த விஷயத்தில் ஆச்சாரியார் பார்ப்பன புத்தியை காட்டிவிட்டார். எங்கள் சமூகத்துக்கு ஒரு மந்திரி வேலை கொடுக்கப்படவில்லை. ஆதலால் கிறிஸ்தவர்கள் வெளிப்படையாய் காங்கரஸை விட்டு விலக வேண்டும்”.

அருணாசலனார்:- ‘காங்கரஸை விட்டு வெளியேறுவது என்பது மாத்திரம் கூடாது”.

முருகனார்:- “நானும் அதுதான் சொல்லுகிறேன்”.

கோவையார்:- “ரம்ப சரி”.

விருதையார்:- “விலகுவது என்பது மிகவும் ஆபத்தான காரியம்”.

ஒரு அம்மையார்:- “ஆம் ஆம் அது (விலகுவது) பேரைக் கெடுத்துவிடும்.”

ஆ-தி:- “ஆபத்தும் இல்லை, பேரையும் கொடுக்காது. மீ 100 ரூபாய் சம்பளத்தையும் சராசரி 75 ரூபாய் படியையும்தான் கொடுத்து விடும். அதற்கு ஆகத்தான் இவர்கள் இப்படிச் சொல்லுகிறார்கள். எனக்கும் கூட ஆபத்தும் இல்லை பேருங்கெடாது என்று தோன்றினாலும் பணம் போய் விடுமே என்றுதான் பயப்படுகிறேன். ஆதலால் பணத்துக்கு ஒரு வழி சொல்லிவிட்டு பிறகு விலகுவதைப்பற்றி பேசுங்கள்.”

ஒரு பிள்ளை, ஒரு முதலியார்:- (இருவரும் ஏககாலத்தில்) “என் கையிலிருந்து 20, 30 ஆயிரம் ரூ. செலவு செய்து வந்தேன். எனக்கு காங்கரசில் இருப்பது மானக்கேடாக தோன்றுகிறது. நீங்கள் ஒரு காசு செலவு இல்லாமல் மாப்பிள்ளை மாதிரி மெம்பர் ஆனீர்கள். உண்மையைப் பேசவேண்டுமானால் எலக்ஷனால் உங்களுக்கு பணம் மிச்சம் கூட ஆயிருக்கலாம். அப்படி இருக்க நீங்கள் வெளிவர இப்படிப் பயப்படுகிறீர்கள்”.

ஆ-தி:- “நானும் உண்மையை சொல்லுகிறேன். நீங்கள் மந்திரி ஆகலாம் என்று வந்தீர்கள். அது ஆகவில்லை போகிறேன் என்கிறீர்கள். நாங்கள் படி வந்தால் நமக்கு சோத்துக்கு ஆகும் என்று வந்தவர்கள். இப்போது சம்பவம் வேறே மீ 100 ரூ.150 ரூபாய் போகிறது. நாங்கள் ஏன் காங்கரசில் இருந்து விலகுவோம்.”

ஒரு “ரெட்டியார்:- பணம் தானா காரணம்? நம்ம சமூக நலன்களை கவனிக்க வேண்டாமா?”

கோவையார்:- “சமூக நலன்கள் ஞாபகம் தங்களுக்கு இப்போது தான் வந்ததோ. ஜஸ்டிஸ் கட்சியில் இருந்து பட்டம், பதவி, 10 வருஷம் உத்தியோகம் இவ்வளவும் அனுபவித்து ஒரு மாசம் கூட பொறுத்துப் பார்க்காமல் வந்து நேற்று சேர்ந்துவிட்டு இன்றைக்கு மந்திரி கேட்டுக் கொடுக்காமல் போனால் சமூக நலன் போச்சு என்கிறீர்களே. உங்களை விடவா நாங்கள் சமூகத்தை காட்டிக் கொடுத்து பிழைக்க வந்துவிட்டோம். மற்றவர்கள் சங்கதிதான் என்ன? தேவர், பிள்ளை, செட்டியார் எல்லோரையும் சொல்லுகிறேனே.

சேலம் செட்டியார்:- கோவையார் அப்படி ஒரே அடியாய் எல்லா செட்டியாரையும் சேர்த்து பேசக்கூடாது. நான் ஆரம்ப காலம் முதல் காங்கரஸ் காரன். என்னையும் தான் கூடிவரம் செய்துவிட்டார்கள் பார்ப்பனர்கள்.

கோவையார்:- “தங்கள் சங்கதி வேறு. அப்படி இருந்தாலும் தாங்கள் சேர்மென் ஆனீர்கள். 2 லக்ஷ ரூபாய்க்கு மேல் சொத்து இருக்கிறது. பிள்ளை குட்டிகள் பெண்கள் உள்பட படித்து இருக்கிறீர்கள். நாங்கள் இதை விட்டுப்போனால் எங்களை யார் சட்டை பண்ணுவார்கள்.”

ஒரு கவுண்டர்:- “நாம் இன்று கூடிய நேரம் சரியில்லை. வீண் கலகம் ஆரம்பமாய் விட்டது. இனி யொரு நாளைக்கு கூடுவாம். அதற்குள் பணக்கஷ்டமுடையவர்களுக்கு பணத்துக்கு காங்கிரசில் கிடைப்பதில் பகுதிக்கு அதாவது நாம் ஒரு ஏற்பாடு செய்து கொண்டு கூட்டம் கூட்டுவோம். இல்லாவிட்டால் ஒன்றும் நடக்காது. இப்பொழுது மேல்கொண்டு பேசுவதால் நம் யோக்கியதைகள் தான் வெளியாகும். பார்ப்பனர் சங்கதி பந்தோபஸ்தாகிவிடும். ஆகையால் நான் இக்கூட்டத்தை ஒரு மாதம் ஒத்திப்போடலாம் என்று பிரேரேபிக்கிறேன்.”

குடி அரசு - உரையாடல் - 01.08.1937

இரண்டு அய்யங்கார் மந்திரிகள் கூற்று

பார்ப்பன ஆதிக்கம் வந்தால் தமிழ் மக்களுக்கு என்னென்ன கெடுதல்கள் வரும் என்று எதிர்பார்த்தோமோ அவைகள் ஒவ்வொன்றாக வரத்தொடங்கிவிட்டன.

தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்களும் தோழர் டி.எஸ். எஸ். ராஜன் அய்யங்கார் அவர்களும் பார்ப்பன அய்யங்கார் மந்திரிகள். அவர்கள் கொள்கை எப்படியாவது தமிழ் மக்களை அடிமைப்படுத்தி பார்ப்பன ஆதிக்கம் தலைசிறந்து விளங்குவதற்கு வேண்டிய காரியங்கள் செய்ய வேண்டியதே யாகும். இதையறிந்து நாம் இந்த 20 வருஷகாலமாக தொண்டை கிழியவும் கை ஓடியவும் கத்தியும் எழுதியும் வந்திருக்கிறோம்.

இதை இந்த நாட்டு தமிழ் மக்கள் 100-க்கு 100 பேரும் உணர்வார்கள். இன்றும் இவ்வய்யங்கார் கோஷ்டிக்கு வால் பிடித்துத் திரியும் தமிழ் மக்கள் பூராவும் தோழர் சுப்பராயன் அவர்கள் முதல் தோழர்கள் குப்புசாமி அண்ணாமலை உபயதூல்லா கம்பெனிவரை சகல மக்களும் உணர்ந்தவர்களேயாவார்கள். மற்றும் அவ்வப்போது இவ்வப்பிராயங்களைப் பல வழிகளிலும் தெரிவித்தவர்களுமாவார்கள். அப்படி இருந்தும் நம்மக்களின் ஒற்றுமையின்மையாலும் சுயநலங்களாலும், வறுமையாலும் எப்போதும், ஒரு கூட்ட தமிழ் மக்கள் பார்ப்பனர்களுக்கு அடிமையாய் இருந்து குலாம் களாகி சமூகத்தைக் காட்டிக் கொடுத்து விபூஷணன் கதை போலவும், அனுமார் கதை போலவும் நடந்து பார்ப்பன ஆதிக்கத்துக்கு உதவியும் ஆக்கமும் அளித்து வருகிறார்கள்.

நமது முயற்சி

இதற்காக ஒரு தனிப்பட்ட தமிழ் மகனை குற்றம் சொல்ல நாம் முன்வரவில்லை. தமிழ் மக்களில் இப்படி ஒரு கூட்டம் புராண காலம் - சரித்திரகாலம் முதற்கொண்டே இருந்து வந்திருக்கிறது. இக்கூட்டத்தை அடியோடு இல்லாமல் செய்து விடமுடியும் என்று நாம் எப்போதும் நினைத்து விடவில்லை. ஆனாலும் சுயநலமற்ற - சமூகத்தை காட்டிக் கொடுத்து வயிறு வளர்த்துத் தீரவேண்டிய அவசியமற்ற பொது மக்களும் சிறப்பாக பாமர மக்களும் இக்குலாம் கூட்டத்தின் பேச்சைக்கேட்டு ஏமாறாமல் இருப்பதற்காகவே நாம் முயற்சிக்கிறோம்.

நம் முயற்சி வீண் முயற்சி என்றோ நாம் சிறிதும் வெற்றி அடைய மாட்டோம் என்றோ சிறிதும் அதேரியம் கொள்ளவுமில்லை. ஏனெனில் இவ்விருபது முப்பது வருஷகாலங்களில் நமக்கு முன்னிருந்த அதிதீவிர வாலிபர்களும் கூட மனதினால் நினைத்திருக்கவும் முடியாத பல காரியங்கள் இன்று சர்வசாதாரணமாகி மக்கள் பலர் பின்பற்றவும் பல பலமான அமைப்புகள் இடிபடவும் பல அதி ஆச்சரியமான காரியங்கள் அமுலில் நடந்தேறவுமான காரியங்கள் நடந்து விட்டன.

அதுவும் பார்ப்பன எதிர்ப்பையும் அவர்களுடைய அடிமைகளான குலாம்களான பல தமிழ் மக்களின் எதிர்ப்பையும் தொல்லைகளையும் சமாளித்தும் வெற்றி பெற்றிருக்கின்றன.

நம் ஆசை

நம்முடைய முக்கியமான ஆசை - கொள்கை - ஆயுளுள்ள வரை ஈடுபட்டு தீருவது என முடிவு செய்துகொண்ட விஷயம் என்னவென்றால் ஒரே ஒரு காரியமாகும். அதாவது மனித சமுதாய அமைப்பை தலை கீழாக மாற்றுவது அல்லது உடைத்தெறிவது என்பதேயாகும்.

இதைத் தவிர அரசியலைப் பற்றியோ பொருளாதாரத்தைப் பற்றியோ நமக்கு சிறிதும் கவலை இல்லை. ஏனெனில் அரசியலும் பொருளாதாரமும் சமூக அமைப்பு பெற்ற பிள்ளைகளே தவிர தனித் தனி விஷயங்களல்ல. சமூக அமைப்பை எப்படி மாற்றி அமைக்கின்றோமோ எப்படி உடைத் தெறிகின்றோமோ அதைப் பொறுத்தே அரசியலும் பொருளாதாரமும் தானாகவே மாறுபாடு அடைந்துவிடும்.

ஒரு மாறுதல்

இன்றைய தினம் நமது சமூக அமைப்பில் ஒரு பெரிய மாறுதலை காண்கின்றோம். இது யாரால் ஏற்பட்டிருந்தாலும் சரி, ஒன்று மாத்திரம் நிச்சயம். அதாவது தோழர்கள் காந்தியாருக்கும் ராஜகோபாலாச்சாரியாருக்கும் சத்தியமூர்த்தியாருக்கும் எதிராகவும் மற்றும் தோழர்கள் முத்துரங்க முதலியார், வெள்ளியங்கிரிகவுண்டர், சீர்காழி சிதம்பரநாத முதலியார் ஆகியவர்களின் இஷ்டத்துக்கும் முயற்சிக்கும் எதிர்ப்புக்கும் விரோதமாகவும் அவர்களது விரோதங்களை சமாளித்துக்கொண்டு நடந்த காரியம் என்றே சொல்லுவோம்.

பறைய மந்திரி

அதாவது ஒரு “பறையனை” அரசியல் மந்திரியாக இன்று கண்டு விட்டோம். பறையன் என்று கூப்பிடுவது சட்ட விரோதமான காரியம் என்பதை அரசியல் ஆதாரத்தில் பார்த்துவிட்டோம். அவனவன் குலத்தொழில் பார்க்கும்படி

செய்வது தான் சுயராஜ்யத்தின் முக்கிய தத்துவம் என்ற கீதைத் தத்துவத்தையும் மனு தத்துவத்தையும் இருக்குமிடம் தெரியாமல் கொளுத்திவிட்டோம். இவைகளை ஏன் தனியாக எடுத்துக் காட்டுகிறோம் என்றால் மேற்குறிப்பிட்ட கூட்ட மக்கள் இந்நிலை ஏற்படாமலிருப்பதற்காக பாடுபட்டார்கள், எதிர்ப்பை உபதேசித்தார்கள், இதற்கு மாறு ஏற்படாமல் இருக்கும்படி வைசிராய் இடம் தூது சென்றார்கள். இவ்வளவையும் சமாளித்தோம். மற்றும் சமூகத்துறையில் மதத்தின் பேரால் ஒதுக்கித்தள்ளி சமூகத்தின் பேரால் வெறுக்கச் செய்து தொடுவதற்கு அருயைப்படத்தக்க முஸ்லீம் சமூகம் இன்று முற்போக்கு சமூகமாக இருக்கக் காண்கின்றோம்.

இந்த நிலை இனி ஒரு 15 வருஷங்களுக்கு கெடாமல் இருக்குமானால் அதற்கு அடுத்த பதினைந்து வருஷங்களில் இன்றுள்ள ஆட்சி பாடு பட்டுழைக்கும் மக்கள் அரசியலாக மாறிவிடும் என்பதில் நமக்கு ஆட்சேபணையில்லை.

பார்ப்பனச் சூழ்ச்சி

அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை நாட்டில் உண்டாகாமல் இருப்பதற்கு ஆகவும் உள்ள நிலைமையையும் கெடுப்பதற்கு ஆகவுமே இன்று அரசியலின் பேரால் பார்ப்பனர்கள் முயற்சிக்கிறார்கள். அதற்கே தோழர் காந்தியாரையும் சில சமூகத்துரோகிகளையும் பார்ப்பனர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள். அதுதான் இன்றைய காங்கிரஸ் சூழ்ச்சியாகவும் மாகாண ஆட்சியாகவும் சுயராஜ்ய முயற்சியாகவும் இருந்து வருகிறது.

காங்கிரஸின் பேரால் அரசியல் ஆதிக்கம் பெற்றுத் தலைமை ஸ்தானத்தில் பார்ப்பனர்கள் அமர்த்தவும் அவர்களது கண்ணோட்டம் எங்கே போயிற்று என்பதையும் விழிகளுக்குள் அடைந்து கிடந்து வெளிப்பட்ட ஆசை என்ன என்பதையும் தமிழ் மக்களை சற்று சிந்தித்து பார்க்கும்படி வேண்டுகிறோம்.

தோழர் ஆச்சாரியார் பட்டத்துக்கு வந்த 10 நாளில் இந்தியா பூராவும், தமிழ்நாடும் சமஸ்கிருதம் படிக்க வேண்டும் என்றார்.

இதை காங்கிரசிலுள்ள ஒரு தமிழ் மகனாவது கண்டிக்கவே இல்லை. ஒரு தமிழ்ப் பண்டிதனாவது ஆட்சேபிக்கவே இல்லை.

தமிழ் நாட்டில் தமிழ் மக்கள் எதற்கு ஆக சமஸ்கிருதம் படிக்க வேண்டும் என்பதைப்பற்றிக் கூட எந்தத் தமிழனும் சிந்தித்ததாகவும் தெரியவில்லை.

தங்கள் பெண்ஜாதியின் துகிலை சபையில் ஒருவன் பலாத்காரமாய் அவிழ்ப்பதை பார்த்துக் கொண்டிருந்ததாகக் கூறும் காட்டு மிராண்டித் தனமான கதைக்கு நிகராகவே இருக்கிறது இந்த சம்பவம்.

உண்மைத் தமிழருண்டா?

ஒரு பார்ப்பனர் தமிழ்மக்கள் பேரால் ஆட்சி பெற்று அரசியல் தலைமைப் பதவியில் இருந்து கொண்டு தமிழ் மக்களைப் பார்த்து “நீங்கள் எல்லோரும் சமஸ்கிருதம் படிக்க வேண்டும்” என்று சொன்னால் அவரது நெஞ்சத் துணிவு எவ்வளவாய் இருக்க வேண்டும்? இதையும் மக்கள் பொறுத்துக் கொண்டிருப்பது என்று சொன்னால் இந்நாட்டில் உண்மைத் தமிழ்மக்கள் யாராவது இருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியுமா? “தோலைக் கடித்து துருத்தியைக் கடித்து மனிதனைக் கடிக்க வந்து விட்டது” என்ற பழமொழிப்படி “ஜாதிப் பேச்சு கூடாது” “வகுப்பு பேச்சு கூடாது” “பாஷைப் பேச்சு கூடாது” என்றெல்லாம் ஞானோபதேசம் செய்துவிட்டு அந்தப்படி யாராவது பேசினால் அது துவேஷப் பேச்சாகுமென்றும் பேசுபவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் சொல்லிவிட்டு இப்போது தைரியமாய் தலைமை அதிகாரி பதவியில் இருந்து கொண்டு “எல்லோரும் சமஸ்கிருதம் படிக்க வேண்டும்” என்று ஆக்கினை இடுகிறார். இதன் அவசியத்துக்கு காரணம் என்னவென்றால் சமஸ்கிருதம் படிப்பதன் மூலம்தான் மக்கள் புராண கால ஒழுக்கத்துக்கு போகமுடியும் என்று விளக்கிக் கூறுகிறார். தமிழ்மக்கள் எல்லோரும் ஹிந்தி படிக்க வேண்டும் என்று இவர்களால் சூழ்ச்சி செய்யப்பட்ட காலத்திலேயே நாம் இதை எடுத்துக் காட்டினோம். ஹிந்தி என்பதும் சமஸ்கிருத பாஷையே யாகும். இதை சுமார் 75 வருஷங்களுக்கு முன்பாகவே சரித்திரபுத்தகம் எழுதிய பாதிரிகள் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

அதாவது ஒரு பிரஞ்சு இந்திய பூமி சாஸ்திர புத்தகத்தில் இந்தியாவைப்பற்றி 70 வருஷத்துக்கு முன் எழுதும் போது,

ஸம்ஸ்கிருத யோக்கியதை

“இந்தியாவானது முற்காலத்தில் அநேகவிதமான கலைகளுக்கும் அற்புதமான அறிவு பெருக்கத்துக்கும் இருப்பிடமாய் இருந்தது. நல்ல கல்வி சாஸ்திரங்கள் இருந்து வந்தன.

ஆனால் பிற்காலத்தில் பிராமணர் மதம் வந்து புகுந்தது. நிச்சயமுள்ள கல்வி அறிவு சாஸ்திரங்களுக்கும் உண்மை சம்பவங்களுக்கும் பதிலாக கட்டுக்கதைகளையும் மட்டுக்கடங்கா அபத்தங்களையும் புனைந்த சாஸ்திரங்களை புராணங்களை சமஸ்கிருதமாகிய ஹிந்திபாஷையில் ஏற்படுத்தி இந்த தேச மக்களை அஞ்ஞான - அறியாமை அந்தகாரத்தில் அமிழ்த்தினார்கள்.

ஆதலால் அது முதல் இதுவரை நல்லொழுக்கத்திலும், வித்தை, அறிவு, கல்வி, சாஸ்திரங்களிலும் யாதோர் விருத்தியும் காணாமல் தாழ்வும், அதிக மூடத்தனமுள்ள அபத்தங்களின் நிலைமையும் மாத்திரமே காணப்படுகிறது.

ஆகவே மேல்கண்ட அஞ்ஞானமும் மௌனத்தனமும் மக்களுக்குள் வளர்ந்துவருவதற்கு ஆதாரமான புராணம், இதிகாசம், விதி நூல் ஆகியவைகளை கொண்ட சமஸ்கிருதத்தை இந்த 20-வது நூற்றாண்டில் பகுத்தறிவும் சிந்தனா சக்தியும் உள்ள மனிதன் படிக்க வேண்டுமென்று ஆட்சிதலைவர் ஆக்கினை இடுவாரானால் மக்களை பழயகால காட்டு மிராண்டித் தனமான வாழ்க்கைக்கு போகும்படி விரட்டி அடிக்கிறார் என்று தானே அருத்தம்?

சமஸ்கிருத பாஷையின் முக்கிய தத்துவம் வருணாச்சிரம தர்மமாகும். அதாவது வருணாச்சிரம தர்மத்துக்கு ஏற்ற கதை புராணம், சரித்திரம் “வேதவாக்கு” விதிநூல் ஆகியவைகளேயாகும். வருணாச்சிரம தர்மத்தின் முக்கியத் தத்துவம் பார்ப்பான் பிராமண ஜாதியை சேர்ந்தவன். மற்றவர்கள் சூத்திர (அடிமை) ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள். முன்னையவனுக்கு பின்னைய வனுடைய சொத்து, பெண்டு பிள்ளை, சரீரம் ஆகியவை கட்டுப்பட்டவைகளாகும் என்பதுதான். ஆகவே இந்த நிலையை மறுபடியும் ஏற்படுத்தப் பார்ப்பனர்கள் முயற்சியேதான் “தமிழ் மக்கள் சமஸ்கிருதம் படிக்க வேண்டும்” என்று ஆக்கினை இடுவதாகும்.

முஸ்லீம் ஆதிக்கத்துக்கு உலை

ஹிந்தி பாஷையை வளர்த்ததின் மூலம் ஒரு அளவுக்கு முஸ்லீம் ஆதிக்கத்தையும் ஒழிக்க ஏற்பாடு செய்தாய்விட்டது என்பதை மந்திரி யாயிருந்த தோழர் கலிபுல்லா சாஹிப் அவர்கள் வெகு நன்றாய் விளக்கி இருக்கிறார்.

ஆகவே இக்காரியங்களை பார்ப்பனர்கள் செய்வதானது இதுவரை குறிப்பாக இந்த 20 வருஷ காலமாக பார்ப்பனரல்லாத சமூக தலைவர்களும் சுமார் 35 வருஷங்களாக முஸ்லீம் தலைவர்களும் சமூக முன்னேற்றத்தில் செய்து வந்திருக்கும் அரிய வேலையையும் அதன் பயனையும் பாழ்படுத்தவும் இடித்தெறியவும் செய்யப்படும் சூழ்ச்சியேயாகும்.

மற்றொரு அய்யங்கார் சூழ்ச்சி

இந்த நம் அபிப்பிராயத்தை உறுதிப்படுத்த மற்றொரு அய்யங்கார் பார்ப்பன மந்திரி தோழர் டி.எஸ்.எஸ். ராஜன் அவர்கள் மற்றொரு மாணவர்கள் கூட்டத்தில் வெளியிட்டிருக்கும் அபிப்பிராயத்தைக் கொண்டு உணரலாம்.

அதாவது,

“இந்த மாகாணத்தில் துரதிஷ்டவசமாக பொது வாழ்வில் வகுப்புவாத முறை வளர்ந்து வருகிறது. அவர்கள் அதிகாரத்தில் இருந்த பொழுது ஜாதியையே ஒழிக்க வேண்டுமென்று பேசிக்கொண்டு ஜாதியை சட்டபூர்வமாக நிரந்திரமாக்கி இருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் நாம் இனி பயப்பட வேண்டியதில்லை”

என்று சென்ற ஜூலை மாதம் 31ந் தேதி வைத்திய மாணவர்கள் வகுப்பில் பேசி இருக்கிறார். இது “இந்து” பத்திரிகையில் காணப்படுகிறது. (மேற்கண்ட வாசகத்தில் அவர்கள் என்பது ஜஸ்டிஸ் கட்சியைக் குறிக்கிறது. ப-ர்)

இவரது ஆணவத்தைப் பாருங்கள், வகுப்பு வாரி முறையைப்பற்றி இனி பயப்பட வேண்டியதில்லையாம். அப்படி என்றால் என்ன? அதை தாங்கள் அடியோடு அழித்து விடப்போகிறோம் என்பதுதானே? எதற்கு ஆக அதை அழிப்பது?

வகுப்புவாத முறையை ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் ஒழிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு அதை ஒழிப்பதற்கு அனுகூலமாக வகுப்பு வாதம் உள்ள வரை வகுப்பு உரிமை கொடுத்து வந்தால் எதற்கு ஆக ஆதியில் வகுப்புவாதம் (யாரால் கற்பிக்கப்பட்டிருந்தாலும்) ஏற்பட்டதோ அந்த காரியம் அழிவதன் மூலம் வகுப்பு இல்லாமல் போய்விடும் என்று கருதியே வகுப்புரிமை அளித்திருக்கிறார்கள். தோழர் ராஜன் அய்யங்கார் சொல்வதையே ஒப்புக்கொள்வதானாலும் அதாவது ஜஸ்டிஸ் கக்ஷியார் வகுப்பு முறை அல்லது ஜாதி முறையை சட்ட பூர்வமாக நிலைக்கச் செய்துவிட்டார்கள் என்றே வைத்துக் கொள்வதானாலும்

வேத சாஸ்திர வகுப்பு வாதத்தை ஒழிக்க வழியுண்டா?

இப்பார்ப்பனர்கள் அதாவது தோழர்கள் ராஜன் அய்யங்கார், ராஜகோபாலாச்சாரியார், சத்தியமூர்த்தி சாஸ்திரியார் ஆகியவர்களின் முன்னோர்கள் இதே ஜாதி முறையை - வகுப்புமுறையை - வருணமுறையை மதத்தில் வேதத்தில் சாஸ்திரத்தில் புராணத்தில் ஏன்? “கடவுள்” வாக்கில் “கடவுள் சிருஷ்டியில்” உற்பத்தி செய்து நிரந்தரமாக்கி இருக்கிறார்களே இதற்கு என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்று கேட்கிறோம். ஜஸ்டிஸ் கக்ஷியார் செய்த சட்டத்தை நாளைக்கு ஒரு அன்னக்காவடியோ தகரப்போகணியோ சட்டசபை அதிகார ஆசனத்தில் உட்கார்ந்து அழித்துவிடலாம். அதில் ஒன்றும் பிரமாதமில்லை. ஆனால் இந்த அய்யங்கார், ஆச்சாரியார், சாஸ்திரியார் கூட்டம் செய்த வேத சாஸ்திர கடவுள் வாக்கு ஆகியவைகள் மூலம் செய்யப்பட்ட கொடுமையான ஜாதிமுறையை எப்படி ஒழிப்பது? எந்தக் காலத்துக்கு யாரால் அழிப்பது? என்று கேட்கிறோம்.

ஹிந்தியை சமஸ்கிருதத்தைப் பாராட்டுவதேன்?

இவைகளை மேலும்மேலும் நிலைநிறுத்தத்தானே தோழர் ஆச்சாரியார் சமஸ்கிருதத்தையும் ஹிந்தியையும் படியுங்கள் என்று இன்று மாணவர்களுக்கு ஆக்கியைப்புகிறார். இந்தப் பார்ப்பனர்கள் “மனித வாழ்வில் ஒரே ஒரு ஜாதிதான் இக“பர”ங்களில் சுகமாகவும், சுதந்திரமாகவும் வாழ முடியும்” என்றும் அந்த ஒரு ஜாதிக்குத்தான் சுதந்திரமுண்டு என்றும் மற்ற ஜாதிகள் அந்த ஒரு ஜாதிக்கு அடிமையாய்த்தான் இருக்க வேண்டும்

என்றும் இருந்து வந்த கொடுமையை ஜஸ்டிஸ் கட்சி ஒழிக்கத்தான் வகுப்பு உரிமை அதாவது சுக வகுப்புக்கும் சம உரிமை உண்டு என்பதை அமுலில் கொண்டு வரச்செய்ததே தவிர மற்றபடி ஜஸ்டிஸ்காரர் செய்த வகுப்பு முறையிலோ வகுப்பு உரிமை முறையிலோ எந்த ஜாதியையும் மேல் என்றோ கீழ் என்றோ எந்த ஜாதிக்கும் எந்த ஜாதியும் அடிமை என்றோ சட்டம் செய்யவில்லை. ஆகவே - ஜஸ்டிஸ்காரர் செய்த சட்டத்தைப் பற்றி பயப்படப்போவதில்லையென்றும் அதை அழிக்கவே தாங்கள் கங்கணங் கட்டிக்கொண்டு வந்திருப்பதாகவும் வீரப் பிரதாபம் கூறும் டாக்டர் ராஜன் அய்யங்கார் அவர்கள் வகுப்புரிமை, வகுப்புப் பிரிவு ஆகிய முறையைப்பற்றி உண்மையில் வருந்துபவராயிருந்தால் அவர் ஒரு காரியம் செய்வாரா என்று கேட்கின்றோம்.

எல்லாரும் அர்ச்சகராக இருக்கச் சட்டம் செய்வாரா?

அதாவது அவரது பதவி ஆதிக்கத்திலுள்ள வகுப்பு முறை சுதந்திரத்தை ஒழிக்கிறாரா என்று கேட்கின்றோம் என்ன வென்றால் இன்று கனம் டாக்டர் ராஜன் அய்யங்கார் தேவஸ்தான இலாக்கா மந்திரியாயிருக்கிறார். அவர் ஆதீனத்தில் தான் இந்நாட்டுக் கோவில்களின் “தலையெழுத்து” பூராவும் இருக்கின்றன. சட்டசபையும் கனம் டாக்டர் ராஜன் காலாட்டினால் மற்றவர்கள் தலையை ஆட்டும்படியான மெஜாரிட்டியாய் இருக்கிறது. சர்க்காரோ, காங்கிரசே சர்க்கார் - சர்க்காரே காங்கரஸ் என்று கனம் ராஜனே சொல்லிக்கொள்ளும் படியான நிலைமையில் இருக்கிறது. இந்நிலையில் இந்த கோவில்களுக்கு கெல்லாம் பார்ப்பானே மணி அடிக்கவேண்டும், பார்ப்பானே சோறு பொங்க வேண்டும், பார்ப்பானே வேதம் ஓத வேண்டும் என்பவை ஆன - பார்ப்பானே செய்யவேண்டும் என்கின்ற காரியங்களை மாற்றி “வகுப்பு வாதம் புரிகின்ற” ஜஸ்டிஸ் கக்ஷியார் உள்பட தனித்தொகுதி கேட்பதும் இந்து மதத்தை விட்டுப் போவதும் ஆபத்து என்று கூறி தடுக்கப்படும் ஷெடியூல் வகுப்பார் வரை உள்ள எல்லா இந்துக்களும் செய்யலாம் என்று ஒரு சட்டமோ உத்திரவோ செய்து வகுப்பு வாத ஆதிக்கத்தை ஒழிப்பாரா? என்று வணக்கமாய் கேட்கின்றோம்.

இதாவது நாளைக்கு செய்யட்டும். இன்றைக்கு எல்லா இந்துக்களும் வகுப்பு ஜாதி என்கின்ற வித்தியாச முறை இல்லாமல் “சர்வ சக்தியும், சர்வ வியாபகமும், சர்வ தயாபரமும் உள்ளவரான பகவானை தரிசிக்க சர்வ சுதந்திரமாய் அனுமதிக்கப்படும்” என்று உத்திரவு போட்டடுமே என்று தான் கேட்கிறோம்.

ஹோட்டல்களின் “பஞ்சம” போர்டை ஒழிப்பாரா?

இதாவது கொஞ்சம் தாமதிக்கட்டும். அதைவிட அவசரமாக இனிமேல் எந்தப் பார்ப்பானும் ஓட்டல்களிலோ, காப்பிக் கடைகளிலோ பிராமணாள் காப்பிக் கடை - பிராமணாள் ஓட்டல் - பிராமணாளுக்கு

மாத்திரம் - பிராமணாளுக்கு இங்கே சூத்திராளுக்கு இங்கே - பஞ்சமன் நாய் பெரு வியாதிக்காரர்கள் ஆகியவர்கள் பிரவேசிக்கக் கூடாது - என்பன போன்ற போர்டு - போடக்கூடாது என்று உத்திரவுகள் போட்டுமே பார்ப்போம். எனவே இத்தியாதி காரியங்கள் செய்ய அதிகாரமும் அவசியமும் செளகரியமும் இருந்தும் இவற்றை செய்யாமல் வகுப்பு ஆதிக்கக் கொடுமையையும் வகுப்பு முறை துன்பங்களையும் வைத்துக்கொண்டு “ஜஸ்டிஸ்க்கு வகுப்பு வகுப்புவாத முறை ஏற்படுத்தி விட்டது. நான் அதை ஒழிக்கப்போகின்றேன். பயப்பட வேண்டாம்” என்றால் என்ன அர்த்தம் என்று கேட்கின்றோம். ஆகவே இந்தமாதிரிப் பேச்சுக்கள் எல்லாம் நாம் எதிர்பார்த்தபடியே கொடுங்கோன்மை ஆட்சிமுறைப் பேச்சென்றே வருத்தத்துடன் கூற வேண்டியிருக்கிறது.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 08.08.1937

சாக்கடைக்கு பதில் எச்சிலை

சேலம் அதி தீவிர தேசபக்தர் (பார்ப்பன பக்தர்) வைதிக காங்கரஸ் வாதி (ஜஸ்டிஸ் கட்சியை சதா வைதவர்) குடும்பத்தோடு பார்ப்பன, காங்கரஸ் ஆரம்பித்த காலம் முதல் - வினா தெரிந்த நாள் முதல் காங்கரஸ்காரராய் இருந்த தோழர் எஸ். வெங்கிட்டப்ப செட்டியார் அவர்களுக்கும் அவரது திருக்குமாரருக்கும் பார்ப்பனக் கும்பலும் பார்ப்பன குலாமும் பார்ப்பன எச்சிலைப் பத்திரிக்கைகளும் இவ்வளவு சீக்கிரத்திலேயே நல்லதொரு “நற்சாட்சி புத்திர”மளித்து விட்டன. எடுத்துக்காட்டாக சென்னையில் இருந்து வெளியாகும் ஒரு எச்சிலைப் பத்திரிகையானது சேலம் பாரிஸ்டர் எஸ்.வி. ராமசாமி அவர்கள் சரணாகதி மந்திரி கனம் ஆச்சாரியாருக்கு அளித்த வெடிகுண்டுக்கு பதிலளிக்கிறதாக சாக்கு வைத்துக்கொண்டு மிக்க ஆணவமாகவும் யோக்கியமற்ற முறையிலும் என்னென்னவோ ஆபாசமாக எழுதி இருக்கின்றது. தோழர் எஸ்.வி. ராமசாமி ஆச்சாரியாருக்கு அறைந்த ஆப்புக்களை பிடுங்கவோ அசைக்கவோ அவ்வெச்சிலை பத்திரிகை களுக்கு சக்தி இல்லையானால் மரியாதையாகத் தலை குனிவதையோ மௌனமாகத் தலையை மறைத்துக் கொள்ளுவதையோ விட்டு விட்டு அவ்வாப்புகளை வெளியாக்கின பத்திரிக்கையை “சாக்கடைப் பத்திரிக்கை” என்று எழுதுவது அயோக்கியத்தனமும் அற்பத்தனமும் ஒரு கை கூழுக்கு பார்ப்பான் காலை கழுவிவிடும் காரியம் போன்ற இழி குணமும் ஆகும் என்பதை தெரிவிக்க வருத்தப்படுகிறோம்.

தேசியப் பத்திரிகைகள் யோக்கியதை

தோழர் சேலம் ராமசாமி அவர்கள் விடுதலை பத்திரிக்கைக்கு அனுப்பிய சேதியை வெளியிடும்படி “விடுதலை” ஆசிரியரை கேட்டுக் கொண்ட தனிக் கடிதத்தில், இந்நாட்டு தேசியப் பத்திரிகை, காங்கரஸ் பத்திரிகை, பார்ப்பனப் பத்திரிக்கை என்பனவாகியவைகளின் யோக்கியதைகளை தெள்ளத் தெளிய எடுத்துக்காட்டியே பிரசுரிக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டார். அதில் அவர் குறிப்பிட்டதாவது:-

“தேசியப் பத்திரிகைகள் என்பவைகள் எல்லாம் பார்ப்பனப் பத்திரிகைகளாக மாறிவிட்டன. அவை பொஜனப் பத்திரிகைகளாக இல்லை. பார்ப்பனர்களின் அபிப்பிராயத்துக்கு சிறிது மாறுபாடாய் இருந்தாலும் எவ்வளவு முக்கியமான விஷயங்களையும் பிரசுரிக்க மறுத்தும்

மறைத்தும் விடுகின்றன.....” என்று எழுதி இருக்கிறார். அதை சென்னை எச்சிலைப் பத்திரிக்கை நன்றாய் மெய்ப்பித்துவிட்டது. அதாவது,

‘விடுதலை’யை சாக்கடைப் பத்திரிகை என்று சொன்ன சென்னை எச்சிலைப் பத்திரிகைக்கு சிறிதாவது மானமோ நாணயமோ இருக்குமானால் பாரிஸ்டர் ராமசாமி அனுப்பிய விஷயம் அல்லது எழுதிய விஷயங்களை பிரசுரம் செய்து விட்டு, ஆண்மையும் ரோஷமும் இருந்தால் வரி வரியாய் எழுத்து எழுத்தாய் கண்டித்து பிச்சுப் பிடிங்கித்தள்ளி இருக்கலாம். அதை விட்டு விட்டு அச்செய்தியை வெளியிட்ட பத்திரிகையை அற்பத் தனமாய் - அயோக்கியத்தனமாய் - இழி தன்மையாய் எழுதுவது மனிதத் தன்மையா? கேவலமான மிருகத்தன்மையா? என்பதை யோசித்துப் பார்க்கும்படி வாசகர்களை வேண்டிக்கொள்ளுகிறோம்.

மேலும் அவ்வெச்சிலைப் பத்திரிகை சேலம் ராமசாமி வெளியிட்ட சேதிக்கு சமாதானம் சொல்லுவதாக நடித்துக்கொண்டு “159 பேர் சென்னை அசெம்பளியில் இருக்கும்போது, மந்திரிகள் 9, காரிய தரிசிகள் 10, தலைவர் 1, உப தலைவர் 1, ஆக 21 போக பாக்கி 138 பேருக்கும் மந்திரி வேலை கிடையாமல் போனதுக்கு தங்கள் சமூக ஏமாற்றமென்று ஆர்ப்பாட்டம் செய்வது கோரமாகும்”

என்று சமாதானம் சொல்லுகிறது. மந்திரி வேலை வினியோகித்ததில் மற்ற சமூகங்களை ஏமாற்றி விடலாம் என்கின்ற எண்ணமில்லாமல் நியாயமான புத்தியோடு மந்திரி பதவிகள் வினியோகிக்கப்பட்டு இருக்குமானால் பூவிலே பூ சாயபு, அதிலும் நல்ல பூ பூளைப் பூ என்பது போல் காங்கரசில் இல்லாத வரும் காங்கரசுக்கு துரோகியுமான திருச்சி டாக்டர் செளந்திரராஜன் அய்யங்காரை கார்விட்டனுப்பி கூட்டி வந்து மந்திரி வேலை கொடுப்பானேன்?

ராஜன் செலாவணிக்குக் காரணம்

ராஜன் அய்யங்கார் அவர்கள் காங்கரசுக்கு ஒரு காலத்திலாவது ஒரு காகம் உதவி இருக்க மாட்டார்.

காங்கரசில் சேர்ந்து ஜெயிலுக்குப் போனவர் என்றால், அவரது தொழிலானது அவர் ஒவ்வொரு தடவை ஜெயிலுக்குப் போனபோதும் திரும்பிவந்தவுடன் மீ 300, 400 ரூ. வீதம் அதிக வரும்படி வரும் படியாகத்தான் செய்ததே தவிர அவரது வரும்படி ஒரு தம்பிடி கூட குறைந்து விடவில்லை. மீ 100 ரூபாய்க்கும் கஷ்டத்தில் இருந்த அவரது ஆரம்ப வைத்திய நிலை அவர் ஒரு பெரிய டாக்டராக விளம்பரமாவதற்கும் மீ 1000 கணக்கில் பணம் சம்பாதிக்கும் பொய் டாக்டர் என்று விளம்பரப் படுத்தப்பட்டு ஒரு கேசுக்கு 500, 1000 என்று பில் பண்ணும்படியான தைரியமும் செலாவணியும் ஏற்படவும் இடம் கிடைத்ததற்கும் காங்கரசில் சேர்ந்ததும் ஜெயிலுக்கு போவதும் தவிர வேறு எது முக்கிய காரணம் என்று கேட்கின்றோம்.

ஜெயில் “கஷ்டம்”

அவர் ஜெயிலுக்கு போய் அங்கு கஷ்டப்பட்டார் என்றாவது சொல்லுவதற்கு யோக்கியமான காரணங்கள் இருக்கின்றனவா என்று கேட்கின்றோம்.

ஜெயிலும் எ கிளாஸ் பசும்பால், பருப்பு, நெய், தயிர், காப்பி, ரொட்டி, மாம்சம், பழவர்க்கம், சொந்த சமையலில் அக்கார வடிசல், சித்திரான்னம், பேணி ஆகிய “பத்திய” பதார்த்தங்கள் கொண்ட ஆகாரம், கட்டில், மெத்தை, மேஜை, நாற்காலி, எலக்டிரிக் விளக்கு கம்மோடு ஷவர் பாத் ஆகிய உபகரணம் இவைகளோடு ஜெயில் அதிகாரிகளையும் மிரட்டிக் கொண்டும் மற்றும் சில சொந்த சவுகரியங்களுடனும் ஓய்வெடுத்துக் கொண்டும் உட்கார்ந்திருப்பது கஷ்டமான காரியமா? பெரிய தியாகமா? என்று கேட்கின்றோம்.

டாக்டர் ராஜன் அவர்கள் தியாகத்தை அறிய வேண்டியவர்களுக்கு ஒரு சுருக்கமான வழிகாண்பிக்கின்றோம். அதாவது அவர் காங்கரசில் சோததற்கு முன் அவரது சொத்து வரி, பூமி வரி, இன்கம் (டாக்ஸ்) வரி எவ்வளவு? இப்போது எவ்வளவு? என்று கணக்குப் பார்க்கும்படி வேண்டுகிறோம்.

ஆகவே அப்படிப்பட்ட ஒருவரை தேடிப்பிடித்துக் கொண்டு வந்து பட்டம் கட்டும்போது அந்தப்பட்டத்தை அடையப் பெறாத - அவரைவிட எந்த விதத்திலும் கட்டுப்பாட்டிலும் நாணயத்திலும் பின் வாங்காத சமூகத்தாருக்கு அது கிடைக்கவில்லை என்றால் அது உண்மையிலேயே ஏமாற்றமல்லவா? வஞ்சகமல்லவா? துரோகமல்லவா? வகுப்பு ஆதிக்க சூழ்ச்சியல்லவா? என்று நல்ல புத்தியும் நடுநிலைச் சிந்தனையும் நாணயமும் சுதந்தர உணர்ச்சியும் உள்ள தோழர்கள் யோசித்துப் பார்க்கும்படி வேண்டுகிறோம்.

இழிவில்லாத காரணம் எது?

“தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் டாக்டர் சுப்பராயன் அவர்களுக்கு மந்திரி பதவி கொடுத்ததற்கு காரணம் அவர் தமையனார் கனம் டாக்டர் சுப்பராயன் எஸ்டேட் மேனேஜராய் இருப்பதால் என்று பாரிஸ்டர் ராமசாமி” எழுதியதை இழிவான வியாக்கியானம் என்கின்றது சென்னை எச்சிலைப் பத்திரிகை. அவ்வியாக்கியானம் இழிவானதா மேன்மையானதா என்ற விவாதத்தை நாம் இப்போது மேற்போட்டுக் கொள்ள விரும்பவில்லை. ஆனால் கனம் டாக்டர் சுப்பராயன் அவர்களுக்கு கனம் ஆச்சாரியார் மந்திரி பதவி கொடுத்ததற்கு “இழிவில்லாத” மேலான வியாக்கியானம் வேறு எதையும் சென்னை எச்சிலைப் பத்திரிகை சொல்லவில்லையே. இப்பொழுதாவது சொல்லட்டுமே பார்ப்போம்.

ராஜன் - ராயன் துரோகம்

கனம் டாக்டர் சுப்பராயன் ஜெயிலுக்குப் போனவர் அல்ல. கனம் டாக்டர் ராஜன் செய்த “காங்கரஸ் துரோகத்துக்கு” கடுகளவு எடையும் குறையாத

“மா பெரும் துரோகம்” காங்கரசுக்கு செய்தவர் என்று கனம் ஆச்சாரியார் முதல் சர்வ பார்ப்பனர்களும், மற்றும் “ஹிந்து” “மித்திரன்” முதலாகிய பார்ப்பனப் பத்திரிகைகளும் இன்றைய ஆந்திர தேசத்து காங்கரஸ் “மணி”களும் தேசபக்த இரத்தினங்களும் கூப்பாடு போட்டதும் போடுவதும் பொய்யா என்று கேட்கிறோம்.

நமக்கு கனம் டாக்டர் சுப்பராயனிடம் வெறுப்பு இல்லை. அவர் முதன் மந்திரியாயிருந்த காலத்தில் செய்ததற்கு இப்போதும் நன்றி செலுத்துகிறோம். ஆனால் காங்கரசும், ஆச்சாரியாரும் அவருக்கு மந்திரி வேலை கொடுத்ததற்கு சென்னை எச்சிலைப் பத்திரிகை என்ன நாணயமான யோக்கியமான சமாதானம் சொல்லிற்று - சொல்லப் போகிறது என்று தான் கேட்கின்றோம்.

தவிர “தோழர் வெங்கிட்டப்ப செட்டியார் காங்கரசுக்கு ஆக எவ்வளவு தூரம் பாடுபட்டார் என்பதை எல்லோரும் அறிந்ததுதான்” என்று அவ்வெச்சிலைப் பத்திரிகை பரிகாசமாக எழுதுகிறது.

தோழர் வெங்கிட்டப்ப செட்டியாரும் அவரது குடும்பமும் காங்கரசுக்காகப் பாடுபட்டது எவ்வளவு என்பதைப்பற்றி நமது அபிப்பிராயத்தை வெளியிட வேண்டிய ஆத்திரம் இப்போது நமக்கு இல்லை.

வெங்கிட்டப்பா செய்தது

ஆனால் தோழர் வெங்கிட்டப்ப செட்டியார் காங்கரசுக்கு செய்த தொண்டு எவ்வளவு என்பதாக அச் சென்னை எச்சிலைப் பத்திரிகையே இதற்கு முன் எழுதி வந்தவைகளையும் அதே தோழர் வெங்கிட்டப்ப செட்டியாருக்கு மற்றும் பார்ப்பனப் பத்திரிக்கைகளும் கனம் ஆச்சாரியார் உள்பட சேலம் பார்ப்பன குழாங்களும் நேற்று வரைபாடிய கவிகளையும் அர்ச்சித்த ஸஹத்திர நாமாவளியையும் படித்துப் பார்க்கும்படியும் நினைத்துப் பார்க்கும்படியும் வேண்டுகிறோம். சமீப காலத்தில் எம்.எல்.எ. தேர்தல் நடந்தபோது தோழர் வெங்கிட்டப்ப செட்டியாரின் மாபெரும் தேசபக்தியையும், மகா மகா காங்கரஸ் தொண்டினையும் புகழ்ந்து புகழ்ந்து கூறியும் எழுதியும் வந்ததுமல்லாமல் காலிகளைப் பிடித்து கூலிகளைக் கொடுத்து ஜே கூப்பாடு போடச் சொன்னதையும் கவனித்து நினைவுறுத்திப் பார்க்கும்படி வேண்டுகிறோம்.

தேவாங்கர்களுக்கு துரோகம்

தோழர்கள் எல்லப்ப செட்டியாரையும் தம்மண்ண செட்டியாரையும் ஒழிக்கவும் தேவாங்கர் சமூகத்தில் கலவரத்தையும் பிளவுகளையும் உண்டாக்கி தேவாங்கர் ஆதிக்கம் சேலத்தில் தலைதூக்காமல் இருக்கச்

செய்வதற்கும் தோழர் வெங்கிட்டப்ப செட்டியாரையும் அவரது குடும்பத்தையும் பார்ப்பனர்கள் பயன்படுத்திக் கொண்ட காலத்தில் செட்டியாரின் சிறுநீர் பார்ப்பனர்கள் மடங்களிலும் தேசியபத்திரிகை மண்டபங்களிலும் காங்கரசிலும் காங்கரஸ் தலைவர்களின் உச்சரிப்புகளிலும் நந்தா விளக்காய் எரிந்தது. ஆனால் இப்போது, சர். பி. தியாகராயர் செய்த “பாவத்துக்கு” ஆக அச்சமுகம் அரசியல் உலகில் சித்திரத்திலும் உருவமிருக்க முடியாத மாதிரி ஒழிந்து விட்டதுடன் “வெங்கிட்டப்ப செட்டியாரின் அரசியல் வாழ்க்கையின் சரித்திரம் யாவரும் அறிந்ததுதான்” என்று சென்னை எச்சிலைப் பத்திரிகையுங்கூட தைரியமாய் எழுதி விட்டது.

காங்கரசில் தோழர்கள் கனம் டாக்டர் சுப்பராயன், கனம் டாக்டர் ராஜன், கனம் ராமநாதன், கனம் யாகூப் ஹாசன் சாயபு, கனம் வி.ஐ. முனிசாமிப்பிள்ளை, கனம் டாக்டர் ராமராவ், கெ.வெங்கடசாமி நாயுடு, கனம் கோபால ரெட்டி ஆகியவர்கள் காங்கரசுக்கு செய்ததை விட எந்த விதத்தில் வெங்கிட்டப்ப செட்டியார் குறைந்த தொண்டு ஆற்றி இருக்கிறார் அல்லது அதிக துரோக செய்துவிட்டார் என்று எச்சிலைப் பத்திரிகைக்கு வெளியிட முடியுமா?

அனுமத்துவம் ஆடியிருக்காவிட்டால்?

தோழர் வெங்கிட்டப்ப செட்டியார் இந்தப் பார்ப்பனக் கூட்டத்திற்கு பின் தாளம் போடாமல் இருந்திருப்பாரானால் இன்று அரசியலில் சகல பதவிகளும் பெருமைகளும் அடைந்து அவர் குடும்பமும் தக்க உத்தியோகங்கள் பதவிகள் பெறுவதன் மூலம் உலகுக்கு நன்மை செய்யும் நிலை அடைந்து அநேக பார்ப்பனர்கள் போல் ஓய்வு எடுத்துக் கொள்ளக்கூடிய நிலை அடைந்திருப்பார். அதை விட்டு பார்ப்பனர் வால் பிடித்து அனுமத்துவ நாடகம் நடத்த பலன் “வெங்கடப்ப செட்டியாரின் காங்கரஸ் யோக்கியதை தெரியாதா” என்று பார்ப்பனக் கூலி எச்சிலைப் பத்திரிகை கேட்க வேண்டியதாய் விட்டது.

மற்றும் அவ்வெச்சிலைப் பத்திரிகை எழுதும்போது மெத்தப் போக்கிரித்தனமாகவும் அயோக்கியத்தனமாகவும் “காங்கரசில் சேருவதே பெரிய தியாகம் என்று சிலர் கருதுகிறார்கள்” என்று எழுதி இருக்கிறது. அப்படியானால் தோழர்கள் கே. வெங்கடசாமி நாயுடுவும், கனம் ராமநாதனும், கனம் டாக்டர் சுப்பராயனும் காங்கரசில் தேர்தலுக்கு முதல் நாள் சேர்ந்ததல்லாமல் வேறு என்ன தியாகம் செய்தார்கள்? மற்றும் பல பார்ப்பன மந்திரிகளும் காரியதரிசிகளும் சிலர் காங்கரசில் சேர்ந்ததோடு ரூ 100, 200, 300 என்பதாக காங்கரஸ் பண்டில் வயிறு வளர்த்தது மாத்திரம் அல்லாமல் வேறு என்ன மகத்தான தியாகம் செய்தார்கள் என்று கேட்கின்றோம்.

ஆமாம் மெய்தான்

மற்றும் “மந்திரி வேலை கிடைக்காததற்கு ஆக சாக்கடைப் பத்திரிகைகளில் சாக்கடை பாஷைகளில் எழுத ஆரம்பித்து விடுகிறார்கள். இம்மாதிரி வகுப்புவாதப் புரளிகளைக் கண்டு ஏமாந்த காலம் மலை ஏறிவிட்டது” என்று அவ்வெச்சிலை பத்திரிகை எழுதி வீரம் பேசுகிறது. ஆம் வயிற்றுப் பிழைப்புக்கு வகையற்று மானத்தையும் நாணயத்தையும் சமூகத்தையும் விற்று வயிறு வளர்க்க வேண்டிய அவசியமுள்ள காலிகளுக்குக் கூலி கொடுத்து வாயிற்படியில் காவலுக்கு கட்டும் மிருகத்தைப் போல் கட்டி வைத்து வளர்க்க பார்ப்பனர்களுக்கு சௌகரியமும் பார்ப்பனரல்லாத ஆள்களும் கிடைக்கும் போது வகுப்பு உரிமை மலையேறிவிடலாம்தான். பார்ப்பனர்களின் இச்சூழ்ச்சி வெளியாவதன் மூலமோ இக்காவல் உருப் படிகளுக்கு மானமும் ரோஷமும் ஏற்படுவதன் மூலமோ பார்ப்பனரல்லாத பாமர மக்களுக்கு அறிவு வளர்ச்சி ஏற்படுவதன் மூலமோ மலையேறிவிட்டதாக மனப்பால் குடித்தோ அல்லது கூலிக்கு அழுதோ வகுப்புரிமை மாண்டு விட்டதாகக் கூறும் போலிவாதம் வெகு சீக்கிரத்தில் நன்றாய் தெரியப் போகிறது என்பதோடு இதை முடித்து விட்டு சென்னை எச்சிலைப் பத்திரிகையின் இன்னும் பல கூலிக் குரைப்புக்குப் பின்னால் சமாதானம் கூறுவோம்.

- 29.06.1937 ‘விடுதலை’

குடி அரசு - மறுபிரசுரம் - 08.08.1937

தர்மபுரி ஜில்லா போர்டு பிரசிடெண்டுக்கும் வைஸ் பிரசிடெண்டுக்கும் சுயமரியாதைத் தலைவருக்கும் வரவேற்பு

அன்புள்ள தோழர்களே!

நீங்கள் வாசித்துக் கொடுத்த வரவேற்புப் பத்திரங்களுக்கு உங்கள் ஜில்லா போர்டு தலைவரும் உப தலைவரும் தக்க பதில் கூறினார்கள். அவர்கள் மற்றவர்களைப் போன்று ஏமாற்றும் முறையில் எல்லா வசதிகளையும் செய்து கொடுப்போமென்று ஆசை வார்த்தையோ அல்லது சமயத்திற்கு பதில் என்ற முறையிலோ சொல்லாமல் தங்கள் அதிகாரத்துக்குட்பட்ட காரியங்களை தங்களால் முடிந்தவரை செய்வதாகத்தான் கூறினார்கள். அதுதான் உண்மை. ஜில்லா போர்டுகள் மக்களின் தண்ணீர் வசதி, ரோடு வசதி, சுகாதார வசதி, பள்ளிக்கூட வசதி ஆகியவைகளைக் கவனிப்பதற்காகவே இருக்கின்றன. அங்கு பூரண சுயராஜ்யப் பேச்சுக்கு இடமில்லை. அங்கு கட்சி பேதம் வேண்டியதில்லை. வீணாகக் கலகமும் வேண்டியதில்லை. பல ஜில்லா போர்டுகள் கூட்டங்களைப் பார்த்தால் மீன் கடைச் சண்டைகளைப் போல் கலகம் செய்து கொள்ளுவதையும் தலைவர் மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வருவதையும் காணலாம்.

இதனால் ஜில்லா மக்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் கவனிக்கப்படுவதில்லை. ஜில்லா போர்டு மெம்பர்களும் தலைவர்களும் லோகல் போர்டு சட்டப்படி தான் நடக்க முடியுமே தவிர சுயேச்சையாக ஒன்றும் செய்துவிட முடியாது. பல ஜில்லா போர்டுகளிலும் முனிசிபாலிட்டிகளிலும் நடக்கும் அக்கிரமங்களைப் பார்த்து ஜில்லா போர்டுகளையும் முனிசிபாலிட்டிகளையும் எடுத்து விட்டு ஒரு பொறுப்புள்ள சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர் வசமே ஒப்புவித்து விடுவது நல்லதென்று முன்னொரு சமயம் நானும் தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியாருங்கூட கலந்து பேசினோம். அந்தப்படி காரியங்கள் விரைவில் நடந்தாலும் நடக்கலாமென்று எண்ணுகிறேன். ஜில்லா போர்டு தலைவருக்கும் ஒற்றுமையில்லாத் கட்சிப் பிளவாயிருக்கும் காரணத்தால் அடிக்கடி எல்லாக் காரியங்களும் கவனிக்க முடியாமல்

தங்கள் மெஜார்டி பலத்தை காப்பாற்றிக் கொள்வதிலேயே காலம் வீணாகின்றது. ஜில்லா போர்டுகள் எவ்வித கட்சி வேற்றுமையுமின்றி ஒற்றுமையாயிருந்தால் கிராம ஜனங்களுக்கு வேண்டிய நன்மைகளை மெய்யாகவே செய்து கொடுக்க முடியும். நாம் விரும்பும் சௌகரியங்களுக்குச் சர்க்காரும் உதவி செய்து அப்போர்டுகளை மதிக்கிறார்கள். கலகம் செய்து கொண்டிருக்கிற போர்டுகளையும் “சர்க்காரை ஒழிக்கும்” சுயராஜ்யக் கட்சிக்காரர்கள் நிறைந்த போர்டுகளையும் எப்படி சர்க்கார் மதித்து உதவி செய்வார்கள்? பல காங்கரஸ்காரர்கள் கைப்பற்றிய ஜில்லா போர்டுகளிலும் ஊழல்களும் நடப்பதைப் பார்க்கிறோம். ஆகையால் ஒட்டுரிமையுள்ள நீங்கள் கண்ணை மூடிக் கொண்டு கட்சிகளை மதித்தோ கலர் பெட்டிகளை மதித்தோ ஒட்டுப் போட்டு உங்கள் பிரதிநிதிகள் ஒன்றாகக் கூடிக் கொண்டு கலகம் செய்யாமல் இருக்கும்படி பார்த்து உண்மையான பிரதிநிதிகளுக்கு உங்கள் நன்மைக்காக கவலையோடு பாடுபடும் பொறுப்புள்ள பிரதிநிதி களுக்கு ஒட்டுக்கொடுத்து பொது ஸ்தாபனங்களுக்கு அனுப்ப வேண்டும். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இந்த வைபவத்திற்கு என்னைத் தலைமை வகிக்கும்படி கேட்டுக் கொண்ட தோழர்களுக்கு நன்றி கூறுகிறேன். உங்களுடைய வரவேற்புப் பத்திரம் மிகவும் வைதீக முறையில் எழுதப்பட்டிருக்கிறதென்று உங்கள் உபதலைவர் கூறிப்பிட்டார். அது உண்மைதான். நமக்கு வேண்டிய தேவைகளைக் குறிப்பிடும் ஒரு வரவேற்புப் பத்திரத்தில் நமக்கும் புரியாத பல அபிப்பிராயங்களைப் புகுத்தி வைதீக முறையில் வரவேற்புப் பத்திரங்கள் எழுத வேண்டிய அவசியமில்லை. அது உங்களுடைய பழக்க வழக்கத்தில் ஏற்பட்ட உணர்ச்சியே தவிர வேறில்லை. நாங்கள் மாலைக் கூட்டத்தில் வைதீகத்தின் வரலாற்றைப் பற்றியும் வேறு பல புது அபிப்பிராயங்களைப் பற்றியும் பேசுவதாக இருக்கிறோம். நீங்கள் யாவரும் வந்திருந்து விருப்பு வெறுப்பின்றி அமைதியாய்க் கேளுங்கள். உங்கள் அறிவிற்கும் அநுபவத்திற்கும் நாங்கள் கூறுவது உண்மையென்று பட்டால் அதைப் பின்பற்றி அந்தப்படி நடவுங்கள். மீண்டும் உங்களுக்கு என் வந்தனத்தைச் செலுத்துகிறேன்.

குறிப்பு: 01.08.1937 ஆம் நாள் தாரமங்கலத்தில் நடைபெற்ற தர்மபுரி ஜில்லா போர்டு தலைவர் & துணைத் தலைவர் வரவேற்புக் கூட்டத்திற்கு தலைமை வகித்து ஆற்றிய உரை.

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 08.08.1937

பதின்மூன்றாவது ஆண்டு

நம் குடி அரசு பத்திரிகை சென்ற இதழோடு 12-வது ஆண்டு முடிந்து இன்று பதின்மூன்றாவது ஆண்டில் பிரவேசிக்கிறது.

பத்திரிகை நடத்துவதில் உள்ள கஷ்டங்கள் அறிஞர்கள் உணர்ந்ததே யாகும். சுயநலமற்று சுதந்தரத்தோடு குறிப்பிட்ட ஒரு தனிக்கொள்கைக்கு என்று ஒரு பத்திரிகை நடப்பது என்றால் அது சுலபத்தில் முடியாத காரியமேயாகும்.

அப்படி இருந்தும் “குடி அரசு” ஆரம்பித்த காலம் முதல் எந்தக் கொள்கைக்காக ஆரம்பிக்கப்பட்டதோ அதே கொள்கையை உள்ளும்புறமும் உறுதியாய்க் கொண்டு எவ்வித கஷ்ட நஷ்டங்களுக்கும் யாருடைய விருப்பு வெறுப்பு தயவு தாசுஷணங்களுக்கும் அஞ்சாமல் ஒரே போக்கில் தன்னிஷ்டப்படி நடைபெற்று வந்திருக்கின்றது.

அரசாங்கத்தார் தொல்லை ஒரு புறமும், மதவாதிகள் தொல்லை மற்றொரு புறமும், பார்ப்பனர்கள் தொல்லையும் சூழ்ச்சியும் எல்லாப் புறமும், “குடி அரசு”ன் மூலம் வாழ்க்கை நடத்தவும் வயிறுவளர்க்கவும் விளம்பரம் பெறவும் வந்து சேர்ந்து ஏமாற்றமடைந்த தோழர்களின் தொல்லை மற்றொரு பக்கமுமாக பல வழிகளில் துன்பமும், தொல்லையும், நஷ்டமும் அனுபவித்துக் கொண்டே “குடி அரசு” தனது வளர்ச்சியிலும் கொள்கையிலும் சிறிதும் பின்னடையாமல் இது வரை உயிர் வாழ்ந்து வந்து இன்று பதின்மூன்றாவது வயதில் புகுவதைக் குறித்து அதன் உண்மை ஆதரவாளர்கள் மகிழ்ச்சி அடையாமல் இருக்கமாட்டார்கள்.

“குடி அரசை” நடுமத்தியில் ஆதரிக்க வந்த தோழர்களில் சிலர் “குடி அரசு” மீது இரண்டு குற்றங்கள் சாட்டுகிறார்கள்.

ஒன்று - “குடி அரசு பொது உடமைப் பிரசாரத்தை கைவிட்டு விட்டது” என்பதாகும்.

இரண்டு - “குடி அரசு ஜஸ்டிஸ் கட்சியை ஆதரிக்கிறது” என்பதாகும்.

“குடி அரசு” ஆரம்பத்தில் “பொது உடமை”க் கொள்கைக்கு ஆக என்று ஆரம்பிக்கப்பட்டதல்ல என்பதையும் “குடி அரசு” ஆரம்பித்ததிலிருந்தே ஜஸ்டிஸ் கட்சியை ஆதரித்தும் தன்னாலான உதவி புரிந்தும் ஜஸ்டிஸ் கட்சி பிரமுகர்கள், தலைவர்கள் ஆகியவர்களுடன் ஒத்துழைத்தும் அவர்களது

ஒத்துழைப்புப் பெற்றும் நடந்து வந்திருக்கிறது என்பதையும் எல்லாத் தோழர்களுக்குமே வலியுறுத்திக் கூறுகிறோம். இதை யார் மறுப்பதானாலும் தைரியமாய் முன் வரவேண்டுகிறோம்.

“குடி அரசு” ஆரம்பத்தில் “பொது உடமைக்” கொள்கையோடு ஆரம்பிக்கவில்லை என்றாலும் இன்று “குடி அரசு” உண்மையான பொது உடமைக் கொள்கைகளை கைவிட்டு விட வில்லை. பொது உடமைப் பிரசாரம் என்பதை சட்டம் அனுமதிக்காததால் பொது உடமைப் பிரசாரம் என்பதின் பேரால் பொது உடமைக் கொள்கைகளை எடுத்துச் சொல்லுவதை விட்டு வைத்திருந்தது. ஆனால் உண்மையில் உலக சமாதானமும் சாந்தியும் ஏற்படுவதற்கு உண்மையான பொது உடமைத் தத்துவம் தான் ஏற்ற மருந்து என்கின்ற எண்ணத்திலிருந்து “குடி அரசு” சிறிதும் மாற்ற மடைய வில்லை. இன்றும் அதற்கு ஆக முக்கியமாய் செய்யவேண்டிய தொண்டிலிருந்து “குடி அரசு” ஒரு நிமிஷமும் ஓய்ந்திருக்கவில்லை.

தோழர் எம்.என்.ராய் அவர்கள் தெரிவித்தபடி “இந்தியாவில் பொது உடமைத் தத்துவம் ஏற்படவேண்டுமானால் அதற்கு ஆக முயற்சிகள் செய்யப்படவேண்டுமானால் முதலில் சமூகத் துறையில் ஒரு மாறுதலை ஏற்படுத்தி ஆக வேண்டும்” என்கிற கருத்தையே “குடி அரசு” வெகு நாளைக்கு முன்பே கைக்கொண்டு அதற்கு ஆக சுமார் 10 வருஷ காலமாக விடாமல் தொடர்ந்து உழைத்து வருகிறது. “குடி அரசு”ன் தொண்டினால் சமூகத்துறையிலும் ஒரு அளவுக்கு தக்க மாறுதலும் ஏற்பட்டு வந்திருக்கிறது என்பதாக “குடி அரசு” உண்மையாக நம்பி இருக்கிறது.

ஆனால் “குடி அரசு” பொது உடமைக் கொள்கையை விட்டு விட்டது என்று கூறிக்கொண்டு வெளியேறி “குடி அரசை” வைதுகொண்டு திரியும் சில தோழர்கள் இன்று என்ன செய்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் பொது உடமைக்கு உலாவைக்க நடந்துவரும் ஸ்தாபனத்தில் இருந்து கொண்டு பொது உடமைக் கொள்கையை ஒழிப்பதே தங்கள் முக்கிய கவலையாகக் கொண்ட தலைவர்களுக்கு ஜே போட்டுக்கொண்டு - அத்தலைவர்கள் வெற்றி பெற அவர்கள் வாலைப் பிடித்துக்கொண்டு திரிகிறார்கள். ஆகவே இவர்களது கூற்றில் எவ்வளவு உண்மை இருக்கும் என்பதை வாசகர்களே உணர்ந்து கொள்ளுமாறு விட்டு விடுகிறோம்.

மற்றும் தோழர் காந்தியார் “உப்பு சத்தியாக்கிரகம்” ஆரம்பித்த காலத்தில் அதற்கு காரணம் சர்க்காருக்கு சொல்லும்போது “நாட்டில் பொது உடமை உணர்ச்சி வலுத்துவருகிறது. இந்த உப்புக்காட்சம் சத்தியாக்கிரகமும், சட்டம் மீறும் கிளர்ச்சியும் ஆரம்பிக்காவிட்டால் இந்நாட்டு வாலிபர்கள் உணர்ச்சி அதில் பதிந்து விடும். ஆதலால் நான் இதை ஆரம்பித்தேன்” என்று சொன்னார்.

இதை அநேக தடவை அப்போதே “குடி அரசு” குறிப்பிட்டு கண்டித்து இருக்கிறது. அது மாத்திரமல்லாமல் காங்கரஸின் பிரதம உண்மையான

செல்வாக்குள்ள தலைவர்களான தோழர்கள் ராஜேந்திரப் பிரசாத், வல்லபபாய் பட்டேல், ஜம்னாலால் பஜாஜ், ராஜகோபாலாச்சாரியார் ஆகியவர்களும் பிரசாரத்துக்கு பயன்படுத்திக் கொள்ளும் முக்கிய வாயாடிகளான தோழர் சத்தியமூர்த்தி முதலியவர்களும் பொது உடமை தேசத்துக்கு கெடுதியை விளைவிப்பதென்றும் அதை ஒழிக்கவே காங்கரஸ் பாடுபடுகிறது என்றும் சொன்னதோடு சொல்வதோடு பொது உடமைப் பிரசாரம் கூடாது என்று சொல்லுவதையும் மற்றும் பொது உடமைக்காரர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்பவர்களுக்கு உண்மையிலேயே காங்கரஸில் செல்வாக்கும் மதிப்பும் சுயமரியாதையும் இல்லாமல் உதைத்து விரட்டி அடித்து வருவதும் அறியாதவர்கள் யாராவது இருக்க முடியுமா? என்று கேட்கின்றோம்.

பொது உடமை வீரர் என்று போலி விளம்பரம் பெற்ற தோழர் ஜவஹர்லால் தானாகட்டும், தான் பொது உடமைத் தத்துவத்தை காங்கரஸில் புகுத்துவதில்லை என்று வாக்குக் கொடுத்து காங்கரஸ் தலைவர் பதவியை வியாபார முறையில் பெற்றதும் அவர் மேடையில் பேசும் போது உம்முடைய பொது உடமைக் கொள்கை என்ன? அதை எப்படி வெற்றி பெறச் செய்வீர்கள்? என்று பல பொது உடமை வாதிகள் கேட்ட கேள்விகளுக்கு “என்னிடத்தில் இப்போது எவ்வித திட்டமும் இல்லை, அதற்கு என்று இங்கு தனியாகச் செய்யக்கூடியதும் ஒன்றுமில்லை. உலகப்புரட்சி ஏதாவது ஏற்பட்டால் அப்போது நாம் (அதாவது பொது உடமைக்காரர்கள்) அதனோடு ஒத்துழைக்க தயாராக வேண்டியதுதான்” என்று பதில் சொல்லி இருக்கிறார். ஆகவே காங்கரஸின் பொது உடமைக் கொள்கையையும் காங்கரஸ் தலைவர்களின் பொது உடமைக் கொள்கை ஆதரிப்பும் “பொது உடமை வீரர்” ஜவஹர்லால் நேருவின் பொது உடமை ஞானமும் முயற்சியும் உண்மையாய் உணர்ந்தவர்கள் “குடி அரசு” பொது உடமைக் கொள்கையை கைவிட்டது என்றோ காங்கரஸில் பொது உடமைக் கொள்கை இருக்கிறது என்றோ நாணயமாகச் சொல்ல முன்வரமாட்டார்கள்.

கடைசியாக ஒரு விஷயத்தை வாசகர்களின் ஞாபகத்துக்கு கொண்டு வந்து இந்த பிரச்சினையை முடித்துக் கொண்டு அடுத்த பிரச்சினைக்கு போகிறோம். அதாவது தோழர் ஈ.வெ.ரா. ராஜத்துவேஷத்துக்காகவும் வகுப்புத் துவேஷத்துக்காகவும் என்று சர்க்காரால் 1934-ம் வருஷம் தண்டிக்கப்பட்டபோதும் கோர்ட்டில் கொடுத்த தனது ஸ்டேட்மெண்டில் “குடி அரசு”ன் கொள்கை பொது உடமைத்தத்துவம் என்றும் அதைப் பிரசாரம் செய்வதற்கு ஆகவே சர்க்கார் அதற்கு ஆக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள தைரியமில்லாமல் இம்மாதிரி ராஜத்துவேஷ கேசு எடுத்திருப்பதால் இதில் தனக்கு நியாயம் கிடைக்காதென்றும் அதனால் தனக்கு எதிர்வாதம் செய்ய இஷ்டமில்லை என்றும் ஸ்டேட்மெண்ட் கொடுத்தது. இதை இன்றைய முதல் மந்திரிதான் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்துக் கொடுத்தவர்கள். இது “இந்து” “மெயில்” முதலிய பத்திரிகைகளிலும் வெளி வந்தது யாரும் அறியார்களா என்று கேட்கின்றோம்.

மற்றும் ஜெயிலில் ஈ.வெ.ராவுக்கு சர்க்கார் “ஏ” கிளாஸ் கொடுத்தும் அதை மறுத்து விட்டு “சி” கிளாசில் இருந்து வந்ததும் ஜெயிலில் இருந்து வந்த பிறகும் வேறு பல கேசுகள் மூலம் பலவித தொந்தரவுகள் கொடுத்து பலவித ஜாமீன் கேட்ட பிறகும் “குடி அரசு” பொது உடமைப் பிரசாரத்தை நிறுத்தாததால் “பொது உடமைப் பிரசாரம் சட்ட விரோதமானது” என்று தீர்மானம் செய்த பிறகு மாத்திரமே “குடி அரசு” பொது உடமைப் பிரசாரம் செய்யாதென்றும் ஆனால் பொருளாதார சமத்துவத்துக்கு - சமதர்மத்துக்கு சலியாது பாடுபடும் என்றும் “குடி அரசு” அறிக்கை வெளியிட்டதும் வாசகர்கள் அறியாததல்ல.

மற்றும் இந்த மாதிரி அறிக்கை வெளியான பிறகும் தோழர் ஈ.வெ. ராமசாமி ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கு சில திட்டங்கள் கொடுத்து அதை அக்கட்சியில் ஒப்புக்கொள்ளச் செய்த உடன் தோழர்கள் சி.ராஜகோபாலாச்சாரியார், சத்தியமூர்த்தி ஆகியவர்கள் அத்திட்டங்களை பொது உடமைத் திட்டம் என்றும் அவற்றை ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் ஒப்புக்கொண்டு விட்டார்கள் என்றும் இந்து பத்திரிகையில் எழுதி சர்க்காருக்கு சாடி சொன்னதும் வாசகர்கள் அறிந்ததேயாகும்.

நிற்க, ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கு “குடி அரசு” ஆதரவளித்ததால் “குடி அரசு”ம் ராமசாமியும் ஜஸ்டிஸ் கட்சியில் சேர்க்கப்பட்டதாலேயே ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கு சர்க்கார் எதிரியானார்கள் என்று ஜஸ்டிஸ் கட்சி பிரமுகர்களில் பலர் இன்றும் சொல்லுகிறார்கள். ஜஸ்டிஸ் கவுடியிலிருந்து தோழர் ராமசாமியை விரட்டவும் “குடி அரசு” சை ஒழிக்கவும் ஜஸ்டிஸ் கட்சி பிரமுகர்கள் சிலர் எவ்வளவோ பாடு பட்டார்கள்.

ஒரு உதாரணம் காட்டுகிறோம். அதாவது தோழர் ஈ.வெ.ரா. தனது திட்டங்கள் சிலவற்றை ஜஸ்டிஸ் கட்சி மகாநாட்டில் வலியுறுத்தப் போவதாக “குடி அரசில்” வெளிப்படுத்தியவுடன் சென்னையில் கடைசியாக நடந்த ஜஸ்டிஸ் கட்சி மாகாண மகாநாட்டுக்கு ஈ.வெ.ராவுக்கு பிரதிநிதி டிக்கட் கொடுக்க மறுத்து விட்டார்கள். தோழர்கள் சி.டி. நாயகம், டி.ஏ.வி. நாதன் முதலியவர்கள் பாடு பட்டும் வரவேற்பு கமிட்டியார் மறுத்து விட்டார்கள். கடைசியாக செட்டி நாடு குமார ராஜா அவர்கள் தகவலுக்கு இவ்விஷயம் கொண்டு போகப்பட்டு அவரது சிபார்சின் மீது மகாநாட்டு பிரதிநிதி டிக்கட் கிடைத்தது என்றால் ஜஸ்டிஸ் கட்சியால் ராமசாமியோ “குடி அரசோ” எந்த விதத்தில் தனது கொள்கையை விட்டுக் கொடுத்து விட்டதாகச் சொல்ல முடியும்? அன்றியும் அக்கட்சியை ஆதரித்ததால் இன்ன சுயநலம் பெற்று விட்டது என்று தான் சொல்ல முடியுமா?

உண்மையை சொல்ல வேண்டுமானால் ஜஸ்டிஸ் கட்சி தலைவர் தோழர் பொப்பிலிராஜா அவர்கள் சமதர்மக்கொள்கையை கட்சியில் புகுத்தி அவரது தலைமையில் பல சட்டங்கள் செய்திருக்கிறார்கள்.

அவற்றை காங்கரஸ் எதிர்த்து வந்திருப்பதோடு இப்போதும் அழிக்கப் புறப்பட்டு விட்டது. ஆகவே இந்த இரண்டு காரியங்களால் “குடி அரசு” எவ்விதத்திலும் கொள்கை மாற்றம் அடைந்து விட்டதா என்பதை பொதுமக்கள் யோசித்துப் பார்க்கட்டும்.

“குடி அரசு” எப்படியோ பன்னிரண்டு வருஷம் பிழைத்து விட்டது. இன்று பதின்மூன்றாவது வருஷத்தில் பிரவேசிக்கிறது. இது வரை நடந்து வந்தது போலவே இனியும் நடந்து வரும். வாசகர்கள் இது வரை அபிமானித்தது போலவே இனியும் அபிமானித்துவர வேண்டுகிறோம்.

சமீபகாலத்தில் “குடி அரசு”க்கு 12 வருஷம் முடிந்த ஒரு ஆண்டு விழா நடத்த உத்தேசித்து இருக்கிறோம். அதுபோது அபிமானிகளின் ஆதரவை முன்னிலும் அதிகமாக “குடி அரசு” எதிர்பார்க்கும்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 15.08.1937

அட்ஹாக் கமிட்டிப் புரட்டு

எந்த இயக்கத்துக்கும் ஸ்தாபனத்துக்கும் சட்ட திட்டங்களும் கட்டுப்பாடும் அவசியமே. சட்டதிட்டங்களும் கட்டுப்பாடும் இல்லாத இயக்கங்களும் ஸ்தாபனங்களும் விருத்தியடையவே மாட்டா. ஆனால் சட்ட திட்டங்கள், கட்டுப்பாடுகளின் பேரால் சூழ்ச்சிகள் நடைபெற்றால் அந்தச் சட்டங்களையும் கட்டுப்பாடுகளையும் ஒழித்து ஒழுங்கு முறையை நிலைநாட்ட வேண்டியது முக்கியமாகும். சட்ட சபை, ஜில்லாபோர்டு, நகரசபை, பஞ்சாயத்து போர்டு முதலிய ஸ்தாபனங்களுக்கு பிரதிநிதிகளைக் பொறுக்கியெடுக்க காங்கரஸிலே அகில இந்திய அட்ஹாக் கமிட்டியும் ஜில்லா அட்ஹாக் கமிட்டிகளும் நகர, கிராம அட்ஹாக் கமிட்டிகளும் நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே காங்கரஸ் காரியங்கள் எல்லாம் ஒழுங்காக நடைபெறுவதாக சாமானிய ஜனங்கள் நினைத்துக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் கிரியாம்சையில் நடப்பதென்ன?

அட்ஹாக் கமிட்டிகளில் எல்லாம் சூழ்ச்சிகளும் பித்தலாட்டங்களுமே தாண்டவமாடுகின்றன. உதாரணமாக பம்பாயை எடுத்துக்கொள்ளுவோம். பம்பாய் சட்டசபை காங்கரஸ் கட்சிக்கு காங்கரஸ் நியாயப்படி தலைவராய்த் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டியவரும் பம்பாய் முதன் மந்திரி ஆக வேண்டியவரும் தோழர் நரிமன் ஆகும். அவரே இப்பொழுது பம்பாய் மாகாண காங்கரஸ் கமிட்டித் தலைவராயிருந்து வருகிறார். ஆனால் அகில இந்திய பார்லிமெண்டரி கமிட்டித் தலைவர் சர்தார் படேல் சூழ்ச்சியினால் நரிமன் அலக்ஷயம் செய்யப்பட்டு விட்டார். சட்டசபை காங்கரஸ் கட்சித் தலைவர் தேர்தலுக்கு முன் தினம் வரை அநாமதேயராய் இருந்த ஒரு தெக்காணத்துப் பார்ப்பனர் பம்பாய் காங்கரஸ் சட்டசபைக் கட்சித் தலைவராய்த் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு முதன் மந்திரியாகவும் நியமனம் பெற்றுவிட்டார். சென்னை மாகாணத்திலே தமிழ் நாடு காங்கரஸ் கமிட்டித் தலைவர் தோழர் முத்துரங்க முதலியார் அலக்ஷயம் செய்யப்பட்டதையும் காங்கரஸை விட்டு ஓடிப்போன தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் சட்டசபை கட்சித் தலைவராகி முதன் மந்திரியானதையும் எல்லோரும் அறிவர். தமிழ்நாட்டு அட்ஹாக் கமிட்டிகளின் போக்கை நுட்பமாகக் கவனித்தால் பார்ப்பனரல்லாதாரை நசுக்கும் பொருட்டே அந்த அட்ஹாக் கமிட்டிகள் தோற்றுவிக்கப்பட்டிருக்கிறதாகத் தோன்றுகிறது. தோழர்கள் ராமலிங்கம்

செட்டியார், ரத்தினசபாபதி முதலியார், ரத்னவேலுத் தேவர் ஆகிய பார்ப்பனரல்லாதார் மதிப்பிழந்ததற்கும் இந்த அட்ஹாக் கமிட்டிகளின் திருவிளையாடல்களே காரணம். பார்ப்பனர்களுக்கு வேண்டியவர்களை ஆதரிப்பதும் வேண்டாதவர்களை அலக்ஷயம் செய்வதும் இந்த அட்ஹாக் கமிட்டிகளின் வாடிக்கையாக இருந்து வருகின்றது. இந்த அட்ஹாக் கமிட்டிகளின் அட்டூழியங்களை உணர்ந்த காங்கரஸ் வாதிடிகள் ஒழுங்கு நடவடிக்கைகளுக்கு பயந்து வாயை மூடிக்கொண்டு இருக்கும்படி நேர்ந்திருக்கிறது. ஆகவே இந்த அட்ஹாக் கமிட்டிகளின் ஏமாற்றத்துக்கு ஆளாகாமலிருக்க தேவையானவைகளைச் செய்ய வேண்டியது பொதுஜனக்ஷேமத்தை விரும்புவோர் கடமையாகும்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 15.08.1937

முதல் மந்திரி மாய அழகை!

சம்பளம் குறையாவிடில் ஏழைகளுக்கு
சோறில்லையாம்!

இவருக்கு மாதம் ரூபாய் 800 எதற்கு?

சென்னை, ஓய்.எம்.சி.எ. தேகப்பயிற்சி கல்லூரியின் ஆரம்ப விழாவில் 12-8-37ல் சென்னை சரணாகதி முதல் மந்திரி ஆச்சாரியார் பிரசங்கம் செய்ததில் ஒரு பாகம் வருமாறு:-

வீண் மாய அழகை ஏன்?

“ஏழை மக்கட்கு அன்னமளிக்கவேண்டி மிக அதிகச் சம்பளங்களைக் குறைக்க வேண்டியது அவசியமாகின்றது. சர்க்கார் செலவைக் குறைக்க வேண்டும். தாங்களாகவே ஒவ்வொருவரும் சம்பளத்தைக் குறைத்துக் கொள்ளும்படி கேட்கப்பட்டது. இதற்கு வந்திருக்கும் பதில்கள் ஏமாற்றமளிக்கின்றன. தாங்களாகவே சம்பளத்தைக் குறைத்துக் கொள்ளுகிறார்களோ இல்லையோ? சர்க்கார் செலவைக் குறைக்காவிட்டால் ஏழைகட்கு சோறில்லை. எல்லா ஜனங்கட்கும் உணவளிக்க வேண்டுமென்றே நான் கேட்கிறேன்.”

என்று வழக்கம்போல் மாய அழகை அழுகிறார். இந்த வீண் மாய அழகை எதற்காக?

இவருக்கு என்ன செலவு?

சென்னை சரணாகதி முதல் மந்திரி ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கட்கு மாதச் சம்பளம் ரூ. 500 படிச்செலவு மாதம் ரூ. 300 ஆக ரூ. 800 வாங்குகிறார். இது தவிர சர்க்கார் செலவில் 18000 ரூபாயில் 6 மோட்டார் கார்களும் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இவருக்கு மாதம் ரூ. 800க்கு என்ன செலவிருக்கின்றது? இதுதானா சிக்கனம்? இந்தியரின் சராசரி தினசரி வரும்படி 0-1-9 என்று வறுமையை வர்ணிக்கின்றோம். இந்திய மக்கள் பட்டினியாலும் வேலையில்லாக் கஷ்டத்தாலும் வரிப்பளுவாலும் துயரப்படுகின்றார்கள் என்று ஆச்சாரியார் பொது மேடைகளில் மாய அழகை அழுகிறார். சென்னை சரணாகதி முதல் மந்திரியார் ஆச்சாரியார் அவர்களுக்கு மாதச் செலவிற்கு ரூபாய் ஐம்பது இருந்தால் அதுவே அதிகம். அவர் சிக்கனமாக நடக்க பொது ஜனங்கட்கு வழிகாட்டக் கூடியவர். உதாரணமாக தனது வேஷ்டியை தானே தோய்த்து சுத்தம் செய்து கொள்கிறார். தனது

வீட்டுக் கக்கூசையும் தானே எடுத்து சுத்தப்படுத்தி விடுகிறார். சாப்பாட்டு விஷயத்திலும் கீரை, தண்டு, காய் முதலிய எளிய உணவே அவருக்கு போதுமானதாகும். அவருடைய உடைகள் சம்பந்தமாகவும் அதிகச் செலவு கிடையாது. மற்றும் சென்னைநகரில் தனி சொந்தக் கார் கூட வேண்டியதில்லை. எங்கும் தாராளமாக பஸ் சர்வீஸ் இருக்கின்றது. குதிரை வண்டி, மாட்டு வண்டிகட்கு நகரத்தில் பஞ்சமே கிடையாது. வேறு களியாட்டங்கட்கும் கிளப்புகளுக்கும் சென்று ஆச்சாரியார் அதிகப் பொருள் செலவு செய்து விட மாட்டார் என்பது உறுதி. மற்றும் விளம்பரங்கள், மாலைகள், வரவேற்புகள் உபசாரங்கள் விரும்பினால் அதுவும் நகரசபை ஜில்லா போர்டு பொது ஸ்தாபனங்கள் மூலமாகவே கிடைத்துவிடுகின்றன. வெளியூர்கட்கு பந்து மித்திரர்களைப் பார்க்கப் போக வேண்டுமானால் தனி சலூன் தயாராக இருக்கின்றது. முதல் வகுப்பு வேண்டாமென்றால் (பொது ஜனங்களை ஏமாற்ற மூன்றாம் வகுப்பு முழுதும் ரிசர்வ் செய்து உல்லாசமாகப் பிரயாணம் செய்யலாம். சரணாகதி முதல் மாதிரி பதவி பெறுவதற்கு முன் மாதம் ரூ. 25ல் 50ல் சிக்கனமாக வாழ்க்கை நடத்தியவன்தான். ஆனால் இப்பொழுது ஆச்சாரியாருக்கு மாதம் ரூபாய் 800-க்கு எவ்வித செலவும் கிடையாது. ஏதாலும் வேறு செலவுகளிருந்தாலும் “ஏழைகள் பசியைப்போக்க” பிறருக்கு உபதேசம் செய்யும் ஆச்சாரியார் தனது மாதச் சம்பளத்தையும் படிச் செலவையும் குறைத்து மாதம் 50 அல்லது ரூ. 100 மட்டும் ஏன் பெற்றுக்கொள்ளக் கூடாது? இவர் சகபாடி சரணாகதி மந்திரிகளையும் ஏன் மாதம் ரூ. 50 அல்லது ரூ. 100 பெற்று கொள்ளும்படி வற்புறுத்தக் கூடாது? சட்டசபை அங்கத்தினர் கட்கு மாதச் சம்பளம் ரூ. 100 எதற்கும் மாதம் ரூ. 10க்கும் 15க்கும் வழியின்றி கூப்பாடு போட்டு காங்கரஸ் தியாகிகட்கும் எளிய வாழ்க்கையில் மோகமுடைய தேசபக்தர்களுக்கும், “ஜெயிலில் மோரில்லாக் கஞ்சியும், உப்பில்லாக் கஞ்சியும், பூச்சி புழுக்களுடைய குழம்பும்” அரைவயிறு உண்டு பழகிய உண்மைத் தொண்டர்கட்கும், உத்தம தேசீய தலைவர்கட்கும், மாதம் ரூ. 100 சம்பளமும் 500 ரூபாய் சம்பளமும் 300 ரூபாய் படிச் செலவும் எதற்காக? இந்த அக்கிரமச் சம்பளங்களைக் குறைத்து ஏழை மக்களின் பசிப் பிணியை நீக்கலாகாதா? ஆச்சாரியார் முதலில் தனது சம்பளத்தைக் குறைத்து வழிகாட்டுவாரா?

எப்படி முடியும்?

மற்ற சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் தாங்களாகவே சம்பளத்தைக் குறைத்துக்கொள்ள வேண்டுமாம்! இது எப்படி முடியும்? ஊருக்கு சிக்கன உபதேசம் செய்யும் ஏழை பங்களாருக்கு மாதம் 50, 75-ல் பிழைத்தவருக்கு மாதம் ரூபாய் 800 முதல் 1000 ரூபாய் வரை செலவிருந்தால் தினசரி ஆடம்பரமாகவும் செளகரியமாகவும் காலமெல்லாம் வாழ்ந்துவந்த பெரிய உத்தியோகஸ்தர்கள் சம்பளத்தைக் குறைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று உபதேசம் செய்தால் அது எப்படி நியாயமாகும்?

தங்கள் கையிலிருந்த சொத்துக்களையெல்லாம் விற்பனையும் கடன் வாங்கியும் படித்துவிட்டு பிறகு உத்தியோகத்தின் மூலம் தனது குடும்பத்தைக் காப்பாற்றவும் பிள்ளை குட்டிகளை படிக்க வைக்கவும் பழைய கடன்களை கொடுக்கவும் பட்டினியின்றி காலம் கடத்தவும் மற்ற இதர செலவுகட்கும் போதாமல் கஷ்டப்படும் வகையில் தங்கள் குடும்பச் செலவுகளை அமைத்துக்கொண்டு அவதிப்படுகிறவர்கள் எப்படி தங்கள் சம்பளத்தை குறைத்துக்கொள்ள முன் வருவார்கள்? அவர்கட்கு எளிய வாழ்வில் இன்பம் எப்படி ஏற்படும்?

இவர் வழி காட்டுவாரா?

சரணாகதி முதல் மந்திரி ஆச்சாரியார் முதலில் தனது சம்பளத்தைக் குறைத்துக் கொண்டு மற்ற சகபாடிகளான சரணாகதி மந்திரிகளையும் தாமதியாமல் உடனே சம்பளத்தைக் குறைத்துக் கொள்ளச் செய்து எல்லா மந்திரிகளும் உடனே பொது இடத்தில் பொது செலவில் எளிய முறையில் நித்திய வாழ்க்கையை நடத்திக் காட்டி ஆடம்பரம், விளம்பரம், வீண் செலவுகளைக் குறைத்துக் கொண்டு பிறகு பெரிய சம்பள உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு புத்தி கூறட்டும். முதலில் ஆச்சாரியார் வழிகாட்டுவாரா? அல்லது மாதம் ரூ. 800, 1000 சம்பளம், படிச்செலவு பெற்றுகொண்டு ஊருக்கு உபதேசமும், ஏழை பொது மக்கட்கு “பசிக்கொடுமையை யொழிக்க மருந்து சம்பளத்தைக் குறைக்க வேண்டும்” என்று மாய அழகை அழுது கொண்டு பாமர மக்களை ஏமாற்றப் போகின்றாரா?

குடி அரசு - கட்டுரை - 15.08.1937

சுயாட்சியா? பழிவாங்கும் ஆட்சியா?

I

அக்கிரகாரச் சனியன்கள் பிரிட்டிஷ் சர்க்காரை சரணாகதி அடைந்து மந்திரி ஸ்தானத்தில் அமர்ந்து ஆட்சி செலுத்த ஆரம்பித்தது முதல் ஒவ்வொரு துறையிலும் பழி வாங்கும் குணத்தையும் அக்கிரகார ஆதிக்கத்தை என்றென்றும் நிலைநிறுத்தும் கவலையையும் கொண்டு சூழ்ச்சி ஆட்சி நடத்தப்பட்டு வருகின்றது.

அரசியல் துறையில் இச்சரணாகதி கூட்டங்கள் எவ்வித கொள்கைகள் கையாண்ட போதிலும் நமக்கு கவலையில்லை. வெள்ளைக்காரர்கள் விஷயத்தில் எவ்வளவு சீக்கிரமாக விரட்டி அடிக்க முயற்சித்தாலும் நாம் குறுக்கே நிற்கப்போவதில்லை.

ஆனால் பொய் பித்தலாட்டங்கள் பேசி பாமர மக்கள் ஏய்த்து பிரிட்டிஷாருக்கு அடிமை முறிச்சீட்டு எழுதிக் கொடுத்து பிரிட்டிஷ் ஆட்சியை உலகமுள்ளளவும் காப்பாற்றித் தருவதாய் பிரமாண வாக்குக்கொடுத்து பதவியில் உட்கார்ந்து கொண்டு தமிழ் மக்களை பூண்டோடு அழிக்கத்தக்க சூழ்ச்சி ஆட்சி நடத்துவதை யார் தான்- எந்த உண்மைத்தமிழ் மகன் தான் சகித்துக்கொண்டிருக்க முடியும்? பிரிட்டிஷ் ஆட்சி முறையைப்பற்றி நாம் குறை கூற வரவில்லை. ஏனெனில் அவர்களது ராஜ தர்மம் எல்லாம் எப்படியாவது இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் (யூனியன் ஜாக்) கொடி பறக்கவேண்டும் என்பதே ஒழிய, மற்றபடி நீதி, ஒழுங்கு, யோக்கியம், நாணயம் என்பவைகள் ஆகியவற்றிற்குப் பொருள் அவர்கள் அகராதியில் வேறு மாதிரியாகவும் நம் அகராதியில் வேறு மாதிரியாகவும் இருந்து வருகிறது.

ஆகவே இன்று நமக்கு தொல்லையாயும் நம் சுயமரியாதை வாழ்வுக்கு ஈனமாகவும் இருந்துவரும் ஆட்சி பார்ப்பன ஆட்சியேயாகும். பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு எப்படியாவது பிரிட்டிஷ் கொடி பறக்க வேண்டியது தான் அதன் முக்கிய கொள்கையோ அதே போல் பார்ப்பன ஆட்சிக்கும் எப்படியாவது பார்ப்பனரல்லாத மக்களை அழுத்தி அழித்து பார்ப்பன ஆட்சியை (மனுநீதி கொடுங்கோல் ஆட்சியை) நிலை நிறுத்தவேண்டும் என்பதேயாகும்.

இந்த ஒரு காரணத்துக்கு ஆகவே நாம் பார்ப்பனியம் நம் நாட்டில் மாத்திரமல்லாமல் இந்தியாவை விட்டே உலகத்தை விட்டே அடியோடு ஒழியும் படியாக அழிக்கப்பட வேண்டும் என்பதாகப் போராடி வருகிறோம். இந்தப் போராட்டம் நமக்கு ஆக மாத்திரமே அல்ல; அதாவது பார்ப்பனரல்லாதார் சமூகத்துக்கு மாத்திரமே அல்ல; உலக முற்போக்குக்கும் மனித சமூக முன்னேற்ற உயர்வுக்குமே என்று கருதி நடத்தி வருகிறோம்.

மந்திரி சபை அமைப்பைப் பற்றி முன்னமேயே பல விஷயங்கள் எழுதி இருக்கிறோம். மற்றும் பல பத்திரிகைகள் மூலமும் பல அறிஞர்கள் பிரமுகர்கள் மூலமும் வெளியாகி இருக்கின்றன. அவற்றைப் பற்றிய மற்றும் அநேக ரகசியங்கள் இருக்கின்றன. அவை ஒருபுறமிருக்கட்டும். இப்போது அம் மந்திரி ஆட்சியின் யோக்கியதைப்பற்றியே இதில் கூறுகிறோம். அக்கிரகார மந்திரி ஆட்சியை தோழர் சேலம் பாரிஸ்டர் எஸ்.வி. ராமசாமி சரியான உபமானத்துடன் வருணித்துக் காட்டினார். அதாவது இன்றைய மந்திரி ஆட்சியை ஒரு பிளேக்கு வியாதிக்கு ஒப்பிட்டார். அதுபோலவே அக்கிரகார சரணாகதி மந்திரி ஆட்சி இந்த நாட்டு முன்னேற்றத்துக்கும் சமூக வுயர் வாழ்வுக்கும் பிளேக்கு வியாதிபோன்று நாசத்தைக் கொடுக்கக் கூடியதாகவே இருந்து வருகிறது.

அக்கிரகார ஆட்சி இன்று நம் மக்களின் அறிவுசுதந்திரம், பொருளாதாரம், நாகரிகம் ஆகிய மூன்று நான்கு முக்கிய காரியங்களிலும் வெளிப்படையாய் தைரியமாய் பழிவாங்கும் தன்மையோடு கை வைத்து காரியங்களைக் காட்டு மிருகத்தனமாய் நடத்த ஆரம்பித்து விட்டது. மனித சமூக அறிவைப் பாழ்படுத்த வேண்டியதற்கு ஆகவே ஹிந்திபாஷையைத் தமிழ் மக்கள் படித்தாக வேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்தும் கல்வியும், உண்மையான சுதந்திரத்தை ஒழிப்பதற்கே பிரதிநிதித்துவ தேர்தல் முறையில் வர்ணப் பெட்டி முறைகளைப் புகுத்தவும், பொருளாதார முன்னேற்றமும் நாகரிகமும் பாழ்படவே சுதரைப் பிரதானப் படுத்தவுமான காரியங்களில் இறங்கிவிட்டது.

கல்வி விஷயத்தில் நம் நாட்டு மக்களுக்கு இரண்டு முக்கிய விஷயம் கையாளப்பட வேண்டியது அவசியம் என்பதை எவரும் மறுக்க முடியாது. ஒன்று கல்வியால் மக்களுக்குப் பகுத்தறிவும் சுயமரியாதை உணர்ச்சியும் ஏற்பட வேண்டும்.

மற்றொன்று மேன்மையான வாழ்வுக்குத் தொழில் செய்யவோ அலுவல் பார்க்கவோ பயன்படவேண்டும்.

நம் நாட்டைப் பொறுத்தவரை இவ்விரண்டு காரியங்களுக்கும் அனுகூலமான கல்விக்கு ஏற்ற பாஷை தமிழும் ஆங்கிலமுமே ஆகும். பிரிட்டிஷ் ஆட்சி இந்த நாட்டில் ஏற்பட்டிருந்தும் 200 வருஷகாலமாக அந்த ஆட்சி நடந்தும் கூட பார்ப்பன ஆதிக்கத்தின் பயனால் இந்த இரண்டுபாஷைகளிலும் பொது மக்களுக்கு சராசரி 100க்கு 10 பேருக்கு

கூட எழுத்து வாசனையே இல்லாமல் போய் விட்டது. தமிழ்நாட்டில் தாய் பாஷையான தமிழ் எழுதப் படிக்கத் தெரியாத மக்களே இன்று 100க்கு 90 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆங்கிலம் கற்ற மக்கள் இன்று 100க்கு 2 பேரோ 3 பேரோ இருக்கக் கூடுமானால் அதிலும் உள்ளதில் முக்கால்வாசிப் பேர்கள் பார்ப்பனர்களே யாவார்கள். தமிழ்பாஷையோ 100க்கு 100 பேர்கள் பார்ப்பனர்கள் தான் கற்றிருப்பார்கள். ஆகவே அறிவுப்பழக்கம், சமூகக் கட்டுப்பாடு, பொது வாழ்வு ஆதிக்கம் ஆகிய காரியங்களிலும் மேன்மையான வாழ்க்கை நிலை உயர்விலும் பார்ப்பனர்களே முன்னிற்கிறார்கள். மற்றவர்கள் எவ்வளவுதான் மேன்மையான குணமுடையவர்களாய் இருந்தாலும் இன்றும் கீழ் மக்கள் கூட்டத்திலேயே சேர்க்கப்படுகிறது. இனியும் சுமார் 25 -வருஷத்துக்கு வெறும் தமிழும் ஆங்கிலமும் மாத்திரமே அதாவது அறிவுக்கும் வாழ்க்கைக்கும் ஏற்ற கல்விக்கு உற்ற பாஷை மாத்திரமே கட்டாயமாய் கற்பிப்பது என்று வைத்தாலும் இன்றுள்ள நிலை ஒரு கால்வாசியாவது மாற்றமடையும் என்று சொல்ல முடியாது. 100க்கு 25, 30 பேர்களாவது அறிவும் மேன்மையான வாழ்வும் வாழத் தகுதி உடையவர்களாக ஆகிவிடுவார்கள் என்றும் சொல்லி விட முடியாது. இப்படிப்பட்ட நிலையில் அதுவும் ஏதோ ஒரு வழியில் பொது உணர்ச்சி ஏற்பட்டு எல்லா மக்களும் படிக்கவேண்டும் என்றும் எல்லா மக்களுக்கும் படிப்பு செளகரியம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்றும் உணர்ச்சி பரவி இருக்கிற இந்த காலத்தில் அதை பாழ்படுத்துவதற்கு பாமரமக்கள் கல்வியில் - மானத்தில் மனிதத் தன்மையில் வேரைப்பறித்து நெருப்பு வைப்பதற்கு ஆக இன்று பார்ப்பன ஆட்சியானது பிள்ளைகளின் சிறு பிராயத்தில் இருந்தே ஹிந்தியை புகுத்த வேண்டுமென்றும் அதுவும் கட்டாயமாக வைக்கப்பட்டு படிப்பிக்க வேண்டும் என்றும் நிர்ப்பந்தப் படுத்தும் படியான ஒரு கல்வி முறையை ஏற்படுத்துவதென்றால் இதில் யோக்கியமோ நாணயமான கல்விமுறை அபிப்பிராயமோ இருக்கிறதென்று யாராவது சொல்ல முடியுமா? என்று கேட்கிறோம்.

தமிழும் இங்கிலீஷும் ஆகிய இரண்டு பாஷைகள் மாத்திரம் இருந்தே இன்று பள்ளியில் படிக்கும் மாணவர்களில் அதிலும் பார்ப்பனரல்லாத மாணவர்களில் 100க்கு 25 பேர் கூட தேர்ச்சி பெற முடிவதில்லை என்பது புள்ளி விவரங்களிலிருந்து அறியலாம். அப்படி இருக்க அதாவது 8 முதல் 12 வயது வரை உள்ள குழந்தைப் பிராயத்தில் உள்ள பிள்ளைகளை 3 பாஷையில் தேர்ச்சி பெற வேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தப்படுத்துவது என்றால் இது மக்களை படிக்கச் செய்யாமல் - படித்து தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் என்று செய்யச் செய்யாமல் பாழாக்கி குட்டிச்சுவராக்கும் சூழ்ச்சித்திறமாய் யோக்கியமான கல்வி புகட்டும் திறமா என்று கேட்கின்றோம்.

ஹிந்திகட்டாயபாடமாக ஆகும் பட்சத்தில் கண்டிப்பாக பார்ப்பனரல்லாத பிள்ளைகள் 100க்கு 90க்கு மேல் தேர்ச்சியில் தவறிவிடுவதோடு பார்ப்பனப்

பிள்ளைகள் 100க்கு 100 பிரைஸ் விழுந்து தேர்ச்சி பெற உதவியாயிருக்கும். ஆகவே பார்ப்பனரல்லாத பிள்ளைகளை மேல் படிப்பில்லாமல் அழுத்தத்தான் இது (ஹிந்தி) ஒரு நல்ல சாதனமாகுமே தவிர இந்தி மனித வாழ்க்கைக்கோ அறிவுக்கோ தமிழர்களுக்கு எந்த விதத்திலும் இன்றியமையாததாகாது.

கட்டாயப் படிப்பு என்பது நாட்டின் சமூகத்தின் பொதுக்காரியமாகும். அதற்கு ஆக செலவு செய்யும் நேரம், பணம், ஊக்கம் ஆகியவைகள் நாட்டின் பொது சொத்தாகும். அப்படிப்பட்டதைக் கொண்டு போய் பாழான-பார்ப்பன சூழ்ச்சியான - முட்டாள் தனத்துக்கு வித்தான காரியத்துக்கு பயன்படுத்துவது என்றால் யார் தான் சம்மதிக்க முடியும்?

“ஹிந்தி படித்தால் துளசிதாஸ் ராமாயணம் படிக்கலாம்” என்கிறார் நமது அக்ரகார பிரதம மந்திரி. “ஹிந்தி படித்தால் வட நாட்டில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யலாம்” என்கிறார் நமது விபீஷணாள்வாரான கல்வி மந்திரி.

துளசிதாஸ் ராமாயணம் நமக்கு எதற்கு? சோற்றுக்கு வழியில்லாத மக்களுக்கு வடநாட்டுச் சுற்றுப் பிரயாணம் எதற்கு?

கம்பராமாயணம் படித்து முட்டாள்களாகி, துரோகிகளாகி, சுயமரியாதை இழந்து எதிரிகளின் கால் அலம்பிக்குடித்து வயிறுவளர்க்கும் ஈன மக்கள் போதாது என்று கருதியா நமது அக்ரகார மந்திரி துளசிதாஸ் ராமாயணம் படிக்கச் சொல்லுகிறார் என்று யோசிக்க வேண்டியிருக்கிறது. கம்பராமாயணத்தின் கருப்பொருள் கண்டு பிடித்துப் படித்த மக்களில் 100க்கு 5 பேருக்காவது சுயமரியாதையோ, சமூகப் பற்றோ, தாய் மொழிப் பற்றோ இருக்கிறது என்று யாராவது சொல்ல முடியுமா? என்று கேட்கின்றோம். ஆரிய ராமாயணத்தை நெருப்பிலிட்டுக் கொளுத்த வேண்டும் என்று ஆதியில் நாம் சொன்ன காலத்தில் “ராமாயணக் கதை ஆபாசமானது, வெறுக்கத் தகுந்தது, கீழ் மக்கள் இயற்கையையும் கெட்ட குணங்களையும் சித்திரிப்பது என்றும் ஆனால் கம்பன் கவித்திறம், தமிழின் கலைத்திறம் முதலியவை கம்பராமாயணத்தில் மலத்தில் கிடக்கும் முத்துப் போல் பொதிந்து கிடப்பதால் அதை எரிக்கக்கூடாது” என்றும் சொன்ன கம்பராமாயணக் கருப் பொருள் பண்டிதர்கள் இன்று பக்கா பட்டரான ஆச்சாரியார் துளசிதாஸ் ராமாயணம் படிப்பதற்கு ஆக ஹிந்தியை குழந்தை களுக்கு கட்டாய பாடமாக்க வேண்டும் என்று சொல்லி அதற்கு வேண்டிய காரியங்கள் செய்து வரும் போது “மனைவியை மற்றொருவன் சேலையை அவிழ்த்துப் பலாத்காரம் செய்வதைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த வீரர்கள் கதை” போல் இன்று வாய் திறவாமல் அடிமையாய் துரோகியாய் தமிழ்மாதுக்கு மாதுரு துரோகியாய் வீற்றிருக்கும் காரணம் என்ன என்று கேட்கிறோம்.

தமிழ் பாவையில் உள்ள புராணங்களின் ஆபாசங்களையும் சூழ்ச்சிகளையும் ஜனங்கள் சுலபமாய் அறிந்து ஆரிய மதத்திலிருந்து மக்கள் விலகி அதை இழிவு படுத்தி வருகிறார்கள் என்பதை உணர்ந்தே

தமிழை ஒழிக்கவும் ஹிந்தியை பரப்பவும் பார்ப்பன ஆட்சி முயலுகின்றது. அதை நம் மக்கள் சிறிதும் அறியவில்லை. ஆரிய புராணங்களை ஆரிய கடவுள்களின் தன்மைகளை மனிதன் படித்தால் அவன் மனிதன் என்று சொல்லக்கூடிய நிலையை அடைய முடியுமா என்று கேட்கின்றோம். சிறு வயதிலேயே குழந்தைகளின் பகுத்தறிவையும் ஆராச்சி உணர்ச்சியையும் பாழ்படுத்த அதன் எதிரியை ரத்தத்தில் செலுத்துவதுபோல் அல்லவா ஹிந்திப்படிப்பதின் பலன் ஏற்படக்கூடும்? இன்று மனிதனுக்கு அறிவோ தொழில் திறமையோ ஏற்பட வேண்டுமானால் ஆங்கில பாவைமூலம் தான் கற்க வசதி இருக்கிறது. நமது தமிழ் பண்டிதர் கம்பராமாயணத்தில் கருப் பொருள் தேடவும் திருவிளையாடல் புராணத்துக்கு 77வது உரை எழுதவும் பெரிய புராணத்துக்கு 113 வது உரையும் தத்துவார்த்தமும் எழுதவும் தான் தகுதியுடையவர்களாகவும் கவலையுடையவர்களாகவும் இருக்கின்றார்களே ஒழிய, பகுத்தறிவு அடையத்தக்கதாகவோ, மானத்துடன் பிழைப்புக்கு ஏற்ற ஒரு தொழில் கற்றுக்கொள்ளத் தக்கதாகவோ இன்று ஒரு புத்தகமும் ஒருவராலும் எழுதப்பட்டதாக இல்லை. சாமி வேதாசல மென்னும் மறைமலை அடிகள் இந்த கருத்தை மனிதில் கொண்ட “பாவத்துக்கு” சந்தேகக்குறைய 100க்கு 75 தமிழ்ப் பண்டிதர்கள் அடிகளை காட்டிக் கொடுத்து வயிறு வளர்க்க முற்பட்டார்கள் என்றால் தமிழ்ப் படிப்பதினாலாவது தமிழ் தாய் பக்தியினாலாவது மனிதனுக்கு சுயமரியாதை உணர்ச்சியும் பகுத்தறிவு உணர்ச்சியும் வருமா என்று சந்தேகப்பட வேண்டியிருக்கிறது. இன்று தமிழ்நாட்டில் ஒரு ஆரியப் பார்ப்பனர்- நாட்டை மனுஆட்சிக்கு கீழ் கொண்டு வரும் முயற்சிக்கு சூழ்ச்சி கர்த்தர் - தமிழ் பாவையை எப்படி பரப்புவது, எப்படி மேன்மைப் படுத்துவது என்பதை விட்டு விட்டு குழந்தை களுக்கு கட்டாயமாக ஹிந்தி கற்பிக்க வேண்டும், துளசிதாஸ் ராமாயணம் மற்ற புராணம் ஆகியவைகள் மூலம் படிக்க வேண்டும் என்று சொல்லுவது என்றால் இந்த நாட்டில் உண்மைத் தமிழ் ரத்தம் ஓடும் மக்கள் ஒருவர் இருவராவது இருக்கிறார்களா என்றே சந்தேகப்பட வேண்டியிருக்கிறது.

இந்த சரணாகதி மந்திரிகள் வாழ்வு இன்னும் எத்தனை நாள் என்பது ஒவ்வொருவரும் அறிந்ததேயாகும். உள்ளுக்குள்ளாகவே கரையான் அரிப்பது போல் ஆளுக்காள் குழி தோண்டும் புகைபுகைந்து கொண்டு இருக்கிறது ஒரு பக்கம், பொது ஜனங்கள் இவர்களுக்கு ஓட்டுக் கொடுத்த முட்டாள் தனத்தை நினைத்து நினைத்து வருந்திக் கொண்டு அடியோடு கவிழ்க்க சமயம் பார்த்து இருப்பது ஒருபக்கம், தாங்களாகவே விட்டு விட்டு ஒடித் தீர வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் அவர்களை அறியாமலே வளர்ந்து வருவது ஒருபக்கம், மற்றொரு பக்கம் இன்னம் சில கழுத்தறுப்புகள் கத்தி ஏந்திக் கொண்டிருக்கின்றன.

இந்த சந்தர்ப்பத்தில் வேகின்ற வீட்டில் பிடுங்கினவரையில் லாபம் என்பதுபோல் வட மொழியைப் புகுத்தி விட்டுப்போக துணிவு கொண்டிருப்பதற்கு எப்படி இடம் கொடுக்க முடியும் என்று கேட்கிறோம்.

ஆகையால் ஆங்காங்குள்ள தமிழ் மக்கள் பொதுக் கூட்டம் போட்டு இந்த சூழ்ச்சியைக் கண்டித்துத் தீர்மானம் போட்டு மேன்மை தங்கிய கவர்னருக்கும் தமிழ் - வேளாள மந்திரிகளும் டாக்டர் சுப்பராயன் அவர்களுக்கும் ஆரிய மந்திரி களம் ஆச்சாரியாருக்கும் பத்திரிகைகளுக்கும் தெரியப் படுத்த வேண்டும்.

விடுதலைப் பத்திரிகை மற்றும் ஒரு யோசனை சொல்லி இருக்கிறது. அதன்படி திருநெல்வேலியிலிருந்து ஒரு “ஜாதா” அதாவது தமிழ் பாஷை அபிமானம் கொண்ட மக்கள் முறையீட்டுக் கூட்டம் ஒன்று தொடங்கி நேரே சென்னை வரையில் கால்நடையாய் நடந்து வழியில் ஆங்காங்கு கூட்டம் போட்டு தீர்மானமும் செய்து மக்களுக்கு ஹிந்திப் புரட்டையும் சூழ்ச்சியையும் விளக்கிக் கொண்டு போய் சரணாகதி மந்திரிகளுக்கு தெரிவித்துத் தமிழைக் காப்பாற்றவும் விரோதமான சூழ்ச்சியை அழிக்கவும் முயற்சிக்க வேண்டியது முக்கிய கடமையாகும். இந்த சமயம் தமிழ் மக்கள் தூங்கி இருப்பார்களேயானால் தமிழ் மக்கள் பின்னால் உண்மையிலேயே சூத்திரர்களாகவே ஆகிவிடவேண்டி வரும். இதில் காங்கிரஸ் ஜஸ்டிஸ் சுயமரியாதை என்கின்ற பிரிவுகளோ, ஆஸ்திகம் நாஸ்திகம் என்கின்ற உணர்ச்சிகளோ சைவம் வைணவம் என்கின்ற சமய பேதமோ வேண்டியதில்லை என்பதோடு ஆரியரல்லாத தமிழ் மக்கள் யாவரும் ஒன்றுகூடி முயற்சித்து வேலை செய்ய வேண்டியது அவசியமும் அவசரமுமான காரியம் என்பதை கவலையோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

மற்ற விஷயங்களான கதர், எலக்ஷன் விஷயங்களைப்பற்றி பின்னால் எழுதுவோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 22.08.1937

சூழ்ச்சிக்குப் பிறகு வந்த புத்தி

“ஹிந்துமத பரிபாலன போர்டு அவசியமே”

கவர்னர் மறுத்த பிறகே மந்திரிக்குப் புத்தி வந்ததா?

- ஊர் வம்பு

ஜஸ்டிஸ் கட்சியாரின் அரும் பெரும் முயற்சியால் பனகல் ராஜா அவர்கள் காலத்தில் ஹிந்து மத பரிபாலன போர்டுகள் ஏற்பட்டு அறநிலையப் பாதுகாப்புச் சட்டம் செய்யப்பட்டது. அக்காலத்தில் தென்னாட்டுப் பார்ப்பனர்களும் பட்டர்களும் குருக்கள் கூட்டத்தார்களும் சோம்பேறி வேதாந்தக் கூட்டப் பார்ப்பனர்களும் பலமாக எதிர்த்தார்கள். “சர்க்கார் மதத்தில் தலையிடக்கூடாது” என்றும், “ஹிந்து மத கோவில், மடம் ஆகிய நிர்வாகங்களில் சர்க்கார் தலையிடுவது அக்ரமம்” என்றும் ஆர்ப்பாட்டம் செய்தார்கள். கோவில் சொத்துக்களைத் தங்கள் சொத்துக்களாகக் கருதி பங்கு போட்டு கொள்ளையடித்துக் கொண்டிருந்த தர்மகர்த்தாக்களும் குருக்கள்களும் பெரும் கூச்சல் போட்டார்கள். “மத விஷயங்களில் சர்க்கார் தலையிடுவதில்லை” என்று மகாராணியார் வாக்குக் கொடுத்திருப்பதாக வக்கீல்கும்பல்கள் வம்பளந்தார்கள். இப்படி பல எதிர்ப்புகளுக்கிடையில் “அறநிலையப் பாதுகாப்பு மசோதா” சட்டம் செய்யப்பட்டு விட்டது. இப்பொழுது எங்கும் “ஹிந்துமத பரிபாலன போர்டுகள்” ஏற்பட்டு எல்லா தேவஸ்தானத்திற்கும் கமிட்டிகள் நியமித்து கணக்கு வரவு செலவுகள் ஒழுக்காக வைக்கும்படியும் எல்லாச் சொத்துகளையும் கமிட்டியாரால் நன்கு பாதுகாக்கும்படிக்கும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு முன்னிருந்த அக்ரம நிர்வாகங்கள் ஒருவாறு குறைந்து வந்திருக்கின்றன. கமிட்டியார் முயற்சியால் பல தேவஸ்தான சொத்துக்கள் அதிகமாக அபிவிருத்தியடைந்துமிருக்கின்றன. பொது மக்கள் அறியத்தக்க குறைபாடுகளிருந்தால் கமிட்டியாருக்குத் தெரிவித்து சீர்திருத்தம் செய்யப்பட்டும் வந்திருக்கின்றன. இக்காரியத்தில் தென்னாட்டுப் பார்ப்பனர்களின் கிளர்ச்சியும் கூச்சலும் எவ்வித பயனுமளிக்காது போய்விட்டது. தென்னாட்டுப் பார்ப்பனர்கள் எல்லோருக்கும் வயிற்றெறிச்சல்தான். “ஹிந்துமத பரிபாலன போர்டையும்” “அறநிலையப் பாதுகாப்பு மசோதாவையும்” ஒழித்துவிட சமயம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

வந்தது ராமராஜ்யம்

காங்கரஸ்காரர்கள் சரணாகதியடைந்து மந்திரி பதவியேற்று அதிலும் பாதிப்பேர் பார்ப்பனர்களாக வந்தார்கள். உடனே ஆரம்பித்து விட்டார்கள் அவர்கள் வேலைகளை. கட்டுப்பாடாக சரணாகதி முதல் மந்திரியார் ஆச்சாரியாரின் முழு முயற்சியால் நாமிநேஷன் மூலமாக வந்த காங்கரஸ்துரோகியான திருச்சி டாக்டர் செளந்திரராஜன் அய்யங்கார் அவர்கள் சரணாகதியடைந்து மந்திரி பதவி பெற்றுவிட்டார். பின் என்ன குறை? இந்த சரணாகதி மந்திரி ராஜன் அவர்களிடம்தான் சுகாதார இலாக்காவும் தேவஸ்தான போர்டும் ஒப்புவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பின் அவர் சும்மா இருப்பாரா? உடனே நேரே ஸ்ரீரங்கம் போய் ரெங்கநாதரைச் சேவித்துக் கொண்டு அங்குள்ள அய்யங்கார் பட்டர்களுக்கு அபயம் கொடுத்து வந்திருக்கிறார். பிறகு திருவானைக் கோவில், மலைக்கோட்டை தேவஸ்தானங்களையும் பார்வையிட்டு கோவில் மரியாதைகளும், மாலைகளும், பரிவட்டங்களும் பெற்று வீடு திரும்பினார். இதில் பார்ப்பனர்கட்கு பரமானந்தம். எங்கும் பார்ப்பனக் கொண்டாட்டங்கள். ராமராஜ்யத்தில் பார்ப்பனர்கட்கு இனி என்ன கவலை? எல்லாப் பார்ப்பனர்களும் கட்டுப்பாடாக “ஹிந்துமத பரிபாலன போர்டை” எடுத்துவிட வேண்டுமென்று தூதுபோக ஆரம்பித்தார்கள். இம் முயற்சியை சரணாகதி மந்திரி ராஜன் அலட்சியம் செய்வாரா? “ஆகட்டும் பார்ப்போம்! எடுத்துவிடலாம். ஆயினும் பொதுஜன அபிப்பிராயம் கேட்பதாகச் சொல்லிவிடுகிறேன். நீங்கள் எல்லாம் ஒரே கட்டுப்பாடாக எங்கட்கு “ஹிந்து மத பரிபாலன போர்டு வேண்டாம்” என்று பெருங் கிளர்ச்சி செய்யுங்கள். கூட்டம் போட்டுத் தீர்மானஞ் செய்து அனுப்புங்கள். எல்லாம் நான் பார்த்துக்கொள்ளுகிறேன்” என்று தைரியம் சொல்லி அனுப்பினாராம்.

ஹிந்து மத பரிபாலன போர்டை ஒழிக்க சூழ்ச்சி

திருச்சி மலைக்கோட்டை மண்டபத்தில் சரணாகதி மந்திரி டாக்டர் ராஜன் அவர்கள் முயற்சியால் ஒரு பொதுஜனக்கூட்டம் கூட நடந்ததாம். இக் கூட்டத்திற்கு திருச்சி ஆண்டார் தெரு வக்கீல் பார்ப்பனர்களும் வேறு உத்தியோகப் பார்ப்பனர்களும் ஒரே கூட்டமாக வந்தார்களாம். இக் கூட்டத்திற்கு ஒத்துக்கு மத்தளம் போட அரியலூர் ஷண்முக சுந்தர முதலியார் அவர்களும் வந்திருந்தாராம். “ஹிந்து மத பரிபாலன போர்டை” எடுத்துவிடவேண்டுமென்று எல்லாப் பார்ப்பனர்களும் கட்டுப்பாடாகப் பேசினார்களாம்? இப் பார்ப்பனர்களைத் தாங்கி அரியலூர் முதலியார் அவர்களும் “ஹிந்துமதபரிபாலனபோர்டை” ஒழித்துவிட வேண்டுமென்றாராம். இந்த ராமராஜ்யத்திலே, திருச்சி மலைக்கோட்டைக் கூட்டந்தான் பார்ப்பன பொதுஜன அபிப்பிராயம் போலும்! இதை சர்க்காருக்கும் கவர்னருக்கும் திருச்சி டாக்டர் சரணாகதி மந்திரி தெரிவித்திருப்பார் போலும்! சர்க்காருக்கும் கவர்னருக்கும் கொஞ்சமாவது சுயமரியாதையும் சொந்தப் புத்தியு

மிருக்காமலா போகும்? சென்னை கவர்னர் “ஹிந்து மத பரிபாலன போர்டை” எடுக்க முடியாது, அறநிலையப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை யொழிக்க முடியாது என்று சரணாகதி மந்திரி ராஜனுக்குக் கூறி விட்டார் போலிருக்கிறது.

திருநெல்வேலியில் மந்திரிக்குப் புத்தி வந்தது

சரணாகதி மந்திரி ராஜன் அவர்கள் சமீபத்தில் திருநெல்வேலிக்குச் சென்று தேவஸ்தானக் கமிட்டி ஆபீசை பார்வையிட்டு விட்டுப் பேசியிருக்கிறார். அவர் பேச்சில் சில பாகம் பின்வருமாறு:-

“போர்டு ஏற்பட்டதால் கோவில் நிர்வாகத்தில் அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறதா?” வென்று கேட்கப்பட்டது.

“தேவஸ்தான போர்டு ஏற்பட்ட பிறகு கோவில்களில் பல துறைகளிலும் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறதென்பதை ஒருவராலும் மறுக்க முடியாது. சில கோவில்களுக்குப் பண லாபமும் ஏற்பட்டிருக்கின்றது.

மேலேயிருந்து கேள்வி வருமென்ற பயமிருப்பதால் நிர்வாகம் கொஞ்சம் கவனமாயும் பயபக்தியுடனும் நடக்கின்றது. ஜனங்களே அதைச் சொல்லுகிறார்கள்; உணர்கிறார்கள்” என்பதாகப் பேசியிருக்கிறார். போகட்டும். திருநெல்வேலியில் சரணாகதி மந்திரி ராஜன் அவர்கட்கு புத்தி வந்து விட்டதற்காக நாம் மகிழ்ச்சியடையப் போவதில்லை. அவர் வேறு கதியற்ற வகையில்தான் தனது முயற்சியைச் சிறிது மாற்றி கொண்டு பேசியிருக்கிறார் என்றாலும் இனியும் பார்ப்பன ஆதிக்க சூழ்ச்சிகள் நடக்கத்தான் போகின்றன.

நமக்கு கவலையில்லை

இப்போர்டுகள் மூலம் தேவஸ்தான சொத்துகளில் பெரும்பாகம் மக்களின் கல்விக்காகவும், சுகாதார வசதிக்காகவும், இடவசதிக்காகவும், உபயோகப்படுத்தலாம் என்பதாக சட்டத்தில் மாற்றம் ஏற்படவேண்டும் என்பது நமது முக்கிய ஆசையே தவிர அதில்லாமல் இந்த போர்டுகள் இருப்பதின் மூலமாக பார்ப்பனரல்லாதார் உத்தியோகம் வகிக்கவும் தர்மகர்த்தாக்களாக இருக்கவுமில்லாமல் போகுமே என்ற கவலை நமக்கு கிடையாது.

நன்றிகெட்ட துரோகிகள்!

ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் தயவில் தேவஸ்தான போர்டு கமிஷனர்களாயிருந்து பணம் சம்பாதித்துக் கொண்டுபோன பார்ப்பனரல்லாதவர்களில் பெரும் பாலோர் இன்று நன்றி கெட்ட துரோகிகளாய் - பார்ப்பன அடிமைகளாய் - அநுமார்களாய் - விபீஷணர்களாய் - அடிக்கடி கட்சி மாறும் பச்சோந்திகளாய் இருப்பதை நாம் நன்கு அறிவோம். பார்ப்பனரல்லாத தர்மகர்த்தாக்களின் பெரும்பாலோர் யோக்கியதைகளையும் பிற செயல்களையும் நாம்

நன்றாக அறிவோம். இந்த நன்றி கெட்ட துரோகிகளுக்காக நாம் ஒன்றும் கவலைப்பட போவதில்லை. மதத்தின் பேராலும் கோவிலில் பேராலும் பொதுச் சொத்துகள் கொள்ளை போவதைத் தடுக்கவும் அச் சொத்துகளைப் பரிபாலிக்கவும் மற்றும் பல சீர்திருத்தங்கள் செய்யவும் ஏற்பட்ட அறநிலையப் பாதுகாப்பு மசோதாவையும் ஹிந்து மத பரிபாலன போர்டையும் ஒழித்து விட்டு பார்ப்பன ஆதிக்கத்தை வலுப்படுத்தச் செய்யும் சூழ்ச்சியை விளக்கவேதான் இதை எழுதுகின்றோமே தவிர வேறில்லை.

இனி வேறுவித சூழ்ச்சி

“ஹிந்துமத பரிபாலன போர்டை” எடுக்க முடியாதென்ற அவர்கள் அபிப்பிராயம் தெரிந்த பிறகு சரணாகதி மந்திரியார் மேற்படி சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்கிறாராம். சட்டத்திலுள்ள முக்கிய ஜீவன்கள் கொலை செய்யப்படலாம். தேவஸ்தான போர்டு முழுதும் தர்மகர்த்தாக்கள் முழுதும் பார்ப்பன ஆதிக்கமாய் விடலாம். இது மட்டும் உறுதி. பார்ப்பனரல்லாத சோணகிரிகள், பார்ப்பன அடிமைகள், பார்ப்பன விபீஷணர்கள் எல்லாரும் வாயில் கையை வைத்துக்கொண்டு ஆமாம் சாமி போடப்போகின்றீர்களா? அல்லது வேறு என்ன செய்யப்போகின்றீர்கள்? பார்ப்பன ராமராஜ்யம் பலப்படுக! அய்யங்கார் ஆதிக்கம் வலுப்படுக!!

குடி அரசு - கட்டுரை - 22.08.1937

சுயாட்சியா? பழிவாங்கும் ஆட்சியா?

II

சென்ற வாரம் “குடி அரசு”-இல் இன்றைய சரணாகதி மந்திரி சபையானது சுய ஆட்சிக்கு ஆக ஏற்பட்டதல்ல வென்றும் இந்நாட்டு பழந்தமிழ் மக்களை பாதாளத்தில் ஆழ்த்தி பார்ப்பன ஆதிக்கத்தை நிலை நிறுத்திப் பழிவாங்குவதற்கு ஆக ஏற்பட்டிருக்கிறதென்றும் உதாரணமாக தமிழ் மக்களுக்கு ஆரிய ஆதிக்க பாஷையாகிய வட மொழியை ஹிந்தி என்னும் பேரால் இள வயதிலேயே கட்டாயத்தின் மீது புகுத்தவும் அரசியல் பிரதிநிதித்துவ தேர்தல்களில் யோக்கியமான பிரதிநிதித்துவம் ஏற்படுவதற்கில்லாமல் பித்தலாட்டத்தில் தேர்ந்தவர்களே வெற்றி பெற்று வரவும், சீர்த்தினால் பாடுபட்டு உழைக்க வேண்டியவர்களல்லாதவர்கள் என்று தங்களை விலக்கிக்கொண்டு மற்ற எல்லா மக்களும் பொருளாதாரத் துறையில் தலை எடுப்பதற்கு மார்க்கமில்லாதிருப்பதற்கு சுலபத்தில் பொருள் தேட சௌகரியமுள்ள தொழில் முறைகளை தலை எடுக்கவொட்டாமல் தடுத்து இந்நாட்டு பெருங்குடி மக்கள் என்றென்றும் ஆரியர்களுக்கு அடிமையாக இருக்கும்படியாக எவ்விதத்தும் பயனற்ற கதர்த் திட்டத்தைப் புகுத்தி பழி வாங்குகின்றது என்றும் குறிப்பிட்டுக் காட்டி அவற்றுள் ஹிந்தி சூழ்ச்சியைப்பற்றி விளக்கி இருந்தோம். இந்த இரண்டாவது விளக்கத்தில் சூழ்ச்சித் தேர்தல் முறையைப்பற்றி விளக்குவோம்.

ஸ்தல ஸ்தாபன தேர்தலுக்கும் சட்டசபை தேர்தலுக்கும் நடந்தது போலவே வர்ணப்பெட்டியையே தேர்தல் நபராகக் கருதி ஒட்டுப்போடும் முறையை கையாள சரணாகதி மந்திரிகள் ஏற்பாடு செய்து விட்டார்கள். இந்த முறை பகுத்தறிவுக்கு ஒவ்வாத ஒரு மூட நம்பிக்கையை கிளப்பிவிட்டு மக்களுடைய மத உணர்ச்சியினால் ஒட்டுப் பெறச் செய்யும் சூழ்ச்சி முறையேயாகும்.

ஏனெனில் சட்டசபை தேர்தல் நடந்த காலத்தில் தேர்தல் பிரசாரமாக வர்ணப் பெட்டியின் வர்ணத்தையும் அதற்கு இந்து மத உணர்ச்சிப் படி இருந்துவரும் போலி உயர்வையும் பல வழிகளிலும் பிரசாரம் செய்து ஓட்டர்கள் ஒட்டுப் போடும் மனிதனின் யோக்கியதை, நாணயம் என்ன என்பதை சிறிதும் அறியவோ கவனிக்கவோ இடமில்லாமலும் தாங்கள்

(ஓட்டர்கள்) ஓட்டுப்போடும் கட்சிக்கு என்ன கொள்கை? அதன் முன் பின் நாணயம், தகுதி என்ன? என்பதைக்கூட கவனிக்கவோ தெரியவோ முடியாதபடியும் ஏமாற்றி கண்களில் மிளகாய்ப் பொடி தூவி வழிப்பறிக் கொள்ளைக்காரன் படு இருட்டில் பிரயாணிகளிடம் பறித்துக் கொண்டு ஓடுவது போல் ஓட்டர்கள் கண்களில் மிளகாய் பொடி தூவி பறித்து விட்டார்கள்.

விளக்கமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் சட்டசபைத் தேர்தல் பிரசாரம் எப்படிச் செய்யப்பட்டது என்று பார்த்தால் விளங்கிவிடும். அதாவது “**மங்கள கரமான மஞ்சள் பெட்டியில் ஓட்டுப் போடுங்கள். யார் தேர்தலில் அபேஷகராக நிற்கிறார்கள் என்று கவனிக்காதீர்கள். மொண்டியோ, முடமோ, கூனோ, குருடோ, ஊமையோ, செவிடோ யார் நின்றாலும் அதைப் பற்றி கவலைப்படாதீர்கள்**” என்று சொல்லி ஓட்டர்களின் ஆராய்ச்சி அறிவைக் கட்டி விட்டார்கள். மற்றும் பாமர மக்களுக்கு மஞ்சள் பெட்டி தெய்வீகத்தன்மை பொருந்தியதென்றும் அதில் தெய்வீக சக்தி இருக்கிற தென்றும் கற்பித்து மஞ்சள் துணி, பூஜை, விரதம் முதலிய பலவிதத் திட்டங்களை நியாயங்களைச் சொல்லி மயக்கவைத்து ஓட்டு வாங்கினார்கள்.

இந்திய மக்கள் அநாகரிக மத உணர்ச்சியுள்ளவர்களாகவும், மூட நம்பிக்கைக்காரர்களாகவும் இருப்பதால் இவர்களை ஏய்க்க மதப் பூச்சாண்டி காட்டினால் தான் முடியுமென்று கருதி அக்கருமத்தில் இறங்கி வெற்றி பெற்று விட்டார்கள்.

அதையே நினைத்துக் கொண்டு அம்முறையின் மூலமே ஸ்தல ஸ்தாபன தேர்தல்களிலும் வெற்றி பெற வர்ணப் பெட்டியை புகுத்தி இருக்கிறார்கள். கவர்னர் பிரபுவும் இக்காரியத்துக்கு தலையாட்டி விட்டார் என்று தான் நினைக்கவேண்டி இருக்கிறது. இதில் உள்ள ஒரு முக்கிய விஷயம் என்ன என்று பார்த்தால் ஸ்தல ஸ்தாபன தேர்தல்களுக்கு வர்ணப் பெட்டி முறை கூடாதென்பதற்கு சம்மதம் கொடுத்தவரும் இதே கவர்னர் பிரபு தான் என்பதாகும். இதிலிருந்து நாம் அறிந்துகொள்ள வேண்டியது என்ன வென்றால் இந்த சர்க்காருக்கு இந்திய நாட்டு ஆட்சியைப் பொறுத்த வரை சொந்தப் புத்தியை உபயோகிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்பதும் தங்கள் காரியத்தில் கை வைப்பதில்லை என்று வாக்குறுதி கொடுத்து சரணாகதி அடைந்தவர்கள் யாராயிருந்தாலும் எப்படிப்பட்டவர் களானாலும் அவர்களுக்கு மக்களைச் சூறையாட விட்டுக் கொடுத்துவிட வேண்டியது தான் என்றும் கருத வேண்டியிருக்கிறது என்பதேயாகும்.

மஞ்சள் பெட்டி முறைக்கு ஓட்டர்கள் அதிகம் பேர் மூட மக்களாகவும் பார்ப்பனர்களாகவும் இருந்தால் தான் பயன்படும் என்கின்ற கருத்தில் இப்போது உள்ள ஓட்டர்கள் லிஸ்டையும் மாற்ற மந்திரிகள் முயற்சி செய்வதாய்த் தெரியவருகிறது.

அதாவது இன்றைய ஓட்டர்கள் லிஸ்டில் ஏதாவது ஒரு சொத்து உரிமை அல்லது வரி உரிமை உள்ளவர்களுக்குத் தான் ஓட்டுரிமை இருந்து வருகிறது. இதன் பயனாய் பார்ப்பனர்களுக்கு ஓட்டு அதிகமில்லாமல் இருந்து வருகிறது. அதை மாற்றி எல்லாப் பார்ப்பனர்களுக்கும் ஓட்டு இருக்கும் படி சூழ்ச்சி செய்து பழைய ஓட்டர் லிஸ்டை கிழித்தெறிந்து விட்டு அதாவது “படித்தவர்களுக்கெல்லாம் ஓட்டு இருக்கும்படியாகச் செய்வது” என்கின்ற சூழ்ச்சியின் மூலம் பெண்கள் உள்பட சகல பார்ப்பனர்களுக்கும் ஓட்டுரிமை வரும்படி ஓட்டர் லிஸ்டை இனிமேல் திருத்தப் போகிறார்களாம். அதற்கு ஆக தேர்தலை ஒரு மாதத்துக்கு ஒத்திவைக்கிறார்களாம். இதனால் பார்ப்பனர்களும் பார்ப்பன அடிமைகளும் தான் வெற்றிபெற சௌகரிய மேற்படும்.

இந்த மாதிரியான அக்கிரம முறையைக் கையாடுவதற்கு சரணாகதி மந்திரிகள் சொல்லும் காரணங்கள் மிக மிக வெட்கக் கேடானதாகும். அது மாத்திரமல்லாமல் குறும்புப் புத்தி கொண்டதுமாகும் என்றும் சொல்லலாம்.

என்ன வென்றால் ஈரோடு ஓட்டர் லிஸ்டில் அநேக தவறுதல்கள் நடந்துவிட்டதாம். அதற்கு ஆக மாகாணம் பூராவுக்கும் உள்ள ஓட்டர் லிஸ்டுகள் மாற்றப்பட வேண்டுமாம். அப்படி மாற்றுவதிலும் பார்ப்பனர்களில் மாத்திரம் எல்லோரும் ஓட்டராகும் படியான முறையைக் கையாள வேண்டுமாம். பார்ப்பனர்களுக்கு ஒரு சிறு அசௌகரியமாவது ஏற்படும்படியான எக்காரியமும் செய்யக்கூடாது என்பதும் பார்ப்பனரல்லாதார் தலையெடுக்கும் படியான எக்காரியமும் செய்யக்கூடாது என்பதும் தான் சரணாகதி மந்திரிசபையின் நல்லாட்சியாய் போய்விட்டது.

இது “பார்ப்பானுக்கு பைத்தியம் பிடித்தால் வீதியில் உள்ள சாமான் களைத்தான் வீட்டுக்குள் எடுத்தெறிவானே ஒழிய வீட்டுச்சாமான் ஒன்றுகூட வீதிக்கு எறியப்படமாட்டாது” என்ற தாத்தா காலத்துப் பழமொழி போல் நமது அக்கிரகார சரணாகதி மந்திரிகள் செய்யும் சீர்திருத்தமும் நடத்தும் ஆட்சியும் பல விதத்தும் பார்ப்பனர்களுக்கு பயன் ஏற்படும்படியாக நடந்து வருகிறது. “பார்ப்பனரல்லாதார்களிலும் சில மந்திரிகள் இருக்கிறார்களே” என்று விஷயமறியாதவர்கள் சொல்ல வரலாம். ஹிந்தி கூடாது என்றும், கதர் கூடாது என்றும் கூப்பாடு போட்ட பார்ப்பன ரல்லாத தமிழ் மக்கள் இன்று மந்திரி ஆசனத்தில் உட்கார்ந்த உடன் ஹிந்தி நல்ல பாஷை என்றும் கதர் தேசியம் என்றும் சொல்லுவதோடல்லாமல் தாங்களும் அணிந்து கொண்டு ஊர் ஊராய் பிரசாரமும் செய்கிறார்கள் என்றால் அந்த 3, 4 தமிழ் மந்திரிகள் என்போர்களும் தங்களை தமிழ் மக்கள் என்றோ, தமிழர் பிரதிநிதி மந்திரிகள் என்றோ சொல்லிக் கொள்ளவாவது சம்மதிப் பார்களா என்பதே நமக்கு சந்தேகமாய் இருக்கிறது. “மங்களகரமான மஞ்சள் பெட்டி” முறை இருந்ததினாலேயே இத்தமிழ் மந்திரிகள் மந்திரிகளாக முடிந்து இருக்கும் போது அவர்கள் எப்படி மஞ்சள் பெட்டியை ஆக்ஷேபிப்பார்கள்?

“விபீஷணனுக்கு பட்டம் வேண்டியதில்லை என்ற உணர்ச்சி இருந்தால் தானே அண்ணனைக் காட்டிக் கொடுக்காமலும், சகோதரத் துரோகம் செய்யாமலும் இருந்திருக்க முடியும்?” (ராமாயணக் கதைப்படி) பட்டம், பதவி, பணம் ஆசைவந்தால் ஹிந்தியும் கதரும், மஞ்சள் பெட்டியும் மாத்திரம் தானா ஆதரிக்கப்படும்? இன்னும் என்ன என்னமோ ஆதரிக்கப்பட்டு எது எதற்கோ இடம் கொடுக்கப்படப் போகிறது என்பது நமக்குத் தெரியும்.

ஈரோடு ஓட்டர் லிஸ்டில் உள்ள தவறுதல்கள் இன்னது என்று இதுவரையாரும் எடுத்துச் சொல்லவில்லை. முன்பு ஈரோட்டில் சேர்மெனாய் இருந்த தோழர் சீனிவாச முதலியார் என்பவரின் பெயர் ஒரு வார்டில் ஓட்டர் லிஸ்டில் சேர்க்கப்பட வில்லையாம். இதனால் 19 வார்டுக்கு தயார் செய்த ஓட்டர் லிஸ்டில் ஓட்டை ஏற்பட்டு விட்டதாம்.

தோழர் சீனிவாச முதலியாரைப் பற்றி தெரியாதவர்கள் தமிழ் நாட்டில் இருக்க மாட்டார்கள். அவரது நடவடிக்கைகள் ஒவ்வொன்றும் சட்டப்படி நடுநிலமையாய் இருந்து ஒரு நீதிபதி கவனித்திருப்பாரானால் கவனிக்க சர்க்கார் அனுமதி கொடுத்திருந்திருப்பார்களானால் தோழர் முதலியார் 5, 6 தடவை செத்துப் பிறந்து ஒவ்வொரு பிறவியிலும் நூற்றாண்டு வாழ்ந்து செத்தாலும் தண்டனை காலம் முடிவடைந்திருக்க முடியாது.

இப்படிப்பட்டவர் ஓட்டராய் வரத்தகுந்த எந்தவித தகுதியும் இல்லாத காரணத்தால் ஓட்டர் லிஸ்டில் பெயர் வரமுடியாமல் போனதற்காக ஓட்டர் லிஸ்டில் ஓட்டை என்கிறார்கள் நம் அக்கிரகாரப் பார்ப்பனர்கள். இதே பார்ப்பனர்கள் மகாநாடு கூட்டி தோழர் முதலியாரின் சகல குணங்களையும் நடத்தைகளையும் வெளியாக்கி சர்க்காருக்கு அறிவித்த படலங்கள் இன்னும் வண்டி வண்டியாய் இருக்கின்றன.

இவை எப்படியோ இருக்கட்டும். ஓட்டர் லிஸ்டை பரிசீலனை செய்ய சர்க்காரால் நியமித்த அதிகாரிகள் (ரிவைசிங் போர்ட் மெம்பர்கள்) மூவர். அவர்களில் ஒருவர் லண்டன் மிஷின் பாதிரியார் (ஐரோப்பியர்) மற்றொருவர் இன்கம்டாக்ஸ் ஆபிசர் (கஜட்டட் ஆபிசர்) மற்றொருவர் ஒரு பிரபல வக்கீல் (முனிசிபல் நிர்வாகத்தோடு வெகு காலமாக அபிப்பிராய பேதமுள்ள குடும்பம்). இப்படிப்பட்ட மூவர் மாத்திரம் சேர்ந்து ஓட்டர் லிஸ்டு பரிசீலிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தோழர் சீனிவாச முதலியாருக்கு வீடு கிடையாது. கடன்காரர் தொல்லைக்கு பயந்து ஈரோட்டில் இருக்க வேண்டிய நாள் இருக்கவே யில்லை. கோர்ட்டு இல்லாத காலங்களில் இரவில் ஈரோடு வந்து தலைகாட்டி விட்டுப்போவது வழக்கம். ஓட்டர் லிஸ்டு தயாரிக்கும்போது முனிசிபல் கமிஷனர் தோழர் சீனிவாச முதலியார் எந்த கோர்ட்டிலாவது தொழில் நடத்த எப்போதாவது ஆஜராயிருக்கிறாரா என்று கேட்டதில் எந்த கோர்ட்டு

வக்கீல் லிஸ்டிலும் இவர் பெயர் இல்லை என்று அதிகாரிகள் லிஸ்ட் அனுப்பி இருக்கிறார்களாம். விசாரணையில் தோழர் முதலியாருக்கு ஈரோடு விலாசம் போட்டு வந்த கடிதக் கட்டுகளை முதலியார் ஆஜர்செய்த போது அதில் இரண்டொரு ரிஜிஸ்டர் கடிதமும் இருந்ததால் அந்த ரிஜிஸ்டர் கடிதங்களின் கூடுகள் எங்கே என்று ரிவைசிங் அத்தார்டி ஆபிசர் (பாதிரியார்) கேட்ட போது அது மாத்திரம் காணாமல் போய்விட்டது என்று தோழர் முதலியார் அவர்கள் சொன்னதால் எல்லோரும் சிரித்து முதலியாரின் விண்ணப்பத்தைத் தள்ளி விட்டார்களாம். இதனால் ஓட்டர் லிஸ்டு தயாரித்த முறை தவறு என்று எப்படி ஏற்படும்?

ஓட்டர் லிஸ்டை மாற்ற வேண்டுமானால் ஈரோடு ஓட்டர் லிஸ்ட் மீது ஏன் குறைகூற வேண்டும் என்பதற்காகவே இதை எடுத்துக்காட்டினோம். ஆகவே அக்கிரகாரத் தொல்லை நம்மை எப்படிப் பழி வாங்குகிறது என்பதைக் காட்டவே இதை எழுதினோம். கதரைப்பற்றி அடுத்த வாரம் எழுதுவோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 29.08.1937

ஓலம்! ஓலம்!! ஓலம்!!!

ஓ தமிழனே! தமிழ் அன்னை உன் கடமையைச் செய்ய அழைக்கிறாள்.

ஆரியக் கொடுமையில் இருந்து தன்னை விடுவித்துவிடும்படி ஓலமிட்டுக் கெஞ்சுகிறாள்.

தாய்நன்றி கொன்ற மகனும், தாய்ப் பணிக் கடமை கொன்ற மகனும் மனிதனாவானா?

குடி அரசு - வேண்டுகோள் - 29.08.1937

திருச்சியில் சுயமரியாதைக் கூட்டம்

காங்கிரஸ் காலிகள் விஷமம்

காலிகள் விஷமத்துக்கு போலீஸ் உடந்தை

தலைவர் அவர்களே! தோழர்களே!!

இக்கூட்டத்தில் காங்கிரஸ்காரர்கள் நடந்து கொள்ளும் காலித்தனத்தைப் பாருங்கள். காங்கிரஸ் மந்திரிசபை ஆதிக்கம் செலுத்தும் இக்காலத்தில் நமக்கு பேச்சு சுதந்தரம் எப்படியிருக்கிறது. கலவரம் செய்வதும் காலித்தனம் செய்வதும் காங்கிரஸ்காரர்கட்கு மட்டும் சொந்தமல்ல; காப்பி ரைட்டல்ல. கட்சி அபிப்பிராய பேதங்கட்காக ஒருவர் கூட்டத்தை ஒருவர் கலைத்து விடுவது, கலவரம் செய்வது என்றால் அது இந்நாட்டில் எக்கட்சியாரும் இனி பொதுக் கூட்டங்கள் அமைதியாக நடத்தமுடியாது. கலகத்திற்கு நாங்கள் பயப்படவில்லை. அடிதடிக்கும் நாங்கள் அஞ்சவில்லை. வீண் கூச்சல் போட்டு எங்களை மிரட்டிவிட எண்ணுவது அறியாமையாகும். இந்தக் கூலிகளின் - காலிகளின் கூப்பாட்டுக்குப் பயந்தால் நாங்கள் எங்கள் வேலைகளை எப்படி செய்ய முடியும்? பார்ப்பன ஆதிக்கத்தையும் காங்கிரஸ் பித்தலாட்டங்களையும் எப்பாடு பட்டாவது ஒழிக்கவேண்டுமென்பதுதான் எங்கள் வேலையாகும். இதற்காக எங்கள் உயிரையும் கொடுப்போம். இதற்காக எத்தனை கலவரங்கள், கூச்சல்கள், எதிர்ப்புகள் ஏற்பட்டாலும் நாங்கள் வரவேற்கத் தயாராக யிருக்கின்றோம். பொது மக்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள் காலித்தனங்களையும், அட்டூழியங்களையும் இன்று இங்கு தெரிந்துகொள்ளும்படி நேர்ந்ததற்காக நான் சந்தோஷப்படுகிறேன்.

போலீசார் அலகூயம்

இங்கு வந்திருக்கும் போலீஸார் காலிகளின் கூச்சல்களை அடக்காமல் அலட்சியமாயிருக்கிறார்கள். போலீஸ் நிர்வாகம் காங்கிரஸ் மந்திரிகள் கையிலிருப்பதினால் காங்கிரஸ்காலிகளின் அட்டூழியங்கட்கும் கலவரங்கட்கும் சலுகை காட்டுவதாகத் தெரிகிறது. பொதுஜன வரிப்பணத்திலிருந்து சம்பளம் பெறும் போலீஸ் அதிகாரிகள் போலீஸ் பார்ப்பன உத்தியோகஸ்தர்கள் பொதுக்கூட்டங்களில் ஒரு கட்சியார் கலகம் செய்யும் பொழுது கலகத்தைத் தூண்டிவிட்டுக்கொண்டு அலட்சியமாய் இருப்பது ஒரு நாளைக்கு போலீஸ் இலாகாவுக்கே கேடு பயக்கும்.

தோழர்களே!

நாங்கள் வகுப்புவாதிகள்தான். இந்த நாட்டில் பார்ப்பான் உயர்வு, பறையன் தாழ்வு என்ற பல பிளவுகள் உள்ள வரை உயர் சாதிக்காரர்கள் மட்டும் எல்லாத் துறைகளில் ஆதிக்கம் செலுத்துவதை ஒழிக்க நாங்கள் பாடுபடுகிறோம். பார்ப்பனர்கள் ஆதிக்கத்துக்கு காங்கரஸ் பயன்படும் வரை நாங்கள் காங்கரஸை எதிர்ப்போம். மந்திரி சபை அக்ரகாரமயமாகப் போய்விட்டது. ஹிந்தி படிக்க வேண்டுமென்றும் அதனால்தான் ஆரிய நாகரிகம் வளரும் என்றும் பார்ப்பன மந்திரிகள் துணிவாகக் கூறுகிறார்கள். நம்மவர்கள் மதத்தின் பெயராலும் சமூகத்தின் பெயராலும் அடிமைப்படுத்தப் பட்டதைப்போன்றே அரசியல் பெயராலும் நம்மவர்கள் அடிமைப்படுத்தப் பட்டும் ஏமாற்றப்பட்டுப் வருகிறார்கள். காங்கரஸ் திட்டங்களால் கிளர்ச்சிகளால் மக்கள் என்ன பயன் அடைந்தார்கள்? காங்கரஸ் மந்திரிகள் சம்பளம் குறைவா? காங்கரஸ் கட்சியார் பலவித திட்டங்களும் என்ன கதியாயிற்று? சர்க்கார் காங்கரஸ்காரர்கட்கு பணிந்தார்களா? காங்கரஸ்காரர்கள் சர்க்காரிடம் சரணாகதியடைந்தார்களா?

காங்கரஸ் பார்ப்பனர் பித்தலாட்டம்

புதிய சீர்திருத்தம் உடைந்ததா? ஏகாதிபத்தியம் ஒழிந்ததா? ஏழைகள் வரிச்சுமை நீங்கிற்றா? பசிக்கொடுமை, வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் நீங்கி விட்டதா? காங்கரஸ் ராமராஜ்யத்தில் பார்ப்பான் மண் வெட்டி வயல் வேலை செய்து பிழைப்பானா? வர்ணாச்சிரமம் பேசி சோம்பேறியாகயிருந்து ஊரை ஏமாற்றி உயிர் வாழ்வானா? பொதுமக்கள் இவைகளை நன்றாக உணர்ந்தால் காங்கரஸ் பார்ப்பனர்களின் பித்தலாட்டங்களும், பொய்ப் புரட்டுகளும், பார்ப்பன ஆதிக்கத்திற்குப் பாடுபடும் சூழ்ச்சிகளும் நன்றாகத் தெரியவரும். இந்நாட்டில் பார்ப்பன ஆதிக்கம், காங்கரஸ் புரட்டு காங்கரஸ் அக்ரஹார மந்திரிசபை யாவும் விரைவில் வீழ்ச்சியடையத்தான் போகின்றது. மீண்டும் ஜஸ்டிஸ் கட்சியாரிடம் ஆதிக்கம்வரத்தான் போகிறது. நீங்கள் நம்புங்கள். அக்ரகார மந்திரி சபை ஒழியவும், காங்கரஸ் பார்ப்பன ஆதிக்கம் வெட்டிப் புதைபடவும், நீங்கள் எங்களுடன் ஒத்துழைக்கும்படி வேண்டுகிறேன்.

குறிப்பு: 28.08.1937 இல் திருச்சி டவுன்ஹால் முன்பாக திருச்சி மாவட்ட சுயமரியாதைச் சங்கம், நகர சுயமரியாதைச் சங்கம் ஆகியவைகளின் சார்பாக நடைபெற்ற பொதுக்கூட்டத்தில் ஆற்றிய உரை.

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 05.09.1937

சுயாட்சியா? பழிவாங்கும் ஆட்சியா?

III

கதர் மோசம்

சென்ற வாரமும் அதற்கு முந்தின வாரமும் இன்றைய சரணாகதி பார்ப்பன ஆதிக்க மந்திரி கூட்டம் நாட்டின் விடுதலைக்கு ஆக ஏற்பட்டதல்ல வென்றும் இந்நாட்டு பழந்தமிழ் மக்களை புராணகாலக் கதைகள் போல் மிருகங்களாக ஆக்கி ஆரிய ஆதிக்கத்தை நிலை நிறுத்தி ஆரியர்களுக்கு தமிழ் மக்கள் என்றென்றும் அடிமையாயிருக்கச் செய்யும் சூழ்ச்சிக்கு ஆக ஏற்பட்ட கூட்டம் என்றும் அதற்கு ஆக இப்போது பார்ப்பன ஆதிக்க மந்திரிகள் ஆட்சி செய்துவரும் மோசமான காரியங்கள் மூன்று என்றும் அவற்றில் முதலாவதாக தமிழ் பாஷை, தமிழ் கலை, தமிழ் பழக்க வழக்கம், தமிழ் சுதந்தர உணர்ச்சி, தமிழ் மக்களுக்கு ஆரியர்கள் ஆதி முதல் செய்து கொண்டு வந்த கொடுமைகள் ஆகியவைகளை மறக்கடித்து ஆரிய உயர்வையும், மற்றவர்களின் தாழ்வையும், அடிமைத்தனத்தையும் புகுத்தும் மறைவான சமஸ்கிருதமான ஹிந்திபாஷையை தமிழர்களின் இளங்குழந்தைகள் படிக்கவேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்தும் அநீதியைப் பற்றியும் இரண்டாவதாக தேர்தல்களில் எப்படி பார்ப்பனர்களும் அவர்களது அடிமைகளுமே வெற்றிபெறக்கூடும் என்பதற்கு அனுகூலமாகவே தேர்தல் முறைகளை மாற்றி அமைக்கப் போடும் தந்திரங்களைப் பற்றியும் விளக்கி இருந்தோம்.

இந்த வாரம் மூன்றாவது காரியமாகிய தமிழ் மக்களின் பொருளா தாரத் துறையில் கைவைத்து தமிழ் மக்கள் என்றும் தலை தூக்காமல் இருப்பதற்கும் பழைய வர்ண தர்மமாகிய “சூத்திரர்கள் என்றென்றும் ஏழையாகவே இருக்கவேண்டும்” என்று வலியுறுத்தும் மனுதர்மத்தை நம்மீது சுமத்தி நிலை நிறுத்தவும் முதலாளிமார்களை தங்கள் வசம் செய்து கொண்டு அவர்கள் மூலம் தங்களது சோம்பேறி வாழ்க்கையையும், புரோகித ஆட்சித் தத்துவத்தையும் நிலை நிறுத்திக்கொள்ளவும் சூழ்ச்சி செய்யும் படியான கதர் மோசத்தைப் பற்றி எழுதுவோம்.

கதர்

கதர் என்பது இன்றைய பொருளில் கையால் நூற்ற நூலைக்கொண்டு கையால் நெய்த துணி என்பதாகும்.

இதைப்பற்றிய ஆட்சேபணை சமாதானங்கள் ஏற்கனவே வண்டி வண்டியாய் வெளியாக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இப்போது மறுபடியும் வெளியாக்கப்பட வேண்டிய அவசியமென்னவென்று சில வாசகர்கள் நினைக்கலாம். இன்றைய பார்ப்பன ஆதிக்க ஆட்சியானது கதரை அரசியல் சட்டமூலம் அரசியலில் புகுத்த முனைந்திருப்பதால் மறுபடியும் மக்கள் அதைப்பற்றிய உண்மைகளை உணர வேண்டும் என்கின்ற ஆசையேயாகும்.

கதர்த் தத்துவம்

கதர் 1920ம் வருஷத்தில் அரசியலில் கலந்து பேசப்பட்ட போது கதர் மனிதனின் சுயநிர்ணயத்திற்கு என்றும், சுரண்டுவதற்காக இந்நாட்டில் ஆட்சி புரியும் அந்நிய ஆட்சியைப் பணியவைத்து விரட்டியடிப்பதற்கென்றும், மக்களின் பொருளாதார மேம்பாட்டுக்கு என்றும் பிரிட்டிஷ் முதலாளிகளின் கொட்டத்தை அடக்குவதற்கென்றும் பல காரணங்கள் சொல்லப்பட்டன.

சுயநிர்ணயம் என்றால் ஒரு மனிதன் தனக்கு வேண்டிய எந்த சௌகரியத்துக்கும் வேறொரு மனிதனை எதிர்பாராமல் தானே செய்துகொள்ளவேண்டுமென்று பொருள் கூறி அந்த வகையிலும் மனிதனுக்கு வேண்டிய ஆடையை அவனவனே தன் வீட்டுக் கொல்லையில் பருத்திச் செடி முளைக்கவைத்துப் பருத்தி யெடுத்து பஞ்சாக்கித் தானே நூற்று தன் வீட்டிலேயே தறி பூட்டி தானே நெய்து ஆடையாக்கிக் கட்டிக் கொள்ள வேண்டும் என்று கூறப்பட்டது. அந்த முறையில்தான் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் பருத்திச் செடி வளர்த்ததும் கைராட்டினங்கள் சுற்றியதும் வைதீகக் காந்தி பக்தர்கள் வீடுகளில் தறிகள் பூட்டியிருந்ததுமாகும்.

இது ஒரு வருஷத்திலேயே தவறாகிவிட்டதால் அதாவது சகல மக்களும் தங்கள் தங்கள் ஆடையை தாங்களே நெய்து அணிந்து கொள்வது என்பது முட்டாள்தனமான யோசனை என்றும் மிகுந்த அறிவாளியின் நேரம் நூல் நூற்பதிலும் துணி நெய்வதிலும் செலவிடப்பட்டால் நாகரிகமும் முன்னேற்றமும் நற்காரியங்களும் தடைப்பட்டுப் போகும் என்றும் தோழர்கள் லஜபதிராய், தாஸ், நேரு, மாளவியா முதலியவர்கள் காங்கிரஸின் சார்பாகவே எதிர்த்து முறியடித்து விட்டதால் பிறகு அந்த சாக்கு கைவிடப் பட்டு “சுரண்டிக்கொண்டு இருக்கும் அந்நிய ஆட்சியை ஒழிக்கவும், அந்நிய நாட்டு முதலாளிகளை அடக்கவும்” என்கின்ற காரணம் தலை தூக்கிற்று. அதுவும் பயன்படாது என்றும் வெறும் ஆகாயக் கோட்டை என்றும் பெரிய பெரிய அரசியல் நிபுணர்கள் எடுத்துச் சொன்னதோடு சுமார் 5, 6 வருஷம் கதர் பிரசாரம் செய்து அந்நிய ஆட்சியை ஒழிக்க கதர் சிறிதாவது பயன் படவோ அந்நிய முதலாளிகள் சிறிதாவது கதரினால் தங்கள் வியாபாரம் குந்தகமடைகின்றது என்று கருதவோ முடியாமல் போய் விட்டதால் பொது ஜனங்கள் கதரை அலக்ஷ்யம் செய்ய ஆரம்பித்து விட்டார்கள்.

அதன் பிறகே “கதர் ஏழைகள் நண்பன் என்றும் பொருளாதார மேம்பாட்டுக்கு உரியது” என்றும் மாத்திரம் கூறப்பட்டது. இதை ஆக்ஷேபித்தும் அநேக பொருளாதார நிபுணர்கள் தங்கள் அபிப்பிராயங்களை வெளியிட்டு பரிகாசம் செய்தார்கள். இதன் மத்தியில் காங்கிரசிலேயே பலவித அபிப்பிராயங்கள் ஏற்பட்டு கதர் ஒரு அரசியல் சின்னமென்று சிலரும் அது ஒரு போர் ஆயுதம் என்று ஒரு சிலரும் அது தற்கால உபாயம் என்று ஒரு சிலரும் கூறி வந்ததோடு சுதேசி சாமான்களோடு ஒன்றாய்க் கருதலாம் என்றும், பணக்காரர்கள் கதர் வாங்கட்டும், ஏழைகள் சுதேசி துணி வாங்கட்டும் என்றும் கட்சியாக சிலருடைய பசியைப் போக்கவாவது பயன்படவில்லையா என்றும் குடியானவர்களுக்கு விவசாயமில்லாத காலத்தில் ஒரு தொழிலாக வாவது இருக்காதா என்றும், இப்படி பல விதமாக தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார், பண்டிதர் ஜவஹர்லால் போன்ற காங்கிரஸ் பிரமுகர்களாலும் சொல்லப்பட்டு வந்தது.

காரியத்தில் இதுவரை மேற்கண்ட காரியங்களில் ஒன்றும் பலிதமடையாமல் கதருக்கு என்று மாகாணம் ஒன்றுக்கு வருஷம் 10,000 ரூபாய் முதல் 1,00,000 ரூபாய் வரை பொது ஜனங்களிடம் இருந்து வசூலிக்கப்பட்ட பணத்திலிருந்து நஷ்ட ஈடுகொடுத்துக் கொண்டுவந்த காரணமே இந்த கதர் பிரசாரமோ கதர் உற்பத்தியோ கதர் மூலம் ஏழைகளுக்கு உதவியோ செய்யப்பட்டு வந்திருப்பதாகத் தான் பெரிதும் அறியக் கிடக்கின்றதே ஒழிய கதரின் அவசியத்துக்காக சொல்லப்பட்ட மேற்கண்ட பல காரணங்களில் ஒன்றுக்காவது பயன்படவே இல்லை.

முதலாவது கதர் இன்று ஒரு மனிதன் வாங்க வேண்டுமானால் மில் நூல் கைத்தறித்துணி ஒரு கஜம் வாங்குவதற்கு 3 அணா கொடுப்பதற்கு பதிலாக அதே யோக்கியதை உள்ள, கையில் நூற்று கையில் நெய்யப் பட்ட கதர் துணி வாங்கினால் கஜம் ஒன்றுக்கு 1-0-0 கொடுக்க வேண்டி இருக்கிறது என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதை விட மட்டமான துணி வாங்க வேண்டுமானால் கூட அதுவும் கஜம் ஒன்றுக்கு 12 அணா 10 அணா கொடுத்தால் தான் கிடைக்கும் நிலையில் இருக்கிறது என்பதையும் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இப்படி செய்தால் மாத்திரம் கதர் நூல் நூற்பவர்களுக்கு தினம் 1 அணா கூலி கிடைக்கலாம். “இந்த ஒரு அணா கூலியாவது கிடைக்கிறது லாபமல்லவா” என்று சிலர் கேட்கலாம். ஒரு “ஏழைக்கூலி” தினம் ஒரு அணா சம்பாதிக்க வேண்டுமானால் அதே கூலி 4 மாதத்துக்கோ, 3 மாதத்துக்கோ வரும் படியான 5 முழ கதர் வேஷ்டி ஒரு ஜதை வாங்க வேண்டியதற்கு அவன் குறைந்தது 3 ரூபாயாவது கொடுக்க வேண்டும். இந்த 5 கஜ துணியை மில் நூல் கைத்தறியாக வாங்கினால் 0-12-6 அணாவுக்கு வாங்கலாம். உயர்ந்த துணியாக வேண்டுமானால் 1 ரூபாய்க்கு வாங்கலாம். ஆகவே ஒரு ஜதை வேஷ்டி 2 ரூ. வீதம் நஷ்டமடைய ஒருமனிதன் அல்லது ஒரு சேலைக்கு

4 ரூ. வீதம் நஷ்டமடைய ஒரு பெண் தயாராய் இருந்தால்தான் கதரினால் ஒரு ஆள் ஒரு நாளைக்கு ஒரு அணா சம்பாதிக்க முடிகிறது என்பதை எங்கும் ரூஜூபிக்கத் தயாராய் இருக்கிறோம்.

“கிராம ஏழை ஜனங்கள் பிழைக்கக் கண்டுபிடித்தது இந்த மார்க்கம், ஆதலால் கதர் பூராவையும் பட்டண வாசிகளோ, பணக்காரர்களோதான் வாங்க வேண்டும்” என்று சொல்லப்படுமானால் இது அதாவது கதர் திட்டம் என்பது ஒரு கட்டாய வரித் திட்டமா? அல்லது பொருளாதார கைத்தொழில் திட்டமா என்று கேட்கின்றோம். அப்படியே கட்டாய வரித்திட்டமென்று சொல்லுவதானாலும் சரி, வேறு காரியங்களில் இவ்வரித் திட்டத்தை புகுத்தாமல் மனிதனின் நாகரிக வளர்ச்சியையும் சாதாரண இயற்கைத் திருப்தியையும் பாதிக்கும்படியான காட்டுமிராண்டித்தனத்தை வலியுறுத்தும் முறையில் கட்டாய வரியைப் புகுத்துவது கொடுங்கோன்மை ஆட்சி ஆகாதாவென்று கேட்கின்றோம். இவ்வளவு பெரிய கொடுங்கோன்மையான காரியத்தைக் கையாளுவதன் மூலம் ஏழைகளுக்கு சரியான பலனாவது ஏற்படுகிறதாவென்று பார்த்தால் அதுவும் 12 மணி நேரம் ஓயாமல் சரீரம் வருந்தப் பாடுபட்டால் 1 அணா கூலிதானே கிடைக்கக் கூடியதாய் இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்தால் மக்களின் நஷ்டத்திற்கும் காட்டுமிராண்டிக் காலத்துக்கு போகும்படி மக்களை விரட்டியடிக்கும் இந்த கொடுங்கோன்மை முறைக்கும் அதனால் மக்கள் அனுபவிக்கும் மனக்கஷ்டத்திற்கும் அதிருப்திக்கும் இது சரியான பிரதிப் பிரயோஜனமாகுமா என்று கேட்கின்றோம். ஆகவே கதர் என்றால் நூற்கிறவர்களையும் கஷ்டப்படுத்தி நெய்கிறவர்களையும் தொல்லைப்படுத்திக் கட்டுகிறவர்களையும் சித்திரவதை செய்வது போன்ற கொடுமைப்படுத்துவதாக ஆகவில்லையா என்று கேட்கின்றோம்.

காந்தியார் முழங்காலுக்கு மேல் துணி கட்டுவதால் மக்களை மத உணர்ச்சியால் ஏமாற்றப் பயன்படுகிறது. மற்றும் இரண்டொருவர் அவரைக் காப்பி அடிப்பதால் அவர்களது கூடா ஒழுக்கங்கள் மறைக்கப்பட்டு ஏமாற்றப் படுகின்றது. காங்கிரஸ் தலைவர்கள் என்பவர்கள் கதர் கட்டுவதால் உண்மையிலேயே சுயமரியாதையும் சுதந்திர உணர்ச்சியும் அரசியல் ஞானமும் பகுத்தறிவு சுதந்திரமும் இருக்கின்றவர்களை காங்கரசுக்குள் நுழையாமல் விரட்டி அடிக்கப் பயன்படுகின்றது. இவை தவிர மற்றவர்களுக்கு கதரினால் ஏதாவது பயன் ஏற்படுகிறதா என்று கேட்கின்றோம்.

மற்றும் கதரைப் பற்றி பேசும்போது கைத் தொழில்களை ஆதரிக்க வேண்டும் என்றும் யந்திரங்கள் அபிவிருத்தியை தடுக்க வேண்டும் என்றும் பழங்கால முறையையே கையாள வேண்டுமே ஒழிய “புதிய நாகரிகமாகிய சைத்தான் ஆட்சிக்கு” போகக்கூடாது என்றும் சொல்லப் படுகிறது. இந்தக் காரணங்களாவது யோக்கியமான காரணங்கள் என்றோ புத்திசாலித் தனமான காரணங்கள் என்றோ சொல்ல முடியுமா என்று கேட்கின்றோம்.

கைத்தொழில் யந்திரத்தொழில் என்பதற்கு பொருளும் வித்தியாசமும் என்ன என்றால் தொழிலாளிகள் சரீரத்தால் சதா கவலையுடன் கவனமாகப் பாடுபடுவது கைத்தொழிலாகும். சரீரப்பிரயாசை இல்லாமலும் அதிக கவலையும் கவனமும் தேவை இல்லாமலும் பாடுபடுவது யந்திரத் தொழிலாகும். இதுமாத்திரமல்லாமல் மிக கொஞ்ச உற்பத்தி மாத்திரமே செய்யக் கூடியது கைத்தொழிலாகும். தாராளமாகவும், ஏராளமாகவும் உற்பத்தி செய்யக்கூடியது யந்திரத் தொழிலாகும். இந்த இரண்டில் அறிவுள்ள மனிதன் - ஜீவன்களிடத்தில் அன்பும் கருணையும் உடைய மனிதன் எதை ஆதரிக்க வேண்டும் என்பதை வாசகர்களே யோசித்துப் பார்க்கட்டும்.

யந்திரங்கள்

தவிர யந்திரங்கள் எத்தனையோ முட்டுக்கட்டைகளையும் சூழ்ச்சிகளையும் மதப்பித்தலாட்ட தந்திரங்களையும் சமாளித்துக் கொண்டு வெளி வந்து விட்டன. தரித்திரமும் யந்திரங்களை நாயையமாகவும் புத்திசாலித்தனமாயும் உபயோகித்ததன் மூலமே ஒரு அளவுக்கு ஒழிந்து செல்வ விருத்தியும் அறிவு விருத்தியும் ஏற்பட்டிருப்பதோடு மனித வாழ்க்கைத் திட்டமும் ஒரு அளவு உயர்ந்து ஏழ்மையும் ஒழிக்கப்பட்டு வருகிறது. எங்கெங்கு காட்டுமிராண்டித்தனமும் வருணாச்சிரமதர்ம ஆட்சியும் சோம்பேறி வாழ்க்கையாரின் ஆட்சியும் இருக்கிறதோ அங்கு மாத்திரம்தான் அப்படிப் பட்டவர்களால் நடக்கும் யந்திரசாலையும் தான் மக்களை கஷ்டப்படுத்துகிறது. யோக்கியர்களாக உண்மை மனிதாபிமானிகளாக இருப்பவர்கள் வர்ணாச்சிரம ஆட்சியை ஒழிக்கவும் வர்ணாச்சிரம ஆட்சியினர் ஆதரவில் இருக்கும் யந்திரசாலைகளை அழிக்கவும் முயற்சி செய்ய வேண்டுமே ஒழிய யந்திரங்கள் கூடாது என்று சொல்லுவது ஒரு நாளும் நாணயமும் அறிவுடமையுமாகாது என்றே சொல்லுவோம்.

கராச்சி காங்கிரஸ் திட்டத்தில் யந்திரசாலைகளை தேசியமாக்குவது என்று ஒரு தீர்மானமிருப்பதாக காங்கிரஸ்காரர்களால் சொல்லிக் கொள்ளப்படுகிறது.

ஜஸ்டிஸ் கட்சியாரும் தங்கள் திட்டங்களில் இதையும் ஒன்றாய் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்க யந்திரசாலைகளைப் பற்றியோ அவற்றை தேசியம் அதாவது சர்க்காருடைய ஆதிக்கமாக ஆக்குவதைப் பற்றியோ யோசிக்காமல் பொருளாதார புனருத்தாரணத்துக்கும் தொழில் முறை புனருத்தாரணத்துக்கும் காங்கிரஸ்காரர்கள் கதரைப்பற்றி பேசுவது எப்படி யோக்கியமாகும்?

“வேலையில்லாதவர்களுக்கு வேலையும் சோறு இல்லாதவர்களுக்கு சோறும் போடப்படும்” என்று சொல்லி ஓட்டு வாங்கிய யோக்கியர்கள் தங்கள் வாக்குத்தத்தப்படி நடக்க வேண்டுமானால் அதிக நேரம் வேலை செய்வதைத் தடுத்து வேலை செய்கிறவர்களையும், வேலை இல்லாதவர்களையும் கணக்கு போட்டு உள்ள வேலையையும் உள்ள நேரத்தையும்

எல்லோருக்கும் சரி சமமாகப் பங்கிட்டுக் கொடுக்க வேண்டும். சோறு இல்லாதவர்களுக்கு சோறு என்றால் இது வரையில் சம்பாதித்து தேவைக்கு மேல் அதிகமாய் சேர்த்து வைத்திருக்கிறவர்களைப் பற்றி வேண்டுமானால் பின்னால் யோசித்துக் கொள்ளலாம் என்று அனாமத்தில் வைத்து விட்டு இப்போது யார் யார் தேவைக்கு மேல் சம்பாதிக்கிறானோ எவன் எவன் சராசரி தகுதிக்கு மேல் சம்பாதிக்கிறானோ அவர்களை கணக்குப்போட்டு அந்த முறைகளையும் கவனித்து அப்படிப்பட்டவர்கள் அதிகமாய் சம்பாதிக்க மார்க்கமில்லாத மாதிரி தொழில் முறையை திருத்தி அமைப்பதை விட்டு விட்டு அல்லாடி கிருஷ்ணசாமி அய்யர்களும் எஸ். சீனிவாசயங்காரர்களும் மீ 10000, 20000 மும் “ஹிந்து” பத்திராதிபர் கூட்டமும், ராஜா சர். அண்ணா மலைகளையும், ஜமால் மகம்மதுகளையும், நவாப் அப்துல் ஹக்கீம்களையும், வருஷம் 2 லக்ஷம் 3 லக்ஷம் போல் சம்பாதித்து முதல் சேர்க்கவும், இன்னும் இதுபோல் பல ஜமீன்தாரர்களும் மிராசதாரர்களும் வருஷம் 10 லக்ஷம் 12 லக்ஷம் என்பதாக சம்பாதித்து முதல் சேர்க்கவும் தாராளமாய் வழியைத் திறந்து விட்டு விட்டு அவர்களிடம் ரகசியமாய் பிரதிப் பிரயோஜனம் பெற்றுக் கொண்டு ஏழைகளுக்கு 12 மணி பாடுபட்டு 12 சல்லிக்காசு வரும்படி வரும் படியான கைராட்டின அக்ஷய பாத்திரத்தை கொடுக்கிறேன்; அதில் காசு போடுகிறவர்கள் 3 அணா துணியை ஒரு ரூபாய்க்கு வாங்குவதன் மூலம் போடுங்கள் என்றால் இந்த கதர் திட்டம் முதலாளிகளுக்கும் யந்திர சாலை முதலாளிகளுக்கும் திருட்டுத்தனமாக இரகசியத்தில் ஏழைகளைக் காட்டிக் கொடுக்கும் துரோக ஆட்சிமுறை அல்லவா என்று கேட்கின்றோம்.

இந்த நாட்டில் ஏழைகள் என்று ஒரு கூட்டமும் முதலாளிகள் என்று ஒரு கூட்டமும் இந்த ஏழைகளை செக்கில் போட்டு ஆட்டி ரசம் பிழிந்துகொள்ள காட்டிக் கொடுக்கும் சோம்பேறித் துரோக புரோகித மந்திரிகள் என்று ஒரு கூட்டமும் நிலையாய் இருந்து ஆட்சி செலுத்தச் செய்யப் படும் சூழ்ச்சி அல்லவா என்று கேட்கின்றோம்.

கதரை எதற்கு ஆக இன்று அரசியலில் சம்மந்தப்படுத்தி மந்திரிகள் பேச வேண்டும்? அதற்கு ஆக 200000 ரூபாய் வரி செலுத்துவோர் பணத்தை ஏன் ஒதுக்கி வைக்க வேண்டும்? கதர் வியாபாரத்தை மந்திரிகளே (சர்க்காரே) ஏன் ஏகபோக உரிமையாக்கிக் கொள்ளவேண்டும் என்பனவாகிய விஷயங்களைக் கவனித்தால் இதில் நாணயம் எங்கே இருக்கக்கூடும்? சர்க்கார் ஏகபோக உரிமையாய்க் கொண்டு அரசாங்க நிர்வாகத்திற்கு பணம் சம்பாதிக்க வேண்டுமானால் யாருக்கும் நஷ்டமோ கஷ்டமோ இல்லாத எவ்வளவோ நல்ல தொழிலும் மார்க்கமும் இருக்கின்றன. அதை விடுத்து கதரை ஏகபோகமாக்கிக் கொண்டதும் வலியுறுத்துவதும் அதற்கு ஆக 2 லக்ஷம் ஒதுக்கி வைத்துக்கொண்டதும் பார்ப்பன ஆட்சிக்கு பலம் தேட அடிமை களை சேர்க்கவும் அடிமைகளை ஆதரிக்கவும் செய்து கொண்ட தந்திரமே அல்லாமல் வேறு என்ன காணமுடியும்?

இன்று நாட்டில் கதருக்கு ஏதாவது மதிப்போ செல்வாக்கோ நாணயமான அபிப்பிராய ஆதரவோ இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் காங்கிரஸின் பேரால் பதவியிலிருப்பவர்கள் காங்கிரஸின் பேரால் ஓட்டுக்கேட்பவர்கள் காங்கிரஸின் பேரால் வயிறு வளர்ப்பவர்கள் அல்லாமல் வேறு யாரிடமாவது இருக்கிறதா என்று கேட்கிறோம்.

கதரைப்பற்றி நன்றாய் அனுபோகப்பட்டு கதரின் புரட்டையும் துரோகத்தையும் புட்டுப்புட்டு விளக்கிக்காட்டி கதரை நெருப்புவைத்துக் கொளுத்திய பகுத்தறிவு வீரர்கள் இன்று பதவிக்கும் வயிறு வளர்ப்புக்கும் ஆசைப்பட்டு தங்களுக்கு புதிய ஞானோதயம் ஏற்பட்டதாகச் சொல்லிக் கொண்டு கதர் வேஷம் போடுவது என்றால் இதற்கு நாம் என்ன பதில் சொல்லக் கூடும்? கவர்னர்களும் வைசிராய்களும் பிரதம காரியதரிசிகளும் கொஞ்ச நேரத்துக்கு கதர் கட்டுகிறார்கள் என்றால் அது அவர்களுக்கு உள்ள கதர் பக்தியா? அல்லது அவர்களது ராஜதந்திரமா என்று யோசித்துப் பார்த்தால் முழு மூடனுக்கும் உண்மை விளங்கிவிடும்.

ஆனால் சர்.மகமது உஸ்மான்கள் சர்.கே. வெங்கிட்ட ரெட்டி நாயுடுகள் போன்றவர்கள் கதர் கட்டுகிறார்கள் என்றால் இதை யார் தான் ராஜதந்திரம் என்று சொல்லக்கூடும்? மானங்கெட்ட இழிநிலை தந்திரம் என்றுதானே சொல்லுவார்கள். சமதர்மம் பேசும் பொது உடமை உணர்ச்சி வீரர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ளும் ஜவஹர்லால் போன்றவர்களும் ஜெயப்பிரகாஸ் நாராயணன் போன்றவர்களும் கதர் கட்டித்தான் ஆகவேண்டும் என்கின்ற நிலை வந்திருக்கிறபோது மற்ற சுண்டாங்கிகள் கதர் கட்டுவதும் கதர் உபதேசம் செய்வதும் பதவிக்கோ வயிற்றுப் பிழைப்புக்கோ கதரை ஆதரிப்பதும் நமக்கு அதிகமாய் தோன்றவில்லை. ஏனெனில் “உச்சிப் பிள்ளையாரே கோவிலோடு ஆகாயத்தில பறக்கின்ற போது எச்சிக்கலை என்ன செய்யமுடியும்?” என்று ஒரு பழமொழி உண்டு. ஆதலால் இதைப்பற்றி நாம் கவலை கொள்ளவில்லை. ஆனால் நம் வரிப்பணங்களைக் கொண்டு இம்மாதிரி அடாத காரியமும் கேடான காரியமும் செய்யப்படுவதையும் இந்தக் காரியத்துக்குள் புகுந்து கொண்டிருக்கும் ஏழைகளை முதலாளிகளுக்குக் காட்டிக்கொடுத்து நிரந்தர ஏழைகளாகப் பெரும்பான்மையான ஒரு கூட்ட மக்களை அழுத்தி வைக்கும் தந்திரத்தை புரோகித ஆட்சிக்கு அஸ்திவாரம் பலப்படுத்திக் கொள்ளும் சூழ்ச்சியையும் வெளியிடாமலிருக்க முடியவில்லை.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 05.09.1937

புரோகித ஆட்சியின் பித்தலாட்டங்கள்

பன்னெடுங்காலமாய் நம் தமிழ் மக்கள் சமுதாயத்திலும் அரசியலிலும் பார்ப்பனர்க்கடிமைப்பட்டு மானமிழந்து அடிமைகளாய் வாழ்ந்து வந்த இழிவும் கொடுமையும் நீங்க சுமார் இருபது வருஷ காலமாக பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கமும் சுயமரியாதை இயக்கமும் தோன்றி பார்ப்பன அரசியல் ஆதிக்கத்தை ஒழிக்க பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கமும் சமுதாய ஆதிக்கத்தை ஒழிக்க சுயமரியாதை இயக்கமும் தனித்து நின்று அவசியத்துக்கு ஏற்றாற்போல் ஒத்துழைத்தும் பாடுபட்டு வந்ததும் அதன் பயனாய் ஒரு அளவு அவ்வாதிக்கங்களின் வேகம் குறைந்து பார்ப்பனரல்லாத மக்களுக்கு விடுதலையும் சுயமரியாதை உணர்ச்சியும் ஏற்பட்டு வந்திருப்பதையும் எந்த உண்மைத் தமிழ் மகனும் மறக்கவோ மறைக்கவோ முடியாது.

இப்படிப்பட்ட முன்னேற்றகரமான ஒரு நல்நிலை முயற்சியை பார்ப்பனரல்லாத தமிழ் மக்களிலேயே ஈனத்தன்மையுள்ள ஒரு சிலர் தங்கள் வயிற்றுப் பாட்டுக்கும் சுய நலத்துக்குமாக எதிர்த்து எதிரிகளுக்கு “அநுமாராய்” இருந்து காட்டிக்கொடுத்து தொல்லை விளைவித்து பாமர மக்களை பார்ப்பனர் ஏய்க்கப் பங்காளிகளாய் இருந்து பழைய புரோகித ஆதிக்கம் ஏற்பட உதவி புரிந்து இன்று இந்நாட்டில் பச்சைப்புரோகித ஆட்சியை ஏற்படுத்தி விட்டார்கள்.

இவ்வாட்சி (இப்புரோகித ஆட்சி) ஏற்படுவதற்கு பார்ப்பனர்கள் ஆசைப்பட்டார்கள் என்றாலும் எவ்வளவோ கட்டுபாடாக சகல துறைப் பார்ப்பனர்களும் ஒன்று சேர்ந்து ஒரே மூச்சாகப் பாடுபட்டார்கள் என்றாலும் குலத்தைக் காட்டிக் கொடுக்கும் கோடாரிக் காம்புகளான சில பார்ப்பனரல்லாத இழி மக்கள் உதவியும் ஒற்றர்கள் தொழிலும் செய்யாமல் இருந்திருந்தால் மாண்டு மடிந்துபோன புரோகித ஆட்சி எக்காரணம் கொண்டும் மறுபடியும் தலை தூக்கி இருக்காது. எப்படியோ இன்று புரோகித ஆட்சி உச்சநிலையில் இருக்கிறது. அது எவ்வித அஸ்திவாரமும் இல்லாது சேற்றில் நட் கம்பம்போல் இருந்தாலும் ஒரு சிறு புயல் காற்றுக்கும் சிறு வெள்ளத்துக்கும் கூட தாக்குப் பிடிக்க யோக்கியதை இல்லாத மாதிரியில் ஊன்றப்பட்டிருந்தாலும் இன்று அதன் ஆர்ப்பாட்டமும் தொல்லையும் அதன் நாசத் தொழிலும் கொஞ்ச நஞ்சம் என்று சொல்லுவதற்கு இல்லை.

எந்தச் சூழ்ச்சி செய்தாவது எப்படிப்பட்ட மோசமான காரியத்தில் இறங்கியாவது தமிழ் மக்களை நசுக்கி பழய மனு ஆட்சிச் சூத்திரர் களாகவும் சண்டாளர்களாகவும் ஆக்கிவிட வேண்டும் என்கின்ற உறுதியை இன்றைய புரோகித ஆட்சி கைக்கொண்டு விட்டது.

தக்க செல்வநிலை உள்ள பல தமிழ் மக்கள் புரோகிதர்கள் காலுக்குள் நுழைந்து தங்களைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள புரோகிதர்கள் பாதங்களில் தஞ்சமடைந்து விட்டார்கள். தமிழ் - ஆங்கிலக் கல்வியுள்ள பல தமிழ் மக்கள் தங்கள் தன்மானத்தையும் தமிழ் உணர்ச்சியையும் புரோகிதர் ஆட்சிக்குப் பயந்து நடுங்கி பாதகாணிக்கையாக வைத்து படுகிடையாய்ப் பணிந்து வயிறுவளர்க்கிறார்கள்.

இந்நிலை புரோகித ஆட்சிக்கு மேலும் மேலும் எரிகின்ற நெருப்புக்கு எண்ணெய் விட்டுக் கொடுப்பதுபோன்ற உற்சாகத்தைக் கொடுத்து ஐந்து வருஷ காலத்தில் தமிழர்கள் விழிப்பை அழித்து அடிமை உணர்ச்சியை உண்டாக்கிவிடலாம் என்று கருதி திட்டம் போட்ட புரோகித ஆட்சி இன்று 5 மாதங்களில் அழித்து அடிமை கொண்டுவிடலாம் என்கின்ற தைரியம் கொள்ளும்படி செய்து விட்டது. இன்று தமிழ் நாட்டில் பல வியாபாரிகளும், பல மிராசுதாரர்களும், பல மிட்டாதார் ஜமீன்தார் என்பவர்களும் போட்டிபோட்டுக் கொண்டு புரோகித ஆட்சியை தஞ்சமடைவதானது பொதுவாகவே தமிழ் மக்கள் இயற்கையிலேயே மானமற்ற இழிதகமையுடையவர்கள் என்றும் காட்டிக் கொடுத்து உயிர் வாழ்பவர்கள் என்றும் புரோகிதக் கூட்டத்தார் எழுதி வைத்த புராணங்களும் சாஸ்திர கதைகளும் உண்மையாய் இருக்குமா என்று கூட பலரை நினைக்கும் படி செய்துவிட்டது.

இன்றைய புரோகித ஆட்சிக் கொடுமையை பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் நம் நாட்டுப் பிரதிநிதிகளிடம் முறையிட்டால் “நீங்கள் இதற்கு மேல் வேறு எதற்குத் தகுதி உடையவர்கள்?” என்று வெகு துணிவாய்க் கேட்கிறார்களாம். இதை குற்றம் என்று சொல்ல நம்மிடம் பலமான ஆதரவும் இப்படிச் சொல்லுவதைத் தடுக்க உறுதியான வீரமும் இருக்கிறதா? என்று பார்க்கவேண்டி இருக்கிறது.

“ஆட்சி முறையை திருத்தி அமைக்கின்றோம்; அந்நிய ஆங்கில ஆட்சியை அடியோடு ஒழிக்கின்றோம்; மக்கள் வரிச்சுமையை நீக்குகின்றோம்” என்று பாமர மக்களை ஏமாற்றி பதவிக்கு வந்த புரோகித கூட்டத்தார் சதையற்ற எலும்புத்துண்டுகள் சிலவற்றை நம் துரோகிகள் சிலருக்கு போட்டு சுவாதீனம் செய்துகொண்டு “அந்நிய ஆங்கில ஆட்சியை அடியோடு ஒழிக்கின்றோம் என்று சொன்னதின் கருத்து தமிழ் மக்களின் தமிழ் உணர்ச்சியையும் தன் மானத்தையும் அடியோடு அழித்து ஆரிய பாஷையை

புகுத்தி அதன் மூலம் புரோகித ஆதிக்கத்தை நிலை நிறுத்துவது தான்” என்று இன்று பச்சையாகச் சொல்ல ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். இன்று தமிழ் மக்களை தாங்களும் மனிதர்கள் தான் என்று நினைக்கும்படி செய்ததும் தங்களை புரோகித கூட்டத்தார் அடிமை கொண்டு அந்நிய ஆட்சிக்குப் பலி கொடுத்து ஆதிக்கம் செய்கிறார்கள் என்றதை உணர்த்தியதும் தமிழ் பாஷையால் அறிந்த தமிழ் மக்களின் பண்டைய தனி நிலை உணர்ச்சியேயாகும்.

இந்த உணர்ச்சி தமிழ் மக்களுக்கு ஏற்பட்ட பிறகே தமிழர்கள் புரோகித ஆட்சியின் சூழ்ச்சியையும் அதன் கொடுமையையும் உணரத் தலைப் பட்டார்கள். இந்த உண்மையை உணர்ந்தால்தான் புரோகித ஆட்சி இன்று தமிழை ஒழித்து ஆரியக் கலையையும் உயர்வு கற்பித்தலையும் தமிழர் களுக்குள் புகுத்தி பாழ்படுத்தி புரோகித ஆட்சிப் பிரதமர் துணிவோடு புறப்பட்டு விட்டார்.

இன்றைக்கு சுமார் 4, 5 மாதத்துக்கு முன் சென்னையில் நடந்த ஹிந்தி சம்மேளனம் என்பதில் தோழர் காந்தியார் அவர்கள் தன் வாயினாலேயே தமிழ் பாஷையின் எழுத்துக்கள் தமிழ் எழுத்துகளாக இருப்பதை மாற்றி தேவநாகரி (ஆரிய பாஷை - சமஸ்கிருத பாஷை) எழுத்தாக ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டுப் போனது யாவருக்கும் ஞாபகமிருக்கும். அதுபோலவே காங்கரஸ் தலைவர் தோழர் ஜவஹர்லால் அவர்கள் தமிழ் நாட்டுக்கு வந்து பதினாயிரக்கணக்கான தமிழ் மக்கள் முன்னிலையிலேயே “தமிழ் கடபடா பாஷை” என்று பரிகாசம் செய்து அது தனக்கு பிடிக்க வில்லை என்கின்ற அதிருப்தியை காட்டிவிட்டு போனார். இந்த இரண்டும் “யானை வரும் பின்னே மணி ஓசை வரும் முன்னே” என்பதுபோல் இன்றைய புரோகித ஆட்சிப் பிரதமருடைய உள் கருத்தையும் செய்யக் காத்திருக்கும் தீவிர முயற்சியையும் தெள்ளத்தெளிய விளக்கியவை என்பது புலனாகிறது.

புரோகித ஆட்சியானது ஹிந்தி பாஷையை தமிழ் மக்கள் கட்டாயம் படித்தாக வேண்டும் என்று சொல்வதானது ஒரு வெடியில் இரண்டு ஜீவன் களைக் கொல்லும் தந்திரமாக இருப்பதை தமிழ் மக்கள் உணர வேண்டும். என்னவெனில் ஒன்று தமிழ் மக்கள் தாங்கள் தமிழர்கள், தங்கள் காலில் நிற்கும் மனிதத்தன்மை வாய்ந்த தனி மக்கள், மற்றெந்த மக்களுக்கும் சரிசமமானவர் என்கின்ற உணர்ச்சி அற்று ஆரிய முறைக்கு அடிமையாகி புரோகித ஆட்சிக்கு ஆளாக இருப்பது.

இரண்டு இன்றைய தமிழ் மக்களின் பெருங்கூப்பாடாகவும் பெரு முயற்சியாகவும் இருந்து வருவதுதான். அதாவது அரசியல் ஆட்சி முறையில் பங்கு பெறவும் பிரதிநிதித்துவம் பெறவும் அருகதையான கல்வித் தகுதியை ஒழித்து பார்ப்பான் பாதம் தாங்கும் பணியே தமிழ் மக்களுக்குத் தர்மமாகும் என்பதைக் காரிய மூலமாக பிரத்தியக்ஷத்தில் நிலை நிறுத்துவது என்பதாகும்.

புரோகிதம் என்பது எப்படி மனிதனின் அறிவைப் பாழ்ப்படுத்தி மிருகத்தன்மையாக்குவதற்கு பயன்படுகிறதோ அது போலவே புரோகித ஆட்சியும் மனிதன் அறிவுத் தன்மையையும் ஆண்மைத் தன்மையையும் அடக்கி ஒழித்து அரசியலில் அடிமையாக்குவது என்பதை விளக்கி விட்டது. இன்று தமிழ் நாட்டில் சிற்சில இடங்களில் மாத்திரமே உள்ள சிற்சில தமிழ் மக்கள் இந்த உண்மையை உணர்ந்து சிறிது கவனிக்கிறார்கள். தமிழ் மக்களுக்கு வந்துள்ள இவ்வளவு பெரிய ஆபத்துக் காலத்தில் தமிழ் மக்கள் இதனை அலக்ஷயமாக கருதிக் கொண்டு வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்றால் தமிழ் மக்கள் இழி நிலைக்கு வேறு என்ன உதாரணம் வேண்டும் என்று கேட்கின்றோம்.

கொஞ்ச காலத்துக்கு முன்பு புரோகிதக் கூட்டத்தார் சென்னையில் தமிழ் அன்பர்கள் மகாநாடு என்று ஒரு மகாநாடு கூட்டி அதில் தமிழ் பாஷையின் ஆதிக்கம் பூராவும் தங்கள் கையிலேயே இருக்க வேண்டும் என்கின்ற சூழ்ச்சியை மனதில் கொண்டு ஒரு பெரிய முயற்சி செய்ததும் அதை மற்ற எல்லாத் தமிழர்களும் தமிழ்ப்பண்டிதர்கள் என்கின்ற மாம்ச பிண்டங்கள் சிலரும் பார்த்துக் கொண்டு மௌனம் சாதித்ததும் சிலர் ஆதரவளித்ததும் தமிழ் செல்வர்கள் பலர் சற்றும் மனித உணர்ச்சியின்றி பொருளுதவி செய்ததும் அறியாதார் யார்? அப்படிப்பட்ட ஒரு பெரிய தமிழ் துரோகத்தை - தமிழ்க் கொலையை சுயமரியாதைக்காரர்கள் மாத்திரமே உணர்ந்து பெரும் ஆத்திரம் கொண்டு பெரும் பணம் செலவு செய்து அம்மகாநாட்டுக்கு பிரதிநிதிகளாகப் போய் அப்புரோகிதக் கூட்டச் சூழ்ச்சி எண்ணத்தில் நெருப்பை வைத்து பொசுக்கிவிட்டு வந்தார்கள். அம்மகாநாடும், அம் மகாநாட்டு தீர்மானங்களும், கமிட்டிகளும், கமிட்டி வேலைகளும் பார்ப்பனர் மனக்கோட்டையும் அக்கூட்டத்திலேயே அழிந்து நாசமாயின. அன்று நாசமான எண்ணம் இன்று மறுபடியும் தலை தூக்கி அரசியல் ஆதிக்கத்தோடு அதிகாரத்தின் உதவியால் ஹிந்தியை கட்டாய பாடமாக்க வேண்டும் என்கின்ற ஆக்கினை மூலம் தாண்டவமாடத் தலைப்பட்டுவிட்டது.

இந்த நாட்டை யாரோ ஆளட்டும், அல்லது ராமாயணக் கதைபோல் 1 ஜதை செருப்புகள் அரியாசனத்தில் இருந்து ஆக்கினை செய்யபட்டும். நமக்கு ஆளைப்பற்றியோ வகுப்பைப் பற்றியோ நாட்டைப்பற்றியோ நிறத்தைப்பற்றியோ கவலை இல்லை.

“ஆங்கிலேய ஆட்சி இங்கிலாந்து நன்மைக்கு ஆக ஆங்கிலேயர் உயர்வுக்கு ஆக இந்நாட்டில் ஆட்சி புரிகிறதால் அவ்வாட்சியை அடியோடு விரட்டி அடித்துத் தீர வேண்டும்” என்று சொல்லப்படுமானால் புரோகிதக் கூட்ட ஆட்சியானது புரோகித வகுப்பு நன்மைக்கும் ஆதிக்கத்துக்குமாக இந்நாட்டில் ஆட்சிபுரிவதோடு ஆங்கிலேய ஆட்சியை விட கொடுமையாக அதாவது ஆங்கிலேயர் தங்கள் மத உணர்ச்சியை பெருக்கவோ தங்கள்

வகுப்பை உயர் வகுப்பு என்று நிலை நிறுத்தவோ ஒரு நிர்ப்பந்தமும் செய்யவில்லை என்கின்ற கொள்கைக்கு விரோதமாக புரோகித ஆட்சி வந்த மூன்றாம் நாளே புரோகித மத உணர்ச்சிக்கும் புரோகித ஜாதிக்மும் நாட்டை அடிமைப்படுத்துவதற்கும் கட்டாயப்படுத்தி அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்யுமானால் ஆங்கில ஆட்சியை ஒழிக்க வேண்டும் என்று நினைப்பதற்கு முன்னால் எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் இப்புரோகித ஆட்சியை பூண்டற்றுப் போகும்படி செய்ய ஒவ்வொரு உண்மைத் தமிழ் மகனும் உடனே துணிந்து முயல வேண்டாமா என்று கேட்கின்றோம். நாம் இதை சுயமரியாதை உணர்ச்சியோடே எழுதுகிறோம்.

ஆகவே ஆங்காங்கு உள்ள வாலிபர்கள் உண்மைத் தமிழ் வாலிபர்கள் புரோகித ஆட்சி ஒழிப்புச் சங்கம் ஏற்படுத்த வேண்டும். புரோகித மறுப்புச் சங்கங்கள் போலவே புரோகித ஆட்சி மறுப்புச் சங்கங்கள் தோற்றுவிக்க வேண்டும். இந்தப் புரோகித ஆட்சி ஒழியும் வரை வேறு காரியத்தில் ஈடுபடுவதில்லை என்று மார்பைக் கீறி ரத்த மெடுத்து ஈட்டி முனையில் தொட்டு சங்க அங்கத்தினர் பத்திரத்தில் கையெழுத்திட விட வேண்டும். அதையே முதல் லக்ஷ்யமாகவும் நடு லக்ஷ்யமாகவும் கடை லக்ஷ்யமாகவும் கொள்ள வேண்டும். இம்மாதிரியான ஒரு பெரு முயற்சியில் ஈடுபட்டு உறுதிபெற்று உழைக்காவிட்டால் வெகு சீக்கிரத்தில் தமிழர் என்ற ஒரு சமூகம் நாட்டில் இல்லாது சண்டாளர் என்றோ, இழி மக்கள் என்றோ, பிறவி அடிமைகள் (சூத்திரர்) என்றோ கல்லின்மேல் எழுதப் பொறும்படியான ஒரு பரிதாபத்திற்குரிய சமூகமாய் நெடுங்காலம் வாழவேண்டி வந்து விடும். இப்படி வாழுவதைவிட இன்றும் நாளையும் நமக்கு வேறு கதி இல்லை என்றால் பாஷாணத்தைச் சாப்பிட்டுவிட்டு மடிவதே மேல் என்று கூறுவோம். அடிமை நிலையில், தேவடியாள் நிலையில், விவசாயி மக்கள் நிலையில் பார்ப்பனர்களுக்கு மனைவியாவது மோட்சம் என்றும் பார்ப்பனருக்கு பிள்ளையாய் பிறப்பது கிரேயசு என்றும் பார்ப்பனர் பாத தூளியும் தீர்த்தமுமே நம்மை உஜ்ஜீவிக்கும் மார்க்கம், பார்ப்பான் காலை அலம்பி புரோக்ஷணம் செய்து கொண்டாலொழிய, தீர்த்தமாக உட்கொண்டாலொழிய சுவர்க்கம் இல்லை, ஆத்மாவுக்கு விடுதலை இல்லை என்ற நிலையில் இருந்த இன்றைய தமிழ்ச் செல்வர்களை - தமிழ்ப் பண்டிதர்களை - தமிழ்ப் பெரியார்களை இன்று மனிதத் தன்மையை உணர்ந்து “தேவடியாள் மகனும்” ஏன் “குச்சிக்காரி” மகனும் “சக்கிலி” மகனும் “பறையன்” மகனும் “சங்கராச்சாரிக்கும் ஆச்சாரியார் சாமிக்கும்” சமமாக வீற்றிருந்து “உன் ரத்தத்துக்கும் என் ரத்தத்துக்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்ன?” என்று கேட்கும் தன்மையை உண்டாக்கியது தமிழ் உணர்ச்சியும் சுயமரியாதைக் கிளர்ச்சியும் என்பதை இன்றைய வாலிப ஒவ்வொரு தமிழ் மகனும் மனதில் இருத்தி இத்தொண்டில் ஈடுபட வேண்டும் என்று வலியுறுத்துவோம்.

தமிழ் வாலிபர்களே - சுத்தத் தமிழ் ரத்தம் ஓடும் வீரத் தமிழர்களே! புரோகிதக் கூட்டத்திற்கு குற்றேவல்புரிந்து வயிறு கழுவும் ஈனர்கள் தங்களையும் வீரத் தமிழர்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு மானமில்லாமல் ஈனமில்லாமல் உங்களை ஏய்க்க வருவார்கள்; நம்மையும் நம் பணிகளையும் திரித்துக் கூறி ஏமாற்ற வருவார்கள். ஏமாந்து விடாதீர்கள். பதவிக்கும் அற்ப சுயநலத்துக்கும் ஆசைப்பட்ட தமிழ்ச் செல்வர்கள், கல்வியாளர்கள் புரோகிதக் கூட்டத்துக்கு பயந்து மானத்தை விற்று மனிதத் தன்மையைப் பறிகொடுத்து புரோகிதர்களுக்கு பின் தாளம் போடுவார்கள். அவர்களைப் பார்த்தும் ஏமாந்து போகாதீர்கள். இன்று நம் வேலையும் தமிழ் மக்கள் வேலையும் சமுதாயத்துறை வேலையாகும், புரோகித ஆட்சி ஒழிப்பு வேலையாகும் என்பதை உணருங்கள்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 12.09.1937

“தேசிய கீத”ப் புரளி

ஆகஸ்டு 31ந் தேதி கூடிய சென்னை அசம்பிளி - கௌன்சில் கூட்டு சம்மேளனத்தில் “வந்தேமாதர” தேசிய கீதம் பாடியபோது இரண்டு முஸ்லீம் மெம்பர்கள் எழுந்து நிற்கவில்லையென்று தெரிய வருகிறது. காங்கிரஸ்காரரான ஹிந்துக்கள் வந்தேமாதர கீதத்தை தேசிய கீதமென்றோ தேசிய ஞான சங்கீர்த்தனமென்றோ கூறிக்கொள்ளலாம். ஆனால் இதர கட்சி மெம்பர்களும் இதர சமூக மெம்பர்களும் அதை காங்கிரஸ் கீதம் என்றே மதிப்பார்கள். முக்கியமாக முஸ்லீம்கள் வந்தேமாதர கீதத்தை அறவே வெறுக்கிறார்கள். எனவே “வந்தே மாதர” கீதம் பாடியபோது உட்கார்ந்திருந்த அந்த இரண்டு முஸ்லீம்களையும் குறை கூறுவதற்கில்லை. வந்தேமாதர கீதம் பங்கிம் சந்திர சட்டர்ஜி எழுதிய “ஆனந்த மடம்” என்ற நாவலில் முதன் முதல் வெளிவந்தது. முஸ்லீம் சமூகத்தை அழிப்பதே “ஆனந்த மடத்தின்” நோக்கம். 168- வருஷங்களுக்கு முன் இருந்து வந்த இந்திய நிலைமையப் பற்றியே “ஆனந்த மடம்” எழுதப்பட்டிருக்கிறது. கதாநாயகனான பவாநந்தன் வங்காள முஸ்லீம் ஆட்சியை கவிழ்க்க எண்ணிப் படை திரட்டுகிறான். அவன் மஹேந்திரன் என்பான் ஒருவனைச் சந்தித்துத் தனது புரட்சிப் படையில் சேரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறான். பவாநந்தன் வந்தே மாதர கீதம் பாடியபோது மஹேந்திரன் மதிமயங்கி அந்த கீதத்தை மீண்டும் பாடும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறான். மஹேந்திரன் வேண்டிக் கொண்டபடியே பவாநந்தன் மீண்டும் பாடி தாய் நாட்டை முஸ்லீம் ஆட்சியிலிருந்து மீட்க வேண்டிய அவசியத்தையும் விளக்கிக் கூறுகிறான். “ஸ்டேட்ஸ்மன்” பத்திரிகையில் ஒரு முஸ்லீம் நிருபர் எழுதிய கட்டுரை ஒன்றில் “ஆனந்த மடத்தி”லிருந்து பல மேற்கோள்கள் எடுத்தாளப்பட்டிருக்கின்றன. முஸ்லீம் ஆட்சியை ஒழிக்க முயல்வது புத்திசாலித்தனமாகுமா என்று மஹேந்திரன் கேட்டபோது “நமது மதம் போச்சு, நமது வர்ணாச்சிரம தர்மம் போச்சு, இப்பொழுது நமது உயிருக்கும் கூட ஆபத்து நேரிட்டிருக்கிறது. இந்த முஸ்லீம்களை ஒட்டா விட்டால் ஹிந்து மதத்தைக் காப்பாற்றவே முடியாது” என்றெல்லாம் பவாநந்தன் கூறி மஹேந்திரனை தன் வழி இழுக்க முயல்கிறான். “நீ ஒண்டியாக முஸ்லீம்களை ஒட்டி விடுவாயா?” என்று மஹேந்திரன் கேட்டபோது வந்தேமாதர கீதத்திலுள்ள சில வரிகளை பவாநந்தன் பாடுகிறான். “ஏழகோடி தொண்டைகள் முழங்கும் போது, 14 கோடிக் கைகள் கூரிய வாளேந்தி நிற்கும்போது பாரதமாதா

பலவீனமானவள் என்று நீ நினைக்கிறாயா?” என்பதே அந்த வரிகளின் பொருள். அதற்கு பதிலாக மஹேந்திரன் முஸ்லீம்கள் வீரப் பிரதாபங்களையும் படை பலத்தையும் எடுத்துக் காட்டுகிறான். பவாநந்தன் அதை ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. “முஸ்லீம்கள் எல்லாம் பயங்காளிகள், கோழைகள். பிராணனுக்கு ஆபத்து ஏற்படும்போது கூட ஆங்கிலேயன் போர்க்களத்திலிருந்து ஓட மாட்டான். வியர்வை வடியத் தொடங்கும்போது முஸ்லீம்கள் பயந்து ஓடி விடுவார்கள். எங்காவது ஒரு மூலையில் ஒரு வெடிகுண்டு விழுந்தால் போதும். முஸ்லீம்கள் எல்லாம் விழுந்தடித்துக்கொண்டு ஓடுவார்கள்” என பவாநந்தன் கூறி மஹேந்திரனை உற்சாகப்படுத்துகிறான். தனது புரட்சிப்படையில் சேர்ந்து முஸ்லீம்களை எதிர்த்து தாய் நாட்டைக் காப்பாற்ற வேண்டியதின் அவசியத்தைப்பற்றி பவாநந்தன் எவ்வளவோ கூறியும் மஹேந்திரன் மசியவில்லை. மறுநாள் காலையில் பவாநந்தன் மஹேந்திரனை ஆனந்தமட ஆலயத்துக்கு அழைத்துக்கொண்டு போகிறான். அந்த ஆலயத்தில் ஒரு விஷ்ணுவின் விக்கிரகத்தையும் அந்த விக்கிரகத்தின் மடியில் ஒரு தேவியின் விக்கிரகத்தையும் மஹேந்திரன் பார்த்து அந்தத் தேவியார் யார் என்று கேட்கிறான். “ஹோ! அவள்தான் நம் மாதா. நாமெல்லாம் அவளது குழந்தைகள்” எனப் பூசாரி விடையளிக்கிறான். அப்பால் ஆலயத்தின் வேறொரு பகுதிக்கு மஹேந்திரனை பூசாரி அழைத்துக்கொண்டு போய் “ஜெகத்தாத்திரி” தேவி தேஜோமயமாய் விளங்கிக் கொண்டிருப்பதைக் காட்டுகிறான். “ஆதியிலே நமது பாரதமாதா இம்மாதிரியே இருந்தாள்” என பூசாரி மஹேந்திரனுக்குக் கூறி மீண்டும் வேறொரு ஆலயத்துக்கு அழைத்துச் செல்லுகிறான். அங்கே நிர்வாண கோலத்திலிருக்கும் ஒரு கருங்காளி விக்கிரகத்தை பூசாரி மஹேந்திரனுக்குக் காட்டி “இப்போது பாரத மாதா இருக்கும் கோலம் இது” எனக் கூறுகிறான். அப்பால் வேறொரு இடத்துக்கு அழைத்துக்கொண்டு போய் பத்துக் கரங்களுடைய துர்க்கா தேவியின் விக்கிரகத்தைக் காட்டி “நமது சத்துருக்களான முஸ்லீம்கள் ஒழிக்கப்பட்ட பின் நமது பாரத மாதா இவ்வாறே இருப்பாள்” என மஹேந்திரனிடம் கூறுகிறான். மீண்டும் பூசாரி, லக்ஷ்மி, ஸரஸ்வதி தேவிகள் விக்கிரகங்களை மஹேந்திரனுக்குக் காட்டி “பத்துக் கரங்களுடைய துர்க்கையே! தாமரை மலர்மேல் வீற்றிருக்கும் லக்ஷ்மி தேவியே! கல்வித் தெய்வமான ஸரஸ்வதியே! போற்றி! போற்றி!” எனப் பாடி பூசாரி ஆனந்தத் தாண்டவமாடுகிறான். கடைசியில் மஹேந்திரன் தேசபக்தனாகி புரட்சிப் பிரதிக்கை செய்து கொள்கிறான்.

புரட்சிப் படையில் ஆட்சேர்க்கும் முறையைப்பற்றி “ஆனந்தமட” நாவலிலிருந்து சில மேற்கோள்களை அந்த முஸ்லீம் நிருபர் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். ‘தாய் நாட்டை மீட்கும் வரை உற்றார் பெற்றார் உறவினரைத் துறந்து சநாதன தர்மத்தை நிலைநாட்டுவதாக புரட்சிப் படையில் சேரும் ஒவ்வொருவனும் சபதம் செய்து கொள்வானாம். புரட்சிப்

படையில் சேர்ந்த பிறகு ஒவ்வொருவனும் ஒவ்வொரு கிராமத்துக்கு அனுப்பப்படுவானாம். கிராமங்களில் புரட்சிக்காரர் செய்யும் அட்டூழியங்களை விளக்கி “ஆனந்த மடத்”தில் கூறப்பட்டிருப்பதாவது,

“புரட்சிக்காரன் ஒவ்வொருவனும் கிராமங்களுக்குச் சென்று ஹிந்துக் களைச் சந்தித்து “சகோதரே! விஷ்ணுவை வணங்க வருகிறாயா! எனக் கூறி 20 அல்லது 25 பேரைச் சேர்த்துக்கொண்டு முஸ்லீம் கிராமங்களுக்குச் சென்று முஸ்லீம் குடிசைகளை தீக்கிரையாக்குவார்களாம். உடனே முஸ்லீம்கள் நானா பக்கங்களிலும் ஓடி உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள முயல்வார்களாம். உடனே முஸ்லீம்கள் சொத்துக்களையெல்லாம் புரட்சிக்காரர் குறையாடு வார்களாம். அவ்வாறு கொள்ளையடித்த பொருள்களை விஷ்ணு பக்தர்களுக்குக் காணிக்கையாக வழங்குவார்களாம். கொள்ளைப் பொருள்களில் பங்கு கொண்ட கிராம வாசிகள் மகிழ்ச்சியடைந்து புரட்சிப் படையில் தாமும் சேர்ந்து கொண்டதாக விஷ்ணு பேரில் ஆணையிட்டுக் கொடுப்பார்களாம். ஆந்தமடம் மூன்றாம் பகுதி எட்டாவது அத்தியாயத்தில் ஒரு கிராமக் கொள்ளையைப் பற்றிப் பின் வருமாறு கூறப்பட்டிருக்கிறது. “திடீரென ஒரு முழக்கம் கேட்டது. சிலர் முஸ்லீம்களைக் கொல்! கொல்! என ஆர்ப்பரித்தார்கள். சிலர் வந்தே மாதர கீதம் பாடினார்கள். சிலர் “சகோதரர்களோ! மருதிகளையெல்லாம் தரமட்டமாக்கி அந்த இடத்திலே ராதாமாதவ ராலயத்தைக் கட்டும் நாள் என்று வரும்” என்று கர்ஜித்தார்கள். இடையிலே பலர் வந்தேமாதர கீத கோஷம் செய்தார்கள்.

“வந்தேமாதர” கீதத்தின் தோற்றத்தையும் நோக்கத்தையும், விளக்கிக் கூறி விட்டு அந்த முஸ்லீம் நிருபர் மேலும் எழுதியிருப்பதாவது:-

“விக்கர வணக்கத்தை ஆதரிப்பதும் முஸ்லீம்களுக்கு எதிரான உணர்ச்சியை எழுப்பக் கூடியதுமான வந்தேமாதர கீதத்தை இந்திய முஸ்லீம்கள் ஒப்புக்கொள்வார்களா என ஹிந்துக்களையும் பாரபட்சமற்ற ஐரோப்பியர் களையும் நான் கேட்கிறேன். இந்நிலையில் எல்லாருக்கும் பொதுவெனக் கூறிக்கொள்ளும் காங்கரஸ் எல்லாரும் வந்தே மாதர கீதம் பாடுமாறு கட்டாயப் படுத்துவது நீதியாகுமா?

உண்மையான தேசிய கீதம் தேசமக்கள் உள்ளத்தில் தேசபக்தியை உண்டு பண்ணக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். “வந்தேமாதர கீதம்” முஸ்லீம்கள் உள்ளத்தில் தேச பக்தியை எழுப்புமா?

தாய்நாட்டின் பெருமையை விளக்கக் கூடிய தேசிய கீதத்தை முஸ்லீம்கள் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால் அந்த கீதம் மத துவேஷத்தையோ, வகுப்பு துவேஷத்தையோ மூட்டக் கூடியதாயிருக்கக் கூடாது.”

இந்த அபிப்பிராயத்தை நாமும் ஆதரிக்கிறோம். ஒரிஸா அசம்பிளியிலும் தேசியக் கீதத் தகராறு ஏற்பட்டிருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. ஒரிஸா அசம்பிளியில் தேசிய கீதம் பாடிய போது சில

உத்தியோகஸ்தர்கள் எழுந்து நிற்கவில்லையாம். காங்கரஸ்கட்சி மெம்பர்கள் அதை ஆட்சேபித்து அசம்பிளித் தலைவரிடம் முறையிட்டார்களாம். தலைவரும் காங்கரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவரே. தலைவர் பிரஸ்தாப விஷயத்தைப்பற்றித் தீர்ப்புக் கூறுகையில் “உத்தியோகஸ்தர்கள் சட்டசபை மெம்பர்கள் அல்லவென்றும் சட்டசபை மண்டபத்தில் பிரசன்னமாயிருப்பவர்கள் இன்னின்ன மாதிரி நடந்து கொள்ளவேண்டு மென்று கட்டளையிடத் தமக்கு அதிகாரமிருந்தாலும் பிரஸ்தாப விஷயத்தில் தாம் எதுவும் செய்யப்போவதில்லையென்றும் தேசிய கீதம் பாடும்போது உட்கார்ந் திருப்பதும் எழுந்து நிற்பதும் அவரவர் இஷ்டத்தைப் பொறுத்ததென்றும் எனினும் உத்தியோகஸ்தர்கள் உட்கார்ந்திருந்தது வருந்தத்தக்கதென்றும் அந்தத் தகராறை அத்துடன் விட்டு விடுவதே நல்லதென்றும் பிரஸ்தாபித்தாராம். சட்ட சபைகளில் வந்தே மாதர கீதம் பாடுவதை பெரும்பாலார் ஆதரிக்க வில்லை. மரியாதைக்காகச் சிலர் எழுந்து நின்றால் அதைச் சாக்காக வைத்துக் கொண்டு காங்கரஸ் பத்திரிகைகள் பெரிய புரளி செய்கின்றன. இந்த தர்ம சங்கடம் ஒழிய வேண்டுமானால் எல்லாக் கட்சியாரும் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு மகாநாடு கூட்டி சர்வ கட்சியாருக்கும் சமூகத்தாருக்கும் உடன்பாடான முறையில் தேசிய கீதமும் தேசியக் கொடியும் வகுக்க வேண்டியது இன்றியமையாததாகும். அவ்வாறு செய்யாமல் காங்கரஸ்காரர் வந்தேமாதர கீதத்தையும் மூவர்ணக் கொடியையும் எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டு மென்று பிடிவாதம் செய்தால் தேசிய கீதத்தின் மானமும் தேசியக் கொடியின் கௌரவமும் அழிவது நிச்சயமென்று எச்சரிக்கை செய்கிறோம்.

- ‘விடுதலை’

குடி அரசு - மறுபிரசுரம் - 12.09.1937

பார்ப்பனத் தொல்லைக்கு உதாரணம்

தோழர் ஈ.வெ. ராமசாமி, ஈ.வெ. கிருஷ்ணசாமி மற்றும் அவர்களது குடும்ப அங்கத்தினர்கள், உண்மை நண்பர்கள் ஆகியவர்கள் பார்ப்பனீயத்துக்கு எதிரிகளே தவிர, தங்கள் செல்வம், உழைப்பு, ஊக்கம் உணர்ச்சி ஆகியவை களைப் பார்ப்பனீயத்தை அடியோடு ஒழிக்க வேண்டும் என்பதற்காகப் பயன்படுத்தி பார்ப்பனீயத்தை ஒழித்து அதன் மூலம் மக்களுக்கு பகுத்தறிவையும் சுயமரியாதை உணர்ச்சியையும் உண்டாக்க வேண்டும் என்று பாடுபடுகிறார்களே ஒழிய இன்று தனிப்பட்ட எந்தப் பார்ப்பனரிடமும் விரோதமோ குரோதமோ கொண்டு எந்த தனிப்பட்ட பார்ப்பனரின் எவ்வித காரியத்திலும் பிரவேசித்து எவ்வித இடையூறோ இடஞ்சலோ செய்ததில்லை. மற்றும் அநேக பார்ப்பனர்களுக்கு தனிப்பட்ட முறையில் உத்தியோக முதலிய சிபார்சுகளும் செய்து சராசரி சமூக வாழ்க்கைக்கு சம்பந்தப்பட்ட இயற்கையின் பரஸ்பர உதவி முதலிய காரியங்கள் வகுப்பு உணர்ச்சி இல்லாமல் மனித உணர்ச்சி கொண்டு கூடுமான அளவு உதவியே வருகிறார்கள். தனிப்பட்ட மனிதர்களிடத்தில் காட்டும் மரியாதை, அன்பு முதலிய காரியங்களில் சிறிதும் பிறழாமல் எப்பொழுதும் போலவே நடந்து வருகிறார்கள். ஆனால் பார்ப்பனர்கள் இவ்விஷயத்தில் எவ்வளவு கேவலமாய் குரோத புத்தியுடன் நடந்து கொள்ளுகிறார்கள் என்பதை பொது ஜனங்களுக்கு அறியச் செய்து மற்றவர்களையும் ஜாக்கிரதையாய் இருக்கும்படி செய்வதற்கு ஆகவே எடுத்துக்காட்டாக இரண்டொரு காரியத்தையாவது எடுத்துக்காட்ட வேண்டியது அவசரமாகிறது.

கொள்கை விஷயத்தில் நம் பிரசாரத்துக்கு இடையூறு செய்வதையும், நம் பத்திரிகைகளுக்கு தொல்லை விளைவிப்பதையும், சம்மந்தப்பட்ட உத்தியோகஸ்தர்கள் கூட்டங்களிலும், ரயிலிலும், தபாலாபீசிலும், அரசாங்க நிர்வாகத்திலும் உள்ளவர்கள் நடந்து கொள்வதைப்பற்றியும் நாம் கவலைப்பட்டு வருத்தப்படவோ அல்லது அப்படிப்பட்டவர்கள் யார்மீதும் தனிப்பட்ட முறையில் ஆவலாதியோ மேலதிகாரிகளுக்கு பிராதோ சந்தர்ப்பம் கிடைத்தபோது தனிப்பட்ட மனிதன் மீது குறையோ ஆகியவை செய்யுங் காரியங்களில் இக்குடும்பம் அல்லது தனி நபர்கள் யாரும் பிரவேசிப்பதில்லை.

இதை நாம் ஒரு பெருமையின் குணமாகச் சொல்லவில்லை. மனித சபாவமான சாதாரண குணத்தில் இருந்து மாறவில்லை என்று மாத்திரம் சொல்லுகிறோம். தனிப்பட்டவர்கள் இடம் பேசும்போதும் தனிப்பட்டவர் களைப்பற்றிப் பேசும் போதும் கூடுமானவரை மனிதத் தன்மையோடே நடந்துகொள்ளுகிறோம். இந்த சமயத்தில் ஒரு சிறு சம்பவத்தை குறிப்பிடுகிறோம். ஒரு சமயத்தில் தோழர்கள் ஈ.வெ. ராமசாமியும் கண்ணப்பர் அவர்களும், ரயிலில் மதுரைக்கு பிரயாணம் செய்யும்போது கண்ணப்பர் 2-வது வகுப்பிலும் ராமசாமி 3-வது வகுப்பிலும் பிரயாணம் செய்து கொண்டு போனார்கள். அப்போது திண்டுக்கல் ஸ்டேஷனில் தோழர் கண்ணப்பர் இறங்கி தோழர் ராமசாமி இருந்த 3-வது வகுப்பு வண்டிக்கு வந்து உட்கார்ந்து பேசிக்கொண்டிருந்த போது ஒரு சு.ம. திருமணத்தில் நடந்த சொற்பொழிவைப் பற்றிப் பேசும் போது அருகில் இருந்த பார்ப்பனர் ஒருவர் “இந்த மாதிரி பேசி இருந்தால் அங்கிருந்த ஜனங்கள் உங்களை சும்மா விட்டு விட்டார்களா” என்று கேட்டார்? உடனே கண்ணப்பர் “பேசியதில் என்ன தப்பு?” என்றார். பார்ப்பனர் வைதீக முறையில் ஆத்திரம் கொண்டு சில கடும் பதங்களை உபயோகித்தார். தோழர் கண்ணப்பர் கூடக் கூட அது போலவே பதில் சொல்ல ஆரம்பித்தார். தோழர் ராமசாமி தோழர் கண்ணப்பர் மீது கோபித்து “அவர் அவரது வைதீக உணர்ச்சியில் பேசுகிறார். நீங்கள் சமாதானம் சொல்லாமல் கூடக் கூட கோபித்துக் கொண்டால் சமாதானம் சொல்லக் கிடைத்த ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பத்தை இழந்து விடுகிறீர்களே” என்று கண்டித்து அடக்கினார்.

இதற்கு அந்தப் பார்ப்பனர் “அவர்களுக்கெல்லாம் சமாதானம் உங்களால் சொல்ல முடியாதையா! இவர்கள் அந்த ராமசாமி நாயக்கனுடைய சீடன்கள்; அவன் புத்திதானே இவர்களுக்கும் இருக்கும்” என்று சொன்னார்.

உடனே தோழர் ஈ.வெ.ரா. தோழர் கண்ணப்பரை ஜாடை காட்டி அடக்கி விட்டார். வண்டி கொடைக்கானலுக்கு வந்த உடன் தோழர் கண்ணப்பர் 2-வது வகுப்பு வண்டிக்கு போய் விட்டார். உடனே தோழர் ஈ.வெ.ரா எழுந்து ரயில் கக்கூசு அறைக்குள் சென்றார். அப்போது வெளியில் இருந்த ஒருவர் அந்த பார்ப்பனரைப் பார்த்து “இப்போ இங்கிருந்தாரே அவர் யார் தெரியுமா?” என்ற கேட்டார். அதற்கு அந்தப் பார்ப்பனர் “அவர் யாரோ ஒரு கிழவர்; சூத்திரராகத் தான் தெரிகிறது. ஆனாலும் மகா பெரிய மனுஷர் போலிருக்கிறது” என்றார். உடனே மற்றவர் “அவர்தான் ராமசாமி நாயக்கர்” என்று சொல்லி விட்டார். தோழர் ராமசாமி கக்கூஸ் அறையிலிருந்து வெளியில் வந்த உடன் அந்தப் பார்ப்பனர் எழுந்து நின்று கைகூப்பி மன்னிக்க வேண்டும் என்று ஆரம்பித்து “பத்திரிகையில் வரும் விஷயங்களையும் பிராமணர்கள் சொல்லிக் கொள்வதையும் கேட்டு நான் அந்தப்படி நினைத்து விட்டேன். இன்று ஒரு பெரிய சதினமாகும். பெரியவானை சந்தித்து

எனது பாக்கியம்.....” என்று வெகு நேரம் பேசிவிட்டு தன் பெயர் K.சுப்ரமணிய அய்யரென்றும் காரைக்குடியில் இன்சூரன்ஸ் ஏஜண்டாய் இருப்பதாகவும் சொல்லிக்கொண்டு வெட்கமடைந்த தன்மையிலேயே மதுரை வரையில் வந்து இறங்கி விட்டார்.

இதை எடுத்துக் காட்டுவதற்கு காரணம் தனிப்பட்ட எந்த பார்ப்பனரிடமும் மரியாதைக் குறைவாய் பேசுகிற வழக்கம் ஈ.வெ.ரா.விடம் கிடையாது. அப்படி நடந்து வந்தும் பார்ப்பனர்களின் யோக்கியதை என்ன? என்றும் அவர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் எவ்வளவு இழிவான தன்மையுடன் நடந்து கொள்கிறார்கள்? என்றும் பொது ஜனங்கள் உணர ஆசைப்படுகிறோம்.

என்னவெனில் மஞ்சளாபாய் அம்மாள் என்கின்ற ஒரு பெண் ஒரு விதவையாய் இருந்து சுயமரியாதை இயக்கத்தின் மூலமாய் விளம்பரம் செய்யப்பட்டு திருச்சி புரோகித மறுப்புச் சங்கத்தின் ஆதரவில் ஏற்கனவே மூன்று குழந்தைகள் உள்ள ஜானோஜிராவ் என்கின்ற ஒரு போஸ்டல் இலாகா சிப்பந்திக்கு மணம் செய்து கொடுக்கப்பட்டது. அதோடு அத்திருமணத்தை ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டுமிருக்கிறது. அந்த ஜானோஜிராவ் என்பவர் குடிகாரர். போஸ்டல் இலாகாவில் நாணையக் குறைவாய் நடந்ததற்கு ஆக முன் ஒரு தடவை வேலை போய் மறுபடியும் இயக்க சம்மந்தமான பலரின் சிபார்சின்மீது போஸ்ட்மேனாய் இருந்தவர். குடிப்பழக்கமுள்ளவர். இவை ஒன்றும் சொல்லிக்கொள்ளாமல் தான் ஒரு போஸ்டாபீசு கிளர்க்கு என்று சொல்லி கலியாணம் செய்து கொண்டவர். அப்படியிருந்தும் கல்யாணத்துக்கு பிறகு மறுபடியும் பல சிபார்சால் குமாஸ்தா பதவி அடைந்தார். இந்த நிலையில் கல்யாணத்துக்கு முன் எதிர்பாராத பலவித கஷ்டங்களுடன் மஞ்சளாபாய் அம்மாள் அவருடன் கடசியாக உலவக்கோட்டில் வாழ்ந்து வருகையில் அவர் தோழர் மஞ்சளாபாயை ஒரு சுயமரியாதை மகாநாட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டு தபாலாபீசில் ஒரு ரிஜிஸ்டர் கடிதத்தை கைப்பற்றி உடைத்து அதிலுள்ள 20 ரூ. நோட்டை எடுத்துக் கொண்டு பழயபடி ஒட்டி வைத்து விட்டார். இந்த இருபது ரூபாய் நோட்டை 2, 3 நாளில் நன்றாகக் குடித்துப் புரண்டு செலவு செய்து விட்டார். ஆபீசில் இது அறிந்து அதிகாரிகள் இவரை சஸ்பெண்ட் செய்து கேஸ் எடுத்து ரிமாண்டில் வைத்து 10 மாதம் வரை காலம் தள்ளி கடைசியாகக் குற்றவாளி எனத் தீர்மானித்து ரிமாண்டில் இருந்த நாள்களை தண்டனைக்குப் பரிகாரமாகக் குறித்து ஒரு வருஷ நல்ல நடவடிக்கை ஜாமீனின் பேரில் விடுதலை செய்து வேலையிலிருந்தும் டிஸ்மிஸ் செய்து விட்டார்கள்.

ஜெயிலிலிருந்து வெளி வந்த பிறகு பெண்ஜாதியை வைத்து வாழ முடியாமலும் பெண்ஜாதிக்கு ஜீவனத்துக்கு வழி செய்யாமலும் தன்னிச்சையாய்த் திரிந்து கொண்டும் சாப்பாட்டுக்கு வகை செய்யாமல்

மனைவியை ஒட்டல் வைத்து சம்பாதித்துப் போடும்படி கட்டாயப்படுத்தியும் கொடுமைப்படுத்தியும் வந்தார். அந்தம்மாள் இவர் தொல்லைக்குப் பயந்து இயக்க சம்பந்தமான பல தோழர்கள் வீட்டிலும் மதுரையில் தாயார் வீட்டிலுமாகக் காலம் கழித்து வந்தார். அந்தம்மாள் செல்லுமிடங்களிலும் இயக்க விஷயமாய் அழைக்கப்பட்ட இடங்களிலும் சென்று தொல்லை விளைவித்து வந்ததால் அந்தம்மாள் பயந்து சட்டப்படி தோழர் ஜானோஜிராவ் இடமிருந்து விலகிக் கொள்ள முயற்சித்துக் கொண்டிருந்தார்.

இந்த சமயத்தில் அந்தம்மாள் ஒரு நாள் ஈரோட்டுக்கு வந்திருக்கையில் அன்று தோழர் ஜானோஜிராவும் ஈரோட்டுக்கு வந்து தெருவில் போகும் போது கடைத் தெருவில் அந்தம்மாளை அவமானமாகப் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது காங்கரஸ்காரத் தோழர்கள் இரண்டொருவர் அவரைப் பார்ப்பனர்கள் வீட்டுக்கு அழைத்துப் போய் இவரை தோழர்கள் ஈ.வெ. ராமசாமி, ஈ.வெ. கிருஷ்ணசாமி ஆகியவர்களுக்கு விரோதமாக எப்படி வேண்டுமானாலும் உபயோகித்துக் கொள்ள விட்டுவிட்டார்கள். உடனே நான்கு பார்ப்பன வக்கீல்கள் ஒன்று கூடி ஈ.வெ.ரா., ஈ.வெ.கி. ஆகியவர்கள் மீது பிராது தயார் செய்து டிட்டி கலெக்டரிடம் அழைத்துக்கொண்டு போய் கொடுத்து மஞ்சளாபாயம்மாளை அவர்கள் வீட்டில் சட்ட விரோதமாய் அடைத்து வைத்திருப்பதாயும் சோதனை வாரண்டு கொடுக்க வேண்டுமென்றும் கோரினார்கள்.

இந்தபடி எழுதிக்கொடுத்த பிராதில் அந்தம்மாளை என்ன நோக்கத்துடன் என்ன காரியத்துக்கு ஆக பூட்டி வைத்திருக்கிறார்கள் என்று காரணம் காட்டியிருப்பதில் “மஞ்சளாபாயை விவசாயத்தனத்தில் ஈடுபடுத்தி மற்றவர்களுக்கு அனுமதிக்கவிட்டு லாபம் சம்பாதிக்கும் வேலையில் ஈடுபடுத்தி அடைத்து வைத்து இருக்கிறார்கள்” என்றும் “ஒழுக்கமற்ற காரியத்துக்கு ராமசாமி கிருஷ்ணசாமி மற்ற தோழர்களும் உபயோகித்துக் கொள்ளுகிறார்கள்” என்றும் எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

இதில் தோழர் செளந்திரபாண்டியன் அவர்கள் பெயரையும் மற்றும் சிலர் பெயரையும் சேர்த்திருக்கிறார்கள். இந்த வழக்கை நடத்த 4 பார்ப்பன வக்கீல்கள் கோர்ட்டுக்கு வந்திருந்தார்கள். இரண்டு பேர் வக்காலத்து போட்டு எழுந்து, எழுந்து பேசினார்கள். வேறு இரண்டு வக்கீல்கள் தோழர் ஜானோஜிராவுக்கு இன்ன இன்ன மாதிரி சொல்லும்படி விசாரணையின் போதே பாடம் கற்பித்தார்கள். கடசியாக “இவைகளுக்கு சாட்சிகள் உண்டா” என்று டிட்டி கலெக்டர் கேட்ட பொழுது “நாளை கூட்டிக் கொண்டு வருகிறோம்” என்று சொல்லி வாய்தா கேட்டுக் கொண்டு வந்தவர்கள் மறுநாள் ஒரு வக்கீலும் கோர்ட்டுக்கு வராமல் தோழர் ஜானோஜிராவை மாத்திரம் அனுப்பி விட்டார்கள். மறுநாள் ஜானோஜிராவ் குடிகார பாஷையில் இந்த நான்கு வக்கீல்களையும் கண்டபடி வைது கொண்டு கோர்ட்டுக்கு வந்து

“சாட்சிகள் இல்லை” என்று சொல்லி அமுக ஆரம்பித்து பிராதை வாபீஸ் வாங்கிக்கொள்வதாகச் சொல்லி விட்டார். பிராதைத் தள்ளி விட்டதாகச் சொல்லி பிரதிவாதிகளைப் போகும்படி சொல்லி விட்டார்.

எனவே பார்ப்பனத் தொல்லை எந்த அளவுக்குத் துணிகின்றது என்பதையும் இந்தக் கூட்டம் வேறு எந்தக் காரியத்தைத்தான் செய்யப் படுவார்களா என்பதையும் பொது மக்கள் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்றே இதை எழுதுகிறோம். பார்ப்பனர்களின் வக்கீல் பதவிகளே இவ்வளவு அயோக்கியத்தனமான காரியங்களுக்குப் பயன்படும் போது அந்த டிப்டி கலெக்டர் பதவியில் ஒரு பார்ப்பனர் இருந்திருந்தால் அப்பதவி எப்படிப்பட்ட காரியங்களுக்கு உதவி இருக்க முடியும் என்பதைப் பற்றி எழுத வேண்டியதே இல்லை.

இதே பார்ப்பன வக்கீல்கள் கூட்டம்தான் ஈரோடு முனிசிபாலிட்டி ஓட்டர் லிஸ்ட் தயார் செய்த போது ரிவைசிங் அத்தாரட்டியிடம் வந்து தோழர்கள் ஈ.வெ.ரா., ஈ.வெ.கி. அவர்கள் வீடுகளில் குடி இருந்த சர்க்கார் அதிகாரிகளையும் உபாத்தியாயினி பெண்களையும் பற்றி அவர்கள் ஓட்டர்களுக்கு லாயக்கில்லை என்று விண்ணப்பம் போடும் போது “இவர்கள் ‘குடி அரசு’ ஆபீசில் பியூன்கள்” என்றும் எழுதிக் கொடுத்தார்கள். அதற்கு சாட்சி கேட்கும் போதும் இதே மாதிரிதான் விண்ணப்பதாரனை சந்தியில் விட்டு விட்டு ஓடிப்போய்விட்டார்கள். அதாவது நாளை கொண்டு வருகிறோம் என்று சொல்லி மறுநாள் ஆஜராகாமல் ஒளிந்து கொண்டார்கள். இப்பொழுது ஈரோடு ஓட்டர் லிஸ்டில் ஒழுங்கீனமாய் இருக்கிறது என்று மஞ்சள் பெட்டி ஓட்டர்களை ஓட்டராக்கப் போகிறார்களாம். இன்னமும் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் செய்யட்டும். ஈ.வெ.ரா., ஈ.வெ.கி., செல்வம், மதிப்பு எது வேண்டுமானாலும் பாழாகட்டும். ஆனால் இவர்களது உயிருள்ள வரை பார்ப்பனியத்தை வெட்டிப்பதைக்கத் தொண்டு செய்வதை எப்படித் தடுக்க முடியும். மந்திரி வேலை கொடுத்து ஏமாற்றலாம் என்று முயற்சித்த தலைவர் எண்ணத்திலேயே இடி விழுந்து விட்டதென்றால் வேறு எந்த காரியத்தால்தான் இவர்கள் எண்ணம் ஈடேற முடியும்? ஆகவே பொதுமக்கள் இவர்களது யோக்கியதையை உணர்ந்து ஜாக்கிரதையாய் இருக்கட்டும் என்றே இவற்றை இன்று குறிப்பிடுகிறோம். மற்றபடி எந்த தனிப்பட்ட நபரிடமும் வகுப்பிடமும் உண்மையிலேயே குரோதமில்லை என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறோம்.

குடி அரசு - கட்டுரை - 12.09.1937

வரி குறைப்பு எங்கே?

புரோகிதக் கூட்டத்தார் தேசாபிமானம் என்னும் போர்வையைப் போர்த்துக்கொண்டு பாமர மக்களை ஏமாற்றி பதவியடைவதற்குச் செய்த சூழ்ச்சிகளில் பெரியது சகல துறைகளிலும் வரிகளைக் குறைத்து விடுவதாகக் கூப்பாடு போட்டு மக்களை ஏமாற்றினதாகும். இந்தக் கூப்பாடுகள் நடக்கும் போதே இவை முழுப் புரட்டென்றும் மொத்தத்தில் ஒரு தம்பிடி வரிகூடக் குறைக்க இவர்களால் முடியாதென்றும் இவர்கள் மேலும் மேலும் வரிபோடத் தான் போகிறார்கள் என்றும் நாம் அடிக்கடி சொல்லிவந்தோம். அதுபோலவே இன்றைக்கு புரோகித ஆட்சி ஏற்பட்டு இந்த 2, 3 மாத இடையில் எவ்வளவோ காரியம் செய்துவிட்டதாகப் பறை அடித்தும் அவசரப்பட்டுச் செய்வதாக யாரும் ஆத்திரப் படக்கூடாது என்று பொது மக்களுக்குச் சமாதானம் சொல்லிக் கொண்டு இஷ்டப்படிக்கெல்லாம் ஆடிக் குதித்துக்கொண்டும் அகங்காரமாகவும் ஆணவமாகவும் பேசிக் கொண்டும் திரிகிற இந்தப் புரோகிதக் கூட்ட ஆட்சியானது வரி விஷயத்தில் ஏதாவது காரியம் செய்திருக்கிறதாவென்று பார்த்தால் அந்த விஷயத்தில் ஒரு காசகூடக் குறைக்கவில்லை என்பதோடு இன்னமும் எந்தெந்தத் துறையில் புது வரி போடலாம் என்றே ஆலோசனை செய்து வருகிறது.

ஸ்தல ஸ்தாபனங்களிலும் இதே மாதிரி பித்தலாட்டம் பேசிப் பதவி பெற்ற இந்த புரோகிதக் கூட்டம் மதராசிலும் மதுரையிலும் மற்றும் இரண்டொரு இடத்திலும் முனிசிபாலிட்டிகளில் புது வரிகள் போட்ட விஷயங்களையும் ஈரோடு முதலான சில முனிசிபாலிட்டிகள் வரி குறைத்து வரவு செலவுத் திட்டத்தை சரிப்படுத்திக் கொடுத்தும் அதை ஒப்புக்கொள்ளாமல் இருப்பது மான காரியங்களைக் கவனித்தால் வரி குறைப்புப் பித்தலாட்டத்தை ஒருவாறு உணரலாம்.

ஆனால் தேசத் துரோகிகள் என்று இந்தப் புரோகிதக் கூட்டத்தார் களாலும் அவர்களது கூலிபெற்ற அடிமைகளாலும் சொல்லப்பட்ட ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் தைரியமாய் தோல்கேட்டுச் சுங்கங்களை எடுத்துவிட்டதோடு பூமிவரிகளிலும் 100க்கு 12½ வீதம் குறைத்து விட்டார்கள். அதற்குப் பின் பதவிக்கு வந்த “மகா மகா தேசத் துரோகிகள் கழுதைகள் நாய்கள்” என்றெல்லாம் இந்தப் புரோகிதக் கூட்டத்தாரால் வசவு சொல்லப்பட்ட இடைக்கால மந்திரிகள் 2 மாத காலத்தில் பூமி வரியில் மேலும் 100க்கு

12½ வீதம் குறைத்து மொத்தத்தில் 100க்கு 25 வீதம் நிரந்தரமாய் குறைத்து வரவு செலவு திட்டத்தையும் சரிக்கட்டிக் கொடுத்து விட்டு விலகிக் கொண்டார்கள்.

இவ்வளவுக்கும் இந்த மேல்படி இருதிறத்து மந்திரிகளும் பதவிக்கு வரும் போதும் தேர்தலுக்கு நிற்கும்போதும் வரி குறைக்கிறோம் என்று சொல்லி வாக்கு கேட்டவர்கள் அல்ல என்பது யாவருக்கும் தெரியும். பதவிக்கு வந்தால் தங்களால் கூடியதைச் செய்வோம் என்று மாத்திரம் சொன்னார்கள்.

ஆனால் இன்றைய புரோகித சரணாகதி மந்திரிகளோ அப்படிக்கு இல்லாமல் சகல துறைகளிலும் அதாவது காடுகளில் மாடு மேய்க்க வரி இல்லை, ரயில் சவாரி செய்ய வரி இல்லை, பூமிக்கு தண்ணீர் பாய்ச்ச வரி இல்லை, கல்விக்கு சம்பளமில்லை என்றும் இன்னும் இம்மாதிரி எவ்வளவோ அளப்புகள் வாய்க்கு வந்தபடி எல்லாம் அளந்தும் பேசி மக்களை ஏய்த்து பதவிக்கு வந்தவர்கள் இன்று மூலை முடுக்குகளில் இருட்டறைகளில் உட்கார்ந்து கொண்டு புது வரிகள் போட யோசனை செய்கிறார்கள். ஒரு புது வரியும் போட்டாய் விட்டது.

அதாவது ஜவுளிக்கடைக்காரர்களுக்கு (மில் ஜவுளி துணி விற்பவர் களுக்கு) வரி போட்டாய் விட்டது. இனி புகையிலை வரி போட புள்ளி போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இவ்வளவு மாத்திரமல்லாமல் பூமிவரியையும் வேறுவகையில் அதிகப்படுத்தப் போகிறார்கள். தஞ்சாவூர் ஜில்லா மிராசுதாரர்கள் இது தெரிந்து இப்போதே அமுக ஆரம்பித்து விட்டார்கள். வரி அதிகமென்றும் தாங்க முடியாதென்றும் கூப்பாடு அதிகமாய்ப் போட்டவர்கள் அந்த ஜில்லாக்காரர்களே ஆகும்.

ஜஸ்டிஸ் மந்திரிகள் மீதும் இடைக்கால மந்திரிகள் மீதும் வரி குறைக்க வில்லை என்று அதிகக் குறை கூறினவர்களும் அந்த (தஞ்சை) ஜில்லாக் காரர்களேயாகும். இன்று அந்த ஜில்லாக்காரர்களே முதல் முதலில் அழ ஆரம்பித்திருப்பதைப் பார்த்து உண்மையிலேயே நாம் சிரிப்போமே தவிர சிறிதும் சங்கடப்படப் போவதில்லை.

புரோகித மந்திரிகள் புதிதாகப் போடக் கருதி இருக்கும் பூமி வரி என்ன என்றால் பூமி வைத்திருக்கின்றவர்களுக்கு வெள்ளாமையின் மீது அதாவது விளைந்த பலனின் பொருமானத்தின் மீது வருமானவரி மாதிரி புது வரி விதிப்பது என்பதாகும். இந்த வரித் தொகையைக் கொண்டு சேலம் ஜில்லாவில் மதுவிலக்கு செய்ததால் சர்க்காருக்கு குறைந்துபோன 25 லக்ஷ ரூபாய் வருமானத்துக்கு பிரதி செய்ய இந்த வரி போடப்படுகிறதாம். இன்னும் இதுபோல் பல வரிகள் போட்டுத் தான் இனிமேலும் “மது விலக்கு” செய்யும் நஷ்டத்து வரவு செலவை சரிக்கட்ட வேண்டிய யோக்கியதையில் இன்றைய புரோகித மந்திரிகள் நிலை இருக்கிறது.

எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் இந்த மந்திரிகளால் வரிச்சமை ஒரு காசு அளவுகூட குறையாது என்பதை நாம் பந்தயங்கட்டிக் கூறுவோம்.

சம்பளக் குறைப்பு புரட்டு

சம்பள வகையிலும் ஏதோ குறைக்கப் போவதாகச் சொன்னதும் இப்போது பெரிய பித்தலாட்டமாகி விட்டது.

இன்று கொள்ளை அடித்துக் கொண்டிருக்கும் புரோகிதக் கூட்ட உத்தியோகஸ்தர்கள் சம்பளங்களை கண்டிப்பாய் இந்த புரோகித மந்திரிகள் குறைக்கமாட்டார்கள். ஏனெனில் பெரிய உத்தியோகம் பார்ப்பவர்கள் பெரிதும் புரோகித வர்க்கத்தாரே ஆவார்கள். ஒரு சமயம் இனி புதிதாக வேலைக்கு வரும் உத்தியோகஸ்தர்கள் சம்பளம் ஏதாவது குறைக்க திட்டம் போடலாம். ஏனெனில் ஜாதி விகிதப்படி உத்தியோகம் வினியோகிக்க வேண்டியிருப்பதால் இனி புரோகிதரல்லாதார் கூட்டமும் உத்தியோகத்துக்கு வரலாம். அவர்களுக்கு சரி சம்பளம் கொடுக்க புரோகிதர்களுக்கு மனம் தாளாது. ஆகையால் அதில் ஏதாவது கை வைக்கக்கூடும். “மயிரைச் சுட்டால் கரி ஆகுமா” என்ற பழமொழிப்படி அப்படி செய்தாலும் பிரமாத மீதி எதுவும் ஏற்பட்டு விடப் போவதில்லை.

மந்திரிகள் “சம்பளம் குறைத்துக்கொண்ட” சூழ்ச்சியும் முன் இருந்த இடைக்கால மந்திரிகள் ஆட்சி மந்திரிசபை செலவைவிட ஜஸ்டிஸ் கட்சி மந்திரி சபை செலவைவிட அதிகமாகத்தான் ஆகிவிட்டதே தவிர அதிலும் சிறிதும் பலன் ஏற்பட்டு விடவில்லை. ஒரு ஜில்லாவுக்கு இரண்டு ஜில்லா போர்டு இருப்பது செலவு அதிகம் என்று சொல்லி ஒன்றுபடுத்த போகிறவர்கள் மந்திரி சபையை ஆதியில் 2 மந்திரிகள் இருந்ததை 7 ஆக்கி அப்புறம் 6 ஆக்கி இப்போது 10 ஆக்கி அந்த பத்து பேருக்கும் 10 காரியதரிசிகள் ஏற்படுத்தி அவர்களுக்கும் சம்பளம், படி, மோட்டார்கள் பிரயாணச் செலவுகள் ஆகிய தாம் தூம் செலவுகள் ஏற்படுத்திவிட்டதோடு சட்டசபை மெம்பர்களுக்கு சம்பளம் ஏற்படுத்தவும் ஆன காரியங்கள் செய்த பிறகு எப்படி சிக்கனமும் பண மீதியும் ஆகிவிடும் என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை.

இன்றைய புரோகித கூட்ட மந்திரிகள் நினைப்பெல்லாம் எப்படி இப்பதவிகளில் மானமற்று மரியாதை அற்று அட்டைபோல் ஒட்டிக் கொண்டிருந்து புரோகித ஆதிக்கத்துக்கு நிலையான ஆட்சியை பலப்படுத்திக் கொள்ளலாமென்று கருதிக் கொண்டு இருக்கின்றார்களே ஒழிய ஜனங்களைப் பற்றியோ நாட்டு முற்போக்கைப் பற்றியோ சிறிதும் கவலை இருப்பதாக ஒரு விதத்திலும் காட்டிக்கொள்ளவே இல்லை.

அதிகாரத்துக்கு வந்து வராததற்கு முன் ஹிந்தியை கட்டாயமாகப் படித்து பார்ப்பானுக்கு பிறவி அடிமையாய் வைப்பாட்டி மகனாய்

இருக்கும் மனப்பான்மையைப் பெறு என்றுதான் ஆக்கினை பிறப்பிக்க முயற்சி நடக்கின்றதே தவிர பாமர மக்களுக்கு என்ன நன்மை செய்வது என்பதில் சிறிதும் கவலையைக் காணோம்.

இதை அறிந்தேதான் பார்ப்பான் ஆட்சி எப்போதும் கூடவே கூடாதென்று ஆதியிலேயே வெகுகாலத்துக்கு முன்னமேயே ஒளவை பிராட்டியார் பாடி இருக்கிறார். அதாவது நாட்டை ஆட்சி புரிய எந்தக் கூட்டத்தார் தகுதியுடையவர்கள் என்று ஒரு அரசர் கேட்ட கேள்விக்கு ஒளவையார் “நூல் எனிலோ கோல்சாயும் நூந்தமரேல் வெஞ்சுமராம் கோல் எனிலோ குடி அனைத்தும் கொள்ளை போம். நாலாவான், மந்திரியு மாவான் வழிக்குத் துணையாவான். அந்த அரசே அரசு” என்று பாடி இருக்கிறார். ஆகவே நூல் என்னும் பூணூல்காரர்களாகிய புரோகிதர்கள் ஆட்சி நீதியாய் இருக்காதென்றும் பாரபக்சமாகவே தங்கள் ஆதிக்கத்துக்கு ஏற்றதாகவே இருக்குமென்றும் நன்றாகச் சொல்லியிருக்கிறார். இதை உத்தேசித்து 3, 4 வருஷங்களுக்கு முன்னமேயே நாம் புரோகித ஆட்சி கொடுங்கோன்மையாக இருக்குமென்றும், நம் அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லக்கூட வசதி அளிக்கச் சம்மதிக்காத அவ்வளவு தன்னிச்சையான கடும் ஆட்சியாக இருக்குமென்றும் இந்த ஆட்சியைவிட கடும் புலி வாழும் காடே மேன்மையாய் இருக்கும் என்று கூறியும் எழுதியும் வந்திருக்கிறோம். இப்போது இந்தக் கடுமையான புரோகிதக் கூட்டத்தோடு அதை விட கடுமையான வியாபாரக் கொள்ளைக் கூட்டத்தாரும் சேர்ந்துவிடப் போகிறார்கள். ஏனெனில் பார்ப்பானுக்கு அடுத்தாப்போல் வியாபாரிக்குத் தான் சிறிது தந்திர புத்தி உண்டு. அவன் ஏராளமாக புரோகிதனுக்கு லஞ்ச லாவணம் கொடுத்து தானும் நன்றாய் கொள்ளை அடிப்பதற்கு அனுகூலம் செய்து கொள்வானே தவிர நாட்டையோ மக்களையோ கவனிக்க மாட்டான். அதனாலேயே மில் முதலாளி, பெரிய லேவாதேவிக்காரன், பெருந்த வியாபாரி ஆகியவர்கள் இந்த புரோகித ஆட்சிக்கு அடிமையாய் இருக்கிறார்கள். ஆகவே இவ்வாட்சியினால் கஷ்டப்படப் போகிறவர்கள் பூமியை உடையவர்களும் சிறு குடியானவர்களும் மத்திய தொழிலாளர் கூட்டமும் ஏழைகளுமேயாகும். இவர்களுக்கு அனுகூலமான ஒரு காரியமும் இந்த மந்திரிகளால் நடக்கப் போவதில்லை. இன்னமும் தெளிவாகச் சொல்லப் போனால் சர்வாதிகார வெள்ளைக்காரர்கள் ஆட்சியே இதைவிட மேலான ஆட்சி என்கின்ற உணர்ச்சி தான் அறிவுள்ள மக்களுக்கு கூடிய சீக்கிரம் தோன்றி விடும் என்றே கருதுகிறோம். ஆகையால் எப்படியாவது இப்புரோகித ஆட்சியை கவிழ்க்க வேண்டியது உண்மையான மனிதாபிமானமும் ஜீவகாருண்யமும் உடைய ஒவ்வொரு அறிவாளியினுடையவும் கடமையாகும்.

இவ்வாட்சி எப்படியும் சீக்கிரத்தில் கவிழ்ந்துவிடும் என்பதில் யாரும் சந்தேகப்பட வேண்டியதில்லை. ஏனெனில் பொது ஜனங்களுக்கு புத்தியில்லாவிட்டாலும் சர்க்காருக்காவது புத்தி வந்து தனது பிரஜைகளை

இக்கொடுங்கோன்மை ஆட்சிக்கு உட்படுத்தக்கூடாது என்று கருதி சீக்கிரத்தில் கழுத்தைப்பிடித்து வெளியே தள்ளிவிடுவார்கள் என்றே கருதுகிறோம். ஆதலால் பொது மக்கள் இப்புரோகித ஆட்சிக்கு கீழ்படியாமலும் இது நிலைத்திருக்க உதவி செய்யாமலும் இதை ஒழிக்க ஒவ்வொருவரும் தயாராகி நமது அதிருப்தியையும் இவ்வாட்சியால் நாம் அடையும் சங்கடத்தையும் பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் அறியும்படி செய்யவேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும்.

நமது முஸ்லீம் தோழர்களும் இப்புரோகித ஆட்சி தங்களுக்கு வேண்டாம் என்றும் இவர் செய்யும் கொடுமை சர்க்காரார் இடம் கொடுக்கக் கூடாதென்றும் வெளிப்படையாய் தெரிவிக்க வேண்டுமென்றோம். மற்றும் கதர் பிரசாரமும் ஹிந்தி கட்டாயமும் மிகமிக கண்டிப்பாய் வன்மையாய் எதிர்க்கப்பட வேண்டியவையாகும். அவற்றுள் அவ்வளவு கொடுமையும் விஷமும் புகுந்திருக்கிறதை மக்கள் உணர வேண்டும்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 19.09.1937

ஆராய்ச்சி விளக்கம்

ஏழை என்பவன் யார்?

தனது சரீரத்தால் வேலை செய்து அதன் கூலியினால் மாத்திரமே ஜீவனம் செய்ய வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திலுள்ளவன். இக் கூட்டத்தார் களுக்குதான் பார்ப்பன மதப்படி சூத்திரர்கள் என்கின்ற பெயர்.

முதலாளிகள் என்பவர்கள் யார்?

சரீரத்தினால் வேலை செய்யும் ஆள்களை வைத்து வேலைகளை வாங்கி, வேலை செய்தவர்களுக்கு ஒரு அளவுக்குள்பட்ட ஜீவனத்துக்கு மாத்திரம் போதுமான கூலி கொடுத்துவிட்டு அவ்வேலையின் மற்ற எல்லாப் பயன்களையும் எல்லையின்றி அனுபவிப்பவர்கள்.

கீழ் ஜாதியார்கள் யார்?

ஏவலாள்கள் அதாவது எவ்வித கூலியோ சம்பளமோ பேசாமல் இட்டவேலையை செய்துவிட்டு கொடுத்த கூலியைப் பெற்றுக்கொண்டு கிடைத்ததற்குள்ளாகவே வாழ்ந்து திருப்தியடைய வேண்டியவர்கள்.

மேல் ஜாதியார் என்பவர்கள் யார்?

தொழில்களில் கீழான தொழில், மேலான தொழில் என்று கற்பித்து மேலான தொழில்கள், மத்திய தொழில்கள் என்பவைகளை மாத்திரம் செய்து கொண்டு கூடுமானவரை சரீரத்தால் செய்யும் கடினமான வேலைகளை செய்யாது தப்பித்துக் கொள்பவர்கள்.

குடியானவர்கள் என்பவர்கள் யார்

பூமியை தானே உழுது தானே பயிர்செய்து தன் குடும்பம் முழுவதும் அதில் ஈடுபட்டு அதன் பயனை அனுபவிப்பவர்கள்.

மிராகுதாரர்கள் என்பவர்கள் யார்?

தாங்களே நேரில் விவசாய தொழிலில் ஈடுபடாமல் ஆள்களை வைத்து பயிர் செய்கிறவர்களும் மற்றவர்களுக்கு குத்தகைக்கோ வாரத்துக்கோ விட்டு லாபத்தை மாத்திரம் அடைபவர்களான (பூமியை உடைய)வர்கள்.

பிராமணர்கள் என்பவர்கள் யார்?

எக்காரணம் கொண்டும் சரீரம் பிரயாசைப்படாமலும் எவ்விதத்திலும் நஷ்டமோ கவலையோ அடைய வேண்டிய அவசியமில்லாமலும் இருக்கத்தக்க நிலையில் இருந்துகொண்டு தங்கள் சமூகத்தைத் தவிர மற்றெல்லா மக்களுடையவும் உழைப்பால் திருப்தியான உயிர் வாழ்க்கை வாழ்பவர்கள்.

பிச்சைக்காரன் என்பவன் யார்?

பாடுபட சோம்பேறித்தனப்பட்டுக்கொண்டு ஏமாற்றுவதாலும் சண்டித் தனத்தாலும் கெஞ்சிப் புகழ்ந்து வாழ்பவர்கள்.

செல்வவான்கள் என்பவர்கள் யார்?

தன் வாழ்க்கைத் திட்டத்திற்கு மேல் பணம் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள்.

தரித்திரர்கள் என்பவர்கள் யார்?

வரவுக்கும் மேலாக வாழ்க்கைத் திட்டம் ஏற்படுத்திக்கொண்டு துன்பப்படுபவர்கள் - நாணையமாய் வாழ முடியாமல் நாட்டுக்கு தொல்லை விளைவிப்பவர்கள். தங்கள் வரவுக்கும் தகுதிக்கும் மேல் வாழ்க்கை திட்டம் வகுத்துக்கொண்டு வாழ்பவர்கள்.

- ஈ.வெ.ரா.

குடி அரசு - வினா விடை - 19.09.1937

தர்மபுரி ஜில்லா போர்டு காங்கரஸ் கமிட்டிக் கூட்டம்

பாரிஸ்டர் ராமசாமியை கவிழ்க்கச் சூழ்ச்சி

தர்மபுரி ஜில்லா போர்டு காங்கரஸ் கட்சி மெம்பரான பாரிஸ்டர் தோழர் எஸ்.வி. ராமசாமி அவர்கள் தற்கால அக்ரகார மந்திரி சபையைக் கண்டித்து “விடுதலை” பத்திரிகையில் எழுதியதற்காகத் தமிழ் மாகாண காங்கரஸ் கமிட்டியார் தோழர் ராமசாமி அவர்கள் காங்கரஸின் பேரால் 3 வருடங்களுக்கு எந்த தொடர்பும் வைத்துக் கொள்ளக் கூடாதென்று உத்திரவிட்டார்கள். அதை ஒட்டித் தர்மபுரி ஜில்லா போர்டு காங்கரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த பார்ப்பனர்கள் தோழர் ராமசாமிக்கு அழைப்பு அனுப்பாமலேயே சென்ற 31-8-37ந் தேதி ஒரு கூட்டம் கூடி தோழர் ராமசாமி அவர்களை ஜில்லா போர்டு அங்கத்தினர் பதவியை ராஜிநாமா செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்வதாக ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றினார்கள். இதைக்கண்ட தோழர் ராமசாமி அவர்கள் தனக்கு அழைப்பு அனுப்பாமலேயே கூட்டம் கூடி தன்னை ஜில்லா போர்டு மெம்பர் பதவியை ராஜிநாமா செய்யும் படி கேட்பது ஞாயமல்லவென்று ஜில்லா போர்டு காங்கரஸ் கட்சி கமிட்டித் தலைவரிடம் கூறினார்.

ஷே கமிட்டித் தலைவர் மீண்டும் 12ந் தேதி ஒரு கூட்டம் கூட்டுவதாகக் கூறி ஷே தேதியில் ஒரு கூட்டம் கூட்டினார். அதில் தோழர் ராமசாமி அவர்கள் ஜில்லா போர்டு மெம்பராக இருக்க வேண்டுமென்று தீர்மானித்தார்கள். தோழர் ராமசாமியை எப்படியாவது ஜில்லா போர்டிலிருந்து நீக்கிவிட வேண்டுமென்று பார்ப்பனர்களானவரும் ஒருமுகமாக கங்கணம் கட்டிக் கொண்டு வேலை செய்தார்கள். ஆனால் பார்ப்பனரல்லாத மெம்பர்கள் அனைவரும் ஒற்றுமையாகவிருந்து பார்ப்பன சூழ்ச்சியை விரட்டியடித்து விட்டார்கள்.

தமிழ்நாடு காங்கரஸ் கமிட்டி என்ன செய்யப் போகிறது? தர்மபுரி ஜில்லா போர்டு காங்கரஸ் கமிட்டிமீது ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறதா? பார்ப்பனரல்லாதார்களே! இனியாவது உங்களுக்கு பார்ப்பன சூழ்ச்சி விளங்குமா?

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 19.09.1937

இந்தியா ஒரு நேஷனா?

இந்தியாவுக்குப் பொதுபாஷை இருந்ததா?

ஹிந்தி புகுத்தல் அரசியல் சூழ்ச்சியே

இந்தியா பல மதம் பல வகுப்புடைய நாடு

தலைவரவர்களே! தோழர்களே!

ஹிந்தியை நம் நாட்டில் பொது பாஷை ஆக்கப்பட வேண்டுமென் பவர்கள் அதற்கு ஆதாரமாக சொல்லி வரும் காரணங்கள் என்ன என்பதை நான் முதலில் குறிப்பிட்டு விட்டு அவற்றிற்கு சமாதானம் சொல்லி பிறகு அதன் கர்த்தாக்களின் உள் எண்ணத்தையும் அதனால் நமக்கு நேரக்கூடிய கெடுதியையும் எனக்குப் பட்டவரை எடுத்துச் சொல்லுகிறேன்.

ஹிந்தி பொது பாஷையாகவும் பள்ளிக் குழந்தைகளுக்கு கட்டாய பாடமாகவும் வைக்கப்பட வேண்டியது அவசியம் என்று இப்போது எனக்கு முன் பேசிய இருவர்களுக்கு உள்ள சுதந்தரம் எனக்கும் உண்டு என்கின்ற முறையிலேயே நான் பேசுகிறேன். முதலில் பேசிய தோழர் கே.பி. பிள்ளை அவர்கள் “ஹிந்தி அரசியலில் பட்டதல்ல வென்றும் அரசியல் பேச்சு இந்த விவாதத்தில் கலக்க வேண்டியதில்லை” என்றும் பேசிவிட்டு உடனேயே,

“நமக்கு சுயராஜ்யம் வேண்டும், அதற்கு ஒரு பொது பாஷை அவசியம். நம் தாய்நாடு இந்தியா, இந்தியாவுக்கு தாய்மொழி ஹிந்தி, இந்தியா ஒரு நேஷன், நேஷனல் பாஷை ஹிந்தி, நேஷனல் என்பதே அதன் மதம் பாஷை ஆகியவற்றைப் பொறுத்தது. வகுப்பு மத உணர்ச்சி கூடாது. அது மிக அற்ப விஷயம். இங்கிலீஷோ தமிழோ பொதுப் பாஷையாக ஆக முடியாது. மதராஸ் மாத்திரம் தனித்திருக்க முடியாது. மதராஸ் ஒரு நேஷன் அல்ல. இங்கிலீஷை புறக்கணிக்கவும் இப்பொழுது முடியாது. இந்தியாவை ரஷ்யாவாக்க முடியாது” என்றெல்லாம் சொன்னார். மற்றும் சில விஷயங்களும் சொல்லி கடைசியாக ஹிந்தியை கட்டாய பாடமாக்க வேண்டும் என்று கூறினார்கள்.

நான் அவற்றிற்கு தனி தனியாக சமாதானம் கூறிவிட்டு கடைசியாக என் அபிப்பிராயம் கூறுகிறேன்.

இந்த விஷயத்தில் தோழர் கே.பி. பிள்ளை அரசியல் இல்லை என்றும் அரசியலை இதில் கலக்கக் கூடாது என்றும் சொல்லி விட்டு

உடனே நாம் சுயராஜ்யத்துக்கு பாடு படுகிறோம் ஆகையால் அதற்கு ஒரு பொது பாஷை வேண்டாமா என்றார். ஆகவே அவருடைய முதல் காரணமே அரசியலுக்கு ஆகவே ஹிந்தி வேண்டும் என்பதாகிறது.

சுயராஜ்யம் என்றால் என்ன?

சுயராஜ்யத்துக்கு ஹிந்தி வேண்டுமா வேண்டாமா என்பதைப் பற்றிப் பின்னால் பேசிக் கொள்ளலாம். தோழர் கே.பி. பிள்ளை தயவு செய்து சுயராஜ்யம் என்றால் என்ன என்று விளக்குவாரா? புரோகிதன் வயிற்றுப் பிழைப்புக்கு மோகஷம் என்று அவனுக்கும் புரியாமல் நமக்கும் புரியாமல் வேண்டுமென்றே அர்த்தமும் கருத்தும் அற்ற சொல்லைக் கற்பித்து நம்மை ஏய்த்து வருவது போலவே புரோகிதத்தால் பிழைக்க வகை இழந்த மற்றொரு கூட்டத்தார் சுயராஜ்யம் என்கின்ற சொல்லைக் கற்பித்து மக்களை ஏய்க்கிறார்கள். மதத்தால் மடையர்களாக்கப்பட்ட ஒரு கூட்ட நம் பாமர மக்கள் அதை நம்பி ஏமாறுவதும் மற்றொரு வயிற்றுப் பிழைப்புக்கு வேறு நல்ல வகையற்ற ஒரு கூட்ட நம் மக்கள் அதைப் பிரசாரம் செய்து வயிறு வளர்ப்பதும்லாமல் சுயராஜ்யத்துக்கு அருத்தமென்னவென்று இப்போது கேட்கிறேன். பெரியதொரு அரசியல் ஞானியென்று இந்தியா முழுவதும் பெயரெடுத்த தோழர் விஜயராகவாச்சாரியார் சமீபத்தில்தான் இதே கேள்வி கேட்டிருக்கிறார். அதுவும் “காந்தியோ நேருவோ அவங்கப் பனோ யாருமே இக்கேள்விக்கு இதுவரை பதில் சொல்ல வில்லை” என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

ஜவஹர் தகிடுதத்தம்

காங்கிரஸ் பிரசிடெண்டு தோழர் ஜவஹர்லால் கூட சுயராஜ்யத்துக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட அருத்தம் சொல்லவே இல்லை. ஆனால் அவர் சுயராஜ்யம் என்றால் ஒரு சமயத்தில் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு என்பார். மற்றொரு சமயம் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியை ஒழிப்பது என்பார். மற்றொரு சமயம் இந்தியாவை அந்நியர் ஆளப்படாது என்பார். மற்றொரு சமயம் ஜனநாயகம் என்பார். மற்றொரு சமயம் தொழிலாளர் ஆட்சி என்பார். மற்றொரு சமயம் குடியானவர் ஆட்சி என்பார். மற்றொரு சமயம் சமதர்மம் என்பார். மற்றொரு சமயம் பூரண சுயேச்சை என்பார். மற்றொரு சமயம் பட்டினியும் வேலையில்லாத் திண்டாட்டமும் ஒழிவதே என்பார். மற்றொரு சமயம் உலகப் பொது உடமை என்பார். இப்படி இன்னமும் எவ்வளவோ விதமாக வாயில் வந்தபடி சமயத்துக்குத் தக்கபடி பேசுவார்.

காந்தி பாஷ்யம்

தோழர் காந்தியாரோ சுயராஜ்யத்துக்கு அருத்தம் ஒரு சமயத்தில் ராமராஜ்யம் என்பார். மற்றொரு சமயம் வருணாச்சிரம முறையை சரிவர அமைப்பதே என்பார். மற்றொரு சமயம் என் சுயராஜ்யத்தில்

ராஜாக்களுக்கும் ஜமீன்தார்களுக்கும் இடம் உண்டு என்பார். மற்றொரு சமயம் அவரவர் சுதர்மத் தொழிலைச் செய்யச் செய்வதே என்பார். மற்றொரு சமயம் ராட்டினமே சுயராஜ்யம் என்பார். மற்றொரு சமயம் எல்லோரும் கதர் கட்டுவதே சுயராஜ்யம் என்பார். கடைசியாக சென்ற மாதத்தில் “பிரிட்டனுக்கும் இந்தியாவுக்கும் கடுகளவு மனக்கசப்பு ஏற்பட்டாலும் என் உயிரைக் கொடுத்தாவது அம்மனக்கசப்பை ஒழிப்பேன்” என்றார்.

இன்னமும் என்ன என்னமோ இந்த 20 வருஷ காலமாக பேசி வந்திருக்கிறார். மற்றபடியான “நமதருமை பாரதமாதாவின் புதல்வர்கள்” ஆன தேசபக்தர்களும் தேசிய வீரர்களும் “சுயராஜ்யத்துக்கு ஆக உடல் பொருள் ஆவியை தத்தம் செய்த”வர்களுமான குட்டித் தலைவர்களும் தொண்டர்களும் போன மாதத்தில் தான் இந்திய சக்கரவர்த்தியான பிரிட்டிஷ் அரசாக்கும் அவரது சந்ததிக்கும் அவரது ஆக்கினைக்கும் ஆட்சிக்கும் சட்டதிட்டங்களுக்கும் பக்தியாயும் விசுவாசமாயும் இருந்து கீழ்ப்படிந்து நடப்பதாக சத்தியம் செய்துகொடுத்து சர்க்கஸ் வளையத்துக்குள் ஆட்டம் போடும் சிங்கங்கள் போல் இருந்து கொண்டு அந்நிய ஆட்சி ஏஜெண்டுக்கு அடங்கி நடந்து வருகிறார்கள்.

ஆகவே சுயராஜ்யம் என்றால் என்ன என்று தோழர் கே.பி.பிள்ளை இப்பொழுதாவது சொல்லட்டும் என்று கேட்கின்றேன். அன்றியும் அடுத்த படியாக பிரிட்டிஷ் ஆட்சியையே ஒழித்துவிடுவதாலேயே சுயராஜ்யம் ஏற்பட்டுவிடும் என்று சொல்லிவிட முடியுமா? பிரஞ்சுக்காரர்கள் இந்தியாவில் ஒரு பாகம் ஆளுகிறார்கள். போர்த்துகேசியர்கள் ஒரு பாகம் ஆளுகிறார்கள். இவர்களுக்கு ஒவ்வொரு தனி தேசங்களும் இருக்கின்றன. இத்தனை பேரும் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு கை பார்க்காமல் ராட்டின ஆயுத்தத்தைக் கண்டு பயந்து கொண்டு இந்தியாவை விட்டுவிட்டு ஓடிவிடுவார்களா?

உலகப் போக்கைப் பாருங்கள்

இப்போது புகைந்து கொண்டு இருக்கும் யுத்தம் கிளம்பி முன் நடந்த உலக யுத்தமாக நடக்குமேயானால் நாம் (இந்தியா) யார் கைக்கு போவோம் என்றோ நம்மை (இந்தியாவை) எத்தனை பங்காகப்போட்டு யார் யார் எந்த எந்த மாகாணத்தை பங்குபோட்டு எடுத்து கொள்வார்கள் என்றோ சொல்லிவிடமுடியுமா? இன்று ஸ்பெயின், சைனா படும் பாட்டையும், அபிசீனியா பட்ட பாட்டையும் துருக்கி, ஈஜிபட்டு முதலியவை மகா யுத்தத்திற்குப் பிறகு பட்ட பாட்டையும் பார்க்கும்போது இந்தியா ஒரு தேசமாகுமா அதற்கு சுயராஜ்யம் வருமா? என்பது விளங்கும்.

பொது பாஷை அவசியமா?

தவிர சுயராஜ்யத்துக்கு பொது பாஷை ஒன்று வேண்டும் என்கின்ற அவசியம் என்ன?

ரஷ்யா பொதுவுடமைத் தேசம். அங்கு இன்னும் பொது பாவை இல்லை. நம் நாடு என்பது அதாவது இந்தியாவானது அந்நிய ஆட்சிக்கு முன் ராமர் ஆட்சி என்று சொன்ன காலத்திலும் 56 தேசத்துக்கும் ஒரே சக்கரவர்த்தி இருந்ததாக சொல்லப்பட்ட காலத்திலும் பொது பாவை என்று ஒன்று இருந்ததாக ஆதாரமோ சரித்திரமோ ஒன்றும் காணவில்லை.

தாய் நாடு எது?

அதற்கடுத்தாப்போல் இந்தியா நம் தாய் நாடு என்று சொல்வதற்குத்தான் ஆதாரம் என்ன இருக்கிறது? இந்தியா என்கின்ற பெயர் இந்த நாட்டுக்கு எப்போது ஏற்பட்டது? இதற்கு எல்லை என்ன? பர்மா போன வருஷம் பிரிந்துவிட்டது. அதற்கு முன் லங்கை பிரிந்து விட்டது. அதற்கு முன் மலேயா பிரிந்துவிட்டது. அதற்கு முன் நேப்பாளம் புத்தான் பிரிந்து விட்டது. அதற்குமுன் காந்தாரம் கபூல் (ஆப்கானிஸ்தானம்) பிரிந்து விட்டது. அதற்கு முன் பர்ஷியா ரஷ்யா பிரிந்துவிட்டது. இப்படியே எவ்வளவோ பிரிந்து எவ்வளவோ சேர்ந்து இருக்கிறது. இந்த நிலையில் தாய்நாடு எது? தகப்பன் நாடு எது? புராணகாலத்தில் 56 நாடுகள் இருந்ததே, அப்போது ஒரு நாட்டுக்காரன் ஒரு நாட்டை தாய் நாடு என்று கருதினானா?

இப்போதும் நேற்று சட்டசபையில் ஆந்திரர்கள் தங்களை தமிழ் நாட்டிலிருந்து பிரித்து தனி மாகாணமாக்க வேண்டுமென்கிறார்கள். மாகாண சுதந்தரம் கொடுத்து மாகாணத்திற்கு மாகாணம் சர்வ சுதந்திரமாய் தன் தன் காலிலேயே நிற்கும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டு ஐரோப்பா தேசத்தைப் போல் பாவை வாரியாக தனித்தனி நாடாகப் பிரிந்து கொண்டால் இந்தியா எப்படி எல்லோருக்கும் தாய் நாடாகும்? நேபால் நம் ஒரு ஜில்லா போல் உள்ள விஸ்தீரணம். அவர்கள் இந்தியாவை தாய் நாடென்பார்களா? சையாமில் பெரிதும் இந்த மதம் தான். அவர்கள் இந்தியாவைத் தாய் நாடென்பார்களா?

ஐரோப்பா நிலைமை என்ன?

ஐரோப்பாவில் நார்வே, ஸ்வீடன், டென்மார்க்கு, ஹாலன்ட், பெல்ஜியம், போர்த்துக்கல், கிரீஸ் ஆகிய நாடுகள் நமது நான்கு ஜில்லா, மூன்று ஜில்லா, இரண்டு ஜில்லா போன்ற விஸ்தீரணமுள்ளவை. இவர்கள் எல்லோரும் தங்கள் தங்கள் நாட்டைத் தாய் நாடு என்பார்களே ஒழிய ஐரோப்பாவை தாய் நாடென்பார்களா? ஆகவே தமிழ் நாட்டவர்கள் திராவிட மக்கள் எந்தக் காரணம் கொண்டு இந்தியாவை தாய் நாடென்று கூற வேண்டுமென்பதும் எதற்காக இந்தியா பூராவும் எப்போதும் ஒரு குடையின் கீழ் இருக்க வேண்டும் என்று ஆசைப்பட வேண்டும் என்பதும் எனக்கு விளங்கவில்லை. முதலாவது பாரத நாடு என்பதையும், நாம் எல்லாம் பாரதர்கள் என்பதையும் கூட நான் ஒப்புக்கொள்ளமுடியாது.

அடுத்தாற்போல் தோழர் பிள்ளை இந்தியாவுக்கு தாய் மொழி ஹிந்திதான் வெகுசாலமாக இருந்து வந்தது என்கிறார்.

இந்தியாவுக்கு பொது பாவை இருந்ததா?

ஹிந்தி பாவை தமிழ் நாட்டில் எப்போது இருந்தது? பம்பாயில் எப்போது இருந்தது? வங்காளத்தில் எப்போது இருந்தது? இந்தியா 56 தேசமாய் இருந்தபோது 56 பாவையின் பேரால்தானே தேசமாய் இருந்தது? அப்போதும் மொத்தத்தில் 56 பாவைகள் இருந்திருக்கும். நாளாக நாளாக ஒரு தேசத்தார் மற்றொரு தேசத்தின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தும் போதும் ஒரு வகுப்பார் மற்றொரு வகுப்பார் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தும்போதும் தான் அந்நிய பாவை புகுத்தப்பட்டு விடுகிறது. அந்த முறையிலேயே இன்று ஹிந்தியை தமிழ்நாட்டில் புகுத்தப்பார்ப்பது தமிழனல்லாத அந்நிய வகுப்பான் இன்று தமிழ் நாட்டில் ஆதிக்கம் பெற்றுவிட்டதினாலேயே ஒழிய வேறில்லை.

தோழர் பிள்ளை இந்தியா ஒரு நேஷன் என்கிறார். நேஷன் என்று ஒரு தேசத்தையோ தேச மக்களையோ சேர்த்துச் சொல்வது அதன் மதம் பாவை ஆகியவற்றைப் பொறுத்தது என்றும் சொல்லுகிறார்.

இந்தியா நேஷனா?

அப்படியானால் இந்தியா ஒரு நேஷனா? அதற்கு பாவை எது? மதம் எது? இந்தியாவில் எத்தனை மதம்? எத்தனை எத்தனை ஆச்சார அனுஷ்டானம்? முதலாவது இந்து மதம் என்பதை தமிழர்கள் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்களா? தோழர் கே.பி.பிள்ளை தன்னை இந்து என்று சொல்லுவாரானால் இந்து மத ஆதாரமாகிய வேதத்தையும் மனு தர்ம சாஸ்திரத்தையும் கீதையையும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறாரா? அதன்படி நடக்க இன்று சம்மதிக்கிறாரா? மற்றவன் நடக்கவாவது இவர் அனுமதிக்கிறாரா? இந்து மதத்தில் கே.பி. பிள்ளையின் இடம் எது? இந்து மதத்தால்தான் இந்தியா நேஷன் ஆயிற்று என்றால் அதாவது நேஷனுக்கு மதமே பிரதானம் என்றால் இஸ்லாமியருக்கும் கிறிஸ்தவருக்கும் பௌத்தருக்கும் பார்சிகளுக்கும் இந்தியா நேஷனாகுமா? எதைக்கொண்டு அவர்கள் இந்தியாவை நேஷன் என்பது? பாவையையே கொண்டு நேஷன் பிரிப்பது என்றால் மாகாணம் ஒன்றுக்கு நான்கைந்து நேஷன் ஆகிவிடாதா?

தோழர் கே.பி. பிள்ளை அவர்கள் பொது விஷயங்களில் வகுப்பு மத விஷயங்கள் புகுத்தக்கூடாது என்கிறார். அன்றியும் அது மிகவும் அற்பமான விஷயம் என்கிறார். யாருக்கு அற்பம் என்று கேட்கிறேன். நாஸ்திகனுக்கு அல்லவா மதம் வகுப்பு அற்பமாகும், அது கூடாததுமாகும்.

தலைவர்கள் கூற்று

இந்திய தலைவர் தோழர் காந்தியார் “இந்துமதத்துக்கு ஆக உயிர் வாழ்கிறேன், எனது மூச்சுகளே இந்து மதம், நானே இந்து மதமாய் இருக்கிறேன்” என்றார். முஸ்லீம் தலைவர்கள் தோழர்கள் மகமதலி ஷவுக்கத்தலி ஜின்னா ஆகியவர்கள் “நாங்கள் முதலில் முஸ்லீம் இரண்டாவது முஸ்லீம் மூன்றாவது முஸ்லீம் அப்புறம் தான் இந்தியன்” என்கிறார்கள். தோழர் ஜவஹர்லால் மதத்தையும் மத ஆதாரங்களையும் மத பழக்க வழக்கங்களையும் காப்பாற்றிக்கொடுப்பதாக உத்தரவாதம் செய்து தலைவர் பதவி பெற்று இருக்கிறார். தோழர் சத்தியமூர்த்தியார் “நான் ஜெயிலுக்குப் போனாலும் போவேனே ஒழிய நரகத்துக்கு (இந்து மதத்துக்கு விரோதமாக) போக மாட்டேன்” என்று சொல்லி இருக்கிறார்.

மிகவும் அநித்தியமான இந்த அற்ப இக (உலக) வாழ்வு என்பதற்கு ஆக நித்தியமான பர (மேல்லோக) வாழ்க்கையைக் கெடுத்துக்கொண்டு வகுப்பும் மதமும் அற்பமானது என்று எந்த யோக்கியமான ஆஸ்திகன் தான் சொல்ல முடியும். மதம் வகுப்பு அற்பம் என்று கருதி இருந்தால் ஜின்னாவுக்கும் ஜவஹர்லாலுக்கும் காந்திக்கும் ஷவுக்கதலிக்கும் ராஜ கோபாலாச்சாரிக்கும் நமக்கும் தகராறு ஏன்? இவர்கள் அயோக்கியர்களா? சுயநலக்காரர்களா? பொது வாழ்க்கையில் வயிறு வளர்ப்பவர்களா? வேறு வகையில் யோக்கியதை அற்றவர்களா? என்று யோசித்துப் பாருங்கள்.

ராமாநந்த சட்டர்ஜி சாட்சியம்

தவிர தோழர் பிள்ளை பொது பாஷை ஹிந்திதான் இருக்க வேண்டும் என்கிறார். அதுதான் அதிகம் மக்களால் பேசப்படுகிறது என்கிறார். மாடர்ன் ரிவியூ எடிட்டர் ராமானந்த சட்டர்ஜி அவர்கள் காட்டி இருக்கும் கணக்குப்படி ஹிந்தி பாஷை மெஜார்ட்டி ஜனங்களாலோ அல்லது மற்ற பாஷை பேசுகிற தனித்தனி மக்களை விட அதிகமான மக்களாலோ பேசுகிறதில்லை என்று நன்றாய் விளங்குகிறது. அந்த பாஷையைப் பற்றியும் நல்ல அபிப்பிராயம் வட நாட்டாரே பலர் சொல்லுவதில்லை. அவை எப்படியோ இருக்கட்டும்.

ஒரு பொது பாஷை தெரிந்தெடுக்க மெஜாரிட்டி பலமே போது மானதாகுமா? பாஷை எதற்கு ஆக வேண்டும்? பேசுவதற்கு மாத்திரம்தானா? புதிதாக ஒரு பாஷையை தெரிந்தெடுப்பதினால் அந்த பாஷை பழையது என்றோ வெகுபேர் பேசுகிறார்கள் என்றோ காரணம் சொல்லி தெரிந்தெடுப்பது அறிவுடைமையாகாது. அந்த பாஷையால் தேச மக்களுக்கு ஏற்படும் பயன் என்ன என்று பார்க்க வேண்டும். புது அறிவு உண்டாகுமா? ஆராய்ச்சிக்கு பயன்படுமா? முற்போக்குக்கும் நாகரிகத்துக்கும் பயன்படுமா? சீந்திருத்தத்திற்கு ஏற்றதா? என்றெல்லாம் பார்க்க வேண்டாமா? இவர்கள் சொல்லும் ஹிந்தி எதற்காக பயன்படும் தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியாரும் அதாவது

ஹிந்தியை பொது பாஷை ஆக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறவரும் அவரது சகாக்களும் “ஹிந்தி துளசிதாஸ் ராமாயணம் படிக்கலாம், சமஸ்கிருதம் சுலபத்தில் தெரிந்துகொள்ளலாம். இந்து மத சாஸ்திரம் உணரலாம்” என்றெல்லாம் சொல்லுகிறார். ஆகவே ஹிந்தி மூலம் மோட்சத்துக்கு போவதற்கு அனுகூலமாக ஆத்மார்த்த விஷயங்கள் என்பதற்கு அனுகூலமாக காரணம் சொல்லு கிறார்களே ஒழிய இந்த உலக வழிக்கு ஆன காரியம் எதுவும் ஹிந்தியில் இருப்பதாக சொல்லவே இல்லை. ராமாயணத்திலும் பாரதத்திலும் ஆகாய விமானம் இருக்கிறது. ஆனால் அது மந்திர சக்தியில் ஓடி இருக்கிறது. இங்கிலீஷில் ஆகாய விமானம் இருக்கிறது. அது யந்திர சக்தியில் ஓடுகிறது. நமக்கு எது வேண்டும்? மந்திர சக்தியா யந்திர சக்தியா?

இங்கிலீஷ் செய்த நன்மைகள்

இங்கிலீஷ் நம்மில் சராசரி 100க்கு ஒருவர் இருவரே படித்திருக் கலாம் என்றாலும் அது 35 கோடி மக்களையும் நடத்துகிறது. இந்நாட்டு மனிதன் இன்று அடைந்துள்ள மேல் நிலைக்கு இங்கிலீஷே காரணம். தோழர் கே.பி.பிள்ளை பேசிய நேஷன், தாய்நாடு, சுயராஜ்யம், பொது பாஷை என்கின்ற உணர்ச்சியை - எண்ணத்தை இங்கிலீஷ் பாஷையே கொடுத்தது. அரசனுக்கு குடிகள் கட்டுப்பட்டு நடக்க வேண்டும் என்றும் அரசனே கடவுள் என்றும் கருதி இருந்த ஹிந்தி இந்தியனை அரசன் குடிகளுக்கு கட்டுப் பட்டு நடக்க வேண்டும் என்றும் அரசன் குடிகளின் சேவகன் என்றும் இங்கிலீஷ் இந்தியாதான் கற்றுக் கொடுத்தது இன்று உலகப் பொது பாஷையாக இங்கிலீஷ் தான் கருதப்படுகிறது. அது பகுஜனங்களால் பேசப்படுகின்றது.

இந்தியா சுதந்திரம் பெற்று விட்டாலும் உலக சம்மந்தம் இல்லாமல் இந்தியா வாழ்ந்து விட முடியாது. வருங்கால உலகம் தேசத்துக்கு தேசம் நாட்டுக்கு நாடு இப்போது உள்ள தூரத்தில் இருக்காது, கூப்பிடு தூரத்தில் இருக்கப் போகிறது. ஹிந்திக்கு ஆகட்டும் வேறு இந்திய பாஷைக்கு ஆகட்டும் இனி அடுப்பங்கரையிலும் படுக்கை அறையிலும் கூட வேலை இருக்காது.

தொழிலாளிக்கும் தொழில் கருவியும் யந்திரமும் இங்கிலீஷ் பாஷையில்தான் இருக்கப் போகிறது. விவசாயிக்கும் அதுபோலவே. வியாபாரிகளுக்கும் அதுபோலவே. அரசியல் காரனுக்கும் அதுபோலவே தான். மோஷும் போகத்துக்கு மாத்திரம் தான் ஹிந்தி உதவக்கூடும். ஆனால் மோஷமும் வெகு சீக்கிரத்தில் மறைந்து விடப் போகிறது.

மற்றும் தோழர் கே.பி. பிள்ளை என்னை பொது உடைமைக்காரன் என்கின்ற முறையில் பேசுவதாக நினைத்துக்கொண்டு இந்தியாவை ரஷ்யா என்று எண்ணிக் கொண்டு பேசக்கூடாது என்று குத்தலாகப் பேசினார். இந்தியா ஏன் ரஷ்யாவாகக் கூடாது? இந்தியா ராம ராஜ்யமாக ஆகும் என்று தோழர் கே.பி. பிள்ளை கருதுகிறபோது இந்தியா ரஷ்யா ஆகும் என்று

ஏன் நான் கருதக் கூடாது? ரஷ்யாவுக்கும் இந்தியாவுக்கும் அதிகத் தூரமில்லை. 250 மைல்தான். வகுப்பும் மதமும் வெகு அற்பமானவை என்று உண்மையிலேயே இந்தியர்கள் கருதக்கூடிய நாள் வந்தால் அன்றே இந்தியா ரஷ்யா ஆகிவிடும். அது கூடாது என்பதற்கு ஆக செய்யப்படும் சூழ்ச்சிகளில் ஒன்று தான் ஹிந்தி முயற்சி என்று உறுதியாய்ச் சொல்லுவேன்.

மதராஸ் ஒரு நேஷனா?

மதராஸ் ஒரு நேஷன் அல்லவென்றும் அது தனித்து இருக்க முடியாது என்றும் தோழர் கே.பி.பிள்ளை சொன்னார். மதராஸ் ஒரு தனி நேஷனாய் இருந்தது. இன்றும் இருக்கிறது. அதுதான் திராவிடம். அதனுடைய நாகரிகம் ஆச்சார அனுஷ்டானம் வேறு. வங்காளம் பம்பாய் வேறு. இங்கிலீஷ் ஆட்சியால் இங்கிலீஷ் பாஷையால் தான் ஒன்றுக்கொன்று நேச பாவமான அறிமுகமாவது ஆகி இருக்கிறது. இங்கிலீஷ் ஆட்சியும் பாஷையும் ஒழிந்து ஹிந்தி ஆட்சியும் பாஷையும் வந்தால் அன்றே மதராசானது ஜர்மனி, இட்டாலி, பிரஞ்சு முதலிய ஏதோ ஒரு நேஷனுடன் கலந்துவிடும்.

தோழர்களே! இதுவரை நான் கே.பி. பிள்ளை பேசியதற்குச் சமாதானம் சொன்னேன். இவற்றிற்கு தோழர் கே.பி. பிள்ளை தமது மறுமொழியில் சமாதானம் கூறுவார் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

இனி பொதுவாக சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்தியா பல மதம், பல வகுப்பு, பல தனிப்பட்ட லட்சியம் கொண்ட கோரிக்கைகள் உள்ள நாடு. இது உலகில் உள்ள மற்ற நாடுகளைப் போல் மதம், அரசியல், சமூக வாழ்க்கை முதலியவைகளில் ஒரே மாதிரி லட்சியமுடையதல்ல. கண்டிப்பாய் இந்து முஸ்லீம் லட்சியமும் பார்ப்பனர் பார்ப்பனரல்லாதார் லட்சியமும் கீழ் ஜாதி மேல் ஜாதியார் லட்சியமும் வேறு வேறாகவே இருந்து வருகிறது. செல்வாக்கில்லாத லட்சியமுடையவர்களை செல்வாக்குள்ள லட்சிய முடையவர்கள் இழித்தும் பழித்தும் கூறி கேவலப்படுத்துவதாலோ கட்டுப்பாடாக உண்மையை மறைத்து பிரசாரம் செய்வதாலோ கூலிகளை ஏவிவிட்டு காலித்தனமாக நடக்கச் செய்வதாலோ எல்லோருடைய லட்சியமும் ஒன்று என்று சொல்லிவிட முடியாது.

உதாரணமாக இன்று பார்ப்பனர்கள் தங்கள் சமூகத்துக்கு என்று அனுபவித்து வரும் எந்த உரிமை - லட்சியத்தை விட்டுக்கொடுக்கத் தயாராயிருக்கிறார்கள்?

அதுபோலவே முஸ்லீம்களும் தங்கள் சமூகத்துக்கு அல்லது மார்க்கத்துக்கு என்று அனுபவித்துவரும் எந்த உரிமை உணர்ச்சியை விட்டுக் கொடுக்க தயாராய் இருக்கிறார்கள்? அதுபோலவே பார்ப்பனரல்லாதாரோ

அல்லது கீழ் ஜாதியார் என்பவர்களோ அனுபவித்து வரும் இழிவுகளையும் கொடுமைகளையும் நீக்க எந்த அளவுக்கு பார்ப்பனர்களும் மேல் ஜாதியாரும் சம்மதிக்கிறார்கள்?

மேல்நாட்டு நிலைமை

மேல் நாட்டில் இம்மாதிரியான சமூக, வகுப்பு, மார்க்கத் தொல்லை கிடையாது. குறிப்பாக நம் தென்னாட்டில் பார்ப்பனர் - பார்ப்பனர் அல்லாதார் என்கின்ற தொல்லை பல 1000க்கணக்கான வருஷங்களாய் இருந்து வந்திருக்கிறது. இன்றும் சுமார் 20 வருஷகாலமாய் பச்சையாய் வெளிப்படையாய் அரசியலிலும் உத்தியோக இயலிலும் சமுதாய இயலிலும் தலைவிரித்து ஆடி வருகிறது. ஏன் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால் இன்றைய தினம் நாம் இங்கு வாதம் செய்யும் ஹிந்தி அதில் பட்டதினாலேயாகும். ஹிந்தி பாஷையும் அதன் கலைகளும் தமிழ் நாட்டு மக்களுக்குக் குறிப்பாகப் பார்ப்பனரல்லாத ஏனைய மக்களுக்கு நேர் மாறானதாக இருக்கின்றன. இதை நான் இன்று சொல்லவில்லை.

சுயமரியாதையுடையவன் ஹிந்தியை ஆதரியான்

1921ம் வருஷம் நான் பெரிய தேசபத்தனாய், தேசிய வீரனாய் இருந்து சிறை சென்று வந்த உடனே திருப்பூரில் கூட்டப்பட்ட தமிழ் மகாண மகாநாட்டில் நான் சொல்லி இருக்கிறேன். அதாவது இன்று ஹிந்தியை தமிழ் மக்களுக்குள் புகுத்தி ஆக வேண்டும் என்றும் பலாத்காரம் செய்யும் தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் என்ன காரணத்துக்காக ஆக தமிழ் மக்கள் ஹிந்தி படிக்க வேண்டுமென்று சொன்னாரோ அந்தக் காரணமாகிய ராமாயணத்தைப் படிப்பதையும் மனுதர்மத்தை உணர்வதையும் குற்றம் என்று சொன்னதோடு அவைகளை நெருப்பில் போட்டு பொசுக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லி இருக்கிறேன். அன்று சொன்னதைப் பற்றி கவலை இல்லை. இன்று சொல்லுகிறேன். துளிசிதாஸ் ராமாயணமானாலும் சரி, வால்மீகி ராமாயணமானாலும் சரி, கம்பராமாயணமானாலும் சரி ஏதாவது ஒரு ராமாயணத்தை தோழர் கே.பி. பிள்ளை ஒப்புக்கொள்ளுகிறாரா? அதில் உள்ள தனது நிலையை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராய் இருக்கிறாரா? அல்லது இங்குள்ள யாராவது ராமாயணத்திலும் மனுதர்மத்திலும் மற்றும் ஹிந்தி புராண சாஸ்திரங்களிலும் உங்களுக்கு உள்ள நிலையை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறீர்களா? என்று கேட்கின்றேன். நான் அந்த தனிப்பட்ட புல்தகங்களில் உள்ள விஷயங்களைப் பற்றிக் கூட இப்பொழுது கேட்க வில்லை. இந்து மதம் என்பதில் இங்கு கூடியுள்ள உங்களுக்கு உள்ள நிலையை நீங்கள் ஒப்புக்கொள்ளுகிறீர்களா? அப்படி இருக்க ராமாயணமும் புராணங்களும் இந்து மத சாஸ்திரங்களும் படிக்க ஹிந்தி உதவும் என்றால் சுயமரியாதை உள்ள எவனாவது ஹிந்தி படிப்பதை ஒப்புக்கொள்ள முடியுமா?

வடநாட்டுத் தென்னாட்டு விஷயம் ஒன்றா?

மற்றும் வடநாடும் தென்னாடும் ஒரே லட்சியமுடையதாகுமா என்று உங்களைக் கேட்கின்றேன்.

வடநாட்டாரால் இதுவரை தென்னாட்டாருக்கு ஏற்பட்ட நன்மை என்ன என்று யாராவது விரல்விட்டுச் சொல்லட்டும். நம் மக்கள் ஏமாற்றப்பட நமக்கு யோக்கியதை தெரியாத வடநாட்டாரைப் பிடித்து வந்து காட்டி வஞ்சித்த தல்லாமல் தென்னாட்டுச் சமூக சமய பொருளாதார அரசியல் முதலிய விஷயங்களுக்கு வடநாடு எதில் பயன்பட்டது? நம் நாட்டுக்கு அழைத்து வரும்போது வட நாட்டவர்களை இந்திரன், சந்திரன், வீரன், சூரன், தியாகி, சத்தியவான், மகான் என்று விளம்பரம் செய்கிறார்கள். அவர்களைப் பற்றி அந்த உள்ளூர்காரர்களைக் கேட்டால் அவர்களுக்கு மிஞ்சிய மோசமான வர்கள் எந்நாட்டிலுமில்லை என்கிறார்கள்.

வடநாட்டுச் சம்பந்தம் வேண்டாம்

ஆகவே நாம் ஏமாறுவதற்குத் தான் வட நாடு உபயோகப்படுகிறது. இன்றைய அரசியலைப் பார்க்கின்ற போது எக்காரணம் கொண்டாவது எப்பாடு பட்டாவது நம் நாட்டை வடநாட்டுச் சம்பந்தத்திலிருந்து தனியாய் பிரித்துக் கொண்டால் ஒழிய நமக்கு விடுதலையோ மானமோ ஏற்படப் போவதில்லை. இன்று சிறிதாவது நமக்கு சுயமரியாதை உணர்ச்சியும் சுதந்தர உணர்ச்சியும் இருக்கிறதென்றால் அது நமது தனிப்பட்ட தமிழ் நிலை உணர்ச்சியாலேயும் ஹிந்தி படிக்காததாலேயும் தான் என்று வலிமையாய்க் கூறுவேன். நமது ரத்தத்தில் அடிமை உணர்ச்சியைப் பாய்ச்சவே இன்று பார்ப்பன ஆதிக்கம் நம்முள் பலாத்காரமாய் ஹிந்தியைப் புகுத்துவதாகும். ஹிந்தியில் அரசியல் சுதந்தர ஞானம் கிடையாது. ஹிந்தியில் பொருளாதார ஞானம் கிடையாது. ஹிந்தியில் சமுதாய சமத்துவம் இருப்பதாய்ச் சொல்லப்படுமானால் அவை இவையேயாகும். அதாவது:-

“ஒரு நாட்டு மக்களை ஆள வேண்டுமானால் அவர்களுக்கு கல்வி வாசனையும் அறிவுச் சுதந்தரமும் இல்லாமல் மடையர்களாக வைத்திரு”

“ஒரு நாட்டு மக்களை என்றும் அடக்கி ஆளவேண்டுமானால் அவர்களுக்குப் பொருளாதார உரிமை இல்லாமல் சாமி, பூதம், பிசாசு என்கின்றதான மூட நம்பிக்கையைப் புகுத்தி பயப்படுத்தி அவர்களது பொருள்களை கொள்ளையடி”

“ஒரு நாட்டு மக்களை அடக்கி மிருகங்களிலும் கேவலமாய் என்றென்றும் அடிமைப்படுத்தி ஆதிக்கம் செலுத்த வேண்டுமானால் அந்நாட்டு மக்களை ஆயிரம் சமூகமாக ஆக்கி ஒன்றுக்கொன்று உயர்வு தாழ்வு கற்பித்துச் சின்னா பின்னப்படுத்தி வை”

என்பதல்லாமல் வேறு என்ன இருக்கிறது? நான் சாணக்கிய அரசியல் தந்திரம் முதல் ஹிந்தியில் உள்ள பல அரசியல் நீதி சாஸ்திரங்களைப் பற்றியே தான் தெரிந்த வரை பேசுகிறேன். ஊரார் உழைப்பில் ஒரு சிறு சமூகம் உண்டு வாழ்வதற்கு உரியதே ஹிந்தி கலைகளாகும்.

ஹிந்தி தமிழருக்கு விஷம்

மற்றும் பாருங்கள். நம் நாட்டில் மொத்தத்தில் இன்று 100க்கு 9 பேர்களே படித்தவர்கள். இவர்களில் பார்ப்பனர்கள் 100க்கு 3 பேராய் இருந்தாலும் அவர்கள் சமூகம் பூராவும் 100க்கு 100 பேர் படித்திருக்கிறார்கள். ஆங்கிலம் கற்றவர்கள் அவர்களில் 100க்கு 50 பேர் இருக்கலாம். நம்மில் தமிழ் படித்தவர்களே 100க்கு 5, 6 பேர்தான் இருப்பார்கள். அதிலும் கிராம வாசிகளில் 100க்கு 2, 3 பேர்கள் தான் இருப்பார்கள். சில சமூகங்களில் ஒருவர் இருவரே இருப்பார்கள். பார்ப்பனர்களுக்கோ ஹிந்தி வெகு சலபமான பாஷை. ஏனெனில் பாரம்பரிய பாஷை. நமக்கு அது சலபத்தில் நுழையாத பாஷை. பார்ப்பனர் 100க்கு 77 பேர் ஹிந்தியில் பாஸ் செய்தால் நம்மில் 100க்கு 15 பேர்கள் கூட பாஸ் செய்ய முடியாது. உத்தியோகத்துக்கு ஹிந்தி ஒரு யோக்கியதையாய் வைத்து விட்டால் நம்மவர்களுக்குப் பழையபடி பங்கா இழுப்பதும் பில்லை போட்டுக் கொள்ளுவதுமான சேவக வேலைதான் கிடைக்கும். உதாரணமாக அரசியலில் பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கம் ஏற்படும் முன்பு சில படிப்புகளுக்கு டாக்டர் முதலிய பரீகைக்கு சமஸ்கிருதம் படித்திருக்க வேண்டுமென்று பார்ப்பனர்களால் சூழ்ச்சி செய்யப்பட்டு இருந்தது. அதனாலேயே பார்ப்பனரும் மலையாளிகளுமே பெரும்பான்மையாய் டாக்டர்களானார்கள். ஜஸ்டிஸ் கட்சி வந்த பிறகு பனகாலரசர் காலத்தில் சமஸ்கிருதம் படித்திருக்க வேண்டும் என்கின்ற நிபந்தனை எடுக்கப்பட்டு விட்டது. அதற்கப்புறமே பார்ப்பனரல்லாத தமிழ் மக்கள் பலர் டாக்டர்களாக முடிந்தது. அதுபோல் தான் ஹிந்தி உத்தியோக யோக்கிதையாகவும் வைத்துவிட்டால் பழையபடி நாம் கல்வியில் இன்னும் அதிகமான பிற்பட்ட வகுப்புக்காரர்களாக ஆகிவிடுவோம். கல்வி இலாகாவில் தமிழ் எவ்வளவு கேவலமாய் மதிக்கப்படுகிறது. என்று பாருங்கள் சமஸ்கிருதம் எவ்வளவு உயர்வாய் மதிக்கப்படுகிறது என்று பாருங்கள்.

தற்கால தமிழ் நிலை

மாகாண கல்லூரியில் சமஸ்கிருத போதகருக்கு மீ 350 முதல் 500 . தமிழ் போதகருக்கு அதில் பகுதி கூட இல்லை.

தமிழைத் தமிழ் நாட்டில் இதுவரை கட்டாய பாடமாக்க வில்லை. ஹிந்தி பிறக்கும் போதே கட்டாய பாடமாக்க பலாத்காரம் செய்யப்படுகிறது. “அதிகாரி வீட்டுக் கோழி முட்டை அம்மிக் கல்லை உடைக்கும்” என்று ஒருவர் சொன்னார். அதுபோல் ஆதிக்கத்தில் உள்ளவர்கள் பாஷை ஆனதால் ஹிந்தி தமிழை ஒழிக்க கட்டாய பாடமாக்கப் போகிறார்கள். ஒரு சமயம்

“10 ரூபாய் கேட்டால் 5 ரூபாயாவது வராதா?” என்கின்றது போல் எண்ணிக்கொண்டு தோழர் ஆச்சாரியார் கட்டாய பாடமென்றால் “இஷ்ட பாடமாகவாவது வைத்துத் தொலையுங்கள்” என்று தமிழ் மண்டுகள் சொல்லாதா என்றே இந்த யுக்தி செய்திருந்தாலும் செய்திருக்கலாம். எந்த பாடமாகவும் ஹிந்தி நமக்கு எதற்கு? அதற்கு ஆக செலவிடும் நேரம் பணம், ஊக்கம் எல்லாம் தேசிய நஷ்டமல்லவா என்று கேட்கின்றேன். இந்த நாட்டில் ஹிந்தி பாடமாக வைக்கப்பட்டால் தமிழர்கள் ஒழிந்தார்கள்- சுயமரியாதைக்கு குழி தோண்டப்பட்டது என்று தான் அர்த்தம். ஐஸ்டிஸ் கட்சி தலைவர்களுக்கு இதைப்பற்றி அதிக கவலை இல்லை. அவர்களில் பலர் ராமாயணத்தை பூஜிப்பவர்கள். அதைப்பற்றி நாம் இப்போது கவலைப் பட வேண்டாம். நம் தமிழ் மக்கள் இதை நன்றாய் உணரவேண்டும். அதாவது இது ஒரு நெருக்கடியான சமயம். இதில் ஏமாந்து விட்டோமேயானால் தமிழன் தாசி மகனாக தானே ஆகிவிடுவான். இப்பொழுதாவது அதற்கு என்று ஒரு ஜாதியும் ஒருநாடும் மாத்திரமிருக்கிறது. ஹிந்தி புகுந்து விட்டால் தமிழர்கள் பூராவும் பெண்கள் தாசிகளாகவும் ஆண்கள் தாசி மக்களாகவும் தாசர்களாகவும் ஆகிவிட வேண்டியதுதான். அந்த நிலை ஏற்பட்ட பிறகு நாம் இருப்பதை விட இறப்பதே மேல்.

கட்சி உணர்ச்சி வேண்டாம்

கட்சி உணர்ச்சியை இதில் விட்டு விடுங்கள். மனித சமூக சுதந்தரத் தையும் சுயமரியாதையையும் கவனியுங்கள். பார்ப்பனரல்லாத பத்திராதிபர்கள் பலர் இந்தச் சமயத்தில் தான் பார்ப்பனர்களுக்கு நல்ல பிள்ளைகளாகவும் ஹிந்தி பிரசாரம் செய்யவும் சமூக சீர்திருத்தம் என்னும் பேரால் பணம் சம்பாதிக்கவும் அலைகிறார்கள். இந்த மானங்கெட்ட மக்களை உடைய நாடு எப்படி சுதந்திரமோ சுயமரியாதையோ அடைய முடியும். இவர்களை பார்ப்பனர்கள் தேவடியாள் மக்கள் என்று ஏன் சொல்ல மாட்டார்கள்? தோழர்களே!

இன்று என் அபிப்பிராயத்தை நான் தெரிவித்தேன். அடுத்தாப் போல் பேசப் போகும் தோழர் கே.பி. பிள்ளை அவர்கள் இவற்றிற்கு சமாதானம் சொல்லுவார். பொறுமையாய் இருந்து கேட்போமாக.

கே.பி. பிள்ளை சமாதானம்

இவற்றிற்கு சமாதானம் சொல்ல வந்த தோழர் கே.பி. பிள்ளை அவர்கள் எழுந்து தனிப்பட்ட எந்த விஷயத்திற்கும் பதில் சொல்லாமல் தோழர் ஈ.வெ.ரா. எதற்கும் எதிர் பேசும் சுபாவமுடையவராக இருக்கிறார் என்றும் அதுகூடாது என்றும் மதத்திலும் கடவுளிடத்திலும் நம்பிக்கை இருப்பவர்களுக்கு இம்மாதிரி தொட்டதையெல்லாம் எதிர்த்து பேசும் புத்தியும் சுபாவமும் இருக்காது என்றும் நாம் சுயராஜ்யம்

அடைய வேண்டியதுதான் முக்கிய காரியமே ஒழிய மற்றவைகளை கவனிக்கக் கூடாது என்றும் ஆதலால் ஹிந்தி அத்தியாவசியமென்றும் பேசி உட்கார்ந்துவிட்டார்.

தலைவர் முடிவுரை

கடைசியாக தலைவர் தோழர் எ. ரத்தின சபாபதி அவர்கள் முடிவுரையாகப் பேசும் போது தோழர் ஈ.வெ.ரா பேசியவற்றிற்கு பதில் சொல்லுவதைக் கேட்க தான் வெகு ஆவலாய் இருந்ததாகவும் பதிலளிக்க எழுந்தவர் ஒன்றுக்கு கூட பதில் சொல்லாமல் ஆஸ்திக நாஸ்திகம் பேசி மழுப்பி விட்டதாகவும் இந்த இடத்தில் ஆஸ்திக நாஸ்திக பேச்சே கிளம்ப இடமில்லையென்றும் ஹிந்தியை ஆஸ்திகத் தோடு பொருத்திப் பேசுவது அதன் பலவீனத்தைத்தான் காட்டிற்றே ஒழிய வேறில்லை என்றும் தமிழர்கள் ஹிந்திக்கு பயப்படும் காரணம் சரி என்பதை இந்த ஆஸ்திக வாதம் நிரூபித்து விட்டது என்றும் ஹிந்தியில் ஆரியர் தமிழர் என்கின்ற போரும் ஆரிய மதம் தமிழ் மதம் என்கின்ற போரும் தான் புகுந்திருக்கின்றதே தவிர பொது நோக்கு ஒன்றும் இல்லை என்பது நிரூபிக்கப்பட்டு விட்டதென்றும் பேசினார்.

குறிப்பு: 19.09.1937 இல் கொல்லம்பாளையம் சாலை ‘ஆச்சி விலாஸ்’ கட்டடத்தில் தோழர் எ. இரத்தினசபாபதி அவர்கள் தலைமையில் இந்தியை தமிழ்நாட்டில் கட்டாய பாடமாக புகுத்துவது குறித்து நடைபெற்ற தர்க்க கூட்டத்தில் ஆற்றிய உரை

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 26.09.1937

காங்கரஸ் மத ஆதிக்கத்துக்கா? அரசியல் ஆதிக்கத்துக்கா?

அந்நியர்களை இந்தியாவிலிருந்து விரட்டி அடித்து விடுகிறோம் என்று வீரம் பேசி மக்களை ஏய்த்து அதிகாரப் பதவி பெற்ற மற்றொரு அந்நியராகிய பார்ப்பனர் அரசியல் ஆதிக்கம் என்பது பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு சரணாகதி அடைந்து பார்ப்பன மத ஆதிக்கத்தை பலப்படுத்திக் கொள்ளுவது தான் என்பதை கொஞ்சமும் நெஞ்சம் குடலும் அஞ்சாமல் தைரியமாய் காட்டிக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

எவ்வித அதிருப்தியையும் எதிர்ப்பையும் லக்ஷ்யம் செய்யாமல் பொது ஜன அபிப்பிராயத்தை சிறிதும் மதிக்காமல் மாகாண கவர்னரும் சர்க்கார் பெரிய அதிகாரிகளும் பெரிதும் முறையே தம் கைவசத்திலும் தம் இனத்தார் களாகவும் இருக்கிறார்கள் என்கின்ற ஆணவத்தில் “அப்படித்தான் செபவேன்” “என் இஷ்டம்” “பேசாதே” “உட்கார்” என்கின்ற இராணுவ அதிகார ஆணவத்தில் காரியத்தை நடத்துகிறார்கள்.

இன்று நம் சட்டசபையில் இருக்கும் பார்ப்பனரல்லாத அங்கத்தினர்கள் சொரணை இழந்து சுதந்தரமிழந்து மானம் கெட்டு “வார்த்தை வாரம்மா வள்ளித்தாயே” என்று சிறிதும் உயிரற்ற நடைப்பிணம் போல் இருந்து கொண்டு ஆரிய ஆட்சிச் சூழ்ச்சிக்கு ஆதரவாய் இருந்து வருகிறார்.

குறிப்பாக சரியான பொருத்தமாக சொல்ல வேண்டுமானால் இன்றைய பார்ப்பன ஆட்சி ஒரு பெரும் ஏதேச்சாதிகார அடக்கு முறை ஆட்சி போலவேதான் காணப்படுகிறது. தப்பாகவோ, சரியாகவோ ஒரு தடவை ஏதாவது ஒரு அபிப்பிராயம் ஆச்சாரியார் அவர்கள் வாயிலிருந்து வந்து விட்டால் அது எப்படிப்பட்ட அக்கிரமமானதும், கேடானதுமாக இருந்தாலும் சற்றும் புனராலோசனை செய்ய முடியாது என்ற ஆணவத்துடனே காரியங்கள் நடத்துகிறார்.

இதைப் பார்க்கின்றபோது பார்ப்பனர் ஆட்சி அவ்வளவு அக்கிரமமும் ஆணவமுமாக நடத்தக் கூடிய பலமுடையதா? அல்லது பார்ப்பனரல்லாத நம் தமிழ் மக்கள் அவ்வளவு கோழைத்தனமும் இழிதன்மையுமுடைய பூச்சித்தன்மை மக்களா? என்றுதான் குழப்பமடைய வேண்டியதாயிருக்கின்றது.

ஏன் என்றால் காங்கரஸின் பேரால் இன்று கனம் ஆச்சாரியாருக்கு பின்னால் நின்று கொண்டிருக்கும் உண்மைத் தமிழர்கள் என்றும் பரிசுத்த தமிழ் மக்கள் என்றும் பரம்பரை வீரக்குலத்தில் பிறந்தவர்கள் என்றும் வீரமும் பெருமையும் பேசிக் கொண்டிருக்கும் தோழர்கள் T.A. ராமலிங்கம் செட்டியார், T.R. தேவர், நாடிமுத்து பிள்ளை, கனம் சப்பராயன் முதலிய “குல நலமும்” செல்வமும் சிறப்பும் பெற்ற தமிழ் மக்கள் இந்த சர்வாதிகார இராணுவ ஆட்சியை எப்படிப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றுதான் கேட்க வேண்டியிருக்கிறது. இவர்களுக்கு சொந்த புத்தி இல்லையா? மான உணர்ச்சி இல்லையா? இந்த சட்டசபை மெம்பர் பதவி இவர்களுக்கு 5 வருஷகாலம் இருப்பதற்குள் இவர்கள் பின் சந்ததிக்கும் வழி வழி வம்சத்திற்கும் பேரவமானமான கெட்ட பெயரும் மாசும் நிலைத்துவிடுமே என்கின்ற அறிவு சிறிதாவது இல்லையா? மாதம் 75 ரூபாய்க் காசு இல்லாமல் பிழைக்க முடியாத கூட்டத்தில் இவர்களும் சேர்ந்தவர்களா? என்று கேட்க வேண்டி இருக்கிறது. ஆச்சாரியார் கொடுங்கோன்மை ஆட்சி செய்கிறார் என்றால் ஆச்சாரியாருக்கு பின்னால் இருந்து தாங்கிக்கொண்டிருக்கும் இந்த அம்மாஞ்சிகள் என்ன செய்கிறார்கள் என்று யாரும் கேட்கமாட்டார்களா?

பொப்பிலி ராஜா அவர்களை ஆணவக்காரர் என்றும் மக்களை மதியாதவரென்றும் கிள்ளுக்கீரை மாதிரி பேசிய இந்த வீரர்களும் சூரர்களும் அவருக்கு மேல் சாதித்து விடுவதாக வாயாளந்தவர்களும் வம்பளந்தவர்களும் இன்று நீலக்கண் பூதத்துக்கு தொங்குசலாம் போடுகிறார்களே மானமில்லையா என்றும் கேட்க வேண்டி இருக்கிறது. இவர்களை கனம் ஆச்சாரியார் மதிக்கிறாரா மனிதர்கள் என்றாவது கருதி இருக்கிறாரா என்றும் சந்தேகப்பட வேண்டி இருக்கிறது.

அய்யகோ! சாணியை மிதிக்க அகுவைப் பட்டு எட்டிக் குதித்து மலக்குழியில் விழுந்து அபிஷேகம் செய்து கொண்ட பரிசுத்தவான்களே! தமிழ்மக்கள் வீரத்துக்கும் சுதந்தர உணர்ச்சிக்கும் உங்களை உதாரணம் சொல்லுவதானால் பார்ப்பனர்கள் தமிழர்களை அனுமார் என்றும் சூத்திரர் என்றும் சண்டையில் முதுகுகொடுத்தோடிய சிறைப்படுத்திய அடிமை என்றும் தாசி மகன் என்றும் வைப்பாட்டி மக்கள் என்றும் வேதத்திலும் மனுதர்ம சாஸ்திரத்திலும் கல்லின்மேல் எழுத்துப்போல் எழுதிவைத்துக் கொண்டதை எப்படி ஒழிக்க முடியும்?

தோழர்களே! தேசத்தின் பேரால் தேசமக்களின் பிரதிநிதித்துவத்தின் பேரால் உங்களுடைய தலைவர் என்னும் பேரால் இந்த தன்னரசு ஆட்சியை நடத்துவதை நீங்கள் சம்மதிக்கிறீர்களா என்று அவர்களைக் கேட்க வேண்டி இருக்கிறது.

தமிழுக்கு அத்தாரிட்டி நான் தான் என்றும் தமிழைக் காப்பவன் நான் என்றும் தமிழ்ச் சங்கங்களில் உரிமை கொண்ட தமிழறிஞரே! தோழர் T.A. ராமலிங்கம் செட்டியார் அவர்களே! ஹிந்தி தமிழ் மக்களுக்கு கட்டாய

பாடமாக்க வேண்டும் என்று ஒரு பார்ப்பனர் சொல்லும் போதும் முரசுடிக்கும் போதும் நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள் என்று கேட்க வேண்டியிருக்கிறது.

உம் அருமை வாழ்க்கைத் துணைவியை இழந்தீர். உம் அருமைச் செல்வமான மகனை இழந்தீர். ஹிந்தி சட்ட சபை மெம்பர் பதவியை துச்சமாய்க் கருதி உமது கருத்தை வெளியிட உமக்கு தெரியமில்லையல்லவா? ஹிந்தி கட்டாயமாகக் கூடாது என்று சொன்னால் உமக்கு என்ன ஆபத்து வந்து விடும்? என்றும் அப்படியே தேவரே! பொப்பிலி அரசரை வைவதற்கு உமது நாக்கு எவ்வளவு சுலபமாகச் சுழன்றது? அதைப் பார்த்த பார்ப்பனர் உமது வீரத்தை எவ்வளவு மெச்சி உமது குறுகக் கத்தரித்த குடுமிக்கு பூச் சத்தினார்கள்? இன்று உம்மை பாதாளத்தில் அழுத்திவிட்டு உம்மீது போட பாராங்கல்லையும் தூக்கிக்கொண்டு இருக்கின்ற போதும் உமக்கு மான உணர்ச்சியும் சுதந்தர உணர்ச்சியும் வரவில்லையானால் இனி எப்போது தான் அதைப் பார்க்கும் பேறு நமக்கு கிடைக்கப் போகிறது? தோழர்களே! இது என்ன ஊரா, பாழா? கேள்வி கேப்பாடு இல்லாத கத்தரிக்காய்ப் பட்டணமா என்று கூட உங்களால் யோசிக்க முடியவில்லையா? கனம் ஆச்சாரியார் செய்வது, நாளைக்கு பிறகு நீங்கள் யார் முகத்தில் விழிக்கப் போகிறீர்கள்? என்றும் கேட்க வேண்டியிருக்கிறது.

இந்த மந்திரிகள் பதவி இனி எத்தனை நாளைக்கு நிற்கப் போகிறது? ஒரு மயிர்க்கால் அளவுதான் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. எந்த வினாடியில் அறுந்து விழுக்கப்போகிறதோ தெரியவில்லை. இந்த அற்ப ஆயுளுக்கு இவ்வளவு பெரிய மானத்தை விற்பதா என்று யோசித்துப்பாருங்கள் என்றும் அழுகினதின் மேல் நாய் மலம் இட்டதுபோல் ஹிந்தியை புகுத்தித் தான் தீருவேன் என்றது மாத்திரமல்லாமல் தேசிய கீதம் என்று வந்தே மாதர பாட்டைச் சொல்லி அரசியல் கூட்டத்தில் பிரார்த்தனை செய்வது யோக்கியமா என்று சிந்தித்துப் பார்த்தீர்களா? என்றும் அவர்களை கேட்க மனம் துடிக்கிறது.

வந்தேமாதரப் பாட்டு

நிற்க, வந்தேமாதரப் பாட்டு ஆரியர் மதத்தைக் காப்பதாக கூறும் கருத்தடங்கியதே தவிர பொதுவாக தேச ஆட்சியையோ சுதந்தரத்தையோ சமத்துவத்தையோ பொறுத்தது என்று யாராவது சொல்ல முடியுமா?

அப்பாட்டு ஏற்பட்ட சந்தர்ப்பம் எது என்றால் வங்காளத்தில் முஸ்லீம்கள் வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவ கிளர்ச்சி செய்த போது அதை ஒழிக்க முஸ்லீம்களை நசுக்க மக்களுக்கு முஸ்லீம்கள் மீது விரோதமான உணர்ச்சி ஏற்படும்படியாகப் பாடின பாட்டாகும்.

அதாவது அப்பாட்டு ஆநந்த மடம் என்கின்ற ஒரு நாவலில் வருகிறது. இதைப்பற்றி 4-9-37 “விடுதலை” தலையங்கத்தில் விவரமாய் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

அப்படி இருக்க அப்பாடலை சட்ட சபை கூடும்போதெல்லாம் தினம் தினம் பாடுவது என்றால் அதன் கருத்து என்ன? இந்நாட்டில் பார்ப்பனரல்லாதார் தங்கள் சமூகத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள உரிமை கேட்பதற்காக அச்சமுகமே என்றென்றும் மானமும் சுதந்தரமும் இல்லாமல் அடிமைப்பட்டுக் கிடக்க இன்று பார்ப்பனர் சூழ்ச்சி செய்வது போலவே முஸ்லீம்களையும் ஒழிக்கச் செய்யும் சூழ்ச்சி தானே அப்பாட்டை அரசியல் மன்றத்தில் பாட வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்வது? அப்படி இல்லை என்று யாராவது சொல்லுவதானால் முஸ்லீம்கள் பெரும்பான்மையாய் அப்பாட்டு பாடக்கூடாது என்று கட்டுப்பாடாய் சொல்லும்போதும் காங்கிரஸ் தலைவர் தோழர் ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் முஸ்லீம்கள் விழித்துக்கொண்டதை அறிந்து அப்பாட்டை தேசியப் பாட்டாகக் கொள்ளக் கூடாது என்று சொன்ன பிறகும் அப்பாட்டை அரசியல் மன்றத்தில் பாடுவதென்றால் இன்றைய அரசியல் மன்றம் அரசியல் மன்றமா? ஆரிய இயல் ஆதிக்க மன்றமா? என்று கேட்கின்றோம்.

23.9.37ந் தேதி சென்னை அரசியல் மன்றமாகிய சட்ட சபையில் சபை ஆரம்பமான உடன் அந்த வந்தே மாதரப் பாட்டைப் பாடும்போது முஸ்லீமான தோழர் லால்ஜான் சாயபு அவர்கள் இப்பாட்டு தேசியப் பாட்டாகுமா என்று ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சினை கிளப்பியதற்கு ஆக அவருடைய கதி மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டிய அளவுக்கு வந்து விட்டது. கடசியாக தோழர் மாஜி மேயர் அமீத்கான் சாயபு அவர்கள் உதவிக்கு வந்த உடன் தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் தந்திரமாய் அடக்கி “மன்னிப்புக் கேட்க வேண்டியதில்லை. ஒழுங்குப்பிரச்சினையை வாபீஸ் வாங்கிக் கொண்டால் போதும்” என்று சொல்ல, கடசியாக தோழர் லால்ஜான் சாயபு பாடு “உடம்பு வேண்டாம் கையை விட்டால் போதும்” என்ற நிலைக்கு வந்து அப்பிரச்சினையை வாபீஸ் வாங்கிக் கொண்டு “நான் தப்பித்தேன் எங்கள் அப்பன் தப்பித்தார்” என்று ஓடி விட்டார். ஆகவே பார்ப்பன ஆதிக்கம் தலைவிரித்து ஆடுகின்றது என்பதற்கு வேறு என்ன உதாரணம் வேண்டும்? வந்தேமாதரப் பாட்டை தமிழர்கள் கேட்பதும் அது பாடும் போது எழுந்து நிற்பதும் ஒரு பெரிய மானக்கேடான காரியமாகும். சட்ட சபையில் உள்ள தமிழர்தான் ஒரு சமயம் மனுதர்மத்துக்கு இசையக் கூடிய யோக்கியதையை அடைந்து விட்டார்களோ என்றாலும் முஸ்லீம் வீரர்களும் கிறிஸ்தவ குரர்களும் எப்படி கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதும் அப்பாட்டு பாடும்போது எப்படி எழுந்து நிற்கிறார்கள் என்பதும் நமக்கு சிறிதும் விளங்கவில்லை. சிற்சில சமயங்களில் “குடி அரசு” மதக் கொள்கை பற்றியும் தெய்வக்கொள்கை பற்றியும் எழுதும்போதும் சுயமரியாதை இயக்கத்தில் பேசும் போதும் சில முஸ்லீம்களுக்கும் சில கிறிஸ்தவர்களுக்கும் பொத்துக் கொண்டு வந்துவிடுகிறது மத அபிமானம்.

இன்று பார்ப்பனர்கள் இவர்களது மத அஸ்திவாரத்தில் கையை வைத்து ஆட்டி “எழுந்து நில” “தலை வணங்கு” “இல்லாவிட்டால்

வெளியில் போனதற்கு மன்னிப்புக் கேள்'' என்று உதைக்கும் போது எங்கும் எதுவும் பொத்துக்கொள்ளாத மாதிரியில் அவர்களது தோல் அவ்வளவு மந்தமாகி விடுகிறது. மதத்துக்கு ஆக உயிர் விடுவதும் மதமே பிரதானம் என்பதும் இச்சமயத்தில் இக்கூட்டத்தாருக்கு எங்கு போய்விடுகிறது?

உண்மையிலேயே இந்த நாட்டை மாத்திரமல்லாமல் இந்த உலகத்தையே இப்படிப் பிரித்து வைத்து மனிதனுக்கு மனிதனை வைரியாக்கி மக்களை என்றும் திருப்தியில்லாமலும் கவலையுடனும் தொல்லை யடையச் செய்வதற்குக் காரணம் இவ்வளவு மதங்கள் இருப்பது தான் என்பது நமது அபிப்பிராயம்.

இவை - இவ்வளவு மதங்களும் ஒன்று பட்டு பகுத்தறிவுக்கு ஏற்றதாயும் சிறிதும் மூட நம்பிக்கைக்கு இடம் கொடாததாயும் மக்களை அன்பு நிலையில் அந்நியோன்யமாய் சகல துறையிலும் சமத்துவமாகவும் மானத்துடனும் நடத்துவதாகவும் உள்ள ஒரு மதமோ கொள்கையோ ஒன்று இருந்தால் அதை நாம் ஆக்ஷேபிக்கப் போவதில்லை. அதில் கடவுள் இருந்தாலும் சரி, கல் இருந்தாலும் சரி, அப்படி இல்லாத வரை அதற்கு மாறான சகல மதங்களையும் கொள்கைகளையும் ஒழிக்க வேண்டுமென்பது தான் நமதபிப்பிராயம். ஆனால் கொஞ்சமாவது சுதந்தர உணர்ச்சியோ சமத்துவ உணர்ச்சியோ, பகுத்தறிவு உணர்ச்சியோ இருப்பதாய்ச் சொல்லிக் கொள்ளும் மதங்களைக்கூட சிறிதும் தலையெடுக்க விடாமல் அழுத்தி அடியோடு முட்டாள்தனமானதும் சூழ்ச்சி நிரம்பியதும் சிறிதும் சம நோக்குக்கு இடமில்லாததுமான ஒரு மதம் ஆதிக்கம் செலுத்த ஆட்டம் போடுமானால் மற்ற மக்களுக்கு வீரமோ மானமோ இருக்கின்றதா என்று தான் கேட்க வேண்டி இருக்கிறது.

பெரும்பாலான கிறிஸ்தவர்கள் சமீபத்தில் இந்துக்களாய் இருந்து காரியத்துக்கு கிறிஸ்தவர்கள் ஆனதால் அவர்களுக்கு மதம் வேஷத்துக்கும் உத்தியோகம் கேட்பதற்கும் ஆகிய காரியத்துக்குத்தான் அதிகம் வேண்டி யிருக்கும். அப்படிப்பட்டவர்கள் சமயம் நேர்ந்த போது மதத்தைவிட தேசம் பெரிது என்று சொல்லி தப்பித்துக்கொள்வார்கள். ஒட்டு வேண்டியபோது தேசத்தைவிட மதம் பெரிது என்று அடக்குமுறைக்கு விண்ணப்பம் போடுவார்கள். ஆனால் முஸ்லீம்கள் மதத்துக்காக வாழ்கின்றோம் என்றும் தங்கள் மதமே உண்மையான பகுத்தறிவு மதம் என்றும் கூப்பாடு போடு கிறவர்கள். விக்ரிக வணக்கப் பாட்டுக்கு - முஸ்லீம் சமூக உணர்ச்சிக்கும் சமூக வாழ்வுக்கும் விரோதமான பாட்டுக்கு எப்படி எழுந்து நின்று காது கொடுத்து தலை வணங்குகிறார்கள் என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை.

ஆகவே பொது ஜனங்கள் பார்ப்பனரல்லாத தமிழ் மக்களும் முஸ்லீம்களும் கிறிஸ்தவர்களும் ஹிந்தி எதிர்ப்புக்கும் வந்தேமாதரப் பாட்டு பிரார்த்தனை பஹிஷ்காரத்துக்கும் தொண்டாற்றி துணை புரிந்து வெற்றி பெற முயல வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறோம்.

அப்படிச் செய்ய நமக்கு உரிமை உண்டு என்றும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம். ஏனெனில் ஆரியக்கடவுள்கள் கோவில்களில் தமிழர் களின் பிரார்த்தனையை தமிழ் பாட்டுகளில் சொல்லும்போது அதாவது தேவாரம் முதலியவை பாடும்போது பார்ப்பனர்கள் அதன் கருத்தைக்கூட கவனியாமல் சூத்திர பாஷையை காதில் கேட்பதே பாவம் என்று கருதி அவற்றைத் தடுக்க கோர்ட்டுகளுக்குப் போய் நியாயம் பெற ஆசைப்படும் போது தங்களது பாஷையை மற்றவர்களுக்கு கட்டாயமாக புகுத்தவும் மற்றவர்கள் பாஷை, மற்றவர்கள் மத ஆதிக்கப் பாட்டு ஆகிய பிரார்த்தனைக்கு எழுந்து நின்று தலை வணங்கவும் நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டால் மற்றவர்களுக்குள்ள மான உணர்ச்சியை காட்டிக்கொள்ளுவதில் ஒன்றும் பாவம் இல்லை.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 26.09.1937

சட்டசபை நாடகம்

சரணாகதி மந்திரிகளின் சட்டசபை நாடகம் ஒன்று முடிந்து விட்டது. நடந்தது என்ன என்று பார்ப்போமானால், தேசியக் கொடி சட்டசபை மண்டபத்தில் பறக்க விடப்படவில்லை.

காங்கரஸ் கொடியை தேசியக் கொடி என்று ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று கவர்னர் நிராகரித்து விட்டதைப்பற்றி காங்கரஸ்காரர்கள் மூச்சுப் பேச்சு காட்டவில்லை. ஆனால் வேறு என்ன காரியம் செய்தார்கள் என்றால் சட்ட சபையில் வந்தேமாதரப் பாட்டு பாடினார்கள். ஏன் சர்க்காரிடம் காங்கரஸ் ஜபம் சாயவில்லை? சரணாகதி அடைந்து ஏற்ற மந்திரி பதவி ஆனதால் சர்க்கார் சம்மந்தமான காரியங்களில் வால்தனம் காட்டினால் பிரிட்டிஷ் கத்தரிக் கோல் வாலைக் கத்திரித்துவிடும் ஆதலால் சர்க்காரிடம் வாலை அடக்கிக் கொண்டு மற்ற “சகோதர” மக்களிடம் மாத்திரம் வாலைக் காட்ட முடிந்தது.

வந்தேமாதரம்

வந்தேமாதரப் பாட்டானது வகுப்பு துவேஷமும் வகுப்புக் குரோதமும் வகுப்புப் போருமான பிரார்த்தனைப்பாட்டு. உதாரணமாக ஆரியர் வேதம் எப்படி “கருப்பர்களைக்” கொல்லவேண்டும், “கருப்பர்களை” அழிக்கவேண்டும், “கருப்பர்களை” பட்டினி போட்டு வதைக்க வேண்டும், “கருப்பர்களை” எங்களுக்கு அடிமையாக்கித் தரவேண்டும், “கருப்பர்கள்” நெய்விட்டு சாப்பிடுகிறார்களே, “கருப்பர்கள்” எங்களை மதிப்பதில்லையே, “கருப்பர்கள்” மீது இடி விழும்படி செய்ய மாட்டாயா? என்பது ஆக ஆரியக் கடவுள்களை பிரார்த்திப்பதை முக்கிய பாகமாக கொண்டிருக்கிறதோ அது போலவே தான் இந்துக்கள் வங்காளத்தில் முஸ்லீம்களை அழிப்பதற்காக பிரார்த்தனை செய்யும் பாட்டாகும்.

இந்தப் பாட்டானது, தென்னாட்டில் பார்ப்பனரல்லாதார் வகுப்பு வாரி உரிமை கேட்டவுடன் பார்ப்பனர்கள் எப்படி பார்ப்பனரல்லாதாரை அசுரர்கள் என்றும் தேசத்துரோகிகள் என்றும் ராக்ஷதர்கள் என்றும் வைது விஷமப்பிரசாரம் செய்து பார்ப்பனரல்லாத மக்கள் மீது பாமர மக்களுக்கு துவேஷமும் குரோதமும் உண்டாகும்படி “தேசிய” பிரார்த்தனை செய்து தொல்லைப் படுத்துகிறார்களோ அது போல் வங்காள முஸ்லீம்கள் தங்கள் சமூகத்துக்கு வகுப்புவாரி உரிமை கேட்ட காலத்தில் வங்காள பாமர மக்களை முஸ்லீம்களுக்கு விரோதமாக்கி தொல்லையும் துன்பமும்

விளைவிக்க ஏற்படுத்தப்பட்ட பிரார்த்தனைப் பாட்டு என்பது பல ஆதாரங்களாலும் அப்பாட்டின் பிறப்பு வளர்ப்பினாலும் கருத்தினாலும் நன்றாய் விளங்கும். இந்த முடிவை இதுவரை எந்தக் காங்கரஸ் வாதியும், காங்கரஸ் தலைவரும் மறுக்கவே இல்லை. தற்கால எல்லா இந்திய காங்கரஸ் தலைவரான ஜவஹர்லால் அவர்களும் வந்தேமாதரப் பாட்டானது தேசியப் பாட்டாகாது என்று சொல்லிவிட்டார்.

இப்பாட்டை சட்ட சபையில் அரசியல் மன்றங்களில் பாடுவதினால் முஸ்லீம்களுக்கு ஆத்திரமும், மனவேதனையும் உண்டாவதில் நமக்கு ஆச்சரியமில்லை. ஆனால் அங்குள்ள பார்ப்பனரல்லாத உண்மைத் தமிழ் மக்களுக்கு ஆத்திரம் வராததுதான் நமக்கு ஆச்சரியமாய் இருந்தது.

பொய் விளம்பரம்

இந்நிலையில் சட்டசபையில் ஒரு முஸ்லீம் அப்பாட்டின் கருத்தை விளக்கி அது தமது சுயமரியாதைக்கும் மார்க்கத் தத்துவத்துக்கும் விரோதமாய் இருக்கிறது என்று சொன்ன பாவத்துக்குக் காங்கரஸ் பார்ப்பனர்கள் அம்முஸ்லீம் M.L.A.யை மன்னிப்புக் கேட்க வேண்டும் என்று கட்டளை யிட்டுவிட்டார்கள். கடைசியாகக் காரியம் மிஞ்சிவிடுமென்று தெரிந்தபிறகே மன்னிப்பைக் கட்டாயப்படுத்தாமல் தன் குறையைத் தெரிவித்துக் கொண்டதை வாப்பஸ் வாங்கிக் கொள்ள கட்டாயப்படுத்தி விட்டு பத்திரிக்கைகளில் அந்த முஸ்லீம் மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டதாக விளம்பரப்படுத்தி விட்டார்கள். இதைப்பற்றி சென்றவாரமும் குறிப்பிட்டிருந்தோம்.

இவ்வளவு ஏற்பட்டபிறகும் மறுபடியும் சட்ட சபையில் அப்பாட்டுப் பாடப்பட்டிருக்கிறது. இது முஸ்லீம்களின் சுயமரியாதை எவ்வளவு என்பதையும் முஸ்லீம்கள் மார்க்கத்துக்கு ஆக உயிர் வாழுகின்றோம் என்று சொல்லுவதில் எவ்வளவு உண்மை இருக்கிறது என்பதையும் ஒருபுறம் காட்டினாலும் பார்ப்பனர்களின் அஹம்பாவமும், ஆணவமும் எவ்வளவு என்பதையும் காட்டுவதாகும்.

ஸ்தல ஸ்தாபன சட்டம்

இனி அடுத்தாப்போல் அவர்களது நாடகம் ஸ்தல ஸ்தாபன சட்ட திட்டங்களில் கைவைக்கப்பட்டதாகும்.

முனிசிபாலிட்டிகளின் தேர்தல்கள் இம்மாதத்திற்குள் நடந்திருக்க வேண்டியவைகளை நிறுத்திக் கொண்டார்கள். அதன் காரணம் காங்கரஸ் காரர்கள் மந்திரி பதவி வகித்த 30 நாள்களில் அவர்களது யோக்கியதை இன்னது என்று மக்களுக்கு விளங்கி பொது மக்கள் அவர்களை வெறுக்கத் தொடங்கிவிட்டதால் இப்போது தேர்தல் நடந்தால் காங்கரஸுக்கு வெற்றி கிடைக்கமாட்டாது என்று கருதி தங்கள் வெற்றிக்கு வேண்டிய சவுகரியம் செய்து கொள்ளும் பொருட்டு தங்கள் இஷ்டப்படி ஓட்டர்களை

உண்டாக்கிக் கொள்ள தந்திரம் செய்யவே தேர்தலை ஒத்திப்போட்டுக் கொண்டார்கள். மற்றும் ஜில்லா போர்டு விஷயங்களிலும் தங்களுக்கு அனுசூலமில்லாத ஜில்லா போர்டுகளை அழித்துவிடவும் அழிக்க முடியாத ஜில்லா போர்டு ஏதாவது இருந்தால் அதில் எதிரிக்குள்ள மெஜாரிட்டி பலத்தை குறைக்க நாமிநேஷன்களை எடுத்துவிடவுமான சூழ்ச்சி செய்திருக்கிறார்கள். ஜில்லா போர்டுகளையும் முனிசிபாலிட்டிகளையும் அடியோடு எடுத்துவிட்டு சர்க்காரார் நேர் நிர்வாகத்தில் வைத்துக் கொள்ளுவதில் நமக்கு சிறிதும் ஆசைபணை இல்லை. ஏனெனில் நம் பாமர மக்களுக்கு அரசியல் ஞானம் சரியானபடி புகுத்தப்படவில்லை.

நாம் ஜனநாயகம் என்று சொல்வதெல்லாம் ஏமாற்று நாயகமாகவும் பித்தலாட்ட நாயகமாகவும் இருந்து வருகிறது. ஆதலால் ஜில்லாபோர்டு முனிசிபாலிட்டி என்பவைகளின் நிர்வாகம், நடத்தை, தேர்தல் என்பவைகள் மனிதன் அயோக்கியத்தனமும், சுயநலமும், பொய்யும், பித்தலாட்டமும், திருட்டும், பழிவாங்கும் தன்மையும் கற்றுக்கொள்ளும் இடம் என்றும் ஏன்? கட்டாய பாடமாகக் கற்றுக்கொடுக்கும் இடம் என்றும் வன்மையாய் அழுத்திக் கூறுவோம். அப்படிப்பட்ட ஸ்தாபனங்களை எடுத்து விடுவதில் நமக்கு கவலையில்லை என்பதோடு மகிழ்ச்சியும் அடைவோம். அந்தப்படிக்கு எடுத்துவிடாமல் அந்த ஸ்தாபனங்களை ஒரு கட்சியாரிடம் இருப்பதைப் பிடுங்கி மற்றொரு கட்சியாரிடம் ஒப்புவிப்பதற்கு என்று இம்மாதிரியான இழிவான காரியம் செய்வது எப்படி யோக்கியப் பொறுப்பான காரியமாகும்?

ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் செய்த ஒவ்வொரு சிறு காரியத்தையும் அதிகார துஷ்பிரயோகம் என்றும் கட்சி நலத்துக்கு செய்யும் அக்கிரமமான காரியம் என்றும் கூப்பாடு போட்ட இப்பார்ப்பனர்கள் தாங்கள் பதவி அடைந்த உடன் இம்மாதிரியான காரியம் செய்ய வேண்டிய அவசியமென்ன என்று கேட்கிறோம். ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் கட்சி பலத்துக்கு ஆக என்று அனாவசியமாக எவ்வித நாமிநேஷனும் செய்யவில்லை. தாலுகாபோர்டுகளை எடுக்கும் போதே ஜில்லா போர்டுகளைப் பிரிப்பதன் மூலம் நிர்வாகம் சுலபமாக்கிக் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஜில்லாபோர்டு சட்டம் செய்யும்பொழுதே சிறுபான்மை - பிற்பட்ட முதலாகிய சகல வகுப்புகளுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கப்படும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி கொடுபடுவதற்கும் ஒரு விகிதம் குறித்திருக்கிறார்கள். அதனாலேயே தான் ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் ஜில்லாபோர்டுகளைப் பிரித்ததும் பிரித்த போர்டுகளில் பிரதிநிதித்துவமில்லாத வகுப்புகளுக்கு மாத்திரம் நாமிநேஷன் (நியமனங்கள்) கொடுக்கப்பட்டதுமாகும். அந்தப்படி பிரித்ததிலும், நாமி நேஷன்கள் கொடுக்கப்பட்டதிலும் குறிப்பிட்ட கொள்கைகளுக்கு விரோதமாக காரியங்கள் ஏதாவது இருந்தால் அவற்றைக் குஷாலாக மாற்றலாம். அம்மாற்றத்தை குறை கூற நாம் முன்வரவில்லை. அப்படிக்கில்லாமல்

ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் செய்ததை மாற்றவேண்டும் என்றும் அக்கட்சியார் வசம் இருக்கும் ஸ்தாபனங்களை அழித்து ஒழிக்கவேண்டும் என்றும் அவர்கள் கொடுத்த நியமனங்களை அழித்துவிட்டு தங்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்றும் கருதி இம்மாதிரி மூர்க்கத்தனமும் முரட்டுத் தனமுமான காரியங்களைச் செய்வதென்றால் அது கொடுங்கோல் ஆட்சி யாகாதா என்று கேள்கின்றோம்.

ஸ்தல ஸ்தாபன சுயாட்சி சுயராஜ்யத்தின் முதல் படி என்று சொல்லப் படுகிற நிலையில் ஏற்பட்டதாகும். சுயராஜ்யத்தின் முதல் படியே தாங்களே பொது ஜனப்பிரதிநிதிகள் என்று சொல்லிக் கொள்ளும் காங்கரஸ்காரர்கள் நடத்தும் யோக்கியதை இவ்வண்ணமிருக்குமானால் இனி இதே காங்கரஸ் காரர்கள் பூரண சுயராஜ்யமடைந்து நிர்வகிப்பார்களேயானால் அது எப்படி இருக்கும் என்பதை சற்று உருவகப்படுத்திப் பார்க்கும்படி பொது ஜனங்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

மதுவிலக்கு

அடுத்தாற் போல் மதுவிலக்கு நாடகத்தை எடுத்துக் கொள்வோம்.

ஒரு ஜில்லாவில் பூரண மது விலக்கு பரீட்சை செய்யப்படுகிறது.

மதுபானக்கெடுதல் ஒழிய வேண்டும் என்பதில் நாம் யாரையும் விட சிறிதும் பிற்பட்டிருக்கவில்லை. அதற்கு ஆக எவ்விதத் தியாகம் செய்யவும் பயப்படவில்லை. ஆனால் மதுபானக் கெடுதல்களை ஒழிக்கும் முயற்சி நாணையமானதாக - யோக்கியமானதாக - உண்மையானதாக இருக்க வேண்டும்.

இன்று காங்கரஸ்காரர்கள் செய்யும் மதுவிலக்கு முயற்சியில் நாணையமோ யோக்கியமோ உண்மையோ சிறிதும் கிடையாது என்பதோடு இது வெற்றி பெறுவதும் அசாத்தியமேயாகும் என்கிறோம்.

காங்கரஸ்காரர்களே மதுபானத்தை ஒரு நாளில் ஒழிக்க முடியாது என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்போது சேலம் ஜில்லாவில் மதுவிலக்கு ஒரே நாளில் அதாவது செப்டம்பர் “ஒண்ணாந் தேதியில் ஒழிக்கப்பட்டிருக்கிறது”. இது எப்படி அனுபவத்திற்கு ஏற்ற காரியம் என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை. நாம் இப்பொழுது ஒன்று கூறுகின்றோம். ஒவ்வொருவரும் அதை முடிந்து வைத்துக்கொள்ள விரும்புகிறோம்.

அதாவது சேலம் ஜில்லாவில் உள்ள தொழிலாளிகள், குடிப் பழக்கமுள்ள ஏழை முதல் பணக்காரர் வரையில் உள்ள குடிகாரர்கள் ஆகியவர்கள் கண்டிப்பாய் வேறு ஜில்லாக்களுக்கு குடி போய்விடுவார்கள் அல்லது அந்த ஜில்லா எல்லைக்கு குடி வந்து விடுகிறார்கள். இந்த இரண்டும் செய்ய இயலாதவர்கள் குடி கிடைக்கும் “புண்ணிய ஷேத்திரங்களுக்கு” அடிக்கடி யாத்திரைப் புறப்பட்டு பொருளாதாரத்தில் நசித்துப் போவார்கள்.

மனிதர்களுடைய மனோதத்துவம் (Psychology) உணர்ந்தவர்கள் யாரும் இம்மாதிரி முட்டாள்தனமான காரியத்தைச் செய்யத் துணியவே மாட்டார்கள்.

பணக்காரக் குடிகாரனானாலும் சரி, தொழிலாளி குடிகாரனானாலும் சரி குடிப்பது என்பது சரியாகவோ, தப்பாகவோ மதத்திலும், சமூகத்திலும், தொழிலிலும் அனுமதிக்கப்பட்டுத் தாராளமாய் இடம் கொடுக்கப்பட்டு நித்தியனுபவத்தில் பழகி அனுபவித்து வரும் காரியமாகிவிட்டது. அதுகளை கவனியாமல் நாம் இன்று அதைத் திடீரென்று தடுக்கின்றோம். குடி தடுக்கப்பட வேண்டியது என்பது குடியை வெறுப்பவர்களுடைய இன்றைய உணர்ச்சி. இவ்வுணர்ச்சி ஞாயமாகவும் இருக்கலாம் அல்லது அது சம்மந்தமான அனுபவ ஞானமில்லாமலும் இருக்கலாம்.

குடி மனிதனுக்குள் ஒரு இன்பத்தையும், சாந்தியையும், ஒரு விதமான கௌரவத்தையும் குறிக்கொண்டு புகுத்தப்பட்ட காரியமாகும். இதற்கு பார்ப்பன மத ஆதாரங்களே போதிய ருஜுவாகும்.

கடவுள்கள், ரிஷிகள், முனிவர்கள், மகான்கள், பெண்கள், பதிவிரதா பெண்கள், சாதாரண பெண்கள், ராமன், கிருஷ்ணன் முதலிய தெய்வீக அவதாரங்கள் கற்பிக்கப்பட்டவர்கள் வரை மதுவருந்தி இருக்கிறார்கள். பிதுர்க்களை திருப்திப்படுத்தவும்- மகிழ்விக்கவும் கூட மது அவசியமாக்கப் பட்டிருக்கிறது. இவைகள் தப்பிதம் என்று சொல்லப்பட்டாலும், அல்லது பொய் என்று சொல்லப்பட்டாலும் பொதுவாக மது அருந்துவதையே குற்றம் என்று சொல்லி விட முடியாது. கெடுதி உண்டாகும் படியானதும் பொருளாதாரத்திலும் அறிவியலிலும் கேடுவிளைவிக்கும் படியானதுமான மதுபானமே இன்று விலக்கப்பட வேண்டியதாகும். அதைத்தான் நாம் மதுவிலக்கு என்பதே ஒழிய மதுவையே அடியோடு எப்போதும் யாரும் வெறுக்கவில்லை.

மதுபான விஷயமாய் வெள்ளையர்களுக்கு அளிக்கும் சலுகை இந்தியர்களுக்கு அடியோடு கூடாது என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது.

மதுபானத்தால் பொருளாதாரக்கேடு ஏற்படுவதும் அறிவுக்கேடு ஏற்படுவதும் செயற்கையாலேயே ஒழிய இயற்கையால் அல்ல என்று சொல்லுவோம்.

அதாவது ஒரு சின்னப் படி கள்ளு கால் அணாவிற்கு கிடைக்கும் படியானதை சர்க்கார் அதன் அவசியத்தையும் மக்களின் அறிவீனத்தையும் உணர்ந்து அதன் மூலம் பெரும் பொருள் தேடுவதற்கு ஆக தாங்களே அந்த வியாபாரத்தை நடத்தி விருத்தி செய்து அந்த கால் அணா கள்ளை 4 அணாவுக்கு விற்கும்படி செய்துவிட்டார்கள். அதனால் தான் கள்ளினால் பொருளாதாரக் கேடு ஏற்பட்டது என்பதுடன், அதற்கு ஏற்பட்ட சர்க்கார் ஏஜண்டுகள் தங்கள் அதிக விற்பனையையும் அதிக லாபத்தையும் உத்தேசித்து

கள்ளினால் மக்களுக்கு அறிவு கெடும்படியும், அவ்வறிவுக்கேட்டினால் பலவித கஷ்டநஷ்டமடையும் படியும் செய்து விட்டார்கள்.

இதற்கு குடி காரணமென்று சொல்லிவிட முடியாது என்பதோடு அதைத் தங்களுக்குள்ளாகவே ஏகபோகமாய் நிர்வாகத்தில் வைத்துக் கொண்ட அரசாங்கமே காரணம் என்றும் சொல்லலாம். இதன் உண்மையை உணரவேண்டுமானால் மது வியாபார விஷயமாய் சர்க்காரின் 50, 60 வருஷத்துக் கணக்கைப் புரட்டிப் பார்த்தால் விளங்கும்.

இன்று தொழில்களில் இரு வகை தொழில் இருந்து வருகிறது.

அதாவது சரீர பலத்தைக் கொண்டு செய்யும் கஷ்டமானதும் இடை விடாமல் செய்வதுமான தொழில் ஒன்று.

சரீர பலம் உபயோகிக்காமலும் கஷ்டம் இல்லாமலும் செய்யும் தொழில் மற்றொன்று.

காந்தி வாக்கு

சரீர பலத்தை சதா உபயோகித்துக் கஷ்டமான தொழில் செய்பவர்கள் கண்டிப்பாக 100க்கு 90 பேர்கள் கள் குடிக்காமல் இருக்கவே மாட்டார்கள். இதற்கு தோழர் காந்தியார் வாக்கே ஆதாரமாகும். அதாவது

1931-ம் வருஷம் ஜூன் மாதம் 12ந் தேதி தோழர்கள் காந்தியார், பட்டேல், முஸ்லீம் காந்தியாகிய அப்துல் கபூர்கான் ஆகியவர்கள் பரோடா சமஸ்தானத்துக்குச் சென்றிருக்கையில் மதுவிலக்கு விஷயமாய் அவர்களது வரவேற்பில் எழுந்த பிரச்சினைக்கு பதிலளிக்கும் போது காந்தியார் கூறியதாவது:-

“கதரில்லாமல் வெறும் மதுவிலக்கு ஒரு நாளும் வெற்றி பெறாது.

கள்ளு, சாராயக் கடைகளை மூடிவிடுவது நம்முடைய வேலையல்ல.

கள்ளு, சாராயக் கடைகள் மூடப்பட்டுவிட்டாலும், இப்பொழுது இருப்பது போலவே திருட்டுத்தனமாய் கட்டுடியும் சாராயக் குடியும் நடந்து கொண்டதானிருக்கும்.

குடி வழக்கம் நிற்கவேண்டுமென்றால் குடிகாரர்களுக்கு இலகுவான கைத் தொழில் கற்றுக்கொடுத்தால்தான் நிறுத்த முடியும். இல்லையாகில் அவர்கள் தாங்கள் குடிக்கும் வழக்கத்தை ஒரு நாளும் விடமாட்டார்கள்.

பெரிய தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் களுக்குத் தங்களது களைப்பையும், ஆயாசத்தையும் தீர்த்துக் கொள்ள மதுபானம் வேண்டியதாயிருக்கிறது.

நான் தென்னாப்பிரிக்காவிலிருந்த பொழுதும், வேலை செய்து களைத்துப் போனவர்களுக்கு வெகு அன்புடன் சாராய வகைகள் வாங்கிக்கொடுத்து வந்திருக்கிறேன்.

அங்கு (தென்னாப்பிரிக்காவில்) என்னுடன் இருந்த கூலிகளுக்கும் அவர்கள் சாராயம் கேட்ட பொழுதெல்லாம் நானே கடைக்குப் போய் சாராய வகைகளை வாங்கிவந்து பிரியமாகக் கொடுத்திருக்கிறேன்.

மிருகங்களைப் போல் வேலைசெய்யும் உழைப்பாளிகளுக்கு மதுபானங்கள் அவசியமாய் வேண்டியிருக்கிறது.

என்று கூறியிருக்கிறார். இந்தவிதமான நிர்ப்பந்தத்தையும் அவசியத்தையும் பெற்ற சாதனமான மதுவை ஒரு உத்தரவில் ஒரு நாளில் நிறுத்தி விடுகிறேன் என்பது எப்படி அறிவுடமையும் அனுபவ ஞான முடமையுமாகும் என்று கேட்கின்றோம்.

“பிச்சைக்காரன் கைக்கு ராஜ்ஜியம் போனால் மச்சானுக்கு மந்திரி வேலை கொடுப்பான்” என்பது போல் முன்பின் நிர்வாக அனுபவ மில்லாமலும், கட்டுப்பாட்டிலும் ஒழுங்கிலும் நாணையத்திலும் ஒரு சிறிதும் அனுபவம் பெறாமலும், திடீரென்று பட்டத்துக்கு வந்தவுடன் நிர்வாகம் நடத்துவது என்றால் இம்மாதிரி முட்டாள் தனமான காரியங்கள் தான் முன்னால் நிற்குமே ஒழிய புத்திசாலித்தனமானதும் காரிய சாத்தியமானதுமான காரியங்கள் மறைந்து தான் போகும். கனம் ஆச்சாரியாருக்கு தனது ஜில்லா கிழவிகளிடம் பெயர் வாங்க வேண்டுமென்ற பைத்தியமே இந்த யோசனையற்ற காரியத்துக்குக் காரணமாகும்.

வரவுசெலவு திட்டம்

காங்கரஸ் மதுவிலக்கு திட்டத்தினால் ஒரு ஜில்லாவுக்கு 25 லக்ஷம் வீதம் 24 ஜில்லாவுக்கு சுமார் 6 கோடி ரூபாய் நஷ்ட மேற்படும். இதற்கு எவ்வித முன் யோசனையும் பரிகாரமும் செய்ய மார்க்கமும் இல்லாமல் திடீரென்று செய்து விட்டால் நல்ல நிர்வாகம் எப்படி நடத்த முடியும்? பொறுப்பில்லாமல் “ராணுவச் செலவைக் குறைப்பது” என்பது சுத்தப் பயித்தியக்காரத்தனமான பேச்சாகும். இன்று உலகமே ராணுவச்செலவை அதிகப்படுத்திக் கொண்டு போகின்றதை பார்க்கிறோம். யுத்த கோஷங்கள் காது செவிடு படுகின்றது. காரண காரியமில்லாமல் கை வலுத்தவன் இளைத்தவனை அழுத்துகிறான். 4 கோடி ஜன சமூகமுள்ள ஜப்பான் 40 கோடி ஜன சமூகமுள்ள சீனாவை ஆட்டி வைக்கிறது. சீனாவுக்குள்ள யோக்கியதை கூட இந்தியாவுக்கு இல்லை. சென்னை துறைமுகத்துக்கு ஒரு எம்டன் கப்பல் வந்து ஒரு வெடிகுண்டு வீசினால் தோழர்கள் காந்தியும், ஜவஹர்லாலும், ராஜகோபாலாச்சாரியும், சத்தியமூர்த்தியும் ஆளுக்கொரு ராட்டினத்தை தோளில் வைத்துக்கொண்டு எதிரில் போய்

நின்று வந்தே மாதரப் பாட்டு பாடினால் குண்டு சமுத்திரத்தில் விழுந்து விடுமா? அல்லது குண்டு சரணாகதி அடைந்து விடுமா? கப்பல் எறிந்து விடுமா? என்று கேட்கிறோம். காந்தியாருக்கு பட்டினி கிடக்கத் தெரியும். துளசிதாஸ் இராமாயணத்துக்கும் கீதைக்கும் தத்துவார்த்தம் தெரியும். சத்தியாக்கிரகத்துக்கு பாஷ்யம் செய்வதை தனக்கே ரிஜிஸ்டர் செய்து கொண்டு புது புது பாஷியம் செய்யக்கூடும். அவ்வளவு தானே ஒழிய அரசியல் காரியத்தில் அவர் எப்படி அனுபோகமுடையவராவார்? அது போலவே தோழர் ஆச்சாரியாருக்கு வக்கீல் தொழில் நன்றாகத் தெரியும். ஜட்ஜுக்களை ஏமாற்ற சக்தி உண்டு. பார்ப்பனியத்தை நிலை நிறுத்த சூழ்ச்சி செய்யத் தெரியும். இவ்வளவு தானே ஒழிய இவருக்கு அரசியல் ஞானமேது? இவர்கள் சாதித்ததென்ன? உதாரணமாக இவர்கள் அரசியல் கிளர்ச்சியில் எடுத்துக்கொண்ட காரியங்கள் ஏதாவது இதுவரை அனுபவ சாத்தியமாயிற்றென்றோ வெற்றி பெற்ற தென்றோ யாராவது சொல்ல முடியுமா? வர்ணாச்சிரம தர்மத்தில் நம்பிக்கையுள்ள இவர் அரசியலுக்கு ஏற்ற வர்ணத்திலோ அரசியல் நடத்திய சந்ததியிலோ பிறந்தவராவாரா? எனவே இவர்கள் எப்படியோ அரசியலைக் கைப்பற்றிக் கொண்டு பாழாக்குகிறார்கள் என்பதல்லாமல் மக்களுக்கு நன்மையான எந்தக் காரியமும் செய்வார்கள் என்று யாரும் எதிர்ப்பார்க்க முடியவில்லை.

வரி விஷயத்திலும் இனியும் புதுப்புது வரிகள் போடுவது தான் இவர்களது நோக்கமாக இருக்கப் போகிறதே தவிர என்ன நன்மை செய்யலாம் என்பது இவர்களுக்குத் தோன்றப் போவதில்லை.

தாங்களாகவே சீக்கிரம் விட்டு விட்டு ஓடிப்போக வேண்டும் என்கின்ற நிலை சமீபத்தில் இவர்களுக்கு ஏற்படப்போவது திண்ணம். அதற்குள் செய்யும் ஒரு ஜில்லா மதுவிலக்காவது தங்களுக்கு என்றென்றும் சொல்லிக் கொள்ள உதவும் என்று கருதுகிறவர்கள் போல நடந்து கொள்ளுகிறார்கள். மந்திரத்தில் மாங்காய் விழப்போவதில்லை.

விஷயம் நீண்டு விட்டதால் மற்றொரு முறை விளக்கப்படும்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 03.10.1937

வகுப்பு வாதமும் “ஆனந்த விகட”னும்

எங்கும் வகுப்பு வாதம்

ஒரு ஆட்டு இடையனை அவன் எஜமான்தனது ஆடுகள் பட்டியை விட்டு வெளியே போவதை எண்ணி விட்டு எண்ணின கணக்கை வந்து சொல்லும்படி உத்திரவு செய்தான். அந்த இடையன் அதேமாதிரி பட்டியின் கடவைத் திறந்து ஆடுகளை வெளியில் விரட்டி ஒவ்வொன்றாக எண்ணத் தொடங்கினான். எண்ணுகையில் “முதல் முதலில் ஒன்று, அப்புறம் ஒன்று, மறுபடியும் ஒன்று, அதற்குள் குறுக்கே பாய்ந்து ஒன்று, தாண்டிக் குதித்து ஒன்று, மத்தியில் முட்டிக்கொண்டு போனது ஒன்று, அப்புறம் எல்லாம் புலுபுலு” என்று எஜமானிடம் வந்து கணக்கு சொன்னான். அதுபோல் “ஜாதி மத வகுப்புபேதமில்லாமல் பரிசுத்த வருணாச்சிரமதர்ம ராமராஜ்ய ஆட்சி” நடந்துவந்த இந்தியாவில் இமயமலை முதல் கன்னியாகுமரி வரை தெற்கு வடக்காகவும் பம்பாய் சிந்து முதல் வங்காளம் பர்மா வரை கிழக்கு மேற்காகவும் இந்தியா முழுவதிலும் இன்று புலு புலு என்று வகுப்பு வாதம் தாண்டவமாடுகின்றது.

உரிமை கேட்பது வகுப்பு வாதமா?

நாமறிய முதல் முதலில் 1900-த்தில் வங்காளத்தில் முஸ்லீம்கள் தங்கள் உரிமையை கேட்க ஆரம்பித்த உடன் அதற்கு வகுப்புவாதம் என்று பெயரிட்டு அதை ஒழிப்பதற்கு வங்காளிகள் உள்ளுக்குள்ளாக எவ்வளவோ சூழ்ச்சி செய்து பார்த்தும் அடக்கமுடியாமல் போனதால் அரசியலில் கிளர்ச்சி செய்து ஆதிக்கம் பெற்று முஸ்லீம்களை அடக்கி விடலாம் எனக் கருதி அந்தரங்கத்தில் முஸ்லீம்களுக்கு எதிராகவும் வெளி வேஷத்தில் ஆங்கில அரசாங்கத்துக்கு எதிராகவும் கிளர்ச்சிசெய்து ஒரு அளவு வெற்றிபெற்றார்கள். என்றாலும் அது முஸ்லீம்கள் கோரியதை (வகுப்புவாதத்தை) ஒரு அளவாவது அடையும்படி செய்துவிட்டது.

அந்தக் கிளர்ச்சியின் வேகம் பஞ்சாப்பில் சீக்கியர், முஸ்லீம் என்கின்ற வகுப்புவாதத்தை உண்டாக்கிக் குறைவு உள்ள சமூகத்துக்கு ஒரு பரிகாரம் தேடிக்கொடுத்து அதன் பிறகு தென்கோடியில் சென்னை மாகாணத்திலும் மேல் கோடியில் பம்பாய் மாகாணத்திலும் பார்ப்பனர்

பார்ப்பனரல்லாதார் என்கின்ற வகுப்பு வாதம் கிளம்பி ஒரு அளவு பரிகாரம் அமலுமுக்கு வந்தேவிட்டது. அதன் பிறகு கிழக்குக் கோடியில் பர்மா மாகாணத்தில் பர்மியர் அந்நியர் என்கின்ற வகுப்புவாதம் ஏற்பட்டு பர்மாகாரருக்கு நிரந்தரப் பரிகாரம் ஏற்பட்டு விட்டது. (இன்று சிலோனிலும் இந்தியன், லங்கையன் என்கின்ற வகுப்பு வாதம் நடக்கிறது. வெளிநாட்டிலும் கருப்பன், வெள்ளையன், ஜர்மனியன் என்கின்ற வகுப்பு வாதம் நடக்கின்றது) ஆகவே இந்தியாவின் நாலு புறத்திலும் மாத்திரம் அல்லாமல் நடுவில் மத்திய மாகாணம் ஐக்கிய மாகாணம் முதலியவைகளிலும் வகுப்புகளின் பேரால் வாதப் பிரதிவாதங்கள் நடந்த வண்ணமாகவே இருந்துவருகின்றன.

இந்த வகுப்பு வாதங்கள் கண்டிப்பாக சமுதாயம், கல்வி, பொருள், அரசு ஆகிய துறையில் தாழ்த்தப்பட்ட பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்புகளுக்கும், மற்ற வகுப்புகளைத் தலையெடுக்க வொட்டாமல் செய்து அடக்கி ஒடுக்கி முன் கூறப்பட்ட துறைகளில் முன்னணியில் நின்று உயர் நிலைக்குப் போய்க்கொண்டு இருக்கும் மக்களுக்குமே நடந்து வருகின்றதே ஒழிய சம நிலையில் நிற்கும் இரு வகுப்புகளுக்குள் இம்மாதிரி வகுப்புவாதம் தோன்றுவதே இல்லை.

இப்படிப்பட்ட வகுப்பு வாதம் தோன்றின பொழுதெல்லாம் வகுப்பு வாதத்துக்கு காரணம் மேலே கூறிய சமூகம், கல்வி, பொருள், அரசு முதலியவைகளில் பிற்பட்டு தாழ்ந்து கிடக்கும் சமூகங்களிலிருந்தே முதலில் குறையாகக் கிளம்பி அப்புறம் கூப்பாடாக மாறி கிளர்ச்சிகள் நடக்கும்போது மேல் நிலையில் உள்ளவர்கள் அதற்கு பதில் சொல்ல முடியாமல் திகைக்க வேண்டி ஏற்பட்டு விட்டதாலும் இதற்கு ஏதாவது பரிகாரம் செய்யவேண்டி ஏற்பட்டால் அது பெரிதும் ஏன்? முழுவதும் மேல் நிலையில் முற்போக்கில் போய்க்கொண்டிருப்பவர்களையே பாதிக்கிறதா யிருப்பதாலும் அதற்குத் தகுந்த பரிகாரம் செய்ய மனமற்றவர்களாகி திண்டாடித் தெருவில் நிற்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டுவிட்டதால் வேறு சமாதானம் இல்லாமல் தேச பக்தி என்கின்ற அயோக்கியத்தனமான - அற்பத்தனமான - இழிவான போக்கிரித்தனமான தந்திரத்தைக் கையாட வேண்டியதாய் விட்டது. இத்தந்திரத்தை முதல் முதல் கண்டுபிடித்தவர்கள் வங்காளத்துக்காரர்களேயாகும்.

காங்கரஸ் ஏற்பட்டதால்தான் வகுப்பு வாதம் உண்டாயிற்று

உத்தியோக வேட்டைக்காக வென்று வெளிப்படையாக காங்கரஸ் என்பதாக ஒன்று ஏற்பட்ட பிறகே உத்தியோகத்தில் பங்கு என்கின்ற வகுப்பு வாதம் உத்தியோகம் அடைய முடியாமல் செய்யப்பட்டவர்களால் ஏற்பட வேண்டியதாயிற்று. அம்மாதிரி வகுப்புவாத மேற்பட்ட பிறகே அப்பங்கு கொடுக்க இஷ்டமில்லாமல் மோசம் செய்யக் கருதிய அயோக்கியர்களால் தேசபக்தி அரசியல் என்பதான இழிகுணமான

சூழ்ச்சிகள் செய்யவேண்டியதாயிற்று என்பதை அனுபவ வாயிலாகவே காங்கரஸ் சரித்திரத்திலிருந்தும் நடவடிக்கைகளிலிருந்தும் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

காங்கரஸ் ஆரம்பத்தில் தேசம் என்கின்ற பேச்சோ தேசாபிமானம் என்கின்ற பேச்சோ சுயராஜ்யம் என்பதான புரோகிதப் பித்தலாட்டப் பேச்சோ சிறிதும் கிடையாது.

உத்தியோக வேட்டைக்கும் ராஜபக்திக்கும் தான் காங்கரஸ் ஏற்பட்டது

காங்கரஸ் ராஜபக்திக்கும் அதுவும் பிரிட்டிஷ் ஆட்சி ராஜபக்திக்கும் ஆகவே ஏற்பட்டது. பிறகு அதன் கூலியாகிய உத்தியோகத்தை கெஞ்சிக் கேட்கும் வேலையை செய்து வந்தது. அதுவும் ஒரு கூட்டத்தாருக்கே, ஒரு வகுப்பாருக்கே கிடைக்கும்படியான காரியத்தைச் செய்து வந்ததால் முஸ்லீம்கள் தங்களுக்குள்ள பங்கு கிடைக்கவேண்டுமென்று கேட்க வேண்டியவர்களானார்கள். ஆகவே முஸ்லீம்கள் அதற்கு ஆக முயற்சி செய்யும்வரை தேசபக்தி, தேசாபிமானம், வந்தே மாதரம், சுயராஜ்யம் என்கின்றதான ஏதாவது ஒரு வார்த்தை இருந்ததா என்பதாக யோசித்துப் பார்த்தால் இத்தேசபக்தி புரட்டுகள் ஏற்பட்டதற்கு காரணம் விளங்கி விடும். உண்மையிலேயே ஆரம்பத்தில் தேசம் என்றால் பிரிட்டிஷ் தேசம் என்பது தான் காங்கரசில் இருந்து வந்தது. இந்தியாவைப்பற்றி அதில் பேச்சில்லையா என்று யாராவது கேட்பதாயிருந்தால் ஆம் இருந்தது என்று சொல்வதோடு எப்படி இருந்தது என்று சொல்லுகிறோம் என்றால் “இங்கிலாந்து தேசத்தின் பாதுகாப்பில் - ஆதரவில் என்றென்றும் உலகம் உள்ள அளவும் இந்தியா இருக்க வேண்டியது” என்கின்ற பிரார்த்தனையில் இருந்தது. ராஜாவைப்பற்றி ஏதாவது பேச்சு இருந்ததா என்றால் இருந்தது என்றும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம். ஆனால் எப்படிப்பட்ட பேச்சு இருந்தது என்றால் “பிரிட்டிஷ் அரசர் இந்தியாவுக்கு சக்கரவர்த்தி என்றும்” “அவர் வம்சமே பாரம்பரியமாய் இந்தியாவை எப்போதும் ஆண்டு கொண்டிருக்க வேண்டும் என்றும்” “அவர்கடவுள் அம்சம்” என்றும் “குறிப்பாக விஷ்ணுவின் அவதாரம்” என்றும் அர்ச்சிக்கப்பட்டு வந்தது.

ஆதியில் சுயராஜ்ய பேச்சு கிடையாது

சுயராஜ்யம் என்கின்ற பேச்சு ஏதாவது இருந்ததா என்றால் அக்காலத்தில் இப்படி ஒரு வார்த்தையே பழக்கத்தில் இருந்தது கிடையாது என்பதோடு எந்த அகராதியிலாவது இருந்ததாகக்கூட நாம் அறிந்ததில்லை. அறிந்தவர்களையும் கண்டதில்லை. ஆனால் அதற்கு பதிலாக காங்கரசில் ராஜ்ய பாரம் சம்மந்தமாக வேறு என்ன இருந்தது என்று கேட்கப்படுமானால் ஒன்று இருந்தது நமது ஞாபகத்துக்கு உறுதியாய் தெரிகிறது. அது என்னவென்றால்

“இந்தியாவுக்கு பிரிட்டிஷ் ஆட்சி கடவுளால் அனுப்பப்பட்டது” என்றும் “இந்தியர்களுக்கு தர்மகர்த்தாக்களாக இருக்கும்படி இந்தியாவை கடவுள் இங்கிலீஷ்காரர் வசம் ஒப்புவித்திருக்கிறது என்பது உண்மையான விஷயம்” என்றும், “இங்கிலீஷ்காரர் இந்தியாவுக்கு வருவதற்கு முன்னும் அதற்கு வெகு காலத்துக்கு முன்னும் இருந்த வந்த கொடுங்கோலாட்சி (ராமராஜ்ய ஆட்சி ப-ர்) யை ஒழித்து சுதந்திர சமத்துவ உணர்ச்சியை உண்டாக்கவே பிரிட்டிஷார் இந்தியாவுக்கு வந்திருக்கிறதாகும்” என்றும் “காங்கரசின் அஸ்திவாரமே ராஜபக்தி” என்றும் “காங்கரசின் கொள்கையே ராஜவிசுவாசம்” என்றும் “அது இந்தியா என்றென்றும் பிரிட்டிஷார் ஆதிக்கம் விட்டுப் போகாமல் இருப்பதற்காகவே ஏற்படுத்தப்பட்ட பத்திரமான ஸ்தாபனம் என்பதை பிரிட்டிஷார் உணர வேண்டும்” என்றும் “பிரிட்டிஷார் இந்தியாவை விட்டுப் போகக்கூடாது” என்றும் காங்கரஸ் மகாசபையின் அவ்வப்போதைய தலைவர்களான காலம் சென்ற பானர்ஜி, நௌரோஜி, சங்கர் நாயர், ஆர்.சி.டட் முதலியவர்களும் இன்றுள்ள பண்டிதர் மாளவியா விஜயராக வாச்சாரியார் முதலியவர்களும் முறையே சொன்ன வார்த்தைகள் தான். (இவை காங்கரஸ் சரித்திரம் என்னும் புத்தகத்தில் உள்ள படி காங்கரசில் ஆட்சியைப்பற்றி குறிப்பிட்ட வார்த்தைகளாகும்.)

காங்கரஸ் சமூகத்துக்கே தவிர தேசத்துக்கு அல்ல

இந்த நிலையில் உள்ள காங்கரசுக்கு பெயர் ஆதியில் இவற்றை உத்தேசித்தே இந்திய சமூக சம்மந்தமான கூட்டம் என்று தான் பெயரிடப் பட்டதே தவிர காங்கரஸ் ஏற்பட்ட காலத்தில் தேசத்தைபற்றிய உணர்ச்சியே யாருக்கும் இருந்ததாக தெரியவில்லை. அன்றியும் உத்தியோக கோரிக்கையைப் பற்றித்தான் அதில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்ததே தவிர ஆட்சி சுதந்திரத்தைப் பற்றியோ, அதிகார சுதந்திரத்தைப் பற்றியோ வெள்ளைக் காரர் ஆட்சியைப் பற்றியோ குறிப்பிட்டு எப்போதும் பேசப்பட்டிருக்கவே இல்லை.

இன்று காங்கரஸ்காரர்கள் தங்கள் (காங்கரஸ்) கொள்கை அரசியல் சம்பந்தமானதே ஒழிய - தேசபக்தி சம்மந்தமானதே ஒழிய உத்தியோக சம்மந்தமானதோ ராஜபக்தி சம்மந்தமானதோ அல்ல என்று யாராவது சொல்ல வருவார்களானால் அவர்கள் அரசியல் என்பது அயோக்கியத்தனம் என்றும் தேசபக்தி என்பது அயோக்கியர்களின் வயிற்றுப்பிழைப்புக்கு கடைசி மார்க்கம் என்றும் பொருள் சொன்ன தீர்க்கதரிசிகளின் வாக்கைக் காப்பாற்றி மெய்ப்பித்தவர்கள் ஆவார்கள்.

இங்கிலீஷ் ஆட்சியால்தான் ஒற்றுமை

இந்தியாவில் வேறெங்குமில்லாத பல மதம், பல வகுப்பு ஒன்றுக் கொன்று மாறான பலவித லட்சியமுள்ள பல சமூகங்கள் இருக்கின்றன.

அதனாலேயே இங்கிலீஷ் ஆட்சிக்கு முன் இந்தியா ஆரம்பமுதலே 56 தேசங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு சதா கலகமும் கொள்ளையும், சமூக அட்டூழியங்களும் இருந்து வந்திருக்கின்றன.

ஆகவே அப்படிப்பட்ட நாடு “இன்று இங்கிலீஷ்காரரால் ஒன்று சேர்க்கப் பட்டு சமூகக் கொடுமைகள் ஒழிக்கப்பட்டு மக்களுக்கு சமத்துவமும், சுதந்திரமும் உண்டாகும்படி ஆட்சி புரியப்படுகிறது.”

இது நமது வாக்கல்ல, காங்கரஸ் தலைவர்களின் தலைமைப் பிரசங்கத்தில் உள்ள வாக்கு என்றும் கூறுவோம்.

“விகடன்” குறும்பு

உண்மை இப்படியிருக்க, சுயநலக்காரராகவும் பாடுபட்டு உழைக்க சோம்பேறித்தனம் கொண்ட மடையர்களாகவும் நெஞ்சில் சிறிதும் ஈவிரக்கமின்றி மக்களைப் பிரித்து சின்னாபின்னப்படுத்தி ஊரார் உழைப்பில் உயர் பதவியில் இருந்து வாழ ஆசைப்பட்ட கொடியர்களான பார்ப்பனர்களால் பழைய தங்கள் சுயநலத்துக்காக கொடுங்கோன்மையான பழைய நிலைக்குக் கொண்டு போகும் ராமராஜ்யத்துக்கு ஆளாக்க முயற்சிக்கும் முயற்சியை எவனாவது தடுத்தால் அவன் இன்று வகுப்பு வாதியாகவும் தேசத் துரோகியாகவும் ஆக்கப்பட்டுவிடுகிறான்.

அதாவது இவ்வாரத்து, “ஆனந்தவிகடன்” என்னும் ஒரு பார்ப்பனீயப் பிரசாரப் பத்திரிகை தங்கள் சூழ்ச்சிகளையும் அயோக்கியத்தனங்களையும் இழிதன்மையான வஞ்சகங்களையும் வெளிப்படுத்துகிறவர்களை பொறாமைக் காரர்கள் என்றும் சோம்பேறிகள் என்றும் முட்டாள்கள் என்றும் பொருத்தி ஒரு கதை எழுதி உவமானப்படுத்தி கடைசியாக யோக்கியதையும் தகுதியு மற்றவர்களே வகுப்புவாதம் பேசுவார்கள் என்று கண்டித்து இருக்கிறது.

“விகடன்”னுக்கு பதில்

அதற்கு பதில் எழுதவே இச்சமாதானம் எழுதத் துணிந்தோம். “ஆனந்த விகடன்” எழுதும் முறையிலேயே நாமும் எழுதுகிறோம்.

உச்சிக் குடுமியும் பூணூலும் வகுப்புவாதமல்லவா?

தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியாருக்கு தகுதியும் யோக்கியதையும் நேரான கண் பார்வையும் இருந்தால் உச்சிக் குடுமியும் பூணூலும் கருப்பு கண்ணாடியும் எதற்கு? மூன்றும் அவருடைய பித்தலாட்டத்தையும் வஞ்சகத் தையும் குரோத புத்தியையும் தானே காட்டுகின்றன. இதுபோலவே ஒவ்வொரு “தேசியத் தலைவர்கள்” யோக்கியதையையும் எடுத்துக்கொள்ளட்டும். வகுப்பு வாதம் காட்டி அதனால் மக்களை ஏமாற்றி முன்னுக்கு வராத ஒரு யோக்கியமான தலைவனை “ஆனந்தவிகடன்” காட்டட்டுமே பார்க்கலாம்.

“ஆனந்தவிகடன்”னின் அயோக்கியத்தனத்தையும் பழங்கால நிலைக்கு ஆசைப்படும் அற்ப பெண்கள் போல் ஜாடைபேசும் இழிகுணத்தையும் மக்களுக்கு எப்பொழுது தான் எடுத்துக் காட்டுவது? “ஆனந்த விகடன்”னின் அயோக்கியத்தனமான கதையை கீழே எழுதி பிறகு அதிலுள்ள அற்பத்தனத்தை விளக்குவோம். இது முஸ்லீம்களுக்கு மாத்திரம் அன்று. பொதுவாக உரிமைக் கேட்கும் எல்லோரையும் மனதில் வைத்து கோழைத்தனமாக ஜாடை காட்டி எழுதப்பட்டது என்று கருதியே அதை விளக்குகிறோம்.

“விகடன்” கதை

குப்பன் என்று ஒருவன் இருந்தானாம். அவன் பாடுபட்டு சம்பாதித்த பணத்தை கொண்டு வாங்கிய சாமானை மூட்டை கட்டி தலையில் எடுத்துக் கொண்டு நடந்தானாம். அவனுடன் கூட நடந்து வந்த சப்பன் என்பவன் சோம்பேறியானதால் வெறுங் கையுடன் நடந்து வந்தானாம். அப்போது அனாவசியமாக குப்பன் மீது கோபித்துக் கொண்டு குறை கூறினானாம். அது போல் இருக்கிறதாம் முஸ்லீம்கள் நடந்துகொள்வது என்று சொல்லிவிட்டு,

வகுப்புவாதம் பேசுகிறவர்கள் சுயநலக்காரர்கள் என்றும் காங்கரஸ்க்கு விரோதமாக பேசுவதற்கு காரணமில்லாதவர்கள் வகுப்பு பேச்சை கிளப்பி விடுகிறார்கள் என்றும் சென்னை சட்டசபையில் உள்ள அநேக முஸ்லீம்கள் இப்படிப்பட்டவர்கள் என்றும் கூறுகிறது. இதை யாராவது எந்த முஸ்லீமாவது எந்த பார்ப்பனரல்லாதவராவது ஒப்புக்கொள்ள கூடுமா என்று கேட்கிறோம்.

குப்பன் கதை போலவா?

குப்பன் பாடுபட்டு சம்பாதித்த பணத்தில் வாங்கிய சாமான் மூட்டைபோலா இன்றுள்ள மந்திரிகள் தலையில் உள்ள பதவி மூட்டை? என்று கேட்கிறோம். மக்களை ஏமாற்றி வஞ்சித்து விஷமப் பிரசாரமும், குரோதப் பிரசாரமும் செய்து உள்ளொன்று வைத்து புறம் பொன்று பேசி தாங்கள் எப்படியோ கைக்கொண்டு விட்டு வகுப்பு ஆதிக்கத்தால் மக்களை மயக்கி அயோக்கியத்தனமான பொய்யான கற்பனையான புராணக் கதைகளையும் முட்டாள நம்பிக்கைகளையும் மக்களுக்குள் புகுத்தி முட்டாள்களாக்கி - அவர்களிடம் இருந்து ஏமாற்றி வாங்கின மூட்டையா அல்லது யோக்கியமாய் பாடுபட்டு சம்பாதித்த மூட்டையா என்று கேட்கிறோம். அப்படியில்லையானால் யார் யார் எந்த வகையில் பாடுபட்டு உழைத்தார்கள் என்பதையாவது ஆண்மையும் யோக்கியமும் இருக்குமானால் “ஆனந்தவிகடன்” எடுத்து காட்டட்டுமே என்கிறோம்.

வந்தேமாதரப் பாட்டு

தமிழனுக்கு பிறந்த - தமிழ் பாஷை அறிந்த - தமிழ் மக்கள் உள்ள தமிழர்கள் சட்ட சபையில் வங்காள பாஷையில் 100க்கு 93¼ பேருக்கு

புரியாத ஒரு பாட்டை தேசீயப்பாட்டு என்றும் தாய் நாட்டு வணக்கப் பாட்டு என்றும் யாரோ பார்ப்பனப்பெண் பாடுவதும் அதை மற்ற தமிழ் மக்களும் முஸ்லீம்களும் புரிந்தாலும் புரியாவிட்டாலும் எழுந்து நின்று தலைவணங்கி செவி சாய்த்து பிரார்த்தனை வேஷத்தில் நிற்க வேண்டும் என்றும் ஒரு மனிதன் சொல்லுவானானால் அவன் மனிதத்தன்மை புத்தியில் சொல்லுகிறானா அல்லது ஆயுதமும் கூட்ட பலமும் இல்லாத பிரயாணி களை இருட்டில் வழிமறித்து வழிப்பறிக் கொள்ளையடிக்கும் கொள்ளைக் காரனது கொடும் புத்தியைக் கொண்டு சொல்லுகிறானா என்று இப்போதும் நாம் “ஆனந்தவிகடன்”னைக் கேட்கின்றோம். அந்த வந்தேமாதரப் பாட்டு எந்த பாஷைப்பாட்டு? என்றும் என்ன அருத்தம் என்றும் இப்பொழுதாவது எத்தனை சட்டசபை மெம்பர்களுக்குத் தெரியும்? என்று கேட்கின்றோம்.

ஆளுக்கு மாதம் 75 ரூபாய் கொடுத்து மெஜாரிட்டியாக ஆட்களை சேர்த்து வைத்துக் கொண்டதினாலேயே அம்மெஜாரிட்டியார் மற்றவர்களுக்கு தர்மகர்த்தாவாக ஆகிவிடுவார்களா என்று கேட்கின்றோம். அப்படியானால் இவர்களை விட கூளாங்காலன் கூட்ட - ஜம்புலிங்கம் கூட்ட ஆட்சி இன்றைய மெஜாரிட்டி பல ஆட்சியைவிட யோக்கியமான ஆட்சி செய்யக்கூடியது என்று சொல்லுவோம்.

பார்ப்பனரின் பல கடவுள்கள் பெயர்கள் பலதடவை அப்பாடலில் வருகின்றன. முஸ்லீம்கள் ஒரே கடவுளை வணங்குவதாக சொல்லிக் கொள்ளுபவர்கள் பார்ப்பனக் கடவுள்களை பின்னப்படுத்தினால் மோட்சம் என்று கூட சிலர் கருதுபவர்கள். அப்படியே சிலர் செய்தவர்கள். அது தெரிந்தும் முஸ்லீம்களும் கூட இருந்து இந்திய கடவுள்களுக்கு பிரார்த்தனை செய்துதான் ஆகவேண்டுமென்பது ஆணவமா அல்லவா என்று கேட்கின்றோம்.

கிலாபத்துக்கு கூலியா?

மேலும் “விகடன்” கிலாபத்து கிளர்ச்சியின் போது இப்பாடல்களுக்கு தலை வணங்கின முஸ்லீம்களுக்கு இப்பொழுது மாத்திரம் ஆத்திரம் வரக் காரணமென்ன என்பது ஆக கிண்டல் செய்கின்றது.

அந்தக் காலத்தில் இந்துக்களும் அல்லா அல்லா என்று கூப்பாடு போட்டார்கள். அவை தெருக்களில் சட்டப்படி கட்டுப்பட்டிராத இடங்களில் நடந்தனவாகும்.

சட்டசபை சட்டப்படி கட்டுப்பட்ட பொது இடமாகும். ஆகவே அந்த இடத்தில் நடந்த காரியங்களை “ஆனந்தவிகடன்”னே இந்த இடத்தில் நடக்க சம்மதிக்குமா? என்று கேட்கின்றோம். அப்படித்தான் இருந்தாலும் கிலாபத்துக்குக் கூலி இந்துக் கடவுள்களை வணங்கவேண்டியதா என்று கேட்கின்றோம்.

இந்துக்களுக்கு பன்றியும் பன்றி மாமிசமும் மதத்திலே ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டவை. “சுவாமிக்கும்” “பிதுர்களுக்கும்” படைக்கக்கூடியது. “கடவுளை” அந்த ரூபமாய் வந்திருக்கிறது. அதை நாம் ஊரில் ஒரு முஸ்லீம் வீட்டுக்கு பக்கத்தில் இருந்து கொண்டு வளர்த்தலாம்; சாப்பிடலாம்.

ஆனால் சட்டசபையில் விருந்து வைத்துக்கொண்டால் முஸ்லீம்கள் ஒப்பவேண்டுமா? ஒப்பாவிட்டால் ஊருக்குள் உன் வீட்டுக்கு பக்கத்தில் கட்டி இருந்தேனே, சாப்பிட்டேனே என்று சொல்லலாமா என்று “ஆனந்த விகடன்”னைக் கேட்கின்றோம். இதுபோலவே முஸ்லீம்கள் நம் வீட்டுக்கு பக்கத்தில் செய்யும் காரியங்களை எல்லாம் சட்ட சபையில் செய்ய “ஆனந்த விகடன்” சம்மதிக்குமா? என்று கேட்கின்றோம்.

விகடன் தலைக்கொழுப்புக்கு காரணம்

தட்டிப் பேச ஆளில்லாவிட்டால் தம்பி சண்டப்பிரசண்டன் என்பது போல் “ஆனந்தவிகடன்”னுக்கு தலைக் கொழுப்பு ஏறிவிட்டதால் இப்படியே அதன் ஆணவம் வழிந்தோடுகின்றது. மானங்கெட்ட சொரணையற்ற தமிழர் பலர் அதற்கு ஈனத்தனமாய் அடிமைப்பட்டு கிடப்பதும் அதை ஆதரிப்பதும் அயோக்கியத்தனமான பணத்தாசையால் அதை வாங்கி சூதாட நினைப்பதுமே “ஆனந்தவிகடன்”னின் ஆணவத்துக்கு அஸ்திவாரமாய் இருந்து வருகிறது.

காங்கரகை எதிர்க்க ஆதாரமில்லையா?

காங்கரகைக்கு எதிர்ப்பாய் பேச ஆதாரமில்லாதவர்களே வகுப்பு வாதம் பேசுகிறார்கள் என்பதாக கிண்டல் செய்கிறது.

காங்கரசின் எந்த நடவடிக்கைக்கு எதிர்த்துப் பேச காரணமில்லை என்று “ஆனந்தவிகடன்” கருதுகிறது என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை.

கள் விருந்தில் கலந்துகொண்டு கள்ளுக்கடை எடுத்துக்கொண்டு கள்ளும் குடித்துக் கொண்டு இருக்கிறவர்களைக் கொண்ட காங்கரசின் மதுவிலக்கை எதிர்த்துப் பேச ஆதாரமில்லையா? நாமினேஷனில் மந்திரியாகி நாமினேஷனை வெறுத்துத் தள்ளிய காங்கரசை எதிர்த்துப் பேச ஆதாரமில்லையா? “எனக்கும் காங்கரசுக்கும் சம்மந்தமில்லை; நான் நாலணா மெம்பர்கூட இல்லை” என்கிறவரை சர்வாதிகாரியாய்க் கொண்ட காங்கரசை எதிர்த்துப் பேச ஆதாரமில்லையா?

“காங்கரஸ் நடவடிக்கைக்கும் எனக்கும் இனிமேல் சம்மந்தமில்லை” என்று சொல்லி ஓடிப்போய் யாரும் அழைக்காமல் வந்து புழுந்து அதிகாரம் செய்யும் ஆசாமி தலைமையில் மந்திரிசபை இருக்கும் காங்கரசை எதிர்த்துப் பேச ஆதாரமில்லையா? “காங்கரசு ஒழிந்தாலொழிய, சுதர் ஒழிந்தாலொழிய, காந்தி ஒழிந்தாலொழிய நாட்டுக்கு விடுதலை இல்லை” என்றவரை மந்திரியாகக் கொண்ட காங்கரசை எதிர்த்துப் பேச ஆதாரமில்லையா?

காங்கரசின் பேரால் மந்திரியாகி காங்கரசின் எதிர் ஸ்தாபனத்தை தஞ்சமடைந்து காங்கரசுக்கு விரோதம் செய்தவரை சரணாகதி அடைந்து மந்திரியாக்கிய காங்கரசை எதிர்த்துப் பேச ஆதாரமில்லையா?

மற்றும் காங்கரசின் எந்த கொள்கையை எதிர்த்துப் பேச ஆதாரமில்லை என்று கேட்கின்றோம். ஆண்மை இருந்தால் “ஆனந்த விகடன்”னல்ல, அவர்கள் பாட்டன் குரங்கு மூஞ்சியும், உச்சிக்குடுமியும் கொண்ட “விகடன்” தான் சொல்லட்டுமே பார்ப்போம். அரசியலை உடைக்கிறார்களே அந்த யோக்கியர்களைக் கொண்ட காங்கரசையா? அல்லது உறுதி மொழி வெளிப்படையாய் தராத பகஷம் பதவி ஏற்பதில்லை என்று சொன்ன யோக்கியர்களைக் கொண்ட காங்கரசையா? “பதவி ஏற்றால் பிரிட்டிஷாக்கு அடிமை முறிச்சீட்டு எழுதிக் கொடுத்ததாகும்” என்றும் “என் உயிருள்ள வரை பதவி ஏற்பதை எதிர்த்துத்தான் தீருவேன்” என்றும் சொல்லிவிட்டு சமயம் வந்த உடன் தங்கைக்கு மந்திரிபதவி சம்பாதித்துக்கொண்டு “மந்திரிகள் நல்லது செய்தாலும் கெட்டது செய்தாலும் அவர்களை யாரும் குறை கூறக்கூடாது” என்று புரீ முகம் விடும் நாணையமானவரை தலைவராகக் கொண்ட காங்கரசையா?

“சி.ஐ.டி. யை ஒழிப்பேன். அடக்குமுறைச் சட்டங்களை ஒழிப்பேன், பேச்சு சுதந்தரம் எழுத்து சுதந்தரம் கொடுப்பேன்” என்று ஒட்டுவாங்கி அதற்கு நேர்விரோதமாய் நடக்காவிட்டால் அரசாங்கம் நடக்காது என்ற சொல்லு பவரை மந்திரியாகக் கொண்ட காங்கரசையா? எந்த காங்கரசை எதிர்த்துப் பேச நமக்கு வாயில்லை என்று “ஆனந்த விகடன்”னைக் கடைவுகிறோம்.

தவிர தியாகிகள் கொண்ட சட்டசபை என்கிறது “விகடன்.” இன்று சட்ட சபையில் மந்திரி சபையில் ஒரு தியாகியை “ஆனந்த விகடன்” பேர் சொல்லுமா என்று பந்தயம் கட்டிக் கேட்கிறோம்.

பொய்சொல்லி பித்தலாட்டம் பேசி ஏமாற்றி அதிகாரம் பெறுகிறவன் ஒருவன் ஒரு கண்ணைக்கொடுத்து பதவி பெற்றிருந்தாலும் அவன் தியாகியாவானா வியாபாரி ஆவானா என்று கேட்கின்றோம். இப்படி இல்லாத ஆள் ஒருவரை இந்தியா பூராவிலும் உள்ள மந்திரிகளில் ஒருவரை யாராவது காட்ட முடியுமா? என்று கேட்கின்றோம். நாம் வேண்டுமானால் அதிலுள்ள நாணையமற்றவர்களை அயோக்கியர்களை வஞ்சகர்களை வண்டி வண்டியாய் காட்டுகிறோம். சொந்த நடவடிக்கையைக் குறிக்கொண்டல்ல. காங்கரசு முறையிலேயே காட்டுகிறோம். (அதுவும் வேண்டுமானால் வாக்கின் வாக்கினாய் காட்டுவோம். ஆனால் அது இங்கு பேச்சல்ல; சரியல்ல)

சுயநலத்துக்காக வகுப்பு வாதம் என்கின்றது “விகடன்”. என்ன சுயநலம் என்று எடுத்துச்சொல்ல ஆண்மையுண்டா? என்று கேட்கிறோம். சுயநலம் இருந்தால் இன்று கட்டாயம் வகுப்பு வாதத்தில் தலைசிறந்தவர்கள் சிலர் மந்திரியாய் இருக்கக்கூடும். அப்படிப்பட்டவர்களது டிரைவர்களைக் கூட மந்திரியாக்கி இருக்கக்கூடும்.

ஆகவே விஷமக் கதையாலும் பொருத்தமற்ற வகுப்புவாதம் என்கின்ற பூச்சாண்டியாலும் தேசத்துக்கு துரோகம் என்கின்ற பூச்சாண்டியாலும் சுயநலம் என்கின்ற பூச்சாண்டியாலும் வகுப்பு உணர்ச்சியை அடக்கி விட முயற்சிப்பதாலும் ஜாடை பேசுவதாலும் புராணப் பிரசாரப் பித்தலாட்டம் செய்வதாலும் ஒரு நாளும் வகுப்பு உணர்ச்சியை ஒழித்துவிடவோ அதன் வெற்றியை தடைப்படுத்தவோ அல்லது காங்கரஸ் சீக்கிரம் கவிழ்ந்து விடப் போவதை நிறுத்துவிடவோ கண்டிப்பாய் முடியாது என்று எச்சரிக்கை செய்கிறோம்.

மற்றும் “விகடன்” “அரசியலில் வகுப்பு வாதத்துக்கே இடமில்லாமல் ராஜாஜி செய்து விட்டதால் வகுப்புவாதிகளுக்கு இடமில்லாமல் போய் விட்டது” என்று போக்கிரித்தனமான கேலிக்கூத்து அடிக்கிறது. பைத்தியம் பிடித்து நிர்வாணமாகத் திரிந்த மனிதன் உலக்கையை எடுத்து கோவணமாய் கட்டிக்கொள்ள முன்வந்து விட்டதால் அம்மனிதனுக்கு பைத்தியம் தெளிந்து போய் விட்டதல்லவா என்று சொல்லுகிற சிகாமணியைப் போல் இருக்கிறது “விகடனின்” இந்தக் கூற்று. ஏன் என்றால் பெரிதும் பார்ப்பனர்களுக்கு மாத்திரம் வேலை கிடைக்கவும் எப்போதும் பார்ப்பான் சாமியாகவும் பூதேவனாகவும் இருக்கவும் புராணங்களை ஹிந்தியில் குழந்தைகள் படித்தாக வேண்டும் என்று கட்டளை இட்டுவிட்டதால் இனி “ராஜாஜியை” யார்தான் வகுப்புவாதி என்று சொல்லமுடியும்? பார்ப்பனவாதி என்று வேண்டுமானால் சொல்லிக்கொள்ளலாம். “விகடன்” அகராதிப்படி பார்ப்பன வகுப்பு நலம் மாத்திரம் கோரி எப்படிப்பட்ட அக்கிரமமான கொலை பாதகமான காரியம் செய்தாலும் அவர்கள் வகுப்புவாதி அல்ல வென்றும் எல்லா வகுப்புக்கும் சரிசமமான, நீதி வழங்க வேண்டுமென்று மாத்திரம் சொல்லுகிறவர்கள் பச்சை வகுப்பு வாதிகள் என்றும் இருக்கிறதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே “விகடன்”னே இனி உன் பித்தலாட்டத்துக்கும் புனை சுருட்டுக்கும் புராண பிரசார ஏமாற்றலுக்கும் இடமில்லாமல் செய்கிறோம் என்று சொல்லுவதைத் தவிர வேறு பதில் சொல்ல வேண்டியதில்லை சொன்னாலும் உனக்கு மானம் வராது.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 10.10.1937

சமஷ்டி (அல்லது) பிடரேஷன்

மாகாண அரசியலுக்கு என்று புதிய சீர்திருத்தச் சட்டம் ஏற்பட்டது போலவே இந்தியாவொட்டுக்கும் சேர்ந்த பொது நிர்வாக விஷயங்கள் சில என்று பிரித்து அவைகளுக்காக சமஷ்டி என்று சொல்லப்படும் பிடரல் கவர்ன்மெண்டுக்கு அரசியல் சீர்திருத்தச் சட்டம் ஒன்று சீக்கிரத்தில் வெளியாகப் போகிறது என்பது உறுதி அந்த பிடரல் கவர்ன்மெண்ட் சீர்திருத்த சட்டத்தை இந்தியாவின் நாணையமான அரசியல்வாதிகள் ஆக்ஷேபிப்பதில்லை. ஏதோ சில திருத்தங்கள் மாத்திரம் சொல்வதாகத் தெரிகிறது.

ஆனால் நமது பித்தலாட்ட அரசியல்வாதிகளான காங்கரஸ்காரர்கள் இருக்கிறார்களே அவர்கள் மாத்திரம் தங்கள் வழக்கப்படி “சமஷ்டியை நசுக்கி அழித்து ஒழித்து விடுவோம்” என்று கூப்பாடு போடுகிறார்கள். ஏனென்றால் காங்கரஸ்காரர்களுக்கும் நாணையத்துக்கும் யோக்கியப் பொறுப்புக்கும் வெகு தூரமல்லவா? ஏனெனில் அவர்கள் அறிவாளிகளைப் பார்த்தோ அறிவாளிகளை மனதில் வைத்தோ பேசுகிறவர்கள் அல்ல. மந்திரத்தினால் புதையல் எடுத்துக் கொடுக்கிறவனைப் போல் முட்டாள் ஜனங்களையும் மடையர்களையும் எப்படி ஏய்க்கலாம் என்பதிலும் காசு கொடுத்து காலிகளை நியமித்து எப்படி அறிவற்ற ஜனங்களை ஏமாற்றலாம் என்பதையுமே கருத்தாய் கொண்டவர்களானதால் இவர்கள் அறிவாளிகளைப் பற்றி கவலைப்படுவதில்லை.

அவர்களுக்கு ஏற்றாற்போல் இந்த நாட்டில் 100க்கு 92 பேர்கள் தற்குறிகள், தற்குறிகள் பெரும்பாலும் மடையர்களாயிருப்பதில் ஆச்சரியமென்ன? அவர்கள் தவிர படித்தவர்கள் என்கின்ற 100க்கு 8 பேர்களிலும் 100க்கு 3 பேர்களாய் உள்ள பார்ப்பனர்கள் 100க்கு 100 பேர் படித்தவர்கள். ஆகவே மீதி நம்மவர்களில் படித்தவர்கள் 100க்கு 5 பேர்கள் தான் உண்டு. இதில் கூலிக்கும் சுயநலத்துக்குமாக பகுதிப் பேர் பார்ப்பனர்களுக்கு சிஷ்யர்களாய் விடுகிறார்கள். ஆகவே மீதி உள்ள ஒரு சிலருக்கு பயந்து கொண்டு காங்கரஸ்காரர்கள் (பார்ப்பனர்கள்) யோக்கியமாய் நடக்கவேண்டுமென்று எப்படி ஆசைப்பட முடியும்?

ஆதலால் காங்கரஸ்காரர்கள் எவ்வளவு பொய்யையும் சொல்ல இடமிருக்கிறது. அதனால் அவர்கள் சமஷ்டியை பகிஷ்கரிப்பதாக இன்று வாயில் சொல்லலாம். அரசியல் சட்டம் வெளியான உடன் அதை உடைப்

பதாகச் சொல்லி ஓட்டுக் கேட்கலாம். முட்டாள்களின் ஓட்டுகளைப் பெருவாரியாகப் பெற்றவுடன் “சமஷ்டியை உடைத்து நொறுக்கி இந்து சமுத்திரத்தில் கொட்டுவதற்காக சமஷ்டியை ஏற்று நடத்தப் போகிறோம்” என்று சொல்லிக் கொண்டு அவசர அவசரமாக உச்சிக் குடுமியைத் தட்டி முடிந்து கொண்டு பஞ்சகச்சம் இறுக்கிக்கட்டிக் கொண்டு போர்வையைப் போர்த்துக் கொண்டு நம்மவர்களில் விசுவாசப் பிராணிகளைப் போன்ற 10 பேரை கூட அழைத்துக்கொண்டு கோட்டைக்குள் புகுந்து ராஜ விசுவாசப் பிரமாணம் செய்துவிட்டு பங்கா அடியில் உட்கார்ந்து பேனாவைக் கையிலெடுத்து பார்ப்பானுக்கு உத்யோகம் போட டில்லியில் ஒரு பெரிய சமஸ்கிருத வேத புராண பாடசாலை வைத்து கட்டாயப் பரீக்ஷை நடத்தினால் தட்டிக்கேட்கிறவர்கள் யார் என்றுதான் கேட்கின்றோம். யாராவது சட்ட சபை மெம்பர் மூச்சு விட்டால் 75 ரூ. சம்பளத்தை 150 ரூ. ஆக்கி விட்டால் என்னமோ செய்தது போல் கைதுக்கி விடுவார்கள் என்கின்ற தைரியம் சமஷ்டியை “உடைத்து நொறுக்குகிறவர்களுக்கு” உண்டு என்பது நமக்குத் தெரியும்.

ஏகாதிபத்தியத்தை ஒழிக்கும் ராஷ்டிரபதியே போடு தோப்புக் காரணம் என்றால் எண்ணிக்கொள் என்கிறார். (ஏன் அப்படி இல்லாமலா ராஜவிசுவாசப் பிரமாணம் செய்ய மெம்பர்களுக்கு உத்திரவு கொடுத்திருப்பார்)

ஆகவே அடுத்த தேர்தல் வருவதற்குள் காங்கரஸ்காரருக்கு சமஷ்டி ஒழிக்கும் பிரச்சினையே தேர்தல் பிரச்சினையாக வரப்போகிறது என்பது நமதபிப்பிராயம்.

எப்படி இருந்தாலும் பிரிட்டிஷ் சர்க்காரின் யோக்கியதை இந்த கொஞ்ச கால காங்கரஸ் ஆட்சிக்குள் உலகமே சிரிக்கும்படி ஆகிவிட்டதால் தாங்களாகவே யாதொரு காரணமும் சொல்லாமல் காங்கரஸ்காரர்களுக்குந்தான் கொடுத்து தள்ளப்போகிறார்கள். அதன் மூலம் தான் நாட்டுக்கு விமோசன மேற்படலாம்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 10.10.1937

தமிழர்கட்கு ‘அறிவிலிகள்’ பட்டம்

“ஆனந்த விகடன்” ஆசிரியர் நற்சாட்சிப் பத்திரம்

- ஊர் வம்பு

சேலம் ஜில்லாவில் மதுவிலக்குப் பிரசாரம் செய்ய பிரதம மந்திரி ஆச்சாரியாருடன் “ஆனந்த விகடன்” ஆசிரியர் தோழர் ரா.கிருஷ்ணமூர்த்தியும் அழைக்கப்பட்டிருந்தாராம். ஓமலூர் பொதுக்கூட்டத்தில் பிரதம மந்திரி ஆச்சாரியார் ஹிந்தியை எதிர்ப்பவர்கட்குப் புத்தியில்லை. அவர்கள் எல்லோரும் அறிவிலிகள் என்று பேசினாராம். அதே கூட்டத்தில் பிரதம மந்திரி ஆச்சாரியார் பேசிய பிறகு ‘ஆனந்த விகடன்’ ஆசிரியர் தோழர் ரா.கிருஷ்ணமூர்த்தியும் காங்கரஸ் மந்திரிகளின் ஆட்சி முறையைப் புகழ்ந்து புகழ்மாலை பாடிவிட்டு ஹிந்தியைப்பற்றி பேச ஆரம்பித்து, தமிழர் கட்கு ஒரு நற்சாட்சிப் பத்திரம் வழங்கியிருக்கின்றார். பிரதம மந்திரி ஆச்சாரியாரின் ஆணவமும் அகம்பாவமும் நிறைந்த சர்வாதிகாரப் பேச்சைப் பின்பற்றியே “ஆனந்தவிகடன்” ஆசிரியரும் வாய்க்கொழுப்பாகப் பேசத் துணிந்துவிட்டார். தோலைக் கடித்து துருத்தியைக் கடித்து, ஆட்டைக் கடித்து மாட்டைக் கடித்து கடைசியாக மனிதரையே கடிக்கத் தொடங்கிய கதையை மெய்ப்பிக்கின்றார் “ஆனந்த விகடன்” ஆசிரியர். ‘தினமணி’ அக்டோபர் 6-ந் தேதி பத்திரிகையில் 4-ம் பக்கத்தில் 4-வது கலத்தில் “ஹிந்தி வந்தே தீரும்” என்ற தலைப்பில் ‘ஆனந்த விகடன்’ ஆசிரியர் தோழர் ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி பேசியதாக வெளிவந்திருக்கும் செய்தியாவது:-

“ஹிந்தியைக் கட்டாய பாடமாக்குவதால் தமிழுக்கு ஆபத்து வந்து விடுமென்று சிலர் (தமிழர்கள்) கூக்குரல் போடுவதைப்பற்றி பிரதம மந்திரி இக்கூட்டத்தில் பிரஸ்தாபித்தார்”.

“இது வரையில் (தமிழர்களுக்கு) இவர்களுக்கு கொஞ்சம் அறிவு இருக்கிறதென்று நினைத்தேன். ஆனால் அவர்கள் அறிவிலிகள் என்பது இப்பொழுது நன்றாகத் தெரிகிறது”.

“அவர்கள் பத்திரிகைகளில் எவ்வளவு எழுதினாலும், எத்தனை தந்திகள் அனுப்பினாலும் ஹிந்தி கட்டாயபாடமாக ஏற்பட்டுத்தான் தீரும். அதைப்பற்றி சந்தேகமே இல்லை” என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

இது ஹிந்தியைக் கட்டாய பாடமாக வைக்கக்கூடாது என்று எதிர்த்துக் கிளர்ச்சி செய்யும் தமிழர்கட்கு “ஆனந்த விகடன்” ஆசிரியர்

வழங்கும் நற்சாட்சிப் பத்திரம். பிரதம மந்திரி ஆச்சாரியார் பேச்சுக்கு பக்க பலமளிப்பதாக எண்ணம்போலும். தமிழ் நாட்டில் வந்து குடிபுகுந்த ஆரியக் கூட்டத்தார் அன்று தமிழர்களை சூத்திரர்கள் என்று சாஸ்திரம் எழுதிவைத் தார்களோ அன்று “வேசி மகன்” என்றும் “அடிமை” என்றும் ஆணவமாக அதற்குப் பொருளும் எழுதிவைத்தார்கள். இன்று, தேசியத்தின் பெயராலும் காந்தி, கதர், காங்கரஸ் பெயராலும் பொது மக்களை வஞ்சிக்கும் இந்த ஆரியக் கூட்டம் தமிழர்களை அறிவிலிகள் என்று அதேபோல் வாய்க்கொழுப்பாக பேசுவதற்கு துணிந்து விட்டது. ஆச்சாரியார் பிரதம மந்திரியார் என்ற மமதையில் பேசுகின்றார். தோழர் ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி “ஆனந்த விகடன்” ஆசிரியர் என்ற அகம்பாவத்தில் பேசுகின்றார்.

ஆரியர்கள் (பார்ப்பனர்கள்) வாழ்க்கையை உயர்த்தவும் ஆரியர்கள் நாகரிகத்தைப் புகட்டவும் பாடுபடுகின்றார்கள். ஆரியர்கள் ஆதிக்கம் சமூகம், அரசியல், பொருளாதாரம். நாடகம், சினிமா, பரத நாட்டியம், சங்கீதம் ஆகிய எல்லாத் துறைகளிலும் உயர்த்துவதற்கு உழைக்கின்றார்கள். தமிழர்கள் வாழ்க்கையைச் சிதைக்கவும் தமிழர்களை அடக்கி ஒடுக்கி ஆதிக்கம் செலுத்திவரவும் அன்று முதல் இன்று வரை முயன்று வருகிறார்கள். ஆரியர்கள் சூழ்ச்சிநிறைந்த காங்கரஸையும் அவர்களால் நடத்தப்படும் “ஆனந்த விகடன்” போன்ற ஆரியப் பத்திரிகைகளையும் தமிழர்கள் ஆதரித்து உதவி புரிந்ததற்குப் பிரதிபலன் “ஹிந்தியை எதிர்ப்பவர்கள் - தமிழர்கள் அறிவிலிகள்” என்று ஆனந்த விகடன் ஆசிரியர் இன்று அகம்பாவமாகவும் வாய்க்கொழுப்பாகவும் பேசுகிறார்.

ஆரியர்களின் சூழ்ச்சியும் நயவஞ்சகமும் உண்ட வீட்டிற்கே தீங்கு பயக்கும் துரோகச் செயலும், தான் உழையாமல் பிறர் உழைப்பைத் திருடி ஆடம்பரமாக வாழும் பித்தலாட்டச் செயல்களையும் தமிழர்கள் வீணாக நம்பிக் கெட்டுப்போனார்கள். இன்று தமிழர்கள் அறிவிலிகள் என்று “ஆனந்த விகடன்” ஆசிரியர் கூறும் நிலைக்கு ஆளானார்கள். தமிழர்கட்கு உண்மை வீரம் ஆண்மையிருந்தால் இந்த “ஆனந்த விகடன்” ஆசிரியர் பேசிய அகம்பாவப் பேச்சை வன்மையாகக் கண்டித்து மன்னிப்புக் கேட்கச் செய்ய வேண்டும். இவர்களைத் தூண்டிவிட்டு தமிழர்களை வாய்க் கொழுப்பாகப் பேசும்படி செய்யும் பிரதம மந்திரி ஆச்சாரியார் பதவியும் ஆதிக்கமும் வீழ்த்தப்பட வேண்டும். ஆச்சாரியார் ஆரியர்கள் ஆதிக்கத்திற்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் பாடுபடுகின்றார். இவைகட்காகவேதான் “ஆனந்த விகடன்” “தினமணி” “மித்திரன்” “ஹிந்து” பத்திரிகைகள் உயிர் வாழ்கின்றன. பொது மக்களின் பொருள்களை போட்டிப் பரிசுகள் என்ற பெயரால் கொள்ளை யடிக்கும் தேசீய விகடப் பத்திரிகைகள் முதலில் தங்களை சீர்திருத்திக் கொள்ளுவதில்லை. உயர்ந்த மதுபானங்களையும் அருந்தும் கதர் வேட பக்தர்களும், குதிரைப் பந்தயங்களிலும், சூதாட்டங்களிலும் பொது மக்களை ஏமாற்றி வஞ்சித்த பொருளை இழப்பதிலும் தாசிகள் மையலில் தடுமாறி

அலைவதிலும் தேர்ச்சி பெற்ற தேசபக்தர்களும் காந்தியின் பெயரைக் கூறிக் கொண்டு பொது மக்களை ஏமாற்றவும் தமிழர்களை இழிவுபடுத்திக் கூறவும் துணிந்து விட்டார்கள்.

தமிழர்களை அறிவிலிகள் என்று கூறும் “ஆனந்த விகடன்” ஆசிரியருக்குத் தமிழர்கள் நல்ல புத்தி புகட்ட வேண்டும். இனி (ஆசிரியர்கள் ஆதிக்கத்திற்காகப் பாடுபடும்) “ஆனந்த விகடன்” பத்திரிகையைப் படித்து அறிவிலிகளான தமிழர்கள் இனிமேலும் படித்து அறிவிலிகள் ஆகப் போகிறார்களா? அல்லது அதை பஹிஷ்கரித்து அறிவாளிகள் ஆகப் போகிறார்களா? என்பதுதான் இப்பொழுது அறிவாளிகளான தமிழர்கள் முன்நிற்கும் பிரச்சினை. “ஆனந்த விகடன்” பத்திரிகையை ஆதரிப்பதும் அவர்கள் போட்டிப் பரிசுகளில் பொருள் இழப்பதும் இனி தமிழர்கள் அழிவுக்கே காரணமாகும் என்பதை இனியாவது உணருவார்களா? தமிழர்கள் “ஆனந்த விகடன்” படிப்பது தற்கொலை செய்து கொள்வதற் கொப்பாகி விட்டது என்பது இப்போது ருஜுவாயிற்று.

குடி அரசு - கட்டுரை - 10.10.1937

காங்கரஸ்வாதிகள் மதுபானம் செய்வதுண்டா?

- ஓர் சந்தேகி

நமது சென்னை மாகாணத்தில் காங்கரஸ் மந்திரிகள், இவர்கள் காரியதரிசிகள், சட்டசபை (மேல்சபை கீழ்சபை) மெம்பர்கள், தலைவர்கள், உபதலைவர்கள், காங்கரஸ்கமிட்டித் தலைவர்கள், உபதலைவர்கள், காரியதரிசிகள், மெம்பர்கள், கதர் போர்டு நிர்வாகஸ்தர்கள், ஊழியர்கள், சாய நெசவு நூல் நூற்கும் வேலைக்காரர்கள், மது விலக்குப் பிரசாரகர்கள், கதர் பிரசாரகர்கள், ஹிந்தி பிரசாரகர்கள், ஹரிஜன ஊழியர்கள், நாலணா காங்கரஸ் மெம்பர்கள், மற்றும் பிரபலவட நாட்டு - தென்னாட்டுத் தலைவர்கள், தேசியப் பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் ஆகிய இவர்களில் உள்நாட்டுக் கள், சாராயம், வெளிநாட்டு பிராந்தி, பீர், உஸ்கி மதுவகைகள் உபயோகப்படுத்தாமல் பதிவிரதைகளாயிருப்பவர்கள் எத்தனை பேர்கள்? மதுபான வகைகள் அவசியம் உபயோகிக்காமலிருக்க முடியாது. அதுதான் என் உயிர். அதில்லாமல் நான் உயிர்வாழ முடியாது என்று மறைமுகமாகவும் வெளிப்படையாகவும் குடிப்பவர்கள் - மது வகைகளை உபயோகப் படுத்துகிறவர்கள் எத்தனை பேர்கள்? இவைகளை புள்ளி விபரங்களுடன் பிரதம மந்திரி கனம் ஆச்சாரியார் தெரிந்து வெளியிடுவாரா?

குடி அரசு - கட்டுரை - 10.10.1937

சோற்றுக்கில்லாதார் பிரசாரம்

காங்கரஸ் பிரசாரகர்கள் - தொண்டர்கள் - ஜெயிலுக்குப்போன தியாகிகள் - பாரதமாதாவின் அருந்தவப் புதல்வர்கள் என்கின்ற கூட்டத்தில் பெரும்பான்மையோர் தங்கள் வாழ்கைக்கு வேறு வழியில்லாமலும் வயிற்றுப்பிழைப்புக்குக்கூட யோக்கியமான பிழைப்பு இல்லாமலும் திருட்டு, பித்தலாட்டம், கூட்டிவிடும் தொழில் முதலியவைகளைவிட தேசிய வாழ்க்கை சுலபமானதென்று கருதி சிலரும் அவைகளையும் செய்து பார்த்துவிட்டு அதைவிட தேசியம் சுலபமென்று கருதிய சிலரும் ஆக பலரும் தேசியத்தில் வந்து வாழ்க்கை நடத்துகிறார்கள் என்று இதற்கு முன் பல தடவை ஆதார பூர்வமாக எடுத்துக்காட்டி வந்திருக்கிறோம்.

நாளது வரை இது முழுதும் தவறு என்று யாராலும் ஆகேஷிப்பிக்கப் படவில்லை. ஆனால் சிலர் இக்கூற்று தங்களை மாத்திரமே நேராய் குறிப்பிடுவதாய் இருக்கிறதே என்று கருதிக்கொண்டு நம் மீது பாய்ந்திருக்கிறார்கள். சிலர் காலிகளை நம்மீது உசுப்படுத்தி விடுவதற்கு ஆக இதை ஒரு சாதனமாய்க் கொண்டு “உத்தமமான தேச பக்தர்களை, தேசிய வீரர்களை, உண்மைத் தியாகிகளை “குடி அரசு” வயிற்றுச் சோற்றுக்கு மார்க்கமற்றவர்கள் என்று எழுதிவிட்டது” என்று மாயக்கூப்பாடு போட்டு வந்திருப்பது நாம் அறிவோம். என்றாலும் 100க்கு 90 தேசபக்தர்கள் - தேசியத் தியாகிகள் - பாரதமாதாவின் அருந்தவப் புதல்வர்கள் என்கின்ற கூட்டத்தாரின் கொடிவழிப்பட்டியும் அவர்களது “முன் ஜன்மம்” முதல் ஜாதகமும் நம்மிடம் வினாடி பலனோடு இருந்து வருவதால் அவர்கள் நம்மைப் பார்த்து நேரில் குலைப்பதற்கில்லாமல் காணாத இடங்களிலேயே கத்திவிட்டுக் கூப்பாடு போடும்படியாக இருந்து வருகிறது.

நாம் பெரும்பாலும் சொந்த முறையில் உள்ள தவறுதலையோ ஒழுக்கக் கேடுகளையோ இம்மாதிரியான குற்றச்சாட்டுகளுக்கும் வெளி யாக்குவதற்கும் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்குப் பின்தங்கியே வந்திருக்கிறோம். பொது வாழ்வில் உள்ள விஷயங்களையும் அப்படிப்பட்டவர்கள் பொது வாழ்வில் நடந்து கொண்ட நடத்தைகளையும் பேசிய பேச்சுக்களையும் அடைந்த கூலியையும் பற்றிய விஷயங்களையே பெரிதும் கையாண்டு வருகிறோம்.

உண்மையிலேயே நமக்கு எப்படிப்பட்ட மனிதனானாலும் சரி, அவன் எவ்வளவு பெரிய தீர்க்கதரிசியானாலும் சரி, சொந்தத்தில் சாப்பாட்டுக்கு

வகையின்றியோ அல்லது பொது வாழ்வல்லாமல் வேறு வழியில் வயிறு வளர்க்க மார்க்கமோ செளகரியமோ இன்றியோ உள்ள எவரிடத்தும் நமக்கு மரியாதையோ அவர்களது அபிப்பிராயத்தில் நமக்கு மதிப்போ கிடையாது என்பதை பல தடவை எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறோம்.

ஏனெனில் நாம் இப்படிப் பேசுவது ஒரு பொது உடமை உலகத்தில் இருந்து கொண்டல்ல. அந்த மாதிரி பொது உடமை உலகில் இருந்து இப்படிப் பேசினால் அது தப்பாகலாம். ஆனாலும் அங்கும் எப்படிப் பட்டவனும் ஒரு கட்டுப்பாட்டுக்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட வேலைக்கும் பொறுப்பேற்று இருக்க வேண்டுமே ஒழிய வெறும் தேசபக்தி வேஷமும் பொதுநல வேஷமும் போட்டுக்கொண்டு வயிறு வளர்க்கமுடியாது.

நம் உலகம் அப்படிக்கூட இல்லை. இது ஒரு பக்கா தனி உடமை உலகம். தகப்பனுக்கும் மகனுக்கும் புருஷனுக்கும் பெண்ணாதிக்கும் உள்ள சம்மந்தமே தனி உடமைக் குறிக்கொண்ட போட்டி வாழ்வே அல்லாமல் வேறு அன்பையும் காதலையும் அடிப்படையாகக் கொண்டதல்ல. இதற்கு உதாரணம் வேண்டுமானால் பாகம் பிரிந்து கொண்ட பிறகும், ஜீவனாம்சம் பெற்றுக்கொண்ட பிறகும் இவர்களது நடவடிக்கைகளை கவனித்தால் விளங்கும். தனி உடமை வாழ்க்கை என்பதற்கே போட்டி என்று தான் அருத்தம். அதுவும் கட்டுப்பாடு, கொள்கை, சட்டம், விதி எதுவுமில்லாத கைவலுத்த தன்னிச்சைப் போட்டியாகும். சுருக்கமாய், விளக்கமாய் சொல்ல வேண்டுமானால் தனக்கு எவ்வளவு இருந்தாலும் அந்நியர் அறியாமல் எதுவும் செய்து அந்நியனுடையதை அனுபவித்து வாழ்க்கை நடத்தலாம், செல்வம் பெருக்கலாம், போகம் அனுபவிக்கலாம் என்கின்ற போட்டியேயாகும்.

இந்த நிலையில் வயிற்றுப் பிழைப்புக்கு மார்க்கமும் வாழ்க்கைக்கு வசதியும் தாராளமாய் இருப்பதாய்க் கருதப்படுகிற மக்களே யோக்கியமாய் நாணையமாய் நடந்துகொள்ள முடியாமலும் அவசியம் இல்லாமலும் இருக்கும்போது, உண்மையிலேயே அன்னக்காவடியாய் பிச்சை எடுத்தா லொழிய, திருடினாலொழிய, மற்றவர்களை ஏமாற்றி மோசம் செய்து நம்பிக்கைத் துரோகம் செய்தாலொழிய வாழ்வுக்கு வேறு வகையில்லை என்கின்ற நிலையில் உள்ளவர்கள் எப்படி யோக்கியமாய் நாணையமாய் சுதந்தரமாய் நடந்து கொள்ள முடியும்? அல்லது நாம் தான் எப்படி எதிர்பார்க்க முடியும்? அதிலும் சொந்தத்தில் கஞ்சிக்கு உப்பில்லையானாலும் தனது சொந்த உழைப்பில் கெட்டி ஆகாரம் சாப்பிட வழிஇல்லை ஆனாலும் தேசபக்தி வாழ்வென்றால் பாலுக்கு சர்க்கரையும் பலகாரத்துக்கு நெய்யும் தேட வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டு விடுகிறது. சொந்தத்தில் மூட்டை சுமந்தாலும், வயிறு நிரம்ப சாப்பிட முடியாவிட்டாலும் தேசிய வாழ்வென்றால் தன் உடுப்பைச் சுமக்கக்கூட ஆள்தேவையாகி விடுகின்றதுடன் “பிரபுக்களும்” வெட்கப்படும்படியான ஆகாரத்தையே மனசு வேண்டுகிறது. இல்லா விட்டால் நாக்கு சத்தியாக்கிரகம் செய்கிறது.

சொந்த வாழ்வில் தன்னுடைய யோக்கியதையால் கிட்ட நெருங்க யோக்கியதை அற்று கைகட்டி வாய் பொத்தி எட்டிநின்று பேச வேண்டிய இழிநிலையில் இருந்தாலும் தேசிய வாழ்வில் மற்றவர்களைப் பள்ளிப் பிள்ளைகளாய் மதித்து அகம்பாவமாய் யாரையும் திரணமாய்க்கருதி பேசுத்தக்க யோக்கியதையை அடைய வேண்டியதாகிவிடுகிறது. இப்படியெல்லாம் இருக்கும்போது வயிற்றுப்பிழைப்புக்கு வழியற்றவர்களும் வாழ்க்கைக்கு மார்க்கமற்றவர்களும் ஒழுக்க மற்றவர்களும் இழிமக்களும் ‘தேசியத்தில் பிரவேசிப்பதிலோ’ ‘தேசபக்தர்களாவதிலோ’ ‘உத்தமத் தியாகிகளாவதிலோ’ ‘பாரதமாதாவின் அருந்தவப் புதல்வர்களாக ஆகிவிடுவதிலோ’ என்ன அதிசயம் இருக்க முடியும்?

முதலில் வெளியாக்கியவர்கள்

இதை முதல் முதல் தைரியமாய் எடுத்துச் சொன்னவர் அதாவது வயிற்றுச் சோற்றுக்கு மார்க்கமற்ற இழி மக்கள் பலர் வயிற்றுப் பிழைப்புக்கு ஆக தேசியத்தில் பிரவேசித்திருக்கிறார்கள் என்று வீரத்துடன் பேசி வெளியாக்கியவர் சர்.பி. தியாகராயச் செட்டியாரும் பிறகு தோழர் தேசபந்து சித்தரஞ்சன் தாசுமாகும்.

அடுத்தாற்போல் “குடி அரசு” ஆசிரியரும் பின் தோழர் மோதிலால் நேருவும் ஆகும். மற்றும் எத்தனையோ பேர் இருந்தாலும் இவர்களைப் பின்பற்றி சென்ற வாரத்தில் தைரியமாய் எடுத்துச் சொன்னவர் தோழர் சி. ராஜகோபாலாச்சாரியாராகும். அவர் சொன்னதாக “நவசக்தி”யில் காணும் வாக்கியத்தை அப்படியே கீழே தருகிறோம்.

“வங்காள வீரர் தேசபந்து தாஸ் சத்தியாக்கிரகிகளை சோற்றுக்கில்லாதார் எனக் கூறினார். அக்காலத்தில் அவரைக் காய்ந்த சி.ஆர். ஆச்சாரியார் (கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியார் ப-ர்)சோற்றுக்கில்லா வாலிபர்கள் மக்களிடையே பிரசாரம் செய்கிறார்கள் எனக் கூறுகிறார். சி.ஆர். தாசரைவிட சி.ஆர். ஆச்சாரியார் மிஞ்சி விட்டார்போலும்” என்று 15.10.37 நவசக்தி எழுதி இருக்கிறது.

இப்படி கனம் ஆச்சாரியார் பேசியதை “ஏகாதிபத்திய யந்திரத்தில் ஆச்சாரியார் அகப்பட்டு இங்ஙனம் பேசி இருக்கிறார்” என்று “நவசக்தி” குறை கூறுகிறது.

நாம் அப்படிச் கூறுவதில்லை. இதுவரை அவ்வயிற்றுக்கில்லாத வாலிபர்களின் செய்கை ஆச்சாரியாரை மந்திரியாக்குவதற்கு உதவியாய் இருந்ததால் அப்படிப்பட்ட வயிற்றுக்கில்லாத பல வாலிபர்களை ஆச்சாரியார் தம் தலைவர் என்று கூட கூறியிருப்பது நமக்குத் தெரியும். இன்று அவ்வயிற்றுக்கில்லாத வாலிபரின் வயிற்றுச் சோற்று தேசபக்தி தமக்கு தேவை இல்லை என்பதோடு தம் இனத்தாரிலேயே தமக்கு வேண்டிய பலத்தை சேகரித்துக் கொண்டார். பலரை 5 வருஷ காலத்துக்கும் சேர்த்து

ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டார். ஆகவே இனி அவருக்கு அன்றாடக் கூலி தேசபக்தர் தேவை இல்லை. அதனால் அத்தேசபக்தர்கள் வேறு இடத்திற்கு கூலிக்குப்போகக்கூடும். அப்படிப்போகும்போது அது தம் வியாபாரத்திற்கு போட்டியாக ஆகிவிடலாம். ஆதலால் இப்போதே “அந்தச் சரக்கு மட்டம்” என்பதுபோல் அவர்கள் அதாவது வேறு இடத்துக்கு கூலிக்குப் போய் வேலை செய்கிறவர்களை வயிற்றுக்கு இல்லாத ஆட்கள் என்று சொல்லி விட்டால் அப்படிப்பட்ட ஆட்களின் தொல்லையை ஒருவாறு சமாளிக்கலாம் என்பதே இப்போது அவர்களைத் தைரியமாய் வெளியாக்குவதன் கருத்தாகும்.

ஆனாலும் தோழர் ஆச்சாரியார் பேசியதில் தவறோ, பொய்யோ இல்லை என்று நாம் ஆதாரத்தோடு சொல்லுவோம்.

பொதுவுடமை வாதிகள்

அதாவது ஆச்சாரியார் மனதில் குறிவைத்துப் பேசும் பொது உடமை வாதிகளையே முதலில் எடுத்துக்கொள்ளுவோம். அவர்களுக்கு காங்கரஸில் சாப்பாட்டைத்தவிர வேறு என்ன வேலை அங்கு இருக்க முடியும்? ஒருவர், இருவர், பொது உடமை வாதிகள் முட்டாள் தனமாக காங்கரஸில் சேர்ந்திருக்கலாம் என்று வைத்துக் கொண்டாலும் கதரையும், காந்தியாரையும், கடவுளையும், மதத்தையும், பார்ப்பனர்களையும், முதலாளிகளையும் கண்டித்து, வைது, பேசி விளக்கிய பொது உடமைவாதிகள் காங்கரஸில் சேர்ந்து “மகாத்மா காந்திக்கு ஜே” என்று காங்கரஸ் கொடியைப் பிடித்துக் கொண்டு கதர் குல்லாயுடன் மஞ்சள் வர்ணத்தின் மங்களகரத்தைப் பிரசாரம் செய்து கொண்டு ஆச்சாரியார் பின் திரிகிறார்கள் என்றால் இதற்கு காரணம் கனம் சி.ஆர். ஆச்சாரியார் சொன்னதல்லாமல் வேறு என்னமாயிருக்க முடியும் என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை என்றாலும் வாசகர்கள் தான் யோசித்துப் பார்க்கட்டும்.

தோழர் ஆச்சாரியார் ஒரு சமயம் ஏகாதிபத்திய யந்திரத்தில் அகப்பட்டு இப்படி பேசி இருக்கலாம். ஆனால் சி.ஆர். தாஸ் கூட அப்படித்தானா? மோதிலால் நேருகூட அப்படித்தானா? “குடி அரசு” ஆசிரியரும் அப்படித்தானா? என்பதோடு இதை “நவசக்தி” உண்மையாய் எழுதுகிறதா வேஷத்துக்கு எழுதுகிறதா என்று கேட்கின்றோம்.

முதலாவது “நவசக்தியே” உண்மையில் தொழிலாளர்களுக்கு உழைப்பதானால் உண்மையில் ஏழைகளிடத்தில் பற்று இருக்குமானால் பொது உடமையை விரும்புமானால் நாணயத்தில் சிறிதாவது கவலை இருக்குமானால் ஏகாதிபத்தியத்தை வெறுக்குமானால் “நவசக்தி” க்கு காங்கரஸினிடத்தில் என்ன வேலை என்று கேட்கின்றோம். அன்றியும் “நவசக்தி”யிடம் கனம் ஆச்சாரியார் போன்றவர்களுக்குக் கூட அவர் கூறினதைத்தவிர வேறு என்ன மதிப்பு இருக்கும் என்று கேட்கின்றோம்.

எனவே தனி உடமை உலகில் சோற்றுக்கு வழி இருக்கிறவனே 100க்கு 100 பேர் யோக்கியமாய் நடந்து கொள்ள முடியவில்லையானால் சோற்றுக்கு வகையில்லாதவர்களில் 100க்கு எத்தனை பேர் யோக்கியமாய் நடந்து கொள்ளமுடியும்? ஆதலால் அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு ஆக “நவசக்தி” சிபார்சு பேசுவதை உண்மையான சிபார்சு என்று நம்மால் கருத முடியவில்லை.

ஆச்சாரியார் ஞாபகப்படுத்திப் பார்க்கட்டும்

அது எப்படியோ இருக்கட்டும். மந்திரிகளில் சோற்றுக்கு வகையிலல்லாதவர்கள் எத்தனைபேர் என்பதையும் பிழைப்புக்கு உண்மையிலேயே வேறு மார்க்கமில்லாதவர்கள் எத்தனை பேர்கள் என்பதையும் தனக்கு பின்னால் வால் பிடித்துத் திரிபவர்களில் சோற்றுக்கு வழியில்லாதவர்கள் எத்தனைபேர் என்பதையும் கனம் ஆச்சாரியார் சற்று ஞாபகப்படுத்தி பார்த்திருப்பாரேயானால் தனக்கு எதிராய் இருப்பவர்களில் காணப்படும் சோற்றுக்கு வழியில்லாதவர்களைப் பற்றி மாத்திரம் குறிப்பிட்டு வருத்தம் காட்டி இருக்கமாட்டார்.

ஏழைகள் இயக்கம் என்பதும், தரித்திரர்கள் இயக்கம் என்பதும், சோற்றுக்கு வகையில்லாதார் இயக்கம் என்றுதானே அருத்தம்? அதில் சோற்றுக்கு இருக்கிறவர்களும் மேலும் மேலும் சம்பாதிக்க ஆசையுள்ளவர்களும் தலைவர்களாக இருந்தால் அவ்வியக்கக் கொள்கைகள் பொய்யாகவும், நிஜமாகவும் சோற்றுக்கு வகையில்லாதாருக்கு சவுகரியமாகவும் அசௌகரியமாகவும் தானே இருக்க முடியும்? என்றாலும் அதில் பெரிதும் அப்படிப்பட்ட சோற்றுக்கு வழியில்லாத ஆட்களுக்குத் தானே இடமிருக்க முடியும்? அதை எடுத்துக்காட்டுவதில் என்ன பிரயோஜனம் இருக்க முடியும் என்று சிலர் கேட்கலாம். அதுவும் சரிதான். ஆனாலும் அப்படிப்பட்ட இயக்கத்திலோ அல்லது அப்படிப்பட்ட ஆட்களாலோ பிரதிகூலபலன் அடைகிறவர்கள் அதை எடுத்துக்காட்டாமலிருக்க வேண்டுமென்பது மாத்திரம் நியாயமாயிருக்க முடியுமா? என்பதுதான் அக்கேள்விக்கு நமது பதிலாகும்.

மூர்த்தியார்

நிற்க, தோழர் சத்தியமூர்த்தி அய்யர் அவர்கள் தேசபக்தி பிரசாரத்துக்கு ஆரம்பித்தபோது அவருக்கு சாப்பாட்டுக்கு மார்க்கம் என்றைய தினம் இருந்தது? அவர் அந்நிலையில் போட்ட கூப்பாடு கொஞ்சமா? இதே கனம் ஆச்சாரியார் ஊர் ஊராய் பணமுடிப்பு கொடுக்கச் செய்து அவரை சாப்பாட்டுக்கு இல்லாத நிலையிலேயே பெரிய தேசபக்தராக ஆக்கவில்லையா? இன்றும் தோழர் சத்திய மூர்த்தியார் வேறு எவ்வித சொந்த தொழில் வருவாய் இல்லாமலே பெரிய தேசபக்தராகவே இருக்கிறார். கனம் ஆச்சாரியார் வாயாலும் தேசபக்தர் என்றும் தலைவர் என்றும் அழைக்கப்படுகிறார். காரணம் என்னவென்றால் தோழர் சத்தியமூர்த்தி அய்யரின் வயிற்றுப் பிழைப்பு

கூப்பாடு கனம் ஆச்சாரியாரை முதல் மந்திரியாக்கிற்று; ஹிட்லர் ஆக்கிற்று. இனியும் அப்பதவி நிலைக்கும் படியாகவே இன்றும் தோழர் சத்தியமூர்த்தியார் கூப்பாடு இருந்து வருகிறது. அதாவது:-

சமஷ்டி பித்தலாட்டம்

“சமஷ்டி ஏற்படப்போவது உறுதி. அது நம் எதிர்ப்புகளை லக்ஷியம் செய்யாமல் நம்மீது சுமத்தப்படுகிறது என்றாலும் நாம் அதை தள்ளி விடக்கூடாது. அதையும் ஏற்று நடத்துவோம்” என்று சொல்லுகிறார் மூர்த்தியார்.

இப்படிச் சொல்லுவது கனம் ஆச்சாரியாரின் மந்திரி பதவியை நிலைக்க வைக்குமாதலால் ஆச்சாரியார் கண்ணுக்கு மூர்த்தியார் இன்னும் பெரிய தேசபக்தராய் காணப்படுகிறார். அவர் போன்ற மற்றவர்கள் அதற்கு எதிராய் கூப்பாடு போடுவது ஆச்சாரியாருக்கு தலைமாட்டுக் கொள்ளியாய் இருப்பதால் “வயிற்றுக்கு இல்லாதவர்கள் கூப்பாடு” என்கிறார்.

“நவசக்தி” தானாகட்டும் ஆச்சாரியார் பதவிக்கு ஆபத்து வரும் படியாக பேசுவோ எழுதவோ முன்வரட்டும். உடனே ஆச்சாரியாருக்கு “நவசக்தி”யைப்பற்றி இருக்கும் உண்மையான எண்ணம் வெளியாய் விடும்.

ஆச்சாரியார் தேசபக்திதானாகட்டும் எப்படிப்பட்ட தென்று பார்ப்போமானால் தமக்கு மந்திரி வேலை கிடைக்கும்படியான நிலைமைக்கு சர்க்கார் இடம் கொடுத்துவருவதால்தான் “நானே சர்க்கார் ஆகிவிட்டேன், ஆதலால் சர்க்காரை யாரும் கண்டிக்கக் கூடாது” என்கிறார்.

“எப்படிப்பட்ட அரசாங்கத்துக்கும் C.I.D. இருந்துதானாக வேண்டும்” என்கிறார்.

“வெள்ளைக்காரர்கள் எல்லாம் மேலான பிறவி (அதாவது அவர்கள் சட்டியில் வைத்திருக்கும் குரோட்டன் (பூச்செடி மாதிரி) என்று சொல்லி அதிகச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும்” என்கிறார்.

“நீதி இலாக்காவையும் நிர்வாக இலாகாவையும் பிரிக்கக் கூடாது” என்கிறார்.

“கவர்னர் துரை மகா உத்தமர்” என்று சொல்லி கைகூப்பி கும்பிடுகிறார்.

தனக்கு மந்திரி பதவி கிடைக்காதிருக்குமானால்

“சர்க்காரை ஒழிக்க வேண்டும்.”

“வெள்ளையர்கள் சுரண்டுகிறவர்கள்.”

“ஐ.சி.எஸ். வர்க்க ஆட்சி கொடுமையானது.”

“சம்பளக் கொள்ளையை ஒழிக்க வேண்டும்.”

“சி.ஐ.டி.யை அழித்தே விட வேண்டும்.”

“பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில் இருப்பது அவமானம்.”

“நீதி, நிருவாகம் இரண்டும் ஒரு கையில் இருப்பது கொடுங்கோன்மை.”

“கவர்னருக்கு மூளை கிடையாது” என்றெல்லாம் கூப்பாடு போடுவார்; போட்டுமிருக்கிறார். ஆகவே தனக்கு அனுகூலமாய் இருக்கும் போது ஒரு மாதிரியும் பிரதிகூலமாய் இருக்கும்போது ஒரு மாதிரியுமா? எப்படியாவது ஒரு சமயத்திலாவது உண்மை பேசுவதைப் பாராட்ட வேண்டியதே தவிர ஆச்சாரியார் பேசுவதை எப்படி குற்றம் என்று சொல்ல முடியும்?

குடி அரசு - தலையங்கம் - 17.10.1937

“விகடன்” விஷமம்

17.10.37ந் தேதி “விகடன்”னின் தலையங்கத்தில் “வாழிய செந்தமிழ்” என்னும் தலைப்பில் ஒரு வியாசம் காணப்படுகிறது.

அதில் ஹிந்தியை முதல், இரண்டாவது, மூன்றாவது பாரம் வரைக்கும் வைக்கப் போகிறபடியால் அதற்கு மேல் சமஸ்கிருதம் இஷ்டபாடமாக வைக்கலாம் என்றும்,

இங்கிலீஷைப் பற்றி கவலைப்பட வேண்டியதில்லை என்றும்,

சீநிவாச சாஸ்திரியார் ஒருவரேதான் இங்கிலீஷ்காரரைப் போல பேசத் தெரிந்தவர் என்றும்,

ஆதலால் இங்கிலீஷ் அப்படி பேசத்தெரிய முயற்சி செய்வது பயன்படாது என்றும்,

இங்கிலீஷையும் தமிழிலேயே சொல்லிக்கொடுக்க வேண்டும் என்றும்,

தமிழ் கற்றுக்கொடுக்க தோழர் உ.வே. சாமிநாதய்யர்தான் தகுதியானவரென்றும் அவர்தான் தற்கால கொள்கையை தமிழில் புகுத்தாமல் நூலிலுள்ள இன்பத்தை மாத்திரம் நுகரும்படி செய்வார் என்றும்,

சமஸ்கிருதமே உலகத்து நாகரீகத்துக்கு எல்லாம் அடிப்படையான பாஷை என்றும், அதை படிக்க பள்ளிக்கூடங்களில் வசதியும் தூண்டுதலும் வேண்டுமென்றும்,

டாக்டர் சுப்பராயன் கல்வி மந்திரியாய் இருந்து இதை உணர்ந்து இருப்பது பாக்கியம் என்றும் மற்றும் பல விஷயங்களும் “வாழிய செந்தமிழ்” என்னும் தலைப்பில் இருக்கின்றன.

இந்த தலையங்கத்தை கசக்கிப்பிழிந்தால் இங்கிலீஷுக்கு சாஸ்திரியாரே கெட்டிக்காரர், தமிழுக்கு சாமிநாதய்யரே கெட்டிக்காரர், பாஷைகளில் சமஸ்கிருதமே சிறந்தது என்பதும் ஹிந்தி கட்டாயம் 3-ம் பாரம் வரை படித்தாக வேண்டும்; பிறகு சமஸ்கிருதம் சுலபமாய் வந்து விடும்; தமிழ் கற்றுக்கொடுக்கும்போது தமிழர்களின் நிலை, கொள்கை ஆகியவைகளைப் புகுத்தக்கூடாது; இங்கிலீஷ் பிரதானமல்ல; அது படித்ததால்

பல கேடுகள் வந்து விட்டன என்பதும் இந்த அபிப்பிராயத்துக்கு மரியாதை கொடுத்து தக்கது செய்ய டாக்டர் சுப்பராயன் கல்வி மந்திரியாய் இருக்க ஒப்புக்கொண்டது தமிழ் நாட்டின் பாக்கியம் என்பதுந்தான் சாரமாகும்.

இதற்கு பெயர்தான் வாழிய செந்தமிழாம். இந்த விஷயங்களை எழுதுகிறவர்கள் புத்திசாலிகளா அல்லது இதையும் படிக்க இருக்கும் மக்கள் மடையர்களா என்பதுதான் தமிழர்கள் கவனிக்க வேண்டிய பிரச்சினையாகும்.

டாக்டர் சுப்பராயன் அவர்களுக்கு மந்திரி வேலை கொடுத்து விட்டு அவரிடம் என்ன வேலை வேண்டுமானாலும் வாங்கலாம், அவர் எதற்கும் தமது கையெழுத்தைக்கூட யார் வேண்டுமானாலும் போட்டுக் கொள்ளவும் அனுமதித்துவிடுவார்.

சாஸ்திரியாருக்கு இவ்வளவு விளம்பரம் கொடுத்திருப்பது எதற்கு? பத்திரிக்கைகள் தோழர் சாஸ்திரியார் பிரிட்டிஷாரின் கூலிப் பிரசாரகராய் உலகம் சுற்றி பிரிட்டிஷை புகழ்ந்து பி

ரசாரம் செய்து பட்டம் பணம் சம்பாதித்துக் கொண்டதல்லாமல் இதுவரை இந்தியாவுக்கு அவரால் ஏற்பட்ட நன்மை இன்னது என்று யாராவது சொல்லமுடியுமா? அல்லது எந்த பார்ப்பனப் பத்திரிகையாவது ருஜு செய்ய முடியுமா?

தோழர் உ.வே. சாமிநாதய்யர் அவர்கள் தமிழ் பழைய ஏட்டுப் பிரதிகளைக் கைப்பற்றி தமிழ் உணர்ச்சி இல்லாமல் வடமொழி கருத்துக் களையும் ஆரியர் கொள்கைகளையும் உட்புகுத்தி புத்தக ரூபமாக்கி புத்தகம் அச்சப்போட தமிழர்களிடம் பணம் பெற்று புத்தகம் விற்ற பணத்தை தனது முதலாக்கி பணக்காரராகி பட்டம் பரிவட்டம் பெற்றதல்லாமல் தமிழுக்கு அவரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட இலக்கியம் இன்னது, இலக்கணம் இன்னது அல்லது வெளிப்படையாய்க் கட்டிய சொந்த கருத்து அமைந்த நூல் இன்னது என்று ஏதாவது எடுத்துக் காட்ட முடியுமா?

மற்றும் சமஸ்கிருதம் இவ்வளவு உயர்ந்தது என்று சொல்லுகிற இப்பார்ப்பனர்கள் அப்பாஷை இலக்கிய இலக்கணங்களால் காட்டு மிராண்டித்தன காலத்திய (Fairy tales) கற்பனைக் கதைகளும் பார்ப்பனர்களே கடவுள் - கடவுளே பார்ப்பனர்கள் என்கின்ற வஞ்சக விஷம உணர்ச்சிகளும் மக்கள் அறிவை அடக்கி காட்டு மிராண்டித்தனத்துக்கு கொண்டு போகும் அடிமைப் புத்தி கற்பிப்பும் அல்லாமல், சமஸ்கிருதத்தில் அரசியல், சமூக இயல், பொருளியல், கல்வி இயல், அறிவியல், ஒழுக்க இயல் ஆகியவற்றிற்கு யோக்கியமான - நாகரிகமான கருத்துக்களோ பயன்படக்கூடிய பொருள்களோ ஏதாவது இருக்கிறது

என்பதாக யாராவது சொல்ல முடியுமா?

ஆகவே இவ்வளவு மோசமாயும் நம் சமூகத்துக்கே கேடாகவும் இருக்கும் விஷயத்தை எடுத்துக் கொண்டு “விகடன்” கையாளும் மாதிரியைப் பார்த்தால் பார்ப்பன பிரசார சூழ்ச்சி அதில் எவ்வளவு இருக்கிறது என்பது நன்றாய் மக்களுக்கு விளங்கிடும்.

கடைசியாக பார்ப்பனரின் கருத்து மக்கள் இங்கிலீஷ் படித்தே சுதந்தரமும் பகுத்தறிவும் சுயமரியாதையும் பெறும் உணர்ச்சி பெற்று விடுவதால், அதை ஒழித்துவிட்டு ஹிந்தியையும் சமஸ்கிருதத்தையும் புகுத்தி தமிழுக்கும் தாங்களே வாத்தியார்களாகி விட்டால் தமிழர்களை பழையபடி சூத்திரர்களாக்கி தாசி மக்களாக்கி விடலாம் என்கின்ற எண்ணமும் சூழ்ச்சியும் அல்லாமல் வேறு இல்லை என்பதும் விளங்கிவிடும்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 17.10.1937

பாரதி ஆராய்ச்சி

அறிவாளியா? இயற்கைவாத கவிதா?

அவர் ஒரு புராண பண்டிதரே

நம் தமிழ் நாட்டில் சமீபத்தில் பாரதியின் தினத்தைப் பல இடங்களில் கொண்டாடினார்கள். அப்பொழுது அவரை ஒரு தெய்வமாகப் பாவித்து அவருடைய படத்துக்கு மாலை போட்டுத் தூபதீப நைவேத்தியங் கூடச் சிலர் செய்தார்கள். இப்படியெல்லாம் செய்வதற்குப் பார்ப்பனரின் சூழ்ச்சி பிரசாரமும் பொதுமக்களின் குருட்டுத்தனமான முட்டாள் நம்பிக்கையுமே காரணமென்றும் மற்றபடி இவர்கள் பாரதியைப் பற்றியோ அல்லது அவருடைய பாடல்களைப் பற்றியோ அறிந்து கொண்டாடப்பட்டதல்லவென்றும் எடுத்துக் காட்டவே இக்கட்டுரையை எழுதத் துணிந்தோம். ஆகையால் வாசகர்கள் இதைப் படித்த பின்பாவது தாங்கள் அக்கொண்டாட்டங்களில் கலந்து கொண்டதின் அறியாமையை உணர்ந்து அதற்குத் தக்கபடி நடந்து கொள்ளுவார்களாக.

பாரதிக்குக் கவி இயற்றவல்ல அறிவு சிறிது உண்டு என்பதை யாரும் மறுக்கவில்லை. ஆனால் அவரைப்பற்றி இவ்வளவு ஆர்ப்பாட்டம் செய்யும்படியான மேதாவித்தன்மை எதுவும் அவரிடம் இருந்ததென்றோ, அவர் உயர்ந்த ஞானமும் ஒழுக்கமு முள்ளவரென்றோ, இன்னும் சிலர் விளம்பரஞ் செய்கிறபடி எந்த விதத்திலும், சமீப காலத்தில் தோன்றி மறைந்து போன தமிழ்ப் புலவர்களைப் போல ஆற்றல் படைத்தவரென்றோ யாரும் சொல்ல முடியாது. அப்படியிருந்தும் ஏன் அவரைப்பற்றி இவ்வளவு கூச்சல் போட வேண்டும் என்றும் கேட்கலாம். அதைத்தான் இங்கு ஆராய விரும்புகிறோம்.

முக்கிய காரணம் அவர் ஒரு பார்ப்பனர் என்பதேயாகும். எப்படியென்றால் ஒரு பார்ப்பான் எவ்வளவு அயோக்கியனாயிருந்தாலும், ஒழுக்கங் கெட்டவனாயிருந்தாலும், துர்ப் பழக்கமுடையவனாயிருந்தாலும், பேடியாயிருந்தாலும், பித்துக்கொள்ளியாயிருந்தாலும் அவனைப்பற்றி அவனுடைய குற்றங்களையெல்லாம் மறைத்து “இந்திரன்” என்றும் “சந்திரன்” என்றும் உயர்த்திப் பேசி, எழுதி, அதன் மூலம் தங்கள் இனப்பிழைப்புக்கு வழி தேடிக்கொள்கிறார்கள். இந்த அடாத காரியத்துக்குத் தகுந்த வசதிகள் அவர்களுக்கு தாராளமாய் இருக்கின்றன.

பாரதியின் அறிவு

பாரதி, ஏதாவது அறிவுக்குப் பொருந்திய பாடல் எழுதியிருக்கிறாரா என்று பார்த்தால் அதுவும் இல்லையென்று நன்கு விளங்கும். ‘எல்லோரும் ஓர் இனம்’ என்றும் ‘காக்கை குருவி எங்கள் ஜாதி’ என்றும் என்னவோ வாய்க்கு வந்ததை அளந்து தள்ளியிருக்கிறார்; நடைமுறைக்கும், அனுபவத்துக்கும், பகுத்தறிவுக்கும் சம்பந்தமில்லாத விஷயங்களையே சொல்லியிருக்கிறார். அவரைப் பாமரமக்கள் புகழ்வதற்குக் காரணம் அவர்களுடைய மூடப்பழக்க வழக்கங்களை வளர்க்கத் தக்கதாகவும் மனு நீதியை உயிர்ப்பித்து நிலைநாட்டக்கூடியதாகவும் அவருடைய பாடல் இருப்பதே ஆகும். எப்படி யென்றால் இதிகாசம், புராணம், வேதம், சாஸ்திரம் முதலியவைகளை அப்படியே தழுவி அவைகளில் அடங்கியிருக்கும் விஷயங்களை, இக்காலத்து தேவைகளை அதில் கலக்கி அதற்குத் தகுந்தாற்போல வேஷம் மாற்றிக்காட்டி அவர் பாடல் செய்திருப்பதேயாகும். மனு ஆட்சி எப்படியாவது ஏற்பட வேண்டும் என்று பார்ப்பனர்கள் இரவும் பகலும் கனவு கண்டுகொண்டிருக்கும் பொழுது அதற்கு உதவியாக எழுதப்பட்டிருக்கும் பாடல்களைப் பார்ப்பனர்கள் கைநழுவ விடுவார்களா?

பாரதி அநேக பாடல்களைக் குடி வெறியில் பாடியிருக்கிறாரே தவிர நிதான புத்தியோடு பாடவில்லை என்று சுலபத்தில் அறிந்து கொள்ளலாம். பெண்களைப்பற்றி வானமளாவப் புகழ்ந்து பல பாடல்கள் செய்திருக்கிறார். ஆனால் பெண்களைப் பற்றி அவருடைய அந்தரங்க சுத்தியான அபிப்பிராயம் மிகக் கேவலமானது என்பது அவரது கிளிக்கண்ணியில் ‘பெண்களின் கூட்டமடி’ என்று தன்னை மறந்து உண்மையைக் கக்கியிருப்பதிலிருந்து தெரிகிறது.

பார்ப்பனரைப் பற்றி பாரதியின் உண்மையான அபிப்பிராயம் என்னவென்றால் பார்ப்பனரே உயர்ந்த வகுப்பினரென்றும் இந்தியா அவர்களுக்குச் சொந்த சொத்து என்றும், அவர்களுடைய ஆரிய பாஷையே உயர்ந்ததென்றும் கருதியே வந்திருக்கிறார் என்பதுதான். பார்ப்பனரின் நிலைமை உயர வேண்டுமென்பதே அவருடைய நோக்கமென்றும் தெரிகிறது. இதற்கு மாறாக யாராவது அவரைப் பற்றி நினைத்துக்கொள்ள ‘பார்ப்பானை ஐயரென்ற காலமும் போச்சே,’ ‘தமிழ் மொழி போல் எங்கும் காணோம்’ என்று சொல்லப்படுமானால், இப்பாட்டுகள் போல் எங்கோ அங்கொன்றும் இங்கொன்றும் எடுத்துக் காட்ட முடியுமே தவிர, அதிகமில்லை யென்றும், அப்படி இரண்டொன்று பாடியிருப்பதும் கூடக் குடிவெறி யென்றும் தான் சொல்ல வேண்டும்.

ஏனென்றால் அவர் அபின், கஞ்சா, சாராயம் முதலியவைகளைச் சர்வ சாதாரணமாகவே உபயோகப்படுத்தி வந்திருக்கிறார். அவருக்குப் பார்ப்பானுடைய சுகமே லக்ஷ்யமென்பதாகத் தெரிகிறது என்பதற்கு

ஆதாரமான சொற்களை அவர் தேசியப் பாடல்களிலிருந்து மட்டும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக் காட்டி இக்கட்டுரையை முடிக்கின்றோம்.

பாட்டின் தலைப்பும் அதில் வரும் அடியும் கீழே தருகின்றோம்.

வந்தேமாதரம் - ஆரிய பூமியில்.

பாரத நாடு - யாகத்திலே தவ வேகத்திலே.

நாட்டு வணக்கம் - துங்க முயர்ந்து வளர்கெனக் கோயில்கள் சூழ்ந்தது மிந்நாடே.

பாரததேசம் - மந்திரங் கற்போம், வினைத் தந்திரங் கற்போம் (குட்டிக் காந்தியின் வினைத் தந்திரம். வி.க.)

தொழில் - பிரம்மதேவன் கலையிங்கு நீரே விண்ணினின்று எமை வானவர் காப்பார்.

எங்கள் நாடு - என்னரு முபநிட நூல்கள் எங்கள் நூலே உன்னத ஆரிய நாடெங்கள் நாடே.

வந்தேமாதர மொழிபெயர்ப்பு - காலமெல்லிதழ்களிற் களித்திடுங் காலை நீ.

எங்கள் தாய் - நாவினில் வேதமுடையவள், வெண்மை வளரிமையாசலந் தந்த விறன் மகளாமெங்கள் தாய்.

பாரதமாதா - முன்னையிலங்கை அரக்கர் அழிய, ஆரிய ராணியின் சொல், ஆரிய தேவியின் தோள், போர்க்களத்தே பரஞானமெய்க் கீதை.

திருப்பள்ளியெழுச்சி - தெள்ளிய அந்தணர் வேதமும் நின்றன.

தசாங்கம் - ஆரிய நாடென்றே யறி.

நவரத்தினமாலை - ஆணிமுத்துப் போன்ற மணி மொழிகளாலே (சமஸ்கிருதம்)

மகாத்மாவின் துவஜம்:- ஆரியக் காட்சி ஓர் ஆனந்தமன்றோ, செந்தமிழ் நாட்டுப் பொருநர் - கொடுத்தீக்கண், மறவர்கள், சேரன்றன் வீரர், சிந்தை துணிந்த தெலுங்கர் - தாயின் சேவடிக்கேயணி செய்திடு துளுவர். (ஆரியருக்கு அடிமைகள்)

லஜபதிராய் - ஆதிமறை தோன்றிய நல்லாரிய நாடெந்நாளும் நீதி மறைவின்றி நிலைத்த திருநாடு, ஆரியர் தம் தர்மநிலை ஆதரிப்பான், ஆரியர் பாழாகா தருமறையின் உண்மைதந்த.

திலகர்:- அன்போடோதும் பெயருடை யாரியன்.

கிருஷ்ணன் துதி:- எண்ணரும் புகழ்க் கீதையெனச் சொலும், எங்களாரிய பூமியெனும்,

கிருஷ்ணன் ஸ்தோத்திரம்:- ஆரியர் வாழ்வினை ஆதரிப்போனே, ஆரிய நீயுநின் துறமறந்தாயோ, வெஞ்செய லரக்கரை வீட்டிடுவோனே வீரசிகாமணி, ஆரியர்கோனே.

ஆங்கிலப் பயிற்சி:- அல்லல் மிக்கதோர் மண்படு கல்வியை ஆரியர்க்கிங் கருவருப்பாவதை, இயல்புணர்த்திய சங்கரனேற்றமும், பேடிக் கல்வி பயின்றுழல் பித்தர்கள், நாட்டுக்கல்வி - மந்திர வேதத்தின் பேரொலி,

தமிழ்த்தாய்:- உயர் ஆரியத்திற்கு நிகரென வாழ்ந்தேன் (சமஸ்கிருதமே உலகில் சிறந்த பாஷை என்பது கருத்து)

புதுவருஷம்:- ஆரிய நாட்டினர் ஆண்மையோடியற்றும்.

என்று இவ்வாறாக ஆரிய மேன்மையையே - பார்ப்பனீயத்தின் மேன்மையையே அவரது நோக்கமாக எழுதியிருக்கிறார்.

ஆகவே பாரதிக்கும் கனம் ஆச்சாரியாருக்கும் தோழர் சத்தியமூர்த்தியாருக்கும் பார்ப்பன சூழ்ச்சி, பார்ப்பன ஆதிக்கப் புத்தி ஆகியவைகளில் எவ்வித வித்தியாசமும் காண முடியவில்லை. மற்றபடி தனிப்பட்ட முறையில் அவரது குணங்களைப் பற்றியும் மற்றும் அவரது சரித்திரத்தைப் பற்றியும் கவிபாடுவதில் அவருக்குள்ள கற்பனை அலங்காரம், பகுத்தறிவுக்கு ஏற்ற இயற்கை வருணனை அற்றதன்மை ஆகியவைகளைப் பற்றியும் பிறிதொரு சமயம் விவரிப்பேன். அவசரப்படுபவர்கள் “நவமணி” வருஷ மலரில் கண்டு கொள்ளலாம்.

குடி அரசு - கட்டுரை - 17.10.1937

முஸ்லீம் லீக்கும் முஸ்லீம்களும்

தலைவரவர்களே! தோழர்களே! இந்தக் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டதையும் இதில் பேச சந்தர்ப்பம் பெற்றதையும் உண்மையிலேயே ஒரு பெருமையாய் கருதுகிறேன்.

முஸ்லீம்க்கும் முஸ்லீம்களும் என்னும் விஷயமாய் பேசவேன் என்று தலைவரவர்கள் சொன்னார்.

உங்களுக்குத் தெரியாத விஷயம் நான் ஒன்றும் சொல்லிவிடப் போவதில்லை. ஆனாலும் என் அபிப்பிராயத்தைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

முஸ்லீம்க்கு என்பது முஸ்லீம் சமூக நன்மைக்கு மாத்திரம் ஏற்பட்டது என்று நான் கருதுவதில்லை. முஸ்லீம் லீக்கானது இந்திய மக்களில் அரசியல், கல்வி முதலிய துறைகளில் பிற்படுத்தப்பட்ட சமூகங்கள் எல்லாவற்றினுடையவும் நன்மைக்கு ஏற்பட்டதென்றே நான் கருதுகிறேன்.

முஸ்லீம்களுக்குள் கொஞ்சமாவது கட்டுப்பாடும் ஒற்றுமையும் சுயமரியாதை உணர்ச்சியும் இருப்பதால்தான் முஸ்லீம்கள் லீக் என்கின்ற ஒரு ஸ்தாபனம் இதுவரை உயிருடன் இருந்து வருகிறது. மற்றபடி தென்னாட்டில் உள்ள பார்ப்பனரல்லாத சமூகம் போல் கட்டுப்பாடும் சமூக கவலையும் சுயமரியாதையும் இல்லாமல் சுயநலத்துக்கு எதுவும் செய்து எதிரியை தஞ்சமடைந்து வயிறு வளர்த்து காலம் கழித்து வரும் சமூகமாய் இருந்தால் முஸ்லீம்களின் கதி அதோ கதியாக ஆகியிருக்கும். உண்மையைச் சொல்லவேண்டுமானால் ஆதியில் காங்கரசு பெரிதும் முஸ்லீம்களுக்கு எதிராகவே ஆரம்பிக்கப் பட்டதாகும். இந்து மதம் என்றால் எப்படி முஸ்லீம்களுக்கு எதிரானது என்று சொல்லப்படுகிறதோ அதேபோல் காங்கரசும் என்பதை உணரவேண்டும்.

காங்கரசுக்குப் பிறகே இந்தியாவில் முஸ்லீம்களின் நிலைமை தாழ்வடைந்தது என்று சொல்லலாம். முஸ்லீம் தலைவர்கள் நல்ல சமயத்தில் காங்கரஸின் இரகசியம் தெரிந்து தங்கள் சமூகத்துக்கு என்று உழைக்காதிருந்திருப்பார்களேயானால் - லீக்கை ஏற்படுத்தாமல் இருந்திருப்பார்களேயானால் இன்று முஸ்லீம்கள் இந்தியாவில் வெளிப்படையாய் தீண்டப்படாதவர்களாகவே ஆகி இருப்பார்கள். முஸ்லீம்களைப் பற்றி ஹிந்து மதம் கொண்டுள்ள அபிப்பிராயம் உங்களில் பலருக்கு இப்போது தெரியாது.

இந்தியாவில் இன்று முஸ்லீம்கள் தீண்டத்தக்க சமூகமாய் கருதப்படுவதற்கு முஸ்லீம்க்கே காரணமென்பதை நீங்கள் ஒவ்வொரு வரும் மனதில் இருத்த வேண்டும். முஸ்லீம்க்கு செய்த வேலையே இன்று ஜனாப்கள் யாகூப்ஹாசன் சேட்டும் தாவுத்ஷாவும் உபயதூல்லாவும் தேசபக்தர்களாக முடிந்தது. இல்லாவிட்டால் தேசபக்திக்கும் முஸ்லீம் களுக்கும் வெகுதூரமாய் இருந்திருக்கும்.

ஆனந்தமடம் என்கின்ற கதையை படித்துப் பார்த்தீர்களேயானால் இந்து முஸ்லீம் சம்மந்தமோ ஒற்றுமையோ எப்படிப்பட்டது என்பது விளங்கும்.

இந்து வேதம் என்பதில் எப்படி அதன் ஒவ்வொரு வாக்கியமும் பார்ப்பனரல்லாதார்களை அழிக்க, அவர்களை அடிமைகொள்ள பார்ப்பனர்கள் கடவுள் ஸ்தோத்திரம் பண்ணும் பொருள் கொண்டதாய் இருக்குமோ அதுபோல் தான் தேசபக்தி குறிப்பாக வங்காளம் பஞ்சாப் தேசியமும் வந்தேமாதரமும் அவற்றின் ஒவ்வொரு வாக்கியமும் முஸ்லீம் களை எப்படி ஒழிப்பது, எப்படி அடிமை கொள்ளுவது என்கின்ற கருத்தைக் கொண்டதாகவே இருக்கும். இது விஷயங்களை உங்கள் வடநாட்டு பத்திரிகைகள் தெள்ளத் தெளிய எடுத்துக்காட்டி விட்டன. வங்காளப் பிரிவினை கிளர்ச்சியின் ரகசியமென்ன என்பதையும் சுதேசி கலகம் என்பதையும் பற்றிய ஆரம்ப உண்மைகளை கவனித்தீர்களேயானால் நான் சொல்வதின் உண்மையை அறிவீர்கள். அரசாங்கத்தார் கூடுமானவரை உங்கள் விஷயத்தில் நல்லெண்ணமும் கவலையும் கொண்டே வந்திருக்கிறார்கள். காங்கரஸின் சூழ்ச்சியின் போதெல்லாம் அரசாங்கத்தார் உங்களைக் கைவிடாமல் ஆதரித்து வந்திருக்கிறார்கள். இந்த சமயம் அதிலும் நம் தென்னாட்டில் அரசாங்கத்தார் கவலையற்று காங்கரஸ்காரர்களுக்கு அதிக இடம் கொடுத்து மற்ற சமூகத்தை அழுத்த இடம் கொடுப்பதாய் தெரியவருகிறது. அதற்குக் காரணம் முஸ்லீம்களில் இன்று தக்க தலைவர்கள் இல்லை என்பதுதான். வடநாட்டில் காங்கரஸ்காரர்கள் ஜபம் முஸ்லீம்களிடம் செல்லுவதில்லை. தோழர்கள் ஜவஹர்லால் முதல் சகல காங்கரசு தலைவர்களும் முஸ்லீம் லீக்கை ஒழிக்க வேண்டும் என்பதிலேயே கண்ணும் கருத்துமாய் இருந்தும் அது கொஞ்சமும் பயன்படவில்லை. ஜனாப் ஜின்னா அவர்கள் மீது காங்கரஸ்காரர்களுக்கு வெகு ஆத்திரம் இருந்து வருகிறது. ஏனெனில் அவர் காங்கரஸ் எலும்பு துண்டுகளை திரும்பிக்கூட பார்ப்பதில்லை. காங்கிரஸின் தேசிய மாயமான ஜின்னா சிறிதும் மதிப்பதில்லை. அவர் உண்மையில் உத்தியோகத்துக்கு ஆசைப்பட்டிருந்தால் ஒரு கவர்னராகி இன்று ரிட்டையராகி இருப்பார். அல்லது மாதம் 5 ஆயிரம் 6 ஆயிரம் ரூபா சம்பள உத்தியோகம் பார்த்து கழித்திருப்பார். அப்படிப்பட்ட ஒரு சுயநலமற்ற பெரியாரை இன்று காங்கரஸ் கூலிப் பத்திரிகைகளும்

சாக்கடை எச்சிலைப் பத்திரிகைகளும் காங்கரஸ் கூலிகளும் வெகு கேவலமாய் எழுதுகின்றன; பேசுகின்றன. இவர்கள் ஜின்னாவின் கால் தூசிக்கு கூட இணையாகமாட்டார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். தென்னாட்டாருக்கு அரசியல் ஏ.பி.சி.டி. தெரியாததற்கு முன்னமே ஜின்னா அவர்கள் பம்பாயில் வில்லிங்டன் துரையை பஹிஷ்கரித்தவர். அந்நியர் ஆதிக்கத்துக்கு சிறிதுகூட இடம் கொடாதவர். ஆதலால்தான் இன்று காங்கரஸ் தலைவர்கள் ஜின்னாவைக் கண்டு இவ்வளவு பயப்படுகிறார்கள். அவர் லீக்குக்கு தலைவராயிருப்பது லீக்குக்கு பெரிய பாக்கியமாகும். இந்த சமயத்தில் தான் முஸ்லீம்கள் கண் விழித்திருக்க வேண்டும்.

தமிழ்நாட்டில் முஸ்லீம்களுக்கு தக்க மதிப்பு இல்லை. இதற்குக் காரணம் இன்னும் அதிக தகுந்த தலைவர்கள் இல்லை என்பதுதான். சட்டசபை எலக்ஷனில் லீக்கு சரியானபடி வெற்றிபெறவில்லை. நம் தலைவர் ஜனாப் கே.ஏ. ஷேக்தாவுத் சாயபு லீக்கு பேரால் நின்று வெற்றி யடைந்ததினாலேயே அவர் வெற்றிக்கு லீக்குதான் காரணம் என்று சொல்லிவிட முடியாது. அவர் தனியாய் நின்றிருந்தாலும் லீக்குக்கு விரோதமாய் நின்று இருந்தாலும் கட்டாயம் வெற்றி பெற்றிருப்பார். அதாவது அவரது சொந்தப் பெருமையாலும் செல்வாக்காலும் முஸ்லீம் பொது ஜனங்களுக்கு அவரிடம் இருக்கும் மதிப்பினாலுமே வெற்றியடைந்தார்.

அடுத்தாற்போல் தேர்தல்கள் பல வரலாம். காங்கரஸ் மந்திரிகள் வெகு சீக்கிரத்தில் வெளியில் தள்ளப்படலாம். அதற்கு பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. சர்க்கார் இவர்களை வெளியே தள்ளச் சமயம் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

அதற்குள் காங்கரசின் கேவல நிலை உலகம் அறிந்துவிட்டது. ஆகையால் பதவி மோகம் பிடித்து சமூகத்தை காட்டிக் கொடுத்து காங்கரசுக்கு அடிமைப்பட்ட முஸ்லீம்கள் மாத்திரமல்ல, இந்துக்கள் என்போர்களும் சீக்கிரத்தில் தங்கள் முட்டாள் தனத்துக்கு வருந்தி வெட்கத்துடன் வெளிவரப் போகிறார்கள் என்பதும் உறுதி. ஆகவே முஸ்லீம்கள் லீக்கை பலப்படுத்தி ஏராளமான மெம்பர்களைச் சேர்த்து தற்காப்புக்குத் தயாராயிருக்க வேண்டும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

தமிழ் நாட்டில் உள்ள முஸ்லீம்கள் பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கத் தோடு சேர்ந்து வேலை செய்ய வேண்டும்.

பார்ப்பன ஆதிக்கத்துக்கு சூழ்ச்சி செய்யும் காங்கரஸ் தலைவர்கள் என்போர்களும் அவர்கள் கூலிகளும் இதை வகுப்புவாதம் என்று கூட கூறுவார்கள். இதற்கு யாரும் பயப்படக்கூடாது. இப்படித்தான் சில நாளைக்கு முன் நம்மைத் தொட்டால் பாவம் என்று சொன்னார்கள் இதே பார்ப்பன அயோக்கியர்கள். தக்கபடி அவர்களுக்கு புத்தி கற்பிக்கப்

பட்ட பின்பு இப்போது நம்மை சகோதரர் என்று சொல்லி தழுவி வருகிறார்கள். இது அன்பாலல்ல, புத்தி கற்பித்ததால்தான். ஆகவே நாம் இரு சமூகமும் வகுப்புவாதம் என்கின்ற பூச்சாண்டிக்கு பயப்படாமல் ஒற்றுமையாய், உறுதியாய் நின்று காங்கரஸ் ஆபத்திலிருந்தும் பார்ப்பன சூழ்ச்சியிலிருந்தும் சமாளிக்க முயற்சிப்போமாக.

குறிப்பு: 22.10.1937 ஆம் நாள் ஈரோடு முஸ்லீம் லீக் கட்டடத்தில் நடைபெற்ற முஸ்லீம் லீக் ஆண்டு விழாவில் ஆற்றிய உரை.

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 24.10.1937

காந்தி புத்தி

“முஸ்லீம்கள் மைனாரிட்டியாய் இருந்தாலும் காங்கரஸில் சேர்ந்து மெஜாரிட்டியாகி காங்கரஸைக் கைப்பற்றி தங்கள் காரியத்தை சாதித்துக் கொள்ளலாமல்லவா” என்று தோழர் காந்தியார் ஜனாப் சையத் பஷீர் அகம்மது கடிதத்துக்கு பதில் எழுதி இருக்கிறார்.

தோழர் காந்தியாருக்கு பகுத்தறிவு இருக்குமானால் அல்லது நேர்மையாய் எழுதும் குணத்தைக் கைக்கொண்டிருப்பாரானால் இப்படி எழுதி இருக்க மாட்டார்.

ஏனெனில், மைனாரிட்டி சமூகமாய் இருக்கும் முஸ்லீம்கள் காங்கரஸில் எப்படி மெஜாரிட்டியாகக் கூடும்?

ஏராளமாக முஸ்லீம்கள் காங்கரஸில் சேர்ந்தால் மெஜாரிட்டி ஆகிவிடும் என்று சொல்லப்படுமானால் எல்லா இந்துக்களும் அந்த சமயத்தில் களைபிடுங்கவா போய் விடுவார்கள்? முஸ்லீம்கள் ஏராளமாய் காங்கரஸில் சேர நினைக்கும்போதே இந்துக்கள் ஏராளமாக காங்கரஸில் சேர எண்ணிவிட்டால் முஸ்லீம்கள் கதி என்ன ஆவது?

சட்டசபையில் இந்துக்கள் அதிகமாய் இருக்கும் காரணத்தினால் முஸ்லீம் மதத்துக்கு விரோதம் என்று சொல்லி காரணம் காட்ட எழுந்ததற்கே ஒரு முஸ்லீமின் கதி மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொள்ள வேண்டிய நிலைமைக்கு வந்துவிட்டது. இத்தனைக்கும் முஸ்லீம் ஒருவர் மந்திரியாயும் மற்றொருவர் காரியதரிசியாயும் மற்றும் பல பேர் காங்கரஸ் கட்சி சட்டசபை மெம்பராகவும் இருக்கும் போதே - மார்க்கத்தைப் பற்றிய பிரச்சினையிலேயே - வெள்ளைக்காரனுக்கு இன்னமும் சட்டசபை நடவடிக்கைகளில் கொஞ்சம் அதிகாரம் இருக்கும்போதே இப்படி ஆகிவிடுமானால் பூரண சுதந்தரமுள்ள காங்கரஸில் ஒரு பக்கம் ஜவஹர்லால், ஒரு பக்கம் காந்திஜி, ஒரு பக்கம் பாய்பரமான்ந்தர், ஒரு பக்கம் பதேல், இவர்களுக்கு நடுவில் சென்னை சூழ்ச்சிப்பட்டர் ஆகியவர்கள் ஆதிக்கமாகிய சர்வாதிகார நாயகத்தில் ஏழை முஸ்லீம்கள் எவ்வளவு பேர்தான் காங்கரஸிலிருந்தாலும் என்ன செய்ய முடியும்?

ஜனாப்கள் அப்துல் கலாம்களும் யாகூப் ஹாசன்களும் தாவுத் ஷாக்களும் உபயதூல்லாக்களுமே கழுத்தைப் பிடித்து கல்த்தாக்கொடுத்து தள்ளிவிட்டார்களா?

காங்கரஸில் ஒரு முஸ்லீம் வாயை திறக்க முடியுமா? முஸ்லீம்களே, இவைகள் காந்தியாருக்கு தெரியாமல் எழுதியிருப்பார்கள் என்று நீங்கள் நம்புகிறீர்களா? அப்படியானால் நீங்கள் மாத்திரம் மடையர்களல்ல, காந்தியாரையும் முட்டாள் என்று நீங்கள் கருதிய குற்றத்துக்கும் ஆளாவீர்கள்.

ஊரார்கள் கண்ணில் மண்ணைப் போட அவர் இப்படி எழுதினாரே ஒழிய முஸ்லீம்களை ஏய்க்கக்கூட அல்ல.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 24.10.1937

எழுத்துச் சுதந்தரம் பேச்சுச் சுதந்தரம் இதுதானா?

“காங்கரஸ் ஆட்சியில் எழுத்துச் சுதந்தரமும் பேச்சுச் சுதந்தரமும் தாராளமாக அளிக்கப்படும்” என்றும் ஜஸ்டிஸ் கட்சி ஆட்சியில் அவை அளிக்கப்படவில்லை என்றும் அதற்கு மாறாக அடக்கு முறைகள் கையாளப்பட்டனவென்றும் தோழர் கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்களே பல சமயங்களில் பேசி இருக்கிறார்கள்.

அதற்கு அனுசரணையாக காங்கரஸ்காரர் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத் தினிடம் சரணாகதி அடைந்து ஆச்சாரியார் பதவிக்கு வந்தவுடன் ஏற்கனவே ராஜத்துவேஷப் பேச்சுக்கும் சட்டம் மீறியதற்கும் தண்டிக்கப்பட்டு சிறையிலிருந்த சில அரசியல் கைதிகள் விடுதலையாக்கப்பட்டார்கள். ஜாமீன் வாங்கப்பட்டிருந்த சில பத்திரிகைகளுக்கு ஜாமீன் வாப்பீஸ் செய்யப்பட்டன. பறிமுதல் செய்த சில புத்தகங்கள் திருப்பிக்கொடுக்கப் பட்டதுடன் அப்புத்தகங்கள் பொது ஜனங்களுக்குள் பரவவும் அனுமதிக்கப்பட்டன.

ஆனால் இப்போது இவைகள் அவ்வளவும் வெறும் வேஷம் என்றும் பாமர மக்களை ஏமாற்ற தற்கால சாந்தியாக செய்யப்பட்ட சூழ்ச்சிகள் என்றும் தங்கள் இனத்தாருக்கும் தங்கள் கூலிகளுக்கும் மாத்திரம் சலுகைகாட்டி லாபம் சம்பாதித்துக்கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்ட பாரபக்சு செய்கை என்றும் நன்றாக விளங்கிவிட்டன.

எப்படி எனில் பத்திரிகைகளுக்கு சர்க்கார் ஜாமீன் வாங்கப் பட்டதில் “தினமணி” முதலிய பத்திரிகைகளின் ஜாமீன் மாத்திரம் வாப்பீஸ் செய்யப்பட்டனவே ஒழிய “குடி அரசு” முதலிய பத்திரிகைகளுக்கு வாங்கப்பட்ட ஜாமீன்கள் இன்னும் வாப்பீஸ் செய்யப்படவில்லை. காங்கரஸ் பார்ப்பனர்களால் வெளியிடப்பட்ட புத்தகங்களைப் பொறுத்த வரையில்தான் பறிமுதல் செய்த ஆர்டர்கள் கேன்சில் செய்யப்பட்டனவே ஒழிய “குடி அரசு” பதிப்பகத்திலிருந்தும் பகுத்தறிவு புத்தக பதிப்பகத்தில் இருந்தும் பதிப்பிக்கப்பட்ட 4, 5 புத்தகங்கள் பறிமுதல் செய்யப் பட்டவை கேன்சில் செய்யப்படவில்லை என்பதை பொது ஜனங்கள் உணர வேண்டுகிறோம்.

காங்கரஸ் மந்திரிகள் சில புத்தகங்களின் பறிமுதல் உத்திரவுகளை கேன்சில் செய்த பிறகு பகுத்தறிவு நூற்பதிப்புக் கழகத்திலிருந்து வெளியான “குடி அரசு கலம்பகம்” என்னும் புத்தகத்தை பறிமுதல் செய்த உத்திரவை கேன்சில் செய்து பறிமுதல் செய்து கைப்பற்றிய புத்தகங்களை வாப்பீஸ் கொடுக்க வேண்டும் என்று கழக பிரசிடெண்டினால் கேட்டுக் கொண்டதற்கு முடியாது என்று சர்க்காரார் உத்திரவு வந்து விட்டதாகத் தெரிகிறது.

குடி அரசு கலம்பகம் என்னும் புத்தகம் எந்த ஒரு தனிநபராலும் எழுதப்பட்டதோ அல்லது ஒரு தனி விஷயத்தைப் பற்றியதோ அல்லது சர்க்கார் மீது துவேஷத்தைக் கற்பிக்க கூடியதோ அல்ல என்பதை வாசகர்கள் முதலில் அறிய வேண்டியே அப்புத்தகத்தைப் பற்றி சில விஷயங்கள் கூறுகிறோம்.

அதாவது, குடி அரசு கலம்பகம் என்னும் புத்தகம் “குடி அரசு” பத்திரிகையில் வந்த சில தலையங்கங்களும் தோழர் ஈ.வெ.ராமசாமி அவர்களின் சில சொற்பொழிவுகளுமேயாகும். இந்த சொற்பொழிவுகளும் அவ்வப்போது பத்திரிகைகளில் வந்த சேதிகளேயாகும். அவைகளின் தலைப்புகளாவன.

1. சுதேச சமஸ்தானங்கள். (இது 3.8.33 குடி அரசு தலையங்கம்)
2. ஜமீன்களும் ஜமீன் குடிகளும். (இது 19.8.33-ல் சேலம் ஜில்லா ஜமீன்தார்கள் அல்லாதார் மகாநாட்டில் ஈ.வெ.ரா.பேசியது)
3. சுதேசி வர்த்தகம். (இது ஈரோடு சுதேச வர்த்தக சங்கத்தில் சர்.ஆர்.கே.ஷண்முகம் தலைமையில் ஈ.வெ.ரா.பேசியது)
4. நமது லக்ஷ்யம். (இது திருப்பத்தூர் வட ஆற்காடு ஜில்லா சு.ம. மகாநாட்டில் ஈ.வெ.ரா. பேசியது)
5. தொழிலாளர் நிலை. (இது 1933 மே 5,10,15 தேதிகளில் கொச்சி, திருவாங்கூர், திருநெல்வேலி தொழிலாளர் மகாநாடுகளில் தலைமை வகித்து ஈ.வெ.ரா. ஆற்றிய சொற்பொழிவுகள்)
6. கூட்டுறவு வாழ்க்கை. (இது 4.11.33-ல் அகில கூட்டுறவாளர் தினத்தில் ஈ.வெ.ரா. பேசியது)
7. பொது உடமை. (இது 10.9.33 குடி அரசு தலையங்கம்)
8. கதர். (இது 16.7.33 குடி அரசு தலையங்கம்)
9. யந்திரத்தின் பெருமை. (இது 13.8.33 குடி அரசு தலையங்கம்)
10. மதக்கிறுக்கு. (இது 8.1.33 குடி அரசு தலையங்கம்)

என்கின்றதான விஷயங்கள். ஆகவே இவைகள் எல்லாம், 1933-ம் வருஷத்தில் “குடி அரசில்” வந்தவைகளாகும். அக்காலங்களில் “குடி அரசு”க்கு ஆசிரியராய் இருந்தவரும் தோழர் ஈ.வெ.ராமசாமியேயாகும்.

எனவே தோழர் ராமசாமியால் எழுதப்பட்ட, பேசப்பட்ட விஷயங்களை காங்கரஸ்காரர்கள் ராஜத் துவேஷமானது என்றோ, சர்க்காருக்கு எதிரானதென்றோ, பணக்காரர்களுக்கும் ஜமீன்தாரர்களுக்கும் விரோதமானதென்றோ எப்படிச் சொல்லமுடியும்?

ஏனெனில் “தோழர் ராமசாமி சர்க்கார்தாசர்” என்றும் “ஜமீன்தாரர் பின்னால் திரிபவ” ரென்றும் “பணக்காரருக்கு வக்கீல்” என்றும் “சர்க்காரையும் மந்திரிகளையும் ஆதரித்து வருகின்றவ”ரென்றும் இதுவரை காங்கரஸ் காரர்கள் சொல்லிவந்து இப்போது மாத்திரம் அவர் அக்காலத்தில் எழுதியதும், பேசியதும் சர்க்காருக்கும் பணக்காரருக்கும் ஜமீன்தாரர்களுக்கும் விரோதமானதென்று எப்படிச் சொல்லமுடியும்? ஆகவே காங்கரஸ்காரர்கள் பதவிக்கு வந்ததும் சர்க்காரையும், பணக்காரரையும், ஜமீன்தாரர்களையும் காப்பாற்ற முனைந்து நிற்பதோடு அந்த சாக்கைச் சொல்லிக் கொண்டு தங்களுக்கு விரோதமானவர்கள் மீது பழிவாங்கும் கொடுமையைச் செய்கிறார்கள் என்பதில் ஆட்சேபணை இருக்கிறதா என்று கேட்கிறோம். “குடி அரசு” சர்க்காருக்கு அனுகூலமாய் மந்திரிகளுக்கு வாழ்த்துக்கூறிக் கொண்டிருக்கிற சேவை செய்கிறது என்று சொன்ன காங்கரஸ்காரர்கள் இப்போது பதவிக்கு வந்தவுடன் “குடி அரசி”னிடம் ஜாமீன் வாங்கி வைத்திருக்க வேண்டிய அவசியமென்ன என்பதையும் யோசித்துப் பார்க்கும்படி வாசகர்களை வேண்டிக்கொள்கிறோம்.

தவிர 124-ஏ பிரிவு சட்டப்படுத்தத்திலேயே இருக்கக் கூடாது என்று பேசிய காங்கரஸ்காரர் இன்று தோழர் பாட்லிவாலா அவர்களை ராஜத்துவேஷப் பேச்சுக்காக அரஸ்ட்டு செய்திருப்பதோடு அவரை ஜாமீனில் விடக்கூட காங்கரஸ் அரசாங்கம் மறுத்துவிட்டது.

கனம் தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியாருடன் ஒரு C.I.D. போனதற்கு சகல பத்திரிக்கைகளும் கூப்பாடு போட்டன. இது கனம் ஆச்சாரியார் மந்திரியாவதற்கு 10 நாளைக்கு முன் நடந்த சம்பவம். தோழர் ஆச்சாரியாரும் இதை வெகு பலமாகக் கண்டித்து பேசி விளம்பரம் பெற்றார். அப்படி இருக்க, இப்போது தோழர் ஈ.வெ.ராவுக்கும் மற்றும் சிலருக்கும் மறுபடியும் C.I.D. சுருக்கெழுத்து தொல்லை எதற்காக ஏற்படுத்த வேண்டும்? அவர்கள் பேசுவதும் செய்வதும் தெரியவேண்டுமானால் பத்திரிக்கைகளில் இருந்து தெரிந்து கொள்ளலாமல்லவா?

மற்றும் தொழிலாளிகள் வேலை நிறுத்தங்களிலும் தொண்டர்கள் ஊர்வலங்களிலும் பழயபடியே போலீஸ் தடியடி ராஜ்யத்திற்கு ஆளாவானேன்? சென்ற வாரம் கள்ளிக் கோட்டையில் ஒரு மந்திரி முன்பாகவே இக்காரியம் நடைபெற்றிருக்கிறதாம்.

மேலும் மதராஸில் கர்னாட்டிக் மில் ஸ்ட்ரைக்கின் போது போலீசார் தொழிலாளிகளை தடிகொண்டு தாக்கி இருக்கிறார்களாம்.

ஆகவே காங்கரஸ் ராஜ்யம் எந்த வகையில் மாறுதலடைந்திருக்கிறது என்று கேட்கிறோம். காங்கரஸ்காரர் பதவி வகிப்பதற்கு முன்பு மேற்கூறப்பட்ட இலாக்கைகள் அவ்வளவும் இரட்டையாட்சி முறையில் சர்க்காரின் நேர் பார்வையில் இருந்ததேயொழிய ஜஸ்டிஸ் மந்திரிகள் கையில் இருக்கவில்லை. அப்படியிருந்தும் காங்கரஸ்காரர்கள் கூலிகளையும், காலிகளையும் எச்சிலைப் பத்திரிகைகளையும் ஏவி விட்டு இவைகளுக்கு ஜஸ்டிஸ்காரர்கள் மீது பழிபோடச் சொன்னார்கள்.

ஆனால் இவ்வளவு காரியங்களையும் இப்போது காங்கரஸ் மந்திரிகள் கைப்படவே செய்யும்போது இக்காலிகளும் கூலிகளும் எச்சிலைப் பத்திரிகைகளும் அவர்களைப் புகழ்கின்றன. ஆகவே காங்கரசின் இழிதன்மைக்கும் அவர்களை ஆதரிக்கும் ஆட்கள் பத்திரிகைகள் ஆகியவற்றின் மானங்கெட்ட யோக்கியதைக்கும் இதைவிட வேறு என்ன அத்தாட்சி வேண்டும் என்று கேட்கின்றோம். ஆகையால் பொது ஜனங்கள் இனியாவது எக்காரியத்தையும் சுயபுத்தியோடு கூடிய பகுத்தறிவுடன் கவனித்துப் பார்க்கும்படி வேண்டுகிறோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 24.10.1937

மது விலக்கின் சூழ்ச்சி

காங்கரஸ் மந்திரிகள் மது விலக்கில் முனைந்துவிட்டார்கள் என்றும் சேலம் ஜில்லாவை விட்டு அறவே “கள்ளாக்கன்” விரட்டப்பட்டு விட்டான் என்றும் பாமர மக்கள் நம்பும்படி மாயப் பிரசாரம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. இதைப் பாமர மக்களும் சில அறிவாளிகள் என்பவர்களும் நம்பி வருகிறார்கள்.

கள் ஒரு நாளும் இந்தியாவை விட்டு அதிலும் தென்னாட்டை விட்டு ஒழியப் போவதில்லையென்பதை கல்லின்மேல் எழுதி வைத்துக் கொள்ளும்படி வாசகர்களுக்குத் “தீர்க்க தரிசனம்” கூறுவோம்.

ஆனால் கள் ஒழிக்கும் சாக்கை வைத்துக்கொண்டு பார்ப்பன ராஜ்யமானது பார்ப்பனரல்லாத மக்களின் கல்வியில் மண்ணைப்போட்டு அவர்களைப் பழையபடி காட்டுமிராண்டிகளாகவும் பார்ப்பாரின் வைப்பாட்டி மக்களாகவும் ஆக்கப் போகிறது என்பதை இப்போதே பார்ப்பனரல்லாத மக்களுக்கு எச்சரிக்கை செய்கிறோம்.

நம்மைப் பொறுத்தவரையில் கள், சாராயம் முதலிய எவ்வகை மதுவையும் கையில் தொட்டதுகூடக் கிடையாது. மலம் சாப்பிடுவதை விட மதுவருந்துவதை கேவலமாய்க் கருதி வருகிறோம். ராமரசம், பூரணாதி, மன்மத சிந்தாமணி முதலிய போதை தரும் லேகியம்கூட கையில் தொட்டது கிடையாது. நம் ஜாதியும் நம் “கடவுளும்” மதுவை அனுமதித்து மதுவைப் படைத்து அருந்தி வந்திருந்தாலும் கூட என்ன காரணமோ மது நம்மால் வேறு எதையும்விட அதிகமாக வெறுக்கப்பட்டுவிட்டது.

மதுபானக்கெடுதி ஒழிவது நல்லது என்பதில் சிறிதும் அபிப்பிராய பேதமில்லை. மதுபானத்தில் ஏற்படும் கேட்டை நன்றாய் உணர்ந்துதான் இருக்கிறோம்.

ஆனால் மதுவிலக்கு என்னும் சாக்கில் பார்ப்பன ஆட்சி செய்யும் படு மோசத்தை நம்மால் சகிக்க முடியவில்லை.

ஏனெனில் மதுவின் பேரால் அரசாங்கத்துக்கு 5, 6 கோடி ரூபாய் வருமானம் ஏற்படுத்தப்பட்டாய் விட்டது. அவ்வருமானமே கல்விக்கு பயன் படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இப்போது மதுவால் கிடைத்து வந்த வருமானம் நின்றவுடன் கல்வி கற்பிப்பதை குறைக்க மந்திரிகள் துணிந்துவிட்டதோடு மக்கள் நலனுக்கு அவசியமான பல காரியங்களையும் நிறுத்திவிட வேண்டிய அவசியத்துக்கு வந்து விட்டார்கள்.

உதாரணமாக தோழர் கனம் ஆச்சாரியாரும் கனம் ராமன் மேனனும் மலையாள சுற்றுப் பிரயாணத்துக்கு போயிருந்தபோது மலையாள ஜனங்கள் தங்கள் ஜில்லாவுக்கும் மது விலக்கு ஏற்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டதற்கு அளித்த பதிலில் மந்திரிகள் அறியாமல் அவர்களது விஷத்தை கக்கிவிட்டார்கள்.

அதாவது “உங்கள் ஜில்லாவுக்கு மதுவிலக்கு ஏற்படுத்தினால் சர்க்காருக்கு 40 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படும். இந்த நஷ்டத்தை ஈடு செய்ய பாலக்காடு விக்டோரியா காலேஜ் மூடப்பட வேண்டிய தோடு ரோட்டுகள் செப்பனிடுவதும் பாலங் கட்டுவதும் நிறுத்தப் படவேண்டியவரும்” என்று தைரியமாய் பேசி இருக்கிறார்கள்.

(இது 20-ந் தேதி மதராஸ் மெயில் பத்திரிகை 5-வது பக்கம் 7-வது கலத்தில் மொத்த எழுத்தில் போடப்பட்டிருக்கிறது)

ஆகவே இப்போது சேலத்தில் நடந்த மதுவிலக்கினால் சர்க்காருக்கு ஏற்பட்ட 25 லக்ஷ ரூபாய் நஷ்டத்திற்கு தகுந்த மாதிரி பல பள்ளிக்கூடங்கள் மூடப்படப்போவதும் பல போக்குவரத்து சாதனங்கள் செளகரியப்படுவது நிறுத்தப்படப் போகிறது என்பதும் உறுதியாய் விளக்கப்படுகிறது.

இன்று கல்வியில் பார்ப்பனர்கள் 100க்கு 100 பேரும் படித்திருக்கிறார்கள். இன்னமும் 10, 20 வருஷத்துக்கு உத்தியோகத்துக்கு ஆள் கிடைக்கும்படி அவ்வளவு பேர் படித்து விட்டு காத்துக் கொண்டு மிருக்கிறார்கள். பார்ப்பனரல்லாத மக்களில் முக்கியமாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களில் 100க்கு 2 பேர் 3 பேர்கூட படிக்காமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் 100க்கு 1, 2 பேர்கூட பட்டதாரிகள் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே பள்ளிக்கூடங்களும் காலேஜ்களும் மூடப்பட்டால் மற்ற சமூகத்தில் படித்தவர்கள் என்பவர்களே இல்லாமல் போய்விடுவார்கள். பார்ப்பனர்கள் திருவாங்கூருக்கோ, மைசூருக்கோ, காசிக்கோ, காஷ்மீருக்கோ போய் அங்கு சத்திரத்தில் சாப்பிட்டு விட்டு சம்பளமில்லாமல் படித்து விட்டு கொஞ்சம் பணமும் சம்பாதித்துக்கொண்டு பட்டத்துடன் இங்கு வந்துவிடுவார்கள். பிறகு படித்தவர்கள் என்றால் பார்ப்பனர்கள் - பார்ப்பனர்கள் என்றால் படித்தவர்கள் என்று அகராதியிலேயே வியாக்கியானம் வந்துவிடப் போகிறது என்பது உறுதி. இப்பொழுதே தோழர் கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியார் சர்க்கார் உத்தியோகம் பெறுகிறவர்களுக்கு காசி, கல்கத்தா, பம்பாய், கராச்சி, பஞ்சாப் சென்று வந்தவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும் என்று யோக்கியதாம்சம் வகுத்துவிட்டார். இனி பள்ளிக்கூடங்கள் காலேஜுகள் மூடப்பட்டுவிட்டால் நம் கதி என்ன ஆவது என்பதை சுணையும் புத்தியும் உள்ள பார்ப்பனரல்லாதார் யோசித்து பார்க்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறோம்.

மற்றும் சேலம் ஜில்லா மது விலக்குக்காக மாகாணம் பூராவிலும் உள்ள எக்ஸைஸ் (மது இலாக்கா) டிப்பார்ட்டுமெண்டில் 3 வருஷத்துக்கு கீழ்ப்பட்ட சர்வீஸில் உள்ள சிப்பந்திகளை எடுத்துவிட திட்டம் போட்டிருக்கின்றார்களாம். இந்த மூன்று வருஷங்களுக்குள்ளாகத்தான் பார்ப்பனரல்லாத மக்கள் பலர் கம்யூனல் ஜீ.ஓ.படி 100-க்கு 84 வீதம் அந்த இலாக்காவில் உத்தியோகம் பெற்று இருப்பார்கள். இவர்கள் இத்தனைபேர் தலையிலும் கை வைக்கப்பட்டுவிடும். பார்ப்பனர்களோ 100-க்கு 16 வீதம்தான் உத்தியோகம் பெற்று இருப்பார்கள். இவர்களுக்கு ஹிந்தி உபாத்தியாயர் வேலை கிடைத்து விடும்; அல்லது பள்ளிக் கூடங்கள் இல்லாத அளவுக்கு இந்தப் பார்ப்பனர்கள் பார்ப்பனரல்லாத பணக்காரர் வீட்டுப் பிள்ளைகளுக்கு பிரைவேட் உபாத்தியாயர்களாய் அல்லது முன்னோடும் பிள்ளையாய் பதவி அடைந்து விடுவார்கள். ஆகவே பார்ப்பனரல்லாத மக்கள் கதி படிப்பிலோ, உத்தியோகத்திலோ என்ன ஆவது என்பதை யோசித்துப்பாருங்கள்.

பொறுப்பற்ற அயோக்கியர்கள் வஞ்சக சூழ்ச்சிக்காரர்கள் ஜப்பான் - சைனா, அபிசீனியா - இட்டாலி சண்டைக்குக் கூட பார்ப்பன சூழ்ச்சிதான் காரணமா என்று கிண்டல் செய்யலாம். மானமில்லாத ஜாதிக்கு அவ்வப் போது வாயில் வந்ததை உளறிவிட்டு மரியாதை கெடுவது ஆச்சரியமல்ல. ஆனால் நாம் சொல்வதும் கருதுவதும் சரியா, தப்பா? அல்லது கூலிக்கோ சுயநலத்துக்கோ இப்படி எழுதுகிறோமா? அல்லது ஆதாரமில்லாமல் அநுபவமில்லாமல் இப்படிச் சொல்லுகின்றோமா என்பதை பொதுஜனங்கள் - அறிவாளிகள் யோசிக்க வேண்டுமென்பது தான் நமது ஆசை. மற்றபடி மற்றவர்கள் குலைப்பதைப் பற்றி நமக்கு கவலை இல்லை.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 24.10.1937

பொழுது போக்கு

இன்று காங்கரஸ் மந்திரி பதவி வகிப்பதானது காங்கரஸுக்கு வெற்றி என்றால் இது ராட்டினத்தால் கிடைத்த வெற்றியா? காந்தியின் சரணாகதியினால் கிடைத்த “வெற்றியா”?

* * *

காங்கரஸ் மந்திரி பதவி ஏற்பது பிரிட்டிஷாருக்கு அடிமை முறிச்சீட்டு எழுதிக்கொடுத்ததற்கு ஒப்பாகும் என்று சொன்ன ஜவஹர்லால் “மந்திரிகளைக் குறை கூறாதீர்கள்” என்று சொல்வது அடிமை முறிச்சீட்டுக்கு மேலொப்பம் போட்ட அடிமையாக ஆகி விட்டதாக அர்த்தமாகவில்லையா?

* * *

கனம் ஆச்சாரியார் தான் ஒரு ஜனநாயகவாதி என்கிறார், ஆனால் அவர் சொல்வதை யாராவது ஆக்ஷேபித்தால் “உங்களுக்கு ஒன்றும் தெரியாது வேண்டுமானால் அடுத்த தடவை எனக்கு ஓட்டு கொடுக்காதீர்கள்” என்று சொல்லுகிறார். ஆகவே ஜனநாயகத்துக்கு அருத்தம் ஆச்சாரியாரை கேட்டு அகராதியை திருத்திக்கொள்ள வேண்டியது தான்.

* * *

“அப்துல் கலாம் அசாத்தின் நடவடிக்கை சரியோ தப்போ அது வேறு விஷயம். இந்துக்கள் காங்கரஸில் முஸ்லிம் சம்மந்தமான விஷயங்களில் ஒரு முஸ்லீமுக்கு சர்வாதிகாரம் கொடுத்திருப்பதைப்பற்றி பெருமை அடைய வேண்டும்” என்று காந்தியார் ஜனாப் சையத் பஷீர் அகம்மது அவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார். ஆனால் ஒரு இந்திய முஸ்லீமுக்கு அவர் செய்யும் காரியம் சரியோ தப்போ அதுவேறு விஷயம். பிரிட்டிஷார் இந்திய ஆட்சியைப் பொறுத்தவரை கவர்னர் வேலை கொடுத்ததற்கு இந்தியர் என்று சொல்லிக்கொள்ளும் காங்கரஸ்காரர் பெருமை அடையாமல் இந்திய முஸ்லீம் கவர்னரை தேசத்துரோகி என்று சொன்னது யோக்கியமா? அயோக்கியமா?

* * *

தோழர் கே.வி. ரெட்டி நாயுடு கவர்னர் ஆனபோது இந்தியருக்கு இந்தியர் மரியாதை செய்வது அநாவசியமென்று சொல்லி வரவேற்புப் பத்திரமளிக்க மறுத்த காங்கரஸ்காரர்கள் தோழர் கனம் ஆச்சாரியார் முதலியவர்கள் மந்திரியானதற்கு ஓடி ஓடி வரவேற்புப் பத்திரம் கொடுத்திருப்பதும் மற்றவர்களையும் கொடுக்கும்படி வேட்டையாடுவதும் எதற்கு? ஒரு சமயம் ஆச்சாரியார் இந்தியர் அல்ல என்கின்ற எண்ணமா?

- ஈ.வெ.ரா.

குடி அரசு - துணுக்குகள் - 24.10.1937

காங்கரஸ் செய்யும் பரிசுத்தம்

ஸ்தல ஸ்தாபனங்களாகிய ஜில்லாபோர்டு, முனிசிபாலிட்டி முதலியவைகளிலும் ஐக்கிய நாணய சங்கங்கள் முதலியவைகளிலும் அரசியல் கட்சி வேற்றுமையோ, மற்றும் வேறு கட்சி வேற்றுமையோ தலைகாட்டும்படி செய்யக்கூடாது என்றும் கட்சி விஷயங்கள் புகுந்தால் நிர்வாகம் நடுநிலை நீதியற்றும் நாணயமற்றும் நடக்க வேண்டியதாக ஆகிவிடும் என்றும் சுமார் 20 வருஷ காலமாகவே எடுத்துச் சொல்லி வருகிறோம். நாம் சொல்லி வருவதை மெய்ப்பிக்க அடிக்கடி ஏராளமான ஆதாரங்கள் ஏற்பட்டு வந்தும் காங்கரஸ் கட்சி தலைவர்கள் என்பவர்கள் சிறிதும் யோக்கியப் பொறுப்பில்லாமல் ஸ்தல ஸ்தாபன தேர்தல்களிலும் நிர்வாகங்களிலும் கட்சியைப் புகுத்தி நிர்வாகத்தின் நேர்மையையும் நாணயத்தையும் பாழ்படுத்தி விட்டார்கள். என்றைய தினம் காங்கரஸ்காரர்கள் காலிகளுடைய உதவியையும் கூலிகளுடைய உதவியையும் அக்கிரமம், அயோக்கியத்தனம் ஆகியவற்றின் தன்மையையும் கை முதலாகக் கொண்டு ஸ்தல ஸ்தாபனத் தேர்தல்களில் வியாபாரம் செய்ய ஆரம்பித்தார்களோ அன்று முதலே எவ்வளவு தான் யோக்கியமும், நாணயமும் உள்ளவர்கள் ஸ்தல ஸ்தாபனத்திற்குள் நுழைந்தாலும் 100க்கு 90 பேர்கள் அயோக்கியர்களாகும் படியும் அயோக்கியத்தனங்களை கற்றுக் கொள்ளும்படியும் நேரிட்டு வந்திருக்கிறது. அதிலும் வயிற்றுச் சோற்றுக்கும் வாழ்க்கைக்கும் யோக்கியமான மார்க்கமில்லாத தத்தாரி ஆட்கள் பிரவேசித்து நிர்வாகத்தில் பங்கு கொள்ளச் செய்த பிறகு சற்றேறக்குறைய அம்மாதிரி ஆட்கள் 100க்கு 99 பேரும் அந்த ஸ்தானங்களின் நாணயத்தை விற்பனை வயிறு கழுவவும் பணம் சம்பாதிக்கவும் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டு விட்டார்கள்.

நடுநிலைமையில் இருந்து நாமே யோசிப்போமானால் வீட்டில் வாய்க்கரிசிக்கு வகையில்லாத நபர் முனிசிபாலிட்டியிலும், ஜில்லா போர்டிலும் ஸ்தானம் பெற்றால் சோற்றுக்கு என்ன செய்வான் என்றுதான் படும்.

பணக்காரன், ஏன்? யோக்கியன் கூட ஸ்தானம் பெற்றாலே 100க்கு 90 பேர்கள் சவுகரியப்பட்டால், இடமிருந்தால் எலக்ஷன் செலவு கணக்கை நேர் செய்து சரிகட்ட, சாப்பிடாததைச் சாப்பிடக் கூட ஆரம்பித்து விடுகிறான். வரப்போகும் எலக்ஷன் செலவுக்கு என்று வெளிப்படையாய் பண்டு சேர்க்கிறான். இப்படி இருக்க ஷே ஆட்களைப் பற்றி கேட்க வேண்டுமா? என்று கேட்கிறோம்.

இது இப்படி இருக்க, இது விஷயமாய் காங்கரஸ்காரர்களின் யோக்கிய தையையும் அவர்களது வண்டவாளங்களைப் பற்றியும் பேச வேண்டுமானால் அது ஒரு கசுமாலத்தைக் கழுவிவிடுவது போலவே தான் இருக்கிறது. எப்படியெனில் காங்கரஸ்காரர்களுக்கு ஸ்தல ஸ்தாபன தேர்தல் விஷயமாய் எவ்வித நிர்வாகக் கொள்கையும் இல்லாமல் தேர்தலில் போட்டி போட வேண்டிய வர்களாகி விட்டதால் அவர்கள் தங்கள் தேர்தல் பிரச்சினையாக “ஸ்தல ஸ்தாபனங்களில் லஞ்ச ராஜ்யத்தை ஒழிப்பது எங்கள் கொள்கை” என்று சொல்லிக் கொண்டு தேர்தல் வேட்டை ஆடினார்கள். ஆனால் அந்த வேட்டை ஆடுவதற்கு காங்கரஸ்காரர்கள் பிடித்த ஆட்களில் பலர் கஞ்சிக்கு யோக்கியமான வகையில்லாதவர்களும் லஞ்சத்திற் பிறந்து லஞ்சத்தில் ஊறி லஞ்சத்தில் வளர்ந்து லஞ்சத்திலேயே ஆழ்ந்துகிடக்கும் ஆட்களுமாவர். மற்றும் தேர்தலுக்கு 10 - நாளைக்கு முன்வரை “லஞ்சம் வாங்கினார்” “லஞ்சம் வாங்கினார்” “லஞ்ச ராஜ்யம் தாண்டவமாடுகிறது” என்று யாரைப் பார்த்து வாய்வலிக்க நுரை ததும்பக் குலைத்து வைது வந்தார்களோ அந்த ஆட்களிடமே லஞ்சம் (கூலி) வாங்கிக்கொண்டு அவர் காங்கரஸ் மெம்பர் ஆய்விட்டதாகச் சொல்லி அப்படிப்பட்டவரிடம் பார்லிமெண்ட் போர்டு தலைவர்களும் லஞ்சம் வாங்கிக் கொண்டு தேர்தலுக்கு நிறுத்தி வெற்றிமாலை சூட்டினார்கள். காங்கரஸ்காரரின் இந்நடவடிக்கையை நாம் அப்போதே ஆக்ஷேபித்து எச்சரிக்கை செய்து வந்தோம்.

அதற்கு கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் சிறு உதாரணத்தோடு சமாதானம் சொன்னார். அது என்ன உதாரணமெனில்,

ஒருவன் எவ்வளவு அயோக்கியனாகவும் கொலைகாரனாகவும் இழி மகனாகவும் கொள்ளைக்காரனாகவும் மாதுரு மணாளனாகவும் இருந்தாலும் ஒரு சிட்டிகை விபூதி பூசிய உடனோ அல்லது ஒரு தடவை ராமா என்ற உடனோ அல்லது தன்னை அறியாமலே அரிசி என்றும் படவா என்றும் உச்சரித்து விட்டால் அவ்வார்த்தைகளின் கடசி எழுத்துக்கள் இரண்டும் சேர்ந்து சிவா என்கின்ற வார்த்தை ஆகிவிடுகிறதினால் அதனாலோ அவனுடைய சர்வ பாபமும் ஒழிந்து மோக்ஷலோகத்துக்கு அருகதை உடையவனாகிவிடுகிறது போல் ஒருவன் எவ்வளவு அயோக்கியனாகவும்..... இருந்தாலும் 4 அணா தக்ஷணை கொடுத்து காங்கரஸில் சேர்ந்து சுதர் குல்லாய் போட்டுக் கொண்டால் அல்லது காங்கரஸ் மெம்பர் பாரத்தில் கையெழுத்துப் போட்டு விட்டால் பரம பாகவதனாக விபீஷணாழ்வாராக மகா மகா குட்டி ஆத்மாவாக ஆகிவிடுகிறான் என்று சொல்லி நமது வாயை அடக்கினார். ஆனால் உபமான உபமேயங்கள் சொல்லி மக்களை ஏய்த்து லஞ்சகத் தன்மையான ஆசைகாட்டி சுவாதீனம் செய்து பதவியேற்ற காங்கரஸ்காரர் பதவி பெற்றபின்பு “லஞ்ச ராஜ்யம்” என்ன ஆயிற்று என்று பார்த்தால் காங்கரஸ் தலைவர்கள் என்பவர்களே மூக்கைப் பிடித்துக்கொள்ள வேண்டிய

அளவுக்கு நாற்றம் நாற ஆரம்பித்து விட்டது. “லஞ்ச ராஜ்ய” தாண்டவத்தை சகிக்கமாட்டாமல் காங்கரஸ் தலைவர்கள் ராஜிநாமா கொடுக்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள்.

இன்ன இன்ன கமிட்டியில் இன்ன இன்னார் இவ்வளவு இவ்வளவு லஞ்சம் வாங்கினார்கள் என்று பெயர், விலாசம், குலம் கோத்திரம், கொண்ட இடம், கொடுத்த இடம் எல்லாம் வெளியாக்கப்பட்டு விட்டன. எதில் என்று வாசகர்கள் கேட்கக்கூடும். “தினமணி”யிலும் “மெயிலி”லுமேதான். “தினமணி” எப்படி இருந்தாலும் பார்ப்பனரல்லாதார் என்கின்ற பெயரை உடைய ஆசிரியரால் நடத்தப்படுவதால் அது சதாகாலமும் ஜாக்கிரதையாய் இல்லாமல் ஏதோ ஏமாந்த சமயத்தில் உண்மையை கக்கிவிடுகிறது. “மெயி”லும் அப்படியே இருப்பதால் சில சமயங்களில் நடுநிலைமை வகித்து விடுகிறது. அதன் காரணத்தால் எண்ணான் உடம்புக்கு சிரசே பிரதானம் என்பதுபோல் சென்னை மாகாணத்துக்கு மதராஸ் பிரதான பட்டண மென்பதோடு மாகாண ஸ்தல ஸ்தாபன சபைகளுக்கெல்லாம் சென்னை கார்ப்பரேஷனே தலைச் சபையாயுமிருக்கிறது என்பது யாரும் அறிந்ததேயாகும். அச்சபையின் தேசீயத்துக்கு அறிகுறி வேண்டுமானால் மாகாண கவர்னருக்கே “அவர் ஒரு இந்தியராய் இருப்பதால் அவருக்கு வரவேற்பு பத்திரம் கொடுக்கக்கூடாது” என்று தீர்மானம் செய்த “பாரத மாதாவின் அருமைப் புத்திரர்களை”க் கொண்டதே போதுமானது.

அப்படிப்பட்ட சபையில் லஞ்சமோ ஒ ஒ லஞ்சம் என்று விலை கூறப்படுகிறது.

இதை “தினமணி” பத்திரிகை மாத்திரம் எடுத்துக் காட்டவில்லை. தமிழ் மாகாண காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் தோழர் முத்துரங்க முதலியாரும், கார்ப்பரேஷன் டிட்டி மேயரும் காங்கரஸ் கமிட்டி காரியதரிசியுமான தோழர் பக்தவச்சலம் எம்.எல்.எ. அவர்களும் காங்கரஸ் எம்.எல்.எ. ஆன தோழர் சொக்கலிங்கம் அவர்களும் ஆகிய மூன்று பிரதான பாரத புத்திரர்கள் கூறுகின்றார்கள் என்றால் இனி இது விஷயத்தில் அறிவும் நாணயமும் உள்ள எவருக்காவது சந்தேகமிருக்க முடியுமா என்று கேட்கிறோம்.

ஆனால் இதற்கு சமாதானமாக “தினமணி” பத்திரிக்கை ஒரு அயோக்கியத்தனமான காரணம் காட்டுகிறது. அது என்னவென்றால் “ஜஸ்டிஸ் கட்சியில் உள்ள ஆட்களை காங்கரஸில் சேர்த்ததால் அவர்கள் காங்கரஸுக்கு வந்தும் தங்கள் வழக்கப்படி லஞ்சம் வாங்கிவிட்டார்கள்” என்று எழுதுகிறது. அப்பத்திரிகைக்குச் சிறிதாவது மானமோ, வெட்கமோ, புத்தியோ இருந்தால் இப்படி எழுதி இருக்காது. ஏனெனில் தோழர் கனம் ஆச்சாரியார் “எப்படிப்பட்ட அயோக்கியரானாலும் காங்கரஸில் சேர்ந்து விட்டால் யோக்கியனாய்விடுவான்” என்றதற்கு இதுவா “தினமணியின்” பதில் என்று கேட்கிறோம். அப்படிப்பட்டவர்களைக் காங்கரஸில் காங்கரஸ் தலைவர்கள் ஏன் சேர்த்தார்கள்? அந்தக்காலத்தில் அவர்கள் புத்தி என்ன

சாப்பிடப் போயிருந்தது? என்று கேட்டால் இவர்கள் என்ன பதில் சொல்லக் கூடும்? நிற்க, இன்று காங்கரஸில் உள்ள பார்ப்பனரல்லாதாரில் “தினமணி” ஆசிரியர் உள்பட எத்தனை பேர் “ஜஸ்டிஸ்” கட்சியில் ரகசியமாகவோ, வெளிப்படையாகவோ எச்சிலை பொறுக்காதவர் இருக்கக்கூடும்?

அப்படிப்பட்டவர்கள் பூராவும் இன்று ஜஸ்டிஸ் கட்சியை விட்டு காங்கரஸுக்கு போய்விட்டதால் லஞ்ச ராஜ்யத்தை ஒழிக்க வேண்டியது காங்கரஸின் உண்மையான கடமையாக இருக்குமானால் காங்கரஸின் பேரால் ஸ்தல ஸ்தாபனத்தில் இருக்கும் பார்ப்பனரல்லாதார் அத்தனை பேரும் மரியாதையாய் விலகிக்கொண்டு வேறு ஒருவருக்கு இடம் கொடுப்பது தானே யோக்கியமாய் இருக்கும். ஆகவே இன்று காங்கரஸில் லஞ்ச ராஜ்யம் நடப்பதும் லஞ்சப்பேய் தாண்டவமாடுவதும் காங்கரஸ் தலைவர்கள் மூலம் ஒப்புக்கொண்டாய் விட்டது. ஜஸ்டிஸ் கட்சியில் இருந்து காங்கரஸுக்குப்போன தேசியவாதிகள் இதற்கு என்ன பதில் சொல்லப் போகிறார்கள். “தினமணி” ஆசிரியரின் காலை நக்கி “இனிமேல் எங்களை வெளிப்படுத்த வேண்டாம்” என்று சொல்லப்போகிறார்களா? அல்லது புத்தி கற்பிக்கப் போகிறார்களா?

குடி அரசு - தலையங்கம் - 31.10.1937

காந்தியத்தின் தந்திரம்

ஒரு காரியம் ஆகவேண்டுமானால் எத்தகைய இழிவான செய்கையையும் செய்ய ஆரியர்கள் புராணத்தில் இடம் கொடுத்து இருப்பது புராணமதக்காரர்களுக்கெல்லாம் தெரிந்த விஷயமேயாகும்.

எவ்வளவு பித்தலாட்டம் வேண்டுமானாலும் செய்ய இடங்கொடுக்கும் அம்மதத்தில். உதாரணமாக பெண்களைவிட்டு மயக்கியும், பொய் சொல்லியும் பொய் வேஷங்கள் மாய் மாலங்கள் செய்தும், நீலிக்கண்ணீர் விட்டும் மக்களை ஏமாற்றி இருப்பதற்கு எவ்வளவோ ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன என்றாலும் இன்று அரசியலில் செல்வாக்குப் பெற்றிருக்கும் இம்மாதிரியான பொய், புரட்டு, பித்தலாட்டம், ஏமாற்றம், வஞ்சகம் ஆகியவைகளுக்கு புராணங்களை விட இன்று காந்தீயமே பிறப்பிடமாக ஆகிவிட்டது.

காந்தியார் சாதாரண முறையில் - நானையத்தில் நியாயவாதத்தில் வெற்றி பெற முடியாத - சாதித்துக் கொள்ள முடியாத காரியங்களுக்கெல்லாம் சிறிதும் யோக்கியப் பொறுப்பை லக்ஷ்யம் செய்யாமல் வெறும் தந்திரத்திலேயே காரியங்களை சாதித்துக் கொண்டு வருகிறார்.

உதாரணமாக ஒரு தரம் காந்தியாரின் ஆசிரமத்திலேயே சில ஒழுக்க ஈனமான காரியங்கள் நடந்துவிட்டதை மறைக்க “6 நாள் பட்டினி விரதம்” என்னும் பேரால் பட்டினி கிடந்து மக்களை ஏமாற்றினார்.

மற்றொரு தரம் சிறையில் இருந்து வெளியாவதற்கு ஆக “ஹரிஜன சேவை செய்யத் தனக்குப் பூரண சவுகரியம் கொடுத்து யாரும் எப்போதும் வந்து சிறையில் தன்னைக் கண்டு பேச சவுகரியம் கொடுக்கா விட்டால் சாகும் வரை பட்டினி கிடப்பேன்” என்று சண்டித்தனம் செய்து வெளியாகிவிட்டார்.

மற்றொருதரம் ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு சர்க்காரால் வழங்கப் பட்ட தனித்தொகுதி சுதந்தரத்தைப் பாழாக்குவதற்காக “தனித் தொகுதி முறையைச் சர்க்கார் மாற்றினாலொழிய சாப்பிட மாட்டேன்” என்று பட்டினி கிடந்து ஆதிதிராவிடர்களை ஏமாற்றி வஞ்சித்து விட்டார்.

பின்னும் ஒரு தரம் குருவாயூர் கோவில் பிரவேசத்துக்கு பாமர மக்களிடம் கையெழுத்து வாங்கி காட்டுவதாக ஒப்புக் கொண்டு ஆட்களை விட்டும் தனது மனைவியாரை விட்டும் கோவில் பிரவேசத்துக்கு

ஆதாரமான காரணம் சொல்லாமல் “கையெழுத்துப் போடாவிட்டால் காந்தியார் பட்டினி கிடந்து செத்துப் போவார்” என்று சொல்லியும் காந்தியார் மனைவியாரை தன் முன்தானையை விரித்துக் கொண்டு “மாங்கலிய பிச்சை கொடுங்கள்” என்று கெஞ்சியும் அழுதும் கையெழுத்துப் பெறச் செய்தார்.

(இதையே சத்தியமூர்த்தியார் மனைவியாரும் காப்பியடித்து தேர்தலில் புருஷனுக்கு வெற்றியுண்டாக்கி வைத்தார்)

சமீபத்தில் கூட சென்னையில் ஹிந்திபிரசார சபையில் அதன் தலைவர் ஒரு பார்ப்பனர் சில பெண்களை கற்பழித்து கர்ப்பமாக்கி விட்டதற்கு ஆக காந்தியார் பட்டினி கிடப்பதாக சொல்லி அதையும் மறைத்தார்.

கடசியாக இப்போது பம்பாய் நரிமன் விஷயத்தில் பட்டேல் ஜி நடந்துகொண்ட விஷயம் நாற்றமாய் நாறி இந்தியா பூராவும் காங்கரஸின் யோக்கியதை வெளியாய்விட்டதற்கு மெள்ள தந்திரமாக ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தி அதில் சரியான விசாரணை ஒன்றும் இல்லாமல் தன் இஷ்டப்படி ஒரு தீர்ப்பும் நரிமனிடம் மன்னிப்பு வாங்க ஒரு மன்னிப்புக் கடிதமும் எழுதி காந்தியார் காயலாவாய் இருக்கிறார் இந்தத் தீர்ப்பை ஒப்புக் கொண்டு இந்த மன்னிப்புக் கடிதத்தில் கையெழுத்துப் போடாவிட்டால் காந்தியார் செத்துப் போவார் என்பதாக நரிமனுக்கு பேதிக்கு கொடுத்து மிரட்டி அவரிடம் கையெழுத்து வாங்கியாய் விட்டது.

நரிமன் சங்கதி புராணக்கதையில் உள்ள பத்மாகூரன் கதைபோல் ஆகிவிட்டது. ஆகவே காந்தீயத்தின் இம்மாதிரி பித்தலாட்டம் இனியும் என்ன என்ன செய்யப்போகிறதோ எத்தனை பேர் தலையில் கையை வைக்கப்போகிறதோ தெரியவில்லை. இதற்குத்தான் சத்தியமும், நீதியும் கொண்ட இயக்கம் என்று பேராம்! இவருக்குத்தான் சாந்தமூர்த்தி, சத்தியமூர்த்தி என்றும் பேராம்! எந்த சத்தியமூர்த்தியோ?

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 31.10.1937

தமிழர்களும் தீபாவளியும்

தீபாவளி பண்டிகை என்பது ஆரியர்களின் புராணக் கதைகளில் வரும் ஒரு குட்டிக் கதை. அக்கதையின் கருத்து “தேவர்கள் அசுரனைக்” கொன்றதாகவும் அக்கொலையானது உலகத்துக்கு நன்மை பயக்கும் கொலையென்பதும் அதற்கு ஆக மக்கள் அந்த கொலை தினத்தைக் கொண்டாட வேண்டும் என்பதுமாகும்.

சாதாரணமாக தீபாவளி என்கின்ற வார்த்தைக்கு விளக்கு வரிசை அதாவது வரிசையாக விளக்குகள் வைத்தல் என்பது பொருள். இது கார்த்திகை தீபம் என்னும் பெயருள்ள பண்டிகையில் செய்யப்பட்டு வருகிறது. வட நாட்டில் விளக்கு வரிசை வைத்துத்தான் தீபாவளி கொண்டாடப் படுகிறது. தீபாவளி பண்டிகை தினத்தை நரக சதுர்த்தசி என்றும் சொல்லுவதுண்டு. இதற்கு காரணம் நரகாகூரன் என்பவன் விஷ்ணுவால் கொலை செய்யப்பட்ட நாள் என்பதாகும். இந்தக் கதை விளக்கம் என்ன வென்றால் அது மிகவும் ஆபாசமானது என்றாலும் ஆரியர்களின் இழி நிலைக்கும் தமிழர்களின் முட்டாள் தனத்துக்கும் ஆதாரத்துக்கு ஆக அதையும் ஆரியர் புராணப்படியே சற்று சுருக்கமாக விளக்குவோம்.

அதாவது இரண்யாஷன் என்னும் ராஷஸன் ஒருவன் பூமியை பாயாகச் சுருட்டிக்கொண்டு சமுத்திரத்தினடியில் போய் ஒளிந்து கொண்டானாம்.

மகாவிஷ்ணு என்னும் கடவுள் அவனை சமுத்திரத்தில் இருந்து வெளியாக்கிப் பூமியை பிடுங்குவதற்கு ஆக பன்றி உருவமெடுத்து போய் ராஷஸனைப் பிடித்து பாய்போல் சுருட்டப்பட்டிருந்த பூமியைப் பிடுங்கி விரித்து விட்டு விட்டாராம்.

அந்த சமயத்தில் அந்த பன்றியை பூமாதேவி கலவி செய்ய விரும்பி கலந்தாளாம்.

அக்கலவியில் ஒரு குழந்தை பிறந்ததாம். அக்குழந்தைக்குத்தான் நரகாகூரன் என்று பெயராம்.

இவன் கசேரு என்பவளை யானை உருவத்துடன் சென்று பலவந்தமாய்ப் பிடித்து வந்து மணம் செய்து கொண்டானாம்.

மற்றும் இவன் தேவர்களுக்கு இடையூறு செய்து வந்தானாம். தேவர்கள் விஷ்ணுவிடத்தில் முறையிட்டார்களாம்.

விஷ்ணு கிருஷ்ணாவதாரத்தில் நரகாகூரனைக் கொன்றாராம்.

நரகாகுரன் விஷ்ணுவை தனது சாவு நாளை உலகம் கொண்டாட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டானாம். அதற்கு ஆக விஷ்ணு அந்த தினத்தை உலகம் கொண்டாடும்படி செய்தாராம்.

இதுதான் தீபாவளியாம்.

தோழர்களே! ஆரியரின் கதை ஜோடிக்கும் சின்னப் புத்தியைப் பாருங்கள். அதை நம்பி விழாக்கொண்டாடும் உங்கள் மடப் புத்தியை எண்ணி வெட்கப்படுங்கள். ஏனெனில்

பூமியை ஒரு ராக்ஷதன் பாயாக சுருட்டினான் என்றால் அப்போது எங்கிருந்து கொண்டு சுருட்டி இருப்பான்.

சமுத்திரத்திற்குள் போய் ஒளிந்துகொண்டான் என்றால் அப்போது சமுத்திரம் எதினமேல் இருந்திருக்கும்?

கடவுளுக்கு சக்தி இருந்தால் பூமியையும் நரகாகுரனையும் 'வா' என்று அழைத்தவுடன் வந்திருக்காதா?

அப்படித் தான் வரவில்லையானாலும் நல்ல ஆகாரம் சாப்பிடும் ஜீவ உருவெடுக்காமல் மலம் சாப்பிடும் ஜீவ உரு எடுப்பானேன்?

அந்த அழகை பார்த்து பூமி தேவி அவனைக் கலவி செய்ய ஆசைப்பட்டாளென்றால் பூமி தேவியாகிய பாரதத்தாயின் யோக்கியதை எவ்வளவு இழிவானது. “நம்” பாரதத்தாயின் கற்புக்கும் காமத்திற்கும் எதை உதாரணமாகச் சொல்லிக் கொள்ளுவது? அவளுடைய புத்திரர்கள் பரிசுத்த ஆவியினுடைய புத்திரர்களைக் காட்டிலும் எவ்வளவு மோசமானவர்களாய் இருந்திருக்க வேண்டும்? பூமாதேவியும் சமுத்திரமும் என்றால் இந்தியாவில் உள்ள இந்துக்களின் பாரததேவியும் அரபிக்கடலும் வங்காளக் குடாக்கடலும் தானா? இதை அந்நியர்கள் கேட்டால் என்ன சொல்லுவார்கள்? நம்மைப் பற்றி என்ன நினைப்பார்கள்?

இப்படி கொலை செய்யப்பட்ட நரகாகுரன் என்பவன் நமது தோழர்கள் முத்துரங்கம் ராமநாதன் முதலியவர்கள் போன்றார்களாய் இருந்திருந்தால் தானே கொலை செய்யப்பட்ட அவமானத்தை உலகம் கொண்டாட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருப்பான்? இவற்றையெல்லாம் தமிழர்கள் பண்டிதர்கள் முதல் பாமரர்கள் வரை உணர்ந்திருந்தும் தீபாவளி பண்டிகை கொண்டாடினால் ஆரியர்கள் தமிழர்களை, தாசிமக்கள், மடையர்கள், கண்டதைப் புசிப்பவர்கள், புறமுதுகிட்டு ஓடியவர்கள், சண்டையில் சிறைபிடித்த கைதிகள், அடிமைகள் என்றெல்லாம் இன்னம் என்ன என்னமோ சொல்லுவதில் உண்மை இருக்கிறது என்று தானே அருத்தமாகும்? அப்படித் தானே? அந்நிய மக்கள் நினைப்பார்கள்.

ஆகவே பாமர மக்களுக்கு புத்தி இல்லாவிட்டாலும் பார்ப்பன அடிமைகளான பல பார்ப்பனரல்லாத காங்கரஸ்காரர்களுக்கு சுரணை

இல்லாவிட்டாலும் மற்ற தமிழ்ப் பண்டிதர்களும் தங்களை உண்மைத் தமிழ் மக்கள் என்று கருதிக்கொண்டு இருப்பவர்களுமாவது இவற்றை நன்றாய் கவனித்துப்பார்த்து பண்டிகை கொண்டாடாமல் இருந்து மற்ற பாமர மக்களுக்கு வழிகாட்ட வேண்டாமா என்று கேட்கின்றோம்.

ஹிந்தி ஆரிய பாஷை என்றும், ஆரியப் புராணங்களை தமிழர்களுக்கு படிப்பித்து ஆரிய கதைகளைப் புகுத்தி ஆரிய ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டவே ஹிந்தியை கட்டாயமாய் ஆரியர்கள் புகுத்துகிறார்கள் என்றும் சொல்லிக் கொள்ளுவது உண்மையானால் - அதற்கு ஆக தமிழ் மக்கள் அதிருப்தியும் மன வேதனையும் படுவது உண்மையானால் - தமிழ் மக்கள் பிரதிநிதி என்று சொல்லிக்கொள்ளும் பண்டிதர்கள் தீபாவளி கொண்டாடுவார்களா?

- விடுதலை

குடி அரசு - மறுபிரசுரம் - 31.10.1937

பெரியசாமி பெரும்பிரிவு

தூத்துக்குடி தோழர் கெ.கெ.ஏ. பெரியசாமி அவர்களின் திடீர் மரணத்தைக் கேட்டு திடுக்குற்றோம். காலஞ் சென்ற தோழர் பெரியசாமி அவர்கள் சுயமரியாதை இயக்கத்திற்கு எண்ணற்ற தொண்டு புரிந்தவர்; உண்மை உழைப்பாளி; ஏழைகளின் நண்பன்; சமதர்ம உணர்ச்சியுடையவர்; சமூக சீர்திருத்தத்தில் அளவு கடந்த பற்றுடையவர். இத்தகைய உயர் குணங்களும் ஓயா உழைப்பும், தேயா ஊக்கமும் உடைய தோழர் பெரியசாமி அவர்கள் அகால மரணத்தைக் குறித்து மிகவும் வருந்துவதோடு அன்னார் குடும்பத்திற்கு நமது ஆழ்ந்த அநுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

குடி அரசு - இரங்கல் செய்தி - 31.10.1937

ஜவஹர்லாலும் சமஷ்டியும்

கல்கத்தாவில் வெத்திவேட்டு வீரரான தோழர் பண்டித ஜவஹர்லால் தலைமையில் கூடிய காங்கிரஸ் காரியக் கமிட்டியில் “சமஷ்டித் திட்டத்தை சாத்தியமான எல்லா வழிகளிலும் எதிர்ப்பதென்றும், தேசம் தனது அபிப்பிராயத்தை அறிவித்திருந்தும் இத்திட்டத்தை ஆரம்பிக்க முயல்வது இந்திய மகாஜனங்களை அறை கூவியழைப்பதாக இருக்கிறதென்றும் எனவே அதைத் தடுக்க வேண்டிய மாகாண ஸ்தல காங்கிரஸ் கமிட்டிகளும், மாகாண மந்திரிகளும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்” என்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆனால் மற்றொரு காங்கிரஸ் தலைவரான தோழர் சத்தியமூர்த்தியாரோ

“சமஷ்டித் திட்டமானது எந்தவிதமான கெடுதியுடையதானாலும் அதை ஏற்று நடத்தவேண்டும்”

என்று கூறுகிறார். இதில் யாருடைய வார்த்தை நிறைவேறுமென்றால் தோழர் சத்தியமூர்த்தியார் வார்த்தை தான் நிறைவேறும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

ஏனெனில் முன்பு பதவி ஏற்புப் பிரச்சினை வந்தபோது தோழர் ஜவஹர்லால் அவர்கள் “என் உயிர் போகும்வரை பதவி ஏற்பதை எதிர்த்தே தீர்வேன்” என்றார்.

ஆனால் தோழர் சத்தியமூர்த்தியாரோ

“என் உயிர் போகும் வரை பதவி ஏற்க வேண்டும் என்று வாதாடியே தீர்வேன்” என்று கூறினார். அதன்படியே பதவி ஏற்றுமாகிவிட்டது. ஆனால் தோழர் ஜவஹர்லால் உயிர் இன்னும் இருந்து கொண்டதானிருக்கிறது.

அதுபோலவே இந்த சமஷ்டி விஷயத்திலும் தோழர் சத்தியமூர்த்தியாரே வெற்றி பெறுவார் என்பது நிச்சயம்.

ஆனால் தோழர் ஜவஹர்லாலோ எதையும் சிறுபிள்ளைதனமாக உளறிவிட்டு தோல்வியடைவார் என்பது உலகறிந்த விஷயம்.

குடி அரசு - கட்டுரை - 31.10.1937

கார்ப்பரேஷனில் பார்ப்பனத் தொல்லை

பார்ப்பனர்கள் சென்னை கார்ப்பரேஷனைக் கைப்பற்றி அதை ஒரு முழு அக்கிரகாரமாக்குவதற்கு ஆகவென்றே காங்கிரஸின் பேரால் “லஞ்ச ராஜ்யத்தையும் கண்ட்றாக்ட் ராஜ்யத்தையும் வகுப்புவாதத்தையும் ஒழிக்க வேண்டும்” என்றும் ஜஸ்டிஸ் கட்சி அடியோடு இம் முன்றிலும் மூழ்கிக்கிடக்கின்றதென்றும் ஜஸ்டிஸ் கட்சியை ஆயிரம் கெஜ ஆழத்தில் புதைத்து விட்டு ஸ்தல ஸ்தாபனங்களை கைப்பற்றிவிட்டால் தர்ம ராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுவிடும் என்றும் பேசி பார்ப்பனரல்லாத கூலிகளை விட்டே பிரசாரமும் செய்து ஒரு பெரிய அளவுக்கு ஸ்தல ஸ்தாபனங்களை கைப்பற்றினார்கள் என்பதும் மற்றும் அரசியல் ஆதிக்கத்தையும் அதே முறையில் கைப்பற்றினார்கள் என்பதும் யாவரும் அறிந்ததாகும்.

பிறகு நடந்தது என்ன என்று பார்ப்போமானால் ஜஸ்டிஸ் கட்சியில் கூட இல்லாத அளவுக்கு வகுப்புவாதம் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களிலும் அரசியல் ஸ்தானங்களிலும் தாண்டவமாட ஆரம்பித்துவிட்டதுடன் லஞ்சப் பேயும், கண்ட்றாக்டு ராஜ்யமும், காங்கரஸ்காரர்கள் 100-க்கு 90 - பங்கு ஆதிக்கமுடைய ஸ்தல ஸ்தாபனங்களிலும் அரசியலிலும் தாண்டவமாட ஆரம்பித்து விட்டதாக காங்கரஸ்காரர்களே ஒப்பாரி இட்டு அழ ஆரம்பித்து விட்டார்கள். இவற்றிற்கு அதாவது லஞ்சப் பேய்க்கும், வகுப்பு வாதத்திற்கும் தமிழ்நாட்டில் தலை சிறந்து விளங்கும் இரண்டு நகர ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின் நடத்தையைப் பார்த்தாலே நன்றாய் விளங்கும். அவை எவை எனில் சென்னை முனிசிபல் கார்ப்பரேஷன் சபையும், திருச்சி ஜில்லா போர்டு சபையும் ஆகும்.

கார்ப்பரேஷனில் வகுப்புவாதம்

சென்னை கார்ப்பரேஷனில் வகுப்புவாதமானது காங்கரஸ்காரர்களே ஒருவருக்கொருவர் “உதை” போட்டுக்கொள்ளும் படியான அளவுக்கு முற்றிவிட்டது. அவ்வகுப்புவாதமேதான் இப்போது காங்கிரஸின் லஞ்ச ராஜ்யத்தையும், கண்டிராக்டு ராஜ்யத்தையும் புட்டுப்புட்டு காண்பித்து வருகிறது. கார்ப்பரேஷனில் காங்கரஸ் லஞ்ச ராஜ்யமும், கண்டிராக்டு ராஜ்யமும் வகுப்புவாதமும் நடக்கிறது என்பதை காங்கரஸ் தலைவர்களே ஒப்புக்கொண்டு அவற்றை விசாரிக்க கமிட்டியும் ஏற்படுத்தி சபதங்களும் கூறப்பட்டு விட்டதால் அவற்றை ருஜுப்பிக்க நாம் முயற்சிக்க வேண்டிய அவசியமில்லாமல் போய்விட்டது.

ஆனால் அதில் இருக்கும் தகராறு என்னவென்றால் லஞ்சமும், கண்டிராக்டும் வகுப்பு வாதமும் காங்கரஸ் பார்ப்பனர்களாலா? அல்லது காங்கரஸ் பார்ப்பனரல்லாதார்களாலா? என்பதுதான். இப்பொழுது காங்கரஸ் தலைவர்களான பார்ப்பனர்களும் காங்கரஸ் பத்திரிகைகளான பார்ப்பனப் பத்திரிகைகளும் அவர்களது கூலிப்பத்திரிகைகளும் “காங்கரஸைச் சேர்ந்த பார்ப்பனரல்லாதார்களாலேயே இந்த மோசங்கள் நடக்கின்றன - நடந்திருக்கின்றன” என்று கூறி இனி நடக்காமல் இருக்கத்தக்க ஏற்பாடு செய்ய கமிட்டி நியமித்து இருக்கிறார்கள். அக்கமிட்டி விசாரணை மிக மிக ரகசியமாய் நடக்குமாம். ஆதலால் யார் வேண்டுமானாலும் வந்து யார் யார் லஞ்சம் வாங்கினார்கள் என்று தாராளமாய்ச் சொல்லலாம் என்று அறிக்கை விட்டிருக்கிறார்கள்.

ரகசிய விசாரணை ஏன்?

கார்ப்பரேஷன் மெம்பர்கள் லஞ்சம் வாங்குவது கிரிமினல் குற்றமாகும். அவர்கள் மீது குற்றம் சுமத்தப்பட்டால் அவர்கள் குற்றம் சுமத்தப்பட்டவர்கள் மீதும் அது தவறு என்று வழக்குத் தொடர பாத்தியமுண்டு. அப்படியில்லாமல் ஏதோ நான்கு பேரை சாட்சி கேட்டு ரகசிய வாக்குமூலம் வாங்கி காங்கரஸ் கட்சி ஸ்தாபனம் மூலம் நடவடிக்கை நடத்தி முடிவு செய்து விடமுடியும் என்றால் வேறு ஏதாவது ஒரு பொதுநல சங்கத்தார் மந்திரிகளையும், காரியதரிசிகளையும் கூட இதே மாதிரி குற்றம் சாட்டி அவர்கள் லஞ்சம் வாங்கிக்கொண்டும் அல்லது லஞ்சத்துக்கு சமானமான பிரதி பிரயோஜனத்தை அடைந்து கொண்டும் மற்ற மந்திரிகளையும், காரியதரிசிகளையும் நியமித்தார்கள் என்றும் தனித்தனியாக சில மந்திரிகள் இன்ன காரியங்களில் லஞ்சமும் சுயநல பிரதிப் பிரயோஜனமும் பெற்றார்கள் என்றும் ஒரு காலியை விட்டு கூப்பாடு போடச் செய்தும் ஒரு கூலிப்பத்திரிகையை விட்டு எழுதச்செய்தும் அதன் மீது ஒரு கமிட்டியை நியமித்து ரகசிய விசாரணை செய்து லஞ்சம் வாங்கியது ருஜுவாய் விட்டதென்றும் இம்மந்திரிகளும், காரியதரிசிகளும் ராஜிநாமாச் செய்து விட வேண்டியது என்றும் முடிவு கூறினால் அது குற்றமாகுமா? என்று கேட்கின்றோம்.

குற்றமாகாதென்றால் இன்றைய முதல் மந்திரி முதல் கடைசி மந்திரி வரை அவர்களது காரியதரிசிகள்வரை அனைவர் பேரிலும் இம்மாதிரி குற்றம் சாட்டி வண்டி வண்டியாய் தீர்ப்புக் கூறிவிடலாம். கட்டுப்பாடு, ரகசியம், நியாய விசாரணை என்பவைகளுக்கு ஒரு எல்லையுண்டு. தங்கள் சுயநலத்துக்கும் சூழ்ச்சிக்கும் குரோத புத்திக்கும் வஞ்சகத் தன்மைக்கும் இம்மாதிரியாக கட்டுப்பாடும் ரகசிய நியாய விசாரணையும் உபயோகப்படுத்தப்படுமானால் இதைக் கொடுங்கோன்மை அல்லது கையில் வலுத்தவனது சர்வாதிகாரத்தன்மை என்று சொல்லாமல் வேறு என்ன சொல்ல முடியும்?

முச்சூடும் லஞ்சமா?

கார்ப்பரேஷன், டெண்டர் கமிட்டியும், புஸ்தகக் கமிட்டியும் மற்றும் பல சப்கமிட்டியும் லஞ்சம் வாங்கியிருக்கிறது என்று காங்கரஸ் தலைவர்களாலும் காங்கரஸ் பத்திரிகைகளாலும் ஒரு முகமாகக் கூறப்படுகின்றன. இந்த லஞ்சங்களைப் பற்றி எப்போது விசாரணை செய்வது? மெம்பர்களின் காலாவதி ஆன பின்பா அல்லது லஞ்சம் தெரிந்த உடனேயா? தவிரவும் தலைமை நிர்வாகத்திலேயே வகுப்புவாதம் வெளிப்படையாய் ஏற்பட்டபின்பு விசாரணைக் கமிட்டி மூலமோ அல்லது மேல்சர்க்கார் மூலமோ நியாயம் கிடைக்கும் என்று எப்படி எதிர்பார்க்க முடியும்?

இவை இங்ஙனமிருக்க உத்தியோக நியமன விஷயங்களிலும் ஒரு பார்ப்பனரல்லாதாருக்கு உத்தியோகம் கிடைத்துவிட்டது என்ற சமயங்களில் இம்மாதிரியான கூச்சல்களைப் போட்டு உத்தியோக நியமனத்துக்கும் லஞ்சத்துக்கும் சம்மந்தமேற்படுத்துவது யோக்கியமான காரியமாகுமா? என்பதோடு இப்படிச் செய்வதை விட வகுப்புவாதத்திற்கு வேறு என்ன உதாரணம் வேண்டும் என்றும் கேட்கிறோம். இப்படி ஏன் சொல்லுகிறோம் என்றால்,

கல்வியதிகாரி நியமனம்

சமீபத்தில் கார்ப்பரேஷனில் நடந்த உத்தியோக தேர்தலானது அதாவது கார்ப்பரேஷன் கல்வி அதிகாரி நியமன தேர்தலானது வகுப்புவாதத்தை வெட்ட வெளிச்சமாக காட்டும்படியாக நடந்திருக்கிறது.

எப்படினில் அவ்வுத்தியோகத்துக்கு எலக்ஷனில் ஒரு பார்ப்பனருடைய பெயரும் ஒரு பார்ப்பனரல்லாதாருடைய பெயருமே முடிவாக யோசனைக்கு வந்திருக்கிறது. அதில் பார்ப்பனக் கவுன்சிலர்கள் எல்லோரும் பார்ப்பனருக்கும் பார்ப்பன அல்லாத கவுன்சிலர்கள் அநேகமாக எல்லோரும் பார்ப்பனரல்லாதாருக்குமே ஓட்டு செய்திருக்கிறார்கள் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். அதாவது கார்ப்பரேஷன் மெம்பர்கள் 65 பேர்களில் சுமார் 13 அல்லது 14 பேர்களே பார்ப்பனர்கள். அவற்றுள் பார்ப்பன அபேகுகராகிய தோழர் ராஜகோபாலய்யர் என்பவருக்கு 13 ஓட்டுகள் கிடைத்திருக்கின்றன. இதில் ஏதாவது ஒன்று இரண்டு தோழர்கள் தாவுத்ஷா, பக்தவத்சலம் போன்ற பார்ப்பனரல்லாதார் ஓட்டுகள் இருந்தாலும் இருக்கலாமென்றாலும் எல்லா பார்ப்பனர்களும் ஷை பார்ப்பன அய்யருக்கே ஓட்டு செய்திருக்கிறார்கள் என்பதில் சந்தேகமிருக்காது. தோழர் சிவசைலம் பிள்ளை என்கின்ற பார்ப்பனரல்லாருக்கு கிடைத்த 30 ஓட்டும் கண்டிப்பாய் பார்ப்பனரல்லாதார்களுடைய ஓட்டுக்களே என்பதிலும் கடுகளவு சந்தேகம் கூட இருப்பதற்கு இடமில்லை.

ஆகவே கார்ப்பரேஷனில் வகுப்பு வாதம் என்பதற்கு இதைவிட வேறு என்ன ருஜு வேண்டும்? அன்றியும் தோழர் கே.பாஷ்யம் அய்யங்கார் என்பவர் கார்ப்பரேஷனில் காங்கரஸ் கட்சிக்குத் தலைவர். காங்கரஸ் கட்சியில் தோழர் சிவசைலம் பிள்ளைக்கு ஆதரவு கிடைத்துவிட்டது என்று தெரிந்த உடன் கார்ப்பரேஷன் மீட்டிங்கில் வந்து முறைப்படி தோழர் பிள்ளையை பிரேரேபிக்க வேண்டிய விதியில் இருந்து தப்பித்துக் கொள்ளவே கார்ப்பரேஷன் மீட்டிங்கு அன்று மறைந்து கொண்டிருக்கிறார். இதுவும் மேல் கண்ட வகுப்புவாதத்தை உறுதிப்படுத்துகிறது.

இவ்வளவும் அல்லாமல் தோழர் பிள்ளை அவர்கள் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவுடன் லஞ்சக் கூப்பாடும் ராஜிநாமா நாடகங்களும் நடக்கப்படுகிறது என்பதைப் பார்க்கும் போது இதை வகுப்புவாத பார்ப்பன சூழ்ச்சி என்று அல்லாமல் வேறு என்ன என்று சொல்லுவது என்பது நமக்குப் புரியவில்லை.

பாஷ்யம் ஒஸ்தியா?

உண்மையில் சென்னை கார்ப்பரேஷன் காங்கரஸ் கட்சிக்கு யோக்கியமாகவும் நாணயமாகவும் பார்த்தால் தோழர் சாமி வெங்கடாசலம் செட்டியாரே தலைவராக இருந்திருக்க வேண்டியது கிரமமாகும். ஏன் எனில் அவர் மேயராக இருந்த அனுபவமும் கவுரவமும் உடையவர். மற்றும் தோழர் பாஷ்யம் அய்யங்காருக்கு முன் இருந்தே காங்கரஸ் கட்சி பிரமுகராக கார்ப்பரேஷனில் இருந்து வந்திருப்பவர்.

காங்கரஸ் கட்சியில் உள்ள பார்ப்பனரல்லாத கார்ப்பரேஷன் மெம்பர்களுக்கு சிறிது அளவு சுயமரியாதை உணர்ச்சி இருந்திருந்தாலும் தோழர் சாமி வெங்கடாசலத்தையே தலைவராக்கியிருப்பார்கள். ஆனால் பார்ப்பனர்கள் காங்கரசின் பேரால் எந்த ஸ்தானங்களுக்கு பார்ப்பனரல்லாதாரை தெரிந்தெடுப்பதற்கு வைத்திருக்கும் குறைந்த பகஷ் யோக்கியத்தையே அடியோடு மானம், ஈனம், சுதந்தரம், சொந்தப்புத்தி முதலியவைகளை முற்றும் துறந்தவர்களையே தெரிந்தெடுப்பது என்று கண்டிப்பாக வைத்திருப்பதால் இந்த யோக்கியதாம்சமில்லாத பார்ப்பனரல்லாத மெம்பர்களுக்கு காங்கரசின் பேரால் பதவிக்கு இடமோ காங்கரசில் ஓட்டுள்ள 4 அணா மெம்பருக்கு இடமோ அறவே இல்லாமல் போகின்றது. அதனாலேயே சாமி வெங்கிடாசலம் போன்றவர்களும் மின்சாரக் கைபோல் பட்டன் அழுத்தினவுடன் கை தூக்க மாத்திரம் பயன்படுத்தப் படுகிறார்கள். அவ்வளவு மாத்திரமா என்றால் பார்ப்பனர்கள், தங்கள் இஷ்டப்படி கை தூக்கப்படவில்லை என்று தெரிந்தவுடன் அவர் எப்படிப்பட்ட பார்ப்பனரல்லாதார் ஆனாலும் உடனே லஞ்சம் வாங்கினார், கட்டுப்பாட்டை மீறினார், கசுடிக்கு துரோகம் செய்தார் என்கின்றதான குற்றச்சாட்டுக்கு ஆளாகி இரகசிய விசாரணைக் கமிட்டிக்கு முன்னால் நிற்கவோ அல்லது அதுகூட இல்லாமல் நாடு கடத்தும் அடக்கு

முறைக்கு ஆளாகவோ வேண்டியவராக ஆகிவிடுகிறார்கள். இன்று கார்ப்பரேஷனில் பார்ப்பனரல்லாத மெம்பர்கள் 50 பேர் இருந்தும் ஒரு அய்யங்கார் பார்ப்பனர் தலைவராகவும் மற்றொரு அய்யங்கார் பார்ப்பனர் காரியதரிசியாகவும் இருக்கிறார்கள் என்றால் பார்ப்பனரல்லாத தாருக்கு தன்மானமோசமுக உணர்ச்சியோ இருக்கின்றது என்று எப்படி சொல்லமுடியும்?

அல்லாதரெல்லாம் அவிசாரிகளா?

ஒரு உத்தியோக தேர்தலில் 13 ஓட்டுக்கு எதிராக ஒருவருக்கு 30 ஓட்டு கிடைத்தது. பதின்மூன்று ஓட்டு பெரிதும் பார்ப்பனருடையது என்றும் 30 ஓட்டும் முழுதும் பார்ப்பனரல்லாதாருடையது என்றும் பட்டாங்கமாய் பட்டப் பகல் போல் தெரிந்த பிறகும் 100க்கு 75 விகிதம் ஓட்டுப் பெற்றவரை அவர் பார்ப்பனரல்லாதார் என்கின்ற காரணத்துக்கு ஆக “லஞ்சம் கொடுத்துத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டார்” என்றும் 100க்கு 75 பங்கு மெஜாரிட்டி கட்சியை லஞ்சம் வாங்கிக் கொண்டு ஓட்டுச் செய்த கட்சி என்றும் பார்ப்பனர்கள் சொல்லத் துணிவார்களானால் இனி யாருடைய பெண்டு பிள்ளைகளுக்குத்தான் என்ன பந்தோபஸ்து என்று கேட்கிறோம். தனக்கு இணங்காத பெண்களைப் பார்த்து அவர்கள் எப்படிப் பட்டவர்களானாலும் யாருடைய மனைவி மக்களானாலும், தாங்கள் தங்கள் இஷ்டப்படி சொல்லி விசாரிக்க ரகசிய விசாரணைக் கமிட்டி கூட நியமித்துவிட பயப்படுவார்களா என்று கருதவேண்டி இருக்கிறது.

பார்ப்பனரல்லாதார் மீது பார்ப்பனர் லஞ்சக் குற்றம் சாட்டுவதைப் பற்றி நமக்கு அதிக கவலை இல்லை. ஆனால் ஒரு தகுதியுள்ள, யோக்கியமான - எதிரிகளாலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட ஒரு கண்ணியவானின் தேர்தல் நடந்த உடன் அவர் பார்ப்பனரல்லாதார் என்பதற்கு ஆக குறிப்பாய் அத்தேர்தலை மாத்திரமல்லாமல் அக்கண்ணியவானின் நடத்தையையும் பிற்கால வாழ்க்கையையும் பாதிக்கும்படியான ஒரு பெரிய அபாண்டத்தைக் கொண்டு வந்து போடுவதானால் இதை எப்படி மக்கள் சகித்துக்கொண்டு இருக்க முடியும் என்பதே நமது முக்கிய கவலையாகும். தோழர் சிவசைலம் பிள்ளை கறுப்பா சிவப்பா என்று நாம் நேரில் பார்த்தது கிடையாது. பார்ப்பனப் பத்திரிகைகளும் காங்கரஸ் பிரமுகர்களும் அவரது தகுதியைப் பற்றி அனுகூலமாய்ச் சொல்லுவதைக்கொண்டே அவரைபற்றி குறிப்பிடுகிறோம். ஆனால் அவர் தோழர் சி.டி. நாயகம் அவர்களது மாப்பிள்ளையாம். இதையும் பத்திரிகைகள் மூலமேதான் பார்த்தோம். இந்தக் காரணத்தைக் கொண்டே அதாவது தோழர் சி.டி.நாயகம் அவர்களது மாப்பிள்ளை என்பதற்கு ஆகவே பார்ப்பனர்கள் அவருக்குத் தொல்லை கொடுக்கிறார்கள் என்றும் லஞ்சப் புரளி கிளப்பினார்கள் என்றும் பச்சையாய் பொருள் பட பார்ப்பனப் பத்திரிகையாகிய “ஆனந்த விகடன்”னே எழுதுகிறது. ஆகவே பார்ப்பனர்களின் வகுப்பு வாதத்துக்கும் சமயம் நேர்ந்தால் எதையும் செய்யத் துணிவார்கள் என்பதற்கும் வேறு என்ன உதாரணம் வேண்டும்

என்று கேட்பதோடு தோழர் சிவசைலம் பிள்ளைக்கு கல்வி அதிகாரி வேலை கிடைத்தாலும் கிடைக்காவிட்டாலும் அதைப்பற்றி லக்ஷ்யம் செய்யாமல் கார்ப்பரேஷனில் உள்ள பார்ப்பனரல்லாத மெம்பர்கள் தங்களுக்கு சுயமரியாதை உணர்ச்சியை காட்டிக் கொள்ள கார்ப்பரேஷன் காங்கரஸ் கட்சி தலைவர் பதவி தோழர் பாஷ்யத்துக்கு இருப்பதை ஒழித்து கிரமமாக தலைவர் ஆகவேண்டியவராகிய தோழர் சாமி வெங்கடாசலத்தை தலைவராக்க முன் வருவார்களா என்று கேட்கிறோம்.

திருச்சி போர்டு

இந்த மோசம் இப்படி இருக்க இனி திருச்சி ஜில்லா போர்டில் காங்கரஸ் கட்சி பார்ப்பனர்கள் நடந்து கொண்ட யோக்கியதையை பார்ப்போம். தோழர் தேவருக்கு வீரம் உண்டு என்பதில் நாம் தகராறுக்கு வரவில்லை. அதனாலேயே ஒருவருக்கு புத்தி வேண்டியதில்லை என்று சொல்லிவிட முடியாது. திருச்சியில் காங்கரஸ் கூப்பாடு வெளியில் தெரிவதற்கு தோழர் தேவரே காரணஸ்தராவார். தோழர்கள் டாக்டர்கள் டி.எஸ்.எஸ்.ராஜனோ, சாஸ்திரியோ, எப்.ஜி.நடேசய்யரோ, ஆலாசியமோ மற்றும் எந்த அய்யரோ தெருவில் நின்று ஜஸ்டிஸ் கட்சியைப் பற்றி பேச நாக்கை சன்னை போட்டு தூக்கிக் கொடுத்தவர் தேவரேயாகும். இந்தக்கூட்டமே இன்று தேவருக்கு 500கெஜ ஆழக்குழி தோண்டிவிட்டது. “வாய்த்தவிடும் போய் அடுப்பு நெருப்பும் அணைந்து போய் பட்டினி கிடக்க வேண்டியதாயிற்று” என்று ஒரு பழமொழி உண்டு. அது போல் தேவருக்கு ஜஸ்டிஸ் கட்சியில் பார்ப்பனரல்லாத சமூகத்தில் மதிப்புக் குறைந்து விட்டதுடன் பார்ப்பனர்களும் அவரைக் குழியில் தள்ளிவிட்டு இனி மேலே மண்ணைப் போட்டு மூட வேண்டியதை மாத்திரம் பாக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். முனிசிபல் தேர்தலில் தேவர் மனதார அக்கிரமமாக வேண்டுமென்றே ஒரு தனிப்பட்ட பார்ப்பனரின் சொந்த குரோதத்துக்கு ஆக பார்ப்பனர்களால் தோல்வி அடையச் செய்யப்பட்டார்.

தேவர் கதி

பிறகு தேவருக்கு மந்திரி வேலையிலும் காரியதரிசி வேலையிலும் நாமம் சாத்திவிட்டதோடு நிலலாமல் மேலும் தேவரை கடுமையான அவமானப்படுத்தும் பொருட்டே தேவருக்கு துரோகம் செய்தவருக்கு மந்திரி வேலை கொடுக்கப்பட்டது. இவ்வளவோடாவது அவரை விட்டு விடாமல் திருச்சி ஜில்லா போர்டுகளை தேவரை ஒழிக்கும் பொருட்டே ஒன்று சேர்க்க நினைத்து தேவருடைய போர்டு வேறு போர்டுடன் சேர்க்கப் பட யோசனை செய்யப்பட்டது. பிறகு எப்படியும் தேவருக்கு சான்சில்லாமல் செய்து விட்டு 2 போர்டும் ஒன்றாக்கப்பட்டது என்று பெயர் கொடுத்து தேவரை கழுத்தைப் பிடித்து வெளியில் தள்ளி காங்கரஸில் இல்லாதவருக்கு பார்ப்பனர் சதியாலோசனையாலே பிரசிடெண்டு பதவி அளிக்கப்பட்டு

விட்டது. உண்மையில் திருச்சி ஜில்லாபோர்டுக்கு பார்ப்பனர்கள் வகுப்புவாத உணர்ச்சியில்லாமல் ஒரு காங்கரஸ் பிரசிடெண்டை கொண்டு வர முயற்சி செய்திருந்தால் கண்டிப்பாக எதிர்ப்பில்லாமலே காங்கரஸ் பிரசிடெண்டு வந்திருக்கலாம். திருச்சி பார்ப்பன மெம்பர்களும் பார்ப்பன மந்திரியும் தங்களுடைய ஒரு கண்ணைக்குத்திக் கொண்டாவது எதிரியின் இரண்டு கண்களையும் தொலைத்துவிட வேண்டுமென்று கருதியே “காங்கரசுக்கு தோல்வி ஏற்பட்டாலும் சரி, தேவர்மாத்திரம் பதவிக்கு வரக்கூடாது” என்ற நினைப்பில் தேவரை ஒழித்துவிட்டார்கள். ஆகவே இப்போது திருச்சியானது கோயமுத்தூருக்கு அண்ணன் ஆகிவிட்டது.

பார்ப்பனர் தந்திரம்

ஆனால் தோழர்கள் தேவரையும் ராமலிங்க செட்டியாரையும் கொண்டு ஜஸ்டிஸ் கட்சியை எவ்வளவு வையவேண்டுமோ அவ்வளவுக்கு மேலாகவே வையுப்படி செய்து பார்ப்பனர்கள் தங்கள் காரியத்தை சாதித்துக் கொண்டார்கள். பதவிகள் வரும்போதெல்லாம் தகுதியை அடியோடு மறந்து பார்ப்பனர்கள் தங்கள் அடிமைகளையே ஆதரிப்பதோடு தகுதி உடையவர்களை குழியில் தள்ளவும் துணிந்துவிடுகிறார்கள். இவ்விஷயங்களில் கோவை திருச்சி மாத்திரமல்லாமல் சேலமும் இக்கதிக் கே ஆளாகி விட்டது. ஏன்? சேலத்தை இதைவிட மோசம் என்றே சொல்லலாம். தோழர் தேவரிடமாவது நல்ல நடத்தைக்கு ஜாமீன் வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள். தோழர் ராமலிங்க செட்டியாரையாவது நம்பிக்கையற்றவர் என்று கண்டனம் செய்து வைத்து இருக்கிறார்கள். சேலம் தோழர் வெங்கட்டப்ப செட்டியார் விஷயத்திலோ அவரது மகனை டிஸ்மிஸ் செய்துவிட்டு அவரை சர்வீஸஸ் டிஸ்பென்ஸ்டுவித் அதாவது வேலைக்கு வேண்டியதில்லை என்று முடிவு கட்டிவிட்டார்கள்.

மற்ற ஜில்லாக்களைப் பொறுத்தவரையிலும் ஏறக்குறைய இப்படியே செய்துவிட்டார்கள். உதாரணமாக திருநெல்வேலியில் இன்று இரண்டு கிறிஸ்தவர்கள் விஷயமில்லாத தண்ணீர் பாம்பு மாதிரி ஆக்கப்பட்டு விட்டார்கள். ஒரு முஸ்லீமையும் பைத்தியக்காரராக்கி விட்டார்கள். மேடை முதலியார்கள் இனி மேடையிலேயே இருக்க வேண்டியதுதான். ராமநாதபுரம், மதுரை இரண்டும் அமுவாரற்ற பிணமாய் இருந்து வருகிறது. என்ன செய்தாலும் ஏன் என்று கேட்க ஆட்கள் இல்லை.

பல்போன பாம்பு

தஞ்சைக்கு தோழர் நாடிமுத்து தான் ஜில்லா தலைவர். அவர் சீறக்கூடிய பாம்பு என்று சொல்லிக்கொண்டாலும் பல்லுகள் பூராவும் பிடுங்கப்பட்டு விட்டால் என்னதான் சீறிச்சீறி பார்த்தாலும் யார் லக்ஷியம் செய்வார்கள். தென் ஆற்காட்டில் ஒரு ரெட்டியார் தலைவர் பட்டம்

விட்டதோடு சரி. வடஆற்காடு அனாமதேய ஜில்லாவாக ஆகிவிட்டது. திருவண்ணாமலை ஜில்லாபோர்டு காங்கரஸ் பிரசிடெண்டும் தண்டிக்கப்பட்டு விட்டார். ஆனால் தண்டனை சரியான படி நிறைவேற்றப் படவில்லை. செங்கல்பட்டாரோ போட்டி போட்டுக்கொண்டு பார்ப்பனர்கள் காலடியில் விழவேண்டிய தலைவர்களாக ஆகிவிட்டார்கள். சென்னையின் கதியை ஆதியிலேயே விளக்கிவிட்டோம்.

ஆகவே காங்கரசில் வகுப்புவாதம் இருக்கிறது என்பதற்கும் காங்கரசில் இருக்கும் பார்ப்பனரல்லாதார் சுதந்தரத்தோடும் சுயமரியாதை யோடும் நடத்தப்படவில்லை என்பதற்கும் உத்தியோக விஷயங்களில் பார்ப்பனர்கள் யோக்கியமாக நடந்து கொள்ளவில்லை என்பதற்கும் இவற்றைவிட வேறு என்ன உதாரணம் வேண்டும் என்று கேட்கிறோம்.

காங்கரசிலுள்ள பார்ப்பனரல்லாதாரைப் பார்த்து நாம் ஒன்று கேட்கிறோம். அதாவது தோழர்களே! நீங்கள் பார்ப்பனரல்லாதார் சமூகத்துக்கு ஏதும் செய்ய வேண்டியதில்லை. உங்கள் சுய மரியாதையைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளவாவது முயற்சியுங்கள் என்பதுதான்.

காங்கரஸ் மெஜாரிட்டியைப் பார்த்து பயப்படுகிறீர்கள் என்பதாக தெரிகிறது. மெஜாரிட்டியென்றால் அவர்கள் யார் அவர்களது யோக்கியதை என்ன அவர்களது பெருமையும் லக்ஷியமும் ஆகியவை என்ன? இவற்றை யோசித்துப் பாருங்கள்.

வெளியூருக்காரன் ஒருவன் வந்து தோழர் கனம் ஆச்சாரியாரைப் பார்த்து “உங்கள் காங்கரசில் பார்ப்பனரல்லாதாரோ முஸ்லீம்களோ இருக்கிறார்களா?” என்று கேட்டால் ஆச்சாரியார் ஆம் என்று யாரை சொல்லுவார்? தேவர், ராமலிங்கம் செட்டியார், வெள்ளியங்கிரிக் கவுண்டர், நாடிமுத்துபிள்ளை, வெங்கிடாசலஞ் செட்டியார், டாக்டர் சுப்பராயன், சாமி வெங்கடாசலம், ஜமால் முகமது... என்று இந்த பெயர்களை சொல்லுவாரா? அல்லது தோழர்கள் அண்ணாமலை, குப்புசாமி, உபயதுல்லா, சுப்பையா, முத்துசாமி, கந்தசாமி, சுப்பரமணியம் என்று இவர்கள் பெயர்களை சொல்லுவாரா?

ஆகவே உங்களுக்கு தன்மதிப்பு இருக்குமானால் காங்கரசை விட்டு விலகி அவசியமானால் உங்கள் பதவிகளை ராஜிநாமா செய்து ஒரு 6 மாத காலத்துக்கு மௌனமாக இருங்கள்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 07.11.1937

எது பொய்?

“நவசக்தி”க்கு மானம் போகிறதாம்

நவம்பர் 5ந் தேதி “நவசக்தி” பத்திரிகை “மானம் போகிறதே” என்று தலைப்புக் கொடுத்து ஒரு உப தலையங்கம் எழுதி இருக்கிறது. அதில் “இந்து” பத்திரிகையில் அர்கோவிந்து என்பவர் எழுதிய கட்டுரையின் ஒரு பகுதியை எடுத்துப் போட்டு அழுகின்றது.

அந்தக் கட்டுரைப் பகுதியில் கிறிஸ்தவப் பாதிரியான லாண்டே என்பவர் தென் இந்தியாவுக்கு வந்துபோன பிறகு “பரிசுத்த இந்தியா” என்ற பெயர் கொடுத்து ஒரு புத்தகம் எழுதி இருப்பதாயும் பின்னர் அப்புத்தக விஷயங்கள் சினிமாப்படமாக எடுக்கப்பட்டு அப்படம் இன்று ஐரோப்பாவில் பிரான்ஸ் முதலிய இடங்களில் காட்டப்படுவதாகவும் இனி அது அமெரிக்காவுக்கும் போகுமென்றும் எழுதப்பட்டிருக்கிறதாம்.

அப்புத்தகத்தில் இந்தியாவைப் பற்றி எழுதியிருக்கும் விஷயம். “இந்தியாவில் வகுப்புவாத பூசல் தாண்டவமாடுகிறது. இந்தியர்களில் ஆதிதிராவிடர் என்கின்ற வகுப்பார் மிருகங்களிலும் கேவலமாக மதிக்கப் படுகிறார்கள். ஒரு பக்கிரி (பிச்சைக்காரன்) அரை நிர்வாணத்தோடு தெருவில் விழுந்து புரளுகிறான். மற்றொருவன் உடம்பெல்லாம் அலகு குத்திக்கொண்டு காவடி எடுத்து ஆடுகிறான்.

ஒரு இளம் பெண் காஷ்டத்தில் கிடத்தப்பட்டு இருக்கிறாள். பக்கத்தில் எருமுட்டைகளும் விறகும் கிடக்கின்றன. அதன் அருகில் காகம் கழுகு வட்டமிட்டுத் திரிகின்றன”. கும்பகோணம் மகாமகக் காட்சி. இது 144 வருடங்களுக்கு ஒரு முறை நடப்பதாகவும் அது சமயம் இந்துக்கள் தங்கள் பாவம் தொலைவதற்கு ஆக சேற்றுக்குட்டையில் மூழ்குகின்றதாகவும் இருக்கின்றன. இதையும் இது போன்றவைகளையும் சினிமா படத்தில் காட்டுகிறார்களாம். இதற்காக நவசக்திக்கு மானம் போகிறதாம். இதில் எது பொய் என்று நாம் கேட்கின்றோம். இந்தியாவில் வகுப்பு பூசல்கள் என்று நவசக்தி தலைப்புக் கொடுத்து வண்டி வண்டியாய் எழுதிவரவில்லையா? சரணாகதி மந்திரி ஆட்சியில் இன்று எங்கும் நடப்பதென்ன? “இந்தியத் தாயின் அருந்தவப் புதல்வர்களை விலங்கினும் கடையராய் மதிப்பது கொடியது கொடியது” என்று

நவசக்தியிலே பல்லாயிரம் தடவை எழுதி வரவில்லையா? அலகு குத்தி காவடி எடுத்தாடக் கூடாதென்று தென் இந்தியாவில் அரசாங்கத்தார் 144 போட்டுத் தடுக்கவில்லையா? தடுத்தும் இனியும் அலகு “பிரார்த்தனை” நடைபெற்று வரவில்லையா?

பெண்ணானாலும் ஆணானாலும் இறந்து போனால் இந்தியாவில் காஷ்டத்தில் வைப்பதில்லையா? கழுகு பருந்து வட்டமிடுவதில்லையா? உயிருடனும் கொளுத்தப்பட்டதாக ருஜுவில்லையா? அடிக்கடி “உடன்கட்டை” “உடன்கட்டை” என்று இந்திய பத்திரிகைகளில் சேதி வருவதில்லையா? கும்பகோணம் மாமாங்க விஷயமாய் நவசக்தி ஆசிரியரே புராணப்பிரசங்கம் செய்ததில்லையா? மாமாங்க குளத்தில் மக்கள் குளிப்பதில்லையா? அது வடிகட்டின தண்ணீரா?

முனிசிபல் அதிகாரிகள் அக்குளத்தில் தண்ணீர் பூராவையும் இறைத்துவிட்டு சேற்றில் குளித்துத் தொலையுங்கள் என்று விட்டு விடுவதில்லையா? இதனால் பார்ப்பானும் ரயிலானும் பிழைப்பதைத் தவிர அழுக்கும் சேற்று நாற்றமும் பெருகுவதைத் தவிர அக்குளத்தில் குளிப்பதால் உண்மையில் மக்கள் பரிசுத்தப்படுகிறார்களா? என்று “நவசக்தி”யைக் கடாவுகிறோம்.

“நவசக்தி”க்கு உண்மையில் மானம் போவதாயிருந்தால் இதை மாற்றிக்கொள்ளும்படி இந்திய மக்களுக்கு படும்படி எழுதவேண்டும். மானம் போகும்படி எழுதப்பட்டு இருக்கும் புராணங்களையும் சாஸ்திரங்களையும் தீ இட்டுக் கொளுத்த வேண்டும். அதைவிட்டு விட்டு இதை “ஒரு பொய்ப்பிரசாரம்” என்றும் “இந்தியாவின் உயர்ந்த கலையையும், நாகரீகத்தையும் பாதிர்கள் பார்க்காமல் சாக்கடைகளை மாத்திரம் பார்க்கிறார்கள்” என்றும் மேல் நாட்டில் “நாற்பது வயதில் ஒரு பெண் நாற்பது கணவர்களை மணந்துவிட்டு பின்னும் தன்னை ஒரு கன்னி என்று சொல்லிக்கொள்வது இந்தியாவில் வழக்கமில்லை” என்றும் எழுதி மேல் நாட்டுப் பெண்கள் வழக்கங்களை இழித்துக் கூறி இருக்கிறார்.

இது “நவசக்தி” உண்மை உணர்வோடு எழுதிற்றா? அல்லது பார்ப்பனப் பிரசார உள்ளத்தோடு எழுதிற்றா? என்று சந்தேகப்பட வேண்டியிருக்கிறது. இந்தியாவின் கலையும் நாகரீகமும் என்ன என்று இப்போது நாம் நவசக்தியைக் கேட்கிறோம். கந்தப் புராணமா? பெரியபுராணமா? திருவிளையாடல் புராணமா? பக்த விஜயமா? பாகவதமா? ராமாயணமா? பாரதமா? எது இந்தியாவின் கலை? அல்லது மனுதர்மமா? பராசர ஸ்மிருதியா? இவற்றுள் இல்லாத ஆபாசம் காட்டு மிறாண்டித்தனம், கூடாஒழுக்கம், சிற்றின நடப்பு, அண்டப்புள்கு, ஆகாசப்புள்கு, விபசாரம், குடி, சூது, வஞ்சகம், சுயநலம் முதலியவை வேறு எதிலாவது காணமுடியுமா? பைபீளையும் குர்ஆனையும் ஓர் கையில் வைத்துக்

கொண்டு இந்து சாஸ்திரங்களையும் சைவ வைணவ வேதங்களானவைகளையும் ஒரு கையில் வைத்துக்கொண்டு “நவசக்தி” நாணயக் கண்ணுடன் பார்க்கட்டும். அப்போது எதில் சாக்கடை எதில் உயர்கலை இருக்கிறது என்பதை உணரக்கூடும் என்று சொல்லுகிறோம்.

முதலாவது இந்தியர்களுக்கு ஒரு யோக்கியமான ஒழுக்கமான “கடவுள்” உண்டா என்று “நவசக்தி” தேடிப்பார்க்கட்டும். கடவுள், இந்தியர்கள் தங்கள் கடவுளை கற்பித்துக்கொண்டு இருக்கும் தன்மை ஆகியவையே இந்தியாவில் கலை, நாகரீகம், ஒழுக்கம் ஆகியவைகளுக்கு பிரதிபிம்பம் என்று சொல்லலாம்.

இந்தியர்க்கு கடவுள்களில் விபசாரம், இடி, கொலை, கொள்ளை, வஞ்சகம், குரோதம், மூர்க்கம் முதலிய “அரும்” குணங்களை அணியாகக் கொண்ட கடவுள்கள் எத்தனை என்று கேட்கிறோம்.

இந்தியாவின் நாகரீகம்தான் என்ன என்று “நவசக்தி” சொல்லட்டுமே பார்க்கலாம்.

இந்தியாவின் நாகரீகத்துக்கு இந்தியாவின் பழைய கோபுரங்களையும் சித்திரங்களையும் பார்க்கட்டும்.

உண்மையைச் சொல்லுகிறோம். ஒரு கமுதை ஒரு பெண்ணுடன் கலவி செய்வதாக கோபுரங்களிலும் தேர்களிலும் சித்திரிக்கப்படுகின்றன.

இன்று முழு நிர்வாண உருவமும் கலவிக் காட்சியும் நம் புண்ணியக்ஷேத்திரங்களில் புகழ்பெற்ற “சன்னிதானங்களில்” பரக்கக்காணலாம். இந்தியர்களின் அன்பு என்னும் நாகரிகத்துக்கு எந்தக் கடவுளை எடுத்துக் கொண்டாலும் வில்லு, அம்பு, வேல், கத்தி, கோடாலி, மழு, கதாயுதம், சக்கிராயுதம் முதலியவைகளையே கையில் சதா வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. பழைய நாகரிகத்தைப் புதுப்பிக்கும் இன்றைய காங்கரஸ் ஆட்சியும் இந்திய “தலைவரும்” கொண்டுள்ள நாகரிகம்தான் என்ன?

காந்தியாரே அரை நிர்வாணத்துடன் பெண்கள் முன்நிற்கிறார். மற்றவர்களுக்கும் மேல் வேஷ்டி கூட அவசியமில்லை என்கின்ற உணர்ச்சி பெருக்குகிறார். முரட்டுத்துணியை அணியச் சொல்லுகிறார். ராட்டினம் சுற்றச் சொல்லுகிறார். நெல்லுக் குத்தச் சொல்லுகிறார். காங்கிரசோ அவரவர் இஷ்டம் போல் உடுத்திக்கொள்ளச் சொல்லுகிறது. மாட்டு வண்டியும் பனை ஓலையும் பிரமாத நாகரிகமாய் கருதப்படுகிறது. இந்தப் பிரமாதத்தில் அஹிம்சையும் ஜீவகாருண்யமும் பறந்தோடி விட்டது. இந்த லட்சணத்தில் நவசக்தி மேல் நாட்டை பரிகரிக்கிறது. 40 வயதில் 40 பேரைமணந்துவிட்டு தன்னை கன்னி என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறாளாம்.

துரெளபதை எத்தனை பேரை ஏககாலத்தில் கணவர்களாய் கொண்டு மணந்துவிட்டு சிறப்புள்ள ஸ்திரீகள் வரிசையில் வந்தாள். அதுதான்

போகட்டும் இன்று பிரக்தியட்சத்தில் 30 வயதில் 3000 பேரை காசக்காகவே கலந்த பெண்ணை தேவதாசியாய் தெய்வ கன்னிகையாய் இருத்தி கன்னி என்று கூட இந்தியாவில் அழைப்பதில்லையா என்று நவசக்தியை கேட்கிறோம். ஒரு பெண் 40 பேரை மணந்து கொண்டதால் அது பெரிய அனாகரீகமாய் விடுமா? அல்லது விபசாரமாகி விடுமா என்று கேட்கிறோம்.

எனவே நவசக்திக்கு மானம் போவது உண்மையாய் இருக்குமானால், உண்மை குறைகூறுவர்களுக்கு உற்றதுணையாய் இருந்து மானம் போவதற்குக் காரணமாய் இருக்கும் ஊழல்கள் எதுவானாலும் அதை அழிக்க முன்வர வேண்டுமே ஒழிய ஊழல்களை மறைத்து வைக்க முயற்சிக்கக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறோம். மறைத்து வைத்த ஊழல்கள் நாற்றமெடுத்து நோய் உண்டாக்க காரணபூதமாகி விடும்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 07.11.1937

கடன் வாய்தா மசோதா

சென்னை மாகாணத்தைப் பொன்னுலகமாக்கப் போகும் சரணாகதி முதன் மந்திரி ராஜகோபாலாச்சாரியார் சேலம் ஜில்லாவில் மதுவிலக்கு செய்துவிட்டார். அதற்கு எத்தனையோ பேர் எத்தனையோவித ஆட்சேபனைகள் கூறியும் ஒப்புக்கொள்ள முடியாதென்று ஆச்சாரியார் பிடிவாதமாக மறுத்தார். அடுத்தாப்போல் விவசாயிகள் கடன் வாய்தா மசோதா வரப்போவதாக பெரிய விளம்பரம் செய்யப்பட்டது. மசோதா நகலும் சர்க்கார் கஜெட்டில் பிரசுரமாயிற்று.

அது ஏழை விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்யாதென்றும் பணக்கார மிராசுதாரர்களுக்கே உதவி செய்யுமென்றும் கடன் வாய்தா மசோதா சட்டமாகிறதாயிருந்தால் எல்லாருக்கும் உதவி செய்யக் கூடியதாயிருக்க வேண்டுமென்றும் நாம் எழுதியிருந்தோம். ஆனால் தென்னாட்டிலுள்ள பார்ப்பன வக்கீல்கள் எல்லாம் கடன் வாய்தா மசோதாவை எதிர்க்கிறார்கள். அந்த மசோதா சட்டமானால் வழக்குகள் ஒழிந்துவிடுமாம். கோர்ட்டுகள் மூடப்பட்டுவிடுமாம். கோர்ட்டுகள் மூடப்பட்டால் வக்கீல்களுக்கு பிழைப்பேது? வக்கீல்கள் எல்லாம் பெரும்பாலும் பார்ப்பனர்கள் காங்கரஸ் பக்தர்கள். தேர்தல் காலங்களில் காங்கரஸ் சார்பாக பிரசாரம் செய்யக்கூடியவர்கள்; சீர்திருத்தங்களுக்கெல்லாம் முட்டுக்கட்டை போடுகிறவர்கள். ஆகவே அவர்களுடைய எதிர்ப்பை ஆச்சாரியார் லக்ஷியம் செய்யும்படி நேர்ந்து கடன் வாய்தா மசோதாவை ஒத்திப் போடுவதாக ஆச்சாரியார் அசம்பிளியிலே தெரிவித்தார். ஒத்திப்போடுவது எவ்வளவு காலத்துக்கு என்ற கேள்வி பிறந்தபோது மாதக் கணக்கில் இல்லை, வாரக்கணக்கில்தான் என்று ஆச்சாரியார் வாக்குறுதியுமளித்தார். அந்த வாக்குறுதிப்படி இம்மாதம் 19-ந் தேதி அசம்பிளி கூடப் போவதாகவும் கடன் வாய்தா மசோதா அந்தக் கூட்டத்தில் சட்டமாகப் போகிறதாகவும் பத்திரிக்கைகளில் முன் ஒரு செய்தி வெளிவந்தது. இம்மாதம் அசம்பிளி கூடப்போவதில்லையென்று இப்பொழுது ஒரு செய்தி வெளி வந்திருக்கிறது. அது இன்றுவரை மறுக்கப்படவுமில்லை. ஆகவே இம்மாதம் அசம்பிளி கூடாதென்றும் கடன் வாய்தா மசோதா சட்டமாகாதென்றும் ஊகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதற்கிடையில் ஏழைக் கடனாளிகளைக் கடன் கொடுத்தவர்கள் கிட்டிபோட்டு நெருக்குகிறார்கள்.

கடன் வாய்தா சட்டமாகு முன்னமேயே கடன்களை வசூல்செய்துவிட கடன் கொடுத்தவர்கள் கட்டுப்பாடான முயற்சிகள் செய்கிறார்கள். வக்கீல்களுக்குப் புத்தி கிடையாது என்று ஆச்சாரியார் ஒரு பக்கம் திட்டிக்கொண்டே கடன் வாய்தா மசோதாவைக் கைநழுவ விட்டு விடுவாரோ என்று பாமர ஜனங்கள் சந்தேகப்படுகிறார்கள். எது எப்படியானாலும் சரி, அக்ரகார மந்திரி சபை காலத்திலே பார்ப்பனர்களுக்கு இடையூறு செய்யக்கூடிய காரியங்கள் நடைபெறாதென்பதுதான் நமது கருத்து.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 07.11.1937

அய்யர் அய்யங்கார் சம்பாஷணை

- சித்திரபுத்திரன்

ராமானுஜம் அய்யங்கார்:- டேய் சுப்பராயா! ஏண்டா ஆச்சாரியாரை சும்மா எப்போது பார்த்தாலும் வைத வண்ணமாய் இருக்கிறாய்?

சுப்பராய அய்யர்:- அடபோடா ராமானுஜம்! ஆச்சாரியார் மந்திரியாய் வந்தால் என்னமோ சாதித்துப்போடுவார் என்று கருதி நாங்கள் எல்லாம் என்னபாடு பட்டோம். எங்கள் பொம்மனாட்டிகளை எல்லாம் கூட எலக்ஷன் பிரசாரத்துக்கும் போலிங்டேஷனுக்கும் அழைச்சுண்டு போனோம். கடசியா எல்லாம் குட்டிச்சுவராக்கி விட்டாரே.

ரா:- என்னடா குட்டிச்சுவரு?

சு:- என்ன குட்டிச்சுவரா? வந்து வராததுக்கு முன்னே இந்த ஆச்சாரியாரை என்ன அவசரம் கொண்டுபோரது. “சும்மா கிடந்த சங்கை ஊதிக் கெடுத்தான் ஆண்டி” என்ற மாதிரி ஹிந்தி எழுவைக் கொண்டுவந்து குறுக்கே போட்டு நாட்டைப் பாழ்படுத்திவிட்டாரே! எங்கே பார்த்தாலும் பழையபடியே “பார்ப்பான் சூழ்ச்சி, பார்ப்பான் சூழ்ச்சி” என்ற சப்தம் காதைத் தொளைக்கிறதே.

ரா:- போடா, அதற்கெல்லாமா பயப்படுவது? சமயம் கிடைத்த போது நன்னா அழுந்த சாதிச்சிட வேண்டாமா? ஹிந்தி என்றால் கிள்ளுக் கீரைன்னா நினைச்சுட்டே? அதை ஒருவன் 3 வருஷம் படிச்சுட்டா அப்புறம் தூக்கு மேடைக்குப் போனாலும் பிராமணாளை துவேஷிக்கவே மாட்டான் தெரியுமா? ஹிந்தின்னா பிராமண பக்தி - பிராமண விஸ்வாசம் என்றல்லவா அருத்தம்?

சு:- இன்னம் மூன்று வருஷம் பொறுத்து பிராமண பக்தியும் விஸ்வாசமும் வர்ரத்துக்கு முன்னே இப்போ பிராமணாளைக் கண்டா பழயபடி வெறுப்பாயிட்டதாடா. எத்தனை பாடுபட்டு எத்தனை கொடி தூக்கி எத்தனை வந்தேமாதரக் கூப்பாடு போட்டு பிராமண துவேஷத்தை மறக்கடித்தோம்.

ரா:- அதைப்பற்றி கவலைப்படாதே. அதெல்லாம் ஆச்சாரியார் பார்த்துக்குவார்.

சு:- பார்த்து நாசமாச்சிது; வேறே காரியம் செய்ய வேண்டியதெல்லாம் கெட்டுப்போச்சதே இதனாலே.

ரா:- என்னடா கெட்டுப் போச்சது? மகா வேறே காரியம்?

சு:- என்னடா தெரியாத மாதிரி கேக்கறே?

ரா:- என்ன சொல்லேன்?

சு:- இந்த நாசமாய்ப்போன கம்யூனல் ஜீஓவை எடுத்துத் தொலச் சடுவான்னல்லவா நம்பினோம். அதை ஒன்றும் தொடுவதில்லை என்று சொல்லிட்டாரே?

ரா:- அட போடா அசடே அசடே. ஆச்சாரியார் சங்கதி உனக்கென்னடா தெரியும்? அவர் காலால் போட்ட முடிச்சை நீ கையாலும் வாயாலும் கூட அவிழ்க்க முடியாது?

சு:- அப்படின்னா?

ரா:- அப்படின்னாவா சொல்லரேன் கேள். கம்யூனல் ஜீஓவை கையில் தொடமாட்டார். ஆனால் அதை யாரும் தொடாமலே சாகும்படி செய்வார். தெரியுமா?

சு:- எப்படி செய்வார்?

ரா:- எப்படியா? கள்ளை நிறுத்தரேன்னு சொல்லி எக்ஸைஸ் டிபார்ட்மெண்டில் இருக்கிற நான் பிராமின்களையெல்லாம் துலக்குவார். ஹிந்தி என்று சொல்லி எல்லா பிராமினுக்கும் வேலை குடுத்துடுவார். இனி சுலபத்தில் நான்பிராமின் படிக்கிறாப்பலே செய்ய மாட்டார். வாயிலே நுழையாத ஹிந்தியை உருப்போட்டுண்டு வாயும் விரலுமா சூத்திரப் பய்யன்கள் திண்டாட வேண்டியதுதான்; ஜில்லா போர்ட் முனிசிபாலிட்டிகளை கையைத் திமிரி பிடுங்குற மாதிரி அந்தப் பயல்களிடமிருந்து பிடுங்கி நம்மவன் இடமோ அல்லது நம்மிட உண்மையான சிஷ்யர்களிடமோ ஒப்புவித்து விடுவார். அப்போ நாம் அடித்த கொட்டம்தான். கூடுமானவரை பிராமண ஐ.சி.எஸ்.களையும் பிராமண ஜில்லா அதிகாரிகளையும் ரப்பீடுவார். அப்பரம் என்னடா செய்ய செய்யணும்?

சு:- இதெல்லாம் செய்துடலாம் தான், ஆனால் பப்ளிக்ஸ்வீஸ் கமிஷன் இருக்கே அதை வெச்சிண்டிட்டு என்னடா முடியும்?

ரா:- அதற்கும் பிராம்மணர்களையே போட்டுடுவார் அல்லது சிதம்பரநாத முதலி, முத்துரங்க முதலி போன்ற ஆள்களைப் போட்டு தன் சம்பள பில்லுக்குகூட ஆச்சாரியாரை கேட்டு கையெழுத்து போடற மாதிரியும் போட்டபிறகும் ஆச்சாரியாரைக் கேட்டு பணத்தை வீட்டுக்கு எடுத்துக்கொண்டு போகிற மாதிரியுமான ஆள்களை வச்சுடுவார்.

சு:- எந்த மாதிரி ஆளை வச்சாலும் கணக்குபடிதானே உத்தியோகம் கொடுப்பா?

ரா:- அதெல்லாம் உனக்கென்னடா தெரியும்? வடமன்புத்தி வட்டத்திலே மாதிரி. அதிலுள்ள ரகசியம் உனக்கு என்ன தெரியும்? உத்தியோகத்துக்கு யோக்கியதை தீர்மானிக்கும் போது நான் பிராமின் 100க்கு 10 பேர் கூட தகுதியான ஆள் கிடைக்காமல் செய்துடுவார்?

சு:- எப்படி செய்வார்?

ரா:- அட கேனமே அதுதான் ஹிந்தீங்கிறது. தெரியுமா? ஹிந்தி படித்தவன்தான் உத்தியோகத்துக்கு லாயக்கு தெரியுமா? அது மாத்திரம் படித்தாலும் போதாது; காசி, காஷ்மீர்ம், பஞ்சாப், பங்காளம் போய் பார்த்துவிட்டு வரவேணும்ண்ணும் சொல்லி இருக்காரே உனக்கு அது புரியவில்லையா?

சு:- புரிஞ்சது; நம்மடவாமாத்திரம் காசிக்கும் காஷ்மீருக்கும் போய்ட்டு வரமுடியுமா?

ரா:- ஏன் போக முடியாது? நமக்குத்தான் ரயிலில் டிக்கட் இல்லையே; சென்னை மாகாணம் தாண்டறவரை பிராம்மணாள் தான் ரயிலில் வேலையில் இருக்கா. அதற்கு அப்புறம் “அம் பம்மன் ஹே” (நான் ஒரு பிராமணர்) என்று சொல்லிவிட்டால் “நமஸ்கார் மகராஜ்” என்று சொல்லி விட்டுடுவான். நான்பிராமின்களுக்கு பணமும் கிடையாது, புத்தியும் கிடையாது. பழயபடி அவன்கள் வேலையை அவன்கள் பார்க்க வேண்டியதுதான்.

சு:- என்ன இருந்தாலும் இந்த ஹிந்தி, மதுவிலக்கு அது இரண்டும் நமக்கு இப்பொழுது தொல்லை தாண்டா.

ரா:- மதுவிலக்கில் என்னடா தொல்லை?

சு:- சூத்திரா தானே குடிக்கின்றான்கள். நமக்கென்ன கவலை?

ரா:- உனக்கிருக்கிற புத்தி ஆச்சாரியாருக்கில்லை யாக்கும். குடியினால் சில சூத்திரா கெட்டுப்போனாலும் எத்தனை சூத்திரன்கள் படித்து விடுகிறான்கள் அது தெரியுமா? “படித்த சூத்திரனால் பிராமணனுக்கு ஆபத்து ஆனதினால் சூத்திரனை படிக்க விடக்கூடாது”ண்ணு மனுதர்ம சாஸ்திரம் சொல்லுகிறதே அது உனக்கு தெரியாதா?

சு:- அதற்கும் குடி நிறுத்துவதற்கு என்னப்பா சம்மந்தம்?

ரா:- சொல்ரேன் கேள்; சவமே கேள். நம்மிடவாள் அரசாங்கத்தில் ஆதிக்கம் வைத்திருந்தபோது பிராமணாள் மாத்திரம், படிக்கும் படியும் மற்றவர்கள் படிக்க முடியாதபடியும் எவ்வளவோ தந்திரம் செய்து வச்சிருந்தா. இந்த பாழாய்ப் போன ஜஸ்டிஸ் கட்சி வந்த உடன் படிப்பு விஷயத்தில்

2 பங்கு 3 பங்கு ஜனங்கள் படிக்கும்படி ஆக்கீட்டா; அத்தனைக்கும் செலவுக்கு பணம் இந்த கள்ளு இலாக்கா தான் கொடுத்திண்டு வந்திட்டது. இப்போ படிப்பைக் குறைக்க வேணுமானா பணவருவாயைக் குறைத்தால் படிப்பு தானாகவே குறைந்துவிடும். அதற்காகத்தான் படிப்புக்கு உண்டான பண வருவாயில் கைவச்சுட்டார் நம்ம ஆச்சாரியார். கள்ளு வேணு மானாலும் தெரியாமல் திருட்டுத்தனமா குடிச்சுடுவார்கள். படிப்புக்கு இனிமேல் சீரங்கத்துக்கு போக வேண்டியதுதான். தெரிஞ்சதா? இந்த இரண்டும் தான் முதல் முதல் நம்மிடவாள் செய்ய வேண்டிய காரியம். அதைதான் ஆரம்பிச்சுட்டார் ஆச்சாரியார்.

சு:- என்னமோப்பா? சொல்லரே. கள்ளுநிறுத்துற தந்திரமாவது எனக்கு புரியாது. ஹிந்தி தொல்லை நான்பிராமின்களை மறுபடியும் ஒன்று சேர்த்திவிடும்போல் இருக்கிறது. எத்தனையோ பாடுபட்டு இந்த நிலைக்கு வந்தோம். மறுபடியும் கஷ்டம் வருமென்னு தோன்றது.

ரா:- ஒன்னும் பயப்படாதே; நான்பிராமின்கள் ஒன்று சேர மாட்டான்கள். அதிலும் “பண்டிதர்கள் புத்தி பவனவாயில்” என்கின்ற மாதிரி அவர்கள் தொட்டது தொலங்காது. எதிலாவது சண்டை போட்டுக்கொண்டு மறுபடியும் அவனவன் வேலை பார்க்கப் போய்விடுவான்கள். இப்போதே பல பண்டிதர்கள் வெளியில ஹிந்தி மறுப்புக்கூட்டத்தில் பிரசங்கம் பண்ணிவிட்டு வீட்டில் ஹிந்தி படிக்கிறான்கள்.

சு:- பண்டிதர்கள் மாத்திரமல்ல, பணக்காரர்களும் கொஞ்சம் கொஞ்சம் உறுமாரன்களே உனக்கு தெரியலையா?

ரா:- உறுமி என்னத்தெச் செய்துடுவான்கள்? அவன்களுக்கு போக்கிடம் சொல்லு பார்ப்போம். ராமலிங்க செட்டி என்னனமோ முறுக்கினார். ஆச்சாரியார் கோயமுத்தூர் போனதும் ஆஞ்சனேயராயிட்டார். சுப்பராயன் தலை எழுத்து ஆச்சாரியார் கையில், தேவரும் ஆச்சாரியாரை தொங்கிக் கொண்டிருக்கிறார். ஜில்லா போர்டு சங்கதி தெரியாதா? இப்படித்தான் ஒவ்வொருவருடைய விஷயமுமாகும். நீ அவசரப் பட்டு அசட்டுத்தனமாக ஒன்றையும் பேசாதே நான் போறேன்.

குடி அரசு - உரையாடல் - 07.11.1937

நரிமன் கதி

பம்பாய் வீரர் தோழர் நரிமனை படேல் - காந்தி கம்பெனியார் உயிரோடு சமாதி வைத்து விட்டார்கள். எதற்காக? 1934 வருட எலக்ஷனில் அவர் காங்கிரசுக்கு துரோகம் செய்ததாய் சாட்டப்பட்ட ஒரு குற்றத்துக்காக. ஆனால் 1934 தேர்தலில் காங்கிரசுக்கு துரோகம் செய்த நரிமன் அதே வருஷத்தில் பம்பாயில் நடைபெற்ற காங்கிரஸ் மகாநாட்டுக்கு வரவேற்புக் கழகத் தலைவராக இருந்திருக்கிறார். அப்பால் பம்பாய் மாகாண காங்கிரஸ் கமிட்டிக்குத் தலைவராகவும், பார்லிமெண்டரி கமிட்டிக்குத் தலைவராகவும், பம்பாய் மேயராகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார். சென்ற வருஷம் நடைபெற்ற மாகாண அசம்பிளித் தேர்தலில் பம்பாய் நகரத் தொகுதிக்கு காங்கிரஸ் அபேட்சகராக நிறுத்தப்பெற்று வெற்றியும் பெற்றிருக்கிறார். 1934 தேர்தல் துரோகம் இந்தப் பதவிகளையெல்லாம் தோழர் நரிமன் பெறுவதற்குக் குறுக்கே நிற்கவில்லை.

1937-ல் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவராகி பம்பாய் மாகாண மந்திரி ஆக தோழர் நரிமனுக்குத் தருணம் கிடைத்த போதுதான் அவரது 1934 - வருஷ துரோகம் அகில இந்திய பார்லிமெண்டரி போர்டு தலைவர் சர்தார் படேலுக்கு ஞாபகம் வந்ததாம்! இதைவிட ஆச்சரியம் வேறுண்டா! நரிமன் ஒழிக்கப்படுவதற்கு உண்மைக்காரணம் என்ன? அவர் சுதந்தர புருஷர். படேலுக்கு ஆமாம் சாமி போட விரும்பாதவர். ஆகவே அவரை மூலையில் உட்கார்த்தி விட்டார்கள். சுதந்தரர்களுக்கு பம்பாயில் மட்டுமல்ல; சென்னையிலும் இடமில்லை. தோழர் சேலம் பாரிஸ்டர் ராமசாமி தண்டனையடையக் காரணம் என்ன? அவரது சுதந்தர புத்திதானே காரணம். அதனால்தான் பலர் ஆச்சரியியார் கூறுவதற்கெல்லாம் ததாஸ்து கூறிக்கொண்டும் காங்கிரஸ் ஊழல்களையெல்லாம் சகித்துக்கொண்டும், பார்த்துக்கொண்டும் பொம்மைமாதிரி இருக்கிறார்கள்.

குடி அரசு - கட்டுரை - 07.11.1937

சென்னையில் வகுப்பு வாதம்

சென்னை கார்ப்பரேஷனில் காங்கிரஸ் மெம்பர்களுக்குள் பார்ப்பனர் பார்ப்பனரல்லாதார் என்கின்ற வகுப்பு வாதம் முற்றிவிட்டது. தோழர் சிவசைலம் பிள்ளையை கல்வி அதிகாரி நியமனத்தின் பயனாய் காங்கிரஸ் பத்திரிகைகளில் தினமும் இச் சேதிகள் வருகின்றன.

தோழர் சிவசைலம் பிள்ளை நியமனத்தை சர்க்காரார் நிராகரித்து விடவேண்டுமென்று ஒரு கட்சியும் அதை அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்று ஒரு கட்சியும் விண்ணப்பம் அனுப்பி இருப்பதாய்த் தெரிகிறது.

நிராகரிக்க முயற்சிப்பவர்கள் பெரிதும் பார்ப்பனர்களாகவும் அங்கீகரிக்க முயற்சிப்பவர்கள் எல்லோரும் பார்ப்பனரல்லாதாராகவும் இருந்து வருகிறார்களாம்.

தோழர்கள் சாமி வெங்கடாசலம், ஆதிசேவ நாயக்கர், வினாயக முதலியார் முதலிய பார்ப்பனரல்லாத காங்கிரஸ் வாதிகள் நியமனத்தை ஆதரித்து மந்திரிக்கு கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள்.

குடி அரசு - செய்தி விமர்சனம் - 07.11.1937

ஜஸ்டிஸ் கொள்கையை அசைக்க முடியாது

காங்கிரஸ் ஆட்சி மைனர் திருவிளையாடல்
பேச்சொன்று செய்கை யொன்றா?

தலைவரவர்களே! தோழர்களே!

இன்று நீங்கள் ஒரு அதிசயத்தைப் பார்க்கிறீர்கள். என்னவென்றால் தோழர் சத்தியமூர்த்தியாராலும், கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியாராலும் அவர்களது கூலிகளாலும் ஐநூறு கஜ ஆழத்தில் புதைக்கப்பட்டு விட்டதாகச் சொல்லப்பட்ட ஜஸ்டிஸ் கட்சியானது கிறிஸ்து நாதர் உயிர்த் தெழுந்த கதைபோல் உயிர்த்தெழுந்து இன்று உங்கள் முன்னால் நிற்கிறது. நிற்கிறது மாத்திரமல்லாமல் அக்கட்சி புதைக்கப்பட்டதாகச் சொல்லப்பட்டபின் புதைக்குழியிலிருந்து கொண்டே செய்த அற்புதங்களைப் பற்றியும் பேசப்போகிறது.

எனது சொந்தக் கட்சி சுயமரியாதையே

அதாவது நான் தோல்வி அடைந்து முறியடிக்கப்பட்ட ஒரு கட்சி என்பதைச் சேர்ந்தவன் என்றும் கொன்று புதைக்கப்பட்டு அடியோடு ஒழிக்கப் பட்டுவிட்டது என்று சொல்லப்படுகிற கட்சியை சேர்ந்தவன் என்றும் சொல்லிக்கொள்ள சிறிதும் வெட்கப்படவில்லை. எனக்கு சொந்தக் கட்சி சுயமரியாதைக் கட்சியேயாகும். சு.ம. இயக்கத்தின் நன்மைக்காக என்று ஜஸ்டிஸ் கட்சியை சார்ந்திருக்கிறவன் என்றாலும் ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் நன்மை “தீமை” என்பனவற்றின் எவ்வித பொறுப்புகளிலிருந்தும் நான் தப்பித்துக்கொள்ள விரும்பவில்லை.

தோழர் காந்தியார் காங்கிரசுக்கு ஏக தலைவர் மாத்திரமல்லாமல் சர்வாதிகாரி என்றும் சொல்லப்படுகிறவர். காங்கிரஸ்காரர்களும் காந்திக்கு பூசை செய்துவிட்டுத்தான் தங்கள் காரியத்தை துவக்குகிறார்கள். ஆனாலும் காங்கிரசு நடவடிக்கையின் தன்மையும் காங்கிரசில் உள்ள ஆட்களின் யோக்கியதையும் ஆகிய பொறுப்பிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ள காந்தியார் தன்னை காங்கிரஸ்காரன் அல்லவென்றும் தான் அதில் ஒரு நாலணா மெம்பராகக்கூட இல்லை என்றும் அடிக்கடி சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்.

சுயமரியாதையும் ஜஸ்டிஸும்

தோழர் ஆச்சாரியார் அவர்களும் தாங்கமுடியாததும் பதில் சொல்ல முடியாததுமான அவமானமும், இழிவும் ஏற்படும் போது தனக்கும் காங்கிரஸ் நடவடிக்கைக்கும் சம்மந்தமில்லை என்று சொல்லித் தப்பித்துக்கொண்டு பயனடைய சந்தர்ப்பங் கிடைத்தபோது மாத்திரமே, தானாகவே வந்து நுழைந்து கொள்கிறார். ஆனால் நாங்கள் சுயமரியாதைக் காரர்கள் எந்த சமயத்திலும் தப்பித்துக்கொண்டு ஓட ஆசைப்படுவதில்லை. எங்கள் கொள்கை வெற்றி பெறும் வரை ஒரு அளவுக்காவது நாங்களும் ஜஸ்டிஸ் கட்சியார்தான் என்று சொல்லிக்கொள்ள சிறிதும் அஞ்சமாட்டோம். ஜஸ்டிஸ் கட்சித் தலைவர்கள் என்பவர்கள் “புறமுதுகிட்டு ஓடிவிட்டார்கள்” என்றாலும் நாங்கள் ஓடமாட்டோம். சுயமரியாதைக்காரர்களுக்கும் ஜஸ்டிஸ் காரர்களுக்கு வேறு பல உள் திட்டங்களில் சில பேதமிருக்கலாம். ஆனால் பார்ப்பனியத்துக்கும் பார்ப்பன ஆதிக்கத்துக்கும் விரோதிகள் என்பதிலோ அவைகளை ஒழிப்பதிலோ மற்றும் பார்ப்பனியமும் பார்ப்பன ஆதிக்கமும் தமது கட்சிக்கு ஆயுதமாகக் கொண்டிருக்கும் காங்கிரசை அழிப்பது - ஒழிப்பது என்பதிலோ ஒரே திட்டத்தைக் கொண்டவர்களாவோம்.

சுயமரியாதைக் கட்சிக்கு அரசியல் பிரதானமல்ல

சுயமரியாதை இயக்கத்திற்கு அரசியல் பிரதானமல்ல என்பது நீங்கள் எல்லோரும் அறிந்ததேயாகும். ஆனால் சுயமரியாதை இயக்கத்தின் கொள்கை நலத்துக்கும் திட்டங்களின் வெற்றிக்கும் கேடு செய்யவே காங்கிரஸ் மூலம் பார்ப்பனர்கள் தேசியப் போர்வையைப் போட்டுக் கொண்டு சூழ்ச்சி செய்கிறார்கள் என்று நாங்கள் கருதுகிறவரை அக்காங்கிரசை ஒழிக்கும் அளவுக்கு சுயமரியாதை இயக்கம் அரசியலைப் பற்றிப் பேசவும் அரசியலைப் பிரதானமாய் கொண்ட ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கு ஆதரவளிக்கவும் கடமைப் பட்டிருக்கிறது. ஆதலால்தான் இன்று நாங்கள் ஜஸ்டிஸ் கட்சித் தலைவர்கள் கவலையற்றோ - தைரியமற்றோ எதிரிக்கு ஆளாகியோ அயர்ந்து போயோ கட்சிக்கு துரோகம் செய்து கொண்டோ இருக்கிறார்கள் என்றாலும் நாங்கள் அதை லக்ஷியம் செய்யாமல் அக்கட்சிக்கு உழைக்கின்றோம். அக்கட்சி மறுபடியும் வெகு சீக்கிரத்தில் தனது உச்சஸ்தான நிலைக்கு வரப்போகிறது என்பதில் உறுதியான நம்பிக்கை கொண்டே உழைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

ஜஸ்டிஸ் திட்டத்தை அசைக்க முடியாது

உண்மையிலேயே நான் உங்கள் எல்லோரையும் சிறிது யோசித்துப் பார்க்கும்படி சில விஷயத்தைப்பற்றி பேசுகிறேன். அதாவது தோழர் காந்தியும், கனம் ஆச்சாரியும், சத்தியமூர்த்தியும் ஜஸ்டிஸ் கட்சியை கொன்று நசுக்கிவிட்டதாகத் தீர்மானித்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் கொள்கைகளையோ திட்டத்தையோ நாட்டில் செலாவணி ஆகாமல் இருக்கக்

கூடிய அளவுக்கு ஒரு சிறிது கூட அசைத்துவிட முடியாது. இதுவரை யாரும் அசைத்துவிடவும் இல்லை. ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் கொள்கையும், திட்டமும் மந்திரிவேலை பெறுவதும் சம்பளம் பெறுவதும் மாத்திரந்தான் என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் கருதி அக்கட்சியோடு மந்திரி பதவிக்கும் சம்பளத்துக்குமே போராடவோ அல்லது அவர்களிடமிருந்து கைப்பற்றிக் கொண்டு விரட்டி அடிக்கவோ முயற்சி செய்திருந்தால் அம்முயற்சி வெற்றி பெற்றது என்றும் அந்த காரியத்தில் ஜஸ்டிஸ் தோல்வியுற்றதும் என்றும் நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். ஏன்? நானும் கூட அப்படித்தான். அதாவது பார்ப்பனர்களும், காங்கிரசும் பதவிக்கும், சம்பளத்துக்கும் தான் பாடுபட்டு ஒரு அளவுக்கு வெற்றி பெற்றுவிட்டார்கள் என்று சொல்லியே வருகிறேன்.

ஜஸ்டிஸ் கொள்கையைக் குறைகூற முடியுமா?

ஆனால் பொது ஜனங்கள் அந்தப்படி நினைப்பதற்கில்லாமல் பார்ப்பனர்கள் செய்திருக்கிறார்கள். மற்றென்னவென்றால் “ஜஸ்டிஸ்காரர்கள் பொது ஜன நன்மைக்கு விரோதமாக சர்க்காருக்கு அனுகூலமாக தேசத்தைக் காட்டிக் கொடுத்து பதவி பெற்று மக்களுக்கு கெடுதி செய்து வருகிறார்கள்” என்றும் தாங்கள் அப்படிப்பட்டவர்கள் அல்லவென்றும் தங்கள் கொள்கைக்கும், ஜஸ்டிஸ் கொள்கைக்கும் மலையும் மடுவும் போல மாறுபட்ட வித்தியாசமென்றும் சொல்லி ஜஸ்டிஸ் கட்சி மீது குற்றங்கூறி மக்களை ஏய்த்து வருகிறார்கள். இந்த பித்தலாட்டத்தை வெளியாக்கவே இப்போது நான் ஒரு ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்காரன் என்று சொல்லிக்கொண்டு உங்கள் முன் பேச நிற்கிறேன்.

யார் சர்க்கார் அடிமைகள்?

ஜஸ்டிஸ் கட்சி கொள்கைக்கும் காங்கிரஸ் கொள்கைக்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்ன என்று உங்களை கேட்கிறேன். காங்கிரஸ் கொள்கையானது பொய், பித்தலாட்டம், நாணையக்குறைவு, நம்பிக்கைத் துரோகம், காலித்தனம் என்கின்ற சில குணங்கள் கொண்டதாய் இருப்பதைத் தவிர வேறு ஜஸ்டிசுக்கு மாறுபட்ட கொள்கை என்ன? ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கு அப்படிப்பட்ட கொள்கை இல்லை. ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் அக்கொள்கையைக் கைக்கொண்டால் அவைகளை ஜீரணிக்கச் செய்ய அவர்களால் சாத்தியப்பாது. ஆகவே இந்தக் குறைபாட்டைத் தவிர மற்றபடி ஜஸ்டிஸ் கட்சி கொள்கைகளை பற்றிய குறை இன்னது என்று சொல்ல யாராவது முன்வரட்டும் என்று அறைகூவியழைக்கின்றேன்.

ஜஸ்டிஸ் கட்சியை காங்கிரஸ்காரர்கள் ராஜவிசுவாசக் கட்சி என்றும் சர்க்காரோடு ஒத்துழைக்கும் கட்சி என்றும் சொன்னார்கள். இதானது காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு அரசியலில் மதிப்பும் பதவிகளும் போய் பொதுஜனங்களால் புறக்கணிக்கப்பட்ட பிறகு “சீ” இந்தப்பழம்

புளிக்கும்” என்ற முறையில் இந்தப்படி சொல்லி மக்களை ஏமாற்றி வந்தார்கள். மக்கள் ஏமாந்ததால் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு இடம் கிடைத்தவுடன் பதவி பெற்று இப்போது என்றுமில்லாத ராஜவிசுவாசமும் சரணாகதி துதியும் பாடி இரண்டு கையிலும் கும்பிடுபோடுகிறார்கள். நல்ல நடவடிக்கைக்கு ஜாமீன் (வாக்குறுதி) கொடுத்து பதவி பெற்று அடிமை வாழ்க்கை வாழுகிறார்கள்.

“சர்க்காரே நாங்கள்; நாங்களே சர்க்கார், சர்க்காரை யாரும் குறைகூறாதீர்கள்” என்று சர்க்காருக்கு வாயில் காப்போராய் இருக்கிறார்கள். கவர்னர்களுக்கு கட்டியும் கூறுகிறார்கள். “சர்க்காரை வையாதீர்கள் சட்டத்தை மீறாதீர்கள்” என்று சர்க்காருக்கு ஆக சிபார்சு பேசுகிறார்கள். “வெள்ளைக்கார அதிகாரிகளை நமக்கு சமமாய் கருதாதீர்கள், அவர்கள் நமக்கு மேம்பட்டவர்கள்” என்று பூஜிக்கிறார்கள். “கவர்னர்கள் மகா நல்லவர்கள்” என்கிறார்கள். இவையும் இவை போன்றனவும் காங்கிரஸ்காரர்களால் வெளிப்படையாய் சொல்லப்படுபவை. இனி ரகசியத்தில் இன்னமும் எவ்வளவு தூரம் காரியங்கள் நடக்கின்றன என்பது பேசவே வாய்கூசக்கூடிய சேதிகளாகும்.

காங்கிரஸ் ஆட்சி மைனர் திருவிளையாடலே

நமது காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆட்சி செலுத்தும் யோக்கியதையே அது ஒரு மைனர் திருவிளையாடல் போலவே இருக்கிறது. அதாவது பதவிக்கு வந்து வராததற்கு முன்பே நாட்டை அடகு வைத்து பலகோடி ரூபாய்கள் கடன் வாங்கிவிட்டார்கள். வரி விஷயங்களில் புதிய வரி போடுவதில் கவலை கொண்டு தேடித்திரிகிறார்களே அல்லாமல் வரி குறைக்க நினைக்கவே முடியவில்லை. ஜஸ்டிஸ் கட்சி மந்திரிகள் என்பவர்கள் குறைத்து வைத்து வரவு செலவு சரிக் கட்டிவிட்டுப் போன வரியைக்கூட அமலுக்கு கொண்டுவர வகை தெரியாமல் விழிக்கின்றார்கள். சர்க்கார் நிர்வாகச் செலவைக் குறைக்கும் விஷயத்தில் என்றாலோ அது “குருட்டுக் கோமுட்டி கடைத்திருட்டு” என்பது போல் டெஜன் கணக்காய் மந்திரிகளும் டெஜன் கணக்காய் காரியதரிசிகளும் டெஜன் கணக்காய் கார்களும் குரோஸ் கணக்கான சம்பள மெம்பர்களும் சம்பளங்களும் மாதம் 1-க்கு மந்திரி ஒன்றுக்கு ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்கள் பிரயாணப் படிகளும் மற்றும் வீட்டு வாடகைகளும் கார் அலவன்சுகளும் புதிய உத்தியோகங்களும் மழை காலத்தில் ஈசல் புற்றிலிருந்து ஈசல்கள் பறப்பது போல் பொது ஜனங்களின் வரிப்பணங்கள் பொக்கிஷத்திலிருந்து பறக்கின்றன.

பெயருக்குத்தான் காங்கிரஸ் மந்திரிகள் சம்பளம் குறைத்துக் கொண்டார்கள் என்று சொல்லுகிறார்களே தவிர காரியத்தில் மந்திரிகள் சம்பளத்திலும் நிர்வாக செலவுகளிலும் முன் ரூபாய்க்கு பதினாறு அணாவாக இருந்தது 192 காசாக மாறிவிட்டது.

மதுவிலக்குப் புரளி

வரிசுறைப்பும் செலவு குறைப்பும் இந்த லக்ஷணத்தில் இருக்கிறது மாத்திரமல்லாமல் காங்கரஸ் மந்திரிகளின் நிர்வாக லக்ஷணமோ சொல்லவே வேண்டியதில்லை. சிறிதும் முன்யோசனையும் அரசியல் ஞானமும் இல்லாமல் மதுவிலக்கென்று ஆத்திரப்பட்டு ஒரு ஜில்லாவில் அமலுக்கு கொண்டு வந்து மாட்டிக்கொண்டு விழிக்கிறார்கள். மற்ற ஜில்லாக்களின் கதி என்ன என்பது பற்றியும் அவற்றின் வரவு செலவை எப்படி சரிக்கட்டுவது என்பது பற்றியும் யோசிக்காமல் தான் தோன்றித்தனமாய் காரியம் செய்கிறார்கள். இந்தக் காரியங்களினால் காங்கரஸ் ஆட்சி ஒன்று சீக்கிரத்தில் இன்சால் வெண்டாகப் போகிறது அல்லது ஆட்சியைவிட்டு ஓடிப்போய் தலைமறைவாய் மறைந்து கொள்ளப்போகிறது என்பது உறுதி.

சம்பளக் குறைப்பும் ஹிந்திப் புரளியும்

தவிரவும் சம்பளம் குறைப்பதற்கு மந்திரிகள் முதல் முதல் கிராமாதிகாரிகள் தலையில் கையை வைக்கப் போகிறார்களாம். ஊருக்கு இளைத்தவன் பிள்ளையார் கோவில் ஆண்டி என்பது போல் இருந்திருந்து கிராமாதிகாரிகள் தலையில் கையை வைக்கப் போகிறார்கள். மாதம் 1000, 2000, 3000 ரூபாய் வீதம் சம்பளம் வாங்கும் வெள்ளைக்காரர்களிடம் வால்காட்ட இவர்களுக்கு சக்தி இல்லை. அவர்களை மெல்லிய புஷ்பச் செடி என்று சொல்லிவிட்டு 15ரூ. சம்பளத்துக்கு எவ்வளவோ பொறுப்பாளியாகவும், அஸ்திவாரமாகவும் இருக்கும் ஆசாமிகள் தலையில் கை வைத்தால் அது யோக்கியமான காரியமாகுமா? இந்த காரியமானது ஊர் குடியானவர்களை சூறையாட சில நபர்களுக்கு லைசென்சு கொடுத்ததுபோல்தான் முடியும்.

மற்றும் கல்வி விஷயத்தில் பிள்ளைகள் ஹிந்தியை கட்டாயமாக படிக்க வேண்டும் என்று செய்யப்போகிறார்களாம். இதுவும் ஆழம் தெரியாமல் காலை விட்டுக்கொண்டது போலவே முடியப்போகிறது.

பேச்சொன்று செய்கையொன்றா?

ஸ்தல ஸ்தாபன விஷயங்களில் விளையாட்டுப் பிள்ளைகள் போலவே நடந்து கொள்ளுகிறார்கள். ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் ஜில்லா போர்டுகளைப் பிரித்ததானது நிர்வாக சவுகரியத்துக்கு ஆக என்பது யாவரும் அறிந்ததேயாகும். தாலுகா போர்டுகளை எடுக்கும் போதே அவர்கள் இதைச் சொல்லி இருந்தார்கள். அப்படி இருந்தும் “ஜஸ்டிஸ் மந்திரிகள் கட்சி நலத்துக்கு ஆக ஜில்லா போர்டுகளைப் பிரிக்கிறார்கள்” என்று காங்கரஸ்காரர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் இப்போது காங்கரஸ்காரர்கள் தங்கள் கட்சி நலத்துக்கு ஆகவே ஒன்று சேர்க்கும் வேலையை

வெளிப்படையாய் செய்கிறார்கள். ஒன்று சேர்ப்பதில் காங்கரஸ் மந்திரிகள் அனுசரிக்கும் கொள்கை என்ன என்று யாராவது சொல்லக்கூடுமா? நாமினேஷன் கூடாது என்று சொன்னவர்கள் மந்திரி பதவிக்கே நாமினேஷன்காரர்களை நியமிக்கிறார்கள். பதவிகளுக்கு தகுதி என்பது பார்ப்பனர்களுக்கு அடிமையாய் இருப்பது தான் யோக்கியதாம்சமாய் போய்விட்டது. ஸ்தல ஸ்தாபனங்களைக் கைப்பற்ற காங்கரஸ்காரர்கள் மற்றவர்கள் ஆட்சியை லஞ்ச ஆட்சி என்றும் கண்டிராக்ட் ஆட்சி என்றும் சொன்னார்கள். ஆனால் காங்கரஸ்காரர்களின் ஒரு வருஷ ஆட்சிக்குள் காங்கரஸ் மெம்பர்கள் லஞ்சம் வாங்கினதும் காண்டிராக்டில் சம்பாதித்ததும் வெட்டவெளிச்சமாய் காங்கரஸ்காரர்களாலேயே ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டுவிட்டது.

ஜஸ்டிஸ் கட்சியை வகுப்புவாதக் கட்சி என்று சொன்ன காங்கரஸ்காரர்கள் தங்கள் வாயாலேயே “காங்கரஸில் வகுப்பு வாதம் வகுப்புவாதம்” என்று கூப்பாடு போட்டு அழுகின்றார்கள்.

காங்கரஸ் நாணயம் சந்தி சிரிக்கிறதே!

காங்கரஸ் கட்டுப்பாடும் ஒழுக்கமும் சந்தி சிரிக்கிறது. மந்திரிகளுக்குள் ஏகோபித்த அபிப்பிராயமில்லாமல் ஆளுக்காள் முரணாகப் பேசுவதும் அடிக்கடி அவற்றிற்குத் தத்துவார்த்தங்களும் வியாக்கியானங்களும் செய்வதுமான யோக்கியதை ஏற்பட்டுவிட்டது.

வாக்கு சுதந்தரம் எழுத்துச் சுதந்தரம் என்பது வெறும் ஹம்பக்காய் விட்டது. மூடப்பழக்கவழக்கங்களைப் பற்றி எழுதுகிற “பகுத்தறிவு” என்ற மாதப் பத்திரிக்கைக்குக் கூட 1000 ரூ. ஜாமீன் வாங்கியதை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன் அச்சாபீசுக்கும் 1000ரூ. ஜாமீன் வாங்கியதை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கூட்டங்களில் பேசுவதையும் காங்கரஸ்காரர் காலிகள் வந்து காலித்தனம் செய்கிறார்கள்.

காந்திக்கு விரோதமான கூட்டங்களிலும் காந்தி செய்கையை கண்டிக்கிற கூட்டங்களிலும் காந்திக்கு ஜே என்று கூப்பாடு போட்டு விஷயங்களை மற்றவர்கள் அறிவதற்கில்லாமல் காலித்தனம் செய்வதென்றால் காங்கரஸுக்கு யோக்கியமோ, மானமோ, அறிவோ இருக்கிறது என்று யாராவது சொல்லமுடியுமா? இதுதானா காங்கரஸின் பேச்சு சுதந்தரம் என்ற கேட்கிறேன்.

பேச்சு சுதந்தரம் இல்லாத ஆட்சி என்று காங்கரஸ்காரர்கள் கூப்பாடு போட்டுக்கொண்டிருந்த ஜஸ்டிஸ் ஆட்சி காலத்தில் கனம் ஆச்சாரியார் போன்ற பொறுப்புள்ள ஆள்கள் கூட மந்திரிகளையும் மாஜி கவர்னர்களையும் கழுதைக்கு சமானமானவர்கள் என்றும் துடப்பக்கட்டை விளக்குமாறு, செருப்பு என்றும் குடிகாரன் வெறிகாரன் போல உளறவும் கூப்பாடு போடவும் இடமளிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால்

பேச்சு சுதந்தரம் பெற்று விட்டதாக சர்க்காருக்கே துதி பாடும் இந்தக்காலத்தில் காங்கிரஸ் காலிகளின் அயோக்கியத் தனத்தை நீங்கள் நேரிலேயே பார்க்கிறீர்கள் அல்லவா?

சூது, வஞ்சகம், சுயநலம் தாண்டவம்

தோழர் கனம் ஆச்சாரியாரும் மூர்த்தியும் சொன்னதை பல வகையில் தக்க ஆதாரத்தோடு வட்டியுடன் திருப்பிக்கொடுக்க எங்களால் முடியும். ஆனால் எங்களுக்கு மானமும், மரியாதையும் குறுக்கிடுகின்றது. கனம் ஆச்சாரியார் ஜாதிக்கோ அதில்லை.

அனாவசியமாய் ஸ்தல ஸ்தாபன தேர்தல்களை ஒத்திப் போட்டுவிட்டார்கள். இது கட்சி நலத்துக்கும் பார்ப்பன ஜாதிக்கு அதிக ஓட்டு செய்து கொள்ளுவதற்கும் செய்யப்பட்ட சூழ்ச்சியேயாகும். இன்று பார்ப்பனருக்கு மாத்திரம் அடல்ட் பிரான்சைஸ் என்று சொல்லத்தக்க சர்வஜன ஓட்டுரிமை செய்து கொண்டார்கள்.

மற்றவர்களுக்கு அந்தப்படி ஆகும்படி சிறிதும் கவலைப் படவில்லை. எப்படி எனில் படித்தவர்களுக்கு ஓட்டு என்றதில் எல்லாப் பார்ப்பனரும் பார்ப்பனப் பெண்களும் ஓட்டர்களாகிவிட்டார்கள். மற்ற ஜாதியில் 100க்கு 10, 15 கூட ஓட்டராக முடியவில்லை. இந்த சூழ்ச்சியை என்ன என்று சொல்லுவது? எனவே பார்ப்பன ஆட்சி தொட்டதெல்லாம் சூதும் வஞ்சகமும் சுயநலமுமாகவே இருக்கிறது.

நம்மவர்கள் கதி அதோ கதிதான்

மதுவிலக்கு சூழ்ச்சியும் ஹிந்திக் கொடுமையும் நம் மக்கள் கல்வியை நாசமாக்கி விடப்போகிறது. மதுவிலக்கு வெற்றி பெற வேண்டுமென்பதே நமது ஆசை. ஆனால் அது வெறும் சூழ்ச்சித் திறமானதால் அது வெற்றி பெறுவது குதிரைக் கொம்புதான். அதுவெற்றி பெற்றாலும் பெறாவிட்டாலும் அதனால் பண வருவாய் குறையும் என்பது நிச்சயம். அந்தக் குறைவு கல்வியையும் போக்குவரவு ரோட்டு பாலம் முதலிய சாதனங்களையும் தான் பாதிக்கும். ஏனெனில் மற்ற விஷயங்களில் செலவைக் குறைக்க கைவைக்க முடியாது. இப்பொழுதே பார்ப்பனர் மாத்திரம் 100க்கு 100 பேரும் படித்திருக்கின்றனர். மற்ற வகுப்பார் 100க்கு 2,3,5,6 பேர்கள்தான் படித்திருக்கிறார்கள். இந்த லக்ஷணத்தில் படிப்புக்கு செலவுக்குப் பணம் பள்ளிக்கூடத்தில் பிள்ளைகள் செய்யும் தொழிலில் இருந்து சம்பாதித்து சரிகட்ட வேண்டுமாம். ஆகவே பிள்ளைகள் பள்ளிக்கூடத்தில் படிப்பதா? உபாத்தியாயர்கள் பிழைக்க சம்பளத்தையும் கொடுத்துவிட்டு தொழில் செய்வதா என்று பாருங்கள். பார்ப்பனர்கள் எப்படியும் படித்துவிடுவார்கள், படித்தும் விட்டார்கள். நமது கதிதான் அதோகதி.

இன்றைய அரசியல் நிலை

மற்றும் இப்படிப்பட்ட மதுவிலக்காவது எல்லா ஜில்லாக்களிலும் அனுஷ்டிக்கப்படுமா? என்று பாருங்கள். வருஷம் ஒரு ஜில்லா வீதம் பார்த்தாலே எல்லா ஜில்லாவும் முடிய இன்னம் 25 வருஷம் பிடிக்கும். இதற்கு சரிக்கட்ட 6 கோடி ரூபாய்க்கு வேறு புதிய வரிபோடவேண்டும். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் பட்டாளத்தில் ஒரு காசு குறைக்க முடியாது. குறைத்தோமேயானால் நமது சுயராஜ்யம் இட்டாலி ஆட்சியோ, ஜர்மன் ஆட்சியோ என்பதாகத்தான் ஆகிவிடும். முசோலினியாவது, ஹிட்லராவது நமது சக்கரவர்த்தியாகி விடுவார்கள். அல்லது புதுச்சேரி, கோவா போல் ஐரோப்பிய அரசர்கள் ஒவ்வொருவருக்கு ஒவ்வொரு நாடாக ஆனாலும் ஆகிவிடும். மற்றும் இன்றைய ஞானமற்ற சூழ்ச்சி மதுவிலக்குக்கு ஆக அனாவசியமாய் மதுவிலக்கு இல்லாத ஜில்லா வாசிகள் பணம் மதுவிலக்கு ஜில்லாவுக்கு வீணில் செலவழிக்க வேண்டியதுதான் கண்டபலன். கள்ளை நிறுத்த என்று ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் செய்த முயற்சியை பாழாக்கிவிட்டார்கள். அது நடந்திருந்தால், இப்போது ஒரு அளவுக்கு மதுவிலக்கு யோக்கியமான முறையில் காரியத்தில் அமலுக்கு வந்திருக்கும். வீணாய் பொறுப்பற்ற காலி ஆட்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு பார்ப்பனர்கள் அரசியல் மூலம் நம் மக்களுக்கு தொல்லை கொடுப்பதுதான் இன்றைய அரசியல் நிலை தற்கால நிலை என்று சொல்லவேண்டும்.

குறிப்பு: 07.11.1937 ஆம் நாள் சேலம் சென்டரல் திரையரங்கில் சேலம் மாவட்ட மூன்றாவது சுயமரியாதை மாநாடு, 08.11.1937 ஆம் நாள் இராசீபுரத்தில் நடைபெற்ற இராசீபுரம் வட்ட மூன்றாவது சுயமரியாதை மாநாடு மற்றும் பொன்னம்மாபேட்டை, நாமக்கல் ஆகிய இடங்களில் நடைபெற்ற பொதுக்கூட்டங்கள் இவைகளில் ஆற்றிய உரையின் சுருக்கம்.

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 14.11.1937

காங்கரசின் ராணுவ ஆட்சி

காங்கரஸ் என்பது பார்ப்பனர்களின் ஸ்தாபனம் என்றும், அதில் உள்ள பார்ப்பனரல்லாதார் சுதந்தரமற்ற அடிமைகள் என்றும், பார்ப்பனர் காங்கரசில் சர்வாதிகார கொடுங்கோன்மை ஆட்சி நடத்துகிறார்கள் என்றும் சுயமரியாதையும், சுதந்தர புத்தியும் உள்ளவனுக்கு காங்கரசில் இடமில்லையென்றும் அதனாலேயே நாம் காங்கரசை விட்டு வெளியேறி காங்கரசின் சூழ்ச்சிகளையும், கேடுகளையும் வெளியாக்கி வருகிறோம் என்றும் பலதடவை எழுதிவந்திருக்கிறோம். பேசியும் வந்திருக்கிறோம். இதை நமதருமை பார்ப்பனரல்லாத தோழர்கள் சிலர் நம்பாமலும் சிலர் அறிந்தும், தங்கள் சுயநலப் பதவிக்கும், வயிறு வளர்ப்புக்கும் ஆக அறியாதவர்கள் போல் நடந்துகொண்டும் இருப்பதல்லாமல் பார்ப்பனர்களுக்கு அடிமைகளாகவும், கையாள்களாகவும் இருந்துகொண்டு பார்ப்பனரல்லாதார் முன்னேற்றத்துக்கு தொல்லை விளைவித்து வருகிறார்கள்.

படிப்பினை

ஆனால் காலப்போக்கில் நாளாக நாளாக நாம் சொல்லுவது வெட்ட வெளிச்சம் போல நிஜமாகி பல காங்கரஸ் பார்ப்பனரல்லாதார் புத்தி பெற்று வருகிறார்கள். இந்த புத்தி கற்பிப்பானது மற்றும் சில அறியாத பார்ப்பனரல்லாதாருக்கும் சுயநலத்துக்கு ஆக சமூகத்தை காட்டிக்கொடுத்தாவது வயிறு வளர்க்கலாம், பதவி பெறலாம் என்கின்ற பைத்தியகார பேராசைக்காரருக்கும் ஒரு படிப்பினையாகட்டும் என்றே பார்ப்பனரை நம்பிய பல பார்ப்பனரல்லாதார் காங்கிரசில் பட்ட அவமானத்தையும், கெட்ட பெயரையும் பற்றி இன்று குறிப்பிடுகிறோம்.

பார்ப்பனர் தொல்லை

சென்னை கார்ப்பரேஷனில் பார்ப்பனர்கள் ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கு விரோதமாய் சுமார் 20 வருட காலமாய் தொல்லை கொடுத்து வந்தது யாரும் அறிந்ததேயாகும். ஒவ்வொரு வருட கார்ப்பரேஷன் தேர்தலிலும் தோழர் எஸ். சீனிவாசயங்காரின் பணம் ஏராளமாகச் செலவழிக்கப்பட்டு கூலிகள் வேட்டையாடப்பட்டாலும், சென்ற வருஷம் வரை காங்கரசுக்கு மெஜாரிட்டி வெற்றி இல்லாமலே இருந்து வந்தது. தோழர் சாமி

வெங்கிடாசலம், ஜனாப் அமீத்கான் முதலியவர்கள் சமீபத்தில்தான் காங்கரஸ் மேயராக ஆகி இருந்தாலும் ஜஸ்டிஸ் கட்சியாரின் தயவினாலேயே அப்பதவி பெற அவர்களால் முடிந்ததே ஒழிய காங்கரஸ்காரர் சுதாவில் மேயராக முடியவில்லை.

சென்ற வருஷமும் இவ்வருஷமும் மாத்திரம் காங்கரஸ் மேயர்கள் வேறு கட்சி தயவில்லாமல் வெற்றிபெற்றிருக்கிறார்கள். இவ்வருஷங்கூட சென்னையில் பொதுத்தேர்தல் ஆகி இருந்தால் காங்கரசுக்கு கோவிந்தா ஆகியிருந்தாலும் ஆகியிருக்கும். எப்படியானாலும் இவ்வருஷம் மேயர் தேர்தலில் காங்கரஸ் வெற்றி பெற்றதால் நாம் எவ்வித அதிருப்தியும் அடையவில்லை. ஏனெனில் ஒரு ஆதிதிராவிடர் மேயரானது உலக சரித்திரத்தில் இதுவே முதல் தடவை. அதுவும் ஜஸ்டிஸ் கட்சி ஆதிதிராவிடர் - ஜஸ்டிஸ் கொள்கை ஆதிதிராவிடர் - ஜஸ்டிஸ் கட்சியால் பாலுற்றி வளர்க்கப்பட்ட ஒரு ஆதிதிராவிடர் 4 அணா செலவில் மேயராவதற்கு மாத்திரம் காங்கரஸ் பெயரைச் சொல்லிக்கொண்டு மேயரானது நமக்கு உண்மையிலேயே மனதார திருப்தியான விஷயமாகும்.

சிவஷண்முகம் காங்கரஸ் மேயரா?

ஆதிதிராவிடர்கள் விஷயத்தில் காங்கிரசு கொள்கையைப் பற்றி அதிகக் கட்டுப்பாடு செய்வதில்லை என்கிற காரணத்தாலும் இந்தத்தடவை கண்டிப்பாக மேயர் பதவி ஒரு ஆதிதிராவிடருக்கே கொடுத்தாக வேண்டும் என்று ஜஸ்டிஸ்காரர்கள் ஒரு ஏற்பாடு ஆதியிலேயே செய்து வைத்து விட்டதினாலும் காங்கரசில் பெயருக்குக்கூட தகுதியான ஒரு ஆதிதிராவிடர் இல்லாததினாலும் தோழர் சிவஷண்முகம் அவர்களாவது கிடைத்தால் போதுமென்று காங்கரசுக்காரர்கள் கருதி மேயர் வேலை கொடுப்பதாக வாக்குறுதி கொடுத்து கையெழுத்து வாங்கி மேயராக்கி பெயருக்கு காங்கரஸ் மேயர் என்ற பெயர் மாத்திரம் பெற்றுக்கொண்டார்கள்.

வகுப்புவாத வெற்றி

எப்படி ஆனாலும் சரி, நம் காலத்தில் இரண்டு ஆதிதிராவிடர்களை மந்திரிகளாகவும் ஒரு ஆதிதிராவிடரை மேயராகவும் பதவியில் பார்த்துவிட்டோம். இவைகளை தகுதியின் காரணம் மாத்திரமே என்றல்லாமல் நாம் செய்து வந்த வகுப்புவாதத்தினாலேயே காங்கரசும் காந்தியும் ஜவஹர்லாலும் பார்ப்பனர்களும் தோழர் சத்தியமூர்த்தியும் கணம் ஆச்சாரியாரும் “நாங்கள் பட்டினி கிடந்தோ தூக்குப்போட்டுக்கொண்டோ வங்களாக்குடாக்கடலில் விழுந்தோ செத்தாலும் சாவோமே ஒழிய- வெள்ளைக்கார ஆட்சியில் இருந்தாலும் இருப்போமே ஒழிய வகுப்புவாதத்தை மாத்திரம் ஒப்புக்கொள்ளமாட்டோம்” என்று சபதம் கூறி இந்தியா பூராவும் சகல விதத்திலும் எதிர்த்து வந்த- வருகிற வகுப்புவாதத்தினாலேயே பார்த்துவிட்டோம்.

நஷ்டம் இல்லை

ஆகவே ஜஸ்டிஸ் கட்சி 500 கெஜமல்ல, இனி 5000 கெஜ ஆழத்தில் “புதைக்கப்பட்டுவிட்டது” என்றாலும் நமக்கு நஷ்டம் ஒன்றும் இல்லை என்றும் அதனால் கெட்டுப்போகும் படியான காரியம் ஒன்றும் இல்லை என்றும் சொல்லுவோம். ஆனால் இதற்கு நன்றி விசுவாசமாக தோழர் சிவஷண்முகமும் கனம் முனிசாமியும் நடந்துகொள்வார்களா என்று சிலர் ஐயுறலாம். அதைப்பற்றி நமக்கு கவலையில்லை. நன்றி விசுவாசம் என்பது பலனடைந்தவர்களுடைய கடமையே ஒழிய உதவி செய்தவர்கள் எதிர் பார்க்கக்கூடிய காரியமல்ல. எதிர்பார்ப்பதும் சிறுமைக் குணமேயாகும். இரண்டாவது தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் என்பவர்களுக்கு நாம் ஆரம்பம் முதலே சொல்லி வந்திருப்பது என்னவென்றால் நன்றி விசுவாசம் காட்டக்கூடிய சவுகரியமான நிலையில் அவர்கள் இல்லையென்றும் எப்படியாவது தங்களுக்கு காரியமானால் போதும் என்கின்ற கொள்கையே இன்னும் கொஞ்ச நாளைக்கு இருக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லி வந்திருக்கிறோம். இப்போது நடைமுறையில் சொல்லப்படும் நன்றி விசுவாசம் என்பதும் ஒரு முதலாளித்தன்மையேயாகும். விவகாரம் வரும்போது அவற்றைப் பற்றி விவகரிப்போம். ஆகவே காணாதன - எண்ணாதன - காணவும் எண்ணவும் முடியாதன கண்டோம் என்று மகிழ்ச்சி அடைந்து ஆசி கூறுகிறோம்.

மனு ஆட்சி

மற்றபடி கார்ப்பரேஷனில் உள்ள பார்ப்பனரல்லாதார்கள் விஷயத்தில் பார்ப்பனர்கள் நடந்துகொள்ளும் மனு ஆட்சியானது மனம் பதறக்கூடியதாகவே இருந்து வருகிறது.

கார்ப்பரேஷனில் உள்ள பார்ப்பனரல்லாதார் பார்ப்பனக் கொடுமையையும் பார்ப்பன சூழ்ச்சியையும் பார்ப்பன வகுப்புவாதத்தையும் கண்டு மனந்தாளாமல் தங்களுக்குள் முன்பின் இருந்த பல மனத்தாங்கல் களையும் அபிப்பிராய பேதங்களையும் ஒத்தி வைத்துக்கொண்டு இப்போது ஒன்று சேர ஆரம்பித்த உடனே பார்ப்பனர்கள் இவர்களை எப்படி பிரிப்பது அல்லது அழிப்பது என்று சதியாலோசனை செய்து வெற்றியும் பெற்று விட்டார்கள்.

விவரம் என்னவென்றால் கார்ப்பரேஷனில் காங்கரஸ்காரர்கள் என்பவர்கள் 40 பேர்கள், அதில் பார்ப்பனர்கள் 12 பேர்கள், பார்ப்பனரல்லாதார் 28 பேர்கள். இப்படி இருந்தும் பார்ப்பனரல்லாதாருக்குள் ஒற்றுமையும் கட்டுப்பாடும் இல்லாததால் ஒரு அய்யங்கார் பார்ப்பனர் கார்ப்பரேஷன் காங்கரஸ் கட்சிக்கு தலைவராக சூழ்ச்சி செய்துகொண்டார். அது மாத்திரமல்லாமல் பார்ப்பனர்களின் நலத்துக்கு தக்கபடி இந்தப்

பார்ப்பனரல்லாதார்களை மேலும் பயன்படுத்திக்கொண்டு வந்ததோடு பார்ப்பனர்கள் இவர்களை குரங்கு போல் ஆட்டியும் வந்திருக்கிறார்கள்.

சூழ்ச்சி

கார்ப்பரேஷனில் உத்தியோகஸ்தர்கள் நியமிக்க வேண்டிய சமயங்களில் எல்லாம் பார்ப்பனர்களையே நியமிக்க செய்யப்படும் சூழ்ச்சிகளிலும் பார்ப்பனர்கள் இவர்களைக் கொண்டு வெற்றி பெற்றும் வந்தார்கள். கடைசியாக பார்ப்பனரல்லாதார் மெம்பர்களில் சிலருக்கு எப்படியோ சுயமரியாதை உணர்ச்சிவந்து பார்ப்பன சூழ்ச்சியையும் பார்ப்பன ஆதிக்க சர்வாதிகாரக் கொடுமையையும் உணர ஆரம்பித்த உடனே பார்ப்பனர்கள் அதை மட்டம் தட்டிவிட ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். இது விஷயங்களைப் பற்றி சென்ற வாரம் “குடி அரசி”ல் எழுதி இருந்தபடி கார்ப்பரேஷன் கல்வி அதிகாரி நியமன தேர்தலில் பார்ப்பனரல்லாதார் ஒன்று சேர்ந்துவிட்டார்கள் என்று பார்ப்பனர்கள் கண்டுகொண்டதோடல்லாமல் நாம் குறிப்பிட்டபடியே பார்ப்பனரல்லாதார் கார்ப்பரேஷன் காங்கரஸ் கட்சித்தலைவர் விஷயத்திலும் தோழர் பாஷ்யம் அய்யங்கார் மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவந்து அவரை விலக்கிவிட்டு தோழர் சாமி வெங்கிடாசலத்தையோ அல்லது தோழர் விநாயக முதலியாரையோ தலைவராக்கக் கூடும் என்று கருதி திடீரென்று அடக்கு முறையை கையாண்டு பல மெம்பர்களை காங்கரசில் இருந்து விலக்கியும் பலரை கீழ்ப்படிந்து சொன்னபடி நடக்கும்படி செய்தும் அடக்கிவிட்டார்கள்.

இராணுவ ஆட்சி

அதாவது காங்கரஸ் மெம்பர்கள் லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள் என்று கலாட்டா செய்து லஞ்சத்தை விசாரிக்க என்று கமிட்டி நியமித்து அதுவும் ரகசியத்தில் விசாரணை என்று ஏதோ விசாரணை செய்ததாக பேர் செய்து கடைசியில் லஞ்சம் வாங்கினார்கள் என்று சொன்னால் கிரிமினல் கேசு ஆகிவிடும் என்று பயந்து ஏதேதோ முட்டாள்தனமாக காரணங்களைக்காட்டி அதாவது பதவியைத் தன் சொந்த நலனுக்கு பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள் என்றும் பதவியை துஷ்பிரயோஜனப்படுத்திக் கொண்டார்கள் என்றும் மற்றும் புரியாத காரணங்களையும் காட்டி தண்டித்துவிட்டதாகச் சொல்லி சின்னாபின்னப் படுத்தி விட்டார்கள். இந்த நடத்தைக்கும் விசாரணைக்கும் தண்டனைக்கும் பெயர் சொல்ல வேண்டுமானால் இதை ஒரு ராணுவ ஆட்சி என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

இப்போது கட்டுப்பாடு எங்கு போயிற்று?

இனி எப்படியானாலும் தோழர் சாமிவெங்கிடாசலம் தலைவராக வரமுடியாது. அதோடு அவரும் ஏதாவது மூச்சு விட்டால் அவரையும் காங்கரஸ் கட்சியில் இருந்து தள்ளவோ ராஜிநாமா செய்யும்படி கேட்கவோ

தண்டிக்கவோ தகுந்த குற்றத்தை சாட்டிவிடுவார்கள் என்கின்ற பயத்தில் அவரும் (சாமியும்) அடங்கிவிடுவார் போலவே தெரிகிறது. இது எப்படியோ ஆகி தொலையட்டும். நமக்கும் இதைப்பற்றி கவலை இல்லை காங்கரஸ் மெம்பர்கள் கார்ப்பரேஷனில் கண்டிராக்ட்டு எடுத்து இருக்கிறார் என்றும் தோழர் சாமி அவர்கள் சிமிட்டுக் கண்டிராக்ட் எடுத்திருக்கிறார் என்றும் ஆதாரத்தோடு நாம் எடுத்துக்காட்டின காலத்தில் இந்த காங்கிரஸ் கட்டுப்பாடு எங்கு போயிற்று? அப்போது இந்தப் பார்ப்பனர்கள் வேண்டுமென்றே விட்டுக்கொடுத்துவிட்டு அவரை சர்.ஆர்.கே. ஷண்முகத்துக்கு விரோதமாய் பயன்படுத்திக்கொண்டு இப்போது அவர் ஒரு பார்ப்பனருக்கு எதிராய் பதவிக்கு ஆசைப்படுவார் என்று தெரிந்தவுடன் அவர் மீதும் ஒழுங்கு நடவடிக்கைப் பூச்சாண்டி காட்டப்படுகிறது.

சத்தியமூர்த்தி கதை என்ன?

மற்றும் தோழர் சத்தியமூர்த்தியார் விஷயத்தில் புள்ளி விவரங்களுடன் பல ஒழுங்கீனமான புகார்கள் சொல்லப்படுகின்றன. வெகு நாளாகவே சொல்லப்பட்டும் வருகின்றன. அதற்கு ஆதாரமாக தோழர் சத்தியமூர்த்தியார் வீடு வாசல், நகை, மோட்டார் கார், பாங்கியில் இருக்கும் பணம் முதலியவைகளும் தக்க ருஜுவாக இருக்கின்றன. இவற்றை விசாரிக்க யாதொரு விதமான கமிட்டியும் போடப்படவில்லை. எவ்விதமான ரகசிய விசாரணையோ ஊழல்கள் ஒழிக்கும் காரியமோ செய்யப்படவும் இல்லை என்றால் லஞ்சம், ஒழுக்க ஈனம், கட்சிக்கு கெட்ட பெயர் என்பனவெல்லாம் பார்ப்பனரல்லாதாரை தனிப்பட்ட ஆளை குரோத புத்தியுடன் சூழ்ச்சித் தன்மையுடன் ஒழிப்பதற்கு செய்யப்படும் காரியமாய் இருக்கிறதே தவிர ஒழுக்கத்துக்கென்றோ நாணையத்துக்கு என்றோ பொது ஜன நன்மைக்கு என்றோ செய்யப்படும் காரியமாய் இல்லை என்பதற்கு ஆக்ஷேபணையே இல்லை.

துரோகிகளுக்குப் பரிசா?

இதுவரை செய்யப்பட்ட எவ்வளவோ அடக்கு முறைகளிலும் எவ்வளவோ அடங்காப்பிடாரி லிஸ்டில் சேர்க்கப்பட்டவர்களிலும் பார்ப்பனரல்லாதார் பெயர்கள் மாத்திரம் அடிபட்டிருக்கிறது. அது மாத்திரமல்லாமல் காங்கரசுக்கு விரோதமாய் வெளிப்படையாய் கட்டுப்பாட்டை மீறி காங்கரசுக்கு துரோகமும் கெட்ட பெயரும் செய்து காங்கரஸ் பதவியை தன் சுயநலத்துக்கு ஆக துஷ்பிரயோகம் செய்தார்கள் என்றவர்களுக்கெல்லாம் பார்ப்பனர் என்கின்ற காரணத்துக்கு ஆக சட்டசபை நியமனமும் மந்திரி வேலையும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆனால் பார்ப்பனரல்லாதார் என்கின்ற காரணத்துக்கு ஆக பலர் மீது கெட்டபெயர் சுமத்தி வெளியிலனுப்பப்பட்டு வருகிறது.

இப்போது சென்னை கார்ப்பரேஷனில் நடத்தப்பட்ட அடக்குமுறையால் இனி தோழர் பாஷ்யம் அய்யங்கார் தலைமைப் பதவியானது எவ்வித ஆபத்தும் இல்லாமல் செய்து கொள்ளப்பட்டு விட்டது. சாமியும் வால்காட்ட முடியாமல் செய்யப்பட்டுவிட்டார். தோழர் சிவசைலம் பிள்ளை கல்வி அதிகாரியாக ஆக்கப்பட்ட விஷயமும் கவிழ்க்கப்பட்ட ஒரு பார்ப்பனர் அப்பதவிக்கு வர ஏற்பாடு செய்யப்பட்டாலும் செய்யப்படலாம்.

வேறு உதாரணம் வேண்டுமா?

ஆகவே பார்ப்பன ஆட்சி எப்படிப்பட்டது என்பதற்கு இனி என்ன உதாரணம் வேண்டும் என்று கேட்கின்றோம். ஜஸ்டிஸ் கட்சி ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலத்தில் பார்ப்பனர்களால் ஜஸ்டிஸ் கட்சியை ஒழிக்க ஆயுதமாக பயன்படுத்திக் கொள்ளப்பட்டவர்கள் தோழர்கள் வரதராஜலு நாயுடு, கல்யாணசுந்தர முதலியார், சக்கரை செட்டியார், சிங்காரவேலு செட்டியார், ஆரியா, சிதம்பரம்பிள்ளை, ஆதிநாராயண செட்டியார், ராமசாமி முதலியவர்கள் ஆவார்கள் என்பது வயது வந்த பெரிய ஆட்களுக்கு எல்லாம் நன்கு தெரியும். சிதம்பரம் பிள்ளை ஆதிநாராயண செட்டியார் வெறும் ஆட்களாய் செத்தார்கள். சமீபத்தில் செத்த ஆதிநாராயண செட்டியாருக்கு அனுதாபத் தீர்மானங்கள் கூட சரியாய் இல்லை. சிதம்பரம் பிள்ளை குடும்பத்தின் கதி சொல்லவே தேவை இல்லை. வரதராஜலு அழிக்கப்பட்டார், சக்கரை ஒழிக்கப்பட்டார், கல்யாணசுந்தரம் நடைபிணமானார். சிங்காரவேலு சீந்துவாரற்றவராக்கப்பட்டார். ஆரியா விலாசம் தெரியவில்லை. ராமசாமி வெறும் கூப்பாடுடன் சரி என்கின்ற நிலைமையில்தான் ஆக்கப்பட்டுவிட்டார். அதுபோலவே அவர்களுக்கு பின்னும் பார்ப்பனர்கள் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் ஆட்களும் அதே கதியைத்தான் அடைந்து வருகிறார்கள். இதில் அதிசயமென்ன இருக்கக்கூடும்?

நமது கேள்வி

ஆகவே சமூகத்தைக் காட்டிக்கொடுத்து சொந்த இனத்துக்கு துரோகம் செய்து எதிரிகளை தஞ்சமடைந்து வயிறு வளர்த்தவர்களோ, பதவி பெற்றவர்களோ, வாழ நினைத்தவர்களோ இது மாத்திரமல்லாமல் இன்னும் எவ்வளவு இழிநிலைக்குப் போனாலும் அதைப்பற்றி கவலைப்படுவது முட்டாள்தனம் என்பதோடு இனியாவது மற்றவர்களுக்கு புத்திவர இந்த சம்பவங்கள் பயன்படுமா என்பதே நமது கேள்வி.

குடி அரசு - தலைவங்கம் - 14.11.1937

என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்?

பார்ப்பனரல்லாதார் முன்னேற்றத்திற்காக அல்லும் பகலும் இடையறாது பாடுபட்டு வரும் ‘விடுதலை’ தினசரியை ஆதரிக்கப் போகிறீர்களா? விட்டுவிடப் போகிறீர்களா? என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்?

தேசத்தின் பேராலும், அரசியலின் பேராலும் பார்ப்பனர் செய்து வரும் சூழ்ச்சியையும், அக்கிரமங்களையும் அச்சமின்றி வெளியாக்கி வரும் “விடுதலை”யை ஆதரிக்கப்போகிறீர்களா? விட்டுவிடப் போகிறீர்களா? என்ன செய்யப்போகிறீர்கள்?

இந்து முஸ்லீம் ஒற்றுமைக்காகப் போராடுகிறோம் என்று கூறிக்கொண்டு முஸ்லீம்களை அடிமையாக்கச் செய்யும் காங்கரஸ்காரர்களின் சூழ்ச்சிகளை வெட்ட வெளிச்சமாக்கி வரும் “விடுதலை”யை ஆதரிக்கப் போகிறீர்களா? விட்டுவிடப் போகிறீர்களா? என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்?

தீண்டாமையை ஒழிக்கப் போகிறோம் என்று கூறி தீண்டாதார் முன்னேற்றத்தை தடுக்க செய்யும் அக்கிரமங்களை அஞ்சாது வெளியாக்கும் “விடுதலை”யை ஆதரிக்கப் போகிறீர்களா? விட்டுவிடப் போகிறீர்களா? என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்?

பார்ப்பனரல்லாத முஸ்லீம், ஆதிதிராவிட தோழர்களே! என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்? நீங்கள் மற்றவர்களைப் போல் அரசியலில் முன்னேற்றமடைய வேண்டுமானால் உங்களுக்காகப் பாடுபடும் “விடுதலை”யை ஒவ்வொருவரும் வாங்கிப் படியுங்கள். அதற்கு உங்களாலான உதவியைச் செய்யுங்கள். “விடுதலை” வீழ்ச்சியுறுமானால் நீங்கள் வீழ்ச்சியுறுவீர்கள். ஆகையால் உடனே “விடுதலை”க்கு சந்தாதாரராகச் சேருங்கள்.

சந்தா விகிதம்

தபால் மூலம் முன் பணமாக மாதம் ஒன்றுக்கு 0-11-0

6 மாதத்திற்கு 4-0-0 ஒரு வருடத்திற்கு 7-8-0

விலாசம்:- மானேஜர், “விடுதலை” ஈரோடு.

குடி அரசு - வேண்டுகோள் - 14.11.1937

ஈரோடு அர்பன் பாங்கு

1937-38-வது வருஷத்திய முதல் மகாநாடு

ஈரோடு அர்பன் பாங்கியின் 1937-38-வது வருஷத்திய முதல் மகாநாடு சென்ற அக்டோபர் மாதம் 30-ந் தேதி சனிக்கிழமை காலை சுமார் 9-30 மணிக்கு ஷே பாங்கு மாடியில் பாங்கியின் அக்கிராசனாதிபதி தோழர் எம். சிக்கய்யா அவர்கள் தலைமையில் கூடிற்று. அநேக மெம்பர்கள் விஜயம் செய்திருந்தார்கள். ஷே கூட்டத்தில் போர்டாரால் தயாரிக்கப்பட்ட 37-38 வருஷத்திய ஆடிட் ரிப்போர்ட்டும் நிர்வாக அறிக்கையும் படித்து ரிக்கார்டு செய்யப்பட்டதுடன் ஷே வருஷத்திய நிகரலாபம் ரூ. 7150ம் பகிர்ந்து கொடுக்கப்பட்டது.

நமது ஜில்லாவிலுள்ள எல்லா ஐக்கிய பாங்குகளைப் போலவே இந்தப் பாங்கியும் மெம்பர்களுக்கு 6% வீதம் டிவிடெண்டு பட்வாடா செய்திருக்கின்றது. இப்பாங்கானது ஆரம்பித்து சுமார் 27 வருடங்கள் ஆகின்றது. ஷே பாங்கியின் வெள்ளி விழாவும் கூடிய சீக்கிரம் நடக்கப்போவதாக அறிகிறோம்.

இந்த பாங்கியின் நிலைமையானது சில வருடங்களுக்கு முன் இருந்ததைவிட தற்போது மிகவும் வளர்ச்சி பெற்றும், மேம்பட்டும் இருக்கிறதென்பதற்கு ஷே பாங்கியின் இவ்வருஷத்திய நிர்வாக அறிக்கையே போதிய சான்றாகும். இன்று இந்த பாங்கானது 1566 மெம்பர்களுடனும் ரூ. 77734 செல்லான பங்குத் தொகையுடனும் ரூ.351691 டிபாசிட்டுத் தொகையுடனும், ரூ.247432 மெம்பர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கடன் தொகையுடனும், ரூ.42936 கேஷம் நிதியுடனும் இருந்து வருகிறதென்பது யாவருமறிந்ததே. ஷே பாங்கியின் நிர்வாகமானது இந்த ஜில்லாவிலுள்ள பாங்கிகளுக்கெல்லாம் முதன்மையாக விளங்குவதுடன் மாகாண பாங்கியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள உயர் ஸ்தானமும் பெற்றிருக்கிறது.

டிபாசிட் தொகைகளுக்கு வட்டி விகிதம் ரூ. 1-முதல் 3-வரை குறைக்கப்பட்டிருந்தும் சுமார் 3½ லக்ஷம் ரூபாய்க்கு மேல் பொது ஜனங்களுடையதும், மெம்பர்களுடையதும் டிபாசிட் தொகை இருந்து வருகிறதென்றால் ஷே பாங்கின்பேரில் பொது ஜனங்களுக்கு எவ்வளவு நம்பிக்கையும், மதிப்பும் இருந்து வருகிறதென்பது, நாம் சொல்லாமலே

விளங்குகின்றது. தவணை தவறிய கடன் தொகையானது சுமார் ரூ.62 ஆயிரத்திலிருந்து தற்போது சுமார் ரூ. 30 ஆயிரத்திற்கு (பாதிக்குமேல்) குறைந்திருப்பதற்கு காரணம் ஷெ பாங்கி நிர்வாகஸ்தர்களின் உழைப்பும் அக்கரையுமேயாகும். தவணை தவறிய கடன்தொகையின் விகிதத்தை கவனித்தால் நிறுவன நின்ற கடன் தொகையில் 100-க்கு 12-விகிதமே (12%) ஆகிறது. இவ்விஷயத்திலும் இந்த பாங்கானது நமது ஜில்லாவிலுள்ள இதர ஐக்கிய பாங்குகளுக்கெல்லாம் முதன்மை பெற்றிருக்கிறதென்றே சொல்லலாம்.

மெம்பர்களுக்கு முன்பு இருந்ததைவிட தற்போது அநேக சவுகரியங்கள் செய்யப்பட்டிருப்பதாகவும் தெரிகிறது. உதாரணமாக மெம்பரல்லாதவர்களும் நகைக்கடன் வங்கும் நோக்கத்துடன் "B" வகுப்பு பங்குதாரர்களென ஒரு வகுப்பு ஏற்படுத்தி அதற்காக (குறைந்த கட்டணமாக) 0-4-0 பங்குத்தொகை செலுத்தியவுடன் கடன் பெறலாம். ஷெ செலுத்திய பங்குத்தொகையும் கடன் தீர்ந்த உடன் வாபீஸ் செய்து விடுகிறார்கள். தங்கத்தைப் பொறுத்த மட்டில் மதிப்பிடப்படும் தொகையில் ரூ. 100-க்கு 60 வரைதான் கடன் கொடுக்கலாமென்றிருந்ததை தற்போதைய நிர்வாகஸ்தர்களின் முயற்சியினால் ரூ.100-க்கு 80 வரை கொடுக்கலாமென்று ஏற்பாடாயிருப்பதானது மெம்பர்களுக்கு மிகுந்த பயனளிக்கக்கூடியதே. நமது ஊரிலுள்ள இதர எந்த பாங்கியிலும் நகைக்கடன் விஷயமாய் இவ்வளவு சவுகரியங்கள் இல்லையென்றே நிச்சயமாய்ச் சொல்லலாம். தவிர மெம்பர்களுக்கு கேஷ் கிரடிட் கணக்கு ஏற்படுத்தி நபர் ஜாமீன் பேரிலோ ஸ்தாவர சொத்து ஆதாரத்தின் பேரிலோ ரூ.500 வரை கடன் கொடுக்கப்பட்டு வந்ததை தற்போது ரூ.1000-ம் ஆக உயர்த்தப்பட்டிருப்பதானது மிகவும் பாராட்டத்தக்க விஷயம். இதனால் அநேக வியாபாரிகளுக்கு அதிக பயனளிக்குமென்பதில் சந்தேகமில்லை. எவ்வகைக் கடனுக்கும் அபராத வட்டி என்பதை அறவே நீக்கப்பட்டிருக்கிறது. அடமானக் கடன்களுக்கு முன்பு இருந்த 5 வருஷக் கெடுவை இப்போது 7 வருஷமாக உயர்த்தப்பட்டிருப்பதானது அடமானத்தின் பேரில் கடன் வாங்குபவர்களுக்கு திருப்பிச்செலுத்தும் சக்தி எவ்வளவு சவுகரியமாயிருக்கிறதென்பது அனுபவத்தில் கண்டவர்களுக்கே தெரியும். முன்பு ரூ.100-க்கு வருஷம் 1-க்கு ரூ 10-15-0 வீதம் வட்டி வாங்கப்பட்டு வந்ததை நிறுத்தி தற்போது அடமானம், டிபாசிட் கடன்களின் பேரில் வட்டி ரூ.100-க்கு வருஷம் 1-க்கு ரூ 7-13-0 (மாதம் 1-க்கு 0-10-5 ஆகவும் ஜாமீன் கடன்களின் பேரில் வட்டி ரூ.100-க்கு வருஷம் 1-க்கு ரூ. 8-12-0 (மாதம் 1-க்கு 100-க்கு 0-11-8) ஆகவும் குறைக்கப் பட்டிருக்கிறதாக தெரிகிறது. வட்டி விகிதம் குறைக்கப்பட்டிருப்பதின் காரணமே முன் வருஷங்களில் கொடுத்து வந்த டிவிடெண்டுகளைக் காட்டிலும், தற்போது சற்று குறைத்துக்கொடுக்க காரணமேற்பட்டிருக்கலாம். ஐக்கியமுறைக் கொள்கைப்படி ஐக்கிய சங்கங்களில் கடன் பெறும் சவுகரியத்திற்காகவே முக்கியமாக மெம்பர்கள் சேர்க்கப்படுகிறார்களாதலால்

மெஜாரிட்டியான கடன் வாங்கும் ஏழை மெம்பர்களிடமிருந்து குறைந்த வட்டி வசூலித்து சற்று குறைந்த டிவிடெண்டு கொடுப்பதானது கடன் பெற்றுள்ள ஒவ்வொரு மெம்பருக்கும் மிகவும் லாபகரமானதே என்பது ஐக்கிய முறை அறிந்த நேயர்களுக்கு நன்றாய்த் தெரியும். டிவிடெண்டு குறைவானது கடன் ஒன்றும் பெறாமல் டிவிடெண்டு தொகையை மட்டும் எதிர்பார்த்து பங்குத் தொகை செலுத்தியிருக்கும் ஒரு சில மெம்பர்களுக்கே சிறிது அதிருப்தியை அளிக்கக்கூடும். ஆனால் அது ஐக்கியக் கொள்கைக்கு முற்றிலும் விரோதமானதே.

நிற்க, மெம்பரல்லாத டிபாசிட்டுதாரர்கள் அவர்கள் செலுத்தியிருக்கும் டிபாசிட்டுத் தொகைகளின் பேரில் கடன் வாங்க முடியாமலிருந்த குறையை நீக்கி தற்போது மெம்பரல்லாத டிபாசிட்டுதாரர்களும் அவர்கள் டிபாசிட்டுகளின் செக்யூரிட்டியின் பேரில் ரூ. 100-க்கு 90 வரை கடன்கள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சரக்குகளின்பேரில் கடன் கொடுக்க வேண்டிய முயற்சிகள் செய்து வருவதாயும் தெரிகிறது.

இந்த பாங்கியில் இவ்வளவு சவுகரியங்கள் இதுவரை ஏற்பட்டதே இல்லையென்பதை ஒருவரும் மறுக்க முடியாது. தற்போதைய நிர்வாகஸ்தர்கள் மெம்பர்களுக்கும் பொது ஜனங்களுக்கும் கூடுமான வரையில் எல்லா விதத்திலும் மிகுந்த சவுகரியங்கள் செய்து வைக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையின் பேரிலேயே உழைத்து வருவதுடன், பொது ஸ்தாபனமாகிய இந்த பாங்கியில் எவ்விதக் கட்சி பேதமோ, சுயநலமோ இன்றி நிர்வாக விஷயத்தில் மிகுந்த கவலையுடன், தொடர்ந்து வேலை செய்து வருகிறார்களென்பது உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போல் விளங்குகிறது?

தோழர் எம். சிக்கய்யா அவர்கள் அக்கிராசனாதிபதியும், தோழர் வி.வி.சி.வி. பெரியசாமி முதலியாரவர்கள் உப அக்கிராசனாதிபதியும், ஒரு பெண் டைரக்டர் உள்பட மற்றும் 9 டைரக்டர்களும் ஷெ பாங்கியின் நிர்வாகஸ்தர்களாவார்கள். இந்த மாகாண கோஆப்பரேடிவ் இலாகாவிற்கே ஈரோடு அர்ப்பன் பாங்கியில்தான் ஒரு பெண் டைரக்டர் முதன் முதலில் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிற தென்பதை மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

குடி அரசு - கட்டுரை - 14.11.1937

ஆபத்து! ஆபத்து!! கல்விக்கு ஆபத்து!!!

காங்கரசின் சுயராஜ்யமென்பதற்கோ பூரண விடுதலை என்பதற்கோ அருத்தம் ராமராஜ்யம் என்றும் சுயராஜ்யம் கிடைத்துவிட்டது என்றால் ராமராஜ்யக் கொள்கைப்படியே ஆட்சி நடைபெறும்படி செய்வதுதான் என்றும் காங்கரசில் நாலணா மெம்பராகக்கூட இல்லாத காங்கரஸ் சர்வாதிகாரியான காந்தியார் முதல் காங்கரசின் பேரால் ஏதேச்சாதிகாரம் செலுத்தும் கனம் சி.ஆர். ஆச்சாரியார் முதலிய சகல பார்ப்பனர்களும் சொல்லி வருவது யாவருமே அறிந்ததாகும். அந்த ராமராஜ்யக் கொள்கையினிடத்தில் மக்களுக்கு மரியாதையும் பெருமையும் ஆசையும் வருவதற்கு ஆக ராமாயணத்தை ஆரிய முறைப்படி படிப்பதற்கு ஆக ஹிந்தியை படிக்கும்படி குழந்தைகளை கட்டாயப்படுத்துவதும் அதை ஆக்ஷேபித்து தமிழ் மக்கள் கிளர்ச்சி செய்து வருவதும் வாசகர்கள் உணர்ந்ததேயாகும்.

பொதுவாக ராமராஜ்யம் என்றால் மனுதர்ம் ஆட்சி என்பதும், மனுதர்ம் ஆட்சி என்பது வருணாச்சிரம ஆட்சி என்பதும், நாம் சொல்லாமலே வாசகர்கள் அறிந்த விஷயமாகும்.

தோழர் காந்தியார் அவர்களும் அநேக தடவைகளில் தான் ஒரு பரிசுத்த வருணாச்சிரமவாதி என்றும் வருணாச்சிரம ஆட்சியை ஏற்படுத்தவே சுயராஜ்யம் கோருகிறேன் என்றும் பல தடவை வடநாட்டுப் பிரசங்கங்களில் வெளிப்படையாகச் சொல்லி வந்திருக்கிறார்.

இந்த நிலையில் காங்கரசானது எப்படியோ சூழ்ச்சிகளும் புரட்டு பித்தலாட்டங்களும் செய்து ஆட்சி நிர்வாகத்தை கைப்பற்றிய உடன் இப்போது மேலே நாம் கூறியது போலவே வர்ணாச்சிரம ஆட்சியை ஏற்படுத்தவும் வர்ணாச்சிரம முறையை நிலைநிறுத்தவும் காந்தியாரும் பார்ப்பனரும் பச்சையாகவே பாடுபட்டுவருகிறார்கள். இக்கொடுமைக்கு தமிழ்நாட்டில் சில பார்ப்பனரல்லாதார் அதிலும் மனு ஆட்சி முறைப்படி எந்தக் கூட்டத்தார் சூத்திரர்கள் என்றும் சண்டாளர்கள் என்றும் வேசி மக்கள், விவசாயி மக்கள் என்றும் இதுவரை அழைக்கப்பட்டு வந்ததோடு இனியும் அழைக்கப்பட ஆளாகப் போகிறார்களோ அந்த மக்களில் சிலரே இப்போது உதவி புரிந்தும் காட்டிக்கொடுத்தும் வயிறு வளர்க்கிறார்கள் - பதவி அடைகிறார்கள் என்பனவற்றை எடுத்துக்காட்டவே இதை எழுதுகிறோம்.

மனு ஆட்சியில் பார்ப்பனரல்லாதார்கள் (“சூத்திரர்கள்”) படிக்கக்கூடாது என்பது முக்கிய தத்துவமாகும். “படித்த சூத்திரனையும் குளித்த சூத்திரனையும் பக்கத்தில் வைத்திருப்பது ஆபத்து” என்பது மனு முதலிய சாஸ்திர வாக்கியம்.

“ “சூத்திர”னிடத்தில் பணம் இருக்க இடம் கொடுத்தால் அது பிராமணனுக்கு ஆபத்து” என்பது மனுதர்ம்.

“ “சூத்திரனுக்கு” கல்வி கற்றுக்கொடுத்த பிராமணன் நரகத்துக்கு போவான் ” என்பதும் மனு வாக்கியம்.

“ “சூத்திரன்” ஆட்சி புரிகின்ற நாட்டில் “பிராமணன்” குடி இருக்கக்கூடாது” என்பதும் சாஸ்திர வாக்கியம்.

எனவே இந்தக் காரணத்தினாலேதான் அந்நிய நாட்டினிடம் “இந்து சாஸ்திரங்களுக்கு விரோதமாய் நடப்பதில்லை - அவற்றில் கை வைப்பதில்லை” என்று வாக்குறுதி பெற்றுக்கொண்டு இந்தியாவுக்கு அடிக்கடி அந்நிய ஆட்சியை பார்ப்பனர்கள் அழைத்து வந்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கும் சரித்திர ஆதாரமும் பிரத்தியக்ஷ நடவடிக்கை அனுபவமும் இருந்து வருகிறது.

இப்போதைய ஆங்கிலேய ஆட்சியானது முஸ்லீம்கள் ஆட்சியைவிட வெகு தூரத்துக்கு வருணாச்சிரமம் கெடும்படி செய்து வந்திருக்கிறது என்பதை யாரும் ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள்.

சண்டாளர்கள் என்னும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களையும் சூத்திரர் வேசி மக்கள் என்னும் பார்ப்பனரல்லாத இந்திய மக்களையும் முஸ்லீம்கள் மதம் மாற்றப்படுவதன் மூலமே மனிதத்தன்மை உண்டாக்கிவந்தார்கள். அதனாலேயே இன்று இந்தியாவில் 8 கோடி மக்கள் சமுதாய சுயமரியாதையுடன் வாழச்செய்ய முடிந்தது.

ஆங்கிலேய ஆட்சியோ மதம் மாறவேண்டிய அவசியமில்லாமலே ஒரு அளவுக்கு சமுதாய சுயமரியாதை உண்டாகும்படி செய்து வந்திருக்கிறது. இதனாலேயே வருணாச்சிரம காந்தியாரும் பார்ப்பனர்களும் பார்ப்பனரல்லாத கூலிகளைக் கொண்டே சிறிது காலமாய் ஆங்கிலேயருக்கு தொல்லை கொடுத்து வந்தார்கள். எப்படியோ இப்போது ஆட்சியில் ஆதிக்கம் செலுத்தத்தக்க யோக்கியதையை இந்த வருணாச்சிரமிகள் அடைந்து பழையபடியே ஆங்கிலேயருக்கு தாசத்துவம் பாடவும் ஆங்கில அதிகாரிகளுக்கும் தலைவர்களுக்கும் அடிபணிந்து புகழ்பாடி அவர்கள் நிலைக்க சிபார்சு பேசவுமான யோக்கியதைக்கு வந்து விட்டார்கள். அரசியலின் பேரால் செய்யப்படும் ஒவ்வொரு காரியத்தையும் ஆங்கில அதிகாரிகளைக் கலந்து ஆங்கில ஆட்சிக்கும் ஆங்கில அதிகாரிகளுக்கும் இதனால் யாதொரு கெடுதியும் குறைவும் இல்லை என்று மெய்ப்பித்துக் காட்டிய பிறகே செய்ய ஆரம்பிக்கிறார்கள். அந்த முறையிலேயே

ஹிந்தியை நம் மக்களுக்குள் புகுத்த வேண்டுமென்று தொல்லை கொடுப்பதுடன் இப்போது பொதுக் கல்வி விஷயத்திலும் பார்ப்பனரல்லாத சமூகத்தாருக்குக் கொடுமை செய்யத் துணிந்துவிட்டார்கள்.

அதாவது இந்தியாவில் பார்ப்பனரல்லாத ஏனைய மக்கள் அறிவுக் கல்வி பெறாமல் இருக்கத்தக்க சூழ்ச்சி இப்போது காந்தியாரால் செய்யப்படுகிறது.

அவை என்னவென்றால்,

1. “பிள்ளைகளுக்கு 7 வயது முதல் 14 வயது வரை இலவச கட்டாயப் படிப்புப் படிப்பிக்க வேண்டும்.
2. இந்த 7 வருஷமும் தாய் பாஷையிலேயே பாடங்கள் கற்பிக்கப்பட வேண்டும்.
3. பாடங்கள் என்பது ஏதேனும் ஒரு கைத்தொழிலை அனுசரித்ததாகவே இருக்கவேண்டும்.
4. அந்தக் கைத்தொழிலைப் பழகுவதன் மூலமே வரும்படி ஏற்படும்படி செய்து அந்த வரும்படியிலேயே பள்ளிக்கூடம் நடைபெற வேண்டும்.
5. இந்த மாதிரி பள்ளிக்கூடம் பூராவும் சர்க்காரே நடத்த வேண்டும்.”

என்று காந்தியார் கல்வித்திட்டம் வகுத்து இருக்கிறார். காந்தியாரின் கல்வித் திட்டம் என்றால் காங்கரஸ் கல்வித் திட்டம் என்று பெயர். காங்கரஸ் கல்வித் திட்டம் என்றால் இந்திய அரசாங்கத்தின் கல்வித் திட்டம் என்று பெயர்.

ஆகவே இனி நமது மக்களின் கல்வித் திட்டம் மேல் குறிப்பிட்டது என்று ஏற்பட்டு விட்டது.

காந்தியார் வாயிலிருந்து வந்து விட்டதால் இனி இதை எந்த காங்கரஸ் வாதியும் குறைகூற மாட்டான். குறைகூறினால் தேசத்துரோகியாகிவிடுவான். அதுமாத்திரமல்லாமல் குறைகூறுபவன் மந்திரியாய் இருந்தால் மாதம் 800 ரூபாய் சம்பள வரும்படிவாயிலும் பிரயாணத்திட்டத்தில் மாதம் 300 ரூபாய்க்கு குறையாத பிரயாண வரும்படி வாயிலும் ஒரு கூடை மண்ணு விழுந்துவிடும். சட்ட சபை காரியதரிசியாய் இருந்து குறைகூறினாலோ கிட்டத்தட்ட இதில் பகுதித்தொகை அளவு கிடைக்கும் வரும்படி வாயிலும் மந்திரிகளுக்கு யாருக்காவது ஏதாவது காரியம் சிபார்சு செய்வதால் கிடைக்கும் வரும்படி வாயிலும் மண்ணு விழுந்துவிடும்.

சட்டசபை மெம்பராக இருந்து குறைகூறி விட்டாலோ அவர்களுக்கும் மாதம் 75 ரூபாய் வரும்படி வாயிலும் மாதம் சுமார் 100 ரூபாய்க்குக் குறையாத பிரயாணப்படி வரும்படி வாயிலும் சிபார்சு செய்வதில் ஏதாவது கிடைக்கக்கூடிய வரும்படி வாயிலும் மண்ணு விழுந்துவிடுவதோடு பலருக்கு

சாப்பாட்டுக்கே ஆபத்து ஆகிவிடும். இவர்கள் சங்கதியே இப்படி இருந்தால் இனி காங்கரஸ் பக்தர்கள், தொண்டர்கள் ஆன பிரசாரர்கள் சங்கதி கேட்க வேண்டுமா, அல்லது நாம்தான் சொல்ல வேண்டுமா என்று கேட்கின்றோம்.

ஆகவே இந்த திட்டத்தை அமலுக்கு கொண்டு வந்துவிடலாம் என்று தான் காந்தியாரும், கனம் ஆச்சாரியார், தோழர் சத்தியமூர்த்தியார் ஆகியவர்கள் கோஷ்டியாரும் உறுதியுடன் இருப்பார்கள். கவர்னர், கவர்னர் ஜனரல் ஆகிய பிரபுக்களும் நாம் எவ்வளவுதான் கூப்பாடு போட்டாலும் 1000 கணக்காய் ஜெயிலுக்குப் போகவும் 100 கணக்காய் கவர்னர்கள் மோட்டார் வண்டிகளின் சக்கரத்தில் சிக்கி உயிர்விடும் படியாகவும் போலீஸ் அடிபடும்படியாகவும் ஏற்பட்டால் ஒழிய அவர்கள் “புதிய அரசியல் திட்டத்தில் இதுவிஷயம் மந்திரிகளைச் சேர்த்து விட்டதாலும் மந்திரிகள் இதனால் கல்வி கெட்டுப் போகாது என்று உறுதி கூறி இருப்பதாலும் இந்த விஷயத்தில் வேறு ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை என்று மேன்மை தங்கிய வைஸ்ராய் பிரபுவும், அதற்கடுத்தாப்போல் மேன்மைதங்கிய கவர்னர் பிரபுவும் அபிப்பிராயப்படுகின்றனர்” என்று பதில் அனுப்பிவிடுவார்கள். இதற்கு மேல் நாம் சீமைக்கு எட்டும்படி கூப்பாடு போட்டாலும் இந்தியா மந்திரி வைஸ்ராய் பிரபுவை டெலிபோனில் கேட்கும்போது வைஸ்ராய் பிரபு “காங்கரஸ்காரரின் இந்தக் கல்வித் திட்டத்தினால் கண்டிப்பாய் நமக்கு ஒன்றும் கெடுதி வராது; அவர்கள் எப்படியோ உதைத்துக் கொள்ளட்டும்; இது சமயம் காங்கரஸ்காரர்கள் நமக்கு நிபந்தனை இல்லாத அடிமைகளாய் இருக்க பிரமாண வாக்கு கொடுத்து விட்டார்கள். ஆதலால் இதைப்பற்றி நாம் கவனிக்கவேண்டியதில்லை” என்று சொல்லிவிடுவார். அதைக்கேட்டுக்கொண்ட பின் “இந்த விஷயத்தில் இந்தியா மந்திரி ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை” என்று சொல்லி விடுவார்.

பிறகு நமக்கு இந்த வருணாச்சிரம கொடுங்கோன்மை ராஜ்ஜிய பாரத்தை ஒழிக்கவும், ஆங்கிலேய ஆட்சி முறையின் பொறுப்பற்ற தன்மையை ஒழிக்கவும் முஸ்லீம்களானால் ஒழிய வேறு வழி இல்லை என்கின்ற நிலைதான் ஏற்படக்கூடும்.

இனி இந்த காங்கரஸ் கல்வி திட்டத்தின் சூழ்ச்சியை சற்று கவனித்து பார்ப்போம்

இந்த கல்வி திட்டத்தைப்பற்றி பொதுவாக அபிப்பிராயம் சொல்ல வேண்டுமானால் இது மக்களை அறிவுக்கல்வி படிக்க வொட்டாமல் செய்து விடும். இதனை மக்களுக்கு கைத்தொழில் சொல்லிக்கொடுக்கும் ஒரு தொழிற்சாலை என்று தான் சொல்லவேண்டும். தொழில் பள்ளிக்கூடம் என்று கூட சொல்ல முடியாது. ஏனெனில் இந்த தொழில் மூலம் (வாத்தியாருக்கு சம்பளம் முதலிய) வரும்படியும் எதிர்பார்ப்பதால் இதை ஒரு அரை குறையான தொழிற்சாலை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

திட்ட ஆராய்ச்சி

பிள்ளைகள் 7 வயது முதல் 14 வரை கட்டாயமாக படிப்பிக்க வேண்டுமென்றால் 7 வயது வரை பையன்களுக்கு வேலை என்ன? பார்ப்பனப் பிள்ளைகள் நாலரை வயது 5 வயதிலேயே பிரைவேட்டாகப்படிக்க வைத்து 7 - வது வயதில் முதல் அல்லது 2-வது பாரத்தில் சேர்க்கப்பட்டு விடுகிறார்கள். அதனாலேயே அவர்கள் 14 அல்லது 15 - வது வயதில் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. அல்லது மெட்ரிக்குலேஷன் படிக்கவோ பாஸ் செய்யவோ முடிகின்றது. நம்முடைய பிள்ளைகளுக்கு 6, 7 - வது வயதில் “எழுத்தாணிப்பால்” கொடுத்து “சரஸ்வதி பூஜை” செய்து “அக்ஷராப்பியாசம்” ஆரம்பித்தால் முதல் பாரத்துக்கு வர 5 வருஷமும் முதல் பாரத்தில் இருந்து மெட்ரிக்குலேஷன் பரீட்சைக்கு போக ஆறு வருஷமும் ஆக 11 வருஷமும் ஆகிறது. பரீட்சைகளில் ஏதாவது ஒன்று இரண்டு வருஷம் தவறிவிட நேர்ந்தால் மெட்ரிக்குலேஷனுக்கு போவதற்குள் கையில் ஒன்று இரண்டு குழந்தைகளோ அல்லது உடம்பில் வியாதி யோ ஏற்பட்டு மைனர் விளையாட்டில் திரும்பி விடுகிறான். ஏற்கனவே நமது பிள்ளைகள் படிப்பு இதனாலேயே கெட்டு மொத்த எண்ணிக்கையில் விகிதாச்சாரம் குறைந்து இருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் இனி “7 முதல் 14 - வயது வரை தொழிலின் மூலம் பள்ளிக்கூட நிர்வாகத்துக்கும், வாத்தியார் சம்பளத்துக்கும் போதிய வரும்படி கிடைக்கும்படியான கல்வி” தாய் பாஷையில் கற்பது என்றால் பையனுக்கு உலகஞானமோ வாழ்க்கை அறிவோ அடைய வேண்டியகாலம் எது? அதற்கு ஏற்ற கல்வி எங்கே? என்று கேட்கிறோம்.

அப்புறம் 1, 2, 3 - வது பாரங்களில் ஹிந்தி கட்டாய பாடமாக்குவது என்பது எந்தப் பிள்ளைகளுக்கு? எந்த வயதில்? என்றும் கேட்கவேண்டியிருக்கிறது. மற்றும் இந்தத்திட்டப்படி 14 வயது ஆனபிறகு அப்புறம் பையனுக்கு வேலை என்ன? என்பது விளங்கவில்லை. இனி இங்கிலீஷ் படிப்பது எப்போது?

பிள்ளைகள் பூராவுக்கும் பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்கும் கைத்தொழில் அவர்களது வாழ்க்கைக்கு பயன்படுமா? இந்தியாவில் இம்மாதிரி கைத்தொழிலுக்கு இனியும் எத்தனை காலத்துக்கு அவசியம் இருந்து வரமுடியும்? இருந்துவர இடம் கொடுப்பது? உலகத்தில் கைநெசவு என்பதுகூட இந்தியாவில் தான் இருக்கிறது. மற்ற நாடுகள் எல்லாம் யந்திரத்தில்தான் துணிகளை நெய்கின்றன.

விவசாயமும் யந்திரத்தால் உழுது யந்திரத்தால் விதைத்து யந்திரத்தால் நீர் பாய்ச்சி யந்திரத்தால் அறுப்பு அறுத்து பண்டமாக்கி யந்திரமூலமே இடையாக்கி யந்திரமூலமே பணம் வருகின்றன. விவசாயமும் நெசவுமே யந்திரத்தின் மூலம் என்று ஆகிவிட்டால் மற்றபடி கையில் செய்யும் கைத்தொழில் என்ன இருக்கிறது? நெல் குத்துவதும்

கருப்பட்டி காய்ச்சுவதும் பால் கறந்து வெண்ணெய் எடுப்பதா? சோப்பு, சீப்பு, கண்ணாடி, வாசனை எண்ணெய் செய்வதா? அல்லது மேஜை நாகாலி, தட்டுமுட்டு சாமான் பாத்திரம் பண்டம் செய்வதா? கட்டை வண்டி, மோட்டார் சைக்கிள், ரயில், ஆகாய விமானம் செய்வதா? அல்லது கல் உடைத்து ரோட்டுப்போடுவதா? பாலம் கட்டுவதா? காடுவெட்டித்திருத்துவதா? வாய்க்கால் வெட்டித் தண்ணீர் விடுவதா? இவை எல்லாமுமே யந்திரங்களினால் செய்யப்படுகின்றன. கக்கூசு எடுக்கும் வேலையும் (Flushout) தானாய் கழுவிக்கொண்டு போகும் முறை வரப்போவதால் ஆளுக்கு வேலையில்லாமல் போகப்போகின்றது. தச்சு வேலை, கொல்லு வேலை, கொல்லத்து வேலை ஆகியவைகளும் பெரிதும் இனி மனிதன் தன் கைப்பட செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லாத முறையில் நடைபெறப் போகின்றன. கொல்லத்துக்காரனுக்கு வேலை இல்லாத மாதிரி கற்கள், பலகைகள், சிமிட் அட்டைகள் யந்திரங்களில் செய்யப்பட்டு ஒரு நாளில் 5 வீடு 10 வீடு கட்டும் படியான வேலைத் திறங்கள் யந்திரங்களில் செய்யப்படுகின்றன.

இந்த நிலையில் இருக்கின்ற உலகத்தில் இன்று காந்தியாரின் கல்வித் திட்டம் என்று சொல்லப்படும் காங்கரஸ் கல்வித்திட்டம் இந்தியாவில் ஏற்படுத்தப்படுமானால் மேலே கூறப்பட்ட யந்திர சம்மந்தமான காரியங்கள் எதுவும் இந்தியாவுக்குள் நடைபெறக்கூடாது என்றும் மீறி நடத்தப்பட்டால் அதை ராஜதுவேஷமாகக் கொள்ளப்படும் என்றும் சட்டம் போட்டு அக்காரியங்கள் தடுக்கப்பட்டுவிட்டால் மாத்திரமேதான் இது பயனுள்ளதாக ஆகலாம். அல்லாதவரை பார்ப்பனர்களே உயர்ந்த ஜாதியாராகவும் அரசியல், மத இயல், பொருளாதார இயல், சமூக இயல் ஆகியவைகளில் ஆதிக்கம் செலுத்தி பாடுபடாமல் வயிறு வளர்க்கவும் மற்ற சமூகம் அவர்களது வைப்பாட்டி பிள்ளைகளாய், அடிமைகளாய் வாழவும் தான் இக்கல்வித்திட்டம் பயன்படும் என்று கண்டிப்பாய்க்கூற வேண்டி இருக்கிறது.

தவிர பிள்ளைகள் கற்றுக்கொள்ளும் முறையில் செய்யப்படும் தொழில்கள் மூலம் ஏற்பட்ட சாமான்களை பொது ஜனங்களும் சர்க்காராரும் வாங்குவதன் மூலம் பள்ளிக்கூட நடப்புக்கு பணம் சம்பாதித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றால் இதன் முடிவும் துணி விஷயத்தில் எப்படி கதர் துணிக்கு ஒன்றுக்கு மூன்றாய் நான்காய் கிரையம் போட்டு ஆபாச வலுவற்ற முரட்டுத் துணியை வாங்கி மக்கள் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டியவர்களானார்களோ அதுபோல் தான் மற்ற சாமான்கள் வகையிலும் ஒன்றுக்கு மூன்றாய் விலை கொடுத்து ஆபாச - பலமற்ற கெட்ட அல்லது முரட்டுக் கதர் சாமான்களை வாங்கி பயன்படுத்தித் தீர வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். ஏனெனில் இந்த மாதிரி குழந்தைகளால் வேலை

பழகுவதற்கென்று செய்யப்படும் சாமான்களின் யோக்கியதை மற்றபடி வேறு எப்படி இருக்க முடியும்? வேண்டுமானால் விவசாயம் பழகுவதில் செய்யும் காரியத்தால் ஒரு சமயம் கத்திரிக்காய் புடலங்காய் நல்லதாக கிடைக்கலாம். அது எவ்வளவு பேருக்கு கிடைக்கும்? அதில் எவ்வளவு வரும்படி வர முடியும். அப்படி இருந்தாலும் அந்த வேலையை 7 முதல் 14 வயது வரை எல்லாப் பிள்ளைகளும் படிப்பது என்று வைத்துவிட்டால் அது அறிவுக்கு பயன்படுமா? மற்ற சமயத்தில் இது படிக்க முடியாதா? ஆகவே காந்தியார் கல்வித்திட்டம் என்பது மனுதர்மத்தில் “சூத்திரனு”க்கு ஏற்பட்ட வேலைத் திட்டத்தை அமலுக்கு கொண்டு வருவதற்கு ஆக செய்யப்படும் சூழ்ச்சியே ஒழிய மற்றபடி அது ஒரு நாளும் யோக்கியமான நாணையமான கல்வித் திட்டமாகாது என்பது நமதபிப்பிராயம். ஆகவே இதை பொதுமக்கள் உணர்ந்து இந்த சூழ்ச்சியில் இருந்து தப்ப முயற்சிக்க வேண்டும்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 21.11.1937

இஸ்லாத்தில் உயர்வு தாழ்வில்லை

வகுப்பு நீதிக்கு வழிகாட்டியவர்கள் முஸ்லீம்களே
முஸ்லீமும் ஜஸ்டிஸ் சு.ம.வும் ஒன்றுபட வேண்டும்
ஹிந்திக்கு என்ன அவசியம்?

அன்புள்ள தோழர்களே! வட ஆற்காடு ஜில்லா 2 வது சுயமரியாதை மகாநாட்டுக்கு வந்த சந்தர்ப்பத்தில் தாங்கள் என்னை அன்புடன் வரவழைத்து தங்கள் லீக்கின் சார்பாக வரவேற்புப் பத்திரமளித்து கவுரவித்ததிற்கு மிகுதியும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

நான் இதுவரை என்னுடைய இந்த 20 வருஷ பொதுவாழ்வில் காங்கரஸ், சுயமரியாதை, பொதுஉடமை, சமதர்மம், ஜஸ்டிஸ், முதலிய இயக்கங்களாலும் மற்றும் பலவித சீர்திருத்த சங்கங்களாலும், முஸ்லீம்கள் சங்கங்களாலும் இந்தியா, கொளும்பு, மலாய், ஐரோப்பா, ரஷ்யா முதலிய தேசங்களிலுள்ள பலவித சங்கங்களாலும் சுமார் ஆயிரக்கணக்கான வரவேற்புப்பத்திரங்கள் பெற்றிருந்தாலும் இந்திய முஸ்லீம் லீக்கில் பெறும் உபசாரப்பத்திர மென்பதில் இதுவே முதலாவதாகும்.

உண்மையிலேயே இவ்வரவேற்புப் பத்திரத்தினால் நான் மிகுதியும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

ஆனாலும் இவ்வரவேற்புப் பத்திரத்தில் என்னைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கும் புகழ்ச்சிகள் முழுவதையும் நான் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். என்றாலும் இதிலிருந்து நான் முஸ்லீம் சமூக நம்பிக்கைக்கு பாத்திரமாயிருக்கிறேன் என்பதை உணர்ந்து பெருமை கொள்ளுகிறேன்.

முஸ்லீம்களுக்கு ஆக என்று தாங்கள் புகழ்ந்திருக்கிற அளவுக்கு நான் அவ்வளவு காரியம் செய்து விடவில்லை.

இஸ்லாத்தில் பிறவி உயர்வு தாழ்வில்லை

சமூக சம்மந்தமாக முஸ்லீம்கள் அனுசரித்து வரும் சில கொள்கைகளை நான் ஆதரிக்கிறேன். முக்கியமாக உங்கள் மார்க்கத்தில் மனிதன் பிறவியில் உயர்வு தாழ்வு இல்லை என்பதும் மக்களுக்குள் ஜாதிபேதப் பிரிவு இல்லை என்பதும் சமூக காரியங்களில் உள்ள ஒற்றுமையும் மனிதாபிமானமுள்ள எந்த மனிதனும் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டிய விஷயமாகும்.

இந்து மதத்தின் யோக்கியதையும் கிறிஸ்து மதத்தின் யோக்கியதையும் முறையே ஆதாரத்திலும் அனுபவத்திலும் அப்படி இல்லை. இதை நான் அடிக்கடி மக்களுக்கு எடுத்துக்காட்டி வந்திருக்கிறேன். மற்ற மதக்காரர்கள் இதற்காக பொறாமையும் கோபமும் அடைகிறார்களே தவிர தங்களைத் திருத்திக் கொள்ள யாரும் எந்த மாந்தரும் முன் வருவதில்லை.

தவிர அரசியல் விஷயத்திலும் நான் பெரிதும் முஸ்லிம்களுடைய ஆதரவை எதிர்பார்த்தவனாய் இருக்கிறேன்.

ஏனெனில் கல்வியிலும் சமூகத்துறையிலும் பொருளாதாரத்திலும் அரசியலிலும் பிற்படுத்தப்பட்டு தாழ்த்தப்பட்டு கிடந்த மக்கள் முன்னேற்றமடைய முயற்சிக்க வழி காட்டியவர்கள் முதல் முதல் முஸ்லீம் களையாகும். எனது தோழர் கலிபுல்லா சாயபு அவர்கள் சுயமரியாதை இயக்கத்துக்கு 1500 வருஷத்துக்கு முன்பே வழிகாட்டியது இஸ்லாம் மார்க்கமே என்றார். ஆனால் நான் ஜஸ்டிஸ் இயக்கத்துக்கு கூட 35 வருஷத்துக்கு முன்னமேயே வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவத்துக்கு வழிகாட்டியவர்கள் முஸ்லீம்களையாகும் அதாவது முஸ்லீம்களையாகும் என்று சொல்லுவேன்.

முஸ்லீமும் ஜஸ்டிஸ், சு.ம.வும் ஒன்றுபடவேண்டும்

ஏனெனில் முஸ்லீம்கள் தான் முதன் முதல் காங்கிரஸின் சூழ்ச்சியை உணர்ந்து பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்புகள் முற்போக்கடைய வகுப்பு நீதி, வகுப்பு உரிமை, வகுப்பு பிரதிநிதித்துவம் வழங்க வேண்டுமென்று வாதாடி 1910லேயே தனித்தொகுதி மூலம் உரிமைபெற்று 1916-ல் காங்கிரசையும் ஒப்புக்கொள்ளும்படி செய்தவர்கள் ஆவார்கள். ஆதலால் இன்று வகுப்பு நீதியையும் வகுப்புரிமையையும் மக்களுக்கு முதல் முதல் இவ்வளவு ஞாபகப்படுத்திக் கொடுத்தவர்களே முஸ்லீம்கள் என்கிறேன். அந்த ஒரு காரணத்தாலேயே ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்காரரும் சுயமரியாதைக்காரரும் முஸ்லீம்களை ஆதரித்தும் அண்டியும் நின்று கொண்டாற்ற வேண்டுமென்று மக்களுக்கு போதித்துவருகிறேன்.

சில தேசியப் புலிகள் என்னும் காங்கரஸ் “வீரர்கள்” நான் இம்மாதிரி பேசுவதுபற்றி மனதில் சங்கடப்படலாம். என்னையும் கேவலமாக எண்ணலாம். நான் இதை கொஞ்சமும் லக்ஷியம் செய்வதில்லை. மேலும் அதை ஒரு கவுரவமாகவே மதிக்கிறேன். ஆனால் பார்ப்பனர்கள் வால்பிடித்துக்கொண்டு பார்ப்பனர்களைப் புகழ்ந்துகொண்டு பார்ப்பனருக்கு இடம் கொடுத்து தமது சமூகத்தைக் காட்டிக்கொடுத்து வயிறு வளர்க்கும் ஈனர்களைக் கண்டுதான் நான் வெட்கமடைகிறேன்.

நமக்கும் பார்ப்பனர்களுக்கும் என்ன சம்மந்தம்? பிச்சைக்கு வந்தவன் பெண்டுக்கு மாப்பிள்ளையானான் என்பதுபோல எந்த நாட்டிலிருந்தோ

இந்த நாட்டுக்கு பிழைக்க வந்தவன் மத ஆதிக்கம், ஜாதி மேன்மை, பொருளாதார ஆதிக்கம் “மோகஷ” ஆதிக்கம், அரசியல் ஆதிக்கம் ஆகியவைகளை பெற்றுக்கொண்டு தங்களை கடவுள்கள் என்றும் நம்மை அவர்களது அடிமைகள் வைப்பாட்டி மக்கள் என்றும் ஆதாரப்பூர்வமாய் சொல்லி அனுபவப்பூர்வமாய் அடக்கி ஆண்டு வருபவனை மானமில்லாமல் சாமி என்று கும்பிட்டுக்கொண்டு அவர்கள் கால் அலம்பிய தண்ணீரை மோகஷசாதனம் என்று குடித்துக்கொண்டு அதைவிட நம்மை சகோதரர்களாய் தங்களுக்கு சமமான மனிதர்களாய் கருதும் முஸ்லீம்களிடம் சமத்துவமாய் அளவளாவுவதில் இருக்கும் குற்றம் என்ன என்று அவர்களை கேட்கிறேன்.

பழைய நிலையை நினைத்து பாருங்கள்

இந்த நாட்டிலுள்ள முஸ்லீம்கள் 100க்கு 95 பேர்கள் நமது ரத்த கலப்பு உள்ளவர்களேயாவார்கள். எப்படி எனில் ஆரியக் கொடுமைக்கு முன் அவர்களும் நாமும் இந்நாட்டு பழங்குடி மக்களையாவோம். ஆரியக் கொடுமை தாங்கமாட்டாமல் அவர்களது சுயமரியாதையைக் காப்பாற்றி கொள்ள இஸ்லாமானவர்கள் அநேகர் உண்டு. ஆனால் ஆரியர்கள் அப்படி இல்லை. நம்மையும் இழிஜாதியாக்கிவிட்டு நமது பெண்களையும் பெண்டாள வேத சாஸ்திரங்களை எழுதிவைத்துக் கொண்டவர்கள். மலையாளத்தைப்பார்த்து அதிலிருந்து ஜஸ்டிஸ் சுயமரியாதை இயக்கங்களுக்கு முன்பு தமிழர்கள் நிலை எப்படி இருந்திருக்கும் என்று நினைத்து அதிலிருந்தும் உணர்ந்து பாருங்கள். 50, 60 வயது வந்த தமிழர்களை கேட்டுப் பாருங்கள்.

ஆகவே ஒரு உண்மைத் தமிழ் மகன் பார்ப்பான் பின் திரிவதைவிட ஒரு முஸ்லீம் பின் திரிபவன் எவ்வளவோ பெரிய சுயமரியாதைக்காரன்தான் என்பது எனது அபிப்பிராயம். இதை ஏன் சொல்லுகிறேனென்றால் எனக்கு பலபேர் மொட்டைக் கடிதங்கள் எழுதுகிறார்கள். வெளிப்படையாக குறை கூறுகிறார்கள். அதற்காகவே இதை சொல்லுகிறேன்.

இன்று பார்ப்பனரல்லாத மக்கள் பார்ப்பன சூழ்ச்சியில் இருந்தும் பார்ப்பன ஆதிக்கத்திலிருந்தும் விடுபட வேண்டுமானால் அதிலும் இன்று பார்ப்பன சரணாகதி மந்திரிகளின் கொடுங்கோன்மை ஆட்சி முறையிலிருந்தும் அவர்களது ஒற்றரான காந்தியாரின் விஷமத்தனமான கெடுதிகளிலிருந்தும் தப்பவேண்டுமானால் நமக்குக் கண்டிப்பாக முஸ்லீம்களின் உதவி தேவை இருக்கிறது. முஸ்லீம்களும் இன்று நம் நிலையில் தான் இருந்து கொண்டு பல சங்கடங்களை அனுபவித்துக்கொண்டு நம் ஒத்துழைப்பை நாடுகிறார்கள். பார்ப்பன மந்திரி ஆட்சியானது முஸ்லீம் சமூகத்துக்கும் நம் சமூகத்துக்கும் சேர்ந்தேதான் ஒரே குழி வெட்டுகிறது.

ஹிந்திக்கு என்ன அவசியம்

அப்படிக்கில்லாமலா 100க்கு 92 பேர்கள் அவரவர்கள் தாய் பாஷையைக்கூட எழுதப்படிக்கத் தெரியாமலும் கையொப்பமிடவும், கணக்குப் போடவும் தெரியாமலும் இருக்கும்போது ஆயிரத்து ஐநூறு மைலுக்கு அப்பால் இருக்கிற ஹிந்தி பாஷையை அதுவும் கட்டாயப் பாடமாக அதுவும் நம் மக்களை குழந்தைப்பருவத்தில் இருந்தே படித்தாக வேண்டும் என்றும் அது படித்தால்தான் மேல் வகுப்புக்கு அனுப்ப முடியும், உத்தியோகம் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்ல தைரியமும் துணிவும் ஏற்பட்டிருக்க முடியுமா?

ஒரு ஆரியப் பார்ப்பனர் தமிழ் மக்களை வந்து நீ ஹிந்தி படிக்கிறாயா இல்லையா? கட்டாயம் படித்துதான் ஆகவேண்டும் என்று ஆக்கினை இடுவது என்றால் அவர் தமிழர்களுக்கும் முஸ்லீம்களுக்கும் மானமும் வீரமும் கடுகளவாவது இருக்கக் கூடும் என்று கருதி இருப்பாரானால் அப்படி ஆக்கினை அவர் வாயிலிருந்து புறப்பட்டிருக்குமா என்று கேட்கின்றேன்.

தமிழனுக்கு என்ன மீதி இருக்கிறது?

தமிழன் அறிவு மதத்தால் சுரண்டப்பட்டு விட்டது. தமிழனின் செல்வம் மோகூத்தின் பேராலும், பாவமன்னிப்பின் பேராலும், புண்ணியத்தின் பேராலும் சுரண்டப்பட்டு விட்டது. இவற்றை சமாளித்து கொஞ்சம் நஞ்சம் பணமும் புத்தியும் உள்ள தமிழ் மக்கள் பார்ப்பனக் கோர்ட்டாலும் பார்ப்பன உத்தியோகத்தாலும் பார்ப்பன வக்கீலாலும் பார்ப்பன புரோகித்தாலும் வேறு பல இழிவான காரியங்களாலும் சுரண்டப்பட்டாய்விட்டது.

இனி தமிழனுக்கு என்ன மீதி இருக்கிறது என்று கேட்கின்றேன். ஜஸ்டிஸ்காரர்களும் சுயமரியாதைக்காரர்களும் எவ்வளவோ பாடுபட்டு பார்ப்பனியத்தை அடக்கினார்கள். இப்போது குலத்தை கெடுக்கும் கோடாலிக் காம்புகள்போல் மானமற்ற சுரணையற்ற வாழ்க்கைக்கு வேறு வகையற்ற சில தமிழர்களும் பேராசை பிடித்த சமூகத் துரோகிகளும் பார்ப்பனர்களுக்கு அடிமையாகி அனுமாராகி தங்கள் சமூகத்தைக் காட்டிக்கொடுத்து பார்ப்பன ஆதிக்கம் மறுபடியும் துளிரும்படி செய்து வருகிறார்கள். வெட்கம்! வெட்கம்! என்றுதான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது.

ஒரு பெரிய ஆச்சரியம்

மொத்தத்தில் நம் மக்கள் 100க்கு 95 தற்குறி எனலாம். இப்படிப்பட்ட பாமரக்கூட்டம் 100க்கு 100 படித்த மக்களால் ஏமாற்றப்படாமலோ, அடிமை கொள்ளப்படாமலோ இருப்பது எப்படி சாத்தியமாகும்? ஆகவே சில தமிழர் பார்ப்பனர்களுக்கு அடிமையாகி சமூகத்தைக் காட்டிக் கொடுத்து

வாழும் ஆச்சரியத்தை விட, பல தமிழ் மக்கள் எப்படி இன்னமும் பார்ப்பனர்களுக்கு அடிமையாகாமல் எதிர்த்து நிற்கிறார் என்பதே இப்போதைய ஒரு பெரும் ஆச்சரியமாகும்.

முஸ்லிம்கள் நிலைமையும் நம் நிலையைப் போன்றதே. ஆனதினால்தான் இப்போது முஸ்லீமானவர்களுக்கும் தமிழாதிகளுக்கும் ஒரு இயற்கை உறவு ஏற்படுகிறது.

இன்று பார்ப்பனர் ஆதிக்கத்துக்கு எமனாய் இருப்பது தென்னாட்டில் சுயமரியாதை இயக்கமும் வடநாட்டில் முஸ்லிம் லீக்குமே ஆகும். இந்த இரண்டையும் எப்படியாவது ஒழித்துவிட வேண்டுமென்பது பார்ப்பனர் விரதமெடுத்துக் கொண்டிருக்கும் காரியமாகும். “ஜின்னாவுக்கு தாடி இல்லாததினால் அவர் முஸ்லிம் அல்ல” என்று ஒரு முஸ்லீமை விட்டே சொல்லச் சொல்லுகிறார்கள். அது போலவே கடவுள்கள் புரட்டையும் கோவில் குளங்களின் பேரால் நடக்கும் கொள்ளையையும் எடுத்துச் சொல்லுவதால் நான் நாஸ்திகன் என்றும் தமிழன் அல்ல என்றும் சில அன்னக்காவடிகளை விட்டு சொல்லும்படி செய்துவருகிறார்கள். இவற்றைக்கண்டு அறிவுள்ள மனிதன் எவனும் மலைத்துவிட மாட்டான். ஆனாலும் முஸ்லீம்களில்கூட சிலர் சுயமரியாதை இயக்கம் நாஸ்திக இயக்கம் என்று புலப்படுவதாக தெரிகிறது. அப்படிப்பட்டவர்களில் பலர் தங்களுக்கு ஒன்றும் பயமில்லாவிட்டாலும் மற்றவர்கள் தங்களை ஏதாவது சொல்லிவிடுவார்களோ என்று பயந்து பந்தோபஸ்துக்கு ஆக இந்த அணையைக் கட்டிக் கொள்கிறார்கள் என்றே நினைக்கிறேன். சுயமரியாதை இயக்கத்தை ஆதரிக்கவோ தழுவவோ வரும் முஸ்லீம்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் இயக்கத்தின் பேரால் நான் ஒன்று சொல்லுகிறேன். அதாவது, சுயமரியாதை இயக்கத்துக்கு என்று வகுத்திருக்கும் கொள்கைகளில் நாஸ்திகம் ஒரு கொள்கை யாகவோ நிபந்தனையாகவோ குறிப்பிட்டிருக்கவில்லை என்பதேயாகும்.

சுயமரியாதைக் கொள்கைகள்

சுயமரியாதை இயக்கத்தில் சகல மதக்காரருக்கும் சகல அபிப்பிராயக் காரருக்கும் இடமுண்டு. அதன் கொள்கை இவ்வளவுதான் “மனித சமூகத்தில் உள்ள குருட்டுப் பழக்க வழக்கங்களையும் மூடநம்பிக்கைகளையும், விளக்க மறியாச் சடங்குகளையும், அவற்றிற்காகச் செய்யப்படும் செலவுகளையும் ஒழித்தல்.

ஜாதி, மதம், வகுப்பு ஆகியவைகளின் பேரால் ஏற்பட்டுள்ள பேதங்களையும் சமூகத்துறையிலும் பொருளாதாரத் துறையிலும் இருந்துவரும் உயர்வு தாழ்வுகளையும் அகற்றி மக்கள் யாவரும் ஒரே சமூகமாகவும் சகோதரத்துவமாகவும் சமமாகவும் வாழும்படி செய்தல்.

பகுத்தறிவுக்கும் சுயமரியாதைக்கும் கட்டுப்பட்டு நடக்கும்படி மக்களுக்கு சுயமரியாதை உணர்ச்சியை உண்டாக்குதல்” (என்று

சுயமரியாதை இயக்க அங்கத்தினர் சேர்க்கும் ரசீதின் பின்புறமுள்ளதை படித்துக்காட்டப்பட்டது) இதை நடத்திவைக்க வேண்டிய காரியத்துக்கும் ஆஸ்திக நாஸ்திகத்துக்கும் என்ன சம்பந்தமிருக்கிறது? ஆஸ்திக நாஸ்திகம் அவரவருடைய அபிப்பிராயமும் ஆராய்ச்சித் திறமுமாகும். இன்று முஸ்லீமும் தமிழனும் ஒத்துழைத்து சாதிக்க வேண்டிய காரியத்துக்கும் ஆஸ்திக நாஸ்திக பிரச்சினைக்கும் எவ்வித சம்பந்தமும் தொடர்பும் இல்லை என்பதே எனது அபிப்பிராயம். ஆதலால் இந்த நெருக்கடியான சமயத்தில் நம் இரு சமூகமும் தோளோடு தோள்புனைந்து வேலை செய்ய வேண்டும். தோழர் கலிபுல்லா சாயபு அவர்கள் வெகு நாளாகவே சுயமரியாதை இயக்கத்துக்கு ஆதரவு அளித்து வந்திருக்கிறார். அவர் இந்த மகாநாட்டுக்கு தலைமை வகிக்க ஒப்புக்கொண்டதானது இயக்கத்துக்கே ஒரு பெரிய ஆஸ்தி சேகரித்தது போல் ஆகும். அவர் சு.ம. இயக்கத்தைப் பற்றி பேசிய பல புகழ் வார்த்தைகளுக்கும் மற்றும் முஸ்லீம் தோழர்கள் புகழ்ந்து கூறியதற்கும் இயக்க சார்பாக நான் நன்றியறிதலை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

குறிப்பு: 28.11.1937 இல் ஆம்பூர் அகில இந்திய முஸ்லீம்கள் கிளையின் சார்பில் அளிக்கப்பட்ட வரவேற்புப் பத்திரத்திரத்திற்கு பதில் அளித்து பேசியது.

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 05.12.1937

காங்கரஸின் நாசகாலம்

கொஞ்ச நேரத்தில் சாகப்போகும் காயலா பிரயாணிக்கு ஒருவித ஜன்னிவந்தால் 10 பேர்பிடித்து அமுக்கினாலும் திமிறிக்கொண்டு கை, கால்களை உதறும்படியான பலம் ஏற்படுவதை நாம் பிரத்தியக்ஷத்தில் காணுகிறோம். அந்தப் பலம் என்பது வியாதியின் கூறும் சாவுகுறியுமே ஆகுமே அல்லாமல் அப்பலத்தினால் அப்பிணியாளிக்கு உயிர் வாழ சவுகரியமோ வேறு யாதொரு காரியமும் செய்ய சாத்தியமோ ஏற்பட்டு விடாது என்பதும் நாமெல்லோரும் அறிந்ததேயாகும்.

அது போலவே காங்கரசுக்கு இன்று சாவுக்குறி ஜன்னி ஏற்பட்டு விட்டது. அந்த ஜன்னிக்கு யாருடைய பேச்சும் அபிப்பிராயமும் மறுப்பும் சிறிதும் லக்ஷியம் இல்லாமல் இருக்கிறது இயற்கைதானே. அதற்குக் காரணம் அது பார்ப்பன ஆதிக்கத்தில் பட்டுவிட்டதாலும் பார்ப்பனரல்லாதார்களில் நிபந்தனை அற்ற அடிமைகளாகப் பார்த்து தனக்கு சகாவாக தெரிந்தெடுத்துக் கொண்டதாலும் இப்பொழுது சாகிறவனுக்கு சமுத்திரம் முழங்கால் ஆழம் என்பது போல் காணப்படுகிறது. தமிழ் மக்கள் இதற்காக பயந்துவிட வேண்டிய அவசியமில்லை. வெகு சீக்கிரத்தில் பார்ப்பன ஆதிக்கமும் காங்கரசும் மணல் வீடு சரிவதுபோல் சரிந்து தரை மட்டமாகி விடப்போகிறது என்பதில் யாரும் சந்தேகப்பட வேண்டியதில்லை. உதாரணமாக காங்கரஸ் ஹிந்தி வாரம் கொண்டாடிய கொண்டாட்டக் கூட்டங்களே அதற்குத் தகுந்த ருஜுவாகும்.

ஹிந்தி வாரம் கொண்டாடப்பட்ட கூட்டங்கள் 100-க்கு 90-க்கு மேற்பட்ட கூட்டங்களில் காங்கரஸ்காரர்களுக்குள்ளாகவே கலவரங்கள் நடந்திருப்பதோடு பல கூட்டங்கள் ஹிந்தி எதிர்ப்புக் கூட்டங்களாக மாறிவிட்டதும் ஹிந்தியை மறுத்து தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டிருப்பதும் போதுமான ருஜுவாகும்.

இவைகள் போதாது என்று யாராவது கருதுவார்களானால் பிரதம மந்திரி முதல் 10 மந்திரிகளும், அவர்களது 10 காரியதரிசிகளும் செல்லுமிடங்களில் பஹிஷ்கரிக்கப்படும் யோக்கியதைகளும் அவர்கள் பொதுமக்கள் கேட்கும் கேள்விகளுக்கு பதில் சொல்ல முடியாமல் திண்டாடி தெருவில் நின்று பின்புறம் ஓட்டம் பிடிக்கும் தன்மைகளும் நடுநிலைமையில் இருந்து ஊன்றிப்பார்த்தால் நன்றாய் விளங்கும்.

ஆனால் பொதுப் பத்திரிகைகள் என்று சொல்லிக்கொள்ளும் பார்ப்பன பத்திரிகைகளும் அவர்களது கால்களை நக்கிப் பிழைக்கும் “குலாம்” பத்திரிகைகளும் உண்மையை சரியாக எழுதுவதில்லை என்பதோடு அப்பத்திரிகைகள் பலவற்றிற்கும் பார்ப்பனர்களே நிருபர்களாய் இருப்பதால் விஷயங்களை திரித்தும் பொய் விஷயங்களை கற்பனை செய்தும் உண்மைகளை வேண்டுமென்றே மறைத்தும் சேதிகள் வெளியாக்கப்படுவதால் பொது ஜனங்கள் உண்மையை அறிய சற்று காலதாமத மேற்பட்டு விடுகிறது.

உதாரணமாக 2 வாரங்களுக்கு முன் ஆம்பூருக்கு ஒரு மந்திரியார் சென்றிருந்த காலத்தில் மந்திரியை வரவேற்க 50 பேர்கள் வந்திருக்கிறார்கள் என்றால் 5000 பேர்கள் மந்திரியை பகிஷ்கரிப்பதாகக் கூறிக்கொண்டு கறுப்புக் கொடியுடன் வந்து எதிரில் நின்று தங்கள் மறுப்பை காட்டி இருக்கிறார். இவ்வைபவத்தை ஜில்லா கலெக்டர் அவர்களும் நேரில் இருந்து பார்த்து சர்க்காருக்கும் கவர்னர் பிரபுவுக்கும் தெரிவித்தும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு பத்திரிகையாவது இதை வெளிப்படுத்தவே இல்லை.

அதற்கு அடுத்த வாரம் அதே ஆம்பூருக்கு சுயமரியாதை மகாநாட்டின் பேரால் சென்ற “காங்கரஸ் எதிர்ப்பாளர்களுக்கு” 2-மைல் ஊர்வலமும் 5000க்கணக்கான மக்களின் வரவேற்பும் பூமாலையும் ஜே கோஷமும் ஆரவாரமும், மந்திரி சபை ஒழிய, பார்ப்பன சூழ்ச்சி ஒழிய முதலிய சப்தங்கள் வானத்தை இடிக்கவுமான காரியங்களும் நடந்ததை பொதுப் பத்திரிகைகள் என்பவைகள் அடியோடு மறைத்து இருக்கின்றன. இவை பூனை கண்ணை மூக்கொண்டு பால் குடிப்பது போன்ற முட்டாள்தனமான காரியம் என்றுதான் சொல்லப்படுமே தவிர மற்றபடி நடந்த காரியம் உலகம் அறியாமல் போகவோ அதனால் ஏற்படும் பயனை மறைத்து விடவோ ஒருவராலும் முடியப்போவதில்லை. ஆனால் மெயில் பத்திரிகையில் மாத்திரம் (பார்ப்பன சூழ்ச்சியுடன் செய்திகளை வெளியிடப்பட்டிருந்தாலும்) 2 நாள் மகாநாட்டு நிகழ்ச்சிகள் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

ஆகவே பார்ப்பன பத்திரிகைகள் செய்திகளை மறைத்து விடுவதாலேயே காங்கரஸ் நிலைமையையும் பார்ப்பன ஆதிக்க கொடுமைகளையும் மக்கள் அறியாமல் செய்து விடலாம் என்று கருதுவது முட்டாள்தனம் என்பதற்கு ஆக இதை எடுத்துக்காட்டுகிறோம்.

மற்றும் ஆம்பூர் சுயமரியாதை மகாநாட்டில் முஸ்லீம்களுடைய ஒத்துழைப்பு மிகவும் பாராட்டக்கூடிய அளவில் இருந்திருக்கிறது.

மாஜி மந்திரி கான்பகதூர் கலிபுல்லா சாயபு எம்.ஏ., பி.எல்., எம்.எல்.ஏ. அவர்கள் மகாநாட்டுக்கு தலைமை வகித்து ஆற்றிய சொற்பொழிவில் முஸ்லீம்கள் சு.ம. இயக்கத்தில் சேர்ந்து தொண்டாற்ற வேண்டிய அவசியத்தை தெள்ளத் தெளிய குறிப்பிட்டிருப்பதோடு

முஸ்லீம்களுக்கு இந்த காங்கரஸ் சிறப்பாக இந்த மந்திரிசபையும் மிகமிக ஆபத்தானது என்பதையும் முடிவுரையில் எடுத்துக்காட்டி இருப்பது குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

ஆம்பூர் மகாநாட்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானங்களில் மிகவும் முக்கியமானவை 3 ஆகும். அவை ஹிந்தி மறுப்பு தீர்மானமும் காந்தி கல்வித்திட்ட மறுப்பு தீர்மானமும் வந்தேமாதரப் பாட்டு மறுப்பு தீர்மானமுமாகும். இம்மூன்றிலுமே காங்கரஸ் கண்டிப்பாய் தோல்வி அடையப்போவது நிச்சயம் என்பது நமதபிப்பிராயம். இம்மூன்று முயற்சிகளுமே காங்கரஸையும் நாசமாக்கப் போகிறது என்பதும் நமது உறுதி.

காங்கரஸ்காரர்களும் பார்ப்பன மந்திரிகளும் தமிழர்களை நாசமாக்கவும் முஸ்லிம்களை ஒழித்துவிடவும் வருணாச்சிரம ஆட்சியை புனருத்தாரணம் செய்யவும் இந்த சூழ்ச்சியும் நாசகரமுமான திட்டங்களை கொண்டு வந்திருக்கலாம் என்றாலும் இம்மூன்று தீர்மானங்களும் அவர்களுக்கே கொள்ளிக்கட்டையை எடுத்து தலையை சொரிந்து கொள்வது போன்ற கேடான காரியம் என்பதை மாத்திரம் மறுமுறையும் எச்சரிக்கையோடு வலியுறுத்தி வைக்கிறோம்.

பார்ப்பன சூழ்ச்சி இதுவரை ஒன்றுகூட தவறாமல் வெற்றியடைந்து வந்திருக்கிறதென்றும் எதிர்த்தவர்கள் ஒன்றில் கூட வெற்றிபெறவில்லை என்றும் சில பார்ப்பனரும் அவர்களது கூலிகளும் “ஆனந்த விகடன்” போன்ற பத்திரிகைகளும் கூவித் திரிகிறதை நாம் அறிவோம். ஆனாலும் பார்ப்பன சூழ்ச்சிகள் இதுவரை ஒன்று கூட வெற்றியடையவில்லை என்பதை ஆதாரங்களோடு மெய்ப்பிக்க நம்மால் முடியும்.

உதாரணமாக பார்ப்பன சூழ்ச்சிகளையும் கொடுமைகளையும் வெட்டவெளிக்காய் வெளிப்படுத்தி அறிவுரைக் கொத்து என்னும் புத்தகத்தை பள்ளிப்பாடத்தில் இருந்து எடுத்துவிட பார்ப்பனர்களும் அவர்களது பத்திரிகைகளும் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சி கொஞ்சநஞ்சமல்ல. அது அவ்வளவும் கடைசியில் ஒரு சிறிதும் பயன்படாமல் செய்யப்பட்டு விட்டது.

மற்றும் தமிழ் பாஷையின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தவும் தமிழ் பாட புத்தகம் முதல் தமிழ் கலைகள் வரை எல்லாவற்றையும் தங்கள் வசப்படுத்திக் கொள்ளவும் செய்யப்பட்ட மாபெரும் சூழ்ச்சியாகிய தமிழ் அன்பர்கள் மகாநாடு என்னும் ஒரு பார்ப்பன அன்பர் - ஆரிய அன்பர் - பார்ப்பன அடிமைகளால் கூட்டப்பட்ட ஒரு மகாநாடு, அதற்கு பார்ப்பன அடிமை மந்திரி ஆதரவும், பார்ப்பன அடிமை ராஜா சர். உதவியும், பார்ப்பன தலைவர் மகாகனம் அனுசரணையும் மற்றும் சர்க்கார் தலைவர்கள் கவர்னர்கள் முதல் ஆசிரவாதமும் இருந்தும் அந்த சூழ்ச்சியானது கர்ப்பத்திலேயே செத்து சத்திர சிகிச்சை (ஆப்ரேஷன்) செய்து வெளியாக்கப்பட வேண்டியிருந்ததும் யார்தான் அறியாதார்?

மற்றும் சமீப காலம் வரை காங்கரஸ் பார்ப்பனர்கள் கனம் ஆச்சாரியார் முதல் தோழர் சத்தியமூர்த்தியார் வரையில் “ஐஸ்டிஸ் கட்சியை வெட்டி 5000 கஜ ஆழத்தில் புதைத்தாய் விட்டது” என்று கூறி பொய் மகிழ்ச்சி காட்டி மக்களை ஏமாற்றி வந்தாலும் King is dead God save the King என்பது போல அதாவது ராஜா செத்துப் போனார் கடவுள் ராஜாவைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற வாசகம் போல் ஐஸ்டிஸ் கட்சி புதைக்கப்பட்டு விட்டது ஐஸ்டிஸ் கட்சியின் தொல்லை நம்மால் பொறுக்க முடியவில்லை என்று ஆச்சாரியாரும், மூர்த்தியாரும், மற்ற பார்ப்பன கூலிகளும், அவர்களது பத்திரிகைகளும் ஒலமிட்டு ஒப்பாரி அளந்து அழுவதைப் பார்க்கின்ற ஒவ்வொருவருமே ஐஸ்டிஸ் கட்சி செத்துவிட்டதா என்பதை உணரலாம்.

ஒரு கவனிக்கத்தக்க சமாச்சாரம் என்னவெனில் தோழர் சத்திய மூர்த்தியும் கனம் ஆச்சாரியாரும் பொப்பிலி அரசரையோ, சர் உஸ்மானையோ, குமார ராஜா முத்தய்ய செட்டியாரையோ மற்றும் இவர்கள் போன்றவர்களுையோ தங்களது ஆரிய புராண சூழ்ச்சி முறையை கையாடிக் கொண்டு 5000 கஜ ஆழத்தில் புதைத்து இருக்கலாம் அல்லது அவர்களை வேறு வகையில் வசப்படுத்தி செத்துப் போனவர்கள் போல் வேஷம் போட்டு மற்றவர்களை ஏய்ப்பதற்கு ஆக பிணம் மாதிரி பேச்சு மூச்சில்லாமல் படுகிடையாய் படுத்திருக்கும்படியான சூழ்ச்சி செய்திருக்கலாம். ஆனால் இதனால் எல்லாம் ஐஸ்டிஸ் கட்சி புதைக்கப்பட்டதாக ஆகிவிடுமா? மற்றும் தோழர் ராமனாதன் போன்றவர்களுக்கு மந்திரி உத்தியோகம் முதலானவைகள் கொடுத்து வசப்படுத்தி தங்கள் வாய் உதடுகளாக்கி தங்கள் இஷ்டப்படி ஆட்சி செய்வதினாலேயே சுயமரியாதை இயக்கம் ஒழிந்து போய்விட்டதாகச் சொல்லிவிட முடியுமா? மற்றும் தோழர் தாவுத் ஷா, கனம் யாகூப்ஹாசன் சாயபு, உபயத்துல்லா ஆகியவர்களை வசப்படுத்தி முஸ்லீம்களையே வைய்யச் சொல்வதால் முஸ்லீம் லீக்கு அழிக்கப்பட்டதாக ஆகிவிட முடியுமா?

ஆகவே இதுவரை பார்ப்பனர்கள் தான் தாங்கள் கையாண்ட எந்த சூழ்ச்சிகளிலும் வெற்றி பெறவில்லையே ஒழிய நம்மைப் பொறுத்தவரை நாம் எடுத்துக்கொண்ட எந்த முயற்சியிலும் இதுவரை தோல்வி அடையவில்லை என்பதை கல்லின் மேல் எழுத்துப் போல் காட்டத் தயாராய் இருக்கிறோம்.

ஐஸ்டிஸ் கட்சியும் சுயமரியாதைக் கட்சியும் முஸ்லீம் லீக்கும் சில தனிப்பட்ட ஆட்களுடையது என்று கருதிக்கொண்டே பார்ப்பனர்கள் தனிப்பட்ட ஆட்களின் மீது பாய்ந்து விஷமப் பிரசாரங்கள் செய்து அந்த ஆட்களுக்கு தொல்லையும் ஹிம்சையும் கொடுப்பதில் பார்ப்பனர்கள் காலத்தைச் செலவழித்து செலவழித்து ஏமாற்றமடைந்து வருகிறார்கள். இது அவர்களது வடிகட்டிய முட்டாள்தனமே யாகும். இம்மூன்று

இயக்கங்களும் சில கொள்கைகளை குறைபாடுகளை மனித பொது சமூக முன்னேற்றத்துக்கு ஆன பல சீர்திருத்த முறைகளைக் கொண்டிருப்பவை களாகுமே ஒழிய எந்த தனிப்பட்ட சமூகத்துக்கோ, தனி நபருக்கோ ஆக இருப்பவை அல்ல. இவைகள் வெற்றி பெற்று திருத்தப்பாடு ஆகும்வரை ஆயிரம் பொப்பிலியைக் கொன்றாலும், இரண்டாயிரம் ராமசாமியைக் கொன்றாலும், ஐயாயிரம் ஜின்னாக்களைக் கொன்றாலும் தானாக செத்துத் தீரவேண்டிய இந்த ஆட்கள் ஒரு 10 நாளைக்கு முன் சாகடிக்கப்படலாமே ஒழிய மற்றபடி அக்கொள்கைகளின் அவசியத்தை கொண்டுவிட முடியுமா? என்று கனம் ஆச்சாரியாரை கேட்கின்றோம்.

இன்று காங்கரஸ் பார்ப்பனர்களும் தங்களுடைய நாசத்துக்கு மேல் அதிகமான கேடுவிளைவிக்கத் தகுந்த எதிரிகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டார்கள். அந்த எதிரிகளும் எதிர்க்க எதிர்க்க எதிர்ப்பவர்கள் பலமும் தனக்கே வந்து சேரும்படியான தன்மையுள்ளவர்களாக இருந்து வருகிறார்கள்.

ஆகவே பார்ப்பனர்கள் இனி செத்தை அரித்துக்கொண்டு தான் இருக்க வேண்டுமே ஒழிய குளிர் காய சற்றும் அவர்களுக்கு இடம் கிடைக்கப் போவதில்லை என்பது உறுதியாகிவிட்டது. எத்தனைதான் மானங்கெட்ட கூலி ஆட்களை தங்கள் வசப்படுத்திக் கொண்டு நம் மீது ஏலி விட்டாலும் இந்த வேலை ஒழிந்த உடனோ அல்லது தங்களால் இந்த வேலை செய்ய இனி சாத்தியப்படாது என்று தெரிந்த உடனோ அவர்கள் பார்ப்பனர்கள் மீதுதான் பாயக்கூடும். அதாவது பார்ப்பனர்களுக்கு தங்களின் கூலிக்கூட்டத்திலிருந்தே எதிரிகள் பெருகப் போகிறார்கள் என்பதும் உறுதி. ஆகவே மற்ற தோழர் சத்தியமூர்த்தி போன்றார்களைப் பற்றி நாம் கவலைப்பட வில்லையானாலும் தோழர் கனம் ஆச்சாரியார் போன்றவர்களைப் பற்றி உண்மையிலேயே நாம் கவலைப்படுகிறோம். சூழ்ச்சியில் உள்ள நம்பிக்கையை அவர் இனியாவது விட்டுவிடும்படி வேண்டிக்கொள்ளுகிறோம். சூழ்ச்சியில் அடைந்த வெற்றி மனிதனை சதா சூழ்ச்சியிலேயே இருக்கச் சொல்லுமே ஒழிய வெற்றியை அனுபவிக்கக் கூட நேரமளிக்காது. (அதாவது வெற்றியும் பயன்படாது) அதாவது சூதாடி சம்பாதிக்கும் பணம் சூதுக்கு அழுகவே சரியாய் இருக்கும் அல்லது சாகும்வரை சூதே ஆடச்சொல்லும்.

மனிதன் பிறந்தான், சூழ்ச்சியில் வல்லவனானான், உலகத்தையே ஏமாற்றும்சக்தி பெற்றான், அப்பறம் என்ன? சூழ்ச்சி விருத்தி உணர்ச்சியிலேயே செத்தான் என்ற முடிவு ஏற்பட்டால் அதுவே மனிதனுக்கு போதுமா?

கனம் ஆச்சாரியார் இனியும் 100 வயது இருந்து சாவதானாலும் சாகும் போது என்ன நிலையில் சாகப்போகிறார். “ஆச்சாரியார் மகா கெட்டிக்காரர், மகா தந்திரசாலி, கவர்னரையும் ஏய்க்கும் படியான திறமை வாய்ந்தவர் செத்துப்போய் விட்டார்” என்று தான் மக்கள் சொல்லப் போகிறார்களே ஒழிய வேறு என்ன விதமாய் ஆச்சாரியாரைப் பற்றி மக்கள் பேசும்படி ஆச்சாரியார் இதுவரை நடந்துகொண்டிருக்கிறார் என்று

கேட்கிறோம். அல்லது மக்கள் நலனுக்கு இதுவரை என்ன செய்தார் - சொன்னார் என்று கேட்கிறோம். இவ்வளவு புகழத் தக்க புத்தி - அறிவு எதற்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது? அய்யோ பாவம்! அதைப்பற்றிப் பேசுவது பயனற்றதும் “சோம்பேறி வேதாந்தமு”மாகும் என்றே விட்டுவிடுகிறோம்.

ராஜாளிக்கு - கழுக்கு கண் சிறிது என்றாலும் அதற்கு ஒருமைல் தூரத்தில் இருந்து கூட நிலத்தில் என்ன சாமான் கிடக்கிறது என்பதைக் கண்டு பிடிக்க முடியும். இவ்வளவு சக்தியுள்ள கண்ணைக்கொண்ட அவை என்ன செய்யுமென்றால் கெட்டுப்போன வஸ்து, அழுகின மாம்ஸம், மலம், சக்தியற்ற ஜீவன்களான சிறு உயிர்ப்பிராணி ஆகியவைகளைத்தான் கண்டு பிடித்துக் கொண்டிருக்கும். ஏனெனில் கண் சக்தி வேறு திரேகக் கூறான அறிவுச் சக்தி வேறு. இது இயற்கையின் மாண்பு. ஆகையால் இவைகளைப் பற்றியும் பேசுவது மெனக் கேடும் “கோழைத்தன”முமாகும் என்றுதான் முடிவு செய்ய வேண்டும் என்பதுடன் விட்டுவிட்டு பொது மக்களுக்கு நாம் ஒன்று கூறி இதை ஒழிக்க முயற்சிக்கிறோம்.

அதாவது “தினமணி” பத்திரிகையில் முதல் தேதி தலையங்கத்தில் மக்களை பலாத்காரத்திற்கு தூண்டிவிட்டு உசுப்படுத்தி இருக்கிறது.

என்னவென்றால் “சில சுயமரியாதைக்காரர்கள் காங்கரஸ் கூட்டங்களில் கலாட்டா செய்ய முயற்சிக்கிறார்களாம். சுயமரியாதைக்காரர்கள் இம்மாதிரி கலாட்டா செய்தால் பொது ஜனங்களுக்கு கோபம் வந்தால் அப்புறம் மோசமான நிலைமை ஏற்பட்டு விடும்” என்று மிரட்டுவதுடன் பலாத்காரத்துக்கு தயாராகும்படி மக்களை தூண்டுகிறது. அப்படிப்பட்ட பலாத்காரம் ஏற்பட்டால் நாம் சிறிது கூட பயப்பட இடமில்லை என்பதோடு இன்னும் அதிகமான வெற்றி மாலையும் சூட்டப்படபோவோம் என்பதில் சிறிதும் சந்தேகமில்லை. ஆனால் அப்படிப்பட்ட கோபம் “பொது ஜனங்களுக்கு” வரும்போது “தினமணி” ஆசிரியர் அடுப்பாங்கரைக்கும் அவருக்கு கூலி கொடுத்து இப்படி எழுதச் செய்கிறவர்களான பார்ப்பனர்கள் கக்கூஸ் குழிக்குள்ளும் போய் ஒளிந்து கொள்ளுவார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு ஆபத்தும் வந்து விடாது. ஆனால் தமிழ்மக்களே ஒருவருக்கொருவர் அடித்துக்கொண்டு சாவார்கள். இதை உத்தேசித்தே வந்த கூட்டத்திலும் காங்கரஸ் கூலிகள் எவ்வளவு தொல்லையும், காலித்தனமும் செய்தாலும் பலாத்காரம் ஏற்பட இடமில்லாமல் ஜாக்கிரதையாய்ப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றே இந்த 15 வருஷ காலமாக கூறியும், எழுதியும் வருகிறோம்.

எப்போதாவது மீறி பலாத்காரம் ஏற்பட்டு விடுமேயானால் அதனால் பார்ப்பன கூலிகளுக்கு ஏதாவது ஹிம்சை ஏற்பட்டுவிடுமானால் அதற்குக் காரணம் “தினமணி” போன்ற பொறுப்பற்ற பத்திரிகையின் விஷமச் செய்கையே ஒழிய மற்றபடி எதிர்ப்புக்காரர்களோ, ஜஸ்டிஸ்காரரோ, சுயமரியாதைக்காரரோ முஸ்லீம்களோ அல்ல என்பதை கவர்னர்

பிரபுவுக்கும் மற்ற பொறுப்புவாய்ந்த அதிகாரிகளுக்கும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம். சுயமரியாதைக்காரர்கள் பலாத்காரர்கள் அல்ல என்பதற்கு அனேக உதாரணம் காட்டுவோம்.

தோழர்கள் கனம் ஆச்சாரியார் சத்தியமூர்த்தியார் போன்றவர்கள் பார்ப்பனத் தலைவர்களை நாய்கள், கழுதைகள், துடப்பக்கட்டைகள் ராக்ஷசர்கள், அசுரர்கள் என்று பேசும் போதெல்லாம் கூட சு.ம. காரர்கள் பொறுமையுடன் இருந்து வந்திருக்கிறார்கள். இப்போதும் அதை சு.ம.காரர்கள் திருப்பிச்சொல்லுவதும் கிடையாது. ஆகவே ஒரு சமூகக் கல்விக்கும் அறிவுக்கும் சுயமரியாதை உணர்ச்சிக்கும் மாறாக ஹிந்தியும் கல்வித்திட்டமும் போட்டுக்கொண்டு இதை மறுக்கக் கூடாது என்றும் மறுப்பின் அறிகுறி கூட காட்டக்கூடாது என்று தடுப்பதும் மற்றவர்கள் மீது பலாத்காரத்துக்கு மக்களை ஏவி விடுவதென்றால் இது ரஷ்ய சார் கொடுமையை விட மோசமான தென்றும் இதனால் யாருடைய முயற்சியும் இல்லாமலும் யாருடைய தடுப்பையும் லக்ஷியம் செய்யாமலும் சரணாகதியே அடையவேண்டி வந்துவிடும் என்றும் உண்மையாகவே பயப்படுகிறோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 05.12.1937

காந்தியின் விரோதி ஒருவர் “ஒழிந்தார்”

காந்தியின் விரோதி ஒருவர் ‘ஒழிந்தார்’. அவர்யார் என்றால் மகான் ஜகதீச சந்திரபோஸ். விஞ்ஞானமே மக்களின் விரோதி என்றும் அது மாத்திரமல்ல கடவுளின் விரோதி என்றும் கருதுவதும் சொல்லுவதும் காந்தியார் மாத்திரமல்ல உண்மையில் கடவுள் நம்பிக்கைக்காரர்கள் வேத நம்பிக்கைக்காரர்கள் என்பவர்களுக்கு தர்மகர்த்தாக்களான பலரது அபிப்பிராயமாகும். 19, 20வது நூற்றாண்டில்தான் விஞ்ஞான நிபுணர்கள் உயிருடன் இருக்க கடவுளும் மதமும் கடவுள் மதபக்தர்களும் இடம் கொடுப்பவர்கள் ஆனார்கள். இதற்கு முன்பெல்லாம் கொளுத்தப்படுவார்கள் - சித்திரவதை செய்யப்படுவார்கள். இது இப்படி இருக்க, விஞ்ஞான நிபுணர்கள் இந்தியர்களில் ஒருவர்கூட சமீபகாலம் வரை இல்லை என்கின்ற பெயர் ஏற்பட உதவி செய்தவர்களும் இந்த இந்திய கடவுள் மதவாதிகளே யாவார்கள். ஏனெனில் விஞ்ஞான சக்தியை மக்கள் மதித்தால் அதில் நிபுணர்கள் தோன்ற முன் வருவார்கள். அப்படிக்கில்லாமல் அவர்கள் சுயமரியாதைக்காரர்கள் படும் பாடுபடும்படி ஏற்பட்டால் யார் தான் முன்வரக்கூடும்?

ஏதோ மேல்நாட்டின் சகவாசத்தாலும், ஐரோப்பிய ஆட்சி நன்மையாலும் விஞ்ஞானம் ஒரு அளவுக்கு ஆவது இந்தியாவில் மதிக்கும்படியான நிலை ஏற்பட்டு கைராட்டினம், பனை ஓலை, கருப்பட்டிப்பானை, கட்டை வண்டி, உரல், உலக்கை முதலாகிய காந்தியாரின் விஞ்ஞான ஆயுதங்களை சமாளித்துக் கொண்டு எப்படியோ ஒரு விஞ்ஞான நிபுணர் அதுவும் உலகம் மெச்சக்கூடிய விஞ்ஞான நிபுணர் ஜகதீச சந்திரபோஸ் இந்தியாவில் தோன்றி “இந்திய மண்ணுக்கும், இந்திய தண்ணீருக்கும் கூட அறிவுச் செடி பகுத்தறிவுச் செடி முளைக்கிறதுண்டு” என்பதை நிலைநிறுத்திவிட்டு போய்விட்டார்.

இந்தியாவில் உலகம் மதிக்கத்தகுந்த ஒரு பணக்காரன் உலகம் மதிக்கத்தகுந்த ஒரு விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியாளன் உலகம் மதிக்கத்தகுந்த ஒரு முட்டாள் ஆகிய இந்த 3 காரியம்தான் இதுவரை இந்தியாவைப் பற்றி உலகம் மதிப்பிட முடிந்திருக்கிறது. அதில் ஒருவர் போய்விட்டார் என்பது இந்திய பெருமைக்குப் பங்கம் என்பதோடு உலக விஞ்ஞான முற்போக்கு - அல்லது இந்தியாவின் முற்போக்குக்கு துரதிஷ்டம் என்று தான் சொல்லவேண்டி இருக்கிறது.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 05.12.1937

காங்கரஸ் தலைவர்கள் திண்டாட்டம்

நாகூர், பட்டுக்கோட்டை, துறையூர், திருவாரூர் முதலிய இடங்களில் காங்கரஸ் தலைவர்கள் பட்டபாட்டை வேறிடத்து வெளிவரும் செய்திகளிலிருந்து அறிந்து கொள்ளலாம். பொதுக் கூட்டங்களில் பேச முன் வருபவர்கள், யார் என்ன கேள்வி கேட்டாலும் பதில் சொல்ல தயாராகவே இருக்க வேண்டும். கேட்ட கேள்விகளுக்கு பதில் சொல்ல வேண்டியது தலைவர்கள் எனக் கூறிக்கொள்வோரின் கடமையாகும். மேலும் காங்கரஸே இந்தியாவின் ஏகபிரதிநிதி ஸ்தாபனம் எனப் பெருமையடித்துக்கொள்ளும் காங்கரஸ்வாலாக்கள் காங்கரஸ்காரர் கேள்விகளுக்குத் தான் பதில் சொல்வோம், ஏனையோர் கேள்விகளை லக்ஷியம் செய்ய மாட்டோம் எனக் கூறுவது பேடித்தன மட்டுமல்ல போக்கிரித்தனமுமாகும். தோழர் ஈ.வெ.ராமசாமி செல்லுமிடங்களில் எல்லாம் “யார் என்ன வேண்டுமானாலும் கேட்கலாம். பதில் சொல்ல தயார்” என முதலில் பீடிகை போட்டுக் கொண்டே பேசுகிறார். கேள்வி கேட்பவர்களுக்கு - அவர்கள் எக்கட்சியார் என கவனிக்காமல் - ஆணித்தரமாக பதிலளிக்கிறார். கேள்விகளுக்கு பதிலளிக்க அஞ்சுவதுமில்லை. கேள்விகள் கேட்கப்படுமோ எனத் துடைநடுங்குவதுமில்லை. துறையூர், கரூர், திருச்சி முதலிய இடங்களில் நடைபெற்ற ஹிந்தி எதிர்ப்புக் கூட்டங்களில் தோழர்கள் கே.எ.பி. விசுவநாதம், சோமசுந்தர பாரதியார் போன்ற நமது வீரர்களும் “யார் என்ன கேள்வி கேட்டாலும் பதில் சொல்ல தயார்” எனக் கூறிக்கொண்டே பிரசங்கம் செய்து வந்திருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்மையான - நேர்மையான - யோக்கியமான - பொறுப்பான முறையை காங்கரஸ் வாலாக்கள் ஏன் பின்பற்றக்கூடாது? காங்கரஸ்காரர் பிதற்றுவதை யெல்லாம் வேதவாக்கென ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும்; எவரும் மறுக்கக் கூடாது என்பதுதான் காங்கரஸ் வாலாக்கள் கருத்தா? அப்படியானால் அது ஹிட்லரிசமல்லவா? பாசிசமல்லவா? அதனாலன்றோ காங்கரசிலே பாசிசமும் ஹிட்லரிசமும் வளர்ந்து வருவதாக மஹாகனம் ஸ்ரீநிவாச சாஸ்திரியார், ஸர்.கெ.வி. ரெட்டி போன்ற அறிவாளிகள் கூறுகிறார்கள். காந்தி காங்கரஸில் கால் வைத்தது முதல் ஜனநாயகக் கொள்கை ஆழக் குழிதோண்டிப் புதைக்கப்பட்டு விட்டது என முதுகெலும்புடைய காங்கரஸ்காரர் கூறவில்லையா? மேலும் தோழர் சத்தியமூர்த்தியிடம் கேட்ட கேள்விகள் எல்லாம் “காங்கரஸ்” “தினமணி”யில் காங்கரஸ்காரர் கேட்ட கேள்விகள்தான்.

தோழர் சொக்கலிங்கம் நேர்மையும் பொறுப்புணர்ச்சியுமுடைய ஒரு பத்திரிகாசிரியராயிருந்தால் அவரிடம் கேட்கப்பட்ட கேள்விகளுக்குக் கட்டாயம் பதிலளித்திருக்க வேண்டும். கேட்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிக்க ஆற்றலோ ஆண்மையோ இல்லாதவர் பொது மேடையில் பேச முன்வரலாமா? சாத்தனும் சடையனும் தொம்மனும் திம்மனும் உளறிக் கொட்டுவதை யெல்லாம் கண்ணை மூடிக்கொண்டு கேட்டுக்கொண்டிருக்கவா தென்னாட்டார் ஜென்மமெடுத்திருக்கிறார்கள். பத்திரிகையில் பொய்யும் புளுகும் அளந்து பாமரமக்களை ஏமாற்றிக் காசு பறிப்பதுபோல் பொதுமேடைகளிலும் உளறி ஏய்க்க வந்தால் தேச மகாஜனங்கள் பாடம் கற்பிக்க முயலத்தான் செய்வார்கள்; முயலத்தான் வேண்டும். இன்றேல் பொதுவாழ்வே சீரழிந்து விடும். பொய்யர்கள் - வேஷதாரிகள் - பேனாமிகள் கை வலுத்துவிடும். காங்கரஸ்காரர் மிரட்டு இனித் தென்னாட்டில் பலிக்காது. காங்கரஸ்காரர் பொய்ப்பிரசாரங்களும் பித்தலாட்டங்களும் அயோக்கியத் தனங்களும் லஞ்ச லாவணங்களும் தேச மகா ஜனங்களைத் தட்டி எழுப்பி விட்டன. காங்கரஸ்காரர் கைப்பற்றிய ஸ்தல ஸ்தாபனங்களில் எல்லாம் லஞ்சம் தாண்டவமாடுவதாக ஒரு அசம்பிளி மெம்பரும் காங்கரஸ் தலைவரெனச் சொல்லிக் கொள்பவருமான தோழர் மட்டப்பாறை வெங்கடராமய்யரே ஒப்புக்கொள்ளும்போது - லஞ்சத்தை ஒழிக்க காங்கரஸ் “தினமணி”யே பகிரங்கமாகக் கிளர்ச்சி செய்யும்போது - தமிழ்நாடு காங்கரஸ் கமிட்டிக் காரியதரிசியும் டில்லி அசம்பிளி சென்னைப் பிரதிநிதியுமான தோழர் சத்தியமூர்த்திமீது காங்கரஸ் “தினமணி”யே கௌரவமான குற்றங்களை வெளிப்படையாகச் சாட்டும் போது தென்னாட்டார் விழிப்படைந்திருப்பது ஆச்சரியமாகுமா? சேலம் “ஹிந்தி ஆதரிப்பு”க் கூட்டத்திலே “ஹிந்தி”க்கு இருந்து வரும் எதிர்ப்பை நேரில் கண்ட பார்லிமெண்டரி காரியதரிசி தோழர் என்.எஸ். வரதாச்சாரியார் ஹிந்திக்கு இருந்து வரும் எதிர்ப்பை கனம் முதன் மந்திரியிடம் தெரிவிப்பதாகச் சொன்னாராம். துறையூரில் “தினமணி” சொக்கலிங்கம் தலைமையில் நடைபெற்ற ஹிந்தி ஆதரிப்புக் கூட்டத்தில் பொதுஜனங்கள் கேள்வி மேல் கேள்வி கேட்டு திக்குமுக்காடும்படி செய்யவே தோழர் சொக்கலிங்கம் பேந்தப் பேந்த விழித்தாராம். ஜனங்களின் ஆத்திரத்தையும் அதிருப்தியையும் உணர்ந்த காங்கரஸ்வாதியான தோழர் வெங்கடாசலம்பிள்ளை ஹிந்தியை கட்டாயபாடமாக்கக் கூடாதென்று முதன்மந்திரியைக் கேட்டுத் தாமே கிளர்ச்சி செய்யப்போவதாகத் தெரிவித்தாராம். எங்கு பார்த்தாலும் நிலைமை இப்படித்தான் இருக்கிறது. காங்கரஸ் எம்.எல்.ஏக்கள் பெரும்பாலார் ஹிந்தி கட்டாய பாடத்தை ஆதரிக்கவில்லை. எனினும் ஒழுங்கு நடவடிக்கைகளுக்கு பயந்தும் மாதச் சம்பளம் 75 ரூபாயில் மண் விழுந்து விடுமோ என அஞ்சியும் - பகிரங்கமாக எதிர்த்தால் காங்கரஸ் மானம் பறிபோய் விடுமே - மேற்கொண்டு காங்கரஸ் பேரைச் சொல்லிக் கொண்டு வெளியில் தலைநீட்ட முடியாதே

என்று வெட்கப்பட்டும் மௌனமாக இருந்து வருகிறார்கள். ஆனால் துறையூர் கூட்டத்திலே வாய் திறக்க அஞ்சிய தோழர் சொக்கலிங்கத்தின் “தினமணி” பத்திரிகை “ஹிந்திக்கு ஆதரவு” என்ற தலைப்புக் கொடுத்து நேற்று புதன் கிழமை ஒரு நீண்ட தலையங்கம் எழுதி யிருக்கிறது. பொது ஜனங்களின் அபிப்பிராயத்தை மறைத்து இம்மாதிரி தலையங்கங்களின் மூலம் பொய்ப்பிரசாரம் செய்வது யோக்கியப் பொறுப்பாகுமா? ஹிந்தி எதிர்ப்புக்காரர்கள் எல்லாம் சுயமரியாதைக்காரர் என்று கூறிவிட்டால் ஹிந்தி எதிர்ப்பின் சக்தி குறைந்து விடுமென்பது “தினமணி”யின் நினைப்பா? சோமசுந்தர பாரதி, சாமி வேதாசலம், உமாமஹேசுவரம் பிள்ளை, தென்னாடு முழுதுமுள்ள சைவ சித்தாந்த சங்கத்தார், மஹாமஹோபாத்தியாய சுவாமிநாதய்யர், டி.ஆர். வெங்கடராமசாஸ்திரியார், டாக்டர் ஸி.ஆர். ரெட்டியார், ஸர்.எம். கிருஷ்ணன் நாயர், கா. சுப்பிரமணியம்பிள்ளை, தென்னாட்டுத் தமிழ்ப் பண்டிதர்கள், ஆரிய சமாசத்தார் நாடிமுத்துப்பிள்ளை, டி.எ. ராமலிங்க செட்டியார், டாக்டர் அருண்டேல் முதலியவர்கள் சுயமரியாதைக்காரர்களா? அல்லது ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்காரர்களா? அவர்கள் எல்லாம் சுயமரியாதைக் கட்சிக்கு எதிரிகளல்லவா? இரண்டொருவரைத் தவிர ஜஸ்டிஸ் கட்சியை எதிர்ப்பவர்களல்லவா? இந்நிலையில் ஹிந்தி எதிர்ப்புக்காரர்கள் எல்லாம் சுயமரியாதைக்காரர், ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்காரர் எனக் கூறுவது வடிகட்டின போக்கிரித்தனமல்லவா? மேலும் ஹிந்தியை எந்தத் தமிழ்ப்பண்டிதர்களாவது ஆதரிக்கிறார்களா? பாஷை விஷயத்தில் அபிப்பிராயங்கூற அவர்களைவிட வேறு யாருக்குத்தான் அதிக உரிமையுண்டு? மற்றும் “காங்கரஸ் மந்திரிகள் மீது சில சுயநலமுள்ளவர்களுக்குக் கோபமிருந்தால் அதற்காக அகில இந்திய பாஷை கூடாதென்று சொல்வது தமிழருக்கே அவமானத்தை உண்டு பண்ணுகிறது” என “தினமணி” கூறுகிறது. அவமதிப்பை உண்டுபண்ணுவது எந்தத் தமிழருக்கு? ஹிந்திக்காரருக்குப் பிறந்த தமிழருக்கா? தமிழ்ப்பெற்றோருக்குப் பிறந்த தமிழருக்கா? தமிழ்ப் பெற்றோர் பெற்ற தமிழர்கள் எல்லாம் ஹிந்தியை எதிர்க்கத்தான் செய்கிறார்கள். ஹிந்திப் பெற்றோர் பெற்ற தமிழருக்கு அவமானத்தை உண்டுபண்ணுகிறதானால் அந்த இருசாதிப் பேர்வழிகள் உணர்ச்சியை தமிழர் லக்ஷயம் செய்ய மாட்டார்கள்; லக்ஷயம் செய்யவும் தேவையில்லை.

மேலும் ஹிந்தி எதிர்ப்புக் கோஷ்டியார் நியாயவரம்பை மீறிக் கூட பிரசாரத்தில் இறங்கி யிருப்பதாயும் அவர்கள் போகும் இடங்களில் உங்களுக்கு கொஞ்சமாவது ரோஷமிருந்தால் ஹிந்தியை ஆதரிக்கும் கூட்டம் ஒன்று கூட உங்கள் ஊரில் நடவாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்” என்று கூறுவதாகவும் அதைக் கேட்டுக்கொண்டு சில சுயமரியாதைக்காரர் காங்கரஸ் கூட்டங்களில் கலாட்டா செய்ய முயற்சிப்பதாகவும் இப்படிச் செய்வது பேச்சுச் சுதந்தரத்தை பலாத்காரமாய்ப் பறிப்பதாகுமென்றும் சுயமரியாதைக்காரர் இம்மாதிரி கலாட்டாவிற்கு இறங்கினால் பொது

ஜனங்களுக்குக் கோபம் வந்து அப்புறம் மோசமான நிலைமை ஏற்படும் என்றும் “தினமணி” வெளுத்து வாங்கியிருக்கிறது. “தினமணி” கூறுவது உண்மையெனவே வைத்துக்கொண்டாலும் அது எப்படித் தவறாகும்? காங்கரஸ்காரர் ரோஷமுடையவர்களாயிருந்தால் இந்த கட்சியைப் பூண்டோடு ஒழிக்க வேண்டுமென்று காங்கரஸ்காரர் பிரசாரம் செய்யவில்லையா? தாய் நாட்டு விடுதலை விரோதிகளை தயவு தாட்சண்யமின்றித் தாக்க வேண்டுமென்று காங்கரஸ்காரர் கூறவில்லையா? தாய்நாட்டு விடுதலைக்காக சர்வ தியாகங்களும் செய்ய தேச மகா ஜனங்கள் தயாராக இருக்க வேண்டுமென்று காங்கரஸ்காரர் கூறியதுபோல தமிழ்த் தாயைக் காப்பாற்ற சர்வ தியாகங்களும் செய்ய தமிழர்கள் தயாராக இருக்க வேண்டுமென்று உண்மைத் தமிழர்கள் கூறுவது எவ்வாறு குற்றமாகும்? மற்றும் பொது ஜனங்களுக்கு கோபம் வந்து மோசமான நிலைமை ஏற்படுவது பற்றியும் “தினமணி”யும் “தினமணி” கோஷ்டியாரும் கவலைப்படத் தேவையில்லை. “தினமணி” குறிப்பிடும் “மோசமான நிலைமை” ஏற்பட வேண்டுமென்பது தான் தமிழர்கள் ஆசை. 100க்கு 3 கொண்ட பார்ப்பனர்களும் அவர்கள் வால்பிடிக்கும் சில பேனாமிகளும் தென்னாட்டுப் பொது ஜனங்கள் ஆகமாட்டார்கள். ஆகவே மோசமான நிலைமை ஏற்படுமே என “தினமணி” நீலிக்கண்ணீர் வடிக்க வேண்டாம். மோசமான நிலைமை ஏற்பட்டால்தான் பார்ப்பனத் திமிரும் பேனாமிகள் கபட நாடகமும் சுயநலமும் ஒழியும். அவைகளை ஒழிக்கத் தமிழர்கள் கங்கனம் கட்டிக்கொண்டு விட்டார்கள். 28ந் தேதி ஹிந்தி தினக் கொண்டாட்டத்தைப் பற்றி மற்றப் பத்திரிகைகள் எழுதாமலிருக்கையில் “தினமணி” மட்டும் பொய்த்தலையங்கம் எழுதக் காரணம் என்ன? பொதுப் பணத்திலிருந்து மாதம் தோறும் 75 ரூபாய் தண்டம் பெறும் பாபத்துக்காக “தினமணி” ஆசிரியர் இம்மாதிரி மனச்சாட்சியை விற்கலாமா?

இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தமிழர்களுக்கு ஒரு வார்த்தை கூற விரும்புகிறோம். ஹிந்திக்கு இருந்து வரும் எதிர்ப்பை மந்திரிகள் உட்பட சகல காங்கரஸ்வாதிகளும் உணர்ந்து விட்டார்கள். மேலே எடுத்துக் காட்டியுள்ளபடி மஹாகனம் பூநீநிவாச சாஸ்திரியார், ஸர்.எம். கிருஷ்ணன் நாயர், டி.ஆர். வெங்கடராம சாஸ்திரியார், சாரநாத அய்யங்கார், டாக்டர் ஸி.ஆர். ரெட்டி, டாக்டர் அருண்டேல் முதலிய அறிவாளிகள் அபிப்பிராயம் நற்பயன் பயக்கத்தவறா எனவும் காங்கரஸ்காரர் தெரிந்து கொண்டு விட்டனர். ஆகவே பொய்ப் பிரசாரம் செய்து தேச மகாஜனங்களை மயக்க - ஏய்க்க மும்முரமான வேலைகளை அவர்கள் இனிமேல் செய்யத்தான் செய்வார்கள். எனவே நம்மவர்கள் இனி சர்வ ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும். இதுவரையில் அரும்பாடுபட்டுத் தமிழர்கள் உள்ளத்து அரும்புவித்த ஹிந்தி எதிர்ப்புணர்ச்சி மழுங்கிப் போகாமல் நாம் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். முஸ்லிம் லீக், ஜஸ்டிஸ் கட்சி, சுயமரியாதைக்

கட்சி அன்பர்கள் நாள் தவறாமல் பொதுக் கூட்டங்கள் நடத்தி தீவிரமாகக் கிளர்ச்சி செய்ய வேண்டும். காங்கரஸ் பொய்ப்பிரசாரத்தினால் தமிழர்கள் ஏமாந்து பேகாமல் தடுக்க வேண்டும். ஹிந்திக்கு இருந்து வரும் எதிர்ப்பை முதன் மந்திரியிடம் தெரிவிப்பதாகவும் கிளர்ச்சி செய்வதாகவும் இரண்டு காங்கரஸ்காரர் பொதுக் கூட்டத்தில் பகிரங்கமாக ஒப்புக்கொண்டது நமது வெற்றியின் முதற்படி. இன்னும் தீவிரமாக வேலை செய்தால் பூரண வெற்றி கிடைப்பது நிச்சயம். ஆகவே தோழர்களே! சகோதரர்களே! முன் வைத்த காலைப் பின் வாங்காமல் நம்பிக்கையுடனும் தைரியத்துடனும் மேலும் மேலும் கிளர்ச்சி செய்ய வரிந்துகட்டிக்கொண்டு முன் வருவீர்களாக! வெற்றி நமதே! நிச்சயம்! வாழ்க தமிழ்! வீழ்க ஹிந்தி! ஒழிக பார்ப்பனத் திமிர்! அழிக ஆரியர் கூலிகள்.

- “விடுதலை”

குடி அரசு - மறுபிரசுரம் - 05.12.1937

மந்திரிகள் செயலும் செல்வாக்கும்

“நவசக்தி” டிசம்பர் 10-ந் தேதி தலையங்கத்தில் மந்திரிமாருக்கு சிபார்சு பேசும் தோரணையில் வழக்கம் போல் வெண்டைக்காய் சட்டினி மாதிரி வழுவழுவென்று தனக்கும் புரியாமல் பிறருக்கும் புரியாமல் 2 கலம் எழுதி கடைசியில் மந்திரிகளுக்கு தேசபக்தர்கள் ஆதரவளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறது.

அவ்வேண்டுகோளில் மந்திரிமார் பதவி ஏற்ற காலம் முன் போல் அல்ல வென்றும் இப்போது ஒருவித மாகாண சுய ஆட்சி கிடைத்துள்ளது என்றும், “அதை திறம்பட நடத்தி பூரண சுயாட்சி பெற முயலுதல் வேண்டும்” என்றும் எழுதி இருக்கிறது.

மற்றும் மந்திரிகள் பதவி ஏற்று ஆட்சியை வயப்படுத்தி “அரையாண்டுகளுக்குள் பலவித திருவிளையாடல்கள் நிகழ்த்தியுள்ளார்கள்” என்று எழுதிவிட்டு அங்ஙனம் நிகழ்த்திய திருவிளையாடல்களை குறிப்பிடும் முறையில்,

1. அரசியல் கைதிகள் விடுதலை.
2. தொழிலாளர்கள் குறை களைதல்.
3. கள்ளரக்கனை வீழ்த்தல்.
4. கதருக்கு ஆக்கந்தேடல்.
5. நீலன் சிலையகற்றல்.

முதலியன நிகழ்த்தி உள்ளார் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது.

மற்றும் குறைகளை எடுத்துச்சொல்லும் முறையில் (இதை காங்கிரஸ் குறை எழுதியதாக கருதாமல் இருக்க வேண்டும் என்கின்ற பயங்களித்தனத்தின் மீது) “இப்போது விவசாயிகள் கடன் மசோதா பற்றி எங்கு பார்த்தாலும் ஒரு பெருங் கூக்குரல் கிளம்பி இருக்கிறது.

வெளி வந்துள்ள மசோதாவில் சில குறைபாடுகள் இருக்கலாம். அம்மசோதாவை இன்னும் சிறிது உரமாக செப்பம் செய்திருக்கலாம். என்னமோ ஒரு வழியில் செப்பம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கடன் மசோதாவின் பொது நோக்கம் என்ன? ஏழைமக்களின் துயர் தீர வேண்டுமென்பது மசோதாவில் ஏழை மக்களின் பெருந்துயர் தீரப்போவதில்லை” என்று பச்சையாக எழுதி இருக்கிறது.

ஆகவே இதிலிருந்தாவது கடன் மசோதாவை குறைகூறுகிறவர்கள் எல்லாம் பார்ப்பன விரோதிகள் என்றோ காங்கிரஸ் விரோதிகள் என்றோ மந்திரிகள் விரோதிகள் என்றோ சொல்லிவிட முடியாது என்பது ஒருபுறமிருக்க முதலியார் அவர்கள் காங்கிரஸ் மந்திரிகள் சாதித்ததாக சொல்லும் காங்கிரஸ் மந்திரிகள் “திருவிளையாடல்”களின் யோக்கியதையை சற்று கவனிப்போம்.

1. அரசியல் கைதிகள் விடுதலை மந்திரிமாருக்கு பெருமை அளிக்க இடமில்லை. ஏனெனில் அரசியல் கைதிகள் மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொண்டாலோ அல்லது “இனிமேல் அப்படி (அரசாங்கத்துக்கு விரோதமான எதையும்) செய்வதில்லை” என்றாலோ கைதிகளுக்கு தானாக விடுதலை கிடைத்துவிடும். அப்படித்தான் முன்பும் காந்தியார் நிபந்தனை கொடுத்து பல அரசியல் கைதிகளை விடுவித்திருக்கிறார். ஆகவே அதில் யாரும் கிப்பாத்து எடுத்துக்கொள்ள முடியாது.

2. தொழிலாளர் குறைகள் ஒன்றும் களையப்பட்டு விடவில்லை. தொழிலாளருக்கு போலீஸ் அடி கிடைத்தது பற்றி தோழர் முதலியார் அவர்களே ஓலமிட்டிருக்கிறார். தொழிலாளர் மத்தியஸ்தம் பயன்படவில்லை என்பதுபற்றி தொழிலாளர்களே தினமும் கூக்குரலிடுகிறார்கள்.

3. கள் “அரக்கனும்” வீழ்ந்து விடவில்லை. சேலத்தில் இருந்து கோயமுத்தூருக்கும் வடஆற்காடு தென்னாற்காட்டுக்கும் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறான். அங்கு கள்ளரக்கன் முன்னைய விட பதினமடங்கு கொட்டம் அடிக்கிறான். கள்ளரக்கனால் இந்த ஜில்லாக்கள் துன்பப்படுகின்றன. சேலம் கள்ளரக்கனை கோயமுத்தூருக்கு அழைத்துக்கொண்டதால் கோயமுத்தூர் வரிப்பணம் சேலத்தில் செலவாகிறது. தினமும் சேலத்தில் பல கேசுகள் கண்டுபிடிக்கப்படுகின்றன. ஆகவே “அரக்கன்” மாய்ந்து விடவில்லை. இந்த கள்ளரக்கனை ஒழித்த நாடகம் ஒரு அரசியல் பித்தலாட்டம் ஆகுமே ஒழிய பலனளித்ததாகாது. அன்றியும் மற்ற ஜில்லாக்களில் கள்ளரக்கனை ஓட்ட முடியாது என்று பிரதம மந்திரியும் ஜெயில் மந்திரியும் பல இடங்களில் விளக்கி விட்டார்கள்.

சேலத்துக் கள்ளரக்கன் கோயமுத்தூருக்கு ஓடும் போது கல்வி “தேவியை” அடித்துக்கொண்டும் சுகாதார “தேவியை” இழுத்துக்கொண்டும் ஓடிவிட்டான் - இது பட்ஜெட்டில் தெரியப்போகிறது.

4. கதருக்கு தேடிய ஆக்கம் பொதுமக்கள் பணம் ஒன்றுக்கு மூன்றாக துணி வாங்குவதில் செலவாவதல்லாமல் ஒன்றுக்கு 3 பங்கு பஞ்சம் பாழாகி பொது ஜனங்கள் வரிப்பணத்தில் வருஷம் 1-க்கு 200000 கதர் நஷ்டத்துக்குக் கொடுக்கப்பட்டு பாழாக்கப்படுகிறது.

இந்த இரண்டு லக்ஷ ரூபாயை இப்படி பாழாக்குவதற்கு பதில் இத்தொகையில் வருஷம் ஒரு மில் வைத்தால் 10 வருஷத்தில் தினம் 10000

பேருக்கு தினம் 4 அணா 8 அணா 12 அணா கூலி கொடுத்து லாபமும் 100-க்கு 12 ரூபாய் வீதம் வட்டி பெறக்கூடிய நிலைமை அடையலாம்.

ஆகவே கதரின் பேரால் செலவிடும் மூலப்பொருள் ஊக்கம் , அறிவு, அழகு, நயமும், நாணையமும் எல்லாம் பாழாகிறது. கதருக்கு ஆக பாடுபடும் பெண்களுக்கு தினம் ஒரு அணா வரும்படிக்கு கூட மார்க்கம் இல்லாமல் இருக்கிறது.

5. இனி நீலன் சிலை அகற்றிய யோக்கியதையை பார்ப்போம்.

நீலன் சிலை போக்குவரத்து ஜனங்கள், வண்டிகள், வாகனங்கள் ஆகியவற்றிக்கு இடையூறாய் இருப்பதாய் சென்னை கார்ப்பரேஷன் தீர்மானித்ததே ஒழிய நீலன் சிலை இந்தியர்களின் சுயமரியாதைக்கு கேடு என்று சொல்லவில்லை. சர்க்காரார் இதை ஏற்று போக்குவரத்து சவுகரியத்துக்கு இடையூறு இல்லாத இடத்தில் வைக்க அனுமதித்திருக்கிறார்கள். இதை பிரதம மந்திரியாரே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார். அதாவது அவரது விசாகப்பட்டணம் பேச்சில்

"I will keep it with all respect and honour"

“நான் நீலன் சிலையை மரியாதையுடனும் கண்ணியத்துடனும் காப்பாற்றி வைப்பேன்”

என்று சொல்லி இருக்கிறார்.

ஆகவே இந்த நிலையில் நீலன் சிலையை அகற்றியதில் சிப்பாய்தன மென்ன இருக்கிறது?

நிற்க காங்கரஸ்காரர்கள் நாணயமாகவோ அயோக்கியத்தனமாகவோ “புது அரசியல் சட்டம் பயனற்றது. ஆதலால் அதை உடைப்பதற்கு ஆக பதவி ஏற்றோம்” என்று சொல்லுகிறார்கள்.

ஆனால் நமது தோழர் வழி வழா முதலியார் இன்று “ஒரு விதமாகாண சுயாட்சி கிடைத்துள்ளது அதை திறம்பட நடத்தி பூரண சுயாட்சி பெற முயலுதல் வேண்டும். அக்குறிகொண்டே மந்திரிமார் கடனாற்றி வருகிறார்கள்” என்று எழுதுகிறார். (இவை யாவும் 10.12.37 நவசக்தி தலையங்கத்தில் உள்ளவையாகும்) ஆகவே காங்கரசுக்காரரின் நாணயமும் அவர்கள் காரியத்தை மக்கள் ஆதரிப்பதும் அவர்களுக்குள் இருந்து வரும் ஒற்றுமையும் எப்படிப்பட்டது என்பதை பொதுமக்கள் சிந்தித்துப் பார்ப்பார்களாக!

குடி அரசு - தலையங்கம் - 12.12.1937

புதுநகரம் முஸ்லீம் லீக் ஆண்டுவிழாக் கொண்டாட்டம்

தற்கால அரசியல் நிலை விளக்கம்

அல்லாதார் முன்னேற்றத்திற்கு யோசனை

தலைவரவர்களே! தோழர்களே!!

இன்று கூட்டியிருக்கும் இவ்வளவு பெரிய கூட்டம் இந்த நடு ஜாமம் 11-மணி நேரத்தில் நடைபெறுவதை நான் மேல் நாட்டில் பார்த்திருப்பதை தவிர கீழ் நாடுகளில் பார்த்ததில்லை. ஆனால் காங்கரஸ், சு.ம.காநாடுகளிலும் உற்சவங்களிலும் நாடகம், சினிமா தெருக்கூத்து ஆகியவைகளிலும் அதிலும் அபூர்வமாகவே பார்த்திருப்பேன். அதுவும் சமீபத்தில் 4, 5 வருஷங்களில் கண்டதாக ஞாபகமில்லை. இப்போது கொஞ்சகாலமாக அதுவும் காங்கரஸ் மக்களை ஏமாற்றுவதில் வெற்றி பெற்று அரசாங்கத்தினிடம் சரணாகதி அடைந்து அரசியல் பதவிகளை அடைந்தது முதல் நாட்டில் இந்தியா முழுவதிலும் முஸ்லீம்களது விழிப்பு அதிகமாகக் காணப்படுவதுடன் எங்கும் ஒரு வித கிளர்ச்சி நடந்து கொண்டு வருகிறது.

காங்கரஸ் பேயாட்டம்

ஏனெனில் காங்கரஸ்காரர்கள் வெற்றி பெற்றுவிட்டபின் தங்கள் வெற்றியின் காரணத்தை உணர்ந்து வெட்கப்படாமலும், சரணாகதி அடைந்ததைப்பற்றி அவமானப்பட்டு தலையை மறைத்துக் கொள்ளாமலும் வெற்றி போதையில் முஸ்லீம் லீக்கையும், ஜஸ்டிஸ் கட்சியையும், சுயமரியாதை இயக்கத்தையும் கொன்று 5000கஜ ஆழத்தில் புதைத்து விட்டதாக பேயாட்டம் ஆடி வருகிறார்கள். இதற்கு அவர்களுக்கு ஆக்கமளிப்பது இன்று சர்க்காரிடம் சரணாகதி அடைந்து மந்திரி பதவி பெற்று அரசியலில் ஆதிக்கம் செலுத்துவதேயாகும். இன்றைய மந்திரிகள் எல்லோரும் காங்கரசின் பேரால் பதவியிலிருப்பவர்கள், முஸ்லீம்களுக்குக்காரரோ ஜஸ்டிஸ் கட்சியாரோ சுயமரியாதைக்காரரோ யாரும் மந்திரியாய் இல்லை. மந்திரி பதவிகளில் முஸ்லீம்களும், பார்ப்பனரல்லாதாரும், சுயமரியாதைக்காரரும் மந்திரிகளாய் இருப்பதாய் நமக்குத் தெரிந்தாலும் அவர்கள் ஒரு காலத்தில் அந்தப்படி இருந்து இப்போது அந்தந்த கட்சி

நலன்களை காட்டிக்கொடுத்து பதவி பெற்றதோடு அக்கட்சிகளை ஒழிப்பதற்கும் பார்ப்பனர்களுக்கு கையாளாய் இருந்து வர ஒப்புக் கொண்டிருப்பதாலேயே அவர்களுக்கு அப்பதவி கிடைத்திருக்கிறது. ஆகவே நமக்கு காங்கிரஸ் மாத்திரமோ, பார்ப்பனர்கள் மாத்திரமோ எதிரிகள் அல்ல.

நம்மவர்களும் எதிரிகளே

மற்ற நம் இயக்கங்களை சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் எதிரிகளாய் இருக்கிறார்கள். நம் இயக்கங்களையும், நமது முற்போக்குகளையும் கொண்டு தடைப்படுத்தவே இன்று காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இருந்து வருகிறது. அதன் எதிரொலிதான் முஸ்லீம் லீக்ஸும், பார்ப்பனரல்லாதார் கட்சியும், சு.ம. இயக்கமும் புதைக்கப்பட்டு விட்டது என்று கூறி பார்ப்பனர்கள் கூத்தாடுவதாகும்.

இந்தக் காரணமேதான் இன்று முஸ்லீம்களையும் பார்ப்பனரல்லாதார்கள்களையும் சுயமரியாதைக்காரர்களையும் ஒன்று சேர்த்து இருக்கிறது. இந்த உணர்ச்சி தான் இன்று இந்த நடு இரவு 12 மணி ஜாமத்தில் 3000, 4000 பேர்களை இந்தக் குளிரிலும் பனியிலும் கூடி இருக்கும்படி செய்திருக்கிறது.

நம் மூவருக்கும் காங்கிரஸ் ஒரே மாதிரியான விரோதி. நம் மூவருக்கும் ஜீவநாடியான அவசியமான ஒரு காரியத்தில் காங்கிரஸ் விரோத பாவங்கொண்டு அடியோடு அழிக்க முயற்சித்து வருகிறது. அது என்னவென்றால் அதுதான் வகுப்பு வாரிப் பிரதிநிதித்துவம்.

வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவம்

வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவத்தை நாம் நமது எண்ணிக்கைக்கும் தகுதிக்கும் உரிமைக்கும் மேலாக சிறிதுகூட கேட்கவில்லை. நம் விகிதாச்சாரம் உரிமையுள்ள அளவே விரும்புகிறோம். ஏனெனில் நாம் இவ் விஷயத்தில் ஆதிமுதல் கவலையற்று இருந்ததால் இந்நாட்டு ராஜ வம்சங்கள் சக்ரவர்த்தி வம்சங்கள் என்ற மக்களும் இந்நாட்டு பழங்குடி மக்கள் என்ற மக்களும் இந்நாட்டு செல்வங்களும் உழைப்பாளியும் வரி கொடுப்பவனுமான சமூக மக்களும் அரசியலிலும் பொருளாதாரத்திலும் சமூகவாழ்விலும் கீழ் மக்களாய்இழி மக்களாய் கருதப்பட்டு சராசரி வாழ்வுக்குக் கூட இடமின்றி ஈன மக்கள் என்று கருதும்படி இருந்து வருகிறோம்.

பிச்சைக்கார ஜாதி

ஆனால் இதற்கு மாறான மற்றொரு ஜாதியார் அதாவது பிச்சை எடுப்பதை பிறவி உரிமையாகக்கொண்ட ஒரு வகுப்பு இன்றும் முன்பும் எப்போதுமே சிறிதும் பாடுபடாமல் ஊரார் உழைப்பிலேயே சகல போக போக்கியமும் பெற்று சமூகத்தில் ஜாதியில் பெரிய ஜாதி ஆகி

செல்வத்தில் பாடுபடாமல் ராஜபோகமனுபவித்துக்கொண்டு அரசியலில் இன்று ஆதிக்கம் செலுத்தி வருகிறார்கள். இதை நாம் இன்று இந்த 20, 30 வருஷகாலமாகவே உணர்ந்து நமது பங்கை - நம் உரிமையை மற்றவர்கள் கொள்ளை அடிக்காமல் பார்த்து வருகிறோம். ஆனால் நாம் அதற்காக செய்ய வேண்டிய முயற்சி சரியாய் கவலையுடன் செய்யாததாலும் நம்மக்களுக்குள் சுயமரியாதை உணர்ச்சி சரியாய் இல்லாததாலும் யோக்கியமும் நாணயமும் உள்ள தலைவர்கள் போதிய அளவு இல்லாததாலும் நாம் எதிரிகளால் தோற்கடிக்கப்பட்டே வந்திருக்கிறோம். அத்தோல்வியின் கடைசி எல்லைதான் நாம் இன்று இருக்கும் நிலை. அதனால் தான் நம்மை 5000கஜ ஆழத்தில் வெட்டி புதைத்து விட்டதாக பார்ப்பனர்கள் அதாவது கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியார், தோழர் சத்தியமூர்த்தியார் முதலியவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

தோல்வியும் நன்மைக்கே

என்றாலும் நாம் இன்றைய நிலையை தோல்வி என்று கருதிவிட வேண்டியதில்லை. இதிலிருந்து நாம் வெற்றியை நாடிச்செல்லும் நிலைக்கு வந்திருக்கிறோம் என்றுதான் எண்ணவேண்டும். சட்டசபை தேர்தல் தோல்வியும் மந்திரி சபையில் நம் பிரதிநிதிகள் இல்லாத தோல்வியும் ஒரு சமூகத்துக்கு ஒரு இயக்கத்து தோல்வி ஆகிவிடாது. பலமான - சுலபத்தில் அசைக்க முடியாததான ஒரு வெற்றியை லட்சியத்தை அடையவே அடைந்து தீரவே நமக்கு இன்று இத்தோல்வியில் வழிகாட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதைத்தவிர இனி நமக்கு இது போன்ற சந்தர்ப்பம் கிடைக்காது.

நாம் மூவரும் காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்தை நமக்கு பரம விரோத ஸ்தாபனமாய் கருதவேண்டியவர்களாவோம்.

காங்கிரஸ் தோற்றத்திற்கு சர்க்காரே காரணம்

காங்கிரஸ் ஆரம்பிக்கப்பட்டதே அக்கருத்து மீதுதான். ஏனெனில் அரசாங்கத்தாரே காங்கிரஸ் ஆரம்பிக்கப்பட யோசனை சொன்னவர்களாகும். சர்க்கார் காங்கிரஸ் ஏற்படுமுன் முஸ்லீம்களையும், பார்ப்பனரல்லாத பெருங்குடி மக்களாய் இருந்தவர்களிடத்திலும் மிக்க பயபக்தியாய் இருந்து வந்தது. அவர்கள் சர்க்காருக்கு தாளம்போட இஷ்டமில்லாதவர்களாய் சர்க்காரையும் தங்கள் இஷ்டப்படி ஆட்டி வந்தார்கள். அதற்கு விரோதமாய் சாதாரண கீழ்த்தர மக்களைத் தூண்டி விடவே சர்க்கார் காங்கிரசை ஏற்படுத்தச் செய்தார்கள். அது முதல் தான் சாதாரண மக்கள் அதாவது பாடும் பொறுப்பும் இல்லாத மக்கள் நாட்டுச் செல்வத்தையும் உழைப்பையும் பாடுபடாமல் பொறுப்பு ஏற்காமல் வயிறு வளர்க்கும் சோமாரி மக்கள்

அரசாங்கத்துக்கு வலக்கையாய் இருக்கும்படி தந்திரங்கள் செய்ய முடிந்தது. அதனாலேயே சர்க்காரும் மக்களுக்கு இவ்வளவு கொடுமையான வரிகளைப் போடவும் போட்ட வரிகள் பயன்படாமல் ஒரு ஜாதியாரே உத்தியோக மேற்று பகல் கொள்ளை போல் சம்பளமாகப் பெறுவதற்கே பயன்படவும் முடிந்தது.

காங்கரசுக்கு முன்

உதாரணம் சொல்ல வேண்டுமானால் காங்கரசுக்கு முன் இவ்வளவு பார்ப்பனர்கள் இவ்வளவு பெரிய உத்தியோகங்களில் இருந்ததில்லை. காங்கரசுக்கு பிறகே பார்ப்பனர்கள் அதுவும் நாட்டு நலத்தில் முற்போக்கில் மனித சமூக மனிதத்தன்மையில் இருந்தும் பொறுப்பு இருக்க இடமும் அவசியமும் இல்லாதவர்களே இன்று பெரும் பொறுப்புள்ள உத்தியோகத்தில் 100க்கு 90-க்கு மேல் கைப்பற்ற முடிந்தது. அந்த சமூகமே ஏழையென்று இல்லாமலும், கல்வி இல்லாதவர்கள் என்று இல்லாமலும், வேலை இல்லாதவர்கள் என்று இல்லாமலும் மனித சமூகத்தில் எந்தக் காரணத்தாலும் கீழ்ப்பட்ட மக்கள் என்று இல்லாமலும் சராசரிக்கு வெகுபங்கு மேலாக வாழ முடிந்தது என்பதுடன் அதற்கு நேர்மாறாய் பாடுபடும் மக்களும் பொறுப்புள்ள மக்களும் அரசாங்க பொக்கிஷத்தை சதா நம்பும்படியாக வரிசெலுத்தும் மக்களும் கீழ்மக்களாக, அடிமைகளாக அரசாங்கம் என்றால் நடுங்கிச் சாகும்படியாக அவ்வளவு இழிவான அறிவற்ற நிலையில் வாழ நேர்ந்தது.

முஸ்லீம்கள் தோற்றம்

இதை முதல் முதலில் முஸ்லீம்கள்தான் கண்டு பிடித்துக் காங்கரஸ் மனித சமூகத்துக்கு விரோதமான ஸ்தாபனம் என்பதை சகல வழிகளிலும் உணர்ந்து கிளர்ச்சி செய்தவர்களாகும்.

1885ல் காங்கரசு வந்தது என்றாலும், 1890 லேயே முஸ்லீம்கள் காங்கரசை எதிர்க்கத் துணிந்து விட்டார்கள். 1900ல் முஸ்லீம்கள் தனி உரிமை - தனிபிரதிநிதித்துவம் பெற ஆரம்பித்து விட்டார்கள். காங்கரசைப் போலவே ஒரு ஸ்தாபனத்தையும் அதாவது முஸ்லீம் லீக்கையும் 1906ல் ஆரம்பித்து 1909 அதாவது ஆரம்பித்த 3 வருஷத்தில் முஸ்லீம்களுக்கு அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தில் வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம் தனித் தொகுதி மூலம் பெற்று விட்டார்கள்.

1906-ல் முஸ்லீம் லீக்கு ஏற்படுத்தி கிளர்ச்சி செய்த காரணத்தால்தான் அது பயன்பெறாமல் செய்வதற்கு பங்களத்தில் வெள்ளைக்காரர்கள் பஹிஷ்காரம், சுதேசி கிளர்ச்சி முதலிய சூழ்ச்சிகள் செய்ய வேண்டிய அவசியம் இந்துக்களுக்கு ஏற்பட்டது.

முஸ்லீம்கள் காட்டிய வழி

கட்சியாக வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவத்துக்கு இந்துக்கள் செய்த தேசாபிமான சூழ்ச்சி தோல்வியுற்று 1909ல் சீர்திருத்த சட்ட மூலமாகவே முஸ்லீம்கள் தனிப் பிரதிநிதித்துவம் பெற்றுவிட்டார்கள் - இதைப்பார்த்த பிறகுதான் நம் மாகாணத்திலும் மற்றும் பல மாகாணங்களிலும் இந்துக்களும் தங்களுக்குள்ளாக ஒரு சமூகத்தை ஒரு சமூகம் ஏமாற்றி வஞ்சித்து கொள்ளை கொள்ளும் கொடுமையை ஒழிக்க கிளர்ச்சி செய்தார்கள். அதன் பலன்தான் நம் மாகாணத்தில் 1916ல் பார்ப்பனரல்லாதார் உணர்ச்சி தோன்ற வேண்டியதாயிற்று. இந்த உணர்ச்சியை ஒழிக்க வேண்டி முஸ்லீம்களை பார்ப்பனர்கள் தங்கள் கட்சியில் சேர்த்துக் கொள்ளுவதற்கு ஆக பார்ப்பனத் தலைவியாய் இருந்துவந்த பெசண்டம்மை முஸ்லீம்களுக்கு வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவத்தை ஒப்புக்கொள்வதாகவும் முஸ்லீம்கள் மற்ற வகுப்பார்களின் வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவத்துக்கு விரோதமாய் இருந்து காங்கரசுக்கு உதவிசெய்ய வேண்டுமென்றும் ஒப்பந்தம் பேசிக்கொண்டு லக்னோ காங்கரசில் ஒரு பேக்ட் ராஜி உடன்படிக்கை செய்து கொண்டார் என்றாலும் பார்ப்பனரல்லாதார் வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவத்துக்கு கிளர்ச்சி செய்து மக்களுக்கு தங்கள் மான உணர்ச்சி வரும்படி 1916 முதலே உழைத்து வருகிறார்கள். ஒரு அளவுக்கு பயனும் அடைந்தார்கள் என்பதோடு இனி வரும்காலமும் சகல வகுப்புக்கும் சமநீதி வழங்கப்பட வேண்டும் என்கின்ற உணர்ச்சியும் மக்கள் உள்ளத்தில் வேரூன்ற ஆரம்பித்து விட்டது.

காந்தியார் தந்திரம்

இதைப்பார்த்த பார்ப்பனர்கள் “ஒன்றில் இது ஒழிய வேண்டும் அல்லது தற்கொலை செய்து கொள்ள வேண்டும்” என்கின்ற கருத்தைக் கொண்டு விட்டார்கள். அதன் பயன் தான் இன்று காந்தியார் பட்டினி, சண்டித்தனம் செய்ததும் கனம் ஆச்சாரியாரும் தோழர் சத்தியமூர்த்தியும் வங்காளக் குடாக்கடலில் விழுந்து உயிர் விட வேண்டியது என்று சபதம் கூறிக்கொண்டதுமாகும். காங்கரசின் தேசாபிமானமும் பூரண சுயேச்சை செய்யும் சிலர் பேசும் சமதர்மமும் அந்நிய ஆட்சியை ஒழிக்கும் தன்மையும் எல்லாம் இன்றுள்ள வகுப்புவாரி உரிமையை ஒழிப்பதும் அது மறுபடி எப்போதும் தலை எடுக்கவொட்டாமல் அழிப்பதும் தான் என்பது எனது உறுதியான அபிப்பிராயம்.

காங்கரசுக்கு இனி இந்து முஸ்லீம் ஒற்றுமையைப்பற்றிக் கவலை இல்லை.

இந்து முஸ்லீம் ஒற்றுமை ஏற்படாமல் தீண்டாமை ஒழியாமல் சுயராஜ்யம் கேட்கமாட்டேன் என்றும் வந்தாலும் பெற மாட்டேன் என்றும் கூறிய காந்தியார் இன்று சுயராஜ்யம் கிடைத்த பிறகுதான் இவை செய்வேன் என்று சொல்லி விட்டார்.

தீண்டாதார் நகக்கப்பட்டனர்

தீண்டாமையைப்பற்றி மக்களை ஏமாற்றி தீண்டப்படாதார் என்பவர்களை நசுக்கி ஆய்விட்டது. சிலகூலிகளை வசப்படுத்திக் கொண்டதோடு தீண்டாமை விலக்கு தீர்ந்து போய் விட்டதாக செய்து கொண்டார்கள்.

தோழர்கள் என். சிவராஜ், ஆர். சீனிவாசன், அம்பத்தார் முதலிய தீண்டாமை வகுப்பு தலைவர்கள் இன்று தேசத்துரோகிகள் என்றும் சமூகத்துரோகிகள் என்றும் பிரசாரம் செய்யத் துணிந்து விட்டார்கள்.

ஆகவே மக்கள் இந்த மாதிரி சபையைப் பார்த்து மலைக்க வேண்டியதில்லை. முஸ்லிம்களும் அதை லட்சியம் செய்ய வேண்டியதில்லை. காங்கரஸ் மந்திரிசபையைப் பற்றி இன்னும் சிறிது நாட்களுக்குள் “விடுதலை” யில் நாள் எண்ணிக்கை போட்டு கொண்டு வரவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்ட போதிலும் குற்றமில்லை என்கின்ற எண்ணத்துடன் இன்னும் கொஞ்சகாலத்துக்கு இந்த மந்திரி சபை இருந்தால்தான் அது வேறு யாரும் கொல்லாமல் தானாகவே தற்கொலை செய்துகொள்ளக்கூடிய அவசியம் வரும் என்று கருதுகிறேன்.

ஆச்சாரியார் சாதித்ததென்ன?

அது இந்த மந்திரிசபை பதவியேற்று 5 மாத காலத்தில் அவர்களது முட்டாள்தனத்தையும், சூழ்ச்சி உணர்ச்சியையும், தங்களுக்குள் ஒற்றுமையில்லாத நிலையையும் அரசியல் ஞானமற்ற தன்மையையும் காட்டிக்கொள்ளத்தான் முடிந்ததே தவிர நாட்டுக்கோ, தங்களுக்கோ கூட ஒன்றும் செய்து கொள்ள முடியவில்லை. உண்மையில் எனது தோழர் கனம் ஆச்சாரியார் நிலை ஆப்பைப் பிடுங்கிவிட்ட குரங்கு போல்தான் இருந்து வருகிறது. மற்ற மந்திரிகளைப்பற்றி பேசுவது மெனக்கேடே யாகும். ஏனெனில் அவர்களுக்கு சம்பளமும் படியும் கார் சவாரி பந்தாவும் தான் சொந்தமே ஒழிய மந்திரிவேலையில் ஏதும் சொந்தமில்லை. தலைவர் சொன்ன படி பிரதம மந்திரி சொன்னபடி இல்லாவிட்டால் காரியக் கமிட்டி அல்லது காந்தியார் சொல்படி நடக்க வேண்டிய ஒப்பந்தத்தில் சம்பளம் பெறுகிறவர்கள். அவர்களுக்கு சொந்த புத்தி இருந்தாலும் பிரயோகிக்க இடமில்லை. அப்படி பிரயோகிப்பதாய் இருந்தாலும் நாகப்பட்டணம் மரைக்காயர் போல் அம்மா அக்கா என்று வைவதற்கு மாத்திரம் தான் சுதந்தரம் உண்டே ஒழிய யாரையும் புகழவும் முடியாது. சட்டசபை மெம்பர்களே பார்ப்பனர்களுக்குத்தான் ஏதாவது சொல்லவோ, செய்து கொள்ளவோ உரிமை உண்டு. மற்றவர்களுக்கு மீ ரூ.75 சம்பளமும் பிரயாணப்படியும் பெறுவது தவிர வேறு ஒன்றுக்கும் உரிமை இல்லை. இவர்களில் யாருக்காவது சுயமரியாதை இருந்தால் மாதச் சம்பளம் வாங்குவது அவமானம் என்று கருதி வாங்காமல் விட்டுவிடலாமே தவிர மற்றப்படி

பேச்சுமூச்சு காட்டமுடியாது. காட்டினால் 20 ஆயிரம் 30 ஆயிரம் ரூ. செலவு செய்து பெற்ற மெம்பர் வேலையை ராஜிநாமா கொடுக்க வேண்டும். எனவே இப்படி ஒரு ஜனநாயகம் - சுயராஜ்யம் கொண்ட ஆட்சி இன்று இந்தியாவில் நம் தலைமேல் இருக்கிறது. இது காங்கரஸ்காரருக்கு அவமானம் என்று சொல்லுவதை விட நமக்கு நாம் இதில் பிரஜையாய் இருப்பது பேரவமானம்தான். ஆனால் அதற்கு முடிவு காலம் வருகிற சந்தர்ப்பமாய் இது இருப்பதால் தைரியமாய் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டியதுதான். ஆகவே தோழர்களே நம்முள் உள்ள சில்லறை அபிப்பிராய பேதத்தை மறந்து விடுங்கள்.

இந்து என்றும் முஸ்லீம் என்றும் அடையாளத்தால் கண்டு பிடிக்க பிரியப்பட முடியாதபடி சமூக வாழ்வில் ஒன்று சேருங்கள். நம் வேஷப் பிரிவினையே பார்ப்பனர் இம்மாதிரி மக்களை நிரந்தரமாய் பிரித்துவைக்க இடமேற்பட்டது.

மதம் வேஷத்தில் வேண்டாம்

மதமும் கடவுளும் அவனவன் மனத்தில் நடத்தையில் இருக்கட்டும், வேஷத்தில் வேண்டாம் என்பதே நமது கருத்து. ஆதலால் நமக்குள் இந்து என்றும் முஸ்லீம் என்றும் தீண்டப்படாதவர்கள் என்றும் மேல்ஜாதி என்றும் கீழ்ஜாதி என்றும் கருதுகிற உணர்ச்சி கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கொடுப்பனை கொள்வனை உண்பனை தின்பனை ஆகியவைகள் அவரவர்கள் இஷ்டத்தைப் பொறுத்ததாய் இருக்கட்டும், அதற்கு மேல்கண்டவைகள் தடையாய் இருக்க வேண்டாம். மேல்நாடுகளில் முஸ்லீம் நாடு உள்பட எல்லா நாடும் இப்படித்தான் இருப்பதைப் பார்த்தேன். அதனால் அந்த நாடுகளில் உள் ஜாதிச்சண்டை இல்லை; முன்னேற்றமடையவும் வசதி இருக்கிறது.

குறிப்பு: 06.12.1937 ஆம் நாள் பாலக்காட்டை அடுத்த புதுநகரம் முஸ்லீம் லீக் ஆண்டு விழாவில் ஆற்றிய உரை.

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 12.12.1937

ரிப்பன் மண்டபத்து மகான்கள்

சென்னை கார்ப்பரேஷன் மாளிகைக்கு ரிப்பன் மண்டபம் என்று பெயர்! நல்ல பிரம்மாண்டமான அழகிய வெள்ளைக் கட்டிடம்! அதிலே ‘கவுன்சிலர்களாக’ இருக்கும் மகான்களில் முக்கால் வாசிப்பேர் காங்கரஸ்காரர்கள். அந்த மகான்களுக்குத் தலைவர் சத்தியமூர்த்தி. அவருடைய கீர்த்தி கண்டோர் கைகொட்டி நகைக்கும்படி இருக்கிறது. “தினமணி”க்கு ஸ்பெஷல் வேலை, மூர்த்தியின் கீர்த்தியை நாடறியச் செய்வதுதான். இந்த மகான்களில் 3 பேருக்கு ‘ஊழல்’ மெடல் கொடுத்தாகி விட்டது. ‘திரிசங்கு சுவர்க்கத்திலே’ பாபம் திண்டாடுகிறார்கள். ஒரு அம்மையார், ஓடோடிப் போய்விட்டார்! நாணமோ, பயமோ, கஷ்டமோ, கசப்போ யாரறிவார்! மற்றொரு மகான் தோழர் பக்தவத்சலமோ முடுக்கிக்கொண்டு போய்விட்டார். மற்றொரு மகான் தோழர் சக்கரை செட்டியார், காங்கரஸின் ‘தாக்கீதை’ சட்டை செய்யாது ஜம்மென்று வாழ்ந்து வருகிறார். கட்சித் தலைவரோ, பந்து மித்திரர்களுக்கு வேலைவாங்கிக் கொடுப்பதிலேயே கண்ணுங் கருத்துமாக இருந்து வருகிறார். இந்த மகான்களின் நிர்வாகத்தையோ, “இந்து” பத்திரிகையும்கேலி செய்கிறது. அவ்வளவு மோசம்.

1. உத்தியோக நியமனத்தில் பார்ப்பனீயம் தாண்டவமாடுகிறது.
2. சலூன்காரர்களுக்கு புதிய வரி போட்டாகி விட்டது.
3. ஆதிராவிட சேரிகள் அழிக்கப்பட்டு ஏழைகள் வீடின்றி தவிக்கின்றனர்.
4. சர்க்காரிடமிருந்து வாங்கிய கடனை வகையாகச் செலவழிக்கவில்லை.
5. புதிய கடனுக்கு மனுபோட்டு இருக்கிறது. இதை ‘தினமணி’ ஆட்சேபிக்கிறது. இவ்வளவு மோசமான ஆட்சி நடத்தும் மகான்கள், ரிப்பன் மண்டபத்திலே இருக்கின்றனர். அவர்களை உள்ளே அனுப்பிய ‘பாபத்தை’ எப்படிப் போக்குவது? சமீபத்தில் வரப்போகும் தேர்தலில் இத்தகைய ‘மகான்கள்’ ரிப்பன் மண்டபத்தினுள்ளே நுழைய முடியாதபடி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்போதுதான், கார்ப்பரேஷன் மானம் காப்பாற்றப்படும். தமிழ் நாடு பூராவும், இன்றைய “மகான்கள்” ஆட்சியைக்கண்டு, கேலிசெய்து சிரிக்கிறது. சென்னை நகரவாசிகள் என்ன செய்யப்போகிறார்கள்?

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 12.12.1937

மனுதர்ம் ஆட்சி தாண்டவம்

கள் ஒழிப்பு சூழ்ச்சி கல்வி நாசத்துக்கே

காங்கரஸ் அரசியல் சுதந்தரத்துக்கு ஆக பாடுபடுகிறது என்று பேர் வைத்துக்கொண்டு பார்ப்பன ஆதிக்க மனு ஆட்சியை புதுப்பிக்க பாடுபடுகின்றது என்பதை பல பிரத்தியக்ஷ அனுபவ ஆதாரங்களுடன் எத்தனையோ தடவை வெளிப்படுத்தி வந்திருக்கிறோம். அப்படி இருந்தும் பார்ப்பனரல்லாத மக்களில் சிலர் தெரிந்தோ தெரியாமலோ காங்கரஸை அரசியல் சபை என்றும் அது அரசியல் விடுதலைக்கு பாடுபடுகிறது என்றும் பாமர மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லி வருகிறார்கள். பாமர மக்களில் பலரும் அதை நம்பி ஏமாந்து போகிறார்கள். காங்கரஸின் சூழ்ச்சியைப்பற்றி இந்தியா முழுவதிலும் கிளர்ச்சி நடந்து வருகிற இந்தக்காலத்திலேயே காங்கரஸின் பேரால் எவ்வளவு தைரியமாக மேலும் மேலும் சூழ்ச்சிகள் நடத்தப்படுகின்றன என்பதை பொது ஜனங்கள் அறிய வேண்டும் என்பதற்கு ஆகவே மேலும் சில புதிய சூழ்ச்சிக்கொடுமைகளை எடுத்துக் காட்டுகின்றோம்.

காங்கரஸ் பார்ப்பன சூழ்ச்சியின் முக்கிய கருத்து நாம் மேலே குறிப்பிட்டது போல் வருணாச்சிரம மனு ஆட்சியை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதும் அதற்கு - முக்கியமாக செய்யப்பட வேண்டிய அஸ்திவாரமான காரியம் பார்ப்பனரல்லாத மக்களுக்கு கல்வி இல்லாமலும் கையில் பணம் சேருவதற்கு மார்க்கமில்லாமல் நிரந்தர ஏழைகளாய் இருக்கும்படி செய்து விடுவது என்பதும் தான் மனுசூறி இருக்கும் யோசனைகளில் எல்லாம் அதாவது தர்ம் சாஸ்திர விதிகளில் எல்லாம் முக்கியமான விதியாகும்.

அதாவது சூத்திரன் படிக்கக்கூடாது என்னும் விதியும் சூத்திரனுக்கு கல்விகற்பிக்கக்கூடாது என்னும் விதியும் சூத்திரனிடம் பணம் இருக்கக் கூடாது என்னும் விதியும் மனுதர்மத்தில் உள்ளது என்பது யாவரும் அறிந்ததேயாகும்.

அதற்கு ஏற்கனவே காந்தியார் தன்னால் கூடிய அளவு ராட்டினப் பிரசாரம் செய்து பார்த்து விட்டார். ராட்டினத்தை அந்நிய நாட்டுக்கு பணம் போவதைத் தடுக்கும் சாக்கிலும் வெள்ளையர் ஆட்சியை விரட்டும் சாக்கிலும் குடிசைத்தொழிலை ஆதரிக்கும் சாக்கிலும் தனக்கு வேண்டியதை தானே உற்பத்தி செய்து கொள்ளவேண்டும் என்கின்ற சாக்கிலும் விதவைகளுக்கு விமோசனம் என்னும் சாக்கிலும் புருஷனால் கொடுமைப் படுத்தப்பட்டு துரத்தி விடப்பட்ட பெண்ணுக்கு புருஷன் ரூபகம்

வந்தால் அதை தீர்த்துக்கொள்ளும் சாக்கிலும் மனதுக்கு சாந்தியளிக்கும் சாக்கிலும் மற்றும் காங்கரசுக்கு கட்டுப்பட்டு தனக்கு சதா ஜே போடுவதற்கு சில நிரந்தரக் கூலிகளை கையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் எண்ணத்திலும் காங்கரசுக்குள் பகுத்தறிவும் சுயமரியாதை உணர்ச்சியும் உள்ளவன் இருக்கக் கூடாது என்கின்ற எண்ணத்திலும் மற்றும் எவ்வளவோ சூழ்ச்சிகளையும் சாக்குகளையும் சுயநலங்களையும் மனதில் வைத்து எத்தனையோ லக்ஷ ரூபாயையும் பாழாக்கி இதுவரை கதர் பிரசாரம் செய்து வந்தும் இன்று வரை கதர் கழுதை தேய்ந்து கட்டெறும்பாயிற்று என்னும் பழமொழிக்கு இலக்காகவே இருந்து வருகிறது. வேஷத்துக்கு அல்லாமல் உண்மைக்கு அணிய வேண்டிய ஆடை அல்லாததாகவே இருந்து வருகிறது. ஒட்டு வேட்டைக்கும் காங்கரஸ் ஒட்டு பிரசாரத்துக்கும் தவிர வேறு காரியத்துக்கு தேவையில்லாத சாதனமாகவே கதர் ஆகிவிட்டது. மற்றபடி கதரினால் இந்திய மக்களை பார்ப்பனரல்லாதாரை என்றும் தரித்திரர்களாக வைத்திருக்கலாம் என்கின்ற எண்ணத்தின் வாயிலும், கதரினால் யந்திரங்களை அடியோடு அழித்து மக்களை மிருகங்களாக வைத்து என்றென்றும் பார்ப்பனருக்கு அடிமையாக வைத்திருக்கலாம் என்கின்ற சூழ்ச்சியின் வாயிலும் நன்றாக ஒரு படி நொய்மண் கொட்டி கூறு குத்தியாகிவிட்டது.

கதரின் யோக்கியதை இப்படி இருக்க மனு ஆட்சியின் மற்றொரு ஐட்டமாகிய பார்ப்பனரல்லாத மக்களின் கல்வியின் வாயில் மண்ணைக் கொட்டும் சூழ்ச்சி வேலை துவக்கப்பட்டு விட்டது. அதை ஒருவாறு காங்கரஸ் தீவிரமாய் ஆரம்பித்து விட்டது என்றே சொல்லலாம். ஆனால் முடிவில் இதிலும் தோழர் காந்தியாருடையவும் அவருடைய துர்மந்திரி தோழர் கனம் ஆச்சாரியாருடையவும் சூழ்ச்சியின் வாயில் தான் மண் விழுப்போகிறதே ஒழிய அவர்களது எண்ணம் பலிக்கப்போவதில்லை என்பதில் நமக்கு சிறிதும் சந்தேகமில்லை. ஆனால் பலவித தொல்லைகளுக்கு நமது மக்கள் ஆளாக வேண்டிவரும் என்றாலும் முடிவில் வெற்றி பார்ப்பனரல்லாதாருடைய தாகவே இருக்கப் போகிறது என்பதோடு இவ்விஷயத்தில் கனம் ஆச்சாரியாரும், காந்தியாரும் வெற்றியடையப் போவதில்லை என்பது உறுதி.

கல்வி விஷயத்தில் காந்தியாரும், காங்கரசும் செய்யும் சூழ்ச்சிகள் ஒவ்வொன்றையும் கவனிப்போம்.

1. மதுவிலக்கு சாக்கு.
2. ஹிந்தி நுழைப்பு.
3. கல்வித் திட்டம்.
4. இப்போது அமுலில் இருந்துவரும் இலவச கட்டாயக் கல்வி முறை ஒழிப்பு.

இந்த 4 காரியங்களால் பார்ப்பனரல்லாத மக்களின் கல்வியை ஒழிக்க திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். அவைகளை கீழே விளக்குகிறோம்.

மதுவிலக்கு சாக்கு என்பது என்னவெனில்,

“நாட்டில் பூரண மதுவிலக்கு அமுலில் கொண்டுவர முயற்சிப்பதால் அதனால் இப்போது வந்து கொண்டிருந்த வரும்படி குறைந்து விட்டதால் வரவு செலவை சரிக்கட்ட, கல்விச் செலவை குறைக்க வேண்டியதாய் விட்டது” என்று மந்திரிகள் இப்போது செல்லுமிடங்களிலெல்லாம் சொல்லி வருகிறார்கள். இதைப்பற்றி மந்திரிகள் வாக்கு மூலங்களை அப்படியே எடுத்து போட்டு “குடி அரசு” “விடுதலை” பத்திரிகைகளில் ஏற்கனவே விளக்கி இருக்கிறோம்.

அடுத்த சூழ்ச்சியான ஹிந்தி கட்டாயமாக புத்தும் விஷயத்தைப் பற்றியும் தென்னாடு முழுவதும் தமிழ் மக்கள் காங்கிரசில் உள்ள 100-க்கு 99 பாகம் மக்கள் உள்பட ஹிந்தியை எதிர்த்தும் அது தமிழைக் கொலை செய்வதென்றும் மக்கள் கல்வி அறிவை பாழ்படுத்துவது என்றும் மக்களை படிக்க முடியாமல் செய்வதென்றும் அது வருணாச்சிரம மனு ஆட்சியை கட்டாயத்தில் புத்துவது என்றும் எவ்வளவோ பெரிய கிளர்ச்சி செய்யப்பட்டுவந்தும் இவைகள் அத்தனையையும் லட்சியம் செய்யாமல் திருட்டுத்தனமாக நுழைக்க முயற்சிப்பதையும் இந்த 2, 3 மாதகாலமாக மக்கள் தாமாகவே உணர்ந்திருக்கிறார்கள்.

மூன்றாவது சூழ்ச்சியான காந்தியாரின் கல்வித்திட்டம் என்பதைப் பற்றியும் “விடுதலை” “குடி அரசு” பத்திரிகைகளில் விளக்கப்பட்டிருப்பதோடு பார்ப்பனர்கள் பலரே இந்த சூழ்ச்சி தங்களையும் பாதித்து விடுமோ என்று பயந்து கண்டித்து இருப்பது “இந்து” “சுதேசமித்திரன்” பத்திரிகை மூலமாக காணலாம்.

நான்காவது சூழ்ச்சியாக இப்போது கட்டாய இலவசக் கல்வி கூடாது என்பதும் இதற்கு காரணம் இப்போது பொருளாதார நிலை சரியாய் இல்லை என்று சொல்லுவதுமாகும்.

கட்டாய இலவசக் கல்வியானது ஜஸ்டிஸ் மந்திரிகள் காலத்தில் பனகாலரசர் ஆட்சியில் சர். பாத்ரோ அவர்களால் திட்டம் ஏற்பாடு செய்து கொண்டு வரப்பட்டதாகும். இதற்கென்று புதியவரிகளும் விதித்து வசூலிக்கப்பட்டு நடந்துவரும் காரியமாகும். இந்த கட்டாய ஆரம்பக்கல்வி திட்டம் ஜஸ்டிஸ் மந்திரிகள் ஏற்பாடு செய்யும்போதே பார்ப்பனர்கள் ஒரு மூச்சு ஒன்று சேர்ந்து தங்களால் கூடுமான அளவெல்லாம் தொல்லை கொடுத்துப் பார்த்துவிட்டார்கள். அப்போது ஏற்பட்ட பார்ப்பனத் தடைகளையும் அவர்களது தொல்லைகளையும் லக்ஷ்யம் செய்யாமலேயே கட்டாய இலவசக் கல்வி முறை பார்ப்பனரல்லாத மந்திரிகளால் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டு விட்டது. அதன் பயனாக இந்தப் பதினைந்து வருஷ காலத்தில் பார்ப்பனரல்லாதாரின் கல்வி நிலையானது அன்று முதல் இன்று வரை விருத்தியாகிக் கொண்டே வந்திருக்கிறது. ஏறக்குறைய பார்ப்பனரல்லாதாருள் அநேக வகுப்புகளில் 100க்கு 50 வீதம் பிள்ளைகள் இப்போது அதிகமாகப் படித்திருக்கிறார்கள்.

மேல் வகுப்புகளில் பார்ப்பனரல்லாத பிள்ளைகள் மொத்தத்தில் முன் இருந்ததைவிட 100க்கு 100 வீதமும் சில வகுப்புகளில் 200 வீதமும் உயர்தர கல்வி பெற்று இருக்கிறார்கள். அதனால் உத்தியோகம், வக்கீல், டாக்டர் மற்ற தனிப்பட்ட விஷய நிபுணத்துவம் ஆகிய காரியங்களில் முன் எடுத்துக்காட்டியது போல் 100க்கு 100, 200 சில விஷயங்களில் 100-க்கு 300 வீதம் மக்கள் பொதுக்கல்வி விர்த்தியடைந்து பார்ப்பனரல்லாதார் பல உத்தியோகங்களிலும் பல தொழில்களிலும் அமர்ந்திருக்கிறார்கள்.

பார்ப்பனரல்லாதார் சமூகத்தின் இவ்வித விருத்திகளும் இத்தனை அதிக எண்ணிக்கை விகிதங்களும் நேரே பார்ப்பன சமூகத்தையே தாக்கி அவர்கள் நிலையை சற்று தாழ்ச்செய்து விட்டது. இதற்குக் காரணம் சகல துறையிலும் பார்ப்பனரல்லாதார் படிக்கவும் போட்டி போடவும் படிக்க முடியாத ஏழை ஜனங்களுக்கும், படிப்பில் கவலையில்லாத பாமர ஜனங்களுக்கும் கட்டாய இலவசக்கல்வி முறையால் படித்துத் தீர வேண்டிய நிலை ஏற்படுத்தப்பட்டதேயாகும் என்பதை பார்ப்பனரல்லாதார் சமூகத்தை காட்டிக் கொடுத்து அதற்கு துரோகம் செய்துவிட்டு இன்று பார்ப்பனர்களுக்குப் பின்னால் கொடி தூக்கி கோவிந்தா போடும் காங்கரஸ் பார்ப்பனரல்லாதாரே ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள்.

ஆதலால் இன்று பார்ப்பனர் முன் போல் பாடுபடாமல் அரசியல், பொருளாதாரம், மத இயல், சமூக இயல் ஆகியவைகளில் ஆதிக்கம் பெற்று மக்களை சுரண்டி கொள்ளையடித்து போக போக்கியமனுபவிக்க வேண்டுமானால் மற்ற மக்களை தற்குறிகளாக வைத்திருந்தாலொழிய முடியாது என்கின்ற மனு வாக்கியத்தை உணர்ந்தே இன்று ஏற்கனவே இருந்து வந்த கட்டாயக் கல்வி முறையை ஒழித்து விட்டு ஒவ்வொரு பார்ப்பனரல்லாதானும் என்றென்றும் கைத்தொழில் செய்தே ஜீவனம் செய்யும் மார்க்கத்தை கல்வித் திட்டமாகச் செய்து அதையும் கட்டாயமாய் செய்தே தீரவேண்டுமென்று செய்யப்போகிறார்கள். இதற்கு பெயர் கட்டாய அடிமைத் தொழில் கற்பிப்பது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

இந்த நிலையில் ஒரு விஷயம் பொது ஜனங்கள் கவனத்துக்கு கொண்டு வரவேண்டியதாகும் அதாவது தருமபுரி ஜில்லா போர்டார் தங்கள் எல்லைக்குள் இருக்கும் கிராமாந்திர ஜனங்களுக்கு கட்டாயக் கல்வி புகட்ட வேண்டுமென்று தீர்மானம் செய்து கொண்டு அதற்காக தங்கள் கையிருப்பு பணத்தில் 13500 ஒதுக்கி வைத்து வேலைசெய்யத் தொடங்கி இருக்கிறார்கள். இதை நமது கனம் தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியின் அரசாங்கம் கூடாது என்று தடுத்து விட்டது. தருமபுரி ஜில்லா போர்டார் சர்க்காருக்கு கல்விச் செலவுக்கு 13500 ரூ. ஒதுக்கிவைத்து வரவு செலவு பட்ஜெட்டும் சரிகட்டிக் காட்டி இருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்க தோழர் ஆச்சாரியார் சர்க்கார்,

“தற்கால செல்வ நிலையில் கட்டாய இலவசக்கல்வி தேவை இல்லை” என்று உத்திரவு பிறப்பிக்க காரணம் என்ன என்று யோசித்துப் பார்க்கும்படி ஜனங்களை வேண்டுகிறோம். கல்விக்கு இல்லாத செல்வம் வேறு எதற்கு ஒதுக்கி வைக்க வேண்டும் என்று கேட்கிறோம்.

சேலம் ஜில்லா அதாவது ஒரு ஜில்லாவில் ஆரம்பித்த மதுவிலக்கு நாடகத்தாலேயே இந்தக் கதி ஏற்படுமானால் மற்ற ஜில்லாவிலும் இந்நாடகம் ஆரம்பித்து விட்டால் கற்ற கல்வியையும் மறந்துவிடவேண்டும் என்று உத்திரவு போடுவார்களா? மாட்டார்களா? என்பதை யோசித்துப் பார்க்க விரும்புகிறோம். உலகில் கண்ணைக்குத்திக் கொண்டு எந்த அறிவிலியாவது சித்திரம் வாங்குவானா? என்று கேட்கிறோம்.

ஆனால் நமது அய்யங்கார் ஜாதி ஆச்சாரியார் - கனம் தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் கல்வியை ஒழித்து விட்டு கள்ளை “நிறுத்த”ப் பார்க்கிறார்.

கள்ளை நிறுத்துகிற சிப்பாய்கள் கல்விக்கு - மக்கள் அறிவுக்கு கேடில்லாதபடி திட்டமும் வரவு செலவு சரி கட்டுதலும் ஏற்பாடு செய்துகொண்டு இந்த நாடகமாடுவார்களானால் தொலைந்து போகட்டும் என்று விட்டு விடலாம். அப்படிக்கில்லாமல் கல்வியை ஒழிப்பதற்கு சாதனமாக - சூழ்ச்சி ஆயுதமாக கள் “நிறுத்த” நாடகம் ஆடுவதை யார் தான் சகிக்கக்கூடும்? எனவே இன்றைய காங்கரஸ் ஆதிக்கம் பார்ப்பன ஆதிக்கத்துக்கு என்றும் முக்கியமாக வர்ணாச்சிரம புனருத்தாரணத்துக்கு என்றும் வருணாச்சிரம தத்துவப்படி பார்ப்பனரல்லாத மக்கள் கல்வியை பாழாக்க மக்களை குருடர்களாகவும் மிருகங்களாகவும் செய்யப்படும் சூழ்ச்சி ஆட்சி என்றும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 19.12.1937

சுயமரியாதை இயக்கத் தத்துவம்

கடவுள் மத ஆபாசங்கள்

தோழர்களே!

இந்த நாமக்கல் கொஞ்சகாலமாகவே காங்கரஸ் கோட்டை என்று சொல்லப்படுவதாகும். எனினும் நமது சுயமரியாதை இயக்கத் தோழர்கள் சிலர் இங்கு எப்படியோ ஒரு மகாநாடு கூட்டிவிட்டார்கள். நாங்கள் வரும் போது உண்மையிலேயே சற்று பயத்துடனேயே வந்தோம். சு.ம. மகாநாடு அவ்வளவு திருப்திகரமாய் நடக்காது என்றும், காங்கரசின் காலித்தனத்திற்கு முகம் கொடுக்க வேண்டி வருமென்றும் உள்ளூர் பொது ஜனங்கள் ஆதரவு சரியாய் இருக்காதென்றும் கருதினோம். ஆனால் இங்கு வந்த பிறகு எங்களுக்கு மிகுந்த ஆச்சரியத்தைக் கொடுக்கும்படியான நிலையில் இம்மகாநாடு நடந்திருக்கிறது. எங்களுக்கு நீங்கள் அளித்த ஆடம்பரமான வரவேற்பும் காட்டிய உற்சாகமும், அன்பும் உண்மையிலேயே எங்களை நாங்களே பாராட்டிக் கொள்ளும் மாதிரியாக ஏற்படுத்தி விட்டது.

கண்டறியா அருங்குணம்

தவிரவும் எனது பொது வாழ்வில் காங்கரசுகாரரிடம் இவ்வளவு நாளும் கண்டறியாத ஒரு அருங்குணத்தைப் பார்த்ததில் நிஜமாகவே நான் மெய்மறக்கும்படி மயக்கம் ஏற்பட்டு விட்டது. என்னவெனில் எங்கள் கூட்டங்களுக்கு காங்கரஸ்காரர்கள் போகக் கூடாது என்றும், போனாலும் எவ்வித கேள்வி கேட்பதோ, கலவரம் ஏற்படும்படி செய்வதோ ஆகிய காரியம் கண்டிப்பாய் நடத்தக் கூடாது என்றும் புத்தி புகட்டப்பட்ட ஒரு துண்டு நோட்டீஸ் காங்கரஸ்காரர்களால் வினியோகிக்கப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்தேன். இந்தப்புத்தி காங்கரசுக்காரர்களுக்கு எப்படி வந்தது, ஏன் வந்தது என்கின்ற காரியம் எனக்கு ஒரு யுக்திகணக்கு போட்டி பரிசு மாதிரியாகவே இருக்கிறது. சென்ற வருஷம் வந்தபோது கழுதை கழுத்தில் அட்டை கட்டி அதில் எங்களைப் பற்றி கேவலமாய் எழுதி விரட்டி விட்டார்கள். போன மாதத்தில் வந்த போதும் கூட்டத்தில் காலித்தனம் செய்தார்கள். அவற்றையெல்லாம் நாங்கள் ஒரு வழியில் சமாளித்தோம் என்றாலும் இப்போது இந்த புத்தி வந்தது ஆச்சரியமாகத்தான் இருக்கிறது. எப்படி இருந்தாலும் அரசியலிலோ சமுதாயத்திலோ எவ்வளவு மாறுபட்ட அபிப்பிராயம் இருந்தாலும் தனிப்பட்ட முறையில் நான் யாருக்கும்

விரோதியில்லை, யாரிடமும் துவேஷமில்லை. மனிதர்கள் எல்லோரும் ஒரே அபிப்பிராயம் கொள்ள முடியாது. சரியாகவோ தப்பாகவோ அபிப்பிராய பேதம் ஏற்படுவது மனிதனுக்கு இயற்கையேயாகும். ஒருவருக்கொருவர் அபிப்பிராயத்தை மதிக்காவிட்டாலும் ஏற்காவிட்டாலும் வெளியிலெடுத்துச் சொல்ல இடம் கொடுக்க வேண்டியதானது மானத்திலும் மனிதத் தன்மையிலும் கவலையுடையவனின் கடமையாகும்.

உதாரணமாக ஈரோட்டில் எங்கள் எதிரிகள் யாராவது எப்படிச் கத்தினாலும் நாங்கள் கீச்சு மூச்சு சத்தம் ஏற்படக்கூட இடம் கொடுப்பதில்லை.

எனினும் ஒரு விஷயம்

ஆனால் காங்கரஸ்காரர்களுக்கு அந்தப் புத்தி இருந்ததை நான் இதுவரை ஒரு ஊரில் கூடப் பார்த்ததில்லை. இன்று இந்த ஊரில் பார்க்கிறேன் என்றாலும் இதிலும் ஒரு விஷயத்தை காண்கின்றேன். என்னவெனில் இன்று இங்கு சு.ம. மகாநாடு நடப்பதும் இந்த பொதுக்கூட்டம் இன்று ஏற்பாடு செய்திருப்பதும் 15 நாட்களுக்கு முன்பிருந்தே தெரிந்திருந்தும் இந்த ஊர் காங்கரஸ்காரர்கள் இன்றைய தினத்திலேயே வேறு ஒரு மீட்டிங்கு ஏற்பாடு செய்து அதில் “அநேக காங்கரஸ் தலைவர்கள் வருகிறார்கள்” என்று நோட்டீசு ஏராளமாய் வினியோகிக்கப் பட்டிருக்கிறது. நாளைக்கு அந்த கூட்டம் போட்டால் என்ன முழுதிப் போகும். உண்மையிலேயே நோட்டீசில் வெளியிட்ட அத்தனை “தலைவர்களும்” வரப்போகிறார்களா? வேண்டுமென்றே விஷயத்துக்கு அதாவது இந்த கூட்டத்துக்கு ஆட்கள் வராமல் இருக்க வேண்டும் என்கின்ற கெட்ட எண்ணம் தவிர இதுவேறு எதுவாய் இருக்க முடியும்? அப்படி இருந்தும் நீங்கள் இவ்வளவு பேர் - 3000 பேர் இங்கு வந்திருப்பது எனக்கு மிகுந்த ஊக்கத்தையும் மகிழ்ச்சியையும் தருகிறது. மேலும் காங்கரஸ்காரர்கள் இங்கு வினியோகித்த துண்டு நோட்டீசில் “காங்கரசு ஒன்றுதான் மக்களுக்கு சுதந்தரமும் விடுதலையும் அளிக்கும்” என்று பெரிய எழுத்தில் பொறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை இவர்கள் நாங்கள் சொல்வதையும் கேட்டு விட்டு நாளைக்கு சொன்னால் என்ன? இன்றைக்கே சொல்லுவானேன்? இருந்த போதிலும் நாளைக்கும் அவர்கள் கூட்டம் ஒன்று உண்டு என்றும் தெரிகிறது. சுவர் விளம்பரமும் ஒட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால் இன்று நீங்கள் நான் சொல்வதையும் கேட்டு விட்டு நாளைக்கு அவர்கள் சொல்லுவதையும் கவலையுடனும் பொறுமையுடனும் கேளுங்கள். பிறகு உங்கள் இஷ்டப்படி நடவுங்கள்.

பொதுக்கூட்டம் ஒரு சர்வகலாசாலை

அதிலும் எவ்வித குழப்பமும் மீட்டிங்கு ஒழுக்கத்துக்கு விரோதமான காரியமும் செய்யாதீர்கள். இன்று உலகம் உள்ள நிலைமையில் நாட்டுக்கு இப்படிப்பட்ட கூட்டங்கள் மாறி மாறி நடக்க வேண்டியதும் நீங்கள்

கேட்க வேண்டியதும் மிக்க அவசியமாகும். உங்களுக்கு இக்கூட்டங்கள் ஒரு சர்வகலாசாலை போன்றதாகும். உலக நடப்பையும் மக்கள் யோக்கியதையையும் கண்டறிய ஒரு பரீக்ஷை கருவியாகும். பள்ளிக் கூடத்தில் இவைகளைப் படித்து விட முடியாது. பெரிய கலாசாலை பட்டம் பெற்று விடுவதினாலும் இந்தப் படிப்பு வந்து விடாது. உலக கல்வி வேறு, பகுத்தறிவு வேறு, பட்டம் வேறு. பெரிய டாக்டராய் இருப்பான், ஆனால் அவனும் மூத்திரமும் சாணியும் சாப்பிட்டால் ஒருவன் மோட்சத்துக்கு போகலாம் என்று நினைப்பான். பெரிய வானசாஸ்திர நிபுணனாய் இருப்பான், அவனும் பார்ப்பான் மூலம் தன் மாஜி தந்தைக்கு அரிசி பருப்பு காய்கறி செருப்பு அனுப்புவான். ஒருவன் பெரிய உடற்கூறு சாஸ்திர நிபுணனாய் இருப்பான், அவனும் தன் மனைவியையும் மகளையும் வீட்டுக்கு தூரமென்று வீதி திண்ணை அறையில் தள்ளி மூடிவைத்து விட்டு உள்ளே தாழ் போட்டுத் தூங்குவான். ஆகையால் மனிதனுக்கு பகுத்தறிவும் உலக கல்வியும் அறிய பள்ளிக்கூடமும் பட்டமுமே போதுமானதாகிவிடாது.

நீங்கள் நான் சொல்லுவதைக் கேளுங்கள். ஆனால் உடனே நம்பி விடாதீர்கள். நாளை நமது எதிர் அபிப்பிராயக்காரர்கள் வருவார்கள். அவர்கள் சொல்வதையும் கேளுங்கள். பிறகு ஒரு முடிவுக்கு வாருங்கள். இதுதான் எங்கள் ஆரம்பப் பிரார்த்தனை - எங்கள் முதல் வேண்டுகோள்.

சுயமரியாதை இயக்கம்

இன்று சுயமரியாதை இயக்கம் பற்றியும் காங்கரஸ் பற்றியும் பேசுகிறேன். முதலில் நாங்கள் யார்? வயிற்றுப் பிழைப்பு பிரசாரகரல்ல. சுய நலத்துக்கு பதவி மோகத்தால் பிரசாரம் பண்ணுகிறவர்கள் அல்ல. என்னைப் பொறுத்தவரை எனக்கு பிரசாரத்தில் வயிறுவளர்க்க வேண்டிய அவசியமில்லை. பட்டம் பதவி எனக்கு மிகவும் தூரமானதல்ல. நான் ஒரு வியாபாரியாய் இருந்தவன். கௌரவ பதவிகளில் முனிசிபல் சேர்மெனாய் ஜி.போ., தா.போ. மெம்பராய் மற்றும் பல பதவியிலிருந்து ஒரே கடுதாசியில் 5, 6 பதவிகளை ராஜிநாமாச் செய்துவிட்டு காங்கரஸில் சேர்ந்தவன். நானும் கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியாரும் 18 வருஷங்களுக்கு முன் ஒருவருக்கொருவர் பேசியே இருவரும் சேர்மென் பதவிகளை ஏக காலத்தில் ராஜிநாமாச் செய்தோம். அப்பொழுது எனக்கு 27 கௌரவ பதவிகள் இருந்தன. அந்தக்காலத்தில் சேர்மென் வேலைக்கு இருந்த மதிப்பும் கௌரவமும் இந்தக் காலத்தில் மந்திரி வேலைக்குக் கூட இல்லை. இப்போது எவ்வளவு சாதாரண மனிதனும் மந்திரியாகலாம். மந்திரிவேலைக்கு நாணயமோ, செல்வாக்கோ எதுவும் வேண்டியதில்லை என்பதை நீங்கள் பிரத்தியட்சத்திலேயே பார்க்கிறீர்கள். ஆதலால் நான் பதவி வேண்டுமானால் அதற்காக இவ்வளவு பாடுபட வேண்டியதில்லை. நிற்க, நானும் காங்கரஸில் கொஞ்ச காலம் இருந்து தேச பக்த - தேசியவீர பரீக்ஷையில் முதல் வகுப்பில் தேறியவன்தான். நான் காங்கரஸை விட்டு

வரும்போது காங்கரஸில் மாகாண காரியதரிசி, தலைவர் ஆகிய பெருமையுள்ள பதவியில் இருந்து வந்தவன். பலபேர் என்னை வருந்தி வருந்தி கூப்பிடக் கூப்பிட திமிறிக்கொண்டு காங்கரஸை விட்டு வெளி வந்தவன். இன்றைய தோழர் கனம் ராமநாதனும் மற்றும் பலரும் என் பின் என்னைத் தொடர்ந்து வெளியில் வந்து கொண்டிருக்கிற நிலையில் வெளியானவர்.

திருப்பூர் காதிவஸ்திராலயத்தையும், புதுப்பாளையம் காந்தி ஆஸ்ரமத்தையும், இதே நாமக்கல் கதர்க்கடையையும் இந்தக் கையாலேயே திறந்து வைத்தவன் நான் தான். நான் காங்கரஸை விட்டு வெளிவரும்போது “உங்கள் காங்கரஸ் புரட்டுகளை உணர்ந்தே நான் வெளியில் போகிறேன். வெளியில் போய் உங்கள் வண்டவாளங்களை வெளியாக்குகிறேன்” என்று சொல்லிவிட்டே வெளியில் வந்தவன். நான் இந்தப்படி சொல்லி வெளியில் வந்து விட்டபிறகும் என்னை மாகாணக் காங்கரஸ் கமிட்டி நிர்வாக சபையில் தெரிந்தெடுத்தார்கள். கதர் சங்கங்களுக்கும் பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள். சட்டசபைக்கு காங்கரஸ் சார்பாகவும் தனிப்பட்ட முறையிலும் நிற்கும்படி கனம் ஆச்சாரியாரே வந்து பலதடவை கூப்பிட்டு இருக்கிறார். கனம் ராமநாதன் அவர்கள்தான் என்னை தடுத்து மறுபடியும் காங்கரஸுக்கு போகக்கூடாது என்று சொன்னவர். இவை எல்லாம் மாஜி பதிவிரதை கதையல்ல அல்லது மாஜி விவசாயிகளாய் குச்சுக்காரிகளாய் இருந்து கிழடு பாய்ந்து இப்போது கிராக்கி வராது என்று கருதி பதிவிரதை ஆன கதையும் அல்ல. நான் யாரை பதிவிரதைகள் என்று நம்பினேனோ அவர்கள் தாம்பிர நாணய குச்சுக்காரிகள் என்று கண்டு விலகி வந்து பிறகு இங்கு வந்து நின்று பேசும் கதையாகும். இவற்றை தோழர்கள் ராஜ கோபாலாச்சாரியார், கல்யாணசுந்தர முதலியார், எஸ். சீனிவாசயங்கார் ஆகியவர்களைக் கேட்டுப் பார்த்து தெரிந்து கொள்ளுங்கள். இவற்றை ஏன் சொல்லுகிறேன் என்றால் காங்கரஸ் எச்சிலைகளுக்கு நியாயமாகப் பேசி நான் சொல்லும் விஷயங்களை மறுக்க யோக்கியதை இல்லாமல் அயோக்கியதனமாய் தன்னைப் பெற்ற தாயாருக்கு பண வரும் படிக்கு மாப்பிள்ளை தேட முச்சந்தியில் நிற்கும் மாஜி குச்சிக்காரிகள் பிள்ளைகள் போல்கண்ணா பின்னா என்று நம்மை வசைபாடுவதன் மூலம் உங்களை ஏய்க்கப் பார்ப்பார்கள். நான் காங்கரஸால் தள்ளப்பட்டேன் என்றும் பணம் எடுத்துக் கொண்டேன் என்றும் அதனால் காங்கரஸை குறை கூறுகிறேன் என்றும் மாஜி பதிவிரதை என்றும் இப்படி பேசுவார்கள். அந்தப் படியே இதே மேடையில் சிலர் பேசினார்களாம். அதற்கு ஆகவே இதை சொல்லுகிறேன். இவையெல்லாம் ஒருபுறமிருக்கட்டும்.

இனி சுயமரியாதை இயக்கம் என்றால் என்ன? காங்கரஸ் என்றால் என்ன? என்பதை பற்றி தலைவர் கட்டளைப்படி சிறிது பேசுகிறேன்.

சுயமரியாதை இயக்கம்

நான் ஆரம்பத்தில் கூறியபடி முதலில் சுயமரியாதை இயக்கம் என்றால் என்ன? அது ஏன்? என்பதைப்பற்றி பேசிவிட்டு பிறகு காங்கரஸ் என்பதைப் பற்றிப் பேசுகிறேன்.

சுயமரியாதை இயக்கம் இந்நாட்டு மக்களுக்கு முதலில் மான உணர்ச்சி ஏற்படவும் எல்லா மக்களையும் சமூகம் பொருளாதாரம் ஆகியவற்றில் சமப்படுத்தி ஒன்று சேர்க்கவும் ஏற்பட்டதாகும். மற்றும் பல கொள்கைகளை அது கொண்டிருந்தாலும் மற்றபடி அது நம் எதிரிகள் சொல்லுவது போல் மதங்களையும் கடவுள்களையும் எதிர்ப்பதற்கு என்றே ஏற்பட்டதல்ல.

நமது நாட்டு மக்களுக்கு மான உணர்ச்சி இல்லாமல் போனதற்கும் ஒற்றுமையும் சமத்துவமும் இல்லாமல் போனதற்கும் ஏற்பட்டுள்ள தடைகள் யாவும் ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லுவதிலும் அவைகளை ஒழிக்க முயற்சிப்பதிலும் உண்மையிலேயே சு.ம. இயக்கம் சிறிதும் ஒளிமறைவில்லாமல் பாடுபடுகிறது.

இந்தக் காரியங்கள் செய்வதில் கடவுள்களோ, மதங்களோ வேறு எவைகளானாலும் சரி, அத்தொண்டிற்குத் தடையாயிருந்தால் அவற்றையும் ஒழிப்பதில் சு.ம. இயக்கம் சிறிதும் பின் வாங்காது. இதைப்பற்றிப் பேசும்போது முதலில் மதம் என்று சொல்லப்படுவது எது? கடவுள்கள் என்று சொல்லப்படுபவை எவை என்று தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

மதம் என்பது என்ன?

“மதம் என்பது மனிதனின் கூட்டு வாழ்க்கைக்கும், அதற்கேற்ற ஒழுக்கத்துக்கும் ஏற்றவிதிகளைக் கொண்டதேயாகும்” என்று சொல்லப் படுமானால் அம்மாதிரி மதங்களைப் பற்றி சு.ம. இயக்கம் அதிக கவலைப்படுவது கிடையாது. அதற்கு சுயமரியாதை இயக்கம் அவசியமானால் உதவியும் செய்யும். மற்றும் “மனிதனின் ஆத்மா என்பது கடவுள் என்பதை அடைவதற்கு ஆக மதம் ஏற்பட்டது” என்றால் அதைப் பற்றியும் சு.ம. இயக்கம் கவலைப்படுவதில்லை. அப்படிப்பட்ட அபிப்பிராயக்காரனும் அவனுடைய மதமும் இப்போது எப்படியோ போகட்டும் என்று விட்டுவிடும். ஏனெனில் அது தனிப்பட்ட மனிதனைப் பொறுத்த காரியம். அதைப்பற்றி பிறகு பார்த்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் மனித சமூகத்தின் அறிவைப் பாழ்படுத்தவும் தன்மான உணர்ச்சி அறவே இல்லாமல் செய்யவும் மக்களைப் பிரித்து வைத்து உயர்வு தாழ்வு கற்பித்து மனித சமூக ஒற்றுமையைக் கெடுத்து பொது முன்னேற்றத்தையும் சுதந்தரத்தையும் தடுக்கும்படியான மதம் எதுவானாலும் அதை ஒழிக்க சுயமரியாதை இயக்கம் பாடுபட்டுத்தான் வந்திருக்கிறது. இன்று அனுபவத்தில் இருக்கும் நூற்றுக்கணக்கான பல மதங்களை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அவற்றுள் அந்நிய மதம் அந்நியர்கள் மதம் என்பதைப்பற்றி நாம் இப்பொழுது பேச வேண்டாம். “நம்முடைய மதம்” என்று இந்துக்கள் என்பவர்களால் சொல்லப்படுகிற இந்து மதம் என்பதையே எடுத்துக் கொள்வோம்.

இந்து மதம்

இந்தியர்களாகிய நாம் இவ்வளவு பிரிவினர்களாக இருப்பதற்கு இந்த இந்து மதமல்லாமல் வேறு எது காரணம்? பொதுவாக இந்துக்கள் இத்தனை ஜாதியாக அவற்றிலும் உயர்வு தாழ்வாக பார்ப்பான் பறையன் என்பதாக பிரிவுபடுத்தப்பட்டிருப்பதற்கும் இந்து மதமல்லாமல் வேறு என்ன காரணம்? இந்த 20-வது நூற்றாண்டில் - நேற்று சென்னையில் மகா மேதாவிகளான பி.ஏ.பி.எல். சாஸ்திரிகள், மகா பண்டித சாஸ்திரிகள் ஒன்று கூடிக்கொண்டு “கீழ் ஜாதியானை மேல் ஜாதியான் தொடுவது என்பது அதாவது தீண்டாமை ஒழிவது என்பது செத்தால் தான் போகுமே ஒழிய இந்த ஜன்மத்தில் ஜாதி பேதம் போக்கடிக்கப்பட முடியாது” என்று பேசியிருக்கிறார்கள். இதற்கு ஆதாரம் இந்து மத சாஸ்திரமும், வேதமும் தான் என்று பேசி இருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த நிலையில் இம்மாதிரி மதம், சாஸ்திரம், வேதம் என்பவைகள் ஒழிக்கப்படாமல் தீண்டாமையும் ஜாதி பேதமும் போக்கடிக்கப்பட முடியுமா? இதுவரையும் இந்து மதம் விட்டு வேறு மதம் முக்கியமாக முஸ்லீம் ஆகாத எந்த பார்ப்பனரல்லாதாருக்காவது தங்களது சமூகத்தில் தீண்டாமை போயிருக்கிறதா என்று யோசித்து பாருங்கள். மற்றும் பார்ப்பனருக்குள்ள சவுகரியமும் சுதந்தரமும் சமூக வாழ்விலும் பொருளாதாரத்திலும் மற்ற வகுப்பாருக்கு இருந்து வருகிறதா என்றும் யோசித்துப் பாருங்கள். இப்படிப்பட்ட மதம் ஒழிக்கப்பட வேண்டியது தான் என்பதற்கு இதைவிட வேறு என்ன காரணம் வேண்டும்? மதம் என்ற உடன் ஒருவித வெறி ஏற்பட்டு விடுகிறதாய் இருக்கிறதே ஒழிய மதம் மக்களுக்கு செய்துவரும் நன்மை என்ன? அதனால் மக்கள் அடையும் பயன் என்ன? என்பதை மதவெறியர்கள் சிந்திப்பதேயில்லை. கள்ளினால் உண்டாகும் வெறியைவிட இம்மாதிரி மதங்களால் ஏற்படும் வெறி அதிகமான கேட்டைத் தருகிறது. கள்ளு குடித்தவனை கெடுக்கிறது. மதம் மனதில் நினைத்தவனையே கெடுக்கிறது.

சோம்பேறி வாழ்வுக்கு மதந்தானே காரணம்?

சமுதாய வாழ்வில் மனிதர்களுக்குள் உயர்வு தாழ்வு கற்பிக்கிறது மாத்திரமல்லாமல் மதம் பொருளாதாரத்தில் உயர்வு தாழ்வு கற்பிப்பதற்கும் மூலகாரணமாய் இருக்கிறது. உண்மையில் நீங்கள் யோசித்துப்பாருங்கள். உடல் வலிக்கப் பாடுபட ஒரு ஜாதியும் நோகாமல் உட்கார்ந்துகொண்டு சாப்பிட ஒரு ஜாதியும் மதம் சிருஷ்டிக்க வில்லையா? உலக செல்வமும் போக போக்கியமும் சரீர்ப் பாடுபடும் மக்களுக்கு இல்லாமல் போகவும் சோம்பேறி வாழ்க்கை யாருக்கும் சரீர்ப்பாடுபடாதவர்களுக்கும் போய்ச் சேரவும் காரணம் மதக் கொள்கை அல்லாமல் வேறு என்ன? பாட்டாளிகள் தரித்திரர்களாகவும் வயிற்றுச் சோற்று அடிமையாகவும் கீழ் ஜாதியாராகவும்

கீழ் மக்களாகவும் இருக்கவும் பாடுபடுவதும் சரீர உழைப்பு உழைப்பதும் தோஷம் என்று ஏற்படுத்திக் கொண்டவர்கள் கவலையற்ற வாழ்வு வாழவும் செல்வம் பெருக்கிக்கொள்ளவும் மற்றவர்களை அடக்கி ஆளவும் மதம் அல்லாமல் வேறு காரணம் என்ன?

பகுத்தறிவற்ற பகஷி மிருகம் பூச்சி புழுக்கள் தங்களுக்குள் ஜாதி பேதம், மேல் கீழ் நிலை, அடிமைப்படுத்தும் உணர்ச்சி ஆகியவை இல்லாமல் இருக்கும்போது பகுத்தறிவுள்ள மனிதனுக்குள் ஜாதி பேதம், உயர்வு தாழ்வு எஜமான் அடிமை உணர்ச்சி ஏற்படக் காரணம் என்ன?

மிருகங்களுக்கு ஜாதி வித்தியாச முண்டா?

கழுதையில், நாயில், குரங்கில், எருமையில் பறக் கழுதை, பற நாய், பறக் குரங்கு, பற எருமை என்றும் பார்ப்பாரக் கழுதை, பார்ப்பார நாய், பார்ப்பாரக் குரங்கு, பார்ப்பார எருமை என்றும் இருக்கிறதா? மனிதனில் மாத்திரம் இப்படி இருப்பதற்குக் காரணம் மதம் அல்லாமல் வேறு என்ன? இந்த மதம் ஏற்பட்டு எத்தனை காலம் ஆயிற்று? இதுவரை மனித சமூகத்தில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றம் என்ன? கடவுள் அவதாரமான ராமனது ராஜ்யம் என்னும் காலத்தில் இருந்த கீழ் ஜாதியும் சத்தியகீர்த்தி அரிச்சந்திரன் ராஜ்யம் என்னும் காலத்தில் இருந்து வந்த சுடுகாட்டுப் பறையனும் பெண்ணாதி விற்பனையும் பதினாயிரக் கணக்கான வருஷங்கள் ஆகியும் இன்னமும் ஒழியவில்லை என்றால் மதத்தினால் மக்கள் முன்னேறுகிறார்கள் என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்?

மதம் கற்பிக்கும் முட்டாள் தனம்

மதம் மனிதனுக்கு எவ்வளவு முட்டாள் தனத்தைக் கற்பிக்கிறது பாருங்கள். செத்துப் பொசுக்கப்பட்டு அந்த சாம்பலை தண்ணீரில் கரைத்து விடப்பட்ட மனிதனுக்கு பசி தீரவும் சுகமடையவும் அரிசி, பருப்பு, காய்கறி, செருப்பு பார்ப்பான் மூலம் மேல் லோகத்துக்கு அனுப்பிக்கொடுப்பதென்றால் மனிதனுக்கு சிறிதாவது பகுத்தறிவு இருக்கிறது என்பதை நீங்கள் ஒப்புக்கொள்ளுகிறீர்களா? பெற்றோர்களை - இறந்து போனவர்களை மதிக்க வேண்டாம் என்று நான் சொல்ல வரவில்லை. அதற்காக பார்ப்பானுக்கு ஏன் அழுக வேண்டும்? அவன் காலில் ஏன் விழவேண்டும்? அவன் கால் கழுவின தண்ணீரை ஏன் குடிக்க வேண்டும்? மாட்டுச் சாணியும் மூத்திரமும் கலக்கி ஏன் குடிக்கவேண்டும்? இது மதக்கட்டளை, மத தத்துவம் என்றால் இப்படிப்பட்ட மதம் ஒழிய வேண்டாமா? என்று கேட்கின்றேன்.

கல்யாணம் கருமாதி கல்லெடுப்பு முதலிய சடங்குகள் பார்ப்பானுக்கு அழகவே கற்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவே ஒழிய அவற்றினால் வேறு பலன் என்ன இருக்கிறது?

வீழ்ச்சிக்குக் காரணம் என்ன?

மற்ற மதக்காரரும் உலகில் உள்ள மற்ற நாட்டு மக்களும் இப்படியா நடந்து கொள்ளுகிறார்கள்? நமக்குப் புத்தியும் இல்லை வெட்கமும் இல்லை என்றால் கண்ணும் இல்லை காதும் இல்லை என்று தானே அர்த்தம்? இதற்குப் பேர் மாம்சபிண்டம் என்று தானே சொல்ல வேண்டும்? எங்கள் மீது கோபித்து என்ன பிரயோஜனம்? எங்களை மதவிரோதிகள் என்று வைவதில் என்ன பிரயோஜனம்? மனிதனுக்கு இன்று இருக்கும் கேவல நிலைக்கு காரணம் மதமா? அரசாங்கமா? என்று சிந்திக்க வேண்டுமென்பதற்காகவே இதை சொல்லுகிறேன்.

மதத்தால் மக்களைச் சுரண்டிக்கொள்ளை அடித்து நோகாமல் வயிறு வளர்த்து போக போக்கிய மனுபவிக்கும் சோம்பேறி அயோக்கியக் கூட்டம் நம்மை மதத்தை பற்றி சிந்தித்து திருந்துப்பாடு செய்து கொள்ளுவதற்குக் கூட இடம் கொடாமல் நம் ஈன நிலைமைக்கு அரசாங்கத்தை - வெள்ளையரைக் கைகாட்டி விட்டு தப்பித்துக்கொள்ளுகிறது. இது சாமர்த்தியமுள்ள திருடன் திருடிவிட்டு அதோ திருடன் ஓடுகிறான் என்று வேறு ஒருவனைக் கைகாட்டி தப்பித்துக்கொள்ளுவது போலவே இருக்கிறது. நான் சொல்லுவது உங்களில் சிலருக்கு புதிதாய் இருக்கலாம். நீங்கள் இதற்குமுன் இவ்விஷயங்களைப் பற்றி சரியாய் சிந்தித்து இருக்கமாட்டீர்கள் என்றே இவ்வளவு பேசினேன். ஆகவே நாங்கள் ஏன் மதத்தைப் பற்றி பேசுகிறோம்? எந்த மதத்தைப்பற்றி பேசுகிறோம் என்பதை சிந்தித்துப் பார்த்து உங்கள் இஷ்டப்படி நடவுங்கள்.

இனி நமது கடவுள்கள் என்பதைப்பற்றியும் சிறிது பேசிவிட்டு அரசியலைப்பற்றிப் பேசுகிறேன்.

நமது கடவுள்கள்

இந்த விஞ்ஞானப் பெருக்கமுள்ள நாளில் நாம் இன்னமும் கடவுள்களைப் பற்றியும் அவைகளின் திருவிளையாடல்களைப் பற்றியும் பேசிக்கொண்டிருப்பது உண்மையிலேயே ஒரு காட்டு மிராண்டித்தனமேயாகும் என்றாலும் நமது எதிரிகள் நம்மீது வேறு எவ்வித குற்றமும் சுமத்த யோக்கியதையற்றுப் போனதால் நம்மை நாஸ்திகர்கள் என்று விஷமத்தனமாய் கெட்ட எண்ணத்துடன் பிரசாரம் செய்து வருவதால் அதைப் பற்றியும் பேசியாக வேண்டியிருக்கிறது.

கடவுள் தன்மை

கடவுள்களைப் பற்றிய அபிப்பிராயத்தில் பழையகால அதாவது காட்டு மனிதன் காலத்தைவிட கிறிஸ்தவர்களில் ஒரு சாராரும் முகமதியர்களும் எவ்வளவோ சீர்திருத்தத்திற்கு வந்து விட்டார்கள். அவர்கள் ஒரே ஒரு கடவுள்தான் இருக்க முடியும் என்றும், அக்கடவுள் வாக்குக்கும் மனதுக்கும்

எட்டாதது என்றும் அது பெயரும் குணமும் உருவமும் இணையும் இல்லாதது என்றும் மனிதரில் நன்மையான காரியங்கள் செய்தவர்களுக்கு நன்மையும், தீமையான காரியம் செய்தவர்களுக்கு தீமையும் அளிக்கக்கூடியது என்றும் சொல்லி குணம் கற்பிக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட கடவுளைப்பற்றி இப்பொழுது நாம் விவகாரம் பேசவேண்டிய அவசியம் இல்லை. இக்கருத்துடன் உணர்ந்திருக்கும் கடவுளால் மனிதன் தீமை செய்யப் பயப்படுவான் என்றும் நன்மை செய்ய ஆசைப்படுவான் என்றும் அது சமுதாய வாழ்விற்கு மிக்க பயனளிக்கும் என்றும் பல அறிஞர்களும் அதை ஒப்புக்கொண்டு காரணம் சொல்லுகிறார்கள். ஆகையால் இன்றைய தினம் இந்துக்கள் என்பார்களுடைய சிறப்பாக பார்ப்பனர்களால் கற்பிக்கப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான கடவுள்களை எடுத்துக் கொள்ளுவோம். இந்துக்களுக்கு இத்தனை கடவுள்கள் ஏன்? அவை எப்படி வந்தன? பல்லாயிரக் கடவுள்கள் தவிர மற்றும் என்னவெல்லாம் கடவுள்களாகி இருக்கின்றன பாருங்கள். மாட்டு மலம் முதல் மாடு, குதிரை, எருமை, குரங்கு, பெருச்சாளி, கழுகு, காக்காய், பாம்பு, மரம், செடி, கல், மண், உலோகம், காசிதம் முதலியவைகளும் மற்றும் பல ஆபாச உருவங்களும் கடவுளாக வணங்கப்படுகின்றன. காசியில் ஒரு கோவிலில் 2 உயிருள்ள நாய்கள் படுத்திருக்கின்றன. அவைகளுக்கும் பூசை போட்டு வணங்குவதை நேரில் பார்த்தேன். இப்படிச் செய்வதற்கு பண்டிதர்களால் தத்துவார்த்தம் சொல்லப்படுகிறது. இவ்வளவோடு இல்லாமல் இக்கடவுள்களுக்கு பெண்டு பிள்ளைகள் வைப்பாட்டி தாசி விபசாரித்தனம் ஆகாரம் உறக்கம் புணர்ச்சி முதலியவைகளும் கற்பிக்கப்படுகின்றன. மற்றும் இக்கடவுள்களுக்கு கல்யாணம், சாவு முதலியனவும் கூட கற்பிக்கப்படுகின்றன.

திருவிழா ஆபாசம்

கற்பிக்கப்படுவதோடு தொலைந்து போனாலும் பரவாயில்லை. செய்கையில் செய்து காட்டி அதாவது கடவுள் விபசாரிதனம் செய்வதாகவும், தாசிவீட்டுக்குப் போவதாகவும் மற்றவர்கள் வீட்டுப் பெண்களை அடித்துக் கொண்டு போவதாகவும் உற்சவங்கள் செய்துகாட்டி அவைகளுக்காக பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களும் மனிதனின் விலை உயர்ந்த நேரமும் ஊக்கமும் உணர்ச்சியும் பாழாக்கப்படுகின்றன. இக்காரியங்கள் இந்த 20-வது நூற்றாண்டில் செய்யக்கூடியதா என்பதை யோசித்துப் பாருங்கள். இம்மாதிரி கடவுள்களை கற்பித்துக்கொண்டு அவைகள் மேல்கண்ட மாதிரியான காரியங்கள் செய்ததாக புராணங்களையும் இதிகாசங்களையும் கற்பித்துக் கொண்டு அக்காரியங்களை நாமும் கடவுள்கள் பேரால் செய்து கொண்டு திரிவது பற்றி மனிதனுக்கு வெட்கம் வரவேண்டாமா என்று கேட்கின்றேன். இதைச் சொன்னால் எங்களை நாஸ்திகர்கள் என்று சொல்லுவது யோக்கியமும் நாணயமுமான பேச்சாகுமா என்று கேட்கின்றேன். கடவுள் இருந்தால் இப்படித்தான் இருக்க

வேண்டுமா? இப்படி இருப்பதை கடவுள் என்று அறிவுடையவன் ஒப்புக் கொள்வானா? இன்று நாம் இம்மாதிரி கடவுள்களுக்காக செய்கிற பூஜையும், படையல்களும், கல்யாணம் முதலிய உற்சவங்களும் கடவுளுக்கு எதற்கு? எந்தக்கடவுளாவது ஏற்றுக்கொள்கிறதா? கடவுள்களை பொம்மைகள் மாதிரி வைத்து வருஷா வருஷமும் சில கடவுள்களுக்கு வருஷத்தில் இரண்டு தரம் 3 தரமும் கல்யாணங்கள் செய்கின்றோமே அவை எதற்கு? சாமிக்கு உண்மையிலேயே பெண்ணாதி வேண்டியிருந்தால் போனவருஷம்செப்தகல்யாணம் என்ன ஆயிற்று? என்று கேட்க வேண்டாமா? விவாக விடுதலை ஆகிவிட்டதா? அல்லது தள்ளி வைக்கப்பட்டு விட்டதா? அல்லது ஓடிப்போய்விட்டதா? அல்லது முடிவெய்தி விட்டதா? என்று கொஞ்சமாவது யோசிக்க வேண்டாமா? எதற்காக வருஷா வருஷம் கல்யாணம்? அக் கல்யாணத்துக்கு கொட்டு மொழக்கு ஆடம்பரம் பணச்செலவு ஏன்? சாமிகல்யாண சமாராதனை சாப்பாட்டை எந்த ஜாதியார் சாப்பிடுகிறார்கள் தெரியுமா? கண்டபடி பதார்த்தங்களை பாழாக்குவதேன்? இந்தப்படி வருஷம் எத்தனை உற்சவம்? எங்கெங்கு உற்சவம்? இவைகளால் இதுவரை அடைந்த பலன் என்ன? நம் மக்கள் படிப்பு விஷயத்தில் 100க்கு 95 பேர்கள் தற்குறி, நமது உலகத்திலேயே மிக்க ஏழ்மை நாடு என்கின்றோம். ஒருமனிதனுக்கு தினம் சராசரி 2 அணா படி கூட இல்லை என்று சொல்லுகிறோம். இப்படிப்பட்ட நாம் கடவுள்களுக்கு என்று எவ்வளவு செலவங்களை பாழாக்குகிறோம் என்று யோசிக்கின்றோமா?

படையல் யார் வயிற்றில் போகிறது

ஒரு கடவுளுக்கு தினம் எத்தனை தடவை பூஜை படையல்? ஒவ்வொரு பூஜை படையலுக்கு எத்தனை படி அரிசி பருப்பு சாமான்கள்? இவைகள் எல்லாம் யார் வயிற்றில் அறுத்து வைக்கப்படுகின்றன? மக்களுக்கு கல்வி இல்லை, தொழில் இல்லை, சாப்பாடு இல்லை என்று புறம் சொல்லிக் கொண்டு, மற்றொரு புறம் இம்மாதிரி செல்வம் பாழாக்கப்படுவதென்றால் யோக்கியன் எப்படி சகித்திருக்க முடியும்? தயவு செய்து நீங்களே யோசித்துப் பாருங்கள். வைகுண்ட ஏகாதசிக்கும் ஆருத்திரா தரிசனத்துக்கும் தை பூசத்துக்கும் கார்த்திகை தீபத்துக்கும் திருப்பதிக் குடைக்கும் திருச்சந்தூர், ராமேஸ்வர ஸ்நானத்துக்கும் என்று வருஷாவருஷம் எத்தனை கோடி ரூபாய் பாழாகிறது? மக்கள் போக்குவரத்து செலவு, மெனக்கேடு செலவு உடல் கேடு ஒழுக்கக்கேடு ஆகிய காரியம் எல்லாம் சேர்த்துப் பார்த்தால் இக்கடவுள்களால் மக்களுக்கு நன்மையா தீமையா என்று கேட்கின்றேன். இச்செலவுகளைத் தடுத்து அச்செல்வங்களை வேறு வழிக்கு பயன்படுத்த முயற்சி செய்தால் வரியே இல்லாமல் அரசாங்கத்தை நடத்தக் கூடிய பணம் மீதியாகாதா? நம் நாட்டில் கடவுள்களுக்கு இருக்கும் செல்வங்களை கைப்பற்றி தொழில் சாலைகள் பள்ளிக் கூடங்கள் ஏற்படுத்தினால் வேலை இல்லாத திண்டாட்டமும் தற்குறித்தன்மையும் அந்நிய நாட்டார்

வியாபாரத்தின் பேரால் சுரண்டுதலும் இந்நாட்டில் அரை நிமிஷமாவது இருக்க முடியுமா? என்று கேட்கின்றேன். ஏதோ ஒரு கூட்டங்கள் சோம்பேறியாய் இருந்து வயிறு வளர்க்க வேண்டி மற்ற மக்கள் தாங்கள் பாடுபட்டு தேடிய செல்வத்தை பாழாக்கி இவ்வளவு முட்டாள் தனமாய் நடந்து கொள்ளுவதா? என்று கேட்கின்றேன்.

மற்றும் கடவுள் பேரைச் சொல்லிக்கொண்டு பக்தியின் காரணம் காட்டிக்கொண்டு எவ்வளவு முட்டாள் தனமாய் நடந்து கொள்ளுகிறோம் என்பதை சற்று சிந்தித்துப் பாருங்கள். காவடி எடுத்துக்கொண்டு கூத்தாடுவதும், மஞ்சள் துணி கட்டிக்கொண்டு வீதியில் கிடந்து புரளுவதும் மொட்டை அடித்துக்கொள்ளுவதும், பட்டை பட்டையாய் மண்ணையும் சாம்பலையும் அடித்துக்கொள்ளுவதும், உடம்பில் கம்பிகளையும் கத்திகளையும் குத்திக்கொள்ளுவதும் அழுக்குத் தண்ணீரில் குளிப்பதும் ஆனகாரியங்கள் எதற்கு என்று சிந்திக்கிறோமா?

கோவில்கள் எதற்கு?

மற்றும் மக்கள் சாப்பிடக்கூடிய பால், நெய், தயிர், தேன், பழச்சத்து முதலியவைகளை கல்லின் தலையில் குடம் குடமாய் கொட்டி சாக்கடைக்குப் போகும்படி செய்து வேடிக்கை பார்ப்பது எதற்கு? இந்தச் சாமிகளுக்கு கோடிக்கணக்கான ரூபாய் பெறும்படியான நகைகள் எதற்கு? பட்டு பீதாம்பர துணிகள் எதற்கு? லக்ஷம் 10 லக்ஷம் கோடி பெறும்படியான ஆறு மதில் ஏழு மதில்கள் உள்ள பெரும் மதில்கள் கட்டிடங்கள் கோபுரங்கள் எதற்கு? தங்கம் வெள்ளி வாகனங்கள் எதற்கு? இவைகள் எல்லாம் நாட்டு பொது செல்வங்கள் அல்லவா? இவைகளை கல்லுகளுக்கு அழுது விட்டு சோம்பேறி சூழ்ச்சிக்கான பார்ப்பன வயிற்றை நிரப்பி அவன் மக்களை ஐ.சி.எஸ்., ஹைகோர்ட் ஜட்ஜி திவான்களாக ஆக்கி விட்டு இதுதான் கடவுள் தொண்டு என்றால் இந்தக் கடவுள்கள் இருக்க வேண்டுமா? என்று நீங்களே யோசித்துப் பாருங்கள். இப்படிப்பட்ட கடவுள்களையும் கடவுள் தொண்டு களையும் முஸ்லீம்கள் ஒப்புக் கொள்ளுகிறார்களா? கிறிஸ்தவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்களா? அல்லது இந்து பகுத்தறிவுவாதிகளாவது ஒப்புக் கொள்ளுகிறார்களா? என்று கேட்கிறேன்.

உண்மை பேசுகிறவன் நாஸ்திகனா?

இனி எப்பொழுது தான் நமக்கு புத்தி வருவது. இதைச் சொன்னால் பார்ப்பான் நம்மை நாஸ்திகன் என்கிறான். அவன் பேச்சையும் அவனது எச்சிலைத் தின்று வயிறு வளர்க்கும் கூலிகள் பேச்சையும் கேட்டுக்கொண்டு முட்டாள் ஜனங்கள் மதம் போச்சு, கடவுள் போச்சு என்று கூப்பாடு போடுகிறார்கள். அப்படியானால் இந்த கடவுள்களை ஒப்புக்கொண்டு இம்மாதிரி காட்டுமிராண்டித்தனமாய் கூத்தாடுவது தானா ஆஸ்திகம்? இல்லாவிட்டால்

நாஸ்திகரா? அப்படியானால் அப்படிப்பட்ட நாஸ்திகத்தைப்பற்றி எங்களுக்கு சிறிதும் கவலையில்லை. அந்தப் பூச்சாண்டிக்கு நாங்கள் பயப்படமாட்டோம். ஏதோ எங்களுக்கு தோன்றியதை - நாங்கள் சரி என்று நம்புவதை அதாவது நம்நாட்டுக்கு மேற்கூறிய மதமும் கடவுள்களும் கொடிய வியாதியாய் இருக்கின்றனவென்றும் இவை ஒழிந்தாலொழிய நாடும் மனித சமூகமும் அறிவும் ஆற்றலும் முற்போக்கடையாது என்றும் கருதுவதை உங்களிடம் விண்ணப்பித்துக்கொள்ளுகிறோம். பொறுமையாய் கேட்டு பிறகு உங்கள் இஷ்டப்படி நடவுங்கள் என்று தான் சொல்லுகிறோமே ஒழிய பார்ப்பனர்கள் போல் நாங்கள் சொல்வதை எல்லாம் நம்புங்கள் என்றோ நம்பினால்தான் மோகஷம். நம்பாவிட்டால் நரகம் என்றோ சொல்லுவதில்லை.

(தொடர்ச்சி 26.12.1937 குடி அரசு 'காங்கரசும் அரசியலும்')

குறிப்பு: 12.12.1937 ஆம் நாள் நாமக்கல் திரையரங்கில் நடைபெற்ற நாமக்கல் வட்ட சுயமரியாதை மாநாட்டிலும் அதனைத் தொடர்ந்து மாலையில் நடைபெற்ற பொதுக்கூட்டத்திலும் ஆற்றிய உரை.

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 19.12.1937

காங்கரசம் – அரசியலும்

தோழர்களே! நான் இது வரை சுயமரியாதை இயக்கம் என்றால் என்ன? அது ஏன் ஆரம்பிக்கப்பட்டது? மதம் கடவுள் சமூகம் சம்பந்தமாக அதன் கருத்து என்ன? என்பது பற்றியும் அதைப்பற்றி எதிரிகள் செய்யும் விஷமப்பிரசாரத்துக்கு சமாதானமும் சொன்னேன். இனி காங்கரசின் அரசியல் தன்மையைப்பற்றி சிறிது பேசுகிறேன்.

காங்கரசின் அரசியல் கொள்கைப்படி சுயமரியாதைக்காரர்கள் தேசத் துரோகிகள் என்றும் தேசத்தை அந்நியருக்குக் காட்டிக் கொடுக்கும் நபர்கள் என்றும் மற்றும் பலவாறாக காங்கரஸ் கூலிகளும், காலிகளும் கூப்பாடு போடுகிறார்கள். ஆதலால் அவர்கள் வண்டவாளம் வெளிப்படுத்த வேண்டியதாகிறது.

காங்கரஸ் வண்டவாளம்

ஆனால் சில காங்கரஸ்காரர்கள் என்பவர்கள் சுயமரியாதைக்காரர்கள் சொல்வதெல்லாம் சரிதான்; ஆனால் சுயராஜ்யம் பெற்ற பிறகே சுயமரியாதை அடைய முடியும் என்கிறார்கள். சுயமரியாதைக்காரர்கள் காங்கரசைப்பற்றி சொல்லுவது என்னவென்றால் அது ஒரு பார்ப்பன ஆதிக்க ஸ்தாபனம் என்றும் சமுதாயத்துறையில் மதிப்பும் செல்வாக்கும் இழந்த பார்ப்பனர்கள் அரசியல் வேஷம் போட்டு பாமர மக்களை ஏய்க்க ஏற்படுத்திக் கொண்ட ஸ்தாபனம் என்றும், அதனால் மக்களுக்கு பல கெடுதிகள் ஏற்பட்டதல்லாமல் யாதொரு நன்மையும் ஏற்பட்டதில்லை என்றும், நாட்டுக்கோ மனித சமூகத்துக்கோ ஏதாவது நன்மை ஏற்பட வேண்டுமானால் இந்த பார்ப்பன ஆதிக்க சபை ஒழிய வேண்டும் என்றும் சுயமரியாதை இயக்கம் சொல்லுகிறது. காங்கரஸ்காரருக்குத் தேசம் என்பது பார்ப்பன சமூகமேயாகும். சுயராஜ்யம் என்பது பார்ப்பன ஆதிக்கம் ஏற்படுத்துவதேயாகும். இதைத் தவிர காங்கரசுக்கும் சுயராஜ்யத்துக்கும் வேறு கருத்து கிடையாது. இதை நான் அனுபவத்தின் மீதே கூறுகிறேன்.

பார்ப்பனரல்லாதாருக்கு காங்கரசில் மதிப்புண்டா?

உதாரணமாக இன்று காங்கரசில் பார்ப்பனர்கள் அல்லாமல் வேறு யாராவது உண்மையான தலைவர்களாகவும், அதிகாரக்காரர்களாகவும்

இருக்கிறார்களா என்பதைப்பற்றி சற்று நடுநிலையில் இருந்து சிந்தித்துப்பாருங்கள். தோழர்கள் ராஜகோபாலாச்சாரியார், சத்தியமூர்த்தி ஆகியவர்களே இந்த பத்து வருஷகாலமாக காங்கரஸ் ஸ்தாபனத் தலைவர்களாக இருந்து வந்திருக்கிறார்கள்.

பார்ப்பனரல்லாதார் இப்பார்ப்பனர்களது தலைமை பதவிக்கு ஆசை கூறிக்கொண்டும் அடிமைத்துவ பாட்டு பாடிக்கொண்டும் இருந்து சிலர் வயிறு வளர்க்கிறார்கள். சிலர் அவர்கள் கொடுக்கும் ஏதாவது பதவி எலும்பைக் கவ்விக்கடித்து சுவைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதல்லாமல் சுதந்தரத்தோடு சொந்த புத்தியோடு தன் அபிப்பிராயத்தை எடுத்துச் சொல்லி வலியுறுத்தத் தக்க மனிதத்தன்மையுடன் பார்ப்பனரல்லாதார்களில் யாராவது காங்கரசில் இருக்கிறார்களா? என்று யோசித்துப் பாருங்கள்.

முத்துரங்கம் நிலைமை

தோழர் முத்துரங்க முதலியார் காங்கரஸ்கமிட்டி தலைவரல்லவா என்று கேட்கலாம். ஆம், அவர் காங்கரஸ் கமிட்டித் தலைவர்தான். ஆனால் அவருக்கு உள்ள அதிகாரமும் அந்தஸ்தும் என்ன என்று பாருங்கள். மந்திரிகளில், கனம் தோழர் ராமநாதனுக்கு எப்படி விளம்பர மந்திரி பதவியோ அப்படி காங்கரஸ் தலைவர்களில் தோழர் முத்துரங்க முதலியார் விளம்பர தலைவர் பதவி தான் வகிக்கிறார். அதாவது பார்ப்பனத் தலைவர்கள் செய்யும் காரியத்தை - போடும் உத்திரவை விளம்பரம் செய்பவர். காங்கரஸ் பார்ப்பனர்கள் செய்யும் அக்கிரமமான காரியங்களுக்கும் சூழ்ச்சியான காரியங்களுக்கும் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டு அவர்கள் மீது “கல்”விழாமல் தடுக்கும் கவசங்களாக இருப்பவர். இவையல்லாமல் மற்றபடி தோழர் முத்துரங்க முதலியார் அவர்கள் இந்த 10 15 வருஷ காலமாக தன் சுதாவாக எடுத்துச் சொன்ன காரியமோ செய்த காரியமோ கொண்டு வந்த தீர்மானமோ அல்லது பார்ப்பனத் தலைவர்கள் அபிப்பிராயங்களை தட்டிச்சொன்ன காரியமோ ஏதாவது ஒன்றை எடுத்துக்காட்டுங்கள். தோழர் எஸ். ஸ்ரீ நிவாசயங்கார் காங்கரஸ் தலைவராயிருக்கும்வரை அவருக்கு பிரதம சிஷ்யராய் இருந்தார். அவர் மாறி கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியார் தலைவராக வந்தது முதல் அவருக்கு ஆஞ்சநேயராக இருந்து வருகிறார். இனி யாரைப்பற்றி சொல்லப் போகிறீர்கள்? தோழர்கள் உபயதூல்லா, குப்புசாமி, அண்ணாமலை, சுப்பையா கம்பெனியைப் பற்றி சொல்லுகிறீர்களா? அல்லது வேறு தோழர்கள் தேவர், ராமலிங்கஞ் செட்டியார், நாடிமுத்துப் பிள்ளை, டாக்டர் சுப்பராயன், வெள்ளியங்கிரி கவுண்டர் போன்றவர்களைப் பற்றி சொல்லுகிறீர்களா? இவர்களின் சொந்த யோக்கியதை எவ்வளவு பெரிதாயிருந்தாலும் காங்கரசில் இவர்களுக்கு உள்ள மதிப்பும், செல்வாக்கும் யாருக்குத் தெரியாது? அரசியல் உலகில் இவர்களை யார் சட்டை செய்கிறார்கள்.

என் அநுபவம்

இவர்கள் சொந்தப் புத்தியை நம்மை வைவதற்கும் ஜஸ்டிஸ் கட்சியை வைவதற்கும் உபயோகப்படுத்துவதல்லாமல் பார்ப்பனரிடமோ காங்கிரசினிடமோ உள்ள அபிப்பிராய பேதத்தை தெரிவிப்பதற்கு உபயோகப்படுத்தா விட்டாலும் அது விஷயத்தில் சொந்தப்புத்தி இருப்பதாகவாவது எப்போதாவது காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்களா? இதை நான் இன்று நேற்று சொல்லவில்லை. இந்த 10, 15 வருஷ காலமாகவே சொல்லி வருகிறேன். நான் காங்கிரசில் இருந்து பலதடவை ஜெயிலுக்குப் போய் பல தலைமைப்பதவி வகித்து “சர்வாதிகாரி” பதவியில் இருந்து வந்த அனுபவத்தையே எடுத்துச் சொல்லிவருகிறேன். இது ஒரு புறமிருக்கட்டும்.

வரிகள் பெருகியதற்கு காங்கிரசே காரணம்

காங்கிரசுக்கு இன்று வயது 50 வருஷத்துக்கு மேலாகிறது. இந்த ஐம்பது வருஷ வாழ்வில் காங்கிரஸ் 2-வித பருவத்தன்மை அடைந்திருக்கிறது. அதாவது முதல் முப்பது வருஷகாலம் சர்க்காருக்கு ராஜபக்தி, ராஜவிசுவாசம் காட்டி அதற்கு கூலியாக தங்களது தேவைகளுக்கு விண்ணப்பம் போடுவது ஒன்று. இந்த பருவத்தில் தான் உத்தியோகங்கள் பெருகினதும், சம்பளங்கள் பெருகினதுமாகும். வெள்ளையாய்ச் சொல்ல வேண்டுமானால் பார்ப்பனர்கள் அரசியலில் உத்தியோகங்களில் பெரும் பெரும் பகற்கொள்ளை போன்ற பதவிகளில் 100க்கு 100 பேராய் கைப்பற்றி பூரண ஆதிக்கத்திற்கு வந்த காலமாகும். அதனால்தான் நமது வரிகளும் அதாவது காங்கிரஸ் ஆரம்பிப்பதற்கு முன் இருந்ததை விட இரட்டிப்பு மூன்று பங்கு ஆக பெருக வேண்டியதாயிற்று. சம்பளமும் உத்தியோகமும் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு காங்கிரசினால் பெருக்கமடைந்ததோ அதுபோலவே வரியும் பெருகிற்று.

சட்டமறுப்புச் சூழ்ச்சி

இந்த உத்தியோகங்களிலும் சம்பளக் கொள்ளையிலும் தங்களுக்கும் ஒருபங்கு வேண்டுமென்று கேட்பதற்கு ஆகத்தான் முஸ்லீம் லீக்கும் பார்ப்பனரல்லாதார் சங்கமும் ஏற்பட்டதாகும். இதைக் கொடுக்காமல் ஏமாற்றவே காங்கிரஸ் ஒரு பல்பு அடித்தது. அந்தப் பல்புதான் இந்த 20 வருஷகாலமாக நடந்து வரும் இரண்டாவது பருவத்தன்மை. அதாவது சர்க்காரோடு போராடுவதாகவும் அதற்காக சர்க்காரோடு ஒத்துழைக்கக் கூடாதென்றும் உத்தியோகம், பதவி, சம்பளம் ஆகியவை அற்பமென்றும் அது தேசத்துரோகமென்றும் அந்நிய ஆட்சியே கூடாதென்றும் பேசி சட்டம் மீறி ஜெயிலுக்குப் போய் மன்னிப்பு கேட்டுக்கொண்டு வெளிவந்து சரணாகதி அடைந்து பதவி பெற்ற தன்மை. இதில் சிறிதும் நாணயமில்லை என்பதே எனது அபிப்பிராயம். இது பார்ப்பனர்களுடைய வஞ்சகப் புத்தியே ஒழிய இப்பேச்சுகளில் செய்கையில் கொஞ்சமும் உண்மை கிடையாது. மற்றென்ன இருக்கிறது என்றால் தங்கள் கைக்கு பதவிகள்

வரக்கூடிய சமயம் ஏற்படும்வரை இப்படியே சொல்லிக்கொண்டு இருந்து சந்தர்ப்பம் கிடைத்த உடன் திடீரென்று நுழைந்து கொள்ளலாம் என்கின்ற தந்திர புத்தியேயாகும். அதற்கு இணங்கவே தான் பொதுமக்கள் ஏமாறுத்தன்மை அடையும் வரை ஒத்துழையாமை - பஹிஷ்காரம் - சட்ட மறுப்பு முதலியவை பேசிக்கொண்டு இருந்து பதவி கிடைக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்ட உடன் சட்டப்படி நடப்பதாக வாக்குறுதி கொடுத்து ராஜவிசுவாசப் பிரமாணமும் ராஜபக்தி பிரமாணமும் சட்டத்தை ஒழுங்காய் கட்டுப்பட்டு நடத்திக் கொடுக்கும் பிரமாணமும் ஒரே மூச்சில் செய்து இன்று பதவிக்கு வந்து இருக்கிறார்கள்.

பதவி அடைந்த 6, 7 மாகாணங்களிலும் பார்ப்பனர்களே அதாவது சென்னையில் தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் போலவே 6, 7 மாகாணங்களிலும் பார்ப்பனர்களே தலைவர்களாய் இருந்து மந்திரி சபை நடத்துகிறார்கள். பம்பாயில் ஒரு பார்ப்பனரல்லாதாருக்கு உரிமை இருந்ததையும் அதாவது நரிமனை திடீரென்று கவிழ்த்து விட்டு அங்கும் ஒரு பார்ப்பனரையே தலைவராக ஏற்படுத்திக்கொண்டார்கள். அதாவது எவ்வளவு மானம் கெட்ட பார்ப்பனரல்லாதாராய் இருந்தாலும் ஏதாவது ஒரு சமயத்தில் மோசம் செய்து விடுவான் என்று பார்ப்பனர்கள் சந்தேகப்பட்டும் ஒரு மாகாணத்தில் ஒருவன் ஏதாவது சொந்த புத்தியோடு காரியம் செய்தால் அது மற்ற மந்திரிகளையும் கவிழ்த்துவிட நேருமோ என்று பயந்தும் ஒருவன் சொல்லுகிறபடியே எல்லா மாகாண மந்திரிகளும் ஆடத்தகுந்த மாதிரி எல்லா மாகாணத் தலைவர்களையும் முதல் மந்திரிகளையும் பார்ப்பனர்களாகவே வைத்துக் கொண்டார்கள். உதாரணமாக தீண்டாமை விலக்க வேண்டும் என்று ஒரு மந்திரி ஒரு மாகாணத்தில் சட்டம் செய்து விட்டால் மற்ற மந்திரிகளும் செய்ய வேண்டி வந்துவிடும். பிறகு அது பார்ப்பன சமூகத்தின் ஆதிக்கத்தையும் உயர்வையும் அடியோடு ஒழித்து விடும். ஆதலால் தீண்டாமை ஒழிக்கிறோம், ஒழிக்கிறோம் என்று தீண்டாமை ஒழிக்கப்படாத முறையிலேயே பேசி ஒழியாத மாதிரியிலேயே காரியம் செய்யவேண்டும். இதற்கு பார்ப்பனரல்லாதார் ஒருவராவது கடைசிவரை உள் ஆளாய் இருப்பாரா என்பது பார்ப்பனர்களுக்கு சந்தேகம். ஆதலால்தான் எந்த மாகாணத்திலும் பார்ப்பனரல்லாதார்களை அவர்கள் நம்புவதில்லை.

ஆகவே காங்கிரஸ் பார்ப்பன ஆதிக்கமுள்ளது என்பதற்கும் பார்ப்பன ஆதிக்கத்தை பலப்படுத்திக்கொள்ளவே ஏற்பட்டதென்பதற்கும் அதற்கு அனுகூலமாக காரியங்கள் பிரத்தியக்ஷத்தில் இருந்து வருவதையும் எடுத்துச் சொன்னேன். இனி காங்கிரஸ் ராஜவிசுவாசப் பிரமாணம் செய்து பதவிக்கு வந்து சர்வாதிகாரம் செய்யக்கூடிய பலத்துடன் பதவி ஏற்று இன்று கணக்குக்கு கிட்டத்தட்ட 6 மாதம் ஆகப்போகிறது. இந்த 6 மாத கணக்கை சற்று ஆராய்ந்து பார்ப்போம்.

காங்கரசுக்காரர் பதவி ஏற்று இன்றைக்கு கிட்டத்தட்ட 6 மாத காலமாகப் போகின்றது. இந்த ஆறு மாதத்திய வரவு செலவு கணக்கு என்ன என்று பார்ப்போம். காங்கரசின் வேலைத்திட்டம் என்னவென்றால் அவர்கள் தேர்தல் காலங்களில் ஓட்டர்களுக்குச் சொன்னவைகளும் கராச்சித் திட்டமுமேயாகும். இந்தக் காரியங்களில் அவர்கள் எதை செய்திருக்கிறார்கள்? எதைச் செய்ய முயற்சிக்கிறார்கள்? என்பதைப்பற்றி சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

மொத்தத்தில் சொல்ல வேண்டுமானால் காங்கரசுக்காரர்கள் காங்கரால் மக்களை ஏமாற்றி எலக்ஷன்களில் வெற்றி பெறுவது என்பதல்லாமல் அவர்கள் இந்த 15, 20 வருஷகாலமாகவே அவர்களது சகல திட்டங்களிலும் சகல வாக்குத்தத்தங்களிலும் தோல்வியே அடைந்து வந்திருக்கிறார்கள். அதாவது காங்கரஸ்காரர்கள் பதவி ஏற்காமல் வெளியில் இருந்துகொண்டு ஒத்துழையாமை, சட்டமறுப்பு, நிர்மாணத்திட்டம் ஆகிய காரியங்களிலும் தோல்வியே அடைந்து வந்திருக்கிறார்கள்.

எல்லாம் தோல்வி

அவர்களது பஹிஷ்காரத் திட்டங்கள் எல்லாவற்றிலுமே தோல்வி அடைந்தார்கள். தோல்வி அடைந்தது மாத்திரமல்லாமல் பஹிஷ்காரத் திட்டத்தை மீறி காங்கரஸ் கட்டளைக்கு விரோதமாய் தேர்தல் முதலியவைகளில் மாறு வேஷத்துடன் பிரவேசித்து அதிலும் ஒன்றும் செய்ய முடியாமல் தோல்வி அடைந்தார்கள்.

சட்ட சபைகளில் இருந்து வெளியேறும் நாடகம் நடத்தி அவற்றிலும் படுதோல்வி அடைந்து மறுபடியும் உள்ளே போனார்கள்.

சட்டசபைகளை ஸ்தம்பிக்கச் செய்ய, முட்டுக்கட்டை போட சட்டசபைக்குப் போனார்கள். அங்கு போய் பதவி ஏற்றார்கள், சம்பளம் பெற்றார்கள்.

சைமன் கமிஷன் பஹிஷ்காரம் செய்தவர்கள் சைமன் கமிட்டிக்கு நேரு திட்டம் சமர்ப்பித்தார்கள்; அதிலும் தோல்வி அடைந்தார்கள்.

உப்பு சத்தியாக்கிரகம் ஆரம்பித்தார்கள்; அதிலும் தோல்வி அடைந்தார்கள்.

வட்டமேஜை மகாநாடு பஹிஷ்காரம் செய்தார்கள்; அதிலும் தோல்வி அடைந்து வட்ட மேஜைக்கு வாரண்டு வந்து பிடித்துக் கொண்டு போனது போல் போய்ச் சேர்ந்தார்கள்.

வட்ட மேஜைக்குப் போயும் அங்கும் தோல்வி அடைந்து திரும்பி வந்தார்கள்.

திரும்பி வந்ததும் சட்ட மறுப்பு, மறியல் முதலியவைகள் செய்தார்கள். அவற்றில் அடியோடு மன்னிப்பு கேட்க வேண்டியதாயிற்று.

இவ்வளவு தோல்விகள் அடைந்த பின் ஒத்துழையாமை, சட்ட மறுப்பு, பகிஷ்காரம் ஆகியவைகள் கைவிடப்பட்டன என்று காங்கரசிலேயே

தீர்மானம் போட்டதுடன் இனி சட்டங்களை மீறுவதில்லை, மறியல்கள் செய்வதில்லை என்று சர்க்காருக்கு காந்தியார் எழுதிக்கொடுத்து ஜெயிலில் இருந்து வெளிவந்து தேர்தல் பிரசாரம் நடத்தினார்கள்.

இந்திய சட்டசபை

இந்திய சட்டசபை தேர்தலில் வெற்றி பெற்றார்கள். அங்கு போய் காங்கரசுக்கு மெஜாரிட்டி இருந்தும் காங்கரசுக்காரர்கள் போக்குவரத்துப் பிரயாணப்படி வாங்கியதைத் தவிர சர்க்கார் தீர்மானங்கள் சிலவற்றை தோற்கடிக்கும் நாடகம் நடத்தியதைத் தவிர இவர்களால் சர்க்காரின் ஒரு சிறு திட்டத்தையோ தீர்மானத்தையோ நடைபெறாமல் நிறுத்திவிடவில்லை.

மற்றும் தற்கால சாந்தியாய் ஏற்பட்ட அடக்கு முறை சட்டங்கள் முதலியவற்றிற்கு பூரண ஆயுள் கொடுத்தார்கள்.

வரிகள் உயர்த்தப்பட்டனவே ஒழிய ஸ்டாம்பு முதலிய எந்த விஷயத்திலும் ஒரு சின்ன காசு அளவு குறைக்கப்படவில்லை.

சட்டசபை ஓட்டு கேட்கும் போது தங்கள் காரியங்கள் நடைபெற வில்லையானால் ராஜிநாமா செய்து விட்டு வெளியில் வந்துவிடுவோம் என்று சொன்னவர்கள் ஒரு காரியமும் செய்ய முடியவில்லை என்று தெரிந்தும் இன்னமும் ஒட்டிக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள்.

அங்கு தொழிலாளிகள் சம்மந்தமாக வந்த சட்டங்களில் தொழிலாளர் களுக்கு துரோகம் செய்தார்கள். மற்றும் வேறு பல கம்பனிச்சட்டங்கள், இன்ஷூரன்ஸ் சட்டங்கள், ரயில்வே சம்மந்தமான விஷயங்கள் முதலியவைகள் வந்த காலத்தில் முதலாளிகளுக்கு அனுகூலமாகவே இருந்தார்கள். இவற்றில் பலவற்றில் பெருந்தொகையாக பிரதிப்பிரயோஜனம் கூட உண்டு என்கின்ற பழிப்புக்கு இடம் செய்து கொண்டார்கள்.

சென்னை சட்டசபை

சில தனிப்பட்டவர்களின் இன்றைய நிலைமையைப் பார்த்தால் இந்த மாதிரி காரியத்தால் அல்லாமல் வேறு வகையில் இவர்களுக்கு இவ்வளவு பணம் ஏது? என்று சந்தேகப்படும்படியாகவே இருக்கிறது.

இது நிற்க, சென்னை சட்டசபை நிலைமை என்ன என்று பார்ப்போம். இன்று சென்னை சட்டசபையில் காங்கரசுக்கு பெருமித மெஜாரிட்டி இருந்து வருகிறது. எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் எல்லாம் பலவித சூழ்ச்சியால் விலைக்கு வாங்கப்பட்டு எதிர்ப்பே இல்லாமல் செய்து கொள்ளப்பட்டாய் விட்டது.

மேல் சபையின் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சர். உஸ்மான் அவர்கள் ஆச்சாரியாரைப் பற்றி புகழ்மாலை சாற்றிய வண்ணமாய் இருக்கிறார்.

கீழ்ச் சபையில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் குமாரராஜா அவர்கள் ஆச்சாரியாருக்கு பூமாலை சூட்டிய வண்ணமாய் இருக்கிறார். இனி

காங்கரஸ்காரர் இஷ்டத்திற்கு மாறு பேசுகிறவர்கள் யாருமே இல்லை. இருந்தாலும் அவை காரியத்துக்கு உதவாதவைகள் தான். ஆகவே காங்கரஸ்காரர்கள் இந்த தனி அரசு காலத்தில் என்ன செய்தார்கள் என்று பாருங்கள். காங்கரஸ் திட்டத்தில் எதை நடத்தி வைத்தார்கள் என்று பாருங்கள்.

காங்கரஸ் திட்டத்தில் இந்து முஸ்லீம் ஒற்றுமையும் தீண்டாமை விலக்கும் முக்கியமானவை. இவைகளில் என்ன செய்திருக்கிறார்கள்? காங்கரஸ் தனி அரசு ஆட்சியில் இந்து முஸ்லீம் வேற்றுமை அதிகப்பட்டுவிட்டது. தீண்டாமைவிலக்குக்கு சட்டம் செய்வது கூடாது என்று தீர்மானிக்கப்பட்டு தீண்டாமையை சட்டமூலம் ஒழித்த வேறு அரசாங்கங்களை பாராட்டுவதுடன் நின்றுவிட்டது. தேசியக் கல்வித்திட்டம் ஹிந்தி கட்டாயப்பாடமாகவும் பழங்கால கைத்தொழில் பயில்வதே கல்வித் திட்டமாகவும் ஆகிவிட்டது.

காங்கரசில் ஏற்கனவே பிரிக்கப்பட்டுள்ளதான பாஷாவாரியாக மாகாணங்களை அரசியலிலும் பிரிப்பது என்பதைச் செய்ய இஷ்டமில்லாமல் குழ்ச்சிகள் செய்து அம்முயற்சி அடக்கப் பட்டு வருகிறது.

மதுவிலக்குப் புரளி

மதுவிலக்கு சட்ட ரீதியாகவோ திட்ட ரீதியாகவோ இல்லாமல் விளையாட்டுப் பிள்ளை மண் கொழிக்கும் மாதிரி விளம்பரத்தில் செய்து கொண்டு அக்கம் பக்கத்தில் போய்க் குடிப்பதற்கு சௌகரியமும் வைத்துக்கொண்டு தினமும் சில்லறை சிப்பந்திகள் மடி நிறையும்படி கேசு செய்து எண்ணிக்கை காட்டுவதே மது விலக்கு முயற்சியாய் இருக்கிறது. மதுவிலக்கு பண நஷ்டத்திற்கு யாதொரு பரிகாரமும் தேடாமல் கல்வி, சுகாதாரம், வைத்தியம் ஆகியவைகள் தலையில் தைரியமாய் கை வைக்கப்பட்டு வருகிறது.

கதர் விஷயம் பயன்படாது என்று தெரிந்தும் கதரை ஆதரிக்க “கதர் காட்டுமிராண்டித் திட்டம்” என்ற தோழர் ராமநாதனை விலைக்கு வாங்கி அவரைக் கொண்டு கதரின் பேரால் சில ஆட்களை கட்சிப் பிரசாரத்துக்கு வைத்திருப்பதற்கு ஆக பொது மக்கள் வரிப்பணத்தில் 2 லக்ஷ ரூபாய் கிராண்டு கொடுத்துவிட்டு அதைச் சரிக்கட்ட ஜவுளி வியாபாரிகளுக்குப் புது வரி போடப்பட்டாய் விட்டது.

தேசியக் கடனை ஏன் ஒழிக்கவில்லை

தேசியக்கடன்களை கேன்சில் செய்வதாக காங்கரசில் செப்த தீர்மானங்கள் வண்டி வண்டியாய் இருக்க அவைகளை காற்றில் பறக்கவிட்டு, பழைய கடனை ஒப்புக்கொண்டு - ஆதரிக்கச் செய்தும் பயன்படாமல், புதுக்கடனும் வாங்கியாய் விட்டது.

மாகாண சட்டசபைகளில் செய்யக்கூடிய அதிகாரத்தைக் கொண்டு அடக்குமுறைச் சட்டங்கள் ஒழிக்கப்பட வேண்டியதற்கு பதிலாக

அடக்குமுறைச் சட்டப்படி காங்கரஸ்காரர்கள் மீதே நடவடிக்கை எடுத்து தண்டிக்கப்பட்டு வருகிறது. முன்பு இல்லாத மாதிரியில் பத்திரிகைகளுக்கு ஜாமீன் கேட்கப்படுகிறது. நீதி நிர்வாக இலாகாக்களை பிரிவினை செய்யவேண்டும் என்னும் கோரிக்கையானது காங்கரசின் 30, 40 வருஷ திட்டமாயும் கோரிக்கையாயும் இருந்துகூட இப்போது காங்கரஸ் பதவிக்கு வந்தவுடன் கவர்னருக்கு சரணாகதி அடைந்து நீதி நிர்வாக இலாகா பிரிக்க முடியாதது என்று தீர்மானிக்கப்படக்கூடியதாக ஆகிவிட்டது.

வரிகுறைப்பு எங்கே?

பொதுவாக வரி குறைப்பது என்பது புதுவரி போடும் வேலையில் கவலை செலுத்தப்படுகிறது. சம்பளங்கள் குறைப்பு என்பதும் சம்பளம் தவிர வீட்டு வாடகை, சர்க்கார் செலவில் மோட்டார் கார் வாங்கிக் கொடுத்தல், மோட்டார் கார் அலவன்சு கொடுத்தல் ஆகியவைகளில் புதுப்புது செலவினங்கள் ஏற்படுத்தப்படுகிறது. அரசியல் உத்தியோகத்தில் வெள்ளையர்-இந்தியர் வித்தியாசங்களை ஒழிப்பது என்பதும் இப்போது வெளிப்படையாய் வெள்ளைக்கார உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு தனி மரியாதை இருக்க வேண்டியது தான் என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு விட்டது. காங்கரஸ்காரர்களிடம் உள்ள ஜனநாயகம் என்பது பொது ஜனங்களைப் பார்த்து “நான் அப்படித்தான் செய்வேன், வேண்டுமானால் அடுத்த தேர்தலில் பார்த்துக் கொள்” என்கின்ற எதேச்சாதிகாரமாக மாறி விட்டது.

ஸ்தல ஸ்தாபன வெற்றியானது குழ்ச்சியால் வெற்றி அடையப்பார்க்க வேண்டியதாய் விட்டதே ஒழிய நேர் வழியில் முயற்சித்த இடங்களில் எல்லாம் தோல்வியே கிடைத்திருக்கிறது.

பிரித்த ஜில்லா போர்டுகளை ஒன்று சேர்த்தல் என்பது கட்சி நலனுக்கு கவனிக்கப்பட்டு நபருக்கு தகுந்தாற்போல் தனித்தனி முறை கையாளப்பட்டு வருகிறது.

ஸ்தல ஸ்தாபனங்களில் லஞ்சமும் கண்டிதாக்குட்டு ராஜ்யமும் ஒழிக்கப் போவதாக கூறி ஓட்டுப் பெற்றவர்கள் காங்கரஸ் மெம்பர்களே லஞ்சம் வாங்கி வருவதையும் கண்டிதாக்குட்டு பெற்று வருவதையும் பெயர் விபரம் புள்ளிவிபரம் ஆகியவையுடன் காங்கரஸ் பத்திரிகைகளே எடுத்துக்காட்டி வருகின்றன.

ஜில்லா போர்டுகளை இணைக்காததேன்?

ஜில்லா போர்டுகளை எடுத்து விடுவதாய்ச் சொன்னதையும் ஜில்லா போர்டுகளுக்கு ஸ்பெஷல் ஆபீஸர்கள் அல்லது நிர்வாக ஆபீஸர்கள் போடுவதாய்ச் சொன்னதையும் இப்போது காற்றில் பறக்கவிட்டு அவை செய்யாமல் இருப்பதற்கு மெம்பர்களிடம் தலைவர்களிடம் வியாபாரம் பேசப்படுகிறது. சில பேர்களில் காங்கரசுக்கும் காங்கரசில் செல்வாக்கு

உள்ளவர்களுக்கும் பணம் கொடுத்து பிரிவினையை ஒன்று சேர்க்காமல் தப்பித்துக் கொள்ளவும், நிர்வாக அதிகாரி போடாமல் பார்த்துக்கொள்ளவும் முயற்சி நடந்து வருகிறது.

கடன் வாய்தா மசோதா ஒழிந்ததேன்?

காங்கரஸ் கொண்டு வருவதாய் சொன்ன சட்டங்கள் கொண்டு வரப்படாமல் நிறுத்திக் கொள்ள வேண்டியதாய் விட்டன. கொண்டு வந்த சட்டங்களும் தலைமேலடிக்கப்படுகின்றன. சட்டங்கள் செய்யும் விஷயத்தில் காங்கரஸுக்கு புத்தியும் இல்லை; அனுபவமும் இல்லை; நாணையமும் இல்லை; உறுதியும் இல்லை; வெட்கமும் இல்லை என்று மெய்ப்பிக்கப்பட்டு விட்டது.

அவசரப்பட்டு இன்ன சட்டம் செய்வதாகச் சொல்லுவதும் முதலாளிமார்களோ பார்ப்பனர்களோ தங்கள் சுயநலத்துக்கு விரோதமாய் இருக்கிறது என்று கூப்பாடு போட்டால் அல்லது காங்கரஸ் தலைவர்களை சரிப்படுத்திக் கொண்டால் அதைத் தந்திரமாக கைநழுவ விட்டுவிட்டு உப்பு சப்பற்ற - வெறும் வேஷத்துக்கும் ஏய்ப்புதற்கும் மாத்திரம் பயன்பட்ட போலிச் சட்டங்களை விளம்பரப்படுத்திக்கொண்டு தங்களுக்குள்ளாகவே நாலுபேர்களை வெளிவேஷத்துக்கு எதிர்க்கும்படி செய்து ஏதோ வெகு பிரயாசையின் மீது மகா பிரமாதமான சட்டத்தை செய்து விட்டதாக கூலிப் பத்திரிகைகளை விட்டு விளம்பரம் செய்யச் செய்வதுமான தந்திரத்தில் முடிவடைந்து விடுகிறது.

சமதர்ம விஷயமும் சமதர்மக்காரர்களால் ஒட்டுப் பிரசாரம் செய்து கொண்டதல்லாமல் இன்று காங்கரஸுக்கு ஒட்டுப்பிச்சை வாங்கிக் கொடுத்த சமதர்மக்காரர்கள் முக்காடு போட்டுக் கொண்டு திரியும்படியான வெட்கங்கெட்ட நிலையில் வைக்கப்பட்டு விட்டார்கள்.

மந்திரிகளுக்குள் ஒற்றுமையுண்டா?

மந்திரிகளுக்குள் ஒற்றுமை இல்லாமல் ஆளுக்கு ஒருவிதம் பேசுவதும் காங்கரஸ்காரர்களே மந்திரிகளை குறை கூறுவதும் தோழர் சத்தியமூர்த்தி அவர்களே காங்கரஸ் மந்திரிகள் செய்வது ஒழுங்கில்லை என்று சொல்லுவதுமான நிலையில் இருப்பதோடு உள்ளுக்குள் கட்சிப்பிளவுகளும் மனஸ்தாபங்களும் வலுத்து வருகின்றன.

காங்கரஸ் கட்டுப்பாடும் ஒழுங்கு நடவடிக்கையும் பத்திரிகையில் எழுதுவதுடன் சரியே ஒழிய காரியத்தில் யாரும் கட்டுப்படுவதில்லை.

ஒழுங்கு நடவடிக்கைப் பலன்

ஒழுங்கு நடவடிக்கையின் பேரால் தண்டிக்கப்பட்ட ஆட்கள் 100க்கு 90 பேர்கள் விஷயத்தில் எவரும் கீழ்ப்படியவே இல்லை. தண்டனை நிறைவேற்றப் படவேயில்லை. ஆகவே வெறும் வேஷத்தில் பலமற்ற அப்பாவினை மிரட்டி பணம் வாங்கவே ஒழுங்கும் கட்டுப் பாடும் நடவடிக்கையும் இருந்து வருகின்றன.

காங்கரஸில் சேர்ந்த முஸ்லீம்களுக்கு முஸ்லீம்களிடமும் நாட்டுப் பொது மக்களிடமும் செல்வாக்கோ நம்பிக்கையோ கிடையாது என்பதோடு முஸ்லீம்கள் மந்திரி, காரியதரிசி தவிர மற்ற யாவரும் காங்கரஸுக்கு விரோதமாகவே இருந்து வருகிறார்கள்.

ஆதிதிராவிடர்களும் காங்கரஸை எதிர்க்கிறார்கள். ஆதிதிராவிட மந்திரிக்கு ஆதிதிராவிட சமூகத்திலேயே செல்வாக்கும் நம்பிக்கையும் இல்லை.

ஆகவே இன்று காங்கரஸ் வெறும் பத்திரிகை பிரசாரத்திலும் பொதுஜனங்கள் வரிப்பணத்தில் மந்திரி கோஷ்டியும் காரியதரிசி கோஷ்டியும் ஊர் ஊராய் சென்று ஏமாற்றுப் பிரசாரம் செய்து ஏய்ப்பதிலும் உயிர் வைத்திருக்கிறதே ஒழிய உண்மையில் காங்கரஸ் தனது கொள்கையில் வெற்றியோ அல்லது மக்களுக்கு அதனால் பலனோ ஏற்பட்டதென்று எவரும் சொல்ல முடியாது.

வேலையற்ற - வயிறு வளர்ப்புக்கு வேறு வகையற்ற - பதவிக்கு வீங்கிய கூட்டம் காங்கரஸை நடத்திக்கொண்டிருப்பதாலேயே அது பொதுஜனங்களுக்கு பயனளிக்கத்தக்கதாயிருக்கிறது என்று யாரும் எண்ணிவிட முடியாது.

காங்கரஸ்காரர் யோக்கியதை

உண்மையில் காங்கரஸுத் தலைவர்கள் என்பவர்கள் வெளியில் இருந்து பொறுப்பில்லாமல் அனுபவ ஞானமில்லாமல் பாமர மக்கள் மகிழும்படி ஏமாறும்படி பேசிப் பழக்கமும் ஞானமும் உள்ளவர்களே ஒழிய அவர்களுக்கு நிர்வாக அனுபவமும் அரசியல் ஞானமும் இல்லை என்கிற யோக்கியதையும், பார்ப்பன சமூக நன்மையே அரசியல் திட்டம் என்கின்ற கொள்கையும் உடையவர்களாயிருப்பதால் அவர்களிடம் இதற்கு மேல் வேறு எதுவும் எதிர்பார்க்கவும் முடியாது. இதிலிருந்தாவது மக்கள் அறிவு பெற்று இனி புத்திசாலித்தனமாய் நடந்து கொள்ளுவார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

தோழர்களே! காங்கரஸ் என்பது பற்றியும் அவர்களது கொள்கை திட்டம், இந்த ஆறுமாத காலவேலை, அதனால் ஏற்பட்ட பலன் என்பதைப் பற்றி எனது அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்து விட்டேன். இதை நீங்கள் தயவு செய்து நிதானமாய் யோசித்து பார்த்தும் நாளைக்கு இங்கு வரும் காங்கரஸ் தலைவர்கள் இதற்கு என்ன பதில் சொல்லுகிறார்கள் என்பதைப் பொறுமையோடு கேட்டும் பிறகு ஒரு முடிவுக்கு வாருங்கள் என்று கேட்டுக் கொண்டு விடைபெற்றுக் கொள்ளுகிறேன்.

(19.12.1937 குடி அரசு - நாமக்கல் சுயமரியாதை மாநாட்டு சொற்பொழிவு 'சுயமரியாதை இயக்கத் தத்துவம்' தொடர்ச்சி)

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 26.12.1937

இன்னுமா சந்தேகம்?

காங்கரசுக்காரர்கள் மக்கள் கல்விக்கு
குழிதோண்டி விட்டார்கள்

காங்கரஸ்காரர்கள் பதவி ஏற்றது முதல் கொண்டு பாமர மக்களின் கல்வியில் கெட்ட எண்ணம் வைத்து அதை ஒழிப்பதில் மிக்க கவனமாய் வேலை செய்து வருகிறார்கள் என்பது நாளுக்கு நாள் உறுதிப்பட்டு வருகிறது. ஒரு நாட்டு மக்கள் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டுமானாலும் அவர்கள் நாகரிகம் பெற்று உயர்ந்த நல்வாழ்க்கை நடத்த வேண்டுமானாலும் அரசியல், பொருளியல், தொழிலியல் ஆகிய துறைகளில் தகுந்த ஞானம் பெற வேண்டுமானாலும் அந்நாட்டு மக்களுக்கு முதலில் கல்வி ஏற்பட வேண்டியதே முக்கியமாகும். இந்தியாவானது இன்று அரசியல், சமூக இயல், சுயமரியாதை லட்சியம், சுதந்தர உணர்ச்சி முதலிய துறைகளில் கொண்டிருக்கும் ஆர்வத்திற்கும் அடைந்திருக்கும் நிலைமைக்கும் அது இதுவரை பெற்றிருக்கும் கல்வியே முக்கிய காரணமாகும். அதிலும் பிரிட்டிஷார் ஆட்சி ஏற்பட்டு பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் கொடுத்துவந்த கல்வியைப்பற்றி யார் எவ்வளவு குறை சொன்னாலும் இந்திய மக்கள் யாவரும் தங்களை தாங்களே மக்கள் என்று கருதும் படிப்பாகவும் சுயமரியாதையும் சுதந்தரமும் மனிதனுடைய சரீரமும் ஜீவனும் என்று சிறிதாவது கருதும் படியாகவும் செய்தது பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் கொடுத்து வந்த கல்வியே யாகும்.

ராமராஜ்யத்தில் மக்கள் நிலை

இதன் உண்மை தெரியவேண்டுமானால் இன்று காங்கரஸ்காரர்கள், காந்தியார் பார்ப்பனர்கள் ஆகியவர்கள் எதிர்பார்க்கும் ராமராஜ்யம் அல்லது இந்து மன்னர்கள் ராஜ்யம் நடைபெற்ற காலத்தில் மக்களுக்கு இந்நாட்டில் எவ்வளவு கல்வியும் கற்கும் சுதந்தரமும் இருந்தது என்பதும் பிரிட்டிஷ் ஆட்சி ஏற்பட்ட பிறகு இந்திய மக்களுக்கு கல்வியில் எவ்வளவு சுதந்தரமும் கல்வி அறிவும் இருக்கிறது என்பதும் அறிவும் நடுநிலைமையும் உள்ள மனிதன் சிறிது கவனித்துப்பார்த்தாலே கண்ணாடிபோல் விளங்கும். இப்படி நாம் கூறினால் சூழ்ச்சிக்காரர்களும், பார்ப்பனக் கூலிகளும், பாமர மக்களுக்கு ஏற்பட்ட இம்மாதிரி கல்வி, அறிவு, சுதந்தரத்தினால் தங்கள் ஆதிக்கத்தை இழக்க நேரிட்ட பார்ப்பனர்களும் நம்மை தேசத்துரோகி என்றும் அன்னிய

ஆட்சியை புதழ்கின்ற அடிமை மனப்பான்மைக்காரர் என்றும் பழித்துக் கூறுவதன் மூலம் பாமர மக்களை ஏமாற்ற முயற்சிக்கட்டும். அதைப்பற்றி நாம் சிறிதும் கவலை கொள்ளவில்லை. ஏனென்றால் மக்கள் உண்மையை அறியும் அறிவு பெற்றுவிட்டால் இக்கூட்டத்தார்களை வட்டி முதலுடன் தண்டிக்கப் போகிறார்கள் என்கின்ற நம்பிக்கை நமக்கு உண்டு. என்றாலும் நாம் மேலே கூறிய நமது அபிப்பிராயத்துக்கு ஆதாரமாக பெரிய பெரிய காங்கரஸ் தலைவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தை எடுத்துக்காட்ட ஆசைப்படுகிறோம்.

தாதாபாய் அபிப்பிராயம்

காங்கரசுக்கு தந்தை என்றும் சுயராஜ்யம் என்கின்ற வார்த்தையையே புதிதாக உற்பத்தி செய்தவர் என்றும் இன்றும் நாளையும் அதிதீவிர காங்கரஸ் பக்தர்கள் வீடுகளில் பூஜிக்கப்படும் மூர்த்தியாய் இருக்க வேண்டியவர் என்றும் சொல்லப்படும் பெரியாராகிய தாதாபாய் நௌரோஜி அவர்கள் ஒரு காங்கரஸ் மகாநாட்டின் தலைமைப் பேருரையில் கூறியிருப்பதை அப்படியே எடுத்துக் கூறுகிறோம். அதாவது

“நமக்கு இன்று ஒரு புதிய ஞான ஒளியை அளித்து இருப்பதும், அந்தகாரத்திலிருந்து நம்மை வெளியாக்கியிருப்பதும், மக்களுக்காக மன்னனே ஒழிய மன்னனுக்காக மக்கள் இல்லை என்கின்ற சுதந்தர உணர்ச்சியை ஊட்டினதும், கீழ்நாட்டு கொடுங்கோன்மையான ஆட்சியிலிருந்து நம்மை காப்பாற்றி நமக்கு மனித உணர்ச்சி கொடுத்ததும் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தாரால் இதுவரை நமக்கு அளிக்கப்பட்டு வந்திருக்கும் கல்வியேயாகும்” என்றும் “இதற்காக நாம் என்றென்றும் ராஜ விஸ்வாசிகளாகவும், ராஜபக்தர்களாகவும் இருக்க வேண்டியது நமது கடமையேயாகும்” என்றும் கூறியிருக்கிறார்.

மற்றொரு காங்கரஸ் மகாநாட்டு தலைவரான பண்டிட் கிஷன் நாராயணதாஸ் அவர்கள் தமது தலைமை உரையில்

“பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் நமக்கு அளித்த கல்விமுறை இந்தியர்களுக்குக் கிடைத்த மகத்தான ஒரு பாக்கியமே யாகும்” என்று கூறி இருக்கிறார்.

சுரேந்திரநாத் கருத்து

மற்றொரு காங்கரஸ் மகாநாட்டின் தலைவரான சுரேந்திரநாத் பானர்ஜி அவர்கள் தமது தலைமை உரையில்,

“இந்தியாவுக்கு பிரிட்டனால் மிகச்சிறந்த ஒரு பெரிய நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால் அந்த நன்மை அவர்கள் நமக்கு அளித்துவந்த உயர்தர கல்வியேயாகும். அக்கல்வியே நம்முடைய முற்போக்குகளுக் கெல்லாம் ஆணிவேராக இருந்து வருகிறது. அக்கல்வியே இந்திய மக்களின் பிரதான அபிவிருத்திகளின் பீடமாயிருக்கிறது. அது இந்தியர்களின்

அபிலாஷைகளை வளர்க்கும் இயல்புடையது. அக்கல்வி நமது எல்லாவித சேஷம் அபிவிருத்திக்கான மூல சக்தியை வளர்க்கும் தன்மையுடையது. பிரிட்டிஷ் சர்க்காரினால் நமக்குக் கிடைத்திருக்கும் பிரதான நன்மைகளில் அவர்கள் அளித்த உயர்தரக் கல்விமுறையே முதன்மையானதாகும்.”

ஸர். சங்கரநாயர் வாக்கு

அதிதீவிர தேசிய வாதிகளில் ஒருவராய் இருந்த மற்றொரு காங்கரஸ், மகாநாட்டு தலைவரான சர். சங்கரநாயர் தமது தலைமை உரையில்,

“பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் நமது சேஷம் அபிவிருத்திக்கான வழிகளைத் திறந்து விட்டிருப்பது இங்கிலீஷ் கல்வியால்தான். அத்தகைய கல்வி நமது பழங்கால தீமைகளிலிருந்து நம்மைக் காத்துக் கொள்ள விழிப்புணடாக்கவும், சமூக அரசியல், மதச் சீர்திருத்தங்களைப் புனருத்தாரணம் செய்யவும், அவசியமானதாக இருக்கிறது. அத்தகைய சீர்திருத்தங்கள் நமது நாட்டுக்குத் தேவையாயிருப்பதால், இங்கிலீஷ் கல்வி நமக்கு அத்தயாவசியமாகிறது.

மாணவியா சாட்சியம்

மற்றும் 3, 4 காங்கரஸ் மகாநாட்டு தலைமை வகித்தவரும் இன்றும் சுயராஜ்யத்தை கண்ணால் பார்த்துவிட்டு சாவதற்காக காந்திருப்பவரும், காந்தியார் முதல், சத்தியமூர்த்தி ஈறாக, தேசாபிமானி என்றும் பரிசுத்த தேச பக்தர் என்றும் அழைக்கப்படுகிறவருமான பண்டித மாணவியா அவர்கள் தமது தலைமை உரையில்,

“பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் கல்வி சம்மந்தமாக இந்தியாவுக்குச் செய்திருக்கும் நன்மைகளையெல்லாம் நாம் நன்றியறிதலோடு அங்கீகரித்துக் கொள்ளுகிறோம். பிரதமக் கல்வி, நடுத்தரக் கல்வி, சர்வகலா சங்கக் கல்வி ஆகிய அனைத்தும் நமது பாராட்டுதலுக்கும் நன்றியறிதலுக்கும் உரியவையேயாகும்.

(இந்த வாக்கியங்களைப் பிரத்தியக்ஷத்தில் ஆங்கிலத்தில் பார்க்க ஆசைப்படுகிறவர்கள் தோழர் ஜி.ஏ. நடேசன் (இன்றைய சென்னை ஷேரீப்) அவர்களால் பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கும் “காங்கரஸ் மகாநாட்டுத் தலைவர்கள் பிரசங்கம்” என்கின்ற புஸ்தகத்தை வாங்கிப் படித்துப் பார்த்துத் தங்கள் ஆசையைத் தீர்த்துக் கொள்ளுவார்களாக)

கதையை வளர்ப்பானேன்?

இதைப்பற்றி நாம் இப்போது ஒன்றும் பேச வரவில்லை. ஏனெனில் காங்கரஸ்காரர்களே இந்த பிரிட்டிஷ் ராஜாங்கத்துக்கு மாத்திரமல்லாமல் அவர்களது சந்ததிக்கும் ராஜவிஸ்வாசிகளாய் இருப்பதாகப் பிரமாணம் செய்து சர்க்கார் ஏற்படுத்தியிருக்கும் பிச்சையை அல்லது ராஜபக்திப்

பிரமாணத்துக்கு கூலியான உத்தியோகங்களையும், பதவிகளையும் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறபோது அதை நாம் ஒரு தரம் எடுத்துக்காட்ட வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

ஆனால் தாதாபாய் நௌரோஜியார் முதல் மாளவியா பண்டிதர் ஈறாக உள்ள பெரியார்கள் குறிப்பிட்ட அப்படிப்பட்ட ஒரு கல்வியானது அந்தக் காலத்தில் ஒரு கூட்டத்தாருக்கு மாத்திரம் சொந்தமாக இருந்ததும் ராஜவிசுவாசம், ராஜ பக்திகாட்டுவதில் கிடைக்கும் கூலியான உத்தியோகம், பதவி, பட்டம் முதலியவைகளும் ஒரு கூட்டத்தாருக்கே சொந்தமாகவும் ஏக போக உரிமையாகவும் இருந்ததும் போய் இன்று அவை எல்லா ஜாதிக்கும், எல்லா வகுப்புக்கும் புரியும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டவுடன் ஏகபோக உரிமை கொண்டாடும் பார்ப்பனீய சுயநல கூட்டத்தார் இன்று அதைக் குற்றம் சொல்ல வந்துவிட்டார்கள் என்பது மாத்திரமல்லாமல் அதை அடியோடு ஒழித்து பழங்கால காட்டு மிராண்டித்தன ஆட்சிக்கு மக்களைக் கொண்டுவரவதற்கு வேண்டிய சூழ்ச்சிகள் செய்யவும் அதற்கு பிரிட்டிஷ் ஆதிக்கத்தை துணைப்படுத்திக் கொள்ளுவதற்காக ராஜ விசுவாசமும் ராஜபக்தியும் பாடி சரணாகதி அடையவும் முனைந்து விட்டார்கள்.

முஸ்லீம் லீக், அல்லாதார் சங்கம் தோன்றியதேன்?

காங்கரஸில் அக்காலத்தில் இருந்துவந்த இப்படிப்பட்ட பார்ப்பனீய ஏகபோக உரிமையைக் குலைக்கவே, காங்கரஸ் ஏற்பட்ட சிறிது நாட்களுக்குள்ளாக முஸ்லீம் லீக்கும் பார்ப்பனரல்லாதார் சங்கமும் ஏற்பட்டன. இவை ஏற்பட்ட பிறகே மேற்கண்ட காங்கரஸ் ஸ்தாபனங்களும், காங்கரஸ் தலைவர்களும் புகழ்ந்து பாராட்டிக்கூறிய கல்வியை முஸ்லீம்களும் பார்ப்பனரல்லாதார்களும் அனுபவிக்கத்தக்க முயற்சிகள் செய்யப்பட்டன. அம்முயற்சிக்குப் பிறகே, இன்று முஸ்லீம்களுக்குள்ளும், பார்ப்பனரல்லாதார்களுக்குள்ளும், இவ்வளவு அளவுக்காவது கல்வி, அறிவு “ஞான உதயம்” “அந்தகார நீக்கம்” ஆகியவை ஏற்பட்டு எல்லா வகுப்பிலும் மந்திரிகள், கவர்னர்கள், நிர்வாக சபை அங்கத்தினர்கள், ஹைகோர்ட் ஜட்ஜுகள், கலெக்டர்கள் மற்ற நிர்வாக சிப்பந்திகள் கொஞ்சம் விகிதாசாரமாகவது ஏற்பட முடிந்தது. இதற்காக முஸ்லீம் தலைவர்களும், பார்ப்பனரல்லாத தலைவர்களும் பட்டபாடுகளை அறிந்தவர்கள் அச்சமூகங்களில் கலப்படமில்லாமல் பிறந்தவர்கள் - நன்றி செலுத்த கடமைப்பட்டவராவார்கள்.

பழைய நிலைமை

விவரமாக விளக்க வேண்டுமானால் பார்ப்பனரல்லாதார் அரசியல் நிர்வாகத்தை லட்சியம் செய்யாமல் எதற்கும் பார்ப்பனர்களையே நம்பி மௌனத்தினமாக இருந்து விட்டகாலத்தில் கல்வி என்பது பார்ப்பனர்களுக்குள் மாத்திரமே 100-க்கு - 100 ஆகவும் மற்ற சமூகங்களில் 100-க்கு 2, 3,

5 வீதங்களுக்குள்ளாகவும் சில வகுப்புகளுக்கு அடியோடு இல்லாமலும் இருந்துவந்தது என்பது அக்கால புள்ளி விவரங்களில் இருந்தே அறியலாம். அதற்கு காரணம் சர்க்கார் கல்விக்கு போதிய பணம் ஒதுக்காமையும், கல்வி இலாகாவில் எல்லோருக்கும் இடம் இல்லாமையும் மனு ஆட்சி தத்துவமான முறைக்கு கல்வி திட்டம் ஒப்படைக்கப்பட்டு “சூத்திரன் படிக்கக்கூடாது! என்பதும் “சூத்திரனுக்கு கல்வி கற்பிக்கக் கூடாது” என்பதுமான கொள்கை மிக்க செல்வாக்கில் உச்சம் பெற்று இருந்ததினாலும் பார்ப்பனர் தவிர மற்றவர்கள் எல்லாம் சூத்திரர், சண்டாளர், மிலேச்சர் என்கின்ற கருத்து கேட்பாரற்று அனுபவத்தில் இருந்து வந்ததுமேயாகும்.

ஜஸ்டிஸ் கட்சி தோன்றிய பின்

ஆனால் முஸ்லீம் லீக்கும் பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கமுமாகியவை ஏற்பட்டு சிறிது ஞான ஒளியும், சுதந்தர உணர்ச்சியும், சுயமரியாதை லட்சியமும் ஏற்பட்டபிறகு அரசியலில் கல்வி விஷயத்திலேயே முதல் முதல் மாறுதல் ஏற்படலாயிற்று. அதாவது 1920-ம் வருஷத்துக்கு முன்பு கல்விக்காக சென்னை மாகாணத்தில் 1க்கு (1,40,00,000) ஒரு கோடியே நாற்பது லட்சம் ரூபாய் மாத்திரம் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் ஜஸ்டிஸ் கட்சி யென்னும் பார்ப்பனரல்லாதார் மந்திரிபதவி அடைய நேர்ந்து கல்வி இலாக்காவில் ஆதிக்கம் பெற்ற பிறகு இன்று கல்வி இலாக்காவுக்கு வருஷம் 1-க்கு (225,00,000) இரண்டு கோடியே இருபத்தி ஐந்து லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கிவைத்து அதற்கேற்றாற்போல் பள்ளிக்கூடங்களையும் கலாசாலைகளையும் சர்வ கலாசாலைகளையும் ஒன்றுக்கு இரண்டாக மூன்றாக அதிகப்படுத்தி “சண்டாளர்”கள் “மிலேச்சர்”கள் “சூத்திரர்”கள் ஆகிய மக்கள் யாவரும் இலவசமாகவும் கட்டாயமாகவும் படிக்க வேண்டும் என்கின்ற திட்டம் ஏற்படுத்தி அமுலுக்கும் கொண்டுவந்து விட்டுவிட்டார்கள். இதோடு மேற்படி 225,00,000 ரூ. கல்வி மான்யந் தவிர ஸ்தல ஸ்தாபனங்களிலும் கல்விக்காக சுமார் 50 லட்ச ரூபாய் போல் வரிகளும் போடச்செய்து இருக்கிறார்கள். இதன் பயனாகவே ஒவ்வொரு வகுப்புக்கும் அதாவது ஈன ஜாதி, சண்டாள ஜாதி, பரம்பரை விவசாய ஜாதி, பரம்பரை திருட்டு ஜாதி என்று சொல்லக்கூடிய மக்களுக்கெல்லாம் சுதந்தர உணர்ச்சியும் சுயமரியாதை லட்சியமும் ஏற்பட்டு அநேக வகுப்பு சங்கங்களும் ஏற்பட்டு முற்போக்குக்கு உழைக்க முன் வரலாயின.

புரோகித ஆட்சியின் நோக்கம்

இன்று எப்படியோ அரசியல் ஆதிக்கத்துக்கு வந்து விட்ட புரோகித - சரணாகதி பார்ப்பனீய - மனு ஆட்சியானது பட்டத்துக்கு வந்தவுடன் இந்த - இப்படிப்பட்ட கல்வியில் மண்ணைப்போட்டு மக்களின் சுதந்திர - சுயமரியாதை உணர்ச்சியை நசுக்கவே முயற்சி செய்யப்படுகின்றது. காந்தியார் - சத்தியமூர்த்தியார் - ஆச்சாரியார் கூட்டம் ஆகியவர்களின்

ஆசைப்படி இந்தியாவில் பழைய மனு ராமராஜ்யம் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டுமானால் முதலாவதாகச் செய்ய வேண்டிய காரியம் பிரிட்டிஷார் ஆட்சியில் முஸ்லீம் லீக்பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்க முயற்சியினால் மக்களுக்குள் புகுத்தப்பட்டிருக்கும் தாதாபாய் - மாளவியா முதலிய பெரியார்களால் புகுத்தப்பட்டு இருக்கும் கல்வி அறிவை பாழ்படுத்திவிட வேண்டும் என்பதே. அதை அனுசரித்தே இன்று இந்த புரோகித ஆட்சி மந்திரிகள் காரியங்கள் செய்து வருகிறார்கள். இவற்றைப் பற்றி நாம் பல தடவை எடுத்து காட்டி வந்திருக்கிறோம். சென்ற வாரத்திலும் “நம் நாட்டுக்கு கட்டாய இலவசக்கல்வி வேண்டியதில்லை” என்று சில ஜில்லா போர்டுகளுக்கு நம் புரோகித மந்திரி உத்திரவு போட்டு விட்டதைப் பற்றி தெரிவித்து இருந்தோம்.

அழிவு வேலை ஆரம்பம்

இவ்வாரம் சில சர்வகலாசாலைகளை மூடும்படியும் சில மத்தியதரப் பாடசாலைகளை எடுத்துவிடும்படியும் போடப்பட்டிருக்கும் உத்திரவுகளைப் பற்றியும் சில உயர்தரப் பாடசாலைகளை ஒழிக்க செய்யப்பட்டு வரும் சூழ்ச்சிகளைப் பற்றியும் பொது மக்களுக்கு விளக்கிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறோம். அதாவது கோயமுத்தூர் பாரெஸ்டு காலேஜ் (வன பரிபாலன கல்வி சர்வகலாசாலையை) மூடிவிடுவது என்று உத்திரவு போட்டாய்விட்டது. மற்றும் கிராமாந்திரங்களில் இருந்து வரும் மத்தியதர ஆங்கில பாடசாலைகளையும் உயர்தர ஆங்கில பாடசாலைகளையும் அதாவது செகண்டரி ஸ்கூல் என்பவைகளையும் எடுத்துவிடத்தக்க தன்மையில் 60 பிள்ளைகளுக்கு குறைந்த மத்திய தர ஆங்கில பள்ளிக்கூடங்களும் “60 பிள்ளைகளுக்கு குறைந்த உயர்தர ஆங்கில பள்ளிக்கூடங்களும் எடுக்கப்பட்டு விடவேண்டும்” என்று உத்திரவுகள் போடப்பட்டாய்விட்டது. அதோடு கூடவே சர்க்கார் அனுமதி பெற்று பொதுஜனங்கள் நிர்வாகத்தில் நடக்கும் பள்ளிக் கூடங்களையும் ஒழிப்பதற்கும் கால் நட்டாய் விட்டது. அதாவது “சரியானபடி நிர்வாகம் நடைபெறாத ஹைஸ்கூல்கள் எடுக்கப்பட்டு விடும்” என்று உத்திரவு போட்டாய் விட்டது. இனி ஸ்தல ஸ்தாபன பள்ளிக் கூடங்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டு வரும் கிராண்டுகளை ஒழிப்பதற்கும் சூழ்ச்சிகள் செய்யப்பட்டு வருகிறது.

முனிசிபல் பள்ளிகளுக்கு ஆபத்து

அதாவது கட்டாய இலவசக்கல்வி அமுலில் இருக்கும் முனிசிபாலிட்டி களில் கல்வி வரி என்று ஒரு வரி போட்டு அதன் மூலம் வருவாகும் தொகைக்கு சமமாக சர்க்காரில் கிராண்டு கொடுக்கப்பட்டு வந்து அத்தொகைகளின் உதவியினால் முனிசிபாலிட்டிகளில் கட்டாய இலவசக் கல்வி கற்பிக்கப்பட்டு வந்தது. இப்போது அந்த கல்வி வரியை சரி பகுதி போல் குறைத்துவிட சில முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு அனுமதி அளித்திருக்கிறதாகத் தெரிய வருகிறது. அந்தப்படி பொதுஜன வரி ஒரு முனிசிபாலிட்டியில் வருஷம் 10,000 ரூ. குறைக்கப்பட்டால் சர்க்கார் கிராண்டு 10000 ரூ.

குறைத்துக்கொள்ள சர்க்காருக்கு சௌகரிய மேற்பட்டுவிடும். அதனால் குறைந்த பகையும் பகுதி அளவு விகிதாச்சாரம் கல்வியை குறைத்து விடமுடியும். உதாரணமாக ஈரோடு முனிசிபாலிட்டியார் தங்களுடைய வரும்படியைக் கருதி வீட்டு வரியில் 100க்கு 2 ரூபாய் வீதம் குறைத்துக்கொள்ள வரவு செலவு கணக்குகளை சரிக்கட்டிக்கொடுத்து சர்க்காரை அனுமதி கேட்டார்கள். அதற்கு பதிலாக சர்க்கார் சொத்து வரியை குறைக்க முடியாதென்றும் கல்வி வரியை குறைத்துக்கொள்ளுங்கள் என்றும் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். இந்தப்படி குறைத்தால் ஈரோடு முனிசிபாலிட்டிக்கு சர்க்கார் கிராண்டு உள்பட 12,500 ரூபாய் கல்விக்கு செலவழிக்கப் பணம் இல்லாமல் செய்யப்பட்டுவிடும். அதனால் எவ்வளவு கல்வி குறைந்து விடும் என்பதை எடுத்துக்காட்ட வேண்டியதில்லை.

தர்மபுரிக் கதை

மற்றும் தர்மபுரி ஜில்லா போர்டில் 13,500 ரூபாய் போர்டு ஒதுக்கிவைத்துக் கொண்டு இலவசக் கல்விக்கு அனுமதி கேட்டும் புரோகித சர்க்கார் மறுத்து விட்டதுடன் இப்போது காங்கரஸ்காரர்களால் அதன் தலைவர் மீதும் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டு விட்டது. ஆகவே இன்றைய புரோகித ஆட்சியில் நம்மக்கள் கல்வி அழிப்படுவதற்கு வேண்டிய காரியங்கள் வெகு கவனத்துடன் செய்யப்படுகின்றன என்பதற்கு வேறு என்ன உதாரணம் வேண்டும்?

இக்கொடுமைக்கு சமாதானம் கேட்டால் “சேலத்தில் கள்ளு நிறுத்தும் முயற்சியால் ஏற்பட்ட நஷ்டத்தை ஈடுசெய்ய இம்மாதிரி செய்ய வேண்டியிருக்கிறது” என்று பதில் சொல்லப்படுகிறது.

இது ஒரு புறமிருக்க மற்றொருபுறம் அதாவது கல்வியின் அளவும், செலவும் குறைக்கப்படுவது மாத்திரமல்லாமல் கல்விதிட்டத்தையும் தலை கீழாகமாற்றி பிள்ளைகளுக்கு விஷய ஞானப்படிப்பு சொல்லிக்கொடுப்பதற்கு பதிலாக தங்கள் தங்கள் கையினால் தொழில் செய்து வெறும் ஜீவனம் மாத்திரம் நடத்தி விட்டு மிருகங்கள், பூச்சி, புழுக்கள் போல் செத்து மடியும் படியான மிருகத்தன்மை தொழில் முறை கற்றுக்கொடுப்பதையே பள்ளிக்கூட படிப்பாகச் செய்யத்தக்க திட்டம் போடப்பட்டு வருகிறது. இது அமலுக்கு வருகிறது. காலதாமதமாகுமானால் அதற்குள் புராண உணர்ச்சியை மக்களுக்குள் புகுத்த ஹிந்தி கட்டாய பாடமாக ஆக்குவதற்கு திட்டமும் பலாத்கார முயற்சியும் வெகு வேகமாக நடைபெறுகிறது.

பார்ப்பன ஆசிரியர்கள் போக்கு

சமீபத்தில் சென்னையில் நடந்த தலைமை ஆசிரியர்கள் மகாநாட்டில் இக்கல்வி சூழ்ச்சிகள் சம்மந்தமாய் நடந்த காரியங்கள் பார்ப்பன பத்திரிகைகளிலேயே வெளிவந்திருக்கின்றன. மொத்தத்தில் இன்றைய ஆங்கில பள்ளிக்கூட உபாத்தியாயர்கள் 100க்கு 90 பேர் பார்ப்பனர்கள்.

அவர்களிலும் தலைமை உபாத்தியாயர்கள் 100க்கு 99 பேர் பார்ப்பனர்கள். அவர்களிலும் 100க்கு 99¹⁵/₁₆ தொண்ணூற்று ஒன்பதே முக்காலே மூன்று வீசம் பேர்கள் வைதீகப் பார்ப்பனர்கள். (மனுதர்ம வர்ணாச்சிரமிகள்) ஆகவே இப்படிப்பட்ட இவர்கள் இம்மாதிரியான மனுதர்ம கல்வித் திட்டத்துக்கு வரவேற்பளிப்பார் என்பதில் ஆகேபணை என்ன இருக்க முடியும்? இவர்களது மகாநாட்டில் வரவேற்புத்தலைவரான தோழர் பி.ஏ. சுப்பிரமணியம் அய்யர் என்பவர் காந்தியார் கல்வித்திட்டத்தின் “பெருமை”யைப்பற்றி பேசும்போது காந்தியார் திட்டப்படி “ஏழு வருஷகாலம் பிள்ளைகள் பள்ளிக்கூடத்தில் இருந்து விட்டுப் போனால் கிராம வாழ்க்கையில் பிரியமும் எளியவாழ்க்கை ஆவலும் கைகால்களைக் கொண்டு உழைப்பதில் ஆசையும் பாரம்பரிய பெருமைக்கு (பழமைக்கு) வணக்கமும் நமது (சாஸ்திர புராணங்களாகிய) பழைய கலைகளை வளர்ப்பதற்கு ஆர்வமும் ஏற்படுத்துவதே இந்த திட்டத்தின் முக்கியமான கருத்து” என்று நன்றாக பச்சையாக காந்தியார் கல்வித்திட்டம் வருணாச்சிரம புனருத்தாரணம் தான் என்று சொல்லிவிட்டார். இதை “மித்திரன்” முதலிய பார்ப்பன பத்திரிகைகள் ஆதரித்தும் தலையங்கங்கள் எழுதி விட்டன.

கல்வி மந்திரி முரண்

ஆனால் மகாநாட்டைத் திறந்த கல்வி மந்திரி டாக்டர் சுப்பராயன் அவர்கள் தனது திறப்புரைப் பேச்சில் அதை சிறிது கண்டித்து பேசி இருக்கிறார். அதாவது “தன்னைத்தானே காப்பாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்கின்ற (காந்தியாரின்) கல்வி திட்டத்தில் எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை” என்று பேசி இருக்கிறார். இதற்காக வேறு ஏதோ சாக்குக்காட்டிக் கொண்டு “சுதேசமித்திரன்” இவரைக் கண்டித்து இருக்கிறது. மகாநாட்டுக்கு தலைமை வகித்த தோழர் வர்க்கி அவர்கள் தமது தலைமை உரையில் “மேல்நாட்டுக் கல்வி முறையில் உள்ள சிறந்த அம்சங்களையும் மாணவர்களுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும்” என்பதாகவும்.

“விடுதலை, சமத்துவம் முதலிய உணர்ச்சியை எல்லாம் நமக்கு மேனாட்டு தத்துவம் மூலமாக ஏற்பட்டதாகும்” என்றும் பேசி இருக்கிறார். இவற்றைப் பார்க்கும்போது கல்வி விஷயத்தில் பார்ப்பன உணர்ச்சி வருணாச்சிரமத்துக்கு போவதும் மற்றவர்கள் உணர்ச்சி சமத்துவத்துக்கு போவதும் நன்றாய் விளங்குகிறது.

ஆகவே இன்றைய புரோகித ஆட்சி மற்ற மக்கள் கல்வியை குலைப்பதற்காகச் செய்யப்பட்டு வரும் சூழ்ச்சி பட்டவர்த்தனமாய் வெளியாகிவிட்டதால் இதை இனி அரை நிமிஷமும் மக்கள் பொறுத்துக் கொண்டிருப்பது பெரிய ஆபத்துக்கு இடமாகும் என்பதோடு அளப்பரிய முட்டாள்தனமுமாகும். ஆதலால் பார்ப்பனரல்லாத மக்களும், முஸ்லீம்களும் உடனே தகுந்த கிளர்ச்சி செய்ய முன்வரவேண்டும் என்பது நமது அபிப்பிராயமாகும்.

இது ஒருபுறமிருக்க இப்புரோகிதக் கொடுமை ஆட்சியில் பிரிட்டிஷ் சர்க்காரின் கடமை என்ன என்று அறிய ஆசைப்படுகிறோம்.

கவர்னர் மெனனமாயிருப்பதேன்?

கல்வி விஷயத்தில் அதாவது புரோகிதக் கூட்டத்தின் பிரதிநிதியும் தலைவருமான தோழர் கனம் ஆச்சாரியார் ஹிந்தியை கட்டாயமாகப் புகுத்தப் போகிறேன் என்று சபதமிட்டு முன் வந்த காலம் முதல் இதுவரை பட்டணங்கள் நகரங்கள் கிராமங்கள் சந்து பொந்துகள் எல்லாம் ஆண், பெண் அடங்கலும் “ஹிந்தி கூடாது” என்று ஒரே கூப்பாடும் அழுகையும் முறையீடுகளும் செய்த வண்ணமாயிருக்க, பிரிட்டிஷ் சர்க்காரின் மாகாணப் பிரதிநிதியான மேன்மை தங்கிய கவர்னர்பிரபு அவர்கள் வாய் மூடி மவுனமாய் இருப்பதற்கு என்ன காரணம் என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை. பார்ப்பனர்களை கைக்குள் போட்டுக் கொண்டு அவர்களால் நாம் நசுங்கும்படியாவதை பொறுத்துக்கொண்டு இருந்து விட்டால் இவர்களைக் கொண்டு தங்களுக்கு ஆகவேண்டிய காரியங்களில் எள்ளத்தனை குறைவில்லாமல் காரியம் நடத்திக்கொள்ளலாம் என்று கருதுகிறாரா, அல்லது சமீபகாலத்துக்குள் உலக யுத்தம் ஒன்று ஏற்படும்போலிருக்கிறதே அந்த யுத்த முடிவில், இந்தியா ஜப்பானுக்கோ, ஜர்மனிக்கு, இத்தாலிக்கு போய்விடுமோ அல்லது ராஜி கீஜி ஏற்பட்டால் ஐரோப்பிய வல்லரசுகளுக்கு ஆளுக்கொரு துறைமுகம் மாகாணம் வீதமோ போய்விடக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டால் அப்போது சென்னை யார் பங்குக்கு போக நேரிடுமோ என்று கருதி நமக்கு ஏன் இந்தத் தொல்லை என்று சும்மா இருக்கிறாரா என்பது விளங்கவில்லை. ஜஸ்டிஸ் ஆட்சியின் போது பார்ப்பன வக்கீல்கள் அல்லது அவர்களது ஒரு கூலிப்பத்திரிகை போட்ட கூப்பாடுகளுக்கெல்லாம் அவ்வப்போது சமாதானம் சொல்லி அறிக்கைகள் வெளியிட்டு அவர்களுக்கு ஆதரவளித்து வந்த சென்னை கவர்னர் அவர்கள் இவ்வளவு பெரிய கூப்பாடுகளுக்கு - முறையீடுகளுக்கு இவ்வளவு அலட்சியமாய் அல்லது பாராமுகமாய் இருக்கக் காரணம் என்ன என்று கவலைப்பட வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே சீக்கிரத்தில் கவர்னர் பிரபு இந்த புரோகித ஆட்சி தன்னரசுக் கொடுங்கோன்மையில் பிரவேசித்து ஏதாவது தக்கது செய்து மக்களின் கல்விக்கு ஆபத்து இல்லாமல் ஒரு காப்பு ஏற்படுத்தாத வரை நாட்டில் பெரும் கிளர்ச்சியும் சமாதானக் குறையும் கவர்னர் பிரபுவுக்கு சாந்தியற்ற தன்மையும் ஏற்படவேண்டி நேரிடுமோவென்று நாம் உண்மையிலேயே பயப்படுகிறோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 26.12.1937

அருஞ்சொல் பொருள்

அந்தகாரம்	- இருள், அறியாமை
அறித்தியம்	- நிலையாமை, நிலையற்றது, பொய்
அபிமானித்தது	- ஆதரித்தது
அகூரரப்பியாசம்	- எழுத்துப் பயிற்சி
ஆக்கினை	- கட்டளை, ஆணை
ஆயுள் பரியந்தம்	- ஆயுள்வரை, ஆயுள் முழுதும்
ஆவலாதி	- குறை கூறுகை, அவதூறு
கட்டியம்	- புகழ்மொழி
கடவை	- வழி, வாயில்
காஷ்டத்தில்	- சிதை நெருப்பில்
கிப்பாத்து	- ஊதியம்
கிராமாதிகாரிகள்	- ஊர்த் தலைவர்கள்
கிரியாம்சை	- செய்கை
கிரேயசு	- கடவுள் புண்ணியம், அருட்கொடை
குச்சிக்காரி	- விலை மகளிர்
குமரி இருட்டு	- விடியலுக்கு முன் உள்ள இருட்டு
கூளாங்காலன், ஜம்புலிங்கம்	- அந்த நாளைய பிரபலமான கொள்ளைக்காரர்கள்
கொடிவழிப்பட்டி	- மரபுவழி, பரம்பரை
சம்பத்து	- செல்வம், பொன், பேறு
சரீரப்பிரயாசை	- உடலுழைப்பு
சன்னை	- சமீக்கை, எள்ளுதற் சொல்
சித்திரான்னம்	- புளி, எள், சர்க்கரை முதலியன கலந்து செய்யப்பெற்ற கூட்டு சோறு

சின்னபின்னம்	- கண்டதுண்டம்
சீஷன்கள்	- மாணாக்கர்கள்
சுண்டாங்கி	- சிக்கனமாய் வாழ்பவர்
சுதர்மம்	- இயல்பு, நல்லறம்
சுதாவில்	- தன்னளவில்
சுதினம்	- நல்ல நாள்
சுணை	- சுரணை, அறிவு
சூசனை	- குறிப்பு
தகரப்போகணி	- தகர நீர்க்கலம்
தத்தாரி	- கண்டபடி திரிவோர்
ததாஸ்து	- அவ்வண்ணமே ஆகுக
தாம்பிர நாணயம்	- செப்பு நாணயம்
திரணமாய்	- அற்பமாய், துரும்பாய்
தேஜோமயமாய்	- எழில் மயமாய்
நிரைச்சல்	- ஓலை முதலியவற்றால் இடும் அடைப்பு
நிஷ்காமிய கர்மம்	- பயன் கருதாத செயல்
பங்கா	- படவிசிறி
பரிபாலித்தல்	- பாதுகாத்தல், அருளுதல்
பலிதம்	- பயன்
பாஷாணம்	- நஞ்சு
பிரதிக்கினை, பிரதிக்கை	- சூளுரை, உறுதிமொழி
பின்னப்படுத்தினால்	- சிதைத்தால்
புரோக்ஷணம்	- மந்திர நீர் தெளிப்பு
புனருத்தாரணம்	- மீண்டும் நிலை நிறுத்துகை
பேணி	- பணியாரம்
வாக்கின்	- Wagon, தொடர்வண்டியில் பொருளேற்றிச் செல்ல பயன்படுத்தப்படும் பெட்டி
வியக்தமாய்	- வெளிப்படையாய்